Giới thiệu

Giữa cõi Hồng Hoang bao la, nơi tiên khí và hỗn độn giao hòa, một cuộc đại nạn khủng khiếp mang tên "Phong Thần Lượng Kiếp" đang âm thầm thành hình.

Tại Tử Tiêu Cung siêu nhiên thoát tục, Đạo Tổ Hồng Quân – người đứng đầu thiên đạo – triệu tập sáu vị thánh nhân để định đoạt số phận của chúng sinh thông qua bảng Phong Thần.

Trong ký ức của lịch sử thần thoại, đây chính là khởi đầu cho sự diệt vong của Tiệt Giáo, nơi Thông Thiên Giáo Chủ sẽ bị chính các huynh đệ và sư trưởng mình phản bội, dẫn đến cảnh đồ tử đồ tôn tan xác, bản thân bị cầm tù vĩnh viễn.

Thế nhưng, ngay tại thời khắc định mệnh ấy, một linh hồn đến từ hiện đại mang tên Lý Thất Dạ đã xuyên không, đoạt xá và trở thành Thông Thiên Giáo Chủ.

Khác với một Thông Thiên kiêu ngạo nhưng chân thành đến mức khờ khạo trong nguyên tác, "Thông Thiên" mới này mang theo tri thức về tương lai và sự hỗ trợ của "Hệ thống Lựa chọn Đại Đạo".

Đứng trước sức ép ký vào bảng Phong Thần để hiến tế môn đồ, Lý Thất Dạ đã đưa ra một quyết định chấn động vạn cổ: Cự tuyệt thiên mệnh, đóng cửa Bồng Lai, dẫn dắt toàn bộ Tiệt Giáo rút khỏi vòng xoáy âm mưu của chư thánh.

Hành trình nghịch thiên cải mệnh của Thông Thiên bắt đầu bằng những bước đi đầy quyết đoán và bá đạo.

Với sự trợ giúp của hệ thống, ông liên tục nhận được những phần thưởng tối thượng như Hồng Mông Đạo Thể, hỗn độn chí bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích và Hỗn Độn Chung.

Không còn là quân cờ trong tay Hồng Quân, Thông Thiên phô diễn sức mạnh áp đảo, lần lượt đánh bại sự khiêu khích của Tây Phương nhị thánh (Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn) và đập tan sự kiêu ngạo của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Đỉnh điểm của sự phản kháng là màn "tam trảm Nguyên Thủy", phá hủy ngọc hư cung và dùng Lục Hồn Phiên – món pháp bảo hung sát nhất thế gian – để cưỡng ép tước đoạt sinh mệnh của các vị thánh nhân đối đầu.

Sự kiện chấn động nhất khiến cả Hồng Hoang run rẩy chính là việc Thông Thiên tự trảm thánh vị.

Để thoát khỏi sự khống chế của Thiên Đạo và âm mưu của Hồng Quân, ông chấp nhận từ bỏ vị trí thánh nhân cao cao tại thượng, chuyển tu thành Hồng Mông Ma Thần – một thực thể tồn tại ngoài quy luật của vận mệnh.

Hành động này không chỉ là cái tát vào mặt Đạo Tổ mà còn chính thức tuyên chiến với trật tự vạn cổ.

Thậm chí, trong cuộc đối đầu trực diện với Hồng Quân, Thông Thiên đã thi triển Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, triệu hoán chân thân Bàn Cổ, dùng Khai Thiên Phủ chém rách tạo hóa ngọc điệp, buộc Đạo Tổ phải lui bước về Tử Tiêu Cung.

Xuyên suốt câu chuyện là những màn đấu trí và đấu lực đỉnh cao.

Thông Thiên không chỉ bảo vệ Tiệt Giáo bằng sức mạnh mà còn bằng những quân cờ chiến thuật tài tình: liên kết với Hậu Thổ của Cửu U địa phủ, cảm hóa Địa Tạng Vương phản xuất Tây Phương để trở thành Luân Hồi Thánh Nhân, và âm thầm bồi dưỡng những đệ tử như Đa Bảo, Tam Tiêu, Triệu Công Minh thành những đại năng đủ sức xoay chuyển càn khôn. "Thông Thiên" không còn là một cái tên đại diện cho sự bi kịch, mà trở thành biểu tượng của sự tự do tuyệt đối.

Một mình một kiếm, ông đứng giữa dòng thời gian, tiệt thủ một tuyến sinh cơ cho giáo chúng, phá nát bàn cờ của những kẻ tự xưng là chúa tể.

Cuộc chiến thực sự giờ mới bắt đầu, khi Phong Thần Lượng Kiếp bị đảo lộn, chư thánh hồi sinh trong căm hận, và Hồng Quân Đạo Tổ bắt đầu tung ra những quân cờ bí ẩn từ thời hỗn độn để trấn áp "dị số" mang tên Thông Thiên.

Liệu với sức mạnh của Hồng Mông Ma Thần và ý chí nghịch thiên, Thông Thiên có thể đưa Tiệt Giáo vượt qua đại kiếp, hay sẽ khiến Hồng Hoang tan vỡ vào hư vô?

Một thiên sử thi về sự phản kháng và quyền lực tối thượng chính thức mở ra.

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 207

Chương 208

Chương 209

Chương 210

Chương 211

Chương 212

Chương 213

Chương 214

Chương 215

Chương 216

Chương 217

Chương 218

Chương 219

Chương 220

Chương 221

Chương 222

Chương 223

Chương 224

Chương 225

Chương 226

Chương 227

Chương 228

Chương 229

Chương 230

Chương 231

Chương 1

Hồng Hoang Thiên Ngoại Thiên, mây rạng quấn quýt, huyền cơ khó lường.

Hỗn Độn chi khí cùng Tiên Thiên chi khí giao hòa, tỏa ra huyền cơ vô tận.

Giữa Hỗn Độn ngoài trời cao, có một tòa cung điện trấn áp vô lượng thời không, toát ra một luồng khí khái siêu nhiên vật ngoại, tôn sùng lục hợp.

Trên cung điện khắc sâu ba chữ lớn Tử Tiêu Cung.

Lúc này trong Tử Tiêu Cung lại là một phen cảnh tượng khác.

Trên đạo đàn, một đạo nhân thần bí đang ngồi xếp bằng, đôi mắt khép hờ, phất trần trong tay tùy ý đặt sang một bên.

Nhưng mỗi nhất cử nhất động lại hòa hợp với sự biến hóa của Thiên Đạo, tự có thánh uy bên trong.

Đó chính là người đứng đầu Hồng Hoang, hợp đạo với Thiên Đạo, Hồng Quân Đạo Tổ.

Hồng Quân hợp đạo, tu vi không thể đo lường, là sự tồn tại mạnh nhất trong Hồng Hoang.

Cũng là nguồn cội của Tiên đạo, tổ của Huyền môn, kỷ cương của vạn pháp.

Dưới chân Hồng Quân có sáu cái bồ đoàn, sáu vị Thiên Đạo Thánh nhân đang ngồi trang nghiêm.

Sáu vị Thiên Đạo Thánh nhân chính là sáu đệ tử của Hồng Quân, đạt được Hồng Mông Tử Khí do Thiên Đạo ban tặng, lấy đại khí

phách chứng đạo thành thánh.

Trong sáu đệ tử, có bốn người là đệ tử chính thức, lần lượt là Bàn Cổ Tam Thanh: Thái Thanh Thiên Thái Thượng Thiên Tôn Lão Tử, Ngọc Thanh Thiên Nguyên Thủy Thiên Tôn, cùng Thượng Thanh Thiên Thông Thiên đạo nhân.

Ngoài ra, còn có chủ nhân của Đại Tố Thiên Oa Hoàng Cung là Nữ Oa nương nương.

Hai người còn lại là đệ tử ký danh, chính là hai vị giáo chủ của Tây Phương Giáo: Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

Sáu người ngồi đó, hào quang tường thụy tỏa ra từ bên trong, xung quanh mỗi người đều có dị tượng, bảo tướng trang nghiêm.

Bên cạnh lục đại Thánh nhân còn có một nam tử, đôi mắt ẩn chứa thần quang, quanh thân thấp thoáng khí vận đế chân long tản ra.

Giống như vị đế tôn của vạn thánh, chính là Thiên Đình Đế Chủ Hạo Thiên!

Lúc này bảy người đều do Hồng Quân triệu gọi đến.

"Chư vị có biết bần đạo gọi các ngươi đến đây là vì chuyện gì không?" Hồng Quân nhìn về phía mọi người.

Lão Tử hơi nhíu mày nhưng không nói gì.

Mấy vị Thánh nhân cảm thấy không khí có chút ngưng trọng, e rằng không phải chuyện tốt.

Hạo Thiên nhịn không được hỏi: "Tâm tư của Đạo Tổ, chúng ta tự nhiên không biết, xin Đạo Tổ minh thị." Hồng Quân gật đầu nói: "Trong Hồng Hoang, sát phạt đã dậy, lượng kiếp sắp đến." Nghe Hồng Quân nói ra, sắc mặt mấy vị Thánh nhân đều biến đổi.

Từ khi Bàn Cổ khai thiên đến nay, Hồng Hoang đã trải qua không

ít kiếp nạn.

Long Hán Sơ Kiếp, Đạo Ma Chi Tranh, Vu Yêu Đại Chiến, lần nào chẳng tinh phong huyết vũ, sinh linh đồ thán.

Chư thiên sinh linh, bất kể tu vi mạnh yếu, dù là thiên chi kiêu tử hay bá chủ Hồng Hoang cũng sẽ vẫn lạc.

Ba lần đại kiếp trước, lần nào cũng dẫn đến biến cố cực lớn.

Long Hán Sơ Kiếp khiến ba tộc thần thú mạnh nhất Hồng Hoang trực tiếp tàn phế, cuối cùng phải thối lui khỏi Hồng Hoang.

Đạo Ma Chi Tranh khiến không biết bao nhiêu Thiên Địa Ma Thần tử thương, cuối cùng thậm chí ngay cả đại địa phương Tây cũng bị đánh nát.

Vu Yêu Đại Chiến còn đáng sợ hơn, trực tiếp đánh nát bầu trời, cuối cùng Nữ Oa phải bổ thiên.

Lượng kiếp vừa đến, hung hiểm vạn phần.

Vừa mới hưởng thụ được bao nhiêu ngày thái bình, nay lượng kiếp lại sắp giáng lâm.

Hôm nay Hồng Quân tập hợp chư thánh, chắc chắn là một trận đại kiếp mà chư thánh đều phải nhập kiếp.

Lúc này, người kinh tâm động phách nhất không ai khác ngoài Thông Thiên.

"Hồng Quân muốn chư thánh ký tên vào Phong Thần Bảng, Phong Thần Lượng Kiếp sắp bắt đầu rồi!" Ý thức của Lý Thất Dạ trở về, nháy mắt hiểu rõ chuyện gì đang xảy ra.

Lý Thất Dạ là người xuyên không, từ Trái Đất thần bí xuyên qua, có một cái tên Hồng Hoang là Thông Thiên.

Nhìn bối cảnh này, Thông Thiên lập tức hiểu rõ tình cảnh của

mình.

Chương 2

Khởi đầu đã thành Thánh nhân!

Đúng là một khởi đầu nghịch thiên.

Đối với lịch trình Hồng Hoang, hắn hiểu rõ hơn ai hết.

Trong Hồng Hoang, Thông Thiên là sự tồn tại đặc biệt nhất trong các vị Thánh nhân.

Ngộ tính của Thông Thiên thuộc hàng đệ nhất trong Tam Thanh.

Lão Tử đạo pháp tự nhiên, hợp với thế của tự nhiên, nhưng Thông Thiên lại muốn tiệt thủ thiên đạo.

Thông Thiên sáng lập Tiệt Giáo, giáo hóa chư thiên sinh linh, hữu giáo vô loại.

Đệ tử môn hạ đều là những kẻ có tình có nghĩa.

Đệ tử Tiệt Giáo rải rác khắp chư thiên, là đại giáo đệ nhất Hồng Hoang.

Chỉ có điều khi Thông Thiên lập giáo đã dùng Tru Tiên Tứ Kiếm để trấn áp khí vận đại giáo, vốn dĩ đã bị Thiên Đạo để mắt tới quyền hành.

Giờ đây Phong Thần Lượng Kiếp đến, là lúc Thiên Đạo thanh toán nhân quả.

Theo hiểu biết của Thông Thiên về Phong Thần, trận Phong Thần này đối với Tiệt Giáo là một kiếp nạn ngập trời.

Môn nhân Tiệt Giáo từng người bị đánh giết, tù cấm, thậm chí trở thành thú cưỡi.

Hoặc là bị Tây Phương nhị thánh độ hóa, trở thành tù nhân.

Sư huynh đệ phản mục, Xiển Giáo cùng Tiệt Giáo càng xé rách da mặt, khai chiến rầm rộ.

Nguyên Thủy thậm chí liên hợp với Tây Phương nhị thánh và sư huynh Lão Tử cùng vây công Thông Thiên.

Kết quả cuối cùng, Tiệt Giáo bị diệt, Thông Thiên cũng chúng bạn xa lánh, cuối cùng bị tù cấm trong Tử Tiêu Cung diện bích tư quá.

Đệ tử Tiệt Giáo đều là tâm huyết một tay Thông Thiên vun đắp.

Nhìn đệ tử môn hạ từng người ứng kiếp mà chết, đệ tử Xiển Giáo lại từng người đắc nhân quả tạo hóa, đắc thiên địa thần vị.

Thông Thiên bi thảm biết bao.

Dù là thân phận Thánh nhân, cuối cùng cũng chỉ có thể bất lực thần phục dưới chân Hồng Quân, bị hai vị sư huynh chỉ trích.

Nghĩ đến đây, Thông Thiên nhịn không được dâng lên một nỗi bi lương.

Trận đại chiến Phong Thần vốn là một âm mưu do Hồng Quân hoạch định.

Hy sinh một Tiệt Giáo để tăng thêm nhân thủ cho Thiên Đình, bồi đắp khí vận cho phương Tây, tạo thế cho Xiển Giáo.

Lúc này, không khí trong Tử Tiêu Cung vô cùng ngưng trọng.

Bất kể Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nguyên Thủy hay Lão Tử đều cảm thấy tâm thần rung động.

"Các ngươi đều là Thánh nhân Hồng Hoang, nay sát kiếp thần tiên sắp đến." "Chư thần Hồng Hoang đều do lượng kiếp định đoạt, tất cả phải nhập kiếp!" "Chuyện Phong Thần an bài thế nào, các ngươi hãy bàn bạc đi." Quả nhiên là vậy!

Những người ngồi đây đều không thoát khỏi.

Nghe Hồng Quân bảo chư thần đều phải nhập kiếp, lục thánh đều trầm mặc.

Hạo Thiên chấp chưởng Thiên Đình, Phong Thần Bảng là vì Thiên Đình mà đúc.

Một khi lên Phong Thần Bảng, đệ tử nhà mình sau này phải chịu sự quản thúc của Thiên Đình, khí vận đại giáo cũng bị chia sớt không ít.

Sắc mặt Chuẩn Đề lạnh lẽo, thầm nghĩ: Hạo Thiên tính toán thật hay, e rằng đã nhặt được món hời lớn.

Lục đại Thiên Đạo Thánh nhân, ai phục Hạo Thiên chứ.

Căn bản không coi Hạo Thiên ra gì.

Trong Hồng Hoang xét về gót chân, Hạo Thiên xuất thân chẳng qua chỉ là một đồng tử trong Tử Tiêu Cung.

Lục thánh xuất thân cao quý, làm sao cam tâm để đệ tử khuất phục dưới trướng Hạo Thiên.

Chư thánh tuy mỗi người một tâm tư nhưng không ai lộ ra ngoài mặt.

Thông Thiên cũng sốt ruột trong lòng, theo diễn biến bình thường, cuối cùng nhân quả không phải đều đổ hết lên đầu hắn sao.

Đúng lúc này, một âm thanh huyền ảo truyền đến. [Đinh!

Đại Đạo Tuyển Trạch Hệ Thống kích hoạt!] Thông Thiên trong lòng chấn động.

Có thể hóa thân thành Thông Thiên cũng là nhờ Đại Đạo Tuyển Trạch Hệ Thống. [Lựa chọn 1: Ký tên vào Phong Thần Bảng, ứng kiếp Phong Thần, thưởng: Tiên Thiên Chí Bảo Côn Ngô Kiếm!] [Lựa chọn 2: Sau khi rời khỏi Tử Tiêu Cung lựa chọn bảo toàn Tiệt Giáo,

cử giáo bế quan, thưởng: Đại lễ bao thần bí!] Tiếng thông báo của hệ thống vang lên trong não hải Thông Thiên.

Đương nhiên, âm thanh này chỉ có mình Thông Thiên nghe thấy.

Vào khắc quan trọng, hệ thống rốt cuộc đã kích hoạt.

Đại Đạo Tuyển Trạch Hệ Thống!

Thần sắc Thông Thiên hiện lên vài phần kinh ngạc, thậm chí ánh mắt còn thoáng qua chút vui mừng.

Nguyên Thủy bên cạnh nhíu mày, mấy vị Thánh nhân đều đang vì lượng kiếp mà đau đầu, Thông Thiên tại sao lại cười ngớ ngẩn như vậy.

Nhưng Nguyên Thủy cũng không hỏi kỹ.

Thông Thiên cũng chẳng buồn giải thích, bắt đầu nghiên cứu các lựa chọn của hệ thống.

Lựa chọn thứ nhất, ứng kiếp Phong Thần, nhận được Tiên Thiên Chí Bảo Côn Ngô Kiếm.

Côn Ngô Kiếm là pháp bảo của Côn Ngô lão tổ ngày trước.

Truyền thuyết nói Côn Ngô Kiếm là bạn sinh chí bảo của Côn Ngô lão tổ, lực sát phạt có thể sánh ngang với đại sát khí như Thí Thần Thương.

Chỉ có ở trong tay Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Tiên Thiên Chí Bảo mới có thể phát huy uy lực lớn nhất.

Một kiếm trong tay, có thể đồ diệt chư thiên.

Pháp bảo tuy cường đại, nhưng Thông Thiên biết rõ, nếu muốn nghịch thiên cải mệnh, tuyệt đối không thể chọn cái thứ nhất.

Theo quỹ đạo lịch sử, trận chiến Phong Thần cuối cùng là trận đại

chiến giữa các vị Thánh nhân.

Trận chiến này là trận lớn nhất trong các lượng kiếp, thậm chí Hồng Hoang cũng sẽ bị đánh nát hoàn toàn.

Cuối cùng Nữ Oa chấp chưởng Tạo Hóa Đại Đạo, tái tạo Hồng Hoang.

Hồng Hoang sau khi tái tạo được chia thành Tam Giới, bọn người Tam Thanh cũng bị ép uống Vẫn Thánh Đan, từ đó không được bước vào Địa Tiên Giới, tương đương với việc triệt để rút lui khỏi sân khấu Hồng Hoang.

Thông Thiên nhíu mày, nếu ký tên vào Phong Thần Bảng, Tiệt Giáo cuốn vào lượng kiếp, e rằng mọi thứ sẽ diễn ra đúng như nhân quả đã định.

Chương 3

Lúc đó có nhiều linh bảo hơn nữa mà bị u cấm trong Tử Tiêu Cung thì có tác dụng gì chứ.

Lựa chọn thứ hai là cử giáo bế quan, bảo toàn Tiệt Giáo.

Trong Hồng Hoang đâu chỉ có một mình Tiệt Giáo.

Tây Phương Giáo đã độ hóa vô số sinh linh, nhân số đông đảo.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề với câu nói "có duyên với phương Tây" không biết đã độ hóa bao nhiêu sinh linh từ phương Đông.

Xiển Giáo có Thập Nhị Kim Tiên, lại có những cường giả như Nhiên Đăng, đệ tử môn hạ cũng vô số.

Tiệt Giáo bế thế không ra, Phong Thần Lượng Kiếp sẽ không liên quan đến Tiệt Giáo.

Sự sống chết của các đại giáo còn lại liên quan gì đến Thông Thiên.

"Nay những Thánh nhân này mỗi người một tâm tư, đều mong đệ tử đối phương đi chịu chết!" "Tiệt Giáo ta cử giáo bế quan mới là vương đạo!" Thông Thiên trong lòng gần như không chút do dự, trực tiếp chọn cái thứ hai.

Quả nhiên, sau khi Thông Thiên lựa chọn xong, trong thức hải lập tức nhận được đại lễ bao thần bí do hệ thống phát tặng.

Ánh mắt Thông Thiên sáng lên, lúc này tâm tư trầm xuống.

Bọn người Lão Tử vẫn đang thương nghị chuyện Phong Thần Bảng.

Nữ Oa thì tỏ ra vẻ không tranh với đời.

Nữ Oa chưa từng lập đại giáo, môn hạ lại không có đệ tử.

Chỉ cần nhân tộc không diệt vong, địa vị của Nữ Oa vô cùng vững chắc.

Nữ Oa nhìn về phía các vị Thánh nhân nói: "Lão sư, chư vị sư huynh, môn hạ của ta không có đệ tử, lẻ loi một mình, Phong Thần Bảng tự nhiên không có duyên với ta." Nghe Nữ Oa nói vậy, bọn người Nguyên Thủy nhíu mày, muốn phản bác nhưng cũng không tìm được lý do.

Nữ Oa vốn thích thanh tĩnh, một mình sống đơn giản, ở trong Oa Hoàng Cung tại Đại Tố Thiên.

Thông Thiên cười cười: "Nữ Oa sư muội tạo hóa gia thân, công đức vô lượng, trận đại kiếp này e rằng không liên quan đến Nữ Oa sư muội." Nữ Oa cùng Thông Thiên nhìn nhau một cái, sau đó khẽ cười nói: "Đã như vậy, ta xin cáo lui trước." Một khi ký tên vào Phong Thần Bảng sẽ bị nhiễm lượng kiếp, Nữ Oa hiểu rõ nông sâu trong đó.

Nói xong, Nữ Oa hướng Hồng Quân khom người hành lễ rồi trực tiếp cưỡi mây rời đi.

Chư thánh tự nhiên ngưỡng mộ vô cùng, Nữ Oa thanh tịnh tiêu dao, lúc này có thể thong dong rút lui.

Lão Tử cũng cười khổ một tiếng nói: "Bần đạo môn hạ chỉ có một đệ tử là Huyền Đô đại pháp sư, sau này còn phải kế thừa đạo thống Nhân Giáo, không thể lên Phong Thần Bảng được!" Sắc mặt Lão Tử lạnh lùng, hiển nhiên thái độ rất kiên định.

Lúc này, sắc mặt khó coi nhất chính là Nguyên Thủy cùng Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đạo nhân.

Đệ tử môn hạ của Nguyên Thủy là Thập Nhị Kim Tiên, mỗi người đều tốn bao tâm huyết bồi dưỡng.

Bảo đưa vào dưới trướng Hạo Thiên, Nguyên Thủy tự nhiên không cam lòng.

Chuẩn Đề đạo nhân thì lộ vẻ lo lắng.

Đại địa phương Tây vốn khí vận suy kiệt, sau này đắp núi Tu Di, hạ xuống Công Đức Trì phương Tây mới khiến khí vận phương Tây khá hơn một chút.

Thấy hiện tại Tây Phương Giáo đã có chút khởi sắc, miễn cưỡng có thể phân đình kháng lễ với Tam Giáo.

Nếu bị cuốn vào lượng kiếp, khí vận Tây Phương Giáo suy bại, không biết bao nhiêu năm tháng mới tu bổ lại được.

Chuẩn Đề đạo nhân thở dài một tiếng, hướng Hồng Quân hành lễ, ép ra hai giọt nước mắt.

"Lão sư tại thượng, phương Tây chúng con từ khi khai thiên đến nay lượng kiếp không dứt, vốn bần cùng vô cùng, đệ tử môn hạ càng vàng thau lẫn lộn, liệu có thể để phương Tây chúng con thoát kiếp không!" Chuẩn Đề đạo nhân gần như rơi lệ.

Chiêu này thực sự dùng quá nhiều rồi.

Chư thánh đã quá quen thuộc.

Năm đó thánh vị trong Tử Tiêu Cung cũng là dùng thủ đoạn này mà có.

Lão Tử cười nhạt nói: "Chuẩn Đề đạo hữu, lời này đã nói mấy lượng kiếp rồi, nay đã là thân phận Thánh nhân, còn ra thể thống gì." Nguyên Thủy cũng tán đồng nói: "Phương Tây có Công Đức Trì, ngưng tụ vô biên khí vận, đệ tử môn hạ càng vô số, tuy rằng phẩm chất không phải thượng thừa, nhưng lên Phong Thần Bảng thì không vấn đề gì." Nghe Nguyên Thủy nói mỉa mai, chư thánh cũng nhịn không được cười thành tiếng.

Nguyên Thủy tiếp tục nói: "Đệ tử môn hạ của ta đều có đại khí vận tại thân, vạn lần không thể ứng kiếp." Trong Tử Tiêu Cung, chư thánh đùn đẩy cho nhau, đều không nguyện để đệ tử ký tên vào Phong Thần Bảng.

Nhưng trong lòng chư thánh thấp thoáng có một mục tiêu.

Lúc này Thông Thiên vẫn mặc không lên tiếng, là chủ nhân của Tiệt Giáo.

Đệ tử Tiệt Giáo đông đảo nhất Hồng Hoang.

Đệ tử Tiệt Giáo toàn là lũ ngưu quỷ xà thần, xuất thân không hề cao quý.

Thậm chí có một số là loài thấp sinh noãn hóa, không chịu nổi tạo hóa.

Trong mắt mấy vị Thánh nhân, Tiệt Giáo là nơi xứng đáng nhập kiếp nhất.

Thông Thiên làm sao không hiểu ý nghĩ của những Thánh nhân này.

Nguyên Thủy, Lão Tử hai vị sư huynh e rằng đều không coi Tiệt Giáo ra gì.

Cục diện hiện nay đã khác rồi.

Từ khi Tam Thanh phân gia, khí vận, mệnh số của mỗi người đều quy về nơi khác, không còn như xưa.

Cục diện Tam Thanh đồng lòng không còn tồn tại.

Thông Thiên trong lòng lạnh cười liên tục, mấy vị Thánh nhân này diễn kịch một người giỏi hơn một người.

Cuối cùng kẻ đẩy thuyền chắc chắn sẽ nhắm vào Thông Thiên.

Thông Thiên cũng lười nói nhảm, hướng Lão Tử cùng Nguyên Thủy chắp tay hành lễ, sau đó nhìn về phía Hồng Quân.

"Đạo Tổ, đã lượng kiếp sắp đến, con sớm trở về trong giáo để chuẩn bị!" Thông Thiên khom người hành lễ xong trực tiếp xoay người bước ra ngoài Tử Tiêu Cung.

Chư thánh đều có chút bất ngờ nhìn theo Thông Thiên.

Bao nhiêu lời lẽ chuẩn bị sẵn đều trực tiếp bỏ phí.

Không ngờ Thông Thiên trực tiếp nói về chuẩn bị ứng kiếp.

Chẳng lẽ Thông Thiên thông suốt rồi, định lên Phong Thần Bảng sao?

Hồng Quân ngồi trên đạo đài, đôi mắt hơi động.

Ngay cả ông cũng có vài phần kinh ngạc, không ngờ Thông Thiên lại đáp ứng dứt khoát như vậy.

"Sư đệ lại có giác ngộ như thế, quả nhiên ngộ tính phi phàm!" Nguyên Thủy đại hỷ, nhìn về hướng Thông Thiên rời đi liên tục gật đầu.

Chuẩn Đề cũng khom người hành lễ nói: "Thông Thiên đạo hữu đại nghĩa, thật khiến chúng con phải nhìn bằng con mắt khác." Hạo Thiên mặt không gợn sóng nhìn các vị Thánh nhân biểu diễn, trong lòng lại nghĩ: Các vị Thánh nhân đều không chịu lên Phong Thần Bảng, chẳng qua là sợ bị bản tọa kiềm chế, xem ra Thông Thiên mới là người có tâm tính khoát đạt, sau này nhất định phải giao hảo một phen.

Rời khỏi Tử Tiêu Cung, Thông Thiên cảm thấy sảng khoái vô cùng.

Phong Thần Lượng Kiếp, tuyệt đối không được nhập.

Tình nghĩa huynh đệ, đại nghĩa thiên địa đều là thứ tào lao.

Chương 4

Chẳng qua là muốn hy sinh đệ tử Tiệt Giáo để bảo toàn cho các đại giáo khác của bọn họ.

"Tiệt Giáo ta, đoạn tuyệt không thể nhập kiếp!" Thông Thiên ra khỏi Tử Tiêu Cung lập tức bay về phía Hồng Hoang.

Trụ trời Bất Chu Sơn sụp đổ, dưới chân Bất Chu Sơn tan vỡ chính là Đông Hải Hồng Hoang.

Động phủ của Thông Thiên ở hải ngoại tiên đảo Đông Hải – Bồng Lai Tiên Đảo.

Bồng Lai Tiên Đảo bốn bề linh quang lấp lánh, tiên hạc bay lượn, tiên khí ngập tràn.

Trên đảo Bồng Lai có một tòa đạo cung xuyên qua thời không.

Trong đạo cung có nhiều đệ tử Tiệt Giáo đang luận chứng tu vi, tòa đạo cung đó chính là Bích Du Cung.

Sau khi về Bích Du Cung, việc đầu tiên Thông Thiên làm chính là mở ra đại lễ bao thần bí do hệ thống tặng. [Đinh!

Đại lễ bao thần bí mở ra, chúc mừng ký chủ nhận được: Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận, bốn mươi chín đạo Tiên Thiên cấm chế, Hồng Mông Đạo Thể.] Những món quà hệ thống tặng trực tiếp hiển hiện trong thức hải Thông Thiên.

Nằm gọn trong thức hải là Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận, một phương tuyệt thế đại trận.

Có thể ngưng tụ hỗn nguyên bát hoang lục hợp thần sát chi khí, ngưng tụ thành một phương hậu thiên đại trận.

Đại trận có thể liên tục hấp thu thần sát chi khí, năng lực phòng ngự không gì sánh kịp!

Đúng là buồn ngủ gặp chiếu manh.

Thông Thiên đang định dùng đại trận phong tỏa đạo trường, Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận đến thật đúng lúc.

Điều thực sự khiến Thông Thiên hân hoan chính là Hồng Mông Đạo Thể.

Thế nào là Hồng Mông?

Bao la vạn tượng, tinh xảo tuyệt luân.

Hồng Mông vượt lên trên vạn đạo, so với Hồng Mông Tử Khí còn trân quý gấp bội phần.

Thông Thiên không suy nghĩ nhiều, trực tiếp bắt đầu dung hợp Hồng Mông Đạo Thể.

Vì là Hồng Mông Đạo Thể do hệ thống tặng nên Thông Thiên dung hợp chỉ trong nháy mắt.

Sau khi Hồng Mông Đạo Thể dung hợp xong, cùng với Thượng Thanh Đạo Thai Thần Thể của bản thân hòa làm một, khai sinh ra Đại Diễn Hồng Mông Đạo Thể.

Sau khi cảm ngộ Đại Diễn Hồng Mông Đạo Thể, thực lực Thông Thiên tiến bộ vượt bậc, trực tiếp bước vào đỉnh phong Hỗn Nguyên Thánh nhân.

Cũng chính là đỉnh phong Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đại Diễn Hồng Mông Đạo Thể có nhục thân sánh ngang với nhục thân do Lực chi pháp tắc ngưng tụ.

Trong nhục thân ẩn chứa Hồng Mông đại đạo, mỗi nhất cử nhất động đều mang Hồng Mông thánh uy.

Tương đương với việc bù đắp những thiếu sót trên nhục thân của Thông Thiên.

Đại Diễn Hồng Mông Đạo Thể đi kèm với một bộ thánh quyết tu hành, gọi là Đại Diễn Hồng Mông Thánh Quyết!

Hiện nay Đại Diễn Hồng Mông Thánh Quyết chỉ mới tiểu thành, khi đạt tới đại thừa, pháp lực sẽ vượt qua chư thánh Hồng Hoang, thậm chí có thể sánh ngang Hồng Quân.

Nếu Đại Diễn Hồng Mông Thánh Quyết tu luyện đến đỉnh phong, có khả năng siêu thoát ra ngoài Thiên Đạo.

Vô pháp vô lượng, vô cực vô ngã, tiêu dao ngoài đại đạo, không vướng nhân quả, vạn đạo vi tôn.

"Có Đại Diễn Hồng Mông Thánh Quyết, sau này ta có vốn liếng để đối kháng với chư thánh thiên địa, thậm chí là Hồng Quân!" Việc Thông Thiên làm bây giờ chỉ là bế quan vô hạn chế.

Đợi tu vi đủ mạnh, còn sợ lượng kiếp, sợ Thiên Đạo sao?

Thông Thiên đặt mục tiêu vào bốn mươi chín đạo cấm chế cuối cùng.

Bốn mươi chín đạo cấm chế này cực kỳ đặc thù, không cần tu luyện mà dùng để nâng cao đẳng cấp pháp bảo.

Bốn mươi chín đạo cấm chế có thể nâng một món hậu thiên pháp bảo có dược liệu phù hợp lên tầm Tiên Thiên Chí Bảo.

Cũng có thể nâng cấp Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Thông Thiên suy tính kỹ lưỡng, quyết định đem bốn mươi chín đạo cấm chế dung nhập vào Tru Tiên Trận.

Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ vốn chỉ ở tầm Cực Phẩm

Tiên Thiên Linh Bảo.

Tru Tiên Trận ngưng tụ ra đã chấn nhiếp hoàn vũ, sát phạt vô song.

Nếu có thể nâng cấp Tru Tiên Trận lên tầm Tiên Thiên Chí Bảo, uy lực của nó sẽ được nâng cao chưa từng có.

Lúc đó, nó sẽ trở thành quân bài tẩy lớn nhất của Thông Thiên!

Nghĩ đến đây, tâm thần Thông Thiên sục sôi, trực tiếp bế quan trong Bích Du Cung, bắt đầu dung nhập bốn mươi chín đạo cấm chế vào Tru Tiên Trận.

Nhưng trước khi bế quan, Thông Thiên bắt đầu chiếu cáo đệ tử Tiệt Giáo.

"Từ hôm nay, đệ tử Tiệt Giáo ta tuyệt đối không được rời khỏi đảo Bồng Lai nửa bước." "Đại kiếp sắp đến, đệ tử Tiệt Giáo nên đứng ngoài cuộc, an tâm bế quan, bảo toàn bản thân." Dưới sự gia trì của uy nghiêm Thánh nhân, đạo âm của Thông Thiên vang vọng hư không.

Đệ tử Tiệt Giáo không ai không kinh hãi vạn phần.

"Không biết tại sao lão sư lại đột nhiên hạ pháp chỉ như vậy." "Mỗi trận đại kiếp giữa thiên địa đều vô cùng đáng sợ, lão sư vừa từ Tử Tiêu Cung về, chắc chắn đã nghe ngóng được tin tức." "Nghe ý lão sư, e rằng ngay cả Thánh nhân cũng phải nhập kiếp, ta nên bế quan tu hành thôi!" Đại kiếp sắp đến, ngay cả lão sư Thông Thiên cũng coi trọng như vậy, chắc chắn là chuyện lớn không hề đơn giản.

Đại sư huynh Đa Bảo đạo nhân, Kim Linh Thánh Mẫu, Triệu Công Minh cùng những người khác bắt đầu triệu tập đệ tử bên ngoài, chuẩn bị cử giáo bế quan.

Nhiều đệ tử lần lượt khai thác động phủ trên đảo Bồng Lai, bắt

đầu bế quan.

Khi các đệ tử bắt đầu bế quan, Thông Thiên tiện tay vung một cái, Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận ầm ầm hạ xuống đảo Bồng Lai.

Chín ngàn chín trăm đạo thần sát trận cơ tọa lạc bốn phương đảo Bồng Lai, mỗi một trận cơ đều cực kỳ huyền ảo, ẩn chứa thần văn thượng cổ.

Từng luồng thần sát chi khí từ khắp nơi kéo đến, diễn hóa con số hỗn nguyên.

Trong trận tự thành hư không, có thể cách tuyệt mọi pháp tắc, nhân quả, trật tự.

Năng lực phòng ngự của trận này cực kỳ đáng sợ, nếu cưỡng ép tấn công sẽ bị thần sát chi khí phản phệ.

Về trận pháp chi đạo, Thông Thiên có thể coi là đệ nhất nhân Hồng Hoang.

Nhưng Thông Thiên hiểu rõ, với tạo nghệ trận pháp hiện nay, chắc chắn ông không thể bố trí ra đại trận như thế này.

E rằng Thái Thượng Lão Tử và Nguyên Thủy đến cũng không phá nổi đại trận này.

Sau khi chín ngàn chín trăm đạo thần sát chi khí hạ xuống, một vòng xoáy khí khổng lồ trên đảo Bồng Lai ầm ầm nổ tung.

Đô Thiên Thần Sát chi khí quét sạch thương khung, tràn ngập vô lượng hoang dã.

Giữa Đông Hải, Đông Hải Long Vương Ngao Liệt giật mình tỉnh giấc.

Vừa rồi, lão cảm ứng như có một tôn cự thú đang ẩn nấp trên Đông Hải.

Chương 5

Luồng khí tức đó chấn nhiếp thương khung nhưng lại ẩn giấu cực kỹ.

Cảm ứng kỹ lại, Ngao Liệt phát hiện đảo Bồng Lai dường như đã biến mất không dấu vết.

Với tu vi Chuẩn Thánh của Ngao Liệt cũng không cảm ứng được phân hào.

Chắc chắn Thánh nhân lại có động thái lớn.

Uy nghiêm của Thánh nhân làm sao có thể suy đoán.

Ngao Liệt chỉ dặn dò thủy tộc Đông Hải tuyệt đối không được quấy nhiễu sự thanh tịnh của Thánh nhân.

Đảo Bồng Lai vốn đứng đầu trong ba hòn đảo tiên hải ngoại.

Muốn tìm đảo Bồng Lai trừ phi là đệ tử Tiệt Giáo, nếu không phải có đại cơ duyên mới có thể tìm thấy.

Nay Thông Thiên hạ đại trận như vậy, Thánh nhân muốn tìm e rằng cũng phải hao tốn không ít thủ đoạn.

Sau khi hạ Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận xong, Thông Thiên mới yên tâm.

Trận đại kiếp này không phải chuyện đùa, chỉ có âm thầm phát triển mới là vương đạo.

Nếu cuốn vào đó, khí vận Tiệt Giáo chắc chắn sẽ suy bại.

Chỉ là Thông Thiên đang cân nhắc, hiện tại khí vận Tiệt Giáo do Tru Tiên Trận trấn áp, thủy chung vẫn như gai đâm sau lưng.

Nay trong tay Thông Thiên cũng không có pháp bảo phù hợp để

trấn áp khí vận đại giáo.

Thông Thiên dự tính có cơ hội sẽ tìm một món pháp bảo trấn áp được khí vận đại giáo để thay thế Tru Tiên Trận.

Như vậy nhân quả Thiên Đạo cũng có thể hóa giải.

Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận hạ xuống, đệ tử Tiệt Giáo đều có chút bất an.

Bởi lẽ đại trận này cử thế vô song, ngay trong trận pháp cũng có thể cảm nhận được sức mạnh đáng sợ ẩn chứa bên trong.

Trong Bích Du Cung, ba đệ tử nữ có thân hình thon thả, dung mạo cực mỹ đang hành lễ với Thông Thiên.

Ba nữ đệ tử chính là Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, cũng là Tam Tiêu.

Vân Tiêu nhịn không được hỏi: "Lão sư tại thượng, đệ tử trong giáo đều thắc mắc, đảo Bồng Lai là đạo trường của lão sư nhưng lại hạ xuống đại trận như vậy, chẳng lẽ có người dám tấn công Bồng Lai sao." Thông Thiên hơi mở mắt nói: "Vân Tiêu, trận lượng kiếp này nhân quả cực lớn, chỉ có đệ tử trong môn ở lại đảo Bồng Lai bế quan mới có thể không bị liên lụy." "Các con cần chăm chỉ tu luyện, tuyệt đối không được bỏ bê tu vi." Nghe Thông Thiên trả lời, Vân Tiêu cũng nửa hiểu nửa không.

Vân Tiêu tuy là đệ tử ngoại môn nhưng ngộ tính phi phàm, tâm không tạp niệm, rất được Thông Thiên yêu thích.

"Đây là Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, các con hãy nghiên cứu cho kỹ, sau này sẽ có tác dụng lớn." Thông Thiên để lại một đạo ấn ký vào tay Vân Tiêu rồi bảo Tam Tiêu lui xuống.

Đệ tử Tiệt Giáo tuy vàng thau lẫn lộn nhưng lại vô cùng đồng lòng, đó là ưu thế lớn nhất của Tiệt Giáo.

“Chư vị đạo hữu, bần đạo không rảnh tiếp chuyện.” Thông Thiên truyền âm từ xa xong liền trực tiếp đóng cửa Bích Du Cung, bắt đầu thực sự bước vào bế quan.

Tại ba mươi ba tầng trời, trong Tử Tiêu Cung.

Nguyên Thủy, Hạo Thiên, Chuẩn Đề cùng vài người đang hàn huyên chuẩn bị rời khỏi.

Hồng Quân đã dặn dò một số chi tiết về Phong Thần.

Thánh nhân cũng phải nhập kiếp, đại kiếp Phong Thần do Nguyên Thủy chủ trì.

Nguyên Thủy nghe thấy được chủ trì đại kiếp Phong Thần thì mừng rỡ khôn xiết.

Chưa nói đến việc chủ trì đại kiếp sau này sẽ nhận được vô biên công đức.

Việc chủ trì đại kiếp Phong Thần đối với Xiển Giáo có trăm lợi mà không một hại.

Ít nhất có thể giảm thiểu tổn hại cho Xiển Giáo xuống mức thấp nhất.

Hồng Quân ban xuống hai món pháp bảo, lần lượt là Đả Thần Tiên và Phong Thần Bảng.

Đả Thần Tiên là hậu thiên pháp bảo nhưng chứa đựng thiên đạo thần uy bên trong, có thể đả thương thần hồn, vô cùng đáng sợ.

Phong Thần Bảng là nhân quả thánh khí, có thể ghi chép thần hồn, có công năng quỷ thần khó lường.

“Sau này Nguyên Thủy đạo hữu chủ trì Phong Thần, xin hãy quan tâm nhiều hơn đến phương Tây của bần đạo, nếu có chỗ nào giúp ích được, bần đạo tuyệt không từ chối.” Chuẩn Đề đạo nhân cười sang

sảng, hướng Nguyên Thủy niệm một câu phật hiệu.

"Thiện!" Nguyên Thủy cùng Chuẩn Đề đạo nhân đều thầm hiểu, sau khi có Phong Thần Bảng, sẽ thuận tiện đưa đệ tử Tiệt Giáo lên đó nhiều hơn.

Tuy nhiên đúng lúc này, đạo âm vang vọng từ Đông Hải truyền đến.

"Hôm nay, Thông Thiên ta bế quan mười vạn nguyên hội, cách tuyệt với thế gian." "Đệ tử Tiệt Giáo toàn giáo bế quan, xin lỗi không tiếp khách." Đạo âm vang dội truyền khắp càn khôn.

Những người đang chuẩn bị bước ra khỏi Tử Tiêu Cung đều ngẩn ngơ.

Chuyện gì đây?

Thông Thiên bế quan rồi!

Lại còn mang theo toàn bộ đệ tử Tiệt Giáo.

Trời ạ!

Nguyên Thủy trong lòng như có vạn con thảo nê mã chạy qua.

Thông Thiên đang giở trò gì vậy.

Không phải đi chuẩn bị ứng kiếp Phong Thần sao?

Tuyên bố toàn giáo bế quan, đứng ngoài cuộc.

Phong Thần Lượng Kiếp sắp giáng lâm, Tiệt Giáo là nhân vật chính tuyệt đối, nếu đệ tử Tiệt Giáo bế quan hết thì lấy ai đi ký Phong Thần Bảng đây!!

Chư thánh nhìn nhau, có chút luống cuống.

"Đệ tử Tiệt Giáo nên nhập kiếp, đó là định số, Thông Thiên dám!" Ánh mắt Nguyên Thủy thoáng qua vài phần giận dữ xen lẫn hoảng

loạn.

Lão Tử trong lòng cũng vô cùng kinh ngạc.

Đệ tử Tiệt Giáo vàng thau lẫn lộn, đa phần là sinh linh tàn dư của hai tộc Vu Yêu.

Trận nhập kiếp này là do nhân quả Thiên Đạo dẫn dắt, Thánh nhân với nhau làm sao không nhìn thấu.

Thông Thiên đóng cửa đại giáo, toàn giáo bế quan, chẳng phải là chuyện tào lao sao?

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cũng đầy vẻ kinh ngạc.

Đệ tử Xiển Giáo và Tây Phương Giáo cộng lại không bằng một nửa Tiệt Giáo.

Nếu Tiệt Giáo không ứng kiếp, đệ tử hai giáo e rằng đều tiêu đời!

Làm sao bây giờ.

Nguyên bản cứ ngỡ đại sự đã định, mọi thứ đều diễn ra theo dự tính.

Chương 6

Nhưng giờ nhìn lại, Thông Thiên ngay từ đầu đã không định nhập kiếp!

Hồng Quân đôi mắt khẽ động, hai luồng hàn quang khó nhận ra bắn ra.

Thiên Đạo đã định, Thông Thiên lại mưu toan thay đổi thiên số.

Thiên Đạo Thánh nhân, nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo, không gì không nằm trong cảm ứng của Hồng Quân.

Trên hợp đạo chí bảo Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp ký thác mọi hành tung của Thánh nhân.

Tuy nhiên lúc này phát hiện ra, Thông Thiên đã biến mất sạch sành sanh.

Ngay cả ông cũng không phát hiện ra bất kỳ tung tích nào.

Trên đảo Bồng Lai lại có đại trận như thế sao!

Ngay cả Thiên Đạo chi lực cũng không nhìn thấu!

Có thể ngưng tụ nhiều Đô Thiên Thần Sát chi khí như vậy, chẳng lẽ sau Vu Yêu đại chiến, mười hai Đô Thiên Thần Sát kỳ đã rơi vào tay Thông Thiên?

Hồng Quân trong lòng kinh ngạc vô cùng.

Không ngờ Thông Thiên lại có thiên phú như thế.

Nhìn lại mấy vị Thánh nhân trong Tử Tiêu Cung, sắc mặt bốn vị Thánh nhân đã khó coi đến cực điểm.

Chỉ có Hạo Thiên là tỏ ra đứng ngoài cuộc.

Cũng không trách được Hạo Thiên, những Thánh nhân này chưa từng nể mặt lão, chỉ coi là chí thánh thì cũng chẳng ra gì.

Hạo Thiên theo bên cạnh Hồng Quân đã vô số nguyên hội, những màn kịch giữa các vị Thánh nhân này tự nhiên cũng nhìn thấu được vài phần.

Lúc này Hạo Thiên có chút khâm phục Thông Thiên.

Không ngờ Thông Thiên lại có thủ bút như vậy.

Chỉ có điều cục diện tiếp theo phải xem Hồng Quân và tứ thánh thu dọn thế nào.

"Lão sư, làm sao bây giờ, Thông Thiên sư đệ bỏ qua đại nghĩa, phong tỏa Tiệt Giáo trên đảo Bồng Lai!" Nguyên Thủy có chút lo lắng nhìn Hồng Quân.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cũng nhìn Hồng Quân đầy mong chờ.

Mấy vị Thánh nhân đều muốn xem thái độ của Hồng Quân rốt cuộc thế nào.

Nhưng khiến bọn họ thất vọng là thần sắc Hồng Quân không mảy may lay động.

Một lát sau, Hồng Quân hơi nhíu mày.

Thiên Đạo lượng kiếp tuyệt nhiên không thể thay đổi.

Hồng Quân cũng muốn xem ý của Thông Thiên rốt cuộc là gì.

Chẳng lẽ tưởng làm vậy là có thể trốn thoát trách nhiệm phải gánh vác sao?

"Các ngươi hãy đi Đông Hải một chuyến, xem xem Thông Thiên rốt cuộc muốn thế nào!" Hồng Quân phất tay áo rộng, một luồng khí thế mạnh mẽ tản ra trong Tử Tiêu Cung.

Mấy vị Thánh nhân im thin thít, Đạo Tổ rõ ràng đã có chút nổi giận.

Chuẩn Đề thầm mắng vài câu trong lòng, nghĩ bụng Thông Thiên thật không ra gì.

Sau khi nhận pháp chỉ, tứ thánh cùng Hạo Thiên trực tiếp rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Bên ngoài cung, Hạo Thiên hướng tứ thánh khom người hành lễ nói: "Mấy vị sư huynh, chuyện Phong Thần vô cùng phiền toái, Thiên Đình còn nhiều chính sự, Hạo Thiên xin cáo lui trước." Sắc mặt Hạo Thiên cung thuận, khẽ mỉm cười.

Nguyên Thủy hừ lạnh một tiếng, thầm nghĩ Hạo Thiên chẳng lẽ không sợ đắc tội Thông Thiên.

Thiên Đế này đúng là kẻ nịnh bợ, giỏi quan sát sắc mặt, thật là bạc nhược.

Lão Tử nhìn Hạo Thiên một cái nói: "Thiên Đế cứ tự nhiên." Được Lão Tử cho phép, Hạo Thiên chắp tay vái rồi trực tiếp bay về Thiên Đình.

Bốn vị Thánh nhân hạ giới, trên Đông Hải sóng gió cuộn trào.

Khí tím từ trên trời phiêu đãng xuống, dạt dào hùng tráng hàng ức dặm.

Sinh linh nào có chút kiến thức đều biết là đại nhân vật đã đến.

Tứ thánh cũng không che giấu khí tức của mình, trực tiếp bay về hướng đảo Bồng Lai.

Tuy nhiên khi tứ thánh đến Đông Hải thì ngẩn ngơ, bởi vì căn bản không tìm thấy vị trí đảo Bồng Lai.

Ba đảo tiên hải ngoại lấy Bồng Lai đứng đầu, nhưng đảo Bồng

Lai dường như đã biến mất khỏi Đông Hải một cách thần kỳ.

Cuối cùng Lão Tử phải dùng âm dương lục hợp để bấm quẻ, dùng Thái Cực Đồ định lục nghi mới tìm thấy phương vị cụ thể của đảo Bồng Lai.

Lúc này bên ngoài đảo Bồng Lai, chư thánh ngơ ngác.

Cứ ngỡ Thông Thiên muốn bế quan thì chỉ là ngồi trấn trong Bích Du Cung hóa thiền ngộ đạo.

Không ngờ Thông Thiên đem toàn bộ đệ tử Tiệt Giáo phong tỏa hết, lại còn hạ một tòa đại trận đáng sợ như vậy bên ngoài đảo Bồng Lai.

Nhìn Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận, tứ thánh mặt đầy kinh ngạc.

Thông Thiên thực sự đã chơi lớn, trực tiếp chặn đứng mọi con đường.

Với thần thức của Thánh nhân cũng không thám thính được phân hào.

Theo tính toán của mấy vị Thánh nhân, trận pháp này nếu không có mười mấy nguyên hội thì không thể bày ra được.

Chẳng lẽ từ lâu Thông Thiên đã trù mưu chuyện này rồi?

Chuẩn Đề đạo nhân nhíu mày, quanh thân lập tức bộc phát thần quang, uy nghiêm Thánh nhân hiển hiện không còn gì che giấu.

Chuẩn Đề truyền âm: "Đệ tử Tiệt Giáo, có Thánh nhân giá lâm, sao không ra nghênh tiếp." Uy nghiêm của Thánh nhân mạnh mẽ biết bao, càn khôn vang dội, truyền khắp hư không.

Nhưng Chuẩn Đề đạo nhân lại phát hiện truyền âm giống như gió thoảng mây bay, không có lấy một đệ tử Tiệt Giáo nào ra nghênh đón.

Nguyên nhân là vì Thông Thiên đã phong tỏa hoàn toàn Bồng Lai, đệ tử bên trong căn bản không nghe thấy bất kỳ truyền âm nào.

Chuẩn Đề không gặp được Thông Thiên, chịu một vố đau, trong lòng nhịn không được bốc hỏa.

Tứ thánh bàn bạc một hồi, quyết định trước hết phải lôi Thông Thiên ra đã, rồi mới bàn bạc kỹ hơn.

Chuẩn Đề đạo nhân nhìn Lão Tử và Nguyên Thủy nói: "Hai vị đạo hữu đều là sư huynh của Thông Thiên, Tam Thanh lại đồng lòng, hay là hai vị đạo hữu gọi Thông Thiên ra đi." Nguyên Thủy lúc này tràn đầy tự tin đứng ra, hướng đảo Bồng Lai truyền âm: "Thông Thiên sư đệ, chúng ta hôm nay nhận pháp chỉ của Đạo Tổ, đặc biệt đến để thương lượng chuyện Phong Thần, mời sư đệ xuất trận gặp mặt!" Nguyên Thủy tự phụ thân phận phi phàm, vừa là thân phận Thánh nhân, vừa là sư huynh của Thông Thiên.

Nghĩ rằng Thông Thiên cũng phải nể mặt đôi chút.

Chỉ cần Thông Thiên ra mặt thì mọi chuyện dễ giải quyết rồi.

Đệ tử Tiệt Giáo chắc chắn phải tham gia Phong Thần, hôm nay dù uy hiếp hay dụ dỗ cũng phải ép Thông Thiên ký vào Phong Thần Bảng.

Chỉ có đệ tử Tiệt Giáo lên Phong Thần Bảng thì bọn họ mới dễ bề thi triển quyền cước, mưu đoạt công đức.

Chương 7

Còn về lợi ích của Tiệt Giáo, Nguyên Thủy đương nhiên không bận tâm nhiều.

Thông Thiên tuy tính cách cô ngạo nhưng vẫn nể trọng hai vị sư huynh.

Nhưng bọn họ không biết rằng, Thông Thiên bây giờ đã không còn là Thông Thiên của ngày xưa nữa.

Chờ một hồi lâu, trong Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận vẫn không có bất kỳ động tĩnh nào.

Nguyên Thủy cảm thấy mất mặt.

Ở cảnh giới này, bất kỳ một tiếng động nhỏ nào cũng sẽ có cảm ứng, lão không tin Thông Thiên không nghe thấy truyền âm.

Khi Nguyên Thủy chuẩn bị có hành động tiếp theo thì từ trong Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận truyền ra một hồi đạo âm.

"Chư vị sư bá, lão sư đang bế quan trong Bích Du Cung, không tiếp khách ngoài, mời mấy vị sư bá quay về cho!" Người phát ngôn chính là Vân Tiêu, đứng đầu Tam Tiêu, truyền âm từ trong trận pháp.

Nghe một đệ tử ngoại môn Tiệt Giáo bác bỏ thể diện của mình, Nguyên Thủy lập tức nổi trận lôi đình.

Thông Thiên bế quan sao không chọn lúc khác, cứ nhằm lúc quan trọng này.

"Thông Thiên sư đệ, sao không ra bàn bạc!" Nguyên Thủy gia trì đại pháp lực, ngọc thanh chi khí như quán triệt sơn hà xộc tới.

Toàn bộ sinh linh Đông Hải trong khoảnh khắc đều run rẩy sợ hãi.

Uy nghiêm khủng bố quét qua, ngay cả trên Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận cũng dấy lên một trận sóng ba đào.

Cũng đúng lúc này, Vân Tiêu bên trong trận pháp tiện tay phất một cái, lại bố trí thêm một cái đại trận cách tuyệt truyền âm bên trong Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận.

Bố trí xong trận pháp này, Vân Tiêu khẽ cười rồi thong dong lui xuống.

Vân Tiêu tự nhiên không dám làm vậy, đó chẳng phải là trực tiếp tát vào mặt Nguyên Thủy sao.

Hiển nhiên là Thông Thiên truyền âm, cố ý làm vậy.

"!!!" Đôi mắt Nguyên Thủy trợn ngược, suýt chút nữa là ngã nhào xuống đất.

Một đệ tử ngoại môn cũng dám xem thường lão.

Mọi lời khuyên giải Thông Thiên đều trở thành công cốc.

Chuẩn Đề đạo nhân cười sang sảng, thấy Nguyên Thủy nếm mùi thất bại, trong lòng nhịn không được cảm thấy thư thái hơn hẳn.

"Thông Thiên, hôm nay muốn gặp cũng phải gặp, không muốn gặp cũng phải gặp, chúng ta chờ bên ngoài trận, là nhận pháp chỉ Đạo Tổ, đây là thiên đạo lệnh dụ, ngươi dám không tuân!" Đạo âm của Chuẩn Đề lại truyền ra, lần này mang theo vài phần uy hiếp.

Trong Hồng Hoang, Thánh nhân là tôn quý nhất.

Hồng Quân là tổ của vạn đạo, đứng đầu vạn tiên, chấp chưởng thiên số.

Dưới Hồng Quân chính là Thiên Đạo lục thánh.

Tu vi và thực lực của Hồng Quân trong Hồng Hoang có thể xưng là mạnh nhất, nên chư thánh đều sợ hãi, tôn ông làm đầu.

Thánh nhân nhìn khắp lục hợp, coi thường chư thiên, ngoại trừ Hồng Quân ra thì tự nhiên không coi ai ra gì.

Giữa các vị Thánh nhân với nhau, về mặt nổi cũng không có trận chiến thực sự nào, cùng lắm chỉ là những cuộc đấu trí trên đại cục.

Bởi vì ai cũng tự hiểu rõ rằng không thể giết chết được đối phương.

Thánh nhân dựa dẫm vào Thiên Đạo, Thiên Đạo không diệt, Thánh nhân không vong.

Nhiều vị Thánh nhân có phương pháp chứng đạo khác nhau nhưng đều dựa vào Hồng Mông Tử Khí để chứng đạo Thiên Đạo Thánh nhân.

Thông Thiên nay né tránh không ra, thái độ ngang ngược, Chuẩn Đề đạo nhân làm sao nuốt trôi cục tức này.

Nói trắng ra là nếu có đánh một trận thì lão cũng chẳng sợ ai.

Tu vi Thông Thiên cường hoành, chẳng lẽ Chuẩn Đề ta không có bài tẩy sao?

Huống hồ Chuẩn Đề là đang nhận đạo dụ của Đạo Tổ, vừa hay có thể danh chính ngôn thuận trấn áp Thông Thiên một phen.

Trong Bích Du Cung, Thông Thiên làm sao không hiểu tâm tư của những Thánh nhân này.

Tuy là thế giới Hồng Hoang chí cao vô thượng nhưng cũng không thoát khỏi một chân lý: Nắm đấm của ai cứng hơn thì người đó có tiếng nói.

Thông Thiên đang bế quan tham ngộ Đại Diễn Hồng Mông Thánh Quyết, hiển nhiên không muốn bị ai quấy rầy.

"Chư vị đạo hữu, bần đạo đang rơi vào cảnh giới minh ngoan đốn

ngộ, cơ hội hiếm có, tự nhiên không thể xuất quan." "Các ngươi nếu cưỡng ép quấy nhiễu bần đạo tu hành, mọi hậu quả sẽ do các ngươi gánh chịu." Sắc mặt Chuẩn Đề đạo nhân biến đổi lớn, lời truyền âm này của Thông Thiên chính là sự uy hiếp trắng trợn.

Nguyên Thủy nhíu mày, trong lòng vô cùng không vui, không ngờ Thông Thiên lại cường thế như vậy.

Lão Tử thở dài một tiếng nói: "Cảnh giới đốn ngộ cực kỳ hiếm gặp, thôi vậy, hay là để hôm khác đi." Chuẩn Đề đạo nhân lại đầy mặt tức giận, không tin Thông Thiên thực sự đang trong trạng thái đốn ngộ.

Lúc này đã mất hết thể diện, làm sao có thể dễ dàng bỏ qua.

"Bần đạo hôm nay cứ muốn xem thử hậu quả rốt cuộc là gì!" Nói xong, Chuẩn Đề đạo nhân lật tay một cái, tế ra Gia Trì Thần Xử.

Đây là chí bảo do Đạo Tổ ban tặng trong Tử Tiêu Cung, ẩn chứa cực đạo kim quang chi lực, bá đạo vô cùng.

Gia Trì Thần Xử thuộc hàng Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đột nhiên hiện ra tỏa ra khí thế cường thịnh.

"Thông Thiên, nếu còn không ra, hôm nay Bồng Lai e rằng phải bị bần đạo hủy diệt!" Giọng Chuẩn Đề vang dội, kèm theo vô biên kim quang hơi tản ra.

Trên Gia Trì Thần Xử tỏa ra ánh sáng vô tận, mỗi động tác đều có thiên địa đại thế đi theo.

"Hôm nay nếu ngươi dám động thủ, bần đạo chắc chắn sẽ khiến kẻ đó chịu vạn lần phản phệ!" Đạo âm lạnh lùng của Thông Thiên truyền ra.

Nghe sự uy hiếp như vậy, Chuẩn Đề đạo nhân làm sao nhẫn nhịn nổi.

Dứt lời, Gia Trì Thần Xử trong tay tỏa ra vô lượng kim quang, thấp thoáng thấy một tôn đại phật, mang khí thế của Cửu Giác Minh Vương, nắm giữ lục hợp chi lực, ầm ầm tế ra.

Trên Đông Hải dấy lên một trận phong bão vô cùng.

Kim quang ngập trời hắt xuống, ngay cả ánh mặt trời cũng bị che khuất.

Sau lưng Chuẩn Đề đạo nhân hiện ra cửu trọng phù quang, trong phù quang có một tôn kim thân hiển hóa.

Chính là thần thông chí cao của Chuẩn Đề đạo nhân – Trượng Lục Kim Thân.

Trượng Lục Kim Thân tế ra chứng tỏ Chuẩn Đề đạo nhân đã thực sự nổi giận.

Cùng với khí tức của Gia Trì Thần Xử ngày càng đáng sợ, nó lao về phía đảo Bồng Lai.

Quả nhiên!

Thông Thiên thần sắc khẽ động.

Lão Tử và Nguyên Thủy chỉ lạnh lùng đứng xem, thấy có người tấn công động phủ của sư đệ mình nhưng cũng không hề ra tay ngăn cản.

Tình nghĩa sư huynh đệ đã tan biến từ lâu kể từ khi Tam Thanh phân gia tại Côn Luân Hư.

Thông Thiên cũng không lấy làm tiếc, nhân quả là vậy, đại đạo luân thường.

Chương 8

Tiếp Dẫn đạo nhân kiêu ngạo đứng đó trấn giữ hiện trường.

Tu vi của lão tương đương với Lão Tử, thâm bất khả trắc.

Có lão ở đây, dù sau này Thông Thiên có xuống núi muốn báo thù Tây Phương Giáo, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng có nắm chắc ngăn cản được.

Bởi vì Tây Phương Giáo có tới hai vị Thánh nhân.

Tuy nhiên khi Gia Trì Thần Xử oanh sát tới nơi thì những đợt sóng lăn tăn tản ra, một luồng sóng dao động cổ phác thâm thúy như sóng triều tản đi.

Uy lực của Gia Trì Thần Xử bị quét sạch sành sanh.

Mặc cho Gia Trì Thần Xử đáng sợ thế nào cũng không thể lay chuyển được phân hào.

Chuẩn Đề đạo nhân hơi biến sắc.

"Hôm nay các ngươi động thủ trước, gieo xuống nhân quả hiện tại, trách không được bần đạo hạ thủ!!" Thông Thiên bấm pháp ấn, bắt đầu điều động Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận.

Xung quanh đảo Bồng Lai, dưới mặt nước biển, thần sát chi khí ngập trời cuộn trào.

Như hàng vạn con giao long hoành không xuất thế.

Trong nháy mắt, sát khí như bài sơn đảo hải đổ về phía Chuẩn Đề đạo nhân.

Trên Đông Hải, nhiều thủy tộc kinh hãi vô cùng.

Uy nghiêm Thánh nhân rực rỡ bùng phát, như thể thiên địa sụp đổ.

Mạnh mẽ như Đông Hải Long Vương cũng run rẩy sợ hãi, không dám có chút nào dòm ngó.

"Hết vị Thánh nhân này đến vị Thánh nhân khác ra tay, rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra trong Đông Hải thế này?" "Đô Thiên Thần Sát chi khí, chẳng lẽ chân thân của Bàn Hoàng lại sắp được triệu hoán ra sao?" Trong Hồng Hoang, chư thiên đại thần từng người kinh hoàng không thôi, tưởng rằng có đại kiếp nạn bùng nổ, hoặc là có tồn tại khủng khiếp nào đó xuất thế.

Năm xưa Vu Yêu đại chiến, mười hai Tổ Vu thi triển Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận để triệu hoán Bàn Cổ chân thân.

Nay tại thâm hải Đông Hải cũng bùng phát thánh uy như vậy.

"Trận này không phải Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận nhưng uy lực lại không hề kém cạnh." Trong Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên đại tiên thót tim một cái.

"Thông Thiên Thánh nhân trận pháp tạo nghệ thật liễu đắc, không ngờ có thể ngưng luyện Đô Thiên Thần Sát chi khí, hạ xuống đại trận như thế!" Tu vi của Trấn Nguyên đại tiên đã đạt tới Chí Thánh, là tổ của Địa Tiên, tuy không thể sánh ngang Thánh nhân nhưng cũng vô cùng lợi hại.

Trấn Nguyên đại tiên đang thầm suy đoán, chẳng lẽ Thông Thiên đã đạt được đạo thống của Vu tộc nên mới có thể giá ngự thần sát chi lực.

Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa đang lạnh lùng quan sát Tam Giới cũng đột nhiên giật mình.

Cảnh tượng ở đảo Bồng Lai tự nhiên Nữ Oa cũng nhìn thấy.

Thần sát chi khí cuộn lên từ Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận khiến ngay cả nàng cũng phải kinh tâm đảm chiến.

Vạn đạo thông huyền vi Hỗn Nguyên, Hỗn Nguyên là nền tảng của vạn pháp.

Mà thần sát lại là căn nguyên của vạn vật.

Nền tảng của vạn pháp cùng căn nguyên của vạn vật dung hợp, âm dương hợp nhất, công phòng toàn diện.

Không ngờ tu vi trận pháp của Thông Thiên đã đạt tới trình độ này.

E rằng lần này Chuẩn Đề đạo nhân phải chịu thiệt thòi lớn rồi!

"A a!!!" Chuẩn Đề đạo nhân sắc mặt đại biến, kinh hô không ngừng.

Những nộ long cuồng bạo nghiền nát ngập trời, thôn phệ chư thiên, mang theo khí tức cường hoành không thể so sánh.

Những nộ long đó là do thần sát chi khí hóa thành, dung hợp với tứ phương đại địa, vạn vật u minh.

Chuẩn Đề đạo nhân cảm giác thiên địa quanh mình bị cách tuyệt.

Thần sát kiếp nạn chi khí vô cùng vô tận bủa vây tới.

Với tư cách là Thiên Đạo Thánh nhân, rơi vào cảnh ngộ này là cực kỳ đáng sợ.

Ngay cả Thiên Đạo chi lực cũng mất đi cảm ứng!

Trượng Lục Kim Thân như ngọn nến trước gió, lung lay sắp đổ!

Phản phệ của thần sát chi lực cực kỳ đáng sợ, thiên nguyên địa sát, sát khí chính là khởi đầu và kết thúc của vạn đạo.

Kết thúc mọi thứ.

Vu tộc nghịch thiên dùng sát khí để rèn luyện nhục thân, dù là Thiên Đạo chi lực cũng có thể chống lại.

"Tiếp Dẫn sư huynh, trợ giúp đệ!" Trượng Lục Kim Thân của

Chuẩn Đề ầm ầm nổ tung, một ngụm máu già trực tiếp phun ra.

Gia Trì Thần Xử trực tiếp bật ngược lại, va vào đỉnh đầu lão.

"Ba tháp" một tiếng, trên đầu Chuẩn Đề đạo nhân nổi lên một cái u lớn.

Nguyên Thủy nhíu mày chặt lại.

Chuẩn Đề đạo nhân đầu thật cứng, ngay cả Gia Trì Thần Xử cũng không đập nát được.

Chuẩn Đề đạo nhân tự nhiên không có tâm trí để ý đến cảm nhận của người khác.

Tiếp Dẫn đạo nhân làm sao không biết sự đáng sợ của thần sát chi khí.

Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận ngăn cách mọi thứ, bao phủ cả hai người bên trong.

Trong thời không tự thành, sức chứa khí bên trong khó mà đo lường được.

"Xoạt!!!" Tiếp Dẫn đạo nhân rốt cuộc cũng thể hiện ra nội hàm cực mạnh của mình.

Cửu Phẩm Công Đức Kim Liên tế ra, tỏa ra vạn đạo kim quang.

Sau lưng kim thân pháp tướng hiển hóa, bảo tướng trang nghiêm.

Kim thân pháp tướng của Tiếp Dẫn đạo nhân cực kỳ mạnh mẽ, đầu đội trời cao, chân đạp chín suối, có khí khái đội trời đạp đất.

Thánh nhân trảm Tam Thi mới có nội hàm như vậy, ngay cả Lão Tử cũng hơi kinh ngạc.

Không ngờ Tiếp Dẫn đạo nhân lại âm thầm trảm đi Tam Thi, giấu thật sâu.

Lão Tử cũng chỉ sau khi thành thánh mới trảm được Tam Thi.

Kim thân của Tiếp Dẫn đạo nhân cầm bảo vật Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Đăng Ma Xử đánh mạnh vào hư không.

Thiên địa rung chuyển, vạn vật đều dao động.

Trên không trung Đông Hải hư không tan vỡ, phong ba bão táp.

Tuy nhiên trên đảo Bồng Lai có Hỗn Nguyên đại trận trấn áp nên cũng không đến mức đánh nát cả Đông Hải.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân thi triển thần thông, lao về phía Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận.

Chương 9

Khổ nỗi đại trận ngưng tụ vô lượng thần sát chi khí cuộn trào xuống.

Công Đức Kim Liên thần quang ảm đạm, dưới sự va đập của thần sát chi khí thì lung lay sắp đổ.

Công Đức Kim Liên vốn có mười hai phẩm, năng lực phòng ngự vô cùng cường hãn nhưng lại bị Nguyên Thủy tính kế, để Văn Đạo nhân hút mất ba phẩm.

Nay rơi xuống hạng Cửu Phẩm Liên Đài thì đại sự không còn như trước.

"Ầm ầm!!!" Kèm theo tiếng gầm rú trầm đục vang lên.

Vạn đạo sát khí diễn hóa thành thủy triều ngập trời, cuốn theo khí thế vô biên cuốn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đạo nhân vào bên trong.

Sau khi phòng ngự của Công Đức Kim Liên tan vỡ, nhục thân của hai vị Thánh nhân gần như đều bị đánh tan.

Nguyên thần còn chịu thương tổn đại đạo cực kỳ nghiêm trọng.

Nếu không phải cả hai có căn cơ thâm hậu thì chỉ e đã có nguy cơ vẫn lạc.

Sắc mặt Chuẩn Đề u ám, xanh mét một mảng.

Tiếp Dẫn đạo nhân càng kinh hãi hơn, toàn thân run rẩy.

"Trận này đầy đủ viên dung, đại đạo tự nhiên, trận pháp đại đạo xứng đáng là đệ nhất Hồng Hoang." Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân cảm thán một tiếng.

Sát khí trong Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận theo Hồng Quân ước

tính ít nhất đã được ngưng tụ hàng trăm nguyên hội.

Sau đó lấy vận thế đảo Bồng Lai để trấn áp, nên mới không lộ ra ngoài.

Thiên Đạo giám sát chư thiên, ngay cả Thánh nhân cũng là quân cờ.

Trong mắt Hồng Quân, vạn sự vạn vật đều phải nằm trong tầm tay.

Chẳng lẽ Thông Thiên là một dị số?

Hồng Quân rơi vào trầm tư sâu sắc.

"Nếu không dựa vào uy lực của trận pháp, sao có thể để ngươi toại nguyện!" Chuẩn Đề đạo nhân tức giận mắng lớn, vừa rồi chịu thiệt thòi lớn như vậy, giờ vẫn còn kinh hồn bạt vía.

Nhưng lúc này Chuẩn Đề đạo nhân cách trận pháp rất xa, căn bản không dám đến gần.

Chuyện này không đơn giản chỉ là mất mặt.

Tiếp Dẫn đạo nhân cũng biết trận này e rằng chơi quá tay rồi.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, hôm nay các ngươi hủy hoại việc tu hành của ta, tấn công đạo cung của ta, ngày sau bần đạo chắc chắn sẽ tới núi Tu Di phương Tây một chuyến!" "Cừu oán của chúng ta, bất tử bất hưu." Đạo âm lạnh lùng của Thông Thiên vọng ra từ đảo Bồng Lai.

Sắc mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề biến đổi hoàn toàn.

Khi Thông Thiên đang tu hành, Chuẩn Đề cưỡng ép ngắt quãng, đó là điều đại kỵ.

Tiệt Giáo có Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận bảo hộ, còn Tây Phương Giáo thì không.

Nếu Thông Thiên kéo tới núi Tu Di bày Tru Tiên Trận thì e rằng đạo thống Tây Phương Giáo sẽ tiêu đời.

Sự báo thù liều mạng của một Thánh nhân đáng sợ đến mức nào.

Lượng kiếp còn chưa bắt đầu mà Tây Phương Giáo đã bị cuốn vào nhân quả rồi.

Tầm mắt Tiếp Dẫn đạo nhân sâu sắc hơn Chuẩn Đề nhiều.

Cái gọi là lượng kiếp không nơi nào không có, không nơi nào không là kiếp.

E rằng cừu oán này cũng là một phần của lượng kiếp.

Nguyên Thủy nhìn hai người phương Tây thì lộ vẻ nhẹ nhõm.

Thấy hai kẻ phương Tây ngã một vố đau như vậy, trong lòng Nguyên Thủy cũng thấy thống khoái.

Hai kẻ phương Tây này từ xưa đã thích cướp bóc sinh linh, vơ vét linh vật ở phương Đông, thủ đoạn rất không quang minh chính đại.

Lại thêm việc tranh giành đạo thống nên đôi bên cũng hay tính kế lẫn nhau.

"Thông Thiên sư đệ trận pháp tạo nghệ cường đại như vậy, hai người tự chuốc lấy khổ sở." Nguyên Thủy cười như không cười, mỉa mai một câu.

"Sư huynh tiếp theo tính sao!" Chuẩn Đề đạo nhân có chút lúng túng.

Tiếp Dẫn trong lòng đã định nói: "Thông Thiên nếu không dựa vào uy lực trận pháp, ở địa bàn của hắn đánh không lại cũng là bình thường." Chờ khi ra khỏi đảo Bồng Lai, sau này tự nhiên sẽ tính sổ.

Lão không tin Thông Thiên thực sự dám đánh tận cửa.

Nhưng phá hoại tu hành của người khác đúng là đại kỵ.

Tiếp Dẫn tự biết đuối lý nên không muốn dây dưa thêm nữa.

Hai vị Thánh nhân bàn bạc xong liền lủi thủi bay về phương Tây.

Thông Thiên cũng không bận tâm nhiều đến hai người phương Tây đó.

Bây giờ điều thiếu hụt nhất là thời gian.

Tu luyện Đại Diễn Hồng Mông Thần Quyết mới là chìa khóa giải quyết vấn đề.

Để thực sự thoát kiếp, tiêu dao đại đạo thì thực lực mới là quan trọng nhất.

Nhưng Tây Phương Giáo, Thông Thiên sớm muộn gì cũng sẽ tới.

Không quậy cho trời nghiêng đất lệch thì Thông Thiên thề không bỏ qua.

Chờ lâu như vậy, sự kiên nhẫn của Nguyên Thủy cũng tiêu hao gần hết.

Trải qua màn náo loạn của nhị thánh phương Tây, việc bế quan chắc chắn đã bị quấy nhiễu.

Đã không còn bế quan được nữa thì cũng nên ra mặt giải quyết vấn đề rồi.

Nguyên Thủy quyết tâm bắt đầu truyền âm: "Sư đệ, vì tâm cảnh đã bị phá nên bế quan tiếp e rằng sẽ tẩu hỏa nhập ma, sao không ra ngoài gặp mặt." "Không không không, tâm tình của ta tốt lắm." Giọng nói trêu chọc của Thông Thiên truyền ra.

Nguyên Thủy lập tức tối sầm mặt mũi.

Tên này đúng là dầu muối không vào.

Ép xuống thôi thúc muốn bùng nổ, sau một lát Nguyên Thủy lại nói: “Chuyện cầu đạo cốt ở cơ duyên, Phong Thần Lượng Kiếp biết đâu lại là cơ hội để đột phá bản thân, sư đệ sao không thử một phen?” “Không không không, hôm qua ta bấm ngón tay tính toán, cơ duyên của ta nằm trên đảo Bồng Lai.” “Đã nói Phong Thần Lượng Kiếp có cơ duyên to lớn như vậy thì ta không tranh với sư huynh nữa.” “Xin chúc mừng sư huynh trước vì đã chứng đắc đại đạo, nhìn thấy chân ngã trong trận đại kiếp Phong Thần này.” Nguyên Thủy đang đứng bên bờ vực sụp đổ.

Nguyên Thủy có chút bất lực, hiện tại bản thân lại có cầu với người.

Trong mắt Nguyên Thủy, Thông Thiên rõ ràng là đang mang theo vài phần cảm xúc cá nhân.

Vì vậy, Nguyên Thủy phải đè nén tâm thần.

Dù sao chuyện này quan hệ đến đại sự của Xiển Giáo, không thể ở ngoài mặt mà trở mặt với Thông Thiên.

Sau một hồi đắn đo, Nguyên Thủy hỏi: "Sư đệ, bế quan cũng được, chỉ là chuyện này chung quy phải có kết quả.

Chương 10

Ngươi cần bế quan bao lâu, sư huynh cũng dễ tính toán sớm." Nguyên Thủy lời lẽ thấm thía nói.

Để Thông Thiên bế quan một thời gian là để thỏa mãn lòng hư vinh của y.

Dù sao để Tiệt Giáo nhập kiếp cũng cần một chút chuẩn bị tâm lý.

Sau vài trăm năm nữa mới ký Phong Thần Bảng cũng không ảnh hưởng đến đại cục.

Thông Thiên lại cười lạnh một tiếng.

Nguyên Thủy tưởng rằng bế quan chỉ là lời nói đùa?

Chẳng lẽ chỉ là đùa nghịch vài ngày rồi sẽ mở trận pháp Bồng Lai Tiên Đảo?

Như vậy chẳng phải tự vả vào mặt mình sao.

Đừng nói là Nguyên Thủy, dù Hồng Quân thân hành đến đây, Thông Thiên cũng giữ thái độ này.

Thông Thiên lãnh đạm đạo: "Sau một Hỗn Nguyên Lượng Kiếp, đệ tử Tiệt Giáo tất sẽ xuất quan!" Một Hỗn Nguyên Lượng Kiếp!?

Tương đương với mười hai vạn tám ngàn Nguyên Hội.

Sau một Hỗn Nguyên Lượng Kiếp, Hồng Hoang sẽ biến thành dáng vẻ gì cũng không ai biết.

Chẳng phải là nói nhảm sao.

Hồng Hoang khai tịch đến nay cũng mới trải qua thời gian của ba Hỗn Nguyên Lượng Kiếp mà thôi.

Đợi một Hỗn Nguyên Lượng Kiếp trôi qua, đừng nói là Phong Thần đại kiếp, e rằng đại kiếp tiếp theo cũng đã bắt đầu thai nghén rồi.

Nghe lời này của Thông Thiên, mặt mũi của Nguyên Thủy có chút không treo nổi nữa.

Ngay cả Lão Tử cũng nhíu chặt mày.

Hai người lĩnh ý chỉ của Đạo Tổ, lại là sư huynh đồng môn, mà Thông Thiên lại không nể mặt đến thế. "Thông Thiên sư đệ, ngươi là Thiên Đạo Thánh nhân, Thiên Đạo phú dư chức trách là phải tạo hóa Hồng Hoang." "Ngươi làm như vậy, tất sẽ đoạn tuyệt tạo hóa của Tiệt Giáo, đến lúc khí vận suy kiệt, e rằng nghiệp vị Thánh nhân cũng lung lay sắp đổ." "Là Thánh nhân Hồng Hoang, nên lấy việc tạo hóa Hồng Hoang làm kỷ nhiệm.

Môn nhân Tiệt Giáo tuy tư chất vàng thau lẫn lộn, nhưng lần Phong Thần này lại là một đại cơ duyên." "Đệ tử Tiệt Giáo từng người đều thâm minh đại nghĩa, không thể vì tư dục cá nhân mà đoạn tuyệt tiền trình của bọn họ!" Nguyên Thủy bắt đầu khổ khẩu bà tâm khuyên bảo.

Nhắc đến đệ tử Tiệt Giáo, Nguyên Thủy chẳng có ý tốt gì.

Mà nhắc đến, trong lòng Thông Thiên cũng bốc hỏa ba trượng.

Nếu là Thông Thiên của nguyên bản, tất nhiên sẽ cố toàn đại cục, tin vào lời khuyên của Nguyên Thủy.

Nhưng Thông Thiên của hôm nay đã sớm nhìn thấu Nguyên Thủy.

Vị sư huynh này hiện tại nói chuyện đầy nhân nghĩa, thực tế trong lòng có mấy phần tình nghĩa huynh đệ?

Nguyên Thủy vốn mục không nhất thiết, từ trước đến nay chưa bao giờ đặt đệ tử của Thông Thiên vào mắt.

Năm đó khi khí vận Tam Thanh chưa phân, đệ tử Xiển Giáo có thể tùy ý đi lại trong Côn Luân Hư.

Đệ tử Tiệt Giáo lại bị Nguyên Thủy hạn chế, không được đặt chân vào Ngọc Hư Cung, Thái Thanh Điện.

Thậm chí chỉ có thể đi lại ở khu vực ngoại vi Côn Luân Hư.

Nguyên Thủy còn mỹ kỳ danh bảo rằng không được làm nhiễu sự thanh tịnh của Thánh nhân.

Nguyên Thủy trọng thị căn cước, đệ tử môn hạ Thông Thiên đều là hạng thấp sinh noãn hóa, phi mao đái giác.

Nguyên Thủy thường xuyên than vãn trước mặt Lão Tử rằng Thông Thiên làm thấp đi cách cục của Tam Thanh.

Tuy rằng ngoài mặt không nói toạc ra, nhưng tâm tư đã rõ như ban ngày.

Tam Thanh phân gia cũng vì Nguyên Thủy thiên vị đệ tử mình, đánh giết không ít đệ tử Tiệt Giáo.

Mâu thuẫn tích tụ ngày càng sâu sắc, Thông Thiên cuối cùng nhất nộ hạ, mang đạo trường dời đến Đông Hải.

Hôm nay Nguyên Thủy lại nói tiền trình của đệ tử Tiệt Giáo nằm trên Phong Thần Bảng kia.

Đúng là lời rắm chó!

Ngay lúc này, Hệ thống bỗng nhiên truyền đến tiếng nhắc nhở. **[Đinh!

Lựa chọn 1: Làm ngơ lời truyền âm của Nguyên Thủy, nhẫn khí nuốt hơi.

Thưởng: Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn Bàn Đào Thụ.]****[Lựa chọn 2: Bảo vệ đệ tử, mắng nhiếc Nguyên Thủy.

Thưởng: Hồng Mông Lượng Thiên Xích!]** Tiếng nhắc nhở cực kỳ đặc biệt, vang lên trực tiếp trong đáy lòng Thông Thiên.

Lựa chọn thứ nhất là nhẫn khí nuốt hơi, phần thưởng là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn Bàn Đào Thụ.

Linh căn Bàn Đào khá đặc biệt, vốn nằm trong tay Hồng Quân.

Sau đó Hồng Quân tặng cho Vương Mẫu, hiện giờ đang trồng trên Thiên Đình.

Linh căn Bàn Đào tuy trân quý nhưng Thông Thiên không đặt vào mắt.

Nếu thật sự muốn, bản tọa trực tiếp đến Thiên Đình tìm Dao Trì mà lấy.

Với địa vị của Thông Thiên, muốn một gốc linh căn tự nhiên không khó.

Vì vậy Thông Thiên trực tiếp từ bỏ Bàn Đào Thụ.

Hơn nữa, bảo Thông Thiên nhẫn khí nuốt hơi còn khó chịu hơn giết y.

Thông Thiên Đạo là tiệt thủ một tuyến sinh cơ giữa thiên địa.

Từ trước đến nay đều là nghịch thiên cải mệnh, không có chuyện nhẫn khí nuốt hơi.

Lựa chọn thứ hai là Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích là chí bảo thai nghén từ thuở khai thiên.

Cùng đẳng cấp với Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, đều là Hậu Thiên Chí Bảo.

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp là Hậu Thiên Đệ

Nhất Công Đức Chí Bảo, năng lực phòng ngự có thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

Hiện nay bảo vật này đang nằm trong tay Thái Thượng Lão Tử.

Khi bảo vật này được tế ra, kim quang bao phủ vô hạn thời không, ngồi dưới tháp là tiên thiên bất bại.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích thì đặc biệt hơn, là sự giao dung giữa Huyền Hoàng chi khí và Hồng Mông chi khí, lại thêm hai phần công đức Hồng Hoang.

Sau khi khai thiên thai nghén xong, Hồng Mông Lượng Thiên Xích liền biến mất trong Hồng Hoang.

Thông Thiên hơi thở dồn dập, nhất thời cảm thấy tâm tình cực tốt.

Chương 11

Thông Thiên để ý không chỉ vì Hồng Mông Lượng Thiên Xích là Hậu Thiên Đệ Nhất Công Phạt Chí Bảo, mà còn vì vô thượng công đức ẩn chứa bên trong.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích có khai thiên công đức tại thân, tuy là sát phạt chí bảo nhưng lại không hề mang nghiệp lực nhân quả.

Bảo vật này có thể khai tịch thời không, độn nhập minh ngoan, tăng tốc độ độn thuật lên vô hạn lần.

Quan trọng nhất là có thể dùng Hồng Mông Lượng Thiên Xích để trấn áp khí vận đại giáo.

Ít nhất khi chưa có linh bảo thích hợp hơn, đây là lựa chọn tốt nhất.

Sơ hở của Tiệt Giáo trước mặt Thiên Đạo cũng có thể triệt để biến mất.

Tảng đá lớn trong lòng Thông Thiên cuối cùng cũng rơi xuống. "Lựa chọn hai!

Thông Thiên ta khởi là kẻ nhẫn khí nuốt hơi!" Thông Thiên không chút do dự chọn cái thứ hai.

Đệ tử môn hạ Tiệt Giáo đều do Thông Thiên giáo hóa, chỉ bản tọa mới có quyền đánh mắng, tuyệt đối không cho phép kẻ khác nhúng tay.

Sư huynh Nguyên Thủy cũng không có tư cách đó. "Thông Thiên sư đệ, cho dù không vì bản thân thì cũng phải cân nhắc cho đệ tử Tiệt Giáo, nhập Thiên Đình Phong Thần có thể thay đổi tiền thân..." Nguyên Thủy đang thao thao bất tuyệt.

Bỗng nhiên, một trận đạo âm mạnh mẽ từ trong Bồng Lai Tiên Đảo truyền ra. "Nguyên Thủy, ngươi tính toán cái gì, ta đều biết rõ mồn một." "Cũng đừng ở đây làm bộ làm tịch nữa, mau chóng cút về Côn Luân Hư của ngươi đi, đừng ở chỗ này làm mất mặt xấu hổ." Đạo âm u u, truyền khắp Đông Hải.

Trên Đông Hải, đạo âm của Thông Thiên vang vọng.

Thông Thiên lần này không hề che giấu, cộng thêm sinh linh Hồng Hoang đều có tu vi tại thân.

Không biết có bao nhiêu sinh linh lúc này đều bị chấn trụ.

Thông Thiên trực tiếp truyền âm mắng thẳng mặt Nguyên Thủy.

Phải biết Nguyên Thủy Thiên Tôn tọa trấn Ngọc Thanh Thiên, là Thiên Đạo Thánh nhân, lại là sư huynh của Thông Thiên. "Làm bộ làm tịch!

Làm mất mặt xấu hổ!" Dùng những lời này để mắng Nguyên Thủy!

Không ngoài dự đoán, chuyện này chắc chắn sẽ trở thành tin tức lớn nhất Hồng Hoang.

Phản quan trong Tiệt Giáo, đệ tử từng người đều hưng phấn không thôi.

Sư tôn vì bảo vệ bọn họ mà trực tiếp mở miệng thống mạ Nguyên Thủy.

Vị sư bá kia ngày thường tác oai tác phúc, bọn họ đã quen bị đè nén.

Chưa bao giờ có một ngày hả giận như thế này.

Đa số đệ tử trong lòng thống khoái vô cùng, suýt chút nữa đã cười thành tiếng trong động phủ bế quan.

Càng có đệ tử thống khổ lưu thệ, cảm kích Thông Thiên vô cùng.

So sánh ra, tính mệnh của bọn họ vốn như kiến hôi, lại được Thông Thiên coi trọng như thế.

Vô ý giữa đó, khí vận Tiệt Giáo đã tăng lên đại bán.

Nguyên Thủy cũng ngây ngẩn cả người.

Sau đó khuôn mặt trở nên vặn vẹo.

Hồng Hoang từ khi hóa hình đến nay, đã bao giờ có người dám mắng y như vậy?

Bàn Cổ chính thống, một trong Tam Thanh, đệ tử Đạo Tổ.

Ai thấy y mà không tôn sùng cực điểm?

Nguyên Thủy vốn tâm hung hiệp hòi, cực kỳ tự phụ, lúc này càng khó có thể nhẫn nhịn.

Nguyên Thủy thịnh nộ, định mở miệng mắng lại.

Ngay cả Tam Bảo Ngọc Như Ý cũng tỏa ra vi quang, trên đầu rồng của Tam Bảo thấu ra một luồng khí tức kinh người.

Lúc này, Thượng Thanh Lão Tử ở bên cạnh lại mở lời. "Nguyên Thủy sư đệ, chớ có trùng động, lần này chúng ta lĩnh pháp chỉ là để hoàn thành Phong Thần đại nghiệp.

Nhiều sự nghi đều cần Tiệt Giáo tham dự." Lão Tử ám chỉ vô cùng rõ ràng.

Lần Phong Thần này cần Tiệt Giáo điền bảng.

Nếu hôm nay đắc tội Thông Thiên quá mức, e rằng Thông Thiên càng thêm không rời Bồng Lai.

Lúc đó Nguyên Thủy lấy ai đi điền vào Phong Thần Bảng?

E rằng toàn bộ đệ tử Xiển Giáo đều sẽ bị vạ lây.

Nghĩ kỹ lại mà thấy sợ.

Đối với môn hạ đệ tử, Nguyên Thủy tuy không thực sự quan tâm đến tử hoạt của bọn họ.

Những đệ tử ngày thường y yêu hộ cũng chỉ là vì thể diện.

Nhưng những đệ tử đó lại là mấu chốt khí vận của Xiển Giáo.

Cho nên Nguyên Thủy nhẫn xuống.

Mối thù này, y quyết định đợi đến khi Phong Thần Lượng Kiếp khai khởi sẽ thanh toán từng khoản một.

Đến lúc đó, e rằng Thông Thiên sẽ không còn ở thế chủ động như bây giờ.

Sau khi điều tiết lại cảm xúc, sắc mặt Nguyên Thủy đỏ bừng lên.

Điều này khiến Thông Thiên bất ngờ.

Một kẻ tự phụ như Nguyên Thủy mà lại nhẫn nhịn được sự nộ mạ này?

Thật không hợp lẽ thường.

Thông Thiên tâm tư thấu triệt, nghĩ lại là hiểu ngay.

Nguyên Thủy lúc này có thể nhẫn nhịn, chẳng qua là đang đào một cái hố lớn hơn chờ thu nợ sau. "Thông Thiên sư đệ, chúng ta đều là Bàn Cổ chính thống, Tam Thanh nhất thể, hà tất phải như vậy!" Giọng nói Nguyên Thủy lạc lõng, thấu vài phần bi lương.

Nếu không phải trong ánh mắt thấp thoáng một tia sát cơ, ngay cả Lão Tử cũng sẽ tin lời y.

Ánh mắt Lão Tử nheo lại, với tính cách của Thông Thiên, khi Nguyên Thủy phục tùng như vậy, Thông Thiên định nhiên sẽ có phần thu liễm.

Chương 12

Thậm chí có thể cảm khái mà ra mặt gặp một lần.

Nhưng ngay khắc sau, lại thấy đạo âm của Thông Thiên truyền ra: "Nguyên Thủy, da mặt ngươi thật dày như Bất Chu Sơn vậy!" "Nếu không phải vì lòng riêng của ngươi, Côn Luân Hư khởi lại không có chỗ cho ta và Lão Tử sư huynh?" "Hôm nay ở đây luận tình cảm sư huynh đệ, ngươi có tư cách sao?" "Bần đạo đoạn nhiên sẽ không mắc mưu ngươi đâu, chết tâm đi." Đạo âm lạnh lùng của Thông Thiên truyền ra, không thiếu ý trào phúng.

Nghe lời này, Nguyên Thủy tái không nhẫn nhịn nổi nữa.

Lửa giận trong lòng thiêu đốt đến cực điểm.

Nhưng lúc này Nguyên Thủy cũng không thể phát tác, chỉ nghe y nộ hống một tiếng, một ngụm lão huyết phun ra.

Một bụng nộ hỏa chỉ có thể sinh sinh nuốt xuống.

Nguyên Thủy không thể ở lại thêm được nữa, trực tiếp phất tay áo đại thụ, bay về phía ngoại vi Đông Hải.

Lão Tử nhìn nhìn Bồng Lai Tiên Đảo, tự biết có ở lại cũng chỉ vô ích.

Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận quá mức cường đại.

Vừa rồi Lão Tử đã bấm quyết tính toán hơn ba ức quẻ.

Trận pháp này trấn áp mọi phương vị, liên hợp đủ loại thời không, không hề có sơ hở.

Dù Lão Tử dốc hết toàn bộ thủ đoạn cũng không có khả năng đánh nát nó.

Lão Tử tâm tư linh lung, thuận theo vạn vật tự nhiên, sẽ không tự tìm rắc rối. "Thông Thiên sư đệ, pháp chỉ của lão sư khởi có thể khinh thị, nếu đã không chịu xuất quan, chuyện này trăm năm sau lại nghị!" Lão Tử nói xong, hóa thành độn quang rời đi.

Tứ Thánh tới thăm Bồng Lai Tiên Đảo mà ngay cả mặt Thông Thiên cũng không gặp được.

Trong hư không chỉ còn sót lại một luồng ý niệm tàn tồn của Hồng Quân.

Thâm xứ Tử Tiêu Cung, trong Thiên Đạo thời không, Thiên Đạo Hồng Quân đột nhiên mở mắt.

Thiên Đạo Hồng Quân chính là biểu tượng hiển hóa của Thiên Đạo.

Vì Hồng Quân hợp đạo nên có dáng vẻ giống hệt Hồng Quân.

Tuy nhiên, Thiên Đạo Hồng Quân lại là hình ảnh phản chiếu trong thời không, mang hình dáng đầu người mình thú.

Ý chí Thiên Đạo Hồng Quân do Hồng Quân chủ tể.

Hiện nay Thiên Đạo chính là Hồng Quân, Hồng Quân chính là Thiên Đạo. "Rốt cuộc là Biến số hay Dị số?" Thiên Đạo Hồng Quân lẩm bẩm.

Quy tắc Hồng Hoang tuy có một số điều đã được định sẵn, nhưng có một số sự tình lại không vận hành theo quỹ tích cũ.

Ví dụ như Cộng Công lịch kiếp không chết, nộ xúc Bất Chu Sơn.

Trong u minh gọi là Biến số, nhưng lại phù hợp với một loại quy tắc nào đó của Thiên Đạo.

Nhưng Dị số lại khác, Dị số là thứ vượt ra ngoài sự chưởng khống của Thiên Đạo, thoát khỏi vận mệnh.

Pháp tắc của Thiên Đạo Hồng Quân là Chí cao Vận Mệnh Đại Đạo.

Trong Bồng Lai Tiên Đảo, Thông Thiên bỗng rùng mình một cái.

Với Thiên Đạo có một tia liên hệ, Thông Thiên tự nhiên có cảm ứng. "Thiên Đạo kỳ cảnh?

Hồng Quân uy hiếp?" Thông Thiên là Thiên Đạo Thánh nhân, tự nhiên chịu sự quản hạt của người.

Hiện giờ khi chưa thể thoát khỏi chưởng khống, phải chọn cách ẩn nhẫn phát dục.

Sớm muộn gì cũng có một ngày cục diện này sẽ thay đổi.

Tuy nhiên lần này ngoài mặt Hồng Quân cũng không tìm thấy sơ hở.

Dù sao Tây Phương nhị thánh đã ra tay trước.

Hiện giờ trừng phạt nhẹ nhàng, đem Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đánh cho một trận tơi bời, cũng là trấn nhiếp chư thiên.

Chí ít các Thánh nhân khác trước khi tính kế cũng phải xem mình có đủ tư cách hay không.

Trong thời gian ngắn, chuyện Phong Thần Lượng Kiếp Thông Thiên không cần phải lo lắng nữa.

Lần này mắng đuổi Nguyên Thủy, kẻ kia chắc chắn sẽ không an tâm nhẫn nhịn.

Nếu thật sự lên Phong Thần Bảng, bị Nguyên Thủy chủ trì, chỉ sợ sẽ thảm liệt hơn nguyên quỹ tích gấp trăm lần.

Thông Thiên trong lòng thản nhiên, cục diện như bây giờ, sợ đầu sợ đuôi không có tác dụng gì.

Việc duy nhất có thể làm là trước khi rắc rối ập đến, phải nâng cao thực lực đến mức không còn gì phải sợ hãi. **[Đinh!

Chúc mừng ký chủ mắng lui Nguyên Thủy, nhận được phần thưởng: Hồng Mông Lượng Thiên Xích.]** **[Nguyên Thủy bị mắng đến thổ huyết, nhận được phần thưởng thêm: Một giọt tinh huyết Sáng Thủy Nguyên Linh.]** Trong Hồng Hoang những ngày này có thể nói là phong vân cuồn cuộn.

Đầu tiên là Thông Thiên đánh tơi bời Tây Phương nhị thánh, sau đó Thông Thiên nộ mạ Nguyên Thủy.

Chư thiên địa nhất phiến chấn động.

Cái gọi là tình cảm sư huynh đệ giữa các Thánh nhân đều là lời nhảm nhí.

Ai mà không vì lợi ích riêng mà hỗ tương tính kế?

Phàm là những kẻ tu vi cường đại đều có thể nhìn rõ nhân quả trong đó.

Trong Huyết Hải, Minh Hà Lão Tổ mắt quan lục hợp, hiện là người đứng đầu dưới hàng Thánh nhân.

Nguyên nhân là vì Minh Hà Lão Tổ mô phỏng Nữ Oa lập ra bộ tộc A Tu La hòng chứng đạo.

Thiên Đạo tuy ban xuống công đức nhưng chỉ đưa Minh Hà Lão Tổ đến đỉnh phong Chí Thánh, chỉ cách Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên một bước ngắn.

Nhưng bước ngắn đó giờ đây lại thành thiên tiệm. "Trong Hồng Hoang, tu sĩ chúng ta cũng chỉ có Thông Thiên là chân tính tình." Minh Hà Lão Tổ sắc mặt hiện vài phần hân hoan, rõ ràng rất tán thưởng hành động của Thông Thiên.

U Minh Huyết Hải giờ chỉ là một phần của Cửu U.

Chủ nhân thực sự của Cửu U, người sáng lập Lục Đạo Luân Hồi là Bình Tâm nương nương, Hậu Thổ.

Thâm xứ Cửu U có một tòa đại điện vô cùng hư ảo.

Trên đại điện khắc ba chữ lớn "Bình Tâm Điện".

Tọa trấn trong Bình Tâm Điện là một vị nữ thần không chút tỳ vết, thuần tịnh tự nhiên, chính là Hậu Thổ.

Trong Hồng Hoang, Hồng Quân là Huyền Môn Thủy tổ, Vạn Pháp chi tổ.

Chương 13

Nhưng người duy nhất có thể sánh vai với người chỉ có Hậu Thổ.

So sánh ra, Hậu Thổ là hậu bối của Hồng Quân.

Nhưng Hồng Hoang vốn lấy tu vi luận bối phận.

Hậu Thổ sáng lập Lục Đạo Luân Hồi, tạo ra nhân quả mạnh mẽ nhất chư thiên vạn giới, cũng nhận được vô cùng vô tận Đại Đạo công đức.

Cho nên Hậu Thổ chứng đắc Đại Đạo, siêu thoát trên cả Lục Thánh.

Ngay cả Hồng Quân cũng phải xưng hô một tiếng đạo hữu.

Hậu Thổ không ra khỏi Bình Tâm Điện không có nghĩa là không quan tâm đến chuyện trong Hồng Hoang.

Hồng Quân lần này muốn Tiệt Giáo nhập kiếp.

Đệ tử Tiệt Giáo đạo thống không đồng nhất.

Đa số bọn họ ít nhiều đều có quan hệ mật thiết với tàn dư hai tộc Vu - Yêu sau trận đại chiến năm xưa. "Chẳng lẽ Hồng Quân muốn triệt để quét sạch căn cơ của hai tộc Vu - Yêu còn sót lại trong Hồng Hoang?" Năm đó nếu không phải Thiên Đạo cố ý chỉ dẫn, các phương tính kế, sao có thể dẫn phát trận đại quyết chiến cuối cùng kia.

Đến mức Thiên Đình sụp đổ, cột chống trời Bất Chu Sơn đứt đoạn, hai tộc Vu - Yêu gần như tuyệt diệt.

Vu tộc là căn cơ của Bàn Cổ lưu lại Hồng Hoang.

Yêu tộc nguyên bản vốn do bộ tộc Hung thú diễn hóa mà thành.

Thủy tổ của Hung thú chính là Thần Nghịch.

Hậu Thổ mày nhíu lại, suy tính kỹ lưỡng, dường như đã ý thức được điều gì.

Tính kế của Hồng Quân thật đáng sợ. "Chẳng lẽ Thông Thiên đã ý thức được nên giờ mới bế quan không ra?" Hậu Thổ đối với luồng sát khí Đô Thiên Thần Sát đột ngột xuất hiện trên Bồng Lai Tiên Đảo khá hứng thú.

Dù sao ngoại trừ Vu tộc ra, không còn ai có thiện cảm với Thần Sát chi khí nữa.

Hậu Thổ quyết định khi thời cơ thích hợp sẽ đến Bồng Lai Tiên Đảo thăm hỏi một chuyến.

Lúc này Thông Thiên tự nhiên không nghĩ nhiều như vậy.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích đã vào tay.

Thông Thiên tỉ mỉ nghiền ngẫm một hồi.

Thông Thiên cũng từng thấy Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, thân tháp hiện màu vàng, chứa đựng cửu kiếp Huyền Hoàng chi khí, nhỏ có thể như hạt bụi, lớn có thể bao quát chư thiên.

Khí cơ bên trên tiếp cận vô lượng.

Phản quan Hồng Mông Lượng Thiên Xích lại là một cảnh tượng khác.

Trên Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Huyền Hoàng là đất, Hồng Mông là trời, hỗ trợ lẫn nhau như âm dương.

Sự cân bằng huyền diệu này có thể thay đổi cách cục thời gian, không gian.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích có thể trấn áp thời gian và không gian.

Cũng chỉ có Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mới có thể phát huy uy

lực lớn nhất của nó.

Nguyên bản với cảnh giới Thánh nhân, Thông Thiên có thể khiến thời gian trong Bích Du Cung nghịch chuyển, gia tốc đến mức khó tin.

Nhưng có Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Thông Thiên có thể tùy ý gia tốc, thậm chí đạt đến tầng thứ tiếp cận vô lượng.

Bên ngoài một thoáng, tương đương với vô tận tuế nguyệt trong Bích Du Cung.

Hiện tại thứ Thông Thiên thiếu nhất chính là thời gian.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích có thể giúp Thông Thiên tiết kiệm không ít thời gian.

Tuy nhiên Hồng Mông Lượng Thiên Xích vừa mới vào tay, cần Thông Thiên thân tự luyện hóa.

Thông Thiên ước chừng Thiên Đạo không lấy Tru Tiên Trận làm quyền hành thì sẽ giáng xuống nhân quả.

Đợi luyện hóa xong Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Thông Thiên sẽ trực tiếp thay đổi pháp bảo trấn áp khí vận đại giáo.

Lúc đó để Thiên Đạo há hốc mồm đi!

Tiếp theo Thông Thiên kiểm tra phần thưởng thêm của hệ thống.

Nguyên Thủy thổ huyết nằm trong dự liệu, nhưng phần thưởng hệ thống lại là điều bất ngờ ngoài ý muốn.

Tinh huyết Sáng Thủy Nguyên Linh là cái gì?

Chẳng lẽ là bản nguyên của vạn vật sơ thủy, đế tạo Hỗn Độn, Hồng Mông Sơ Thủy Đại Đạo?

Loại tinh huyết này đại diện cho một khái niệm, Thông Thiên khởi lại không biết.

E rằng còn trân quý hơn tinh huyết của Bàn Cổ đại thần.

Sản phẩm của hệ thống tất thuộc hàng tinh phẩm.

Thông Thiên đem một giọt tinh huyết Sáng Thủy Nguyên Linh dung nhập vào cơ thể.

Khắc tiếp theo, luồng nhiệt lượng kinh người quét sạch tứ chi bách hài.

Nguyên thần và nhục thân của Thông Thiên đang phát sinh sự thay đổi kinh người.

Phải biết Đại Diễn Hồng Mông Đạo Thể đã mang lại cho Thông Thiên sự thay đổi vô dữ luân bỉ.

Nhưng lúc này Thông Thiên cảm nhận được nội hàm bản thân đang cấp tốc tăng lên.

Loại nội hàm này chính là căn cước.

Căn cước của Thông Thiên là do nguyên thần của Bàn Cổ Tam Thanh hóa thành, là căn cước đỉnh tiêm nhất Hồng Hoang.

Nhưng loại căn cước này trong Hồng Hoang không phải là độc nhất vô nhị.

Những vị đã vĩnh diệt trong dòng trường hà lịch sử Hồng Hoang, vị nào mà chẳng kinh tài tuyệt diễm, trấn áp vạn cổ?

Căn cước của bọn họ đều cực kỳ bất phàm, có nội hàm vấn đỉnh chư thiên.

Nhưng lúc này Thông Thiên lại có một cảm giác huyền chi hựu huyền.

Một đặc tính nào đó của bản thân trong nháy mắt đã một bước lên trời.

Cảm giác này vẫn tiếp tục tăng lên.

Tu vi của Thông Thiên cũng bắt đầu phát sinh thay đổi.

Tam thi nguyên thần trong khắc này oanh nhiên dung hòa.

Chương 14

Trước khi chứng đạo, Thông Thiên chỉ trảm đi Thiện thi, sau đó lập giáo chứng đạo thì thuận tay trảm luôn Ác thi.

Nhưng lúc này Thông Thiên trực tiếp dung hòa Tam thi đạo quả.

Trên đỉnh đầu Thông Thiên, linh quang nội liễm, có một cảm giác đại đạo tự nhiên, phản phác quy chân.

Đôi mắt khẽ động, tự có thần đạo biến hóa.

Cũng ngay sau khi Tam thi đạo quả dung hòa, trong Bích Du Cung, một luồng khí phách cường đại oanh nhiên tán khai.

Thượng Thanh Đại Đạo nguyên thần lúc này truyền đến một cảm giác thanh triệt, băng lương.

Trong thoáng chốc, Thông Thiên như thể nhìn thấy vạn giới, thấy được bản chân của Đại Đạo.

Trước khi Bàn Cổ khai thiên, Hỗn Độn đã thai nghén ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần chính là đại diện cho ba ngàn Đại Đạo.

Ngay cả Hồng Quân cũng là Ma thần Tiên đạo chuyển thế.

Gần như có thể khẳng định căn cước của thân xác Hỗn Độn Ma Thần là lợi hại nhất.

Vừa hóa hình đã có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Dù sao nơi Hỗn Độn thai nghén môi trường rất ác liệt, chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mới có thể tồn tại.

Dưới hàng Hỗn Độn Ma Thần chính là Thiên Địa Ma Thần.

Sau trận Khai Thiên đại kiếp, Hỗn Độn Ma Thần gần như bị Bàn Cổ chém sạch sành sanh.

Những Ma thần này sau khi vẫn lạc đã chuyển thế vào Hồng Hoang, trở thành Thiên Địa Ma Thần.

Ví dụ như Côn Ngô Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ, Dương Mi Đại Tiên.

Thấp hơn nữa là đỉnh cấp Tiên Thiên sinh linh.

Sau trận Đạo Ma đại kiếp, những kẻ tranh giành đại thế Hồng Hoang gần như đều là đỉnh cấp Tiên Thiên sinh linh.

Nguyên thần của Thông Thiên do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, nhưng không phải là nguyên thần hoàn chỉnh, mà là ba luồng thanh khí trong nguyên thần.

Đạo thống Bàn Cổ là hàng tuyệt đỉnh nhất.

Nhưng dù sao cũng là nhất thể tam phân, lúc khai thiên lại tiêu hao vô số tâm lực.

Thứ thực sự để lại cho Tam Thanh cũng không cường hãn đến mức khoa trương.

Điều này dẫn đến Thượng Thanh, Thái Thanh, Ngọc Thanh tam đại đại đạo thủy chung đều có khiếm khuyết.

Đó cũng là nguyên nhân khiến Tam Thanh phân chia, khí vận mỗi người đại giảm.

Tuy rằng đại đạo của Tam Thanh rất lợi hại, nhưng có khiếm khuyết thì vẫn là khiếm khuyết.

Đại Diễn Hồng Mông Đạo Thể chỉ có thể bổ sung những thiếu hụt trên nhục thân, đối với bản chất nguyên thần thì không có sự thay đổi.

Nhưng tinh huyết của Sáng Thủy Nguyên Linh thì khác.

Nội hàm của Thông Thiên từ cấp độ Tiên Thiên thần thai trực tiếp bước qua tầng thứ Hỗn Độn Ma Thần.

Sự vượt bậc này khiến nội hàm của Thông Thiên lập tức thăng cấp lên mức tương đương với Hồng Quân.

Về tư chất thậm chí còn có phần vượt qua.

Thông Thiên Đạo là tiệt thủ một tuyến sinh cơ giữa thiên địa.

Giờ đây Đại Đạo trong mắt Thông Thiên càng thêm minh lãng.

Tam thi hợp nhất, dung hòa tự ngã, mới thực sự là dung thi theo đúng ý nghĩa.

Sau này dù đi đến bất cứ thời không nào, Thông Thiên cũng không còn sơ hở.

Với đạo hạnh như hiện nay, trong hàng Thiên Đạo Thánh nhân có thể xưng là đệ nhất nhân.

Điều này cũng mang lại lòng tin cho Thông Thiên, cuối cùng y cũng có vốn liếng để khiêu chiến Hồng Quân, kháng hành Thiên Đạo.

Lợi ích của việc nâng cao nội hàm chỉ có thể từ từ thể hiện ra.

Dù sao không thể một hơi ăn thành một tên béo.

Thông Thiên cảm giác nếu có thể dung hòa nội hàm của Hỗn Độn Ma Thần, e rằng Đại Diễn Hồng Mông Thần Quyết đủ để tu luyện đến đại thừa.

Lúc đó thực lực có thể đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Việc tu luyện vốn là nước lên thì thuyền lên, Thông Thiên cũng không muốn rút mạ cho mau lớn.

Sau khi luyện hóa tinh huyết Sáng Thủy Nguyên Linh, trong Bích

Du Cung, một luồng sát cơ ngút trời oanh nhiên hiện lên.

Một luồng sát cơ khó có thể tưởng tượng lướt qua Bích Du Cung.

Tứ bính hung kiếm lượn lờ bên cạnh Thông Thiên, trong lòng bàn tay y đang nắm một bức trận đồ.

Trận đồ này huyền bí vô cùng, chứa đựng vô lượng sát cơ.

Suy tính kỹ lưỡng, nghiệp lực ẩn chứa trong trận đồ là vô cùng vô tận.

Hợp lại một chỗ chính là Tru Tiên Trận khiến chư thần Hồng Hoang nghe danh đã mất vía.

Sau khi bốn mươi chín đạo Tiên Thiên cấm chế dung hòa, Tru Tiên Tứ Kiếm cùng Tru Tiên Trận Đồ cuối cùng đã trưởng thành đến cấp độ Tiên Thiên Chí Bảo.

Một luồng phong mang sắc bén cực điểm tự nhiên phát ra, cuối cùng ẩn nấp trong trận pháp.

Thông Thiên phát hiện sau khi thăng cấp lên Tiên Thiên Chí Bảo, sát cơ của Tru Tiên Tứ Kiếm không còn trương dương như trước mà có phần nội liễm hơn.

Nhưng dưới sự cảm ứng kỹ lưỡng, trong luồng sát cơ thâm thúy kia lại chứa đựng sóng dữ ngập trời.

Ngay cả Thông Thiên cũng cảm thấy một trận tâm kinh nhục khiêu.

Khi Thông Thiên chuẩn bị tỉ mỉ nghiền ngẫm một phen, bỗng nhiên hệ thống truyền đến tiếng nhắc nhở. **[Đinh!

Chúc mừng ký chủ thăng cấp tư chất Hỗn Độn Ma Thần, ngưng luyện Tru Tiên Tứ Kiếm thành công.]** **[Lựa chọn 1: Ẩn nhẫn phát dục, đóng cửa không ra.

Thưởng: Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Càn Khôn Kiếm.]**
**[Lựa chọn 2: Kiểm nghiệm uy lực của Tru Tiên Trận, báo thù hận bị quấy nhiễu tu hành.

Thưởng: Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương!]** Nghe hệ thống nhắc nhở, Thông Thiên hơi có chút kinh ngạc.

Không ngờ lúc này hệ thống lại đưa ra lựa chọn.

Nhìn linh bảo của các lựa chọn, Thông Thiên không mấy hứng thú.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Càn Khôn Kiếm là pháp bảo của Càn Khôn Lão Tổ.

Chương 15

Bảo vật này cần Càn Khôn pháp tắc thúc động mới có thể phát huy uy lực lớn nhất.

Trong tay Thông Thiên, nó không có lấy một phần mười uy lực của Thanh Bình Kiếm.

Còn về Thí Thần Thương, Thông Thiên cũng không hứng thú.

Tru Tiên Tứ Kiếm đã thăng lên cấp độ Tiên Thiên Chí Bảo, mỗi thanh hung kiếm uy lực đều đủ để sánh ngang với Thí Thần Thương.

Giết người không dính nhân quả, là chí tôn của vạn thiên sát đạo.

Đạt đến cấp độ này, pháp bảo quý ở tinh chứ không quý ở nhiều.

Chỉ là Thông Thiên từng buông lời rằng sớm muộn gì cũng sẽ đến Tây Phương Tu Di Sơn một chuyến.

Giờ đây tu vi đã tinh tiến, cũng nên để hai kẻ Tây Phương nếm mùi đau khổ.

Nhân quả gieo xuống hôm đó, nay là lúc gặt hái kết quả.

Đảo Bồng Lai, trong Tam Tiêu Điện.

Vân Tiêu cùng Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu đang tham ngộ Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận.

Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận cực kỳ phức tạp, cần phối hợp với Hỗn Nguyên Kim Đấu, lấy thần thông của Tam Tiêu gia trì.

Trận pháp này rắc rối vô cùng, một khi luyện thành, ức vạn thời không đều bị phong bế, tam tài chi khí có thể chặn đứng ngũ khí trong ngực người, xóa sạch tam hoa trên đỉnh đầu.

Với tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ như Tam Tiêu hiện nay, trong

cảnh giới Đại La không ai có thể địch nổi.

Chỉ có điều lúc này ba chị em ở trên Bồng Lai Tiên Đảo lĩnh ngộ một hồi mà vẫn chưa thấy đầu đuôi. "Trận này dẫn tam tài chi khí, nếu ta mỗi lần vận chuyển một khí, có lẽ đại trận có thể thành!" Vân Tiêu phân tích một phen.

Ngay lúc này, một giọng đạo âm sang sảng truyền đến. "Căn bản của trận pháp nằm ở âm dương, âm dương lục hợp, bát môn độn giáp, lưỡng nghi có thể diễn vạn vật chi tướng." Hiển nhiên là truyền âm của Thông Thiên.

Mấy người Vân Tiêu trong lòng vui mừng, sư tôn bế quan mà vẫn có thể chỉ điểm quan chiếu tu hành. "Mấy ngày gần đây vi sư lược có cảm ngộ, hãy đến Bích Du Cung, vi sư sẽ giúp các ngươi khai thác nhãn giới, kiến thức sự huyền diệu của trận pháp." Nghe Thông Thiên mời, Tam Tiêu lập tức đại hỉ quá vọng.

Sư tôn muốn đích thân chỉ điểm cảm ngộ về trận pháp.

Đúng là cơ duyên khó đắc.

Bình thường Thông Thiên cũng chỉ ngẫu nhiên giảng đạo, hiếm khi có lúc thực sự chỉ điểm trận pháp để khai thác nhãn giới.

Đối với Tam Tiêu, đây là cơ duyên trời ban. "Trận pháp của lão sư là đệ nhất Hồng Hoang, đều tại tư chất chúng con thô lậu." "Không biết lần này lão sư định cho chúng con kiến thức trận pháp gì." Tam Tiêu mang theo vài phần kỳ đãi, bay về hướng Bích Du Cung.

Trong Bích Du Cung, Thông Thiên pha phần mãn ý nhìn Vân Tiêu.

Vân Tiêu là người đứng đầu Tam Tiêu, tư chất ngộ tính đều thuộc hàng thượng thừa, thành tựu sau này chắc chắn không thể đo lường. "Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, các ngươi đã lĩnh hội được mấy phần?" Nghe Thông Thiên hỏi, Vân Tiêu mở lời: "Trong Cửu Khúc Hoàng Hà

Trận, nội hữu Hoặc Tiên Đan, Bế Tiên Quyết, có thể làm mất thần của tiên, tiêu phách của tiên, hãm hình của tiên, tổn khí của tiên, táng nguyên bản của nguyên thần, tổn nhục thân của tiên thần." "Thần tiên nhập trận này sẽ thành phàm, phàm nhân nhập trận này tất tuyệt mạng.

Trong Cửu Khúc không có đường thẳng, khúc tận sự kỳ diệu của tạo hóa, quyết tận bí mật của thần tiên." Vân Tiêu thể nghiệm sâu sắc nhất, lúc này khản khản đàm luận.

Cửu Khúc Hoàng Hà Trận phức tạp cực điểm nhưng lại bao hàm chí lý của trận pháp.

Đúng là một pháp thông, vạn pháp minh.

Thông hiểu Cửu Khúc Hoàng Hà Trận thì đa số trận pháp trong Hồng Hoang đều có thể thôi diễn một hai. "Với tư chất Đại La mà có thể có thể nghiệm như vậy là rất khó đắc." "Nếu muốn triệt để tham ngộ trận này, cần sự lĩnh ngộ và vận dụng đối với thời không trận pháp." Nghe Thông Thiên giải thích, Tam Tiêu phân phân gật đầu xưng phải.

Bích Tiêu hỏi: "Thời không trận pháp cực kỳ huyền diệu, nếu có thể quan ma lão sư liệt trận, tin rằng có thể đột phá trong thời gian ngắn." Quỳnh Tiêu cũng đầy mặt mong chờ, kể từ khi được Thông Thiên thu nhận, đây là lần đầu tiên được truyền thụ đạo pháp như thế này. "Năm xưa hai kẻ Tây Phương từng tấn công Bồng Lai Tiên Đảo, bị Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận ngăn trở!" "Hôm đó Tây Phương nhị thánh làm hỏng tâm cảnh của ta, đã phạm vào đại kỵ." "Hôm nay vi sư sẽ hạ một trận tại Tây Phương Tu Di Sơn, các ngươi hãy quan sát cho kỹ." Thông Thiên nói xong, tiện tay vung động.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích oanh toái thời không, trực tiếp bước vào dòng trường hà thời không.

Thông Thiên cưỡi trên lưng Thanh Ngưu, trong khoảnh khắc đã cách Bồng Lai Tiên Đảo ức vạn vạn trượng.

Khả năng khai tịch thời không của Hồng Mông Lượng Thiên Xích cực kỳ đáng sợ, gần như trong chớp mắt đã băng qua một khoảng cách vô lượng.

Dù mang theo Tam Tiêu cũng không lãng phí của Thông Thiên bao nhiêu thời gian.

Tam Tiêu lúc này kinh ngạc vô cùng.

Sư tôn mang theo ba người bọn họ đi tấn công một đại giáo.

Trong Tây Phương Giáo có tới hai vị Thánh nhân, đều là tồn tại cùng cấp bậc với sư tôn.

Thật sự quá kích thích.

Cũng chỉ có sư tôn mới có đại thủ bút như vậy.

Thông Thiên lúc này lại vân đạm phong khinh.

Dù không có nhiệm vụ hệ thống, Tây Phương Giáo sớm muộn gì Thông Thiên cũng phải đi một chuyến.

Còn về việc có để lại sơ hở cho người khác nắm thóp hay không, Thông Thiên không hề để tâm.

Làm thần làm thánh, lúc cần ẩn nhẫn thì phải ẩn nhẫn phát dục, lúc cần cường ngạnh thì tuyệt đối không được nương tay.

Thông Thiên xuất thế, đại khai đại hợp, Thượng Thanh nguyên quang chiếu diệu vạn giới.

Đứng sững trên lưng Quỳ Ngưu, ánh mắt Thông Thiên đạm nhiên. "Thông Thiên xuất quan rồi!" Nguyên Thủy thần sắc mãnh nhiên động dung.

Thông Thiên chắc chắn không dám làm trái pháp chỉ của Đạo Tổ.

Lần này e rằng phải lên Tử Tiêu Cung thỉnh tội.

Nếu không, trong Phong Thần Lượng Kiếp sẽ có thứ để chịu đấy!

Nghĩ đến đây, Nguyên Thủy cười lạnh một tiếng, nỗi nhục bị sỉ nhục lần trước, lần này nếu gặp mặt trong Tử Tiêu Cung, nhất định phải đòi lại toàn bộ.

Trong vẻ ngạo mạn của Nguyên Thủy thấp thoáng vài phần cười lạnh.

Tuy nhiên Nguyên Thủy lại phát hiện khí cơ của Thông Thiên đang độn về hướng Tây Phương.

Một tia sát cơ thấp thoáng hiên lên vô lượng kiếp vân.

Ngay sát na Thông Thiên giá ngự Hồng Mông Lượng Thiên Xích vách khai thời không Tây Phương, kiếp vân đã lan rộng ba ức dặm.

Lôi vân hung dũng đồng loạt giáng xuống, vô số sinh linh run rẩy sợ hãi.

Tây Phương Tu Di Sơn, Bát Bảo Công Đức Trì.

Chương 16

"Đến rồi!" Chuẩn Đề đạo nhân mãnh nhiên mở mắt, một luồng hàn quang thấu ra.

Khoảng cách từ lúc Tứ Thánh bái phỏng Bồng Lai mới chỉ qua trăm năm thời gian.

Chẳng lẽ sau một trăm năm, Thông Thiên đã nắm chắc có thể hạ được Tây Phương Giáo?

Ngày hôm nay, Chuẩn Đề cũng đang mong đợi.

Hôm đó bị làm nhục mặt mũi tại Bồng Lai Tiên Đảo, hôm nay nếu dám bước vào Tây Phương, nhất định sẽ khiến Thông Thiên có đi mà không có về. "Sư huynh, có nắm chắc trấn áp được Thông Thiên không!" Chuẩn Đề đạo nhân hỏi.

Tiếp Dẫn đạo nhân hừ lạnh một tiếng: "Ở Tây Phương này, khí vận đều quy về thân ta, dù y có bày ra Tru Tiên Trận cũng phải khiến y có đi không về!" Tiếp Dẫn đạo nhân đôi mắt linh quang nội uẩn, là Thánh nhân Tam thi, căn cước phi phàm.

Tiếp Dẫn đạo nhân giỏi về ẩn nhẫn, nội hàm của bản thân không ai có thể nhìn thấu.

Lúc này đối mặt với Thông Thiên lại có đủ khí phách như vậy. "Chúng ta sẽ trấn áp y, sau đó áp giải đến Tử Tiêu Cung!" "Tiệt Giáo tất phải nhập Phong Thần Bảng, không cho phép y từ chối!" Nói xong, trong đôi mắt Chuẩn Đề đạo nhân sát cơ đã đỉnh thịnh.

Từ Bồng Lai khai tịch thời không lỵ lâm Tây Phương cũng chỉ là chuyện trong vài hơi thở.

Thông Thiên vừa đi vừa bắt đầu giảng giải căn bản của trận pháp

đại đạo cho Tam Tiêu. "Lão sư, chúng ta đại trương kỳ cổ bày trận như vậy, hai người Tây Phương sao có thể đồng ý?" Vân Tiêu có chút lo lắng hỏi.

Thông Thiên đạm nhiên mỉm cười: "Vi sư lạc trận, khởi cần phải rắc rối như vậy." Nói xong, Thông Thiên tế ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích để bảo hộ an toàn cho Tam Tiêu.

Cách Tu Di Sơn trăm vạn dặm, khí kiếp lôi cuồn cuộn chuyển động.

Lôi đình đen kịt trên thiên khung cuồn cuộn, khiến người ta cảm thấy áp chế cực điểm. "Tự tác chi nghiệt, đương kỷ thụ chi." "Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, hôm nay là ngày các ngươi phải trả giá cho nhân quả." Đạo âm của Thông Thiên tựa như lôi đình nổ tung trên Tu Di Sơn.

Tu vi càng cao, cảm nhận sự áp bách càng đáng sợ.

Trong Tu Di Sơn, những tiên phật thần linh kia từng người đều hoảng loạn khôn cùng.

Đã có Thánh nhân đại trương kỳ cổ đánh tới tận cửa rồi. "Thông Thiên lại có khí phách như vậy, trực tiếp đánh lên Tây Phương Giáo!" Lão Tử kinh ngạc vô cùng, ngay cả y cũng không dám trực tiếp tìm Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề gây phiền phức.

Thông Thiên lại có thủ đoạn gì mà dám trực tiếp khiêu chiến Tây Phương nhị thánh.

Nguyên Thủy tiên là kinh ngạc, sau đó trong thần sắc lại mang theo vài phần ý trào phúng.

Sư đệ à sư đệ, đừng tưởng có Tru Tiên Trận là có thể hoành hành thiên hạ.

Tu Di Sơn là tổ đình của Tây Phương Giáo, Bát Bảo Công Đức Trì đã được tế luyện qua mấy lượng kiếp thời gian.

Nội hàm của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thâm thúy vô cùng, Tru Tiên Trận có bày ra được hay không còn là một câu hỏi.

Nguyên Thủy đã tính kỹ rồi, đợi khi Thông Thiên bị đánh bại, lúc đó y sẽ thuận nước đẩy thuyền cứu một mạng.

Nếu Thông Thiên minh ngoan bất linh thì sẽ áp giải lên Tử Tiêu Cung.

Đến lúc đó không cho phép y phản kháng. "Thông Thiên, hãy suy nghĩ cho kỹ, hôm nay một khi ngươi động thủ, sẽ không còn đường lui đâu." Chuẩn Đề đạo nhân hiển hóa Thiên Địa Pháp Tướng, truyền âm nói. "Nực cười!" Lời của Thông Thiên vừa dứt, Tuyệt Tiên Kiếm đã xé toạc minh ngoan, oanh nhiên trảm về phía Thiên Địa Pháp Tướng của Chuẩn Đề đạo nhân.

Ánh mắt Tam Tiêu ngưng lại.

Nhìn luồng sát cơ tuyệt sát vạn vật đột ngột bốc lên kia, nhất thời cảm thấy tâm kinh nhục khiêu.

Linh bảo ở tầng thứ này lại có lực sát phạt đáng sợ như vậy.

Nếu ba người họ chỉ dính vào một chút, e rằng sẽ bị chém đến mức không còn mảnh vụn.

Đây là pháp lực của Thánh nhân sao?

Quả nhiên đáng sợ.

Chuẩn Đề đạo nhân hiển hóa Thiên Địa Pháp Tướng, tỏa ra vô cùng kim quang, hòng kháng hành với kiếm khí của Tuyệt Tiên Kiếm.

Nhưng kiếm khí của Tuyệt Tiên Kiếm tuyệt sát vạn đạo, không gì không trảm.

Chỉ trong một thuấn gian, Chuẩn Đề đạo nhân tâm thần thất thủ, Thiên Địa Pháp Tướng bị trảm tận. "Xem trận!" Thông Thiên thấp

giọng quát một tiếng, cũng không thèm nói nhảm thêm nữa.

Phất tay một cái, bốn đạo kiếm khí thông thiên triệt địa triều hướng bốn phía Tu Di Sơn đổ xuống.

Lời này hiển nhiên là nói cho Tam Tiêu nghe.

Thông Thiên cố ý phóng chậm tốc độ, từ từ diễn sinh Tru Tiên Trận Đồ.

Tru Tiên Trận Đồ khiêu dẫn tứ đại hung kiếm, triệt để cách tuyệt một vùng thời không.

Thần sắc Tam Tiêu mang theo sự kinh hãi sâu sắc.

Mỗi một luồng kiếm ý chấn động đều mang theo khí nghiệp kiếp mờ ảo bên trong. "Trận này thật đáng sợ, truyền thuyết là Thiên Đạo Đệ Nhất Sát Trận!" Lúc này cũng chỉ có Vân Tiêu là có thể lên tiếng.

Dưới sự hộ trì của Hồng Mông Lượng Thiên Xích, nàng miễn cưỡng có thể thu nhiếp tâm thần để quan sát trận pháp. "Trận này được luyện chế từ thuở hậu thiên, đã chém giết vô lượng sinh linh, hội tụ vô lượng sát lục chi khí, sự sát phạt trong đó không phải hạng thường có thể hiểu được." Năm đó La Hầu vì luyện chế trận này đã gần như đồ sát toàn bộ Hồng Hoang tam tộc.

Có thể thấy nghiệp lực và sự sát lục vương vấn trong trận này đáng sợ đến mức nào.

Năm xưa tại nơi này, dưới chân Tu Di Sơn, La Hầu đã bày ra Tru Tiên Trận khiến Hồng Quân suýt nữa đã vẫn lạc trong đó.

Nếu không phải có Càn Khôn, Âm Dương hai vị Thiên Địa Ma Thần cùng với Dương Mi Đại Tiên dốc lực tương trợ, e rằng Hồng Hoang hiện giờ đã là một cục diện khác.

Trên Tu Di Sơn, ô quang mịt mờ, ức vạn sát đạo khai hạp.

Sát cơ khủng bố di mạn khắp hoang dã, chấn kinh lục hợp.

Thánh nhân chủ trì trận pháp, sát cơ gần như bao phủ cả một nửa Tây Phương.

Nếu trận pháp dốc toàn lực tán khai, e rằng lượng kiếp của toàn bộ Tây Phương sẽ tái diễn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sắc mặt đại biến, không ngờ Thông Thiên lại trực tiếp như vậy, bày ra Tru Tiên Trận ngay trên Tu Di Sơn. "Thông Thiên, ngươi cũng muốn học theo Ma Tổ La Hầu làm chuyện nghịch thiên hay sao!" Trong mắt Tiếp Dẫn đạo nhân thấu ra những dao động thâm thúy, khiến người ta không nhìn thấu y đang nghĩ gì.

Chỉ thấy trong Tu Di Sơn vô tận kim quang tán khai, khí tức trong Bát Bảo Công Đức Trì cường thịnh đến cực hạn.

Ẩn ước có thể thấy ngũ thải linh quang thấu ra từ bên trong.

Chương 17

"Đạo của bần đạo là tiệt thủ thiên mệnh mà hành, hôm nay nghịch thiên một phen thì đã sao!" Thông Thiên hào vô cố kỵ truyền âm xuống.

Bảo Thông Thiên trực tiếp diệt trừ Tây Phương thì y tự nhiên không có ý đó.

Làm như vậy e rằng Thiên Đạo không dung, Phong Thần Lượng Kiếp sẽ trực tiếp ứng nghiệm lên bản thân.

Nhưng san bằng Đại Lôi Âm Tự của Tu Di Sơn, diệt vài tên đệ tử thì không thành vấn đề.

Có đi có lại, Thiên Đạo cũng không tìm thấy bất kỳ sơ hở nào.

Chuẩn Đề đạo nhân đôi mắt nộ tĩnh, nhìn về phía thiên khung. "Thông Thiên, hôm nay nếu Tru Tiên Trận thật sự giáng xuống, chúng ta sẽ không đội trời chung!" Thấy Chuẩn Đề đạo nhân cường ngạnh như vậy, Thông Thiên lại có chút kinh ngạc.

Kẻ này vốn dĩ là hạng khinh thiện sợ ác, hôm nay lại cứng rắn như vậy. "Hủy tu hành của bần đạo, đã sớm không đội trời chung rồi!" Thông Thiên phất tay một cái, bốn đạo quang trụ oanh nhiên từ hư không giáng xuống.

Tru Tiên Trận Đồ xoay tròn nhanh chóng, vô lượng sát cơ từ bát hoang lục hợp oanh nhiên hội tụ.

Trong u minh tự có vô lượng huyền cơ bị khiêu dẫn.

Sự sát lục này khiến người ta tâm kinh nhục khiêu.

Hôm đó tại Bồng Lai Tiên Đảo, nếu trận pháp hơi có chút không đủ đã bị hai kẻ Tây Phương xé toạc phòng ngự.

E rằng Thông Thiên đã bị ép buộc ký tên vào Phong Thần Bảng, thậm chí môn hạ đệ tử đều sẽ bị đánh giết.

Những trò mèo này Thông Thiên nhìn thấu hết rồi.

Đã làm thì phải làm cho tuyệt.

Lúc này Tru Tiên Trận thực sự đã bày xuống, Tru Tiên Tứ Kiếm tề xuất.

Thiên Đạo Đệ Nhất Sát Trận lại hiển uy thế trong tay Thánh nhân.

Dù ở cách xa ức vạn vạn thời không cũng có thể cảm nhận được huyết vân tế thiên.

Thánh nhân chi tôn cũng không dám khinh dị bước vào trong đó.

Sau này có thơ rằng: Phi đồng phi thiết diệc phi cương, từng tại Tu Di sơn hạ tàng.

Bất dụng âm dương điên đảo luyện, khởi vô thủy hỏa thối phong mang?

Tru Tiên lợi, Lục Tiên vong, Hãm Tiên xử hồng quang; Tuyệt Tiên biến hóa vô cùng diệu, Đại La thần tiên huyết nhiễm thường. "Đại La thần tiên" ở đây là chỉ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hồng Quân từng nói trận này phi Tứ Thánh bất khả phá, trong mắt hai kẻ Tây Phương, sự trấn nhiếp này càng thêm cường đại.

Thông Thiên triệt để đoạn tuyệt ý niệm của hai người bọn họ.

Trong u minh, tất cả sinh cơ đều bị đoạn tuyệt.

Đệ tử Tây Phương Giáo từng người cấm nhược hàn thiền, ngồi ngay tại chỗ, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Tiếp Dẫn đạo nhân chân đạp Cửu Phẩm Kim Liên, toàn thân tắm mình trong vô cùng công đức kim quang.

Ẩn ước có một tôn đại phật hiển hóa phía sau thân y.

Chín vạn bốn trăm ba mươi bảy vạn cánh tay, mỗi một bàn tay đều cầm một pháp khí.

Bảo tương trang nghiêm, trấn áp vô lượng thời không.

Trên đại phật có bốn phương kỳ xí phiêu đãng.

Bốn phương kỳ xí này chính là Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ cực kỳ nổi danh trong Hồng Hoang.

Phân biệt là: Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, Nam Phương Ly Địa Diễm Quang Kỳ, Tây Phương Tố Sắc Vân Giới Kỳ, Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

Ngoại trừ Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ ra, Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ đã hội tụ được bốn đạo.

Đạo cuối cùng Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ đang nằm trong tay Thông Thiên. "Chẳng lẽ đây là chỗ dựa của Tiếp Dẫn đạo nhân?" Thông Thiên trong nháy mắt lướt qua vô số tư tự.

Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ có thể bày ra Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận.

Nếu Tru Tiên Trận là Hồng Hoang đệ nhất sát trận thì Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận chính là Hồng Hoang đệ nhất phòng ngự đại trận.

Ngũ hành hợp nhất, già thiên tế nhật, kỳ tượng nhân uân, hỗn loạn âm dương.

Đứng giữa trận, chư tà lui bước, vạn pháp bất xâm.

Thứ Thông Thiên đắn đo không phải là Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, mà y đang suy nghĩ tại sao Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ lại rơi vào tay Tiếp Dẫn.

Phải biết các đạo kỳ xí này vốn lần lượt nằm trong tay Lão Tử,

Nguyên Thủy và Hồng Quân.

Chẳng lẽ là thủ bút của Hồng Quân?

Thông Thiên ngay lập tức nhìn thấu điểm đáng sợ trong đó.

Để Tiệt Giáo nhập Phong Thần Lượng Kiếp, Hồng Quân đã gom đủ bốn diện Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ để trấn áp Tru Tiên Trận.

Ngũ hành hợp nhất, kết hợp với Thiên Đạo đại thế của hai vị Thiên Đạo Thánh nhân trên Bát Bảo Công Đức Trì, e rằng Tru Tiên Trận cũng không làm lung lay được Tu Di Sơn phân hào.

Thông Thiên cười lạnh một tiếng, Hồng Quân tính kế hay thật.

Nhưng lần này e rằng không được như ý nguyện rồi.

Tây Phương Giáo đối mặt không còn là Tru Tiên Trận nguyên bản nữa.

Dưới Lượng Thiên Xích, Tam Tiêu cảm thấy kinh tâm động phách.

Thông Thiên ở cách đó ba trượng, giữa những cái giơ tay nhấc chân đã điều động Tru Tiên Trận tự như.

Tứ bính hung kiếm lấy Tru Tiên Trận Đồ làm trung tâm, triển lộ sát cơ tựa như thực chất.

Thiên địa không còn thấy bất kỳ màu sắc nào khác, chỉ có từng đạo xích hồng sắc lôi đình quán triệt vân tiêu.

Toàn bộ Tu Di Sơn đều đang run rẩy, dường như trận pháp vừa động, cả vùng càn khôn này sẽ biến mất.

Ngay lúc đó, thâm xứ Tu Di Sơn bộc phát một luồng khí tức bảo tương trang nghiêm.

Bát Bảo Công Đức Trì được chấp chưởng, hư ảnh kim liên hiển

hóa, chiếu diệu vạn thiên thế giới.

Dù ở trong Tru Tiên Trận vẫn có thể cảm nhận được những dao động hạo hãn bên trong. "Thông Thiên, hôm nay bần đạo sẽ hội hội Tru Tiên Trận của ngươi!" Tiếp Dẫn đạo nhân đạo âm thông huyền, chấn đãng vang lên.

Tứ phương Ngũ Hành Kỳ huyền quải hư không, lại có một đạo trận kỳ khác bay ra, bổ toàn vào số ngũ hành.

Chương 18

Đạo trận kỳ này là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Tiếp Dẫn Linh Phiên.

Phiên này vốn không thể thay thế Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ, nhưng Tiếp Dẫn đã nghịch thiên thi vi, lấy đại pháp lực nữu chuyển càn khôn.

Ngũ hành hợp nhất, Ngũ Hành Trận oanh nhiên tế ra.

Tiên Thiên chi khí từ bát hoang lục hợp cuồn cuộn, hiển hóa thành một khí toàn khổng lồ.

Trong Tru Tiên Trận, ngũ sắc thần quang nhấp nháy.

Tiếp Dẫn đạo nhân ngồi ngay giữa đó, di thế độc lập, mang dáng vẻ vũ hóa đăng tiên.

Quả nhiên, ngay sát na Ngũ Hành Trận bay lên, Chuẩn Đề đạo nhân cảm ứng được sát cơ khủng bố kia của Tru Tiên Trận đã hoàn toàn bị che lấp.

Tru Tiên kiếm khí hung dũng cực điểm cũng không làm lung lay được Ngũ Hành Trận phân hào. "Quả nhiên trận này có thể chống đỡ được Tru Tiên Trận!" Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng đại hỉ, lập tức cầm Gia Trì Thần Xử chỉ về phía hư không. "Thông Thiên tiểu nhi, Tru Tiên Trận cũng chỉ đến thế mà thôi, hôm nay xem ngươi xuống đài thế nào!" "Bần đạo khuyên ngươi hãy triệt bỏ trận pháp, đến Tử Tiêu Cung nhận lỗi." Giọng đạo âm của Chuẩn Đề vẳng lại, hiển nhiên lúc này y đang tính kế chuyện Phong Thần Lượng Kiếp.

Thông Thiên trong lòng cười lạnh liên tục. "Ân oán giữa chúng ta hà tất phải kéo thêm Đạo Tổ vào." "Các ngươi tấn công Bồng Lai

Tiên Đảo trước, bần đạo hôm nay báo phục cũng là hợp tình hợp lý!" Thông Thiên nói xong bắt đầu khấp động pháp ấn.

Tru Tiên Tứ Kiếm diễn hóa thành Tru Tiên tứ môn, từ hư không rơi xuống.

Tru Tiên Tứ Kiếm lần lượt diễn hóa kiếm khí, đảo lộn thiên địa, oanh nhiên trấn sát về phía Ngũ Hành Trận.

Kiếm khí dày đặc quét xuống, mỗi một luồng kiếm khí đều có thể sát tử Chuẩn Thánh, thương hại Thánh nhân. "Tiên Thiên Ngũ Hành." Tiếp Dẫn đạo nhân lẩm bẩm, đứng sững trong Ngũ Hành Trận bất động tự như. "Ngồi giữa trận này, bần đạo vạn pháp bất xâm, đã là tiên thiên bất bại, Thông Thiên ngươi còn minh ngoan bất minh sao!" Giọng nói cao vút của Tiếp Dẫn đạo nhân truyền ra, dường như đang thông cáo cho chư thần Hồng Hoang.

Khắc tiếp theo, Tiếp Dẫn đạo nhân bắt đầu khấp động phật hiệu.

Trong Bát Bảo Công Đức Trì, vô lượng công đức chi lực dung hòa với Kim Liên thánh pháp của Tiếp Dẫn đạo nhân.

Một tôn kim thân từ hư không hiển hóa, xuyên qua ức vạn kiếm khí, oanh nhiên va chạm với Tru Tiên Trận Đồ.

Kim thân được Ngũ Hành Trận gia trì, cộng thêm Bát Bảo Công Đức Trì và Cửu Phẩm Liên Đài gia trì, đi lại tự do trong Tru Tiên Trận. "Thông Thiên lần này e là vấp phải đá rồi!" Nguyên Thủy nhãn quan lục hợp, tự nhiên thu vào mắt cảnh tượng này.

Không nghe pháp chỉ của Hồng Quân, chịu hạ tràng như thế này là đáng lắm.

Tru Tiên Trận đâu phải thứ có thể tùy ý tế ra, nếu Tru Tiên Tứ Kiếm không nhuốm máu, chủ nhân tất nhiên sẽ bị phản phệ.

Nguyên Thủy dường như đã thấy cảnh Thông Thiên bị buộc phải

triệt bỏ Tru Tiên Trận trong dáng vẻ lang bái. "Xem ra Tiệt Giáo tất nhập Phong Thần, Thông Thiên còn quá non nớt." Lão Tử vuốt râu, không nhịn được gật gật đầu.

Nếu nhân quả nơi này được kết thúc, Lão Tử cũng bớt đi một tâm sự.

Sau này trong Phong Thần Lượng Kiếp, Lão Tử có lẽ có thể nhúng tay vào để mưu cầu một ít công đức.

Trong Tru Tiên Trận, Tam Tiêu lại thấy một tình huống khác.

Ánh kim quang ngập mắt chiếu ra, tràn ngập cả Tru Tiên Trận.

Tam Tiêu lại không hề khẩn trương chút nào, vì Thông Thiên vẫn luôn một tay kháp ấn, thúc động Tru Tiên Trận, thậm chí lúc này còn đang nói cười phong sinh, khản khản đàm luận.

Thông Thiên làm như vậy là để cho Tam Tiêu nhìn cho rõ. "Kim thân này do Tiên Thiên Kim Quang Đại Trận diễn hóa mà thành, Tiếp Dẫn đem trận này ký thác vào Tiên Thiên Ngũ Hành Trận, lại thêm Bát Bảo Công Đức Trì mới có được hiệu quả như vậy." "Đạt đến mức chuyển hoán giữa các trận pháp như thế này thì trận pháp đại đạo mới coi như sơ khuy môn kính." Chỉ là sơ khuy môn kính thôi sao?

Vân Tiêu không nhịn được tắc lưỡi một cái.

Chẳng lẽ trong mắt sư tôn, Ngũ Hành Đại Trận đáng sợ kia chỉ mới là nhập môn thôi sao?

Oanh long!!!

Ánh kim quang nồng đậm cùng với tiếng phật hiệu ngút trời truyền đến.

Phảng phất như có ức vạn thần phật đang thiền xướng trong Tru Tiên Trận.

Lực độ hóa độc nhất của Tây Phương có thể nhiếp phục tâm thần người khác. "Sau này các ngươi du tẩu Hồng Hoang, thiết kỵ phải cẩn thận với lực độ hóa của bọn chúng." Thông Thiên dặn dò xong liền quay người nhìn vào trong Tru Tiên Trận.

Tiếp Dẫn đạo nhân đã thôi diễn Tiên Thiên Ngũ Hành Trận đến cực hạn, ngăn được uy lực sơ bộ của Tru Tiên Trận.

Hiện giờ Thông Thiên mới chỉ khai mở một phần nhỏ thánh uy mà thôi.

Tru Tiên Trận cấp độ Tiên Thiên Chí Bảo khởi lại chỉ có chút uy lực như vậy? "Tiếp Dẫn lão đạo, hôm nay để ngươi kiến thức thế nào gọi là Tru Tiên Lục Thần!" Thông Thiên vạt áo bay phấp phới, đích thân bước vào Tru Tiên Trận Đồ.

Sau khi Thông Thiên chủ trì trận này, Tru Tiên tứ môn hóa thành thực chất hiển hiện ra.

Long long long!!!

Bốn đạo môn hộ từ hư không rơi xuống, vô lượng kiếm khí quy nguyên vạn vật, sát lục đại đạo hiển lộ vô di.

Trong trận pháp phảng phất như có tứ tôn Sát Lục Ma Thần giáng lâm, oanh nhiên trấn áp về phía Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận.

Hoa lạp!!!

Khí tức sát lục chói mắt quét qua Tây Phương.

Trong Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, Tiếp Dẫn đạo nhân sắc mặt lạnh lẽo.

Khí tức khủng bố xuyên qua Tiên Thiên Ngũ Hành Trận, chém thẳng vào tâm thần. "Không thể nào, sức mạnh của Tru Tiên Trận sao có thể đáng sợ đến thế!" Tiếp Dẫn đạo nhân ngẩng đầu nhìn lên mới

phát hiện khí tức của Tru Tiên Trận so với lúc mới tế ra đã mạnh hơn gấp triệu lần. "U u đạo thông huyền, vạn vật giai tịch liêu." "Tru Tiên Lục Thần, trảm diệt vạn vật!" Thông Thiên vẫy tay một cái, bốn môn hộ oanh nhiên trấn áp xuống.

Chỉ chống đỡ được một thuấn gian, Tiên Thiên Ngũ Hành Trận đã oanh nhiên sụp đổ.

Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ cùng Tiếp Dẫn Linh Phiên rơi rụng xuống.

Tiếp Dẫn đạo nhân còn thảm liệt hơn, Tru Tiên kiếm khí chém thẳng xuống đầu, đầu lâu đã bị tước mất một nửa.

A a a!!!

Chuẩn Đề đạo nhân sợ đến ngây người.

Thực sự không hiểu nổi tại sao Tru Tiên Trận bỗng nhiên lại trở nên đáng sợ như vậy.

Không phải Tiên Thiên Ngũ Hành Trận không đủ mạnh.

Chương 19

Với sự gia trì của Bát Bảo Công Đức Trì, Tiên Thiên Ngũ Hành Trận là tiên thiên bất tổn.

Nhưng dù sao cũng không có đầy đủ Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ để hộ trì, Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận chung quy vẫn có khiếm khuyết.

Ánh mắt Thông Thiên sắc bén dường nào?

Chỉ trong một thuấn gian đã nhìn thấu sơ hở trong đó.

Tru Tiên Trận cấp độ Tiên Thiên Chí Bảo hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

Giống như sự khác biệt giữa Thánh nhân và Chí Thánh vậy.

Tuy chỉ là một cảnh giới nhưng lại như người lớn và trẻ con, căn bản không có khả năng so sánh.

Trên Tu Di Sơn, Thông Thiên ngạo nhiên đứng sừng sững, bễ nghễ chư thiên.

Sau khi phá được Ngũ Hành Trận, Thông Thiên phất tay một cái, lệ mang của Tru Tiên Trận quán triệt không trung, quét về phía Đại Lôi Âm Tự.

Oanh long!!!

Chín vạn ức xích hồng sắc lôi đình oanh nhiên giáng xuống Đại Lôi Âm Tự.

Thánh địa truyền thừa vô số tuế nguyệt của Tây Phương Giáo cứ thế bị Thông Thiên di thành bình địa.

Ngay cả Bát Bảo Công Đức Trì cũng đang lung lay sắp đổ. "Không

thể nào!" Tiếp Dẫn đạo nhân khôi phục nhục thân, đầy mặt kinh ngạc nhìn Tru Tiên Trận.

Thông Thiên rốt cuộc đã dùng thủ đoạn gì mà khiến uy lực của Tru Tiên Trận thăng lên một tầng thứ như vậy?

Theo suy tính của Tiếp Dẫn đạo nhân, Tru Tiên Trận dù mạnh đến đâu thì Tiên Thiên Ngũ Hành Trận cũng không thể băng hoại như thế này. "Thông Thiên tiểu nhi, ngươi dám hủy Công Đức Trì của ta!" Chuẩn Đề đạo nhân ngửa mặt lên trời nộ hống, khản cả giọng!!! "Không xong!" Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn về phía Chuẩn Đề đạo nhân.

Kẻ này hiện giờ lại còn dám khiêu hấn Thông Thiên.

Giờ Ngũ Hành Trận đã phá, lấy đâu ra nội hàm lớn như vậy mà đối kháng. "Lúc này tuyệt đối không được chọc giận Thông Thiên nữa, nếu không đạo thống Tây Phương của chúng ta sợ là sẽ hủy diệt trong một sớm một chiều!" Tiếp Dẫn đạo nhân vội vàng truyền âm.

Thông Thiên lúc này vô cùng sảng khoái, uy lực của Tru Tiên Trận hiện giờ quả thực hãi nhân cực điểm.

Thông Thiên vẫn chưa thôi diễn uy lực của Tru Tiên Trận đến cực hạn.

Nếu đạt đến cực hạn, toàn bộ phạm vi ức vạn dặm của Tu Di Sơn đều sẽ nằm trong vòng bao phủ.

Đạo thống Tây Phương Giáo e rằng sẽ bị diệt tuyệt.

Nhưng Thông Thiên tự nhiên không muốn đồ sát.

Sau này trên Phong Thần Bảng cần đệ tử của Tiếp Dẫn và Thông Thiên đi ứng kiếp.

Làm vậy chẳng khác nào tự lấy đá ghè chân mình.

Nhưng cái gã Chuẩn Đề này thật đáng ghét.

Hôm nay nếu không cho hắn một bài học thì e rằng hắn không biết trời cao địa hậu là gì.

Trong Tru Tiên Trận Đồ, Lục Hợp Diệt Tuyệt kiếm khí khuấy động sát lục chi khí ngập trời.

Sau khi ngưng tụ đến cực hạn đã hóa thành một thanh kiếm diệt thế hoành quán chư thiên, đâm thẳng về phía Bát Bảo Công Đức Trì.

Một kiếm, kiếm trảm lục hợp.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nhìn thanh kiếm này mà căn bản không dám lấy Trượng Lục Kim Thân ra để chống đỡ.

Chỉ cần phản kháng một chút e rằng sẽ gặp phải vô lượng sát kiếp.

Hận quá đi mà!!!

Bọn họ ỷ vào lợi thế trận pháp đã khiến Thông Thiên nếm trái đắng hai lần.

Dưới sự quán triệt của kiếm khí khủng bố, Bát Bảo Công Đức Trì sinh sinh bị Tru Tiên Trận trảm diệt, ngay cả một chút vụn cũng không còn.

Hai kẻ Tây Phương tâm hôi ý lạnh, Công Đức Trì được ngưng tụ qua vô số nguyên hội chỉ trong một sớm một chiều đã bị phá hủy sạch sành sanh.

Đó là công đức chi lực mà bọn họ đã tính kế vô số tuế nguyệt mới ngưng tụ được, cũng là mấu chốt để bảo chứng công đức cho Tây Phương.

Chuẩn Đề đạo nhân rơi một giọt nước mắt lão, đôi mắt thấu ra sự bi ai vô tận.

Không còn cách nào khác, không đánh lại người ta thì chỉ đành

nhận túng. "Thông Thiên, rốt cuộc ngươi muốn thế nào?" Tiếp Dẫn đạo nhân vẻ mặt khổ sở, lúc này ánh mắt lại bình tĩnh đến kỳ lạ. "Trước tiên hãy giao nộp Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ ra đây!" Thông Thiên trong lòng sảng khoái vô cùng.

Trong Bát Bảo Công Đức Trì hội tụ vô cùng công đức.

Hai kẻ Tây Phương đã vơ vét khắp Hồng Hoang, môn hạ đệ tử ngày ngày tụng kinh thiền xướng, Địa Tạng ở dưới Địa Phủ độ hóa vong hồn, không biết trải qua bao nhiêu tuế nguyệt mới có quy mô như vậy.

Công đức Tây Phương đối với Thông Thiên chẳng có tác dụng gì.

Làm như vậy là để báo thù.

Nhân quả năm xưa quấy nhiễu tu hành của Thông Thiên cũng được kết thúc.

Thông Thiên cũng không muốn làm mọi chuyện quá tuyệt, vì dù sao hiện tại cũng chưa đến lúc đó.

Nghe Thông Thiên đòi Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ, Chuẩn Đề đạo nhân mày nhíu lại, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng biến sắc.

Tây Phương vốn không có nhiều pháp bảo, bốn món pháp bảo cấp độ Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo này nếu có thể thu thập đủ Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ thì thậm chí có thể ổn cố khí vận đại giáo, năng lực phòng ngự không gì sánh nổi.

Khó khăn lắm mới vặt được chút lông cừu từ tay Đạo Tổ, giờ lại bị người ta cướp mất sao?

Trong lòng Chuẩn Đề đạo nhân cũng dâng lên nộ hỏa vô tận.

Nhưng sau khi Bát Bảo Công Đức Trì bị hủy, y lại bình tĩnh lại không ít.

Lần bày trận này của Thông Thiên đã triệt để kích phát mâu thuẫn, e rằng sau lần này Thông Thiên sẽ có cái cớ để bế quan thủ chặt Bồng Lai Tiên Đảo.

Chuẩn Đề đạo nhân nhìn Tiếp Dẫn, lúc này đã nhận ra việc Thông Thiên xuất quan đại náo một trận, bày Tru Tiên Trận ở Tu Di Sơn chỉ để phá hủy chứ không giết người.

Rõ ràng là đang bẫy Tây Phương nhập kiếp!

Nếu hôm nay liều mạng đánh một trận e rằng càng trúng kế của Thông Thiên.

Lúc đó Thông Thiên trốn trong Bồng Lai Tiên Đảo cũng đã có cái cớ.

Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng hối hận không thôi.

Chương 20

Đáng lẽ năm đó ở Bồng Lai Tiên Đảo không nên gieo xuống nhân quả như vậy.

Bây giờ cái quả đắng này thật sự khó nuốt trôi. "Thông Thiên hôm nay ép người quá đáng như vậy, hay là chúng ta đánh ra khỏi Tru Tiên Trận rồi lên Tử Tiêu Cung đòi một lời lẽ công bằng!" Chuẩn Đề đạo nhân nhìn Tiếp Dẫn nói ra ý định của mình.

Tiếp Dẫn tâm thần rung động, vị kia giám sát chư thiên, sao có thể không thấy cảnh ngộ của Tây Phương Giáo.

Muốn ra tay thì đã ra tay sớm rồi.

Người ta là quang minh chính đại đi báo thù, Thiên Đạo cũng không thể tùy ý can thiệp.

Hơn nữa hai vị kia cũng là sư huynh của Thông Thiên, lôi lên Tử Tiêu Cung chưa chắc đã không chịu thiệt. "Cảnh ngộ hôm nay chúng ta chỉ đành nhận thua." "Thông Thiên uổng cố đạo nghĩa như vậy, bố hạ sát trận thế này tất sẽ bị phản phệ." "Đợi lúc Thông Thiên gặp vận rủi, nhất định phải bắt y bồi thường gấp mười, gấp trăm lần!" Dứt lời, Tiếp Dẫn đạo nhân lấy bốn diện Ngũ Hành Kỳ ra.

Bảo quang tứ dật, linh quang khai hạp, tỏa ra khí vận Tiên Thiên thần thai mạnh mẽ.

Tiếp Dẫn đạo nhân tuy có lòng không nỡ nhưng không hề do dự, trực tiếp ném vào trong Tru Tiên Trận.

Nửa buổi sau, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề vẫn không thấy Tru Tiên Trận triệt bỏ, ngược lại giọng của Thông Thiên lại truyền ra. "Các ngươi hủy tu hành của ta, bần đạo hiện giờ tâm thần bất ninh, tu vi đại tổn,

hà tất không đem Lục Căn Thanh Tịnh Trúc kia cho bần đạo mượn để trấn áp tâm thần?" Mẹ kiếp, đúng là lời rắm chó!

Tâm thần bất ninh, tu vi đại tổn?

Tu vi đại tổn mà còn có thể chủ trì Tru Tiên Trận sao?

Rõ ràng là tống tiền trắng trợn.

Chuẩn Đề đạo nhân suýt chút nữa đã mắng thành tiếng.

Nếu thật sự cho mượn thì Lục Căn Thanh Tịnh Trúc sợ là sẽ không có ngày quay về.

Lục Căn Thanh Tịnh Trúc là chí bảo của Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Bảo vật này vốn là một trong mười đại Tiên Thiên linh căn, vô cùng trân quý.

Trì giữ Lục Căn Thanh Tịnh Trúc có thể trấn áp tâm ma, mang lại lợi ích to lớn cho việc tu hành.

Chuẩn Đề Đạo Nhân có được tu vi như hiện tại, pháp bảo này đóng vai trò quan trọng bậc nhất.

Điều mấu chốt là khi đối địch, bảo vật này có thể phong tỏa lục thức của đối phương.

Một khi tế xuất, dù đối thủ có thần thông hoa mỹ thế nào cũng chỉ đành mặc người chém giết.

Nghe Thông Thiên muốn mượn kiện pháp bảo này, mặt Chuẩn Đề Đạo Nhân nghẹn đến đỏ bừng.

Đây là bản mệnh pháp bảo, mang ý nghĩa vô cùng to lớn.

Thông Thiên thật đúng là công phu sư tử ngoạm.

Trong tay Thông Thiên pháp bảo vô số, vừa lấy đi bốn kiện, giờ lại muốn chiếm không thêm một kiện.

Thật là vô sỉ!

Chuẩn Đề tự nhận thuộc tính vô sỉ của mình là đệ nhất Hồng Hoang, nhưng trước mặt Thông Thiên cũng tự thẹn không bằng.

"Không được, đây là chứng đạo chí bảo của bần đạo, tuyệt không thể mất!" Chuẩn Đề Đạo Nhân mắt muốn nứt ra.

"Bần đạo không phải chỉ mượn dùng một chút, mà còn là để nhắm mắt cho nhân quả của nhĩ." Ánh mắt Thông Thiên từ trên thương khung rơi xuống.

"Không mượn cũng chẳng sao, nhân quả chốn này không thể liễu kết, chỉ đành phiền hai vị đi một chuyến trong Tru Tiên Trận vậy." Thông Thiên vừa dứt lời, bốn cửa Tru Tiên đột nhiên tỏa sáng.

Vô số phù văn huyền dị hiện ra, từng đạo kiếm khí treo lơ lửng.

Chỉ chờ pháp ấn của Thông Thiên phát ra, dù Chuẩn Đề có thần thông quảng đại đến đâu cũng sẽ bị Thông Thiên đâm thành cái sàng.

Khí cơ đột ngột đề thăng, trên núi Tu Di nổi lên vô số cơn bão.

Trong Đại Lôi Âm Tự, kiến trúc đổ sụp, thậm chí có những đệ tử tu vi thấp kém trực tiếp bị thổi chết.

Nếu không phải Đại Lôi Âm Tự là nơi giáo hóa của Tây Phương giáo, e rằng đã sớm tro bay yên diệt, một ngọn cỏ cũng không mọc nổi.

Núi Tu Di cực lớn vô cùng, năm xưa dưới trướng La Hầu có bát đại hung tổ, vạn ức đồ đệ Ma giáo chiếm cứ trong đó cũng không thấy chật chội.

Vậy mà giờ đây núi Tu Di lại bị Tru Tiên Trận vây khốn đến mức nước chảy không lọt.

Tru Tiên Trận cắt đứt thiên địa, tự thành thời không.

Dù Tây Phương nhị thánh có thần thông ra sao cũng không thể đào thoát.

Hai người thầm hối hận, nếu lúc Tru Tiên Trận vừa bày ra mà họ bỏ chạy thì tốt biết mấy.

Giờ đây lâm vào tình cảnh này, thật sự không còn đường lui.

Thông Thiên trực tiếp làm tuyệt tình, không cho Tây Phương nhị thánh chút dư địa thương lượng nào.

"Chậc chậc, lão sư thật khí phách, con thấy trong lục thánh, tu vi pháp lực của lão sư phải là đệ nhất." Ánh mắt Quỳnh Tiêu lộ ra vẻ sùng bái vô hạn.

Bích Tiêu cũng một mặt kính ngưỡng.

Vân Tiêu ở bên cạnh nhắc nhở: "Lão sư nếu không phải đang chỉ điểm trận pháp tu hành cho chúng ta, e rằng uy lực của Tru Tiên Trận còn lớn hơn gấp bội, trong chớp mắt có thể diệt tuyệt càn khôn." Vân Tiêu nhìn thấu mọi sự trong trận pháp, một lần mở mang tầm mắt này hiển nhiên mang lại thu hoạch cực lớn.

Nếu để Tây Phương nhị thánh biết được, Thông Thiên đi một chuyến sang phía Tây chỉ để chỉ điểm đệ tử tu hành, không biết họ có tức đến mức nổ tung tam thi thần hay không.

Thông Thiên thỉnh thoảng tùy ý phất tay, làm chậm tốc độ, dẫn dắt sự biến hóa của thời không trong Tru Tiên Trận.

Trận pháp bực này, dù là Thông Thiên cũng hiếm khi bày ra.

Thứ nhất là có hại hòa khí của trời đất.

Thứ hai, trận này một khi xuất hiện tất phải nhiễm máu.

Nếu không nhiễm máu sẽ phản phệ bản thân.

Trong Tru Tiên Trận thỉnh thoảng bộc phát khí tức khủng khiếp,

khiến sắc mặt Tây Phương nhị thánh khó coi đến cực điểm.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân sốt ruột, không thể để Thông Thiên tiếp tục làm loạn thế này.

Nếu không, căn cơ của Tây Phương giáo sẽ bị Thông Thiên nhổ tận gốc.

"Sau này bần đạo nhất định phải hạ một tòa thế giới đại trận trên núi Tu Di." "Nếu không, đấu pháp với Thông Thiên chỗ nào cũng bị chế ước!" Tiếp Dẫn nhìn về phía Chuẩn Đề, nói: "Sư đệ, không thể để Thông Thiên như vậy, đệ tử trong môn bị liên lụy, e rằng khí vận của chúng ta sẽ đại giảm." Tiếp Dẫn Đạo Nhân sợ Thông Thiên lỡ tay một cái sẽ san phẳng núi Tu Di cho sạch sẽ.

Tây Phương giáo mà diệt giáo, thậm chí hai người họ có khả năng rớt khỏi thánh vị!

Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng dường như ý thức được điều đó.

Dù y và sư huynh có thể chống đỡ, nhưng đệ tử trong giáo e là không chịu nổi.

Thông Thiên tự nhiên cũng lưu lại một tay, không chém giết nhục thân, chỉ dùng Tru Tiên kiếm khí trảm thần hồn của họ.

Chương 21

Nhẹ thì thần hồn đại tổn, nguyên thần đại thất, nặng thì biến thành kẻ si ngốc, không thể tu hành.

Tu vi cảnh giới vẫn còn đó, nhưng sau này khó mà tiến bộ thêm nửa phân.

Việc này chẳng khác nào đâm kim vào tim Tây Phương nhị thánh.

"Sư đệ, mau chóng đuổi Thông Thiên đi thôi!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân không chịu nổi nữa.

Chuẩn Đề Đạo Nhân phẫn hận vô cùng, nhịn không được phun ra một ngụm nghịch huyết.

Thánh nhân chi huyết rơi xuống, mỗi một giọt đều tinh thuần vô cùng.

Nào ngờ Chuẩn Đề Đạo Nhân vừa phun máu, một đạo linh quang đã giam cầm, cuốn đi toàn bộ tinh huyết của Chuẩn Đề.

"Thánh nhân tinh huyết, quả là thứ tốt, đa tạ Chuẩn Đề đạo hữu." Chuẩn Đề Đạo Nhân triệt để hỏng mất.

Vô sỉ, thật là vô sỉ đến cực điểm!

Cảnh giới Thánh nhân, sao có thể vô sỉ như vậy!!!

"Thông Thiên đạo hữu, thật là một người thú vị." Thiên Ngoại Thiên, Nữ Oa nhịn không được cười liên tục.

Ác nhân phải có ác nhân trị.

Thủ đoạn của Thông Thiên thật đúng chỗ.

Lần này e là Chuẩn Đề Đạo Nhân sẽ bị tức chết mất.

Chuẩn Đề ngửa mặt lên trời nộ hống, tiếng gào thét như heo bị chọc tiết.

"Thông Thiên đạo hữu, đây là Lục Căn Thanh Tịnh Trúc." Trong tay Chuẩn Đề Đạo Nhân, một cây trúc nhỏ màu xanh biếc bay lơ lửng lên.

Thông Thiên không chút do dự thu vào trong tay.

Sau đó Thông Thiên xoay tay, ném cho Vân Tiêu.

Vân Tiêu có chút kinh ngạc nhìn cây trúc màu lục thẫm trong tay.

"Vật này nhìn có vẻ bình thường, cũng là linh bảo sao?" Cây trúc không có linh vận, cũng không có khí tức đặc thù.

"Chờ vi sư xóa đi dấu ấn nguyên thần bên trong, con mới có thể điều khiển." Thông Thiên hai tay chắp sau lưng, giải thích một câu.

Tây Phương nhị thánh trực tiếp ngây người.

Thông Thiên muốn dùng Lục Căn Thanh Tịnh Trúc để trấn áp tâm ma, ai ngờ lại xoay tay tặng cho đệ tử.

Đây rõ ràng là cưỡng đoạt!

Còn muốn xóa đi dấu ấn nguyên thần của y!

Ánh mắt Thông Thiên định lại, nhân quả chốn này đã liễu kết gần xong.

Lần này tại núi Tu Di bày ra Tru Tiên Trận đã chấn nhiếp chư thánh Hồng Hoang.

Sau này các vị thánh nhân khác trong Hồng Hoang nếu muốn tìm phiền phức cũng phải tự cân nhắc xem bản thân nặng nhẹ bao nhiêu.

Trong Tru Tiên Trận, sát cơ ngưng tụ ngày càng đáng sợ.

Thông Thiên đột nhiên nhíu mày.

Có vô lượng sát cơ không mời tự đến, chủ động nhập vào trong trận pháp.

Không ổn!

Trong lòng Thông Thiên nảy sinh cảnh báo, chợt nhận ra điều gì đó.

Khắc tiếp theo, Thông Thiên không chút do dự thu hồi Tru Tiên Trận.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích khai tịch thời không, hắn gần như không thèm quay đầu lại, hướng thẳng về bồng lai tiên đảo mà độn đi.

Thấy Thông Thiên độn tẩu, hai người Tây Phương đều thở phào một hơi.

Lần này tổn thất thảm trọng nhất chính là Bát Bảo Công Đức Trì.

Vật này ngưng tụ khí vận của Tây Phương, giờ đây đã bị Thông Thiên hủy hoại.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn muốn khóc mà không có nước mắt, sao lại đi trêu chọc vào cái sát tinh kia chứ.

"Sau này nếu đấu pháp, định nhiên không thể cho Thông Thiên thời cơ bố trí trận pháp nữa, lần này ta đã quá coi nhẹ y." Tiếp Dẫn Đạo Nhân thở dài một tiếng, biết giờ đây có nói gì cũng vô dụng.

Trận pháp tu vi của Thông Thiên là đệ nhất Hồng Hoang.

Ngũ Hành Trận thiếu mất một mặt trận kỳ, bản lĩnh vốn dĩ tưởng rằng dùng linh phướn của Tiếp Dẫn có thể bổ khuyết, nhưng lại bị Thông Thiên giơ tay là phá.

Uy lực Tru Tiên Trận lớn đến kinh người.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân hối hận khôn nguôi.

Ngũ Hành Kỳ những mặt còn lại là nhờ nể mặt Hồng Quân, mượn từ Thiên Đình và Nguyên Thủy.

Bản lĩnh vốn tưởng chiếm được vài kiện pháp bảo không công, giờ đây nợ nhân quả không nói, pháp bảo còn rơi vào tay Thông Thiên.

Tại Tử Tiêu Cung, đôi mắt Hồng Quân lộ ra quang trạch vô cùng.

Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tỏa ra từng luồng vận mệnh thần quang kỳ lạ.

Vừa rồi, Hồng Quân định dùng một ánh mắt nhìn thấu Thông Thiên, nhưng Thông Thiên dường như cảm ứng được, trực tiếp độn nhập vào trong Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận.

Lần này Thông Thiên làm việc hiển nhiên vô cùng có chừng mực, không hề đại hưng sát lục đối với Tây Phương giáo.

Đệ tử Tây Phương giáo chết không ít, nhưng toàn là những đệ tử Huyền Tiên, Thiên Tiên, những đệ tử này vốn không quan trọng.

Còn từ Đại La Kim Tiên trở lên, không ít người bị trảm đỉnh thượng tam hoa, đóng kín hung trung ngũ khí.

Việc này có cảm giác như dùng đại bác bắn muỗi.

Hành động này của Thông Thiên không nghi ngờ gì là để chấn nhiếp, phô diễn nội hàm.

Rốt cuộc là làm cho Tây Phương nhị thánh xem, hay làm cho ai xem?

Hồng Quân hơi trầm tư, đây là chuyện chưa từng có.

Mọi việc đã thoát khỏi sự khống chế của lão.

Vốn dĩ tưởng rằng Tiên Thiên Ngũ Hành Trận cộng thêm khí vận của Tây Phương giáo đủ để chống đỡ uy lực Tru Tiên Trận.

Thông Thiên phí công vô ích xong, tự nhiên sẽ bị Tây Phương nhị thánh kiềm chế.

Với thủ đoạn của Tây Phương nhị thánh, đến lúc đó Thông Thiên chẳng lẽ không phải ngoan ngoãn ứng kiếp?

Nhưng Tru Tiên Trận thăng cấp lên tầng thứ Tiên Thiên Chí Bảo đã phá vỡ tất cả.

Chương 22

Ngay cả Hồng Quân cũng kinh ngạc, Tru Tiên Tứ Kiếm cùng Tru Tiên Trận Đồ từ lúc nào đã thăng cấp lên tầng thứ Tiên Thiên Chí Bảo!

Thông Thiên rốt cuộc còn che giấu bao nhiêu bí mật.

Tru Tiên Kiếm Trận là nhân quả lớn nhất mà Thiên Đạo hạ xuống, cũng là mấu chốt để Tiệt giáo nhập kiếp.

Vừa rồi, Thiên Đạo Hồng Quân muốn dẫn động kiếp khí trong Tru Tiên Trận nhưng đã bị Thông Thiên phát hiện.

Sắc mặt Hồng Quân lạnh lẽo.

Tưởng làm như vậy là bản tọa không có cách hành xử sao?

Khí vận Tiệt giáo như mặt trời ban trưa, nhưng lại mang theo sát cơ vô tận bên trong.

Tiệt giáo nếu không nhập kiếp, sát cơ làm sao tiêu trừ?

Sớm muộn gì đại giáo cũng sẽ khuynh phúc, vạn kiếp bất phục.

Nhiên lúc Hồng Quân đang tính toán, trong Hồng Hoang bỗng có thiên âm lồng lộng, chiếu cáo thiên địa.

"Thiên Đạo tại thượng, ngô nãi Thượng Thanh Thông Thiên, là giáo chủ Tiệt giáo." "Nay cảm thấy Tru Tiên Tứ Kiếm sát lục quá nặng, không thích hợp để trấn áp khí vận đại giáo, đặc biệt tuyên bố phế bỏ!" Oanh long!!!!

Trên Bồng Lai tiên đảo, chín đạo kinh lôi xé toạc không trung, oanh sát lên Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận.

Thông Thiên tự phế trấn giáo pháp bảo, chín đạo kinh lôi này là

quy tắc Thiên Đạo hạ xuống.

Khí vận Tiệt giáo bị trảm mất ba thành.

"Hử, Thông Thiên làm cái gì vậy, chẳng lẽ não bị vào nước rồi sao!" Nguyên Thủy nhìn về phía Bồng Lai tiên đảo.

Chẳng lẽ Thông Thiên cảm thấy lần này đại náo Tây Phương gây họa lớn, nên đặc biệt dùng phương thức này để chuộc tội với Thiên Đạo?

Thông Thiên không phải đang tự bê đá đập chân mình sao?

Nguyên Thủy nhịn không được cười lạnh trong lòng, cách cục của Thông Thiên thật quá nhỏ hẹp.

Tru Tiên Tứ Kiếm theo Thông Thiên thật đúng là bị bụi mờ bao phủ.

Nếu ở trong tay Nguyên Thủy, nhất định có thể phát huy tác dụng tối đa, chắc chắn sẽ không sợ đầu sợ đuôi như thế.

Việc Thông Thiên tự trảm khí vận chí bảo, người vui mừng nhất không ai khác ngoài Tây Phương nhị thánh, vì họ có thể ăn nói với đệ tử môn nhân.

Thông Thiên đại náo Tây Phương giáo, khiến Tây Phương gà bay chó sủa.

Giờ đây nơi đó chướng khí mù mịt, nhân tâm hoàng hoàng.

"Tây Phương ta tổn thất Bát Bảo Công Đức Trì, ngươi bị trảm ba thành khí vận cũng là đáng đời." Chuẩn Đề trực tiếp truyền âm cho đệ tử, nói rằng Thông Thiên tự mình hối lỗi, bị Đạo Tổ trảm đạo thống, thậm chí phế đi một phần thánh uy của Tru Tiên Tứ Kiếm.

Trong Tây Phương giáo, môn nhân cao hô Thánh nhân anh minh, từng người đối với Hồng Quân kính sợ vô cùng.

Trong chùa Lôi Âm, chỉ có Tiếp Dẫn Đạo Nhân mới biết, Chuẩn Đề Đạo Nhân chẳng qua chỉ đang an ủi mà thôi.

Thông Thiên làm gì có chuyện bị Đạo Tổ trừng phạt, rõ ràng là tự mình trảm một đao.

Tự trảm khí vận, nghị lực bực này kinh người biết bao.

Tru Tiên Tứ Kiếm rõ ràng đã trấn áp được khí vận Tiệt giáo, giờ đây việc trảm đi khiến ba thành khí vận trôi tuột chính là minh chứng tốt nhất.

Thông Thiên vì sao lại làm vậy?

Chắc chắn không phải ăn no không có việc gì làm, lẽ nào thật sự là hướng Thiên Đạo bồi tội?

Tiếp Dẫn Đạo Nhân cảm giác, sự tồn tại của Thông Thiên ngày càng trở nên thần bí.

Tại Thủ Dương Sơn.

Huyền Đô Đại Pháp Sư cùng Lão Tử ngồi đối diện nhau, đang luận đạo.

"Cảm phiền lão sư chỉ giáo, sư thúc vì sao lại trảm đi khí vận chí bảo, chẳng lẽ vì lần này sát phạt quá nặng, muốn tước giảm nghiệp lực?" Huyền Đô Đại Pháp Sư nhịn không được hỏi.

Trong mắt Lão Tử hiện lên vài phần kinh ngạc, sau khi dùng Tiên Thiên Cửu Thần Lưỡng Nghi đại đạo thôi diễn một phen, sắc mặt Lão Tử lại thay đổi.

Với tính cách của Thông Thiên, dù có chọc thủng trời cũng không làm như thế.

Thông Thiên là hạng người thà gãy chứ không chịu cong.

Muốn Thông Thiên cúi đầu cơ bản là điều không thể.

Dù có phải liều mạng đồng quy vu tận với Tây Phương nhị thánh, Thông Thiên cũng sẽ không hề dao động.

"Sư thúc tu hành Thượng Thanh đại đạo, lẽ nào lại để nghiệp lực đó nhiễu loạn tâm thần." Lão Tử dường như suy đoán, chẳng lẽ Thông Thiên đã biết được bí mật gì.

Nếu không, từ sau khi rời khỏi Tử Tiêu Cung, sao lại có phản ứng như vậy.

Lão Tử đã hạ quyết tâm, nhất định phải đến bái phỏng Thông Thiên một chuyến.

Lần này dù thế nào cũng phải gặp mặt Thông Thiên để hỏi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Sau khi định liệu, Lão Tử cưỡi thanh ngưu, rời khỏi đạo trường Thủ Dương Sơn.

Trong Tử Tiêu Cung, yên tĩnh đến mức đáng sợ.

Hồng Quân vừa mới dẫn động sát kiếp trong Tru Tiên Trận thì Thông Thiên đã làm trái lẽ thường, trực tiếp trảm luôn trấn giáo pháp bảo của đại giáo.

Thông Thiên là nhờ công đức thành thánh, ba thành công đức tương đương với ba thành tu vi.

Chẳng lẽ dưới sự dẫn dắt của tia khí cơ kia, Thông Thiên đã phát hiện ra?

Hồng Quân ngẩn người, không ngờ bị Thông Thiên chiếu tướng một quân.

Ván cờ Tiệt giáo này coi như là một tử cục.

Nhân quả Tru Tiên Trận đã trảm tận, Thông Thiên giờ đây thực sự đạm xuất ra ngoài tam giới.

Ngay cả Thiên Đạo cũng vô pháp can thiệp vào hành vi của y.

Mục đích của lượng kiếp là gì?

Là để thanh tẩy.

Thanh tẩy nhân quả thiên địa, thậm chí thanh tẩy một số thứ nằm ngoài lượng kiếp.

Hồng Quân hiểu rõ mục đích của đại kiếp lần này.

Hành động này của Thông Thiên khiến Hồng Quân rơi vào thế bị động hoàn toàn.

Bồng Lai tiên đảo.

Tam Tiêu cũng một mặt chấn kinh.

Sau khi Thông Thiên trở về Bồng Lai, việc đầu tiên làm là trảm luôn pháp bảo trấn áp khí vận của đại giáo.

Chương 23

Chín đạo thiên lôi ngay cả Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận cũng không thể ngăn cản, đánh tan ba thành khí vận của Tiệt giáo.

"Lão sư, vì sao?" Trong ánh mắt Vân Tiêu lộ ra vài phần không hiểu.

Thông Thiên điềm nhiên nói: "Giờ đây lượng kiếp thiên địa sắp đến, Tru Tiên Trận tuy tốt, nhìn bề ngoài có vẻ trấn áp được khí vận, nhưng thực tế hậu hoạn vô cùng." "Nếu Thiên Đạo lấy trận này làm cớ, dẫn dắt đệ tử Tiệt giáo ta vào trong lượng kiếp, e rằng môn hạ Tiệt giáo sẽ mười không còn một." "Các con cần ghi nhớ kỹ, tuyệt đối không được tự ý ra vào Bồng Lai." Nghe Thông Thiên nói xong, Vân Tiêu cùng Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu quỳ rạp xuống đất, ánh mắt rưng rưng.

"Lão sư vì đệ tử Tiệt giáo mà trảm đi ba thành tu vi, chúng con không biết lấy gì báo đáp." Vân Tiêu có chút nghẹn ngào nói.

"Không sao." Thông Thiên dừng lại một chút, quả nhiên không nhìn lầm những đệ tử này, từng người đều trọng tình trọng nghĩa.

"Phân phó đệ tử trong môn, ghi nhớ kỹ lời dặn của vi sư là được." Thông Thiên tùy tay phất một cái, ý bảo Tam Tiêu lui xuống.

Đệ tử trong Tiệt giáo tuy trọng tình nghĩa nhưng lại tự do tản mạn, thiếu sự quản giáo.

Những vị thánh nhân bên ngoài kia, từng người thủ đoạn đa đoan, nếu dẫn dụ đệ tử Tiệt giáo ra ngoài trận, e là lợi bất cập hại.

Cho nên Thông Thiên phải chuẩn bị sớm.

Trảm đi ba thành công đức chi lực, Thông Thiên hoàn toàn không

quan tâm.

Sức mạnh dung hợp tam thi đủ để Thông Thiên chứng đạo.

Công đức tan hết, Thông Thiên vẫn là đỉnh phong Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Cho nên Thông Thiên không thèm để ý.

Sau khi kiếp vân Thiên Đạo tan đi, Thông Thiên tế xuất Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Thánh quang công đức khai thiên của bảo vật này chiếu diệu thiên địa, sau đó y liệt bảo vật này thành trấn giáo pháp bảo.

Trước khi có chí bảo nào đặc biệt thích hợp hơn, vật này rất hợp để trấn áp khí vận.

Dù sao đây cũng là phần thưởng từ hệ thống, không có ấn ký Thiên Đạo, Hồng Quân cũng chưa từng nhúng tay vào.

Làm xong những việc đó, Thông Thiên bắt đầu nhận thưởng từ hệ thống.

Nhiệm vụ ẩn đã hoàn thành.

Bày ra Tru Tiên Trận tại Tây Phương giáo, lần này đã dỡ chùa Lôi Âm đến mức trời đất đảo lộn.

Thông Thiên triệt để hả giận.

Tâm tình thư sướng, thống khoái khôn cùng. [Đinh!

Chúc mừng ký chủ, nhận được chí bảo Thí Thần Thương!] Theo tiếng thông báo của hệ thống, Thí Thần Thương xuất hiện trong tay Thông Thiên.

Thông Thiên bắt đầu quan sát, đây chính là đệ nhất sát lục chí bảo của Hồng Hoang.

Thí Thần Thương là Tiên Thiên Chí Bảo, có thể trảm Thánh nhân, sát nhân không dính nhân quả.

Công kích đơn thể chắc chắn còn đáng sợ hơn cả Tru Tiên Tứ Kiếm.

Thương này nguyên bản nằm trong tay Thần Nghịch, sau khi Thần Nghịch vẫn lạc thì rơi vào tay La Hầu.

Giờ đây trải qua bao thăng trầm, cuối cùng lại về tay Thông Thiên.

Trên Thí Thần Thương uẩn hàm sát lục pháp tắc cực kỳ thâm sâu.

Phá diệt vạn đạo, lấy sát chỉ sát.

"Đây mới thực sự là thánh binh ma đạo cường đại!" Thông Thiên cười cười, thu Thí Thần Thương vào túi.

Sau trận đại chiến này, Thông Thiên có khá nhiều tâm đắc, đang định bế quan tham ngộ trong Bích Du Cung.

Vào lúc này, bên ngoài Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận truyền vào một đạo huyền âm.

"Thông Thiên sư đệ, ngô nãi Thái Thượng Lão Tử, trong lòng có điều mê hoặc, thỉnh sư đệ giải đáp." Hóa ra là Lão Tử.

Lão Tử tính toán vạn vật, liệu sự như thần, chẳng lẽ đã nhìn thấu thiên cơ.

Thông Thiên bế quan, vốn không muốn gặp mặt.

Nếu hôm nay gặp Lão Tử, chẳng phải sẽ tạo ra tiền lệ sao.

"Lão Tử sư bá, Thông Thiên lão sư đã vào bế quan, không tiện tiếp khách." Thông Thiên giả giọng đệ tử truyền âm, nghe có vẻ hơi chẳng ra sao.

Bề ngoài không tiện từ chối, đành phải làm vậy.

Lão Tử thì điềm nhiên cười nói: "Sư đệ kỵ húy, sư huynh tự nhiên thấu hiểu, lần này đã đường đột rồi." Sau đó Lão Tử tung mình hóa thành độn quang rời đi.

Chỉ có Thông Thiên hiểu rõ, khi Lão Tử rời đi đã để lại một phân thân Nhất Khí Hóa Tam Thanh.

Đã làm đến mức này, Lão Tử hiển nhiên là nể mặt Thông Thiên.

Thông Thiên suy tính hồi lâu, thấy gặp Lão Tử một phen cũng không sao.

Dù sao Thông Thiên ở trong Hồng Hoang cũng là cô chưởng nan minh, giờ đây Hồng Quân lại đang nhìn chằm chằm.

Nếu có Lão Tử ở giữa dàn xếp, Thông Thiên có thể tranh thủ không ít thời gian.

Thông Thiên tức khắc truyền âm ra ngoài, để môn hạ đệ tử cung kính nghênh tiếp.

Môn hạ Thông Thiên tuy vạn tiên triều bái, nhưng người được Thông Thiên coi trọng chỉ có bấy nhiêu.

Đa Bảo Đạo Nhân là đứng đầu tứ đại thân truyền đệ tử, trong Tiệt giáo dưới một người trên vạn người, địa vị tôn sùng.

Tu vi Đa Bảo Đạo Nhân đã nhập Đại La Kim Tiên hậu kỳ, việc tu luyện thành Chuẩn Thánh cũng chỉ trong nay mai.

Nguyên bản Đa Bảo Đạo Nhân dám tuốt kiếm trước Lão Tử, đủ thấy lòng trung thành đối với Thông Thiên.

Có điều cuối cùng Đa Bảo Đạo Nhân lại bị Lão Tử hàng phục, đi về phía Tây qua Hàm Cốc Quan, trở thành Tây Thiên Như Lai.

Ngoài Đa Bảo ra còn có Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu.

Còn lại là Triệu Công Minh, Tam Tiêu, Ô Vân Tiên, Kim Cô Tiên, Trường Nhĩ Định Quang Tiên.

Những đệ tử này được Thông Thiên triệu hoán, đứng hầu một bên.

Lão Tử hiển hóa phân thân, thấy trận thế lớn như vậy, trong lòng không khỏi có chút hoan hỉ.

Thông Thiên quả nhiên vẫn đặt vị sư huynh này trong mắt.

"Bái kiến Thánh nhân sư bá." "Chúc Thánh nhân sư bá thánh thọ vô cương, vạn pháp vô biên." Đám đệ tử đồng thanh cúi người bái kiến.

Thông Thiên thì cười híp mắt nói: "Sư huynh tinh nghiên Đan đạo, luyện đan luyện khí đệ nhất Hồng Hoang, bình thường không phải các con luôn phàn nàn không có pháp bảo để sai khiến sao?" Nghe Thông Thiên nói vậy, khóe miệng Lão Tử giật giật.

Quả nhiên, Thông Thiên không phải hạng người dễ đối phó.

Vừa đạp chân vào Bồng Lai đã bị Thông Thiên gài một vố.

Chương 24

Kêu bao nhiêu đệ tử ra nghênh đón, nguyên lai là để đòi pháp bảo!

Dù sao cũng có chuyện nhờ vả người ta, Lão Tử cũng không tiện trực tiếp từ chối.

Đồ quá kém Lão Tử cũng không lấy ra được, vì tu vi của những người ở đây đều không thấp, không thể lấy một kiện hạ phẩm linh bảo ra mà đuổi khéo.

Lão Tử tiện tay vung lên, rơi xuống rất nhiều pháp bảo.

Trong đó không thiếu Tiên Thiên linh bảo, Kim Giao Tiễn, Lưỡng Nghi Hoàn đều có trong đó.

Những pháp bảo này đa phần lấy được từ Phân Bảo Nhai, cực kỳ hiếm có.

Đám đệ tử nhận được pháp bảo, từng người hớn hở ra mặt.

Cuối cùng họ cũng hiểu nguyên nhân sư tôn đại trương kỳ cổ gọi họ ra đây.

Hóa ra bái kiến sư bá lại có lợi ích như vậy.

Trong lòng Lão Tử tuy có chút không vui, nhưng trước mặt đám hậu bối này cũng không tiện phát tác.

Sau khi tặng pháp bảo xong, Thông Thiên bảo đám đệ tử lui hết khỏi Bích Du Cung.

Nói Lão Tử một lòng hướng thiện, đối với Thông Thiên không hề có chút tư tâm nào, Thông Thiên chết cũng không tin.

Trong Phong Thần lượng kiếp, Lão Tử tuy không quan tâm ai sẽ nhập kiếp, nhưng đối với Tiệt giáo cũng có bàn tay đẩy thuyền trợ

giúp.

Chỉ là so với Chuẩn Đề, Nguyên Thủy chi lưu thì đã thu liễm hơn nhiều.

Giữa các Thánh nhân với nhau luôn tương trợ tính kế, tình nghĩa huynh đệ gì đó đều là chuyện viển vông.

Nếu không bảo vệ trận doanh thì tạo hóa trêu người.

Ai có thể nắm bắt tiên cơ người đó mới đoạt được thế thượng phong.

"Sư đệ, trảm đi ba thành công đức chi lực, bản nguyên đại tổn, bản thân nhờ công đức thành thánh, e là đã động đến căn cơ." Lão Tử từ trong tay áo lấy ra một bình hồ lô ngọc.

Trong hồ lô tỏa ra từng luồng đại đạo dị tượng, mang theo tơ tơ linh vận.

"Đây là một bình Hỗn Độn linh dịch, có thể trợ giúp sư đệ khôi phục tu vi." Hỗn Độn linh dịch, quả là thứ tốt.

Thông Thiên tự nhiên sẽ không nói cho Lão Tử biết, giờ đây y đã dung hợp tam thi, tu thành Đại Diễn Hồng Mông Đạo Thể.

Ba thành công đức đó chẳng khác nào gãi ngứa cho y.

Huống hồ đã có Hồng Mông Lượng Thiên Xích trấn áp khí vận, Thông Thiên chẳng tổn thất bao nhiêu.

Công đức Thiên Đạo có chứa nhân quả, nhìn sâu xa thì thực chất chẳng phải thứ gì tốt đẹp.

"Vậy đa tạ sư huynh!" Thông Thiên không hề khách sáo, trực tiếp nhận lấy bình ngọc.

"Vật này do hỗn thành, uẩn hàm Hỗn Độn pháp tắc bên trong, có thể tăng trưởng tu vi nguyên thần, đúng là thứ tốt." Trong lòng Thông

Thiên thầm kinh hỉ, lần này chắc Lão Tử đã phải bỏ ra vốn liếng lớn.

Lão Tử đột ngột hỏi: "Cảm phiền sư đệ cho biết, vì sao lại trảm đi ba thành công đức!" Lão Tử thanh tĩnh vô vi, trước nay không hỏi thế sự, ngay cả đệ tử cũng chỉ thu nhận một người.

Nhân giáo cũng giao hết cho Huyền Đô Đại Pháp Sư quản lý.

Nhưng hôm nay cảm nhận được vài phần huyền cơ khó tả, nên mới có câu hỏi này.

"Nếu không trảm đi Tru Tiên Trận, e rằng cái mất đi không chỉ là ba thành khí vận!" Thông Thiên nói mập mờ, khiến tim Lão Tử thót lên một cái.

"Vì sao, chẳng lẽ trong Hồng Hoang có người có thể tính kế sư đệ sao!" Nói đoạn, Lão Tử đột nhiên giật mình: "Chẳng lẽ là vị ở trong Tử Tiêu Cung kia?" Trong Hồng Hoang, có thể tính kế Thông Thiên, ngoài Đạo Tổ ra còn có ai.

Lão Tử không dám trực tiếp gọi húy danh của Hồng Quân.

Vị kia dù ở trong Tử Tiêu Cung cũng sẽ có cảm ứng.

"Không sai, nếu hôm nay sư đệ chậm trễ nửa khắc, e rằng Tru Tiên Trận không thu về được!" "Khủng phạ vị kia sắp đối với chúng ta xuất thủ rồi." Thông Thiên nghiêm nghị nói.

"!!?" Lão Tử lảo đảo một cái, suýt chút nữa không đứng vững.

Ngay cả tam thi thần trên linh đài cũng rung động kịch liệt.

Đạo Tổ muốn xuất thủ đối phó ta?!

Lão Tử dù là Thái Thượng Thiên Tôn, lúc này cũng có chút thất thái.

"Rốt cuộc là chuyện gì?" Lão Tử lật tay một cái, Thái Cực Đồ hiển hóa uy nghi vô lượng.

Lão Tử thi triển đại thủ đoạn, mong muốn che đậy thiên cơ.

"Trong trận này, dù là Thiên Đạo cũng không thể nhìn thấu phân hào, sư huynh cứ việc yên tâm." Thông Thiên bắt đầu phân tích cho Lão Tử.

Kể từ sau đại kiếp Đạo Ma, Hồng Quân chính thức nhập chủ Thiên Đạo.

Đầu tiên là nâng đỡ Đông Vương Công không biết sống chết lên vị trí cao.

Trong Thiên Đình anh tài xuất hiện lớp lớp, vậy mà cố tình nâng đỡ một Đông Vương Công không có tài cán.

Cuối cùng dẫn đến việc Đế Tuấn và Đông Vương Công tranh quyền, đại chiến trên Đông Hải.

Sau khi Đông Vương Công vẫn lạc, Yêu tộc trỗi dậy.

Trong trận Vu Yêu đại chiến, sinh linh Vu tộc như mặt trời ban trưa, chấp chưởng địa mạch Hồng Hoang, không tôn Thiên Đạo, chỉ kính sợ Bàn Cổ.

Sinh linh Yêu tộc, bát hoang lục hợp chỉ có Đế Tuấn độc tôn.

Lần đại chiến Vu Yêu thứ nhất, cả hai tộc đều biết được lợi hại của đối phương.

Hồng Quân còn chuyên môn xuất diện điều đình.

Vì sao?

Sức mạnh Yêu tộc không thể địch lại Vu tộc.

Nếu cứ đánh tiếp, Yêu tộc sẽ bị chân thân Bàn Cổ diệt sạch.

Thế là Hồng Quân bắt đầu sách lược cho đại kiếp Vu Yêu thứ hai.

Đế Tuấn phát hiện Thiên Đình, nắm giữ Chu Thiên Tinh Đấu Đại

Trận.

Cố tình sau khi thực lực Đế Tuấn tăng vọt, mười mặt trời Kim Ô cùng xuất hiện.

Vu Yêu bùng phát mâu thuẫn không thể điều đình.

Cuối cùng Vu Yêu gần như diệt sạch.

Cộng Công nộ húc đổ núi Bất Chu, thiên trụ đứt đoạn, khiến tàn dư hai tộc Vu Yêu gần như chết hết.

Giờ đây Cộng Công bị trấn áp dưới chân núi Bất Chu, sinh tử khôn lường.

Núi Bất Chu là xương sống của Bàn Cổ, sao có thể dễ dàng bị phá vỡ như vậy?

Chương 25

Trong đó chẳng lẽ không có bàn tay của Thiên Đạo?

"Thế lực Hồng Hoang hầu như đều trở thành công cụ để Đạo Tổ thúc động lượng kiếp." Thông Thiên thở dài một tiếng, "Những thế lực đó đều là huyết mạch viễn cổ, lạc ấn thời cũ." "Sinh linh còn sót lại sau mấy lần đại kiếp đều là mục tiêu cần thanh trừ của Đạo Tổ." Đôi mắt Lão Tử tỏa ra linh quang.

Những lời này của Thông Thiên, Lão Tử không thể không tin.

Giữa Tam Thanh vốn có mối liên hệ cực kỳ vi diệu.

Sau khi Thông Thiên nói xong, Lão Tử dường như đã hiểu ra.

Nhân giáo đệ tử chỉ có một người, nhưng Lão Tử lại từ đó thấy được một hạn chế lớn.

Mục tiêu thực sự của Hồng Quân chính là những lạc ấn mà Bàn Cổ đại thần để lại trong Hồng Hoang.

Mà dấu tích lớn nhất của Bàn Bổ đại thần để lại chính là Bàn Cổ Tam Thanh!

Tam Thanh là do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành.

Chẳng lẽ Đạo Tổ sợ sau này nguyên thần Tam Thanh hợp nhất, Bàn Hoàng sẽ đạp nát thời không mênh mông mà trùng sinh trở lại?

Hồng Hoang trải qua bao kiếp số, nếu những đại năng vẫn lạc trong dòng trường hà thời gian vẫn còn đó, thì giờ đây Hồng Hoang sẽ là một thịnh thế thế nào?

Lão Tử nhận ra, từ lúc Tử Tiêu tam giảng bắt đầu, ván cờ này đã được hạ xuống.

Thập Nhị Tổ Vu là do mười hai giọt tâm huyết của Bàn Cổ hóa thành, đắc được đạo thống của Bàn Hoàng, tu hành Lực chi pháp tắc.

Thập Nhị Tổ Vu sinh ra để trấn áp sát khí Hồng Hoang, dẫn đến nguyên thần bị tổn hại bẩm sinh.

Nhưng công đức của Vu tộc đối với Hồng Hoang lại là hằng cổ đệ nhất.

Vậy mà Thiên Đạo vô tình, vẫn thanh toán sạch sẽ.

Hậu Thổ hóa thân thành Lục Đạo Luân Hồi, đắc được đại đạo công đức, giờ đây trấn áp Cửu U, hiếm khi xuất hiện.

Đế Tuấn lập Thiên Đình, đắc được vô biên công đức, thậm chí thiên hôn cũng giáng xuống thiên đạo công đức.

Thiên Đạo không vì Hồng Quân, nhưng Hồng Quân vì Thiên Đạo.

Nếu trong Thiên Đạo lấy công đức luận thiên thu, thì những tồn tại mang trên mình vô biên công đức kia vì sao từng người từng người đều vẫn lạc trong dòng trường hà thời gian.

Lão Tử mới nhận ra, y cũng là công đức Thánh nhân a!

Lão Tử bừng tỉnh đại ngộ, Thông Thiên tự trảm ba thành công đức là đã nhìn thấu toàn cục.

“Trong Hồng Hoang, lục đại thánh nhân đều đắc được luồng Hồng Mông Tử Khí kia, sau đó công đức chứng đạo.” “Giờ nhìn lại, huyền cơ trong đó thật nhiều.” Lão Tử lâm vào trầm tư sâu sắc.

“Chúng ta đều là do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, với tư chất của chúng ta, dù không có Hồng Mông Tử Khí, không có thiên đạo công đức, muốn chứng đạo cũng không khó.” Thông Thiên thở dài, trong lòng thầm nghĩ: Hồng Mông Tử Khí nhìn thì thấy cơ duyên to lớn, nhưng lại có hiểm nghi nhổ mầm cho mau lớn, tính kỹ lại, e rằng

tất cả đều là mưu đồ của Thiên Đạo!

Nếu không phải công đức thành thánh, lập giáo chứng đạo, Tam Thanh chắc chắn sẽ không phân gia.

Tam Thanh không phân, khí vận lớn nhất Hồng Hoang sẽ nằm trên người ba người.

Sẽ có ngày Tam Thanh có thể siêu việt Hồng Quân.

Thậm chí có khả năng, lấy khí vận của Tam Thanh để phục sinh Bàn Cổ từ kỷ nguyên hằng cổ.

Khủng phạ, đây mới là điều Hồng Quân kỵ đạn nhất.

Đến cùng, Hồng Quân cũng không phải là một kẻ thiện lương.

Khi Bàn Cổ đại thần khai thiên, lão đã đoạt lấy mảnh Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp lớn nhất.

Đương nhiên, những lời này Thông Thiên sẽ không nói cho Lão Tử nghe, nếu không Lão Tử sẽ bị dọa chết khiếp.

Xuất thân của Hồng Quân, e rằng kẻ biết được trong Hồng Hoang chỉ có mình Thông Thiên.

"Thiên Đạo Thánh nhân, hóa ra là vậy, chúng ta đều ở trong quân cờ." Lão Tử lúc này có được cảm ngộ này cũng nằm trong dự liệu của Thông Thiên.

Điều càng khiến Thông Thiên cảnh giác hơn là, theo hiểu biết của y về lịch sử Hồng Hoang, sau trận Phong Thần, Tam Thánh bị Hồng Quân ép buộc uống hạ Vẫn Thánh Đan.

Kể từ đó, Tam Thanh mờ nhạt khỏi Hồng Hoang, gần như không còn tin tức gì.

Nghĩ kỹ mà sợ.

Căn nguyên trong đó có mấy ai hiểu được.

Cách nghĩ của Thông Thiên rất đơn giản, thay vì để sự thật lộ ra từ từ, chi bằng để thực lực biến thành sự thật.

Đến lúc đó quản chi ngưu quỷ xà thần gì cũng chẳng làm gì được y.

"Không ngờ sư đệ lại có kiến thức bực này, hôm nay vi huynh thực sự đã mở mang tầm mắt." Ánh mắt Lão Tử khẽ động, tỉnh lại từ cơn chấn kinh đó.

Đương nhiên, với cảnh giới của Lão Tử, chắc chắn sẽ không lập tức tin tưởng hoàn toàn.

Lão Tử sẽ trong những ngày tới đây từ từ ứng chứng.

Thông Thiên cũng không vội vàng, vì mục đích của y đã đạt được.

Sau này trước mặt Tử Tiêu Cung, ít nhất Lão Tử cũng sẽ giúp đỡ dàn xếp đôi chút, không còn giống như Nguyên Thủy, Chuẩn Đề Đạo Nhân, một lòng tin tưởng tuyệt đối vào Thiên Đạo.

Thông Thiên cũng không nói những điều này với Nguyên Thủy.

Nguyên nhân rất đơn giản.

Đạo của Lão Tử là Vô Vi đại đạo, từ có hóa không, từ không sinh có.

Lão Tử lấy đại thế làm đạo, phù hợp âm dương, phúc họa tự biết.

Lão Tử nắm giữ vận mệnh bản thân trong tay, thanh tịnh vô vi, đứng ngoài thế sự.

Đạo của Nguyên Thủy là thuận thiên hành đạo, chia vạn vật thành ba bảy loại, tùy tài mà giáo hóa.

Nguyên Thủy thừa thiên ứng mệnh, làm sáng tỏ thiên ý, tu Thiên

Đạo.

Bảo Nguyên Thủy đi nghi ngờ Thiên Đạo chẳng khác nào cắt đứt đạo của y.

Đại đạo có năm mươi, Thiên diễn bốn mươi chín, vạn vật đều có một tuyến sinh cơ.

Thông Thiên tu hành chính là một đạo sinh cơ đó.

Đạo bất đồng bất tương vi mưu.

Cho nên Lão Tử và Thông Thiên đều không nói với Nguyên Thủy những điều này.

Lão Tử và Thông Thiên nhìn nhau một cái, giữa hai người đã đạt thành một loại mặc khế ngầm.

Phong Thần đại kiếp không có cách nào ngăn cản.

Thông Thiên giờ đây đóng cửa giáo phái bế quan là đã có tầm nhìn xa trông rộng.

Lão Tử là giáo chủ Nhân giáo, xuất thân sạch sẽ, là căn bản của Hồng Hoang hiện nay nên không nằm trong kiếp nạn.

Chương 26

Sau khi Lão Tử và Thông Thiên hàn huyên một hồi, cảm khái liên tục, tâm sự nặng nề, sau đó trực tiếp hướng ra ngoài Bồng Lai tiên đảo mà độn đi.

Thông Thiên cũng không giữ khách.

Lần này e là Lão Tử từ lúc hóa hình đến nay lần đầu tiên không giữ được bình tĩnh.

Thông Thiên bấm ngón tay tính toán.

Trong Nhân tộc, Tam Hoàng Ngũ Đế đã qua đi, khoảng cách đến trận đại chiến Thương Chu chỉ còn mấy ngàn năm.

Thương Chu đại chiến chính là khởi cơ của Phong Thần.

Nguyên Thủy phụ trách chủ trì Phong Thần Bảng, lúc đó tự nhiên phải đi ứng kiếp phong thần.

Còn việc sắp xếp thế nào là chuyện của Nguyên Thủy, Thông Thiên tự nhiên sẽ không quan tâm.

Lần đại náo bày Tru Tiên Trận này, Thông Thiên đã có không ít tâm đắc tu hành, cộng thêm Hỗn Độn linh tuyền mà Lão Tử tặng, Thông Thiên quyết định bế quan một phen để chỉnh lý khí vận bản thân, cảm ngộ tu hành.

Trong Bích Du Cung, Thông Thiên gia tốc tốc độ trong động phủ lên chín mươi vạn lần.

Chín ức năm trôi qua mà bên ngoài mới chỉ qua một ngàn năm.

Tu hành không kể năm tháng, một lần tọa thiền chín ức năm cũng chỉ là khoảnh khắc thoáng qua.

Đối với đạo hạnh như Thông Thiên thì không đáng nhắc tới.

Chín ức năm, Thông Thiên đã triệt để luyện hóa linh dịch trong Hỗn Độn linh tuyền.

Hỗn Độn linh tuyền quả thực là thứ tốt, có thể gột rửa nguyên thần, bồi dưỡng nhục thân, uẩn hàm Hỗn Độn pháp tắc, có thể dung hợp tất cả các pháp tắc khác.

Đại Diễn Hồng Mông Đạo Thể đã có bước tiến dài.

Thông Thiên ước tính khoảng cách đến khi Đại Diễn Hồng Mông Đạo Thể đại thừa cũng không còn bao xa.

Chín ức năm qua, Thông Thiên luôn tham nghiên Đại Diễn Hồng Mông Đạo Kinh.

Trong đó uẩn hàm bí mật vô thượng Hồng Mông và vô số huyền bí tu hành, thậm chí có cả đại đạo Vô Cực Kim Tiên.

Thông Thiên giờ đây căn cước đã đạt tới mức độ Hỗn Độn Ma Thần, tự nhiên phải có thần thông tương xứng.

Vạn Cổ Tiêu Dao: Một môn không gian thần thông, cũng là pháp môn ký thác nguyên thần vào hư không, Vạn Cổ Tiêu Dao có thể khai tịch thời không, tăng tốc độ độn thuật lên cực lớn.

Giờ đây với cảnh giới của Thông Thiên có thể trực tiếp phá nát thiên địa, phá diệt thời không, nhục thân hoành độ trường hà thời không.

Hồng Mông Chi Cảnh: Dùng vô thượng Hồng Mông chi khí diễn hóa vô lượng Hồng Mông thời không, một khi thi triển, vô lượng thời không đều sẽ hóa thành thế giới hoàn vũ do Thông Thiên tạo ra.

Trong vùng thời không này, Thông Thiên có thể chúa tể tất cả!

Trong thế giới hoàn vũ đó có thể vô hạn chế áp chế đối thủ, thậm

chí tước đoạt ý nghĩa tồn tại của đối phương, đánh rơi cảnh giới, hóa thành tro bụi!

Đạo Nguyên Nhất Kích: Vô thượng kiếm đạo tham ngộ từ Đại Diễn Hồng Mông Thần Quyết, chỉ có một kiếm.

Một kiếm có thể đồ thiên, có thể táng tận tất cả chư thiên, là công kích đơn thể mạnh nhất của Thông Thiên.

Trong lòng Thông Thiên vô cùng hân hoan, tích lũy lâu ngày mới bộc phát chính là đạo tu hành.

Giờ đây về tu vi cảnh giới, y hẳn là có thể ổn áp Lão Tử.

Khi Thông Thiên đang vui mừng thì tiếng thông báo của hệ thống vang lên: [Đinh!

Chúc mừng ký chủ tu vi đại tiến.] [Lựa chọn 1: Luận đạo với chư thánh, dùng lĩnh ngộ của bản thân để truyền đạo, thể hiện chân nghĩa vô thượng Hồng Mông.

Thưởng: Hỗn Độn Kiếm Thai.] [Lựa chọn 2: Tọa trấn Bồng Lai, đóng cửa bế quan, truyền thụ nghề nghiệp trong môn, luận đạo tu hành.

Thưởng: Hỗn Độn Chung.] Sự lựa chọn của hệ thống khiến Thông Thiên hơi tặc lưỡi.

Tham ngộ Hồng Mông Đại Diễn chi số, thôi diễn Hồng Mông tu hành chân pháp, về lĩnh ngộ cảnh giới y đã thực sự sánh ngang với Hỗn Độn Ma Thần.

Hỗn Độn Kiếm Thai: Lấy Hỗn Độn làm kiếm, Đạo Nguyên làm thai, đúc kiếm thành đạo.

Thông Thiên nhìn qua lai lịch của Hỗn Độn Kiếm Thai, nhịn không được mắt sáng lên.

Hỗn Độn Kiếm Thai do Hỗn Độn pháp tắc ngưng tụ thành, hình dạng giống như một phôi kiếm.

Loại kiếm thai này cực kỳ hiếm có, chỉ cần ngưng luyện thêm chút nữa là có thể trở thành Hỗn Độn Linh Bảo thực thụ.

Thông Thiên thích dùng kiếm, về kiếm đạo y có lĩnh ngộ cực kỳ thâm sâu.

Có Hỗn Độn Kiếm Thai, uy lực kiếm đạo có thể tăng thêm vạn lần.

Hơi thở Thông Thiên dồn dập, sự cám dỗ của Hỗn Độn Linh Bảo quả nhiên cực lớn.

Chỉ cần Thông Thiên luận đạo với chư thánh, nhưng trong lòng y lại có phần không thích.

Tư chất của Thông Thiên từ lâu đã không còn bị giới hạn trong Hồng Hoang.

Với cảm ngộ tu đạo hiện nay, trong lục thánh, Thông Thiên tin rằng không có ai có thể bì kịp mình.

Luận đạo với lục thánh, Thông Thiên chẳng hứng thú gì.

Ăn no rảnh việc hay sao mà chạy ra ngoài giúp đối thủ truyền kiếp của mình nâng tầm lĩnh ngộ tu đạo?

Đi mắng nhau với mấy vị thánh nhân còn lại thì Thông Thiên còn có chút hứng thú.

Với kiến thức hiện nay, ngồi trong Bích Du Cung cũng có thể thấu hiểu ảo diệu của Hỗn Độn.

Về tầm nhìn y đã sớm nghiền nát một Hỗn Nguyên lượng kiếp trở lên.

“Xem ra hệ thống vì muốn dụ dỗ bần đạo rời khỏi Bồng Lai đã

phải bỏ ra vốn liếng lớn rồi." "Chậc chậc, nhưng mà là Hỗn Độn Kiếm Thai đấy." Thông Thiên hít một hơi thật sâu, đôi mắt dần dần khôi phục vẻ thanh minh.

Hỗn Độn Kiếm Thai tuy trân quý nhưng giờ chưa phải lúc xuất hiện.

So sánh ra thì mức độ trân quý của Hỗn Độn Chung cũng không kém gì Hỗn Độn Linh Bảo.

Kiếm thai cần phải ngưng luyện mới hóa thành pháp bảo được, đẳng cấp kiếm thai chỉ ở mức Hỗn Độn Linh Bảo, không phải là Hỗn Độn Chí Bảo như Hỗn Độn Châu hay Thời Thần Tháp.

Nhưng Hỗn Độn Chung trong ba đại thần khí khai thiên thì về phần tạo hóa phải đứng hàng đệ nhất.

Điểm yếu của Thông Thiên là không có chí bảo phòng thân, giờ đã bổ khuyết được phần thiếu hụt của nhục thân, cộng thêm Hỗn Độn Chung thì sau này có thể kê cao gối mà ngủ.

"Lựa chọn điều thứ hai!" Thông Thiên không chút do dự chọn điều thứ hai.

Đệ tử Tiệt giáo bị nhốt trong Bồng Lai tiên đảo bế quan không ra ngoài, với tính tình của họ e là đã có chút không nhịn nổi rồi.

Với tư cách là giáo chủ Tiệt giáo, Thông Thiên chưa bao giờ thực sự giảng đạo cho đệ tử trong giáo một cách nghiêm chỉnh.

"Có vẻ phải tìm thời gian để giảng đạo một phen thật tốt mới được." Thông Thiên hơi suy tính, quyết định dành chút thời gian chỉnh lý lại tâm đắc tu luyện.

Tại Ngọc Hư Cung.

Xiển giáo Thập Nhị Kim Tiên cùng Nhiên Đăng Đạo Nhân đều có

mặt.

Chương 27

Nguyên Thủy tọa trấn trên đạo đài, đôi mắt ẩn ước lộ vẻ nộ ý, nhìn có vẻ hơi nóng nảy.

Nguyên nhân không có gì khác, Phong Thần lượng kiếp sắp đến, chỉ vài ngàn năm nữa là phải ký vào Phong Thần Bảng rồi.

Nguyên Thủy làm sao không sốt ruột cho được?

Lúc này triệu tập đệ tử môn hạ chính là để thương nghị đối sách.

Xiển giáo Thập Nhị Kim Tiên, mỗi một người đều có tư chất phi phàm, lọt được vào mắt Nguyên Thủy thì mỗi người đều có điểm hơn người.

Thập Nhị Kim Tiên lần lượt là: Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử, Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân, Thái Ất Chân Nhân, Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Linh Bảo Đại Pháp Sư, Hoàng Long Chân Nhân, Phổ Hiền Chân Nhân, Từ Hàng Đạo Nhân, Cụ Lưu Tôn, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn.

Nhiên Đăng tuy là đệ tử ký danh nhưng từng là khách trong Tử Tiêu Cung, tu vi còn trên cả Thập Nhị Kim Tiên.

"Hôm nay triệu tập các con đến đây là có đại sự muốn thương lượng!" Nguyên Thủy nhìn về phía đệ tử môn hạ, tiếp tục nói: "Phong Thần đại kiếp sắp đến, giờ đây đệ tử Tiệt giáo đều đã bế quan, đóng cửa trong Bồng Lai tiên đảo, các con có đối sách gì không?" Nghe Nguyên Thủy hỏi vậy, đám đệ tử đưa mắt nhìn nhau.

Nguyên Thủy đã nhận Phong Thần Bảng, chủ trì Phong Thần đại kiếp, chuyện này đám đệ tử hiển nhiên đều biết.

Vì chuyện Phong Thần, tứ thánh từng đến Bồng Lai tiên đảo, cuối

cùng Tây Phương nhị thánh đã trở mặt với Thông Thiên, dẫn đến việc Thông Thiên giận dữ bày ra Tru Tiên Trận.

"Thông Thiên sư thúc đã bày rõ thái độ không ứng kiếp, nhưng kiếp này nếu Tiệt giáo của sư thúc không ứng, e rằng cuối cùng sẽ liên lụy đến chúng ta." Nhiên Đăng Đạo Nhân nói ra điểm mấu chốt.

Thái Ất Chân Nhân thì nhíu mày, phất trần trong tay quét qua một cái.

"Hiện nay đã có lão sư chủ trì Phong Thần Bảng, chắc chắn sẽ không làm lỡ tiền đồ của chúng ta, chỉ là Tiệt giáo không nhập kiếp thì phải làm sao mới tốt." Đám đệ tử bắt đầu bàn tán xôn xao, phân tích những lợi hại và nhân quả trong đó.

Nguyên Thủy nghe mà phiền lòng, đang định phát tác thì lúc này Quảng Thành Tử, người nãy giờ vẫn im lặng, bỗng bước ra.

"Khải bẩm sư tôn, đệ tử có một kế." Nghe Quảng Thành Tử nói vậy, Nguyên Thủy lập tức lấy lại hứng thú.

Quảng Thành Tử là đứng đầu Thập Nhị Kim Tiên, quản lý Xiển giáo luôn đâu ra đó.

Quảng Thành Tử mở miệng tất nhiên là có nắm chắc rất lớn.

"Đệ tử nội môn Tiệt giáo đa phần đã vào Bồng Lai tiên đảo, nhưng đệ tử lại biết được trong đám đệ tử Tiệt giáo e là có không ít sơ hở." "Nhưng chẳng sao." Mắt Nguyên Thủy sáng lên, Quảng Thành Tử quả nhiên tỉ mỉ, đã chú ý đến những chuyện này.

Quảng Thành Tử tiếp tục nói: "Người này đạo hiệu là Hỏa Linh Thánh Mẫu, là tán tiên ở núi Khâu Minh.

Hỏa Linh Thánh Mẫu bề ngoài không có quá nhiều quan hệ với Tiệt giáo, nhưng trước đây từng có cơ duyên được Đa Bảo Đạo Nhân chỉ điểm, truyền cho đạo hạnh, ban cho pháp bảo." "Nếu xét kỹ thì

người này có thể coi là đệ tử đời thứ ba của Tiệt giáo." Quảng Thành Tử khẳng định chắc nịch, chỉ ra một con đường sáng.

Đám đệ tử đều bội phục không thôi, thầm tán thưởng Quảng Thành Tử quả nhiên thủ đoạn cao tay.

Ngay cả họ cũng không biết có đệ tử đời thứ ba của Tiệt giáo, tự nhiên người đó sẽ không theo truyền âm của Thông Thiên mà ngoan ngoãn về Bồng Lai bế quan.

Hoàng Long Chân Nhân cười lạnh một tiếng, nói: "Đệ tử Tiệt giáo ngụy thiện vô cùng, tự xưng trọng tình trọng nghĩa nhưng lại không biết nặng nhẹ.

Nếu có thể từ đó khiêu khích, tất nhiên sẽ khiến đệ tử Tiệt giáo đại nộ, lúc đó đệ tử Tiệt giáo nhập kiếp chẳng phải là chuyện thuận nước đẩy thuyền sao." Nguyên Thủy đại hỉ, nhìn về phía Quảng Thành Tử nói: "Chuyện này vô cùng quan trọng, con làm việc vốn ổn trọng, giao cho con đi làm." Nguyên Thủy vẫn có chút không yên tâm, lật tay một cái tế ra Tam Bảo Ngọc Như Ý.

"Nếu có nhu cầu, hãy tế xuất bảo vật này để bảo toàn bình an." Quảng Thành Tử nhận lấy Tam Bảo Ngọc Như Ý, trong lòng càng thêm hoan hỉ.

Chuyện này mà xong xuôi chắc chắn sẽ được Nguyên Thủy coi trọng, sau này trong Xiển giáo thực sự là dưới một người trên vạn người.

Ngay lập tức Thập Nhị Kim Tiên và Nhiên Đăng lui khỏi Ngọc Hư Cung, bắt đầu bàn bạc cách tính kế Hỏa Linh Thánh Mẫu.

Hỏa Linh Thánh Mẫu là tán tiên núi Khâu Minh.

Quảng Thành Tử là thủ đồ Xiển giáo, thấm nhuần đạo tu hành của Nguyên Thủy, làm người xử thế cực kỳ tinh minh.

Thánh nhân tuy rằng nhãn thông thiên địa nhưng có những thứ không chạm tới được, vì vậy đôi khi cần đệ tử đi làm.

Quảng Thành Tử hóa thân thành một lão già, vào núi Khâu Minh thăm dò một hồi.

Nguyên lai Hỏa Linh Thánh Mẫu có một đệ tử tên là Hồ Lôi.

Hiện nay Hồ Lôi đang ở trong quân đội Thương Trụ.

Quảng Thành Tử lập kế, trực tiếp để đệ tử đời thứ ba của Xiển giáo là Hồng Cẩm và Long Cát công chúa dẫn đầu mai phục.

Trong doanh trại quân Thương Trụ đại náo một trận, cuối cùng giết chết Hồ Lôi.

Đệ tử vẫn lạc, Hỏa Linh Thánh Mẫu chấn nộ vô cùng.

Dù Hồng Cẩm và Long Cát công chúa là đệ tử Xiển giáo, Hỏa Linh Thánh Mẫu cũng quyết định đi đòi lại công đạo.

Tu vi Hỏa Linh Thánh Mẫu khá bất tục, ở mức Thái Ất Kim Tiên, lại giỏi về Tam Muội Chân Hỏa.

Trong tay Hỏa Linh Thánh Mẫu có trung phẩm Tiên Thiên linh bảo Hỗn Nguyên Chùy, Thái A Kiếm.

Trên đầu đội chiếc mũ Kim Hà Quan là thượng phẩm Tiên Thiên linh bảo do Đa Bảo Đạo Nhân tặng.

Trì giữ bảo vật này có thể phóng ra vạn trượng hà quang, phong tỏa tai mắt của đối phương.

Hỏa Linh Thánh Mẫu còn có thể triệu hoán Hỏa Long binh, một mình một ngựa có thể địch lại đại quân.

Một ngày nọ, Hỏa Linh Thánh Mẫu muốn báo thù cho đệ tử, một mình giết vào nơi đệ tử Xiển giáo bế quan.

Ba ngàn Hỏa Long binh thiêu rụi đại địa, vây khốn toàn bộ động phủ tu hành.

Tu vi Hỏa Linh Thánh Mẫu là đỉnh phong Thái Ất Kim Tiên, lại có thượng phẩm Tiên Thiên linh bảo trong tay, pháp lực vô cùng.

Long Cát công chúa, Hồng Cẩm, Khương Tử Nha cùng các đệ tử đời thứ ba khác bị Hỏa Linh Thánh Mẫu một mình áp chế, suýt chút nữa mất mạng.

Vào lúc này, Quảng Thành Tử đã mai phục từ lâu đột nhiên xuất hiện.

Quảng Thành Tử cầm Phiên Thiên Ấn, mặc Tảo Hà Y, đôi mắt như sấm sét thịnh nộ.

"Hỏa Linh Thánh Mẫu, ngươi dám tự ý làm xằng làm bậy, sát hại đệ tử Xiển giáo ta." Trước khi giết, Quảng Thành Tử truyền thiên âm khắp nơi, nói Hỏa Linh Thánh Mẫu lệ khí quá nặng, đáng phải chịu kiếp này.

Nói xong, Quảng Thành Tử trực tiếp dùng đại pháp lực, lợi dụng Phiên Thiên Ấn trấn sát Hỏa Linh Thánh Mẫu.

Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn đại hỉ.

Giờ đây vất vả lắm mới nắm được thóp của Tiệt giáo.

Việc đầu tiên Nguyên Thủy Thiên Tôn làm là trực tiếp ghi tên Hỏa Linh Thánh Mẫu lên Phong Thần Bảng!

Đây mới chỉ là bắt đầu của kế hoạch, bởi lẽ Hỏa Linh Thánh Mẫu chỉ được Đa Bảo Đạo Nhân ngẫu nhiên truyền đạo, không phải là chính thần của Tiệt giáo.

Nhưng pháp bảo thì thực sự xuất xứ từ Tiệt giáo.

Thượng phẩm Tiên Thiên linh bảo Kim Hà Quan, trung phẩm Tiên

Thiên linh bảo Hỗn Nguyên Chùy.

"Lão sư, chỉ cần đệ tử mang pháp bảo trả về trong Tiệt giáo, nhất định sẽ gây ra sóng gió lớn!" Quảng Thành Tử cười âm hiểm nói: "Đệ tử Tiệt giáo trong cơn thịnh nộ tất sẽ cùng đệ tử tỷ thí, với tu vi hiện nay của đệ tử cộng thêm Tam Bảo Ngọc Như Ý, coi đệ tử Tiệt giáo như không có gì.

Một khi mâu thuẫn kích phát, lúc đó đệ tử Tiệt giáo nhập kiếp chỉ là chuyện thuận nước đẩy thuyền." Nguyên Thủy mãn ý gật đầu: "Với tính tự ngạo của Thông Thiên, chắc chắn y sẽ không ra tay với con, cứ yên tâm mà đi." Quảng Thành Tử lĩnh đạo dụ của Nguyên Thủy, mang theo hai kiện pháp bảo, đường hoàng bay về hướng Bồng Lai.

Chuyến đi này danh nghĩa là để trả lại pháp bảo cho Tiệt giáo.

Nguyên Thủy ở trong Ngọc Hư Cung gần như cười hở cả lợi.

Thông Thiên đóng cửa tỏa giáo, vây khốn Bồng Lai tiên đảo nước chảy không lọt, ngay cả Thánh nhân cũng không thể tự do ra vào.

Chương 28

Giờ đây Tiệt giáo đã dính líu vào nhân quả, có thể tâm tính Thánh nhân nhịn được, nhưng với tâm tính của đệ tử Tiệt giáo thì sao nhẫn nhịn nổi?

Đến lúc đó đệ tử Tiệt giáo phẫn nhiên ra tay, khai chiến với đệ tử Xiển giáo, chính là lúc đưa tên họ lên Phong Thần Bảng.

Trong Bích Du Cung, Thông Thiên chuyên tâm tinh nghiên đại đạo chí lý, không hề quan tâm đến những chuyện phát sinh bên ngoài.

Thời gian qua Thông Thiên đã dùng Thượng Thanh đại đạo để biên soạn Thượng Thanh Nguyên Thần Đạo Kinh.

Trong Đạo Kinh này có những lý giải cụ thể của Thông Thiên về Thượng Thanh đại đạo và vô thượng tu hành pháp môn.

Nếu đệ tử tư chất đủ tốt, hoàn toàn có thể dựa vào công pháp này mà tu hành đến Thánh cảnh.

Còn việc đột phá Thánh cảnh đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thì phải xem cơ duyên của họ.

Giờ đây Thượng Thanh Nguyên Thần đại đạo đã đại thừa, cũng đã đến lúc Thông Thiên giảng đạo.

"Ba ngày sau, trước Bích Du Cung, lão sư sẽ khai đàn giảng đạo, thụ hóa thiên mệnh, đệ tử Tiệt giáo hãy đến nghe đạo." Trước cửa Bích Du, đạo âm của Đa Bảo Đạo Nhân vang vọng ra xa.

Nghe đại sư huynh Đa Bảo Đạo Nhân truyền âm, rất nhiều đệ tử Tiệt giáo đang bế quan đều giật mình tỉnh giấc.

Lão sư sắp giảng đạo, quả là cơ duyên trời cho.

Đám đệ tử này bái nhập môn hạ Tiệt giáo từ lâu nhưng chưa bao giờ được hưởng đãi ngộ như thế.

"Đa Bảo sư huynh, lão sư sắp giảng đạo là thật sao?" Triệu Công Minh thần sắc kích động, một mặt kỳ tài nhìn Đa Bảo.

"Đạo dụ của lão sư, sao có thể giả được." Đa Bảo khẽ gật đầu ra hiệu, "Lần nghe đạo trước Bích Du Cung này, đệ tử Tiệt giáo đều có đại cơ duyên." Nghe Đa Bảo Đạo Nhân nói vậy, Triệu Công Minh kích động khôn nguôi.

Chỉ nghe nói năm xưa Thánh nhân giảng đạo trước Tử Tiêu Cung, toàn bộ sinh linh Hồng Hoang đều phải xếp hàng để vào.

Trong đó có biển Hỗn Độn ngăn cách, lại có khoảng cách vô lượng, không biết bao nhiêu sinh linh đã chết trên con đường cầu đạo.

Hôm nay, tại Bồng Lai tiên đảo này lại được nghe Thánh nhân giảng đạo.

Đối với Tùy Thị Thất Tiên thì không nói làm gì, vì Thông Thiên thường xuyên chỉ điểm tu hành cho họ, nhưng đối với đệ tử ngoại môn thì đây là cơ duyên trời ban.

Bồng Lai tiên đảo tuy là một hòn đảo nhưng lại lớn không thể lường được, trong đó có vô hạn thời không chồng lấp.

Đám đệ tử muốn tập hợp đủ cũng cần một chút thời gian.

Trước cửa Bích Du, rất nhiều đệ tử đã ngồi xuống, Đa Bảo Đạo Nhân sắp xếp vị trí theo bối phận, xử lý mọi việc rất có trật tự.

Trong Tùy Thị Thất Tiên, mỗi người đệ tử đều vô cùng kỳ vọng, dù sao đây cũng là thịnh sự của Tiệt giáo.

Giờ đây cả giáo phái đang bế quan, chuyện như vậy càng thêm hiếm có.

Trong đám đệ tử chỉ có duy nhất một người sắc mặt không bình thường, chính là Trường Nhĩ Định Quang Tiên.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên nhìn ra ngoài trận pháp, tâm thần xao động, sau đó nhịn không được hỏi: "Đa Bảo sư huynh, lão sư lần này giảng đạo xong liệu có mở kết giới để chúng ta tự do ra vào Bồng Lai không?" Đa Bảo Đạo Nhân nhíu mày, nhịn không được nói: "Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận từ trước đến nay chỉ đối ngoại không đối nội, lão sư cũng không hề quản thúc chúng ta, nếu muốn ra ngoài cứ việc ra, không ai ngăn cản." Nghe Đa Bảo Đạo Nhân quở trách, Trường Nhĩ Định Quang Tiên vội vàng lắc đầu.

Trong Tiệt giáo, môn hạ đệ tử đối với Thông Thiên là tuyệt đối kính trọng.

Lúc này nếu cưỡng ép rời khỏi Bồng Lai thì chẳng khác nào phản giáo.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên với chút đạo hạnh mọn này cũng không dám làm vậy.

E là chưa đợi Thông Thiên ra tay đã bị đám sư huynh đệ trấn sát rồi.

Khi Trường Nhĩ Định Quang Tiên đang suy nghĩ mông lung thì trước Bích Du Cung, một đạo linh quang giáng xuống.

Đám đệ tử đều hiểu rõ Thánh nhân sắp xuất hiện rồi.

"Bái kiến lão sư." "Lão sư thánh thọ vô cương." Trong linh quang, một thân hình hiện rõ, chính là Thông Thiên.

Chúng đệ tử đồng loạt bái yết, ngẩng đầu nhìn về phía Thánh nhân.

Mọi cử động của y đều không khác gì người thường, nhưng nếu quan sát kỹ, trong đôi mắt tinh anh đó thỉnh thoảng lóe lên linh quang,

mỗi cử chỉ đều mang thần vận hồn nhiên thiên thành.

Chúng đệ tử phát hiện ra mình không thể nhìn rõ hình dáng của Thông Thiên.

"Vì sao vậy?" Một đệ tử cảnh giới Huyền Tiên nhịn không được hỏi.

Vân Tiêu ở bên cạnh giải thích: "Thiên pháp thiên diện, vi chúng sinh tượng, hình dáng của lão sư nằm ở trong lòng mỗi người, chỉ vì tâm tư không định nên không nhìn rõ chân tướng mà thôi." "Đa tạ sư tỷ." Vị đệ tử kia nghe mà nửa hiểu nửa không.

Trước Bích Du Cung không khí vô cùng sôi nổi, đám đệ tử từng người đều có thái độ cung thuận.

Thông Thiên huyễn hóa ra một bồ đoàn rồi ngồi xuống đất, không hề bày vẽ ra vẻ đại giá như Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Ngược lại y rất gần gũi với tự nhiên khiến đám đệ tử cảm thấy thân thiết.

Ánh mắt y điềm nhiên quét qua, mọi người nhìn vào luồng linh quang đó mà cảm giác như đang đứng giữa dòng trường hà thời gian.

Bao la vạn tượng, không gì không bao dung, chỉ trong một niệm như thể toàn bộ linh vận đại đạo của thiên địa đều uẩn hàm trong đôi mắt ấy.

Tâm tư Thánh nhân chỉ một ý niệm là có vô cùng biến hóa, đám đệ tử này làm sao nhìn thấu được.

Ánh mắt Thông Thiên khựng lại một chút khi quét qua đám đệ tử.

Thị phi nhân quả đều có định số.

Thông Thiên giờ đây nghịch thiên mà làm, hạ xuống đại trận bực này, nhốt đám đệ tử bế quan trong trận là muốn thay đổi thiên số.

Theo quỹ tích nguyên bản thì đám đệ tử trước mặt này e là đều phải bước vào đại kiếp.

Thông Thiên giờ đây chắc chắn sẽ không để chuyện đó xảy ra, hy sinh lớn đến đâu y cũng sẽ bảo toàn đệ tử của mình.

Ánh mắt Thông Thiên định lại trên người biến số lớn nhất: Trường Nhĩ Định Quang Tiên.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên tuy bái vào môn hạ Tiệt giáo, được Thông Thiên truyền đạo, nhưng trong quỹ tích phát triển nguyên bản của Hồng Hoang, y lại trở thành kẻ phản bội lớn nhất của Tiệt giáo.

Vào thời khắc quan trọng nhất lại lâm trận phản chiến khiến Thông Thiên mất đi chỗ dựa lớn nhất, cuối cùng tất cả đệ tử Tiệt giáo đều phải chôn thâu theo một ý niệm của y.

Trong lòng Trường Nhĩ Định Quang Tiên sùng bái Thiên Đạo, đó chính là nguyên nhân lớn nhất.

Những ngày qua, vài hành động nhỏ của Trường Nhĩ Định Quang Tiên đều bị Thông Thiên nhìn thấy, thậm chí có lúc còn xúi giục đệ tử khác rời khỏi Bồng Lai tiên đảo.

Nhưng những việc đó đều bị Đa Bảo ngăn chặn.

Thông Thiên không đóng con đường ra ngoài của Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận cũng là một loại khảo nghiệm đối với đệ tử Tiệt giáo.

Hiển nhiên Trường Nhĩ Định Quang Tiên đã khiến Thông Thiên thất vọng tột độ.

Nhưng bây giờ chưa phải lúc để giết y.

Thông Thiên thầm tính toán tìm cơ hội để loại trừ mối đe dọa này, nếu không sau này e là sẽ liên lụy đến các đệ tử khác.

Còn về Đa Bảo Đạo Nhân thì Thông Thiên hoàn toàn không lo lắng.

Trong quỹ tích nguyên bản, dù có trở thành Tây Thiên Như Lai thì cũng không phải chỉ vì bảo toàn bản thân.

Năm xưa Tiệt giáo đại bại có quá nhiều nguyên nhân, phần lớn là vì đệ tử Tiệt giáo tự do tản mạn, thiếu sự tổ chức bài bản, không giống như Xiển giáo đẳng cấp nghiêm ngặt.

Chương 29

Với cảnh giới của Thông Thiên hiện giờ, y có thừa thời gian để chơi ván cờ này.

Đông đông đông!!!

Hỗn Độn Chung vang lên, thánh âm khai thiên tẩy sạch nhân tâm.

Từng tầng thiên quang mở ra báo hiệu cho thiên địa.

Việc giảng đạo cần bản thân phải có đại tạo hóa mới có thể thực hiện.

Đặc biệt là với cảnh giới như Thông Thiên, mỗi lần giảng đạo đều kéo theo nhân quả cực lớn, nên trước khi giảng đạo cần phải có chút nghi thức.

Thông Thiên cũng không dài dòng, ngồi xếp bằng trên bồ đoàn bắt đầu giảng đạo.

Những gì Thông Thiên giảng không phải là đạo Đại La Kim Tiên hay Chuẩn Thánh như trong Tử Tiêu tam giảng.

Tham ngộ tu hành là đạo hợp thân thiên địa sơ thế.

Cảnh giới chỉ là thước đo lượng tu vi, nhưng tâm cảnh mới là mấu chốt nhất.

Vì vậy Thông Thiên giảng về tâm cảnh trước tiên.

Từ Lão Tử Thái Thanh Vô Vi đến Ngọc Thanh Thuận Ứng Thiên Mệnh, rồi đến việc bản thân y Tiệt Thủ Thiên Mệnh.

Những cảnh giới này tương ứng với mọi biến hóa tâm cảnh của thiên địa nhân thần.

Tam sinh vạn vật, tất cả cảnh giới đều nằm trong sự phản chiếu

của ba loại tâm cảnh đó.

Tu vi tâm cảnh được y giảng ròng rã suốt một ngàn năm.

Một ngàn năm sau, Thông Thiên mới thực sự truyền đạo.

Thượng Thanh Nguyên Thần Đạo Kinh do Thông Thiên biên soạn, dựa trên đại đạo bản thân kiêm dung Đại Diễn Hồng Mông Thần Quyết mà thôi diễn ra vô thượng đạo kinh.

Đương nhiên Thông Thiên đã chọn cách diễn đạt bình dân hóa những chí lý trong đó.

Tuy rằng giảm bớt thần vận nhưng những đệ tử bình thường đều có thể dung hội quán thông.

Đạo kinh viết ra là để cho người ta xem, đệ tử Tiệt giáo lại không phải Thánh nhân, Thông Thiên nhìn thấu điểm này.

Thượng Thanh Nguyên Thần Đạo Kinh lần đầu tiên xuất hiện trong Hồng Hoang.

Thông Thiên miệng tụng chân kinh, từng chữ từng câu vang lên trên Bồng Lai tiên đảo.

Việc giảng đạo suốt một ngàn năm trước đó đã khiến linh khí hội tụ trên đảo nhiều đến mức không thể tưởng tượng nổi.

Trong lúc Thông Thiên giảng thuật đạo kinh, thiên âm lồng lộng cộng minh với thiên địa.

Thần vận du dương lan tỏa khắp đảo, đứng trên Đông Hải cũng có thể nghe thấy rõ ràng.

Thủy tộc Đông Hải, Thanh Khâu hồ tộc và các sinh linh quanh đảo như được tắm gió xuân, từng người sinh lòng kính ngưỡng, ngồi xuống hướng về phía đảo mà lắng nghe.

Tuy không thể nghe trực tiếp đạo âm nhưng luồng linh vận đó

cũng mang lại lợi ích cực lớn cho họ.

Thông Thiên cũng không keo kiệt, coi như là đóng góp chút tâm lực cho thiên địa mà Bàn Cổ đại thần đã khai tịch.

Oanh long long!!!

Thiên âm vang dội chấn động cửu tiêu.

Thiên Đạo cảm ứng, giáng xuống công đức.

Không ít sinh linh trong Hồng Hoang đều cảm nhận được động tĩnh trong Bồng Lai tiên đảo.

Thông Thiên giảng thuật đại đạo chân lý dẫn phát thiên đạo công đức thật là khí khái biết bao!

Những đám mây công đức đó to lớn vô cùng, đủ để khiến tu vi bản thân sản sinh sự thuế biến về chất, ngay cả Thánh nhân cũng phải đỏ mắt thèm thuồng!!

Thông Thiên có chút kinh ngạc nhìn những công đức đó, ngay cả y cũng không ngờ Thiên Đạo lại giáng công đức vào lúc này.

Lượng công đức thiên đạo này thậm chí còn vượt qua cả ba thành công đức mà y đã trảm đi.

Mất đi ba thành công đức đó, Thông Thiên vốn dĩ là người có thánh uy Thiên Đạo yếu nhất trong các thánh.

Nhưng giờ đây số công đức giảng đạo này đủ để đẩy y trở thành công đức Thánh nhân đệ nhất Hồng Hoang, cộng thêm số công đức trước đây thậm chí còn nhiều hơn Nữ Oa tạo người.

Ngay lúc này giáng xuống công đức thật là phúc họa khó lường.

Rốt cuộc là Thiên Đạo đang tính kế hay Thiên Đạo đang lấy lòng y?

Dù sao thì cũng đều kéo theo nhân quả trong đó, Thông Thiên không phải kẻ ngốc, tự nhiên hiểu rõ nông sâu.

Thông Thiên cười lạnh một tiếng, không thèm tiếp nhận mây công đức thiên đạo mà để chúng lởn vởn bên ngoài Bồng Lai tiên đảo.

Y khẽ ho một tiếng rồi tiếp tục giảng đạo.

Công đức chi khí cuồn cuộn lay động, thấu triệt vô tận thần hà.

Khí phách to lớn như vậy khiến Hồng Hoang chư thần không ai không chấn kinh.

Không ngờ Thông Thiên giảng đạo, truyền hạ Thượng Thanh Nguyên Thần Đạo Kinh, lại có thể dẫn động công đức như thế.

Phải biết rằng một khi loại đạo kinh này được sáng lập, sẽ lưu truyền tại thế gian, quảng truyền khắp thiên địa, giống như Kim Đan Đại Đạo đối với tạo hóa của nhân tộc.

Thượng Thanh Nguyên Thần Đạo Kinh đối với sinh linh Hồng Hoang cũng có tác dụng vô cùng to lớn.

Thủ đoạn này, kẻ khác muốn học cũng học không được.

Tại Tây Phương thế giới, Chuẩn Đề đạo nhân vừa mới bị hủy mất Công Đức Trì hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Chuẩn Đề đạo nhân âm thầm mắng thầm, Thông Thiên rốt cuộc gặp phải vận may cứt chó gì mà lại có được vận khí như vậy.

Công đức trong Hồng Hoang vốn không dễ hoạch đắc như thế, nếu không lão cũng không cần phải trăm phương nghìn kế đưa đệ tử đắc ý nhất là Địa Tạng vào Địa Phủ.

Địa Tạng hứa hạ hoành nguyện: "Địa phủ nhất nhật bất không, nhất nhật bất chứng đạo", phần công đức dư ra đó tự nhiên sẽ quy về Tây Phương.

Trong mắt Chuẩn Đề đạo nhân, việc Thông Thiên hiển hóa lực lượng công đức ra ngoài mà không hấp thu chính là đang khoe khoang, đồng thời cũng là đang cảnh cáo các vị Thánh nhân khác rằng: Bản tọa chém đi ba thành công đức nhưng giờ đã bù lại được.

Kẻ duy nhất thực sự nhìn thấu được bản chất chỉ có mình Lão Tử. "Thông Thiên sáng lập Thượng Thanh Nguyên Thần Đạo Kinh quả thực công đức vô lượng, chỉ là số lượng Thiên Đạo công đức này quá mức bàng đại, có chút không hợp thường lý." Lão Tử bấm tay tính toán, nếu đạt được số công đức này, e rằng tu vi có thể sánh ngang với Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Trước mặt loại công đức này, ngay cả Thánh nhân cũng không thể khước từ, đó là một sự dụ hoặc thực sự.

Lão Tử lúc này đang suy đoán, liệu Thông Thiên có hấp thụ số lực lượng công đức này hay không, bởi lẽ Thiên Đạo miểu mang, nắm chắc cơ hội trước mắt mới là chính đạo.

Trong Bích Du Cung, Thông Thiên thao thao bất tuyệt giảng suốt chín trăm năm mới giảng xong Thượng Thanh Nguyên Thần Đạo Kinh.

Thông Thiên dùng đại pháp lực hóa Thượng Thanh Nguyên Thần Đạo Kinh thành một tấm Tiệt Thiên Bia, đặt tại Bồng Lai tiên đảo.

Về sau đệ tử trong giáo đều có thể đến Tiệt Thiên Bia để quan ma, nhận được bao nhiêu lợi ích hoàn toàn phụ thuộc vào tư chất và cơ duyên của bản thân.

Chương 30

Sau chín trăm năm đó, Thông Thiên lại dành thêm một trăm năm để giải đáp thắc mắc cho đệ tử.

Trong một trăm năm này, hễ đệ tử hỏi điều gì, Thông Thiên đều nhất nhất trả lời.

Lần giảng đạo này tuy chỉ kéo dài hai ngàn năm, nhưng theo Thông Thiên thấy, những gì cần giảng đã giảng xong, cũng đến lúc kết thúc.

Nhìn thấy công đức tường vân ngợp trời, Đa Bảo có chút không đành lòng hỏi: "Cảm vấn lão sư, lực lượng công đức này nên xử lý thế nào?

Lão sư sau khi trảm đi trấn giáo pháp bảo, khí vận bản thân đã tổn hại, sao không dung hòa lực lượng công đức này?" Công đức nhiều như vậy, ngay cả Đa Bảo đạo nhân cũng động tâm.

Đó thực sự là đồ tốt, không cần luyện hóa cũng có thể trực tiếp đề thăng tu vi. "Công đức tu vi chỉ là ngoại vật, đại đạo của Tiệt giáo ta lấy tự thân làm căn bản.

Chỉ có tự thân cường đại mới có thể tiệt thiên thủ mệnh, không bị Vận Mệnh Đại Đạo trói buộc." Đám đệ tử đương nhiên không nghe ra Thông Thiên đang ám chỉ vận mệnh là thứ gì.

Tại Hồng Hoang, đại biểu cho vận mệnh chính là Thiên Đạo, cũng chính là Thiên Đạo Hồng Quân.

Nghe Thông Thiên giáo huấn, Đa Bảo đạo nhân cúi đầu: "Ngô đẳng cẩn tuân lão sư giáo hối." Đệ tử trong giáo đồng loạt quỳ xuống, khấu tạ thánh ân của Thông Thiên.

Thông Thiên khẽ gật đầu ra hiệu.

Chỉ thấy Thông Thiên phất tay một cái, mạn thiên công đức bị hắn tiếp dẫn xuống.

Trong đó bốn thành công đức được Thông Thiên trực tiếp đánh nhập vào Tiệt Thiên Bia.

Tiệt Thiên Bia từ Hậu Thiên Linh Bảo trực tiếp hóa thành Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo! "Vật này trấn áp trong Tiệt giáo, ẩn chứa vô lượng Thiên Đạo công đức, để lại cho người hữu duyên." Thông Thiên đạm nhiên nói.

Thiên Đạo công đức có thể trói buộc Thánh nhân, nhưng với đám đệ tử này lại là ân huệ cực lớn.

Thiên Đạo Hồng Quân cũng sẽ không rảnh rỗi dùng lực lượng công đức để tính kế mấy kẻ sâu kiến.

Đám đệ tử đại hỷ, chỉ cần ở trong Tiệt giáo là có cơ hội tham ngộ Tiệt Thiên Bia.

Nếu may mắn đạt được lực lượng công đức trong đó thì quả là phúc duyên trời ban. "Thương sinh mang mang, đại địa phù trầm.

Sinh linh phùng kiếp diệt, vạn vật ứng kiếp sinh." Sau khi Thông Thiên thốt ra hai câu huyền chi hựu huyền đó, trong tay hắn còn lại sáu thành công đức liền hóa thành mạn thiên linh vũ, rơi xuống phía ngoài Bích Du Cung.

Vô tận công đức linh vũ tán khai xung quanh Bồng Lai tiên đảo.

Khi Thông Thiên giảng đạo, những người có lòng thành kính hầu như đều nhận được ân huệ.

Mạn thiên công đức linh vũ lạc hạ như cam lâm phổ độ, không biết bao nhiêu sinh linh đã được tư nhuận. "Lão sư đại nghĩa!" Tam Tiêu hướng về Thông Thiên khẽ bái.

Vị lão sư này quả nhiên nói một là một, hai là hai, công đức mênh mông như thế mà một phần cũng không giữ lại cho mình.

Đám đệ tử cũng không ngớt lời cảm khái.

Thánh nhân tâm tư quỷ quyệt, khiến người ta không tài nào đoán thấu. "Ha ha ha ha ha!

Thông Thiên chân bất tri hảo ngạt, uổng làm người tốt, đem sáu thành Thiên Đạo công đức tán hết sạch, bốn thành còn lại thì tế luyện thành một cái Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo vô dụng!" Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy không nhịn được cười thành tiếng.

Bản thân y cứ ngỡ Thông Thiên có được Thiên Đạo công đức thì tu vi sẽ vượt lên trên mình, nhưng giờ Thông Thiên lại đem công đức tán đi, chẳng khác nào tự lấy đá đập chân mình.

Thậm chí Nguyên Thủy còn hoài nghi đầu óc Thông Thiên có vấn đề.

Tại Tây Phương giáo, Chuẩn Đề đạo nhân cũng đang trào phúng Thông Thiên: "Thông Thiên tự tán công đức, lẽ nào muốn dùng lực lượng công đức để tiêu trừ Thiên Đạo nhân quả?

Muốn Tiệt giáo không nhập kiếp sao?" Nghe Chuẩn Đề hỏi, Tiếp Dẫn đạo nhân lạnh tiếu một tiếng: "Nhân quả lượng kiếp mà công đức có thể tiêu trừ được sao?

Thông Thiên đúng là si nhân thuyết mộng.

Xem ra trong lòng Thông Thiên cũng sợ rồi, sợ bị cuốn vào lượng kiếp nên mới dùng phương thức này để lẩn tránh." Chuẩn Đề đạo nhân từ đáy lòng cho rằng Thông Thiên đang cố ý lấy lòng Hồng Quân.

Dù là giảng đạo hay tán công đức, suy cho cùng đều là việc tốt tạo hóa Hồng Hoang.

Tuy nhiên trong Tử Tiêu Cung lại là một cảnh tượng khác.

Trong mắt Hồng Quân lộ ra thần sắc bất khả tư nghị.

Thông Thiên đã từ chối, từ chối công đức Thiên Đạo giáng xuống.

Lực lượng công đức bàng đại như vậy đủ để đẩy Thông Thiên lên một tầm cao mới.

Nhưng trèo càng cao thì ngã càng đau, một khi đã nhận công đức tự nhiên sẽ rơi vào tính kế của Thiên Đạo.

Thậm chí Thiên Đạo có thể mượn số công đức đó để ảnh hưởng đến ý chí của Thông Thiên.

Nhưng điều khiến Hồng Quân vô cùng thất vọng là Thông Thiên đã tán tận Thiên Đạo công đức.

Hồng Quân lâm vào trầm tư: "Chẳng lẽ Thông Thiên đã biết điều gì?" Tại Bồng Lai tiên đảo, Thông Thiên tự có tính toán riêng.

Với nội hàm hiện nay của Thông Thiên, lại dung hợp Đại Diễn Hồng Mông Đạo Thể, thực lực đã có thể sánh ngang với dĩ lực chứng đạo.

Lực lượng công đức hiện giờ đối với hắn chỉ là gánh nặng, tuy nó đề thăng cảm ngộ Thiên Đạo cho bản mệnh nguyên thần, nhưng cảm ngộ Đại Đạo thực sự lại bị che lấp.

Nếu muốn tiến thêm một bước, lực lượng công đức căn bản không có tác dụng gì.

Lúc Hỗn Độn mới khai sinh, sinh linh bình thường trong Hỗn Độn đều có thực lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, vì nếu không có thực lực đó thì không cách nào sinh tồn được.

Hỗn Độn Ma Thần trong Hỗn Độn tối thiểu cũng vượt qua cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Thông Thiên hiểu rõ điều này, cái thực sự cần tu hành không phải Thiên Đạo mà là Đại Đạo.

Dưới Thiên Đạo Hồng Hoang chẳng khác nào ngồi đáy giếng xem trời.

Nghĩ kỹ lại mới thấy đáng sợ, e rằng Thiên Đạo chính là một trò lừa bịp lớn nhất.

Sau khi giảng đạo, khí vận của đại giáo Tiệt giáo đã ngưng tụ đến cực hạn.

Chí bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích phát ra cửu thải thần quang, chương hiển phong thái của đại giáo.

Thấy cảnh này, Thông Thiên hài lòng gật đầu.

Giảng đạo đã kết thúc nhưng Thông Thiên không để chúng đệ tử rời đi ngay.

Thực lực của Tiệt giáo thượng thượng hạ hạ không đều, phần lớn là vì không có pháp bảo.

Ngoài ra, Tiên Thiên Ngũ Hành Trận và Vạn Tiên Đại Trận đã được Thông Thiên tham ngộ thấu triệt, cũng đã đến lúc truyền xuống.

Sau này Vạn Tiên Đại Trận sẽ trở thành cơ sở của Vạn Tiên Trận. "Triệu Công Minh, bước lên phía trước!" Nghe Thông Thiên gọi, Triệu Công Minh có chút hoảng hốt.

Chương 31

"Đây là hai mươi bốn hạt Định Hải Châu, có thể hiển hóa hai mươi bốn chư thiên, hãy hảo sinh luyện hóa." Hai mươi bốn hạt Định Hải Châu này là Thông Thiên có được từ Phân Bảo Nhai.

Hợp lại chính là đỉnh phong Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nếu có thể thu thập đủ ba mươi sáu hạt Định Hải Châu, nó có thể hóa thành Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Vật này ban đầu nằm trong tay Long Vương Hồng Hoang, sau đại chiến Tam tộc đã bị tàn khuyết.

Nhưng ở thời đại này, Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng đã là vật vô cùng bất phàm. "Đa tạ lão sư tứ bảo." Triệu Công Minh đại hỷ.

Thông Thiên khẽ cười nói: "Tiên đừng vội vàng, hãy nhìn bảo vật này." Thông Thiên đưa tay ra, năm lá Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ oanh nhiên hiển hóa: Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ với vạn đóa kim liên không vật gì phá nổi; Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ tỏa hào quang xá lợi trấn tĩnh tâm thần; Nam Phương Ly Địa Diễm Quang Kỳ làm hỗn loạn âm dương điên đảo ngũ hành; Tây Phương Tố Sắc Vân Giới Kỳ tạo kỳ tượng thiên địa minh sán; Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ che trời lấp đất che đậy càn khôn.

Nhìn thấy Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ, đệ tử Tiệt giáo đều ngây người.

Bảo quang lấp lánh khiến người ta chấn kinh.

Năm lá bảo kỳ liên kết lại, khí thế cuồn cuộn, tỏa ra hơi thở cường đại. "Triệu Công Minh, ngươi là đứng đầu ngoại môn đệ tử, cũng do

bần đạo thân tự điểm hóa.

Trong Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ ẩn chứa một phương Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, chính là đệ nhất phòng ngự đại trận của Thiên Đạo Hồng Hoang!" Nghe thấy bốn chữ "đệ nhất phòng ngự", đám đệ tử đều hít một hơi khí lạnh.

Triệu Công Minh quả là một bước lên trời! "Trận này chia làm năm cửa, ứng với số Tiên Thiên Âm Dương Ngũ Hành." Thông Thiên nhìn chúng đệ tử, tính toán một lát rồi nói tiếp: "Đem Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ chia cho Cửu Long Đảo Tứ Thánh, hãy hảo sinh tham ngộ Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, sau này tất có đại dụng." Cửu Long Đảo Tứ Thánh gồm Vương Ma, Dương Sâm, Cao Hữu Càn, Lý Hưng Bá là tinh anh trong ngoại môn đệ tử.

Bốn người quỳ rạp xuống đất cảm tạ Thánh nhân tứ bảo.

Triệu Công Minh nhận pháp bảo, trong lòng vui mừng vô hạn.

Thông Thiên nhìn Triệu Công Minh, cuối cùng dặn một câu: "Mệnh trung của ngươi sẽ có một kiếp, nếu gặp người có thể làm rụng pháp bảo, thiết không được luyến chiến, bảo toàn bản thân là trên hết." Nghe Thông Thiên nhắc nhở, Triệu Công Minh trong lòng chấn kinh, sau đó khấu tạ chỉ điểm.

Sau khi ban xuống Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, Thông Thiên bắt đầu bố trí Vạn Tiên Trận.

Vạn Tiên Trận do ba đại trận pháp tổ thành: Thái Cực Trận, Lưỡng Nghi Trận và Tứ Tượng Trận.

Nếu Tiên Thiên Ngũ Hành Trận do ngoại môn đệ tử nắm giữ, thì Vạn Tiên Trận phải được giao cho nội môn.

Thông Thiên trực tiếp truyền trận pháp chi cơ cho Tùy Thị Thất Tiên và ban xuống không ít pháp bảo, nhưng chỉ duy nhất thiếu mất

Trường Nhĩ Định Quang Tiên và Đa Bảo đạo nhân.

Thông Thiên nhìn về phía Đa Bảo.

Lúc này đám đệ tử đều đã được chia pháp bảo và trận pháp, chỉ có Đa Bảo đạo nhân là chưa có gì.

Nhưng Đa Bảo đạo nhân với tư cách là đại đệ tử Tiệt giáo lại không hề dao động, trái lại còn phân phó đệ tử phải hảo sinh tu luyện, sự bố trí của lão sư tất có đại dụng.

Thông Thiên hài lòng gật đầu: "Đa Bảo, vật này ở trong tay vi sư cũng không có đại dụng gì.

Ngươi là thủ đồ Tiệt giáo, sau này việc sát phạt trong giáo sẽ do ngươi nắm giữ!" Thông Thiên lật tay một cái, Thí Thần Thương oanh nhiên hiện ra.

Vật này là Tiên Thiên Chí Bảo, sát lục vô song, ngay cả Thánh nhân cũng phải đỏ mắt.

Dù Thông Thiên đã trấn áp chín thành sát cơ trong đó, nhưng lúc này thánh uy lẫm liệt vẫn đâm thủng hư không.

Sát ý khủng bố ngưng tụ khiến đám đệ tử không nhịn được lùi lại ba bước.

Đa Bảo đạo nhân đã tu luyện đến Chuẩn Thánh, đủ thực lực để chấp chưởng bảo vật này. "Đệ tử tất nhiên sẽ hảo sinh tu luyện, tế luyện bảo vật này, dùng để thực thi hình phạt chính điển, cảnh báo môn nhân." Đa Bảo vô cùng kích động, ánh mắt tràn đầy vẻ chí nhiệt.

Hắn không tham lam pháp bảo mà là sự trung thành đối với Thông Thiên.

Thông Thiên hài lòng gật đầu, sau đó nói: "Tiệt giáo không phải địa ngục sâm la, không cần nhiều quy củ phiền toái, môn hạ đệ tử nếu

không phải phản giáo thì tuyệt đối không được dùng bảo vật này đối phó!" "Cẩn tuân lão sư cảnh kỳ." Đa Bảo thu cất pháp bảo xong liền cung kính đứng sang một bên.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên thì cau mày, tỏ vẻ bất mãn vì không được chia pháp bảo lẫn trận pháp, ngay cả ngoại môn đệ tử cũng được lợi.

Theo hầu Thông Thiên bao năm mà giờ lại chẳng có gì.

Thông Thiên làm sao không nhìn ra tâm tư của y.

Trường Nhĩ đã sinh phản cốt, e là không giữ lại được.

Nhưng Thông Thiên không trực tiếp giết chết tại chỗ, nếu Trường Nhĩ Định Quang Tiên đã có ý định đó thì tuyệt đối không thể giữ, nhưng hắn có thể dùng y làm quân cờ để bẫy Nguyên Thủy một vố.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên trong lòng căm hận.

Theo sát bên Thông Thiên hầu hạ tả hữu, tận tâm tận lực, vậy mà đệ tử ai cũng có phần lợi ích, duy chỉ có mình y bị ngó lơ.

Nào ngờ Thông Thiên lúc này liếc nhìn y một cái.

Ánh mắt sâu thẳm vô cùng như muốn nhìn thấu tâm can.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên rùng mình một cái, vội vàng cúi người trước Thông Thiên, trong lòng thầm nghĩ cuối cùng cũng đến lượt mình. "Trường Nhĩ, ngươi có cơ duyên khác, sau khi giảng đạo hãy đến Bích Du Cung gặp ta." Nghe Thông Thiên yêu cầu, sự bất mãn của Trường Nhĩ Định Quang Tiên lên đến đỉnh điểm.

Thất đại nội môn đệ tử chỉ có y là không được lợi gì, giờ lại còn có thể có việc khổ sai đổ lên đầu.

Tuy vậy, y cũng không dám lên tiếng phản đối.

Đại sự đã định, giảng đạo kết thúc.

Thông Thiên chuẩn bị mở hệ thống để nhận phần quà Hỗn Độn Chung từ hệ thống giảng đạo.

Đúng lúc này, Đa Bảo đạo nhân vội vàng chạy tới: "Khởi bẩm lão sư, Quảng Thành Tử đột nhiên đến thăm, muốn bái kiến lão sư, đồng thời theo ý Thiên Tôn trả lại pháp bảo.

Đệ tử cảm thấy tâm thần bất ninh, không biết vì sao." Đa Bảo đạo nhân có chút nghi lự, tại sao Quảng Thành Tử đến bái sơn môn lại khiến mình bất an như vậy. "Cho hắn vào!" Thông Thiên thần sắc chính trực, hắn đã đoán ra được rồi.

Chẳng mấy chốc, Quảng Thành Tử đã nghênh ngang đi vào.

Tiên y rực rỡ tỏa ra vô lượng tiên quang, uy phong của Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hiển lộ rõ ràng.

Vân Tiêu khẽ chau mày, thầm nghĩ Quảng Thành Tử thật uy phong, trước mặt đệ tử Tiệt giáo và Thông Thiên mà dám phóng tứ như vậy.

Quảng Thành Tử cung kính bái Thông Thiên: "Thông Thiên sư thúc tại thượng, đệ tử Quảng Thành Tử đặc biệt đến Bích Du Cung bái hội sư thúc." "Quảng Thành Tử, ngươi là đứng đầu mười hai Kim Tiên, hôm nay đến bái sơn là có chuyện gì?" Thông Thiên hỏi với giọng không đậm không nhạt.

Quảng Thành Tử đảo mắt nhìn quanh đám đệ tử Tiệt giáo, cuối cùng dừng lại trên người Đa Bảo đạo nhân. "Bẩm sư thúc, mấy ngày trước đệ tử Tiệt giáo của người có lòng bất chính, mưu đồ hãm hại đệ tử giáo ngài.

Nào ngờ đệ tử Tiệt giáo kỹ bất như nhân, trái lại bị đệ tử giáo ngài đánh chết." Chỉ thấy Quảng Thành Tử lật tay một cái, mấy kiện pháp bảo hiện ra: Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Kim Hà Quan,

Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hỗn Nguyên Chùy và Thái A Kiếm.

Quảng Thành Tử thần sắc ngạo nhiên nói tiếp: "Mấy kiện pháp bảo này là của môn hạ Tiệt giáo sư thúc, chúng ta cũng không dám chiếm làm của riêng, lần này đặc biệt đem trả lại!" Lời này vừa thốt ra, đệ tử Tiệt giáo từng người từng người nộ phát xung quan. "Quảng Thành Tử, chắc là đệ tử Xiển giáo các người mới là kẻ lòng dạ bất chính!" "Kỹ bất như nhân ư?

E là lấy đông hiếp yếu thì có!" "Rốt cuộc là vị thượng tiên nào trong giáo mà để đệ tử Xiển giáo tùy ý đánh giết như vậy!" Đám đệ tử nghị luận xôn xao, yêu cầu Quảng Thành Tử phải đưa ra lời giải thích.

Chương 32

Lúc này, Đa Bảo đạo nhân bước ra, nhìn về phía Thông Thiên: "Lão sư tại thượng, Kim Hà Quan và Hỗn Nguyên Chùy là của một tán tiên do đệ tử thu nhận, đạo hiệu Hỏa Linh Thánh Mẫu.

Hỏa Linh Thánh Mẫu vẫn luôn du lăng bên ngoài, chưa từng quy nhập trong giáo!" Đa Bảo đạo nhân thần sắc bi ai, ẩn chứa vài phần nộ khí.

Thông Thiên thầm cười lạnh, Quảng Thành Tử đâu phải đến trả pháp bảo, rõ ràng là đang khiêu khích trắng trợn, muốn khơi dậy nộ hỏa của đám đệ tử để bọn họ bốc đồng mà nhập kiếp.

Thông Thiên bấm tay tính toán, quả nhiên Hỏa Linh Thánh Mẫu đã có nhân quả không nhỏ với phe Thương Chu.

Đa Bảo đạo nhân sau khi trả lời xong liền nhìn về phía Quảng Thành Tử: "Đệ tử của ta kỹ bất như nhân, chết thì cũng chết rồi, chỉ là tại sao ta không tìm thấy nguyên thần của nàng ở đâu?

Chẳng lẽ nguyên thần cũng bị diệt rồi?" Giọng nói của Đa Bảo đạo nhân âm hàn, thấu ra sát cơ.

Với tư cách là đại đệ tử Tiệt giáo, Đa Bảo đạo nhân vốn luôn hiền hòa, nhưng lúc này sát cơ tất lộ, rõ ràng là đã thật sự nổi giận. "Ha ha ha ha, thì không có." Quảng Thành Tử thậm chí không thèm nhìn Đa Bảo đạo nhân lấy một cái, chỉ chắp tay hướng về phía chân trời nói: "Thiên Tôn nhân từ, trực tiếp cho nàng lên Phong Thần Bảng!" Thông Thiên chau mày, khí thế ngập trời oanh nhiên tán phát.

Cả không gian như sụp đổ, vạn vật tịch diệt.

Quảng Thành Tử là người đầu tiên chịu trận, hỏa diễm của

nguyên thần suýt chút nữa đã bị dập tắt.

Đám đệ tử cảm ứng được sát cơ đáng sợ của Thông Thiên, đồng loạt cúi đầu.

Nguyên Thủy đã nhúng tay vào nhân quả, khiến Hỏa Linh Thánh Mẫu phải lên Phong Thần Bảng!

Làm chuyện lén lút sau lưng rồi còn sai người đến tận giáo khiêu khích, đúng là thủ đoạn hay.

Quảng Thành Tử thấy sắc mặt Thánh nhân liền biết điều, những chuyện ở cấp bậc Thánh nhân hắn không dám can thiệp, cũng không dám hỏi nhiều.

Sau khi thu nhiếp tâm thần, Quảng Thành Tử nói với Đa Bảo đạo nhân: "Đa Bảo sư huynh thiết mạc động nộ, Hỏa Linh Thánh Mẫu bị Phiên Thiên Ấn làm thương tổn, nguyên thần tổn hại nặng nề, e rằng lục đạo luân hồi cũng không vào được, Thiên Tôn cho nàng lên Phong Thần Bảng cũng là vì tốt cho nàng thôi!

Cũng chỉ trách nàng kỹ bất như nhân, đánh mất tiên cơ mà không biết hối cải.

Khuyên sư huynh sau này hãy quản thúc môn nhân cho tốt, đừng có quá mức trương dương." Quảng Thành Tử cười lạnh liên tục, đầy vẻ trào phúng.

Chuyện của đệ tử, Quảng Thành Tử tin chắc Thông Thiên sẽ không trực tiếp ra tay.

Huống hồ kẻ hắn khiêu khích là đám đệ tử này.

Quả nhiên sau lời của Quảng Thành Tử, đệ tử Tiệt giáo vô cùng phẫn nộ.

Quảng Thành Tử thật sự quá kiêu ngạo. "Đệ tử Tiệt giáo ta kỹ bất

như nhân ư?

Vậy để ta xem thử đạo hạnh của đệ tử Xiển giáo ra sao!" Vừa dứt lời, một nữ đệ tử Thái Ất Kim Tiên bước ra, dung mạo âm lãnh, tay cầm Trung Phẩm Linh Bảo Bát Quái Vân Quang Mạt và Bát Quái Long Tu Khăn, chính là Thạch Cơ.

Thạch Cơ thi triển pháp thuật, hai món linh bảo tỏa ra ô quang, xung quanh lập tức biến thành một mảnh quang vụ.

Từng tên Hoàng Cân Lực Sĩ hiển hóa từ trong sương mù, tay cầm thần binh bao vây Quảng Thành Tử. "Tiểu tiểu ngoan thạch mà cũng dám ra vẻ ta đây." Quảng Thành Tử lật tay, Thiên Tôn Ấn đánh ra.

Trong chớp mắt, một luồng huyền quang bộc phát, pháp lực của Thạch Cơ lập tức bị đánh tan.

Hai món linh bảo thần quang ảm đạm, Thạch Cơ hộc máu tươi, suýt chút nữa thì vẫn lạc. "Đồng môn đệ tử, sao lại ra tay nặng như vậy!" Đa Bảo đạo nhân quát lạnh một tiếng, trực tiếp bước ra.

Tu vi của Quảng Thành Tử ngang ngửa với hắn, đều đã bước vào Chuẩn Thánh, lại có chí bảo trong tay, cực kỳ khó nhằn.

Môn hạ đệ tử đấu pháp với hắn rõ ràng là chịu thiệt.

Sau khi tùy thủ trấn áp Thạch Cơ, Quảng Thành Tử nhìn đám đệ tử Tiệt giáo đang phẫn nộ, cười lạnh thầm trong lòng.

Có Nguyên Thủy Thiên Tôn gia trì pháp bảo trong tay, chỉ cần Thánh nhân không ra tay, Tiệt giáo này ai làm gì được hắn.

Trước Bích Du Cung, đệ tử phẫn nộ vô cùng, không ít người đã rút cả pháp bảo ra.

Quảng Thành Tử tự cậy thân phận, bộ dạng ngạo mạn, lộ rõ ý định gây chuyện.

Hắn tự tin vào đạo hạnh của mình, trong Tiệt giáo chỉ có vài đệ tử là có thể đối kháng với hắn.

Nếu thật sự đánh nhau, hắn chẳng sợ ai cả. "Sư huynh là thủ đồ Xiển giáo, tu vi pháp lực cao cao tại thượng, hôm nay ba huynh muội ta chiến với sư huynh một trận thì thế nào?" Trong đám đệ tử Tiệt giáo, Tam Tiêu chủ động bước ra, đứng đầu là Vân Tiêu.

Trong ba người, Vân Tiêu thực lực mạnh nhất, bậc Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Bích Tiêu và Quỳnh Tiêu cũng đã là Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Thấy ba người bước ra, Quảng Thành Tử cười lạnh: "Nghe đồn trong Tiệt giáo Tam Tiêu có tuyệt kỹ, hôm nay xem ra cũng chỉ đến thế thôi.

Tiệt giáo hết người rồi sao mà để mấy hạng nữ lưu ra ứng chiến!" Sau lời trào phúng của Quảng Thành Tử, Vân Tiêu hãn nhiên ra tay. "Chưa đến Chuẩn Thánh mà đã kiêu ngạo như vậy." Bích Tiêu lật tay một cái, Kim Giảo Tiễn oanh nhiên xuất hiện.

Bảo vật này là Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, vô cùng sắc bén, ra chiêu uy phong lẫm liệt.

Quảng Thành Tử lật tay, thần quang trên Tảo Hà Y hiển hóa, bất kể Kim Giảo Tiễn sắc bén thế nào cũng không thể tiếp cận nửa phân.

Trung Phẩm Linh Bảo tự nhiên không phá được phòng ngự của Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Thấy vậy, Vân Tiêu lật tay, một luồng kim quang chói mắt quán triệt thiên không.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hỗn Nguyên Kim Đấu oanh nhiên xuất thế.

Tam tài thần quang quét sạch thiên địa, nhắm thẳng đầu Quảng Thành Tử mà giáng xuống. "Cực Phẩm Tiên Thiên!" Sắc mặt Quảng Thành Tử biến đổi, vội vàng lấy Phiên Thiên Ấn ra.

Phiên Thiên Ấn là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo nhưng trong tay Quảng Thành Tử uy lực vô cùng lớn.

Với thực lực Chuẩn Thánh, nó có thể trấn áp vạn vật, đập tan tất cả.

Khí thế khủng bố chấn động, va chạm với Hỗn Nguyên Kim Đấu.

Mây mù tan tác, Tam Tiêu đồng loạt lùi lại mấy bước, khóe miệng đã có vết máu.

Hiển nhiên khi Phiên Thiên Ấn xuất hiện, cả ba đều bị thương tổn. "Tế trận!" Vân Tiêu biết không thể đánh cận chiến với Quảng Thành Tử.

Pháp lực của hắn thâm hậu, công pháp bá đạo, đánh trực diện không phải đối thủ.

Tam Tiêu từng được Thông Thiên chỉ điểm khi quan sát Tru Tiên Trận, lúc này liền tùy ý thi triển Cửu Khúc Hoàng Hà Trận.

Trước Bích Du Cung, một khoảng không gian rộng lớn bị Hỗn Nguyên Kim Đấu khai tịch ra.

Quảng Thành Tử dù có pháp lực ngập trời lúc này cũng bị cấm cố trong đó. "Quảng Thành Tử, xem Cửu Khúc Hoàng Hà Trận đây!" Giọng nói của Vân Tiêu trong trận pháp như thiên âm cuộn trào từ bốn phương tám hướng.

Chương 33

Theo đó, tam tài thần quang quét sạch thiên địa.

Trong không gian trận pháp, ô quang mờ mịt, hắc vụ tràn lan, thần thức của Quảng Thành Tử đều bị che lấp.

Chỉ thấy một đạo thần quang oanh nhiên giáng xuống đầu Quảng Thành Tử.

Tảo Hà Y lập tức ảm đạm, suýt chút nữa là không chống đỡ nổi.

Tim Quảng Thành Tử đập liên hồi, tam hoa trên đỉnh đầu run rẩy.

Nếu bị tam tài thần quang quét trúng, e là đạo quả cảnh giới Chuẩn Thánh cũng bị trảm diệt.

Quảng Thành Tử thầm mắng trong lòng: "Trận pháp này thật âm hiểm, môn hạ Thông Thiên quả nhiên không có kẻ nào tốt lành." Quảng Thành Tử vận pháp lực, hiển hóa pháp thân ba đầu sáu tay.

Lạc Hồn Chung, Thư Hùng Kiếm, Phiên Thiên Ấn, Bát Quái Tử Thụ Tiên Y, Thất Tinh Châu... các loại pháp bảo đều được lấy ra.

Quảng Thành Tử mặc niệm pháp quyết, trấn giữ tâm thần để đề phòng tam tài thần quang tập kích. "Trận pháp của sư muội quả nhiên thần kỳ, có thể nhốt cả Chuẩn Thánh như Quảng Thành Tử vào trong." Ô Vân Tiên kinh hỷ nói.

Vô Đương Thánh Mẫu khẽ cười: "Ba muội muội Tam Tiêu được lão sư coi trọng nhất, truyền cho Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hỗn Nguyên Kim Đấu.

Bảo vật này uy lực phi phàm, dùng nó làm trận nhãn thì có thể vây khốn Quảng Thành Tử!" Kim Linh Thánh Mẫu đứng bên cạnh không nhịn được nói: "Quảng Thành Tử thật không biết điều, cuồng vọng

như vậy, hôm nay dùng Cửu Khúc Hoàng Hà Trận khóa chặt ngũ khí trong ngực hắn, chém đứt tam hoa trên đỉnh đầu xem hắn còn kiêu ngạo được không." Ô Vân Tiên cười đáp: "Nên như thế, tước đi cảnh giới của Quảng Thành Tử để báo thù cho đệ tử trong giáo!" Trong Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, không khí thảm đạm cuộn trào, hơi lạnh âm u tràn ngập khiến Quảng Thành Tử cảm thấy thần thức bị che mờ.

Vô tận biến hóa hiện ra trong trận pháp, dù với pháp lực của Quảng Thành Tử cũng không nhìn thấu được nửa phân.

Nhìn thấy lệ khí vô cùng vô tận ập đến, tâm thần Quảng Thành Tử bỗng nhiên thất thủ.

Lệ khí quét qua muốn cuốn hắn vào trong, ngay cả pháp thân ba đầu sáu tay cũng bị đánh tan. "Ô hô!" Quảng Thành Tử suýt chút nữa thét lên đau đớn.

Ngay lúc này, trong lòng hắn tỏa ra vô lượng tiên quang.

Quảng Thành Tử chấn động, vội vàng lấy Tam Bảo Ngọc Như Ý ra.

Ba con kim long hoành quán thiên địa, lao tới thôn phệ tam tài chi khí.

Tam Bảo Ngọc Như Ý là chứng đạo chí bảo của Nguyên Thủy, uy lực hãi hùng biết bao, lại thêm pháp lực của Nguyên Thủy để lại bên trong.

Trong chớp mắt, kim long tung hoành, xé toạc phòng ngự của Cửu Khúc Hoàng Hà Trận.

Tam Tiêu kêu thảm một tiếng, từ không gian trận pháp ngã văng ra ngoài, bộ dạng vô cùng chật vật, người bê bết máu.

Ngược lại, Quảng Thành Tử tuy Tảo Hà Tiên Y ảm đạm, rõ ràng cũng chịu thiệt không nhỏ. "Tam Bảo Ngọc Như Ý, Quảng Thành Tử

ngươi quả nhiên hảo thủ đoạn." Vân Tiêu thần sắc lãnh mạc, ánh mắt đầy vẻ khinh bỉ.

Đánh không lại liền dùng pháp bảo của Thánh nhân, thật vô sỉ. "Bảo vật này là sư tôn ban tặng, 'thiên dư bất thủ phản thụ kỳ cữu', đạo lý này các ngươi phải biết." Quảng Thành Tử thờ ơ nói, rõ ràng không để Tam Tiêu vào mắt.

Hắn ra tay tàn độc, không chút nể tình, lúc này Tam Tiêu đều đã bị trọng thương. "Đỡ Vân Tiêu và mấy muội muội xuống đi!" Đa Bảo lúc này bước ra, sắc mặt khó coi vô cùng, giữa chân mày ẩn hiện sát cơ thâm trầm. "Quảng Thành Tử, hôm nay ta thấy ngươi không phải đến trả bảo vật mà là đến khiêu khích.

Như vậy đi, nếu ngươi có thể tiếp được hai chiêu của ta, hôm nay có thể toàn thân lui về, nếu không, ác quả này ngươi phải tự gánh lấy." Nghe Đa Bảo đạo nhân đe dọa, Quảng Thành Tử cười thành tiếng: "Đa Bảo, tu vi ngươi ngang ngửa ta, nay ta có Tam Bảo Ngọc Như Ý hộ thân, ngươi làm sao thương tổn được ta nửa phân?

Đừng nói hai chiêu, hai vạn chiêu ngươi cũng không làm gì được ta.

Hôm nay Bích Du Cung này, bản tọa muốn đi là đi, muốn đến là đến." Giọng nói của Quảng Thành Tử cuồng ngạo, thậm chí còn dùng pháp lực truyền khắp Đông Hải.

Rõ ràng hắn muốn làm lớn chuyện, để sau này Đa Bảo không làm gì được hắn mà Thông Thiên cũng không bắt bẻ được gì.

Nhưng ngay lúc này, ánh mắt Quảng Thành Tử bỗng đờ đẫn.

Sát cơ ngập trời xé rách thời không, một cây trường thương đen kịt hiện ra trong tay Đa Bảo đạo nhân.

Trước Bích Du Cung, đệ tử Tiệt giáo vô cùng phấn chấn.

Đa Bảo đạo nhân tuyên bố trong vòng hai chiêu sẽ trấn áp Quảng Thành Tử, coi như một lần rửa sạch nhục nhã.

Quảng Thành Tử dù có Tam Bảo Ngọc Như Ý hộ thể, nhưng Đa Bảo lúc này đang cầm trong tay Thí Thần Thương!

Thông Thiên điềm nhiên quan sát.

Quảng Thành Tử kẻ này giỏi tính kế, là quân cờ sắc bén trong tay Nguyên Thủy.

Nhưng kẻ giỏi tính kế lại làm trái thiên đạo, không thể tu hành nhanh bằng kẻ tùy tâm tùy tính.

Quảng Thành Tử chứng được Chuẩn Thánh là nhờ Nguyên Thủy chỉ điểm làm thầy của Nhân Hoàng.

Sau khi Nhân Hoàng quy vị, hắn nhận được công đức Thiên Đạo mới bước vào Chuẩn Thánh.

Còn Đa Bảo đạo nhân gia nhập môn phái từ lâu, từng bước từng bước tu luyện mà lên.

Thông Thiên khẽ truyền âm, một đạo pháp chỉ lọt vào tai Đa Bảo.

Đa Bảo rùng mình, đôi mắt bừng lên ngọn lửa giận dữ, cầm Thí Thần Thương đâm ra một thương trấn sát. "Chí bảo!" Sắc mặt Quảng Thành Tử đại biến, sát cơ ngập trời trấn áp xuống, sát ý khủng bố quét sạch thương khung.

Vô số nghiệp kiếp chi lực bao phủ hư không, sát cơ sắc bén xuyên qua tiên y đâm thẳng vào tâm thần hắn.

Quảng Thành Tử đến đây là để ly gián Tiệt giáo, nếu lần này có thể toàn thân lui về sẽ khiến Tiệt giáo đại loạn.

Đối diện với sát cơ đáng sợ, hắn vội vàng thúc động Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Ngọc như ý treo trên đầu, tỏa ra Ngọc Thanh linh quang chiếu sáng không trung, từng luồng tiên quang mang khí phách chí thánh chí minh tỏa ra.

Tam Bảo Ngọc Như Ý công thủ toàn diện, là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đỉnh phong.

Quảng Thành Tử ngồi dưới sự bảo vệ của ngọc như ý, Phiên Thiên Ấn cũng phát ra những dao động uy nghiêm.

Phiên Thiên Ấn có công trấn áp càn khôn, khai tịch lục hợp, lúc này hiển hóa thánh uy vô lượng ném thẳng vào đầu Đa Bảo đạo nhân.

Cũng ngay lúc đó, Đa Bảo đạo nhân cầm Thí Thần Thương giáng xuống một thương đáng sợ vô cùng!

Một thương đâm ra như có ức vạn sinh linh gào thét, nghiệp kiếp chi lực khủng bố quét sạch bầu trời.

Thương này có thể trấn sát cả Thánh nhân, giết người không dính nhân quả.

Trong tay La Hầu, nó đã gây ra vô số sát nghiệp.

Nếu Đa Bảo không được Thánh nhân hộ trì, e là không cách nào nắm giữ được nó.

Oanh oanh!!!

Chương 34

Những đợt sóng cuồng nộ như thực thể ập tới, dưới ảnh hưởng của nghiệp lực và sát cơ, Tam Bảo Ngọc Như Ý lập tức bị áp chế.

Phiên Thiên Ấn của Quảng Thành Tử thậm chí còn bị đánh văng ra ngoài! "Muốn giết ta sao!" Trong mắt Quảng Thành Tử lộ vẻ kinh ngạc cùng sự lạnh lẽo thấu xương.

Sát cơ từ Thí Thần Thương truyền tới hoàn toàn không để lại một con đường sống.

So với tỷ thí, Đa Bảo giống như đang liều mạng giết chóc hơn.

Sau một đòn đó, tâm thần Quảng Thành Tử đại loạn.

Lúc này hắn cũng rốt cuộc hiểu ra cây ma thương trong tay Đa Bảo là loại pháp bảo gì.

Trong Hồng Hoang, cây trường thương có thể áp chế được chứng đạo pháp bảo của Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ có một, đó chính là Thí Thần Thương.

Vật này có khả năng đồ tiên diệt thánh, lời Đa Bảo đạo nhân nói quả không sai.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo tuy có khí vận Thánh nhân gia trì nhưng so với loại pháp bảo như Thí Thần Thương thì vẫn có khoảng cách cực lớn.

Quảng Thành Tử cuối cùng cũng cảm nhận được sự đe dọa đến tính mạng.

Nhưng hắn không lùi bước, hắn là thủ đồ Xiển giáo, hắn không tin Đa Bảo đạo nhân dám giết mình, cũng không tin Đa Bảo có thể trấn sát mình trong vòng hai hiệp. "Tiệt giáo pháp đình, sao có thể để

ngươi phóng tứ!" Đa Bảo lạnh hừ một tiếng, không còn do dự.

Sát cơ ngập trời hiện ra trong hư không, đám đệ tử chỉ thấy Đa Bảo đạo nhân trợn trừng mắt giận dữ, tay cầm Thí Thần Thương run rẩy liên hồi.

Một luồng kinh hồng vọt ra từ tay Đa Bảo chém về phía Quảng Thành Tử.

Đám đệ tử bị khí thế làm cho khiếp sợ, vội vàng né tránh.

Đến khi bọn họ định thần lại thì sát cơ khủng bố đã biến mất.

Chỉ thấy Tam Bảo Ngọc Như Ý thần quang ảm đạm rơi xuống từ hư không.

Giữa mày Quảng Thành Tử xuất hiện một vệt máu sâu hoắm.

Nhìn kỹ lại thì nhục thân của hắn đã khô héo, nguyên thần đã tịch diệt. "Sư huynh, lỗ mãng quá!!" Thấy Quảng Thành Tử vẫn lạc, Trường Nhĩ Định Quang Tiên run rẩy bước ra. "Quảng Thành Tử chết rồi, Xiển giáo tất nhiên sẽ báo phục điên cuồng, lúc đó chiến cơ sẽ khởi, e rằng khó mà thu xếp ổn thỏa được." Trường Nhĩ Định Quang Tiên liên tục thở dài, dường như không dám tin vào cảnh tượng trước mắt. "Giết đệ tử của ta trước thì phải gánh chịu nhân quả này." Đa Bảo đạo nhân cũng không thèm để ý đến Trường Nhĩ Định Quang Tiên, sau khi giết Quảng Thành Tử liền quỳ xuống trước mặt Thông Thiên: "Quảng Thành Tử đã vẫn lạc, đệ tử một phút bốc đồng phạm phải đại sai, Nguyên Thủy sư thúc định nhiên sẽ không để yên, đệ tử nguyện lên Ngọc Hư Cung thỉnh tội." Nghe Đa Bảo đạo nhân nhận tội, Thông Thiên thản nhiên cười.

Nếu không phải hắn dẫn động sát cơ trong lòng Đa Bảo thì Đa Bảo cũng không dám hạ sát thủ.

Quảng Thành Tử trong mắt Thông Thiên là kẻ phải chết.

Theo tiến trình vốn có, Quảng Thành Tử ba lần đến Bích Du Cung khiến đệ tử Tiệt giáo từng người xuống núi ứng kiếp.

Hôm nay Quảng Thành Tử giết Hỏa Linh Thánh Mẫu trước, lại liên tục khiêu khích, nay kỹ bất như nhân bị người ta phản sát, nếu còn trách tội Đa Bảo thì chẳng phải làm lạnh lòng đồ đệ sao. "Quảng Thành Tử chết thì cũng chết rồi, giết thì cứ giết thôi!" Thông Thiên nhìn chúng đệ tử nói: "Môn nhân Tiệt giáo từ trên xuống dưới phải nhất thể đồng tâm, nếu đệ tử trong giáo bị đánh giết mà chúng ta cứ nhẫn khí thôn thanh thì còn ra thể thống gì nữa!" Nghe Thông Thiên nói vậy, đệ tử đồng thanh hô to Thông Thiên anh minh.

Sự gắn kết của Tiệt giáo cũng đạt đến cực hạn.

Thông Thiên phất tay thu lấy Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Đây là chứng đạo chí bảo của Nguyên Thủy, nhưng ở Bồng Lai tiên đảo có Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận trấn áp nên Nguyên Thủy cũng không cảm ứng được.

Nói cách khác, Nguyên Thủy hoàn toàn không biết tin Quảng Thành Tử đã vẫn lạc. "Nguyên Thủy dám tính kế lên đầu ta, khiến Hỏa Linh Thánh Mẫu phải lên Phong Thần Bảng!" Thông Thiên trong lòng nộ hỏa khó bình.

Lúc này cũng là lúc kích hoạt quân cờ Trường Nhĩ Định Quang Tiên.

Nếu y đã sinh phản cốt, Thông Thiên quyết định thành toàn cho y.

Chỉ giết một Quảng Thành Tử thì chưa đủ hả giận, Thông Thiên quyết định sẽ đại náo Ngọc Hư Cung!

Trong Bích Du Cung, Thông Thiên triệu kiến riêng Trường Nhĩ Định Quang Tiên. "Cảm vấn sư tôn, lần này triệu hoán đệ tử có chuyện gì quan trọng ạ?" Trường Nhĩ Định Quang Tiên có chút hoảng

hốt lo sợ, khi chia bảo vật y không có phần, chẳng lẽ sư tôn có điều không hài lòng về mình.

Thông Thiên nhìn Trường Nhĩ, đầy thâm ý nói: "Đây là Phiên Thiên Ấn, Lạc Hồn Chung, Thư Hùng Kiếm, Bát Quái Tử Thụ Tiên Y... những pháp bảo này ngươi hãy cầm lấy phòng thân!" Thông Thiên lật tay đưa những pháp bảo đó vào tay Trường Nhĩ Định Quang Tiên.

Trường Nhĩ hoảng sợ không thôi, đây đều là những món đồ của Quảng Thành Tử vừa chết, món nào món nấy đều vô cùng quý giá.

Thông Thiên đưa những thứ này cho y là có ý gì?

Nhưng vì Thông Thiên đã đưa nên y không dám không nhận. "Đa tạ sư tôn ban bảo vật." Sau khi nhận pháp bảo, Trường Nhĩ Định Quang Tiên run rẩy không thôi.

Chẳng lẽ Thông Thiên muốn y gánh tội thay? "Vi sư có nhiệm vụ giao cho ngươi!" Lúc này Thông Thiên nói: "Vật này chính là Tam Bảo Ngọc Như Ý, chứng đạo pháp bảo của Nguyên Thủy Thiên Tôn, hãy đem nó đến Ngọc Hư Cung.

Quảng Thành Tử kia kỹ bất như nhân, pháp lực thấp kém nên bị đệ tử Tiệt giáo đánh chết." Trường Nhĩ Định Quang Tiên đại kinh thất sắc.

Thông Thiên bảo y đến Xiển giáo trả bảo vật, trong khi họ vừa giết Quảng Thành Tử, chẳng phải là bảo y đi nộp mạng sao?

Trường Nhĩ do dự không quyết, quả nhiên Thông Thiên không hề coi trọng y.

Nếu coi trọng thì đã không bắt y làm việc nguy hiểm như vậy.

Nhưng bỗng nhiên y lại nảy ra ý định: đây chính là cơ hội để rời khỏi Bồng Lai tiên đảo, thậm chí có thể hướng Nguyên Thủy Thiên

Tôn bày tỏ lòng thành để bái nhập Xiển giáo.

Thiên đạo kiếp nạn không thể nghịch chuyển, Thông Thiên muốn dẫn cả Tiệt giáo đi ngược đạo trời chính là con đường chết.

Thông Thiên bất nhân thì đừng trách ta bất nghĩa.

Ánh mắt Trường Nhĩ Định Quang Tiên lóe lên, sau đó thần sắc nghiêm lại nói: "Cẩn tuân lão sư đạo dụ, đệ tử nhất định đem Tam Bảo Ngọc Như Ý đến Ngọc Hư Cung." Trường Nhĩ cung kính bái lạy, sau khi nhận Tam Bảo Ngọc Như Ý liền lập tức rời khỏi Bích Du Cung.

Thấy y rời đi, Thông Thiên không hề ngăn cản.

Đối với Trường Nhĩ Định Quang Tiên, Thông Thiên đã nhìn thấu tiên cơ nên mới có hành động này.

Đối với môn hạ đệ tử, Thông Thiên luôn tận tâm tận lực, không bao giờ vô cớ nghi ngờ.

Nhưng Trường Nhĩ Định Quang Tiên không phải hạng thiện lương, loại dị số này tuyệt đối không thể giữ bên mình.

Nếu y tâm tính thuần khiết, không nghĩ ngợi nhiều thì dù có đến Ngọc Hư Cung, Thông Thiên cũng sẽ tìm mọi cách bảo vệ y chu toàn.

Cho nên đây vừa là một kiếp nạn của Trường Nhĩ, cũng là một thử thách mà Thông Thiên dành cho y.

Sau khi rời khỏi Bồng Lai tiên đảo, Trường Nhĩ Định Quang Tiên bay thẳng về hướng Ngọc Hư Cung.

Chương 35

Với pháp lực Đại La Kim Tiên, y bay mất nửa năm mới tới chân núi Côn Luân.

Ngày trước Tiệt giáo cũng lập giáo tại đây nên y vốn đã quen thuộc đường lối.

Quả nhiên vừa vào tới sơn môn, Nguyên Thủy đã bừng tỉnh. "Đệ tử Tiệt giáo xuất sơn!" Thần thức của Nguyên Thủy bao phủ chư thiên, từ khi Quảng Thành Tử vào Bồng Lai tiên đảo đến nay vẫn biệt vô âm tín.

Lần này Trường Nhĩ Định Quang Tiên bái sơn khiến Nguyên Thủy cảnh giác.

Chẳng lẽ kế sách của Quảng Thành Tử đã có tác dụng, đệ tử Tiệt giáo chịu nhập kiếp rồi sao?

Nhiên Đăng đạo nhân đích thân dẫn đường đưa Trường Nhĩ Định Quang Tiên vào trong Ngọc Hư Cung. "Trường Nhĩ, ngươi không ở Bồng Lai tiên đảo mà chạy đến Côn Luân Sơn làm gì?" Nhiên Đăng đạo nhân ánh mắt lãnh mạc hỏi.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên chắp tay: "Nhiên Đăng sư huynh tại thượng, bần đạo lần này rời khỏi Bồng Lai là theo sự chỉ dẫn của Quảng Thành Tử sư huynh, đến đầu quân cho Xiển giáo!" Đầu quân cho Xiển giáo!?

Sắc mặt Nhiên Đăng đạo nhân biến đổi, không ngờ Trường Nhĩ Định Quang Tiên lại nói ra lời đại nghịch bất đạo như vậy.

Đối với môn hạ Thánh nhân, nói ra lời này tương đương với phản giáo, đủ thấy y thực sự muốn bái nhập Xiển giáo. "Ha ha ha ha!!!"

Nguyên Thủy cười lớn đầy đắc ý: "Quả nhiên Quảng Thành Tử không đi uổng công, đệ tử Tiệt giáo bỏ đi bái nhập vào Xiển giáo ta, e là sẽ khiến Thông Thiên tức chết!" Đấu đá bấy lâu, đây là lần đầu tiên Nguyên Thủy cảm thấy mình chiếm thượng phong.

Nhiên Đăng đạo nhân cũng đại hỷ: "Môn đình Tiệt giáo lạnh lẽo, không hiểu thiên đạo cũng chẳng tu tạo hóa, nay lại nhốt đệ tử trong cái đảo nhỏ Bồng Lai đó, quả nhiên đã sinh biến cố." Thấy Nguyên Thủy cười vui vẻ như vậy, Trường Nhĩ Định Quang Tiên lại cau mày.

Y đã bày tỏ lòng thành, nhưng mục đích thực sự lần này của y e là sẽ sớm làm mất hứng thú của Nguyên Thủy. "Thiên Tôn tại thượng, đệ tử có chuyện quan trọng bẩm báo!" Trường Nhĩ quỳ xuống trước mặt Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy đang lúc đắc ý, đích thân bước xuống khỏi thánh vị đỡ Trường Nhĩ dậy.

Kẻ phản giáo như Trường Nhĩ trong mắt Nguyên Thủy chính là báu vật!

Những cái tên tiếp theo trên Phong Thần Bảng nhất định phải là đệ tử Tiệt giáo.

Nghĩ vậy, tảng đá trong lòng y đã vơi đi phần nào.

Được Nguyên Thủy lễ ngộ như thế, Trường Nhĩ Định Quang Tiên thầm cảm động không thôi. "Bẩm Thiên Tôn, Quảng Thành Tử bị người ta đánh chết rồi!" Trường Nhĩ không dám chậm trễ, lập tức nói thẳng ra.

Thái Ất Chân Nhân vội vàng bước tới hỏi: "Cái gì?

Quảng Thành Tử bị đánh giết?

Với tu vi của hắn, trong Tiệt giáo ai làm đối thủ được chứ!

Chẳng lẽ Thông Thiên ra tay?" Trường Nhĩ vẻ mặt ủy khuất: "Không phải Thông Thiên ra tay, mà là Đa Bảo đạo nhân xúi giục môn hạ dùng chiến thuật xa luân chiến, cuối cùng Đa Bảo đạo nhân dùng Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương đánh lén, diệt sạch nguyên thần của Quảng Thành Tử sư huynh!" Quảng Thành Tử bị đánh chết?

Ngay cả nguyên thần cũng bị diệt!

Nguyên Thủy vội vàng bấm tính, quả nhiên khí vận trong Xiển giáo đã bị tổn hại.

Những kẻ bị Thí Thần Thương giết chết thì tuyệt đối không có khả năng khôi phục, thậm chí ấn ký nguyên thần cũng bị tịch diệt hoàn toàn!

Với tu vi của Quảng Thành Tử, lại có Tam Bảo Ngọc Như Ý trong tay, chỉ cần Thông Thiên không ra tay thì hắn tự nhiên có thể toàn thân lui về.

Nhưng nghe Trường Nhĩ Định Quang Tiên khiêu khích rằng đây là do xa luân chiến và bị Đa Bảo đánh lén, Nguyên Thủy càng nộ khôn cùng.

Thí Thần Thương kia nếu không phải do Thông Thiên sắp xếp thì sao Đa Bảo nắm giữ được. "Thông Thiên, ngươi khinh người quá đáng!

Giết đệ tử ta, ta sẽ bắt cả giáo của ngươi phải chôn cùng!!!" Nguyên Thủy nổi trận lôi đình, sát cơ khủng bố tuôn ra, y hạ quyết tâm bằng mọi giá phải đưa đệ tử Tiệt giáo vào Phong Thần Bảng!

Trong Ngọc Hư Cung cuồng phong nổi lên, đám đệ tử kinh sợ quỳ rạp xuống.

Quảng Thành Tử vẫn lạc chẳng khác nào trời sụp đối với Xiển giáo.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên cũng sợ đến ngây người, thánh nhân nổi giận thật là kinh thiên động địa.

Y run rẩy suýt nữa thì suy sụp vì sợ Nguyên Thủy trút giận lên mình.

Trường Nhĩ vội vàng nói: "Sau khi Quảng Thành Tử sư huynh vẫn lạc, con đã lén lấy trộm pháp bảo của huynh ấy ra, trong đó có cả chứng đạo chí bảo của Thiên Tôn!" Trường Nhĩ đưa ra một loạt pháp bảo, trong đó có cả Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Khi Nguyên Thủy nhìn thấy Tam Bảo Ngọc Như Ý, sắc mặt lập tức thay đổi.

Nếu Tam Bảo Ngọc Như Ý hiển hóa, sao y lại không biết?

E rằng ngay khi Trường Nhĩ vừa ra khỏi Bồng Lai y đã cảm ứng được rồi.

Vậy thì cái Tam Bảo Ngọc Như Ý này rốt cuộc là thứ gì?

Trong lúc Nguyên Thủy còn đang suy tính, một giọng nói vang vọng truyền đến: "Trường Nhĩ Định Quang Tiên, ly kinh phản đạo, hôm nay trục xuất khỏi Tiệt giáo." Tam Bảo Ngọc Như Ý lập tức hóa thành một hạt bụi, trong không gian giới tử của hạt bụi đó, chân thân của Thông Thiên oanh nhiên hiện ra.

Bản thể của Thông Thiên hiển hóa làm ai nấy kinh ngạc.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên cũng không ngờ Tam Bảo Ngọc Như Ý kia lại là do nguyên thần của Thông Thiên hiển hóa.

Lúc này ngay tại thánh địa Ngọc Hư Cung của Xiển giáo, hắn trực tiếp xuất hiện và ngay lập tức trục xuất Trường Nhĩ khỏi giáo.

Thấy đệ tử xu nịnh, đặt điều thị phi như vậy, Thông Thiên vô cùng phẫn nộ. "Thông Thiên, ngươi dám!" Thấy Thông Thiên, trong

mắt Nguyên Thủy tràn đầy lửa giận vô hạn. "Sao lại không dám!" Ánh mắt Thông Thiên sắc sảo, lạnh lùng nói: "Bần đạo hôm nay đến để thanh lý môn hộ." "Thanh lý môn hộ ư?" Nguyên Thủy nhìn Thông Thiên với ánh mắt lạnh lẽo: "Trường Nhĩ Định Quang Tiên đã bái vào môn hạ bần đạo, là đệ tử Xiển giáo, hôm nay xem ngươi làm gì được hắn!" Quảng Thành Tử chết rồi, Nguyên Thủy triệt để trở mặt với Thông Thiên.

Đó là đại đệ tử Xiển giáo, đứng đầu mười hai Kim Tiên, liên quan mật thiết đến khí vận Xiển giáo.

Quảng Thành Tử làm việc chu toàn, vốn được Nguyên Thủy yêu mến nhất. "Ngươi dung túng môn nhân giết Quảng Thành Tử, bần đạo nhất định sẽ bắt đệ tử Tiệt giáo phải đền mạng!" Nguyên Thủy khẳng định chắc nịch, sát cơ lộ rõ trong từng câu chữ. "Ha ha ha ha!" Thông Thiên cười dài: "Quảng Thành Tử kia liên tục khiêu khích, kỹ bất như nhân nên bị đánh chết thì thôi, bần đạo chẳng phải cũng đã sai đệ tử đem trả pháp bảo đó sao!" Nghe Thông Thiên nói vậy, Nguyên Thủy càng thêm giận dữ.

Trước đây y tính kế giết Hỏa Linh Thánh Mẫu rồi sai người trả bảo vật, nay lại bị Thông Thiên dùng đúng chiêu đó đối phó lại. "Ngươi hoàn toàn không nể tình đồng môn, muốn trở mặt với bần đạo sao?" Nguyên Thủy chất vấn với giọng lạnh băng. "Nói láo!" Thông Thiên trực tiếp mắng to.

Nguyên Thủy mà cũng đòi nói tình đồng môn sao?

Chẳng lẽ ngày đó ở ngoài Bồng Lai tiên đảo mắng chưa đủ sao? "Từ khi các ngươi tính kế Tiệt giáo ta, giữa chúng ta còn chút tình nghĩa đồng môn nào đâu!

Thủ đoạn của các ngươi uổng cho danh xưng Tam Thanh, bần đạo khinh bỉ!" Thông Thiên lật tay, dùng chính Tam Bảo Ngọc Như Ý

ném thẳng vào đầu Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy không kịp đề phòng bị trúng đòn, đầu sưng lên một cục lớn.

Chương 36

Nguyên Thủy nổi trận lôi đình, không ngờ Thông Thiên đột nhiên ra tay làm y mất hết thể diện trước mặt đệ tử.

Nguyên Thủy vốn coi trọng mặt mũi nhất, việc này ép y phải ra tay. "Thông Thiên, hôm nay ngươi tự tiện xông vào Ngọc Hư Cung, có nghĩ đến hậu quả không!" Trong tay Nguyên Thủy đã nắm chặt Bàn Cổ Phiên, hỗn độn kiếm khí huyền ảo khôn lường.

Chỉ cần Thông Thiên có hành động gì, Bàn Cổ Phiên sẽ lập tức đánh ra.

Tây Phương nhị thánh đã chịu thiệt ở Tru Tiên Trận, Nguyên Thủy sao có thể phạm sai lầm tương tự.

Y nhất định không cho Thông Thiên thời gian để bày trận. "Hậu quả ư!" Thông Thiên cười lạnh, hắn sao không hiểu Nguyên Thủy đang nghĩ gì.

Tên này ngây thơ nghĩ rằng không có Tru Tiên Trận thì không làm gì được y sao.

Xem ra trong lòng chư thánh Hồng Hoang đều quá ỷ lại vào lợi thế của trận pháp rồi!

Hôm nay phải dạy cho Nguyên Thủy một bài học! "Nguyên Thủy, ngươi ép Hỏa Linh Thánh Mẫu phải lên Phong Thần Bảng, có nghĩ đến hậu quả không!" Mí mắt Nguyên Thủy giật mạnh: "Hỏa Linh Thánh Mẫu không phải đệ tử Đa Bảo sao, cùng lắm cũng chỉ là đệ tử đời thứ ba của Tiệt giáo.

Đám Tiệt giáo các ngươi toàn lũ 'thấp sinh noãn hóa', man di chi bối, giết thì có làm sao!

Quảng Thành Tử căn cước phi phàm, đệ tử của ngươi sao so sánh được!

Hôm nay ngươi hãy nếm thử Bàn Cổ Phiên của ta, sau khi trấn áp ngươi xong ta sẽ tự mình đưa ngươi đến Tử Tiêu Cung thỉnh tội!" Dứt lời, Nguyên Thủy tung Bàn Cổ Phiên ra.

Hỗn độn kiếm khí cuồn cuộn quét ngang bầu trời, thiên uy lẫm liệt bộc phát.

Cả vùng đại địa dường như đều nằm trong tầm kiểm soát của Nguyên Thủy.

Thông Thiên trong lòng hoàn toàn thất vọng về vị sư huynh này.

Đến nước này rồi mà môn hộ chi kiến vẫn nặng nề như vậy.

Môn hạ đệ tử đều là tiên thiên sinh linh, tạo hóa vô cùng, lẽ nào mạng của Hỏa Linh Thánh Mẫu không phải là mạng sao?

Sinh linh thiên địa đều có đạo sinh tồn riêng, huống chi mệnh mạch của Tiệt giáo sao có thể nói giết là giết?

Quảng Thành Tử đền mạng tuy làm vơi đi nộ hỏa trong lòng Thông Thiên, nhưng Hỏa Linh Thánh Mẫu tuyệt đối không thể lên Phong Thần Bảng!

Thấy hỗn độn kiếm khí quét tới, Thông Thiên cười lạnh.

Sư huynh đúng là giỏi tính toán, ở ngay Ngọc Hư Cung mà tế Bàn Cổ Phiên để chiếm tiên cơ.

Bình thường muốn bố trí Tru Tiên Trận cần thiên thời địa lợi nhân hòa, nếu không có trận pháp, pháp bảo của Thông Thiên cũng không có gì nổi trội ngoài Tru Tiên Tứ Kiếm và Thanh Bình Kiếm.

Nhưng nay đã khác xưa, hôm nay tại Ngọc Hư Cung này hắn sẽ dạy cho Nguyên Thủy cách làm người.

Bàn Cổ Phiên là Khai Thiên Chí Bảo, trên cả Tiên Thiên Chí Bảo, có thể sánh ngang Hỗn Độn Linh Bảo.

Bàn Cổ Phiên có uy lực xé rách Hồng Mông Hỗn Độn, sức mạnh đập tan thời không chư thiên, công đức thống ngự vạn pháp áo nghĩa, khả năng khai tịch thiên địa hoàn vũ.

Nó có thể thao túng thiên địa uy năng, uy lực công phạt đứng đầu Hồng Hoang.

Lúc này vung lên, vô lượng hỗn độn kiếm khí trút xuống.

Trong Ngọc Hư Cung lập tức khai tịch ra một khoảng không gian, đưa cả hai vào một vùng thời không khác.

Nếu không, pháp lực của hai người tỏa ra đủ để đánh nát cả vùng Côn Luân Hư. "Thông Thiên, lúc này nếu chịu ngoan ngoãn để ta trấn áp thì có thể tránh được nỗi khổ da thịt!" Giọng Nguyên Thủy lạnh lẽo, sát cơ đã lộ. "Nguyên Thủy, có thủ đoạn gì cứ việc thi triển, cũng để bần đạo xem thử bao năm nay sự kiêu ngạo bạt hỗ của ngươi có tiến bộ gì không!" Nghe lời trào phúng của Thông Thiên, Nguyên Thủy giận không kìm được. "Hỗn nguyên nhất khí thử vi tiên, vạn kiếp tu trì hợp thái huyền!" Đạo âm phiêu miểu, Bàn Cổ Phiên quét sạch thiên địa, kiếm khí khủng bố quán triệt trút xuống, cuốn phăng vô lượng thời không.

Trong hư không bị xé ra một vết nứt hoành quán vô lượng thời không, hàng ức vạn không gian bị phá diệt đổ sụp về phía Thông Thiên.

Oanh long!!!

Ngay lúc này, một cái chuông đồng oanh nhiên hiện ra.

Khoảnh khắc chiếc chuông này xuất hiện, dù Bàn Cổ Phiên có đáng sợ thế nào nó vẫn đứng vững như bàn thạch.

Chiếc chuông này bao quát cả Địa Thủy Phong Hỏa, thân chuông khắc họa nhật nguyệt tinh thần, Địa Thủy Hỏa Phong bao quanh, bên trong ẩn hiện sơn xuyên đại địa và vạn tộc Hồng Hoang.

Ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, Hỗn Độn thánh uy trấn nhiếp hoàn vũ.

Thông Thiên dùng đại pháp lực gõ vang chiếc chuông.

Không gian do Nguyên Thủy tạo ra bị xé nát oanh liệt, mạn thiên hỗn độn kiếm khí thậm chí còn bị phản đàn ngược lại, chém về phía Nguyên Thủy. "Hỗn Độn Chung!

Vật này sao lại nằm trong tay ngươi!!" Nguyên Thủy đại kinh thất sắc, nhìn kiếm khí chém tới mà không khỏi kinh ngạc.

Y lập tức dùng Tam Bảo Ngọc Như Ý để chống đỡ kiếm khí bên ngoài. "Nguyên Thủy, ngươi cậy thế pháp bảo mưu đồ hại ta, hôm nay trên đỉnh Côn Luân Hư này đừng trách ta làm ngươi mất mặt!" Thông Thiên cười lớn, sau khi phá tan một vùng thời không, hai vị Thánh nhân lại hiện diện trên đỉnh Côn Luân Hư.

Vô số sinh linh ngẩng đầu nhìn lên, hai vị Thánh nhân vậy mà trực tiếp khai chiến!

Hỗn Độn Chung vang rền, tiếng chuông xuyên thấu chư thiên vạn giới, vang vọng khắp các tầng thời không.

Ngay khắc này, chư thần Hồng Hoang đều hướng mắt nhìn về phía Côn Luân.

Ai nấy đều tâm thần chấn kinh, không khỏi kinh hãi.

Hai đại giáo chủ của Tiệt giáo và Xiển giáo đã xé rách da mặt, trực tiếp giao phong ngay trên đỉnh Côn Luân Hư.

Chuyện này suốt vạn cổ kỷ nguyên chưa từng phát sinh.

“Hỗn Độn Chung hiển thế, đang ở trong tay Thông Thiên!” Trên núi Tu Di, Chuẩn Đề đạo nhân chấn kinh thốt lên.

Trong ánh mắt lão lộ ra vẻ tật đố khó lòng diễn tả.

Thông Thiên có tạo hóa bực này, trước tiên đạt được Hồng Mông Lượng Thiên Xích để trấn áp khí vận đại giáo, nay lại lấy ra một cái Hỗn Độn Chung.

“Chẳng lẽ là vị ở Tử Tiêu Cung kia sắp xếp, hoặc là Thiên Đạo bồi thường pháp bảo cho Thông Thiên?” Chuẩn Đề đạo nhân thầm đoán.

Tiếp Dẫn đạo nhân lắc đầu: “Đoạn không đến mức như vậy.

Thông Thiên bế quan, hành động nghịch thiên, làm tổn thương khí vận Thiên Đạo, Đạo Tổ cũng sẽ không nuông chiều y.” Tiếp Dẫn nhìn ra được, hẳn là Thông Thiên đã đạt được nghịch thiên cơ duyên.

Khai Thiên Chí Bảo bực này rơi vào tay Thông Thiên, quả là gai mắt.

Nhật sau muốn đối phó Thông Thiên, e rằng lại phải hao tốn thêm nhiều thủ đoạn.

“Tam Thanh cũng có ngày xé rách da mặt, hai người bọn họ đấu pháp tất sẽ có tổn thương, ta cũng có thể can thiệp vào đó, kiếm chút lợi lộc.” Chuẩn Đề đối với Thông Thiên hận đến nghiến răng nghiến lợi, ước gì Thông Thiên gặp chuyện không may.

Chương 37

Sau đó Chuẩn Đề lại hỏi: "Không biết hai người đấu pháp, ai có thể chiếm được thượng phong?" Tiếp Dẫn đạo nhân ánh mắt khẽ động, không chút suy nghĩ đáp: "Tu vi của Thông Thiên phần lớn nằm ở Trận Pháp Đại Đạo, xưng tụng Hồng Hoang đệ nhất cũng không ngoa.

Nhưng nay đã là cục diện ván bài, Nguyên Thủy định nhiên sẽ không để y bày hạ Tru Tiên Trận.

Nguyên Thủy thuận theo thiên mệnh, trong chư thánh, sức mạnh mượn được từ Thiên Đạo là lớn nhất.

Theo ta thấy, nếu Tru Tiên Trận không xuất, Thông Thiên không có nửa điểm thắng toán.

Hai người giao chiến, trong thời gian ngắn định không thể phân thắng bại, kết cục cuối cùng không ngoài việc Thông Thiên bất địch, Lão Tử đến khuyên can, cuối cùng bất đắc dĩ phải vào Tử Tiêu Cung luận nhân quả." Luận nhân quả tại Tử Tiêu Cung?

Nghe Tiếp Dẫn đạo nhân phân tích như vậy, Chuẩn Đề đạo nhân đại hỷ quá đỗi!

Quảng Thành Tử chết thật đúng lúc.

Dẫn đến đại chiến lưỡng thánh, nếu tại Tử Tiêu Cung luận nhân quả, hết thảy tội trách đều sẽ đổ lên đầu Thông Thiên!

Thậm chí Chuẩn Đề đạo nhân đã bắt đầu liệt kê chủng chủng tội hạnh của Thông Thiên trong lòng, chuẩn bị đến Tử Tiêu Cung thống mạ y một trận.

Tại cung Đại Tố, Nữ Oa từ trong bế quan kinh tỉnh.

Hỗn Độn Chung vang rền, vạn đạo chấn kinh, Đại Đạo Thiên Âm minh minh, vang vọng hoàn vũ.

"Hỗn Độn Chung hiển thế, Nguyên Thủy và Thông Thiên đang đấu pháp!" Lúc này Thông Thiên và Nguyên Thủy không còn che giấu thiên cơ, Thánh nhân đều có thể bấm tính ra nhân quả.

"Nguyên Thủy đúng là trộm gà không thành còn mất nắm gạo, bồi thêm một Quảng Thành Tử, làm một vụ mua bán lỗ vốn.

Thông Thiên đạo hữu trọng tình trọng nghĩa, vì một đệ tử đời thứ ba mà có thể hành động như thế!

Chỉ là phen này e có phần trùng động rồi, nếu bị Nguyên Thủy nắm được thóp, e rằng nỗ lực trước đó đều uổng phí." Nữ Oa và Thông Thiên cũng có vài lần gặp mặt, đối với tình nghĩa của y, nàng thập phần tán thưởng.

Lúc này giữa đôi lông mày thấp thoáng vài phần lo âu.

Theo tình hình bình thường, nếu Tru Tiên Trận không xuất, dù có Hỗn Độn Chung trong tay, Thông Thiên cũng chưa chắc là đối thủ của Nguyên Thủy.

Chẳng gì Nguyên Thủy cũng là Nhị Thi Hợp Đạo, Ngọc Thanh Nguyên Thần Đại Đạo có thể dẫn động Thiên Đạo đại thế.

Nếu hợp thân Thiên Đạo, thực lực trong hàng Thánh nhân có thể xếp vào hàng ba, chỉ đứng sau Lão Tử và Tiếp Dẫn.

Thông Thiên đại náo Ngọc Hư Cung, rung vang Hỗn Độn Chung, hoàn vũ chấn kinh.

Minh Hà lão tổ thậm chí trực tiếp bay ra khỏi Minh Hà Huyết Hải, chuẩn bị xem chiến.

Thánh nhân đại chiến đâu phải chuyện tầm thường.

Cả hai đều có chí bảo trong tay, không chừng có thể đánh đến vài chục, vài trăm năm, ai cũng chẳng giết được ai.

Chuyện náo nhiệt thế này không phải lúc nào cũng thấy.

Tại núi Thủ Dương, Huyền Đô đại pháp sư có chút ái ngại nhìn màn này.

Vừa rồi Huyền Đô đang đánh cờ cùng Lão Tử thì đột nhiên bị tiếng chuông u u làm cho kinh hãi.

"Lão sư, nay hai vị sư thúc đang đấu pháp, liệu có ổn không?" Lão Tử đôi mắt khẽ động: "Theo ngươi thấy, sự tình này rốt cuộc lỗi tại ai?" Huyền Đô đại pháp sư suy ngẫm rồi nói: "Nếu bàn về mưu kế, Nguyên Thủy sư thúc e là âm hiểm không ít, âm thầm tính kế Hỏa Linh Thánh Mẫu.

Nếu bàn về thủ đoạn, Thông Thiên sư thúc càng lợi hại hơn, phản tướng một quân, trực tiếp khiến Quảng Thành Tử vẫn lạc.

Chỉ là một Hỏa Linh Thánh Mẫu nhỏ bé, tu vi bất quá Thái Ất Kim Tiên, trong Hồng Hoang hạng sinh linh này nhiều như lông trâu, mà Quảng Thành Tử nãi thủ lĩnh Thập Nhị Kim Tiên của Xiển giáo.

Quảng Thành Tử đã vẫn lạc, nhân quả xem như kết thúc, Thông Thiên sư thúc có chút chuyện bé xé ra to!" Trong mắt Huyền Đô, dùng một Quảng Thành Tử đổi lấy một Hỏa Linh Thánh Mẫu là lời quá mức, người nên phát hỏa phải là Nguyên Thủy mới đúng.

"Sai rồi." Lão Tử lắc đầu: "Đệ tử Tiệt giáo nhìn qua có vẻ tự do tản mạn, nhưng đối với Thông Thiên lại cực kỳ trung thành, loại trung tâm này trong Tam giáo có thể coi là đệ nhất.

Thông Thiên vì đệ tử mà xuất thủ cũng là lẽ thường tình." Có một nguyên nhân Lão Tử cũng không tiện nói rõ, chính là Thiên không nên Vạn không nên, Nguyên Thủy không nên để Hỏa Linh Thánh Mẫu lên

Phong Thần Bảng, đây mới là nguyên nhân thực sự khiến Thông Thiên nổi giận.

"Đã như vậy, lão sư có cần xuất sơn điều đình?" Lão Tử hạ một quân cờ xuống, trong lòng đã có định số: "Nhân quả lần này không dễ dàng kết thúc như vậy đâu, cứ để bọn họ đánh chừng mười năm tám năm, đợi oán khí trong lòng phát tiết ra hết, vi sư tự có quyết đoạn." Trên Ngọc Hư Cung, Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Chung đối trì, hai đại Thánh nhân đều bày ra trận thế.

Thông Thiên không cố kỵ gì mà rung vang Hỗn Độn Chung, khiến cả Ngọc Hư Cung rơi vào cảnh phong ba bão táp.

Vô số đệ tử Ngọc Hư bị Hỗn Độn Chung chấn thương, kẻ tu vi thấp trực tiếp bị chấn tử.

Cơn giận của Nguyên Thủy càng thêm vạn phần, Thông Thiên trực tiếp đập nát đạo tràng của lão, hoàn toàn không nể mặt mũi.

Tâm niệm đến đây, Nguyên Thủy cũng không nương tay nữa.

Tam Bảo Ngọc Như Ý chấp chưởng thiên không, hóa thành ba con khí vận Kim Long.

Vô lượng Thiên Đạo thánh uy gia trì, Nguyên Thủy hiển hóa Ngọc Thanh Thánh Vũ Linh Lung Thiên, diễn hóa chín ức ba ngàn vi trần, Thái Hoàn, Thiên Tinh, U Hình lượng kiếp, hướng tới Thông Thiên trấn sát.

Thánh uy cuồn cuộn, Thiên Đạo đại thế ầm ầm hạ xuống.

Nếu không phải hai người đấu pháp trong hư không, e rằng Hồng Hoang đã gặp phải một trận hạo kiếp.

Nguyên Thủy trong lòng cười lạnh liên tục, hiện tại Hỗn Độn Chung bị Bàn Cổ Phiên kiềm chế, không có bảo vật này hộ trì, Thông Thiên lấy gì chống đỡ?

Ngay khắc này, Thanh Bình Kiếm đột nhiên dấy lên vô biên cuồng phong.

Một luồng lăng lệ sát cơ chém vào tâm thần Nguyên Thủy.

Từng luồng Hồng Mông nguyên khí quấn quanh tả hữu, Thông Thiên lôi lệ phong hành, thân mình chém vào hư không.

"Đại Diễn Hồng Mông, Đạo Nguyên Nhất Kích!" Thanh Bình Kiếm đột nhiên tỏa ra vô lượng vi quang, phân quang hóa ảnh, trong nháy mắt chém ra vô số hư ảnh.

Đạo Nguyên Nhất Kích chính là thần thông mà Thông Thiên cảm ứng được, dùng Đại Diễn Hồng Mông Thánh Quyết thôi diễn ra.

Dưới một kích này, trong Hồng Mông Thần Thể bộc phát ra một luồng nội hàm khó lòng diễn tả.

Một kiếm hạ xuống, quả thật có uy thế khai thiên tích địa.

Chỉ thấy mạn thiên kiếm khí bùng nổ, trong hư không, khí vận Kim Long do Tam Bảo Ngọc Như Ý hóa thành thế mà bị sinh sinh chém đứt!

Trong nháy mắt, Tam Bảo Ngọc Như Ý bị Thông Thiên trấn áp.

Đợi khi Thanh Bình Kiếm rơi xuống, Nguyên Thủy tâm thần đại loạn.

Thông Thiên không chút lưu thủ, Thanh Bình Kiếm ra vào thanh minh, hướng đầu Nguyên Thủy chém tới.

"Xoạt!!" Chỉ thấy Nguyên Thủy thảm khiếu một tiếng, đầu lâu thế mà bị Thanh Bình Kiếm chém rụng!

Thánh huyết nhuộm đỏ thương khung, trên Côn Luân Hư huyết quang hạo đãng ba ức dặm.

Tiếng gió gào thét, đáng sợ cực điểm.

Trong Xiển giáo, Nhiên Đăng đạo nhân cùng các Kim Tiên khác ai nấy đều đại kinh thất sắc.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tế ra chí bảo đối địch, vậy mà chỉ trong một hiệp đã bị Thông Thiên chém đầu.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên càng mặt cắt không còn giọt máu, đầy vẻ sợ hãi.

Gã không ngờ thực lực của Thông Thiên lại đáng sợ như thế, Nguyên Thủy liên một chiêu cũng không đỡ nổi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy mất đầu nhưng trong khoảnh khắc đã khôi phục lại.

Chương 38

Đại La Kim Tiên đã có bất tử chi thân, huống chi là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Lúc này Nguyên Thủy trong lòng kinh hãi vô cùng, không ngờ Thông Thiên lại khả bố như vậy.

Tu vi của Thông Thiên đã vượt xa lão, ít nhất đã đạt đến mức độ Tam Thi Thánh nhân, đủ sức sánh vai với Lão Tử.

Chém đầu Nguyên Thủy xong, Thông Thiên không dừng lại.

Nguyên Thủy phen này không chịu giáo huấn, e rằng không biết trời cao đất dày là gì.

Dám tính kế lên đầu ta, khởi có thể chỉ chịu chút thương ngoài da!

Lúc này Tam Bảo Ngọc Như Ý đã bị Thanh Bình Kiếm trấn áp, Hỗn Độn Chung kiềm chế Bàn Cổ Phiên, Nguyên Thủy trong tay đã không còn chí bảo để khu sử.

Thông Thiên cũng sẽ không cho lão cơ hội thở dốc.

Vô số kiếm khí từ Thanh Bình Kiếm chém xuống, Nguyên Thủy không có công phu phòng ngự, hào vô lực thủ.

Từng đạo huyết ngân rơi xuống, chém giết trên tâm thần Nguyên Thủy.

Đột nhiên, một luồng hơi thở kinh hãi tột độ truyền đến.

Thanh Bình Kiếm phân quang hóa ảnh, hiển hóa vô tận lệ khí.

Nguyên Thủy cảm thấy một luồng run rẩy từ tận linh hồn.

Luồng kiếm khí này đủ để đồ Thánh, diệt Thần.

Chẳng lẽ Thông Thiên định hạ sát thủ thật sao!

Nguyên Thủy ngửa mặt lên trời nộ hống, thôi động vô tận Thiên Đạo bản nguyên.

Tam Bảo Ngọc Như Ý tỏa thần quang, mưu toan đỡ lấy một kiếm này.

Thông Thiên đã bố cục từ lâu, theo pháp quyết trong tay kháp động, Tam Bảo Ngọc Như Ý rên rỉ một tiếng, trực tiếp bị kiếm khí trấn áp.

Kiếm đạo du du, chém vào thức hải của Nguyên Thủy.

Chỉ một kiếm, lại một lần nữa chém rụng cái đầu vừa khôi phục của Nguyên Thủy.

Huyền quang cực thịnh, sát cơ ngợp trời.

Nguyên Thủy liên tiếp bị chém đầu, kinh hãi thế nhân.

Một vị Thánh nhân mà bị Thông Thiên tùy ý chém giết, quả thực là chuyện kinh thiên động địa.

"Rắc!!" Thức hải của Nguyên Thủy bị phá, một đạo kim quang từ trong thức hải rơi ra.

Bảo vật này tỏa ra hỗn nguyên kim quang, mang theo Đại Đạo uy nghi, chính là chí bảo chủ trì phong thần — Phong Thần Bảng!

Thông Thiên mở Phong Thần Bảng ra, lúc này việc phong thần chưa bắt đầu, trên bảng chỉ có đạo hiệu của một mình Hỏa Linh Thánh Mẫu.

Nguyên thần của nàng đang bị câu cấm trên đó.

Ngay lúc này, bên tai đột nhiên vang lên tiếng của hệ thống. [Đinh!

Chúc mừng ký chủ đạt được Phong Thần chí bảo Phong Thần

Bảng!

Kích hoạt lựa chọn đặc biệt!] [Lựa chọn 1: Đưa nguyên thần của Quảng Thành Tử lên Phong Thần Bảng!

Luyện hóa Phong Thần Bảng!

Thưởng: Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.] [Lựa chọn 2: Xé nát Phong Thần Bảng!

Giải phóng nguyên thần của Hỏa Linh Thánh Mẫu!

Thưởng: Thông tin về Diệt Thế Lục Hồn.] Thông Thiên thần sắc khẽ động, vào khắc quan trọng này hệ thống lại đưa ra lựa chọn như vậy.

Đưa Quảng Thành Tử lên bảng, như thế Xiển giáo tất nhiên nhập kiếp.

Luyện hóa Phong Thần Bảng xong càng có thể tự tay thư tả, nắm giữ vận mệnh đệ tử Xiển giáo, Tiệt giáo trong tay.

Nhưng Phong Thần Bảng không dễ luyện hóa như vậy.

Nguyên Thủy là người được Đạo Tổ chỉ định chủ trì phong thần, Thông Thiên muốn nhảy vào, e rằng không chỉ Nguyên Thủy mà Thiên Đạo cũng không đáp ứng.

Quan trọng nhất là Thông Thiên không muốn dính líu đến Thiên Đạo Hồng Hoang.

Chủ trì phong thần thì Tiệt giáo tất nhập kiếp nạn, dù có thể giúp đệ tử trốn được một kiếp, nhưng cuối cùng tất vì Tam giáo tranh đấu mà phải uống hạ Vẫn Thánh Đan.

Khi không còn ba vị Thánh nhân can thiệp, Hồng Quân cùng lắm là tổ chức thêm một lần lượng kiếp để quét sạch đệ tử Tiệt giáo.

Cho nên lựa chọn thứ nhất, dù có được Chu Thiên Tinh Đấu Đại

Trận, Thông Thiên vẫn không chút do dự từ bỏ!

"Chọn cái thứ hai!" Thông Thiên hầu như không chút chần chừ.

Diệt Thế Lục Hồn là dược liệu để luyện chế Lục Hồn Phiên, bảo vật này hiện nay chưa có trong tay y.

Xem ra đây chính là cơ duyên.

Sau khi Thông Thiên đưa ra lựa chọn, Nguyên Thủy lại một lần nữa khôi phục chân thân.

Nhìn thấy Thông Thiên đoạt mất Phong Thần Bảng, Nguyên Thủy nộ hỏa trung thiêu.

Dù vậy lão cũng không dám phát tác, vì lão biết pháp lực của Thông Thiên quá đáng sợ, đơn đả độc đấu căn bản không phải đối thủ.

Thực lực hiện tại của Thông Thiên hoàn toàn áp đảo lão.

"Thông Thiên, bảng này là do Đạo Tổ ban cho, do ta chấp chưởng, ngươi đoạt bảng này rốt cuộc định làm gì!

Ngươi không sợ Đạo Tổ trách phạt sao!" Nguyên Thủy có chút lo lắng nhìn Thông Thiên.

Nếu Thông Thiên đoạt bảo vật này rồi cưỡng hành luyện hóa, nắm giữ Phong Thần Bảng trong tay, e rằng đệ tử Xiển giáo sẽ rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục.

"Trách phạt thì đã sao!" Thông Thiên hào bất úy cụ nhìn Nguyên Thủy, "Ngươi đem đệ tử Tiệt giáo ta liệt vào Phong Thần Bảng, dã tâm lang tử, sớm nên có kết cục này!" Nguyên Thủy cười lạnh lùng: "Phong Thần Bảng đã được ta dùng tâm huyết luyện hóa, trừ phi hôm nay bản tọa vẫn lạc, bằng không sinh linh ghi trên bảng đoạn không thể xóa bỏ, hôm nay ngươi uổng công rồi!" Nguyên Thủy đâm lao

phải theo lao, đã đánh không lại Thông Thiên thì cũng không để y được như ý!

"Đã không thể xóa bỏ, vậy thì hôm nay bần đạo sẽ hủy cái Phong Thần Bảng này!" Thông Thiên ngôn xuất pháp tùy, trực tiếp đem Phong Thần Bảng ném vào trong Hỗn Độn Chung luyện hóa.

Trong khoảnh khắc, ngũ sắc hào quang chiếu diệu chư thiên, hỗn độn thánh uy chấn nhiếp hoàn vũ.

Hỗn Độn Chung liên tục vang rền, vang đủ chín tiếng.

Chín là số cực hạn, mỗi một tiếng chuông đều khiến pháp lực điệp gia vô hạn.

Sau chín tiếng, Phong Thần Bảng đã hôi phi yên diệt, triệt để băng giải.

Hết thảy nhân quả đều tan thành mây khói ngay lúc này.

Trên chư thiên, cuồng lôi tế thiên, Thông Thiên xé Phong Thần Bảng đã dẫn đến Thiên Đạo chấn nộ, lôi phạt hiển thế.

Chương 39

Nhưng Hỗn Độn Chung trấn áp tất cả, chuông lắc một cái là vũ trụ hoàng hoàng, thiên địa thất sắc, càn khôn dao động.

Mạn thiên kiếp vân không dám lại gần nửa phân.

Nguyên Thủy sắc mặt thảm bại, thánh huyết trong miệng liên tục tràn ra.

Chín tiếng Hỗn Độn Chung vang lên tương đương với chín lần nện thẳng vào tâm thần lão.

Theo sự băng sụp của Phong Thần Bảng, Nguyên Thủy cũng tâm thần đại loạn.

"Thông Thiên, hôm nay ngươi nghịch trảm Phong Thần Bảng, ta với ngươi không đội trời chung!

Ngày sau ta tất lên Tử Tiêu Cung, để Đạo Tổ trừng phạt ngươi!" Nguyên Thủy vừa dứt lời, Bàn Cổ Phiên ký thác tâm huyết chém xuống vô tận hỗn độn kiếm khí.

Trong sự bất cam mãnh liệt, Nguyên Thủy bất chấp tất cả muốn trấn sát Thông Thiên.

"Bần đạo đợi ngày đó!" Nghe Nguyên Thủy uy hiếp, Thông Thiên hào bất tại ý.

Nhìn thấy Bàn Cổ Phiên chém tới, Hồng Mông Lượng Thiên Xích đột nhiên hiển hóa.

Bảo vật này vô thanh vô tức, trực tiếp oanh sát lên mặt Nguyên Thủy.

Một kích này trực tiếp trấn áp Nguyên Thủy vào sâu trong Ngọc

Hư Cung.

Đầu lâu nổ tung, đạo thể yên diệt, thậm chí liên đới cả Ngọc Hư Cung cũng triệt để sụp đổ.

Đám Kim Tiên còn lại tổn thất thảm trọng, từng đứa nguyên thần đại loạn, hãi hùng vô cùng.

Ba lần trảm Nguyên Thủy, Thông Thiên trong lòng sướng khoái khôn cùng, thậm chí cảm thấy tâm tình tốt lên hẳn, Đại Diễn Hồng Mông Thánh Quyết cũng có tiến bộ vượt bậc.

Thông Thiên không thèm lý hội Nguyên Thủy nữa, chỉ nâng lấy tàn hồn của Hỏa Linh Thánh Mẫu hướng về Cửu U Địa Phủ đi tới.

"Ngọa tào, ngưu bức!" Ở tầng thời không xa xăm, Minh Hà lão tổ nhìn đến ngây người.

Nguyên Thủy là Thánh nhân chí tôn vậy mà trong tay Thông Thiên không có lấy một cơ hội phản kháng.

Không ngờ Thông Thiên bỏ qua trận pháp mà tu vi vẫn khả bố như thế.

Nguyên Thủy bị trảm ba lần, một kiếm phá Tam Bảo Ngọc Như Ý, lần thứ hai Thiên Đạo thánh uy bị chém diệt, lần thứ ba ngay cả nhục thân cũng bị đập nát.

"Kẻ sĩ chúng ta, nên được như Thông Thiên!" Nhìn Ngọc Hư Cung sụp đổ, Minh Hà lão tổ thầm tán thưởng không thôi.

Thánh nhân Hồng Hoang, ai có được khí phách bực này, thủ đoạn bực này?

Thông Thiên đã mở ra tiền lệ, trực tiếp vả mặt Thánh nhân.

Thiên Đạo lục thánh trong mắt chư thần không còn cao cao tại thượng như trước nữa.

Ít nhất Nguyên Thủy bị người ta giẫm dưới chân nhục nhã, e rằng sẽ trở thành trò cười cho lục giới.

Kinh khủng nhất là Thông Thiên trực tiếp đập nát Phong Thần Bảng.

Đó là Thiên Đạo pháp khí, chí bảo lượng kiếp.

Thông Thiên chẳng màng đến cảm thụ của Thiên Đạo, trực tiếp đánh nát.

Vị ở Tử Tiêu Cung kia chắc chắn sẽ nổi trận lôi đình!

Đang lúc Minh Hà lão tổ suy nghĩ mông lung, một đạo đạo âm đột nhiên truyền đến từ phía sau: "Minh Hà đạo hữu, vẫn khỏe chứ." Người đột nhiên xuất hiện chính là Thông Thiên.

Thấy Thông Thiên hiển hóa, Minh Hà lão tổ giật mình kinh hãi, nhìn nguyên thần trong tay y, lão liền hiểu ra sự tình.

"Bái kiến Thông Thiên Thánh nhân." Thông Thiên tuy xưng hô Minh Hà là đạo hữu, nhưng Minh Hà không phải Thánh nhân, gặp Thông Thiên tự nhiên phải hành lễ.

Thông Thiên mỉm cười nói: "Đạo hữu không cần như thế, chúng ta cứ bình bối giao tình là được." Minh Hà lão tổ cũng không gò bó nữa, hỏi: "Đạo hữu định để đệ tử nhập lục đạo, hóa luân hồi sao?" Thông Thiên gật đầu: "Hỏa Linh Thánh Mẫu tuy chỉ là đệ tử của Đa Bảo, chưa chính thức bái nhập sơn môn, nhưng chung quy vẫn là đệ tử Tiệt giáo.

Bần đạo đem nàng từ Phong Thần Bảng lấy xuống, thần phách chịu tổn thương cực lớn.

Đây là Đại Đạo chi thương, không thể nghịch chuyển, bần đạo dù có dùng đại pháp lực nghịch chuyển thời không cũng không cách nào khôi phục." Minh Hà lão tổ tâm thần khẽ động: "Thông Thiên đạo hữu

quả nhiên trọng tình trọng nghĩa, hành động lần này bần đạo bội phục, nhật sau nếu cần đến chỗ bần đạo, xin cứ việc sai bảo." Minh Hà nói lời chân thành, thần sắc lộ vẻ kính trọng.

Thánh nhân Hồng Hoang có mấy ai xem trọng đệ tử môn nhân, thậm chí là huynh đệ.

Đệ tử dưới trướng Nguyên Thủy đều là quân cờ của lão.

Chuẩn Đề đạo nhân thì đệ tử môn hạ đa số là công cụ để kiếm công đức.

Như Địa Tạng kia, nay ở trong địa phủ suốt ngày niệm kinh độ hóa quỷ hồn.

Ngay cả Lão Tử, thân là Nhân giáo Thánh sư, chẳng phải cũng đem Nhân tộc bán sạch sành sanh đó sao?

Yêu tộc luyện chế Đồ Vu Kiếm suýt nữa làm Nhân tộc tuyệt diệt, nếu không phải Lão Tử mặc kệ thì có cho Đế Tuấn mười vạn cái gan lão cũng không dám.

Cũng chỉ có Thông Thiên mới dám vì đệ tử mà bạo đả Thánh nhân, vi nghịch Thiên Đạo.

"Nhìn khắp Hồng Hoang, người có thể khiến Hỏa Linh Thánh Mẫu nhập luân hồi chỉ có vị Hậu Thổ nương nương trong điện Bình Tâm kia." Minh Hà lão tổ nói ra suy nghĩ trong lòng.

Thông Thiên gật đầu: "Vậy phiền đạo hữu dẫn đường, bần đạo xuống Cửu U bái hội Hậu Thổ nương nương một phen." "Thiện!" Minh Hà lão tổ cũng không từ chối, dẫn theo Thông Thiên hướng về phía Cửu U bay đi.

Trong Ngọc Hư Cung, đám đệ tử nhìn cảnh hoang tàn đổ nát, ai nấy đều bi thống khôn cùng.

Nguyên Thủy nhục thân bị đánh nát, chịu trọng thương, lúc này sau khi nguyên khí đại thương, tính tình càng thêm hỉ nộ vô thường!

Nguyên Thủy đầy bụng nộ hỏa không nơi phát tiết, lúc này ngửa mặt lên trời gào thét, thống khổ bất cam!

Đánh thì đánh không lại, tính kế cũng không xong.

Nguyên Thủy nếm mùi thất bại thảm hại, trong lòng ấm ức vô cùng.

Từ khi Khai Thiên đến nay, lão chưa từng chịu thiệt thòi lớn như thế.

Trước mặt bao nhiêu đệ tử và sinh linh Hồng Hoang, mặt mũi Nguyên Thủy mất sạch sành sanh!

Ngay lúc này, trong hư không hiển hóa một đạo tường vân.

Một đạo nhân cưỡi thanh ngưu xuất hiện tại Ngọc Hư Cung, chính là Thái Thượng Lão Tử.

Nhìn thấy Ngọc Hư Cung tan hoang, ánh mắt Lão Tử lộ vẻ chấn kinh sâu sắc.

Không ngờ tu vi Thông Thiên lại lực áp Nguyên Thủy đến mức này.

Chỉ đánh một ván cờ với đệ tử mà đã để lỡ đại sự.

Đến muộn một bước, Nguyên Thủy đã bị đánh ra nông nỗi này.

"Hỗn Độn Chung, Lượng Thiên Xích, tu vi Thông Thiên nay đã không thể đo lường, hoặc giả đã lăng giá trên cả ta!" Lão Tử thở dài một tiếng, cục diện hiện tại đã mất kiểm soát.

Lúc này nếu can thiệp vào e rằng sẽ dẫn đến nhiều điều bất tiện.

Với tính tự ngạo của Nguyên Thủy, chuyện này e rằng lão sẽ

không để yên.

E là phía Hồng Quân cũng không dễ giao phó.

Chương 40

Sự tình đã làm ầm lên thế này, Lão Tử cũng khó xử, thiên vị bên nào cũng không xong.

Nghĩ đoạn, Lão Tử trực tiếp ẩn đi thân hình, quay người trở về núi Thủ Dương.

Ngược lại là Nguyên Thủy, sau khi bị Thông Thiên bạo đả thì phẫn nộ cùng cực, có ý định muốn giết người.

Nếu không phải đảo Bồng Lai có đại trận hộ trì, e là lão đã vác Bàn Cổ Phiên giết tới đó rồi.

Hiện tại đánh không lại, báo thù không xong, Nguyên Thủy nghẹn khuất vô cùng.

Nhiên Đăng đạo nhân đứng cạnh thấy vậy liền hiến kế: "Lần này Thông Thiên xé Phong Thần Bảng, đại náo Ngọc Hư Cung, cũng chỉ có vị ở Tử Tiêu Cung kia mới có thể chủ trì công đạo!" Nghe Nhiên Đăng nhắc nhở, Nguyên Thủy mới tỉnh ra, e rằng chỉ có Hồng Quân mới chế hành được Thông Thiên!

Nguyên Thủy bình tĩnh lại, nói: "Phải, việc này chỉ có Đạo Tổ mới giải quyết được!" Thông Thiên tự ý làm càn, vì tư dục cá nhân mà kiêu căng ngạo mạn như thế.

Xé hủy Phong Thần Bảng, hủy hoại tổ đình Xiển giáo!

Tội nghiệt bực này thật khó lòng diễn tả.

"Nhiên Đăng, ngươi chủ trì tu sửa Ngọc Hư Cung." Nguyên Thủy miễn cưỡng áp chế lệ khí trong lòng, trực tiếp bay đi từ đống đổ nát.

Nhưng lần này Nguyên Thủy không bay thẳng đến Tử Tiêu Cung mà hướng về phía Tây Phương giáo.

Bát Bảo Công Đức Trì của Tây Phương giáo bị hủy, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn mất sạch pháp bảo, Lôi Âm Tự cũng bị Thông Thiên đập nát.

Lần này nếu liên hợp với Tây Phương nhị thánh cùng lên Tử Tiêu Cung cáo trạng, Hồng Quân tất sẽ ra tay.

Cửu U Địa Phủ là nơi gánh vác sự hậu trọng của vạn vật Hồng Hoang, mang ý vị vạn tượng sâm la.

Hậu Thổ tuy là Tổ Phụ chuyển thế, nhưng hóa thân lục đạo luân hồi, đắc Đại Đạo cảm triệu, giáng xuống nãi Đại Đạo công đức.

Hậu Thổ tọa ủng thánh vị đệ nhất Hồng Hoang, về lý mà nói đủ sức sánh ngang địa vị với Hồng Quân.

Lục Đạo Chí Thiện, Bình Tâm Đại Đế, thân chưởng bát hoang, luân hồi vạn đạo.

Hai người vừa đàm tiếu vừa đi vào địa phủ.

Sâu trong Cửu U có một tòa cung điện hư vô phiêu miểu.

Nhìn qua có vẻ cô lãnh thê thanh nhưng lại toát ra vẻ bảo tướng trang nghiêm, hậu trọng của vạn vật.

Trên cung điện khắc bốn chữ lớn vô cùng huyền ảo: Luân Hồi Đại Điện.

Trước điện Luân Hồi có một đóa hoa cực kỳ yêu diễm đang nở rộ.

Đóa hoa này chính là hậu thiên đệ nhất linh căn Bỉ Ngạn Hoa, bóng dáng của nó phản chiếu con đường luân hồi.

Hàng ức vạn kỷ nguyên, Bỉ Ngạn Hoa nở trên đại đạo Hoàng Tuyền đều là hình chiếu của đóa hoa này.

Bỉ Ngạn Hoa là hoa dẫn đường, hết thảy sinh linh nhập vào lục đạo luân hồi đều phải chịu sự chỉ dẫn của nó.

So với vẻ rực rỡ trên "Thiên" của Hồng Hoang, Cửu U âm lãnh hắc ám, mang lại cảm giác áp bức.

"Phía trước chính là động phủ của Hậu Thổ nương nương, Thông Thiên đạo hữu xin mời!" Minh Hà lão tổ đạm nhiên mỉm cười, hướng Thông Thiên ra hiệu.

"Đa tạ Minh Hà đạo hữu dẫn đường, nhật sau nếu có thời gian mời tới đảo Bồng Lai một chuyến." Thông Thiên nheo mắt lại, bổ sung thêm một câu: "Vừa rồi bần đạo quan sát địa phủ, dường như đã nhận ra chứng đạo cơ duyên của đạo hữu." Nghe Thông Thiên nói vậy, Minh Hà lão tổ toàn thân rung động.

Lão đã kẹt ở cảnh giới Chí Thánh mấy vạn nguyên hội.

Năm đó lập ra A Tu La nhất tộc nhưng không thành thánh, suýt chút nữa trở thành trò cười cho Hồng Hoang.

Sau khi Đông Hoàng Thái Nhất vẫn lạc, Minh Hà lão tổ là kẻ mạnh nhất dưới hàng Thánh nhân.

Nhưng chung quy vẫn không phải Thánh nhân.

Thông Thiên nhìn ra chứng đạo cơ duyên của lão, sao có thể không khiến lão kích động cho được.

"Bần đạo tự nhiên sẽ chuẩn bị hậu lễ, đến đảo Bồng Lai bái hội!" Minh Hà lão tổ khom người vái dài, sau đó tiễn mắt Thông Thiên bước vào Luân Hồi Đại Điện.

Vào trong đại điện, phía trước chính là điện Bình Tâm, cũng là nơi ở của Hậu Thổ.

"Thông Thiên đạo hữu thứ tội, bản cung không kịp tiếp đón từ xa, mong đạo hữu lượng thứ." Ngay lúc này, một đạo đạo âm ôn hòa truyền đến.

Cửa điện Bình Tâm tự động mở ra, một nữ tiên mặc bạch y hiện thân.

Trong đôi mắt Hậu Thổ ẩn chứa thanh quang nhàn nhạt, mái tóc đen nhánh như thác đổ sau lưng.

Một bộ bạch y đơn giản minh liễu nhưng lại toát ra tiên khí khó tả.

Ánh mắt Thông Thiên khẽ động, nếu luận về linh tính, Hậu Thổ trước mặt thật sự là đệ nhất Hồng Hoang, thậm chí Nữ Oa cũng có phần không bằng.

Đạo thể dưới lớp bạch y thuần khiết vô hạ nhưng lại mang theo một luồng uy nghiêm nhàn nhạt khiến người ta không dám khinh thị.

"Bái kiến Hậu Thổ nương nương, bần đạo mạo muội quấy rầy, mong nương nương đừng trách tội!" Thông Thiên khẽ khom người nói.

Hậu Thổ không thuộc Thiên Đạo lục thánh, độc lập ngoài vòng, trong tay không pháp bảo cũng chẳng có thần thông của ai.

Nhưng địa vị của nàng ở Hồng Hoang không ai có thể lay chuyển.

Ngay cả Hồng Quân cũng không dám tính kế Hậu Thổ.

Thông Thiên tuy có Đại Diễn Hồng Mông Thánh Quyết nhưng trước mặt Hậu Thổ y vẫn không nhìn thấu tu vi của nàng.

Thông Thiên ước chừng Hậu Thổ e đã vượt qua cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La.

"Bản cung và ngươi cùng nguồn gốc, đều sinh từ nhân quả của Bàn Cổ đại thần, gọi một tiếng đạo hữu là được." Hậu Thổ phất tay, dẫn Thông Thiên vào điện Bình Tâm.

Một tòa cung điện rộng lớn như thế mà chỉ có mình Hậu Thổ trấn giữ, ngay cả một thị nữ cũng không có.

“Không ngờ trong động phủ của đạo hữu lại thanh tĩnh như vậy.” Thông Thiên có chút bất ngờ.

Hậu Thổ mỉm cười đáp: “Bản cung vốn thích thanh tĩnh, ngày thường lo liệu huyền cơ lục đạo cũng không cảm thấy khô khan.” Sau khi hàn huyên một hồi, hai người đi vào sâu trong điện Bình Tâm.

Thông Thiên nói rõ ý đồ, Hậu Thổ cũng đồng ý ngay.

Chỉ thấy Hậu Thổ dùng Lục Đạo Luân Hồi Đại Đạo chiếu ánh lên nguyên thần của Hỏa Linh Thánh Mẫu, những phần nguyên thần khiếm khuyết đều được nàng bù đắp.

Sau đó dưới sự chỉ dẫn của Hậu Thổ, Hỏa Linh Thánh Mẫu đầu nhập vào Thiên Nhân Đạo.

Được Hậu Thổ chiếu cố, Hỏa Linh Thánh Mẫu sau khi chuyển thế chắc chắn sẽ đạt được thiên đại cơ duyên.

“Đạo hữu đối với đệ tử có thể có tình nghĩa bực này, thật khiến người ta bội phục.” Hậu Thổ nhìn Thông Thiên, không nhịn được liên thanh tán thưởng.

Trong ánh mắt bình tĩnh lộ ra vài phần cảm xúc khác lạ.

Trấn áp ở Cửu U này, sinh linh có thể nói chuyện được quá ít.

Hôm nay Thông Thiên ghé thăm khiến tâm tình Hậu Thổ tốt lên không ít.

“Bản cung vốn có một việc muốn thỉnh giáo đạo hữu, định bụng sẽ tự mình tới Bồng Lai một chuyến, nhưng hay tin đạo hữu đã phong tỏa đạo tràng nên chưa dám quấy rầy.” Hậu Thổ có chút nghi lự hỏi.

Thông Thiên mỉm cười, trong lòng đã hiểu nàng định hỏi gì.

Chương 41

Hậu Thổ chắc chắn muốn hỏi về Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận trên đảo Bồng Lai.

Trận này hợp với thần sát chi khí của Đô Thiên, rất giống với thủ đoạn của Vu tộc năm xưa.

Nay đạo thống Vu tộc đã tuyệt, sinh linh còn sót lại sống dở chết dở, chỉ có Vu tộc trong địa phủ là dễ thở một chút.

Thông Thiên đang nghĩ cách giải thích về luồng thần sát chi khí này, chẳng lẽ lại bảo là do hệ thống tặng cho.

Y dừng một chút rồi nói: "Điều đạo hữu muốn hỏi phải chăng là Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận?" "Chính xác." Ánh mắt Hậu Thổ lộ vẻ mong chờ.

Thông Thiên giải thích: "Đô Thiên thần sát chi khí được sinh ra từ sự dung hòa giữa tự nhiên đại đạo và địa sát chi khí.

Tứ thời âm dương, bát môn độn giáp, hợp với mười hai tự nhiên đại đạo, mà mười hai đại đạo này chính là bản mệnh thần thông của Thập Nhị Tổ Vu năm xưa.

Bần đạo tham ngộ Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận lấy mười hai đại đạo của Tổ Vu làm cơ sở." Lời Thông Thiên nói dựa trên nền tảng kiến thức trận pháp đồ sộ của mình, cơ bản là đúng tám chín phần mười.

"Trong Hồng Hoang này, kẻ dám tham ngộ tự nhiên đại đạo của Thập Nhị Tổ Vu không ai ngoài Thông Thiên đạo hữu.

Cũng chỉ có trong giáo của đạo hữu mới có sinh linh Vu tộc." Ánh mắt Hậu Thổ sáng lên, nhìn Thông Thiên ôn hòa hơn hẳn.

“Không biết đạo hữu hỏi việc này là vì cớ gì?

Các Tổ Vu khác đều đã vẫn lạc, Vu tộc cũng gần như triệt để phúc diệt.” Nghe Thông Thiên hỏi, Hậu Thổ lắc đầu: “Bản cung đã nhập luân hồi, tự nhiên không còn quan tâm đến nhân quả Vu tộc nữa.

Chỉ là tòa Bàn Cổ Điện kia hiện nay đang trấn áp tại trung ương Mậu Tuất đại địa, không người chủ trì.

Hồng Quân đã mấy lần muốn luyện hóa Bàn Cổ Điện để Thiên Đạo nắm giữ, đều bị bản cung âm thầm ngăn cản.

Đạo hữu đã có thể tham ngộ mười hai tự nhiên đại đạo, định nhiên có thể chấp chưởng Bàn Cổ Điện!

Bản cung phen này chính là muốn đạo hữu luyện hóa Bàn Cổ Điện!

Một khi luyện hóa xong, ngươi có thể khu sử bảo vật này đối địch, cũng có thể trấn áp khí vận bản thân, chỉ cần đừng soán cải Bàn Cổ Đại Đạo trong đó là được.” Lời Hậu Thổ nói có ý nghĩa vô cùng thâm viễn.

Bàn Cổ Điện một khi rơi vào tay Thiên Đạo thì chắc chắn sẽ bị Thiên Đạo chưởng khống.

Như thế, Bàn Cổ Đại Đạo mà Thập Nhị Tổ Vu tôn thờ trong điện cũng sẽ bị Thiên Đạo soán cải.

Dấu tích Vu tộc sẽ triệt để bị xóa sạch, ấn ký tồn tại của Vu tộc trên thế gian cũng sẽ tiêu trừ.

Hậu Thổ chung quy vẫn là người niệm cựu, không nguyện nhìn thấy đạo thống của phụ thần triệt để biến mất hoặc bị Hồng Quân chưởng khống.

Lúc này Thông Thiên mới thật sự hiểu rõ ý đồ của Hậu Thổ.

Bàn Cổ Điện do trái tim của Bàn Cổ hóa thành.

Bảo vật này kể từ khi Vu tộc diệt vong được trấn áp tại trung ương Mậu Tuất đại địa, nay nơi đó đã trở thành cấm địa Hồng Hoang.

Sát khí ngập trời, không ai có thể lại gần.

Hồng Quân muốn xóa sạch ấn ký thời đại cũ, Bàn Cổ Điện chính là trở ngại lớn nhất.

Chỉ vì có Hậu Thổ chế hành nên vật này mới không bị Thiên Đạo thu lấy.

Nay Hậu Thổ muốn giao đạo thống Bàn Cổ Điện cho Thông Thiên luyện hóa.

Trong đó có khả năng chứa đựng Khai Thiên Đại Đạo hoàn chỉnh, Lực Chi Pháp Tắc và Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Thông Thiên nói không tâm động là giả.

Khoan hãy bàn Bàn Cổ Điện là pháp bảo tầng thứ nào, chỉ riêng mấy chữ "trái tim Bàn Cổ" đã khiến Thông Thiên phấn chấn không thôi.

Nhưng nhật sau nếu luyện hóa Bàn Cổ Điện thì e là phải trở mặt với Hồng Quân.

Hậu Thổ này cũng không vừa nha.

Thông Thiên tuy cảm thấy sớm muộn gì cũng sẽ trở mặt với Hồng Quân, nhưng việc Hậu Thổ làm chẳng khác nào cưỡng hành buộc Thông Thiên và Cửu U vào một chỗ.

"Việc này cũng không thể nóng vội, đạo hữu cứ suy nghĩ kỹ đi.

Đây là tàn phiến của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Kỳ, cũng là chìa khóa mở Bàn Cổ Điện, đạo hữu cứ thu lấy trước." Hậu Thổ nhìn ra sự nghi lự của Thông Thiên.

Vốn dĩ nàng không định tiết lộ tin này nhanh như vậy, nhưng Thông Thiên đã đập Ngọc Hư Cung, bạo đả Nguyên Thủy, lại đắc tội Tây Phương nhị thánh, nhật sau ở Tử Tiêu Cung e là không dễ ăn nói.

Thông Thiên hữu tình hữu nghĩa như thế, Hậu Thổ cũng muốn để lại cho y một đường lui.

Tàn phiến Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Kỳ chính là thành ý lớn nhất của nàng.

Thông Thiên không vội đáp ứng, việc này có thể làm cũng có thể không làm.

Chỉ là Thông Thiên không muốn nợ nhân quả của Hậu Thổ.

Hiện tại chưa phải lúc để luyện hóa Bàn Cổ Điện.

Hậu Thổ làm việc thấu đáo, không vòng vo, tâm tính đơn thuần, toàn tâm nghĩ cho Thông Thiên.

Thông Thiên tự nhiên cũng không làm mất mặt nàng.

Tàn phiến của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Kỳ, Thông Thiên cũng không từ chối mà thu lấy.

Phen này nhân quả đã kết thúc, nguyên thần của Hỏa Linh Thánh Mẫu đã được xử lý ổn thỏa.

Nhưng Thông Thiên chưa vội rời đi mà ngồi lại điện Bình Tâm bắt đầu luận đạo cùng Hậu Thổ.

Hậu Thổ hóa thân lục đạo luân hồi, cảm ngộ vô thượng đại đạo, mà Thông Thiên là người xuyên việt nên thông hiểu vạn vật.

Hai người luận đạo khiến điện Bình Tâm vang lên từng trận huyền diệu chi âm.

Đang lúc hai người luận đạo thì Nguyên Thủy cùng Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn đang hừng hực khí thế bay về phía Tử Tiêu Cung.

Hiển nhiên Nguyên Thủy đã thuyết phục được nhị thánh Tây Phương, cả ba cùng đi cáo trạng.

Lần này bất luận thế nào cũng phải trừng phạt Thông Thiên!

Thậm chí cả ba còn ghé qua Thiên Đình mời cả Hạo Thiên đi cùng.

Đại nghiệp phong thần có nhân quả rất lớn với Thiên Đình.

Hiển nhiên bọn họ muốn kéo cả Thiên Đình xuống nước.

Thiên Đế Hạo Thiên vô cùng ái ngại, ba vị Thánh nhân cùng mời, ai cũng có mặt mũi thiên đại, lão chẳng dám đắc tội người nào.

Dù trong lòng không muốn nhưng Hạo Thiên cũng chỉ đành theo chân ba người lên Tử Tiêu Cung.

Lúc này tại Tử Tiêu Cung, Hồng Quân cau mày chặt chẽ.

Bát Bảo Công Đức Trì bị hủy, Tây Phương giáo suýt chút nữa bị Tru Tiên Trận diệt môn.

Nay Ngọc Hư Cung bị đập, Nguyên Thủy bị Thông Thiên chém ba lần.

Quan trọng nhất là Thông Thiên tự tay xé nát Phong Thần Bảng, trực tiếp đưa thần hồn trên bảng vào lục đạo luân hồi.

Chương 42

"Đạo Tổ tại thượng, ban đầu ta lĩnh pháp chỉ của ngài mới lên đảo Bồng Lai, nào ngờ Thông Thiên ngang ngược bất chấp, phong tỏa cả Bồng Lai.

Nay Thông Thiên vì tư nhân quả mà báo phục, đại kiếp phong thần e là không thể tiếp tục nữa!" Chuẩn Đề đạo nhân nước mắt nước mũi giàn dụa, suýt chút nữa khóc thành tiếng trong cung.

"Phong Thần Bảng là chí bảo do Thiên Đạo ban xuống, vậy mà nay bị Thông Thiên hủy hoại, đem sinh linh trên bảng nhập vào lục đạo luân hồi.

Thông Thiên hiêu trương bạt hỗ, ỷ thế có nhiều chí bảo mà tứ vô kỵ đạn, hoàn toàn không coi Thánh nhân chúng ta ra gì.

Đạo Tổ, nếu việc này không cho một lời giải thích, đệ tử Xiển giáo ta cũng sẽ học theo Thông Thiên, cả giáo bế quan!

Chức trách phong thần này ta cũng không gánh vác nữa!" Nguyên Thủy thần sắc bi đỗng, quỳ rạp dưới Tử Tiêu Cung.

Lão bắt đầu khóc tố, Ngọc Hư Cung bị đập, đệ tử tử thương vô số, ngay cả đại đệ tử Quảng Thành Tử cũng bị Thông Thiên thiết kế giết chết.

Khoa trương nhất là Thông Thiên giả ý để Trường Nhĩ Định Quang Tiên đầu hàng rồi thiết hạ thủ đoạn nhục nhã lão!

Nguyên Thủy càng nói càng phẫn nộ, cuối cùng nước mắt tuôn rơi, không nói nên lời.

Nhìn màn này, Chuẩn Đề đạo nhân thầm tán thưởng không thôi.

Năng lực thiêu dệt của Nguyên Thủy còn cao minh hơn lão nhiều.

Thật là coi thường lão rồi.

Hạo Thiên tuy mặt không biểu cảm nhưng trong lòng cười thầm.

Không tìm đường chết thì sao rước họa vào thân?

Nguyên Thủy và Chuẩn Đề đều tự chuốc lấy họa, đắc tội Thông Thiên nên mới lãnh hậu quả.

Sắc mặt Hồng Quân lúc này càng lúc càng khó coi, những chuyện này lão tự nhiên thấu rõ.

Lúc này thấy mấy vị Thánh nhân khóc lóc, trong lòng Hồng Quân cũng bực bội.

Hành động của Thông Thiên thực sự quá phản thường.

Quá nhiều chí bảo hoành không xuất thế, tu vi pháp đạo tăng vọt khiến cho sự chế hành giữa các Thánh nhân không còn nữa.

"Được rồi, im hết đi!" Hồng Quân nhìn Nguyên Thủy và mấy người kia, tâm đầu khẽ động rồi nói: "Nguyên Thủy, ngươi chủ trì đại nghiệp phong thần cũng không dễ dàng.

Đây là Chư Thiên Khánh Vân, luyện hóa bảo vật này có thể trực tiếp đăng lâm Hỗn Nguyên cửu trọng thiên!" Hồng Quân ban Chư Thiên Khánh Vân cho Nguyên Thủy.

Đây là chí bảo của Hồng Quân, chứa đựng vô lượng khí vận, ngồi trên đó là tiên thiên bất bại, khí vận bản thân liên miên, diệu dụng vô cùng.

Nguyên Thủy trong lòng thầm mừng, không ngờ khóc lóc một hồi lại được lợi lộc bực này.

Hồng Quân sau đó lại nhìn về phía Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, phất tay ban hạ hai đại chí bảo.

Một là Nhị Thập Tứ Phẩm Tịnh Thế Liên Đài, lăng giá trên Thập

Nhị Phẩm Liên Đài, có thể sánh với đỉnh phong Tiên Thiên Chí Bảo.

Ngồi trên đó tĩnh tâm ngưng thần có thể ngưng tụ vô lượng pháp đạo.

Chuẩn Đề tu hành Tam Bảo Đại Tịnh Thiên, rất phù hợp với Bồ Đề Đại Đạo của lão.

Tiếp Dẫn đạo nhân thì được một cây phất trần, gọi là Chính Khí Phất Trần, là chứng đạo chí bảo của Hồng Quân.

Đây là chí bảo Huyền môn, chứa đựng vô lượng khí cơ, tùy ý phất động là có Thiên Đạo biến hóa, khí lượng khôn lường.

Hạo Thiên đứng bên cạnh mà tim đập loạn xạ.

Lần này Hồng Quân vì trấn an lòng người mà đã hạ huyết bản rồi.

Chính Khí Phất Trần, Tịnh Thế Liên Đài, Chư Thiên Khánh Vân, toàn là những thứ kinh thiên động địa!

Chỉ không biết tiếp theo sẽ xử trí Thông Thiên thế nào.

Ba vị Thánh nhân kia đâu chỉ muốn mấy kiện pháp bảo, bọn họ làm sao buông tha cho Thông Thiên!

"Đạo Tổ, Thông Thiên uổng cố tình nghĩa sư huynh đệ, nhiều lần hạ sát thủ, nay càng không tôn Thiên Đạo, phen này nếu không trừng phạt thì chúng ta không phục!" "Thông Thiên nhiều lần ỷ vào Tru Tiên Tứ Kiếm sính hung, nay càng tứ ý vọng vi, xin Đạo Tổ thu hồi trận này." "Cùng là Thiên Đạo Thánh nhân, phải gánh vác công đức tạo hóa thiên địa, hành động này của Thông Thiên thật quá mức xuất cách." Ba vị Thánh nhân vẫn lải nhải không ngừng trước Tử Tiêu Cung, kể tội Thông Thiên.

Hồng Quân trong lòng cũng thập phần uất muộn, Thông Thiên gây ra bao nhiêu chuyện rắc rối, cuối cùng lão lại phải đi dọn dẹp.

Vì Thông Thiên can thiệp thô bạo mà đại kiếp phong thần xuất hiện vô số biến số.

Thiên Đạo muốn ổn định Hồng Hoang, nhưng biến số bực này đã nằm ngoài tầm kiểm soát của Hồng Quân.

"Hạo Thiên, việc này ngươi thấy thế nào!" Hồng Quân quay sang hỏi Thiên Đế Hạo Thiên.

Hạo Thiên cau mày, thầm nghĩ các Thánh nhân tranh chấp liên quan gì đến ta.

Nhưng trước mặt Hồng Quân, lão không dám nói bậy.

"Thông Thiên sư huynh lần này quả thực có tổn hại nhan diện Thánh nhân, nhân quả trong đó Hạo Thiên cũng không nhìn thấu!" Nghe Hạo Thiên nói vậy, Nguyên Thủy cười lạnh: "Một câu tổn hại nhan diện Thánh nhân là xong sao?" Hạo Thiên mặc kệ sự mỉa mai của Nguyên Thủy.

Bọn họ ỷ vào tu vi và cảnh giới thường xuyên chèn ép Hạo Thiên, lão cũng chẳng thèm chấp.

Cuộc chơi của các Thánh nhân, Hạo Thiên không muốn nhúng tay.

Lúc cần nhận túng thì phải nhận túng.

Nhật sau đệ tử Tam giáo kiểu gì chẳng phải vào Thiên Đình, lúc đó sẽ có thóp để ta nắm.

"Được rồi!" Hồng Quân biết có hỏi cũng chẳng ra kết quả gì.

Lão khấp động pháp ấn, trực tiếp truyền âm từ Tử Tiêu Cung.

"Nghiệt đồ Thông Thiên, nghịch thiên thi vi, khiến Thiên Đạo sinh biến, Tam giáo bất ổn, mau tới Tử Tiêu Cung chờ lệnh phát lạc!" Đạo âm của Hồng Quân thông huyền, truyền khắp lục giới.

Trong trời đất Hồng Hoang, phàm là sinh linh từ Chuẩn Thánh trở

lên đều cảm thấy tâm đầu chấn động.

Thiên Đạo thánh uy hiển hiện vô di.

“Cuối cùng Đạo Tổ cũng ra tay với Thông Thiên rồi!” Tại núi Thủ Dương, Lão Tử thở dài một tiếng.

Thời gian qua lão luôn suy nghĩ về cái gọi là “công đức lừa bịp” mà Thông Thiên đã nói.

Công đức là do Thiên Đạo ban xuống, quả thực có vài điểm nghi vấn.

Lão Tử tu hành Vô Vi Đại Đạo, vô lượng vô kiếp, vô pháp vô thiên.

Thuận ứng Thiên Đạo cũng có thể quy về hư không.

Với Lão Tử, nếu đây là một ván cờ khổng lồ thì e là với đạo hạnh của lão cũng khó lòng thoát ra.

Cục diện hiện tại chỉ có thể tĩnh quan kỳ biến.

Chuyện ở Tử Tiêu Cung lần này e rằng sẽ dẫn đến sóng gió cực đại.

Lão Tử không dám chậm trễ, lần trước vì một ván cờ mà lỡ dở thời gian khiến Nguyên Thủy bị đánh tơi bời, lần này lão trực tiếp đằng vân hướng về Tử Tiêu Cung.

Tại Luân Hồi Đại Điện của Cửu U, cả Thông Thiên và Hậu Thổ đều mở mắt.

Chương 43

Hồng Quân truyền âm, chúng sinh lục giới phàm là người có thân phận đều đã biết.

Lần này Hồng Quân e là muốn đem Thông Thiên ra khai đao.

"Đạo hữu lần này làm tuy không thẹn với đạo tâm, nhưng e là ở Tử Tiêu Cung khó lòng thoát thân." Ánh mắt Hậu Thổ lộ vẻ nhu hòa: "Nếu cần, bản cung có thể cùng lên Tử Tiêu Cung một chuyến." Thông Thiên lắc đầu, nhìn Hậu Thổ với vẻ cảm kích: "Đạo hữu không nhiễm bụi trần, chí thuần chí thiện, đoạn không thể vì bần đạo mà dính líu vào nhân quả này.

Tử Tiêu Cung bần đạo tất nhiên phải đi một chuyến, đại đạo quang minh, càn khôn vô cực, bần đạo tự có nơi để đi." Nói xong, Thông Thiên trực tiếp dùng Hồng Mông Lượng Thiên Xích khai tịch thời không, độn về phía Tử Tiêu Cung.

"Nếu kiếp này không vẫn lạc, y sẽ là đệ nhất Thánh của Hồng Hoang!" Nhìn Thông Thiên sái thoát như vậy, Hậu Thổ dành cho y cái nhìn tán thưởng.

Trong Tử Tiêu Cung, chư thánh hội tụ.

Hồng Quân tọa trấn ở giữa, xung quanh quấn quanh từng luồng thần quang.

Đôi mắt lão không hiển lộ thần quang, diện sắc vô bi vô hỉ, mang lại cảm giác uy nghiêm cực độ.

Thông Thiên hiên ngang bước vào Tử Tiêu Cung.

"Chư vị đạo hữu, vẫn khỏe chứ!" Thông Thiên mỉm cười thản nhiên chào hỏi.

“Không biết Đạo Tổ triệu hoán ta là có việc gì.” Thấy Thông Thiên giả ngu, Nguyên Thủy đứng bên cười lạnh: “Thông Thiên, lần này e là trốn không thoát đâu, trước mặt Đạo Tổ, hôm nay là lúc thanh toán nhân quả rồi.” “Trốn?

Bản tọa hành sự đoan chính, không thẹn với đạo tâm, chưa bao giờ phải trốn.” Thông Thiên nhìn thẳng vào mắt Nguyên Thủy, chính khí lẫm liệt: “Ngược lại có vài kẻ sau lưng tính kế, minh tranh ám đấu, chịu thiệt thòi lại chạy đến trước mặt Đạo Tổ khóc lóc, chẳng khác gì đứa trẻ ba tuổi chưa dứt sữa!” Bị Thông Thiên trào phúng, Nguyên Thủy nộ bất khả át.

Lão biết mình chẳng bao giờ đấu khẩu lại Thông Thiên nên đành im lặng chờ Hồng Quân tài định.

“Trước cửa Đạo Tổ không được phóng tứ, Thông Thiên nếu nhận sai, Đạo Tổ có thể võng khai nhất diện!” Lão Tử đứng bên cạnh khuyên nhủ, nhưng trong lòng lại thấy Thông Thiên dường như đã chuẩn bị sẵn sàng cho mọi tình huống.

Nghe Lão Tử nói, Thông Thiên gật đầu: “Sư huynh giáo huấn phải, chỉ là bần đạo tự thấy mình không sai, sao phải nhận tội!” “Ngươi xé hủy Phong Thần Bảng, đó là trọng tội!” Chuẩn Đề lớn tiếng quát.

“Tây Phương nhị lừa trọc, ở đây không có chỗ cho các ngươi lên tiếng!” Khí thế của Thông Thiên bùng nổ, ép thẳng về phía hai người Tây Phương.

“Được rồi, đừng ồn ào nữa.” Lúc này Hồng Quân phất tay, tử khí trong Tử Tiêu Cung cuộn trào, tiêu tán khí thế của Thông Thiên vào hư không.

“Thông Thiên, đại kiếp phong thần là do Thiên Đạo định đoạt.

Đã là Thiên Đạo Thánh nhân, hưởng thụ Thiên Đạo công đức thì phải nghĩ cho chúng sinh Hồng Hoang, gánh vác chức trách Thánh nhân.

Một khi lượng kiếp khai khởi, đệ tử dưới trướng các ngươi tất nhiên bị ảnh hưởng, nhưng bản thân các ngươi thì không.

Chỉ có đệ tử lên Phong Thần Bảng mới có thể may mắn thoát nạn, giữ lại một tuyến sinh cơ.

Kiếp này để tiêu trừ sát cơ thiên địa, Thánh nhân không tiện can thiệp, nếu can thiệp vào e rằng sẽ có nguy cơ vẫn lạc!" Lời của Hồng Quân đầy vẻ uy nghiêm không thể chối từ, khiến chư thánh cảm thấy tâm thần trì trệ.

Thánh nhân có thể không nhập kiếp, nhưng cũng không thể can thiệp.

Nếu nhập kiếp thì chính bản thân họ cũng có nguy cơ vẫn lạc.

Đây là đang uy hiếp Thông Thiên sao?

Lão Tử thở dài, nay Hồng Quân đã lên tiếng, nếu Thông Thiên không cúi đầu thì không biết hậu quả sẽ lớn thế nào.

Hôm nay các Thánh nhân tụ tập ở đây đều vì Thông Thiên.

Nếu y không đưa ra một lời giải thích thỏa đáng thì e là khó xong chuyện.

"Thông Thiên sư đệ, lượng kiếp lần này không thể né tránh!

Nếu trong lượng kiếp mà đệ tử đều vẫn lạc thì còn nghĩa lý gì, chi bằng để đệ tử nhập vào Phong Thần Bảng mới có một tuyến sinh cơ." Cánh tay không bao giờ bẻ gãy được đùi, Thông Thiên dù thực lực tăng mạnh nhưng sao đấu lại được Hồng Quân.

Ý của Lão Tử rất đơn giản: muốn Thông Thiên hy sinh Tiệt giáo

để bảo toàn bản thân, chuyện sau này tính sau.

"Thông Thiên sư huynh, Đạo Tổ và Lão Tử sư huynh nói rất đúng, nhật sau đệ tử Tiệt giáo bái nhập Thiên Đình, bản tọa tất nhiên sẽ hậu đãi." Hạo Thiên im lặng bấy lâu nay cũng lên tiếng, muốn bán cho Thông Thiên một cái ân tình.

"Hừ, Thông Thiên, nếu vì môn hạ mà suy nghĩ thì càng nên để bọn chúng lên Phong Thần Bảng!

Thiên Đạo Thánh nhân phải làm tròn chức trách của mình." Nguyên Thủy và Chuẩn Đề thấy Thông Thiên im lặng, tưởng y đã dao động nên liền bồi thêm.

Thù hận gì cũng không quan trọng bằng phong thần, nếu Thông Thiên đáp ứng thì mọi chuyện đều ổn.

Nhìn vẻ mặt hư ngụy của Nguyên Thủy và Chuẩn Đề, Thông Thiên thật sự không chịu nổi nữa.

"Nếu phong thần có lợi ích lớn như vậy thì đệ tử Tây Phương giáo và Xiển giáo cứ việc đi mà phong thần, lợi ích đó ta nhường hết." Thấy Thông Thiên trực tiếp cự tuyệt, các vị Thánh nhân đều kinh hãi.

Không ngờ trước thái độ cường ngạnh của Hồng Quân mà Thông Thiên vẫn dám từ chối.

Đây là muốn vả mặt Hồng Quân sao?

Chẳng lẽ y không sợ Đạo Tổ trách phạt?

Lượng kiếp phong thần này Nguyên Thủy và Chuẩn Đề đâu muốn đệ tử mình nhập kiếp, chẳng qua vì tính kế không xong nên mới bày ra đủ trò.

Nay trước mặt Đạo Tổ, bọn họ muốn mượn gió bẻ măng.

Hôm nay nếu thu phục được Thông Thiên thì y buộc phải nhập

kiếp.

Chuẩn Đề đạo nhân bước ra, mặt đầy vẻ chính khí lẫm liệt như thể là hóa thân của Thiên Đạo muốn chủ trì công đạo: "Thông Thiên, ngươi thân là Thiên Đạo Thánh nhân nhưng không biết tạo hóa, uổng phí Thiên Đạo công đức đã đưa ngươi lên thánh vị." Nguyên Thủy cũng tỏ vẻ hận sắt không thành thép: "Thông Thiên, lúc này hối lỗi vẫn còn kịp, bằng không làm sư huynh như ta e là không nhận sư đệ nữa, nhật sau trời đất bao la e rằng không còn nơi cho ngươi dung thân!" Nguyên Thủy nói rất chân tình, như thể một người anh khuyên nhủ đứa em lầm lỗi.

Nghe những lời này, Thông Thiên trong lòng khinh bỉ vô cùng.

"Đủ rồi, thật là hư ngụy đến cực điểm." Thông Thiên cười lớn, đạo âm truyền đi không chút kiêng dè.

"Nói cho cùng, các ngươi muốn Tiệt giáo đệ tử ứng kiếp đều là vì cái Thiên Đạo thánh vị này!

Nếu Thiên Đạo đã không dung Tiệt giáo ta, không dung Thông Thiên ta, thì thánh vị này cần làm gì!" Thông Thiên nói lời lạnh lùng, thấu ra sự khinh miệt sâu sắc.

Giữa các Thánh nhân tình cảm đạm bạc, chỉ toàn là tính kế.

Đồng hành với hạng người này, Thông Thiên thấy bất tiết.

Ngay cả Thái Thanh Lão Tử làm việc cũng rụt rè sợ sệt, bị Thiên Đạo hạn chế.

Cái Thiên Đạo thánh vị như thế đối với Thông Thiên thật sự chẳng có chút quyến luyến nào.

Nghe Thông Thiên nói thánh vị vô dụng, chư thần trong Tử Tiêu Cung đều ngây người, ngay cả Hạo Thiên cũng chấn kinh.

Trước mặt Hồng Quân mà dám nói thế, hôm nay định không làm Thánh nhân nữa sao?

Thiên Đạo thánh vị quý giá biết bao, sinh linh Hồng Hoang ai chẳng khao khát.

Thông Thiên muốn bảo toàn Tiệt giáo chẳng phải cũng vì Tiệt giáo mang lại cho y vô tận Thiên Đạo công đức để giữ vững thánh vị sao?

Nói năng thật là đường hoàng.

Chuẩn Đề đạo nhân cười lạnh: "Thông Thiên nói lời khí bực thật hư ngụy, nếu không phải vì thánh vị, chúng ta hà tất phải làm ầm lên đến nước này." Nguyên Thủy cũng trào phúng: "Thông Thiên sư đệ, đừng tự dối mình dối người nữa, thánh vị không dễ mà có, đừng vì muốn làm màu mà chọc giận Đạo Tổ.

Đến lúc bị phế thánh vị thật thì có khóc cũng chẳng có chỗ mà khóc đâu." Từ bỏ thánh vị?

Chư thánh mưu tính bấy lâu chẳng phải vì muốn khí vận bản thân hưng thịnh, thánh vị vững chắc sao.

Nguyên Thủy thầm cười lạnh, Thông Thiên thật nực cười.

Chương 44

Dùng lời lẽ đó để khiêu khích tâm thái của Đạo Tổ, đến lúc mất thánh vị thật chắc lại phải chạy sang cầu xin ta và Lão Tử thôi.

Hạo Thiên thì kinh hãi, lời này nói trước mặt Hồng Quân quả là đại nghịch bất đạo.

"Thông Thiên sư huynh, mau hướng Đạo Tổ bồi tội đi, lời khí bực này hơi quá rồi." Thông Thiên tâm tư sáng rõ.

Hồng Mông Tử Khí chính là chứng đạo cơ duyên của Thánh nhân.

Cái gọi là chứng đạo cơ duyên thực chất là ký thác nguyên thần vào Thiên Đạo, được Thiên Đạo thừa nhận để trở thành Thiên Đạo Thánh nhân.

Hồng Mông Tử Khí giúp hoàn thiện căn cơ, đề thăng tu vi, nhưng một khi đã thành thánh theo cách này thì tu vi khó mà tiến thêm bước nữa.

Giống như việc tự chém một đao, Đại Đạo bản thân không hoàn thiện, chẳng khác nào một kẻ tàn phế.

Thông Thiên nay có Đại Diễn Hồng Mông Đạo Thể, tu luyện Đại Diễn Hồng Mông Thánh Quyết, dung luyện tinh huyết của Sang Thủy Nguyên Linh, nội hàm có thể sánh ngang Hỗn Độn Ma Thần.

Truyền thừa Thiên Đạo, Thiên Đạo thánh vị chẳng qua chỉ giúp y mạnh hơn một chút khi đấu pháp ở cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng lại phải chịu sự chế ước của Thiên Đạo, không thể làm trái.

Nếu làm trái Thiên Đạo quy tắc thì sẽ bị trừng phạt, Hồng Mông Tử Khí trong cơ thể sẽ phản phệ bản thân.

Thông Thiên lặng lẽ nhìn chư thánh trong Tử Tiêu Cung.

Đám sinh linh này đều tưởng y đang nói đùa, chỉ là lời khí bực.

Ngay cả Hồng Quân lúc này ánh mắt cũng đã thay đổi.

Một tia sát cơ thấp thoáng mang theo vị đạo uy hiếp.

Thân là nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, sáng lập Tiệt giáo, truyền hạ đạo thống đã đủ để hồi đáp công đức của Bàn Cổ.

Nếu không làm Thiên Đạo Thánh nhân nữa thì Hồng Quân hay Thiên Đạo cũng chẳng có lý do gì để bắt bẻ y.

Thông Thiên đôi mắt ngưng tụ, trên nguyên thần lượn lờ một luồng tử khí u u.

Luồng tử khí này tỏa ra Thiên Đạo thánh uy, quấn quanh vô cùng Thiên Đạo công đức, gắn bó mật thiết với đạo hạnh của Thông Thiên.

"Trảm!" Thông Thiên hư chỉ một cái, tỏa ra phong mang đáng sợ.

"Xoạt!!" Một đạo kiếm khí hư vô phiêu miểu chém phá quang âm, chém thẳng vào mi tâm của Thông Thiên.

Từng giọt thần huyết rơi rụng, một đạo Hồng Mông Tử Khí thế mà bị Thông Thiên sinh sinh chém ra khỏi cơ thể!

Đại Diễn Hồng Mông Thần Quyết thôi diễn đến nay, Thông Thiên đã lĩnh ngộ được một đạo lý.

Nếu gông xiềng Thiên Đạo không phá, tu vi của hắn sẽ mãi bị cấm cố tại cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không thể tiến thêm một bước nào nữa.

Chỉ có phá diệt xiềng xích Thiên Đạo, xua tan Hồng Mông Tử Khí, phá bỏ sự hạn chế của Thánh vị đối với bản thân mới có thể thực sự siêu thoát Thiên Đạo!

Một kiếm, mang theo tuệ nhãn chí cao, trảm mạnh lên bản mệnh Thánh vị.

Một giọt thần huyết, bảo quang lưu ly, chính là Thánh vị mà Thông Thiên đã trảm ra.

Thánh nhân bất tử bất diệt, dù cho vô lượng lượng kiếp giáng lâm cũng không thể vẫn lạc, bởi vì nguyên thần Thánh nhân đã ký thác vào Thiên Đạo.

Nhưng Thánh vị dù sao cũng là vật ngoại thân, tự trảm Thánh vị là do ý chí của bản thân làm chủ, Thiên Đạo hay Hồng Quân đều không thể can thiệp.

Xoạt!

Theo một giọt thần huyết hội tụ rồi tan biến, một đạo Hồng Mông Tử Khí tiêu tán.

Nhân quả Thiên Đạo, nghiệp vị Thánh nhân cũng trong phút chốc ầm vang vỡ vụn.

Việc Thánh nhân phá diệt đạo quả trong Hồng Hoang tương đương với việc Thánh nhân triệt để vẫn lạc.

Giữa thiên địa Hồng Hoang, cuồng lôi vang dội cửu thiên, máu nhuộm thương khung.

Cửu thiên bích lạc đều có dị tượng hiển hóa.

Thiên uy hoàng hoàng như muốn diệt thế.

Chư thiên thần linh không ai không kinh hãi vạn phần, nhìn về phía thương khung.

Trong Oa Hoàng cung, Nữ Oa đột nhiên kinh tỉnh: "Chẳng lẽ Thông Thiên đã chọc giận Đạo Tổ, bị phế đi Thánh vị!" Nữ Oa cảm giác giữa thiên địa dường như có đại sự sắp phát sinh.

Nhân quả cực kỳ đáng sợ, có khả năng sẽ ba cập đến bản thân.

Đối với Thông Thiên, Nữ Oa vốn có hảo cảm, nhưng nếu phải dây dưa nhân quả, nàng lại không muốn.

Lúc này Nữ Oa đóng cửa Đại Tố Thiên, lâm vào bế quan thâm tầng.

"Một đời thiên kiêu, ngạo cốt như thế, dù bị trảm Thánh vị vẫn cứ đỉnh thiên lập địa." Trấn Nguyên đại tiên nhìn lên thiên khung, trong ánh mắt lộ ra vài phần kính sợ.

Tài chân chính cường giả là không thẹn với lòng, không sợ Thiên Đạo.

Trong Địa phủ, Minh Hà lão tổ thở dài một hơi.

Việc Thông Thiên rớt đài Thánh vị khiến Minh Hà chấn kinh vạn phần.

Mất đi Thánh vị, e rằng cảnh ngộ của Thông Thiên sẽ rất gian nan.

Minh Hà lão tổ vốn có chút giao tình với Thông Thiên, lập tức độn vào Cửu U, hy vọng vị ở Cửu U kia có thể xuất sơn cầu tình giúp Thông Thiên.

Nhưng khi Minh Hà lão tổ đến Cửu U mới biết một tin tức đáng sợ: Thông Thiên tự trảm Thánh vị!

Tự trảm Thánh vị và bị trảm Thánh vị là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau.

Hành động này chẳng khác nào vỗ thẳng vào mặt các vị Thánh nhân và Hồng Quân.

Ngạo cốt như thế khiến người ta bội phục.

Hậu Thổ cũng không xuất sơn, chỉ bảo với Minh Hà rằng đó là lựa chọn của Thông Thiên, khi nào thực sự cần sự giúp đỡ của bản cung,

Hậu Thổ tự nhiên sẽ ra tay.

Kịch tính nhất chính là ở Tử Tiêu cung.

Thông Thiên tự trảm Thánh vị, phế bỏ Thánh nhân đạo quả, gây ra ba đào vô tận trong Tử Tiêu cung.

Hành động này chỉ có thể dùng hai chữ nghịch thiên để hình dung.

Chư thiên sinh linh, ai có được phách lực lớn lao như vậy?

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thầm cười không thôi.

Trong mắt hai vị Thánh nhân Tây Phương, sau khi Thông Thiên phế đi Thánh vị sẽ không còn khả năng che chở đệ tử Tiệt giáo.

Sau này đệ tử Tiệt giáo e rằng sẽ tứ phân ngũ liệt, Tây Phương giáo cũng có thể từ đó chia một chén canh, thậm chí có thể thao túng Phong Thần đại kiếp để mưu đoạt thêm nhiều lợi ích.

Lão Tử sắc mặt thiết thanh nhìn Thông Thiên, tiếc nuối không thôi.

Thông Thiên đã nhảy ra ngoài nhân quả, nhưng nếu không tự phế Thánh vị, sau này làm sao tồn tại trong Hồng Hoang?

Đệ tử Tiệt giáo cũng sẽ vì sự lỗ mãng của hắn mà mất mạng.

Chương 45

Không còn Thánh vị che chở, Thông Thiên không còn là Thiên tôn, chỉ là một tán tiên trong Hồng Hoang, làm sao có thể tịnh liệt cùng Tam Thanh.

Nguyên Thủy sắc mặt âm trầm bất định, nhìn Thông Thiên với vẻ tiếc nuối vô cùng.

Đương nhiên đó chỉ là vẻ bề ngoài, trong lòng lão sớm đã mở cờ trong bụng.

Thông Thiên ngu ngốc tự phế Thánh vị, Nguyên Thủy nay lại được Chư Thiên Khánh Vân, càng thêm đắc ý.

Sau này mọi thứ trong Hồng Hoang đều sẽ rơi vào tay lão khống chế.

Chỉ có Hồng Quân ngồi trên cao vị là ánh mắt lãnh mạc, thậm chí có vài phần âm sâm.

Hồng Quân muốn nhìn thấu Thông Thiên nhưng phát hiện Thông Thiên như một mê đoàn.

Thà là một mê đoàn còn hơn là một tờ giấy trắng, không vướng bận, không nhân quả.

"Sư đệ, cớ sao lại đến nông nỗi này!" Lão Tử thở dài một tiếng nói.

Lúc này Thông Thiên khí tức suy yếu, khóe miệng rỉ ra từng tia thần huyết.

Hắn mỉm cười gật đầu: "Đó là lựa chọn của ta." Lão Tử lắc đầu, không nói gì thêm.

Thông Thiên sau đó nhìn về phía Hồng Quân: "Hôm nay bần đạo Thánh vị đã trảm, nhân quả Thiên Đạo đã diệt, Tử Tiêu cung náo nhiệt, bần đạo không góp vui nữa!" Ánh mắt Hồng Quân khẽ động, chậm rãi nói: "Tình nghĩa sư đồ giữa ta và ngươi đã tận, sau này hãy tự lo lấy." Thông Thiên trảm Thánh vị khiến đạo tâm Hồng Quân cũng có chút dao động.

Đây là chuyện mà Hồng Quân nghĩ không bao giờ có thể xảy ra.

Hồng Quân quyết định đợi Thông Thiên đi rồi sẽ dùng Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp diễn hóa một phen.

Nhưng khi Thông Thiên vừa quay người rời đi, Nguyên Thủy lại lên tiếng: "Thông Thiên, đã không còn là đệ tử Đạo Tổ, Tru Tiên Tứ Kiếm nên để lại Tử Tiêu cung." Giọng nói Nguyên Thủy lãnh mạc, bộ mặt hoàn toàn thay đổi.

Chuẩn Đề đạo nhân biết đây là lúc dậu đổ bìm leo tốt nhất: "Tru Tiên Tứ Kiếm là Đạo Tổ ban cho, đoạn không thể mang ra khỏi Tử Tiêu cung." "Có bản lĩnh thì tới lấy." Thông Thiên lạnh lùng quay người, không hề để Chuẩn Đề vào mắt.

Giọng nói quyết tuyệt mang theo khí thế đại vô úy.

Nguyên Thủy và Chuẩn Đề sắc mặt biến đổi, không dám đuổi theo.

"Thôi đi, cứ để hắn đi, dù sao cũng là tình nghĩa sư huynh đệ một thời." Lão Tử đứng ra nói một câu công đạo.

Nguyên Thủy và Chuẩn Đề thấy Lão Tử đã lên tiếng cũng không tiện bác mặt mũi.

"Đạo Tổ, lần này Thông Thiên hành động như vậy, Phong Thần đại kiếp nên tiến hành thế nào?" Tứ đại Thánh nhân cùng Hạo Thiên đều nhìn về phía Hồng Quân.

Lúc này thái độ của Hồng Quân quyết định tất cả.

"Sự tình này giao cho Nguyên Thủy chủ trì, chư vị Thánh nhân cũng không cần ký tên vào Phong Thần bảng nữa.

Những kẻ vẫn lạc trong đại kiếp tự nhiên sẽ thu vào trong Phong Thần bảng." Để lại hai câu đó, Hồng Quân biến mất khỏi Tử Tiêu cung.

Duy nhất một tờ Phong Thần bảng hoàn toàn mới rơi vào tay Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy có được Phong Thần bảng, tự đắc mãn nguyện.

Lần này lật đổ được Thông Thiên, lại nắm quyền Phong Thần bảng, mọi biến hóa trong Hồng Hoang sẽ nằm trong tầm tay.

Chuẩn Đề đạo nhân cúi người bái Nguyên Thủy: "Đạo hữu đừng quên nhân quả đã hứa với bần đạo trước Tử Tiêu cung." "Thiện!" Nguyên Thủy và Chuẩn Đề nhìn nhau cười, nghênh ngang bước ra khỏi Tử Tiêu cung.

Thấy Hạo Thiên, Nguyên Thủy cười lạnh một tiếng rồi ngó lơ, trực tiếp rời đi.

Hạo Thiên nhìn theo, ánh mắt lộ vẻ châm chọc.

Hai kẻ này định hạ nhân quả, người tinh mắt nhìn qua là thấy ngay.

Nguyên Thủy vì liên hợp Tây Phương nhị thánh nên chắc chắn đã hứa hẹn cho Tây Phương nhiều lợi ích trong việc phong thần sau này.

"Vì muốn hãm hại Thông Thiên sư huynh mà thật dùng tận thủ đoạn." Ánh mắt Hạo Thiên lóe lên tinh quang, vì chính mắt hắn thấy sau khi Thông Thiên tự trảm đạo quả, cảnh giới không hề sụt giảm!

Bản mệnh tinh khí thần trông có vẻ tổn thất thảm trọng nhưng căn

bản Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lại không hề lay động.

Hai kẻ kia sau này nếu khinh thường Thông Thiên, e rằng phải trả giá đắt.

Thông Thiên lúc này đã trở về Hồng Hoang.

Tại Tử Tiêu cung trong cơn giận dữ trảm đi Thiên Đạo bản nguyên không phải là nhất thời bốc đồng, hắn sớm đã có tính toán.

Nếu vô cớ trảm đi Thiên Đạo bản nguyên, Hồng Quân chắc chắn sẽ nhận ra.

Nhưng dưới sự uy bức lợi dụ của tứ thánh mà trảm Thánh vị lại là chuyện khác.

Ít nhất trước khi Phong Thần lượng kiếp hoàn thành, Hồng Quân tạm thời sẽ không động đao với Thông Thiên.

Thông Thiên có rất nhiều thời gian để phát triển.

Sau khi trảm Thánh vị, cảm ứng với Thiên Đạo lập tức giảm xuống, nhưng Thông Thiên phát hiện tu vi của mình không giảm bao nhiêu, vẫn là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu kiếp đỉnh phong.

Hồng Mông đạo thể triệt để khế hợp với pháp đạo của bản thân, thậm chí pháp lực còn tinh tiến hơn.

Cảm giác này vô cùng huyền diệu, nguyên bản khi ký thác Thiên Đạo, hắn dùng thị giác Thiên Đạo để cảm tri vạn vật, mượn thế Thiên Đạo để thôi diễn.

Nhưng giờ đây, tất cả đều quy về bản thân, thiên địa vạn vật dường như có muôn vàn liên hệ với hắn.

Loại vận luật đại đạo áp sát tự nhiên này khiến Thông Thiên vui mừng khôn xiết.

Đặc biệt là Đại Diễn Hồng Mông Đạo Thể, sau khi mất đi sức

mạnh Thiên Đạo đã thực sự dung hòa với bản mệnh nguyên thần.

Giờ đây nội hàm Hỗn độn Ma thần đã triệt để phát huy, trong thức hải diễn sinh ra từng luồng hỗn độn chi khí.

Hỗn độn chi khí này do Đại Diễn Hồng Mông Thánh Quyết tu luyện ra, cũng chỉ có Hỗn độn Ma thần mới có thể thực sự tu hành hỗn độn chi khí.

Sinh linh Hồng Hoang hô hấp thổ nạp đều là tiên thiên linh khí, sau vài lần đại kiếp, tiên thiên chi khí tiêu tán biến thành tiên linh chi khí như hiện nay.

Ngay cả Thánh nhân cũng tu hành tiên linh chi khí, nhưng Thông Thiên lại tu hành hỗn độn chi khí.

Về bản chất, hắn đã từ tiên thiên thần thai lột xác thành Hỗn độn Ma thần chân chính.

Thiên Đạo quả nhiên là một loại gông xiềng, Công đức Thánh nhân chỉ có thể làm quân cờ của Thiên Đạo.

Nay tự trảm một đao lại thực sự giải thoát.

Sau này Thông Thiên tu hành chính là Đại Đạo, không còn liên quan gì đến Thiên Đạo nữa.

Trong lòng Thông Thiên sảng khoái vô cùng, hiện tại các Thánh nhân khác đều nghĩ hắn bị tổn thương căn cơ, tu vi đại giảm.

Phong Thần lượng kiếp sắp bắt đầu, Thông Thiên nhất định phải cho những Thánh nhân kia biết thế nào là trời cao đất dày.

Những gì bọn chúng tính kế, nhất định phải đòi lại gấp vạn lần.

Thông Thiên mở không gian hệ thống.

Lần trước xé Phong Thần bảng, phần thưởng hệ thống vẫn chưa lĩnh nhận: [Diệt Thế Lục Hồn].

Mở không gian hệ thống ra xem, Thông Thiên phát hiện Diệt Thế Lục Hồn đang ở dưới Dao Trì cung ngoài Côn Luân Hư.

Chương 46

"Dao Trì cung là địa bàn của Tây Vương Mẫu, xem ra phải tới thăm hỏi nàng một phen rồi!" Diệt Thế Lục Hồn là chí bảo để luyện chế Lục Hồn Phiên.

Lục Hồn Phiên là loại pháp bảo cực kỳ âm hiểm, viết tên ai lên đó là có thể trực tiếp nguyền rủa chết người đó, ngay cả Thánh nhân cũng không tránh khỏi.

Nếu luyện chế ra bảo vật này, Thông Thiên nhất định phải lấy vài vị Thánh nhân ra thử xem uy lực thế nào.

Trong lúc suy tính, Thông Thiên theo chỉ dẫn của hệ thống bay về phía Dao Trì cung.

Hiện tại trong Hồng Hoang có hai nơi gọi là Dao Trì, một là nơi của Thiên đình Đế mẫu Dao Trì, hai là nơi của Tây Vương Mẫu.

Tây Vương Mẫu do Tây Hoa mẫu khí hóa thành, là tiên thiên thần thai cùng thế hệ với Thông Thiên, cũng là người được Hồng Quân sắc phong đứng đầu nữ tiên thiên hạ.

Còn Dao Trì của Thiên đình chỉ là đồng tử bên cạnh Hồng Quân, thân phận hai bên khác biệt một trời một vực.

Hiện tại Tây Vương Mẫu là cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ, khai tịch Dao Trì cung, không màng thế sự.

Với tu vi của Thông Thiên, trong chớp mắt đã đến ngoài Dao Trì cung.

Hắn cũng không che giấu tu vi, cứ thế hiên ngang bước vào.

Tây Vương Mẫu tu vi thâm hậu, tự nhiên nhận ra Thông Thiên.

“Thánh nhân tại thượng, cung nghênh Thánh nhân!” Trong Dao Trì cung, mười hai vị nữ tiên tiên khí phiêu phiêu cung kính bái lạy.

“Bần đạo nay đã không còn là Thánh nhân, không cần đa lễ!” Thông Thiên gật đầu, tiện tay ban xuống mấy kiện linh bảo.

Đám đệ tử nhận được pháp bảo ai nấy đều vui mừng khôn xiết.

Nữ tiên trong Dao Trì cung hiển nhiên được giáo dục rất tốt, dưới sự giáo hóa của Tây Vương Mẫu, ai nấy đều khiêm tốn cung thuận.

Thông Thiên rất hài lòng, Tây Vương Mẫu quả là người có tâm.

Suốt dọc đường đi không một đệ tử nào bàn tán xôn xao, dù cho việc Thông Thiên trảm Thánh vị đang là tiêu điểm của cả Hồng Hoang.

“Thông Thiên đạo hữu ghé thăm, Dao Trì nghênh đón chậm trễ!” Tây Vương Mẫu thướt tha hành lễ, đôi mắt lấp lánh quang trạch.

Thông Thiên cười nói: “Được mười hai tiên nữ dưới trướng Dao Trì tiên tử nghênh đón, e rằng trong Hồng Hoang cũng không thấy nhiều.” “Đạo hữu tuy không còn là Thánh nhân, nhưng lại là chân tiên đỉnh thiên lập địa, đệ tử trong Dao Trì cung đều cực kỳ kính ngưỡng đạo hữu!” “Nghe tin Thông Thiên đạo hữu tới, đám đệ tử đều tranh nhau muốn bái kiến.” Nghe lời khen ngợi của Tây Vương Mẫu, Thông Thiên chỉ cười trừ.

Chư thần Hồng Hoang đều nghĩ hắn trảm Thánh vị là vì môn hạ đệ tử, sự thật cũng đúng là như thế.

Đệ tử Tiệt giáo ai nấy đều có huyết có nhục, Thông Thiên không nỡ để những đệ tử mình dày công bồi dưỡng biến thành quân cờ.

“Bần đạo tới đây là có yếu sự, mong tiên tử thành toàn.” Thông Thiên thong thả nói.

Nghe Thông Thiên nói có việc cần thành toàn, thần sắc Tây Vương Mẫu khẽ động, đầy hứng thú hỏi: "Chỉ cần Thông Thiên đạo hữu mở lời, việc gì Dao Trì có thể làm nhất định sẽ thành toàn." Thông Thiên gật đầu: "Năm xưa Bàn Cổ tạo hóa thiên địa, Dao Trì cung là nơi tọa lạc của Tây Hoa Thiên Linh thánh tuyền, có lục đạo Diệt Thế chi khí trấn áp dưới thánh tuyền, vật này có duyên với bần đạo, đặc biệt tới thu lấy." Nghe vậy, Dao Trì trong lòng chấn kinh.

Dao Trì thủy trong cung chính là do Tây Hoa Thiên Linh thánh tuyền tạo ra, qua bao nhiêu nguyên hội nàng cũng không biết dưới thánh tuyền lại trấn áp Diệt Thế chi khí.

"Diệt Thế đại đạo có tổn hại khí vận bản thân, nếu đạo hữu cần cứ việc lấy đi!" Đôi mắt đẹp của Dao Trì lộ vẻ linh động, có chút tinh nghịch nói: "Đạo hữu có biết mình là đạo lữ phù hợp nhất trong lòng nữ tiên thiên hạ không?" "Tiên đạo tiêu dao, trọng tình trọng nghĩa, không biết bao nhiêu đệ tử trong Dao Trì cung thầm thương trộm nhớ đạo hữu, chỉ là lúc trước đạo hữu tọa trấn trên Thánh vị cao không thể với tới, chúng ta chỉ có thể chiêm ngưỡng mà thôi!" Tây Vương Mẫu nói lời nhẹ nhàng trêu chọc, đối diện với ánh mắt đạm nhiên của Thông Thiên, trên mặt nàng thoáng hiện ráng hồng.

Thông Thiên thầm nghĩ: Chẳng lẽ Tây Vương Mẫu nhìn trúng mình rồi sao?

Lúc này Tây Vương Mẫu dẫn Thông Thiên đi về phía Tây Hoa Thiên Linh thánh tuyền.

Thánh tuyền là linh mạch của Dao Trì cung, trấn áp địa khí tứ phương, ngưng tụ tiên linh chi khí của chu thiên.

Dao Trì cung có thể trở thành đạo trường tiên gia hàng đầu phần lớn là nhờ thánh tuyền này.

Từng đạo hà quang lan tỏa, sương khói mờ ảo vang vọng thiên

tiêu.

Tây Vương Mẫu thân hình linh lung dẫn Thông Thiên bước trực tiếp vào thánh tuyền.

"Đạo hữu quả không hổ danh thánh địa Dao Trì, thật là có một phen thần vận riêng biệt." Thông Thiên không khỏi tắc lưỡi khen ngợi.

Ánh mắt Tây Vương Mẫu sáng lên: "Đạo trường của đạo hữu là đứng đầu ba hòn đảo tiên ngoài hải ngoại, đó mới thực sự là động thiên phúc địa." Sau một hồi hàn huyên, Thông Thiên bắt đầu quan sát thánh tuyền.

Khí tức tỏa ra từ thánh tuyền cực kỳ vi diệu, mang theo sinh cơ mãnh liệt.

Nhưng tu vi của Thông Thiên ở Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, nhãn giới cao hơn Tây Vương Mẫu vô số lần.

Trong mắt hắn hiện lên từng tia sức mạnh Ma thần, trực tiếp bước vào thánh tuyền.

Quả nhiên dưới sinh cơ mãnh liệt ấy ẩn giấu một tia lệ khí cực kỳ khó phát hiện.

Tia lệ khí này vô cùng thuần khiết, mang theo khí khái diệt tuyệt nhất thiết, táng tận đại đạo.

"Quả nhiên là thế!" Thông Thiên vung tay, tế ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Bảo vật này khai tịch thời không, đánh thẳng vào thánh tuyền.

Từng đạo linh quang tan ra, trước ánh mắt kinh ngạc của Tây Vương Mẫu, một luồng ô quang kinh người bùng phát.

Luồng Diệt Thế đại đạo chi khí thôn phệ lòng người đột ngột bộc

phát.

"Không ngờ dưới sinh cơ cực hạn của thánh tuyền lại trấn áp Diệt Thế đại đạo chi khí!" "Sau khi Bàn Cổ đại thần khai thiên, bí mật ẩn giấu trong thiên địa thật không ít." Tây Vương Mẫu kinh hãi liên tục, Diệt Thế Lục Hồn thôn phệ tâm phách khiến nàng không dám tới gần.

Nhưng trong mắt Thông Thiên, đó chỉ là chuyện nhỏ.

Hắn vung tay trấn áp Diệt Thế Lục Hồn, cùng với Hồng Mông Lượng Thiên Xích biến mất trong tay.

Sau khi thu lấy Diệt Thế Lục Hồn, linh khí toàn bộ Dao Trì cung dường như tăng lên gấp bội.

Tây Vương Mẫu vui mừng khôn xiết, ánh mắt lấp lánh thần thái khác thường.

"Đa tạ Thông Thiên đạo hữu, lần này Dao Trì cung đã có linh vận sánh ngang với động phủ Thánh nhân!" Thông Thiên đạm nhiên cười: "Sinh cơ trong thánh tuyền phần lớn dùng để trấn áp Diệt Thế Lục Hồn, nay bần đạo đã thu lấy, sinh cơ trong đó e rằng cũng sẽ tiêu tán trong thời gian ngắn.

Đây là số âm dương thiên địa, hai bên hỗ trợ lẫn nhau, nay Diệt Thế chi khí biến mất, sinh cơ cực hạn thực tế sẽ tạo hóa thành chân linh chi khí." Nghe Thông Thiên giải thích, Tây Vương Mẫu đã hiểu nguyên nhân linh khí tăng vọt.

Diệt Thế Lục Hồn trấn áp sinh cơ là âm dương bù đắp, nay nó biến mất, tạo hóa chi khí sinh ra từ lúc thiên địa sơ khai đã hoàn thành trách nhiệm cũng sẽ tiêu tán, hồi quy thiên địa.

"Đây là cơ duyên tu hành thực sự, nếu đạo hữu dốc lòng tu luyện, có lẽ sẽ tìm thấy khế cơ đột phá tu vi." "Thiện!" Ánh mắt Tây Vương Mẫu lộ vẻ vui mừng, chưa bao giờ thấy cơ duyên như vậy.

Nàng đã kẹt ở Chuẩn Thánh hậu kỳ bao nhiêu năm không tiến thêm được bước nào.

"Nơi đây tạo hóa chân linh chi khí nồng đậm như vậy, đạo hữu cũng nên ở lại cùng Dao Trì tu luyện." Tây Vương Mẫu nhìn thẳng vào Thông Thiên, đôi mắt đẹp lấp lánh.

Thông Thiên khẽ nhíu mày, khó thụ nhất là ơn mỹ nhân.

Tây Vương Mẫu trong lục giới tuyệt đối đứng trong top 10 mỹ nữ.

Tiên linh chi khí ở đây cực kỳ thâm thúy, là cơ duyên tu hành hiếm có.

Thông Thiên không tiện từ chối, trước lời mời thịnh tình của Tây Vương Mẫu, hắn đã đồng ý.

Trong linh tuyền, thần vận tạo hóa mạnh mẽ tỏa ra.

Linh vận sinh ra lúc khai thiên có chứa tiên thiên chân linh bản nguyên nhất.

Thông Thiên tự trảm căn cơ Thánh nhân tuy không tổn thương đại thể nhưng đó vẫn là chứng đạo căn cơ của hắn.

Đại đạo linh vận đối với hắn lúc này là bổ phẩm tốt nhất.

Chương 47

Thông Thiên và Dao Trì ngồi đối diện trong linh trì, nhanh chóng tiến vào trạng thái tu luyện.

Thông Thiên bố trí một thời gian trận pháp trong linh trì: bên ngoài một ngày, trong linh trì một nghìn năm.

Tu luyện không quản thời gian, một nghìn năm trôi qua trong nháy mắt.

Trong thời gian đó, ẩn họa trong cơ thể Thông Thiên hoàn toàn biến mất, thậm chí tu vi còn tiến bộ không ít.

Những chỗ tu hành khúc mắc đều được thông suốt, có ích lợi cực lớn.

Tạo hóa linh vận có thể khai phá tiềm năng bản thân, nhưng với tư chất Hỗn độn Ma thần của Thông Thiên, sự nâng tầm này cũng có hạn, dù vậy vẫn là một cơ duyên không tồi.

Thông Thiên mở mắt, phát hiện Dao Trì cũng đã tỉnh lại sau khi bế quan.

Trên dung nhan tuyệt mỹ lộ vẻ linh tính, linh quang ẩn hiện trên đỉnh đầu, chỉ còn cách cảnh giới Chí Thánh một bước chân.

"Chúc mừng đạo hữu đột phá tu vi." Dao Trì vui mừng khôn xiết: "Cơ duyên lần này là nhờ phúc của đạo hữu, Dao Trì không biết phải tạ ơn thế nào." "Bần đạo cũng phải cảm ơn đạo hữu, nàng đừng khách khí." Sau một hồi hàn huyên, Thông Thiên không ở lại Dao Trì cung lâu.

Hiện tại đã lấy được Diệt Thế Lục Hồn, đã đến lúc về Bồng Lai luyện chế Lục Hồn Phiên.

Thấy Thông Thiên rời đi, Dao Trì có chút hụt hẫng.

Nhưng Thông Thiên dù không còn là Thánh nhân cũng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đỉnh tiêm, đoạn không thể ở mãi trong Dao Trì cung.

Tại đảo Bồng Lai, đám đệ tử đều lo lắng không thôi.

Thông Thiên bị Đạo Tổ triệu kiến, một câu "nghiệt đồ" khiến bao đệ tử căng thẳng.

Sau đó Thông Thiên trục xuất Trường Nhĩ Định Quang Tiên khỏi giáo khiến Tiệt giáo xôn xao một trận.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên phản giáo, đệ tử Tiệt giáo hận không thể rút hồn đoạt phách lão.

Đáng nói hơn, Thông Thiên tự trảm Thánh vị ở Tử Tiêu cung.

Đám đệ tử thậm chí thầm bàn bạc nếu Thông Thiên có chuyện gì, toàn bộ Tiệt giáo sẽ xuất quan công đánh Xiển giáo và Tây Phương giáo.

Nhưng khi Thông Thiên trở về đã trấn giữ được đại cục, thấy sư tôn bình an vô sự, nhân tâm Tiệt giáo mới ổn định lại.

Thông Thiên về cung Bích Du bắt đầu thực sự luyện chế Lục Hồn Phiên.

Lục Hồn Phiên là hậu thiên linh bảo, cần lấy Diệt Thế Lục Hồn làm cơ sở.

Trong Tiệt giáo không thiếu nhất chính là dược liệu, bất cứ thứ gì Thông Thiên cần đều có sẵn trong tầm tay.

Nhưng Lục Hồn Phiên xuất thế vẫn cần một thời gian nữa.

Phong Thần đại kiếp sắp đến.

Khi Thông Thiên luyện bảo, các Thánh nhân khác tự nhiên cũng không ngồi yên.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn có được Chính Khí Phất Trần và Nhị Thập Tứ Phẩm Tịnh Thế Liên Đài, khí vận trong giáo tăng mạnh, thực lực tăng lên gấp bội.

Phong Thần đại kiếp trước mắt chính là lúc để mưu tính một phen, đặc biệt là khi Nguyên Thủy đang nợ nhân quả của Tây Phương.

"Phong Thần đại kiếp sắp đến rồi, lần này Đạo Tổ đã nói mọi sinh linh vẫn lạc đều sẽ lên Phong Thần bảng.

Đệ tử Xiển giáo tuy nhiều nhưng kẻ thực sự có tư cách lên bảng lại không bao nhiêu.

Với tính cách của Nguyên Thủy chắc chắn sẽ không để đệ tử của mình chịu chết, lão nợ nhân quả của chúng ta, chắc chắn sẽ tống đệ tử Tây Phương lên bảng!" Thông Thiên nay tự phế Thánh vị, chính là lỗ hổng lớn nhất của phương Đông.

Tiếp Dẫn đạo nhân bàn tính: "Nguyên Thủy vốn không phải hạng vừa, chúng ta có thể thương lượng với lão cách hố đệ tử Tiệt giáo để lấp đầy Phong Thần bảng!

Thông Thiên nay mất đi Thánh vị, muốn trốn tránh trách nhiệm nhưng không biết đã đẩy đệ tử Tiệt giáo vào nguy cơ lớn hơn.

Không có Thánh vị bảo vệ, Thông Thiên lấy gì đối kháng với chúng ta!" Cả hai đều mỉa mai Thông Thiên.

Có được Thánh vị đâu có dễ dàng, năm xưa ở Tử Tiêu cung để tranh đoạt Thánh vị bọn họ đã tốn bao công sức, ngay cả Hồng Vân cũng vì Hồng Mông Tử Khí mà vẫn lạc.

Nay Thông Thiên lại chịu không nổi kích thích mà trảm Thánh vị.

“Thông Thiên thật nực cười, uổng công làm Thánh nhân mà tâm tính quá bốc đồng.

Vốn dĩ chúng ta cùng Nguyên Thủy đến Tử Tiêu cung cũng chỉ mong Đạo Tổ trừng phạt hắn một trận mà thôi.” Chuẩn Đề cười lớn, không gì hả hê hơn.

“Như thế này chẳng phải tốt hơn sao?

Thông Thiên nay không còn Thánh vị, đệ tử Tiệt giáo mặc sức cho chúng ta tính kế.” Hai người nhìn nhau cười dài, Thông Thiên giờ không còn là Thánh nhân, không còn tư cách kiêu ngạo.

Lần tới gặp lại, Thông Thiên e là phải nếm mùi đau khổ.

Tại đảo Bồng Lai, Thông Thiên bế quan tham ngộ Lục Hồn Phiên, đệ tử Tiệt giáo tụ tập bàn bạc về Phong Thần đại kiếp.

Thông Thiên đã vì bọn họ làm quá nhiều, đám đệ tử cũng muốn tận chút tâm lực.

Đệ tử Tiệt giáo vô số, đứng đầu là Đa Bảo đạo nhân.

Lúc này Đa Bảo đạo nhân cùng đám đệ tử đang ở điện Đa Bảo thương lượng đối sách.

Tiệt giáo tuy đệ tử vàng thau lẫn lộn nhưng không thiếu quỷ tài.

Thập Nhị Kim Tiên của Xiển giáo tuy xuất thân cao quý nhưng luận tu vi lại không bằng đệ tử Tiệt giáo.

“Chư vị sư đệ sư muội, không biết có kế sách gì không?

Nay lão sư mất đi Thánh vị, Tây Phương nhị thánh cùng Nguyên Thủy, thậm chí cả Thái Thượng có lẽ sẽ dậu đổ bìm leo, chúng ta phải tiên hạ thủ vi cường.” Nghe Đa Bảo nói, đám đệ tử bắt đầu bàn luận.

Trong lượng kiếp này, nhân vật chính hiển nhiên là tam giáo, nếu

không muốn liên lụy Tiệt giáo thì chỉ có cách để Xiển giáo, Tây Phương giáo thậm chí Nhân giáo gánh họa.

Các Thánh nhân tính kế lẫn nhau, tâm cơ cực thâm.

Triệu Công Minh đứng ra nói: "Nếu có thể ly gián quan hệ giữa Xiển giáo và Tây Phương giáo, với tâm tính của môn nhân hai giáo đó chắc chắn sẽ đánh nhau to." "Sư huynh nói rất đúng!

Đệ tử Xiển giáo vốn mục trung vô nhân, đệ tử Tây Phương giáo lại không chịu thiệt nửa phân!

Chúng ta hoàn toàn có thể xuống tay từ môn nhân hai giáo!" Đám đệ tử bàn tán xôn xao, đưa ra một đối sách.

Cuối cùng Triệu Công Minh và Đa Bảo đạo nhân đến bái kiến Thông Thiên.

Thông Thiên cũng không ngăn cản, hắn bấm ngón tay tính toán rồi chỉ điểm cho Đa Bảo đạo nhân một con đường sáng.

Hai đại đệ tử làm việc có chừng mực, muốn quậy phá thì cứ để bọn chúng quậy.

Phong Thần đại kiếp không thể ngồi chờ giặc tới nhà, lúc cần ra tay phải ra tay.

Hai đại đệ tử được Thông Thiên chỉ thị trực tiếp rời đảo Bồng Lai.

Tây Phương giáo ở phương Đông cũng có chút đạo thống, trong đó lợi hại hơn cả có Dược Sư Phật.

Một ngày nọ, Thái Ất Kim Tiên môn hạ Xiển giáo cùng đám đệ tử đời thứ hai đang luận đạo, bỗng nhiên cách đó vạn trượng có tiên quang bùng phát, một luồng tường hòa chi khí xông thẳng vân tiêu, tiên thiên linh khí mạnh mẽ chiếu sáng đại địa.

“Thái Ất sư huynh, có tiên thiên linh bảo xuất thế, không ngờ chúng ta lại có cơ duyên như vậy!” Ngọc Đỉnh chân nhân nhìn về phía tiên quang, đã bao nhiêu năm rồi Hồng Hoang không thấy pháp bảo xuất thế, không ngờ ra ngoài du lịch lại gặp được.

Chương 48

Cách đó vạn trượng chính là nơi tọa lạc động phủ của Dược Sư Phật.

Dược Sư Phật tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ, là nhân vật cùng thời với Thập Nhị Kim Tiên.

Thấy gần động phủ có pháp bảo xuất thế, Dược Sư Phật mừng rỡ vô cùng, lập tức dẫn đệ tử bay về phía đó.

Phương Đông và phương Tây của Hồng Hoang không có ranh giới rõ ràng, nơi này thuộc biên thùy Mậu Tuất đại địa, là nơi tiếp giáp giữa hai thế giới.

Quang trạch linh bảo xuất thế cực kỳ to lớn, mang theo khí phách chấn nhiếp lòng người, hiển nhiên là linh bảo không tầm thường.

Thái Ất chân nhân tâm tình rất tốt dẫn đám đệ tử bay đến nơi.

"Bảo vật này nội uẩn thần quang, khế hợp với Thái Ất đại đạo của bần đạo, là một cơ duyên không tồi." "Sư tôn khí vận vô biên, có tạo hóa như vậy cũng là lẽ thường tình." Người nói chính là tiên đồng hầu hạ Thái Ất, Kim Hà đồng tử.

Đi cùng Thái Ất ngoài Ngọc Đỉnh còn có Thân Công Báo.

Lúc này Thái Ất coi như pháp bảo đã nằm gọn trong túi.

Đoàn người vài chục người, tiên quang rực rỡ, tường vân rợp trời, phô trương cực kỳ kinh người.

Đệ tử Ngọc Hư cung vốn thích thể diện, ra ngoài không thể làm mất mặt Nguyên Thủy.

Quả nhiên trên đỉnh núi có một thanh linh kiếm đang lơ lửng, tỏa

ra kim quang vô lượng, mang theo tiên thiên thần vận mạnh mẽ.

Thái Ất cùng đám đệ tử đáp xuống nhìn linh kiếm, mừng rỡ khôn xiết.

"Thật đúng là Kim Hà Kiếm, thượng phẩm tiên thiên linh bảo!

Bảo vật này kim quang nội uẩn, có huyền môn chân khí bên trong!" Thái Ất đại hỉ, thượng phẩm tiên thiên linh bảo vốn rất hiếm có, huống chi là linh bảo công phạt, nhìn phẩm chất lại cực tốt.

Hiện nay trong đệ tử Xiển giáo ai có được cực phẩm tiên thiên linh bảo?

Đa số chỉ có trung phẩm hoặc hạ phẩm mà thôi.

"Lại là công phạt chí bảo, cơ duyên của Thái Ất sư huynh thật là nghịch thiên!" Ngọc Đỉnh chân nhân cũng không nỡ tranh với Thái Ất vì lão đã chiếm tiên cơ.

"Để đệ tử thay sư tôn thu lấy bảo vật này!" Kim Hà đồng tử tu vi Kim Tiên, trong hàng đệ tử đời thứ ba cũng khá xuất sắc, lúc này muốn thể hiện trước mặt Thái Ất.

Thái Ất gật đầu: "Đi đi, bảo vật này đã đến lúc xuất thế." Ngay khi Kim Hà đồng tử định thi triển pháp lực, bỗng nhiên hư không kim quang đại tác.

"Yêu nghiệt phương nào dám dòm ngó pháp bảo của bản Phật!" Kim Hà đồng tử đại kinh thất sắc, chỉ cảm thấy kim quang cuộn tới, muốn dập tắt thần quang trên linh đài.

Nếu đối phương ra tay nặng thêm một chút, e là lão đã mất mạng.

Thái Ất và Ngọc Đỉnh sắc mặt biến đổi, nhìn lên vân đoan thấy một đám đệ tử Tây Phương giáo bay xuống, dẫn đầu là Dược Sư Phật và Nhật Quang Bồ Tát.

“Vật này là tiên thiên pháp bảo, người có duyên sẽ được, Dược Sư Phật đừng quá bá đạo!” Ngọc Đỉnh chân nhân lạnh lùng quát.

Dược Sư Phật cười lạnh: “Vật này có duyên với Tây Phương ta, chúng ta đã trấn thủ ở đây mấy trăm năm, làm sao có thể để kẻ ti bỉ như các ngươi cướp mất!” Nghe Dược Sư Phật nói, đệ tử Ngọc Hư đều cười rộ lên.

Đệ tử Tây Phương quả nhiên học được tinh túy của Chuẩn Đề, cái gì cũng có duyên với Tây Phương, cái gì cũng chờ mấy trăm năm.

Nếu chờ thật thì pháp bảo đã bị lấy đi từ lâu rồi.

“Dược Sư Phật thật không biết xấu hổ, dám mở miệng nói láo!” Thái Ất chân nhân mắng thẳng mặt: “Vật này rõ ràng là bần đạo phát hiện trước!” Dược Sư Phật cũng không giận, nói: “Linh kiếm nội uẩn kim quang, cùng một nguồn gốc với kim quang đại đạo của Tây Phương ta, Thái Ất chân nhân đừng có cưỡng từ đoạt lý!” Đệ tử Tây Phương da mặt dày cỡ nào, trước mặt pháp bảo thì đen cũng nói thành trắng được.

“Dược Sư Phật, luôn mồm nói có duyên, vậy thử chứng minh xem!” Thân Công Báo là đệ tử đời thứ hai của Xiển giáo, mồm mép lanh lợi, lúc này đứng ra ra vẻ oai phong.

Nhưng đúng lúc đó, trong đám đệ tử của Dược Sư Phật, một hòa thượng đầu trọc bay ra.

“Trước mặt Thánh cẩu mà cũng dám phóng tứ!” Tên đệ tử này toàn thân kim quang đại tác, một chưởng tát thẳng vào mặt Thân Công Báo.

Chát!!!

Một tiếng vang giòn giã chấn động cả trường, Thân Công Báo trực tiếp bị đánh văng, mặt biến dạng, máu tươi chảy ròng ròng, không nói

được câu nào.

Cảnh tượng bất ngờ này khiến tất cả kinh hãi, ngay cả Dược Sư Phật cũng ngạc nhiên, không biết môn hạ mình từ bao giờ có đệ tử mạnh thế.

Thân Công Báo tu vi Thái Ất Kim Tiên mà bị một chưởng đánh bay.

"Phật môn đệ tử dám ngang ngược như thế, trước mặt sư tôn ta mà cũng dám ra tay!

Tội chết!" Kim Hà đồng tử nộ mắng, toàn thân thần quang rực rỡ, nhưng lão chỉ hư trương thanh thế chứ không dám ra tay thật.

Thân Công Báo còn bị đánh bay thì lão sao chịu nổi một chưởng, nhưng trước mặt Thái Ất thì vẫn phải thể hiện.

Không ngờ ngay khi lão vừa dứt lời, tên hòa thượng kia đã bộc phát sát thủ, một tôn kim thân phật tượng hiển hóa, một chưởng đập xuống khiến Kim Hà đồng tử tan xác ngay lập tức.

Hôi phi yên diệt!!!

Ngay cả Thái Ất chân nhân cũng không kịp phản ứng!!!

Khốn kiếp!!!

Nhật Quang Phật và Dược Sư Phật nhìn nhau, tên đệ tử này trông tu vi không cao mà ra tay quả quyết quá, giết luôn Kim Hà đồng tử!

"Trước mặt Thánh cẩu mà cũng dám phóng tứ!

Tu vi kém cỏi còn dám ra đây làm mất mặt!

Đệ tử Xiển giáo toàn hạng vô dụng thế này sao!" Tên hòa thượng trọc đầu đánh xong còn tỏ vẻ khinh bỉ.

Nghe vậy, Thái Ất và Ngọc Đỉnh nổi trận lôi đình!

Đệ tử Tây Phương quá kiêu ngạo, dám khiêu khích trắng trợn.

Sau đó Thái Ất vung phất trần đập thẳng vào đầu tên hòa thượng.

"Thánh cẩu báo thù cho ta!" Tên hòa thượng hét lên một tiếng, toàn thân kim quang bùng nổ, chọn cách tự bạo.

Thái Ất bị cú tự bạo bất ngờ làm cho mặt mày xám xịt!

Thái Ất ngây người, phất trần vừa vung ra thì tên kia đã tự bạo.

Nhưng cú tự bạo này đã chọc giận Dược Sư Phật!!!

Khó khăn lắm mới thấy dưới trướng có một đệ tử ngầu như vậy, lại bị Thái Ất bức đến mức tự bạo!

"Thái Ất chân nhân, hôm nay bản Phật thề không đội trời chung với ngươi!" Dược Sư Phật tế ra cửu tầng phật tháp, kim quang rợp trời.

Thái Ất cũng cực nộ, Kim Hà đồng tử vẫn lạc, mối thù này không đội trời chung!

Nhưng không ai chú ý, tại nơi tên hòa thượng trọc đầu vẫn lạc, một luồng âm phong cuộn lấy linh hồn biến mất tại chỗ.

Trong đám mây mù, Đa Bảo đạo nhân và Triệu Công Minh hiện thân, nhìn nhau cười đắc ý.

Hiển nhiên tất cả vừa rồi đều là do hai người sắp xếp, ngay cả tên hòa thượng đánh chết Kim Hà đồng tử cũng là pháp lực hóa thân của Đa Bảo.

Với đạo hạnh Chuẩn Thánh của Đa Bảo, đám Đại La Kim Tiên kia tự nhiên không nhìn ra sơ hở.

"Đa Bảo sư huynh thật hảo thủ đoạn, e là đám đệ tử Xiển giáo và Tây Phương giáo sẽ đánh nhau đến chết!" Triệu Công Minh hưng phấn vô cùng, lần này theo ý sư tôn ra ngoài gây chuyện thật là hả dạ.

Chương 49

Trước giờ toàn là Xiển giáo gây chuyện, nay cuối cùng cũng đến lượt bọn chúng gặp họa.

"Lần này nhờ có Kim Hà Kiếm lão sư ban cho, đại đạo trong kiếm này cực kỳ quan trọng với Tây Phương và Ngọc Hư, hai bên chắc chắn tranh giành sống chết!" Đa Bảo đạo nhân vô cùng bội phục kế sách của Thông Thiên.

Kim Hà Kiếm là Thông Thiên tặng cho rồi bày ra mưu kế khiến hai giáo tranh đoạt.

Cộng thêm việc Đa Bảo thêm dầu vào lửa, đánh Thân Công Báo, giết Kim Hà đồng tử, chắc chắn Thái Ất và Dược Sư Phật sẽ liều mạng!

Nhưng hai người họ còn có hậu thủ lợi hại hơn do Thông Thiên giao phó.

Hiện tại cả Hồng Hoang đều biết Trường Nhĩ Định Quang Tiên phản bội Thông Thiên và bị trục xuất, việc lão lừa gạt Nguyên Thủy để vào Xiển giáo cũng thất bại, giờ đang sống chui lủi ở núi Yên Hà.

Để mặc hai giáo tranh chấp, Đa Bảo và Triệu Công Minh bay về phía núi Yên Hà.

Dược Sư Phật có cửu tầng phật tháp là thượng phẩm tiên thiên linh bảo do Chuẩn Đề ban cho từ Phân Bảo Nhai.

Tu vi Dược Sư Phật ở Đại La Kim Tiên hậu kỳ, trên cả Thái Ất và Ngọc Đỉnh.

Lúc này Dược Sư Phật nổi giận, cửu tầng phật tháp trấn áp xuống, một tòa tháp khổng lồ hoành quán thiên không hiển hóa.

Hai bên đều có tử thương, không ai nương tay.

Phật tháp đập xuống khiến bảy tám vị đệ tử Xiển giáo chết tươi.

Những đệ tử này tuy không có danh tiếng lớn nhưng cũng là truyền thừa của Xiển giáo.

Thấy đệ tử bị giết, Thái Ất chân nhân phẫn nộ đánh ra một pháp bảo: Khánh Vân Thanh Liên, cũng là hàng thượng phẩm linh bảo.

Thái Ất vung phất trần quét ngang hư không, sau khi thanh liên đỡ được phật tháp, lão điên cuồng lao vào giết đám đệ tử Phật môn.

Ngọc Đỉnh chân nhân cũng ngẩn người, đệ tử Tây Phương ra tay quá tàn độc, không để lại đường lui.

Đệ tử chết tuy không quá quan trọng nhưng lại làm mất mặt lão!

Nếu Nguyên Thủy biết chắc chắn sẽ trách phạt.

Nay lại liên quan đến việc tranh đoạt thượng phẩm tiên thiên linh bảo càng khiến Ngọc Đỉnh điên cuồng.

Lão không ngần ngại tế ra Trảm Tiên Kiếm!

Đây cũng là pháp bảo sát lục trung phẩm tiên thiên.

"Ngọc Đỉnh chân nhân, đệ tử Xiển giáo các người toàn hạng vô sỉ vậy sao?" Thấy Ngọc Đỉnh và Thái Ất vây công Dược Sư Phật, lại thấy đại phê đệ tử Xiển giáo được triệu hoán đến, Nhật Quang Bồ Tát không nhịn được nữa.

Lão tế ra Nhật Quang Thần Kính, Nhật Quang Thần Kính ứng với Nguyệt Quang Thần Kính, hai vị Bồ Tát tâm linh tương thông, lập tức truyền âm triệu hoán đệ tử Phật môn giáng lâm!

Chẳng mấy chốc, đại phê đệ tử hai giáo kéo đến tham chiến.

Trên hư không, Thái Ất và Dược Sư Phật đã đánh đến đỏ mắt!

Dược Sư Phật hiện trượng lục kim thân, thi triển Bát Bảo Lưu Ly Kim Thân, tay cầm phật tháp điên cuồng đối oanh với Thái Ất!

Thái Ất cũng không vừa, hiển hóa ba đầu sáu tay, Cửu Long Ly Hỏa Tráo, Càn Khôn Quyển, Hỗn Thiên Lăng, Âm Dương Kiếm, ngay cả Phong Hỏa Luân cũng đánh ra.

Thiên không mây đen che lấp, chỉ thấy thần thông của hai vị Đại La Kim Tiên va chạm.

Hai người đánh ra chân hỏa, tạo thành cục diện bất tử bất hưu!

Xoạt!!!

Pháp thân ba đầu sáu tay của Thái Ất bị một chưởng của Dược Sư Phật đánh trúng, nổ mất hai cái đầu.

Thân phật của Dược Sư Phật bị Âm Dương Kiếm chém trúng, lòi ra mấy lỗ máu!

Đại La Kim Tiên bị thương nặng vẫn có thể khôi phục tức thì, nhưng vết thương do pháp bảo để lại khiến chân nguyên tiêu hao cực lớn.

Thái Ất có nhiều pháp bảo, đánh ra bảy tám kiện cùng lúc.

So ra Dược Sư Phật nghèo nàn hơn nhiều, chỉ có mỗi cửu tầng phật tháp là dùng được.

Cũng khó trách vì Tây Phương bần cùng, hạng Thánh cẩu như lão cũng chỉ có một pháp bảo.

Hai người đoản thời gian khó phân thắng phụ, nhưng đệ tử hai giáo thì giết nhau thây chất đầy đồng.

Ngọc Đỉnh chân nhân phát tín hiệu triệu hoán đồng môn.

Thập Nhị Kim Tiên ngoại trừ Quảng Thành Tử đã vẫn lạc, hầu hết đều nhận được tin.

Phật môn muốn đánh sao?

Hôm nay chơi tới bến!

Đệ tử Xiển giáo ai nấy đều có pháp bảo, tu vi thâm hậu.

Đệ tử Tây Phương tuy nghèo nhưng không sợ chết!

Ai nấy đều được độ hóa bởi Cực Lạc Kim Quang Đại Đạo, dưới loại tín ngưỡng này hoàn toàn liều mạng, thậm chí có người tự bạo để kéo đối thủ chết chùm.

Lúc này bên Tây Phương giáo, Nhật Quang và Nguyệt Quang Bồ Tát đều có mặt, thậm chí các đại năng Chuẩn Thánh cũng giáng lâm!

Di Lặc Phật cùng những tồn tại cường hoành lần lượt xuất hiện.

Bên Xiển giáo, Nhiên Đăng đạo nhân, Vân Trung Tử, Linh Bảo đại pháp sư cũng lần lượt kéo tới.

Đệ tử hai giáo đều ngầm không thông báo cho giáo chủ.

Đệ tử đánh nhau, khi chưa có kết quả chắc chắn sẽ không dễ dàng khuất phục, hơn nữa Thánh nhân thường không dễ ra tay, vì một khi ra tay thì không thể thu tràng được.

Lúc này đại đệ tử hai giáo cơ bản đã tụ hội, nhìn cục diện trước mắt ai nấy đều nộ hỏa trùng thiên!

"Quảng Thành Tử đã chết, đám Xiển giáo các ngươi không biết làm người nữa sao?" Di Lặc Phật ánh mắt đầy nộ hỏa nhìn đệ tử Xiển giáo.

Đệ tử Phật môn đã chết hàng trăm người, đều là tinh nhuệ.

Di Lặc Phật bụng bự, ánh mắt tròn xoe, miệng có khí khái thôn thổ sơn hà.

Lão há miệng đánh ra vô lượng kim quang, cuồng phong nộ hống

như một hắc động khổng lồ thôn phệ tất cả.

Thân Công Báo và đám đệ tử đời ba sợ hãi vô cùng, đứng không vững.

Ngay cả Thái Ất cũng biến sắc, tu vi Di Lặc Phật quá mạnh!

Trong chớp mắt đã có mấy đệ tử bị Di Lặc Phật hút đi để độ hóa.

Di Lặc Phật từng trong một ngày độ hóa cả một phật quốc ở phương Đông.

Bên trận doanh Xiển giáo, Vân Trung Tử lạnh hèn một tiếng, bước ra.

Một cây Thông Thiên Triệt Địa Thần Trụ ầm vang rơi xuống, trấn áp càn khôn.

Đây là Thông Thiên Thần Hỏa Trụ, bản mệnh chí bảo của Vân Trung Tử.

Chương 50

"Di Lặc, hôm nay bần đạo sẽ hội một hội!" Vân Trung Tử tu luyện Ngũ Hành Lôi Pháp, đi đến đâu kiếp vân theo đến đó.

Tay cầm Hoàng Kim Côn, Chiếu Yêu Kiếm, Thủy Hỏa Hoa Lam hiện ra trên hư không.

Đệ tử Xiển giáo thường được Nguyên Thủy ban thưởng nên pháp bảo cực nhiều.

Vân Trung Tử thi triển ra khiến hư không tràn ngập tiên quang, thần hà cuồn cuộn.

Di Lặc Phật thấy vậy không hề sợ hãi, vung tay lấy ra một thanh thần xử, kim quang rực rỡ, mang theo phật lực vô thượng.

Đó chính là Gia Trì Thần Xử do Chuẩn Đề ban cho.

Gia Trì Thần Xử là cực phẩm tiên thiên linh bảo, Di Lặc Phật hiện trượng lục kim thân, tuy chưa bằng Tây Phương nhị thánh nhưng lúc này cũng có một phần thánh uy.

Kim quang hoàng hoàng, thần xử đập thẳng vào Thông Thiên Thần Hỏa Trụ.

Vân Trung Tử thảm khiếu một tiếng, thần trụ bị đánh nát, nhục thân nổ tung, nguyên thần vội vàng độn quang bỏ chạy.

Thấy cảnh đó, Di Lặc Phật cười lớn: "Đệ tử Xiển giáo chỉ là lũ chó nhà có tang!" Di Lặc Phật dùng một bảo vật trấn áp Vân Trung Tử khiến sĩ khí Tây Phương tăng vọt.

"Thật coi Xiển giáo ta không người?" Giọng nói của Nhiên Đăng phiêu miểu truyền xuống.

Nhiên Đăng là phó giáo chủ, tu vi trên cả Thập Nhị Kim Tiên, là nhân vật cùng thời với Nguyên Thủy, từng có ghế trong Tử Tiêu cung.

Nhiên Đăng hạ xuống khiến đệ tử Xiển giáo yên tĩnh lại.

Lão cầm Hoàng Kim Linh Lung Bảo Tháp, hàng thượng phẩm tiên thiên rất thần dị.

Tay kia cầm Càn Khôn Xích, bảo vật đo lường càn khôn cực phẩm hậu thiên.

Trên đỉnh đầu Nhiên Đăng có một ngọn thần đăng chiếu sáng hư không.

Đây là Linh Cữu Cung Đăng, bạn sinh linh bảo của lão, một trong Tam Đăng thiên địa nhân, lửa trong đèn là U Minh Quỷ Hỏa, có thể nhìn thấu tiền thế kim sinh của sinh linh.

Nhiên Đăng ra tay khiến Di Lặc Phật cũng phải nheo mắt.

Gia Trì Thần Xử kim quang bập bùng, trượng lục kim thân tỏa ra dao động nguy nga.

"Cực Lạc Đại Thiên Bảo!" Di Lặc Phật quát lớn, vạn phật thiền xướng trên chư thiên.

Một phương Cực Lạc đại thiên vũ từ hư không trấn áp xuống toàn bộ đệ tử Xiển giáo.

Gia Trì Thần Xử tọa trấn trung tâm tỏa ra vô tận kim quang.

Phút chốc, đám đệ tử Xiển giáo cảm thấy áp lực vô tận.

"Chúng ta hợp lực tế Ngọc Thanh Tam Bảo Ấn!" Thái Ất dẫn đầu tổ chức các đệ tử liên thủ phòng ngự.

Nhiên Đăng tế Hoàng Kim Linh Lung Tháp chống đỡ Cực Lạc đại thiên vũ trên hư không.

Dưới sự gia trì của pháp lực vô biên, Linh Cữu Cung Đăng cũng bùng cháy.

Các loại chí bảo tế ra, pháp lực khủng bố tuôn trào khiến Cực Lạc đại thiên vũ dường như sắp sụp đổ.

Di lặc Phật biến sắc, không ngờ pháp lực của Nhiên Đăng đáng sợ thế, ít nhất cũng là Chuẩn Thánh hậu kỳ, thực lực Chuẩn Thánh trung kỳ hoàn toàn không thể chống lại.

Đúng lúc đó, đám đệ tử Phật môn tụng chân kinh, dùng nguyện lực vô biên đánh vào Cực Lạc đại thiên vũ.

Phạm âm vang vọng hư không.

Vị Phật cũng ra tay, toàn thân kim quang bạo phát, khí thế vô song.

Thân phận Vị Phật rất đặc biệt, địa vị không dưới Nhiên Đăng, chính là thiện thi của Chuẩn Đề hóa thành.

Vị Phật là một trong tam thế chư phật, vốn dĩ là "khứ phật" tương ứng với Nhiên Đăng sau này, nhưng hiện tại Nhiên Đăng chưa phản giáo nên vẫn là phó giáo chủ Xiển giáo.

Các đại năng oanh sát lẫn nhau, chiến trường thảm liệt cực điểm, đệ tử bình thường không chịu nổi đều bạo thể mà chết, ngay cả Kim Tiên và Thái Ất Kim Tiên cũng bắt đầu vẫn lạc.

Lúc này Nguyên Thủy đang bế quan trong cung Ngọc Hư đại kinh thất sắc.

Trên Phong Thần bảng bỗng nhiên xuất hiện thêm mấy trăm cái tên, toàn là đệ tử Xiển giáo và Tây Phương giáo.

"Đệ tử Xiển giáo ta sao lại lên Phong Thần bảng!" Nguyên Thủy thôi toán một phen thì biết đệ tử hai giáo đang đại chiến, quy mô cực lớn, Thập Nhị Kim Tiên đi quá nửa, mà quan trọng là không đánh

thắng nổi người ta!

Nguyên Thủy bất an, vội vàng giá ngự Chư Thiên Khánh Vân bay ra khỏi cung Ngọc Hư.

Oanh long!!!

Vạn pháp dao động, kim quang rợp trời, thánh uy chiếu diệu ức vạn thời không.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng giáng lâm cùng lúc.

Thấy đệ tử nhà mình và Xiển giáo đang tắm máu bác sát, hai vị Thánh nhân cũng ngây người.

Sự can dự của Thánh nhân khiến chiến trường lập tức đình chỉ.

"Tại sao!" Chuẩn Đề mộng bức, đệ tử hai giáo đánh nhau đến mức chết nhiều người như vậy.

Phía bên kia, Chư Thiên Khánh Vân tỏa ra chín màu thần quang, Nguyên Thủy Thiên Tôn giáng lâm với sát khí đằng đằng.

Khi Thánh nhân hai giáo xuất sơn, Đa Bảo và Triệu Công Minh đã hiện thân ngoài núi Yên Hà.

Đa Bảo biến hóa thành bộ dạng Nhiên Đăng đạo nhân, Triệu Công Minh hóa thành đồng tử theo hầu.

Với thực lực Chuẩn Thánh cộng thêm khí cơ Thông Thiên ban cho, dưới tầm Thánh nhân không ai nhìn ra sơ hở.

"Trường Nhĩ Định Quang Tiên, tiến lên nghe Thiên Tôn pháp chỉ!" Đạo âm vang vọng khắp núi Yên Hà.

Các tán tu đều kinh ngạc nhìn Nhiên Đăng (do Đa Bảo hóa thành).

Chút sau, Trường Nhĩ Định Quang Tiên hớt hải chạy ra.

"Trường Nhĩ bái kiến Nhiên Đăng sư huynh!" Lão cung kính bái

lạy, thần sắc đầy kích động.

Đa Bảo thầm khinh bỉ nhưng không lộ sơ hở, lạnh lùng nói: "Trường Nhĩ, Thiên Tôn hỏi ngươi ở núi Yên Hà hối lỗi thấy thế nào?" Trường Nhĩ nhíu mày: "Đệ tử diện bích tư quá, đã tự giác nhận ra lỗi lầm." Đa Bảo gật đầu: "Ngươi dám lừa gạt Thiên Tôn, lão sư sở dĩ lưu mạng ngươi là vì thấy ngươi xích thành.

Nay Thiên Tôn đang đấu pháp với Tây Phương nhị thánh, ngươi hãy mang Bách Sát Hàn Quang Chướng ném vào Công Đức Trì của Tây Phương khiến bọn chúng loạn trận cước.

Khi đó lập đại công, ngươi có thể quy vị vào Thập Nhị Kim Tiên của Xiển giáo." Đa Bảo vung tay giao một phương linh phiên cho lão.

Linh phiên âm phong lạnh lẽo, đầy lệ khí và nghiệp lực.

Trường Nhĩ hơi do dự nhưng nghe được vào Thập Nhị Kim Tiên, thay thế vị trí Quảng Thành Tử thì mừng rỡ khôn xiết.

Trước đây lão lừa Nguyên Thủy chưa được trọng dụng, nay cơ hội đã đến.

"Bần đạo sẽ dẫn khai đám Phật tôn của Tây Phương giáo, cứ yên tâm mà đi!

Nếu có nguy hiểm lão sư sẽ ra tay, đây là Ngọc Thanh Linh Quang, ngươi thôi động nó lão sư sẽ cảm ứng được." Đa Bảo nói xong vung tay khiến U Minh Quỷ Hỏa bùng cháy rồi biến mất.

U Minh Quỷ Hỏa và Ngọc Thanh Linh Quang đã dập tắt nghi ngờ trong lòng Trường Nhĩ.

Chương 51

Lão nghĩ đây là cơ hội trở mình, thoát ly Tiệt giáo mà không có Xiển giáo bảo hộ thì khó sống ở Hồng Hoang, ngay cả đám tán tiên ở đây cũng bài xích lão.

Đợi khi thành Thập Nhị Kim Tiên, lão sẽ khiến đám tán tiên này phải quỳ lạy nghênh đón!

Trường Nhĩ quyết định mang Bách Sát Hàn Quang Chướng bay về hướng Tây Phương.

Phía xa, Đa Bảo và Triệu Công Minh hiện thân lại.

"Lần này chắc chắn Trường Nhĩ bị hố thảm rồi!" Triệu Công Minh cười lớn.

Đa Bảo gật đầu: "Thủ đoạn của lão sư thật phi phàm, Trường Nhĩ đáng lẽ phải bị giết từ lúc trục xuất, lão sư giữ lại đến giờ là để dùng làm quân cờ cho ván cờ này.

Lão sư nhìn có vẻ không muốn can thiệp sự đời nhưng nếu tính kế thì mấy vị Thánh nhân kia chắc chắn không phải đối thủ.

Thôi, chúng ta bố cục xong rồi, về Bồng Lai xem kịch hay." Hai người xóa sạch dấu vết rồi bay về Bồng Lai.

Lúc này tại biên thùy Mậu Tuất đại địa, Nguyên Thủy đứng trên Chư Thiên Khánh Vân, ánh mắt lạnh lẽo.

Đệ tử Xiển giáo tổn thất thảm trọng, chết mất mấy trăm người, trong đó có nhiều đệ tử đời thứ ba được bồi dưỡng kỹ lưỡng.

"Lão sư tại thượng, Dược Sư Phật vô sỉ chí cực, chúng con thấy linh bảo xuất thế định luyện hóa thì đám trọc đầu kia đánh lén!

Đệ tử Tây Phương âm hiểm vô cùng, vừa lên đã muốn cướp bảo vật, còn đánh chết Kim Hà sư điệt!" Thấy Nguyên Thủy đến, Thái Ất và Ngọc Đỉnh bắt đầu khóc lóc kể khổ.

Cả hai đầy vết thương, Thái Ất còn bị Dược Sư Phật đánh cho tơi tả.

Việc đổi trắng thay đen thì năng lực của hai lão cũng thuộc hàng nhất lưu ở Hồng Hoang.

"Đệ tử Tây Phương dám ở phương Đông ta cưỡng đoạt như thế sao!" Nguyên Thủy sắc mặt thiết thanh, vô cùng phẫn nộ.

Phong Thần lượng kiếp chưa chính thức bắt đầu mà đệ tử đã lũ lượt lên bảng, bất kể nguyên nhân gì, hôm nay lão phải truy cứu đến cùng.

Vân Trung Tử thở dài: "Tây Phương giáo đến cả Di Lặc và Vị Phật cũng tới, nghe nói Vị Phật là thiện thi của Chuẩn Đề, chắc chắn là âm mưu của Tây Phương." Thân Công Báo cũng phụ họa: "Đúng thế, đám trọc đó vừa lên đã đánh con một trận rồi giết Kim Hà!" Nghe đệ tử khóc lóc, Nguyên Thủy bốc hỏa.

Đám đệ tử này thật không tiền đồ, nhưng Tây Phương nhị thánh vốn vô sỉ, môn hạ chắc chắn cũng cùng một giuộc.

Nguyên Thủy nhìn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề với ánh mắt âm hàn.

Phía Tây Phương, Dược Sư Phật và Nhật Quang Bồ Tát cũng đang khóc lóc.

Dược Sư Phật kể đệ tử tư chất nghịch thiên của lão bị Thái Ất giết chết, pháp bảo vốn có duyên với Tây Phương nhưng đám Xiển giáo lại khinh người, muốn đuổi bọn họ khỏi phương Đông.

Sau một hồi thêm mắm dặm muối, đám đệ tử Tây Phương đều nghĩa phẫn điền ưng.

“Hai vị giáo tổ hãy chủ trì công đạo!

Đệ tử Xiển giáo kiêu ngạo, kiến lợi vong nghĩa, trước đó còn nợ nhân quả của Tây Phương ta.

Bọn chúng khinh người quá đáng!” Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đều nổi giận.

Tam đại Thánh nhân bộc phát uy nghiêm vô thượng, cục diện hôm nay không đánh một trận chắc chắn không thể kết thúc!

Thiên địa phong vân biến đổi, Chư Thiên Khánh Vân tỏa ra dao động không gì sánh nổi.

Nguyên Thủy tọa thượng, dù đối mặt với cả Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng không hề sợ hãi.

Khí thế của ba vị Thánh nhân bùng nổ khiến ức vạn dặm mây đen kéo đến, lôi đình đầy trời.

Áp lực khủng bố càn quét Hồng Hoang, vô số sinh linh run rẩy không dám nhìn thẳng.

Tam thánh đối trì, chư thần Hồng Hoang không ai không chấn kinh.

Chư thần nhao nhao cảm thán lượng kiếp sắp đến, đệ tử các đại giáo đều không an phận.

Tại Bồng Lai tiên đảo, Đa Bảo đạo nhân cùng Triệu Công Minh trở về phục mệnh.

Một lần này gây ra một trận thiên phiên địa phúc, hai người tuy làm việc không lưu lại dấu vết, nhưng các Thánh nhân đều tinh minh lão luyện, e rằng sau này sẽ bị phát giác.

Nhưng Thông Thiên lại chẳng hề quan tâm, chính là muốn làm theo ý mình.

Khắp nơi bị tính kế, Thông Thiên lúc này cũng không thể ngồi chờ chết.

Đây chỉ mới là khởi đầu mà thôi.

Hiện tại, việc tế luyện Lục Hồn Phiên đang ở thời khắc mấu chốt, nếu không Thông Thiên cũng đã xuất quan để xem náo nhiệt.

Lục Hồn Phiên tuy chỉ là hậu thiên pháp bảo, nhưng bên trong lại chứa đựng Diệt Thế Lục Hồn.

Mỗi một đạo Diệt Thế chi hồn đều có thể trực tiếp mạt sát thần hồn của một người, bá đạo vô cùng, ngay cả Thánh nhân cũng khó lòng may mắn thoát khỏi!

Lúc này, Nguyên Thủy cùng Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đang đối trì.

Khí tức của ba vị Thánh nhân vô lượng, khí phách bàng đại oanh nhiên triển khai.

Tiếp Dẫn đạo nhân còn đỡ, Chuẩn Đề đạo nhân thì hoàn toàn liều mạng.

Khí thế đôi bên ngày càng đáng sợ, thậm chí đã lấy ra pháp bảo.

Ba người từ trong Tử Tiêu cung đã thu được không ít chỗ tốt, giờ đây đều có ý định đại chiến một trận.

Đám đệ tử đứng xung quanh từng người run lẩy bẩy.

Chiến đấu giữa các Thánh nhân nếu bị cuốn vào bên trong, tùy tiện cũng có thể bị nghiền thành phấn vụn.

Dưới Thánh nhân đều là kiến hôi, đây không phải là lời nói đùa.

Cuối cùng, Nguyên Thủy vẫn là người thiếu nhân quả với Tây Phương giáo.

Nguyên Thủy tiên phong mở lời: "Hai vị đạo hữu, tại sao các

ngươi lại dung túng đệ tử phóng túng như thế, vừa tranh đoạt pháp bảo, vừa đánh sát đệ tử của ta!" Nguyên Thủy vừa lên tiếng đã trực tiếp khiến Chuẩn Đề nghẹn lời.

Nhưng Chuẩn Đề là hạng người nào, đen cũng có thể biến thành trắng. "Chuyện này bần đạo đại khái đã hiểu rõ, nếu không phải đệ tử Xiển giáo tham đồ pháp bảo, đánh sát đệ tử bản giáo, đệ tử Tây Phương giáo ta sao phải động thủ!" Tiếp Dẫn đạo nhân cũng nói: "Đệ tử Tây Phương giáo ta chú trọng lục căn thanh tịnh, nếu không sẽ không dính dáng đến nhân quả tục thế." Nghe Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nói như vậy, Nguyên Thủy trong lòng cười lạnh liên tục.

Lục căn thanh tịnh, toàn là chuyện hão huyền.

Ở đâu có lợi là chiếm, được lý thì không buông tha người.

Hiển nhiên, Nguyên Thủy và Chuẩn Đề đều không muốn gánh vác trách nhiệm.

Nếu thật sự xé rách mặt mũi, hai bên trực tiếp đánh một trận sao?

Cũng chưa đến mức đó.

Một khi hai người xé rách mặt mũi, đệ tử môn hạ sẽ rơi vào cảnh bất tử bất hưu.

Lúc đó e rằng dẫn phát đại chiến lớn hơn, Hồng Quân sẽ trách tội, sinh linh vẫn lạc tự nhiên sẽ lên Phong Thần bảng!

Đến lúc đó không cần chờ Phong Thần lượng kiếp, Phong Thần bảng đã đầy rồi.

Trong lúc ba vị Thánh nhân đối trì, thương lượng cách xử lý chuyện tiếp theo, Trường Nhĩ Định Quang Tiên đã đến núi Tu Di của Tây Phương.

Chương 52

Theo cảm ứng của Trường Nhĩ Định Quang Tiên, quả nhiên không có sinh linh nào trên cấp Đại La Kim Tiên.

Ngay cả những Phật tôn cấp Chuẩn Thánh cũng không có ở núi Tu Di.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên tâm thần đại định: "Quả nhiên Nhiên Đăng sư huynh không lừa ta, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã dẫn đi tất cả đệ tử!

Lập công cho Xiển giáo chính là lúc này!" Sâu trong núi Tu Di, Bát Bảo Công Đức Trì là thánh địa Phật giáo.

Bình thường có Thánh nhân trấn áp, Cửu Phẩm Công Đức Kim Liên ở bên trong.

Lần trước sau khi bị Thông Thiên phá hỏng một lần, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã hao phí vô số tài nguyên mới ngưng luyện lại được Bát Bảo Công Đức Trì!

Lần này hai đại Thánh nhân không có ở Tây Phương giáo, Bát Bảo Công Đức Trì cũng không ai dám tới gần.

Bên trong ẩn chứa nhiều bí mật của Tây Phương giáo, là nơi Thánh nhân tu hành.

Đám đệ tử căn bản không dám đặt chân vào.

Lúc này, Trường Nhĩ Định Quang Tiên hóa tác một con chim bay, hướng về Bát Bảo Công Đức Trì mà đi.

Trên đường đi không hề gặp trở ngại.

Bát Bảo Công Đức Trì không lớn, bên trong có Cửu Phẩm Công

Đức Kim Liên trấn áp, tỏa ra công đức thánh quang.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên thần sắc kích động, vội vàng tế ra Bách Sát Hàn Quang Chướng.

Bên trong vật này nghiệp lực dâng trào, sát khí ngút trời, thấu ra một luồng khí tức khiến người ta ngạt thở. "Tây Phương nhị giáo chủ, đành đắc tội vậy!!" Trường Nhĩ Định Quang Tiên vận chuyển pháp lực, trực tiếp đánh Bách Sát Hàn Quang Chướng vào bên trong.

Trong khoảnh khắc, nghiệp lực và sát khí khủng bố oanh nhiên bộc phát.

Oanh long!!!!!!

Bên trong Bát Bảo Công Đức Trì, sát khí cùng nghiệp lực cuồn cuộn, đem vô cùng công đức chi lực toàn bộ ô nhiễm.

Huyết quang lạnh lẽo quét qua núi Tu Di, Phật môn thánh địa triệt để luân lạc thành nhân gian địa ngục.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên nhìn mà ngây người, không ngờ uy lực của thứ này lại đáng sợ đến thế.

Ở nơi vô tận xa xôi, Chuẩn Đề đạo nhân cùng Tiếp Dẫn đạo nhân sắc mặt đại biến!!!

Chuẩn Đề đạo nhân đang thương nghị với Nguyên Thủy, trực tiếp nguyên thần xuất khiếu, ký thác hư không, hướng về núi Tu Di Tây Phương mà đi.

Nguyên thần Thánh nhân ký thác Thiên Đạo chi lực, gần như trong nháy mắt đã đến núi Tu Di.

Nhìn công đức trì bị hủy, nghiệp lực sát khí đầy trời, Chuẩn Đề đạo nhân triệt để phẫn nộ!

Chuẩn Đề đạo nhân bắt lấy một luồng khí tức nhỏ bé không thể

nhận ra đang trốn khỏi núi Tu Di. "Hủy công đức trì của ta, bần đạo sẽ khiến ngươi bị trừu hồn đoạt phách, luyện thi phần thần!" Chuẩn Đề trong cơn thịnh nộ đáng sợ vô cùng, trong nháy mắt đã hiện thân trước mặt Trường Nhĩ Định Quang Tiên!! "A!!" Trường Nhĩ Định Quang Tiên sợ ngây người, nhìn Chuẩn Đề đột nhiên giáng lâm, thần sắc hãi hùng. "Tại sao tổn hủy công đức trì của ta!" Chuẩn Đề đạo nhân quanh thân bao phủ bởi phật hỏa vô tận, Minh Vương nộ diễm có thể thiêu cháy chư thiên!

Trường Nhĩ Định Quang Tiên tâm thần run rẩy, nghĩ rằng Chuẩn Đề đạo nhân muốn giết mình, vội vàng hô lớn: "Thiên Tôn cứu ta!" Sau đó, Trường Nhĩ Định Quang Tiên tế ra Ngọc Thanh linh quang trong tay.

Điều khiến Trường Nhĩ Định Quang Tiên sững sờ là sau khi Ngọc Thanh linh quang tế ra, nó lại lao thẳng về phía mặt Chuẩn Đề đạo nhân.

Trong lúc không kịp đề phòng, Chuẩn Đề đạo nhân bị đánh trúng mặt. "Ngọc Thanh linh quang!!

Nguyên Thủy Thiên Tôn!!!!

Hảo cho một Nguyên Thủy Thiên Tôn!!!!" Chuẩn Đề đạo nhân thịnh nộ, độ hóa thần quang oanh nhiên rơi xuống.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên trong nháy mắt bị Chuẩn Đề đạo nhân độ hóa, ném vào núi Tu Di. "Nguyên Thủy tiểu nhi, ngươi dám lưu lại một tay này, điều hổ ly sơn, khanh sát công đức trì Tây Phương ta!

Thật là hảo kế!" Chuẩn Đề đạo nhân nguyên thần ký thác hư không, hướng về bản thể mà đi.

Trong hư không, phật nộ chi diễm thiêu đốt ba vạn ức dặm, phóng

nhãn nhìn lại, thiên địa chiến đấu, vạn vật bất an.

Thánh nhân nhất nộ, đáng sợ đến bực này.

Lúc này Nguyên Thủy đang ngơ ngác, sau khi Chuẩn Đề nguyên thần ký thác hư không, dường như đã có chuyện gì xảy ra.

Ngọn lửa phật nộ cuồn cuộn thiêu đốt trên không trung, khí tức khủng bố áp chế thiên địa! "Nguyên Thủy, bần đạo với ngươi hôm nay bất tử bất hưu!" Chuẩn Đề đạo nhân gầm thét, trượng lục kim thân oanh nhiên bộc phát.

Vô lượng thời không đều bị kim quang chiếu rọi, hướng về đầu Nguyên Thủy mà đánh tới. "Sư tôn động thủ rồi, đệ tử Tây Phương giáo bị Xiển giáo khi phụ, sao có thể dễ dàng thỏa hiệp!

Giết, hôm nay phải đòi lại tất cả những gì đã mất!" Thấy Chuẩn Đề đạo nhân động thủ, đệ tử Phật môn từng người đỏ mắt.

Cầm pháp bảo, hướng về đệ tử Xiển giáo mà giết tới.

Hạo nhiên phật khí chấn động ức vạn hư không, Nhiên Đăng Phật, Di Lặc Phật, Dược Sư Phật ba đại cường giả hoành không xuất thế, tề xoát xoát đánh ra.

Thánh nhân tự nhiên sẽ không hạ thấp tư thái đi đối phó với đám đệ tử.

Thấy đệ tử Tây Phương giáo giết tới, bên phía Xiển giáo, Nhiên Đăng đạo nhân cầm đầu, điều khiển pháp bảo hướng về đệ tử Phật môn giết đi.

Trong hư không, sát cơ ngút trời, tiếng khóc than vang dội.

Đệ tử hai giáo đánh đến hôn thiên ám địa, nhật nguyệt vô quang.

Trong hư không, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng nổi cơn thịnh nộ!

Tây Phương công đức trì lại bị phá hỏng!

Nguyên Thủy sử dụng mưu kế.

Tiếp Dẫn đạo nhân cũng không thể nhẫn nhịn được nữa.

Nguyên Thủy thực sự quá thâm độc, lén lút chơi một vố sau lưng.

Tây Phương công đức trì là nơi chứa khí vận của Tây Phương giáo.

Nguyên Thủy làm vậy chẳng khác nào muốn làm loạn đạo thống Tây Phương.

Không thể nhẫn nhịn!

Thấy Chuẩn Đề tế ra Nhị Thập Tứ Phẩm Tịnh Thế Liên Đài triển đấu với Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng động thủ, Thất Bảo Diệu Thụ trong tay quét ngang thiên khung, lại có phất trần chính khí hướng về Nguyên Thủy mà quật.

Dưới sự gia trì của nhiều chí bảo, chiến đấu lực của Tây Phương nhị thánh cường hoành đến cực điểm.

Chương 53

Nguyên Thủy dù có Bàn Cổ Phiên, Chư Thiên Khánh Vân cũng chỉ có lực tự vệ.

Tây Phương nhị thánh căn bản không cho Nguyên Thủy cơ hội mở miệng, một mực ép Nguyên Thủy mà đánh!

Tiên thiên chí bảo và thánh vị bày ra trong hư không, vô lượng thiên địa đều là pháp lực Thánh nhân.

Nguyên Thủy vừa đánh vừa lui, muốn tìm cơ hội hỏi cho rõ ràng.

Tại sao Tây Phương nhị thánh lại nổi trận lôi đình như vậy!

Hoàn toàn là tư thế liều mạng.

Năm đó Thông Thiên phá hủy Tây Phương giáo cũng chưa thấy bọn họ liều mạng như thế này!

Nhưng Tây Phương nhị thánh làm sao cho y cơ hội giải thích.

Công đức trì bị Thông Thiên phá một lần, lần này Nguyên Thủy lại phá tiếp!

Chuẩn Đề đạo nhân muốn chết tâm luôn rồi.

Chớp mắt sau đó, Tây Phương nhị thánh cùng Nguyên Thủy đánh tới phía trên Côn Luân Khư.

Thấy cảnh này, Tây Phương nhị thánh càng thêm đắc ý. "Hôm nay hủy công đức trì của ta, bần đạo liền phá nát Ngọc Hư cung của ngươi!" Oanh long!!!!

Phất trần chính khí vạch phá hư không, vô lượng kim quang hội tụ, hướng về Nguyên Thủy quật tới.

Trên Nhị Thập Tứ Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, tịnh thế linh quang

chiếu rọi chư thiên, hướng về Chư Thiên Khánh Vân áp xuống.

Nguyên Thủy trực tiếp bị đánh vào trong Ngọc Hư cung.

Theo pháp lực Thánh nhân trút xuống, Ngọc Hư cung đều bị đánh nổ!

Chuẩn Đề đạo nhân cũng chẳng khách sáo, thiên tài địa bảo, linh vật pháp bảo trong Ngọc Hư cung hễ bị Chuẩn Đề phát hiện là trực tiếp thu vào túi!

Nguyên Thủy thấy Ngọc Hư cung bị phá cũng bắt đầu liều mạng!

Trên Bàn Cổ Phiên, Ngọc Thanh bản nguyên và Thiên Đạo chi lực khủng bố gia trì.

Ức vạn trường không đều bị hỗn độn kiếm khí lấp đầy.

Nhưng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chẳng hề quan tâm, hai người liên thủ, Nguyên Thủy làm sao phá nổi!

Nhìn thấy ba người tử chiến, trong hư không một phương thần tháp oanh nhiên giáng lâm.

Tháp chia chín tầng, linh lung thất xảo, tràn ngập huyền hoàng thần vận.

Chính là Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp. "Chư vị đạo hữu dừng tay, tại sao lại thương tổn sư đệ ta, hủy hoại động phủ của sư đệ ta!" Người đến chính là Lão Tử, lấy Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp ngăn chặn hai người Tây Phương. "Lão Tử, mau tránh ra, Nguyên Thủy quá phận rồi, hôm nay nếu không trảm y, oán khí trong lòng khó tiêu!" Chuẩn Đề đạo nhân thấy Lão Tử nhưng thái độ vẫn cường ngạnh như cũ. "Chuẩn Đề, hôm nay ta ở Thiên Ngoại Thiên sẽ quyết một trận tử chiến với ngươi!" Nguyên Thủy cũng giận đến mức tam thi thần nhảy loạn, không hiểu sao lại bị Tây Phương nhị thánh liên thủ đánh đập.

Ngọc Hư cung bị hủy diệt, không biết tổn thất bao nhiêu khí vận. "Các ngươi lẽ nào không hỏi rõ tiền nhân hậu quả sao?" Lão Tử hừ lạnh một tiếng, khí phách mạnh mẽ phóng ra ngoài.

Chuẩn Đề đạo nhân cười lạnh một tiếng: "Lão Tử, bần đạo kính ngươi là lục thánh chi thủ nên không muốn động thủ, hôm nay nếu ngươi xuất thủ, chúng ta cũng chẳng sợ!

Nguyên Thủy tiểu nhi âm hiểm vô cùng, tiên dùng pháp bảo hấp dẫn chúng ta mắc câu, sau đó âm thầm đánh nổ Tây Phương công đức trì của ta!" Nói xong, Chuẩn Đề đạo nhân lại muốn đánh tiếp!

Nguyên Thủy nộ hống một tiếng: "Rõ ràng là ngươi tìm cớ, bần đạo lúc nào đi đánh nổ công đức trì, công đức trì liên quan gì đến ta!" "Hừ!" Chuẩn Đề cười lạnh một tiếng: "Kẻ âm hiểm tiểu nhân như ngươi sao xứng làm Thánh nhân, tên Trường Nhĩ Định Quang Tiên kia rõ ràng đã đầu nhập vào ngươi, trong tay còn nắm ba đạo Ngọc Thanh linh quang!

Nếu không phải bần đạo kịp thời phát giác, e rằng đã để hắn đào tẩu!" "Cáp cáp cáp!!!!" Nguyên Thủy cuồng tiếu không thôi, trong âm thanh thấu ra vài phần bi ai.

Thậm chí nơi khóe mắt, vì uất ức mà chảy xuống vài giọt lệ.

Lúc này y mới bừng tỉnh đại ngộ, khẳng định đã bị người ta tính kế! "Thiên Đạo tại thượng, ta Nguyên Thủy nếu sai khiến đệ tử phá hoại khí vận Tây Phương, muốn diệt tuyệt đạo thống thì sẽ không được chết tử tế!" Nghe Nguyên Thủy lập hạ Thiên Đạo thệ ngôn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều ngẩn người.

Chuyện này lẽ nào không phải do Nguyên Thủy làm! "Không ổn, đệ tử của ta đang tử chiến!" Tiếp Dẫn đạo nhân nhanh chóng nhận thức được, đây là cái hố do người khác đào!

Tam thánh cứ thế trực tiếp nhảy vào.

Nghĩ đến đây, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lòng lạnh buốt một nửa.

Trên đại địa Mậu Tuất, sau khi tứ thánh giáng lâm, đệ tử hai giáo mới dừng lại cuộc tư sát.

Lúc này trên đại địa máu chảy thành sông, tiếng ai oán khắp nơi.

Đệ tử Tây Phương giáo tổn thất thảm trọng, không ít Câu Đà, Bồ Tát vẫn lạc tại chỗ.

Đệ tử Xiển giáo cũng tổn thất không ít, từng người mình đầy thương tích, ngay cả Thái Ất chân nhân cũng suýt nữa vẫn lạc.

Lúc này đang thoi thóp, được Thân Công Báo dìu đỡ.

Sau khi hai giáo ngừng chiến, Lão Tử hạ xuống một trận linh vũ để đám đệ tử trị thương trước.

Còn tứ thánh lúc này bắt đầu phân tích nguyên nhân dẫn đến đại chiến hai giáo.

Sự việc bắt đầu là vì tiên thiên linh bảo Kim Hà Kiếm xuất thế.

Nghĩ đến đây, tứ thánh đột nhiên kinh tỉnh!

Giờ đây trong Hồng Hoang, tiên thiên chi khí đã sớm biến mất, toàn bộ biến thành tiên linh chi khí.

Trong Hồng Hoang sao có thể có tiên thiên pháp bảo được dựng dục.

Tiên thiên linh bảo Kim Hà Kiếm xuất hiện vào lúc này thật kỳ quái!

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nguyên Thủy khóe miệng giật giật, vấn đề hiển nhiên nhất mà bọn họ lại không phát giác ra!

Nếu có thể nhìn thấu tiên cơ thì đã không dẫn đến hiểu lầm lớn

như vậy!

Tên Kim Hà đồng tử bị một chưởng đánh chết kia cũng thập phân khả nghi.

Trong đám đệ tử Tây Phương giáo, người có thể một chưởng đánh bại Thân Công Báo, trấn sát Kim Hà đồng tử là cực kỳ hiếm hoi.

Thân Công Báo là Thái Ất Kim Tiên, Kim Hà đồng tử là Kim Tiên.

Muốn trấn áp hai người này tối thiểu cần tu vi Đại La Kim Tiên.

Nhưng hiện tại tên hòa thượng đó đã bị Thái Ất chân nhân "đánh chết", không tìm thấy bất kỳ tung tích nào. "Rốt cuộc là kẻ nào lại tính kế Xiển giáo ta như thế!" Nguyên Thủy muốn khóc mà không có nước mắt, sau trận chiến với Tây Phương giáo, Xiển giáo tổn thất thảm trọng.

Chương 54

Pháp bảo bị đánh nổ vài món, đệ tử môn hạ chết thương vô số.

Quan trọng nhất là Ngọc Hư cung cũng bị Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề phá hủy rồi!

Chuẩn Đề đạo nhân nhíu mày cực sâu, lần này Bát Bảo Công Đức Trì bị nổ, tổn thất của Tây Phương giáo là không thể đong đếm.

Có thể nói là nguyên khí đại thương! "Chuyện chúng ta tranh giành quan trọng nhất chính là ở chỗ tên Trường Nhĩ Định Quang Tiên kia!" Chuẩn Đề đạo nhân chỉ ra điểm mấu chốt.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên tiềm nhập Tây Phương giáo, trực tiếp dùng Bách Sát Hàn Quang Chướng đánh nổ Bát Bảo Công Đức Trì.

Thủ đoạn tính kế như vậy thực sự quá mức cao minh. "Trường Nhĩ Định Quang Tiên vốn là đệ tử Tiệt giáo, lẽ nào là thủ đoạn của Thông Thiên?" Chuẩn Đề đạo nhân thần sắc nghiêm túc nhìn về phía Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy lắc lắc đầu: "Với tính cách của Thông Thiên, đệ tử đã bị trục xuất môn trung y đoạn nhiên sẽ không sai khiến nữa.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên thất xảo linh lung, tinh minh vô cùng, định nhiên là bị kẻ nào xúi giục!" Lão Tử cũng gật gật đầu: "Trường Nhĩ Định Quang Tiên là kẻ phản giáo, Tiệt giáo từ trên xuống dưới tất nhiên muốn tru sát hắn, sao hắn có thể nghe lời Thông Thiên.

Lại nói Thông Thiên lúc này đã tự trảm thánh vị, đang ở Bồng Lai tiên đảo tu dưỡng nguyên khí, đoạn nhiên sẽ không hưng phong tác

lãng." Nghe Lão Tử nói vậy, Chuẩn Đề trong lòng tin chắc, trực tiếp loại bỏ Thông Thiên.

Chỉ trách chuyện này làm quá kín kẽ, căn bản không tính toán được nhân quả.

Tất cả thông tin đều biến mất như chưa từng tồn tại.

Nguyên Thủy nhìn Chuẩn Đề, hỏi: "Tại sao không gọi Trường Nhĩ Định Quang Tiên ra, luyện hóa thần hồn hắn, hết thảy đều sẽ rõ ràng." "Đã muộn rồi, bần đạo đã độ hóa hắn, hết thảy nhân quả đều biến mất." Chuẩn Đề đạo nhân thở dài một tiếng.

Thực tế khi thăm dò nguyên thần Trường Nhĩ Định Quang Tiên, y biết được Nhiên Đăng đạo nhân từng truyền dụ.

Nhưng Nhiên Đăng đạo nhân thực sự lại đang ở trên chiến trường.

Vậy kẻ truyền dụ cho Nhiên Đăng khẳng định là giả.

Chuẩn Đề đạo nhân tuy biết mình sai lầm nhưng lại không nói ra.

Chẳng lẽ lại tự tìm mất mặt sao?

Lúc này, Lão Tử đôi mắt khép hờ, phất trần trong tay khẽ quét.

Âm dương bát quái hiển hiện, lưỡng nghi tứ tượng sinh ra.

Thiên địa huyền cơ, vạn vật tạo hóa đều nằm trong trận pháp.

Nhưng khi Lão Tử thôi diễn nhân quả, trong hư không tiếng sấm vang dội khắp thiên địa.

Thấp thoáng dường như có thứ gì đó che lấp thiên cơ.

Lão Tử đôi tay run rẩy, không tiếp tục tính toán nữa. "Nhân quả lần này khó lòng nắm bắt, ngay cả bần đạo cũng không tính ra được nửa điểm manh mối!

Hai giáo tranh giành tất có tổn thương, các ngươi hãy tự lo liệu

lấy!" Lão Tử thở dài một tiếng rồi hướng về núi Thủ Dương mà đi.

Thấy Lão Tử cũng không tính ra kết quả, Nguyên Thủy cùng Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn đều đại kinh thất sắc.

Trong lục thánh, Lão Tử có thuật tính toán đứng đầu.

Ngay cả Lão Tử cũng không tính ra được, chỉ có thể nói vị đứng sau chuyện này có tu vi cao hơn Lão Tử hoặc có Thiên Đạo che chở. "Lẽ nào là Hạo Thiên trong Thiên đình?" Chuẩn Đề đạo nhân thử hỏi.

Nguyên Thủy nhíu mày: "Hạo Thiên nhỏ bé sao có thể có đảm thức như thế!" Nghe Nguyên Thủy phủ nhận Hạo Thiên, Chuẩn Đề sắc mặt biến đổi.

Hai người không hẹn mà cùng nghĩ rằng, có lẽ đây là thủ đoạn của Thiên Đạo Hồng Quân.

Hiện nay đệ tử Tiệt giáo cả giáo bế quan, Phong Thần đại kiếp sắp khởi động.

Tây Phương hai giáo đại chiến, lẽ nào là cảnh cáo của Hồng Quân.

Sau lưng ba người không khỏi cảm thấy một trận lạnh lẽo. "Chẳng lẽ nếu Tiệt giáo không ứng kiếp thì sẽ đến lượt hai giáo chúng ta lịch kiếp?" Chuẩn Đề đạo nhân nói ra điều mình suy nghĩ.

Nguyên Thủy nhíu mày, mọi chuyện nghĩ kỹ lại thấy cực kỳ đáng sợ.

Nếu thật sự là như vậy, e rằng một khi Phong Thần lượng kiếp khởi động, đệ tử hai giáo sẽ thảm bại vô cùng. "Giờ xem ra phải kéo Tiệt giáo nhập kiếp!" Nguyên Thủy ánh mắt kiên định nhìn về hướng Đông Hải. "Thông Thiên tự trảm thánh vị, tu vi e rằng đã rớt xuống đáy cốc, không còn thánh vị gia trì thì Tru Tiên trận cũng không bày ra nổi!

Đệ tử hai giáo chúng ta tổn thất nhiều như vậy, cũng đã đến lượt đệ tử Tiệt giáo ra ứng kiếp rồi!" Trong mắt Nguyên Thủy, Thông Thiên tự trảm thánh vị, cùng lắm cũng chỉ là tu vi Chí Thánh.

Bình thường căn cơ tuy mạnh hãn nhưng tối đa cũng chỉ vừa chứng tầng thứ Hỗn Nguyên.

Tu vi như vậy hoàn toàn có thể bị nghiền ép.

Giờ đây Nguyên Thủy có Chư Thiên Khánh Vân trong tay, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn đều có chí bảo do Đạo Tổ ban tặng, hoàn toàn có thể đánh nát đại trận Bồng Lai tiên đảo. "Nên là như thế!" Chuẩn Đề đạo nhân lập tức đồng ý. "Nhân quả lần này đã có Thiên Đạo cảnh cáo, chúng ta càng nên tranh thủ thời gian!

Bức bách Thông Thiên ký tên vào Phong Thần bảng!

Cùng lắm thì đánh vào Bồng Lai tiên đảo, trấn áp Thông Thiên, ép đệ tử Tiệt giáo lên Phong Thần bảng!" Tiếp Dẫn đạo nhân mặt lạnh như tiền. "Công đả Bồng Lai tiên đảo còn cần một cái cớ để danh chính ngôn thuận." Nguyên Thủy có chút lo ngại, dù sao Thông Thiên cũng là sư đệ của y.

Trên mặt công khai đánh vào mặt nhau thì diện tử không giữ được.

Chuẩn Đề đạo nhân cười lạnh một tiếng: "Trường Nhĩ Định Quang Tiên chẳng phải là cái cớ tốt nhất sao." Tam thánh kẻ xướng người họa đã quyết định xong, chuẩn bị cùng lên Bồng Lai tiên đảo ép buộc Thông Thiên!

Lúc này, đệ tử hai giáo vẫn còn đang ngơ ngác.

Thấy tứ thánh đang đàm luận tường tận, xem chừng sẽ không đánh nhau nữa.

Không lâu sau, Chuẩn Đề đạo nhân từ trên trời rơi xuống, nhìn về

phía đám đệ tử. "Nhân quả lần này đã kết thúc, lượng kiếp đã định, Thiên Đạo đã an bài, sau này các ngươi nhất định phải giữ vững bản tâm, tuyệt đối không được phóng túng làm bậy!" Chuẩn Đề đạo nhân dặn dò xong liền bắt đầu đuổi bọn họ về Tây Phương.

Còn cây Kim Hà Kiếm kia thì rơi vào tay Nguyên Thủy.

Ai bảo Chuẩn Đề đạo nhân không nhìn rõ cục diện.

Thái Ất chân nhân bận rộn nửa ngày, có được một món pháp bảo, tự nhiên đại hỉ vọng ngoại.

Đặc biệt sau khi có được pháp bảo, Nguyên Thủy còn khoe khoang với đệ tử một trận.

Hoàn toàn quên mất việc bị Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn truy đuổi, Ngọc Hư cung đều bị đánh nát.

Chương 55

Những Thánh nhân này khẳng định sẽ không công khai thừa nhận sai lầm của mình.

Cho nên lần này cũng không thể lấy Trường Nhĩ Định Quang Tiên ra làm văn chương.

Đánh nổ Tây Phương công đức trì dù sao cũng làm tổn hại thanh danh Tây Phương.

Hơn nữa còn có khả năng Thiên Đạo Hồng Quân can thiệp.

Giờ đây Trường Nhĩ Định Quang Tiên bị Chuẩn Đề đạo nhân độ hóa, trở thành Định Quang Hoan Hỉ Phật.

Chuẩn Đề đạo nhân trực tiếp dùng Định Quang Hoan Hỉ Phật làm quân cờ, lấy danh nghĩa Thông Thiên để thực hiện sát lục lớn trong Hồng Hoang.

Cuối cùng Chuẩn Đề đạo nhân xuất diện thu phục Trường Nhĩ Định Quang Tiên.

Một vở kịch tự đạo tự diễn này đã gây ra không ít sóng gió trong Hồng Hoang.

Người minh bạch đều nhìn ra được, Tây Phương giáo cùng Xiển giáo muốn tìm Tiệt giáo gây phiền phức rồi.

Thông Thiên đã sớm trừ danh Trường Nhĩ Định Quang Tiên khỏi Tiệt giáo!

Chỉ là bằng cách này, tam thánh đã có danh nghĩa để hành sự.

Trong Oa Hoàng cung rộng lớn, Nữ Oa đang nhắm mắt dưỡng thần, đột nhiên đôi mắt khẽ động nhìn về phía Hồng Hoang. "Tam

thánh bái sơn, e rằng Thông Thiên gặp nạn rồi!" Nữ Oa vốn luôn lạnh nhãn nhìn tam giới, lúc này thần sắc thoáng hiện vài phần lãnh mạc.

Kim Ninh đứng bên cạnh gật gật đầu: "Thông Thiên không còn là Thánh nhân, nếu khuất phục dưới trướng Nguyên Thủy thì có lẽ còn một tuyến sinh cơ.

Bằng không e rằng sẽ gặp đại phiền phức." Kim Ninh là tọa kỵ của Nữ Oa, bản thể là Phượng Hoàng.

Nữ Oa cũng không phản bác, nói: "Thông Thiên tâm cao hơn trời nhưng lại nhãn cao thủ thấp, trong Tử Tiêu cung không biết nhẫn nhục phụ trọng, trước mặt Đạo Tổ lại trảm đi thánh vị, hiện giờ Thông Thiên e rằng phải mặc người xâu xé." Ánh mắt Nữ Oa lộ vẻ vô hạn lãnh mạc, tuy y đối với Thông Thiên khá có hảo cảm, nhưng đến nước này, thấy Thông Thiên thất thế, y cũng không còn quan tâm nhiều nữa.

Trong núi Thủ Dương, Lão Tử càng tuyên bố bế quan tham ngộ Hỗn Nguyên đại đạo.

Ngay cả đệ tử Huyền Đô đại pháp sư cũng theo đó bế quan.

Người tinh tường đều nhìn ra được, Lão Tử không muốn can thiệp vào nhân quả của Thông Thiên.

Lần này chỉ có thể tùy Nguyên Thủy mà làm.

Tại Bồng Lai tiên đảo, Thông Thiên mục quang đạm nhiên, trong tình huống gia tốc thời gian, Lục Hồn Phiên cuối cùng cũng được ngưng luyện ra.

Bảo vật này ở tầng thứ hậu thiên chí bảo, uẩn hàm Diệt Thế đại đạo chi khí bên trong.

Lấy Diệt Thế chi khí của nó có thể trọng lập địa thủy phong hỏa, cải tạo vạn vật thế giới.

Lá cờ này hình tam giác, dưới cờ có sáu dải đuôi nhẹ nhàng bay phất phơ.

Sáu dải đuôi này chính là do Diệt Thế Lục Hồn hóa thành.

Mỗi dải đuôi đều có thể khắc lên tên của một người.

Chỉ cần khắc vào trong đó, hơi gia trì tế luyện là có thể trực tiếp quét chết người đó!

Bảo vật này bá đạo vô cùng, khi xuất thế ngay cả Thông Thiên cũng có chút kinh ngạc.

Trong lúc luyện chế Lục Hồn Phiên, Thông Thiên cũng đã xem một vở kịch hay.

Giờ đây tam thánh đang kéo đến đầy phong vũ, Thông Thiên cũng đạm nhiên xử trí.

Một trận biến cố đủ để nhìn thấu lòng người nóng lạnh.

Lão Tử bế quan vào lúc này hiển nhiên không còn cố kỵ tình nghĩa giữa Thông Thiên nữa.

Nguyên Thủy lại càng đốt đốt bức nhân.

Trong lòng Thông Thiên, cái gọi là nhân quả Tam Thanh đã triệt để kết thúc.

Nếu tam thánh đã muốn đến, Thông Thiên vừa hay có thể thử một chút uy lực của Lục Hồn Phiên!

Ba ngày sau, điều khiến Thông Thiên cảm thấy bất ngờ là Minh Hà Lão Tổ đến bái sơn!

Lúc này Bồng Lai tiên đảo đang trong cơn phong vũ phiêu diêu, không ngờ Minh Hà Lão Tổ lại đến bái phỏng vào lúc này.

Minh Hà Lão Tổ cũng không có mục đích gì rõ ràng, chỉ cùng

Thông Thiên thảo luận tu vi.

Thông Thiên không biết Minh Hà Lão Tổ có vì cơ duyên chứng đạo của mình mà thật sự giúp đỡ hay không.

Nhưng Minh Hà Lão Tổ có thể đến lúc này chính là thành ý lớn nhất.

Điều đó cũng đại diện cho thái độ của vị đại thần trong Cửu U kia.

Thấy Minh Hà, lòng Thông Thiên cũng khẽ ấm áp.

Ít nhất trong bát hoang lục hợp vẫn còn một tồn tại có thể xưng là đạo hữu.

Hai người bắt đầu luận đạo trong Bích Du cung.

Thời gian vài năm trôi qua trong nháy mắt.

Một ngày nọ, ngoài Bồng Lai tiên đảo, Thủy tộc xuất hiện, đa số là Thủy tộc Đông Hải luẩn quẩn bên ngoài Bồng Lai tiên đảo.

Những Thủy tộc này số lượng cực lớn, phun nuốt thủy vụ, dường như đang nô đùa. "Đây là đạo trường của Tiệt giáo, sinh linh không phận sự tuyệt đối đừng tới gần!" Đám đệ tử thấy cảnh này liền liên tục truyền âm.

Triệu Công Minh vừa vặn đang ở rìa của hộ giáo đại trận Tiệt giáo.

Thấy đám Thủy tộc này không nghe lời khuyên cáo, lập tức nổi trận lôi đình.

Triệu Công Minh chấp chưởng hai mươi bốn viên Định Hải Châu, thôi động vô biên hải thủy hướng về đám Thủy tộc mà áp tới.

Đám Thủy tộc này chưa đạt đến tu vi Huyền Tiên, bị Triệu Công Minh trong khoảnh khắc đánh chết quá nửa.

Nhưng điều khiến Triệu Công Minh bất ngờ là đám Thủy tộc này không những không chạy đi mà trái lại càng lúc càng nhiều.

Thậm chí còn có Thủy tộc lên tiếng khiêu khích.

Tính tình Triệu Công Minh vốn bạo liệt, sao chịu nổi sự khiêu khích như vậy.

Lập tức thôi động Định Hải Châu sát ra khỏi Bồng Lai tiên đảo.

Vô biên hải thủy rẽ ra, thiên địa càn khôn đều nằm trong sự bao phủ của pháp lực Triệu Công Minh.

Sau khi diệt không ít Thủy tộc, Triệu Công Minh đột nhiên cảm thấy có điều gì đó không ổn.

Trong u minh dường như có một luồng sức mạnh đang tập sát về phía y. "Triệu Công Minh, đây là Thủy tộc do Xiển giáo ta nuôi dưỡng, ngươi dám đánh chết sao!" U Minh quỷ hỏa thiêu đốt trên không trung, Càn Khôn Xích trong tay trấn áp thiên địa, hướng thẳng đầu Triệu Công Minh mà đánh tới.

Triệu Công Minh đại kinh thất sắc, cảm giác giữa thiên địa có một luồng sức mạnh cường hoành chí cực đang nghiền ép tới.

Chương 56

Hải vực do hai mươi bốn viên Định Hải Châu ngưng tụ trực tiếp bị xé nát.

Càn Khôn Xích đo lường thiên địa, trực tiếp oanh sát lên đầu lâu Triệu Công Minh.

Chỉ một kích này, nhục thân Triệu Công Minh vỡ nát, đạo hỏa nguyên thần gần như sắp tắt lịm.

Hai mươi bốn viên Định Hải Châu rơi rớt, bị Nhiên Đăng đạo nhân thu vào túi.

Lúc này, bảy tám tôn tồn tại cường hoành chí cực oanh nhiên giáng lâm.

Trong đó cầm đầu chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân. "Lão sư, kẻ này dám đánh chết sinh linh bản giáo, đã bị đệ tử thi hành pháp chỉnh trị!" Người nói chính là Nhiên Đăng đạo nhân.

Vừa rồi Nhiên Đăng đạo nhân đánh lén, tiêu diệt nhục thân Triệu Công Minh.

Lúc này nguyên thần Triệu Công Minh đang bị nhốt trong Linh Cữu Đăng.

Tại Bồng Lai tiên đảo, đám đệ tử Tiệt giáo đều đại kinh thất sắc.

Không ngờ sau lưng đám Thủy tộc kia lại ẩn giấu đám người Xiển giáo, ngay cả giáo chủ Xiển giáo cũng có mặt.

Thậm chí còn có cả đệ tử Tây Phương giáo.

Thánh nhân quân lâm, trực tiếp đánh Triệu Công Minh văng ra

ngoài, tiêu diệt nhục thân.

Lúc này nguyên thần bị khốn đốn trong Linh Cữu Đăng, sinh tử chưa rõ. "Huynh trưởng!" Ánh mắt Vân Tiêu lộ vẻ tiêu cấp.

Triệu Công Minh cùng Tam Tiêu cùng hóa hình, là huynh trưởng của Tam Tiêu.

Lần này thấy Triệu Công Minh gặp kiếp nạn như vậy, Tam Tiêu tự nhiên lo lắng không thôi.

Vân Tiêu còn tế ra Hỗn Nguyên Kim Đấu, muốn dẫn theo Quỳnh Tiêu và Bích Tiêu xông ra ngoài. "Các ngươi chớ có hồ đồ!" Đa Bảo đạo nhân thần sắc nghiêm nghị, quát lớn về phía mấy người Vân Tiêu.

Đa Bảo đạo nhân đã trải qua đủ mọi chuyện.

Lúc này y biết rõ Xiển giáo và Tây Phương giáo cố ý làm vậy để có cái cớ khai chiến với đệ tử Tiệt giáo!

Thấy lão sư dẫn phát đại chiến giữa Tây Phương và Xiển giáo khiến hai giáo trở nên điên cuồng.

Giờ đây bọn họ liên hợp chỉ muốn Tiệt giáo mau chóng nhập kiếp để kiếp nạn của hai giáo sớm qua đi.

E rằng chuyện ngày hôm nay không dễ thu dọn như vậy! "Đại sư huynh, nguyên thần của huynh trưởng đang ở trong Linh Cữu Đăng đó, lúc này nếu không ra ứng cứu thì e rằng không lâu sau sẽ hồn bay phách tán!" Bích Tiêu có chút tiêu cấp nói.

Sắc mặt Đa Bảo đạo nhân âm hàn, nói với Vô Đương Thánh Mẫu: "Sư muội, muội hãy chủ trì cục diện, tuyệt đối không được để đệ tử ra ngoài, ta đi thỉnh thị lão sư!" Vô Đương Thánh Mẫu có thân phận cực cao trong Tiệt giáo, lúc này Vô Đương Thánh Mẫu cũng biết rõ cục diện e rằng không được sáng sủa.

Trước khi Thông Thiên có lời, vạn lần không được rời khỏi Bồng Lai.

Nếu không đệ tử Xiển giáo cùng đệ tử Tiệt giáo thế tất sẽ không buông tha. "Đám đệ tử hãy thủ trong trận, chuyện này lão sư tự có tính toán!" Vô Đương Thánh Mẫu nói xong, lạnh nhãn nhìn ra phía ngoài trận pháp. "Nguyên Thủy sư bá tại thượng, Triệu Công Minh cũng vì thấy đám Thủy tộc kia vô lễ mới ra mặt đánh chết, xin Nguyên Thủy sư bá hãy thủ hạ lưu tình!" Vô Đương Thánh Mẫu nhìn Nguyên Thủy, khẽ cúi lạy.

Một lạy này là để xem thái độ của Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy đứng yên tại chỗ, nhìn cũng chẳng thèm nhìn một cái.

Chỉ có Thái Ất chân nhân lạnh lùng nhìn quanh: "Lũ các ngươi thấp sinh noãn hóa, không thông tạo hóa, lại đại hưng sát lục, nếu không trừng phạt nghiêm khắc một phen, thật tưởng đệ tử Xiển giáo ta dễ bị khi phụ sao!" "Muốn gán tội thì thiếu gì lý do, các ngươi thật là điên đảo đen trắng!" Vô Đương Thánh Mẫu mắng lớn, đám đệ tử Xiển giáo này sau đó cũng học theo Tây Phương giáo, vô sỉ đến mức này.

Lúc này, Đa Bảo đạo nhân đã đến cửa Bích Du cung.

Lại thấy từ trong Bích Du cung truyền ra khí tức tử vong khủng bố.

Thấp thoáng có thể nghe thấy đạo âm của Thông Thiên truyền ra.

Trong lòng Đa Bảo đạo nhân hoảng hốt, cảm giác khí tức trong Bích Du cung cực kỳ bất an, khiến y cũng phải tâm quý không thôi.

Tại sao lại như vậy?

Nhưng nhìn thấy tam thánh đang ép tới, Đa Bảo đạo nhân vội vàng

nói: "Lão sư, lần này Triệu Công Minh rơi vào tay Nhiên Đăng đạo nhân, chúng ta phải làm sao đây!" Một lát sau, Thông Thiên truyền âm ra: "Mấy vị Thánh nhân đó sư xuất vô danh, tất nhiên sẽ cường hành phá trận.

Ngươi hãy dẫn đệ tử môn hạ bố trí Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, gia cố Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận, vi sư đang tế luyện một món pháp bảo, đến lúc khẩn yếu sẽ tự ra chủ trì đại cục." Nghe Thông Thiên truyền âm, lòng Đa Bảo đạo nhân đã định lại được đại bán. "Cẩn tuân đạo dụ của lão sư!" Đa Bảo đạo nhân cung thân hành lễ rồi bay về phía biên thùy Bồng Lai tiên đảo.

Trong Bích Du cung, Thông Thiên lấy huyết làm chữ, viết lên Lục Hồn Phiên bốn chữ "Nhiên Đăng đạo nhân".

Trên Lục Hồn Phiên, một đạo Diệt Thế chi hồn phát ra những dao động u u.

Dưới lục quang đại thắng, tự có một loại khí tức huyền diệu thấu ra.

Lúc này, Lục Hồn Phiên đang được tế luyện trên đạo đàn.

Thông Thiên dùng tu vi vô thượng đang từng bước khắc họa tên lên Lục Hồn Phiên.

Thông Thiên thậm chí còn đang cân nhắc xem có nên dùng Lục Hồn Phiên quét chết cả tam thánh luôn không.

Đúng lúc này, tiếng thông báo của hệ thống vang lên. [Đinh!

Tam thánh vây công Bồng Lai tiên đảo.] [Lựa chọn 1: Chủ động cầu hòa, ký tên vào Phong Thần bảng.

Thưởng: Lục Xích Đinh Ba!] [Lựa chọn 2: Phong bế Bồng Lai tiên đảo, nhẫn nhục chịu đựng, gia cố phòng ngự đại trận.

Thưởng: Hỗn Độn Lục Hợp Hỗn Nguyên Đại Trận.] [Lựa chọn 3: Chủ động xuất kích, diệt sát tam thánh.

Thưởng: Lực chi pháp tắc, Bàn Cổ tâm huyết, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Kỳ.] Vào thời khắc mấu chốt, tiếng thông báo của hệ thống vang lên.

Điều khiển Thông Thiên có chút bất ngờ là lần này có ba loại lựa chọn.

Lựa chọn thứ nhất, chủ động cầu hòa, Thông Thiên trực tiếp ngó lơ.

Thưởng Lục Xích Đinh Ba, pháp bảo của Trư Bát Giới, Thông Thiên một chưởng là có thể đánh nát.

Thông Thiên hiển nhiên sẽ không chủ động cầu hòa, nếu cầu hòa thì những gì làm trước đó chẳng phải đều là hão huyền sao?

Lựa chọn thứ hai là tiếp tục bế quan, phong tỏa toàn bộ Bồng Lai.

Phần thưởng lần này là Hỗn Độn Lục Hợp Hỗn Nguyên Đại Trận.

Hỗn Độn Lục Hợp Hỗn Nguyên Đại Trận là pháp trận cấp bậc Hỗn Độn, loại trận pháp tầng thứ này công phòng nhất thể, dung hòa Hỗn Nguyên chi khí, có thể trấn áp khí vận đại giáo, ngưng tụ vô thượng Hỗn Độn bản nguyên.

Nếu lựa chọn Hỗn Độn Lục Hợp Hỗn Nguyên Đại Trận, pháp bảo trong tay tam thánh dù có đáng sợ hơn nữa cũng căn bản không thể lay chuyển được nửa hào.

Chương 57

Nhưng Thông Thiên lại không lựa chọn tiếp tục ẩn mình.

Giờ đây Triệu Công Minh đã rơi vào tay Nhiên Đăng, tam thánh đã vô sỉ đến mức độ này.

Thông Thiên không thể nhẫn nhịn thêm nữa.

Nếu còn nhẫn nhịn, đạo tâm của Thông Thiên sẽ bị tổn thương cực đại.

Đạo của Thông Thiên là ở chỗ nghịch thiên, tìm kiếm sinh cơ trong cảnh tuyệt diệt. "Lựa chọn ba!" Sau khi Thông Thiên đưa ra lựa chọn, tiếng thông báo của hệ thống biến mất.

Chỉ chờ Thông Thiên diệt sát tam thánh là phần thưởng sẽ xuất hiện.

Trong Bích Du cung, lục quang âm sâm, khí tức tử vong hư vô phiêu miểu, thấu ra một luồng khí tức khiến người ta phải khiếp sợ.

Thông Thiên lúc này toàn thân đều đang run rẩy, tế luyện tên Thánh nhân lên Lục Hồn Phiên khó hơn tế luyện tên một đệ tử bình thường rất nhiều.

Mỗi nét chữ đều cần tinh khí thần cực lớn.

Ngoài ba đại Thánh nhân và Nhiên Đăng đạo nhân, trên Lục Hồn Phiên còn hai danh ngạch.

Thông Thiên quyết định đã làm thì phải làm cho tuyệt.

Trong Tây Phương giáo, Định Quang Phật là do thiện thi của Chuẩn Đề hóa thành, lý sở đương nhiên Định Quang Phật cũng phải vào Lục Hồn Phiên.

Danh ngạch cuối cùng, Thông Thiên suy tính một hồi rồi dành trực tiếp cho Thái Ất chân nhân.

Kẻ này nói nhiều miệng tạp, hành sự lại khá bá đạo.

Được đưa lên Lục Hồn Phiên chỉ vì bình thường nói quá nhiều, Thông Thiên cũng lấy cho đủ số. "Đệ tử Tiệt giáo, giờ đây Thông Thiên đã mất thánh vị, Tiệt giáo không còn được đại giáo khí vận bao bọc, các ngươi chi bằng bước ra khỏi trận, quy thuận Xiển giáo, có lẽ còn có thể tránh được một trận sát giới!" Ngoài Bồng Lai tiên đảo, Thái Ất chân nhân dẫn đầu hét lớn với đám đệ tử Tiệt giáo.

Thân Công Báo đứng bên cạnh cũng giả bộ giả tịch: "Đệ tử Tiệt giáo khốn thủ một phương, sau này thủy chung khó lòng phát triển, giờ đây Thông Thiên không còn là Thánh nhân, không thể che chở cho các ngươi được nữa." Hai người kẻ xướng người họa cũng khá đặc sắc.

Đám đệ tử Tiệt giáo từng người tức đến mức toàn thân run rẩy.

Vào lúc khảo nghiệm lòng người nhất này, không để Thái Ất chân nhân thất vọng, không có một đệ tử Tiệt giáo nào dao động. "Thái Ất, ngươi chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên, hôm nay nếu ta không lĩnh pháp chỉ của sư tôn không được ra ngoài, bằng không trong vòng một nhịp thở nhất định sẽ trảm sát ngươi!" Người nói chính là Vô Đương Thánh Mẫu.

Tu vi của Vô Đương Thánh Mẫu ở cấp Chuẩn Thánh hậu kỳ, thuộc hàng đỉnh phong trong số các đệ tử Tiệt giáo.

Xuất thân của Vô Đương Thánh Mẫu cực lớn, thậm chí có vài phần liên quan đến Nữ Oa và Phục Hy.

Vô Đương Thánh Mẫu là con bạch viên đầu tiên sinh ra từ thuở khai thiên lập địa, khi Nữ Oa tạo người cũng đã tham khảo hình dáng

của Vô Đương Thánh Mẫu.

Sau khi thiên địa phân minh, Thông Thiên lập ra Tiệt giáo, Vô Đương Thánh Mẫu mới đến bái sư.

Vô Đương Thánh Mẫu có đại công đức với thiên địa, lai lịch phi phàm, Thông Thiên nhận thấy gọi tên tục làm đệ tử Tiệt giáo có chút không thỏa đáng nên ban cho pháp hiệu Vô Đương.

Lúc này Thái Ất chân nhân cứng họng, trước mặt Vô Đương, Thái Ất chân nhân hiển nhiên không có tư cách lên tiếng. "Môn hạ Nguyên Thủy nhìn qua thì đường hoàng, nhưng từng kẻ đều tặc mi thử nhãn, chẳng bằng đệ tử Tiệt giáo ta từng người tâm hoài thản nhiên, ta thấy đệ tử Xiển giáo hay là toàn bộ phản giáo, bái vào Tiệt giáo chúng ta xem sao!" Vô Đương Thánh Mẫu cười lớn, thanh âm không chút kiêng dè truyền ra xa.

Nguyên Thủy nhíu mày, bị một kẻ hậu bối công khai sỉ nhục.

Lập tức cảm thấy mất mặt vô cùng.

Đệ tử của Thông Thiên đều dám trực tiếp khiêu chiến như thế, da mặt của đám đệ tử này thật dày.

Dứt lời, khí thế khủng bố từ ngoài Bồng Lai tiên đảo dâng trào.

Nguyên Thủy chân đạp Chư Thiên Khánh Vân, tay cầm khai thiên chí bảo Bàn Cổ Phiên!

Vô lượng khí cơ phong tỏa thiên địa, khí thế khủng bố tuôn trào trong hư không.

Pháp lực bản thân Nguyên Thủy ở vào khoảng Hỗn Nguyên lục trọng thiên, nhưng dưới sự gia trì của hai kiện pháp bảo lại có thể đạt tới Hỗn Nguyên cửu trọng thiên! "Hai vị đạo hữu, lúc này không ra tay thì đợi đến lúc nào!" Sau khi đạo âm của Nguyên Thủy truyền ra, đệ tử Tây Phương giáo toàn bộ đều nổi lên mặt nước.

Chuẩn Đề chân đạp Nhị Thập Tứ Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ, sau lưng hiện ra bát tí kim thân, gia trì xá lợi tử, lụa là, anh lạc, lọng che, hoa quán, phướn tràng, cung vàng, cá vàng tổng cộng tám kiện pháp bảo.

Tu vi Chuẩn Đề ở Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên, lúc này có khí thế của Hỗn Nguyên bát trọng thiên.

Nhìn lại Tiếp Dẫn đạo nhân, phất trần chính khí trong tay tỏa ra hỗn độn khí tức, bảo vật này chính khí lẫm liệt, ngưng tụ vô lượng khí vận.

Bản thân tu vi Tiếp Dẫn đạo nhân đạt Hỗn Nguyên bát trọng thiên, tùy ý cử động cũng có thể dẫn động vô lượng thiên đạo biến hóa.

Ba đại Thánh nhân thi triển thủ đoạn oanh kích về phía Bồng Lai tiên đảo.

Trong sát na, toàn bộ Bồng Lai tiên đảo đều rung chuyển.

Thời không phá toái, vạn vật héo tàn, xiềng xích quy tắc trật tự phong tỏa không trung.

Ba đại Thánh nhân lúc này đồng loạt ra tay công đả Bồng Lai tiên đảo.

Trong Bồng Lai tiên đảo, người sốt ruột nhất chính là Minh Hà Lão Tổ.

Đệ tử Bồng Lai bị nhốt trong trận pháp, trận pháp tuy mạnh mẽ, dung hòa địa sát chi khí có thể vô cùng vô tận, nhưng cũng không chống đỡ nổi sự liên thủ công kích của ba đại Thánh nhân.

Muốn giúp cũng không giúp nổi!

Đáng hận nhất là Thông Thiên vào thời khắc mấu chốt lại trực tiếp đi bế quan.

Ba đại Thánh nhân hợp lực luyện hóa Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận, dưới sự thủ hộ của nhiều chí bảo, đòn tấn công phản phệ của Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận cũng không gây thương hại được nửa hào.

Cùng lúc đó, uy lực của đại trận đang từng chút từng chút tiêu tán.

Trong núi Thủ Dương, Lão Tử đang quan sát trạng thái của Bồng Lai tiên đảo.

Lần này Lão Tử hiển nhiên sẽ không can dự.

Đối với thuyết âm mưu công đức của Thông Thiên, lúc đầu Lão Tử có chút tin tưởng, nhưng sau khi suy nghĩ kỹ lại thấy lời Thông Thiên vô cùng hoang đường.

E rằng việc Thông Thiên ứng kiếp cũng là lẽ thường tình.

Phong Thần bảng sớm muộn gì cũng phải lấp đầy, đệ tử Tiệt giáo từng người xuất thân thấp hèn, càng thích hợp để lên bảng.

Lần này Thông Thiên e rằng khó thoát khỏi kiếp nạn, Lão Tử cũng vui mừng thấy Tiệt giáo bại vong.

Giờ đây Thông Thiên đã phế bỏ thánh vị, sau này mọi chuyện của Hồng Hoang không còn liên quan gì đến Thông Thiên nữa.

Suốt ba năm ròng rã, toàn bộ Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận cuối cùng đã xuất hiện dấu hiệu suy tàn.

Theo từng luồng Hỗn Nguyên chi khí tán đi, căn cơ của Thần Sát đại trận cũng bị ba đại Thánh nhân cắt đứt.

Tòa đại trận này sắp bắt đầu tan rã.

Đa Bảo đạo nhân cùng đám đệ tử Tiệt giáo tim đều treo lên đến tận cổ.

Chương 58

Nếu đại trận tan vỡ, một trận đại chiến là không thể tránh khỏi. "Ô Vân Tiên, Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu, cùng bần đạo hợp lực tế Ngũ Hành đại trận!" Nhìn thấy Hỗn Nguyên Thần Sát Đại Trận sắp tan vỡ, Đa Bảo đạo nhân lật tay một cái, tế ra Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trong số Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ. "Đại sư huynh!" Ô Vân Tiên cùng mấy vị Thánh mẫu liền đánh ra Tiên Thiên Ngũ Hành đại trận.

Ô Vân Tiên chưởng quản Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Kim Linh Thánh Mẫu chưởng quản Nam Phương Ly Địa Diễm Quang Kỳ, Vô Đương Thánh Mẫu chưởng quản Tây Phương Tố Sắc Vân Giới Kỳ, Quy Linh Thánh Mẫu chưởng quản Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ.

Cửu Diệu Nhị Thập Bát Tinh Túc, Ba Mươi Sáu Thiên Cang, Bảy Mươi Hai Địa Sát đệ tử toàn bộ đều gia nhập vào Tiên Thiên Ngũ Hành đại trận.

Những đệ tử này đều là tinh anh trong Tiệt giáo, từng người phẫn nộ ra tay.

Dưới sự chủ trì của Đa Bảo đạo nhân, Tiên Thiên Ngũ Hành đại trận oanh nhiên giáng xuống.

Ngũ hành quy nhất, hỗn hỗn ngạc ngạc, lại tương hỗ bổ sung cho nhau.

Bên trong có một luồng tiên thiên thần thai vận độc đáo.

Thiên đạo đệ nhất phòng ngự đại trận, dưới sự chủ trì của đám đệ tử Tiệt giáo đã thi triển đến cực hạn.

Oanh long!!!

Kèm theo sát khí đầy trời tán khai, địa sát chi khí mà Hỗn Nguyên Thần Sát đại trận hấp thụ cuối cùng đã bị ngăn cách!

Toàn bộ đại trận oanh nhiên tan vỡ.

Nhìn Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ lơ lửng xung quanh Bồng Lai, Chuẩn Đề đạo nhân cười lạnh không thôi.

Năm đó Thông Thiên đã đoạt lấy Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ từ tay y. "Đệ tử Tiệt giáo thật ngoan cường, hiện tại cũng chỉ là phụ ngung ngoan kháng mà thôi!" Chuẩn Đề đạo nhân cười lạnh một tiếng, Tiên Thiên Ngũ Hành đại trận dù có mạnh đến đâu cũng sao sánh nổi với Hỗn Nguyên Thần Sát đại trận?

Tiếp Dẫn đạo nhân đạm nhiên nói: "Trận này bần đạo có thể phá." Thấy Tiếp Dẫn đạo nhân tự đề cử mình, Nguyên Thủy cũng không từ chối.

Chỉ là Nguyên Thủy có chút nghi ngờ, trận pháp tuy chỉ do vài đệ tử Chuẩn Thánh bố trí, nhưng chung quy vẫn là thiên đạo đệ nhất phòng ngự trận pháp.

Tuy không khó đánh bại như Hỗn Nguyên Thần Sát đại trận, nhưng e rằng ba người hợp lực cũng phải tốn một phen công phu. "Đạo hữu nếu một người có thể phá trận thì đương nhiên là chuyện tốt.

Nếu không thể phá trận, ba người chúng ta sẽ hợp lực!

Thông Thiên mãi vẫn chưa xuất hiện, e rằng lại đang tính toán điều gì đó." Lòng Nguyên Thủy ẩn ước có vài phần bất an, cảm giác kéo dài thời gian e rằng Thông Thiên sẽ có thủ đoạn khác. "Một kẻ đã phế bỏ thánh vị thì có thể gây ra sóng gió gì!

Cùng lắm Thông Thiên lại bày Tru Tiên trận một lần nữa, với thực

lực chúng ta hiện giờ, trận đó có thể phá!" Chuẩn Đề đạo nhân tự nhiên tin tưởng vào pháp lực của Tiếp Dẫn đạo nhân.

Lời nói ra từ miệng Tiếp Dẫn đạo nhân hiển nhiên có tới bảy tám phần nắm chắc.

Còn về Thông Thiên, lúc này Chuẩn Đề đạo nhân hoàn toàn không để vào mắt. "Xem bần đạo phá trận đây!" Tiếp Dẫn đạo nhân cầm phất trần chính khí chỉ lên trời.

Phất trần này là từ tay Hồng Quân mà ra, là chứng đạo chí bảo của Hồng Quân.

Sau khi Hồng Quân hợp đạo, phất trần chính khí cũng không còn tác dụng gì nhiều nên đã tặng cho Tiếp Dẫn.

Phất trần chính khí xuất phát từ Hồng Quân, có thể hào lệnh thiên địa ngũ hành nguyên khí và thiên đạo bản nguyên, chính là khắc tinh của Tiên Thiên Ngũ Hành trận.

Thêm vào đó Tiếp Dẫn đạo nhân từng diễn luyện Tiên Thiên Ngũ Hành trận nên có thể nắm rõ như lòng bàn tay!

Trên Bồng Lai tiên đảo, ngũ hành nguyên khí ngưng tụ, ngũ hành chi khí của bát hoang lục hợp dưới sự triệu hoán của Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ đang hướng về Tiên Thiên Ngũ Hành đại trận.

Nhưng ngay lúc này, phất trần chính khí oanh nhiên tế ra.

Tiếp Dẫn đạo nhân gia trì thánh uy của Thiên Đạo Thánh nhân, trên phất trần chính khí, tiên khí thịnh vượng vô cùng.

Ngũ hành linh khí của ức vạn vạn thời không bị phất trần chính khí định trụ. "Ngũ hành thiên địa, càn khôn tịch diệt!" Chỉ thấy Tiếp Dẫn đạo nhân niệm pháp hiệu, phất trần chính khí trong tay vắt ngang thương khung, hướng thẳng vào trong Ngũ Hành đại trận mà oanh sát.

Oanh long!!!!

Tiên thiên nguyên quang khủng bố nổ tung, đệ tử Tiệt giáo trong toàn bộ Ngũ Hành trận chao đảo như ngọn nến trước gió. "Không ổn, pháp bảo trong tay Tiếp Dẫn đạo nhân có thể khắc chế Tiên Thiên Ngũ Hành trận!" "Ta dù có thân vẫn cũng phải tử thủ trong trận!" "Chúng ta không diệt, trận pháp không phá!" Trong Tiên Thiên Ngũ Hành trận, Đa Bảo đạo nhân cùng Ô Vân Tiên và ba đại Thánh mẫu, khóe miệng đều rỉ ra từng sợi tiên huyết.

Hiển nhiên đòn tấn công vừa rồi đã làm lung lay căn cơ của Tiên Thiên Ngũ Hành trận.

Oanh long!!!

Lại một kích nữa oanh sát xuống, vạn bàn pháp tướng diễn hóa ra cảnh tượng hư vô thanh tịnh tam diệu, đòn đánh của phất trần chính khí đáng sợ vô cùng.

Trong trận pháp, đám đệ tử liên tục thổ huyết, Tiên Thiên Ngũ Hành trận càng thêm lung lay sắp sập. "Tiếp Dẫn đạo nhân, lấy lớn hiếp nhỏ, thật là có bản sự." Trong hư không huyết quang đại tác, Minh Hà Lão Tổ hoành không xuất thế.

Minh Hà Lão Tổ chân đạp Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Huyết Thần Phiên triển khai sau thân, Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm hiển hóa phong mang vô biên!

Thấy Minh Hà Lão Tổ xuất hiện, Tiếp Dẫn đạo nhân có phần bất ngờ. "Minh Hà nhỏ bé cũng dám can thiệp vào nhân quả này sao." Tiếp Dẫn đạo nhân dường như hoàn toàn không để Minh Hà Lão Tổ vào mắt.

Minh Hà Lão Tổ cười lạnh một tiếng, tuy y không phải Thánh nhân nhưng cũng là người đứng đầu dưới Thánh nhân.

Minh Hà luyện hóa vô biên huyết hải, nguyên thần ký thác vào huyết hải nên bất tử bất diệt, trừ phi có thể tiêu diệt toàn bộ huyết hải.

Minh Hà Lão Tổ tự tin rằng đối mặt với Thánh nhân y cũng có sức chiến đấu nhất định!

Tuy chưa thử nghiệm, nhưng Minh Hà Lão Tổ có sự tự tin đó. "Tiếp Dẫn đạo nhân, ngươi thực sự tưởng bản tổ sợ ngươi sao!" Minh Hà Lão Tổ lật tay một cái, Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm trảm ra ức vạn huyết quang.

Huyết sát chi khí vắt ngang không trung, hướng thẳng đầu Tiếp Dẫn đạo nhân mà chém tới. "Dựa vào ngươi mà cũng xứng động thủ với sư huynh ta sao!" Chuẩn Đề đạo nhân lật tay một cái, Thất Bảo Diệu Thụ oanh nhiên quét ra.

Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm rung động không thôi trong hư không, trực tiếp bị Thất Bảo Diệu Thụ trấn áp.

Thất Bảo Diệu Thụ oanh nhiên quét tới, hướng thẳng mặt Minh Hà Lão Tổ. "Dưới Thánh nhân đều là kiến hôi, e là ngươi vẫn chưa tỉnh ngủ!" Chuẩn Đề đạo nhân cười lớn thành tiếng.

Chỉ một kích đã quét nát Huyết Thần Phiên, kiện thượng phẩm tiên thiên linh bảo này thần quang ảm đạm, hóa thành mảnh vụn triệt để báo phế.

Minh Hà Lão Tổ trong lòng kinh hãi vô cùng, nhưng lúc này vẫn hào vô úy cụ.

Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên bùng cháy nghiệp hỏa vô tận, Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm oanh nhiên dung hòa.

Sau khi hai thanh kiếm dung hòa đã đạt đến tầng thứ tiên thiên chí bảo.

Chương 59

Thất Bảo Diệu Thụ cũng không quét nổi hai thanh kiếm này, trong lúc không kịp đề phòng, Nguyên Đồ và A Tỳ nhị kiếm lại rạch một đường trên mặt Chuẩn Đề.

Do vừa rồi không tế ra Nhị Thập Tứ Phẩm Tịnh Thế Liên Đài, vì đại ý khinh địch nên đã để Minh Hà Lão Tổ đắc thủ.

Nghĩ đến đây, Chuẩn Đề đạo nhân nộ rồi, không ngờ trước mặt mấy vị Thánh nhân y lại bị Minh Hà Lão Tổ làm mất mặt. "Trấn!" Chuẩn Đề đạo nhân trực tiếp đánh ra Nhị Thập Tứ Phẩm Tịnh Thế Liên Đài.

Nhị Thập Tứ Phẩm Tịnh Thế Liên Đài có thể tịnh hóa tất cả, chính là khắc tinh của Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Trong khoảnh khắc, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên bị trấn áp, Minh Hà Lão Tổ bị tịnh thế thần quang quét trúng, huyết quang vô tận trên nhục thân tiêu tán.

Chỉ một kích, Minh Hà Lão Tổ đã trọng thương.

Minh Hà Lão Tổ trong lòng không cam tâm, khoảng cách giữa Thánh nhân và Chí Thánh thật sự quá lớn! "Minh Hà Lão Tổ, bần đạo tuy giết không chết ngươi, nhưng có thể nhốt ngươi trong Tịnh Thế Liên giới, chịu sự luyện hóa của tịnh thế quy tắc!

Chờ đến khi đạo hạnh của ngươi bị mài mòn sạch sẽ mới thả ra!" Chiêu này của Chuẩn Đề đạo nhân cực kỳ thâm độc, không giết Minh Hà mà chỉ nhốt lại.

Minh Hà Lão Tổ ký thác vào huyết hải, huyết sát chi khí tu hành sớm muộn gì cũng bị tịnh thế quy tắc mài mòn sạch tam hoa trên đỉnh

đầu.

Đến lúc đó tu vi Minh Hà Lão Tổ rớt thảm, e rằng ngay cả Chuẩn Thánh cũng không bằng.

Nhìn thấy Tịnh Thế Liên Đài đang trấn áp xuống, một chiếc chuông lớn oanh nhiên hiển hóa, bao trùm Minh Hà Lão Tổ vào bên trong.

Chiếc chuông đồng này chính là Hỗn Độn Chung.

Một đạo nhân như thanh phong minh nguyệt hiển hóa ra.

Phía sau y, một lá cờ dài ba trượng nghênh phong bay phất phơ, thấu ra từng luồng khí tức quỷ dị.

Người này chính là Thông Thiên!

Thấy Thông Thiên giá lâm, đám đệ tử đều thở phào nhẹ nhõm.

Nhìn thấy đại trận trong giáo sắp sụp đổ, đám đệ tử gần như đều nảy sinh tâm lý tuyệt vọng.

Tam thánh là lực lượng đỉnh phong nhất trong Hồng Hoang.

Nhưng lúc này, sau khi Thông Thiên hiện thân, y đã trở thành trụ cột tinh thần cho đám đệ tử.

Dường như trong phút chốc, tâm linh đã có nơi ký thác. "Đa tạ Thông Thiên đạo hữu!" Minh Hà Lão Tổ lúc này vẫn còn sợ hãi, suýt chút nữa đã bị Chuẩn Đề đạo nhân trấn áp.

Một khi bị cấm cố trong Tịnh Thế Liên Đài, e rằng sẽ chịu đại đạo chi thương.

Thông Thiên khẽ gật đầu: "Minh Hà đạo hữu, lần này được ngươi giúp sức bảo vệ đệ tử Tiệt giáo ta vô sự, sau kiếp này tất có hậu báo!" Nghe Thông Thiên nói vậy, Minh Hà Lão Tổ mỉm cười đạm nhiên. "Tu vi bần đạo thiển bạc, trước mặt đạo hữu không dám múa rìu qua

mắt thợ!" Thấy Thông Thiên và Minh Hà Lão Tổ đang đàm tiếu phong sinh ở đó, tam thánh không chịu nổi nữa.

Nguyên Thủy bước ra, nhìn về phía Thông Thiên. "Thông Thiên đạo hữu, đã lâu không gặp!" Nguyên Thủy cố ý ẩn đi hai chữ sư đệ, muốn cáo tố Thông Thiên rằng lần này cơ duyên đã tận.

Thông Thiên trong lòng cười lạnh, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn tuy âm hiểm nhưng không giả tạo như Nguyên Thủy, phong cách làm việc của Nguyên Thủy nhất định ảnh hưởng đến tâm tính, đó cũng là nguyên nhân trong Tam Thanh tu vi Nguyên Thủy thấp nhất. "Không biết các ngươi đại trương kỳ cổ phá hủy pháp trận Bồng Lai của ta là vì chuyện gì!" Thông Thiên lạnh lùng hỏi.

Nguyên Thủy trong lòng cười lạnh, nguyên nhân cụ thể chẳng lẽ Thông Thiên không biết sao?

Nguyên Thủy cũng không vòng vo, trực tiếp nói: "Tiệt giáo là đệ nhất đại giáo Hồng Hoang, tuy thượng vàng hạ cám lẫn lộn nhưng thắng ở chỗ sinh linh đông đảo!

Bần đạo giờ đây nhận thiên đạo pháp chỉ, nhận Phong Thần bảng, chủ trì nhiều sự vụ phong thần, lần này chính là muốn ngươi ký tên vào Phong Thần bảng!" Nguyên Thủy đốt đốt bức nhân, khí thế mạnh mẽ phóng ra.

Phong Thần bảng!

Quả nhiên là vì Phong Thần bảng!

Đệ tử Tiệt giáo từng người sắc mặt đại biến, tam thánh đến gây chuyện rõ ràng là muốn ép buộc Thông Thiên ký Phong Thần bảng!

Thông Thiên đã bày ra Hỗn Nguyên Thần Sát đại trận, tự trảm thánh vị, phế trừ trấn giáo chí bảo, tất cả những gì y làm đều là vì đám đệ tử này!

Trong mắt đám đệ tử, giờ đây tam thánh nhận được tạo hóa của Hồng Quân nên tu vi tăng mạnh, Thông Thiên vừa trải qua kiếp nạn, e rằng không phải đối thủ của tam thánh.

Cuối cùng e rằng sẽ mất mặt, thậm chí có khả năng vẫn lạc.

Đa Bảo đạo nhân thần sắc ngưng trọng nhìn Thông Thiên một cái rồi nói: "Lão sư tại thượng, đệ tử sinh ra trong trời đất, thụ nghiệp tại Tiệt giáo, có thể vì Tiệt giáo làm bất cứ chuyện gì, lão sư là căn bản của Tiệt giáo, vạn lần không thể để xảy ra sơ suất.

Lão sư hay là ẩn vào hư không hỗn độn để bảo toàn bản thân, sau này lại báo thù cho chúng ta cũng được!" Ý chí của Đa Bảo đạo nhân đại diện cho ý chí của toàn bộ đệ tử.

Lòng Thông Thiên chợt ấm áp, đám đệ tử này quả nhiên không uổng công nuôi dưỡng, sẵn sàng vì bảo toàn cho mình mà chủ động nhập kiếp. "Đa Bảo, trong mắt ngươi vi sư ngay cả chút chuyện này cũng không ứng phó nổi sao?

Đệ tử Tiệt giáo hãy lui về thủ trong Bồng Lai tiên đảo, không được can thiệp vào chuyện này." Thông Thiên đạm nhiên mỉm cười, tùy tay vẫy một cái, đệ tử trong Tiên Thiên Ngũ Hành trận theo đó tán đi.

Nhìn Thông Thiên an phủ đệ tử, Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng cười lạnh không thôi.

Thông Thiên sắp chết đến nơi còn không biết nặng nhẹ. "Thông Thiên, hôm nay nếu ngươi còn ngoan cố thì chính là lúc Tiệt giáo phúc diệt!" Chuẩn Đề đạo nhân hào không tị húy, trực tiếp xé rách mặt mũi!

Hoa!

Ngay lúc này, Thông Thiên vung tay tát một cái.

Chỉ nghe thấy một tiếng nổ lớn, đầu lâu Chuẩn Đề đạo nhân bị

đánh nát, cả người văng xuống Đông Hải. "Chuẩn Đề nhỏ bé cũng dám làm càn!" Một kích đắc thủ, tâm tình Thông Thiên vô cùng sảng khoái. "Ngươi dám đánh lén!" Nguyên Thủy và Tiếp Dẫn đồng thời kinh hãi, không ngờ Thông Thiên lại có pháp lực như thế.

Nhưng cũng do Chuẩn Đề đạo nhân lơ là phòng bị, không nghĩ Thông Thiên sẽ ra tay.

Lúc này Chuẩn Đề đạo nhân từ dưới biển bay lên, trọng tân ngưng tụ ra một cái đầu lâu. "Thông Thiên âm hiểm xảo trá, hôm nay xem ngươi ứng đối thế nào!" Chuẩn Đề đạo nhân nói xong, Nhị Thập Tứ Phẩm Tịnh Thế Liên Đài oanh nhiên tế ra.

Chân đạp trên Tịnh Thế Liên Đài, Chuẩn Đề đạo nhân tự nhận mình ở thế tiên thiên bất bại. "Cáp cáp cáp, bần đạo còn có chuyện âm hiểm hơn mà các ngươi còn chưa biết đâu!" Thông Thiên lật tay một cái, một phương Hàn Quang Chướng hiển hóa ra.

Khí tức của Hàn Quang Chướng này tam thánh quen thuộc vô cùng, chính là pháp bảo đã đánh nổ Tây Phương công đức trì!

Lúc này tam thánh mới bừng tỉnh đại ngộ.

Hóa ra kẻ dẫn phát đại chiến hai giáo, kẻ đánh nổ Tây Phương công đức trì, tất cả đều do một tay Thông Thiên đứng sau dàn xếp!

Cây tiên thiên linh bảo Kim Hà Kiếm kia hiển nhiên cũng là sự an bài của Thông Thiên!

Chương 60

Cuối cùng đệ tử hai giáo giết đến đỏ mắt, ngay cả Ngọc Hư cung cũng bị Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề phá hủy!

Nghe Thông Thiên nói ra thực tình, Nguyên Thủy cùng Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đều thần sắc đại biến!

Chuẩn Đề đạo nhân càng cuồng nộ khôn cùng, trong lòng bốc hỏa vạn trượng, một ngụm nộ huyết phun ra!!

Bị người ta tính kế mà không hề hay biết!

Thông Thiên thật là âm hiểm ti liệt.

Lúc này Đa Bảo đạo nhân lại không tự giác mỉm cười!

Thủ đoạn của lão sư thật tuyệt diệu, trực tiếp dẫn đệ tử hai giáo cắn nhau một trận tơi bời!

Đệ tử Xiển giáo và Tây Phương giáo từng người đưa mắt nhìn nhau, ánh mắt càng thêm sát khí đằng đằng!

Nghe Thông Thiên tiết lộ tin tức này, từng kẻ đều không nhịn nổi nữa! "Thông Thiên, sao ngươi có thể tính kế đồng môn như thế!" Nguyên Thủy thần sắc âm hàn, thấu ra sát cơ đáng sợ. "Tính kế sao?

Nếu không phải đám đệ tử các ngươi tham dục nặng như thế thì làm sao trúng mai phục!

Nếu các ngươi còn nể tình đồng môn dù chỉ một nửa thì hôm nay liệu có cục diện này không?" Thông Thiên chẳng buồn đôi co với Nguyên Thủy. "Các ngươi đã đến đây thì phải gánh chịu nhân quả này!

Hôm nay bản tọa thề sẽ đồ thánh!" Thiên âm vang dội chấn động

chín tầng trời!

Vô lượng thời không đều đang chấn động theo đạo âm của Thông Thiên.

Minh Hà Lão Tổ tâm thần lay động, có chút ngây người nhìn Thông Thiên!

Một mình Thông Thiên đối mặt với ba đại Thánh nhân mà đòi đồ thánh!

Đệ tử Tiệt giáo từng người hưng phấn không thôi.

Trong lòng bọn họ, Thông Thiên luôn cao cao tại thượng, bễ nghễ chư thiên.

Giờ đây Thông Thiên có ý chí như vậy, bọn họ cũng chẳng mảy may nghi ngờ.

Dù không còn thánh vị thì đã sao, lão sư vẫn có thể đồ tiên diệt thánh! "Thông Thiên cuồng vọng, nhân quả hôm nay sẽ kết thúc tại nơi này!" Chuẩn Đề nộ cực phản tiếu, Thất Bảo Diệu Thụ nắm trong tay, thần quang phiêu đãng ba ức dặm.

Thất thải thần quang từ hư không quét xuống, thời không yên diệt, pháp đạo phải tránh lui. "Đồ Thánh, Thông Thiên thật lớn khẩu khí!" Bên trong cung Oa Hoàng ở tầng trời Đại Tố, hiện ra thêm một bóng người.

Kẻ này đôi mắt âm lãnh, toàn thân khoác hắc y, khí tức quanh thân bất định, chính là Cửu Thiên Côn Bằng.

Côn Bằng vốn là Yêu sư của Yêu tộc, trong trận Vu Yêu đại chiến, thấy khí vận Yêu tộc tiêu tan, sau khi Đế Tuấn tự bạo liền cuốn lấy pháp bảo, trốn về Bắc Hải.

Sau đó y đem Hà Đồ Lạc Thư dâng cho Nữ Oa để đổi lấy sự che

chở.

Nữ Oa dù sao cũng chiếm ba thành khí vận Yêu tộc, Cửu Thiên Côn Bằng có thể cung phụng sai khiến, tương đương với việc có thêm một kẻ chạy việc. "Chuyến này ba vị Thánh nhân vây công đảo Bồng Lai, Thông Thiên tất nhiên không thể địch lại, Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ hiện giờ đang ở trong tay đệ tử Tiệt giáo." "Bảo vật này có tác dụng rất lớn đối với tu vi của bản cung, có thể dung hợp với Đại Đạo, nếu có cơ hội, hãy thu bảo vật này về Đại Tố Thiên!" Nhận lệnh Nữ Oa, Côn Bằng lập tức hóa thành một đạo tàn ảnh, biến mất tại chỗ.

Tốc độ của Côn Bằng là đệ nhất Hồng Hoang, dưới cấp bậc Thánh nhân, hầu như không có ai có thể truy đuổi kịp.

Tại quán Ngũ Trang, Trấn Nguyên Đại Tiên ngước nhìn vào hư không đăm chiêu.

Đồ Thánh!

Nếu Thông Thiên thật sự có thể đồ Thánh, trời e rằng sắp đổi khác rồi!

Thông Thiên có thể tự trảm Thánh vị, cần phải có quyết tâm và nghị lực lớn đến nhường nào.

Ba vị Thánh nhân nếu vây công đảo Bồng Lai không thành, sự phản phệ phải gánh chịu chắc chắn sẽ vô cùng đáng sợ.

Thậm chí, thật sự sẽ có Thánh nhân vẫn lạc!

Trấn Nguyên Đại Tiên cũng không dám bấm ngón tính toán, bởi đó là mệnh mạch của Thánh nhân!

Loại nhân quả này, không thể dễ dàng chạm vào.

Trên núi Thủ Dương, Lão Tử từ trong bế quan kinh tỉnh!

Thông Thiên cuồng ngôn, muốn đồ Thánh.

Lẽ nào Thông Thiên thực sự có năng lực đồ Thánh?

Hay chỉ là nhất thời sướng miệng, cậy thế miệng lưỡi!

Nhưng dù thế nào, bế quan cũng không thể tiếp tục được nữa.

Lão Tử thi triển đại pháp lực, nhìn về hướng đảo Bồng Lai để xem xét tình hình.

Chuẩn Đề dùng Thất Bảo Diệu Thụ quét xuống, Thánh uy quán triệt thiên vũ.

Thất Bảo Diệu Quang có thể quét nát Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đủ thấy sự bá đạo của bảo vật này.

Thông Thiên ánh mắt ngưng lại, trong trận Phong Thần đại chiến nguyên bản, Thanh Bình Kiếm đã bị Thất Bảo Diệu Thụ quét gãy.

Nhưng giờ phút này, thực lực đôi bên đã là một trời một vực!

Chuẩn Đề Hỗn Nguyên bát trọng thiên, ở trước mặt Thông Thiên căn bản không đủ nhìn! "Đông!

Đông!

Đông!!!" Hỗn Độn Chung gõ vang, bảo vật này sở hữu uy thế trấn áp Hồng Mông, lực lượng xoay chuyển chư thiên, công năng diễn biến huyền cơ.

Trong khoảnh khắc, ngũ sắc hào quang chiếu diệu chư thiên, Hỗn Độn Thánh uy chấn nhiếp hoàn vũ.

Đòn tấn công của Thất Bảo Diệu Thụ toàn bộ bị phản đàn!

Chuẩn Đề Đạo Nhân trong lòng kinh hãi, không ngờ Hỗn Độn Chung lại có thể phản đàn công kích!

Hơn nữa, phòng ngự của Nhị Thập Tứ Phẩm Tịnh Thế Liên Đài là vô cùng mạnh mẽ, công kích bình thường căn bản không thể phá vỡ.

"Hỗn Độn Chung cũng chỉ đến thế mà thôi!" Dưới chân Chuẩn Đề Đạo Nhân, Nhị Thập Tứ Phẩm Tịnh Thế Liên Đài tỏa ra sương mù quang mang vô tận.

Từng đạo Tịnh Thế Pháp Tắc từ hư không giáng xuống cấm cố.

Tịnh Thế Pháp Tắc có thể tịnh hóa hết thảy, lúc này hóa thành những xiềng xích quy tắc, trở thành một lồng giam xuyên suốt chư thiên. "Vạn Thế Chư Phật, Linh Lung Đại Bảo Thiên!" Chuẩn Đề Đạo Nhân kết ấn trong tay, tiếng phạn xướng vang vọng khắp trời đất.

Chương 61

Vô số bóng Phật hiển hóa giữa hư không, tế luyện thập nhị vạn lục thiên trọng thiên.

Mỗi một tầng trời đều là một Linh Lung Đại Bảo Thiên.

Thập nhị vạn lục thiên trọng thiên hợp nhất chính là con số Nhất Nguyên chi số lượng kiếp.

Tịnh Thế Pháp Tắc có thể dẫn động tâm ma chi hỏa, lấy vô thượng đại đạo trấn áp thần hồn.

Tiếng phạn xướng ngày càng vang dội, khung cảnh hùng vĩ khiến lòng người chấn động. "Bảo vật này ở trong tay ngươi, chẳng khác nào phế vật!" Thông Thiên giễu cợt một tiếng, khoảnh khắc tiếp theo, Hỗn Độn Chung ầm ầm trấn áp vào hư không.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích hóa thành thiên trụ, va mạnh vào Hỗn Độn Chung. "Oanh!!!" Một luồng nguyên âm khủng khiếp bùng nổ, lấy Hỗn Độn Chung làm trung tâm, một vòng xoáy khổng lồ lan ra.

Đi đến đâu, mọi thứ đều quy về hư vô, bị luyện hóa hoàn toàn.

Khai Thiên Thánh uy, khủng bố đến mức này.

Thập nhị vạn lục thiên trọng thiên mà Chuẩn Đề tế ra trong chớp mắt đã tan tành.

Chuẩn Đề Đạo Nhân toàn thân đẫm máu, nhếch nhác khôn cùng. "Thông Thiên rốt cuộc sở hữu pháp lực đáng sợ đến nhường nào!" Chuẩn Đề Đạo Nhân tâm thần run rẩy, cảm giác bản nguyên của mình suýt chút nữa đã bị Hỗn Độn Chung chấn tán.

Không chỉ Chuẩn Đề, cả Nguyên Thủy và Tiếp Dẫn cũng đều cảm nhận được.

Tu vi của Thông Thiên không hề đơn giản. "Có lẽ hắn chỉ đang giả vờ trấn định mà thôi!

Lần này nhờ vào uy năng pháp bảo nên mới có hiệu quả như vậy!" "Chuẩn Đề đạo hữu, hãy kiềm chế Hỗn Độn Chung, để bần đạo đi hội ngộ hắn một chút!" Nguyên Thủy không tin Thông Thiên đã tự trảm Thánh vị lại có thể sở hữu pháp lực đáng sợ như thế.

Tam Bảo Ngọc Như Ý quét qua hư không, đánh về phía Thông Thiên.

Bảo vật này trấn áp thời không, bay thẳng tới đầu Thông Thiên.

Nếu bị đánh trúng, sọ não cũng sẽ nát bấy.

Thông Thiên cười lạnh một tiếng, trước ánh mắt kinh ngạc của Nguyên Thủy, hắn tung ra một quyền oanh sát.

Tam Bảo Ngọc Như Ý rên rỉ một tiếng, bị Thông Thiên đấm lui một cách thô bạo! "Cái gì?

Dùng nhục thân đánh lui pháp bảo!" Nguyên Thủy trợn tròn mắt, không ngờ nhục thân của hắn lại cường hãn như thế.

Sau khi đánh lui Tam Bảo Ngọc Như Ý, Thông Thiên đạp nát thiên vũ, tung một quyền nghịch thiên oanh sát Nguyên Thủy!

Trời đất nứt nẻ, vạn vật tịch diệt, thấp thoáng có khí Hồng Mông hiện ra.

Đại Diễn Hồng Mông Đạo Thể có thể sánh ngang với Lực Chứng Đạo, có thể tưởng tượng nhục thân của Thông Thiên đáng sợ đến mức nào.

Nguyên Thủy đại kinh thất sắc, vội vàng tế ra Chư Thiên Khánh Vân.

Thứ này phòng ngự vô song, ngưng tụ sức mạnh vân hà chư thiên,

có thể phòng ngự hết thảy công kích.

Thế nhưng lực đạo oanh sát khủng khiếp kia vẫn khiến tâm thần Nguyên Thủy run rẩy không thôi.

Nguyên Thủy thầm nghĩ, lẽ nào Thông Thiên thực sự đã Lực Chứng Đạo rồi?

Cảnh tượng này hoàn toàn không giống với những gì y tưởng tượng!

Thông Thiên chẳng phải nên để mặc người khác nhào nặn sao? "Hai vị đạo hữu, nếu còn giữ sức, hôm nay e rằng sẽ để Thông Thiên đắc thế mất!" Nguyên Thủy truyền âm.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng phát hiện có điểm không ổn, Thông Thiên một mình đấu hai Thánh mà không hề rơi vào thế hạ phong! "Ba người chúng ta hợp lực trấn áp lão tặc này!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân truyền âm, Phất Trần Chính Khí chống đỡ sức mạnh thiên địa, dung hợp vô lượng trời đất, trấn áp về phía Thông Thiên.

Chuẩn Đề Đạo Nhân thúc động Tịnh Thế Liên Đài tới cực hạn.

Một tôn Kim thân hiển hiện trấn áp trên Tịnh Thế Liên Đài, tung ra một chưởng từ xa đánh xuống Thông Thiên.

Nguyên Thủy cũng không giữ sức nữa, ầm ầm tế ra Bàn Cổ Phiên.

Chư Thiên Khánh Vân cùng Bàn Cổ Phiên bổ trợ lẫn nhau, ức vạn vạn hỗn độn kiếm khí trấn áp về phía Thông Thiên.

Ba vị Thánh nhân liên thủ, phong tỏa chu thiên không một kẽ hở.

Thậm chí với pháp lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không thể đào thoát.

Hàng loạt chí bảo nghiền ép, hóa thành một dòng sông pháp tắc. "Để ta thử một chút uy lực thực sự của Hỗn Độn Chung!" Tiếng

chuông Hỗn Độn Chung vang dội, càn khôn dao động, lúc này xoay tròn trên hư không.

Thông Thiên thi triển Đại Diễn Hồng Mông Đạo Thể đến cực hạn, Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay hắn hóa thành một cột trụ vàng kim xuyên suốt chư thiên. "Âm dương điên đảo, khai tịch thời không!" Theo tiếng đạo âm của Thông Thiên, Hồng Mông Lượng Thiên Xích hiển hóa chín tôn hư ảnh, đồng thời va mạnh vào Hỗn Độn Chung.

Hỗn Độn Chung lại vang lên, Hỗn Độn Thánh uy quét sạch thiên địa.

Tiếng chuông vang dội khắp thế gian, vạn cổ đằng đẵng đều vọng lại tiếng chuông đáng sợ này.

Chuẩn Đề Đạo Nhân cảm giác Tịnh Thế Liên Đài đang rung chuyển, toàn thân như bị kiếm khí vô tận nghiền nát!

Phòng ngự của Nhị Thập Tứ Phẩm Tịnh Thế Liên Đài có thể vượt qua Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng lại không cản nổi Hỗn Độn Chung!

Khai Thiên Thánh uy!

Thông Thiên không phải đã tự phế Thánh vị rồi sao?

Sao lại có pháp lực đáng sợ đến thế!

Ít nhất cũng phải là tu vi Hỗn Nguyên thập trọng thiên!

Trong lòng Nguyên Thủy cũng đang rỉ máu, Chư Thiên Khánh Vân dưới sức mạnh này như ngọn đèn trước gió, gần như sụp đổ.

Nguyên Thủy suýt chút nữa đứng không vững, ngã khỏi Chư Thiên Khánh Vân!

Chỉ có Tiếp Dẫn Đạo Nhân thúc động ngũ hành nguyên khí vô tận, pháp tắc kim quang, dùng Phất Trần Chính Khí để hóa giải.

Đại đạo xa xăm, vạn vật chung thanh.

Hỗn Độn Chung vang lên Khai Thiên Thánh âm, vang dội cửu thanh, giống như cơn giận của Bàn Cổ Đại Thần thuở khai thiên lập địa.

Đồng thời, Khai Thiên Thánh âm cũng đang chấn nhiếp Hồng Hoang, cảnh cáo kẻ khác đừng động vào đệ tử Tiệt giáo, nếu không hậu quả sẽ cực kỳ nghiêm trọng!

Trong lòng ba vị Thánh nhân, vốn dĩ mỗi người đều ôm tâm lý cầu may.

Chương 62

Nhưng giờ đây, tất cả đều biết nếu không dốc hết tu vi, e rằng hôm nay khó lòng kết thúc êm đẹp!

Ít nhất tu vi của Thông Thiên lúc này, sau khi tự chém một đao, rõ ràng so với cảnh giới trước kia còn đáng sợ hơn vạn lần! "Thông Thiên rốt cuộc tu luyện như thế nào!

Sau khi tự trảm Thánh vị lại có pháp lực như thế!" Chuẩn Đề Đạo Nhân kinh hồn bạt vía, Khai Thiên Thánh âm quá mức đáng sợ!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân mặt lạnh như tiền: "Chuyện lần này đã thành định cục, hôm nay nếu không thể trấn áp Thông Thiên, chờ đợi chúng ta sẽ là sự báo thù vô cùng vô tận!" Nguyên Thủy cũng kinh ngạc vô cùng, Thông Thiên rõ ràng là đang giả heo ăn thịt hổ! "Hai vị đạo hữu, lúc này nếu còn không ra tay, lực lượng đại thế mà Thông Thiên ngưng tụ sẽ càng lúc càng đáng sợ, đến lúc đó e rằng thực sự đánh không nổi!" Nghe Nguyên Thủy truyền âm, Tây Phương nhị thánh gần như cùng lúc thi triển Kim Thân Đại Đạo.

Trên hư không, hai tôn Kim Phật xuyên suốt chư thiên từ trên trời giáng xuống.

Một tôn Kim Phật trấn áp vạn cổ, mênh mông thanh minh, tay bắt ấn hoa chỉ, sau lưng có vô số thủ ấn.

Tôn Kim Phật còn lại lan tỏa chư thiên, hiển hóa kim thân vô tận.

Thiên địa vạn vật trong phút chốc đều bị độ hóa, rơi vào Cực Lạc Đại Bảo Thiên.

Tiếng phạn xướng vang dội hư không, đạo âm xa xăm từ hư không rơi xuống. "Lúc này không ra tay, còn đợi đến khi nào!" Hỗn

Độn Chung rung lên cửu tự thiên âm, ba Thánh lúc này hoàn toàn bị khí thế Hỗn Độn Chung áp chế.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lần lượt tế ra Kim Thân Pháp Tướng, mưu đồ phá vỡ sự áp chế của Hỗn Độn Chung. "Chư vị sư huynh đệ hãy giữ vững tâm thần, lực độ hóa của Tây Phương Giáo cực kỳ đáng sợ, nếu bị độ hóa sẽ đánh mất thần trí, ngay cả nguyên thần cũng bị khống chế!" Đa Bảo Đạo Nhân nhìn hai tôn Kim Thân Đại Phật rơi xuống từ hư không, trong mắt hiện lên vài phần lo lắng.

Tiếng phạn xướng thiên âm có thể ảnh hưởng đến lòng người, sơ sảy một chút là bị độ hóa ngay.

Vô Đương Thánh Mẫu cũng nói: "Lực độ hóa của Tây Phương là bá đạo nhất, cũng vô sỉ nhất, nói là sớm lên cực lạc, thực chất là xóa bỏ thần trí, biến thành một phần công đức của Tây Phương." Dưới sự phân phó của hai người, đệ tử trong môn lần lượt ngồi xuống, chống lại lực độ hóa đang tràn tới.

Nguyên Thủy thấy Hỗn Độn Chung lúc này đang bị áp chế, thầm nghĩ đây chính là thời cơ tuyệt hảo!

Bàn Cổ Phiên trong tay không còn do dự, huyền quang khủng khiếp quét xuống, oanh sát về phía Thông Thiên.

Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Chung vốn là tồn tại cùng cấp bậc.

Mỗi một đạo hỗn độn kiếm khí đều ẩn chứa thần vận cực kỳ đáng sợ bên trong.

Nếu bị trảm trúng một đạo, nhục thân sẽ tan biến, quy về hư vô.

Ức vạn vạn hỗn độn kiếm khí trảm xuống, Thánh uy lẫm liệt đáng sợ đến cực điểm.

Thế nhưng lại thấy Thông Thiên đứng sừng sững giữa hỗn độn kiếm khí, Hồng Mông Lượng Thiên Xích trước mặt hắn oanh sát ra.

Huyền Hoàng Công Đức thần quang cùng hỗn độn kiếm khí va chạm loạn xạ, cả hai tan biến vào ngũ hành!

Lúc này, trên đỉnh đầu Thông Thiên bỗng rực lên một luồng huyền quang, ba đạo quang trạch đáng sợ hóa thành ba con Ngọc Sắc Chân Long, lao thẳng vào đầu Thông Thiên.

Chân Long thôn phệ thiên địa, Ngọc Thanh chi khí tràn ngập không trung.

Nguyên Thủy mừng rỡ khôn xiết, cuối cùng cũng nắm thóp được một sơ hở của Thông Thiên.

Lúc này Thông Thiên không có pháp bảo phòng ngự, xem hắn đối phó thế nào.

Tuy nhiên, khoảnh khắc tiếp theo Nguyên Thủy liền ngây người.

Ba con Ngọc Sắc Chân Long va vào đỉnh đầu Thông Thiên, đầu hắn chỉ hơi rung nhẹ, thậm chí ngay cả phòng ngự của hắn cũng không phá được!!

Phải biết Tam Bảo Ngọc Như Ý là Đỉnh Phong Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, vậy mà không phá nổi phòng ngự của Thông Thiên!

Thông Thiên rốt cuộc đã luyện thành nhục thân đáng sợ gì thế này! "Ba kẻ phế vật, nếu chỉ có chút đạo hạnh này thì hôm nay đều phải thua ở đây thôi!" Thông Thiên chấp chưởng Hồng Mông Lượng Thiên Xích, cũng không thèm che giấu tu vi nữa.

Lực lượng nhục thân đánh nát hỗn độn kiếm khí, mặc cho Bàn Cổ Phiên cường hoành thế nào, Thông Thiên vẫn bất động như núi. "Vạn đạo quy nguyên, Hồng Mông chi cảnh!" Thông Thiên lật tay, Hồng Mông nguyên khí vô tận ầm ầm tản ra.

Sương mù hỗn độn che kín thời không, ức vạn vạn trượng đều hóa thành vũ trụ Hồng Mông.

Trong Hồng Mông chi cảnh, Thông Thiên là chủ tể hết thảy, vạn pháp vạn đạo đều có thể bị sửa đổi!

Trong chớp mắt, Nguyên Thủy cảm giác như rơi vào vũng bùn, thiên địa nguyên khí và đại thế thiên đạo mà y cảm ứng được đều giảm xuống điểm đóng băng.

Khi Nguyên Thủy kịp phản ứng thì Thông Thiên đã áp sát! "Oanh long!!!" Một quyền khủng khiếp oanh sát tới, Chư Thiên Khánh Vân rung lắc dữ dội, nếu không phải bảo vật này từng được Hồng Quân sử dụng thì một quyền này đã đủ đánh nát nó.

Pháp tắc Hồng Mông Đại Đạo xuyên qua Chư Thiên Khánh Vân chấn động lên nhục thân Nguyên Thủy, khiến Nguyên Thủy bị đánh lui một khoảng cách vô tận, cuối cùng va vào một vùng thời không.

Nguyên Thủy lúc này thất khiếu chảy máu, nguyên thần tâm cảnh đại loạn!

Nếu không có Chư Thiên Khánh Vân hộ trì, e rằng một quyền này đã có thể miểu sát y.

Khủng bố như vậy!

Sau khi trấn áp Nguyên Thủy bằng một quyền, Thông Thiên xoay người đánh về phía hai tôn Kim Thân Phật tượng.

Hai tôn Kim Thân Phật tượng to lớn vô hạn, chống trời chạm đất, thể hiện uy nghiêm đại đạo vô biên.

Thế nhưng ngay sau đó Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề phát hiện, trong Hồng Mông chi cảnh, đạo thể của Thông Thiên cao không thể với tới.

Thông Thiên trở nên to lớn ở một tầng thứ vô lượng, còn bọn họ bị hạ thấp xuống như cát bụi, hoàn toàn bị trấn áp.

Trong thế giới của Thông Thiên, hắn có thể áp chế đối thủ vô hạn.

Hai bàn tay vỗ xuống, kết cục không có gì bất ngờ, hai đại Kim Thân Pháp Tướng trực tiếp bị đánh vỡ.

Tây Phương nhị thánh rơi ra, từng kẻ toàn thân đẫm máu, thê thảm vô cùng.

Tại Hồng Hoang, đệ tử Tây Phương Giáo và Xiển Giáo từng kẻ kinh hồn bạt vía.

Ba vị đại Thánh nhân giao đấu với Thông Thiên trên hư không, lúc này đều biến mất không thấy tăm hơi.

Hóa ra đã bị Thông Thiên dùng một loại thần thông thời không đại đạo nào đó nhốt vào trong.

Thái Ất Chân Nhân mặt lạnh như băng, trong thần sắc lộ ra vài phần do dự: "Vân Trung Tử sư huynh, lão sư sẽ không có chuyện gì chứ?" Vân Trung Tử lúc này cũng đang giả vờ trấn định, sự tồn tại của Thông Thiên thực sự quá mức đáng sợ.

Không ngờ sau khi tự trảm Thánh vị, hắn lại có tu vi như vậy.

Đặc biệt là cảnh giới nhục thân, ngay cả Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng không phá nổi phòng ngự. "Lão sư là Thánh nhân, thân mang chí bảo, lại thêm Tây Phương nhị thánh, Thông Thiên dù có mạnh đến mấy cũng không phải là đối thủ." Vân Trung Tử tự an ủi mình.

Đám đệ tử thấy Vân Trung Tử truyền âm như vậy, từng kẻ mới dần yên tâm.

Nhưng ngay khoảnh khắc đó, sắc trời đột nhiên biến đổi.

Sương mù hỗn độn đầy trời tản ra, ba bóng người từ hư không rơi rụng xuống.

Chương 63

Nguyên Thủy tóc tai rối loạn, nhếch nhác vô cùng, Chư Thiên Khánh Vân lại càng rung động bất định.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề toàn thân đẫm máu, như vừa gặp phải điều gì đó cực kỳ khủng khiếp!

Nhìn lại Thông Thiên, ngạo thị chư thiên, nhìn xuống thiên địa, đứng sừng sững trên hư không.

Đám đệ tử đại kinh thất sắc, một chọi ba, Thông Thiên đã nghiền ép cả ba vị Thánh nhân. "Tu vi của Thông Thiên đạo hữu, khủng bố đến mức này sao!" Bên trong đảo Bồng Lai, Minh Hà Lão Tổ ánh mắt liên tục lóe lên dị quang.

Tu vi của Thông Thiên thực sự quá cường hoành và trực diện, cả nhục thân đạo thể lẫn nguyên thần tu vi đều đạt đến một cảnh giới đáng sợ. "Chẳng trách Thông Thiên dám tự trảm Thiên Đạo Thánh vị, hóa ra lại có nội hàm đáng sợ đến thế." Minh Hà Lão Tổ lần đầu tiên cảm thấy Thông Thiên thực sự thâm bất khả trắc.

Không một ai có thể nhìn thấu Thông Thiên rốt cuộc còn ẩn giấu sâu đến mức nào.

Ít nhất là những quân bài tẩy của hắn chưa bao giờ dừng lại.

Tại hư không phía xa, Cửu Thiên Côn Bằng đang quan sát, lúc này mặt đầy vẻ âm trầm. "Cục diện thế này, ngay cả ba vị Thánh nhân cũng không áp chế nổi Thông Thiên, Nữ Oa nương nương đã nhìn lầm rồi." Cửu Thiên Côn Bằng ẩn nặc thân hình, độn vào hư không.

Vốn định kiếm chút lợi lộc từ đám đệ tử Tiệt giáo, lấy lại Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận kia, nhưng giờ xem ra không phải là thời cơ

tốt để ra tay. "Thông Thiên đạo hữu khoan đã, chúng ta ra tay thực sự không phải bản tâm!" Chuẩn Đề Đạo Nhân lớn tiếng kêu thảm.

Lúc này Chuẩn Đề Đạo Nhân trong lòng đang rỉ máu, vừa rồi để phá khai Hồng Mông chi cảnh của Thông Thiên, y đã bất đắc dĩ phải tự bạo Gia Trì Thần Chử mới có thể phá vỡ.

Gia Trì Thần Chử là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Tây Phương vốn đã nghèo nàn, lúc này lại càng khiến gia cảnh vốn không dư dả gì phải tuyết thượng gia sương.

Hồng Mông chi cảnh thực sự quá bá đạo, trong lãnh địa của Thông Thiên sẽ bị áp chế vô hạn, nếu không phá vỡ sẽ bị Thông Thiên hành hạ đến chết.

Một lần Phong Thần đại kiếp, Tây Phương Giáo hoàn toàn có thể không lội vùng nước đục này, nhưng vì muốn đục nước béo cò, nhân cơ hội can thiệp vào nhân quả phương Đông để kiếm chút lợi lộc.

Nếu Tiệt giáo bị diệt, đống pháp bảo và linh mạch của Tiệt giáo đều là đồ tốt.

Thế nhưng điều khiến Chuẩn Đề Đạo Nhân không ngờ tới là kịch bản không giống như y tưởng tượng. "Bây giờ mới nói vậy, chẳng phải đã quá muộn rồi sao!" Nghe Chuẩn Đề Đạo Nhân cao giọng kêu khổ, Thông Thiên không hề có chút thương hại nào.

Hai kẻ Tây Phương này từ trước đến nay đều vô sỉ đến cực điểm, trước đó Thông Thiên đã đánh vỡ núi Tu Di của Tây Phương để cảnh cáo.

Lúc này thấy Thông Thiên yếu thế liền muốn chèn ép, thậm chí muốn diệt cả đạo thống của Thông Thiên.

Sao có thể để hai kẻ Tây Phương như ý nguyện được.

Giờ đây ba vị Thánh nhân đã sát tới tận cửa, thậm chí Triệu Công

Minh còn bị tập kích, hiện tại nguyên thần đang bị nhốt trong Linh Cữu Đăng.

Bọn họ mang theo tâm địa diệt môn mà đến.

Khí thế của Thông Thiên ngày càng đáng sợ, trong đôi mắt như có hỗn độn ma diễm thực chất đang bốc cháy, đó là khí trường độc nhất vô nhị của Hỗn Độn Ma Thần.

Rơi vào mắt ba Thánh nhân giống như Thông Thiên đã nhập ma vậy.

Uy áp ngập trời quét sạch bát hoang lục hợp, ba vị Thánh nhân đều biết lúc này nhận sai đã không còn ý nghĩa gì nữa.

Thế trận của Thông Thiên định rõ là muốn phân định sinh tử. "Thông Thiên nhập ma rồi, đọa vào ma đạo không biên thùy kia, e rằng giống như La Hầu năm xưa!" "Trong Tru Tiên Tứ Kiếm ẩn chứa sát lục đại đạo vô hạn, Thông Thiên đã bị sát lục ảnh hưởng tâm trí!" "Liều mạng với hắn!" Ba Thánh nhân đồng thanh nộ hống, trong phút chốc không hẹn mà cùng bắt đầu tiếp dẫn sức mạnh Thiên Đạo.

Thế nào là Thiên Đạo Thánh nhân?

Chính là có thể mượn một phần Thiên Đạo Thánh uy.

Trên chư thiên, một hình chiếu hư ảnh người tay thú thân hiện ra.

Một luồng sức mạnh huyền bí vô cùng gia trì vào nguyên thần của ba Thánh nhân.

Đó là sức mạnh Thiên Đạo thuần túy nhất, trong nguyên thần của ba Thánh nhân có dấu ấn Thiên Đạo, lúc này sức mạnh Thiên Đạo đang không ngừng gia trì.

Khí tức của ba Thánh nhân ngày càng đáng sợ, đại thế thiên địa, vạn vật âm dương, địa thủy phong hỏa, hết thảy các nguyên tố Hồng

Hoang đều nằm trong lòng bàn tay của họ. "Thiên Đạo mới là chủ tể Hồng Hoang, Thông Thiên thoát ly Thiên Đạo, là ly kinh phản đạo, hôm nay chúng ta thay trời hành đạo, thay Thiên Đạo dọn dẹp môn hộ!" Nguyên Thủy nói năng đầy chính khí, khí thế quanh thân tăng vọt điên cuồng.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân tế ra Cửu Phẩm Liên Đài, Phất Trần Chính Khí vắt ngang trời đất, Thiên Đạo hư ảnh dung hòa với đạo thể.

Đôi mắt kia trở nên lãnh mạc vô tình, khí tức tỏa ra quanh thân mang theo một luồng lạnh lẽo thấu xương.

Trong ánh kim quang hư ảo hiện lên một luồng hàn ý thâm trầm.

Thiên Đạo vô tình.

Dưới sự gia trì của sức mạnh Thiên Đạo, sức mạnh của ba vị Thánh nhân tăng thêm ít nhất hai tầng trời trở lên.

Sự trấn áp kết hợp với lực lượng đại thế này mới thực sự là đại khủng bố.

Nhìn chằm chằm vào hư ảnh Thiên Đạo trên thiên không, Thông Thiên không buồn không vui, ngày trước Thông Thiên vốn là Thiên Đạo Thánh nhân, tự nhiên biết rõ sức mạnh Thiên Đạo là thứ gì.

Đối mặt với sự bùng nổ đồng thời của ba Thánh nhân, ánh mắt Thông Thiên vẫn có vài phần mong đợi.

Dưới áp lực khủng khiếp, huyết mạch Ma Thần trong cơ thể Thông Thiên lần đầu tiên triệt để bộc phát.

Sau khi Thông Thiên tự trảm Thánh vị, chân thân Hỗn Độn Ma Thần đã thức tỉnh.

Thông Thiên không biết chân thân Ma Thần sẽ có hình thái thế nào.

Huyết mạch chi lực của Sang Thủy Nguyên Linh dung hợp với

Đại Diễn Hồng Mông Đại Đạo, dục dưỡng ra chân thân Hỗn Độn Ma Thần, rốt cuộc sẽ mạnh đến mức độ nào.

Ba vị Thánh nhân dung hợp pháp lực Thiên Đạo, chính thức bước vào thời khắc chiến đấu sinh tử bản nguyên.

Thấy thái độ của Thông Thiên, đám người Nguyên Thủy trong lòng trầm trọng vô cùng.

Hôm nay trên đảo Bồng Lai, nhất định phải phân ra cao thấp.

Hoặc là ba người họ đánh gục Thông Thiên, hoặc là Thông Thiên đánh gục họ.

Nguyên Thủy lúc này không tin ba đại Thánh nhân liên thủ, cùng với bao nhiêu chí bảo, lại không làm gì nổi một kẻ như Thông Thiên.

Ba Thánh nhân hợp kích, hàng loạt linh bảo tỏa sáng rực rỡ.

Giao phong ở cấp độ này, thấp nhất cũng phải là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Thượng Phẩm Linh Bảo tham gia vào sẽ bị đánh nát ngay lập tức.

Thông Thiên đứng sừng sững giữa trời đất, Hỗn Độn Chung lại bao phủ toàn bộ đảo Bồng Lai.

Nếu không, Thánh uy của cuộc đấu pháp này sẽ ảnh hưởng đến đảo Bồng Lai. "Thông Thiên đạo hữu đã từ bỏ Hỗn Độn Chung, lẽ nào định dùng lực lượng nhục thân để kháng cự sao?" Minh Hà Lão Tổ đại kinh thất sắc, theo nhận thức của y, trong tay Thông Thiên không còn bảo vật phòng ngự nào khác.

Nhục thân Lực Chứng Đạo cũng không thể kháng lại pháp bảo cấp Tiên Thiên Chí Bảo trở lên được! "Hoa lạt!" Nguyên thần Nguyên Thủy gửi gắm vào Thiên Đạo, ra tay trước tiên.

Chương 64

"Vạn Cổ Hỗn Độn, Cổ Phiên Diệt Thế!" Bàn Cổ Phiên tỏa ra Bàn Cổ Thánh uy vô tận, dưới sự gia trì của sức mạnh Thiên Đạo, diễn sinh ra một lồng giam hỗn độn xuyên suốt vạn vật.

Tai kiếp chi khí vô tận cuồn cuộn đổ xuống, trong lồng giam là hỗn độn kiếm khí vô cùng vô tận, muốn luyện hóa Thông Thiên hoàn toàn.

Giữa hư không hiển hóa khung cảnh diệt thế, như thể Hồng Hoang tan vỡ, vạn vật tịch diệt.

Trời đất dường như dưới mũi nhọn của Bàn Cổ Phiên quay trở lại thời kỳ hỗn độn.

Ở một bên khác, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng tự thi triển thủ đoạn, lao về phía Thông Thiên.

Nguyên thần ký thác Thiên Đạo, mỗi một tôn Thánh nhân đều là đỉnh phong trong Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên. "Vạn kiếp đồng tu hợp Thái Huyền!" "Ngô chưởng Hỗn Độn Đại Diễn, Hồng Mông Ma Thần!" Hỗn Độn chi khí ngập trời tản ra, vô lượng Hồng Mông chi khí chấn động chư thiên.

Sau lưng Thông Thiên, sinh ra một hư ảnh cao tới chín ức trượng.

Toàn thân đen kịt, tỏa ra ô quang vô tận, một luồng Hồng Mông nguyên khí nhàn nhạt bao quanh thân thể.

Tuy chỉ là một hư ảnh nhưng phảng phất như khởi nguồn của tất cả, là nền tảng của mọi đại đạo.

Vạn sự vạn vật đều nằm trong đạo thể đó.

Khoảnh khắc đôi mắt ấy mở ra, lộ ra đôi đồng tử vẩn đục.

Một ý chí nghịch thiên đột ngột giáng lâm! "Hỗn Độn Ma Thần!

Thông Thiên là chân thân Hỗn Độn Ma Thần!" Minh Hà Lão Tổ kinh hốt thốt lên, không ngờ Thông Thiên đã thăng tiến tới tầng thứ Hỗn Độn Ma Thần!

Hồng Mông Ma Thần, một khái niệm thần bí làm sao!

Thông Thiên từ bao giờ đã có được tạo hóa cường hoành như vậy!

Không chỉ Minh Hà, cả ba vị Thánh nhân đều đại kinh thất sắc.

Sai một li, đi một dặm, cả bàn cờ đều thua.

Thông Thiên phế bỏ công đức chi lực, trảm Thiên Đạo Thánh vị, không phải vì ngu ngốc, mà là vì có tiềm lực như vậy.

Chỉ là tất cả nhìn thấu quá muộn, mọi thứ đã như nước với lửa, lúc này chỉ có thể quyết tử một trận!

Lồng giam hỗn độn do Bàn Cổ Phiên diễn hóa đang giam giữ xuống, lúc này chân thân Ma Thần của Thông Thiên cầm Thanh Bình Kiếm khổng lồ đột nhiên quét ra.

Thanh Bình Kiếm tuy chỉ ở tầng thứ Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo nhưng lại phù hợp với đại đạo của Thông Thiên, là chứng đạo chí bảo của hắn.

Một kiếm vung ra, trảm diệt hết thảy nhân quả.

Thời không vô tận bị tiêu diệt, tứ đại nguyên tố đại đạo địa thủy phong hỏa đều phải lùi bước.

Lồng giam hỗn độn tưởng chừng trấn áp được tất cả đã vỡ tan tành.

Nguyên Thủy bị chém trúng trực diện, Chư Thiên Khánh Vân quang mang ảm đạm, suýt chút nữa bị Thông Thiên chém nát!

Bàn Cổ Phiên cũng run rẩy, suýt bị Thanh Bình Kiếm trảm lạc.

Ánh mắt Thông Thiên lạnh lẽo, thấu xương.

Tuy nhiên trong lòng hắn cũng có chút kinh ngạc, bởi vì chân thân Ma Thần với thực lực hiện tại của Thông Thiên chưa thể thi triển hoàn toàn, chỉ có thể ngưng tụ ra một hư ảnh mà thôi.

Thông Thiên ước tính một khi chân thân Hồng Mông Ma Thần hiển thế, e rằng có thể sánh ngang với Thiên Đạo. "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, sao còn chưa ra tay!" Nguyên Thủy sao cam lòng khuất phục, phun ra một ngụm tâm huyết gia trì lên Bàn Cổ Phiên.

Ngũ hành linh quang trong Chư Thiên Khánh Vân bộc phát tới cực hạn.

Y đi đầu, trảm về phía chân thân Ma Thần của Thông Thiên.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lúc này Thiên Đạo Thánh uy đã ngưng tụ tới cực hạn, Thất Bảo Diệu Thụ, Phất Trần Chính Khí ầm ầm từ hư không rủ xuống.

Ba Thánh nhân dốc toàn lực, tung ra đòn chí cao vô thượng.

Đòn đánh này đủ để giết tiên diệt thánh, trảm diệt mọi vật hữu hình.

Cho dù đứng xa ức vạn vạn dặm cũng có thể bị lực công kích đáng sợ này ảnh hưởng.

Không gian nghịch chuyển, thời gian đình trệ, vạn vật tịch diệt.

Dường như sức mạnh của cả một vùng thời không đều được ba Thánh nhân điều động để trấn áp Thông Thiên.

Thanh minh mênh mông, vạn cổ trường không, tất cả đều tan biến trong một đòn này. "Oanh long!!!" Nơi Thông Thiên đứng, vết nứt thời không lan rộng lên tận thiên vũ.

Ngay cả những ngôi sao ở nơi xa xăm vô tận cũng bị sức mạnh đáng sợ này quét sạch không biết bao nhiêu.

Nếu là ở trên lục địa Hồng Hoang, e rằng cả Đông Hải cũng sẽ bị san bằng.

Ba Thánh nhân hợp kích, đáng sợ như vậy đấy.

Đối mặt với đòn dốc toàn lực của ba Thánh nhân, sắc mặt Thông Thiên vẫn bình tĩnh.

Tạo hóa thiên địa vạn vật xa xăm, đạo không bị hủy diệt bởi ức vạn kiếp nạn, một tia sinh cơ ẩn giấu giữa ba ngàn đại đạo, chính là điều Thông Thiên tìm cầu. "Thiên Đạo chẳng phải là không thể nghịch, các ngươi dùng Thiên Đạo ép ta, hôm nay bần đạo sẽ nghịch thiên!" Chân thân Ma Thần càng lúc càng ngưng thực, u ám quang hoa tỏa ra ngoài, Thanh Bình Kiếm rung động kịch liệt. "Đạo Nguyên Nhất Kích!" Thông Thiên lĩnh ngộ đòn chí cao vô thượng, một đòn xả thân quên chết, là đòn mạnh nhất của hắn.

Trong chân thân Ma Thần, luồng khí Hồng Mông kia dung nhập vào Thanh Bình Kiếm, chém ra một cách hạo hạo thang thang. "Oanh long!!!" Một luồng khí xoáy khổng lồ bùng nổ giữa hư không, sương mù quang mang vô nhị tỏa rộng khắp vũ trụ.

Lúc này vùng thiên địa hư không bị phong tỏa phảng phất như được giải phóng trong phút chốc.

Vô lượng sinh linh run rẩy, không dám nhìn thẳng.

Chỉ có bậc Chuẩn Thánh trở lên mới có thể miễn cưỡng nhìn rõ chiến cục.

Chư thần ngước đầu nhìn lên, phát hiện chân thân Ma Thần của Thông Thiên đã biến mất.

Nhưng bản thể Thông Thiên lại cầm kiếm đứng đó, ngạo lập trên

cửu thiên.

Còn ba đại Thánh nhân kia, nhục thân nứt vỡ, pháp bảo ảm đạm vô quang, rơi xuống từ hư không.

Nguyên Thủy nhục thân băng hoại, ngay cả nguyên thần cũng bị thương tổn cực lớn.

Chư Thiên Khánh Vân bị chém rách, thần quang ảm đạm, ngũ thải lưu quang đều biến mất tại đây.

Chuẩn Đề sắc mặt hoảng hốt, kinh nghi bất định, chỉ trong một thoáng, nhục thân đã bị trảm diệt vô số lần.

Nếu không nhờ năng lực khôi phục mạnh mẽ của Thánh nhân, cộng thêm sự gia trì của Nhị Thập Tứ Phẩm Liên Đài, e rằng đã có nguy cơ vẫn lạc!

Chương 65

Tiếp Dẫn Đạo Nhân tuy đã tụ lại nhục thân, nhưng giữa lông mày lại có một vết nứt đáng sợ.

Đó là Đạo Thương, không thể khôi phục, chỉ có thể dùng tuế nguyệt dài đằng đẵng để tế luyện mới có khả năng khôi phục!

Thông Thiên chỉ tung ra một kiếm, suýt chút nữa một kiếm diệt ba Thánh!

Chư thiên thần phật nhìn chằm chằm vào hư không, lộ ra sự chấn kinh sâu sắc.

Tu vi của Thông Thiên từ bao giờ lại trở nên đáng sợ như vậy!

Cùng là truyền thừa nguyên thần của Bàn Cổ, tại sao kẻ này lại có thể sở hữu chân thân Hỗn Độn Ma Thần!

Trong mắt Nguyên Thủy lộ rõ sự kiêng kị sâu sắc cùng kinh hãi!

Giờ đây Thông Thiên giống như một ngọn núi cao trước mặt, không thể vượt qua.

Sự áp chế tu vi đáng sợ này khiến y không thở nổi.

Nguyên thần trong cơ thể Nguyên Thủy dao động, chịu thương tổn cực kỳ nghiêm trọng.

Ngay cả Tiên Thiên Chí Bảo Chư Thiên Khánh Vân cũng bị tổn hại ít nhất năm thành.

Nhìn lại Thông Thiên, hai tay chắp sau lưng, vẻ mặt thanh tịnh đạm nhiên, như thể chưa từng có chuyện gì xảy ra.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn trong lòng lạnh lẽo vô cùng.

Sự mạnh mẽ của Thông Thiên vượt xa tưởng tượng, chân thân

Hỗn Độn Ma Thần đến cả sức mạnh Thiên Đạo cũng không thể áp chế.

Cái ưu thế của Thiên Đạo Thánh vị trước mặt Thông Thiên hoàn toàn có thể bỏ qua không tính. "Thông Thiên đạo hữu, chuyện hôm nay cứ thế kết thúc được không?" Chuẩn Đề Đạo Nhân sắc mặt bàng hoàng, lộ vẻ bi lương vô hạn, "Xem như Nguyên Thủy khiêu khích trước, Tây Phương Giáo chúng ta và Tiệt Giáo vốn luôn không có ân oán." Đối mặt với Thông Thiên lúc này, Chuẩn Đề Đạo Nhân không còn nảy sinh nửa điểm ý niệm chiến đấu nào.

Nếu cứ đánh tiếp thế này, e rằng có dốc hết vốn liếng của Tây Phương Giáo cũng không chắc đánh lại Thông Thiên.

Ân oán?

Thông Thiên cười lạnh liên tục, Chuẩn Đề Đạo Nhân thật biết tìm cớ.

Hai kẻ Tây Phương này năm lần bảy lượt bày mưu tính kế, nếu hôm nay nắm đấm của hắn không đủ cứng, e rằng đã bị trấn áp hoặc bị đánh chết rồi.

Trong tay Thông Thiên, Thanh Bình Kiếm huyền phù không dứt, một luồng khí cơ mạnh mẽ bao trùm lấy ba vị Thánh nhân.

Chỉ cần ba đại Thánh nhân có động tĩnh gì, Thanh Bình Kiếm sẽ chém xuống ngay lập tức.

Nguyên Thủy mặt mày xanh mét, vào thời điểm mấu chốt, quả nhiên hai kẻ Tây Phương lại chọn cách dậu đổ bìm leo.

Nhưng hai kẻ Tây Phương này vốn chẳng phải người tốt lành gì, Nguyên Thủy đã sớm chuẩn bị tâm lý. "Thông Thiên thiết kế giết hại đệ tử Xiển giáo của ta, hôm nay nhân quả đã liễu kết, sự việc này coi như bãi bỏ.

Chuyện Phong Thần ta tự sẽ có sắp xếp." Nguyên Thủy nói một cách dửng dưng.

Lúc này đánh không lại Thông Thiên, Nguyên Thủy trong lòng cũng đành phải nhận thua. "Nguyên Thủy, ngươi dẫn đệ tử trấn áp Triệu Công Minh, năm lần bảy lượt thiết kế đệ tử Tiệt giáo, hôm nay nếu quỳ xuống tạ tội với đệ tử Tiệt giáo, đồng thời Nhiên Đăng Đạo Nhân tự sát, bần đạo có thể cân nhắc từ bỏ việc truy cứu đoạn nhân quả này." Đạo âm của Thông Thiên truyền ra, đám đệ tử Xiển giáo một phen xôn xao.

Nhiên Đăng Đạo Nhân mặt lại càng biến sắc, Thông Thiên bảo vệ đệ tử thật đáng sợ.

Không chỉ trấn áp được Triệu Công Minh, mà còn muốn họ phải đền tội! "Thông Thiên, cuồng vọng!

Thiên Tôn là Thánh nhân, sao có thể quỳ lạy trước một lũ râu ria lông lá!" Nhiên Đăng Đạo Nhân lại không hề sợ hãi, hét lên với Thông Thiên.

Thông Thiên không hề để ý tới Nhiên Đăng, chỉ nhìn về phía Nguyên Thủy, Nhiên Đăng trong mắt Thông Thiên đã là một kẻ sắp chết, không đáng để hắn ra tay.

Thấy Thông Thiên yêu cầu mình quỳ lạy đệ tử Xiển giáo, mặt Nguyên Thủy đỏ bừng vì nghẹn khuất!

Nếu hôm nay phải quỳ xuống, còn khó chịu hơn cả bị giết.

Thông Thiên rõ ràng là đang làm nhục y!

Lúc này, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đột nhiên truyền âm: "Hai vị đạo hữu, Tây Phương chúng ta có việc gấp cần xử lý, không thể tiếp chuyện thêm!" "Hôm nay bao nhiêu nhân quả đều là một sự hiểu lầm." Hai Thánh nói xong liền chuẩn bị phủi mông bỏ chạy.

Thông Thiên không hề bố trí trận pháp, trời đất bao la, lẽ nào Thông Thiên có thể ngăn cản được họ sao!

Đệ tử Tây Phương Giáo và Xiển Giáo lúc này cũng chuẩn bị rút lui như thủy triều.

Nguyên Thủy lúc này cũng nảy sinh tâm tư, giữ được rừng xanh lo gì không có củi đốt.

Hôm nay e rằng không thu thập nổi Thông Thiên rồi. "Các ngươi coi đảo Bồng Lai của ta là nơi muốn đến thì đến, muốn đi thì đi sao?" Thông Thiên nộ quát một tiếng, thần hà đầy trời chiếu diệu chư thiên, uy áp khủng khiếp quét sạch thiên địa.

Ba vị đại Thánh nhân này không phải lần đầu muốn lấy mạng hắn, lại còn ra tay tàn độc với đệ tử trong môn.

Nhìn ba Thánh bỏ chạy, Thông Thiên cũng không đuổi theo, tùy ý vung tay, một phương tế đàn xuất hiện giữa hư không.

Trên tế đàn sương đen bao phủ, thần quang lập lờ, tỏa ra một luồng lệ khí nhiếp nhân tâm phách.

Trên tế đàn cắm một lá cờ hồn phiên, bay phất phới trước gió!

Sáu luồng hắc quang u ám quấn quanh hồn phiên. "Xá!" Thông Thiên kết pháp ấn, Lục Hồn Phiên ầm ầm tế ra.

Chỉ thấy lá cờ này rung lên một cái, ba vị Thánh nhân trong lòng bỗng kinh hãi, đồng thời phun ra một ngụm tâm huyết. "Cái gì?" "Thông Thiên đã làm gì chúng ta thế này!" Ba Thánh lúc này đã thoát ra khỏi Đông Hải, nhưng lại gặp phải biến cố như vậy, từng kẻ trong lòng hoảng hốt bất an.

Trong đại trận Xiển Giáo, Thái Ất Chân Nhân thảm thiết kêu lên một tiếng, rơi xuống từ hư không.

Đợi đám đệ tử lại gần xem xét, từng kẻ thần sắc hãi hùng, Thái Ất Chân Nhân nhục thân vô sự, nhưng đạo hỏa nguyên thần lúc này lại tắt lịm, triệt để vẫn diệt.

Không ngờ Thái Ất Chân Nhân lại bị diệt nguyên thần một cách lặng lẽ như vậy.

Khi đám đệ tử còn đang luống cuống, Nhiên Đăng Đạo Nhân thần sắc hãi hùng, một đạo thần hồn đen kịt đang câu thúc lấy nguyên thần của y. "Sư tôn cứu con!" Sát khí vô tận bốc lên giữa trời đất, Nhiên Đăng Đạo Nhân dường như ý thức được điều gì đó, sau một tiếng kêu đau đớn liền ngã gục xuống đất.

Khoảnh khắc tiếp theo, đầu Nhiên Đăng Đạo Nhân bốc khói đen, nguyên thần tịch diệt, triệt để vẫn lạc.

Hai đại đệ tử Xiển Giáo vô đoan thân vong, đều chết vì nguyên thần tịch diệt.

Nguyên Thủy đại kinh thất sắc, cuối cùng cũng ý thức được thủ đoạn mà Thông Thiên thi triển!

Trong Tiệt Giáo, Vị Phật còn thảm liệt hơn, nguyên thần bị thiêu đốt từ nội ra ngoại.

Tam Thức Tịch Diệt, nguyên thần triệt để tiêu tan, dường như bị thứ gì đó xóa sổ hoàn toàn.

Cuối cùng Vị Phật hình thần câu diệt, ngay cả một tia dấu vết cũng không để lại.

Chương 66

Chuẩn Đề Đạo Nhân trong khoảnh khắc phải gánh chịu phản phệ, Thiện thi bị diệt, bản thể cũng bị thương tổn cực lớn.

Nhưng đáng sợ hơn là sự phản phệ, dường như có sức mạnh vô hình trảm trực tiếp vào nguyên thần.

Giống như ức vạn vạn nghiệp lực đang thiêu đốt nguyên thần vậy.

Không chỉ Chuẩn Đề, cả Nguyên Thủy và Tiếp Dẫn cũng cảm nhận được sự rung động từ tận sâu linh hồn.

Nguyên thần của ba người dường như bị thứ gì đó cấm cố lại.

Luồng sức mạnh này mặc kệ khoảng cách, có thể trực tiếp làm tổn thương nguyên thần.

Đệ tử dưới môn tu vi không đủ, không trụ được lâu, bắt đầu vẫn lạc.

E rằng tiếp theo sẽ đến lượt họ! "Tế đàn của Thông Thiên có điểm quái lạ!" "Thứ này diệt sát nguyên thần, bá đạo vô cùng, nếu không hủy bảo vật này, e rằng chúng ta cũng có nguy cơ vẫn lạc!" Ba người đồng thời ý thức được, bắt đầu hoảng loạn quay trở lại.

Quả nhiên trên Lục Hồn Phiên, cả ba vị Thánh nhân đều nhìn thấy tên của mình.

Những cái tên của Nhiên Đăng Đạo Nhân, Vị Phật, Thái Ất Chân Nhân sau khi vẫn diệt đã ảm đạm hẳn đi.

Trong Tây Phương Giáo, Di Lặc Phật và Dược Sư Phật cùng vài vị đại Bồ Tát đều chấn kinh.

Vị Phật sao lại vẫn lạc được, phải biết Vị Phật chính là Thiện thi

của Chuẩn Đề Đạo Nhân, tu vi ở cảnh giới Chuẩn Thánh.

Vậy mà nguyên thần tịch diệt, bị thiêu rụi sạch sành sanh.

Đám đệ tử đều hoảng hốt bất an, sợ rằng mình sẽ giống như Vị Phật.

Trong Xiển Giáo lại càng loạn thành một đoàn.

Thái Ất Chân Nhân vẫn lạc, Nhiên Đăng Đạo Nhân trực tiếp bị thiêu thành tro bụi, đối với họ đây là nỗi đại khủng bố.

Trên thế gian sao lại có pháp bảo đáng sợ đến thế, viết một cái tên là có thể luyện chết người ta. "Thông Thiên Giáo Chủ đáng sợ như vậy, chẳng lẽ đã tu hành ma đạo thần thông!" "Trên hồn phiên, tên của lão sư cũng ở trong đó, Thông Thiên không lẽ định giết cả Thánh nhân sao!" "Lão sư là Thánh nhân chí tôn, bất tử bất diệt, nguyên thần ký thác Thiên Đạo, nếu Thiên Đạo không diệt, Hồng Hoang này có sinh linh nào có thể giết được ngài!" Đám đệ tử vẫn tràn đầy lòng tin đối với Nguyên Thủy.

Thế nhưng lúc này kẻ thực sự bất an lại chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Diệt Thế Lục Hồn trong Lục Hồn Phiên đã quét chết ba vị đệ tử.

E rằng tiếp theo sẽ đến lượt ba vị Thánh nhân. "Thông Thiên, bảo vật này tà ác như thế, tế luyện nó là tổn thương thiên hòa, dừng lại ngay lúc này vẫn còn một tia sinh cơ, nếu không Thiên Đạo sẽ không tha cho ngươi đâu!" Chuẩn Đề Đạo Nhân thần sắc thê thảm, giọng run rẩy nói. "Tà ác?

Thế nào là tà ác, Tây Phương Giáo các ngươi chẳng phải nói chúng sinh bình đẳng sao?

Có thể dễ dàng xóa sổ người khác nhưng lại không cho phép người khác đặt đao lên cổ mình sao!" "Thiên Đạo thì đã sao, nếu trời

cao thực sự có đạo, sẽ hiểu rõ các ngươi đáng phải chịu nhân quả ngày hôm nay." Thông Thiên không chút do dự giễu cợt.

Đám Thánh nhân này không thấy quan tài không đổ lệ, đến lúc này rồi còn mong chờ uy hiếp được hắn!

Nguyên Thủy cảm giác đạo hỏa trong tâm thần đã bị châm ngòi, Tam Thi Thần đều bắt đầu bạo động.

Dường như có thứ gì đó đang dẫn động đạo hỏa nguyên thần trong cơ thể. "Chúng ta là Thiên Đạo Thánh nhân, nguyên thần ký thác Thiên Đạo, bất tử bất diệt, ta không tin pháp bảo này có thể quét chết Thánh nhân!" "Chỉ cần ta một ngày không diệt, nhất định sẽ tống đám đệ tử Tiệt giáo lên Phong Thần Bảng!" Nguyên Thủy lúc này có chút phát cuồng, thần hỏa thiêu đốt thần trí trong cơ thể khiến đạo tâm đại loạn.

Trên tế đàn, Lục Hồn Phiên ầm ầm rung động, Diệt Thế Lục Hồn cuốn theo u quang vô tận.

Giữa trời đất, khí tức thảm đạm quét sạch bát hoang lục hợp, phảng phất như trong bóng tối có một luồng sức mạnh nhiếp nhân tâm phách.

Thông Thiên lúc này phát hiện ra rằng muốn quét chết một vị Thánh nhân cần phải trả một cái giá không nhỏ.

Ít nhất là pháp lực của bản thân sẽ bị hao tổn rất nhiều.

Ngoài pháp lực ra, còn phải gánh chịu nhân quả do việc giết Thánh nhân mang lại.

Bảo vật này nằm trong nhân quả, không phải là Tiên Thiên pháp bảo sát nhân không dính nhân quả.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đã nhìn trúng điểm này, tin chắc Thông Thiên không dám dính dáng vào nhân quả đó.

Nếu không nghiệp lực thiêu đốt thân thể, Thiên Đạo tất sẽ giáng xuống kiếp nạn. "Nguyên Thủy, hôm nay bần đạo sẽ toại nguyện cho ngươi!" Thông Thiên tay cầm Lục Hồn Phiên, cuồng phong hú vang giữa trời đất, quét qua cửu thiên hoàng tuyền mênh mông.

Một luồng khí cơ khó mà tưởng tượng nổi đang câu thúc lấy nguyên thần của Nguyên Thủy. "Oanh long!!!" Giữa hư không, kiếp vân đen kịt bao phủ thương khung, Thiên Đạo Thánh nhân vốn gắn liền với đại thế Thiên Đạo.

Dường như cảm ứng được, Thiên Đạo trong phút chốc đã giáng xuống lôi phạt.

Trên đỉnh đầu Thông Thiên, Hỗn Độn Chung tỏa ra thánh âm vô tận, trực tiếp ngăn cản đám lôi phạt kia giữa hư không.

Mặc cho lôi phạt khủng bố thế nào cũng không thể rơi xuống một phân hào.

Chỉ thấy khi Lục Hồn Phiên thi triển, Nguyên Thủy đột nhiên rơi xuống từ thiên khung.

Miệng nôn ra hắc huyết, đôi mắt mất thần, toàn thân bốc cháy hắc viêm đáng sợ.

Một đại Thánh nhân mà lại trở nên thảm hại như vậy.

Thông Thiên không chút do dự, đại thủ vung lên, trực tiếp gạch tên Nguyên Thủy.

Khoảnh khắc tên Nguyên Thủy bị xóa bỏ trên Lục Hồn Phiên, Ngọc Thanh chân hồn của Nguyên Thủy trực tiếp bị pháp tắc diệt thế nghiền nát.

Hắc viêm cuồn cuộn, hắc huyết không ngừng chảy ra từ thất khiếu của Nguyên Thủy.

Thiên Đạo Thánh vị trong phút chốc đều bị ô uế, Nguyên Thủy trực tiếp rơi khỏi Thánh vị.

Theo một luồng hắc viêm tản ra, đám đệ tử Xiển giáo đều đại kinh thất sắc.

Khí vận của Xiển giáo trong phút chốc sụp đổ tan tành!

Giáo chủ Xiển giáo, Nguyên Thủy Thiên Tôn, đã vẫn lạc.

Thiên Đạo Thánh nhân vẫn lạc, huyết thần thê lương nhuộm đỏ thương khung, ức vạn vạn thời không dường như có tiếng bi ai nhàn nhạt quét khắp thiên địa.

Sinh linh Hồng Hoang, hễ là những sinh linh nhận tạo hóa của Nguyên Thủy đều cảm thấy một nỗi bi ai khôn tả. "Cái gì, Nguyên Thủy vẫn lạc rồi!" Giữa làn vân hà, Côn Bằng đang rình rập sợ đến ngây người, không ngờ Thông Thiên thật sự có thể thí thần trảm thánh.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đường đường là Thiên Đạo Thánh nhân chí tôn lại bị Thông Thiên quét sạch nguyên thần.

Côn Bằng sợ đến mức kinh nghi bất định, lập tức xoay người bay về phía cung Oa Hoàng.

Lúc này đừng nói là trộm Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ, ngay cả Nguyên Thủy cũng bị người ta luyện chết, tuyệt đối không được để bị bắt thóp, nếu không cái mạng nhỏ này cũng phải bỏ lại đây.

Trong Thiên Đình, Hạo Thiên luôn quan sát trận đại chiến giữa ba giáo, trong mắt lộ rõ sự chấn kinh sâu sắc.

Chương 67

Cuộc Phong Thần đại chiến lần này vốn là để các Thánh nhân tranh đoạt nhân quả.

Giờ đây Nguyên Thủy làm quá tuyệt tình, dẫn theo bao nhiêu đệ tử câu kết với Tây Phương nhị thánh để tìm phiền phức cho Thông Thiên.

Vốn định cưỡng ép lôi Thông Thiên xuống nước, không ngờ Thông Thiên lại có nội hàm mạnh đến vậy.

Thiên Đạo Thánh vị bị trảm, người ta căn bản không thèm để ý. "Thông Thiên đúng là một kẻ tàn nhẫn tuyệt thế, thực sự đã xóa sổ cả Nguyên Thủy!

Nhưng chung quy lại, Nguyên Thủy là tự làm tự chịu." Trong mắt Hạo Thiên lộ rõ sự nể phục đại tài!

Thông Thiên từ nội hàm đến khí phách xứng đáng là đệ nhất Hồng Hoang.

Hạo Thiên quyết định từ nay về sau hễ thấy Thông Thiên là phải đi đường vòng, một tồn tại như vậy thì cả Thiên Đình cũng không dám đắc tội.

Trên núi Thủ Dương, Lão Tử tâm thần dao động, không tự chủ được một luồng bi ai dâng lên trong lòng. "Trời Hồng Hoang sắp sập rồi!" Nghe Lão Tử truyền âm, Huyền Đô Đại Pháp Sư sắc mặt biến đổi.

Ngoài thiên khung liên tục hiển hóa dị tượng, với đạo hạnh của Huyền Đô cũng không thể suy tính ra nhân quả gì. "Dám hỏi lão sư, rốt cuộc là chuyện gì đã khiến lão sư xúc động như vậy!" Lão Tử run

rẩy nói: "Nguyên Thủy sư đệ e rằng đã bị Thông Thiên đánh chết rồi!" Đánh chết rồi!!

Khóe miệng Huyền Đô Đại Pháp Sư giật giật, suýt chút nữa nhãn cầu rớt ra ngoài.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, giáo chủ Xiển giáo, kéo theo Tây Phương nhị thánh đi vây công Bồng Lai, dưới trận thế như vậy mà lại bị Thông Thiên đánh chết!

Thật sự vượt xa trí tưởng tượng của Huyền Đô Đại Pháp Sư.

Huyền Đô nuốt nước miếng, không nhịn được hỏi: "Nếu đã như vậy, lão sư định xử trí thế nào!" Lão Tử thở dài một tiếng: "Thánh nhân vẫn lạc, Thiên Đạo chấn nộ, cứ chờ mà xem, vị ở trong cung Tử Tiêu kia e rằng không ngồi yên được nữa rồi!" Tại cung Tử Tiêu ngoài thiên ngoại thiên, hỗn độn chi khí lan tỏa, vô tận bản nguyên chi khí ngưng tụ tại đây.

Cung Tử Tiêu là nơi thần bí nhất Hồng Hoang, bản thể Thiên Đạo nằm trong cung Tử Tiêu.

Lúc này, một đạo quang hoa nghịch chuyển thiên thời trảm vào cung Tử Tiêu, chém về phía Thiên Đạo thần khí Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp.

Đạo quang hoa này bá đạo vô cùng, tràn ngập tử vong khí tức vô tận. "Lục Hồn Phiên, Diệt Thế Lục Hồn!" Hồng Quân từ trong bế quan thâm sâu kinh tỉnh.

Phong Thần lượng kiếp giáng lâm, Hồng Quân không muốn can thiệp thêm vào sự biến đổi của Hồng Hoang.

Cho nên các Thánh nhân có náo loạn thế nào ở Hồng Hoang, Hồng Quân cũng không can thiệp.

Cuối cùng của Phong Thần lượng kiếp chính là để thiên địa trọng

diễn, vạn vật vạn sự đều phải đổi mới.

Hồng Quân thậm chí còn suy diễn ra cảnh ngũ thánh đại chiến đến mức Hồng Hoang âm dương chia cắt, trời đất băng hoại.

Thánh nhân rút khỏi Hồng Hoang, Thiên Đạo triệt để chủ tể hết thảy Hồng Hoang.

Lúc đó, một số mục đích của Hồng Quân cũng sẽ đạt được.

Thế nhưng vừa rồi, một đạo sát cơ thâm thúy trảm vào cung Tử Tiêu, mưu đồ chém vào hợp đạo thần khí Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp.

Đạo sát cơ này tự nhiên bị Hồng Quân dễ dàng hóa giải. "Cơ duyên Diệt Thế Lục Hồn xuất thế bị đẩy sớm lên quá nhiều, dẫn đến việc Thông Thiên đã sớm nắm giữ được pháp bảo này, nhân quả trời đất bị đảo lộn!" "Thông Thiên đúng là một dị số." Vốn dĩ Hồng Quân dự tính mặc cho Thông Thiên biến hóa thế nào cũng luôn nằm trong sự khống chế của mình, không thoát khỏi quỹ tích nguyên bản.

Nhưng giờ xem ra đã đại sai đặc sai, sự tồn tại của Thông Thiên đã trở thành biến số lớn nhất.

Giờ đây Nguyên Thủy vẫn lạc chính là biến số lớn nhất.

Nguyên thần của Nguyên Thủy gửi gắm vào Thiên Đạo, nằm trong Thiên Đạo thánh khí Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, giờ đây Diệt Thế chi khí trong Lục Hồn Phiên truy tìm nhân quả, muốn triệt để xóa sổ Nguyên Thủy! "Hỗn Độn Ma Thần, Hồng Mông Đại Đạo, sinh linh Hồng Hoang từ bao giờ lại có sự biến đổi như thế!" "Đạo của Thông Thiên là chiếm lấy một tia sinh cơ giữa trời đất, một tia sinh cơ đó phải chăng chính là vị sinh cơ kia?" Hồng Quân nhíu mày, đứng dậy khỏi bồ đoàn, khoảnh khắc tiếp theo liền đạp lên tiên quang, độn khỏi cung Tử Tiêu.

Tại đảo Bồng Lai, Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn lạc chấn động trời

đất.

Trên tế đàn, Thông Thiên cầm giữ Lục Hồn Phiên, vẻ mặt tà dị vô cùng.

Hai cái tên còn lại tỏa ra thần quang đỏ rực u u, khiến lòng người kinh hãi! "Thông Thiên đạo hữu, chúng ta biết sai rồi!" Chuẩn Đề Đạo Nhân sắc mặt đại biến, sau khi Nguyên Thủy vẫn lạc, y mới thực sự phát hiện Thông Thiên hoàn toàn không sợ trời không sợ đất, thực sự dám giết cả Thánh nhân.

Giờ đây ngay cả tro cốt của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng chẳng còn.

Trên đời sao lại có pháp bảo đáng sợ đến thế nằm trong tay Thông Thiên.

Đáng sợ nhất chính là đòn tấn công của Lục Hồn Phiên bắt nguồn từ linh hồn, căn bản không có cách nào phòng ngự. "Thông Thiên đạo hữu, chúng ta đã bị Nguyên Thủy che mờ tâm trí nên mới phạm phải đại sai!" Chuẩn Đề Đạo Nhân kích động đến mức toàn thân run rẩy, hắc khí bốc lên từ thiên linh cái. "Lục Hồn Phiên đã tế ra là diệt hết nhân quả thiên địa vạn vật, các ngươi đã lên Lục Hồn Phiên thì hôm nay tất chết không nghi ngờ." "Bần đạo đã nói trảm Thánh thì bao giờ nói chơi!" Giọng Thông Thiên lạnh lùng, dồn hết pháp lực vào Lục Hồn Phiên. "U u u!!!" Tiếng rên rỉ vang vọng ức vạn thời không, trời đất gió mưa lắc lư, vạn vật tịch liêu.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhìn nhau, hiểu rằng nếu không ra tay thì e rằng kiếp này khó thoát!

Hai người liều mạng đốt cháy đạo hỏa của bản thân, thúc động pháp lực tới cực hạn.

Nhưng hai vị Thánh nhân phát hiện càng thúc động pháp lực thì sự

phản phệ của Diệt Thế Lục Hồn lại càng đáng sợ.

Lục Hồn Phiên bay phất phới trong gió, trong tay Thông Thiên xuất hiện một cây bút hư ảo, gạch đi tên của Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Một bút hạ xuống, trời đất tối tăm, vạn vật tịch diệt, kim thân tan vỡ.

Chuẩn Đề Đạo Nhân thảm thiết kêu lên, khói đen bốc khắp người, nhục thân bốc cháy ngay lập tức.

Bản thể của Chuẩn Đề Đạo Nhân là cây Bồ Đề.

Bồ Đề vốn không có cây, gương sáng cũng chẳng phải đài, vốn không có vật gì, nơi nào dính bụi bặm.

Bản mệnh Bồ Đề mộc thiêu đốt đến cuối cùng, hóa thành lớp bụi trần vô tận tan biến giữa trời đất.

Cuối cùng biến mất không còn dấu vết.

Giáo chủ Tây Phương Giáo, Chuẩn Đề vẫn lạc.

Cây bút trong tay Thông Thiên cũng lúc này xóa sạch tên Chuẩn Đề.

Giờ đây chỉ còn tên của Tiếp Dẫn Đạo Nhân là có ánh sáng mờ nhạt. "Thông Thiên đạo nhân, ngươi khinh người quá đáng, chư thiên Thánh nhân đều là môn hạ của Đạo Tổ, nếu chúng ta vẫn lạc, tự sẽ có Thiên Đạo chủ trì công đạo!" "Thông Thiên, hãy chuẩn bị gánh chịu cơn giận của Thiên Đạo đi!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân thấy Chuẩn Đề vẫn lạc thì bi thảm vô cùng.

Lúc này lệ khí vô biên tản ra, một đóa Kim Liên hiển hóa.

Một đóa Kim Liên lúc này đã bị hắc khí ám vào, từng vết nứt lan rộng khắp nơi.

Một luồng khí tức khủng bố đang tích tụ trong Kim Liên. "Khi các

ngươi lập giáo đã phản ra khỏi Huyền Môn, có giết thì đã làm sao!" Thông Thiên cười lạnh liên tục, Tiếp Dẫn Đạo Nhân cuối cùng cũng muốn tự bạo.

Chương 68

Diệt Thế Lục Hồn đang trấn áp nguyên thần của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, lúc này chỉ cần Thông Thiên hạ một bút là có thể xóa sổ y.

Thánh nhân cửu kiếp tự bạo thì đáng sợ đến mức nào.

Đủ để hủy diệt cả Đông Hải trong phút chốc, tất cả sinh linh đều sẽ gặp họa.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân ôm lòng quyết tử, bi phẫn vô cùng, trực tiếp đốt cháy bản thể Kim Liên.

Bao nhiêu tu vi đều dẫn bạo trong khoảnh khắc.

Nhưng điều khiến Tiếp Dẫn Đạo Nhân tuyệt vọng là vào lúc ý thức sụp đổ, Hỗn Độn Chung đã trực tiếp ụp xuống. "Oanh long!!!" Huyền quang vô tận bao phủ đại địa, thánh âm Hỗn Độn Chung vang dội lục giới.

Vạn đạo hư không đều chấn động.

Ba vị Thánh nhân vẫn lạc, trời hôn đất ám, nhật nguyệt không còn ánh sáng, Hồng Hoang dường như rơi vào trạng thái đại tịch diệt.

Khí vận đại giáo trong Hồng Hoang nhanh chóng tan biến, ngay cả công đức do Thiên Đạo ngưng tụ cũng bị trọng sang.

Ba vị Thiên Đạo Thánh nhân đại diện cho ba tòa Thiên Đạo Thánh vị.

Thiên Đạo Thánh nhân vẫn lạc thì Thiên Đạo cũng phải chịu tổn thất cực lớn.

Trong Đông Hải, tất cả thủy tộc đều ẩn nấp không dám ra ngoài.

Đông Hải Long Vương càng trốn kỹ trong Long cung, run rẩy

không thôi.

Sợ rằng thần tiên đánh nhau ở trên sẽ làm ảnh hưởng đến Long cung, lỡ tay một cái là diệt cả Đông Hải.

Đệ tử Tây Phương Giáo và Xiển Giáo từng kẻ mặt xám như tro, lúc này bàng hoàng không biết phải làm sao.

Giáo chủ cả hai giáo đều bị người ta diệt sạch, giờ đây đại giáo chỉ còn là cái vỏ rỗng.

Tại đảo Bồng Lai, đám đệ tử mặt đầy chấn kinh nhìn về phía Thông Thiên.

Sư tôn chiếm lấy một tia sinh cơ giữa trời đất sao?

Lẽ nào là đánh chết tất cả Thánh nhân trên thế gian để thay thế họ!

Thật là quá bá khí.

Sau khi Tiếp Dẫn tự bạo, Chuẩn Đề và Nguyên Thủy vẫn lạc, Thông Thiên thu lại Lục Hồn Phiên.

Trên Lục Hồn Phiên, năm đạo diệt thế chi khí lúc này đều đã ảm đạm đi, chỉ còn đạo cuối cùng vì Tiếp Dẫn Đạo Nhân tự bạo nên một đạo diệt thế chi hồn vẫn còn tồn tại.

Thông Thiên không quay về Bồng Lai mà lặng lẽ chờ đợi.

Một lát sau, trên hư không xuất hiện tử khí đông lai ba ức dặm, một tôn đạo nhân đạp phá minh ngoan, bay về hướng Đông Hải.

Nhìn Hồng Quân, Thông Thiên tịnh không hề để ý tới.

Giờ đây trong mắt Thông Thiên, Hồng Quân vẫn là đại nhân vật sất trá thiên địa như cũ, nhưng đã không còn cao không thể chạm tới nữa.

Thiên Đạo Tam Thánh vẫn lạc, nhiệm vụ của Thông Thiên cũng

đã hoàn thành.

Trong không gian hệ thống, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Kỳ, Bàn Cổ tinh huyết, Lực Chi Pháp Tắc đều đã xuất hiện.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Kỳ ẩn chứa sức mạnh của Đô Thiên Thần Sát Ma Thần, chỉ cần một người là có thể bố trí Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Uy lực của đại trận phát huy được bao nhiêu còn tùy thuộc vào tu vi của người thi triển.

Còn về Bàn Cổ tinh huyết và Lực Chi Pháp Tắc, Thông Thiên lúc này tịnh không gấp gáp luyện hóa.

Điều quan trọng nhất trước mắt là Hồng Quân.

Hồng Quân giá lâm Hồng Hoang nằm trong dự liệu của Thông Thiên.

Ba vị Thánh nhân đã chết, nếu Hồng Quân không xuất hiện thì hiển nhiên không hợp tình lý.

Hồng Quân vận một bộ trường bào, trong đôi mắt thần quang nội uẩn, thấu ra một luồng thanh khí nhàn nhạt.

Chu thân xoay quanh một khí trường nhược hữu nhược vô, huyền chi hựu huyền, vị chi Chúng Diệu Chi Môn.

Loại đại đạo huyền diệu này khẳng định không phải Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có thể thể hiện được.

Hồng Quân lúc này, chỉ có thể dùng bốn chữ thâm bất khả trắc để hình dung.

"Bái kiến Đạo Tổ!" Thông Thiên hơi gật đầu ra ý.

Lúc này thấy Hồng Quân giá lâm, đệ tử Tây Phương giáo và Xiển giáo quỳ phục đầy đất, từng kẻ hướng về Hồng Quân mà nhìn, hiển

nhiên hy vọng Đạo Tổ chủ trì công đạo.

Vân Trung Tử run rẩy phi tới, quỳ gục trước mặt Hồng Quân, thống khổ nói: "Đạo Tổ, Thông Thiên đọa nhập ma đạo, tàn nhẫn sát hại Nguyên Thủy sư tôn cùng Tây Phương nhị thánh, thỉnh Đạo Tổ trấn áp hắn, nếu không nhật sau tất nhiên hậu hoạn vô cùng." Không chỉ Vân Trung Tử, Dược Sư Phật, Di Lặc Phật cũng quỳ rạp dưới đất tham bái Hồng Quân.

Từng kẻ trước mặt Hồng Quân thống khổ lưu thê, thê thảm vô cùng.

Thông Thiên cũng lười nhìn, chỉ tùy thủ vung lên, thu Linh Cữu Đăng vào trong tay.

"Thông Thiên, chuyện hôm nay giải thích thế nào!" Đạo âm của Hồng Quân hư miểu, thấu ra một luồng không linh chi khí, nhìn thì đạm nhiên nhưng lại ẩn chứa vô thượng uy nghiêm.

Thông Thiên cũng không dám đãi mạn, vội vàng nói: "Đạo Tổ hãy nhìn." Chỉ thấy trong Linh Cữu Đăng linh quang hiển hóa, nguyên thần Triệu Công Minh từ trong đèn bay ra.

Thông Thiên vận chuyển pháp lực, nhục thân Triệu Công Minh khoảnh khắc khôi phục.

Lúc này Triệu Công Minh vô cùng ngạc nhiên, vốn tưởng đã chết chắc, không ngờ còn sống được!

"Đa tạ sư tôn cứu mạng, nếu phi sư tôn xuất thủ, đệ tử sợ rằng khó lòng giữ mạng!" Triệu Công Minh nhìn Thông Thiên, thần sắc kích động không thôi.

Thông Thiên đạm nhiên gật đầu: "Ngươi vì sao bị nhốt vào Linh Cữu Đăng, hãy hướng Đạo Tổ xiển thuật một phen." Nghe Thông Thiên chỉ điểm, Triệu Công Minh mới phát hiện đệ tử Xiển giáo và

Tây Phương giáo quỳ đầy đất, từng kẻ sắc mặt âm trầm, thống khổ lưu thê.

Còn lão nhân trông có vẻ hủ lậu kia chính là Đạo Tổ Hồng Quân trong truyền thuyết.

Triệu Công Minh không biết chuyện gì đã xảy ra, chỉ giải thích: "Đạo Tổ tại thượng, đệ tử không dám ẩn man." Triệu Công Minh đem tiền nhân hậu quả kể lại một biến, cuối cùng thống mạ: "Nguyên Thủy Thiên Tôn nãi Thánh nhân chi tư, lại thâu tập hậu bối đệ tử, thực tế là vô sỉ chi vưu!" "Triệu Công Minh, chớ có khi người quá đáng!" Vân Trung Tử nộ phát xung quan, chỉ tay vào Triệu Công Minh.

Lúc này, Đa Bảo Đạo Nhân bước lên trước kéo Triệu Công Minh lại.

"Vân Trung Tử đang bi thương độ độ, Công Minh hà tất phải tính toán!" "Dám hỏi Vân Trung Tử vì sao bi thương, chẳng lẽ mẫu thân bị người ta đánh chết sao?" "Đâu có, chỉ là sư tôn vì cứu ngươi ra khỏi Linh Cữu Đăng mà đại chiến với Tam Thánh, cuối cùng đem Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân diệt sát mà thôi." Nghe tin này, khóe miệng Triệu Công Minh mạnh mẽ co rút.

Sư tôn đại chiến với Tam Thánh, còn đem họ diệt sạch!

Thoáng chốc, Triệu Công Minh đã hiểu vì sao trước mắt lại có cảnh tượng như thế này.

"Được rồi, thối hạ đi!" Thông Thiên nhìn về phía mấy đệ tử, thần sắc không có quá nhiều biến hóa.

"Đạo Tổ cũng thấy rồi đó, Nguyên Thủy liên hợp Tây Phương nhị thánh khi nhục đệ tử Tiệt giáo ta, thậm chí luyện hóa hộ giáo đại trận Bồng Lai tiên đảo, ý dục trấn sát bần đạo, bần đạo cũng chỉ là tự vệ

mà thôi.” Thông Thiên nói có lý có cứ, khiến Hồng Quân vô ngôn đối đáp.

Thực tế đúng là đám người Nguyên Thủy động thủ trước, Thông Thiên chẳng qua là bị động phòng ngự.

Hồng Quân hơi nhíu mày, Thông Thiên làm việc thật tích thủy bất lậu.

Nhưng mà đã mạt sát ba đại Thánh nhân, chẳng lẽ tưởng có thể dễ dàng bỏ qua như vậy sao?

Chương 69

Ngay khi Hồng Quân định mở miệng, trong hư không một đạo lưu quang oanh nhiên hiển hóa.

Một nữ tử cưỡi thần phượng xuất hiện trên Bồng Lai tiên đảo.

"Đệ tử Nữ Oa, bái kiến lão sư." Người đến chính là Nữ Oa, lúc này thần sắc của nàng mang theo vài phần oán nộ.

Thông Thiên tâm niệm khẽ động, thầm nghĩ kẻ đến không thiện.

"Thông Thiên lần này tiệt sát ba đại Thánh nhân, khiêu hấn Hồng Hoang Thiên Đạo, phạm vào trọng tội!" "Ba đại Thánh nhân đều là đệ tử Đạo Tổ, thân thụ pháp đạo lại thân cụ vô thượng Thiên Đạo công đức cùng đại giáo khí vận, thỉnh Đạo Tổ vì ba vị sư huynh thảo hồi công đạo!" Nữ Oa nói năng đầy nghĩa chính ngôn từ, thậm chí căn bản không thèm nhìn Thông Thiên một cái.

Thông Thiên trong lòng cười lạnh liên tục, ngày trước tại Tử Tiêu Cung, Nữ Oa và hắn giao hảo cũng không tệ, không ngờ hôm nay kẻ đầu tiên bỏ đá xuống giếng lại là Nữ Oa.

Sau khi Nữ Oa dứt lời, trong hư không lại có một đạo huyền quang hiển hóa.

Một người cưỡi thanh ngưu, khi tới gần Hồng Quân thì vội vàng xuống tọa kỵ, chính là Thái Thanh Lão Tử.

"Thông Thiên, lần này ngươi phạm sai lầm lớn rồi!" Lão Tử vừa đến cũng chẳng hỏi nhân quả, trực tiếp bắt đầu chỉ trích Thông Thiên.

"Ngươi với Nguyên Thủy duyên phận phỉ thiển, khởi thiên chi sơ cùng nhau dựng dục, sao có thể bất cố tình huynh đệ như thế!" "Lần này Thông Thiên đã trụy nhập vô vọng ma đạo, sát tâm quá trọng,

thỉnh Đạo Tổ vấn tội hắn!" Lão Tử hướng về phía Hồng Quân cung thân nhất bái.

Nghe Lão Tử nói vậy, lòng Thông Thiên càng thêm bi lương.

Những sư huynh đệ này, từng kẻ đều là cỏ đầu tường, giờ đây lại đồng loạt bỏ đá xuống giếng.

Thông Thiên đại khái cũng đoán được vì sao Nữ Oa và Lão Tử lại bài xích mình như vậy.

Đó là vì Thông Thiên đã trở thành sự tồn tại có thể uy hiếp họ, trong tay hắn có trảm thánh pháp bảo, có thể chém giết Thánh nhân.

Tam Thánh vẫn lạc khiến Nữ Oa và Lão Tử kỵ đạn vạn phân, nhật sau chỉ cần Thông Thiên còn đó một ngày, hai người tất nhiên sẽ sợ đầu sợ đuôi.

"Đã đến địa bộ này, Thông Thiên ngươi có gì muốn nói?" Hồng Quân diện sắc như thường, nhìn về phía Thông Thiên.

"Thánh nhân vô mục, Thiên Đạo vô tình, dục gia chi tội, hà hoạn vô từ." Thông Thiên diện sắc lãnh đạm, thấu ra vài phần thê lương, hiển nhiên đối với Lão Tử và Nữ Oa đã thất vọng tột độ.

Cái gọi là đồng môn, đều là xằng bậy.

"Nếu đã như vậy, ngươi hãy tùy bần đạo nhập Tử Tiêu Cung diện bích tư quá." Hồng Quân mục quang nhất định, định ra hình phạt cho Thông Thiên.

Thông Thiên tuy không uy hiếp được địa vị của Hồng Quân, nhưng lão muốn đem kẻ nghịch thiên này ách sát ngay từ trong nôi.

Đúng lúc này, Thông Thiên nghe thấy tiếng thông báo của hệ thống. **[Đinh!

Đại Đạo Tuyển Trạch Hệ Thống kích hoạt.]** **[Lựa chọn 1:

Tùy Hồng Quân về Tử Tiêu Cung diện bích tư quá.

Thưởng pháp bảo: Thất Tinh Kiếm.]** **[Lựa chọn 2: Cự tuyệt về Tử Tiêu Cung, nộ đỗi Hồng Quân.

Thưởng: 72 đạo Hỗn Độn Cấm Chế.]** Thông Thiên trong lòng khẽ hỉ, không ngờ hệ thống lại giáng lâm lúc này.

Lựa chọn một là theo Hồng Quân về Tử Tiêu Cung diện bích.

Pháp bảo ban thưởng là Tiên Thiên Chí Bảo Thất Tinh Kiếm.

Thất Tinh Kiếm là chí bảo của Vọng Thư, có thể khống chế sức mạnh tinh thần của Hồng Hoang, cực kỳ rực rỡ, khi bác sát có thể gia trì vô tận tinh thần chi lực.

Thất Tinh Kiếm tuy trân quý nhưng Thông Thiên không để vào mắt.

Theo Hồng Quân về Tử Tiêu Cung thì diện bích cái gì?

Đến cuối Phong Thần đại kiếp chẳng phải cũng rơi vào kết cục đó sao?

Thông Thiên về Tử Tiêu Cung, phục hạ Vẫn Thánh Đan, nhật sau Thánh nhân không được tương hỗ đấu tranh, sau đó dần dần đạm xuất Hồng Hoang.

Còn về những đối đãi khác, Thông Thiên chẳng dám tưởng tượng, khẳng định là âm sâm hắc ám.

Vào Tử Tiêu Cung đồng nghĩa với việc khuất phục Hồng Quân, khi đó tất cả chỉ có thể mặc người nã niết.

Lựa chọn thứ hai là nộ đỗi Hồng Quân, cự tuyệt đi Tử Tiêu Cung, thưởng 72 đạo Hỗn Độn Cấm Chế! 72 đạo Hỗn Độn Cấm Chế mới thực sự là đồ tốt.

Có chúng, Thông Thiên có thể đem bất kỳ pháp bảo nào trong tay

nâng cấp lên tầng thứ Hỗn Độn Chí Bảo, có thể sánh ngang Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp trong tay Hồng Quân hay Hỗn Độn Châu của Dương Mi đại tiên. 72 đạo Hỗn Độn Cấm Chế khiến Thông Thiên phanh nhiên tâm động.

Không chút do dự, Thông Thiên chọn cái thứ hai.

Có thể nói, Thông Thiên căn bản không có đường chọn khác.

Theo Hồng Quân về Tử Tiêu Cung là chuyện không thể nào.

Hiện tại hai đại Thánh nhân kia đều sợ hắn như sợ cọp.

"Lão Tử đạo hữu, bần đạo đọa nhập vô vọng ma đạo khi nào, hãy nói cho rõ ràng!" "Chẳng lẽ Tam Thánh đánh tới tận cửa muốn diệt sát bần đạo, bần đạo chỉ có thể mặc người nã niết sao?" "Muốn trách thì chỉ có thể trách Tam Thánh học nghệ không tinh, tu vi không đủ, giờ đây có kết cục này cũng là tự làm tự chịu!" Thông Thiên hướng về Lão Tử mà mắng.

Lão Tử nhìn bề ngoài thì tùy tâm tùy ý, thanh tịnh đạm nhiên, nhưng trước mặt Thiên Đạo đại thế lại chọn khuất phục.

Uổng công Thông Thiên đem một số bí tân nói cho lão, đổi lại là việc Lão Tử trở mặt.

Mắng xong Lão Tử, Thông Thiên nhìn sang Nữ Oa.

"Nữ Oa, bần đạo với nàng xưa nay không oán không thù, hôm nay vì sao lại ở đây bỏ đá xuống giếng, cẩn thận lại bước vào vết xe đổ của Tam Thánh!" Trong lời nói của Thông Thiên thấu ra sự uy hiếp không hề che giấu.

Hiển nhiên Thông Thiên không hề đặt Nữ Oa vào mắt.

Nữ Oa lập Nhân tộc chứng đạo, đắc được đệ nhất công đức chi lực dưới Thiên Đạo (Hậu Thổ hóa thân lục đạo luân hồi đắc được

Đại Đạo công đức), cho nên thánh vị của Nữ Oa ở Hồng Hoang cũng tôn sùng nhất.

Sau đại chiến Vu Yêu, Nữ Oa bổ thiên lại hoạch đắc vô biên công đức.

Sau khi Thông Thiên tự phế thánh vị, giờ đây Nữ Oa chính là đệ nhất Thánh nhân dưới Thiên Đạo, khủng phạ đã đạt tới tầng thứ Cửu Kiếp Thánh nhân đỉnh phong.

Nghe Thông Thiên uy hiếp, Nữ Oa lạnh lùng nhìn lại, trên gương mặt xinh đẹp thấu ra vài phần lãnh mạc.

"Trước mặt Đạo Tổ mà dám phóng tứ như vậy, ngươi có còn coi Đạo Tổ ra gì không!" Nữ Oa trong lòng có một tia sợ hãi, Thông Thiên trực tiếp đem Tam Thánh đánh chết, hoàn toàn không chừa lại nửa phần dư địa, ai biết được pháp bảo kia có thể đánh chết các Thánh nhân khác hay không.

Nếu Thông Thiên viết tên Nữ Oa lên đó, chẳng phải thật sự sẽ giống như Tam Thánh sao.

Đã đắc tội Thông Thiên thì dứt khoát đắc tội cho tới cùng, hôm nay nhất định phải định tội Thông Thiên, ít nhất phải khiến mối đe dọa này triệt để biến mất, như vậy mới có thể ở Đại Tố Thiên kê cao gối mà ngủ.

"Đạo Tổ, con thấy Thông Thiên đã nhập ma, tâm ma quấn thân, phiền thỉnh Đạo Tổ trấn áp hắn!" Lời lẽ Nữ Oa kịch liệt, thấu ra vài phần ngoan độc.

"Đã đến lúc này, Thông Thiên còn gì để nói?" Hồng Quân hơi gật đầu, khí thế khẽ ngoại phóng.

Khoảnh khắc, thánh vị giữa thiên địa địch đãng, uy áp khủng bố quét về phía tứ hải bát hoang.

“Bần đạo tôn ngài là Tử Tiêu chi chủ, gọi là Đạo Tổ.

Bần đạo sinh giữa thiên địa, bái tại Tử Tiêu Cung, Đạo Tổ truyền đạo thụ nghiệp.

Nhưng Nguyên Thủy vô đức, Tây Phương nhị thánh vô sỉ, hết lần này tới lần khác tính kế bần đạo!

Chương 70

Cho đến khi bần đạo bị trục xuất sư môn, phế đi thánh vị!

Cái gọi là Thiên Đạo chí công, chẳng lẽ bắt bần đạo phải để Thiên Đạo Thánh nhân đánh chết mà không được phản kháng sao?

Loại Thiên Đạo hư ngụy cực điểm này, không tôn thờ cũng được!" Lời lẽ Thông Thiên khẩn thiết, phảng phất thấu ra vô tận chua xót, chỉ là mục quang lạnh mạc, không có quá nhiều tình cảm trong đó.

"Nếu không niệm tình sư đồ duyên phận, sợ rằng giờ đây ngươi đã hôi phi yên diệt.

Những gì ngươi làm, Lão Tử và Nữ Oa đều không nhìn nổi, hôm nay nếu không trừng phạt, làm sao phục chúng." Sắc mặt Hồng Quân biến đổi, tịnh không có ý định nghe Thông Thiên giải thích nhiều.

"Sư đồ tình phận?

Trong mắt ngài sư đồ tình phận rốt cuộc là cái gì!" Thông Thiên cuồng tiếu thành tiếng: "Bần đạo cũng nhìn rõ rồi, Thiên Đạo Thánh nhân trong tay ngài cũng chỉ là quân cờ!

Bần đạo không muốn làm công cụ xóa bỏ lạc ấn cựu triều nữa.

Ngô là Tiệt giáo giáo chủ Thượng Thanh Thông Thiên, sinh linh Tiệt giáo ta hôm nay không tôn Thiên Đạo, ngài nếu muốn đem bần đạo về Tử Tiêu Cung, chỉ có nước ngọc thạch câu phần!" Đạo âm của Thông Thiên oanh nhiên truyền ra: "Đệ tử Tiệt giáo nghe lệnh, hôm nay vi sư gặp phải đại kiếp, nếu vi sư thân vẫn, Tiệt giáo từ đây giải tán, tán ra giữa thiên địa, chúng sinh Tiệt giáo hồn quy Cửu U, không nhập Phong Thần Bảng." Đạo âm vừa xuất, Hồng Quân tức khắc biến sắc.

Phong Thần đại kiếp là thứ duy nhất Hồng Quân cố kỵ lúc này.

Tiệt giáo tán, đại kiếp sẽ không thể tiến hành, Thiên Đạo tất yếu chịu phản phệ.

Mục đích thực sự của Phong Thần đại kiếp không chỉ là thanh trừ sát kiếp thiên địa mà còn là triệt để thanh trừ khí vận Tam Thanh.

Thậm chí có những thứ bên trong khiến Hồng Quân cũng phải kỵ đạn.

Lão Tử quan sát nhập vi, minh hiển cảm nhận được một tia tình tự biến hóa của Hồng Quân.

Chẳng lẽ thực sự có thứ gọi là lạc ấn cựu triều?

"Thông Thiên, ngươi tưởng ta thực sự không dám giết ngươi sao!" Hồng Quân ngôn xuất pháp tùy, chư thiên địa lãng lãng càn khôn đều cuộn trào không ngừng.

"Lục đạo bát hoang, Hồng Quân uổng làm tiểu nhân!

Cái gọi là Thiên Đạo chí công chẳng qua là một câu phế thoại!" Thông Thiên nộ mạ thành tiếng: "Giết thì giết, hôm nay bần đạo cùng ngài xé rách mặt, đại sát một trận trong Hồng Hoang!" Nghe Thông Thiên khiếu bản với Hồng Quân, chư thần đều ngây dại.

Hồng Quân là hợp đạo đại năng, chấp chưởng căn nguyên của vạn vật chư thiên, là huyền môn Đạo Tổ chân chính, tổ tiên của tiên đạo.

Kẻ có thể địch lại Hồng Quân chỉ có những tồn tại trong truyền thuyết như La Hầu, Dương Mi, Thời Thần.

Nhưng Thông Thiên lại dám khiếu bản Hồng Quân ngay trên Đông Hải.

Tâm thần Lão Tử đại thất, cảm giác Thông Thiên trước mắt giản trực là vô pháp vô thiên, dám mắng Hồng Quân uổng làm tiểu nhân!

Giản trực là xoát tân tam quan của lão.

Trong mắt Lão Tử, Thông Thiên vốn có một tuyến sinh cơ, giờ đây e là ngay cả một tuyến sinh cơ đó cũng đoạn tuyệt.

Nếu Hồng Quân muốn một người chết, trong Hồng Hoang ai có thể ngăn cản?

Thông Thiên dùng việc giải tán Tiệt giáo để uy hiếp, cùng lắm thì Hồng Quân sau khi mạt sát Thông Thiên sẽ lợi dụng khu xác của hắn để tạo ra một Thông Thiên mới.

Thủ đoạn của Thiên Đạo vô sở bất năng.

Chỉ có thể nói Thông Thiên trước mắt quá trẻ tuổi, muốn nghịch thiên nhưng lại không biết trời là cái gì, thật bi ai cho Thông Thiên.

Mục quang Lão Tử thấu ra vài phần thương tang, phảng phất như đã thấy được kết cục của Thông Thiên.

Tại Bồng Lai tiên đảo, Minh Hà Lão Tổ triệt để ngây người.

Nếu Thông Thiên nghịch thiên cải mệnh mạt sát ba đại Thánh nhân đã vượt ra ngoài dự liệu của lão, thì giờ đây Thông Thiên khiếu bản Đạo Tổ lại càng không tưởng nổi.

Tuy nhìn có vẻ bị bức vô nại mới xuất thử hạ sách, nhưng Minh Hà Lão Tổ ẩn ước thấy được Thông Thiên mang theo vài phần tâm khiêu hấn.

Không sai, Thông Thiên đang chủ động khiêu hấn.

Minh Hà không biết lòng tin của Thông Thiên đến từ đâu, nhưng biểu hiện của Thông Thiên đã khiến lão triệt để chấn phục.

Thậm chí Minh Hà còn ẩn ước mong đợi, nếu Thông Thiên thực sự có thể chế hành Hồng Quân thì cục diện thiên địa này sẽ khác hẳn.

Nhưng nếu Thông Thiên không đột phá Hỗn Nguyên thập nhị

trọng thiên đạt tới Vô Cực Kim Tiên thì sợ là không có khả năng đó.

Minh Hà đang đoán bài tẩy của Thông Thiên ở đâu, chẳng lẽ dựa vào Lục Hồn Phiên?

Lục Hồn Phiên có thể đánh chết Thánh nhân nhưng chung quy cũng chỉ là pháp bảo tầng thứ Hậu Thiên.

Cảnh giới của Hồng Quân có nguyên thần vô hạn cường đại, không phải diệt thế lục hồn có thể đánh chết.

Thông Thiên nộ mạ Hồng Quân, lúc này Hồng Quân cũng không thể đạm định được nữa.

Dù sao Thông Thiên cũng chỉ là một vãn bối mà dám khẩu xuất cuồng ngôn!

Chẳng lẽ là đang cho lão lý do để diệt sát sao?

"Bất tôn Thiên Đạo, bất kính thiên địa, trong Hồng Hoang sao có thể dung thứ!" Hồng Quân đạm đạm nói, sau đó một cánh tay giơ lên.

Giữa thiên địa phong bạo hung dũng cuộn trào, một tòa Sơn Hải giới hoành quán vạn cổ khoảnh khắc hiển hóa từ hư không, phảng phất như cả bức Sơn Hà Xã Tắc Đồ triển khai, vạn vật Hồng Hoang đều hiển hóa trong Sơn Hải giới.

Đây là Thiên Đạo đại thế chân chính, với năng lực của Thiên Đạo Hồng Quân muốn triệt để trấn áp Thông Thiên.

Trong cơ thể Thông Thiên pháp lực cổ đãng tới cực hạn.

Hỗn Độn Chung ngự trị trên đầu, ngũ sắc thần quang chiếu diệu thiên địa.

Trong nguyên thần, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Kỳ bắt đầu tế luyện.

Chỉ cần Hồng Quân có động tác, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại

Trận tất nhiên sẽ triển hiện.

Ngay khi Sơn Hải giới do Thiên Đạo đại thế hóa thành trấn áp xuống, một đạo linh quang đột nhiên hiển hóa trước mặt Thông Thiên.

Một thân ảnh khinh linh chắn trước thân hình hắn.

Chỉ thấy nàng phất nhẹ tay, Sơn Hải giới trông có vẻ khủng bố vô cùng kia khoảnh khắc tiêu tan vô hình.

"Hậu Thổ nương nương!" Thông Thiên hơi sá dị, không ngờ Hậu Thổ lại vì mình mà ra khỏi Cửu U.

"Bái kiến Hậu Thổ nương nương!" Minh Hà Lão Tổ thấy Hậu Thổ quân lâm cũng cung thân nhất bái.

Lão Tử, Nữ Oa dù là Thánh nhân chí tôn nhưng thấy Hậu Thổ cũng cần hành lễ.

"Hậu Thổ đạo hữu, ý gì đây?" Hồng Quân có chút bất ngờ nhìn Hậu Thổ.

Sau khi Hậu Thổ hóa thân lục đạo luân hồi liền tọa trấn trong Cửu U, chưa từng triêm nhiễm bất kỳ nhân quả Thiên Đạo nào, cũng không can thiệp vào biến hóa của Hồng Hoang.

Chỉ là ở Cửu U Hồng Hoang, Thiên Đạo cũng không thể can thiệp, lục đạo luân hồi là nhân quả Đại Đạo, sức mạnh Thiên Đạo cũng không thể ảnh hưởng.

Lục đạo luân hồi bao phủ vô lượng đại thiên, trung thiên, tiểu thiên, vi trần, hoa tạng thế giới, chư thiên vũ trụ, nơi nào có sinh linh nơi đó có lục đạo luân hồi.

Sức mạnh nhân quả cũng là đệ nhất chư thiên vạn giới.

Cho nên trong chúng sinh Hồng Hoang cũng chỉ có Hậu Thổ mới đáng để Hồng Quân gọi một tiếng "đạo hữu".

Chương 71

Hậu Thổ phất tay, chẳng thèm nhìn Nữ Oa và Lão Tử, nói: "Người trong Cửu U bị đệ tử của ngài khi áp, bản cung không thể ra mặt quản một chút sao?" Hồng Quân có chút sá dị nhìn Hậu Thổ, hỏi: "Thiên Đạo quản thúc tất cả Hồng Hoang, Thiên Đạo Thánh nhân và sinh linh Cửu U có xung đột cũng là lẽ thường, chỉ là đệ tử bần đạo khi nào lại có nhân quả với sinh linh Cửu U?" Hậu Thổ đạm nhiên nói: "Minh Hà Lão Tổ lĩnh pháp chỉ của bản cung tới Bồng Lai tiên đảo bái phỏng, suýt chút nữa bị Nguyên Thủy trấn sát, nếu không có Thông Thiên xuất thủ sợ là Minh Hà Lão Tổ sớm đã bị đánh chết.

Lần này Nguyên Thủy vẫn lạc, nhân quả chuyện này coi như kết thúc, đạo hữu lại hà tất phải làm khó Thông Thiên!" Hậu Thổ tự viên kỳ thuyết, nói năng đầy lý lẽ.

Người tinh mắt đều thấy được Hậu Thổ đang cưỡng hành duy hộ Thông Thiên.

"Hậu Thổ nương nương, Thông Thiên lần này bảo toàn tính mạng cho Minh Hà Lão Tổ là thật, nhưng ba vị Thánh nhân vì thế mà vẫn lạc, nhân quả tội nghiệt này thâm sâu như bể, thỉnh Hậu Thổ nương nương đừng can thiệp vào nhân quả Thiên Đạo!" Lão Tử đứng ra trầm giọng nói.

"Bản cung đang nói chuyện, khi nào đến lượt ngươi sáp miệng!" Hậu Thổ vung tay áo, một luồng khí thế chấn nhiếp bát hoang ngoại phóng khiến tâm huyết Lão Tử kích đãng không thôi.

Lão Tử biệt khuất vạn phân nhưng lúc này trong lòng lại kinh hãi vô cùng, không ngờ tu vi của Hậu Thổ lại khả sợ như thế, ít nhất là trên Thiên Đạo lục thánh, còn có thể sánh ngang Hồng Quân hay

không thì chưa biết.

Nữ Oa trong lòng cũng sá dị liên tục, vốn tưởng Hậu Thổ sau khi chứng đạo cũng giống như mình, chỉ có thực lực Thiên Đạo Thánh nhân, giờ nhìn lại mới thấy Hậu Thổ thâm tàng bất lộ.

Ít nhất là có thực lực khiến Hồng Quân cũng phải kỵ đạn.

"Hậu Thổ đạo hữu, hôm nay tiền nhân hậu quả cũng nên thấu hiểu, nếu muốn bảo toàn môn nhân Cửu U thì bần đạo không có gì để nói.

Chỉ là Thông Thiên uổng cố Thiên Đạo nghịch thiên hành sự, hôm nay tất nhiên phải trừng phạt!" Hồng Quân đạm đạm nói, trong mục quang trông có vẻ mạn bất kinh tâm lại thấu ra một luồng sát cơ nhược hữu nhược vô.

Cửu U địa phủ luôn là nơi Hồng Quân chưa thể đặt chân tới.

Việc động thủ với Cửu U nằm trong an bài của Hồng Quân sau Phong Thần.

Thậm chí Hồng Quân đã tính dùng Thiên Đình làm quân cờ để thẩm thấu Cửu U, nhưng hiện tại tay của Hậu Thổ dường như vươn ra quá dài.

"Đã như vậy thì tốt, bản cung cũng muốn lĩnh giáo tu vi của đạo hữu." Hậu Thổ phất tay, khiên dẫn vô lượng huyền cơ.

Thông Thiên trong lòng vô cùng cảm động, Bình Tâm đại đế xuất thân từ Tổ Vu, kể từ khi hóa thân lục đạo luân hồi, đây là lần đầu tiên nàng xuất thủ trong Hồng Hoang lại là vì hắn.

"Hậu Thổ tuy quy về Cửu U địa phủ, độn ra ngoài Thiên Đạo, nhưng chung quy vẫn là sinh linh Hồng Hoang, nếu động thủ với ta có biết hậu quả thế nào không?" Hồng Quân nhíu mày, không ngờ thái độ của Hậu Thổ lại cường ngạnh như vậy.

Nhưng nếu cứ thế khuất phục, Hồng Quân làm sao xuống đài được?

"Hậu quả?

Bản cung làm việc xưa nay không màng hậu quả." Hậu Thổ đối với lời của Hồng Quân chỉ xuy chi dĩ tị.

Nhân quả Thiên Đạo nếu muốn triêm nhiễm cũng chẳng triêm nhiễm được bao nhiêu, Hậu Thổ căn bản không sợ.

Giống như lời Hồng Quân nói, Cửu U độn ra ngoài Thiên Đạo, Thiên Đạo cũng không thể quản hạt.

Nghe Hậu Thổ nói vậy, tính khí Hồng Quân dù tốt đến đâu lúc này cũng đã nổi nộ hỏa.

"Được rồi, hôm nay hãy để bần đạo xem Luân Hồi đại đạo rốt cuộc đã thôi diễn đến địa bộ nào." Đạo âm của Hồng Quân đê trầm.

Hậu Thổ diễn hóa lục đạo luân hồi là cái gông xiềng lớn nhất mà Bàn Cổ để lại trong Hồng Hoang, nhân quả liên quan chằng chịt.

Lục đạo luân hồi giúp Thiên Đạo Hồng Hoang viên mãn, nếu không có nó thì Thiên Đạo Hồng Hoang vĩnh viễn không thể viên mãn.

Điều Hồng Quân muốn làm cuối cùng chính là chưởng ác lục đạo luân hồi trong tay, như vậy mọi biến số thiên địa đều nằm trong tầm kiểm soát.

Đương nhiên việc đó cần thời gian dài để bố cục, chỉ là hôm nay Hồng Quân đã nảy sinh ý niệm động thủ, cũng để xem vị Bình Tâm đại đế, quân chủ của lục đạo này rốt cuộc cường hoành đến mức nào.

"Động thủ đi!" Hậu Thổ đạm đạm nói.

Thiên Đạo chưởng ác mọi lợi lộc của Hồng Hoang như đại thế, công đức, cơ duyên, thiên số.

Còn vùng đất Cửu U Hồng Hoang là nơi thiện hậu, U Minh huyết hải, Hoàng Tuyền địa ngục, Sâm La minh điện, thứ nào chẳng phải là sản vật thúc động bởi nhân quả dưới quy tắc Thiên Đạo Hồng Hoang?

Thiên Đạo và Cửu U vốn tương hỗ y tồn, cho nên Hậu Thổ hoàn toàn không sợ Hồng Quân.

Thiên Đạo muốn chưởng khống Cửu U, Hậu Thổ muốn độc lập ngoài Thiên Đạo, cả hai đều thấy rõ đây là mâu thuẫn không thể hóa giải.

Oanh long!!

Hồng Quân phiên thủ vi vân phúc thủ vi vũ, tùy ý vung tay, một đại thủ ấn khổng lồ từ thiên khung trấn áp xuống.

Thương thiên đại địa đều nằm trong tầm bao phủ của một cánh tay này.

Ý chí Thiên Đạo cùng Vận Mệnh đại đạo dung hợp, được thúc động bởi pháp lực đỉnh phong của Hồng Quân sau khi hợp đạo, thực sự khủng bố vô cùng.

Ngay cả hạng Thánh nhân như Lão Tử cũng vô cùng sợ hãi, tránh ra xa không dám lại gần.

Ngược lại, thân hình Hậu Thổ đơn bạc, một thân bạch y giữa cuồng đào vạn trượng trông cực kỳ nhỏ bé.

Ngay khi đại thủ ấn sắp phúc diệt tất cả, vô cùng vô tận huyết hải oanh nhiên diễn hóa.

Sức mạnh của huyết hải ngưng tụ thành một huyết thủ ấn bàng đại nghênh đón đại thủ ấn của Hồng Quân.

Cả U Minh huyết hải đều bị Hậu Thổ điều động.

Thông Thiên ở bên cạnh tắc tắc kinh thán, Hậu Thổ không hổ là

chủ nhân Cửu U, có thể tùy ý điều động cả U Minh giới.

Thiên Đạo có thể khu sứ Thiên Đạo đại thế, Hậu Thổ cũng có thể điều động bất kỳ sức mạnh nào trong Cửu U.

Vốn Thông Thiên còn lo lắng trong tay Hậu Thổ không có pháp bảo, sau khi chứng đạo cũng không có linh vật nào ra hồn, hoàn toàn kiết nhiên nhất thân.

Nhưng giờ nhìn lại mới thấy mình đã lầm, cả Cửu U chính là pháp bảo cường đại nhất của Hậu Thổ.

Huyết thủ ấn và đại thủ ấn phúc diệt thiên địa của Hồng Quân va chạm vào nhau.

Khí thế khủng bố khiến thiên địa sụp đổ, xung quanh có hai vị đại thần rơi vào vô tận hư không, tịnh không ảnh hưởng đến sinh linh Hồng Hoang, nếu không một kích này đủ để đưa một vùng thời không trở về hỗn độn.

Lần đấu pháp này hai người bất phân thắng phụ.

Huyết hải chi lực tiêu tán, đại thủ ấn của Hồng Quân cũng theo đó biến mất.

Hồng Quân hơi nhíu mày, không ngờ pháp lực của Hậu Thổ lại tiến thêm một bước, vạn vật Cửu U đều nằm trong chưởng khống, cũng giống như cả đại địa Hồng Hoang Thiên Đạo của Hậu Thổ vậy.

"Vạn cổ du du, Thiên Đạo Hồn Đăng!" Hồng Quân kháp động pháp ấn, trong hư không một tôn sinh linh đột ngột hiển hóa.

Tôn sinh linh này giống hệt Hồng Quân, nhưng cái bóng của nó lại là nhân thủ thú thân.

Đây là bản thể của Thiên Đạo Hồng Hoang, cũng có thể gọi là Thiên Đạo Hồng Quân.

Thiên Đạo Hồng Quân diện vô biểu tình, đôi mắt nhắm nghiền, một khi đôi mắt đó mở ra chính là Thiên Đạo diệt thế.

Trong tay Thiên Đạo Hồng Quân cầm một chiếc đèn hồn.

Trên đèn cháy ngọn lửa màu vàng khô, đó là Thiên Đạo chi hỏa chiếu rọi vạn vật thiên địa, nhật nguyệt càn khôn.

Trên chụp đèn phủ đầy tinh thần vô tận, phảng phất như do tinh không Hồng Hoang hóa thành.

Đế đèn là do chín mươi sáu phương liên biện hóa thành, diễn hóa mọi tích tượng của thiên địa Hồng Hoang.

Chín mươi sáu phương liên biện đại biểu cho chín mươi sáu đạo Thiên Đạo cấm chế.

Đây chính là Thiên Đạo Thánh Bảo duy nhất của Hồng Hoang.

Khi bảo vật này hiển hóa liền chiếu diệu vô tận thời không.

Chương 72

Minh đăng màu vàng khô chiếu rọi tới đâu, mọi thời không đều hóa thành của Thiên Đạo.

Quy tắc Thiên Đạo hóa thành những sợi xích vô tận vây khốn Hậu Thổ.

Đối mặt với Thiên Đạo Hồn Đăng trấn áp, thần sắc Hậu Thổ băng lãnh, không hề có chút cảm xúc, chỉ dùng tay nâng một đóa hoa cực kỳ diễm lệ bay vào hư không.

"Hoa khai bỉ ngạn, chư thiên luân hồi." Đóa hoa đó chính là đóa bỉ ngạn hoa đầu tiên của Tiên Thiên.

Lúc này bỉ ngạn hoa đang quấn quanh một con Hoàng Tuyền thiên long, thôn phệ vạn vật, đem mọi sợi xích quy tắc Thiên Đạo đâm gãy hết.

Bỉ ngạn hoa diễn hóa Hoàng Tuyền thánh giới, đối chọi bất phân thắng bại với Thiên Đạo Hồn Đăng.

Hai vị đại năng rơi vào thế đối trì.

Không biết có bao nhiêu sinh linh Hồng Hoang đang ngắm nhìn nơi đây.

Hai sự tồn tại mạnh nhất thiên địa đấu pháp là chuyện hằng cổ hãn kiến.

Chư thần đều muốn xem rốt cuộc Thiên Đạo mạnh hơn hay Cửu U bá đạo hơn.

Trên Đông Hải, tuy hai vị Thánh nhân khắc ý không để pháp lực ngoại tiết nhưng nơi đây vẫn phải đối mặt với uy áp cực kỳ khả sợ.

Một luồng khí tức rơi xuống cũng đủ trảm diệt cả một vùng hải vực.

Trên Bồng Lai tiên đảo, Minh Hà Lão Tổ đem Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên ra tạo thành một phòng hộ đại trận khổng lồ.

Đám đệ tử Tiệt giáo đối với Minh Hà Lão Tổ đều vô cùng cảm kích, mang theo không ít hảo cảm.

Thông Thiên lúc này thần sắc đạm nhiên rơi xuống từ hư không.

"Đa tạ Minh Hà đạo hữu đã tương trợ, ân tình này bần đạo tất có báo đáp!" Thấy Thông Thiên khách khí như vậy, Minh Hà Lão Tổ cười đáp lễ: "Bần đạo cũng chỉ tận một chút sức mọn, lần này Hậu Thổ nương nương đấu pháp với Hồng Quân không biết có mấy phần thắng." Thông Thiên lắc đầu, hai người đấu pháp sợ là không phân được thắng bại.

Nếu thực sự muốn phân thắng bại, thậm chí Hồng Hoang sẽ rơi vào vô lượng lượng kiếp, bởi cả hai đều đại biểu cho thiên địa Hồng Hoang.

Nhưng Thông Thiên trong lòng đã có tính toán, nhân quả này cần phải kết thúc.

Hậu Thổ chân tâm giúp đỡ cũng sẽ không làm tuyệt tình, bởi nó liên quan đến đại sự của vô lượng sinh linh.

Hậu Thổ chí thiện, sẽ không nhìn vô số sinh linh vì tư dục của một người mà phải chôn cùng.

Thiên Đạo Hồn Đăng và Bỉ Ngạn Hoa đối trì trong hư không, hai loại đạo hoàn toàn khác biệt diễn hóa vô lượng huyền cơ.

Hai đại chí bảo đều là vật tải của "Đạo".

Nhìn cảnh này, ánh mắt Hồng Quân thấu ra vài phần tình tự khó

hiểu.

Hậu Thổ lần này xuất thủ không hẳn chỉ vì nhân quả của Thông Thiên, có khả năng nàng đã sát giác được Thiên Đạo đang thí đồ chưởng khống Cửu U.

Nếu cả hai cứ đấu pháp tiếp thì sợ rằng nhất thời cũng không phân được cao thấp.

Nhật sau Thiên Đạo Hồng Hoang chung quy vẫn cần Hậu Thổ bổ toàn, chỉ khi đại địa Hồng Hoang triệt để viên mãn thì Thiên Đạo mới thực sự diễn hóa hoàn thành.

Phong Thần là bước đầu tiên để hoàn thiện trật tự đại địa Hồng Hoang.

Sắc phong lục đạo, Thiên Đế có thể danh chính ngôn thuận nhập chủ Cửu U.

Hạo Thiên cũng là một quân cờ chí quan trọng yếu mà Hồng Quân đã đặt xuống.

"Lục đạo luân hồi và Thiên Đạo tịnh lập, hôm nay e là không phân được cao thấp." Hiển nhiên cả hai đều chưa sử dụng thủ đoạn mạnh nhất.

Nhưng Hồng Quân biết rõ nếu thực sự muốn trấn áp Hậu Thổ thì cái giá phải trả chắc chắn là không thể chịu đựng nổi, thậm chí cả Hồng Hoang sẽ băng hội.

Bởi Hậu Thổ chấp chưởng lục đạo luân hồi, nếu lục đạo luân hồi cùng xuất thì trật tự Hồng Hoang sẽ nghịch loạn.

Thiên Đạo và lục đạo luân hồi thực sự thù tử nhất chiến sẽ chỉ đẩy Hồng Hoang tới vô lượng lượng kiếp, điều này Hồng Quân không muốn thấy.

Sau khi Hồng Quân nói vậy, đôi mắt Hậu Thổ khẽ động.

Câu nói này tương đương với việc Thiên Đạo đã thừa nhận địa vị của Cửu U.

Mục đích của Hậu Thổ cũng đã đạt được.

Nếu thù tử nhất chiến, Hồng Quân chắc chắn có thể đánh thắng Hậu Thổ, nhưng nàng biết Hồng Quân căn bản không thể đi đến bước đó.

Cả hai dường như đã đạt được một sự thống nhất ngầm, liền dừng tay lúc này.

"Đệ tử bần đạo đánh bị thương người trong Cửu U, vì đệ tử bần đạo có lỗi trước, Vạn Vật Đỉnh này coi như vật bồi thường." Hồng Quân phất tay, một cái đỉnh bảo màu xanh rơi xuống.

Vạn vật kiêm dung, quy nguyên vạn đạo, vô trung sinh hữu, đỉnh lập thiên hạ.

Vạn Vật Đỉnh chỉ có một chân nhưng mang một khí khái ngạo thị chư thiên.

Bảo vật này là Hỗn Độn linh bảo, đủ thấy thành ý của Hồng Quân.

Việc Hồng Quân lùi lại một bước là chuyện vượt ngoài tưởng tượng của Hậu Thổ.

"Nếu đã như vậy thì bảo vật này bản cung thu hạ.

Thông Thiên đã tu hành nhất tuyến sinh cơ giữa thiên địa kia, Đạo Tổ hà tất không thành toàn cho hắn!" Có bậc thang này Hậu Thổ tất yếu phải xuống, đây cũng là sự nhượng bộ lớn nhất của Hồng Quân.

Mục đích của Hậu Thổ đã đạt được, tiếp theo về nhân quả của Thông Thiên phải dựa vào chính hắn rồi.

Hồng Quân cười nhẹ nói: "Hậu Thổ đạo hữu đã thay Thông Thiên cầu tình, chỉ cần Thông Thiên có thể chịu của bần đạo ba kích không chết thì nhân quả nơi này lập tức tiêu tan.

Nếu trong ba kích đó Thông Thiên vẫn lạc, đạo hữu cũng không được cường gia can thiệp!" Ba kích!

Sắc mặt Hậu Thổ hơi biến đổi, nàng bấm ngón tay tính toán nhưng không thể nhìn thấu bất kỳ nhân quả nào của Thông Thiên.

Nghĩa là ngay cả Hậu Thổ cũng không biết Thông Thiên có chống đỡ nổi ba lần công kích của Hồng Quân hay không.

Ngay khi Hậu Thổ định cự tuyệt, Thông Thiên bước ra: "Đa tạ Hậu Thổ nương nương trượng nghĩa trực ngôn, ba kích của Đạo Tổ bần đạo nhận!" Thông Thiên đằng không, khí thế hung dũng tán khai.

Đại Diễn Hồng Mông Đạo Thể lúc này khai khải tới cực hạn.

Trong mục quang Hậu Thổ thấu ra vài phần phức tạp, tính tình Thông Thiên cao ngạo vô cùng, cương tắc dị chiết, không biết đạo lý này Thông Thiên đã tham thấu chưa!

Lão Tử và Nữ Oa đều lùi sang một bên, nghe Thông Thiên phải chịu ba lần công kích của Đạo Tổ, cả hai đều thầm suy đoán sinh cơ của hắn.

Thiên Đạo nếu muốn giết người, sau ba kích ai có thể chịu nổi!

Với nội hàm của Thông Thiên liệu có thể sống sót?

Đệ tử Tiệt giáo từng kẻ thần sắc phức tạp, Thông Thiên muốn đấu pháp với Hồng Quân.

Tuy chỉ có ba chiêu nhưng Hồng Quân tất nhiên sẽ hạ sát thủ.

Nhưng đạo tâm của Thông Thiên kiên định đến mức nào, đám đệ tử cũng biết lúc này tuyệt đối không được để sư tôn phân tâm.

Trên thiên khung, hư ảnh Thiên Đạo sau thân Hồng Quân tán đi.

Đối phó với Thông Thiên hiển nhiên không cần dùng sức mạnh Thiên Đạo Hồng Quân.

Chương 73

“Thông Thiên, bần đạo cũng không khi phụ ngươi, trong ba chiêu ngươi có thể sử dụng mọi trận pháp thần thông.” Dứt lời, Hồng Quân cử trọng nhược khinh, một chưởng trấn áp về phía Thông Thiên.

Một chưởng này thế bài thiên địa, bát hoang lục hợp đều rung động.

Tiên đạo huyền quang bao phủ đại địa, tập sát mọi công phạt chi lực từ quá khứ, tương lai và hiện tại.

Thông Thiên trong lòng kinh hãi, nếu không nhờ dung hòa tam thi e rằng đã lộ ra sơ hở trong thời không quá khứ hoặc tương lai mà bị Hồng Quân trấn sát trong một kích.

Thấy sức mạnh kinh khủng niễn áp tới, Thông Thiên thúc động Hỗn Độn Chung trực tiếp tông thẳng lên.

Hỗn Độn Chung phòng ngự vô địch, hào xưng là một khi tế xuất bảo vật này sẽ tiên thiên bất bại.

Nhưng lúc này Thông Thiên đứng dưới Hỗn Độn Chung, quả chuông thần quang loạn chiến, thánh âm ảm đạm khôn cùng.

Chỉ nghe tiếng chuông du du hạo đãng lục giới, Thông Thiên bị Hỗn Độn Chung phản chấn.

Đại Diễn Hồng Mông Đạo Thể thần quang loạn chiến, Thông Thiên bị chấn bay xa hàng ức trượng.

Hồng Mông Ma Thần Đạo Thể khoảnh khắc phá diệt, lúc này toàn thân nhiễm huyết, lang bái vô cùng.

Giữa lông mày thậm chí có một vết nứt khả sợ, đại biểu cho việc Thông Thiên đã chịu đại đạo chi thương.

Linh quang Hỗn Độn Chung ảm đạm, trên kiện Khai Thiên chí bảo này còn in hằn một dấu tay.

Chư thiên thần ma trong lòng hãi nhiên, chỉ một chưởng nhẹ nhàng của Hồng Quân vừa rồi đã để lại dấu tay trên Hỗn Độn Chung.

Lúc này chư thần mới biết vì sao Hồng Quân lại đem pháp bảo phân phát hết, bởi nhục thân của lão còn cường đại hơn cả những pháp bảo mạnh nhất.

"Thông Thiên, lúc này cầu xin vẫn còn một tuyến sinh cơ, nếu còn ngoan cố thì sau hôm nay Hồng Hoang không còn Thông Thiên nữa!" Đạo âm lãnh mạc của Hồng Quân truyền ra.

Cái gọi là tình cảm thầy trò đều là xằng bậy, Hồng Quân hiển nhiên đang diễn cho người khác xem.

"Thông Thiên, vừa rồi Đạo Tổ đã có ý lưu thủ, một kích này ngươi sợ là không chịu nổi nữa, lúc này khuất phục vẫn còn kịp, mất mặt là chuyện nhỏ nhưng nếu mất mạng thì thật không đáng!" Lão Tử ngữ trọng tâm trường nói, cũng giống như Hồng Quân, Lão Tử cũng đang diễn, không thể để chúng sinh Thiên Đạo thấy một Lão Tử lãnh mạc vô tình.

"Đạo Tổ, thỉnh ban kích thứ hai!" Thông Thiên ngẩng đầu, đôi mắt lăng lệ bắn ra lãnh quang.

Một luồng lệ khí đang ngưng tụ trong cơ thể hắn, bản nguyên Hỗn Độn Ma Thần cũng được Thông Thiên điều động.

Hồng Mông chi khí quấn quanh chu thân, nhục thân bị tổn hại đang khôi phục, chỉ có đại đạo chi thương trong nguyên thần là không thể khôi phục trong thời gian ngắn.

Hồng Quân ra tay ba lần, lần sau tất nhiên khả sợ hơn lần trước.

Thông Thiên trong lòng ẩn ước đã có tính toán.

Khi lời của Thông Thiên vừa dứt, khí lượng chu thân Hồng Quân tăng vọt tới mức vô hạn cường đại.

Một cái Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhỏ bé mà dám năm lần bảy lượt khiêu hấn uy nghiêm khiến Hồng Quân mất sạch kiên nhẫn.

Đôi mắt Hồng Quân trở nên lãnh mạc vô tình.

Uy nghiêm Thiên Đạo không dung khiêu hấn, giờ đây Thông Thiên tự trảm thánh vị không còn là Thánh nhân, duyên phận thầy trò tại Tử Tiêu Cung đã tận.

Hoa lạt!!!!

Vận mệnh trường hà hiển hóa trên ức vạn trường không, Vận Mệnh đại đạo là bản mệnh đại đạo của Hồng Quân, cũng là lý do lão có thể chưởng ác chí cao thần khí Vận Mệnh là Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp.

Lúc này hiển hóa vận mệnh trường hà có thể soi rọi vận mệnh của mỗi người.

Thông Thiên trong nháy mắt bị đẩy xuống đáy của vận mệnh trường hà.

Tinh khí thần dường như đều bị vận mệnh trường hà trấn áp lúc này.

Có thể thoát khỏi ngũ hành nguyên khí, nhân quả quá khứ tương lai, nhưng không thể đào tỵ vận mệnh.

Trong vận mệnh trường hà, Hồng Quân là chí cao thần.

"Vận Mệnh Chi Kiếm, trảm!" Hồng Quân tùy ý phất tay, Vận Mệnh đại đạo hóa thành Vận Mệnh Chi Kiếm.

Thông Thiên lúc này có cảm giác như nhân vi đao trở, ngã vi ngư nhục.

Một kiếm này tiệt đoạn mọi sinh cơ, trảm xuống từ tuyệt địa, đủ để diệt sát sinh linh Hỗn Nguyên cửu trọng thiên vạn lần!

Hồng Quân đã chặt đứt mọi đường lui của Thông Thiên, một kích này tránh không thể tránh.

Hỗn Độn Chung linh tính đại tổn không đủ để phòng ngự.

Thế nhưng đúng lúc này Thông Thiên lại quỷ dị nghịch thiên.

Ngay khoảnh khắc Hồng Quân vung Vận Mệnh Chi Kiếm, Lục Hồn Phiên oanh nhiên tế xuất.

Trên đạo diệt thế chi hồn cuối cùng hách nhiên viết tên Hồng Quân!

Thông Thiên múa bút vung lên, trực tiếp trảm về phía đạo hiệu của Hồng Quân.

Một nét bút này tiêu tốn toàn bộ sức mạnh của Thông Thiên, thậm chí không tiếc thiêu đốt bản nguyên Ma Thần.

Lục Hồn Phiên thần quang loạn chiến, sương mù quang mang chấn động cửu thiên, càn quét cả dòng sông vận mệnh.

Trong lúc bất ngờ, Hồng Quân bị diệt thế chi hồn trảm trúng, sức mạnh diệt thế vô biên càn quét khiến Hồng Quân lảo đảo lùi lại mấy bước giữa hư không mới đứng vững được.

Vận Mệnh Chi Kiếm do Vận Mệnh đại đạo hóa thân cũng theo việc Thanh Bình Kiếm tế xuất mà oanh nhiên tiêu tán trong hư không.

Mất đi ý chí chủ trì của Hồng Quân, Vận Mệnh Chi Kiếm lộ ra sơ hở và bị Thông Thiên nhẹ nhàng hóa giải.

"Ngọa tào!" Minh Hà Lão Tổ kinh hô thành tiếng, Thông Thiên xuất kích từ tuyệt địa, sát một chiêu hồi mã thương thật đẹp mắt!

Ngay cả Hồng Quân cũng trúng kế của Thông Thiên, thực sự là

phỉ di sở tư.

Hậu Thổ cũng sáng mắt lên nói: "Diệt thế chi khí trong Lục Hồn Phiên tuy không thể tổn thương Hồng Quân nhưng có thể làm nhiễu loạn tinh khí thần của lão khiến lão loạn phương thốn, chiêu này thật diệu." Sắc mặt Nữ Oa và Lão Tử đại biến.

Lại thấy pháp bảo quỷ dị, ngay cả Đạo Tổ cũng phải chịu thiệt thòi lớn.

Ánh mắt Nữ Oa thấu ra vẻ kỵ đạn, diệt thế chi khí trong pháp bảo đó chuyên môn khắc chế Tạo Hóa đại đạo, nếu dùng Lục Hồn Phiên đối phó mình e là trong một cái chớp mắt sẽ bị đánh chết.

"Pháp bảo này khả sợ như thế, ngay cả Đạo Tổ cũng suýt ngã ngựa dưới tay nó!

Thông Thiên quyết không thể giữ!" Nữ Oa không hề kiêng dè mà nói ra.

Lão Tử gật đầu: "Lục Hồn Phiên được luyện chế từ sáu đạo diệt thế chi hồn, âm hiểm vô cùng.

Nghịch thiên chi vật tất có hạn chế, diệt thế chi hồn trong đó là tiêu hao phẩm, thấy Thông Thiên giữ lại một chiêu không dùng hết diệt thế chi hồn nên giờ đây ngay cả Đạo Tổ cũng trúng chiêu." Trong mắt đám người Lão Tử, Lục Hồn Phiên đã lần lượt đánh chết Nguyên Thủy, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn đạo nhân, còn có vị Phật kia cùng Nhiên Đăng đạo nhân, Thái Ất chân nhân.

Chỉ là không ngờ ở phút cuối khi Tiếp Dẫn tự bạo, Thông Thiên vẫn giữ lại một đạo diệt thế chi hồn.

Lúc này người kinh hãi nhất chính là Thông Thiên.

Nét bút hạ xuống Lục Hồn Phiên vừa rồi gần như vắt kiệt toàn bộ sức mạnh của hắn.

Khi mạt sát Thánh nhân, cảm giác nặng nề như sơn nhạc, nhưng khi hạ bút vừa rồi cảm giác như đang nâng cả Hồng Hoang mà hạ xuống vậy.

Nhân quả liên quan đến Hồng Quân quá khả sợ.

Chương 74

Ngay cả diệt thế chi hồn trong Lục Hồn Phiên cũng chỉ khiến lão thoáng chao đảo.

Giờ chỉ còn lại một kích cuối cùng, sau kích này e rằng Hồng Quân sẽ không để lại bất kỳ sinh cơ nào nữa.

Thông Thiên lại bình tĩnh vô cùng, gương mặt không hề có chút gợn sóng.

Hồng Quân lúc này có chút thẹn quá hóa giận, chứng đạo đã bao nhiêu hỗn nguyên lượng kiếp, ngay cả khi đấu pháp với Thời Thần, Dương Mi cũng chưa từng bị thương, vậy mà hôm nay lại bị Thông Thiên làm nhiễu loạn tâm thần.

Diệt thế lục hồn tuy không làm Hồng Quân bị thương nhưng lại gieo tâm ma trong lòng lão.

Tâm ma này cần Hồng Quân tốn thời gian luyện hóa, bảo sao lão không giận.

Lúc này trên bầu trời từng đạo xích hồng thần lôi xé toạc thiên vũ.

Sự áp bực trầm trọng trên Đông Hải càn quét bát hoang lục hợp.

Khoảnh khắc này khí tức Hồng Quân bạo phát thậm chí còn khủng bố hơn vạn lần so với khi đấu pháp cùng Hậu Thổ.

Dưới khí thế đó ngay cả Thánh nhân cũng phải tâm kinh đảm chiến.

"Hỏng rồi, Hồng Quân đã thực sự nổi giận, một kích này Thông Thiên khó lòng may mắn nữa!" Trong mắt Hậu Thổ thấu ra vài phần tiêu cấp.

Minh Hà Lão Tổ cũng lắc đầu, Lục Hồn Phiên không thể sử dụng nữa, Hỗn Độn Chung đại tổn, lúc này Thông Thiên như một ván cờ chết.

"Vọng Hậu Thổ nương nương giữ lại một tia nguyên thần của Thông Thiên để luân hồi chuyển thế, họa chăng tương lai còn có một tuyến sinh cơ." Minh Hà Lão Tổ khẩn cầu.

Hậu Thổ thở dài: "Lúc cần thiết bản cung tự sẽ xuất thủ bảo lưu một tuyến nguyên thần cho Thông Thiên." Trong mắt chư thiên thần ma, đây là cục diện chết chắc.

Hôm nay Thông Thiên xúc nộ thiên nhan tất yếu chịu phản phệ.

Thiên Đạo bất khả nghịch, Hồng Quân bất khả mạo phạm, ý niệm đó đã hằn sâu trong lòng chư thần Hồng Hoang.

"Đến đi!" Thông Thiên đứng tại chỗ, hai tay chắp sau lưng, bỗng nhiên thốt ra một câu như vậy.

Chư thần sá dị vô cùng, Thông Thiên đang thản nhiên chờ chết sao?

Nhưng sự ung dung của hắn trước cái chết khiến chư thần đại vi bội phục.

Diện sắc Hồng Quân khôi phục vài phần nhưng trong ánh mắt thấu ra sát cơ không hề che giấu.

"Thiên Đạo diệt thế, Tử Tiêu lôi phạt." Theo đạo âm của Hồng Quân hạ xuống, sức mạnh Thiên Đạo ngưng tụ tới cực hạn.

Trên thiên khung Hồng Hoang xuất hiện một đôi thụ nhãn khả sợ cực điểm.

Đó là một con mắt của Thiên Đạo.

Vô biên kiếp nạn chi khí được đôi mắt đó hội tụ.

Trong đôi mắt thấu ra sự hư vô vô tận, Thiên Đạo vô tình, ma diệt tất cả không để lại nhân quả.

Đây là lôi kiếp khả sợ nhất dưới Thiên Đạo, đủ để mạt sát Thánh nhân thập nhị kiếp đại viên mãn, oanh toái Tiên Thiên Chí Bảo.

Theo thụ nhãn Thiên Đạo càng lúc càng sáng, một luồng vi quang thấu ra.

Cùng với việc Hồng Quân khấp động pháp ấn, diệt thế thần lôi oanh nhiên rơi xuống.

Vũ trụ bát hoang, ức vạn thời không đều run rẩy bất an.

Sinh linh Hồng Hoang từng kẻ tâm thần đại thất, bị diệt thế lôi phạt nhiếp phục.

Thế nhưng quanh thân Thông Thiên lại có một luồng cuồng phong quỷ dị nổi lên.

Vô tận Đô Thiên Thần Sát chi khí hội tụ vô cớ.

Ẩn ước có thể nghe thấy một đạo đạo âm thâm thúy cực điểm phiêu đãng từ kỷ nguyên hằng cổ.

"Phủ!" Đạo âm hư vô phiêu miểu như từ hằng cổ vọng về, mang theo một luồng uy nhiếp chấn nhân tâm phách.

Nhiều Thánh nhân đều cảm thấy tim đập thình thịch, một cảm giác tâm quý từ sâu trong linh hồn.

Tu vi càng cao càng cảm nhận được khí tức khả sợ trong đó.

"Chẳng lẽ Thông Thiên đã tế luyện ra phương đại trận kia!" Đôi mắt Hậu Thổ thấu ra hai đạo linh quang, dường như muốn nhìn xuyên thấu Thông Thiên trong nháy mắt.

Nhưng nàng phát hiện lúc này Thông Thiên đã bị một loại huyền cơ nào đó che phủ, biến mất khỏi Hồng Hoang, chỉ còn một đạo đạo

âm hằng cổ oanh nhiên truyền ra: "Phủ!" Khi đạo âm càng lúc càng rõ ràng, chư thiên thời không và vạn vật đại đạo đều đình trệ lại.

Nam Cực Tiên Ông của Xiển giáo lúc này đang nắm giữ pháp bảo của Nguyên Thủy sau khi vẫn lạc là Bàn Cổ Phiên, nhưng lúc này bảo vật đó hắn không trấn áp nổi, sinh sinh bay khỏi tay lao vào trong đoàn sương mù quang mang kia.

Không chỉ Nam Cực Tiên Ông, Lão Tử lúc này cũng chấn động toàn thân, cảm giác trong minh minh có một luồng sức mạnh cực kỳ cường hoành đang câu cấm mình.

Nguyên thần Lão Tử bị một luồng khí tức cổ xưa sinh sơ trấn áp.

Ý niệm đó sinh ra từ hằng cổ, vô pháp vô lượng, vạn đạo không thể nghịch chuyển.

Lão Tử kinh hãi vô cùng, Thái Cực Đồ ký thác trong nguyên thần cũng chịu một sự khiên dẫn cực lớn, phảng phất như muốn đột phá nguyên thần Lão Tử mà độn đi.

Lão Tử kinh tủng khôn cùng, Thái Cực Đồ ở trong nguyên thần, luồng sức mạnh đó thậm chí muốn kéo cả nguyên thần đi theo.

Trong lúc đại kinh thất sắc, Lão Tử vội vàng quẳng Thái Cực Đồ ra, nếu không nguyên thần sẽ bị nhiếp tẩu.

Nữ Oa cũng ngây người, rốt cuộc là loại sức mạnh gì mà có thể khiến Thánh nhân tâm quý, thời không nghịch chuyển, vạn vật đình trệ như thế.

Theo Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên độn nhập vùng sương mù kia, thiên địa vốn đang đình trệ bỗng trở nên cuồng bạo.

Sát khí vô biên nổ tung ra tứ phía, cả Đông Hải cuộn trào.

Từng con sát khí cự long hội tụ từ đại địa Hồng Hoang, đột phá

mặt nước Đông Hải mà xông tới.

Trong sự mê hồ, một tồn tại vĩ ngạn cực điểm đạp phá thiên địa oanh nhiên hàng lâm!!!!

A a a!!!!

Lão Tử sợ đến ngây người, tồn tại đó chính là Bàn Cổ!

Thông Thiên không biết đã dùng thủ đoạn gì mà triệu hoán được Bàn Cổ ra.

Nữ Oa cũng sợ đến tâm kinh đảm chiến, vội vàng thi triển thần thông độn ra phía ngoài.

Nhục thân ngự trị trên Đông Hải kia, với đạo hạnh của nàng cũng không nhìn thấu được cao bao nhiêu!

Sự khổng lồ đó khó mà đo đếm nổi!

"Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!

Một mình Thông Thiên mà có thể thi triển trận này!" Minh Hà Lão Tổ kích động đến mức nước mắt chảy ra, không ngờ Thông Thiên còn có sát chiêu như vậy.

"Tịnh không phải do Thập Nhị Tổ Vu thi triển Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, mà là Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Kỳ ngưng tụ sức mạnh Đô Thiên Thần Sát để triệu hoán Bàn Cổ chân thân!" Hậu Thổ giải thích một tiếng, ánh mắt thấu ra vài phần kích động.

Thời không đình trệ, thời gian pháp tắc trước mặt vị cự nhân này tự hồ đã mất đi tác dụng.

Trong tay phải của cự nhân, Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Chung hóa thành ba luồng khí toàn tam sắc oanh nhiên dung hòa.

Chương 75

Một luồng phong mang khủng bố nổ tung giữa thiên địa!

Tam bảo nghịch chuyển, Khai Thiên Phủ hiển hiện!

Vô tận Thiên Đạo thần lôi rơi xuống, nhưng Bàn Cổ chân thân đạp phá thiên khung, chấp chưởng Khai Thiên Phủ nghịch trảm ra một chiêu.

"Khai thiên tích địa!" Đạo âm mê mang truyền ra phảng phất như lúc này cảnh khai thiên đang tái diễn.

Khai Thiên Phủ nghịch trảm thiên địa, Thiên Đạo lôi phạt oanh nhiên phá toái.

Kiếp vân khắp trời nổ tung, Hồng Quân hiển hóa trên đỉnh thiên khung!

Một rìu gia trì Lực Chi Pháp Tắc trực tiếp chém thẳng về phía Hồng Quân.

Tất cả diễn ra trong chớp mắt.

Ánh mắt Hồng Quân thấu ra vẻ bất khả tư nghị.

Khai Thiên Phủ trảm xuống truy tố nhân quả, cách tuyệt thời không.

Dù có độn vào hỗn độn thì một kích này cũng có thể trực tiếp chém lên đạo thể của Hồng Quân.

Trên đầu Hồng Quân, Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp hiển hóa.

Thiên Đạo chí bảo tỏa ra hào quang vô tận, hư ảnh của ba ngàn đại đạo Ma Thần oanh nhiên hiển hóa, đó là do ba ngàn đại đạo trong Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp hóa thành.

Oanh long!!

Một rìu trảm xuống sinh sinh chém lên Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp.

Khai thiên chi lực cuồng bạo càn quét thiên địa, chém Hồng Quân rơi thẳng vào thiên u vô tận.

Ẩn ước nghe thấy một trận hào khiếu thảm liệt và tiếng pháp bảo phá toái.

Khi chư thần ngẩng đầu nhìn lên, Bàn Cổ chân thân trong hư không đã biến mất, chỉ còn Thông Thiên từ từ bay xuống.

Sắc mặt Thông Thiên lúc này thương bạch, toàn thân phát run, hiển nhiên Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đã tiêu tốn không ít pháp lực của hắn.

"Hồng Quân, Đạo Tổ..." Minh Hà Lão Tổ dục ngôn hựu chỉ.

Thông Thiên gật đầu, truyền âm nói: "Ba chiêu của Hồng Quân đã xong, lúc này lão đã độn về Tử Tiêu Cung, nhân quả của bần đạo coi như kết thúc." "Đạo hữu thật hảo thủ đoạn, ngay cả Bàn Cổ chân thân cũng lôi ra được, bần đạo bội phục." Minh Hà Lão Tổ lúc này tâm tình vẫn chưa bình phục, thậm chí có chút hiếu kỳ không biết kích cuối cùng của Bàn Cổ chân thân đã làm Hồng Quân ra sao.

"Chỉ là may mắn mà thôi, lần này có thể độ qua kiếp này đạo hữu có công đầu, đợi xử lý xong việc trong tay tất sẽ có trọng tạ." Thông Thiên hơi cung thân ra ý, sau đó nhìn về phía Hậu Thổ: "Hậu Thổ nương nương chấp chưởng Cửu U, lần này xuất thủ tương trợ, bần đạo cảm hoài trong tâm." Nghe Thông Thiên nói vậy, trên mặt Hậu Thổ thấu ra vài phần hân hoan: "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Kỳ của đạo hữu đã tu luyện tới tầng thứ này, có cơ hội bản cung nhất định phải cùng đạo hữu luận đạo một phen." Điều Hậu Thổ kinh ngạc nhất chính là ngay cả Thổ Chi Tổ Vu chuyển thế trong Thập Nhị Tổ Vu

cũng chưa hoàn toàn tham thấu Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Kỳ.

Uy lực của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận mà Thông Thiên thi triển có tầng thứ khả sợ đến mức nào, so với khi Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán Bàn Cổ chân thân năm xưa còn mạnh hơn gấp vô số lần.

"Hậu Thổ nương nương mậu tán, bần đạo cũng chỉ dựa vào di trạch của Bàn Cổ pháp thân mà thôi." Nghe Thông Thiên trả lời, Hậu Thổ gật đầu, sau đó nói: "Đạo hữu đại nạn bất tử tất có hậu phúc, đợi khi đạo hữu xử lý xong các việc tỏa sự, bản cung tất nhiên sẽ tới bái phỏng." Thông Thiên liên phiên đại chiến, thân tâm bì bại, Hậu Thổ tự nhiên thấy rõ, nói xong nàng liền trực tiếp đột phá thời không độn nhập vào Cửu U.

"Bần đạo cũng cáo từ đây, tại Huyết Thần Cung cung kính chờ đạo hữu đại giá quang lâm!" Minh Hà Lão Tổ bái biệt Thông Thiên xong cũng theo Hậu Thổ trở về U Minh huyết hải.

Thông Thiên lúc này tâm trung vô bi vô hỉ.

Kiếp nạn Hồng Quân tạm thời qua đi, có thể tạm thời thở phào nhẹ nhõm.

Giờ đây Bồng Lai tiên đảo đang lang bái khôn cùng, đệ tử tuy không bị thương nhưng đại trận đã phá diệt, hòn đảo một mảnh lang tạ.

Thông Thiên trực tiếp phong bế Bồng Lai tiên đảo, truyền lệnh đệ tử tu sửa đảo, bản thân cũng bắt đầu bế quan trong Bích Du Cung.

Lần này thu hoạch được không ít đồ tốt, cũng đến lúc phải tiêu hóa chúng rồi.

Sau chuyện này, Phong Thần đại kiếp mới thực sự bắt đầu, Thông Thiên cũng cần sớm chuẩn bị.

Bên ngoài Bồng Lai tiên đảo, đệ tử còn sót lại của Xiển giáo và

Tây Phương giáo đều ngây ngốc sững sờ.

Đạo Tổ bị Bàn Cổ chân thân đánh đuổi, chẳng lẽ các vị Sư tôn đã chết vô ích sao?

Đám đệ tử nhìn nhau, có chút chân tay luống cuống không biết làm sao.

"Lão Tử sư bá, Nguyên Thủy sư tôn vẫn lạc, đám đệ tử Xiển giáo chúng ta nên làm thế nào cho phải!" Nhiều đệ tử Xiển giáo đi tới trước mặt Lão Tử, ánh mắt mong chờ nhìn lão.

Một đại giáo nếu không có Thánh nhân che chở thì còn ý nghĩa gì.

Lúc này đệ tử Tây Phương giáo cũng vây quanh, hy vọng Lão Tử có thể chỉ ra một con đường sáng.

Lão Tử bấm tay tính toán, sau đó giải thích: "Các ngươi cứ yên tâm, Thánh nhân gửi gắm nguyên thần vào Thiên Đạo, bất tử bất diệt.

Thông Thiên tuy diệt nguyên thần của Tam thánh, nhưng Thiên Đạo bản nguyên không tổn hao gì, bọn họ vẫn có thể từ trong thời không Thiên Đạo mà hóa thân trở lại." Nghe Lão Tử nói vậy, đám đệ tử mới tìm lại được chủ tâm cốt.

"Các ngươi từ đâu đến thì hãy về nơi đó, sau này phải cẩn thận tu hành, nếu không đại kiếp đến, ngay cả bản sự an thân lập mệnh cũng không có." Lão Tử nói xong, trực tiếp bay thẳng về hướng Cửu Trọng Thiên.

Lúc này, trong Tử Tiêu cung, Hồng Quân mặt mày xám xịt.

Trên hợp đạo thánh bảo Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp xuất hiện một vết rạn đáng sợ.

Thuở ban đầu để tu phục Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, Hồng Quân không biết đã tiêu hao bao nhiêu thời gian, nay vết nứt lại xuất hiện,

không biết phải mất bao lâu mới tu phục được.

Nhớ lại cảnh tượng lúc đó, Hồng Quân vẫn còn sợ hãi.

Bàn Cổ chân thân đối với Hồng Hoang Thiên Đạo vốn mang theo sự khắc chế bẩm sinh.

Sau khi Khai Thiên Phủ hiển hóa, dưới sự gia trì của Lực chi pháp tắc, Bàn Cổ chân thân đã trảm phá phòng ngự của Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp.

Ngay cả bản thể Hồng Quân cũng bị chém thương, lão vì không muốn mất mặt nên mới trực tiếp độn hồi Tử Tiêu cung.

Thực lực của Hồng Quân hiện nay đủ để sánh ngang Bàn Cổ chân thân, nếu thật sự thi triển thủ đoạn thì thậm chí có thể lực áp đối phương, nhưng cái giá phải trả quá lớn.

Thông Thiên cũng đã nắm chắc thời cơ, điểm đến là dừng, cấp cho Hồng Quân một con đường lui để giữ thể diện.

Nếu không, chiến đấu với Bàn Cổ chân thân đến cuối cùng, e rằng thiên khung Hồng Hoang đều bị đánh nát, lúc đó Nữ Oa lại phải đi vá trời một lần nữa.

Giờ đây nhân quả giữa đôi bên đã tiêu trừ, Thông Thiên khôi phục tự do thân, ngoài mặt không thể chế hành Thông Thiên phát triển nữa.

Hồng Quân cũng không thể đích thân ra tay giải quyết mối đe dọa này.

Trong mắt Hồng Quân, Thông Thiên dù có mạnh đến đâu cũng không thể nghịch chuyển Thiên Đạo, chỉ cần còn ở trong Hồng Hoang thì vẫn có thể hóa thành quân cờ.

Nhưng việc Bàn Cổ chân thân hiển hóa đã nhắc nhở Hồng Quân, tàn tích của cựu triều nhất định phải bị thanh trừ triệt để.

Nếu không, những sự việc nghịch thiên như vậy cuối cùng vẫn sẽ phát sinh, chỉ có bóp chết mọi mối đe dọa từ trong trứng nước mới có thể thật sự ngồi vững thánh vị.

Trong lúc Hồng Quân đang tính toán thiên cơ, ngoài Tử Tiêu cung, Nữ Oa và Lão Tử gần như đồng thời đến nơi.

"Vào đi!" Nghe Hồng Quân phân phó, Nữ Oa và Lão Tử mới bước vào Tử Tiêu cung.

"Bái kiến lão sư." Nữ Oa và Lão Tử len lén nhìn Hồng Quân, thấy lão vẫn bình an vô sự mới thở phào nhẹ nhõm.

Nếu Bàn Cổ chân thân có thể làm bị thương Hồng Quân, vậy thì Thông Thiên thật sự đã chọc thủng trời rồi.

"Cảm vấn lão sư, tại sao thế gian lại xuất hiện pháp bảo như Lục Hồn Phiên?

Vật này có hại cho thiên hòa, tại sao Thiên Đạo lại dựng dục ra pháp bảo như vậy?" Nữ Oa thắc mắc hỏi, rõ ràng nàng vô cùng kinh hãi đối với Lục Hồn Phiên.

Chương 76

Lão Tử cũng có cùng sự mê hoặc, làm sao Thông Thiên có thể luyện hóa ra một chí bảo nghịch thiên như thế?

Cả hai đều đoán xem liệu có phải vị Ma thần nào ngoài Thiên Ngoại Thiên đã liên thủ với Thông Thiên để luyện chế hay không.

Hồng Quân lắc đầu giải thích: "Vật này xuất thế là cơ duyên của Hồng Hoang, chỉ là vi sư không lường trước được sự lợi hại của nó, dẫn đến Tam thánh vẫn lạc, để Thông Thiên chiếm tiên cơ.

Lục Hồn Phiên được luyện chế từ Diệt Thế Chi Hồn, gồm có sáu đạo, nay sáu đạo hồn phách ấy đã dùng hết, bảo vật này cũng mất đi tác dụng tương ứng." Nghe Hồng Quân giải thích, Nữ Oa và Lão Tử mới bình tâm lại.

Những quân bài chưa lật của Thông Thiên nhiều vô kể, nhưng chưa từng có pháp bảo nào khiến Thánh nhân phải sợ hãi đến thế, ngay cả Hồng Quân cũng suýt chút nữa mắc mưu.

Lục Hồn Phiên chỉ có thể dùng sáu lần, nay đã hết, sự đe dọa của Thông Thiên đã giảm đi phần nào.

"Chuyện về Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận ngày hôm nay, các ngươi có cái nhìn thế nào?" Hồng Quân thử hỏi.

Vốn là cục diện Thông Thiên tất tử, nhưng vì sự xuất hiện của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận mà cục diện hoàn toàn bị viết lại.

Thông Thiên lại tìm được một tia sinh cơ trong cõi u minh.

Lão Tử trầm tư nhất, lúc này khẳng định nói: "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận vốn bắt nguồn từ Vu tộc, Thông Thiên có thể bố trí

Hỗn Nguyên Thần Sát đại trận, trong đó chắc chắn có tác động của Thần Sát chi lực.

Theo đệ tử suy đoán, e rằng vị ở trong Cửu U kia đã nhúng tay vào." Nữ Oa cũng mở lời: "Vị ở trong Cửu U hiện không cam lòng bị trấn áp tại địa phủ, e rằng Thông Thiên đã bị nàng ta lợi dụng.

Tư chất của Thông Thiên so với chúng ta cũng không chênh lệch bao nhiêu, nếu không thì tu vi và trận pháp đại đạo làm sao có tiến bộ lớn như thế?

Nếu không có người chống lưng, Thông Thiên tuyệt đối không dám nghịch trảm Tam thánh, tự trảm thánh vị, thậm chí không coi Thiên Đạo công đức ra gì!" Nghe phân tích của Nữ Oa, Lão Tử có chút động dung.

Lẽ nào mưu đồ của Thông Thiên trước đó là do Hậu Thổ cổ hoặc?

Hai vị Thánh nhân phân tích rất đạo lý, nhưng Hồng Quân lại không cho là vậy, có một số thứ chỉ lão mới nhìn rõ bản chất.

Nếu Hậu Thổ có thể truyền thụ Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận thì còn nghe được, nhưng thứ như Hồng Mông Ma Thần chân thân, Hậu Thổ vạn lần không thể nắm giữ.

Hỗn Độn vạn đạo, thời gian vi tôn, không gian vi vương, Hồng Mông đại đạo thống nhiếp vạn đạo trong Hỗn Độn.

Thông Thiên đã bắt đầu tham ngộ Hồng Mông đại đạo, cơ duyên như vậy ngay cả Hồng Quân cũng phải kiêng kỵ vài phần.

Trong bố cục Phong Thần tiếp theo, Hồng Quân dự tính sẽ phải dùng đến những thủ đoạn lớn hơn.

Trong thời không Thiên Đạo, từng luồng tiên quang hiển hóa.

Dưới Thiên Đạo Hồn Đăng, ba đạo nhục thân đang được dựng

dục, tỏa ra vận vị tiên thiên thần thai mạnh mẽ.

Sau khi ba cụ nhục thân hoàn thành, từ trong Thiên Đạo Hồn Đăng, ba đạo nguyên thần xuất hiện, gia trì thánh vị Thiên Đạo vào trong.

Một khắc sau, nguyên thần và nhục thân dung hợp, Thiên Đạo chi lực gột rửa.

Nguyên Thủy, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn chậm rãi bước ra từ thời không Thiên Đạo.

Tái sinh một lần nữa, bọn họ có cảm giác như được sống lại kiếp người.

Việc phục sinh Tam thánh đối với Hồng Quân không cần quá nhiều thủ đoạn.

Thiên Đạo Thánh nhân vốn bất tử bất diệt, dù nguyên thần bị tiêu diệt, chỉ cần Thiên Đạo không tổn hao thì sẽ không thật sự vẫn lạc.

Hồng Quân lúc này có chút phiền muộn, Thông Thiên hết lần này đến lần khác thoát khỏi sự khống chế của vận mệnh, nguyên nhân bên trong ngay cả lão cũng không nhìn thấu.

Có vẻ như từ khi bắt đầu kế hoạch Phong Thần lượng kiếp, Thông Thiên đã trở nên khác biệt.

Tam Thanh vốn là một thể, đều do nguyên thần của Bàn Cổ đại thần hóa thành.

Đại đạo của Tam Thanh tuy khác biệt nhưng lại là một vòng tuần hoàn lớn, bổ trợ lẫn nhau.

Nếu Tam Thanh không phân gia, ba người có thể chiếm giữ một nửa khí vận của Hồng Hoang.

Chính vì sự đặc thù của Tam Thanh, khí vận và huyền cơ của Tam

giáo có thể hình thành một vòng tuần hoàn hoàn chỉnh.

Nhưng nay Thông Thiên đã thoát ly khỏi quỹ đạo vận mệnh, trong Vận Mệnh đại đạo không còn tên y nữa.

Dường như Thông Thiên có thể tiên liệu được mọi sinh cơ trong vạn sự vạn vật.

Hồng Quân thầm đoán: Đại Đạo bốn mươi chín, bỏ đi số một, chẳng lẽ Thông Thiên mỗi lần đều nắm bắt được cái "Một" thoát đi kia, từ đó nhìn thấu toàn cục?

Biến số của Bàn Cổ nguyên thần thật sự quá lớn.

Hồng Quân quyết định Phong Thần đại kiếp không thể trì hoãn thêm nữa, chỉ chờ chư thánh quy vị, Phong Thần đại kiếp sẽ chính thức bắt đầu.

Trong Tử Tiêu cung, sau khi Tam thánh phục sinh, bọn họ đã thấu hiểu tiền nhân hậu quả.

Điều khiến Nguyên Thủy kinh ngạc nhất là ngay cả Hồng Quân cũng không làm gì được Thông Thiên.

Nay Thông Thiên đã thoát khỏi mọi nhân quả, tiêu dao ngoài đại đạo.

Xiển giáo và Tây Phương giáo lần này tổn thất thảm trọng, Tam thánh lại một lần trải qua luân hồi Thiên Đạo, triệt để hiểu được sự luân chuyển của tử sinh đại đạo.

Tuy tu vi có chút tiến bộ nhờ sự chiếu cố của Hồng Quân, nhưng việc bị giết một lần khiến tâm tiên của Tam thánh cực kỳ không thoải mái.

“Lão sư, nay Thông Thiên đã phế thánh vị, Thiên Đạo Lục Thánh khuyết thiếu, nên xử trí thế nào?” Trong Tử Tiêu cung, Lão Tử là

người đầu tiên lên tiếng.

Hôm nay Thiên Đạo ngũ thánh hội tụ, Thông Thiên tự trảm thánh vị, vị trí thánh nhân Thiên Đạo đã khuyết một.

Các vị Thánh nhân khác đều cảm nhận được sự khiếm khuyết trong cõi u minh của Thiên Đạo.

Nguyên Thủy cũng nói: "Dưới Thiên Đạo tất diễn hóa sáu vị Thánh nhân, đây là thiên số, xin Đạo Tổ sắc phong Thánh nhân mới." Hồng Quân gật đầu: "Thiên Đạo thánh vị không phải người thường có thể tọa trấn, các ngươi có nhân tuyển thích hợp không?" Chuẩn Đề đạo nhân chau mày, nếu Tây Phương giáo có sinh linh đảm nhận chức vị Thánh nhân Thiên Đạo, vậy thì tiếng nói của bọn họ trong Hồng Hoang sẽ nặng ký hơn nhiều.

Cơ hội như vậy tự nhiên phải tranh thủ.

Nhưng trong Tây Phương giáo hiện tại không có nhân tuyển nào thật sự xuất sắc.

Tiếp Dẫn đạo nhân thần niệm khẽ động, nhìn Chuẩn Đề một cái.

"Có lẽ có một người có thể trở thành Thánh nhân Thiên Đạo!" Chuẩn Đề tò mò hỏi: "Sư huynh muốn nói đến ai?" "Địa Tạng!" Nghe cái tên này, mắt Chuẩn Đề sáng lên.

Địa Tạng có tư chất Hỗn Nguyên, năm đó vì nhìn trúng tư chất và tâm chí của hắn nên mới để hắn vào địa phủ làm Địa Tạng Đại Minh Vương.

Nay Địa Tạng Vương đã có tu vi Chuẩn Thánh đỉnh phong, đủ để luyện hóa Hồng Mông Tử Khí thành Thánh nhân Thiên Đạo.

"Địa Tạng!" Nghe Chuẩn Đề nhắc tên này, Nguyên Thủy trong lòng không vui.

“Hai vị đạo hữu chớ có nói đùa, Địa Tạng tọa trấn trong Cửu U, từng lập đại nguyện địa ngục không trống thề không thành phật!

Chẳng lẽ Thánh nhân thứ sáu của Thiên Đạo lại phải ở trong địa phủ kiếm công đức cả đời sao?” Thấy Nguyên Thủy công kích, Chuẩn Đề mặt không đổi sắc nói: “Địa Tạng tu hành Minh Vương pháp thân, lấy đại nguyện làm đạo, chỉ cần hóa thành Thánh nhân Thiên Đạo, tự nhiên có thể phân ra thiện thi để hoàn thành hoành nguyện.” Về chuyện này, Chuẩn Đề có quyền phát ngôn nhất, năm đó lão cũng từng lập bốn mươi tám đại nguyện, mỗi một nguyện đều kéo theo nhân quả vô tận.

Nay tam thi nguyên thần của lão vẫn đang đi khắp Hồng Hoang kiếm công đức để hoàn thành nguyện vọng đó thôi.

Lão Tử bước ra nói: “Bần đạo có một đề cử, đó là Trấn Nguyên Tử ở Ngũ Trang Quán, căn cước phi phàm, là Địa Tiên chi tổ, người này mang đại vận, cũng là đệ tử trong Tử Tiêu cung.” Nghe đến tên Trấn Nguyên đại tiên, chư thánh đều sáng mắt.

Quả thực là một nhân vật không tầm thường, thủ trì chí bảo Địa Thư, nội hàm của Địa Tiên chi tổ vô cùng sâu dày.

Hiện nay trong Hồng Hoang người có thể sánh ngang lão cũng chỉ có Minh Hà lão tổ.

Cùng lứa với Côn Bằng nhưng tu vi Côn Bằng vẫn có phần kém hơn.

Chương 77

"Thiên Đạo thánh vị không luận tư chất, chỉ luận cơ duyên.

Các ngươi có thể xuống giới tìm kiếm người đủ sức đảm đương đại nhiệm, ngày định đoạt Thiên Đạo Lục Thánh sẽ lại bàn ở Tử Tiêu cung." Hồng Quân nói xong, ra hiệu cho các vị Thánh nhân lui xuống.

Lúc này tại Bồng Lai tiên đảo, người sảng khoái nhất chính là Thông Thiên.

Trảm Tam thánh, đẩy lui Hồng Quân, nay Thông Thiên chính là đệ nhất nhân dưới Hợp Đạo.

Trong Bích Du cung, Thông Thiên gia tốc thời gian bên trong lên triệu lần, bắt đầu luyện hóa những thứ tích lũy được.

Đầu tiên là Bàn Cổ tinh huyết và Lực chi pháp tắc.

Bàn Cổ tinh huyết có màu đỏ đen thâm thúy, tỏa ra sương mù đen kịt bên trong.

Thông Thiên đã từng dung hợp tinh huyết của Sáng Thủy Nguyên Linh, nay dung hợp Bàn Cổ tinh huyết cũng vô cùng thuần thục.

Bàn Cổ tinh huyết và Lực chi pháp tắc vốn cùng nguồn gốc.

Thông Thiên tế luyện tinh huyết vào tứ chi bách hài, sau đó bắt đầu dung hợp Lực chi pháp tắc.

Lực chi pháp tắc là đạo tu hành do Bàn Cổ truyền lại, vĩ lực quy về bản thân, lấy thân mình trấn áp vạn đạo, cường hành thành thánh.

Chứng đạo chi pháp này phái sinh ra Lực chi pháp tắc.

Thông Thiên tu hành Đại Diễn Hồng Mông Thánh Quyết nên đã có hiểu biết nhất định về Lực chi pháp tắc, đặc biệt là khi thi triển Thập

Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận điều khiển Bàn Cổ chân thân, y đã có những trải nghiệm thực tế.

Lúc này dung hợp không gặp quá nhiều khó khăn.

Khi Thông Thiên dung hợp Lực chi pháp tắc và Bàn Cổ tinh huyết, kinh mạch trong cơ thể bắt đầu rực cháy.

Đại Diễn Hồng Mông Đạo Thể và nhục thân dĩ lực chứng đạo bắt đầu dần dần dung hợp.

Một kén sáng khổng lồ bao bọc lấy Thông Thiên.

Trong thoáng chốc, Thông Thiên cảm thấy mình đang ở giữa Hỗn Độn vô tận.

Hư không trôi dạt vô số Khai Thiên kiếp khí.

Đạo thể của Thông Thiên đang thăng hoa không ngừng.

Dưới tác động của Bàn Cổ tinh huyết và Lực chi pháp tắc, y rơi vào một cảnh giới tu hành kỳ đặc.

Ý thức của Thông Thiên phiêu du trong Hỗn Độn, nguyên thần ký thác hư không, dạo chơi giữa biển Hỗn Độn.

Tham ngộ Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận giúp y hiểu rõ bản nguyên của Lực chi pháp tắc.

Nay tiến vào đạo cảnh ý thức này, y thấy mình như hóa thân của Lực chi pháp tắc.

Thông Thiên ngẩng đầu nhìn lên, thấy bản thân trở nên cao lớn vô hạn, vượt ra khỏi phạm mưu Thiên Đạo, nhìn thấu sâu thẳm thế giới xa xôi.

Ở độ cao này, y mới thực sự bễ nghễ chư thiên.

Đó không phải là cao về hình thể mà là chí cao về đạo hạnh.

Đạt đến tầng thứ này, mọi thứ đều có thể truy tìm về nguồn gốc.

Đột nhiên, y dường như có một sự minh ngộ.

Nơi tận cùng vũ trụ, dường như âm dương giao hội, một thân đại thụ hoành quán chư thiên đang diễn sinh.

Cây đại thụ này chính là nguồn gốc vạn vật, khởi đầu của Hồng Mông.

Dường như chỉ trong chớp mắt, mà cũng như đã trải qua năm tháng dài đằng đẵng, cây đại thụ biến mất, chỉ còn lại Hỗn Độn vô cùng vô tận.

Trong Hỗn Độn, ba nghìn Đại Đạo Ma Thần ngạo nghễ đứng vững.

Một tôn thần linh chân đạp liên đài, tay cầm cự phủ, lao vào sát phạt ba nghìn Ma Thần.

Một khắc này ý chí của Thông Thiên hòa làm một với vị thần linh đó, vừa như một khán giả, vừa như hóa thân của vị cự nhân kia.

Những cảm ngộ vô tận ùa về, sát phạt đại đạo chân chính, Khai Thiên kiếp khí.

Trong một giọt Bàn Cổ tinh huyết ẩn chứa tất cả truyền thừa và ấn ký.

Năm đó Thập Nhị Tổ Vu đều do một giọt Bàn Cổ tinh huyết dựng dục, nay Thông Thiên có được tận vài giọt, cộng thêm nội hàm của Hỗn Độn Ma Thần, y bắt đầu cảm ngộ truyền thừa của Lực chi pháp tắc.

Ba nghìn Đại Đạo Ma Thần, vô pháp vô lượng, là biểu hiện cực hạn của sự thôi diễn ba nghìn đại đạo.

Trong dòng sông thời gian Hỗn Độn, có Băng Thiên Ma Thần hủy

thiên diệt địa, có Hủy Diệt Ma Thần tay cầm Hủy Diệt chi kiếm, có Diệt Thế Ma Thần chấp chưởng Diệt Thế đại đạo chí cao.

Thậm chí Thông Thiên còn nhìn thấy Hồng Quân, vốn là Tiên Đạo Ma Thần do luồng chính khí pháp tắc đầu tiên trong Hỗn Độn hóa thành.

Hồng Quân tay cầm Chính Khí phất trần, giữa ba nghìn Ma Thần cũng chỉ là một tồn tại không mấy nổi bật.

Đột nhiên, sự kính sợ của Thông Thiên đối với Hồng Quân cũng biến mất.

Cùng là Ma thần đại đạo, Thông Thiên đã nhìn thấu bản nguyên của Hồng Quân, trong mắt y lão không còn là Vạn Đạo Chi Tổ cao cao tại thượng nữa mà thật sự là một vị "đạo hữu".

Lực chi pháp tắc quán triệt dòng sông thời gian Hỗn Độn, ba trăm sáu mươi lăm Tinh Thần Ma Thần diễn hóa Ma Thần Tinh Đấu đại trận.

Hỗn Độn chí bảo Thời Thần Tháp, Hỗn Độn Châu, Ngũ Hành Tháp, Hỗn Độn Âm Dương Kính...

Dù có những pháp bảo đáng sợ như vậy nhưng vẫn không cản nổi đại đạo của Bàn Cổ.

Khai Thiên Phủ phong mang nghịch trảm chư thiên, hoàn toàn không có cách nào địch lại.

Thông Thiên quan sát tất cả, đồng thời dung hợp bản nguyên Lực chi pháp tắc.

Lực chi pháp tắc không phải tự nhiên mà có, Đại Đạo không cho phép Bàn Cổ trảm thi chứng đạo vì nguyên thần của Bàn Cổ mang sứ mệnh đặc biệt: Nhất nguyên hóa Tam Thanh.

Tam Thanh đại diện cho ba loại diễn hóa của ý chí đại đạo Bàn Cổ.

Thông Thiên lúc này đã nhìn thấu một vài thứ.

Nếu giữa trời đất không có Hồng Quân đánh cắp Khai Thiên đạo quả của Bàn Cổ đại thần, vậy thì Tam Thanh do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành chính là chủ tể Hồng Hoang do Đại Đạo chỉ định.

Cả ba người đều có tư cách thừa tải sự nặng nề của Lực chi pháp tắc.

Thái Thanh vô vi, tùy tâm sở dục; Ngọc Thanh thuận ứng thiên mệnh, thừa tải vạn vật sinh cơ; Thượng Thanh trạch thiên thủ đạo, cầu một tuyến sinh cơ.

Giữa ba người diễn hóa thành vòng tuần hoàn đại đạo, chân lý đại đạo vô thượng chí cao.

Lực chi pháp tắc là trấn áp vạn đạo để cường hành chứng đạo, cách thức này vô cùng bá đạo.

Trấn áp vạn đạo lấy đó làm đạo, Bàn Cổ chính là người tạo ra đạo.

Lực chi pháp tắc lăng giá trên ba nghìn đại đạo, chí cương chí vĩ.

Lực chi pháp tắc mà Bàn Cổ đại thần nắm giữ không đơn thuần chỉ là dùng lực phá vạn pháp hay lực áp ba nghìn đại đạo.

Trong quá trình đấu pháp với ba nghìn Ma Thần, toàn thân Bàn Cổ tỏa ra sương mù vô tận, thậm chí sử dụng những thần thông đáng sợ.

Chương 78

Ý chí tinh thần của bản thân diễn hóa đại đạo có thể mượn mọi đại thế để dùng cho mình.

Thậm chí ba nghìn đại đạo cũng chỉ là một hình bóng thu nhỏ trong ý chí của y.

Ba nghìn Ma Thần trước mặt Bàn Cổ đều bị nhìn thấu triệt.

Đột nhiên Thông Thiên dường như nắm bắt được khế cơ.

Tâm huyết Bàn Cổ diễn hóa Thập Nhị Tổ Vu tu hành Lực chi pháp tắc thuần túy, nhưng vì trấn áp sát khí Hồng Hoang nên tiên thiên có khuyết điểm.

Tuy được phú cho tự nhiên đại đạo nhưng lại không thể tu hành nguyên thần.

"Xem ra Lực chi đại đạo mà Vu tộc nắm giữ không hoàn chỉnh!

Cho nên trong Vu tộc không có ai có thể dĩ lực chứng đạo.

Vào lúc Khai Thiên, Bàn Cổ đại thần đã chia đạo làm hai, một nửa truyền cho Tam Thanh, một nửa truyền cho Thập Nhị Tổ Vu.

Còn các đại đạo khác trong Hồng Hoang đều từ Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp lưu truyền ra hoặc do ba nghìn Ma Thần chuyển thế mang theo." Nhìn bao quát dòng sông thời gian, Thông Thiên đã chứng kiến toàn bộ quá trình Khai Thiên của Bàn Cổ đại thần.

Y cuối cùng đã hiểu, cái gọi là Lực chi pháp tắc không đơn thuần là sức mạnh, mà là cái đạo trấn áp bản chất của ba nghìn đại đạo.

Thay vì nói Lực chi pháp tắc trấn áp ba nghìn đại đạo, chi bằng nói nó là tổng cương của ba nghìn đại đạo!

Sau khi tham ngộ thấu triệt, ý thức của Thông Thiên dần thoát khỏi dòng sông thời gian.

Trong Bích Du cung đã trôi qua hai triệu năm, nhưng trong ý thức của y cũng chỉ như một khoảnh khắc.

"Lực chi pháp tắc, hóa ra là vậy." Thông Thiên hân hoan mở mắt, đại đạo bản chân khiến ánh mắt vốn sắc lẹm của y trở nên phản phác quy chân.

Lực chi pháp tắc, Thượng Thanh đại đạo và Đại Diễn Hồng Mông đại đạo trong cơ thể dung hòa làm một.

Dưới sự điều khiển của Thông Thiên, mọi đại đạo rời rạc đều quy về một mối.

Thông Thiên định nghĩa nó là: Hồng Mông Đại Đạo.

Hồng Mông là khởi đầu của Hỗn Độn, là bản chân của ba nghìn đại đạo, cũng là một dạng thể hiện của Lực chi pháp tắc.

Mọi đạo pháp của Thông Thiên đều hóa rườm rà thành đơn giản, Đại Diễn Hồng Mông Đạo Thể triệt để dung hợp với căn cơ của bản thân, hóa thành Hồng Mông đạo thể thuần túy.

Nay Thông Thiên không còn là Thượng Thanh Thiên Tôn nữa, mà đã lột xác thành Hồng Mông Ma Thần đại đạo thực thụ!

Sau khi dung hợp Bàn Cổ tinh huyết và Lực chi pháp tắc, Thông Thiên lấy bảy mươi hai đạo Hỗn Độn cấm chế ra.

Số lượng này đủ để khiến một kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo lột xác lên tầng thứ Hỗn Độn linh bảo.

Là một Hỗn Độn Ma Thần, nếu không có một kiện pháp bảo tầng thứ Hỗn Độn thì thật mất mặt.

Bảy mươi hai đạo Hỗn Độn cấm chế này vốn vô cùng hiếm có.

Chỉ có tiên thiên linh bảo mới có thể chịu tải được Hỗn Độn cấm chế, nếu là hậu thiên linh bảo sẽ vì căn cơ không đủ mà trực tiếp vỡ tan.

Hiện nay trong tay Thông Thiên, pháp bảo thuận tay có Thanh Bình Kiếm, Hỗn Độn Chung, Hồng Mông Lượng Thiên Xích và Tru Tiên Tứ Kiếm.

Các tiên thiên linh bảo thượng phẩm khác cũng có không ít nhưng không cái nào đủ sức làm át chủ bài.

Vốn dĩ Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ đã được Bàn Cổ triệu hoán để hóa thành Khai Thiên Phủ, nhưng sau khi chân thân tan đi, Thái Cực Đồ về tay Lão Tử, còn Bàn Cổ Phiên bị Hồng Quân mang đi.

Chỉ có Hỗn Độn Chung được Thông Thiên luyện hóa và giữ lại.

Tru Tiên Tứ Kiếm vốn ở tầng thứ tiên thiên chí bảo, nếu tế luyện có thể nâng cả bốn thanh kiếm lên Hỗn Độn linh bảo.

Tru Tiên trận gồm năm bộ phận, nếu luyện cả bảy mươi hai cấm chế vào đó thì tương đương có thêm năm kiện Hỗn Độn linh bảo.

Nhưng nếu luyện tất cả vào một món pháp bảo duy nhất, có thể nâng cấp nó lên tầng thứ Hỗn Độn chí bảo.

Hỗn Độn linh bảo ngang hàng với pháp bảo Khai Thiên, nhưng Hỗn Độn chí bảo lại trên tầm đó.

Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp của Hồng Quân chính là Hỗn Độn chí bảo.

Tru Tiên Tứ Kiếm hiện nay dù uy lực thông thiên nhưng vẫn chưa đạt đến cực hạn thôi diễn.

Việc nâng cấp chúng lúc này không phải là lựa chọn sáng suốt.

Thông Thiên suy tính một hồi, trực tiếp đánh bảy mươi hai đạo

Hỗn Độn cấm chế vào Thanh Bình Kiếm.

Đây là chứng đạo chí bảo của y, tuy chỉ là cực phẩm tiên thiên linh bảo nhưng đã tế luyện nhiều năm nên có tình cảm sâu nặng.

Trong lúc trọng luyện Thanh Bình Kiếm, Thông Thiên còn cho thêm vô số dược liệu luyện bảo quý giá tích lũy bấy lâu.

Trong Bích Du cung không màng năm tháng, dưới tình trạng gia tốc thời gian đã trôi qua vạn năm.

Sau vạn năm, Thanh Bình Kiếm rung mình biến đổi, trở thành Hỗn Độn chí bảo.

Trên thân kiếm khắc chín đóa hoa sen sống động như thật.

Bên trong Thanh Bình Kiếm uẩn hàm Thanh Liên kiếm đạo, một khi thi triển, chín đóa hoa sen sẽ hóa thành sát kiếp vô biên quét sạch trời đất, vô cùng đáng sợ.

Từng luồng khí Hỗn Độn thuần khiết tản ra, bảo vật này hoàn toàn thoát ly tầng thứ tiên thiên pháp bảo.

"Hỗn Độn chí bảo quả nhiên bất phàm!" Thông Thiên vô cùng vui mừng, Thanh Bình Kiếm ở tầng thứ này chính là pháp bảo mạnh nhất trong tay y.

Sau này đấu pháp với những Ma thần Hỗn Độn khác cũng có chỗ dựa vững chắc.

"Nhân quả ngày trước đã trảm đoạn, duyên phận Tam Thanh cũng tuyệt, bảo vật này không nên gọi là Thanh Bình Kiếm nữa!

Đại đạo ta tu hành là Hồng Mông đại đạo, sau này gọi là Hồng Mông Đạo Kiếm.

Thiên địa sinh cơ đều có thể tiệt thủ, vạn cổ tiêu dao, Hồng Mông nhất kiếm." Sau khi đạo âm của Thông Thiên dứt, Hồng Mông Đạo

Kiếm phát ra từng trận sương mù Hỗn Độn tường hòa, rồi biến mất vào giữa lông mày của y.

Lần bế quan này đã trôi qua hơn hai triệu năm trong cấm chế thời gian, nhưng bên ngoài mới chỉ qua chưa đầy mười năm.

Sau đại kiếp, tu vi Thông Thiên đã đột phá đến Hỗn Nguyên thập nhị trọng thiên đại viên mãn, Đại Diễn Hồng Mông Đạo Kinh cũng tu luyện đến đỉnh phong.

Chỉ thiếu một bước nữa là y có thể chứng đạo Vô Cực Kim Tiên, nhưng bước đó cần cơ duyên cực lớn.

Thông Thiên hoàn tất bế quan và bắt đầu xuất quan.

Trong Bích Du cung, Tùy Thị Lục Tiên cung kính đứng một bên, còn có đám đệ tử ngoại môn dẫn đầu bởi Triệu Công Minh và Tam Tiêu.

Các đệ tử đều nghiêm trận dĩ đãi, chờ đợi Thông Thiên huấn thị.

Thông Thiên hài lòng nhìn đám đệ tử tràn đầy sinh cơ, khí vận bất phàm này.

"Chúc mừng lão sư tu vi đại tiến!" Đa Bảo đạo nhân ánh mắt tinh tường, nhận ra cảnh giới của Thông Thiên đã thăng tiến cực đại.

Y có thể cảm nhận được sự tồn tại của Thông Thiên, nhưng khi đối diện lại thấy như một khoảng không trắng xóa, cảnh giới này thật không thể tưởng tượng nổi.

"Tốt!" Thông Thiên gật đầu, "Lần này đệ tử hai giáo tập kích, các ngươi đồng tâm hiệp lực chống lại ngoại địch, vi sư đều nhìn thấy hết." Thông Thiên phất tay, ban xuống không ít pháp bảo, linh vật và đan dược.

"Đa tạ lão sư ban bảo." "Nếu không có lão sư chỉ điểm, chúng con

sao có được thành tựu hôm nay." Đám đệ tử đồng loạt khom người bái tạ.

Chương 79

Thông Thiên hài lòng mỉm cười nói: "Nay Tiệt giáo chúng ta tuy thoát khỏi sự khống chế của Hồng Quân nhưng vẫn ở trong Hồng Hoang nên phải thừa tải nhân quả.

Ngọc không mài không thành đồ quý, từ nay về sau, các ngươi có thể hành tẩu Hồng Hoang, quảng bá đại đạo Tiệt giáo, thu nạp thêm đệ tử để mở rộng môn phái." Thông Thiên hiểu rằng bế quan chỉ là kế sách nhất thời, Bồng Lai tiên đảo dù là động thiên phúc địa đỉnh tiêm nhưng các đệ tử đều có tạo hóa riêng.

Sau thời gian dài, đệ tử đời thứ hai của Tiệt giáo đã có tiến bộ vượt bậc.

Nay không còn là lúc phải thu mình phát triển nữa, cũng không cần tự nhốt mình ở Bồng Lai đảo, đã đến lúc phải rời đảo để rèn giũa bản thân.

Thánh nhân Tam giáo cũng không dám dễ dàng tính kế đệ tử Tiệt giáo nữa.

Hơn nữa Phong Thần lượng kiếp sắp khởi động, Hồng Quân hy vọng dùng kiếp này để khống chế Thánh nhân Thiên Đạo, tiêu trừ nhân quả Hồng Hoang và xóa bỏ dấu vết của cựu triều.

Thông Thiên cũng có thể đi ngược lại, thi triển thủ đoạn trong Phong Thần, lúc đó ai chịu thiệt còn chưa biết chừng.

Nghe Thông Thiên nói có thể rời Bồng Lai đảo, thậm chí có thể đi thu đồ, đám đệ tử đều vô cùng mừng rỡ.

Lần này Thông Thiên sát Thánh nhân, trấn áp Đạo Tổ khiến đệ tử Tiệt giáo ai nấy đều nở mày nở mặt, sau này sinh linh Hồng Hoang

gặp bọn họ ai mà không nể sợ vài phần.

Sau khi phân phó mọi việc, Thông Thiên cho các đệ tử lui xuống, chỉ giữ lại Triệu Công Minh và Vân Tiêu.

"Đệ tử kỹ kém hơn người, bị Nhiên Đăng đạo nhân thu vào trong Linh Cữu Đăng, nay hai mươi bốn viên Định Hải Châu cũng bị đệ tử Xiển giáo trộm mất, đệ tử có lỗi với sự dạy bảo của Sư tôn." Triệu Công Minh hổ thẹn nói.

Hai mươi bốn viên Định Hải Châu là pháp bảo do Thông Thiên ban tặng, sau khi bị Nhiên Đăng trấn áp thì bảo vật này cũng không rõ tung tích.

"Thắng bại là chuyện thường tình của nhà binh, người tu luyện chúng ta càng không nên để bụng." Thông Thiên thản nhiên cười, Nhiên Đăng đạo nhân vốn là kiếp nạn định sẵn của Triệu Công Minh, nay thoát chết trong đại kiếp, chờ đợi Triệu Công Minh lại là một cơ duyên khác.

"Vật này là hậu thiên linh bảo Kim Tiền Ấn, nó ngưng tụ tài đạo đại vận của thiên địa, hợp với ngươi nắm giữ." Kim Tiền Ấn trông như được đúc từ vô số tiền vàng thế gian, nhưng lại mang một vận thế khó lường.

Bảo vật này do Thông Thiên đích thân luyện chế cho Triệu Công Minh, có khả năng đánh lạc pháp bảo người khác, vô cùng bá đạo.

Triệu Công Minh nhận lấy, phát hiện Kim Tiền Ấn tuy là hậu thiên linh bảo nhưng uy nghiêm thánh đạo bên trong còn vượt xa tiên thiên linh bảo thượng phẩm.

Đại thế tài vận trong đó dường như có liên quan mật thiết đến y.

"Đa tạ lão sư ban bảo!" Triệu Công Minh mừng rỡ cuống quýt khấu tạ.

“Đi đi!” Thông Thiên gật đầu, “Vi sư còn có nhiệm vụ giao cho các ngươi.” Nghe có nhiệm vụ, Triệu Công Minh và Tam Tiêu sốc lại tinh thần.

“Vi sư tính toán thấy ở phía Thanh Khâu cách đây mười ức dặm có một Ngũ Hành Hỗn Nguyên Linh Thai đang dựng dục, sinh linh bên trong có duyên với Tiệt giáo ta.

Các ngươi hãy đi thu phục sinh linh này về môn hạ làm đệ tử nội môn.” Ngũ Hành Hỗn Nguyên Linh Thai đó chính là hậu duệ của Phượng Hoàng nhất tộc thượng cổ, cũng là con khổng tước đầu tiên giữa trời đất – Khổng Tuyên.

Nội hàm của Khổng Tuyên vô cùng phi phàm, tu hành Tiên Thiên Ngũ Hành đại đạo, đệ tử như vậy Thông Thiên không thể bỏ qua.

Nhận được pháp chỉ, Tam Tiêu và Triệu Công Minh cùng rời Bích Du cung.

Thông Thiên bấm tay tính toán, cũng đã đến lúc y nên ra ngoài đi dạo.

Nay đệ tử Tiệt giáo xuất quan, tu vi và thực lực đã tiến bộ vượt bậc, đủ sức ứng phó với cục diện Hồng Hoang hiện tại.

Kể từ sau cuộc chiến Vu Yêu, Nhân tộc bắt đầu thực sự trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang.

Tam Hoàng Ngũ Đế liên tiếp xuất thế làm khí vận Nhân tộc hưng thịnh đến cực hạn, kéo theo tu vi của Thánh sư Lão Tử và Thánh mẫu Nữ Oa tăng mạnh.

Trong số các Thánh nhân Thiên Đạo, Lão Tử nhìn thì có vẻ cô độc một mình nhưng thực chất lại hưởng rất nhiều khí vận đại giáo.

Nữ Oa là Thánh mẫu Nhân tộc nên nhân quả từ lượng kiếp sẽ không vướng vào nàng.

Chỉ là Nhân tộc hiện nay chưa đủ mạnh, chưa có địa vị trong Hồng Hoang.

Tiệt giáo chủ trương hữu giáo vô loại, vạn tiên triều bái, vốn xếp đầu trong Tam giáo.

Từ sau kế hoạch của Thông Thiên, Xiển và Phật tranh chấp, nay Tiệt giáo đã trở thành đệ nhất đại giáo danh phó kỳ thực, bất luận tu vi hay địa vị đều đứng đầu Hồng Hoang.

Nếu Thông Thiên tiếp tục đóng cửa dạy dỗ thì đã trái với sơ tâm lập giáo, y không muốn thấy điều đó.

Thiên Đạo Hồng Quân đã hạ ván cờ, Thông Thiên cũng sẽ can thiệp vào.

Nay xoay xở với Hồng Quân, Thông Thiên rõ ràng đang chiếm thế thượng phong.

Sau khi sắp xếp xong mọi việc, Thông Thiên hướng về Cửu U mà đi.

Chuyến đi Cửu U này là để đòi một món nhân quả từ Minh Hà lão tổ.

Thông Thiên đã tính ra được một vài điều thú vị: Tây Phương nhị thánh muốn động đến Địa Tạng trong địa phủ.

Nay thánh vị Thiên Đạo còn trống, Tây Phương giáo để tranh đoạt khí vận chắc chắn sẽ đưa Địa Tạng lên thế chỗ.

"Không biết nếu bần đạo nẫng tay trên Địa Tạng thì Tây Phương nhị thánh sẽ phản ứng ra sao." Thông Thiên cười dài một tiếng, bay về phía Cửu U.

Tại Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán.

Một ngày nọ, bên ngoài Ngũ Trang Quán linh quang lấp lánh, Trấn

Nguyên Tử tâm sinh cảm ứng biết có nhân vật lớn sắp đến nên từ sáng sớm đã đợi sẵn bên ngoài.

Bên cạnh lão, hai vị đồng tử bưng Nhân Sâm Quả cung kính chờ đợi.

Quả nhiên chốc lát sau, hai vị đạo nhân từ hư không hạ xuống.

Một người cưỡi thanh ngưu, một người đạp tường vân, gần như trong chớp mắt đã đáp xuống Ngũ Trang Quán.

Đó chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn và Lão Tử.

"Trấn Nguyên Tử đạo hữu quả nhiên phi phàm, đã biết trước chúng ta sắp đến!" Lão Tử xuống ngưu, chào hỏi Trấn Nguyên Tử.

Nguyên Thủy nhìn quanh rồi nói: "Ngũ Trang Quán của đạo hữu tuy nhỏ nhưng linh khí sung túc, dù là Ngọc Hư cung của bần đạo cũng không sánh bằng." Trấn Nguyên Tử cười nói: "Ngũ Trang Quán chỉ là miếu nhỏ, sao bì được với động thiên phúc địa như Côn Luân Hư, Thiên Tôn khách khí rồi." Dứt lời, Trấn Nguyên Tử phất tay, hai đạo đồng cung kính dâng Nhân Sâm Quả đến trước mặt hai vị Thánh nhân.

"Đây là linh quả kết được trong Ngũ Trang Quán, mời hai vị đạo hữu thưởng thức." Lão Tử thấy linh quả tinh khiết trong suốt, mang theo thần vận đại đạo thì thầm khen: "Hẳn đây là Nhân Sâm Quả trong truyền thuyết!

Vật này quả nhiên bất phàm." Nguyên Thủy cũng liên tục tán thưởng: "Nhân Sâm Quả là một trong mười đại tiên thiên linh căn, nghe đồn ăn một quả có thể lập địa phi thăng thành Nhân Tiên." "Nguyên Thủy đạo hữu chưa biết hết, nếu là những quả dựng dục từ thuở Khai Thiên, người phàm ăn một quả có thể trực tiếp tam hoa tụ đỉnh, hóa thành Đại La Kim Tiên!" Trấn Nguyên Tử nói thẳng, chỉ là

lúc này lão hơi ngạc nhiên, hai vị Thánh nhân vốn mắt cao hơn đỉnh đầu, sao hôm nay lại nói lời dễ nghe như vậy?

Không dưng mà đến, e rằng hai vị Thánh nhân này ý đồ không tốt.

Lão Tử dường như nhìn thấu tâm tư của Trấn Nguyên Tử nên trực tiếp mở lời: "Nhân Sâm Quả tuy quý nhưng với tu vi Chuẩn Thánh đỉnh phong của đạo hữu thì có ăn thêm bao nhiêu cũng khó lòng đột phá.

Nếu có cơ hội tham ngộ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đạo hữu có bằng lòng chăng?" Nghe Lão Tử hỏi, Trấn Nguyên Tử sững sờ rồi cười nói: "Chứng đạo Hỗn Nguyên đâu có dễ dàng như vậy, đạo hữu đừng đùa giỡn bần đạo." Trong lòng Trấn Nguyên Tử hiểu rất rõ nhưng vẫn giả vờ hồ đồ, ý đồ của Lão Tử đã rõ ràng: Muốn lão nhập kiếp để trở thành Thánh nhân Thiên Đạo cao cao tại thượng kia.

Nhưng Trấn Nguyên Tử lại không mặn mà với thánh vị Thiên Đạo, một khi thành Thánh nhân Thiên Đạo sẽ phải gánh vác vô số nhân quả, lo lắng bị người khác tính kế.

Hơn nữa lão là Địa Tiên chi tổ, nếu lão thành Thánh nhân Thiên Đạo thì đối với mạch Địa Tiên chưa chắc đã là chuyện tốt.

Tranh chấp giữa Thông Thiên và chư thánh, Trấn Nguyên Tử nhìn rất thấu đáo.

Thiên Đạo ngụy thiện, lão không muốn dính vào nhân quả đó, ngộ nhỡ sơ sẩy e rằng cả cơ nghiệp mạch Địa Tiên cũng tiêu tan.

Nguyên Thủy không hiểu tâm tư của Trấn Nguyên Tử, lúc này nói thẳng: "Nay Thiên Đạo quy nhất, thánh vị còn khuyết.

Bần đạo nguyện ý đứng ra dàn xếp để đạo hữu hóa thân vào Thiên Đạo, trở thành Thánh nhân Thiên Đạo cao cao tại thượng." Nguyên Thủy lúc này vô cùng tự mãn, tưởng rằng Trấn Nguyên Tử sẽ xúc

động vạn phần, thậm chí sẽ cố ý nịnh bợ.

Nhưng lão đã phải thất vọng, Trấn Nguyên Tử hoàn toàn không để tâm.

"Đa tạ hảo ý của đạo hữu, bần đạo ở Ngũ Trang Quán tiêu dao tự tại, không muốn phải nhọc lòng như vậy." Trấn Nguyên Tử bất động thanh sắc nói.

Chương 80

Thấy Trấn Nguyên Tử nói thế, Nguyên Thủy thầm mắng trong lòng, lão già này đúng là dầu muối không thấm.

"Đạo hữu có biết đó là Thiên Đạo pháp chỉ, nếu không tuân theo e rằng sẽ bị Thiên Đạo phản phệ!" Nguyên Thủy định lấy Thiên Đạo ra để trấn áp Trấn Nguyên Tử một phen.

Ngờ đâu lời vừa thốt ra, Trấn Nguyên Tử cười lạnh một tiếng, lửa giận bốc lên: "Hóa ra đạo hữu đến đây để đe dọa phản phệ Ngũ Trang Quán của ta sao!

Đạo bất đồng bất tương vi mưu.

Mở cửa, tiễn khách!" Trấn Nguyên Tử hừ lạnh, thậm chí thu hồi cả Nhân Sâm Quả định tặng cho Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy trợn mắt hốc mồm, không ngờ Trấn Nguyên đại tiên lại cứng rắn như thế.

"Trấn Nguyên Tử đạo hữu, sao đến mức này?" Lão Tử có chút mộng mị, chứng đạo thành Thánh là điều mà tu sĩ Hồng Hoang mong đợi nhất.

Chuyện này nếu xảy ra với bất kỳ sinh linh nào khác chắc chắn họ sẽ mừng rỡ điên cuồng.

Nhưng Trấn Nguyên Tử vừa nghe xong đã đuổi hai người ra ngoài.

Không chỉ Lão Tử mông lung mà ngay cả Nguyên Thủy cũng ngơ ngác liên hồi.

Trấn Nguyên Tử cười lạnh: "Ngày trước chí hữu Hồng Vân của ta có được Hồng Mông Tử Khí, cứ ngỡ là cơ duyên chứng đạo để

thành Thánh nhân Thiên Đạo, nào ngờ cuối cùng lại vì vướng vào nhân quả Thiên Đạo mà chết.

Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán chỉ là nơi nhỏ bé, không dám mưu cầu tạo hóa Hồng Hoang, cũng không tranh giành địa bàn, đa tạ hảo ý của hai vị Thánh nhân." Trấn Nguyên Tử nói xong liền đóng chặt sơn môn.

Trong Ngũ Trang Quán, hai vị đồng tử nhìn nhau trân trối.

"Lão gia, làm vậy có gì đó không ổn thì phải, dù sao hai vị kia cũng là Thánh nhân Thiên Đạo." Một đồng tử dè dặt nhắc nhở.

Sắc mặt Trấn Nguyên Tử dịu lại đôi chút: "Thánh nhân thì đã sao, trên Bồng Lai đảo, hành vi của Thánh nhân chư thần Hồng Hoang đều nhìn rõ, tính kế lẫn nhau, thậm chí sát lục.

Nếu dính vào nhân quả đó, e rằng cơ nghiệp Ngũ Trang Quán cũng không giữ nổi." "Lão gia nói rất phải." Hai vị đồng tử hiếm khi thấy Trấn Nguyên Tử nổi giận, hôm nay thật sự được mở mang tầm mắt.

Tiễn được Nguyên Thủy và Lão Tử đi rồi, Trấn Nguyên Tử trong lòng thở dài cảm khái.

Thiên Đạo vô tình, vận mệnh chúng sinh đều nằm trong tay Thiên Đạo.

Dù có chứng đạo cũng chưa chắc thoát khỏi sự khống chế của Thiên Đạo, trừ phi có được đại nghị lực, đại khí vận và đại tu vi như Thông Thiên mới có thể tự tại giữa chư thánh, thậm chí còn mưu cầu được nhiều lợi ích hơn.

Trấn Nguyên Tử tự biết mình không có mưu lược và tu vi như Thông Thiên nên tuyệt đối không can thiệp vào nhân quả Thiên Đạo.

Căn cơ mạch Địa Tiên tuy sâu nhưng chút gia sản này hoàn toàn không đủ để đem ra đánh cược.

Hồng Hoang có bốn đại giáo, Phong Thần lượng kiếp hiện tại Trấn Nguyên Tử tự nhiên không muốn dính dáng vào.

Bên ngoài Ngũ Trang Quán, Nguyên Thủy và Lão Tử mặt mày ủ rũ.

"Trấn Nguyên Tử tâm khí cao ngạo, thật khó nói chuyện, lần này đến Ngũ Trang Quán ngay cả cây Nhân Sâm Quả cũng chưa được thấy." Nguyên Thủy thở dài, cứ luyến tiếc mấy quả Nhân Sâm Quả bị Trấn Nguyên Tử thu lại.

Lão Tử lắc đầu: "Trấn Nguyên Tử tu vi đạm bạc, sớm đã thoát ly ngoài Ngũ Hành, không vào Thiên Đạo.

Lần này lão không muốn dính nhân quả Thiên Đạo cũng là lẽ thường tình." Nguyên Thủy nhíu mày: "Cứ như vậy e rằng Tây Phương giáo sẽ chiếm tiên cơ, nếu Thánh nhân thứ sáu của Tử Tiêu cung là sinh linh Tây Phương giáo thì sau này chúng ta hành sự sẽ bị kiềm chế." "Thánh nhân Thiên Đạo phải có công đức tại thân, Trấn Nguyên Tử là thích hợp nhất!" Lão Tử suy tính, Trấn Nguyên Tử lập nên mạch Địa Tiên nên có công đức Thiên Đạo, tuy chưa chứng đạo nhưng tu vi cực kỳ đáng sợ.

Hiện nay trong Hồng Hoang người có đại công đức chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Minh Hà lão tổ ở Huyết Hải có công đức sáng lập tộc A Tu La và bình định lệ khí Huyết Hải, nhưng Minh Hà là sinh linh Cửu U, Lão Tử và Nguyên Thủy tự nhiên không muốn dây vào.

"Nghe nói vị ở Đại Tố Thiên kia muốn lập Côn Bằng làm Thánh, không biết sư huynh thấy thế nào?" Nguyên Thủy lần này vốn tự tin sẽ kéo được Trấn Nguyên Tử vào trận doanh, nhưng giờ xem ra hy vọng mong manh.

Lão Tử lắc đầu: "Cửu Thiên Côn Bằng là tàn dư Yêu tộc, năm đó làm Yêu sư đã luyện chế Đồ Vu Kiếm giết hại bao nhiêu Nhân tộc, nay tuy ở Bắc Hải có thế lực không nhỏ nhưng rốt cuộc vẫn không lên được mặt bàn." Nguyên Thủy cũng cười lạnh: "Lũ thấp sinh noãn hóa cũng chỉ đến thế, nhưng thánh vị thứ sáu tuyệt đối không thể rơi vào tay Tây Phương giáo, nếu thật sự không còn cách nào thì đành phải giúp Nữ Oa một tay vậy." Lão Tử gật đầu, dù sao cũng không thể để thánh vị lọt vào tay Tây Phương.

Hai người suy đi tính lại rồi bay về hướng Thiên Ngoại Thiên.

Trong Huyết Thần Cung, Minh Hà lão tổ và Thông Thiên đã luận đạo từ lâu.

Thông Thiên nay đã là Hỗn Nguyên thập nhị trọng thiên, mang tư chất Hồng Mông Ma Thần, sự lĩnh ngộ đạo pháp sâu sắc đến nhường nào.

Đối với Minh Hà lão tổ, đây là một đại tạo hóa.

Sau buổi luận đạo, Minh Hà lão tổ đắm chìm trong đó hồi lâu không dứt ra được.

"Kiến giải của đạo hữu thực sự khiến Minh Hà ta mở mang tầm mắt!

Nếu có thể luận đạo thêm vài lần nữa, chứng đạo Hỗn Nguyên chắc cũng không còn xa vời." Thông Thiên gật đầu: "Đạo hữu nay đã trảm Tam thi, tu vi và công đức đã viên mãn nhưng vẫn không thể chứng đạo, ngươi có biết tại sao không?" Nghe Thông Thiên nói vậy, Minh Hà lão tổ rúng động.

Trong tay Minh Hà có Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm và Thập nhị phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Sau khi dung hợp Nguyên Đồ và A Tỳ sẽ thành tiên thiên chí bảo

đỉnh tiêm.

Dựa vào những pháp bảo này và công đức sáng lập tộc A Tu La, Minh Hà đã sớm trảm đi Tam thi.

Theo lý thì trảm Tam thi là có thể chứng đạo, nhưng Minh Hà vẫn mãi không bước ra được bước cuối cùng.

"Cảm vấn đạo hữu, rốt cuộc là vì sao!" Giọng Minh Hà run rẩy.

Việc chứng đạo đã trở thành tâm ma của lão, năm xưa sáng lập tộc A Tu La chứng đạo thất bại đã khiến lão bị chư thần mỉa mai không biết bao lâu.

"Thiên Đạo công đức!" Thông Thiên trịnh trọng nói.

"Tam thi đã trảm, nhưng nguyên thần của đạo hữu không thể chứng Hỗn Nguyên, đó là vì nguyên nhân Thiên Đạo công đức.

Một bộ phận nguyên thần của ngươi đã dung hợp với Thiên Đạo công đức, dẫn đến nguyên thần không viên mãn, sao có thể chứng đạo?" Điểm này Thông Thiên cũng chỉ nhìn ra sau khi trảm đi thánh vị.

Thứ này ở Hồng Hoang là quyền lực tối cao, thành Thánh bằng công đức vốn có định số, nếu Thiên Đạo không muốn thì vĩnh viễn không thể thành Thánh.

Đó chính là nguyên nhân cuối cùng.

Minh Hà lão tổ run rẩy, không ngờ công đức sáng lập tộc A Tu La lại trở thành rào cản chứng đạo.

"Thành Thánh bằng công đức, hóa ra là vậy.

Thánh nhân công đức có thể mượn thánh uy Thiên Đạo để ngồi vững thánh vị, vị ở Tử Tiêu cung kia sao có thể cho phép bần đạo chứng đạo!" Ánh mắt Minh Hà tối sầm lại, lão không thể giống như Thông Thiên mà tự trảm cảnh giới.

Muốn trảm đạo quả đồng nghĩa với việc hủy diệt cả tộc A Tu La, điều này rõ ràng không thực tế.

Chẳng lẽ cả đời này lão không thể chứng đạo?

Thông Thiên nhìn thấu lo lắng của Minh Hà: "Cơ duyên chứng đạo của đạo hữu nằm ở Bình Tâm điện, theo ta đến đó một chuyến, đạo hữu tự khắc sẽ hiểu." Minh Hà lão tổ chấn động, cơ duyên ở Bình Tâm điện mà lão tính toán bấy lâu không ra một tia nào.

Hai người nhanh chóng tới trước Bình Tâm điện.

Trong hư không hoa Bỉ Ngạn nở rộ, một con đường lớn hiện ra dẫn dắt hai người vào trong.

"Đạo hữu yên tâm, Bình Tâm điện này bỗng chốc trở nên rạng rỡ hẳn lên." Trong điện, Hậu Thổ thấy Thông Thiên đến, gương mặt hiện lên vẻ vui mừng.

Bình Tâm điện vốn hiu quạnh, ngay cả một người để trò chuyện cũng không có.

"Đạo hữu khách khí rồi." Thông Thiên và Minh Hà lần lượt ngồi xuống.

Thông Thiên không vội, thong thả thưởng thức tiên trà, trò chuyện rôm rả với Hậu Thổ.

Minh Hà lão tổ thì không ngồi yên được, nhìn Thông Thiên rồi nhịn không được hỏi: "Đạo hữu nói cơ duyên chứng đạo của bần đạo ở Bình Tâm điện, bần đạo tham ngộ hồi lâu vẫn không thấy được chút gì." "Ha ha ha!" Thông Thiên thản nhiên cười, thầm nghĩ Minh Hà đúng là nôn nóng.

Chương 81

“Minh Hà vướng bận công đức, nhưng công đức lại có thể giúp ngồi vững thánh vị, thánh vị đó chính là ở trong Lục Đạo Luân Hồi.” Thông Thiên trực tiếp chỉ ra điểm mấu chốt.

Nghe vậy, ánh mắt Hậu Thổ hiện lên vẻ dị thường.

Trong Lục Đạo Luân Hồi vốn có sáu vị trí Thánh nhân Luân Hồi, mỗi vị trí đều đủ sức sánh ngang Thánh nhân Thiên Đạo.

Nhưng Thiên Đạo chí cao, Hồng Quân có ý đè nén Cửu U địa phủ nên chưa từng có vị trí Thánh nhân Luân Hồi nào được lập ra.

Nay Thông Thiên nhắc đến khiến Hậu Thổ có chút đắn đo.

Nếu lập thánh vị Luân Hồi, điều đó đồng nghĩa với việc Cửu U chính thức ly khai khỏi Thiên Đạo.

Thiên Đạo sẽ không còn quản hạt được Cửu U nữa, và sáu vị Thánh nhân Luân Hồi sẽ trấn giữ khí vận của cả Cửu U.

Điều này cũng đồng nghĩa với việc trực tiếp trở mặt với Hồng Quân.

Vì vậy Hậu Thổ còn do dự, Thiên Đạo Lục Thánh đã viên mãn, trong khi căn cơ Cửu U còn nông cạn.

Minh Hà lão tổ cũng hiểu rõ lợi hại nên im lặng không dám lên tiếng.

Thông Thiên nhìn ra sự lo ngại của hai người.

“Thiên đạo luân chuyển, đại đạo vận hành, Hồng Hoang từ thuở sơ sinh đến nay lượng kiếp không dứt, nay Thiên Đạo ban xuống Phong Thần Bảng, khởi đầu Phong Thần lượng kiếp.

Hai vị biết Hồng Hoang có lượng kiếp, nhưng có bao giờ biết được nguyên nhân thực sự đằng sau lượng kiếp đó không?" Minh Hà lắng nghe: "Chẳng lẽ các cuộc đại chiến trong Hồng Hoang không phải để tranh giành địa bàn hay vì cuộc chiến giữa các đạo thống sao?

Còn nguyên nhân nào khác?" Minh Hà hỏi vậy, Thông Thiên cũng không phủ nhận.

"Trận chiến Tam Tộc, kẻ đứng sau giật dây là Ma Tổ La Hầu.

La Hầu âm thầm tính kế tất cả khiến Tam Tộc suy tàn và phải rút khỏi Hồng Hoang.

Sau đó Hồng Quân treo cao ngọn cờ thế thiên hành đạo, liên hợp với các tiên thiên ma thần công phạt La Hầu.

Từ sau trận chiến đó, Hồng Hoang Thiên Đạo ra đời, chẳng lẽ với năng lực của Thiên Đạo lại không có cách nào khống chế hướng đi của lượng kiếp sao?" Thông Thiên kể lại các cuộc lượng kiếp trong Hồng Hoang.

Lúc Vu và Yêu phồn vinh nhất, tuy có xung đột nhưng chưa đến mức tử vong.

Thiên Đạo đã vạch ra tất cả, Đế Tuấn muốn vị trí Thiên Đế nên khí vận quá thịnh.

Vu tộc liền tạo ra Đồ Vu Kiếm làm mất đi phân nửa khí vận Thiên Đình, vừa luyện được chí bảo khắc chế Vu tộc, vừa phá hoại khí vận Thiên Đình.

Tiếp đó là Kim Ô thiêu đốt đại địa, Khoa Phụ đuổi mặt trời, Hậu Nghệ bắn rụng mặt trời, dẫn đến quan hệ hai tộc không thể điều hòa mà khai chiến triệt để.

Cuối cùng Cộng Công đâm đầu vào Bất Chu Sơn khiến cả hai tộc Vu Yêu đều gần như bị tiêu diệt.

Hậu Nghệ bắn rụng mặt trời được công đức Thiên Đạo, nhưng kết cục cuối cùng lại bị tính kế, nay bị nhốt trên Thái Âm Tinh, vì một đạo chấp niệm mà phải chặt cây Nguyệt Quế.

Nay Phong Thần lượng kiếp, trời đất cũng không có tranh chấp đạo thống, Tam giáo đã lập, vận thế Thánh nhân chỉ có ngày càng mạnh.

Thông Thiên chỉ ra rằng việc Hồng Quân ban Tru Tiên trận chính là dùng tay y để thúc đẩy lượng kiếp, dẫn đến các Thánh nhân tàn sát lẫn nhau.

Mục đích cuối cùng của Hồng Quân là xóa bỏ hoàn toàn dấu ấn của các sinh linh cựu triều.

"Sau Phong Thần đại kiếp, nếu bần đạo đoán không lầm, các Thánh nhân Thiên Đạo chắc chắn sẽ bị Thiên Đạo hạn chế, không được can thiệp vào sự biến hóa của Hồng Hoang.

Khi Thiên Đạo thống lĩnh toàn bộ khí vận Hồng Hoang cũng là lúc bọn họ ra tay với địa phủ.

Sau đó Thánh nhân rút khỏi Hồng Hoang, Thiên Đình thống ngự bát hoang lục hợp, Nhân tộc làm chủ Hồng Hoang, Thiên Đình sẽ quản lý phủ tạng, Lục Đạo sẽ bị can thiệp bởi địa phủ.

Đến lúc đó, khí vận Cửu U chắc chắn sẽ bị Thiên Đình nắm giữ, e rằng Bình Tâm Đại Đế như đạo hữu cũng chỉ là một quân chủ luân hồi trên danh nghĩa mà thôi." Thông Thiên phân tích rành mạch, thậm chí còn chi tiết hơn những gì y từng nói với Lão Tử.

Hậu Thổ khác với Lão Tử, Lão Tử là Thánh nhân Thiên Đạo nên không thể phản lại, còn đạo của Hậu Thổ ngang hàng với Thiên Đạo, nắm giữ quân bài có thể chế ước Thiên Đạo.

Minh Hà lão tổ há hốc mồm, dường như không thể tin nổi.

“Thiên Đạo vô tình, luân chuyển vạn vật, thực chất đều do một tay Hồng Quân thao túng cả!” Ánh mắt Hậu Thổ hiện lên tia sáng lạnh lẽo.

“Thứ mà Hồng Quân kiêng kỵ căn bản không phải ta, mà là ấn ký của Bàn Cổ đại thần còn sót lại trong Hồng Hoang.

Nếu có ngày Bàn Hoàng trở lại, vị thế chủ tể Hồng Hoang của Hồng Quân sẽ hữu danh vô thực!

Cho nên lão mới phải xóa bỏ ấn ký cựu triều, bóp chết mọi mối đe dọa từ trong trứng nước.” Hậu Thổ thao thao bất tuyệt, thực chất sau khi Thông Thiên điểm phá, nàng đã nhìn thấu mọi chuyện hơn ai hết.

“Hôm nay nghe đạo hữu luận đàm, Hậu Thổ ta thu hoạch được rất nhiều, sáu vị trí Thánh nhân Luân Hồi này nhất định phải lập!” Thông Thiên mỉm cười, Hậu Thổ quả là người thông minh.

Nay nhân quả giữa Tiệt giáo và Cửu U không hề nhỏ, nếu Hậu Thổ trỗi dậy, cục diện của Thông Thiên sẽ thuận lợi hơn nhiều.

“Minh Hà, ngươi có nguyện ý bái nhập Lục Đạo Luân Hồi, làm Đạo chủ của A Tu La đạo chăng?” Trong hư không xuất hiện một đồ đằng màu xanh lá, vô cùng phức tạp, tỏa ra hơi thở tường hòa, thần thánh.

Cảm ứng kỹ sẽ thấy được sự nặng nề gánh vác vạn vật.

Thông Thiên ngẩng đầu nhìn, đó chính là vòng xoay Lục Đạo Luân Hồi trong truyền thuyết.

Giống như Hồng Quân với Thiên Đạo, đây chính là hình thái cụ thể của đại đạo Lục Đạo Luân Hồi.

Mỗi một vòng xoay đại diện cho một con đường luân hồi.

Lục đạo hợp nhất chính là đại đạo chí bảo mạnh nhất trong Hồng

Hoang.

Minh Hà lão tổ vô cùng kích động, lúc này lão đã hiểu vì sao Thông Thiên nói cơ duyên chứng đạo của lão nằm ở đây.

Minh Hà lão tổ vẻ mặt trang nghiêm, bắt đầu cáo thị với trời đất Hồng Hoang: "Luân hồi đại đạo tại thượng, ta là Minh Hà, nguyện ý hóa thân vào Lục Đạo Luân Hồi, trấn áp A Tu La đạo!" Minh Hà Lão Tổ thần sắc nghiêm nghị, bắt đầu chiêu cáo thiên địa Hồng Hoang.

Đạo âm minh minh, vang vọng chư thiên.

Trong Hồng Hoang, chư thiên thần linh gần như đều cảm thụ được một cỗ ý chí này.

"Minh Hà Lão Tổ muốn hóa thân vào Lục Đạo Luân Hồi, trở thành A Tu La Đạo đạo chủ!" Nguyên Thủy và Lão Tử trong lòng kinh ngạc, dường như ý thức được việc sắp phát sinh.

Dưới Lục Đạo Luân Hồi đích thực có sáu đại thánh vị vẫn luôn để trống.

Nay Minh Hà Lão Tổ bỗng nhiên chiêu cáo thiên địa, hóa thân vào Lục Đạo Luân Hồi, khiến Nguyên Thủy và Lão Tử đồng thời biến sắc.

Lão Tử trầm giọng nói: "Minh Hà Lão Tổ e rằng không chỉ đơn giản là đạo chủ A Tu La Đạo như thế, Minh Hà Lão Tổ chấp chưởng A Tu La nhất tộc, tộc này vốn thuộc về Cửu U, nay thánh vị tại tay, Minh Hà Lão Tổ tất nhiên chứng đạo!" "Sư huynh, Minh Hà Lão Tổ định chứng đạo tại thời khắc này sao?" Nguyên Thủy trong lòng hiển nhiên có vài phần kinh hãi, trong mắt Nguyên Thủy, vốn không coi trọng Luân Hồi thánh vị.

Lục Đạo Luân Hồi tự nhiên không thể sánh được với Thiên Đạo thánh vị cao cao tại thượng.

Nhưng nghe thấy Minh Hà Lão Tổ có thể chứng đạo thành thánh, trong lòng Nguyên Thủy liền không thoải mái.

"Minh Hà chứng đạo, là đại thế sở xu, cũng nằm trong thường lý, chỉ là Luân Hồi thánh vị xuất thế, đại biểu cho vị ở trong Cửu U kia, e rằng muốn ra tranh đoạt khí vận Hồng Hoang." Lão Tử ngữ trọng tâm trường nói, e rằng cục thế Hồng Hoang sau này sẽ càng thêm phác sóc mê ly.

Trong Tử Tiêu Cung, đôi mắt Hồng Quân thấu xuất u quang vô tận.

Bên cạnh Hồng Quân, có một đạo nhân thần sắc âm trầm, lộ ra mấy phần âm lãnh.

"Xem ra Hồng Hoang cũng không thái bình a, vị ở Cửu U kia tự hồ không cam tâm bị trấn áp trong Bình Tâm Điện, nay A Tu La Đạo đạo chủ xuất thế, Thiên Đạo cũng không pháp ngăn chặn U Minh giới phát triển rồi sao!" Đạo nhân với đôi mắt hiện lên hai màu âm dương, mặc một bộ Lăng Tiêu đạo bào điểm xuyết từng sợi ô quang.

Có thể đàm đạo sòng phẳng với Hồng Quân, hiển nhiên là tồn tại cùng bối phận với Hồng Quân.

"Sắc phong Lục Đạo là chuyện sớm muộn, Thiên Đạo tuần hoàn, Hồng Hoang đại thế biến hóa cũng nằm trong thường lý." Hồng Quân bất động thanh sắc nói, nhưng nội tâm ba động thế nào, chỉ có lão mới biết.

Chương 82

Nếu không phải Thông Thiên - tên khuấy đảo gậy quấy phân kia làm ra bao nhiêu chuyện rắc rối, U Minh giới cũng không nhanh chóng trở thành tâm phúc đại họa như vậy.

Hậu Thổ dường như sát giác được Thiên Đạo dị động, nay bắt đầu có động tác.

Hồng Quân dự tính, Minh Hà Lão Tổ sắc phong A Tu La Đạo đạo chủ, cũng chỉ là cái bắt đầu mà thôi.

E rằng, Lục Đạo thánh vị sẽ lần lượt xuất thế, được Hậu Thổ bổ toàn.

Tất cả nhân quả này, đều vì Thông Thiên kia!

"Lục Áp, bần đạo đánh cược với ngươi một ván." Hồng Quân ngước mắt nhìn về phía đạo nhân.

Đạo nhân này chính là Thiên Địa Ma Thần Lục Áp đạo nhân.

Trong Hồng Hoang có câu: "Tiên hữu Hồng Quân hậu hữu thiên, Lục Áp đạo nhân tại tiền." Chính là vị Lục Áp đạo nhân này.

"Lấy gì làm cược?" Lục Áp đạo nhân hứng thú nhìn về phía Hồng Quân.

"Trong đệ tử của ngô, có một người phản xuất Huyền môn, lại phân đi ba thành thiên địa khí vận, nếu có thể tìm cách đoạt lại ba thành khí vận kia, có thể để ngươi nhập chủ Thiên Đạo, đắc một thánh vị." Trong tay Hồng Quân, một quân cờ rơi xuống, nay bàn cờ Hồng Hoang hỗn loạn bất kham.

Hồng Quân hy vọng một quân cờ này có thể trấn áp được toàn bộ cục diện.

“Ba thành thiên địa khí vận đổi lấy một cái Thiên Đạo thánh vị, vụ mua bán này tương đương có lời.” “Bần đạo cược với ngươi.” Lục Áp đạo nhân vốn là Ma Thần chi thân, không được Hồng Hoang thừa nhận, không thể nhiễm chỉ công đức Hồng Hoang.

Nếu có thể đắc được ba thành Thiên Đạo khí vận, tọa hưởng thánh vị Hồng Hoang, sau này tiền đồ vô lượng, thậm chí con đường tu hành đều sẽ một mảnh quang minh.

Chí ít có thể đường hoàng mưu đồ công đức Hồng Hoang.

“Đệ tử kia lại dám phản xuất Huyền môn, mang đi ba thành thiên địa khí vận, ngay cả ngươi cũng không làm gì được, xem ra có mấy phần bản sự.” Lục Áp đạo nhân cười như không cười nhìn hướng Hồng Quân.

Hồng Quân cười lạnh một tiếng: “Chớ có tiểu khán người này, bần đạo còn suýt chút nữa chịu thiệt thòi lớn.” Trong Cửu U, Minh Hà Lão Tổ tự nhiên không biết việc mình hóa thân vào Lục Đạo Luân Hồi lại dẫn khởi nhiều người chú ý đến vậy.

Lúc này trong đạo luân Lục Đạo Luân Hồi, A Tu La Đạo đạo ấn ầm ầm rơi xuống, hóa vào mi tâm Minh Hà Lão Tổ.

Toàn thân Minh Hà hào quang đại tác, vô tận u minh chi khí gia thân.

Toàn bộ Huyết Hải dường như đều bị Minh Hà triệt để luyện hóa.

Một đạo u u khí tức tán khai, Minh Hà Lão Tổ thở ra một ngụm trọc khí.

Khi mở mắt ra, thiên địa càn khôn đều thu hết vào trong một ánh nhìn.

“Chúc mừng đạo hữu chứng đạo Hỗn Nguyên!” Thông Thiên cười lớn thành tiếng, Minh Hà chứng đạo, thật sự là chuyện đáng mừng.

“Đa tạ đạo hữu thành toàn.” Minh Hà Lão Tổ hướng về phía Thông Thiên khom người thi lễ.

“Đã nhập Lục Đạo, làm A Tu La Đạo đạo chủ, Vạn Vật Đỉnh này là từ chỗ Hồng Quân mà có, có thể dùng để phòng thân.” Hậu Thổ khẽ mỉm cười, một vật trong tay rơi vào tay Minh Hà Lão Tổ.

Vật này chính là Hỗn Độn Linh Bảo, ngày đó sau khi Hồng Quân thỏa hiệp đã tặng bảo vật này để bồi tội.

Hôm nay cũng là vật quy nguyên chủ.

“Đa tạ Hậu Thổ nương nương tặng bảo!” Minh Hà Lão Tổ sau khi chứng đạo mới hiểu được sự lợi hại của Hậu Thổ.

Lục Đạo Luân Hồi chỉ riêng A Tu La Đạo đã liên lụy nhân quả vô cùng vô tận.

Tự thân gia trì nhân quả chi lực, trực tiếp đẩy thực lực Minh Hà Lão Tổ lên tới Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên.

Minh Hà sau khi đắc được pháp bảo, tự nhiên đại hỷ, sau đó nhìn về phía Thông Thiên, có chút hưng phấn hỏi: “Lục Đạo Luân Hồi có sáu đại thánh vị, nay đạo hữu đã không còn nơi để đi, sao không bái nhập Lục Đạo Luân Hồi, tọa hưởng một trong các thánh vị?” Trong mắt Minh Hà Lão Tổ, nay Thông Thiên lẻ loi một mình, thậm chí còn kết thù oán với nhiều Thiên Đạo thánh nhân.

Nếu Thông Thiên có thể bái nhập Cửu U, vậy có thể thuận lý thành chương nhận được sự che chở của Hậu Thổ.

Trong mắt Hậu Thổ linh quang khẽ động, cũng nhìn về phía Thông Thiên.

Hiển nhiên, nàng cũng đang đợi câu trả lời của Thông Thiên.

Cũng tại lúc này, hệ thống bỗng nhiên truyền đến tiếng thông báo.

[Đinh!

Đại Đạo Tuyển Trạch Hệ Thống kích hoạt.

Lựa chọn 1: Bái nhập Lục Đạo Luân Hồi, tọa hưởng Luân Hồi thánh vị.

Thưởng: Hỗn Độn Linh Bảo Cửu U Phiên.

Lựa chọn 2: Từ chối trở thành Luân Hồi thánh nhân, trả nhân quả cho Hậu Thổ.

Thưởng: Vị trí Bàn Cổ Điện, khế cơ tiến vào Bàn Cổ Điện.] Thông Thiên không ngờ vào lúc này hệ thống lại giáng lâm.

Lựa chọn thứ nhất, thưởng Hỗn Độn Linh Bảo Cửu U Phiên.

Nghe tên đã thấy phù hợp với Cửu U đại đạo, nếu có thể được sinh linh trong Cửu U nắm giữ, khẳng định uy lực phi phàm.

Nhưng đối với Luân Hồi thánh vị trong Cửu U, Thông Thiên không có nửa điểm hứng thú.

Trong mắt Thông Thiên, bái nhập Cửu U hoàn toàn là hạ thấp cách cục của bản thân.

Hậu Thổ không tuyệt tình như Hồng Quân lấy thánh nhân làm quân cờ, nhưng thánh nhân chung quy vẫn là thánh nhân, không pháp bước ra khỏi gông xiềng thánh vị.

Thông Thiên nay là Hồng Mông Ma Thần, nội hàm thậm chí có thể siêu việt Hồng Quân.

Cho nên Thông Thiên hào bất do dự chọn cái thứ hai.

Từ chối trở thành Luân Hồi thánh nhân, trả nhân quả với Hậu Thổ, thực tế Thông Thiên đã mượn uy thế của Hậu Thổ để độ nhân quả kiếp nạn của Hồng Quân.

Phần thưởng này thật sự hậu hĩnh.

Thậm chí khiến Thông Thiên cũng hơi động dung.

Từ khi Thập Nhị Tổ Vu vẫn lạc, Bàn Cổ Điện đã biến mất trên đại địa Trung Ương Mậu Tuất.

Chư thiên thần linh không cách nào sát giác vị trí Bàn Cổ Điện, càng đừng nói đến phương pháp tiến vào trong đó.

Hệ thống lại thưởng vị trí và khế cơ tiến vào Bàn Cổ Điện.

Truyền văn trong Bàn Cổ Điện có đệ nhất tạo hóa Hồng Hoang, Bàn Cổ đại thần để lại ý chí trong đó.

Thông Thiên nay dung hợp Lực chi pháp tắc, tham ngộ triệt để Khai Thiên đại đạo.

Đối với Bàn Cổ Điện, Thông Thiên cũng vô cùng hiếu kỳ.

"Minh Hà đạo hữu, đa tạ hảo ý của ngươi, bần đạo chỉ nguyện làm một tiêu dao tán tiên." Thông Thiên đạm nhiên khước từ lời mời của Minh Hà.

Thấy Thông Thiên như thế, trong ánh mắt Hậu Thổ thoáng hiện lên một chút thất vọng.

Nếu Thông Thiên có thể gia nhập Cửu U, cộng thêm sức mạnh của Tiệt Giáo, Cửu U lo gì không đại hưng.

Chỉ là Thông Thiên đã quyết định, Hậu Thổ cũng không cưỡng cầu.

Minh Hà Lão Tổ cũng có phần thất vọng, nhưng những thứ này vốn phải xem cơ duyên.

Chương 83

"Bần đạo nay chứng đạo Hỗn Nguyên, lý ứng hóa thân vào A Tu La Đạo, tham ngộ Lục Đạo Luân Hồi, không nán lại lâu." Minh Hà Lão Tổ nói xong, hóa thành một đạo độn quang, lạc vào trong đạo luân Lục Đạo Luân Hồi.

Sau đó đạo luân biến thành hư vô, tiêu tán trong Bình Tâm Điện.

Minh Hà Lão Tổ hóa thân thành một trong các Luân Hồi đại đạo, cần thời gian để lĩnh ngộ.

Lúc này, Hậu Thổ hơi nhíu mày, nhìn về phía Thông Thiên.

"Tây Phương nhị thánh lúc này chính là chuẩn bị độn nhập vào Cửu U, lại không biết vì sự tình gì." Trên mặt Hậu Thổ lộ rõ vẻ không vui, Tây Phương hai người này luôn tự làm tự theo ý mình.

Đã an trí Địa Tạng tại địa phủ để siêu độ chúng sinh, thế Tây Phương kiếm công đức.

Nhưng Hậu Thổ chí thiện, Địa Tạng là vì chúng sinh tu hành, lập hạ đại đạo thệ ngôn, Hậu Thổ cũng mặc kệ sự tồn tại của Địa Tạng.

Chỉ là hôm nay Tây Phương nhị thánh hốt nhiên xông nhập U Minh giới, lại ngay cả một lời chào cũng không đánh.

Hậu Thổ tự nhiên không thích.

Thông Thiên đạm nhiên gật đầu, sau đó nói: "Mục đích của Tây Phương hai người, bần đạo đã thấu rõ, thỉnh đạo hữu thi triển thủ đoạn, vây khốn Tây Phương hai người tại Cửu U, bần đạo tự có một phần đại lễ tương tống." Nghe Thông Thiên nói vậy, ánh mắt Hậu Thổ sáng lên.

"Khốn trụ Tây Phương nhị thánh cũng không khó!" Chỉ thấy Hậu

Thổ khẽ thi triển thủ đoạn, hai đạo phù quang đánh vào hư không.

Động tác nhìn có vẻ đơn giản, nhưng bên ngoài đã đấu chuyển tinh di, vô cùng thời không đã phát sinh biến hóa.

Tâm thần Hậu Thổ tùy ý động một cái, biến hóa của Cửu U đều nằm trong tầm kiểm soát.

Nếu Hậu Thổ muốn vây khốn người trong Cửu U, ngay cả Hồng Quân cũng phải chịu thiệt thòi lớn.

Bên ngoài U Minh giới, Tây Phương hai người ngây ngẩn cả người, vốn dĩ lối vào U Minh giới lại biến mất không thấy.

Dường như có sương mù vô tận che lấp một mảnh thời không này.

Với tu vi của bọn họ, cũng không pháp nhìn thấu sự vật trong màn sương.

"Sư huynh, lối vào Thập Bát Tầng Địa Ngục ở ngay đây, tại sao hôm nay không thấy tung ảnh?" Chuẩn Đề đạo nhân có chút hiếu kỳ nói.

Vừa rồi lão thử dùng pháp lực thăm dò, nhưng lại phát hiện sương mù che lấp hết thảy thiên cơ.

Ở địa bàn của Hậu Thổ, Chuẩn Đề cũng không dám gây ra động tĩnh quá lớn.

"Sương mù vô cùng cổ quái, Thập Bát Tầng Địa Ngục hoặc là ở trong màn sương." Tiếp Dẫn đạo nhân tự cho tu vi cường đại, dẫn Chuẩn Đề đạo nhân bước vào biển sương mù.

Cùng lúc đó, Thông Thiên cùng Hậu Thổ đi tới tầng cuối cùng của địa ngục.

Nơi Địa Tạng Vương độ hóa oan hồn.

“An nhẫn bất động, tựa như đại địa; tĩnh lự thâm mật, tựa như bí tàng.

Địa Tạng quả nhiên là kẻ có đại nghị lực.” Đôi mắt Thông Thiên khẽ động, có thể thấy trong Thập Bát Tầng Địa Ngục kia có một vị sinh linh đang đoan tọa trên bồ đoàn.

Bên cạnh là thần thú Đế Thính đang phủ phục.

Vị sinh linh này quy y tĩnh không, vạn vật đều tịch diệt, chỉ khẩu tụng chân kinh, không ngừng độ hóa sinh linh trong địa ngục.

“Địa ngục chưa trống, thề không thành Phật.

Nghị lực lớn như vậy, đệ tử Tây Phương Giáo quả là đứng đầu Hồng Hoang.” Hậu Thổ có chút khinh miệt nói, đệ tử Tây Phương Giáo phần lớn đều được Tây Phương nhị thánh độ hóa.

Sau khi độ hóa liền đánh mất bản tâm, đều thành công cụ kiếm công đức cho Tây Phương Giáo.

Thông Thiên chỉ tay nói với Hậu Thổ: “Cơ duyên của bần đạo, chính là ở chỗ này.” “Đạo hữu chỉ là...

Địa Tạng?” Thần niệm Hậu Thổ khẽ động, ẩn ước đoán được ý đồ của Thông Thiên.

Địa Tạng quả thực tư chất phi phàm, thiên sinh đã là kẻ có đại nghị lực, đại khí vận.

Chỉ tiếc là đi theo một vị sư tôn không ra gì, dẫn đến việc ở đây kiếm công đức suốt nửa đời người.

“Chính xác, nay đạo hữu còn trống Luân Hồi thánh vị, Địa Tạng có thể điền vào đó, tọa trấn một thánh vị.” “Đệ tử Tây Phương Giáo ở trong địa phủ kiếm công đức, cũng có chút chướng mắt.” Nghe Thông Thiên nói, Hậu Thổ gật đầu.

Nàng quả thực đã động ý niệm muốn đuổi Địa Tạng do Tây Phương Giáo an bài đi.

Nhưng sự tồn tại của Địa Tạng có thể bổ toàn đại đạo U Minh giới, nên Hậu Thổ vẫn luôn không ra tay.

Nếu có thể thu quy dưới môn hạ, đó là lựa chọn tốt nhất.

Chỉ là nếu làm vậy, e rằng Tây Phương nhị thánh sẽ nổi trận lôi đình.

Hậu Thổ cũng hiểu, Thông Thiên chính là vì muốn ngăn chặn Tây Phương nhị thánh.

"Địa Tạng cố chấp, dù thân tử đạo tiêu cũng chưa chắc đã đáp ứng đạo hữu.

Nếu Địa Tạng chịu nhập Lục Đạo hóa Luân Hồi, bản cung nguyện để y làm Luân Hồi thánh nhân." "Thiện!" Đã được Hậu Thổ đồng ý, Thông Thiên cũng không từ chối nữa, trực tiếp bay về phía Địa Tạng Minh Vương Điện.

Lúc này Thông Thiên không hề che giấu tu vi, khí thế cường đại ngoại phóng, đại thế trong Cửu U đều nằm trong sự kiểm soát của Thông Thiên.

"Địa Tạng Vương!" Đạo âm của Thông Thiên vang dội truyền xuống.

Địa Tạng Vương đang tụng kinh vô cùng kinh ngạc, cảm giác thiên uy lồng lộng trấn áp xuống, hiển nhiên là đại năng chứng đạo.

Địa Tạng cấp mang đứng dậy, hướng về Thông Thiên nói: "Tham kiến vị thánh nhân, không biết thánh nhân giá lâm là vì sự tình gì?" Thông Thiên cũng không che giấu, trực tiếp nói: "Bần đạo tới đây để ngươi trảm đoạn liên hệ với Tây Phương Giáo, từ nay về sau an tâm độ hóa oan hồn trong Cửu U, bằng không sau ngày hôm nay, sẽ trục

xuất ngươi khỏi Cửu U giới.” Địa Tạng mày nhăn lại, tâm đạo người này sao lại bá đạo như vậy, nhưng người này là thánh nhân, Địa Tạng cũng không dám chậm trễ.

“Thánh nhân tại thượng, tiểu tăng là đệ tử Tây Phương Giáo, được Chuẩn Đề Phật giáo chủ hóa độ, tham ngộ tu hành, nếu đoạn tuyệt liên hệ với Tây Phương Giáo, há chẳng phải là khi sư diệt tổ sao?” “Thế nào là khi sư diệt tổ!” Thông Thiên phản vấn, ngữ khí thấu xuất khí phách cường đại, khiến cả địa ngục đều run rẩy.

Tâm thần Địa Tạng chấn động, không dám nhìn thẳng.

Một lát sau, Thông Thiên hỏi: “Địa Tạng tự vấn lòng mình, đạo của ngươi là vật gì?” Nghe Thông Thiên hỏi, Địa Tạng Vương ngẩn người.

Đạo, rốt cuộc là vật gì.

Nếu để y rời khỏi Cửu U, y biết đi về đâu.

“Địa Tạng, hôm nay bần đạo không phải thật tâm muốn đuổi ngươi khỏi Cửu U giới, chỉ thấy ngươi ở trong Cửu U ngộ đạo mấy trăm nguyên hội, độ hóa sinh linh, nhưng lại không biết đại đạo ở đâu!” Đạo âm của Thông Thiên như thể hồ quán đỉnh, vang vọng trong não hải Địa Tạng.

“Đại đạo của ngươi, đáng lẽ phải độ hóa oán linh chư thiên vạn giới, bản thân nên có cách cục như vậy, nhưng lại bị tâm ma vây khốn, nay vì công đức của một giáo mà ở đây lãng phí thời gian.” Địa Tạng lúc này tâm đầu đại chấn, sinh ra ở Tây Phương Giáo, tọa trấn Cực Lạc Đại Bảo Thiên, sau đó dưới sự chỉ dẫn của Chuẩn Đề tọa trấn thập bát tầng địa phủ, hứa hạ bồ đề đại nguyện.

Một lời nói của Thông Thiên đã điểm khai linh trí của y.

Công đức Tây Phương Giáo chỉ là tiểu đạo, mưu cầu công đức

cho Tây Phương Giáo vốn không có tư tâm.

Nhưng đạo của Địa Tạng không nên chỉ vì Tây Phương mưu cầu công đức, mà phải vì chúng sinh mưu cầu công đức.

Độ hóa những oán linh có thể độ hóa ở vạn giới, mới có thể thực sự thành toàn đại đạo, đó cũng là bản tâm của Địa Tạng.

"Thỉnh thánh nhân chỉ điểm, đạo của Địa Tạng ứng ở nơi nào?" Địa Tạng hướng về phía Thông Thiên khom người thi lễ.

Thông Thiên gật đầu, Địa Tạng Vương quả nhiên khai khiếu, điểm một cái liền thông.

"Nếu tu đắc đại đạo, địa ngục có thể trống." Thông Thiên chỉ nói vài lời, nhưng trong lòng Địa Tạng lại dâng lên sóng cuộn biển gầm.

Đó là điều Địa Tạng chưa từng nghĩ tới.

Chương 84

Địa ngục chưa trống thề không thành Phật, nhưng vị thánh nhân này lại nói, nếu tu đắc đại đạo, địa ngục có thể trống.

Địa Tạng trong khoảnh khắc hoảng nhiên đại ngộ, nếu không tu đắc đại đạo, làm sao có thể độ trống địa ngục.

Tích lũy công đức chỉ là tiểu công đức, chỉ vì thỏa mãn chấp niệm trong lòng.

Chỉ có thực sự đắc đạo sau đó mới có thể phổ độ chúng sinh.

"Thỉnh thánh nhân thay Địa Tạng chỉ dẫn minh lộ." Địa Tạng phục quỳ dưới đất, tam quỵ cửu khấu.

Thông Thiên đã chỉ đường cho y, Địa Tạng lấy lễ bái sư mà đối đãi.

"Bần đạo cũng chỉ là một người dẫn đường, đạo của ngươi ở ngay đây." Sau khi đạo âm của Thông Thiên lạc xuống, Địa Tạng phát hiện thời không xung quanh phát sinh biến hóa phiên thiên phúc địa.

Trước mắt là một tòa cung điện bàng đại, trên cung điện viết hai chữ Bình Tâm.

Địa Tạng lập tức hiểu ra, đó là Bình Tâm Điện của Hậu Thổ nương nương.

"Tiểu tăng Địa Tạng, bái kiến Hậu Thổ nương nương." Địa Tạng cung cung kính kính phục quỳ xuống, hướng về Bình Tâm Điện mà bái.

Hậu Thổ chí thuần chí thiện, hóa thân luân hồi phổ độ chúng sinh, Địa Tạng tự nhiên hướng vãng không thôi.

“Được rồi, trước mặt bản cung không cần câu nệ lễ tiết.” Chân thân Hậu Thổ hiển hóa, một đạo phù quang nâng Địa Tạng dậy.

Đạo âm của Hậu Thổ truyền ra: “Bản cung thấy đạo tâm ngươi xích thành, có nguyện ý nhập Lục Đạo Luân Hồi, hóa vào Ngạ Quỷ Đạo vì thương sinh thỉnh nguyện không?” Địa Tạng lúc này có chút thành hoàng thành khủng, trước mặt là vị chí tôn Cửu U thực thụ, nghe Hậu Thổ nói vậy, tâm đầu Địa Tạng chấn động không thôi.

So với toàn bộ Ngạ Quỷ Đạo, Thập Bát Tầng Địa Ngục chỉ như một ngọn núi nhỏ, nếu có thể nhập Ngạ Quỷ Đạo, có thể tu vạn đạo công đức.

Ngạ Quỷ Đạo là một trong Lục Đạo Luân Hồi, ác quỷ oán niệm chư thiên vạn giới đều ở trong đó, đó mới là nơi nên tuân theo đại đạo.

Địa Tạng Vương phúc chí tâm linh, trong lòng đã định.

Lúc này Địa Tạng hướng về phương Tây mà bái.

“Nếu Chuẩn Đề sư tôn thấy đệ tử có thể có tạo hóa như vậy, định nhiên sẽ ủng hộ đệ tử.” Sau một phen quỳ bái, Địa Tạng bắt đầu chiêu cáo thiên địa.

“Đại Đạo tại thượng, ngô Địa Tạng cảm ngộ đại đạo cơ duyên, niệm thấy Lục Đạo Luân Hồi Ngạ Quỷ Đạo oan hồn vô số, bồi hồi không tán, ngô nguyện xả thân hóa vào trong Ngạ Quỷ Đạo, vĩnh trấn đạo này!” “Tất cả nhân quả đều là bọt nước, sau này Hồng Hoang không còn Địa Tạng Vương Bồ Tát đại nguyện nữa.” Nghe Địa Tạng lập hạ đại đạo thệ ngôn, Thông Thiên trong lòng mừng rỡ.

Công đức trong địa phủ là nguồn gốc chủ yếu của công đức trì Tây Phương, nay Địa Tạng hóa thân vào Lục Đạo Luân Hồi, e rằng Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn sẽ khóc ngất trong nhà vệ sinh, làm gì có chuyện

ủng hộ Địa Tạng.

Nay Địa Tạng bái nhập Cửu U, Thông Thiên cũng đã trả xong nhân quả với Hậu Thổ.

Thông Thiên không rảnh rỗi xem Địa Tạng hóa đạo, sau đó trực tiếp độn ra khỏi Cửu U.

Bên ngoài Cửu U, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân bị khốn trong sương mù.

Hai người thi triển đại pháp lực, hoành độ hư không, đi ròng rã hơn mấy tháng.

Hai người càng đi càng hoang mang, rõ ràng là rơi vào kế của người khác.

Sau mấy tháng, hai người cuối cùng cũng bước ra khỏi màn sương.

Nhưng lại hốt nhiên nghe thấy đạo âm vang dội truyền ra từ địa phủ.

Địa Tạng Vương nguyện xả thân nhập Ngạ Quỷ Đạo, vĩnh trấn trong đó!

Điều vô lý nhất là còn trảm khứ tiền trần.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo hữu đều ngây người.

Bọn họ tới Cửu U là để đưa Địa Tạng tới Tử Tiêu Cung, với tu vi công đức của Địa Tạng, làm đệ lục thánh của thiên địa hẳn không thành vấn đề.

Thậm chí Chuẩn Đề Tiếp Dẫn đã dự tính, sau này Tây Phương Giáo tất nhiên sẽ nhờ đó mà đại hưng!

Nhưng nay Địa Tạng lại trở thành Luân Hồi thánh nhân.

“Sư huynh, Hậu Thổ khi người thái thậm, dụ dỗ đệ tử Tây Phương Giáo ta!

Việc này định nhiên phải cùng Hậu Thổ tranh cho rõ ràng!” Chuẩn Đề đạo nhân phẫn nộ vô cùng, nguồn công đức của Tây Phương Giáo lại bị Hậu Thổ cắt đứt sạch sành sanh.

Trảm khứ tiền trần, trảm cái gì mà trảm, Chuẩn Đề đạo nhân khổ tâm kế hoạch vô số tuế nguyệt, nay một sớm thành không.

Quan trọng hơn, Thiên Đạo đệ lục thánh, Tây Phương Giáo cũng mất đi tư cách cạnh tranh.

Tiếp Dẫn đạo nhân diện sắc thảm nhiên: “Sư đệ có thấy điều gì bất thường không, sau khi Địa Tạng hóa đạo sương mù liền tán đi, rõ ràng là thủ đoạn của Hậu Thổ!

Xem ra Hậu Thổ đã biết mục đích của chúng ta.” “Tức chết ta rồi!” Chuẩn Đề đạo nhân mặt đỏ tai hồng, ngửa mặt lên trời gào thét!

Nhưng bảo Chuẩn Đề đạo nhân cùng Hậu Thổ tranh cho rõ ràng, lão cũng không dám.

Ngay cả Hồng Quân cũng không tranh được với Hậu Thổ, Chuẩn Đề đạo nhân vẫn có chút tự tri chi minh.

“Địa Tạng lần này nhập Cửu U, Tây Phương Giáo ta tổn thất thảm trọng rồi!

Phải làm sao cho tốt đây!” Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng phẫn nộ không thôi, càng thêm phẫn uất nan bình.

Tiếp Dẫn đạo nhân thở dài một tiếng: “Địa Tạng là đệ tử của sư đệ, lần này bái nhập Cửu U làm thánh, coi như mất đi một đệ tử, có điều Hậu Thổ cũng nợ chúng ta một nhân quả, sau này tất nhiên sẽ đòi lại!” Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tự biết không thể đòi được lợi lộc gì trong Cửu U, chỉ đành hôi đầu thổ kiểm quay về Tây Phương Giáo.

Trên Thủ Dương Sơn, Lão Tử hiếm khi lộ ra nụ cười.

Huyền Đô đại pháp sư thấy vẻ âm trầm của Lão Tử đã tan biến, có chút hiếu kỳ hỏi: "Cảm vấn lão sư, vì sao lại cười?" Lão Tử nhìn Huyền Đô nói: "Địa Tạng nhập Lục Đạo Luân Hồi, trảm khứ tiền trần đạo quả để làm Chuyển Luân Thánh Vương, kế hoạch của Tây Phương hai người e rằng vỡ lở rồi." Lão Tử vốn định phò tá Trấn Nguyên Tử lên ngôi, ai ngờ Trấn Nguyên Tử lại không biết điều như thế.

Nếu để Tây Phương Giáo chiếm được chỗ trống, đối với Lão Tử bọn họ cũng không phải tin tức tốt lành gì.

Trong tay Tây Phương Giáo cũng chỉ có mỗi một quân cờ Địa Tạng.

Nay vị thánh nhân thứ hai của Cửu U xuất thế, lại chính là Địa Tạng Vương chuyên kiếm công đức cho Tây Phương Giáo!

Địa Tạng hóa đạo trở thành Chuyển Luân Thánh Vương của Cửu U, Lão Tử làm sao không vui cho được.

"Thì ra là thế!" Huyền Đô đại pháp sư trong lòng hiểu rõ, "Theo ý kiến của lão sư, nếu Thiên Đạo đệ lục thánh nhân tất phải xuất thế, thì sẽ rơi vào tay ai?" Lão Tử bấm tay tính toán, chỉ cảm thấy trong đó phác sóc mê ly, nhân quả Thiên Đạo, Lão Tử cũng không bấm ra được thiên cơ gì.

Nhưng nay cục thế không minh lãng như vậy, sau khi sắc phong lục thánh thì Phong Thần đại kiếp sẽ bắt đầu.

Đại kiếp giáng lâm, thiên cơ hỗn loạn.

"Đệ lục thánh nhân chung quy phải do thiên định, e rằng bọn ta không thể can thiệp." Sau khi rời khỏi Cửu U, nhiệm vụ của Thông Thiên cũng hoàn thành.

Vị trí cụ thể của Bàn Cổ Điện, Thông Thiên cũng đã nắm rõ.

Chỉ là khế cơ tiến vào Bàn Cổ Điện lại không trực tiếp minh kỳ cho Thông Thiên.

Thông Thiên dự tính, chắc phải chờ đến khi tới bên ngoài Bàn Cổ Điện, cơ duyên kia mới xuất hiện.

Nay Hậu Thổ hóa Lục Đạo, sắc phong Luân Hồi thánh nhân, trước khi Phong Thần đại kiếp bắt đầu, mục quang của Hồng Quân cũng sẽ không rơi vào Tiệt Giáo.

Thông Thiên cũng từ đó mà xoay xở, tranh thủ được không ít lợi lộc.

Thông Thiên đang chuẩn bị bay về phía đại địa Trung Ương Mậu Tuất, bỗng nhiên một trận tâm quý.

Thông Thiên khẽ tính toán, hóa ra là Tam Tiêu và Triệu Công Minh đã xảy ra vấn đề lớn!

Chương 85

Tam Tiêu và Triệu Công Minh lĩnh pháp chỉ Hồng Quân, thu quy Khổng Tuyên vào môn hạ, lúc này khiến Thông Thiên tâm sinh dự triệu!

Đại biểu rằng, Tam Tiêu và Triệu Công Minh có nguy cơ vẫn lạc!

Thông Thiên tâm thần chấn động, rốt cuộc là kẻ nào muốn ra tay với Tam Tiêu và Triệu Công Minh.

Bên ngoài Thanh Khâu, trong Lạc Hà Sơn.

Ngũ thải thần quang tràn ngập chư thiên, ngũ thải linh quang từ hư không rưới xuống, thấu xuất một cỗ khí tức khiến người ta kính sợ.

Tiên thiên linh vận từ hư không cuồn cuộn đổ xuống, khiến người ta tâm khoáng thần di.

Tiên thiên linh vật xuất thế tự nhiên dẫn khởi sự chú ý của không ít người.

Vật tiên thiên trong Hồng Hoang cực kỳ hy hữu, nhưng tạo hóa trên Lạc Hà Sơn đã khiến nhiều thánh nhân cũng phải chú ý.

Tuy nhiên tiên thiên linh vật không phải đại tạo hóa gì, thánh nhân cũng không thèm tranh đoạt với đám đệ tử.

Thế là bọn họ phân phó đệ tử môn nhân tiền lai Lạc Hà Sơn nghe ngóng tin tức.

Tiên thiên chi vật xuất thế, các phương tán tiên, đệ tử Tam Giáo gần như đều tới xem náo nhiệt.

Triệu Công Minh và Tam Tiêu lúc này cũng lẫn lộn trong đó.

“Lại có tiên thiên sinh linh xuất thế, dẫn tới nhiều tán tiên như

vậy, sớm biết thế đã che giấu huyền cơ, cũng đỡ đi một phen phiền phức.” Quỳnh Tiêu có chút bất ngờ nói.

Vân Tiêu khẽ cười nói: “Muội muội ngốc, tiên thiên linh vật xuất thế là cơ duyên Hồng Hoang, dù có thiên bàn thủ đoạn cũng khó lòng che giấu huyền cơ trong đó, chúng ta cứ tĩnh tâm chờ đợi.” Trong hư không ngũ hành linh khí thai nghén đến cực hạn, thậm chí có linh vũ từ hư không rơi xuống, một số tu sĩ trực tiếp tu luyện ngay bên cạnh.

“Linh vật sắp xuất thế rồi!” Triệu Công Minh tâm thần khẽ động, lúc này cũng là lúc nên ra tay.

Đúng lúc này, một đạo nhân bỗng nhiên xuất hiện, rơi xuống bên cạnh linh vật.

“Vật này đã có chủ, các ngươi thỉnh quay về đi, nếu còn lưu lại nơi này, cẩn thận chiêu nhạ sát kiếp vô vị.” Đạo nhân vô cùng huyền bí, khoác một thân đạo bào che kín, ngay cả mặt cũng nhìn không rõ.

Phảng phất như một lão nhân tuổi xế chiều, lại cũng phảng phất như một trung niên nam tử.

Sau khi đạo nhân nói xong, đám tán tiên đứng xem đều không vui.

“Ngươi là ai, sao lại bá đạo như vậy, linh bảo xuất thế bọn ta dù không có cơ duyên cũng có thể ở nơi này tu luyện một phen, dựa vào cái gì đuổi bọn ta đi!” Một vị tán tiên cảnh giới Kim Tiên lúc này có chút bất tiết nói.

Ngay sau khi vị tán tiên kia dứt lời, đạo nhân bào xám vung tay một cái, một đạo quang vụ quét ra.

Trong khoảnh khắc, vị tán tiên Kim Tiên kia thảm khiếu một tiếng, toàn thân tà hỏa bốc lên, chớp mắt đã hóa thành tro bụi.

Đạo nhân bào xám ra tay ngoan lạt, gần như trong một thuấn gian đã mạt sát tu sĩ Kim Tiên.

Hồn phi phách tán, không để lại một tia dấu vết.

Chúng đa tu sĩ đều đại kinh thất sắc, không ngờ đạo nhân bào xám lại có tu vi đáng sợ như vậy.

E rằng ít nhất cũng là tu vi Đại La Kim Tiên, thậm chí vượt qua Đại La Kim Tiên.

Trong Lạc Hà Sơn, nhiều tán tu đều chấn kinh, từng người nhìn đạo nhân bào xám mà không dám lại gần.

Thấy ngũ hành linh quang ngày càng nồng đậm, Triệu Công Minh trực tiếp bước tới.

"Vị đạo hữu này thật bá đạo, vật này xuất thế cơ duyên là của thiên địa, vì sao ngươi lại muốn độc chiếm một mình." Nghe Triệu Công Minh chất vấn, đạo nhân bào xám cười lạnh một tiếng: "Tiểu oa oa, bần đạo làm việc mà ngươi cũng dám chỉ tay năm ngón, cẩn thận chiêu nhạ sát kiếp vô đoan." Nghe đạo nhân bào xám nói vậy, trong lòng Triệu Công Minh bốc lên vô danh hỏa.

"Hôm nay ta đảo yếu nhìn xem tu vi ngươi thế nào mà lại bá đạo như vậy!" Triệu Công Minh vung tay một cái, Phược Long Tạc ầm ầm tế xuất.

Vật này tỏa ra kim quang, có thể thúc phược hết thảy.

Sau khi Phược Long Tạc tế xuất, trực tiếp đánh về phía đạo nhân bào xám.

Kim quang minh diệt, thấu xuất uy nghi vô thượng.

Nhưng điều khiến Triệu Công Minh kinh hãi là đạo nhân bào xám tùy thủ phất một cái, đã sinh sinh đánh văng Phược Long Tạc ra.

Phược Long Tạc không thể tiếp cận đạo nhân nửa phân.

Chỉ thấy đạo nhân bào xám búng tay một cái, một đạo quang vụ

đen kịt đánh thẳng xuống đầu Triệu Công Minh.

Tốc độ nhanh đến mức khiến người ta chấn kinh.

Phược Long Tạc dưới quang vụ kia liền ảm nhiên thất sắc, gần như sụp đổ.

Triệu Công Minh kinh hãi khôn xiết, nếu bị quang vụ kia đánh trúng, làm sao còn mạng!

Ngay lập tức vung tay, Kim Tiền Ấn ầm ầm tế xuất.

Vật này tán phát vô vọng kim quang, va chạm với đạo quang vụ kia.

Triệu Công Minh bạo thối mấy bước, miệng tràn tiên huyết.

Kim Tiền Ấn đã chống đỡ được phần lớn sức mạnh, bằng không sẽ còn thảm hại hơn.

"Huynh trưởng!" Thấy đạo nhân bào xám sính hung như vậy, Vân Tiêu trực tiếp đứng ra.

Vân Tiêu nay tu vi ở Đại La Kim Tiên hậu kỳ, so với Triệu Công Minh còn mạnh hơn một phân.

"Đạo nhân thật âm hiểm, dám thương huynh trưởng ta!" Nói xong, Vân Tiêu tế xuất một vật trong tay, đánh về phía đạo nhân bào xám.

Vật này tán phát thúy lục thần quang, chính là Lục Căn Thanh Tịnh Trúc mà Thông Thiên đoạt được từ Tây Phương Giáo.

Lúc đó Thông Thiên tùy thủ tặng cho Vân Tiêu.

Lục Căn Thanh Tịnh Trúc vừa xuất, lục quang lung tráo hư không.

Lục Căn Thanh Tịnh Trúc có thể phong bế lục thức của người ta, bá đạo vô cùng.

Bảo vật này vừa xuất thế, đám tán tiên đều chấn phấn không thôi,

không ngờ vị nữ tiên này lại có chí bảo như vậy trên thân.

Nhưng ngay khắc sau, sắc mặt mọi người đại biến.

Đạo nhân kia chỉ đưa ra một bàn tay, sinh sinh nắm lấy Lục Căn Thanh Tịnh Trúc trong tay, ngay cả Vân Tiêu cũng bị đánh bay.

"Tiểu nữ oa, pháp bảo tuy tốt nhưng tu vi lại không đủ nhìn." Trong nháy mắt pháp bảo bị đoạt, Vân Tiêu tâm thần đại chấn.

Tu vi người này không thể phỏng đoán được.

"Tỷ tỷ, tế trận!" Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu thấy Vân Tiêu bị khi phụ, lập tức đứng ra.

"Hảo!" Vân Tiêu vung tay một cái, tế xuất Hỗn Nguyên Kim Đấu.

Sát na gian, âm phong tứ khởi, khắp nơi ô quang, khí tức thảm đạm trương dương trong hư không.

Hỗn Nguyên Kim Đấu quét ngang thiên địa, tam tài thần quang ầm ầm rơi xuống.

Cửu Khúc Hoàng Hà Trận bày ra, quét về phía đạo nhân bào xám.

"Trận này không phàm!" Đạo nhân bào xám nhìn về phía ba người trong trận, "Nếu định dùng trận này trấn áp bần đạo, thì quá non nớt rồi." Thấy Cửu Khúc Hoàng Hà Trận quét ra vạn thiên thần quang, trong tay đạo nhân bào xám xuất hiện một pháp bảo.

Chương 86

Pháp bảo hình dạng giống như một cuốn đạo thư, tỏa ra u u chi khí.

Sau khi cuốn thư này triển khai, sắc mặt Tam Tiêu thảm nhiên, cảm giác tâm thần đại thất.

Chỉ thấy đạo nhân vỗ vào hư không một cái, ba đạo ô quang trảm phá phòng ngự của Hỗn Nguyên Kim Đấu, trảm thẳng về phía mi tâm Tam Tiêu.

Sắc mặt Triệu Công Minh đại biến, tu vi đạo nhân rõ ràng nghiền ép Tam Tiêu, hoàn toàn là đơn phương ngược sát.

Trong khoảnh khắc kinh hoàng thất thố của Triệu Công Minh, một phương đồng chung ầm ầm hiển hóa.

Đùng đùng đùng!!!

Tiếng chuông vang dội, chấn động lục hợp, ba đạo ô quang cũng trong khoảnh khắc đó tiêu tán vô hình.

Chuông này chính là Hỗn Độn Chung, người đang chấp chưởng chính là Thông Thiên.

"Bái kiến lão sư!" Tam Tiêu lúc này kinh hồn bạt vía, nếu không phải Hỗn Độn Chung hiển hóa, e rằng ba người đã vẫn lạc.

Thấy Thông Thiên giáng lâm, nhiều tán tu đều đại kinh thất sắc.

Một nhân vật đẳng cấp nhất thiên địa xuất hiện, đạo nhân bào xám kia chắc cũng không đơn giản.

"Đạo hữu tới muộn rồi." Đạo nhân bào xám thấy Thông Thiên cũng không hề sợ hãi, chỉ đạm đạm nói.

“Các hạ đang đợi bần đạo sao?” Trong mắt Thông Thiên thấu xuất mấy phần lãnh nhiên, tu vi đạo nhân bào xám không thể đo lường, lại ra tay sát thủ với vài kẻ vãn bối.

“Chính xác.” Đạo nhân bào xám cười dài thành tiếng, hai tay chắp sau lưng, độn về phía Thiên Ngoại Thiên.

Thông Thiên tuy trong lòng phẫn nộ, nhưng cũng hóa thành một đạo huyền quang, đi theo đạo nhân bào xám ra khỏi Hồng Hoang.

Đạo nhân bào xám cuồng vọng như vậy, xem ra là cố ý tìm phiền phức.

Tam Tiêu cũng chỉ là một cái mồi nhử mà thôi.

Thiên Ngoại Thiên hỗn độn, vô số hỗn độn nguyên thạch phiêu đãng trong đó.

Đạo nhân cuối cùng cũng hiển hóa ra diện mạo thật sự, nhìn giống như một đạo nhân tầm ba mươi tuổi.

Thông Thiên ẩn ước đoán được thân phận của đạo nhân, pháp bảo trảm Tam Tiêu vừa rồi chính là Đinh Đầu Thất Tiễn Thư.

Vật này tà dị vô cùng, nằm trong tay Lục Áp đạo nhân.

Về Lục Áp đạo nhân, trong Hồng Hoang lưu truyền vô số truyền thuyết.

Có người nói lão chuyển thế thành Kim Ô thập tử, cũng có người nói lão là một tiêu dao tán tiên.

Nhưng lúc này Thông Thiên lại phát hiện Lục Áp đạo nhân không đơn giản, tu vi thâm bất khả trắc.

“Lục Áp đạo nhân, ngươi dẫn ta tới nơi này là có dụng ý gì?” Thông Thiên bất động thanh sắc hỏi.

“Không hổ là kẻ có thể phản xuất Huyền môn, có thể nhìn ra thân

phận bần đạo.” Lục Áp đạo nhân cười như không cười nhìn Thông Thiên, “Bần đạo tới đây chỉ xin đạo hữu quy hoàn ba thành Hồng Hoang khí vận của thiên địa.” Nghe Lục Áp đạo nhân nói vậy, trong lòng Thông Thiên đại khái đã đoán ra, kế hoạch của Lục Áp đạo nhân e rằng không thoát khỏi hệ can hệ với Hồng Quân.

Ba thành khí vận tự nhiên là khí vận Tiệt Giáo.

Quy hoàn ba thành khí vận đồng nghĩa với việc diệt toàn bộ Tiệt Giáo.

“Lục Áp, ba thành khí vận ở trên thân bần đạo, có thể lấy đi được hay không phải xem bản sự của ngươi rồi.” Ngữ khí của Thông Thiên phiêu miểu, mang theo mấy phần nộ ý, dám tính kế lên đầu lão, tay của Lục Áp đạo nhân duỗi ra thật dài.

“Cũng tốt, hôm nay bần đạo sẽ trấn sát ngươi, đoạt xá thần hồn xong, Tiệt Giáo tự nhiên quy về dưới môn hạ bần đạo.” “Ha ha ha, thánh vị khả kỳ!” Vừa nói xong, tay áo Lục Áp đạo nhân vung lên, một đạo huyền quang trảm diệt thiên địa quét về phía Thông Thiên.

Thánh vị khả kỳ.

Ha ha.

Thông Thiên cười lạnh hai tiếng, không cần nói cũng biết Lục Áp đạo nhân và Hồng Quân đã đạt được thỏa thuận gì đó.

Đại đạo mà Lục Áp đạo nhân tu hành là Tiêu Dao Đại Đạo.

Nhưng đó chỉ là đại đạo ngoài mặt, thực tế Lục Áp đạo nhân nắm giữ Tử Vong pháp tắc.

Hồng Quân nắm giữ Vận Mệnh, làm sao có thể dung nạp Lục Áp đạo nhân trở thành thánh nhân dưới trướng.

Thật nực cười.

Một điểm này Thông Thiên đều nhìn thấu, nhưng Lục Áp đạo nhân lại tự thị cực cao.

"Hôm nay bần đạo ở đây, xem ngươi làm sao đoạt xá thần hồn bần đạo." Thông Thiên lãnh mạc nhìn Lục Áp đạo nhân, dù y thâm bất khả trắc nhưng Thông Thiên lại hào vô cụ sợ.

Thông Thiên của hiện tại không còn là tồn tại đứng trước Hồng Quân trong Tử Tiêu Cung phải khúm núm nữa.

Lão là Hồng Mông Ma Thần nắm giữ vận mệnh trong tay, chấp chưởng tổng cương của ba nghìn Ma Thần đại đạo!

Dù là Thiên Đạo thánh vị Thông Thiên cũng không để vào mắt, Lục Áp đạo nhân vì một cái Thiên Đạo thánh vị mà đòi lấy tính mệnh của lão.

Ầm ầm!!!

Đòn tấn công của Lục Áp đạo nhân trảm tới trước mặt Thông Thiên.

Một cỗ sát lục chí cực kinh người quét qua, loại khí tức này tiêu diệt hồn phách, vô thị phòng ngự của pháp bảo thông thường.

Ngay cả cực phẩm tiên thiên linh bảo cũng không thể ngăn cản.

Đó chính là sức mạnh của Đinh Đầu Thất Tiễn Thư.

Kim quang thứ mục quét sạch hỗn độn, Hỗn Độn Chung hộ chủ trực tiếp hiển hóa trước mặt Thông Thiên.

Ức vạn kim quang chiếu diệu hỗn độn, trên Hỗn Độn Chung tán phát ra khai thiên chi âm.

Một kích trảm trên Hỗn Độn Chung không hề đột phá được phòng ngự, nhưng luồng tử vong khí tức kia quét qua lại khiến Thông Thiên có chút không thoải mái.

“Bảo vật này quả nhiên huyền bí, nếu rơi vào tay bần đạo, uy lực định nhiên thắng gấp vạn lần trong tay ngươi!” Lục Áp đạo nhân nhìn Hỗn Độn Chung, trong ánh mắt lộ ra mấy phần dị sắc.

Thông Thiên cười dài một tiếng: “Lục Áp cái đồ nghèo kiết xác, chỉ một cái Thiên Đạo thánh vị đã khiến ngươi bán mạng.

Cũng được, hôm nay bần đạo để ngươi kiến thức uy lực thật sự của Hỗn Độn Chung!” Thông Thiên tham ngộ Lực chi pháp tắc, tu vi thập nhị trọng thiên đại viên mãn, có thể sánh ngang Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Chỉ thấy Hỗn Độn Chung ầm ầm tế xuất, xoay tròn nổ tung trong hỗn độn.

Phương pháp thực sự để thôi động Hỗn Độn Chung không phải dùng pháp lực, mà là dùng Lực chi pháp tắc!

Chỉ đơn thuần là sức mạnh nhục thân, cộng chấn với thời không trong Hỗn Độn Chung.

Lúc đó sức mạnh của Hỗn Độn Chung mới phát huy đến cực hạn.

“Chư pháp thiên địa, vạn tượng quy nguyên!” Ầm ầm ầm!!!

Hỗn Độn Chung phóng đại vô hạn trong vũ trụ thời không.

Trong khoảnh khắc lung tráo toàn bộ mảnh thời không này, nhốt cả Lục Áp đạo nhân vào trong đó.

Thông Thiên trực tiếp tung một quyền oanh trên Hỗn Độn Chung.

Chương 87

Đùng đùng!!

Thiên âm chấn chiến, vô pháp vô lượng, tiếng chuông du dương vang vọng khắp hỗn độn.

Lục Áp đạo nhân cảm giác thánh uy lồng lộng, phảng phất như vũ trụ vô hạn đang sụp đổ trên đầu.

Lực lượng kinh khủng quét qua, muốn nghiền nát nhục thân lão.

Đạo thân của Lục Áp đạo nhân biến hóa vô hạn, Tiêu Dao Đại Đạo có thể khiến lão độn vào một thời không tuyệt đối để né tránh sự tấn công của Hỗn Độn Chung.

Nhưng Hỗn Độn Chung có thể trấn áp thời không, theo từng mảnh thời không bị vỡ vụn, Lục Áp đạo nhân chỉ có thể không ngừng biến đổi vị trí.

"Xem ngươi trốn đi đâu!" Thông Thiên hóa thân thành chín tôn hư ảnh, đồng thời oanh trên Hỗn Độn Chung.

Tựa như đạo thanh âm đầu tiên lúc khai thiên lập địa, quán triệt toàn bộ vũ trụ thời không.

Vô tận hỗn độn nguyên thạch trong một thuấn gian nổ tung, hóa thành mảnh vụn tiêu tán.

Lục Áp đạo nhân từ trong Hỗn Độn Chung bị đánh văng ra, đạo bào rách nát, chật vật bất kham.

Ẩn ước có thể thấy một hư ảnh hỗn độn thanh nha hiện lên.

Đó chính là Ma Thần chân thân của Lục Áp.

Thông Thiên có chút kinh ngạc, Tiêu Dao Đại Đạo của Lục Áp

quả nhiên đáng sợ, có thể lấy nhục thân chi lực kháng trụ áp lực của Hỗn Độn Chung.

Lục Áp đạo nhân lúc này bị Hỗn Độn Chung làm cho một vố, liền thu hồi tâm tư khinh thị.

Chỉ thấy trong tay Lục Áp ô quang cuộn trào, một cuốn kỳ thư hiện ra.

Trên kỳ thư, từng chữ âm sâm lãnh mạc nhảy múa.

Vật này chính là chí bảo Đinh Đầu Thất Tiễn Thư của Lục Áp đạo nhân.

Phẩm giai của vật này ngay cả Thông Thiên cũng không rõ, vì các phiên bản về nó quá nhiều.

Nhưng lúc này nhìn lại, sức mạnh của Đinh Đầu Thất Tiễn Thư tuyệt đối khủng khiếp.

Có điều Thông Thiên phát hiện, Lục Hồn Phiên vào lúc này có dị động.

Lục Hồn Phiên hiện nay lục đạo diệt thế chi hồn đã tiêu hao cạn kiệt, việc khôi phục cần thời gian cực kỳ lâu dài.

"Xem ra phương thức tấn công của Đinh Đầu Thất Tiễn Thư cũng giống như Lục Hồn Phiên, trực tiếp diệt sát nguyên thần.

Lục Hồn Phiên có thể trực tiếp quét chết nguyên thần thánh nhân, Đinh Đầu Thất Tiễn Thư chỉ cần tế xuất, pháp bảo khó phòng, ngay cả thánh nhân cũng sẽ bị đóng đinh chết trực tiếp." Lúc này Đinh Đầu Thất Tiễn Thư do Lục Áp đạo nhân tế xuất còn đáng sợ hơn trong truyền thuyết Hồng Hoang gấp ức vạn lần.

Một cỗ sát cơ không thể diễn tả bằng lời quét qua, Thông Thiên cảm giác Đinh Đầu Thất Tiễn Thư đã khóa chặt thần hồn của mình.

Thần quang tỏa ra từ Hỗn Độn Chung dường như cũng không thể bảo vệ được nguyên thần Thông Thiên.

Loại sức mạnh này vô thị phòng ngự, là đòn tấn công vào nguyên linh hồn.

"Đoạn Hồn Sách, Cấm Thần Bút!" Chỉ thấy Lục Áp đạo nhân vung đại thủ, Đinh Đầu Thất Tiễn Thư ầm ầm tế xuất.

Một cỗ sức mạnh âm tổn chí cực quét thẳng về phía đầu Thông Thiên.

Hỗn Độn Chung tuy có thể tước giảm không ít sức mạnh nhưng lại không thể chính diện phòng ngự.

Thấy sắp trảm vào nguyên thần Thông Thiên, Lục Hồn Phiên lúc này ầm ầm tế xuất.

Diệt Thế Lục Hồn sinh sinh cuốn một đạo sức mạnh kia vào trong.

Thậm chí Thông Thiên cảm giác Diệt Thế Lục Hồn đang trầm tịch lại khôi phục một tia hoạt lực.

"Ha ha ha ha!" Thông Thiên cười lớn thành tiếng, không ngờ Lục Hồn Phiên lại có thể khắc chế Đinh Đầu Thất Tiễn Thư.

Thậm chí sức mạnh của Đinh Đầu Thất Tiễn Thư chính là bổ phẩm cho Lục Hồn Phiên.

"Thất xích đoạn hồn!" Lục Áp đạo nhân không tin, tiếp tục thôi động Đinh Đầu Thất Tiễn Thư chém giết Thông Thiên.

Nhưng Lục Hồn Phiên quét ra, thu sạch không sót một thứ gì.

Lục Áp đạo nhân diện sắc âm trầm như nước.

Đinh Đầu Thất Tiễn Thư vốn vô vãng bất lợi, diệt nhân thần hồn, sắc bén vô cùng.

Nhưng hôm nay trước mặt Thông Thiên lại không có nửa điểm tác dụng.

"Diệt Thế Lục Hồn, thì ra là thế!" Lục Áp đạo nhân nhìn Diệt Thế Lục Hồn trong Lục Hồn Phiên, trong lòng lạnh lẽo.

Diệt Thế đại đạo lăng giá trên Tử Vong đại đạo, Đinh Đầu Thất Tiễn Thư bị sinh sinh khắc chế.

"Lục Áp đạo nhân, bần đạo thấy pháp lực của ngươi cũng chỉ đến thế thôi, nếu lúc này quỳ xuống cầu xin, bần đạo hoặc giả có thể tha cho tính mạng!" Thông Thiên hào bất yểm sức sự bỉ thị trong mắt, trực tiếp hét về phía Lục Áp đạo nhân.

Trong hỗn độn cũng không thiếu sinh linh đang khuy tý, lúc này mặt Lục Áp đạo nhân xanh mét, không ngờ lại bị một kẻ hậu sinh vãn bối làm mất mặt.

"Thông Thiên, mới chỉ bắt đầu mà thôi, hôm nay sau khi trấn áp ngươi, tất nhiên sẽ để thần hồn ngươi bị luyện hóa, tất cả tạo hóa của ngươi đều sẽ quy về bần đạo sở hữu." Vừa nói xong, toàn thân Lục Áp đạo nhân dâng lên cuồng phong vô biên.

Trong tay lão đa thêm một cây quạt, cây quạt tỏa ra hỗn độn quang vụ, bảo tượng nhân uân, khiến người ta kinh hãi.

Hiển nhiên pháp bảo này là tầng thứ Hỗn Độn Linh Bảo.

Sau khi bảo vật này tế xuất, nhục thân Lục Áp đạo nhân trở nên phiêu hốt bất định, dường như đã siêu thoát khỏi thời không.

Lão có thể ở bất kỳ một tiết điểm nào trong một mảnh thời không.

Loại thân pháp này cực kỳ đáng sợ, khó lòng bắt được.

Hiện tại ngay cả Hỗn Độn Chung cũng không thám tra được vị trí của Lục Áp đạo nhân.

Cây quạt có tên là Ám Diệt Phiến, là pháp bảo do Tiêu Dao đạo tế luyện.

Có bảo vật này, Lục Áp đạo nhân tự nhận là tiên thiên bất bại.

Đó cũng là căn bản để lão an gia lập mệnh.

Ám Diệt Phiến tế xuất, Thông Thiên cảm giác tứ diện bát phương đều là hư ảnh Lục Áp đạo nhân.

Chưa đầy một hơi thở sau, cuồng phong vô cùng vô tận quét về phía Thông Thiên.

Một đạo cuồng phong tuy không đáng sợ, nhưng vô tận cuồng phong hợp lại đã chấn cho Hỗn Độn Chung vang lên ầm ầm.

Thông Thiên hơi nhíu mày, lúc này lão không nắm bắt được vị trí của Lục Áp.

Pháp tắc đại đạo của Lục Áp quỷ dị vô cùng, đấu pháp với lão càng phải hết sức cẩn thận.

Quả nhiên, chỉ thấy Ám Diệt Phiến kia xé rách hư không, tước về phía đầu Thông Thiên.

Thông Thiên cầm Hỗn Độn Chung, hào bất do dự va chạm tới.

Ầm ầm!!!

Chương 88

Ức vạn phân thân ầm ầm hợp nhất, Lục Áp đạo nhân ngưng tụ pháp tắc chi lực đến cực hạn.

Phảng phất như đại thế của toàn bộ hỗn độn đều nằm trong tay Lục Áp, một phiến rơi xuống, sinh sinh oanh sát trên Hỗn Độn Chung.

Hỗn Độn Chung vang dài, phòng ngự bị sinh sinh đâm ra một cái khuyết khẩu.

Chỉ trong một sát na sơ hở đã bị Lục Áp đạo nhân nắm lấy.

Từ khuyết khẩu kia, một cỗ sát cơ không thể diễn tả quét tới.

Thậm chí Thông Thiên còn không kịp phản ứng đã trực tiếp bị đạo sát cơ kia trảm trúng.

"Trảm Tiên Phi Đao!" Thông Thiên thần sắc kinh ngạc, không ngờ Lục Áp đạo nhân đột nhiên tế xuất Trảm Tiên Phi Đao.

Vật này sở trường về thuấn sát chi đạo, giết người vô hình.

Một khi tế xuất đao này, nếu không chém chết đối thủ sẽ không thu đao.

Ngay cả Thông Thiên trong lúc thốt bất cập phòng cũng bị Trảm Tiên Phi Đao trảm trúng.

Lúc này Thông Thiên đột nhiên từ hư không ngã xuống, khí tức toàn thân tiêu tán.

Ngay cả Hỗn Độn Chung cũng trở nên ảm đạm.

"Tiểu tiểu Thông Thiên, cũng chỉ đến thế mà thôi!" Cảm ứng được khí thế Thông Thiên đê mê, Lục Áp đạo nhân cầm Ám Diệt Phiến đánh thẳng vào mi tâm Thông Thiên.

Hiển nhiên Lục Áp không cho Thông Thiên bất kỳ cơ hội nào.

Nhưng trong thuấn gian Lục Áp đạo nhân áp sát, khí thế cuồng bạo ầm ầm bộc phát.

Thông Thiên mở to mắt, Hồng Mông Lượng Thiên Xích nhằm thẳng đầu lâu Lục Áp đạo nhân mà oanh sát.

Chỉ nghe thấy một trận tiếng thảm khiếu, đầu lâu Lục Áp bị đánh ra một cái lỗ máu khổng lồ.

Thậm chí trong mi tâm còn có vết nứt có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

"Ha ha ha, tiểu tiểu Lục Áp, khởi có thể thương ta!" Thông Thiên vung tay, đại hỷ vọng ngoại.

"Làm sao có thể, Trảm Tiên Phi Đao đã trảm, tịch diệt nguyên thần, ngươi không phải đã bị trảm trúng rồi sao?" Lục Áp đạo nhân bị Thông Thiên phản chế, trong lòng vô cùng phẫn nộ.

"Trảm Tiên Phi Đao chẳng qua chỉ là cực phẩm tiên thiên linh bảo, ngay cả phòng ngự của bần đạo cũng không phá nổi!" Đạo thể của Thông Thiên là Hồng Mông Đạo Thể, lại được Lực chi pháp tắc thối luyện.

Cực phẩm tiên thiên linh bảo chỉ có thể làm lão bị thương ngoài da, chứ không gây ra được bao nhiêu tổn hại.

Thông Thiên sau một kích đắc thủ, Hồng Mông Lượng Thiên Xích tái độ oanh sát ra.

Vật này bá đạo vô cùng, khai tịch thời không trực tiếp oanh sát bản nguyên, thừa dịp ngươi bệnh lấy mạng ngươi, bị Hồng Mông Lượng Thiên Xích đánh trúng mi tâm, Lục Áp đạo nhân tâm thần đại thất.

Dưới sự oanh sát liên tiếp của Hồng Mông Lượng Thiên Xích,

Lục Áp đạo nhân bị đánh cho tơi bời, ngã vào thâm xử hỗn độn.

Lục Áp đạo nhân lúc này nộ hỏa thao thiên, mấy lần chịu thiệt dưới tay Thông Thiên khiến lão không thể nhẫn nhịn thêm được nữa.

Chỉ thấy Ma Thần chân thân của Lục Áp hiện lên, hình dạng giống như một con hỏa nha khổng lồ.

Về mặt pháp bảo, Lục Áp đạo nhân tự nhận không bằng Thông Thiên.

Nay chỉ có thể dùng thần thông để trấn áp Thông Thiên.

"Vạn đạo quy nguyên, Luyện Thiên Đại Trận!" Ma Thần chân thân của Lục Áp độn ra ngoài thể nội, điên cuồng vũ động trong hư không.

Thiên địa xung quanh bị tử vong chi lực vô cùng vô tận lung tráo, toàn bộ mảnh thời không đều bị ngọn lửa đáng sợ lấp đầy.

Tử vong chi hỏa vô cùng vô tận thiêu đốt, có thể thiêu đốt tuổi thọ, hủy hoại đạo hạnh.

Đứng trong hoàn cảnh như vậy cực kỳ dễ lộ ra sơ hở.

Một khi có một chút sai sót sẽ bị Lục Áp đạo nhân chớp lấy cơ hội.

Thông Thiên cũng là lần đầu tiên chính thức đấu pháp với tồn tại như vậy, biết rằng những tiên thiên Ma Thần này đều có nội hàm cực lớn.

Luyện Thiên Đại Trận bá đạo vô song, nếu để Lục Áp đạo nhân tiếp tục tế luyện sẽ càng lúc càng đáng sợ.

Thông Thiên vung tay, Hồng Mông Đạo Thể được triển khai.

Một luồng hồng mông tiên quang quấn quanh thân thể Thông Thiên, vô tận hỗn độn chi khí hội tụ.

Sau khi thi triển Hồng Mông Đạo Thể, Thông Thiên phát hiện trật tự quy tắc của toàn bộ hỗn độn dường như có một loại thân hòa cảm thiên sinh với mình.

"Trấn!" Thông Thiên vung tay, vô lượng hỗn độn bản nguyên diễn hóa thành một phương hỗn độn đại lục vô cùng vô tận.

Hỗn độn đại lục hoành quán vô tận thương khung, trực tiếp đập về phía Luyện Thiên Đại Trận.

Hỗn độn đại lục to lớn khôn lường, tỏa ra quang trạch vô tận.

Lúc này trấn áp xuống khiến toàn bộ hỗn độn đều động đãng bất an.

Hỗn độn bản nguyên giao dung với thần hỏa của Luyện Thiên Đại Trận, tạo ra một trận phong bạo vô cùng trong hỗn độn.

Thông Thiên một tay nắm giữ hỗn độn đại lục, xông vào trong trận pháp chém giết.

Nếu là trước kia, Thông Thiên sẽ nghiên cứu xem trận pháp này phá như thế nào.

Nhưng sau khi dung hợp Lực chi pháp tắc, lão hoàn toàn không cần khảo lự những điều đó.

Nhục thân cường hoành vô cùng trực tiếp nâng hỗn độn đại lục va chạm vào trận pháp.

Hỗn Độn Chung trấn áp trên hỗn độn đại lục, khai thiên thánh uy chương hiển vô nghi.

Nhất lực phá vạn pháp.

Trong thuấn gian hỗn độn đại lục va chạm, toàn bộ Luyện Thiên Đại Trận ầm ầm nổ tung.

Lục Áp đạo nhân nôn ra thần huyết, bị chấn lui một khoảng cách

vô tận.

“Thông Thiên, ngươi dám thương ta!” Nguyên thần đạo hỏa của Lục Áp đạo nhân lúc này bùng cháy đến cực hạn.

Mấy lần không trấn áp được Thông Thiên, ngược lại còn chịu không ít đau khổ, Lục Áp đạo nhân lúc này đã thực sự nổi giận.

“Chỉ một kích này định nhiên khiến ngươi thần kiệt hồn tiêu!” Tinh huyết trong tay Lục Áp tuôn ra, lại trên Ám Diệt Phiến kia khắc xuống mấy cái phù hào quỷ dị.

Khắc sau, Lục Áp đạo nhân hiển hóa ra Ma Thần bản thể, hóa thành một tôn hỗn độn thanh nha hoành quán thời không.

Cuồng phong khủng bố quét sạch hỗn độn, hướng về phía Thông Thiên.

Trong mắt thanh nha tỏa ra sát mang đáng sợ.

Một kích này là đòn dốc toàn lực của Lục Áp, lấy Ma Thần đạo thể chi thân muốn mạt sát Thông Thiên.

Lúc Lục Áp tung ra đòn tấn công đáng sợ nhất, hư ảnh hỗn độn thanh nha che lấp vô lượng hỗn độn.

Nhưng khi Lục Áp đạo nhân bộc phát, trong tay Thông Thiên lại đa thêm một thanh pháp kiếm.

Chương 89

Chính là Hỗn Độn Chí Bảo Hồng Mông Đạo Kiếm!

Bảo kiếm này giơ cao, một cỗ khí trường vô hình ầm ầm tán khai.

Uy áp khó có thể tưởng tượng quét ra bốn phía.

Toàn bộ hỗn độn thời không dường như đều bị kiếm khí đáng sợ nhiếp trụ.

Thông Thiên chấp chưởng kiếm này, phía sau Hồng Mông Ma Thần hư ảnh hiển hóa.

Từng đóa từng đóa liên hoa sinh diệt bất định quanh Thông Thiên, đó chính là Thanh Liên Kiếm Đạo.

Trong hỗn độn lúc này tối đen như mực, chỉ có những đóa liên hoa màu xanh nhạt sinh diệt bất định.

Nhìn có vẻ như đang phù hợp với loại đại đạo huyền cơ nào đó.

Lục Áp đạo nhân nhìn về phía những đóa liên hoa kia, phát hiện trật tự sinh diệt của chúng dường như phù hợp với một loại đại đạo chí lý nào đó.

Trong vô hình dường như có một loại kiếm ý quán triệt đại đạo, từ mảnh thời không thái cổ xa xôi chém giết tới.

Nhưng chính trong khoảnh khắc đó, Hồng Mông Đạo Kiếm đã trảm xuống.

Vô số thanh liên sinh diệt theo đó trán phóng, một luồng tiên quang di thế độc lập, tựa như vị tiên vũ hóa.

Trong hỗn độn chấn động quang vụ đáng sợ, Thanh Liên Kiếm Đạo và Khai Thiên phủ pháp hoàn toàn tương phản.

Khai Thiên phủ pháp là đại khai đại hạp, bão mãn viên dung.

Còn Thanh Liên Kiếm Đạo thì hư vô phiêu miểu, biến huyễn mạc trắc.

Nhưng Thanh Liên Kiếm Đạo chung quy là do bản mệnh thần thông của Thông Thiên diễn hóa thành, uy lực tuyệt đối không dưới diễn hóa Khai Thiên đại đạo.

Kiếm khí quét sạch vô tận hỗn độn, vô số hỗn độn thời không tựa như vỡ đê.

Khắc sau, kiếm khí khủng bố va chạm với hỗn độn thanh nha.

Hồng Mông Ma Thần đạo thể của Thông Thiên lúc này cũng ngưng thực.

Hồng Mông Ma Thần đạo thể chấp chưởng kiếm này, một kiếm thùy lạc, điên cuồng bác sát với hỗn độn thanh nha.

Trong hỗn độn vô biên, hai tôn khổng lồ đã đánh nát vô cùng kỷ nguyên.

Hai bên dường như chiến đấu tại tận đầu của trường hà thời gian.

Hỗn độn thanh nha chân thân của Lục Áp đạo nhân tuy đáng sợ nhưng Hồng Mông Ma Thần chân thân lại tử tử áp chế hỗn độn thanh nha.

Một loại áp chế của bậc thượng vị, bắt nguồn từ bản nguyên.

Pháp lực tuy không cường hãn bằng Lục Áp, nhưng bản chất lại siêu việt gấp vạn lần.

Ầm ầm!!

Mạn thiên hỗn độn chi khí nổ tung, hỗn độn thanh nha ầm ầm vỡ vụn.

Lục Áp đạo nhân bị đánh văng ra xa hàng vạn trượng, trên nhục thân có một vết nứt đáng sợ.

Vết thương do Hỗn Độn Chí Bảo Hồng Mông Đạo Kiếm gây ra trong thời gian ngắn căn bản không pháp dũ hợp.

Ngược lại là Thông Thiên, lúc này khí tức vẫn dài lâu, không hề chịu một chút ảnh hưởng nào.

Sự kinh hãi trong lòng Lục Áp khó có thể danh trạng, khi nhìn Thông Thiên lão thấy không chỉ là một tên văn bối nữa.

Tu vi có cường đại đến đâu cũng không thể nghịch thiên được sao.

Nhưng Lục Áp không ngờ Thông Thiên lại có tư chất Hỗn Độn Ma Thần, căn cơ thâm thúy không nói, trong tay lại có sát lục Hỗn Độn Chí Bảo.

Lục Áp lăn lộn bao nhiêu năm cũng chỉ có một kiện Hạ Phẩm Hỗn Độn Linh Bảo mà thôi.

"Lục Áp, hiện tại quỳ xuống cầu xin vẫn còn kịp!" Thông Thiên hào bất do dự trào phúng, đấu pháp với cấp bậc như Lục Áp đạo nhân mang lại lợi ích cực lớn cho tu vi của bản thân Thông Thiên.

Lục Áp lúc này áp chế vết thương do Hồng Mông Đạo Kiếm để lại, diện sắc tranh nanh vô cùng.

"Thông Thiên tiểu nhi, nếu không phải dựa dẫm vào pháp bảo thì sao có thể chiếm được thượng phong, hôm nay trong hỗn độn tất là nơi táng mạng của ngươi!" Toàn thân Lục Áp đạo nhân sát khí đằng đằng, Đinh Đầu Thất Tiễn Thư từ trong tay từng trang từng trang bùng cháy.

Tử vong pháp tắc hóa thành vô biên chú văn, những chú văn này cực kỳ đáng sợ, thấu xuất trớ chú chi lực cường đại.

Lục Áp đạo nhân nôn ra một ngụm tâm huyết, trớ chú chi lực càng thêm thịnh đến cực hạn.

"Tử Vong Đại Đạo, táng tận vạn thế!" Toàn thân Lục Áp linh quang loạn chiến, Trảm Tiên Phi Đao lúc này được tế luyện đến cực hạn.

Khi những trớ chú chi lực này cường thịnh đến đỉnh phong, Lục Áp đạo nhân liền ký thác nguyên thần vào trong Trảm Tiên Phi Đao, tung ra một đao.

Thông Thiên diện sắc biến đổi, những trớ chú này trực tiếp xâm nhập vào nguyên thần, mưu đồ hủ thực ý chí của lão.

Trảm Tiên Phi Đao cùng với sự hiến tế bản nguyên của Lục Áp là đòn liều mạng.

Từng giọt ma huyết thê lệ chôn vùi trong hỗn độn, vạn vật điêu linh, tử tịch chi khí cuốn vào trong nguyên thần Thông Thiên.

Trong thời khắc nguy cấp, tâm thần Thông Thiên lại trở nên bình tĩnh lạ thường.

Hồng Mông đại đạo trong thể nội điên cuồng thôi động, Lực chi pháp tắc bá đạo lúc này chương hiển vô di.

Thấy Trảm Tiên Phi Đao chém tới, một đóa kiếm liên hoa sinh diệt ngay tại chỗ.

Thông Thiên đã biến mất tung tích, chỉ còn ức vạn kiếm quang phiêu nhứ, kiếm khí lung tráo ức vạn vạn thời không.

Vô tận ma huyết táng trên kiếm liên kia, Thông Thiên nhờ đó mà thoát thân ra ngoài.

Chỉ thấy Hồng Mông Đạo Kiếm thùy lạc, nghịch trảm về phía Trảm Tiên Phi Đao.

Ầm ầm!!!

Trảm Tiên Phi Đao lại bị Hồng Mông Đạo Kiếm chém vỡ.

Lục Áp đạo nhân lảo đảo ngã ra khỏi hư không.

Lúc này toàn thân lão nhuốm máu, bản nguyên bị đánh vỡ.

Trảm Tiên Phi Đao và Đinh Đầu Thất Tiễn Thư - hai đại pháp bảo bị tổn hủy, Lục Áp lúc này tâm như tro tàn.

Sau khi hiển hóa ra chân thân, diện sắc Lục Áp thảm nhiên, chỉ thấy lão hư hoảng một chiêu, Tiêu Dao Đại Đạo triển khai, mưu đồ độn vào thâm xử hỗn độn thoát thân.

"Nếu quỳ địa cầu nhiêu thì có một tuyến sinh cơ, muốn tìm cái chết thì bần đạo thành toàn cho ngươi!" Thông Thiên cũng không nương tay, Hồng Mông Đạo Kiếm trảm ra một kiếm, kiếm mang vô tận xuyên thấu thời không trảm trên nguyên thần Lục Áp đạo nhân.

"Nếu không phải dựa dẫm vào pháp bảo thì bần đạo sao có thể thua ngươi!" "Ngô không cam tâm a!" Chỉ nghe thấy một trận tiếng thét thảm liệt vang lên, Hồng Mông Đạo Kiếm trong khoảnh khắc đã diệt sạch nguyên thần Lục Áp đạo nhân.

Một đời Ma Thần Lục Áp Nguyên Quân cứ thế bị Thông Thiên tiêu diệt sạch sành sanh.

Nhìn pháp bảo của Lục Áp rơi vãi ra, Thông Thiên nhíu mày.

Trên người Lục Áp ngoại trừ cây quạt kia ra thì không có lấy một món pháp bảo nào ra hồn.

Chương 90

"Lục Áp tuy không để lại thứ gì tốt, nhưng lại là viên đá lót đường không tệ cho bần đạo!" Trong lòng Thông Thiên vô cùng hân hoan, chém chết Lục Áp trong hỗn độn chắc chắn sẽ chấn nhiếp được chư thần.

Những sinh linh trong hỗn độn kia nếu muốn tính kế cũng phải xem lại bản thân mình có bao nhiêu cân lượng.

Tu vi Lục Áp đạo nhân chắc ở khoảng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên viên mãn.

Thông Thiên chém giết lão cũng không tốn bao nhiêu thủ đoạn, thậm chí bài tẩy còn chưa dùng tới.

Nếu trực tiếp thi triển Hồng Mông Đạo Thể hóa thân thành Hồng Mông Ma Thần, dùng Lực chi pháp tắc trấn áp, e rằng Lục Áp còn chết thảm hơn.

Khi Thông Thiên chuẩn bị quay về Hồng Hoang thì tiếng thông báo của hệ thống lại vang lên. [Đinh!

Chúc mừng ký chủ trấn sát Lục Áp, chấm dứt kế hoạch của Hồng Quân.

Lựa chọn 1: Nhẫn khí thôn thanh, chấp nhận kế hoạch của Hồng Quân.

Thưởng: Thất Tinh Kiếm.

Lựa chọn 2: Sau khi về Hồng Hoang, thiết kế báo thù Hồng Quân.

Thưởng: Hỗn Nguyên Vô Cực Kiếm Đạo, Hỗn Độn Linh Mạch.] Thông Thiên có chút ngoài ý muốn, không ngờ vào lúc này, Hệ Thống Lựa Chọn lại giáng lâm.

Lựa chọn thứ nhất: Nhẫn nhục chịu đựng, tiếp thụ việc Hồng Quân tính kế, coi như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

Thưởng: Tinh Thần Chí Bảo Thất Tinh Kiếm.

Có Thất Tinh Kiếm này, có thể thống nhiếp đại vận tinh thần của Hồng Hoang.

Nhưng Thất Tinh Kiếm đối với Thông Thiên lúc này không có sức hấp dẫn.

Dù mạnh mẽ đến đâu cũng chỉ là Tiên Thiên Chí Bảo.

Với uy thế của Thông Thiên hiện giờ, hiển nhiên nhìn không trúng Thất Tinh Kiếm.

Thông Thiên cũng không phải hạng thánh mẫu, bị người tính kế mà lại nhẫn nhục chịu đựng.

Nếu không ở dưới mí mắt Hồng Hoang gây ra chút chuyện, thật có lỗi với mưu kế của Hồng Quân. [Lựa chọn thứ hai: Phá tan xiềng xích, nghịch chuyển thiên cơ.

Thưởng: Hỗn Nguyên Vô Cực Kiếm Đạo, Hỗn Độn Linh Mạch].

Tuy rằng không biết ý nghĩa của Hỗn Nguyên Vô Cực Kiếm Đạo, nhưng Hỗn Độn Linh Mạch thật sự là bảo vật tốt.

Nếu đem Hỗn Độn Linh Mạch dung nhập vào đạo thể, tự thân sẽ thân thiết với Hỗn Độn, mang lại vô hạn lợi ích.

Nếu đem Hỗn Độn Linh Mạch di thực vào Bồng Lai tiên đảo, đệ tử Tiệt giáo ai nấy đều có thể tu hành Hỗn Độn linh khí.

Hiện nay trong Hồng Hoang đều tu hành Tiên Linh chi khí, đệ tử Tiệt giáo nếu có thể tu hành Hỗn Độn chi khí, đẳng cấp sẽ được nâng cao vượt bậc.

Thông Thiên trực tiếp chọn lựa hạng thứ hai.

Việc này không cần do dự.

Chỉ là tính kế Hồng Quân, Thông Thiên đang suy tính xem nên bắt tay từ phương hướng nào.

Bởi lẽ Hồng Quân là Thiên Đạo, bất kỳ manh mối nào cũng không thoát khỏi sự tính toán của lão.

Hiện giờ Tây Phương nhị thánh Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, thậm chí cả Nữ Oa đều đang tìm kiếm Thiên Đạo vị thánh thứ sáu.

Theo Thông Thiên suy đoán, Thiên Đạo vị thánh thứ sáu, Hồng Quân tất nhiên sẽ giấu riêng.

Trong Hồng Hoang, kẻ được Hồng Quân một tay nâng đỡ không ai khác ngoài Hạo Thiên.

Thiên Đạo vị thánh thứ sáu có khả năng sẽ ứng lên người Hạo Thiên.

Hạo Thiên trấn giữ Thiên Đình, nếu Hạo Thiên chứng đạo, sẽ thống ngự lục hợp, chư thiên Thánh nhân đều phải lấy y làm tôn.

"Thiên Đình!" Thiên Đình hiện giờ nhìn qua thì không có sơ hở.

Nhưng Thông Thiên lại hiểu rõ, tích nhật Thiên Đình Vương Mẫu đã phạm phải một sai lầm chí mạng.

Hiện giờ phục bút nằm ở Thái Âm tinh.

"Nếu có thể ngăn cản Hồng Quân sắc phong Thiên Đạo vị thánh thứ sáu, không biết Hồng Quân sẽ có phản ứng gì." Nghĩ vậy, Thông Thiên trực tiếp độn về phía Hồng Hoang.

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân chau mày.

Vừa rồi, lão đã mất đi cảm ứng đối với Lục Áp đạo nhân.

Lục Áp đạo nhân tự tin tràn đầy đi chặn giết Thông Thiên, giờ đây

đã triệt để vẫn lạc, ngay cả nguyên thần cũng không thoát ra được.

"Với tu vi của Thông Thiên, có thể diệt sát Lục Áp đạo nhân, Thông Thiên đã thành đại họa!" Điều khiến Hồng Quân có chút khánh hạnh là Thông Thiên không bái nhập vào Cửu U.

Nếu trở thành Cửu U Thánh nhân, Hồng Quân thật sự khó ra tay.

Hồng Quân hiểu rõ, muốn tính kế Thông Thiên, thậm chí xóa sổ Thông Thiên cùng Tiệt giáo khỏi Hồng Hoang, cần phải có Phong Thần lượng kiếp thúc đẩy.

Lập ra Thiên Đạo vị thánh thứ sáu là cơ duyên để mở ra Phong Thần lượng kiếp.

Hồng Quân bắt đầu truyền âm trong Tử Tiêu Cung: "Hồng Hoang Thiên Đạo chưa đầy, Thiên Đạo lục thánh nên xuất thế, chư vị Thiên Đạo Thánh nhân hãy tới Tử Tiêu Cung hợp nghị." Hồng Quân truyền âm cho Thiên Đạo ngũ thánh, còn có Hạo Thiên Thiên Đế, thậm chí triệu hoán cả Trấn Nguyên Tử cùng đến Tử Tiêu Cung.

Khi chư thánh từng người xuất phát đến Tử Tiêu Cung, Thông Thiên lại lẻn vào Thái Âm tinh.

Thái Âm tinh là động phủ của Thái Âm nữ thần Vọng Thư.

Từ sau đại kiếp Đạo - Ma, Vọng Thư biến mất trong Hỗn Độn, do thế hệ thứ hai của Thái Âm nữ thần là Thường Hi và Hi Hòa quản lý Thái Âm tinh.

Thông Thiên ẩn nặc khí tức, trực tiếp độn vào sâu trong Thái Âm tinh.

Thái Âm nữ thần Hi Hòa là vợ của Đế Tuấn, sau khi Đế Tuấn vẫn lạc, Hi Hòa nắm giữ một nửa khí vận tinh không của Hồng Hoang.

Một nửa còn lại nằm trong Thiên Đình, do Hạo Thiên quản lý.

Hi Hòa cũng tính là người của Thiên Đình, chỉ là vật đổi sao dời, Hi Hòa dần mờ nhạt khỏi Hồng Hoang, không còn can thiệp vào ân oán thế gian.

Thông Thiên trực tiếp vòng qua Thái Âm cung rộng lớn, đi thẳng vào thâm xứ Thái Âm tinh.

Thái Âm tinh cực kỳ rộng lớn, hoành quán vô cùng thời không, dẫu sao cũng là một trong hai chủ tinh của Hồng Hoang.

Thông Thiên dùng đại pháp lực che đậy thân hình, trực tiếp tiến vào cấm địa Thái Âm tinh.

Nơi này tràn ngập một luồng lệ khí cực kỳ hồn hậu, cổ lệ khí này thâm thúy đến cực điểm.

Ở sâu trong Thái Âm tinh, có một gốc đại thụ hoành quán vô lượng thời không.

Gốc đại thụ này chính là một trong mười đại Tiên Thiên linh căn — Nguyệt Quế thụ.

Dưới gốc Nguyệt Quế, sừng sững một tôn ma khu, cao tới mấy vạn trượng.

Chương 91

Ma khu này chính là Hậu Nghệ năm đó.

Sau khi Hậu Nghệ xạ nhật, hắn lại bị tính kế.

Thường Hi thiện thi chuyển thế thành nhân tộc, hóa thành Thường Nga, vốn định ở nhân tộc lịch kiếp tu hành.

Hậu Nghệ xạ nhật tạo phúc nhân tộc, đối với nhân tộc có đại công đức, cho nên thủ lĩnh nhân tộc quyết định gả đệ nhất mỹ nữ Thường Nga cho Hậu Nghệ.

Chỉ là Hậu Nghệ thuộc Vu tộc, Hồng Quân tự nhiên sẽ không cho phép khí vận Nhân tộc và Vu tộc cộng hưởng.

Vu tộc đã định sẵn phải phúc diệt, nếu có liên quan đến Nhân tộc, lạc ấn của cựu triều sẽ không thể thanh trừ.

Tuy nhiên Hậu Nghệ có Thiên Đạo công đức tại thân, Hồng Quân cũng không tiện danh chính ngôn thuận trấn sát hắn, vì vậy Hồng Quân bèn thiết kế, để Dao Trì và Hạo Thiên (lúc đó là kim đồng ngọc nữ) lén lút đưa tiên đan cho Hậu Nghệ.

Hi Hòa hiểu ý Hồng Quân, sau đó bèn thiết kế khiến Hậu Nghệ bị vây khốn tại Thái Âm tinh.

Còn về Thường Hi thiện thi Thường Nga, hiện giờ vẫn u tĩnh trong Quảng Hàn cung của Thiên Đình.

Thông Thiên nhìn Hậu Nghệ trước mắt, khẽ thở dài, tâm đạo Hậu Nghệ cũng là một kẻ đáng thương.

Hiện giờ ở đây chặt phạt Nguyệt Quế thụ đã qua một cái Hỗn Nguyên lượng kiếp.

Tổ vu từng chấn nhiếp Thiên Đình, đỉnh thiên lập địa ngày nào, giờ lại kẹt trong tâm ma, khó lòng tự chủ.

Thông Thiên hóa thân thành một lão đạo, trực tiếp hiển hóa dưới gốc Nguyệt Quế.

Nguyệt Quế thụ ký thác vào Thái Âm tinh, Thái Âm tinh không diệt, nó vĩnh hằng không hư hại.

Chấp niệm của Hậu Nghệ chính là ở chỗ này.

"Chấp niệm không tan, sao có thể thành đạo!" Thông Thiên tùy tay khẽ động, Hồng Mông Đại Đạo linh quang oanh nhiên đánh vào trong cơ thể Hậu Nghệ.

Oành đùng!!!

Hậu Nghệ vung phủ rìu cuối cùng chém lên Nguyệt Quế thụ.

Dưới sự che đậy pháp lực của Thông Thiên, Hậu Nghệ phảng phất nhìn thấy Nguyệt Quế thụ oanh nhiên đổ sập.

Đương nhiên, đây là cảnh giới tâm ma do Thông Thiên tạo ra.

Sau khi trảm đoạn Nguyệt Quế thụ, Hậu Nghệ dần dần thanh tỉnh.

Đôi mắt ấy lộ rõ vẻ mê hoặc và khó hiểu, ngơ ngác nhìn Thông Thiên.

Vô cùng tận tư tự tràn vào não hải Hậu Nghệ.

"Ngươi là ai?" Trong mắt Hậu Nghệ lộ ra vô tận sát khí, nhìn về phía Thông Thiên.

Sát cơ lẫm liệt như thực chất.

Nhưng khi đến gần Thông Thiên lại tiêu tán vô hình.

"Ta là hậu nhân của Bàn Cổ!" Thông Thiên quát lớn một tiếng, Lực chi pháp tắc oanh nhiên diễn hóa.

Vô tận khí thế ngoại phóng, uy nghiêm của Dĩ Lực Chứng Đạo hiển hiện không sót chút nào.

Tâm thần vốn cuồng bạo của Hậu Nghệ khôi phục một tia lý trí.

Dĩ Lực Chứng Đạo, hậu nhân Bàn Cổ, sự hậu trọng của Lực chi pháp tắc tràn vào lòng Hậu Nghệ.

Dưới sự chỉ dẫn có ý đồ của Thông Thiên, Hậu Nghệ dần dần thấu hiểu mọi tiền nhân hậu quả.

"Lực chi pháp tắc, hậu nhân Bàn Cổ, rốt cuộc là phương thần thánh nào." Đôi mắt Hậu Nghệ khôi phục vẻ thanh minh, quay sang hỏi Thông Thiên.

Thông Thiên đạm nhiên mỉm cười: "Bần đạo là ai không quan trọng.

Hiện giờ trong Hồng Hoang, thập nhị Tổ vu ngoại trừ Hậu Thổ và Cộng Công ra đều đã vẫn lạc hết thảy." Nghe tin này từ Thông Thiên, Hậu Nghệ đại kinh thất sắc.

Tộc trưởng Đế Giang có tu vi cỡ nào, đỉnh phong Chuẩn Thánh, gần như sắp Dĩ Lực Chứng Đạo.

Các Tổ vu còn lại đều là tồn tại đỉnh thiên lập địa.

Sao có thể vẫn lạc!

Hậu Nghệ tự nhiên không nguyện tin lời Thông Thiên.

Thông Thiên cũng lười giải thích, trực tiếp để hắn đắm mình vào dòng sông thời gian để cảm ngộ.

Nhất niệm động, với tu vi của Hậu Nghệ, trong khoảnh khắc đã rơi vào thức hải của Thông Thiên.

Ngay lúc đó, thần sắc Thông Thiên khẽ động.

Thái Âm nữ thần Hi Hòa và Thường Hi đã sát giác được dị dạng của Phù Tang thụ (Nguyệt Quế), đang độn về phía này.

Hậu Nghệ hóa vi Ngô Cương phạt quế, hai vị Tiên Thiên thần thai của Thái Âm đương nhiên có cảm ứng.

Hiện giờ đột nhiên mất đi tin tức, khiến hai vị Thái Âm nữ thần kinh hãi không thôi.

Thông Thiên cười lạnh một tiếng, hai vị nữ thần này tới thật không đúng lúc, giờ chỉ có nước lạt thủ tồi hoa.

Đối với hai vị nữ thần Thái Âm tinh, Thông Thiên không có mấy thiện cảm.Tác tính đã quyết, liền trực tiếp vung một chưởng về phía hai vị nữ thần.

Lúc này Thường Hi và Hi Hòa đang nghi hoặc, bay tới bên Nguyệt Quế thụ.

Đột nhiên, trên Thái Âm tinh cuồng phong đại tác, một bàn tay lớn phủ xuống.

Hai đại nữ thần không kịp phản ứng, bị Thông Thiên đánh ngã xuống đất.

Thông Thiên một chưởng hạ xuống, ít nhất phải mười mấy năm sau hai người mới có khả năng tỉnh lại.

Hậu Nghệ từ dòng sông thời gian trở về, mọi chuyện về Vu tộc và những gì đã trải qua đều được nhìn rõ dưới sự giúp đỡ của Thông Thiên.

Vu Yêu quyết chiến, Cộng Công nộ xúc Bất Chu sơn...

Hậu Nghệ sau khi thanh tỉnh từ dòng sông thời gian, trong mắt đầy vẻ sám hối.

“Năm đó nếu ta không xạ sát mười mặt kim ô, cũng sẽ không gây

ra Vu Yêu quyết chiến!" Thông Thiên cười lạnh một tiếng, nói: "Vu Yêu quyết chiến là do Thiên Đạo định sẵn, dù không có ngươi tham dự thì đại chiến cũng sẽ bùng nổ." Hậu Nghệ lắc đầu: "Hiện giờ các huynh đệ Tổ vu đã vẫn diệt, mấy vị huynh trưởng còn lại cũng không rõ tung tích, vẫn diệt trong đại kiếp.

Ta cô thân một mình, ở Hồng Hoang này còn ý nghĩa gì, chi bằng trở về vòng tay của Phụ thần!" Ý định trở về vòng tay Phụ thần của Hậu Nghệ tự nhiên là chỉ cái chết.

Thông Thiên cũng lười nói nhảm với Hậu Nghệ nhiều, trực tiếp đạo: "Bần đạo sẽ điểm hóa ngươi, ngươi không cần làm gì cả, cứ tôn sùng bản tâm là được." Thông Thiên sau đó bổ sung một câu: "Hiện giờ Thiên Đình do Thiên Đế Hạo Thiên và Vương Mẫu Dao Trì chấp chưởng, cũng chính là đôi kim đồng ngọc nữ năm xưa ban tặng tiên đan.

Hiện giờ Thường Nga cũng đang bị tù cấm trong Quảng Hàn cung của Thiên Đình.

Bần đạo nói đến đây thôi, ngươi hãy tự thu xếp lấy!" Thông Thiên nói xong liền không thèm quan tâm Hậu Nghệ nữa, trực tiếp độn ra khỏi Thái Âm tinh.

Nếu nói quá nhiều, nhân quả chỉ sợ sẽ bị bấm quẻ ra ngay.

Thông Thiên cũng chỉ tùy ý chỉ dẫn, còn về việc Hậu Nghệ có thể quấy động bao nhiêu phong vân trong Hồng Hoang, Thông Thiên cũng không biết.

Nhưng dự đoán Hồng Quân cũng sẽ phải đau đầu vì chuyện này một hồi.

Chương 92

Sau khi hoán tỉnh Hậu Nghệ, Thông Thiên gần như không do dự, trực tiếp độn về phía đại địa trung ương Mậu Tuất.

Nếu Hậu Nghệ làm lớn chuyện, với bản lĩnh của Hồng Quân định nhiên có thể bấm ra thủ bút của Thông Thiên.

Vì vậy Thông Thiên mới gấp rút đi tìm kiếm Bàn Cổ Điện.

Lúc này trong Tử Tiêu Cung, Thiên Đạo ngũ đại Thánh nhân đều có mặt.

Ngoài năm người họ, còn có Thiên Đế Hạo Thiên, Bắc Hải Côn Bằng, Trấn Nguyên Đại Tiên.

Hồng Quân tọa trấn trên cao, bắt đầu cùng chư thánh thảo luận xem nên lập ai làm Thánh.

Tây Phương nhị thánh nhìn đội hình này, trong lòng không khỏi thở dài.

Nếu không phải Hậu Thổ đem Địa Tạng treo vào Lục Đạo Luân Hồi, Tây Phương cũng không đến mức rơi vào cục diện lúng túng này.

Hai người quyết định không nói gì, tĩnh quan kỳ biến.

"Trấn Nguyên Tử đạo hữu, đã lâu không gặp." Nguyên Thủy nhìn Trấn Nguyên Tử một cái, thần sắc lộ vẻ trào phúng.

Ngày đó Nguyên Thủy bị Trấn Nguyên Tử quét ra khỏi cửa, giờ đây Hồng Quân chỉ một câu nói, lão chẳng phải vẫn phải ngoan ngoãn lên Tử Tiêu Cung sao.

"Ngọc Thanh Thiên Tôn, đã lâu không gặp." Trấn Nguyên Tử cười như không cười đáp lại một câu.

“Hôm nay tại Tử Tiêu Cung, cần định ra vị thánh thứ sáu của Thiên Đạo, chư vị có thể tự hành thương nghị.” Hồng Quân lạnh lùng buông một câu, rồi trực tiếp ở bên cạnh xem kịch.

Nguyên Thủy lúc này đứng ra: “Theo ý ta, thánh vị này không ai khác ngoài Trấn Nguyên Tử đạo hữu.

Trấn Nguyên Tử là Địa Tiên chi tổ, nội hàm phi phàm, thân mang đại công đức, một khi nhập thánh vị, tu vi đủ để sánh ngang với chúng ta.” Sau khi Nguyên Thủy nói xong, Lão Tử cũng gật đầu: “Trấn Nguyên Tử quả thực là nhân tuyển phù hợp nhất.” Nữ Oa lại chau mày, nói: “Côn Bằng cũng xuất thân bất phàm, có công giáo hóa yêu tộc Bắc Hải, năm xưa là Yêu sư của Yêu tộc, đối với thiên địa tự có một phần công đức.” Nghe Nữ Oa tiến cử mình, trong lòng Côn Bằng đại hỷ vọng.

Chưa bao giờ có cơ duyên như thế này.

“Hừ!” Nguyên Thủy hừ lạnh một tiếng: “Loại thấp sinh noãn hóa, bần đạo không thèm cùng hàng ngũ.” Nguyên Thủy vốn luôn xem thường xuất thân của Côn Bằng, nghe Nữ Oa tiến cử, lão tự nhiên không vui.

Lúc này Chuẩn Đề đạo nhân lại lên tiếng: “Đạo hữu nói vậy là sai rồi.

Hiện giờ là tuyển chọn Thiên Đạo Thánh nhân, không thể dựa vào sở thích của đạo hữu mà định đoạt.” Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thấy mình không có lợi lộc gì, tự nhiên chỉ sợ thiên hạ không loạn.

Nếu Nữ Oa đắc thế, để Côn Bằng trở thành Thiên Đạo Thánh nhân, sau này phương Đông chắc chắn sẽ náo nhiệt.

Chuẩn Đề vừa xen mồm vào, Nguyên Thủy đã chau mày, suýt chút nữa nổi giận.

Nhưng vì Hồng Quân ở đây, Nguyên Thủy không tiện phát tác, chỉ cười lạnh: "Năm đó Côn Bằng có thể vì tư dục cá nhân mà đoạt lấy pháp bảo sau khi Đế Tuấn tự bạo, không chừng sau này sẽ phản lại Thiên Đạo!" Nguyên Thủy không chút lưu tình trào phúng, thậm chí lôi cả chuyện cũ ra nói.

Lão Tử cũng lên tiếng vào lúc này: "Nếu nói về tư chất, Thiên Đạo Thánh nhân không ai khác ngoài Trấn Nguyên Tử." Thấy Nguyên Thủy và Lão Tử cực lực thôi sùng mình, Trấn Nguyên Tử lại lắc đầu: "Bần đạo tu vi không đủ, tự thấy không thể gánh vác Thiên Đạo thánh vị, xin chư vị đạo hữu lượng thứ!" "Lần này trong Ngũ Trang Quán vẫn còn nhiều yếu sự cần xử lý, bần đạo không làm phiền nhã hứng của chư vị nữa." Trấn Nguyên Tử nói xong, hướng Hồng Quân cung thân nhất bái, trực tiếp bước ra khỏi Tử Tiêu Cung.

Ngay cả Hồng Quân cũng hơi kinh ngạc, Trấn Nguyên Tử chủ ý đã định, tuyệt đối sẽ không thay đổi.

"Nếu Trấn Nguyên Tử đã vô tâm, hà tất phải cưỡng cầu." Nữ Oa nhìn sang Hồng Quân: "Nếu Trấn Nguyên Tử không cần cơ duyên này, sao không thành toàn cho Côn Bằng, sau này định nhiên sẽ dẫn dắt tạo hóa cho Hồng Hoang." "Hừ!" Nguyên Thủy hừ lạnh: "Nếu mèo mả gà đồng đều có thể thành Thiên Đạo Thánh nhân, vậy đệ tử Nhiên Đăng của ta cũng có tư chất.

Côn Bằng bỉ ổi tột độ, không xứng làm Thánh nhân." Lão Tử cũng nói: "Côn Bằng tuy nội hàm thâm hậu, nhưng không có công đức tại thân, quả thực không thích hợp đảm nhiệm thánh vị." Thấy Nguyên Thủy và Lão Tử tung hứng ăn ý, sắc mặt Nữ Oa biến đổi, bắt đầu tranh luận với hai người.

Ba người ở Tử Tiêu Cung tranh luận một hồi cũng không ra ngô ra khoai gì.

Hồng Quân tự nhiên nhìn thấu tất cả, Côn Bằng định nhiên không thể thành thánh, tư chất Côn Bằng không đủ, không phải là điều Hồng Quân mong muốn.

Đại vị lục thánh chỉ có thể rơi vào tay Hạo Thiên, như vậy Hồng Quân mới có thể tiến thêm một bước khống chế các Thiên Đạo Thánh nhân.

Ngay khi Hồng Quân chuẩn bị mở lời, Hạo Thiên đột nhiên biến sắc.

"Không xong, có người đánh vào Thiên Đình!" Trong Tử Tiêu Cung, chư thần đều đổi sắc mặt.

Kẻ nào dám đánh vào Thiên Đình, rốt cuộc là phương thần thánh nào?

Trong cung, sắc mặt mấy vị Thánh nhân khá thú vị.

Hạo Thiên chấp chưởng Thiên Đình, tôn hưởng lục hợp, thống ngự bát hoang.

Hiện giờ Phong Thần đại kiếp là để lấp đầy thánh vị cho Thiên Đình.

Nghe có kẻ công đánh Thiên Đình, các Thánh nhân hiển nhiên đều có tính toán riêng.

"Đạo Tổ, đệ tử xin cáo lui trước!" Nói xong, Hạo Thiên lóe thân ra khỏi Tử Tiêu Cung.

"Rốt cuộc là thế lực phương nào dám công đánh Thiên Đình?

Tu vi Hạo Thiên hiện nay là Chuẩn Thánh đỉnh phong, đủ để ứng phó tất cả." Nguyên Thủy cười như không cười đáp.

Nữ Oa cũng phụ họa: "Nếu thực lực dưới Hỗn Nguyên Thánh nhân, ta cũng không tiện can thiệp vào nhân quả của bọn họ." Hai

người hiển nhiên không muốn nhúng tay vào việc của Thiên Đình.

Hồng Quân lạnh lùng nhìn những Thánh nhân này, từng kẻ đều tinh tường tính kế.

Nhưng khi Hồng Quân bấm đốt ngón tay, lão lại chau mày.

Bởi vì lão nhận thấy có người đang tính kế mình.

Nhưng Hồng Quân lại không thể phát hiện ra rốt cuộc là kẻ nào.

Trong Tử Tiêu Cung, khí thế cường đại oanh nhiên bùng nổ.

Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp hiển hóa, Vận Mệnh Đại Đạo oanh nhiên giáng lâm.

Có kẻ đường hoàng tính kế lên đầu lão.

Ngay lúc chuẩn bị lập Hạo Thiên làm Thánh.

Bảo sao Hồng Quân không nộ.

Trên Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp hiển hiện tất cả huyền cơ vận mệnh.

Nhưng Hồng Quân lại phát hiện kẻ tính kế dường như đã biến mất khỏi thế giới này, không để lại một chút dấu vết nào.

Rốt cuộc là phương thần thánh nào có thể bình tế được cảm tri của Thiên Đạo?

Thậm chí dùng cả Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp cũng không bấm ra được dấu vết gì.

Hồng Quân cũng nghi ngờ Thông Thiên, nhưng Thông Thiên không có năng lực như vậy để che giấu Thiên Đạo tính kế.

Bởi lẽ đạo thống của Thông Thiên vẫn còn trong Hồng Hoang.

Trong cung, mấy vị Thánh nhân đều căng thẳng đến cực điểm.

Chưa bao giờ thấy Hồng Quân phát nộ đáng sợ như vậy.

Mỗi nhất cử nhất động đều tản ra dao động hủy thiên diệt địa, khiến người ta vô cùng chấn kinh.

“Thiên Đình gặp kiếp, các ngươi là sư huynh, lúc cần thiết phải ra tay giúp đỡ.” “Hiện giờ cơ duyên chưa định, việc Thiên Đạo lục thánh để sau hãy nghị.” Hồng Quân tâm tình phức tạp, trực tiếp độn vào thâm xứ Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân tự nhận đã nắm bắt được mọi cục diện, nhưng biến hóa ngày hôm nay khiến lão có nhận thức mới.

Trong Hồng Hoang dị số đột hiện, lạc ấn cựu triêu cũng có dấu hiệu phục tô.

Chương 93

Hồng Quân ước chừng cần gia tăng thời gian thúc đẩy trận lượng kiếp này.

Hơn nữa trận lượng kiếp này, càng lớn càng tốt.

Lúc đó thiên địa trọng tố, tất cả nhân quả sẽ được định nghĩa lại.

Mọi nhân quả của sinh linh sẽ đều nằm trong sự kiểm soát của Hồng Quân.

Trong cung, mấy vị Thánh nhân còn lại nhìn nhau ngơ ngác.

Trong lòng Nữ Oa khá không vui, trống khua chiêng gõ triệu hoán đến đây, kết quả vì một Hạo Thiên mà chuyện phong thánh bị trì hoãn.

Chẳng phải đã rành rành Hồng Quân muốn lập Hạo Thiên làm Thánh nhân sao.

"Mấy vị sư huynh, bản cung có chút việc cần xử lý, việc của Thiên Đình làm phiền các vị vậy." Nữ Oa nói xong, cùng Cửu Thiên Côn Bằng trực tiếp bay ra khỏi Tử Tiêu Cung.

Lão Tử và Nguyên Thủy đối thị một cái, sau đó Lão Tử nói: "Lần này Thiên Đình e là gặp rắc rối lớn, ta sẽ đi một chuyến." "Thiện!" Nguyên Thủy gật đầu: "Đã là lão sư phân phó, ta cũng muốn xem rốt cuộc là sinh linh phương nào dám giết lên Thiên Đình." Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng khá hiếu kỳ, theo sau Nguyên Thủy và Lão Tử rời Tử Tiêu Cung.

Lúc này, trong Thiên Đình một mảnh hỗn loạn.

Một tôn ma khu vạn trượng đạp nát thiên địa, trực tiếp đánh lên Thiên Đình.

Hiện giờ trong Thiên Đình, thần vị trống không.

Kẻ thực sự có thể gọi là đỉnh phong chiến lực cũng chỉ có vài người.

Lục Ngự chưa đầy, Thần Tiêu Bát Đế cũng chưa phong hoàn toàn.

Cấp bậc như Thiên Bồng nguyên soái đối với đại năng như thế này chỉ là bia đỡ đạn.

Trong Thiên Đình có tới cửu trọng thiên bị đạp nát.

Trên Nam Thiên Môn có mấy vị cường giả Chuẩn Thánh trấn thủ.

Ngoài Vương Mẫu ra, còn có Đông Hoa Đế Quân.

Đông Hoa Đế Quân là Đông Vương Công vẫn lạc chuyển thế, hiện giờ là Đông Hoa đại đế.

Ngoài Đông Hoa Đế Quân còn có Hoa Nguyên đại đế.

Hoa Nguyên đại đế thống nhiếp tinh thần lực giới của thiên giới, chấp chưởng vô lượng thiên cơ, ngự sử lôi điện quỷ thần.

Hoa Nguyên đại đế tu hành Cửu Thiên Ứng Nguyên đại đạo, chấp chưởng cực phẩm Tiên Thiên linh bảo Ngũ Lôi Trì.

Hai tôn tồn tại này là chủ lực hiện nay của Thiên Đình.

Bởi lẽ dưới Chuẩn Thánh cơ bản đều là bia đỡ đạn.

Oành đùng!!!

Trên Thiên Đình, quang vụ bạo động.

Một trọng đại trận bị oanh nhiên đạp nát.

Một tồn tại hoành quán thương khung trực tiếp đạp lên Nam Thiên Môn.

Sinh linh ấy chính là Hậu Nghệ.

Hậu Nghệ hiển hóa Đại Vu chân thân, tay cầm cự phủ do Cầu Nhật cung hóa thành, đạp phá thiên môn.

Thời Vu Yêu đại chiến, Hậu Nghệ là Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Sau một cái Hỗn Nguyên lượng kiếp chặt quế trên Thái Âm tinh, giờ đây Hậu Nghệ đã trở thành Chuẩn Thánh.

Lực chi pháp tắc được mài giũa đến mức cực kỳ đáng sợ.

Suốt một cái Hỗn Nguyên lượng kiếp đều vung cự phủ trong tay, một loại đại đạo của Lực chi pháp tắc đã được Hậu Nghệ khám phá.

"Ngươi là sinh linh phương nào, vì sao đánh vào Thiên Đình!" Vương Mẫu tay cầm cực phẩm Tiên Thiên linh bảo Bát Bảo Thoa, trong mắt lộ ra thần quang vô tận.

Cả người bao phủ trong thần quang ung dung hoa quý, nhìn qua cực kỳ diệu nhãn.

"Ta là ai, ngươi không biết sao?" Hậu Nghệ ngửa mặt lên trời nộ hống, đạo âm cuồng bạo quán triệt chư thiên vũ trụ.

"Kim đồng ngọc nữ, năm đó giúp Hồng Quân tính kế ta, hôm nay ta sẽ đạp nát Thiên Đình!" Hậu Nghệ nói xong, Đô Thiên Thần Sát chi khí oanh nhiên bộc phát.

Khí thế khủng bố nổ tung trong Thiên Đình, Tổ Vu chân thân cao tới mấy ức trượng hoành quán thiên địa.

Vô số thiên binh thiên tướng chưa kịp lại gần đã bị thần sát chi khí thiêu chết.

"Hậu Nghệ!" Vương Mẫu thần sắc đại biến, không ngờ Hậu Nghệ bị vây khốn tại Thái Âm tinh lại có thể thoát ra.

"Sớm biết lệ khí của ngươi thâm trọng như vậy, năm đó nên để Đạo Tổ trấn sát ngươi!" "Vu tộc đều đã diệt tuyệt, ngươi còn không

biết hối cải, tới Thiên Đình gây hấn!" Nghe Vương Mẫu nói vậy, sát khí trên người Hậu Nghệ đại tác.

"Ngọc nữ, hôm nay là lúc ngươi vẫn diệt, đợi ta diệt Thiên Đình sẽ lại đạp lên Tử Tiêu Cung vấn tội!" Trong mắt Hậu Nghệ lãnh đạm vô cùng, đối với hắn, chết là một sự giải thoát để trở về vòng tay Phụ thần.

Sinh linh Vu tộc không tôn Thiên Đạo, có bao giờ sợ bị uy hiếp!

Chỉ thấy cự phủ trong tay Hậu Nghệ hóa thành một phương đại cung, vô biên thần sát chi khí hội tụ về phía Cầu Nhật cung.

Khí thế động thiên loạn địa oanh nhiên bộc phát, cả Nam Thiên Môn đều đang run rẩy.

Cầu Nhật cung giơ cao, khí thế khủng bố quán triệt cả Thiên Đình.

Trong khoảnh khắc, Vương Mẫu Dao Trì sắc mặt đại biến, cảm giác đã bị Cầu Nhật cung khóa chặt.

Cầu Nhật cung không phải pháp bảo thường, lai lịch phi phàm, được đúc từ xương đuôi của Bàn Cổ đại thần.

Vật này xuất từ tay Đế Giang, mang sức mạnh to lớn.

"Ngươi dám!" Đông Hoa Đế Quân biến sắc, cảm giác sức mạnh trong Cầu Nhật cung đáng sợ đến cực điểm.

Nếu bị khóa định, e rằng một mũi tên sẽ bắn chết lão.

Nhưng Hậu Nghệ không chút do dự, khoảnh khắc Cầu Nhật cung trương khai, lực lượng kinh khủng quán triệt thiên địa.

Oành đùng!!!

Vô biên quang vụ bùng nổ, sát khí hung mãnh trào ra, bắn thẳng về phía Vương Mẫu.

Vương Mẫu Dao Trì kinh hãi, vội vàng dùng Bát Bảo Thoa vạch trước mặt.

Bảo vật này có khả năng cách tuyệt thời không, tạm thời vạch ra ranh giới thời không.

Nhưng cũng chỉ kéo dài được một khoảnh khắc, uy lực mũi tên xuyên thấu Bát Bảo Thoa, bắn thẳng vào người Vương Mẫu.

Chỉ nghe thấy một tiếng thét thảm thiết, Vương Mẫu bị bắn nát thân xác, chỉ còn nguyên thần tàn dư điên cuồng chạy trốn vào sâu trong Thiên Đình.

Uy lực một mũi tên bắn chết trực tiếp Vương Mẫu cảnh giới Chuẩn Thánh.

Trong Thiên Đình, vô số thiên binh thiên tướng đều ngây người.

Chương 94

Thiên Đình bây giờ vàng thau lẫn lộn, căn bản không có người tài.

Đông Hoa Đế Quân và Hoa Nguyên đại đế nhìn nhau, trước đại năng Vu tộc như vậy, hai người cũng chỉ biết đứng trừng mắt.

Nếu chẳng may dính một tên, không chừng cũng phải vẫn lạc tại chỗ.

Cả hai đều là Chuẩn Thánh sơ kỳ, đối diện với Chuẩn Thánh đỉnh phong như Hậu Nghệ, hoàn toàn không có nửa điểm chiến ý.

May là Vương Mẫu chỉ bị bắn nổ nhục thân, nếu nguyên thần cũng diệt, chắc hai người cũng không xong đời.

Lúc này hai người bàn bạc nên kiềm chế Hậu Nghệ, mong chờ Hạo Thiên đang nghị sự ở Tử Tiêu Cung nhanh chóng trở về chủ trì cục diện.

Sau khi trấn sát nhục thân Vương Mẫu, hung uy của Hậu Nghệ càng thịnh.

Cầu Nhật cung liên tiếp khai cửu tiễn, bắn phá Thiên Đình.

Vô số cung điện hoa lệ bị đập nát.

Thiên binh thiên tướng tử thương vô số.

Ngay lúc này, một con kim long dài vạn trượng hoành không giáng thế.

Kim long ấy chính là Hạo Thiên đang phẫn nộ tột cùng.

Vương Mẫu bị diệt nhục thân, binh tướng tử thương, ngay cả Thiên Đình cũng sắp bị người ta dỡ bỏ, Hạo Thiên sao không nộ cho được.

“Sinh linh Vu tộc, không phải tộc ta, tâm tất khác biệt.

Hậu Nghệ hôm nay phạm Thiên Đình, tất chết không nghi ngờ!” Hạo Thiên chấp chưởng Tiên Thiên Chí Bảo Hạo Thiên Kiếm oanh nhiên sát ra.

Hạo Thiên Kiếm phong mang vô hạn, lộ rõ sát cơ đáng sợ, Tử Vi Vạn Đế chân long hiển hóa, càng tăng thêm khí thế vô tận.

“Kim đồng, ngươi tưởng hôm nay chạy thoát được sao?” Hậu Nghệ thần sắc bình tĩnh, trong đôi mắt đen kịt ấy đang thai nghén ngọn lửa giận dữ vô biên.

Sinh linh Vu tộc hậu trọng vô cùng, thừa tải khí của đại địa.

Lực chi pháp tắc là dùng ý chí trấn áp ba ngàn đại đạo để chứng đạo.

Cơn giận trong lòng Hậu Nghệ, cộng với một lượng kiếp mài giũa, khiến Lực chi pháp tắc có sự đột phá về chất.

Sự ức chế trong lòng Hậu Nghệ cũng bộc phát tại đây.

Nghe Hậu Nghệ gọi thẳng tên cúng cơm Kim Đồng, Hạo Thiên cũng phẫn nộ đến cực điểm.

Vốn xuất thân là đồng tử, địa vị không cao, đó cũng là lý do bị nhiều Thánh nhân xem thường.

Xoạt!!!

Hạo Thiên Kiếm chém xuống, Tử Vi Vạn Đế chân long vượt qua khoảng cách vô tận, lao về phía Hậu Nghệ.

Tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ cộng với Tiên Thiên Chí Bảo, phong mang vô hạn.

Nhất kích khiến thiên địa băng hoại, uy áp khủng bố tịch quyển, đâm thẳng vào Hậu Nghệ.

Khi Hạo Thiên chém tới, Cầu Nhật cung đột nhiên tỏa ra vô lượng quang mang.

Một mũi tên nghịch thiên bắn ra.

Đô Thiên Thần Sát chi khí tịch quyển thương khung, va chạm với chân long chi khí của Hạo Thiên.

Cả Nam Thiên Môn trong phút chốc rung chuyển.

Năm xưa Nữ Oa bổ thiên đã trọng tố thiên trụ, có pháp tắc Thánh nhân gia trì, nếu không cả Thiên Đình đã sụp đổ.

Tử Vi Vạn Đế chân long gào thét, muốn thôn phệ chân thân Hậu Nghệ.

Lúc này Cầu Nhật cung trong tay Hậu Nghệ hóa thành hình dạng cự phủ, chém thẳng lên thiên khung.

Một phủ nhìn có vẻ đơn giản nhưng đại xảo bất công, mang vẻ hậu trọng thừa tải vạn vật.

Tử Vi Vạn Đế chân long là do khí vận đế vị của Hạo Thiên ngưng tụ.

Do thánh vị Thiên Đình còn khuyết, chân long này không hoàn chỉnh.

Một phủ giáng xuống, Tử Vi Vạn Đế chân long bị chém đứt sinh sinh.

Hạo Thiên biến sắc, không ngờ sức mạnh của Hậu Nghệ lại đáng sợ như vậy.

Thần vận uẩn hàm trong đầu phủ đã đạt đến cực hạn hậu thiên.

Không ngờ năm đó kẹt Hậu Nghệ ở Thái Âm tinh lại để lại mầm họa lớn thế này, sớm biết vậy đã mạt sát hắn sớm hơn.

Hạo Thiên tế ra Hạo Thiên Kiếm và Hạo Thiên Cảnh chủ động giết tới.

Sau khi chân long bị trảm đứt, nó hóa thành vô tận đế khí gia thân.

Hạo Thiên là chủ Thiên Đình, lúc này vạn vạn không thể thối lui.

Hạo Thiên Cảnh là Tiên Thiên Chí Bảo phòng ngự, có thể chiếu ảnh biến hóa lục giới, là pháp bảo giám sát thiên địa của Hạo Thiên.

Nắm hai đại chí bảo trong tay, Hạo Thiên không hề sợ hãi Đô Thiên Thần Sát chi khí.

Pháp lực khủng bố nghiêng đổ xuống, nhất thời trấn áp được Hậu Nghệ.

Trên cao, tứ thánh đang lạnh lùng bàng quan, không có ý định ra tay.

"Hậu Nghệ vốn là đại vu chi thân, không ngờ sau khi bị nhốt ở Thái Âm tinh lại có thêm một phen tạo hóa." "Thần vận trong phủ đã có sồ hình của Lực chi pháp tắc đại đạo, Hậu Nghệ nếu không vẫn lạc, sau này có thể Dĩ Lực Chứng Đạo." "Hạo Thiên hiện giờ chấp chưởng thánh vị, có Hạo Thiên Cảnh và Hạo Thiên Kiếm trong tay mà chẳng thấy tiến bộ gì, để lại một rắc rối lớn như vậy." Tứ thánh nghị luận trong hư không, lúc này chưa muốn ra tay.

Dẫu sao cũng không ưa nổi Hạo Thiên, một kẻ xuất thân đồng tử mà mong kỵ lên đầu bọn họ.

Hạo Thiên Kiếm và Hạo Thiên Cảnh tế ra, Hạo Thiên lập tức ở thế bất bại.

Phòng ngự và công kích đều cường hoành vô cùng, càn khôn thiên địa đều nằm trong tầm bao phủ của kiếm khí.

Nhưng Hạo Thiên phát hiện khí tức của Hậu Nghệ càng ngày càng

đáng sợ.

Dù Hạo Thiên Kiếm có thể gây thương tích, nhưng Đại Vu chân thân của Hậu Nghệ đứng sừng sững giữa thiên địa, khả năng khôi phục cũng đáng sợ tột cùng.

Đặc biệt là chiếc rìu trong tay, thần sát chi khí ẩn hiện vô cùng, đâm thẳng vào tâm thần.

"Chuyện gì thế này!" Hạo Thiên hiểu rằng phải tốc chiến tốc thắng để trấn áp Hậu Nghệ.

Cứ kéo dài thế này chắc chắn sẽ không áp chế nổi.

Hạo Thiên lật tay, trên Thiên Đình tỏa ra vô cùng quang mang.

Tinh thần chi lực từ tứ diện bát phương tiếp dẫn, gia trì vào Hạo Thiên Kiếm.

Nhất kiếm thùy lạc, ức vạn tinh thần quang trạch bùng nổ.

Hiện giờ Thiên Đình tuy không có Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, nhưng Hạo Thiên có thể ngự sử lực lượng của Tinh Thần đại đạo.

Chương 95

Nhất kiếm phong mang vô hạn, chém thẳng xuống đầu Hậu Nghệ.

Oành đùng!!!

Hậu Nghệ bị trảm lùi lại mấy ức trượng, nhưng ý chí bất khuất trong phút chốc càng trở nên đáng sợ.

Đại Vu chân thân bạo trướng gấp trăm lần, mặc cho phong mang của Hạo Thiên Kiếm chém lên người, Hậu Nghệ nửa bước cũng không lùi.

Vô tận Đại Vu chân huyết rơi xuống thương khung, ngưng tụ trong cự phủ do Cầu Nhật cung hóa thành.

"Khai Thiên Tích Địa!" Hậu Nghệ nộ hống một tiếng, đột nhiên giơ cao cự phủ lên không.

Vô tận thần sát chi khí làm rúng động thương khung, cự phủ đen kịt quán triệt thiên địa.

Khoảnh khắc này, tâm thần Hạo Thiên đại chấn, cảm giác ý chí của mình đều bị một phủ này khóa định!

Sát khí đáng sợ tỏa ra từ Đại Vu chân thân.

Cự phủ quán triệt thiên địa, chém thẳng về phía Hạo Thiên Cảnh.

Một phủ giáng xuống, khí thế khủng bố quán triệt hư không.

Không biết có bao nhiêu tinh thần Hồng Hoang bị chém diệt trong tích tắc.

Khí tức hạo hạo thang thang chấn động khắp Hồng Hoang.

Hạo Thiên cảm nhận được một luồng áp lực ngợp trời cuộn tới.

Cách tuyệt tất cả sức mạnh, muốn mạt sát y triệt để.

Sau một tiếng nổ lớn, Hạo Thiên bị đánh bay, mồm phun thần huyết.

Hạo Thiên Cảnh tuy không vỡ nát, nhưng Hạo Thiên không thể chống đỡ nổi sức mạnh khả sợ này.

Sau khi đánh lui Hạo Thiên, Hậu Nghệ mặt không biểu cảm, cầm rìu truy sát tới.

Khí thế ngợp trời tịch quyển hư không, cả Thiên Đình đều run rẩy.

"Hạo Thiên không biết tu luyện kiểu gì, nắm giữ nhiều chí bảo như vậy mà ngay cả một đại vu nhỏ bé cũng đánh không lại." Nguyên Thủy không nhịn được trào phúng thành tiếng.

Chuẩn Đề cười lớn nói: "Hạo Thiên nắm giữ khí vận Thiên Đình, nhưng nếu có nửa điểm đế hoàng chi tượng như Đế Tuấn năm xưa, cũng không đến nỗi nhu nhược như ngày hôm nay." Tiếp Dẫn đạo nhân cũng cảm thán: "Năm đó Đế Tuấn làm Thiên Đế phong quang biết bao, hiện giờ Hạo Thiên quả thực không gánh vác nổi trọng trách, vậy mà Đạo Tổ còn muốn lập y làm Thánh nhân." Chư thiên Thánh nhân không ngừng trào phúng, thấy Hạo Thiên bị đánh, từng người trong lòng sướng rơn.

Làm những việc bình thường muốn làm mà không dám.

"Được rồi, còn đợi nữa Hạo Thiên sẽ bị đánh chết mất, bên phía Đạo Tổ cũng khó ăn nói." Lão Tử khẽ chau mày, Hạo Thiên chỉ là kẻ bất tài trong mắt mấy vị Thánh nhân, dẫu sao cũng theo sát bên người Hồng Quân nhiều năm, Hạo Thiên cũng có vài phần bản lĩnh.

Chỉ là ý chí của Hậu Nghệ quá đáng sợ, dưới Lực chi pháp tắc, Chuẩn Thánh đỉnh phong khó lòng áp chế.

"Đành vậy!" Pháp lực Nguyên Thủy khẽ động, bay về phía Thiên

Đình.

Lúc này Hạo Thiên bị Hậu Nghệ áp chế gắt gao, mỗi một phủ rơi xuống đều chém đi một phần bản nguyên của Hạo Thiên.

Nhờ có Hạo Thiên Cảnh, Hạo Thiên mới khổ sở chống đỡ.

"Cút!" Nguyên Thủy nộ hống một tiếng, tay áo vung ra, một luồng cuồng phong mạnh mẽ oanh nhiên truyền đến.

Thánh nhân ra tay, pháp lực ngợp trời, Hậu Nghệ bị chấn lui mấy ức trượng, tạm thời giải quyết nguy cơ cho Hạo Thiên.

"Hậu Nghệ, rốt cuộc là kẻ nào thả ngươi ra làm họa thiên địa, hôm nay bần đạo chủ trì công đạo, định nhiên sẽ trấn sát ngươi." Ánh mắt Nguyên Thủy lãnh mạc, vượt qua Hạo Thiên, nhìn thẳng vào Hậu Nghệ.

Hậu Nghệ lạnh lùng nhìn Nguyên Thủy, nói: "Nguyên Thủy, con chó săn của Thiên Đạo, trấn sát ta thì đã sao, chẳng qua là trở về vòng tay Phụ thần mà thôi." Ý chí Hậu Nghệ điệp gia vô hạn, đối mặt với Thánh nhân, trong lòng căn bản không chút sợ hãi.

Cự phủ trong tay biến lại thành Cầu Nhật cung, dây cung căng tròn, Đô Thiên Thần Sát chi khí ngưng tụ thành tiễn khí đáng sợ.

Ánh mắt Nguyên Thủy lúc này lạnh thấu xương, đường đường là Thiên Đạo Thánh nhân mà bị gọi là chó săn Thiên Đạo, Nguyên Thủy sao không nộ cho được.

Ngay khi Hậu Nghệ bắn ra chín mũi tên, Nguyên Thủy trực tiếp tế ra Bàn Cổ Phiên.

Hỗn Độn kiếm khí oanh nhiên quét ra, theo tay Nguyên Thủy vung lên, trong khoảnh khắc đã trấn áp Hậu Nghệ.

Chín mũi tên tan rã tức thì, Hậu Nghệ bị Hỗn Độn kiếm khí chém

trúng, cả người nhuộm máu.

Nhưng ý chí bất khuất ấy vẫn chống đỡ cho thân thể không gục ngã.

"Ha ha ha, Thiên Đạo bất nhân, coi vạn vật như chó rơm, các ngươi là lũ chó săn Thiên Đạo, sớm muộn gì cũng thành tro bụi trong kiếp nạn!" Hậu Nghệ không bi không hỷ, thù oán thực sự tuy không báo được, nhưng đánh vào Thiên Đình, tâm nguyện đã liễu.

"Hừ!" Sắc mặt Nguyên Thủy xanh mét, lật tay một cái, uy lực Bàn Cổ Phiên được nâng lên cực hạn.

Ức vạn Hỗn Độn kiếm khí ngưng tụ, Thiên Đạo thánh uy hiển hiện không sót chút nào.

"Chết đi cho ta!" Ngay khoảnh khắc Nguyên Thủy đánh ra Hỗn Độn kiếm khí, trong hư không vô tận huyết quang cuộn trào.

Một phương liên đài oanh nhiên hiển hóa, nở ra mười hai cánh, chính là Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Trên liên đài tọa lạc hai vị đạo nhân, hóa giải sạch sành sanh Hỗn Độn kiếm khí.

Một người chính là Ngạ Quỷ Đạo đạo chủ Chuyển Luân Thánh Vương, người kia là A Tu La Đạo đạo chủ Minh Hà Lão Tổ.

Trong mắt Chuyển Luân Thánh Vương lộ vẻ thảm đạm, từng luồng quỷ khí ám vào người, nhưng lại mang lại cảm giác bảo tướng trang nghiêm.

Còn Minh Hà Lão Tổ thì huyết hải quấn thân, khí tức minh diệt bất định, khó lòng nắm bắt.

Thấy hai người này, Tây Phương nhị thánh sắc mặt đại biến!

Chuyển Luân Thánh Vương chẳng phải là đệ tử Địa Tạng năm

xưa sao?!

Giờ đây thân phận thay đổi, trở nên cực kỳ đẳng cấp.

"Nghịch đồ, dám tới Thiên Đình gây loạn!" Chuẩn Đề thấy Chuyển Luân Thánh Vương, lửa giận bốc lên, lập tức quát mắng.

"Chuẩn Đề đạo nhân, ăn nói nên chú ý chừng mực, đây là Luân Hồi Thánh nhân Chuyển Luân Thánh Vương, địa vị ngang hàng với Thánh nhân." Minh Hà Lão Tổ hừ lạnh một tiếng, không nể mặt Chuẩn Đề đạo nhân chút nào.

Hóa thân Chuyển Luân Thánh Vương Địa Tạng tâm tính đã đại biến, không còn là kẻ năm xưa mặc cho Chuẩn Đề lừa lọc nữa.

"Tiền trần đã dứt, bần đạo không còn là Địa Tạng, hiện giờ độ hóa oán linh trong tam nghiệp lục đạo, trấn thủ Ngạ Quỷ Đạo." Chuyển Luân Thánh Vương nhìn Chuẩn Đề một cái, ánh mắt lạnh lùng nhưng không chút kính sợ.

Sau khi chứng đạo thành Thánh, Chuyển Luân Thánh Vương nhìn thấu mọi chuyện, tự nhiên không bị nhân quả ràng buộc.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nộ hỏa xung thiên, nhưng cũng vô phương khả nại.

Người ta hiện giờ chứng đạo thành Thánh, chưa bàn tới tu vi thế nào, ít nhất về địa vị đã ngang hàng với bọn họ.

Chuyển Luân Thánh Vương nhìn về phía Nguyên Thủy, nói: "Bản tọa lĩnh đạo dụ của Hậu Thổ nương nương, Hậu Nghệ là đại vu của Vu tộc năm xưa, lần này trong Địa Phủ có thêm cơ duyên, bắt buộc phải tiếp dẫn về Địa Phủ." "Hậu Thổ..." Hậu Nghệ lẩm bẩm một câu, trong mắt khôi phục một tia thanh minh.

Giữa tam giáo thiên địa, Hậu Nghệ vốn tưởng không còn nơi dung thân.

Nhưng vào thời khắc mấu chốt Hậu Thổ đã ra tay.

Nghe Chuyển Luân Thánh Vương muốn đưa Hậu Nghệ đi, Hạo Thiên là kẻ đầu tiên không đồng ý.

"Bản đế không quản ngươi là Địa Tạng hay Chuyển Luân Thánh Vương, hôm nay Hậu Nghệ suýt nữa trấn sát Vương Mẫu, binh tướng Thiên Đình tử thương vô số, Thiên Đình tổn hại nghiêm trọng, nếu không phục tru tại đây, các ngươi đừng hòng mang hắn đi!" Sắc mặt Hạo Thiên lạnh lùng, nhìn về phía Chuyển Luân Thánh Vương.

Chương 96

"Hạo Thiên, bản tọa nể mặt ngươi là Thiên Đế chí tôn, không muốn làm mất mặt ngươi trước đám đông, hy vọng ngươi đừng tự chuốc nhục vào thân." Trong mắt Chuyển Luân Thánh Vương lộ ra vài phần quỷ khí, một luồng khí phách khó có thể tưởng tượng trấn áp tới.

Hạo Thiên tâm thần đại nhiếp, lùi liên tiếp ba bước mới đứng vững được.

Thấy cảnh này, Minh Hà Lão Tổ thầm khen ngợi không thôi, Địa Tạng sau khi hóa thân Chuyển Luân Thánh Vương quả nhiên đã hiểu chuyện.

Làm như vậy cũng không làm mất đi uy phong của Cửu U.

Hạo Thiên uất ức không thôi, tu vi Chuyển Luân Thánh Vương đã chứng đạo Hỗn Nguyên.

Hạo Thiên chẳng qua chỉ là Chuẩn Thánh hậu kỳ, giữa hai người có sự khác biệt về bản chất.

"Người Cửu U sao mà bá đạo như vậy, coi đệ tử Huyền Môn chúng ta ra cái gì!" Lão Tử hừ lạnh một tiếng, trực tiếp đứng ra.

Hạo Thiên dù bất tài nhưng lúc này bị áp chế, chính là đánh vào mặt lão.

"Lão Tử đạo hữu, bản tọa sở cầu rất đơn giản, chỉ đưa Hậu Nghệ đi, không cầu gì khác." Chuyển Luân Thánh Vương nói với Lão Tử.

Lúc này, Chuẩn Đề đạo nhân không chịu nổi nữa, đệ tử phản giáo năm xưa giờ lại diễu võ dương oai trước mặt lão.

"Chuyển Luân Thánh Vương, đây là địa giới Thiên Đình, Hậu

Nghệ lần này công phạt Thiên Đình gây loạn, nếu hôm nay để hắn rời đi, trừ phi bần đạo vẫn lạc!" Chuẩn Đề đạo nhân nói xong, pháp lực khẽ động, một chiếc lồng vàng định chụp xuống Hậu Nghệ.

Ngay khi Chuẩn Đề ra tay, Chuyển Luân Thánh Vương lật tay, sâm nhiên Quỷ Đạo oanh nhiên hiển hóa.

Thấp thoáng có thể thấy hình chiếu của mười tám tầng địa ngục.

Vô lượng uy áp cuộn tới, sinh sinh chặn đứng chiếc lồng vàng.

"Hừ!" Chuẩn Đề đạo nhân lập tức biến sắc, lão cũng muốn xem pháp lực của Luân Hồi lục thánh rốt cuộc ra sao.

Dù sao cũng là đệ tử năm xưa, Chuẩn Đề tự nhiên không dễ dàng nuốt trôi cục tức này.

Lúc này, trong mắt Hạo Thiên đầy rẫy âm mưu.

Mấy vị Thánh nhân này từng kẻ đều câu tâm đấu giác, nhưng vào lúc này lại đồng tâm hiệp lực.

Bởi vì nhân quả nằm trong đó.

Nếu không có phần nhân quả này, các Thánh nhân chỉ sợ còn chẳng thèm ra tay, cứ đứng nhìn Hạo Thiên bị đánh.

Chuẩn Đề và Chuyển Luân Thánh Vương giao thủ, bọn Nguyên Thủy cũng vui vẻ đứng xem.

Chuyển Luân Thánh Vương vừa mới chứng đạo thành Thánh, cũng không biết tu vi thế nào.

Trên Thiên Đình, Chuẩn Đề đạo nhân thi triển Trượng Lục Kim Thân, vô lượng kim quang đâm thủng thiên khung.

Minh Vương chân hỏa trấn áp hư không, thiêu về phía Chuyển Luân Thánh Vương.

Từng đạo đại thủ ấn giáng xuống với khí thế khả sợ.

Ngược lại Chuyển Luân Thánh Vương lúc này tay bắt pháp ấn, bất động như sơn.

Một tầng hắc quang bao quanh cơ thể, dù công kích của Chuẩn Đề có đáng sợ đến đâu cũng không làm lung lay được nửa phân.

Vô số quỷ hồn như thực chất hiện ra trong hư không.

Chuẩn Đề đạo nhân phát hiện công kích của mình đánh lên người Chuyển Luân Thánh Vương đã bị hấp thụ một phần.

Đạo thể của Chuyển Luân Thánh Vương dường như có thể thôn phệ tất cả.

Chỉ có Minh Hà Lão Tổ hiểu rõ, Ngạ Quỷ Đạo là Phệ Linh đạo thể, có thể chịu đựng lượng lớn công kích pháp tắc!

Những lực lượng pháp tắc đó sẽ bị thôn phệ, hóa thành năng lượng cho Chuyển Luân Thánh Vương, đó là thiên phú thần thông của Ngạ Quỷ Đạo đạo chủ.

Muốn đả thương Chuyển Luân Thánh Vương cần phải tế ra pháp bảo.

"Chuẩn Đề đạo hữu, ngươi không làm gì được Chuyển Luân Thánh Vương đâu." Minh Hà Lão Tổ cười lớn: "Lần này Cửu U Luân Hồi nợ Thiên Đạo một cái nhân quả, trong Phong Thần đại kiếp tự khắc sẽ trả!" Minh Hà Lão Tổ lật tay, trong hư không vô tận Hoàng Tuyền cuộn trào.

Một con sông dài hoành quán chư thiên hiển hóa.

Phía cuối dòng sông có vô tận vĩ lực oanh nhiên giáng lâm.

Luồng sức mạnh này khiến cả bốn vị Thánh nhân đều chấn kinh, hiển nhiên vị trong Cửu U kia đã ra tay.

Chuẩn Đề ngẩn người, không ngờ Hậu Thổ lại coi trọng Hậu Nghệ như vậy, đích thân ra tay, chấp nhận nợ Thiên Đạo một cái nhân quả.

Hạo Thiên lúc này tuy không cam lòng nhưng cũng vô kế khả thi, bởi Hậu Thổ đã đích thân ra tay.

Chỉ thấy thần quang lấp lánh, Chuyển Luân Thánh Vương và Minh Hà Lão Tổ biến mất trong dòng Hoàng Tuyền.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau, bước sai một bước là sai cả bàn cờ.

Sớm biết vậy nên ra tay với Địa Tạng sớm hơn, nếu không đã chẳng để Hậu Thổ hưởng lợi.

Hai người bàng hoàng vô cùng, quay người rời đi.

Nguyên Thủy cũng hừ lạnh một tiếng rồi bay đi.

Lão Tử thanh tịnh vô vi, cũng không muốn dính dáng quá nhiều nhân quả Thiên Đình.

Thấy tứ thánh rời đi, Hạo Thiên trong lòng nộ hỏa không nơi phát tiết, bao nhiêu năm nhẫn nhịn coi như đổ sông đổ bể.

"Đợi tới ngày ta chứng đạo Hỗn Nguyên, định nhiên sẽ thanh trừng đệ tử Tam giáo, bắt lũ đệ tử các ngươi đều phải vào Phong Thần Bảng!" Đại địa Hồng Hoang xa xăm.

Thông Thiên dưới sự chỉ dẫn của hệ thống đã thành công tiến vào Bàn Cổ Điện.

Bàn Cổ Điện do tim của Bàn Cổ hóa thành, Thông Thiên tham ngộ Lực chi pháp tắc lại tu hành Khai Thiên đại đạo, còn thi triển Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận.

Tiến vào Bàn Cổ Điện, Thông Thiên có một cảm giác quen thuộc.

Trong Bàn Cổ Điện, mọi đại đạo đều bị che giấu, đó cũng là lý do Hồng Quân không tính kế được Thông Thiên.

Sau khi Vu tộc vẫn lạc, trong Bàn Cổ Điện không còn dấu vết nào của thập nhị Tổ Vu.

Chỉ có một tế đàn khổng lồ, bên trên khắc cổ thần văn.

Từng luồng Đô Thiên Thần Sát chi khí như thực chất quấn quanh nơi đó.

Thông Thiên tọa hạ trong Bàn Cổ Điện, bắt đầu tham ngộ.

Trong thần điện không để lại văn tự nào, nhưng lại có một luồng ý chí Tiên Thiên mãnh liệt.

Nếu không tu hành Lực chi pháp tắc hoặc không có nhân quả với Bàn Cổ, căn bản không thể tham ngộ được sức mạnh trong Bàn Cổ Điện.

Thông Thiên là do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, đó là lý do có cảm ứng với Bàn Cổ Điện.

Năm xưa trong Bàn Cổ Điện thai nghén mười hai giọt tinh huyết, đại biểu cho thập nhị Tổ Vu.

Thập nhị Tổ Vu sinh ra không thể tu hành thần thông, nhưng lại có đại đạo tự nhiên đi kèm.

Sau khi mười hai đại đạo tự nhiên dung hợp, sẽ truyền ra Đô Thiên Thần Sát đại trận.

Chương 97

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát kỳ thực chất là do mười hai đại đạo tự nhiên ngưng tụ.

Nhưng muốn phát huy sức mạnh Bàn Cổ chân thân, cần phải có ý chí pháp tắc của bản thân hỗ trợ.

Thông Thiên đem Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát kỳ ra, trong lúc tham ngộ Bàn Cổ Điện, để mười hai lá cờ hấp thụ sát khí trong đại điện.

Thông Thiên tọa trên đạo đài, bắt đầu dốc lòng ngộ đạo.

Lưu tốc thời gian ở đây rất đặc biệt, bên trong trôi qua một vạn năm, bên ngoài mới chỉ một ngày.

Nhưng với tu vi của Thông Thiên, lão cũng không thể gia tốc thêm được nữa.

Động phủ của thập nhị Tổ Vu năm xưa chính là ở trong Bàn Cổ Điện.

Nhưng họ cũng chỉ coi Bàn Cổ Điện là động phủ mà thôi.

Nếu có Tổ Vu nào có thể tham ngộ Bàn Cổ Điện, luyện hóa nó, thì có lẽ Vu Yêu đại kiếp đã là một chuyện khác.

Vô cùng tận Đô Thiên Thần Sát chi khí được Thông Thiên ngưng tụ.

Hồng Mông đạo thể không hề bài xích những thần sát chi khí này, nguồn nguồn không dứt hấp thụ vào bản thân.

Nhục thân Thông Thiên đã vượt qua nhục thân Dĩ Lực Chứng Đạo, những thần sát chi lực này có thể khiến Ma Thần chân thân của

Thông Thiên tăng thêm vô tận lệ khí.

Sau khi tham ngộ mấy vạn năm trong Bàn Cổ Điện, Thông Thiên cuối cùng cũng tìm ra chìa khóa của mười hai đại đạo tự nhiên.

Đó cũng chính là căn bản của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận.

Thông Thiên tuy có trận kỳ Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận hoàn chỉnh, nhưng đối với mười hai đại đạo tự nhiên thực sự thì vẫn chưa tham ngộ thấu triệt.

Nhưng trong Bàn Cổ Điện này có những lạc ấn Đô Thiên Thần Sát thuần khiết nhất.

"Nếu Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận ngưng tụ đến cực hạn, lấy Bàn Cổ Điện diễn hóa trái tim Bàn Cổ, lấy nguyên thần Tam Thanh làm tế phẩm, liệu Bàn Cổ đại thần có từ trong viễn cổ phục sinh trở về hay không!" Trong đầu Thông Thiên lóe lên ý nghĩ như vậy.

Nhưng rồi lão tự giễu cười một cái, Bàn Hoàng không thực sự vẫn lạc, nên cũng chẳng có chuyện phục sinh.

Bàn Hoàng chỉ tồn tại ở thế giới này theo một phương thức khác.

Thậm chí là phương thức mà Thông Thiên cũng không thể lý giải nổi.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận triệu hoán chẳng qua là dấu vết nhân quả năm xưa của Bàn Cổ mà thôi.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận đại biểu cho sự cực hạn của quá khứ.

Thông Thiên bỗng nhiên hiểu ra, mười hai đại đạo tự nhiên là căn cơ của mọi đại đạo trong Hồng Hoang.

Mọi sự tạo hóa của sinh linh đều do mười hai nguyên tố đại đạo diễn hóa thành.

Thông Thiên đạo chính là tổng cương của ba ngàn đại đạo.

Nếu mười hai nguyên tố đại đạo đại biểu cho cực hạn của quá khứ, vậy thì ba ngàn đại đạo chính là sự vô tận của tương lai.

Khoảnh khắc này Thông Thiên có sự xúc động cực lớn.

Nếu mười hai nguyên tố đại đạo dung hợp với ba ngàn đại đạo vô tận, chẳng lẽ không thể phục sinh Bàn Cổ thực sự sao.

Ý tưởng này có phần điên rồ, cần một nền tảng cực kỳ mạnh mẽ để nghiệm chứng.

Nhưng Thông Thiên tạm thời không thực hiện, vì nó nằm ngoài phạm vi năng lực hiện tại.

Nếu lỡ làm ra Bàn Cổ thật, rồi ông ta nuốt luôn nguyên thần mình thì tính sao.

Đó chẳng phải là gậy ông đập lưng ông.

Thông Thiên hiện giờ đã thực sự tham ngộ thấu triệt Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát.

Vạn vật vốn là sự diễn hóa âm dương đơn giản, mười hai nguyên tố đại đạo cũng tương ứng với số âm dương, và nó cũng đơn giản hóa ba ngàn đại đạo.

Trong chư thiên thời không, thậm chí là thế giới đảo ảnh của Hồng Hoang, cũng sẽ tồn tại Đô Thiên Thần Sát đại trận.

Nhưng Đô Thiên Thần Sát đại trận duy nhất chí cao phải lấy Bàn Cổ Điện làm trận nhãn.

Bế quan mấy vạn năm trong Bàn Cổ Điện, tu vi trận pháp của Thông Thiên đã có bước tiến cực lớn.

Thu hoạch lớn nhất chính là sau khi tham ngộ thấu triệt nguyên tố đại đạo, Thông Thiên bắt đầu thực sự thử luyện hóa Bàn Cổ Điện.

Thông Thiên đem nguyên thần ký thác vào Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát kỳ, lấy đó làm căn bản để tham ngộ Bàn Cổ Điện.

Sau khi tế luyện mấy trăm vạn năm, Đô Thiên Thần Sát kỳ hoàn toàn biến mất.

Chỉ là trong Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận của Bàn Cổ Điện đã có lạc ấn của Thông Thiên.

Luyện hóa Bàn Cổ Điện không phải chuyện ngày một ngày hai, sau mấy trăm vạn năm, Thông Thiên bắt đầu tham ngộ Khai Thiên đại đạo trong đó.

Từ thuở khai thiên, sau khi Bàn Cổ hóa thân thành thiên địa, đại đạo đã được ghi lại trong Bàn Cổ Điện.

Thông Thiên mất một triệu năm để dung hợp Khai Thiên đại đạo mình lĩnh ngộ được với những gì học được trong Bàn Cổ Điện.

Cuối cùng, Thông Thiên đã cảm ngộ ra tinh yếu của Khai Thiên đại đạo.

Khai Thiên phủ pháp có tổng cộng tám mươi mốt chiêu, mỗi chiêu đều có thể điệp gia sức mạnh gấp vạn lần.

Sau tám mươi mốt chiêu, đủ để vạch phá Hỗn Độn, khai tịch thiên địa.

Đó chính là truyền thuyết Khai Thiên Tích Địa.

Nhưng Thông Thiên vẫn chưa mãn ý, dẫu sao đó cũng là công pháp của Bàn Cổ đại thần.

Thông Thiên tu hành là kiếm pháp.

Sau khi nhận được phần thưởng Hỗn Nguyên Vô Cực Kiếm Đạo

từ hệ thống, Thông Thiên bắt đầu dung hợp nó với Khai Thiên phủ pháp.

Hỗn Nguyên Vô Cực Kiếm Đạo là sự lĩnh ngộ kiếm pháp vô thượng.

Kiếm pháp phù hợp với quy luật đại đạo nào đó, thậm chí lăng giá trên cả quy tắc, loại vận luật đó gọi là Trật tự.

Khai Thiên phủ pháp là phá vỡ trật tự, còn Hỗn Nguyên Vô Cực Kiếm Đạo là trọng tố trật tự.

Hai cái nhìn qua có vẻ tương phản nhưng lại hỗ bổ cho nhau.

Thanh Liên Kiếm Đạo thì âm dương kiêm dung, đóng vai trò cân bằng giữa hai bên.

Với năng lực thôi diễn của Đại Diễn Hồng Mông Thần Quyết, Thông Thiên cũng mất tới hàng thiên vạn năm mới lĩnh ngộ được những huyền cơ kiếm đạo này.

Đại đạo chí giản, Thông Thiên dung hợp những sở học đó thành ba chiêu. 【Tiệt Thiên】: Nhất kiếm xuất, nghịch loạn bát hoang, tiệt đoạn mọi sinh cơ, thậm chí có thể chém đứt liên hệ giữa đối thủ và Thiên Đạo.

Điểm đáng sợ nhất của chiêu này là có thể truy tìm nhân quả, một khi đã rơi vào nhân quả của Thông Thiên, đối thủ bắt buộc phải đón đỡ chiêu này.

Nếu không, dù ở bất kỳ thời không nào cũng sẽ bị trảm trúng.

Chương 98

【Diệt Đạo】: Kiếm diệt chư thiên, đoạn tuyệt mọi căn cơ đại đạo.

Nhất kiếm có thể trảm thiên, mang theo ý chí tiêu diệt Thiên Đạo.

Đây là một chiêu Tâm Kiếm, chỉ trảm nguyên thần, không trảm nhục thân. 【Thiên Hoang】: Khi kiếm xuất, vạn đạo tịch diệt, trong nháy mắt bát hoang lục hợp rơi vào cảnh đại tịch diệt.

Thiên địa tịch diệt, vạn vật hủy diệt, chỉ trong lúc diệt thế mới có cảnh tượng như vậy.

Loại kiếm đạo này không thể tùy ý xuất thế, nếu thi triển đến cực hạn, có thể dễ dàng hủy diệt một thế giới chí cao.

Cũng chỉ có Ma Thần đạo thể của Thông Thiên thi triển đến cực hạn mới có thể phát ra loại kiếm đạo đáng sợ như vậy.

Trong Bàn Cổ Điện, đạo hạnh của Thông Thiên đã tham ngộ được hàng thiên vạn năm.

Nhưng ở bên ngoài cũng chỉ mới trôi qua vài năm.

Tu vi của Thông Thiên tuy không tiến bộ nhiều, nhưng chiến lực hiện giờ đã tăng lên gấp vạn lần.

Những đạo pháp mà Hồng Quân truyền hạ năm xưa, các hình thức công kích diễn sinh của Thượng Thanh đại đạo, đều bị triệt để vứt bỏ hoặc dung hợp.

Thông Thiên Đạo là một loại đạo độc nhất vô nhị, chỉ thuộc về một mình Thông Thiên.

Với thực lực hiện nay, lão chưa thể mang Bàn Cổ Điện đi.

Bàn Cổ Điện tồn tại quá đỗi hạo hãn, muốn luyện hóa cần thời gian cực kỳ lâu dài.

Chẳng khác nào kiến muốn ăn hết lương thực trong một cái kho lớn.

Thông Thiên rơi vào tình cảnh hơi lúng túng.

Lão để lại một tia nguyên thần ký thác trong Bàn Cổ Điện, vào thời khắc mấu chốt có thể triệu hoán nó ra.

Muốn thực sự làm chủ Bàn Cổ Điện, e là phải thăng cấp thêm một đại cảnh giới nữa.

"Nếu trực tiếp lấy Bàn Cổ Điện đâm vào Tử Tiêu Cung, không biết có thể đâm vỡ Tử Tiêu Cung không nhỉ!" Thông Thiên lẩm bẩm, rồi trực tiếp độn ra khỏi Bàn Cổ Điện.

Những chuyện xảy ra ở bên ngoài, Thông Thiên đều nắm rõ trong lòng.

Đối với việc Hậu Nghệ nhập Luân Hồi, Thông Thiên cũng cười khẩy.

Năm xưa Vu Yêu đại chiến chẳng thấy Hậu Thổ can thiệp.

Giờ đây lại quan tâm Hậu Nghệ như vậy, xem ra Hậu Thổ cũng đã cảm nhận được dã tâm của Hồng Quân nên mới có phản ứng.

Đối với thế giới Cửu U, Thông Thiên sẽ không trao trọn lòng tin, cũng chỉ là giao hảo mà thôi.

Giữa hai bên chẳng qua là lợi dụng lẫn nhau.

Hậu Thổ chí thiện, nhưng chỉ ở tầm vĩ mô, nếu thực sự gặp chuyện, bà ta cũng sẽ bảo toàn bản thân.

Vì vậy, tất cả chỉ có thể dựa vào chính mình.

Khắc này Thông Thiên sừng sững trên Bồng Lai tiên đảo, quan sát khắp cả Đông Hải.

Hải ngoại tam đại tiên đảo, giờ đây đều nằm dưới chân Thông Thiên.

Hải ngoại tam đại tiên đảo phân biệt là Bồng Lai, Phương Trượng, Doanh Châu.

Trừ Bồng Lai tiên đảo ra, còn có Kim Ngao đảo.

Trên Kim Ngao đảo có Thập Thiên Quân cư ngụ, vốn là tán tiên bái nhập Tiệt giáo.

Thập Thiên Quân là nhị đại ngoại môn đệ tử của Tiệt giáo, phân biệt là Tần Hoàn Thiên Quân, Triệu Giang Thiên Quân, Đổng Toàn Thiên Quân, Viên Giác Thiên Quân, Kim Quang Thánh Mẫu, Tôn Lương Thiên Quân, Bạch Lễ Thiên Quân, Diêu Tân Thiên Quân, Vương Biến Thiên Quân, Trương Thiệu Thiên Quân.

Thập đại Thiên Quân diễn luyện Thập Tuyệt Trận, trong hàng nhị đại đệ tử là hạng phi phàm.

Trong không gian thức hải của Thông Thiên, có một điều linh mạch hoành quán vô lượng thương khung.

Chính là Hỗn Độn linh mạch hệ thống ban thưởng.

Hỗn Độn linh mạch đối với Thông Thiên chỉ là ngoại vật, nếu dung nhập vào thân ngược lại làm vẩn đục sự thuần túy của bản thân.

Cho nên Thông Thiên quyết định đánh Hỗn Độn linh mạch vào trong Đông Hải.

Chỉ là cách cục Bồng Lai tiên đảo quá nhỏ, không đủ để dung nạp Hỗn Độn linh mạch!

Chỉ thấy Thông Thiên vung đại thủ, hai đại tiên đảo Phương

Trượng, Doanh Châu vốn độn ẩn dưới thâm tâm Đông Hải bị Thông Thiên sinh sinh dời ra.

Trên Đông Hải, cuồng phong nộ hào, bị khí thế khủng bố chấn nhiếp.

Đông Hải Long Vương đảm chiến tâm kinh, từ khi Tiệt giáo nhập Đông Hải Bồng Lai, chưa từng để ông ta được yên tâm.

Nhưng Thông Thiên có đại thủ bút, ông ta cũng không dám nói, cũng không dám hỏi.

Đệ tử Tiệt giáo từng người chạy ra, nhìn xem đại thủ bút của sư tôn.

Oanh long!

Ngoài Bồng Lai tiên đảo, hai tòa tiên đảo lần lượt hạ xuống.

Thông Thiên không hề thay đổi bản chất của hai đại tiên đảo, chỉ đem vị trí của chúng hoán đổi một chút.

Trong mắt gia tiên, việc này giản trực là bất khả tư nghị, nhưng với Thông Thiên chỉ là nhấc tay chi lao.

Lúc này ngoài Đông Hải, cũng có sinh linh nhìn thấy một màn này, nhịn không được thổ tào: "Thông Thiên giáo chủ sát kê thủ noãn sao?

Thay đổi vị trí hai đại tiên đảo, chỉ làm thay đổi linh tính của chúng, thậm chí sẽ che lấp vận thế Bồng Lai." "Chi bằng trực tiếp thiên tỷ đệ tử Tiệt giáo vào trong hai đại tiên đảo." Các tán tiên tự nghị luận, nhưng cũng chỉ dám nhỏ giọng lầm bầm.

Nhưng ở khắc kế tiếp, lại thấy được một màn tiền sở vị hữu.

Một điều thanh sắc chân long hư huyễn, phát tán ra vô cùng vô tận Hỗn Độn chi khí, gào thét lao thẳng xuống Bồng Lai tiên đảo.

Toàn bộ trên Đông Hải, đãng dạng vô số Hỗn Độn linh khí.

“Hỗn Độn linh căn, Thông Thiên giáo chủ giản trực nghịch thiên, từ trong Hỗn Độn nhổ một gốc linh căn về!” “E rằng vị ở Tử Tiêu Cung kia cũng không có thủ đoạn như vậy!” Các tán tiên đều chấn kinh, một điều Hỗn Độn linh căn hoàn chỉnh, Bồng Lai tiên đảo vô pháp thừa tải, cần có hải ngoại tam đại tiên đảo mới miễn cưỡng an trí được.

Hỗn Độn linh căn có một đoạn đuôi, rơi vào trong Đông Hải Long cung.

Toàn bộ thủy tộc Long cung đều được hưởng lợi cực lớn.

Đông Hải Long Vương kích động bất dĩ, hướng về Thông Thiên liên liên khấu bái.

Sau khi hạ xuống Hỗn Độn linh căn, Thông Thiên mãn ý gật đầu.

Tam đại tiên đảo hỗ vi trận thế, nhật sau toàn bộ pháp mạch Tiệt giáo sẽ nằm trong tam đại tiên đảo.

Đương nhiên lấy Bồng Lai làm đầu.

Nhật sau tốc độ tu hành của đệ tử Tiệt giáo sẽ tăng nhanh gấp thiên vạn bội.

Chương 99

Sau khi hạ xuống Hỗn Độn linh mạch, đệ tử trong Bồng Lai tiên đảo đều sôi trào, nhật sau Bồng Lai tiên đảo có thể xưng là Hồng Hoang đệ nhất động thiên phúc địa.

"Lão sư thật hảo thủ đoạn, có thể mai nhập Hỗn Độn linh mạch vào trong!" "Có Hỗn Độn linh khí, tốc độ tu luyện của ta sẽ tăng lên bội phần, hoặc giả có ngày có thể chứng đạo cũng không chừng." Các đệ tử nghị luận phân phân, Tiệt giáo lâm vào một luồng lãng triều tu hành.

Thông Thiên thấy màn này, trực tiếp dùng Hỗn Độn Chung trấn áp thời gian Bồng Lai tiên đảo.

Đem thời gian gia tốc vô số bội.

Ngoại giới một ngày, trong Bồng Lai tiên đảo đã trôi qua vài cái nguyên hội.

Một ngày thời gian, đối với Thông Thiên cũng chỉ là chớp mắt.

Hỗn Nguyên thập nhị trọng thiên đỉnh phong siêu thoát trên thời gian, thọ mệnh vô hạn, thời gian không có bao nhiêu ý nghĩa.

Trong Bồng Lai, khí tức pháp mạch ngưng tụ hưng thịnh đến cực hạn.

Thông Thiên mãn ý nhìn những đệ tử kia, từng người khí vận như long, nội hàm thâm thúy.

Được Hỗn Độn linh căn tư dưỡng, thậm chí có thể đề thăng căn cước của bản thân.

Trước Bích Du Cung, các đệ tử tập hợp.

Thông Thiên từ Bàn Cổ điện trở về, nay tâm thái đã triệt để phát sinh biến hóa.

Pháp mạch Tiệt giáo nhật sau không y phụ bất kỳ thế lực nào, điều duy nhất có thể làm là tự cường bất tức.

Nhân tộc tự cường bất tức là y kháo ngoại vật, Thiên Đạo thôi động, Tiệt giáo tự cường bất tức, thì nghịch thiên cải mệnh, dĩ thân vi đạo!

"Nhĩ đẳng bế quan số cái nguyên hội, khởi bất tri bế quan tu luyện tuy có thể đề thăng tu vi, nhưng không thể đề thăng cảm ngộ bản thân." "Nếu muốn tấn thăng cảnh giới cao hơn, cần nhĩ đẳng nhập thế ứng kiếp, tham ngộ nhân quả bản thân." Thông Thiên truyền âm xuống, các đệ tử tâm lĩnh thần hội.

Thông Thiên tuy nhiên nhiệm do đệ tử Tiệt giáo du lịch Hồng Hoang, nhưng người thực sự rời đi không có bao nhiêu.

Giờ đây linh khí Bồng Lai đại thắng, các đệ tử càng không muốn đi.

Nhưng chỉ có nhập thế mới thực sự là tu hành.

Năm đó Lão Tử du lịch Hồng Hoang, tùy tiện cũng là kỷ bách vạn năm.

Nữ Oa tìm kiếm khế cơ chứng đạo Hỗn Nguyên, càng du lịch Hồng Hoang vạn tộc.

Ở Bồng Lai chỉ có thể rèn luyện tu vi, nhưng vô pháp đề thăng tâm cảnh.

Trong các đệ tử Tiệt giáo, Vân Tiêu tu vi đề thăng nhanh nhất.

Giờ đây đã trở thành Chuẩn Thánh trung kỳ đại năng, chấp chưởng Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, Hỗn Nguyên Kim Đấu, là ngoại môn đệ tử

chi thủ được công nhận.

Hồng Hoang vốn là nơi chỉ luận tu vi, bất luận niên linh.

Quỳnh Tiêu và Bích Tiêu cũng tu luyện đến Đại La Kim Tiên hậu kỳ, nhật sau nếu có cơ duyên hoạch đắc pháp bảo trảm thi, có thể đạp nhập Chuẩn Thánh cảnh giới.

Triệu Công Minh đại nạn bất tử, nay cũng đã Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Trong Tiệt giáo, trừ Triệu Công Minh, Vân Tiêu ra, Chuẩn Thánh đại năng có không ít.

Đa Bảo Đạo Nhân nay là Chuẩn Thánh hậu kỳ đại năng, tu vi đệ nhất trong chúng đệ tử.

Ngoài Đa Bảo Đạo Nhân, còn có Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu, Ô Vân Tiên, Kim Cô Tiên.

Xiển giáo Thập Nhị Kim Tiên cũng không chỉ có Quảng Thành Tử, Thanh Hư Đạo Đức Thiên Tôn, Linh Bảo Đại Pháp Sư đạp nhập Chuẩn Thánh.

Quảng Thành Tử đã triệt để vẫn lạc, nay Xiển giáo Thập Nhị Kim Tiên càng không kham đại dụng.

Nếu Nguyên Thủy không xuất thủ, Xiển giáo hoàn toàn không phải đối thủ của những đệ tử này.

Trên Tiệt giáo, có vô lượng thiên địa đại thế hội tụ.

Khí tượng đại giáo thực sự, khắc này đệ tử Tiệt giáo xuất quan, trong Hồng Hoang hiển hóa dị tượng, ức vạn tiên thú triều bái, chúng tinh triều bái, hạo nhiên chi khí phiêu đãng tam vạn ức lý.

Đệ tử Tiệt giáo xuất quan, vạn tinh triều bái.

Một màn này dẫn đến chư thần trong Hồng Hoang chú mục.

Nếu Thông Thiên tán đi đại trận Bồng Lai tiên đảo, mở ra pháp mạch Tiệt giáo.

Một lần Tiệt giáo thực sự nhập thế, sự nhập thế này sẽ can thiệp vào biến hóa nhân quả Hồng Hoang.

Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy tọa ngọa bất an.

Xiển giáo Thập Nhị Kim Tiên bị diệt mất hai người, liên Phó giáo chủ Nhiên Đăng Đạo Nhân cũng bị Lục Hồn Phiên quẹt chết.

Quảng Thành Tử bị Thí Thần Thương giết, nguyên thần đã lên Phong Thần bảng.

Nhưng Nhiên Đăng và Thái Ất Chân Nhân, ngay cả tư cách lên Phong Thần bảng cũng không có.

Lục Hồn Phiên mạt sát, nguyên thần tịch diệt, triệt để quy về hư vô.

Thấy đệ tử Tiệt giáo có khí tượng như vậy, Nguyên Thủy vị miễn có chút thương xuân bi thu.

Giờ đây đệ tử Tiệt giáo cường thế xuất quan, can thiệp biến hóa Hồng Hoang, tương đương với Thông Thiên tất nhiên can thiệp Phong Thần.

Nguyên Thủy cảm giác, không thể tiếp tục nhiệm do Tiệt giáo cường đại.

Nếu không Xiển giáo khủng phạ trong đại kiếp sẽ luân vi kiếp hôi.

Từ trong Thiên Đạo trọng sinh một lần, tâm tính Nguyên Thủy biến nên thu liễm hơn nhiều.

Giờ đây đối phó Thông Thiên tự nhiên không thể ngạnh kháng, cần liên hợp đa phương thế lực.

Về thực lực, khẳng định không phải đối thủ của Thông Thiên, hai

người cũng không hành.

Thông Thiên triển hiện nội hàm quá khả phạ, nhất là Lục Hồn Phiên, làm Nguyên Thủy tâm hữu dư quý.

Tây Phương nhị thánh hai kẻ không đáng tin cậy kia không dùng được, lôi kéo hai kẻ đó, không biết chừng sẽ bị đâm sau lưng một đao.

Kẻ duy nhất có khả năng đối kháng với Thông Thiên cũng chỉ có Thái Thanh Lão Tử.

Giờ đây Thông Thiên không còn là Thánh nhân và đã xé rách mặt mũi, đảo có thể liên hợp khí vận Nhân giáo của Lão Tử.

Kẻ thèm muốn Tiệt giáo nhất là Tây Phương nhị thánh.

Tây Phương bần tích, hai người sở dĩ phải làm ra cái Công Đức trì, là để ngưng tụ chút linh khí ít ỏi đến đáng thương của Tây Phương.

Nhưng giờ đây trong Tiệt giáo trực tiếp làm ra một cái Hỗn Độn linh căn.

Giản trực làm Chuẩn Đề vừa khí vừa hận, khí vận hoàn toàn không cùng đẳng cấp.

"Sư huynh, hay là ta cũng đi vào trong Hỗn Độn đào một điều linh mạch về đi!" Chuẩn Đề Đạo Nhân minh hiển tâm động.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân lại khóe miệng co giật, mặc mặc lắc đầu.

"Hỗn Độn chi đại nan dĩ trượng lượng, Hỗn Độn linh mạch càng vô tích khả tầm, tung nhiên sưu tầm Hỗn Độn ức vạn tuế nguyệt, cũng bất kiến đắc hữu dạng đích cơ duyên!" Nếu Hỗn Độn linh căn dễ tìm như vậy, khủng phạ trong Hồng Hoang đã sớm nở hoa khắp nơi.

Chương 100

"Cũng không biết Thông Thiên giẫm phải vận cứt chó gì, có khí vận như vậy." Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng chỉ có thể vọng dương hưng thán.

Trong Bích Du Cung, khắc này mấy đại đệ tử tụ hội.

Trong đó có một tồn tại đặc thù, chính là Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên vừa hóa hình liền có tu vi Thái Ất Kim Tiên, nay tu hành đến Đại La Kim Tiên cảnh giới.

"Bái kiến lão sư!" Khổng Tuyên lần đầu tiên tiếp cận Thông Thiên, cảm giác thánh uy hoàng hoàng, không dám trực thị.

Khổng Tuyên là Tiên Thiên Ngũ Hành Đạo Thể, có thể phát ra Ngũ Sắc Thần Quang trấn áp đối thủ.

Ngũ Sắc Thần Quang có diệu dụng dị khúc đồng công với Thất Bảo Diệu Thụ.

Tư chất Khổng Tuyên, thậm chí siêu việt trên cả Vân Tiêu.

Thấy Khổng Tuyên, Thông Thiên mãn ý gật đầu.

"Khổng Tuyên, đây là Thượng Thanh Linh Bảo Chân Kinh, trong đó uẩn hàm ngũ hành đại đạo tu hành chi pháp, có thể trợ ngươi sớm ngày đạp nhập Chuẩn Thánh cảnh giới." Ngoài Thượng Thanh Linh Bảo Chân Kinh ra, Thông Thiên tặng cho Khổng Tuyên một chiếc quạt.

Chiếc quạt trông phác thực vô hoa, lại là Hỗn Độn linh bảo của Lục Áp đạo nhân.

Chỉ là Thông Thiên che giấu Hỗn Độn khí tức, trông chỉ như một

kiện thượng phẩm Tiên Thiên linh bảo mà thôi.

Khổng Tuyên có đại khí vận tại thân, Thông Thiên tự nhiên phải hảo hảo bồi dưỡng.

Nhật sau nếu Tây Du hàng lâm, hoặc giả Phong Thần mạt kỳ, Khổng Tuyên có đại dụng xử.

Khổng Tuyên đạt được công pháp và chí bảo, tự đại hỉ vọng.

Khắc này Tùy Thị Lục Tiên đều ở bên người, có Triệu Công Minh, Tam Tiêu đẳng nhân.

Trong Tùy Thị Lục Tiên, có năm người phân biệt chưởng ác Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ.

Thông Thiên quyết định truyền xuống Tru Tiên Trận, do Đa Bảo Đạo Nhân chưởng ác.

Đa Bảo là đại đệ tử Tiệt giáo, gia đa sự vụ trong giáo đều giao cho xử lý.

Giờ đây gia đa linh bảo tán vào trong giáo, có thể đề thăng khí lượng của toàn bộ đại giáo.

Đương nhiên Đa Bảo chỉ là giữ kiếm, không thực sự nhận chủ.

"Đa Bảo, trong Tru Tiên Tứ Kiếm có một Tru Tiên trận, nhĩ đương hảo sinh tham ngộ Tru Tiên trận, nhật sau Tru Tiên trận sẽ do nhĩ chủ trì." Nghe Thông Thiên nói vậy, Đa Bảo Đạo Nhân minh hiển có chút chấn kinh.

Nhưng với tư cách đại đệ tử, Đa Bảo cũng minh bạch một số thứ.

"Đệ tử định nhiên không phụ sư tôn sở vọng!" Thông Thiên giao phó gia đa sự nghi sau đó, để các đệ tử thối hạ, lại đem nhị đại đệ tử Thạch Cơ triệu vào cung.

"Đệ tử bái kiến lão sư!" Thạch Cơ nhìn Bích Du Cung trống trải,

có chút hoàng khủng, không biết vì sao Thông Thiên lại đơn độc triệu kiến.

Thông Thiên nhìn Thạch Cơ vi vi gật đầu, Thạch Cơ là Thiên Địa Huyền Hoàng ngoan thạch biến thành, tâm tính đan thuần.

Trong các ngoại môn đệ tử Tiệt giáo, cũng được tính là thập phân trung khẳng.

Giờ đây tu vi đạt Đại La Kim Tiên trung kỳ.

"Thạch Cơ, có minh bạch thế nào là Thiên Địa Huyền Hoàng chăng." Nghe Thông Thiên đề vấn, Thạch Cơ sững sờ, Thiên Địa Huyền Hoàng là vật gì, thực không tri hiểu.

"Đệ tử kiến thức thiển lậu, thỉnh sư tôn thứ tội." Thạch Cơ tuy là Thiên Địa Huyền Hoàng ngoan thạch biến thành, nhưng lại không rõ vì sao.

Thông Thiên cười nói: "Nhĩ không tất câu cẩn, vi sư triệu nhĩ nhập cung, là vì sắp có một tràng sát kiếp hàng lâm, lần này vi sư chỉ điểm tu vi cho nhĩ, nếu tham ngộ thấu triệt, kiếp này có thể miễn." Nghe Thông Thiên nói vậy, Thạch Cơ tâm trung bất an, liền muốn quỳ xuống đất.

Thông Thiên lại đưa một tay ra nâng lên.

"Thiên Địa Huyền Hoàng là Thiên Địa chi đạo và âm dương chi biến, là nguyên của đại địa vũ trụ, là vận hành của nhật nguyệt tinh thần." "Vạn vật huyền hoàng, thiên địa canh điệt, âm dương tạo hóa." Thông Thiên khản khản đàm luận, túc túc suốt nửa canh giờ.

Thiên Địa Huyền Hoàng chi đạo, nếu Thạch Cơ có thể tham ngộ thấu triệt, tu luyện đến Chuẩn Thánh không có bất kỳ áp lực nào.

"Đa tạ lão sư giáo hối, đệ tử nhất định khổ tâm tu hành!" Tuy nhiên chỉ có vài canh giờ truyền đạo, nhưng làm Thạch Cơ như được

thể hồ quán đỉnh, nhật sau tu hành đại đạo minh lãng vô cùng.

Vài canh giờ truyền đạo đáng giá số vạn năm khổ tu.

"Bảo vật này là Âm Dương kiếm, tuy là Hậu Thiên linh bảo nhưng lại có thể ngưng tụ Thiên Địa Huyền Hoàng chi khí, tặng cho nhĩ phòng thân." Tặng tống pháp bảo sau đó, Thông Thiên liền phân phó Thạch Cơ thối hạ.

Tại thời điểm này, một đạo thiên âm từ trên chư thiên truyền xuống.

"Đại kiếp tương chí, Hồng Hoang lục giới chúng sinh bất ổn, Cửu U chư thánh, Bình Tâm đại đế, Hồng Hoang thánh nhân, giai nhập Tử Tiêu Cung nghị sự." Một luồng hạo nhiên khí thế chấn đãng tam giới lục hợp.

Là đạo âm của Thiên Đạo Hồng Quân phát ra.

Thông Thiên thần sắc động dung, giờ đây Phong Thần đại kiếp sắp chính thức bắt đầu rồi.

Kim nhật Hồng Quân triệu hoán chư thiên thánh nhân tới Tử Tiêu Cung, chỉ e là để triệt để định hạ sự tình Phong Thần lượng kiếp.

Hồng Quân đem cả Cửu U vào bên trong, làm Thông Thiên hơi kinh ngạc.

Nan đạo Hồng Quân muốn ở trong một lần Phong Thần lượng kiếp này, bắt đầu thanh toán Cửu U sao?

Cũng không bài trừ khả năng như vậy.

Hậu Thổ nợ Hồng Quân một cái nhân quả, Hồng Quân có khả năng nhân đó mà phát nan cũng không chừng.

Điều làm Thông Thiên có chút ý ngoại là, Hậu Thổ thân tự giá lâm, mời Thông Thiên cùng lên Tử Tiêu Cung.

Thông Thiên cũng không hề cự tuyệt, tuy không phải Thiên Đạo thánh nhân, nhưng đệ tử Tiệt giáo thế tất sẽ quyển nhập vào trong.

Phong Thần lượng kiếp, với Tiệt giáo cũng có quan liên mật thiết.

Lúc này tới Tử Tiêu Cung, dù không thể làm gì, chí ít cũng có thể minh bạch cục thế.

Cùng đi với Hậu Thổ, còn có hai vị Luân Hồi thánh nhân.

Chuyển Luân Thánh Vương đối với Thông Thiên tự tôn sùng vạn phân, có thể chứng đạo là nhờ Thông Thiên đề điểm.

Nếu không sẽ ở thập bát tầng địa ngục quẹt cả đời công đức.

Giờ đây cách cục đề thăng, Chuyển Luân Thánh Vương tự có một thân cách cục.

Với pháp lực của bốn người, chẳng mấy chốc đã đạt Tử Tiêu Cung.

Trong Tử Tiêu Cung đều là một số người quen cũ.

Thông Thiên một mình tìm một cái bồ đoàn trong góc, bắt đầu bế mục dưỡng thần.

Một lần thương định Phong Thần này, khẳng định sẽ ở Tử Tiêu Cung thanh toán một phen.

Những thánh nhân kia thậm chí sẽ tìm Thông Thiên phiền phức, tam giáo liên hợp đối phó Tiệt giáo cũng không chừng.

Thông Thiên cũng không tại hồ, binh tới tướng chặn nước tới đất ngăn, tự có chủ trương của bản thân.

Lúc này Hồng Quân chưa xuất hiện, gia đa thánh nhân các hữu tâm sự, tịnh không nói nhiều.

Chương 101

Nhưng chư thánh thấy Thông Thiên cùng tới với Hậu Thổ, tự hồ đều minh bạch.

Thông Thiên sở dĩ có thể có pháp lực cường hãn như vậy, có thể lực áp tam thánh thậm chí làm ra những thứ như Lục Hồn Phiên, khẳng định là được Hậu Thổ chỉ điểm.

Trong ánh mắt Nguyên Thủy thấu ra vẻ vô cùng lãnh mạc, tâm trung lại đang trào phúng Thông Thiên, vị sư đệ này sớm đã tìm hảo đường lui, tìm hảo chỗ dựa.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhìn về phía Thông Thiên, minh hiển có vài phần ý ngoại.

"Thông Thiên đạo hữu khi nào đã bái nhập môn hạ Cửu U, thật khả hỉ khả hạ." Tiếp Dẫn Đạo Nhân bì tiếu nhục bất tiếu nói, ngôn ngữ minh hiển có vài phần giễu cợt.

Lần này Hồng Quân mời Luân Hồi chư thánh, Thông Thiên nay không phải Thiên Đạo thánh nhân, xét ra tự nhiên không có tư cách.

Nhưng giờ đây Thông Thiên lại đi theo Hậu Thổ cùng giá lâm, làm bọn họ ngộ nhận Thông Thiên cũng bái nhập môn hạ Cửu U.

Thông Thiên lãnh lãnh nhìn Tiếp Dẫn Đạo Nhân một cái, nói: "Mạc phi đạo hữu cũng muốn bái nhập Cửu U, tọa ủng Luân Hồi thánh vị?

Nếu đạo hữu nguyện ý, lúc này có thể tự trảm thánh vị, với tư chất của đạo hữu, hưng hứa Hậu Thổ đạo hữu có thể nhìn trúng." Nghe Thông Thiên đáp trả như vậy, Tiếp Dẫn Đạo Nhân ách khẩu vô ngôn.

Nguyên Thủy lại ở bên cạnh lãnh tiếu một tiếng, nói: "Bất quá là chó cậy gần nhà gà cậy gần chuồng mà thôi." Nghe Nguyên Thủy nói vậy, Minh Hà lão tổ mấy người đều biến sắc.

Thông Thiên diện sắc lạnh lẽo, đôi mắt thấu ra cái lạnh thấu xương.

"Ngươi cảm thấy ta không dám ở Tử Tiêu Cung động thủ sao?" Nguyên Thủy hào bất yểm sức vẻ trào phúng trong mắt: "Tự trảm thánh vị, phản xuất Huyền môn, lén lút bái nhập môn hạ Cửu U, dám làm mà không dám nhận sao?" Thông Thiên lãnh tiếu một tiếng: "Nguyên Thủy tiểu nhi, lành sẹo quên đau rồi sao!" "Bần đạo hành sự, khi nào đến lượt Nguyên Thủy tiểu nhi nhĩ lý tam đạo tứ." Nghe Thông Thiên gọi Nguyên Thủy tiểu nhi, Nguyên Thủy đốn thời khí đến đỏ mặt tía tai.

"Thông Thiên, kim nhật ở Tử Tiêu Cung, có Đạo Tổ chủ trì cục diện, nhĩ tưởng bản tôn thực sự sợ nhĩ sao?" "Mất đi cái Lục Hồn Phiên kia, nay nhĩ còn có thủ đoạn gì!" Trong mắt Nguyên Thủy thấu ra vài phần bất tiết, không tin lúc này dựa vào uy danh Đạo Tổ mà không áp chế được Thông Thiên.

Thông Thiên tâm trung lãnh tiếu liên liên.

Nguyên Thủy bị Lục Hồn Phiên quẹt chết một lần, xem ra thực sự không nhớ kỹ.

Nan đạo thiên chân dĩ vi, không có Lục Hồn Phiên, Nguyên Thủy cho rằng ta không giết được hắn sao?

Nếu để hắn biết Lục Áp Đạo Nhân đều chết dưới tay mình, không biết Nguyên Thủy còn có dũng khí khiêu hấn hay không.

Nguyên Thủy lấy uy thế Hồng Quân trấn áp.

Thật không biết thiên cao địa hậu, đừng nói hiện tại Hồng Quân

không ở đây, dù đứng trước mặt Hồng Quân, Thông Thiên cũng dám trực tiếp trảm Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy chính dục khai khẩu, đột nhiên, Thông Thiên tát một cái.

Bốp!

Tốc độ của Thông Thiên thực tại quá nhanh, thậm chí ngay cả chư thánh cũng không kịp phản ứng.

Chỉ thấy Nguyên Thủy thảm khiếu một tiếng, bị tát lật xuống đất, cả khuôn mặt đều sưng vù.

Thực lực của Thông Thiên thâm bất khả trắc.

Thậm chí liên Chuẩn Đề cũng không bắt được bất kỳ dấu vết nào.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân tâm trung thầm khánh hạnh bất dĩ, bản dĩ vi Thông Thiên có thể thu liễm một chút, có thể ở Tử Tiêu Cung đả áp một phen.

May mà mình không mở miệng, nếu không người bị tấu khủng phạ là mình.

Theo Tiếp Dẫn cổ kế, Thông Thiên tối thiểu cũng là tu vi thập nhất trọng thiên trở lên.

Cửu trọng thiên như Nguyên Thủy, chỉ có chỗ để chịu đòn.

Lão Tử tâm trung cũng kinh hãi, vừa rồi cái tát kia ngay cả ông ta cũng không nhìn rõ.

Tu vi Thông Thiên, so với lần gặp trước đã đề thăng không biết bao nhiêu.

Loại tốc độ tu hành này giản trực nhanh đến bất khả tư nghị.

Chỉ có Lão Tử biết, Thông Thiên hoàn toàn không có bất kỳ quan

hệ nào với Cửu U, Nguyên Thủy lần này lại tự tìm khổ ăn.

Nữ Oa lông mày khẽ nhíu, nhìn về phía Thông Thiên nói: "Thông Thiên đạo hữu hà tất phải có hỏa khí lớn như vậy." Thông Thiên lãnh tiếu một tiếng: "Nàng cũng không cần giả tinh tinh, lần trước tam thánh vây công Bồng Lai, tên Côn Bằng kia vọng đồ dòm ngó pháp bảo đệ tử của ta, nếu không phải bần đạo may mắn thoát một kiếp, chỉ e những pháp bảo kia đã rơi vào tay nàng rồi chứ!" Thông Thiên hào bất do dự đáp trả Nữ Oa.

Còn định ở trước mặt Thông Thiên bán cái nũng?

Thông Thiên mắt không chấp nhận hạt cát, cũng không sợ đắc tội Nữ Oa, phản chính nợ nhiều không sợ áp thân.

Nữ Oa khóe miệng co giật, không nói nữa, chỉ có đôi mắt thấu ra hàn ý thâm thúy.

Nguyên Thủy lúc này mặt mũi không còn, trước mặt chúng thánh nhân mà bị Thông Thiên tát một cái, còn khó chịu hơn bị giết.

Nhưng lúc này Nguyên Thủy sá dị là tu vi của Thông Thiên đã đề thăng một tầng thứ.

Trước đây ở Bồng Lai tiên đảo còn có sức một chiến, nay hoàn toàn không sờ tới biên.

Nhìn Nguyên Thủy đầy mặt oán phẫn, Thông Thiên lãnh tiếu một tiếng, nói: "Nguyên Thủy, nhĩ nếu không phục, có thể thử lại lần nữa." Nguyên Thủy lúc này sắc mặt trắng bệch, đứng sững tại chỗ, không biết phải làm sao.

Thông Thiên thực tại quá mức bá đạo, còn nữa tu vi Thông Thiên nay thâm bất khả trắc.

Tối quan kiện là vô pháp vô thiên, ngay tại Tử Tiêu Cung cũng dám động thủ.

Đôi mắt Lão Tử thấu ra một tia lãnh mạc và ngưng trọng.

Không ngờ tu vi Thông Thiên đề thăng nhanh như vậy.

Nan đạo thực sự là Hậu Thổ đứng sau chỉ điểm tu vi sao?

Tại thời điểm này, tọa trấn trên đạo đài Hậu Thổ khai khẩu.

Hậu Thổ nhìn về phía Thông Thiên, đạm nhiên nói: "Nếu đạo hữu khứng nhập U Minh giới, có thể làm chủ của U Minh giới, bản cung sẽ đạm xuất U Minh, không còn sáp thủ vụ việc U Minh." Nghe Hậu Thổ nói vậy, gia đa thánh nhân tại trường đều đại kinh bất dĩ.

Nan đạo Thông Thiên từ trước tới nay chưa hề gia nhập U Minh giới?

Sau lưng Thông Thiên nan đạo không có U Minh giới phù trì?

Hai người này đang tự đạo tự diễn, diễn một vở kịch sao?

Nhưng người minh nhãn đều nhìn ra được, với địa vị và tu vi của Hậu Thổ, hoàn toàn không có tất yếu phải làm vậy.

Chủ của U Minh giới, chậc chậc chậc.

Thông Thiên cười mà không nói, Hậu Thổ minh hiển có ý đồ thí thám.

Thông Thiên cũng không coi là thật.

Coi là thật thì đã sao, Thông Thiên cũng không thể thực sự gia nhập U Minh giới.

Tại thời điểm này, một trận khí tức cao thâm mạc trắc hàng lâm trong Tử Tiêu Cung.

Chính là Hồng Quân.

Hồng Quân sớm đã âm thầm dòm ngó hết thảy.

Giờ đây tu vi của Thông Thiên ngay cả ông ta cũng có chút kinh

ngạc.

Nhìn bề ngoài tu vi tối thiểu đạt Hỗn Nguyên thập nhị trọng thiên.

Chương 102

Ai biết được có ẩn tàng tu vi hay không.

Tu vi cửu trọng thiên của Nguyên Thủy hoàn toàn không phải đối thủ.

Càng huống hồ, Thông Thiên nay là thân thể Hỗn Độn Ma Thần.

Việc này thực sự không hảo giải quyết, với sự cường thế của Thông Thiên hiện nay, khủng phạ Tây Phương giáo và Xiển giáo liên hợp cũng không phải đối thủ của Thông Thiên.

U Minh giới minh hiển giao hảo với Thông Thiên.

Như vậy một lần Phong Thần đại kiếp e là đều nằm trong sự chưởng ác của Thông Thiên.

Phải biết Phong Thần lần này khiên xả nhân quả cực nhiều.

Chút đệ tử của Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cộng thêm Xiển giáo Kim Tiên, thậm chí điền không đầy Phong Thần bảng.

Nguyên Thủy lúc này tức đến toàn thân chiến đấu.

Nhưng Hậu Thổ đã khai khẩu, Nguyên Thủy cũng không hảo nói gì.

Lúc này Hồng Quân hàng lâm sau đó, Nguyên Thủy lại bắt đầu tác quái.

"Tử Tiêu Cung là đạo trường của Đạo Tổ, một tên tán tiên lại ở Tử Tiêu Cung động thủ, thực không nể mặt sư tôn." Ngôn ngữ của Nguyên Thủy mang theo ý xích trách.

Minh hiển muốn Hồng Quân chế tài Thông Thiên.

Chuẩn Đề Đạo Nhân vốn định lạc tỉnh hạ thạch.

Nhưng nhìn nhìn Thông Thiên lại nhịn được.

Bản sự thu hậu trướng của Thông Thiên thực tại quá cường hãn.

Tây Phương giáo cũng không còn bản tiền để Thông Thiên hủy một lần nữa.

Chuẩn Đề Đạo Nhân quyết định, trước khi thực sự có thực lực đối phó Thông Thiên, tuyệt đối không đi chiêu nhạ Thông Thiên nữa.

Thấy Nguyên Thủy vô sỉ như vậy, Thông Thiên cũng không não nộ, chỉ nhìn về phía Nguyên Thủy nói: "Kẻ ti bỉ tiểu nhân, với cái cách cục nhỏ hẹp kia, cũng phối được với Bàn Cổ nguyên thần sao." "Nếu còn hồ ngôn loạn ngữ, bần đạo không ngại tặng nhĩ thêm mấy cái tát." Thông Thiên trước mặt Hồng Quân cũng hào vô tị húy.

Sắc mặt Nguyên Thủy thực sự biến nên thiết thanh.

Lời của Thông Thiên một câu khó nghe hơn một câu.

Trong mắt Nguyên Thủy sát khí đằng đằng, muốn thiêu đốt nộ hỏa của Thông Thiên.

Hắn không tin Hồng Quân không chế ngự được Thông Thiên!

Lão Tử cũng tại thời điểm này khai khẩu: "Thông Thiên, đây là thánh nhân đạo trường, thỉnh thu liễm một hai." "Nguyên Thủy cũng là Thiên Đạo thánh nhân, sao có thể như vậy." Ngôn ngữ của Lão Tử minh hiển có vài phần đản hộ.

Hiển nhiên, giờ đây đạo bất đồng bất tương vi mưu.

Hai bên không còn giống như năm xưa nữa.

Nguyên Thủy thấy lời khiêu khích có tác dụng, đương hạ phản bác nói: "Thông Thiên, cách cục của nhĩ cũng chẳng lớn đến đâu, nếu thực sự có bản sự, ở trong Hồng Hoang làm gì, sao không một mình đánh vào Hỗn Độn, sáng lập đạo thống." Thông Thiên tâm trung lãnh

tiếu một tiếng.

Nguyên Thủy thật cuồng vọng.

Nan đạo hắn cho rằng trước mặt Hồng Quân, mình không dám xuất thủ sao.

Năm đó ngay cả Hồng Quân mình còn dám đánh.

Hồng Quân còn phải chịu thiệt thòi lớn trong tay mình.

Thông Thiên có cố kỵ sao!

Hoa lạp!

Thông Thiên lật tay dâng một chưởng lên, làm thế như muốn đánh.

Nguyên Thủy sắc mặt hãi nhiên, cấp mang né tránh ra sau lưng Hồng Quân.

Bộ dạng thương hoàng thất thố kia làm chư thánh cười không dứt.

Nào có uy phong thánh nhân gì, hoàn toàn chỉ là một đứa trẻ sợ bị đòn.

Thông Thiên nhịn không được cười thành tiếng: "Loại hạng này mà cũng uổng làm Thiên Đạo thánh nhân!" Thông Thiên tịnh không một chưởng oanh xuống.

Đánh một chưởng xuống sẽ oanh lên người Hồng Quân.

Giờ đây đối đầu trực diện với Hồng Quân minh hiển có chút chịu thiệt.

Đôi mắt của Hồng Quân như vực sâu vậy, thực lực thực sự càng bất khả sủy trắc.

Danh hiệu Hồng Hoang đệ nhất nhân tịnh không phải hư danh.

Giờ đây chưa phải lúc náo phiên với Hồng Quân.

Lão Tử lắc đầu, thấy Nguyên Thủy như vậy, trong mắt cũng có

vài phần thất vọng.

“Hảo rồi, lần này tụ hội ở Tử Tiêu Cung tịnh không phải để xem tranh đoan.” Hồng Quân khai khẩu.

Nguyên Thủy tâm trung khí phẫn, nhưng thấy Hồng Quân khinh miêu đạm tả bỏ qua chuyện này, tâm trung không tránh khỏi phẫn phẫn nan bình.

Nhưng Hồng Quân đã khai khẩu, cũng chỉ có thể cường hành ép xuống nộ hỏa.

Trong Tử Tiêu Cung chư thần lạc tọa.

Hồng Quân vừa khai khẩu đã hạ xuống một tin tức trọng bàng.

“Thiên địa lục hợp vi tôn, giờ đây Thiên Đạo thánh nhân mới có năm người, Thiên Đạo chưa từng viên mãn, bần đạo và Lão Tử đã thương lượng một phen, quyết định lập Hạo Thiên làm Thiên Đạo đệ lục thánh nhân.” “Hạo Thiên quản thúc Hồng Hoang, đối với thiên địa có đại công đức, hợp cai đảm đương nhiệm vụ này.” Hồng Quân lật tay một cái, một đạo Hồng Mông Tử Khí oanh nhiên lạc hạ, đánh vào mi tâm Hạo Thiên.

Thông Thiên thần sắc động dung, giờ đây tu hành là Hồng Mông đại đạo.

Nhưng Hồng Mông Tử Khí lại không có chút quan hệ nào với Hồng Mông đại đạo.

Hồng Mông Tử Khí là cơ duyên chứng đạo Thiên Đạo diễn sinh, tương đương với khí vận Thiên Đạo ngưng tụ.

Hồng Mông đại đạo là Ma Thần đại đạo.

Hai cái hoàn toàn không cùng một khái niệm.

Hạo Thiên tâm trung đại hỉ vọng, mùa xuân cuối cùng cũng tới rồi.

Thời đại bị chư thánh đả áp, thậm chí bị một kẻ Mặc Danh Hậu Nghệ đánh mặt sắp kết thúc rồi.

Hạo Thiên cung cung kính kính hướng về Hồng Quân bái một cái, sau đó chiếu cáo thiên địa: "Ngô là Hạo Thiên Thượng Đế, Hồng Hoang Thiên Đình Chưởng Giáo Tôn." "Kim nhật lĩnh Đạo Tổ dụ chỉ, bái nhập trong Thiên Đạo, làm Thiên Đạo thánh nhân, bổ toàn số lượng thiên địa lục hợp." Sau khi đạo âm của Hạo Thiên lạc hạ, trong hư không thần quang đại tác.

Một tôn thánh vị và thánh vị Hạo Thiên Thiên Đế trọng hợp.

Hạo Thiên đắc đạo, oanh nhiên đạp nhập Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới.

Đối với việc Hạo Thiên chứng đạo, chư thánh cũng đều đã dự liệu được.

Chương 103

Tất cánh Hồng Quân đã sớm an bài chuyện này.

Giờ đây cũng chỉ là nước chảy thành bùn.

Sau khi Hạo Thiên chứng đạo, tự nhiên hào tình vạn trượng.

Nhưng lại phát hiện, chư thần trong Tử Tiêu Cung tịnh không tại ý.

Tung nhiên Hạo Thiên chứng đạo thành thánh, cũng chỉ là Hỗn Nguyên thánh nhân tam trọng thiên mà thôi.

Trong mắt chư thần, Hạo Thiên suốt chặng đường đều dựa vào Hồng Quân "phù hộ".

Thông Thiên cũng tịnh không tại ý quá nhiều.

Hạo Thiên tâm tư thâm trầm, tịnh không phải tính cách đại khai đại hợp.

Tâm tư như vậy giỏi về tính kế, nhật sau đảo có thể hảo hảo lợi dụng một phen.

Chí ít Hạo Thiên và Nguyên Thủy, Chuẩn Đề mấy người tịnh không giao hảo.

"Chúc hạ Hạo Thiên đạo hữu chứng đạo thành thánh!" Thông Thiên khẽ chắp tay nói lời chúc.

Hạo Thiên tâm trung vui mừng, quả nhiên tính tình Thông Thiên thông đạt.

Không giống những thánh nhân kia tật hiền đố năng, thấy người khác tốt là không chịu được.

Nếu Hạo Thiên biết Thông Thiên vừa mới bày ra một màn, ngay

cả tên Hậu Nghệ kia cũng là do Thông Thiên thả ra, không biết Hạo Thiên sẽ nghĩ gì.

Trong Tử Tiêu Cung đệ lục thánh xuất thế.

Thiên Đạo cũng đã bổ toàn, Hồng Quân tiếp sau bắt đầu chủ trì Phong Thần đại vị.

Gia đa thánh nhân đều ngồi dưới đất, duy chỉ có Hậu Thổ cùng ngồi với Hồng Quân.

"Hồng Quân đạo hữu triệu hoán chúng ta tới Tử Tiêu Cung, đã là nghị luận chuyện Phong Thần, Phong Thần bảng có nên trọng tân quy định quy chúc chăng." Hậu Thổ bất động thanh sắc nói.

Nhân quả Phong Thần nếu khiên xả tới Cửu U, Hậu Thổ đảo không sợ.

Đệ tử trong Cửu U đại đa số là Lục Đạo Luân Hồi chuyển thế.

Hồng Quân để Thiên Đình can thiệp nhân quả địa phủ, Hậu Thổ không thể không phản lại đạo hạnh đó, để địa phủ can thiệp nhân quả Thiên Đình.

Như vậy tương hỗ chế hành, nhật sau có thể miễn trừ việc hãm vào bị động.

Nguyên Thủy nghe xong liền cấp, giờ đây Phong Thần bảng đang ở trong tay hắn, nhân quả Phong Thần tự nhiên phải rơi vào tay hắn.

Nhưng giờ đây Hậu Thổ nói vậy, lại muốn đem quyền lợi này đoạt đi từ tay hắn.

Nhưng điều làm Nguyên Thủy thất vọng là Hồng Quân đạm nhiên nói: "Hợp cai như thử." Lúc này mấy vị thánh nhân tâm trung đều nóng bỏng.

Ngay cả Minh Hà lão tổ cũng tham dự vào tranh đoạt Phong Thần

bảng.

Tranh được hay không không quan trọng, quan kiện là phải tranh, chí ít phải khuấy cho vũng nước này đục ngầu lên.

Minh Hà lão tổ nói: "Ngô đã là Tu La đạo đạo chủ, đương vì Hồng Hoang lượng kiếp xuất một phần tâm lực, để bần đạo chưởng ác Phong Thần bảng, có thể bảo chứng sự công bình tuyệt đối." Công bình?

Ai mà không biết ông giao hảo với Tiệt giáo Thông Thiên.

Nếu để ông chấp chưởng Phong Thần bảng, Xiển giáo và Tây Phương giáo chẳng phải đều bị tống lên Phong Thần bảng sao.

"Minh Hà đạo hữu, tuy có thánh vị tại thân nhưng vô đạo thống, bảng này rơi vào tay đạo hữu sẽ có nhiều bất tiện." Lão Tử khai khẩu trực tiếp nói: "Nhân giáo của ta truyền thừa vô số trong Hồng Hoang, nhưng môn hạ bần đạo chỉ có Huyền Đô một người." "Nếu để bần đạo chấp chưởng bảng này, chư vị phương có thể cao chẩm vô ưu." Nguyên Thủy san tiếu một tiếng nói: "Đại khả bất tất, bảng này giờ đang ở trong tay sư đệ, sư đệ thục tất pháp tắc đại đạo trong đó, chủ trì Phong Thần tất nhiên nhất phàm phong thuận." "Lại nói, đệ tử Nhân giáo quá ít, sư huynh chấp chưởng Phong Thần bảng e là cũng không có tác dụng bao lớn chứ!" Lão Tử thần sắc bình tĩnh nói: "Nếu để sư đệ chấp chưởng Phong Thần bảng cũng không phải không thể, chỉ là Phong Thần đại kiếp giảng cứu sự công bình." "Phóng tâm đi!" Nguyên Thủy trường tiếu xuất thanh, vỗ ngực bảo chứng: "Bản tôn nhất định phụng hành Thiên Đạo, chủ trì Phong Thần đại kiếp." Nghe Nguyên Thủy nói vậy, người đầu tiên cười thành tiếng là Chuẩn Đề.

Lời này giản trực như đang đánh rắm.

Ngay từ lúc đầu, Nguyên Thủy đã từng nhiều lần sách họa Tiệt giáo nhập kiếp.

Thậm chí ngay cả Tây Phương cũng có kế hoạch trong đó.

Hai sư huynh đệ nhịp nhàng ăn ý, nan đạo định thu Phong Thần bảng vào tay sao.

Thông Thiên tĩnh tĩnh nhìn màn biểu diễn, tơ hào không có ý định sáp thủ.

Thánh nhân ngụy thiện, giống như Thiên Đạo vậy.

Dưới trật tự luân hồi như vậy, tất nhiên có tranh đấu.

Đó mới là ý đồ thực sự của Thiên Đạo.

"Nguyên Thủy đạo hữu, ngay cả cái Phong Thần bảng cũng bảo quản không hảo, chuyện Phong Thần sao có thể hảo hảo chủ trì!" Lời của Chuẩn Đề đâm trúng tim đen Nguyên Thủy.

Năm đó Nguyên Thủy đem nguyên thần Hỏa Linh Thánh Mẫu ký lục lên Phong Thần bảng.

Thông Thiên nhất nộ chi hạ, trực tiếp xé Phong Thần bảng.

Đem Ngọc Hư Cung đập nát.

Sau đó Nguyên Thủy phải tìm Hồng Quân bù lại một tờ.

"Đạo Tổ, Tây Phương giáo chúng ta hướng tới từ bi, khí vận Tây Phương lại ngày càng điêu linh, tuy nhiên như vậy nhưng chúng ta lại có tâm cống hiến cho Hồng Hoang." "Đệ tử nguyện ý chủ trì Phong Thần, thỉnh Đạo Tổ thành toàn!" Chuẩn Đề Đạo Nhân vừa khai khẩu đã là lộ cũ.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng một vẻ bi thích, sau đó nói: "Tây Phương giáo vốn là yếu nhất trong các đại giáo, lần đại kiếp này nếu lại thụ ảnh hưởng, khủng phạ khí vận Tây Phương sẽ đoạn tuyệt." "Thỉnh Đạo Tổ thành toàn!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân nói đến thê thảm chí cực, làm người khác động dung không thôi.

Nguyên Thủy, Nữ Oa, Lão Tử, thậm chí Minh Hà lão tổ nghe xong đều cười mỉm.

Tây Phương nhị thánh lời này đã nói qua mấy cái Hỗn Nguyên lượng kiếp rồi, mỗi một lần đều từ đó vớt được một chút dầu mỡ.

Chiêu này dùng mãi không chán, nhưng dùng quá lâu rồi cũng phát ngán.

Phong Thần đại kiếp sẽ thôi diễn tới trình độ nào, gia đa thánh nhân đều không biết.

Ngay cả giờ đây Hồng Quân cũng nhìn không rõ cục thế, Hồng Quân để U Minh giới can thiệp nhân quả.

Nhưng đợi U Minh giới triệt để trưởng thành, nếu U Minh Lục Đạo tề xuất, cùng Thiên Đạo qua phân thiên địa khí vận, lúc đó cục diện càng nan thu thập.

Gia đa thánh nhân cũng các hữu tâm tư, tự nhiên đều muốn nắm chủ động quyền trong tay.

Nữ Oa lãnh nhãn nhìn đạm hết thảy, Phong Thần bảng tự nhiên sẽ không tranh đoạt.

Ký vô đại giáo, cũng vô đạo thống, kiết nhiên nhất thân, tịnh không can thiệp biến hóa Hồng Hoang.

Nữ Oa nhìn về phía Thông Thiên, phát hiện Thông Thiên đang ở trong Tử Tiêu Cung bế mục dưỡng thần.

Thông Thiên là Tiệt giáo giáo chủ, ở cái hoàn tiết quan trọng như vậy lại bế mục dưỡng thần.

Thông Thiên nan đạo không tại hồ đệ tử nhập kiếp?

Thông Thiên đối với việc này có sự bả ác tuyệt đối.

Nữ Oa tâm tư thâm trầm, khắc này lâm vào tư tác.

Thông Thiên tịnh không tại hồ quy chúc của Phong Thần bảng.

Chương 104

Những kẻ này muốn tranh thì cứ tranh, Thông Thiên đều không tại hồ.

Toàn bộ kịch tình Phong Thần Thông Thiên đều tri hiểu, tùy tiện kẻ nào chấp chưởng Phong Thần bảng, Thông Thiên đều có thể an bài rõ ràng minh bạch.

Nhiên Hậu Thổ lại tại lúc này khai khẩu: "Theo ta thấy, U Minh giới và Thiên Đạo huy hạ đều không thích hợp chấp chưởng Phong Thần bảng, trong Tử Tiêu Cung duy có một người có thể đảm đương nhiệm vụ này!" Thông Thiên!

Nghe Hậu Thổ nói vậy, chư thánh đều biến sắc.

Đặc biệt là Thiên Đạo lục thánh, từng người sắc mặt đại biến.

Thông Thiên nay chấp chưởng Tiệt giáo, lại thân cư Thiên Đạo đệ nhất sát trận.

Khí vận Tiệt giáo như nhật trung thiên, là Hồng Hoang đệ nhất.

Nhưng giờ đây Hậu Thổ lại để Thông Thiên chấp chưởng Phong Thần bảng, trở thành tồn tại chủ đạo toàn bộ Phong Thần.

Đương nhiên nếu truyền vào tay Thông Thiên, Phong Thần bảng tự nhiên không phải Thông Thiên đi chấp chưởng, mà là môn hạ đệ tử đi chấp chưởng.

Nguyên Thủy đương tức nói: "Đạo Tổ, vạn vạn bất khả, Thông Thiên không phải Thiên Đạo thánh nhân, vạn vạn không thể đảm đương trọng nhiệm này." Nguyên Thủy lúc đó đã sốt ruột, bản thân làm không được, nếu để Thông Thiên nắm giữ tiên cơ, trực tiếp khỏi phải chơi nữa.

Lão Tử cũng trầm thanh nói: "Hậu Thổ nương nương tư lự khiếm giai, Thông Thiên vừa không nhập U Minh cũng không nhập Thiên Đạo, tuy là Tiệt giáo giáo chủ, lại không phải Hồng Hoang chính thống, vạn vạn không thể để hắn chấp chưởng Phong Thần bảng." Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng đạo ra một tiếng đạo hiệu: "Đạo Tổ, tam tư a!" Lời của Hậu Thổ lại ở Tử Tiêu Cung dấy lên vô số phong ba.

Thiên Đạo lục đại thánh nhân, trừ Hạo Thiên ra, ngay cả Nữ Oa cũng biến sắc.

Muốn để Thông Thiên chúa tể Phong Thần, không chừng cả bọn họ cũng bị tính kế vào trong.

Thông Thiên lãnh nhãn nhìn những người này, tâm trung lại không cho là đúng.

Hậu Thổ thực sự muốn đẩy chuyện Phong Thần cho mình sao?

Thông Thiên không cho là vậy.

Chỉ là giờ đây địa vị Thông Thiên đặc thù, Hậu Thổ đem Thông Thiên liệt làm mục tiêu của tất cả thánh nhân mà thôi.

Như vậy, duật bạng tương tranh, ngư ông đắc lợi.

Nếu Thông Thiên chấp chưởng Phong Thần đại kiếp, U Minh giới sẽ có đủ thời gian để phát triển.

Thậm chí trong Phong Thần đại kiếp, có thể mưu cầu được một tịch chi địa.

U Minh giới muốn thực sự tranh đoạt Hồng Hoang đại vận, tịnh không đơn giản chỉ là ỏi tỏa phát dục mà thôi.

Yếu tố thực sự chính là ở một chữ tranh.

Thông Thiên vừa có thể làm minh hữu, quan kiện thời khắc cũng có thể làm quân cờ.

Trước toàn bộ U Minh giới, nhân quả cơ duyên cá nhân ngược lại hiển nên vi bất túc đạo.

Thông Thiên y cựu bế mục dưỡng thần, tịnh không đem lời những thánh nhân kia để vào tâm.

Lúc này lại nghe Hồng Quân hốt nhiên giảng: "Thông Thiên, ý nhĩ thế nào." Liên Thông Thiên cũng có chút kinh ngạc rồi.

Nan đạo Hồng Quân thực sự sẽ đặt vị trí Phong Thần lên thân Thông Thiên sao?

Thông Thiên đôi mắt mở ra, đối thị với Hồng Quân một cái.

Trong ánh mắt Hồng Quân như vực sâu vậy, bất khả ngôn dụ.

Khí lượng này phảng phược chư thiên vũ trụ, hoàng hoàng thánh uy.

Nhưng Thông Thiên lại hào vô úy cụ, trực tiếp nhìn về phía Hồng Quân.

Một lúc sau, Thông Thiên trực tiếp nói: "Phong Thần bảng, bần đạo có thể tiếp, cũng có thể không tiếp, vô sở vị." Một câu vô sở vị làm chư thánh đều sững sờ.

Không ngờ Thông Thiên lại đạm định như vậy, trong mắt chư thánh, Thông Thiên vào Tử Tiêu Cung không phải để tranh đoạt Phong Thần bảng sao?

Trong mắt Hậu Thổ cũng có một tia dị sắc, không ngờ Thông Thiên lại nói như vậy.

Theo Hậu Thổ thấy, vô phi chỉ có hai chủng kết quả.

Đệ nhất chủng Thông Thiên cự tuyệt, độc lập ngoài lục giới, không tham dự nhân quả Thiên Đạo.

Tiệt giáo tị thế giống như lần đầu thương định Phong Thần đó

vậy.

Đệ nhị chủng thì Thông Thiên chủ trì Phong Thần, tẫn lượng bảo toàn Tiệt giáo, tống đệ tử Xiển giáo và Tây Phương giáo lên bảng.

Nhưng Thông Thiên một câu vô sở vị lại làm Hậu Thổ chấn kinh.

Thông Thiên trước mắt tuyệt đối phức tạp hơn Hậu Thổ tưởng tượng.

Chí ít ngay cả Hậu Thổ cũng không dám thản nhiên trực thị mục quang của Hồng Quân như vậy.

Hồng Quân y cựu cái bộ dạng bất động như sơn đó, phảng phất mọi thứ đều không thể ảnh hưởng tới tình tự.

"Giờ đã ở Tử Tiêu Cung thương lượng không ra kết quả, Phong Thần bảng tự sẽ rơi vào tay người ứng kiếp." "Nhĩ đẳng các bằng cơ duyên, nếu tìm được người này, thì do kẻ đó chủ trì Phong Thần." Hồng Quân nói ra quan kiện trong đó, sau đó lại nói: "Lần này Cửu U đã nhập nhân quả, Luân Hồi chư thánh cũng có thể tham dự tranh đoạt." Nghe Hồng Quân nói xong, chư thánh cũng minh bạch cách làm của Hồng Quân.

Thay vì ở Tử Tiêu Cung tranh cãi không dứt, không bằng các tự dựa vào cơ duyên.

Như vậy cũng không đến mức vì gia đa thánh nhân mà dẫn tới Phong Thần bị diên hậu.

Giờ đây lượng kiếp khai khải khắc bất dung hoãn, chư thiên thiên cơ hỗn loạn bất kham, tung nhiên thánh nhân cũng vô pháp kháp toán vị trí.

Chuẩn Đề nhịn không được vấn đạo: "Cảm vấn lão sư, người ứng kiếp sẽ có bộ dạng như thế nào, có dự tính gì chăng." Nghe Chuẩn Đề vấn như vậy, gia đa thánh nhân đều nhìn về phía Hồng

Quân.

Khởi tri Hồng Quân chỉ đạm đạm nói: Người ứng kiếp xuất thế, đương hữu dị tượng.

Thiên địa dị tượng?!

Chư thánh đều mộng bức.

Trong ánh mắt Hậu Thổ lại có vài phần dị sắc.

Chỉ có Thông Thiên tri hiểu, thiên mệnh sở định người chấp chưởng Phong Thần bảng chính là Khương Tử Nha.

Cùng với Khương Tử Nha còn có tên Thân Công Báo.

Thân Công Báo khá có ý tứ, tâm đố kỵ cực trọng, năm đó một câu đạo hữu thỉnh lưu bộ không biết đã hại bao nhiêu đệ tử Xiển giáo lên Phong Thần bảng.

Thông Thiên tâm trung ý hội, tin tức này có thể nói là độc gia nhiệt môn.

Chỉ cần sảo gia vận tác, có thể dẫn tới mấy đại thánh nhân tranh đoạt, lúc đó ai rước cái ngôi sao tang môn đó về nhà thì kẻ đó đảo môi.

Giờ đây Phong Thần lượng kiếp sắp bắt đầu, Thông Thiên cũng muốn để bọn họ nếm trải khổ quả mà Phong Thần lượng kiếp mang lại.

Bị gia đa tính kế, Thông Thiên muốn hóa bị động thành chủ động, bắt đầu thực sự làm chuyện.

"Đại đạo tự nhiên, hồi quy bản chân, Phong Thần lượng kiếp khởi động, chư vị hảo tự vi chi." Nói xong Hồng Quân biến mất trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân rời đi sau đó, Hậu Thổ cũng tùy đó cùng Luân Hồi chư thánh biến mất.

Những thánh nhân kia các hữu tâm sự, từng người đều bay về hướng động phủ.

Chương 105

Thông Thiên và những thánh nhân kia cũng không có gì để nói.

Cũng trực tiếp bước ra khỏi Tử Tiêu Cung.

Sau khi bước ra khỏi Tử Tiêu Cung, lại thấy Hạo Thiên truy theo.

"Thiên tôn biệt vô dạng." Hạo Thiên hướng về Thông Thiên hơi cung thân.

Thông Thiên gật đầu nói: "Không biết Thiên Đế đuổi theo bần đạo là có sự gì." Hạo Thiên đạm nhiên nhất tiếu nói: "Đa tạ Thiên tôn ở Tử Tiêu Cung trượng nghĩa chấp ngôn, Hạo Thiên bất thậm cảm kích.

Thiên Đình ta không hư, vô nhân khả dụng, nếu Thiên tôn có thể chưởng ác Phong Thần bảng, thỉnh tống một số tinh anh đệ tử của Xiển giáo, Tây Phương giáo tới." "Tự nhiên." Thông Thiên bì tiếu nhục bất tiếu gật đầu, tâm trung lại thầm nghĩ Hạo Thiên thực hảo tính kế.

Đã bắt đầu đánh chủ ý lên Tây Phương giáo và Xiển giáo rồi.

Thông Thiên liền xoay người hướng về Bồng Lai tiên đảo độn đi.

Chỉ nghe thấy đạo âm của Hạo Thiên truyền tới: "Nhật sau Hạo Thiên tất hữu hậu báo." Xem ra Hạo Thiên cũng không phải một người an phận.

Đối với Hạo Thiên, Thông Thiên không nói là thích, cũng không nói là thảo yếm.

Hạo Thiên đối với Thông Thiên, hai người chỉ là hỗ tương lợi dụng.

Quan hệ như vậy càng phù hợp với xử cảnh của hai người.

Lúc này trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy sau khi trở về bắt đầu triệu tập môn hạ đệ tử.

Ngọc Hư môn nhân hầu như đều được Nguyên Thủy triệu tập.

Giờ đây hai đại đệ tử Xiển giáo đều đã vẫn lạc, cộng thêm Thái Ất cũng mất rồi, nay đệ tử Ngọc Hư lấy Nam Cực Tiên Ông và Vân Trung Tử làm đầu.

Tu vi của Nam Cực Tiên Ông và Vân Trung Tử đều ở Chuẩn Thánh cảnh giới, đặc biệt tu vi Vân Trung Tử bỉ kiên với Đa Bảo Đạo Nhân.

"Chư vị đệ tử, nay đại kiếp khai khải, người ứng kiếp xuất hiện." "Nếu như giữa thiên địa có dị tượng hiển hóa, đương là người ứng kiếp đó." "Đệ tử Xiển giáo đương nhập Hồng Hoang tìm kiếm người lịch kiếp, chỉ có như vậy mới có thể bảo toàn Xiển giáo!" Nghe Nguyên Thủy Thiên Tôn phân phó, gia đa môn nhân từng người đều gật đầu xưng vâng.

Vân Trung Tử lại vấn đạo: "Lão sư, nếu tìm được người ứng kiếp, đương tố hà xử lý!" Nguyên Thủy trực tiếp nói: "Nếu gặp được người này, trực tiếp thu quy môn hạ, người này đương có đại tạo hóa." Nghe Nguyên Thủy nói xong, đệ tử môn nhân hướng về Hồng Hoang độn đi.

Thủ Dương Sơn, Lão Tử tâm thần động dung.

Giờ đây Hồng Quân chấp chưởng cơ duyên người ứng kiếp sắp xuất hiện trong Hồng Hoang.

Lão Tử tuy nhiên đối với việc chấp chưởng Phong Thần bảng không có bao nhiêu hứng thú.

Nhưng lại không thể để Phong Thần bảng rơi vào tay người khác.

Nếu để môn hạ đệ tử nhập vào Phong Thần bảng, chẳng phải sẽ

đoạn tuyệt đạo thống của mình sao.

"Huyền Đô!" Nghe Lão Tử triệu hoán, Huyền Đô Đại Pháp Sư cấp mang bay vào.

"Sư tôn có gì phân phó." Lão Tử nói: "Lần này cục thế Hồng Hoang động đãng bất an, đại kiếp chính thức khai khải, Đạo Tổ đạo phá thiên cơ, người ứng kiếp đã xuất hiện trong Hồng Hoang." "Bảng này quan hệ tới thiên địa đại vận, thiết bất khả thất." "Nhĩ đi Hồng Hoang du lịch một phen, vụ tất tìm được người ứng kiếp, kết quả xấu nhất cũng không thể để người đó bái nhập Tiệt giáo hoặc giả Tây Phương giáo!" Nghe Lão Tử phân phó, Huyền Đô Đại Pháp Sư tâm lĩnh thần hội, sau đó giá ngự hà vân xuất khỏi Thủ Dương Sơn.

Tây Phương giáo, hai đại thánh nhân cũng phái khiển môn hạ đệ tử, bắt đầu tìm kiếm cái gọi là người ứng kiếp.

Di Lặc Phật càng thân tự xuất thủ, dẫn theo phật môn đệ tử bắt đầu du lịch trong Hồng Hoang.

Giờ đây thiên cơ bất hiển, thánh nhân cũng vô pháp tham tra bất kỳ huyền cơ nào.

Trong Bích Du Cung.

Thông Thiên lại một vẻ đạm nhiên.

Giờ đây thiên cơ hỗn loạn vô cùng, Thiên Đạo sử nhiên đã bình tế đi một loại cơ duyên nào đó.

Nhưng Thông Thiên lại có thể từ đó kháp toán ra một tia ngân tích.

Cái gọi là dị tượng, bất quá là phi hùng nhập mộng.

Khương Tử Nha và Thân Công Báo đều sắp xuất thế rồi.

Thông Thiên tính toán, thời cơ Thân Công Báo hóa hình cũng đã xấp xỉ rồi.

Lúc này bắt đầu dẫn quân nhập úng.

Vô luận ai thu Thân Công Báo nhập môn, đều sẽ để lại hậu hoạn về sau.

Nguyên bản ngân tích, Thân Công Báo một câu đạo hữu thỉnh lưu bộ không biết đã tống bao nhiêu đệ tử Xiển giáo lên bảng.

Thông Thiên trực tiếp triệu tập Đa Bảo Đạo Nhân vào Bích Du Cung.

Sau một phen phân phó, Đa Bảo Đạo Nhân đại dao đại bãi xuất khỏi Bồng Lai tiên đảo.

Đa Bảo Đạo Nhân xuất Bồng Lai, quần tiên thốc ủng, khí thế kinh nhân.

Thủy tộc Đông Hải không ai không chấn kinh bất dĩ.

Thậm chí dẫn đến sự chú ý của thánh nhân.

Thông Thiên phái khiển đại đệ tử ra ngoài với trận trượng lớn như vậy, nan đạo Thông Thiên đã tìm được người ứng kiếp sao?

Gia đa thánh nhân đều là nhĩ mục thông thiên, trong Hồng Hoang tự hữu vài phần cảm ứng.

Cộng thêm Đa Bảo Đạo Nhân đại trương kỳ cổ, không dẫn nhân chú ý mới lạ.

Gia đa thánh nhân sủy trắc một tia dị dạng sau đó, bắt đầu để môn trung đệ tử lưu ý khứ hướng của Đa Bảo Đạo Nhân.

Lúc này tại Lăng Tiên Phong trong Hồng Hoang, có lôi đình hàng thế.

Thiên Đạo hàng xuống tứ cửu lôi kiếp, là hóa hình lôi kiếp của sinh linh.

Loại lôi kiếp này trong Hồng Hoang thập phân thường kiến.

Lúc này ứng kiếp lại là một tôn hắc báo, sau tứ cửu lôi kiếp, trong hư không hiển hóa dị tượng phi hùng nhập mộng.

Một tôn đạo nhân hóa hình ra, chính là Thân Công Báo.

Sau khi Thân Công Báo hóa hình, lang lãng thiên âm biến truyền hư không.

"Lôi kiếp ứng thế, phi hùng nhập mộng, cáp cáp cáp, quả nhiên có duyên với Tiệt giáo ta!" "Ngô là đại đệ tử Tiệt giáo Đa Bảo Đạo Nhân, nhĩ có nguyện ý bái nhập môn hạ Tiệt giáo chăng!" Đa Bảo Đạo Nhân hiển hóa ra, thần sắc cứ ngạo, thấu ra khí khái bễ nghễ thương sinh.

Thân Công Báo ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy người này quang thải chiếu nhân, hảo bất khả phạ.

Phảng phất tùy thủ nhất kích cũng có thể quẹt chết mình.

Tại thời điểm này, một đạo linh quang từ trên trời hạ xuống, đem Thân Công Báo hộ ở bên trong, chính là Nam Cực Tiên Ông.

"Đa Bảo Đạo Nhân, nhĩ thịnh khí lăng nhân như vậy là ý gì!" Nam Cực Tiên Ông nhìn về phía Thân Công Báo: "Ngô là môn hạ của Nguyên Thủy Thiên Tôn tại Ngọc Hư Cung Côn Luân Hư.

Nhĩ không cần sợ hãi, kim nhật bần đạo ở đây, người này định nhiên không tổn hại phân hào." "A di đà phật." Sau khi Đa Bảo hàng lâm, một tiếng phật hiệu vang lên, thấu ra trận trận kim quang.

"Người này có duyên với Tây Phương ta, Nam Cực Tiên Ông có thể nhường người này cho Tây Phương ta chăng!" Người tới chính là Di Lặc Phật, lúc này tự tiếu phi tiếu nhìn qua.

"Cáp cáp cáp, bần đạo cũng đến góp vui." Quan vọng đã lâu,

Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng tại lúc này hiển hóa ra, tu vi Huyền Đô Đại Pháp Sư cực kỳ cường đại, tại Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Chương 106

Tất cánh Huyền Đô nhập môn rất sớm, Lão Tử chỉ có mỗi một người đệ tử này.

"Thái Thượng thánh nhân không chỉ có mỗi một đệ tử, kim nhật cũng muốn tranh giành người này sao!" Đa Bảo Đạo Nhân nhìn về phía Huyền Đô, thần sắc khẽ động.

Khí thế của Huyền Đô không hề kém cạnh, đủ để thấy nội hàm của Huyền Đô Đại Pháp Sư.

Huyền Đô đạm nhiên nhất tiếu nói: "Chuyện này không nhọc đạo hữu phí tâm rồi." "Khí vận môn ta tự có đức giả cư chi, Huyền Đô đạo hữu biệt vô dạng." Nam Cực Tiên Ông hướng Huyền Đô gật đầu kỳ ý.

Hai người bình nhật thường hạ kỳ tư giao thậm hảo, lúc này tự hồ giữa họ có một sự chiếu ứng.

Thân Công Báo vừa mới hóa hình đã hách sỏa rồi, bốn người trong hư không đều là thánh nhân môn đồ.

Đều là đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh, không ngờ một kẻ Huyền Tiên nhỏ bé lại dẫn tới sự quan tâm của nhiều đại năng như vậy.

Thánh nhân giữa thiên địa chẳng phải đều cao cao tại thượng sao?

Vì sao hôm nay lại hốt nhiên xuất hiện ở đây.

Những thánh nhân môn đồ này đều muốn thu mình nhập môn.

Cứu cánh là chuyện gì?

Thân Công Báo có chút mộng bức.

"Chư vị đạo hữu, làm việc chẳng phải cũng phải giảng thứ tự

trước sau, minh hiển bần đạo tiên phát hiện dị tượng hiển thế.” Đa Bảo Đạo Nhân đạm nhiên nhìn những đệ tử thánh nhân tại trường.

Thông Thiên lúc đó đã phân phó, hắc báo tịnh không phải thứ tốt.

Một khi thu vào trong giáo sẽ bại hoại khí vận.

Đa Bảo tự nhiên tri hiểu tâm tư của Thông Thiên, bày minh là muốn khanh những thánh nhân này.

Phải làm sao cho không hiển sơn lộ thủy.

Bị khanh rồi cũng phải tưởng là đã chiếm được tiện nghi.

Đa Bảo lúc này quyết định phải diễn kịch cho trót.

“Hắc báo xuất thế tuy có dị tượng hiển thế, nhưng lại là hạng thấp sinh noãn hóa phi mao đái giáp, Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ e sẽ không thích.” “Nam Cực Tiên Ông, bần đạo khuyến nhĩ không nên tự thảo khổ cật.” Đa Bảo đạm nhiên nhìn về phía Nam Cực Tiên Ông khuyên úy.

Nghe ngữ khí của Đa Bảo thấu ra vài phần vị đạo bất cam tâm.

Nam Cực Tiên Ông tâm trung lãnh tiếu liên liên, Đa Bảo Đạo Nhân tiên phát hiện thì đã sao.

Hắc báo chẳng phải đã rơi vào sự chưởng khống của ta rồi sao.

Đối với hắc báo này, hắn có hảo cảm.

Tích nhật lúc ở trước Bích Du Cung, Đa Bảo cường hãn nhường nào, kim nhật cũng có lúc chịu thiệt.

Nghĩ vậy, Nam Cực Tiên Ông hỉ bất tự thắng, trực tiếp nói: “Sư tôn của ta có thích hay không là chuyện của sư tôn ta, chỉ e kim nhật trước mặt Thông Thiên giáo chủ, nhĩ không hảo giao đại.” Nam Cực Tiên Ông mang theo vài phần ý trào phúng.

Ai bảo nhĩ luôn thịnh khí lăng nhân, một bộ dạng mắt cao hơn đỉnh đầu.

Giờ đây Thân Công Báo đã rơi vào tay mình, đoạn nhiên không để Đa Bảo nhiễm chỉ nữa.

"Nam Cực Tiên Ông, cái gọi là tạo hóa xuất thế thấy giả có phần, kim nhật hắc báo là người có đại cơ duyên, muốn độc chiếm thì có chút không đúng chứ!" Di Lặc Phật toàn thân kim quang đại tác, tới gần Nam Cực Tiên Ông.

Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng phi xuống, nhìn nhìn mấy người rồi nói: "Người này phúc duyên thâm hậu, gia sư đặc ý chúc phù, phải đem người này tới Thủ Dương Sơn nhận sư tôn giáo hóa." "Phiền thỉnh chư vị sư đệ cho bần đạo một cái diện tử, nhật sau tất hữu hậu báo." Huyền Đô Đại Pháp Sư đem Lão Tử trực tiếp lôi ra.

Những người này đều vì Thân Công Báo, tự nhiên không dễ dàng phóng khí.

Huyền Đô Đại Pháp Sư lôi Lão Tử ra cũng vô dụng.

Ai mà sau lưng không có thánh nhân chi trì.

Nhìn mấy người cãi nhau đến long trời lở đất, Đa Bảo tâm trung lại sướng phát điên.

Quả nhiên giống như Thông Thiên tính toán, gia tiên vì một cái luy chuế mà cãi nhau bất khả khai giao.

Nhật sau nếu người này bại hoại khí vận, không biết họ sẽ có phản ứng gì.

Nhưng Đa Bảo Đạo Nhân không thể lộ ra phá trán.

Lúc này phải diễn một phen, nếu không những người này khẳng định sẽ nghĩ tới thứ khác.

Hoa lạp!

Đa Bảo Đạo Nhân đem Thí Thần Thương lượng ra.

Bảo vật này sát khí thông thiên, nhất thương xuất thế sát cơ đỉnh thịnh vô cùng.

“Hắc báo là bần đạo phát hiện đầu tiên, cũng đương bái nhập Tiệt giáo ta, nếu có người không phục, cứ việc chiến!” Đa Bảo Đạo Nhân sát cơ đằng đằng, lãnh nhãn nhìn về phía gia tiên.

“Đa Bảo Đạo Nhân, vì sao?

Vì một cái hắc báo nhỏ bé mà muốn động thủ với chúng ta sao!” Nam Cực Tiên Ông thường thí vấn đạo, Đa Bảo mạc phi đã nhìn ra huyền cơ, nan đạo người ứng kiếp Phong Thần của sư tôn thực sự nằm trên người hắc báo này.

Nếu không Đa Bảo Đạo Nhân sao lại cường thế như vậy.

Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng lãnh tiếu một tiếng, trong tay hiển hóa ra một bảo.

Bảo này bát bảo linh lung, thấu ra huyền hoàng công đức chi khí, chính là Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

“Đa Bảo Đạo Nhân, đừng cậy pháp bảo lợi hại mà có thể khi phụ người, tu vi chúng ta tương đương, không bằng tại địa phương này giao thủ một hồi!” Huyền Đô Đại Pháp Sư diện vô cụ sắc, tung nhiên Thí Thần Thương khả phạ, Hậu Thiên đệ nhất công đức chí bảo cũng không phải ăn chay.

“Chiến!” Đa Bảo nộ hống một tiếng, khí phách cường đại oanh nhiên tán khai.

Thí Thần Thương trảm ra, thương mang khủng bố hoành quán thương khung.

Nhiên tại lúc này, một đạo linh quang hạ xuống, đem thương mang của Thí Thần Thương hoành tảo nhất không.

Người tới sắc mặt lãnh mạc, thấu ra khí cơ cường đại.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thân tự giá lâm.

"Đa Bảo Đạo Nhân, nơi này vô duyên với nhĩ, kim nhật nếu ở nơi này sính hung, tất hữu khổ quả." Nguyên Thủy đạm nhiên nói, lại thấu ra sự uy hiếp thâm trầm.

Đa Bảo Đạo Nhân diện sắc biến đổi, cấp mang thu Thí Thần Thương lại.

"Nhưng gia sư tính toán người này chính là..." Đa Bảo Đạo Nhân dục ngôn hựu chỉ, tự hồ ý thức được không nên nói, sau đó nói: "Nếu bần đạo lần này đi tay không về, e là nơi sư tôn cũng không hảo giao đại, huống hồ có nhiều tiên hữu ở đây, Thiên tôn là thánh nhân đoạn nhiên sẽ không lấy đại khi tiểu." Nghe Đa Bảo nói vậy, mấy vị tại trường đều biến sắc.

Nan đạo Thông Thiên tính toán hắc báo chính là người chấp chưởng Phong Thần bảng?

Nguyên Thủy càng hỉ bất tự thắng, thân tự xuất mã tranh đoạt là đúng rồi.

"Bản tọa tự nhiên sẽ không lấy đại khi tiểu." Nguyên Thủy lật tay một cái, ba kiện cực phẩm Tiên Thiên linh bảo đánh ra, phân biệt rơi vào tay Đa Bảo, Di Lặc Phật, Huyền Đô Đại Pháp Sư.

"Cơ duyên của nhĩ đẳng không ở nơi này, trở về đi, hắc báo với bản tọa pha hữu duyên phân, đương làm đệ tử Xiển giáo ta." Nguyên Thủy sau khi tặng pháp bảo, trực tiếp cuốn Thân Công Báo biến mất trong hư không.

Nguyên Thủy cường thế mang Thân Công Báo đi, mấy người tại

trường đều diện diện tương khuy.

Chương 107

Nhưng lần này Nguyên Thủy đã xuất huyết thật rồi, trực tiếp tống ra ba kiện cực phẩm Tiên Thiên linh bảo.

Chắc là pháp bảo trấn áp hòm của Nguyên Thủy rồi.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn đương chân bá đạo!" Đa Bảo Đạo Nhân tâm trung sướng phát điên, lại giả bộ một vẻ úc úc quả hoan.

"Chư vị đạo hữu, bần đạo xin cáo từ trước, giờ hắc báo đã bị Nguyên Thủy Thiên Tôn mang đi rồi, cải nhật sẽ lại thảo giáo cao chiêu của chư vị." Huyền Đô lần này đạt được pháp bảo, hắc báo không rơi vào Tiệt giáo hoặc giả Tây Phương giáo cũng là hoàn thành nhiệm vụ.

Đa Bảo đạt được pháp bảo xong cũng trực tiếp cuốn hà vân hướng về Bồng Lai độn đi.

Trong Bích Du Cung, Thông Thiên đại tiếu thành tiếng, không ức chế được mà cuồng tiếu.

Nếu không lo lắng đệ tử thụ kinh, e là toàn bộ Bồng Lai tiên đảo đều có thể nghe thấy.

Nguyên Thủy lúc này tưởng là đã chiếm được tiện nghi thiên đại, tự tác đại phương tặng tống ba kiện cực phẩm Tiên Thiên linh bảo.

Thật là đại thủ bút a!

Tưởng tới bộ dạng đắc ý dương dương của Nguyên Thủy trong Ngọc Hư Cung lúc này, Thông Thiên nhịn không được cười.

Lúc này tại Côn Luân Hư, thập nhị Kim Tiên tàn khuyết không đầy đủ đứng sừng sững.

Thân Công Báo quỳ mọp dưới đất, hướng về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn dập đầu bái sư. "Thân Công Báo, ngươi có duyên phận khá sâu với bản giáo." "Đây là Ngọc Thanh đạo pháp và Khai Thiên Châu, ngươi hãy cố gắng tu hành, tuyệt đối không được để vi sư thất vọng!" Thân Công Báo lúc này có chút hoàng hốt.

Nguyên Thủy Thiên Tôn không tiếc tốn bao công sức thu hắn vào môn hạ, lại ban cho pháp bảo và công pháp.

Trong Xiển Giáo, nhiều đệ tử đều không hiểu tại sao sư tôn lại đối xử tốt với một kẻ thuộc phường phi mao đái giáp như vậy.

Nam Cực Tiên Ông còn ở trong giáo truyền ra tin tức, Nguyên Thủy đã dùng ba kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo để đổi lấy Thân Công Báo từ tay đại đệ tử của Tam giáo.

Các đệ tử trong giáo ai nấy đều kinh ngạc khôn xiết, không ngờ Thân Công Báo lại được sư tôn coi trọng đến thế.

Thân Công Báo tư chất bình thường, chẳng lẽ có điểm gì đặc biệt?

Trong Ngọc Hư Cung, Thân Công Báo cũng cảm thấy không tự nhiên.

Nguyên Thủy vốn coi trọng căn cước, môn hạ đệ tử ai nấy đều xuất thân cao quý, tiên khí phiêu diêu, đầy thân tạo hóa.

Hiện nay Côn Luân Hư là thánh địa tu hành bậc nhất, có thể cùng các sư huynh tu luyện, trong lòng Thân Công Báo tự nhiên vui mừng khôn xiết. "Xem ra, ta cũng là kẻ có phúc duyên thâm hậu!" Thân Công Báo thầm mừng rỡ, bắt đầu hỏi thăm các sư huynh về nơi khai tịch động phủ. "Dám hỏi chư vị sư huynh, nơi nào ở Côn Luân Hư là động phủ của ta?" Thân Công Báo hướng về phía đám đệ tử hỏi.

Vân Trung Tử nhìn Thân Công Báo, thấy đệ tử mà sư tôn tốn bao công sức thu nhận này tư chất cũng chẳng ra sao, thậm chí còn là

phường phi mao đái giáp, khiến Vân Trung Tử khá là không vui.

Nhưng dù sao đây cũng là đệ tử do đích thân sư tôn thu nhận.

Vân Trung Tử nhìn các vị Kim Tiên, cuối cùng nhìn về phía Hoàng Long chân nhân: "Hoàng Long, ngươi thấy nên an bài động phủ cho Thân Công Báo ở đâu?" Hoàng Long chân nhân thản nhiên cười nói: "Động phủ của ta đều ở Vân Thượng Giản, sau khi Thái Ất vẫn lạc, nơi đó vẫn còn trống một động phủ." Ngọc Đỉnh chân nhân cười lạnh một tiếng, trực tiếp đứng ra nói: "Thái Ất tuy đã vẫn lạc, nhưng động phủ của hắn khởi có thể để người khác nhúng tay, huống hồ Thân Công Báo là hạng phi mao đái giáp, sao có thể ở cùng chúng ta!" "Theo ý ta, Lăng Vân Động dưới chân Côn Luân Hư mới thích hợp cho Thân Công Báo cư ngụ." Nghe các sư huynh bàn tán, trong lòng Thân Công Báo không khỏi khó chịu.

Đám sư huynh này ai nấy tâm tính cao ngạo, mắt cao hơn đầu, vừa bắt đầu đã bài xích hắn.

Thân Công Báo tuy mới đến nhưng cũng biết Lăng Vân Động là nơi đệ tử đời thứ ba của Xiển Giáo ở, linh khí xa xa không nồng đậm bằng Vân Thượng Giản.

Nhưng Thân Công Báo không dám phản kháng, dù sao cũng mới tới, hắn chọn cách nhẫn nhịn.

Xuất thân bản thân vốn không tốt, nay có thể bái nhập môn hạ Thánh nhân đã là vạn hạnh, chỉ có thể mưu tính sau này xem có biến hóa gì không.

Việc an bài Thân Công Báo ra sao, Nguyên Thủy tự nhiên không thân hành quản lý.

Hiện giờ nhân thủ đã đủ, trong Phong Thần Lượng Kiếp Thân Công Báo tự sẽ triển lộ cơ duyên.

Điều Nguyên Thủy lo lắng lúc này là đại kiếp đang đến gần.

Hiện nay đệ tử Tiệt Giáo bắt đầu xuất quan, tuy không phải ứng kiếp nhưng lại để đệ tử tu hành. "Đệ tử Tiệt Giáo hiện đã xuất quan, thậm chí tại thành Triều Cao cũng đã có truyền thừa." "Bây giờ xem ra mới thực sự là lúc tính toán cơ duyên." Nếu Thông Thiên lại bế quan tỏa giáo một lần nữa thì Nguyên Thủy sẽ rất khổ cực.

Phong Thần đại kiếp đang bắt đầu nhen nhóm, đây chính là thời cơ tốt nhất để kéo Thông Thiên xuống nước.

Hiện nay Nguyên Thủy có Thân Công Báo trong tay, tự cho là đã chiếm được tiên cơ.

Đó chính là quân bài tẩy của Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy tâm thần khẽ động, trực tiếp bay về phía cung Oa Hoàng.

Lần này Nguyên Thủy muốn làm, tự nhiên là liên hợp các đại Thánh nhân Thiên Đạo để tính kế Thông Thiên.

Trong Đại Tố Thiên, Nữ Oa đang tu luyện.

Sau khi nghe Nguyên Thủy trình bày ý đồ, Nữ Oa cũng kinh hãi.

Không ngờ Nguyên Thủy lại tìm được người có dị tượng hiển hóa nhanh như vậy.

Theo lý mà nói, Nguyên Thủy và Thông Thiên thuộc về ân oán Huyền Môn, nhưng hiện nay quan hệ giữa Thiên Đạo lục Thánh vô cùng vi diệu.

Nữ Oa trước đó đã đắc tội Thông Thiên, nhưng cũng không đến mức làm tuyệt tình tuyệt nghĩa.

Cuối cùng Nữ Oa quyết định để Linh Châu Tử đầu thai chuyển thế xuống hạ giới lịch kiếp. "Sau khi Linh Châu Tử xuống hạ giới sẽ

chuyển thế, ngươi có thể phái đệ tử đến thu vào môn hạ, như vậy bản cung cũng xem như góp chút sức lực." Nghe Nữ Oa nguyện ý phái đệ tử xuống hạ giới bái nhập Xiển Giáo, Nguyên Thủy tự nhiên đại hỉ.

Linh Châu Tử chuyển thế linh tính phi phàm, quan trọng nhất là sau khi Nữ Oa biểu thái, chư vị Thánh nhân còn lại cũng sẽ dễ nói chuyện hơn.

Sau khi rời khỏi Đại Tố Thiên, Nguyên Thủy trực tiếp bay tới Bát Cảnh Cung ở Thủ Dương Sơn.

Ngoài núi Thủ Dương, Huyền Đô đại pháp sư đã đợi sẵn.

Thấy Nguyên Thủy, Huyền Đô khẽ cúi người hành lễ: "Bái kiến Nguyên Thủy sư thúc, gia sư đang bế quan, cảm ứng được sư thúc tới thăm nên đặc biệt bảo đệ tử ra nghênh đón." Nguyên Thủy nhíu mày, chẳng lẽ Lão Tử sư huynh không nguyện ý xuất thủ?

Hiện nay Thông Thiên không còn là Thánh nhân Thiên Đạo, bị Hồng Quân trục xuất khỏi Huyền Môn, chẳng lẽ Lão Tử vẫn còn cố niệm tình xưa?

Cần biết Lão Tử là một mắt xích quan trọng nhất, sau này khi thực sự trở mặt với Thông Thiên, tự nhiên cần Lão Tử mới có thể đối kháng nổi.

Tu vi Lão Tử thâm bất khả trắc, thủ đoạn vạn thiên, ngay cả Nguyên Thủy cũng không nhìn thấu.

Nhưng hôm nay lại để một đệ tử đứng đợi ở đây làm Nguyên Thủy khá bực bội. "Huyền Đô, thế này là ý gì?

Sư huynh chẳng lẽ không muốn gặp ta?" Ngữ khí Nguyên Thủy có vài phần không vui.

Huyền Đô đại pháp sư vội vàng lắc đầu nói: "Sư thúc chớ trách, sư tôn hiện đang tham ngộ tạo hóa cuối cùng của Thái Thanh đại đạo,

sắp sửa tu hành đến Hỗn Nguyên thập nhất trọng thiên!

Hiện đang bế quan ngộ đạo." "Sư tôn có lời muốn nhắn lại cho sư thúc." "Hỗn Nguyên thập nhất trọng thiên!" Trong ánh mắt Nguyên Thủy lộ vẻ kinh ngạc, không ngờ Lão Tử đã tu hành đến mức đó, cao hơn hẳn tới hai trọng thiên.

Cần biết mỗi một pháp là một tầng trời, cách biệt hai trọng thiên như là mây bùn vậy. "Sư huynh có lời gì nhắn cho ta?" Nguyên Thủy có chút kinh ngạc hỏi.

Chương 108

Huyền Đô gật đầu, mỉm cười nói: "Sư tôn nói, Ngọc Thanh đại đạo thuận thiên ứng đạo, đương thừa tải đại vận của thiên địa, trong Phong Thần tất có tạo hóa." "Lúc cần thiết, sư tôn tự sẽ xuất thủ trợ sư thúc một tay." Nghe Huyền Đô đại pháp sư nói vậy, Nguyên Thủy đại hỉ quá đỗi.

Như vậy là Lão Tử đã đồng ý, tuy không để đệ tử nhập kiếp nhưng lại chủ động biểu thái.

Đây là quân bài có lợi nhất trong tay Nguyên Thủy!

Rời khỏi Thủ Dương Sơn, Nguyên Thủy trực tiếp bay về phía Tây Phương.

Tại núi Tu Di, Nguyên Thủy lâm môn, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đạo nhân cũng khá bất ngờ.

Từ sau khi Nguyên Thủy kéo Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn vây công đảo Bồng Lai, ba người ít khi gặp mặt.

Nhưng mục đích của Nguyên Thủy thì hai người đã đoán được phần nào.

Lần này Nguyên Thủy nắm giữ Thân Công Báo, lại được Nữ Oa và Lão Tử ủng hộ nên đã có vốn liếng để đàm phán.

Tây Phương Giáo cũng muốn mưu cầu nhiều lợi ích trong đại kiếp, để Đông Phương nợ nhân quả, cũng là để chuẩn bị cho việc Tây Phương Giáo tiến quân vào Đông Phương sau này.

Sau một hồi thương nghị, Nguyên Thủy nợ Tây Phương một cái nhân quả, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đồng ý với kế hoạch của Nguyên Thủy.

Lúc này, tứ đại Thánh nhân Thiên Đạo đều đã bị Nguyên Thủy thuyết phục.

Tại Thiên Đình, Nguyên Thủy giá lâm khiến Hạo Thiên kinh hãi.

Không ngờ lúc này Nguyên Thủy lại tới bái phỏng.

Ý đồ của Nguyên Thủy cũng nói thẳng ra, tự nhiên là liên hợp Hạo Thiên đối phó Thông Thiên.

Hạo Thiên tinh minh hạng nào, ngoài mặt tự nhiên đáp ứng.

Dù sao cũng không thể đắc tội Nguyên Thủy một cách lộ liễu, hắn đồng ý nếu đệ tử Nguyên Thủy lên Phong Thần Bảng, sau này chắc chắn sẽ phong cho thần vị tốt.

Hạo Thiên tính toán hai bên đều không đắc tội, tốt nhất là đứng giữa điều tiết để Thiên Đình hưởng lợi.

Thiên Đình hiện nay quá nghẹn khuất, dù Hạo Thiên đã chứng đạo thành Thánh, nhưng Hồng Hoang tam giáo đang như mặt trời giữa trưa, các Thánh nhân hoàn toàn không nể mặt, ngay cả một Hậu Nghệ đánh tới cửa cũng chỉ có thể ngậm bồ hòn làm ngọt.

Trong Bích Du Cung, cảm ứng của Thông Thiên nhạy bén dường nào.

Trên chư thiên phong vân biến ảo, việc Nguyên Thủy liên hợp tứ phương Thánh nhân chuẩn bị kiềm chế mình, tự nhiên cũng nằm trong cảm ứng của Thông Thiên.

Ngọc Hư Cung mưu đồ liên hợp chư thiên Thánh nhân ra tay với mình.

Xem ra đệ tử Tiệt Giáo vừa xuất quan đã dẫn tới sự dòm ngó của bọn họ.

Phong Thần Lượng Kiếp vừa khai khởi, đám người này đã cấp

bách không đợi nổi.

Đối với việc này, Thông Thiên không hề để vào mắt.

Nguyên Thủy trong Thiên Đạo chuyển thế một lần, tu vi cũng chỉ ở mức Cửu Trọng Thiên.

Với cảnh giới hiện tại của Thông Thiên, một cái tát có thể vỗ chết.

Huống chi trong Tiệt Giáo, mỗi người đều như rồng, e rằng Nguyên Thủy phải đối mặt với một Phong Thần Lượng Kiếp ở mức độ địa ngục.

Để xem Nguyên Thủy có thể gây ra sóng gió lớn nhường nào trên bàn cờ này.

Trong Bích Du Cung, lòng Thông Thiên chợt rung động, một luồng ý thức lưu lại tại Thương triều cảm ứng được đây chính là lúc Đế Tân xuất thế.

Đế Tân là mấu chốt của Phong Thần đại kiếp.

Hiện nay Nguyên Thủy và các Thánh nhân đều chú ý vào Tây Kỳ, nhiều đệ tử truyền thừa cũng đều ở tuyến Tây Kỳ.

Trong đại kiếp, các Thánh nhân tự nhiên có thể nhìn ra những sợi dây nhân quả minh minh trong đó. "Nếu Tiệt Giáo ta phò tá đại Thương, không biết sẽ là cảnh tượng thế nào!" Trong Phong Thần đại kiếp, đệ tử Tiệt Giáo đều bị động ứng kiếp.

Hiện nay Thông Thiên quyết định làm ngược lại, tiên hạ thủ vi cường. [Đinh!

Đế Tân giáng thế, kích hoạt hệ thống lựa chọn.

Lựa chọn 1: Đệ tử Tiệt Giáo chủ động nhập Thương, thu Đế Tân vào môn hạ.

Thưởng: Thượng Nguyên Độn Tiên Kiếp Quang!

Lựa chọn 2: Đệ tử Tiệt Giáo không chủ động can thiệp biến hóa của Thương triều.

Thưởng: Mảnh vỡ Hỗn Độn Pháp Tắc.] Tâm thần Thông Thiên khẽ động, không ngờ lúc này lại kích hoạt hệ thống lựa chọn cấp thần.

Lựa chọn đầu tiên, phần thưởng là Thượng Nguyên Độn Tiên Kiếp Quang.

Một loại kiếp nạn tầng thứ Hỗn Độn, có thể trấn áp vô lượng Hỗn Độn bản nguyên, thi triển thượng thương đại kiếp.

Có thể đáng sợ hơn cả Hỗn Nguyên Tử Tiêu Lôi Phạt.

Thượng Nguyên Độn Tiên Kiếp Quang chia làm chín tầng, mỗi một tầng đều mang thánh uy khó có thể tưởng tượng.

Còn lựa chọn thứ hai thì thưởng mảnh vỡ Hỗn Độn pháp tắc.

Mảnh vỡ này đối với Thông Thiên không có tác dụng gì, chẳng qua chỉ để trang trí.

Hiện nay cả một cây Hỗn Độn Linh Căn đang ở đảo Bồng Lai, từ đó có thể chiết xuất ra mảnh vỡ pháp tắc.

Hiển nhiên, hệ thống cũng muốn Tiệt Giáo nhập chủ Thương triều!

Nếu Thương triều có thể trấn áp toàn bộ Tây Kỳ, thì sẽ là một cảnh tượng khác.

Thông Thiên càng cảm thấy ván cờ này càng lúc càng thú vị.

Hắn không chút do dự chọn phương án thứ nhất.

Thông Thiên quyết định thu Đế Tân vào môn hạ.

Nay Đế Tân xuất thế, cũng đã đến lúc ra tay.

Một lát sau, Thông Thiên triệu tập đệ tử Ô Vân Tiên vào Bích Du Cung.

Ô Vân Tiên vào cung bèn hỏi: "Không biết lão sư triệu tập đệ tử có chuyện gì." Thông Thiên trực tiếp nói: "Nay nhân gian Nhân Hoàng hàng thế, Nhân Hoàng liên quan đến nhân quả vô tận, Tiệt Giáo ta có nhiều đệ tử nhập Thương triều, vận mệnh Nhân Hoàng có quan hệ mật thiết với Tiệt Giáo.

Nếu đại thế Thương triều ổn định, trong đại kiếp chúng ta tự có thể thong dong, chư vị đệ tử cũng tìm thấy sinh cơ, đem đám đệ tử Xiển Giáo toàn bộ tống vào trong bảng." Nghe Thông Thiên nói vậy, Ô Vân Tiên có chút ngẩn người, không ngờ sư tôn lại nói vận mệnh đệ tử Tiệt Giáo liên quan đến Nhân Hoàng.

Tuy chưa hiểu hết huyền cơ, nhưng hẳn có liên quan đến đại thế Thiên Đạo minh minh trong đó.

Ô Vân Tiên cũng biết rõ lợi hại, tự nhiên không dám hỏi nhiều, cũng không dám chất nghi lời của Thông Thiên. "Đệ tử cẩn tuân đạo dụ của sư tôn, đợi thời cơ thành thục, đệ tử tự sẽ thu Đế Tân vào môn hạ." Ô Vân Tiên hướng về phía Thông Thiên cúi người hành lễ, sau đó lui khỏi Bích Du Cung.

Ô Vân Tiên tuy rất thấp thố trong Tiệt Giáo, nhưng tu vi đủ để sánh vai với Quảng Thành tử đã vẫn lạc, tu hành Thái Cực Trận, có đại vận thế gia trì.

Một vị đế hoàng nhân gian, với thủ đoạn của Ô Vân Tiên tự nhiên có thể giải quyết ổn thỏa.

Chương 109

Hiện nay trong Thương triều có nhiều đệ tử, ví như quốc sư Văn Trọng là đệ tử đời thứ ba của Tiệt Giáo.

Cuộc tranh giành khí vận Hồng Hoang, thời viễn cổ là tranh giành địa bàn.

Địa bàn càng lớn, khí vận nắm giữ càng hưng thịnh.

Đó cũng là nguyên nhân một số người trong cuộc chiến Tam tộc tham gia.

Sau đó là tranh giành đạo thống.

Đạo và Ma không thể cùng tồn tại, khí vận giữa hai bên liên quan sống còn.

Hồng Quân từng nói, một khi La Hầu đắc thế tất sẽ sát hại thiên địa ma thần để chứng đạo, làm lòng người bàng hoàng, nhiều thiên địa ma thần vây giết La Hầu.

La Hầu vẫn lạc, đại vận thiên địa quy về Tiên đạo, cho nên Hồng Quân mới có địa vị như ngày nay.

Từ khi Vu và Yêu hai tộc diệt tuyệt, Nhân tộc giáng sinh, khí vận lớn nhất nằm ở Nhân tộc.

Đệ tử đời thứ nhất, thứ hai đều là Tiên thiên sinh linh hoặc Tiên thiên chuyển thế Hậu thiên sinh linh.

Nhưng đệ tử đời thứ ba không ngoại lệ đều xuất xứ từ Nhân tộc.

Khí vận đại giáo thể hiện trực tiếp nhất ở Nhân tộc.

Chung quy đều là kết quả do Thiên Đạo một tay thúc đẩy.

Đệ tử Tiệt Giáo nhập chủ đại Thương, tự nhiên có thể đắc được

vô thượng khí vận của Nhân Hoàng mang lại.

Cả đại Thương sụp đổ, khí vận suy đồi, Tiệt Giáo cũng sẽ chịu ảnh hưởng rất lớn.

Lúc này tại hạ giới.

Nhân tộc trải qua nhiều lần phát triển đã hình thành nhiều quốc độ, trong đó quốc độ lớn nhất chính là Thương triều hiện nay.

Trong Thương triều, Đế Ất cảm giác thời gian không còn nhiều, nay Đế Tân hàng thế, trong hoàng cung, Đế Ất triệu tập thần tử thác cô.

Thái sư Văn Trọng tự nhiên gánh vác trọng trách này.

Văn Trọng uy vọng cực cao trong Thương triều, lại là lão thần, trước khi Đế Tân trưởng thành, một mình nắm giữ triều đường, quản lý Thương triều thuận buồm xuôi gió.

Ô Vân Tiên đã cư ngụ trong thành mười ba năm.

Nay Đế Tân mười ba tuổi, Ô Vân Tiên cảm giác thời cơ đã chín muồi, cũng đến lúc thu Đế Tân vào môn trung.

Một ngày nọ, trên thành Triều Ca mây đen bao phủ, thấp thoáng thấy tiên hà rực rỡ, linh quang hiển hóa.

Văn Trọng tu hành thuật quan khí, ngẩng đầu nhìn lên, trong lòng xúc động khôn cùng.

Luồng linh quang này trán hiển chính là đạo ứng long của thượng thiên.

Chắc hẳn vị tiên gia đạo nhân nào đó muốn ra tay với Đế Tân?

Khi Văn Trọng chuẩn bị bấm ấn tính toán, thanh âm thiên âm lanh lảnh vang lên trong đáy lòng hắn: "Đệ tử Văn Trọng, tuyệt đối đừng khinh suất tính toán.

Thử nãi thánh nhân thiên cơ, nếu tính toán, nhẹ thì nguyên thần đại tổn, nặng thì vẫn lạc tại chỗ." Người truyền âm tự nhiên là Ô Vân Tiên.

Văn Trọng nghe truyền âm, tự nhiên biết là đại năng của Tiệt Giáo, lúc này cũng không dám hỏi nhiều.

Văn Trọng là đệ tử đời thứ ba, Ô Vân Tiên là đệ tử đời thứ nhất.

Văn Trọng tuy không biết nông sâu trong đó, nhưng cũng hiểu là người không thể đắc tội.

Chỉ là truyền âm vang lên từ đáy lòng, Văn Trọng cũng không biết nên hồi đáp thế nào. "Văn Trọng, bần đạo đối với Đế Tân không hề có ác ý, đây là huyền cơ được Giáo chủ điểm hóa, ngươi chớ tiết lộ thiên cơ." Nghe Ô Vân Tiên cảnh cáo, trong lòng Văn Trọng hãi hùng vô cùng.

Huyền cơ được Giáo chủ điểm hóa!

Còn ai nữa, chính là Thông Thiên Giáo Chủ!

Văn Trọng bái nhập Tiệt Giáo nhưng ngay cả mặt mũi Thông Thiên Giáo Chủ ra sao cũng không biết, chỉ tồn tại trong truyền thuyết.

Lúc này Văn Trọng quỳ mọp xuống đất, hướng về phía thiên không khấu bái: "Đệ tử Văn Trọng, cẩn tuân pháp chỉ của thượng sư." Một ngày nọ, Ô Vân Tiên dùng nguyên thần ký thác hư không, trực tiếp nhập vào giấc mộng của Đế Tân.

Ô Vân Tiên trong mộng hóa thành dáng vẻ một vị tiên nhân, dẫn Đế Tân du ngoạn tứ hải, nhìn xuống đại thiên sơn nhạc.

Trên đỉnh vạn nhạc, Ô Vân Tiên hỏi Đế Tân có nguyện ý bái nhập môn trung không.

Đế Tân tuy là Nhân Hoàng nhưng chưa từng thấy qua bản sự phi

thiên độn địa như vậy, nay thấy tiên nhân tự nhiên không cầm lòng được.

Đế Tân lập tức tam quỳ cửu khấu, hành đại lễ bái sư.

Ô Vân Tiên cũng không từ chối, trực tiếp tặng mấy kiện pháp bảo, sau đó truyền xuống Thái Hư Thần Giám.

Thái Hư Thần Giám là tu hành chi pháp được thôi diễn từ Thượng Thanh Nguyên Thần Đại Đạo.

Đế Tân tuy là thân Nhân Hoàng nhưng nguyên thần không đủ cường đại, không thể tu hành Thượng Thanh Nguyên Thần Đại Đạo.

Hiển nhiên đây là bản cải tiến.

Tuy không thể ngưng tụ cực hạn nguyên thần chi lực phá toái hư không, nhưng lại có thể vô hạn ngưng tụ bản nguyên Đế Hoàng đại đạo.

Đây là công pháp Ô Vân Tiên thiết kế riêng cho Đế Tân.

Một đêm nhập mộng thu đồ Đế Tân.

Ô Vân Tiên mở bừng đôi mắt, cảm giác được một luồng đại thế minh minh trấn áp xuống.

Ô Vân Tiên đại kinh thất sắc, cuối cùng đã hiểu tại sao Thông Thiên lại phái mình tới.

Địa vị Nhân Hoàng nhân gian tôn sùng, được thiên địa thừa nhận, thừa tải đại vận sinh linh.

Thu đồ Nhân Hoàng, nhân quả trong đó cường đại dường nào.

Nếu là một đệ tử đời thứ hai, e rằng không chịu nổi nhân quả phản phệ.

Sau khi thu đồ xong, Ô Vân Tiên ẩn cư tại thành Triều Ca, tĩnh

lặng chờ đợi Đế Tân trưởng thành.

Ngay khi Ô Vân Tiên thu đồ, Thông Thiên cũng nhận được phần thưởng từ hệ thống: Thượng Nguyên Độn Tiên Kiếp Quang.

Thông Thiên bắt đầu tu hành môn này.

Tu hành chi đạo có tổng cộng chín tầng, mỗi một tầng đại diện cho một trọng độn số của kiếp nạn.

Kiếp quang tầng thứ nhất đã có năng lực sánh ngang với thiên kiếp mạnh nhất!

Loại tu hành chi pháp này yêu cầu cực cao đối với nhục thân, dù sao cũng là công pháp cấp bậc Hỗn Độn.

Mỗi lần tăng một tầng, uy lực tăng lên gấp vạn lần.

Chương 110

Chín tầng Độn Tiên Kiếp Quang có thể dùng nhục thân khai tịch vô hạn thế giới.

Thôi diễn đến cực đạo chín tầng, có thể sánh với Chí Cao Diệt Thế Đại Đạo trong truyền thuyết.

Sau khi tham ngộ, Thông Thiên không tốn quá nhiều thời gian đã luyện đến tầng thứ ba nhờ nội hàm thâm hậu.

Thượng Nguyên Độn Tiên Kiếp Quang không chỉ diễn sinh ra Hỗn Độn lôi phạt, mà còn có thể gia trì lên tất cả thần thông, cực kỳ cường đại. "Xem ra lần này hệ thống thực sự ban thưởng đồ tốt!" Thông Thiên cảm giác cường độ nhục thân của mình ít nhất có thể tham ngộ đến tầng thứ sáu trở lên.

Thế là ông bắt đầu tham ngộ tu hành trong Bích Du Cung.

Đế Tân hội tụ hoàng đạo khí vận, khí vận cả Thương triều hưng thịnh vô cùng, phát triển như mặt trời giữa trưa, không gì cản nổi.

Cục diện Thương triều đương nhiên lọt vào mắt các Thánh nhân.

Nay khí vận Thương triều gắn liền với Tiệt Giáo, Nguyên Thủy tự nhiên biết rõ lợi hại, bèn từ đó khuấy động phong vân, quyết tâm phá hoại khí vận Thương triều.

Ở ngoài Thương triều, bắt đầu có các chư hầu tạo phản.

Văn Trọng là thái sư, nay chư hầu tạo phản bèn thân hành xuất thủ trấn áp.

Văn Trọng có thuật quan khí, lúc này không ở trong triều chính là cơ hội tốt để Nguyên Thủy ra tay.

Nguyên Thủy không sợ Văn Trọng, nhưng Văn Trọng là thái sư, ít nhiều có thể ảnh hưởng đến tâm tính Nhân Hoàng.

Thế là Nguyên Thủy bắt đầu hợp mưu với Tây Phương nhị thánh, chuẩn bị ra tay tính kế Nhân Hoàng.

Hiện nay cục thế chưa rõ ràng nhưng Chuẩn Đề nảy ra một kế, vừa có thể tính kế Nhân Hoàng vừa có thể kéo vị Thánh nhân trong Đại Tố Thiên xuống nước.

Sau khi bàn bạc với Nguyên Thủy, nhị thánh cùng xuất hiện trên thành Triều Ca.

Trong thành Triều Ca, khí vận như nhật trung thiên, uy nghiêm hoàng hoàng quét qua thiên địa.

Chỉ có trong mắt các đại năng mới thấy rõ vận thế của Đế hoàng chân chính. "Đế Tân tư chất cũng không tệ, sinh ra đã mang Đế Hoàng chi đạo, nội uẩn tâm thiên mệnh, nhưng mệnh số lại không giống người thường!" Nguyên Thủy cười lạnh một tiếng, thở dài nói.

Chuẩn Đề cũng gật đầu: "Chỉ trách hắn sinh ra trong lượng kiếp, đây chính là thiên mệnh!" Một ngày nọ, Đế Tân bắt đầu tham bái miếu Nữ Oa Thánh Mẫu của Nhân tộc.

Sau khi vào miếu, Đế Tân cảm thấy tâm thần không yên, thậm chí tim đập thình thịch, khó lòng tự kiềm chế.

Dường như có một luồng huyền cơ ác nghiệp bao phủ lấy tâm trí.

Phía sau Đế Tân là đông đảo triều thần.

Hôm nay triều bái miếu Nữ Oa, trước mặt nhiều thần tử, vạn lần không thể thất nghi.

Trong đôi mắt tinh anh của Đế Tân bao phủ vài phần sát cơ, hắn sải bước tiến thẳng vào trong miếu Nữ Oa.

Võ Thành Vương Hoàng Phi Hổ đứng bên cạnh sắc mặt biến đổi, không ngờ Đế Tân bỗng nhiên thể hiện thái độ như vậy.

Tựa như giận mà không phải giận, nội liễm sát cơ.

Chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì?

Võ Thành Vương không dám đại ý, mặc khôi giáp, cầm lợi kiếm đi theo.

Sau một hồi tế tự, lẽ ra Đế Tân phải rời khỏi miếu, nhưng trong thoáng chốc, trên thần tượng Nữ Oa truyền ra những âm thanh kỳ diệu, tựa như một mỹ nữ vô cùng kiều diễm đang hiện ra.

Một luồng mị âm khó tưởng tượng truyền vào lòng Đế Tân.

Đế Tân sắc mặt đại biến, cơ thể run rẩy không thôi, lúc này không tự chủ được muốn lao về phía tượng Nữ Oa! "Gương kia sao dám!" Chỉ nghe Đế Tân quát lớn một tiếng, tay xách bội kiếm của Hoàng Phi Hổ, nhắm thẳng đầu tượng Nữ Oa mà chém!

Một kiếm chém xuống, trực tiếp tước bay đầu lâu của tượng Nữ Oa! "Cái gì?" Nguyên Thủy và Chuẩn Đề nhìn nhau ngơ ngác.

Không ngờ Chuẩn Đề thi pháp lại bị tâm thần Đế Tân cảm ứng được, dưới uy nghiêm Đế hoàng, hắn trực tiếp chém luôn tượng Nữ Oa! "Lần tính kế này bị hắn nhìn thấu rồi." Chuẩn Đề kinh ngạc khôn cùng, không ngờ Đế Tân lại có tâm chí như vậy.

Nguyên Thủy lại thản nhiên cười nói: "Lần này tế bái Nữ Oa, Đế Tân lại giận dữ chém tượng Nữ Oa, kết quả này e rằng sẽ vượt ngoài dự kiến a." Nghe Nguyên Thủy nói vậy, Chuẩn Đề đạo nhân gật đầu: "Hiện nay phong vân đã nổi, để xem vị ở Đại Tố Thiên kia sẽ nộ hỏa ra sao." Hai người biết lượng kiếp đã mở, để tránh bị người khác nhìn ra sơ hở, bèn độn vào hư không rời đi.

Lúc này trong Đại Tố Thiên, Nữ Oa đang cùng Kim Ninh luận đạo.

Kim Ninh tuy chỉ là một tọa kỵ nhưng cũng thường xuyên được Nữ Oa chỉ điểm.

Hiện nay danh vọng của Nữ Oa trong Nhân tộc không còn như trước.

Năm đó sau đại chiến Vu Yêu, Vu tộc vì luyện chế Đồ Vu Kiếm đã gần như tiêu diệt đạo thống Nhân tộc, khí vận của Nữ Oa trong Nhân tộc cũng tụt dốc quá nửa.

Nhân tộc từ đó tự cường bất tức, ảnh hưởng của Thánh nhân cũng nhạt đi nhiều.

Chỉ có điều Nữ Oa thủy chung vẫn là Thánh Mẫu Nhân tộc, Nhân tộc tự nhiên không thể quên gốc gác.

Mỗi một khoảng thời gian, Nhân Hoàng sẽ cử hành đại điển tế thiên.

Nhân Hoàng tế thiên là chuyện lớn, Nữ Oa có thể đạt được vô lượng tín ngưỡng của Nhân tộc, nhận được nhiều lợi ích.

Nhưng trong cung Oa Hoàng, tam thi thần của Nữ Oa loạn nhảy, sắc mặt đen sầm, suýt chút nữa ngã nhào xuống đất!

Kim Ninh đại kinh thất sắc, chưa bao giờ thấy Nữ Oa nương nương thất thái như vậy! "Nữ Oa nương nương, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Kim Ninh kinh ngạc hỏi. "Giang sơn Thành Thang, trong miếu Oa Hoàng, kim thân của bản cung bị tên Đế Tân kia chém rồi!" Trong lời nói của Nữ Oa lộ rõ sự lãnh mạc và sát cơ vô tận.

Đây không còn là mạo phạm nữa, mà là khiêu khích trắng trợn, coi thường uy nghiêm Thánh nhân, thậm chí khí vận của Nữ Oa còn bị chém mất nửa thành. "Cái gì, Nhân Hoàng chém kim thân của Nữ Oa nương nương, đám Nhân tộc này chán sống rồi sao!" Kim Ninh chấn kinh không thôi, không ngờ Nhân Hoàng đương thời lại vô lễ đến thế,

dám chém kim thân Nữ Oa, quả thực là đại bất kính.

Lúc này Nữ Oa thịnh nộ, thánh uy Thiên Đạo vô tận bùng nổ.

Nữ Oa lật tay muốn thi triển vô lượng kiếp quang hủy diệt cả thành Triều Ca trong chớp mắt.

Nhưng khi Nữ Oa định ra tay, một luồng khí vận bàng bạc cuộn trào đánh tan thánh uy Thiên Đạo.

Hiện nay đang lúc đại kiếp, Thánh nhân ra tay là trái với thiên mệnh, mà luồng khí vận đánh tan thánh uy kia chính là khí vận Nhân tộc.

Tam Hoàng Nhân tộc lúc này đang trấn áp tại hỏa vân động để đảm bảo khí vận Nhân tộc hưng thịnh lâu dài.

Thánh nhân muốn trực tiếp ra tay với Nhân Hoàng tự nhiên phải vượt qua Tam Hoàng. "Khí vận Nhân Hoàng trên người Đế Tân lại nồng đậm đến thế!" Nữ Oa kinh hãi, không ngờ khí vận ngưng tụ trên người Đế Tân lại mạnh mẽ như vậy.

Nếu cưỡng ép ra tay, dù Nữ Oa có thể trấn sát Đế Tân nhưng cũng phải gánh chịu nhân quả không nhỏ.

Chương 111

Nữ Oa không thể cưỡng ép trấn sát, bèn lấy ra Chiêu Yêu Phiên, lệnh cho Kim Ninh cầm xuống hạ giới, đến mộ Hiên Viên.

Kim Ninh đến mộ Hiên Viên tìm kiếm ba con yêu quái: Cửu Vĩ Hồ Ly tinh, Cửu Đầu Trĩ Kê tinh và Ngọc Thạch Tỳ Bà tinh.

Kim Ninh thuộc Phượng Hoàng tộc, đi theo Nữ Oa, là đại năng Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Chiêu Yêu Phiên có thể mệnh lệnh thiên hạ quần yêu, ba yêu ở mộ Hiên Viên thấy Kim Ninh tự nhiên kính sợ vô vàn.

Kim Ninh nhìn ba yêu quái đang quỳ mọp, ánh mắt lạnh lùng: "Ta vâng lệnh Nữ Oa nương nương, lần này có một trường tạo hóa ban cho các ngươi." Ba yêu ở mộ Hiên Viên chưa từng thấy trận thế này, biết là người từ thiên ngoại thiên, bèn cung kính chờ nghe huấn thị.

Dù sao Chiêu Yêu Phiên là độc nhất vô nhị ở Hồng Hoang, có thể hiệu lệnh quần yêu. "Nay giang sơn Thành Thang khí vận hưng thịnh, các ngươi hãy đến thành Triều Ca để mê hoặc Nhân Hoàng Đế Tân." Kim Ninh dặn dò xong, ba yêu đều biến sắc nhưng đây là pháp chỉ của Thánh nhân, dù có lo ngại cũng không còn cách nào.

Bố trí xong xuôi, Kim Ninh trở về Đại Tố Thiên.

Tiếp theo chỉ cần đứng xem ba yêu quái họa loạn triều cương.

Trong Thương triều, cuộc phản loạn của Tô Hộ ở Ký Châu đã bị dập tắt.

Tô Hộ để bảo toàn mạng sống, cuối cùng quyết định đưa con gái mình là Đát Kỷ vào cung.

Cửu Vĩ Hồ yêu đã giết chết Đát Kỷ thực, chiếm xác nàng rồi trà

trộn vào cung.

Với mị hoặc của hồ yêu cộng với vẻ đẹp của Đát Kỷ, nàng nhanh chóng mê hoặc được Đế Tân.

Nhiệm vụ của Đát Kỷ là phá hoại giang sơn Thành Thang, Đế Tân suốt ngày đắm chìm trong mỹ sắc, bắt đầu bỏ bê triều chính, thậm chí dưới sự xúi giục của Đát Kỷ còn bắt đầu tàn hại triều thần.

Khí vận của cả giang sơn Thành Thang đang suy bại nhanh chóng.

Trên triều đường, Đát Kỷ lôi kéo quan lại, điên đảo triều chính.

Số đại thần bị hại không phải ít, thậm chí ngay cả Khương hoàng hậu cũng bị tống vào ngục.

Ô Vân Tiên luôn tọa trấn tại thành Triều Ca cảm thấy có điều chẳng lành.

Khí vận Nhân Hoàng suy bại nhanh như vậy, nay thiên cơ hỗn loạn, Ô Vân Tiên cũng không nhìn rõ cục diện.

Thông Thiên từng dặn Ô Vân Tiên không được trực tiếp can dự triều chính, nên Ô Vân Tiên cũng không tiện ra tay, đành trở về thỉnh giáo Thông Thiên. "Lão sư tại thượng, nay Đế Tân bị hồ yêu mê hoặc, mưu đồ điên đảo giang sơn Thành Thang!" "Nay trên triều đường oán thán dậy đất, Đát Kỷ vô pháp vô thiên." "Có cần đệ tử ra tay trấn sát Đát Kỷ không?" Ô Vân Tiên nhíu mày, rõ ràng đã nảy sinh sát tâm với Đát Kỷ.

Nhưng nếu Thông Thiên không gật đầu, Ô Vân Tiên cũng không dám can thiệp vào nhân quả, dù sao chuyện này liên quan rất rộng.

Việc Đế Tân chém thần tượng Nữ Oa, người biết chuyện một khi làm không khéo sẽ đắc tội Thánh nhân.

Chuyện này vốn do Nguyên Thủy và Chuẩn Đề khiêu khích, nay

Nữ Oa giận dữ ra tay dùng Chiêu Yêu Phiên tụ tam yêu hòng lật đổ đại nghiệp Thành Thang.

Thông Thiên nhìn thấu cục diện: "Ô Vân Tiên, hãy quay về thành Triều Ca chờ đợi, ngoài ra hãy nói cho Văn Trọng biết ngọn ngành sự việc.

Còn về Đát Kỷ, vi sư tự có quyết đoán!" Nghe Thông Thiên nói, Ô Vân Tiên gật đầu, giờ có Thông Thiên can thiệp, chắc chắn Đát Kỷ không thể kiêu ngạo lâu nữa.

Sau khi Ô Vân Tiên rời đi, Thông Thiên suy tính làm sao để trấn sát Đát Kỷ.

Tu vi Đát Kỷ không cao, bất kỳ đệ tử đời thứ hai nào trong môn cũng có thể giết chết nàng, nhưng trong lòng Thông Thiên lại có kế khác. [Đinh!

Kích hoạt hệ thống lựa chọn.

Lựa chọn 1: Trực tiếp ra tay trấn sát Đát Kỷ.

Thưởng pháp bảo: Linh Quang Kiếm.

Lựa chọn 2: Bày mưu tính kế, đưa Đát Kỷ vào bẫy.

Thưởng pháp bảo: Trảm Yêu Đào Mộc Kiếm.] Thông Thiên khẽ động tâm, không ngờ chỉ một con Đát Kỷ mà cũng kích hoạt được hệ thống.

Nhưng phần thưởng này chẳng đáng nhắc tới.

Linh Quang Kiếm chỉ là trung phẩm Linh Bảo, Thông Thiên chẳng có hứng thú ra tay.

Đối phó một tiểu yêu quái mà đích thân ra tay thì quá mất thân phận, đệ tử môn hạ ai cũng có thể làm được.

Cho nên Thông Thiên trực tiếp chọn phương án hai. "Lựa chọn

hai!" Sau khi Thông Thiên chọn xong, một thanh đào mộc kiếm hiện ra trong không gian chứa đồ.

Trảm Yêu Đào Mộc Kiếm: Kiếm này do gậy đào mộc hóa thành.

Khi Khoa Phụ đuổi mặt trời chết đi, gậy đào mộc dính máu Kim Ô, có khả năng trừ tà trảm yêu!

Tuy chỉ là Hậu Thiên Linh Bảo, nhưng vì dính máu Kim Ô nên công hiệu trảm yêu trừ ma là bậc nhất.

Pháp bảo này đối với sinh linh bình thường không có tác dụng lớn, nhưng trảm yêu trừ ma thì tuyệt vời.

Nguyên Thủy liên hợp tứ Thánh tính kế Thông Thiên, cũng đến lúc để hắn nếm chút đau khổ.

Thông Thiên bấm tay tính toán, động phủ của Ngọc Đỉnh chân nhân trong thập nhị Kim Tiên của Xiển Giáo ở gần đó.

Ngọc Đỉnh chân nhân là sư phụ của Dương Tiễn, nay cũng đã xuất quan, chuẩn bị đi ngang qua thành Triều Ca.

Ngọc Đỉnh chân nhân tự phụ phi phàm, thường xuyên ra tay hàng phục yêu tộc, trong Nhân tộc cũng khá có danh vọng.

Lần này nếu dẫn dắt hắn vào thành Triều Ca, phát hiện có yêu vật làm loạn, chắc chắn hắn sẽ thay trời hành đạo.

Hiện nay Nguyên Thủy ra tay bày ra nhiều kế, Thông Thiên cũng không thể ngồi chờ chết.

Thông Thiên trực tiếp ra khỏi Bích Du Cung, đặt thanh Trảm Yêu Đào Mộc Kiếm trong một rừng đào.

Khi Ngọc Đỉnh chân nhân đi ngang qua, thiên giáng thần lôi đánh vào khúc gỗ đào đó.

Ngọc Đỉnh chân nhân tâm thần chấn động, phát hiện có gỗ lôi kích

xuất thế.

Gỗ lôi kích thuần chính vô cùng, uẩn hàm cực hạn Thuần Dương đại đạo. "Không ngờ bần đạo lại có cơ duyên thế này!" Ngọc Đỉnh chân nhân tự nhiên đại hỉ, trên đào mộc kiếm đầy những lôi văn, trông vô cùng huyền diệu.

Khi Ngọc Đỉnh chân nhân cầm thanh kiếm này, ngay lập tức cảm ứng được trong thành Triều Ca yêu khí ngút trời, chướng khí mù mịt. "Thanh kiếm này quả nhiên có công hiệu phá tà, yêu vật trong thành Triều Ca vừa khéo để luyện tay!" Ngọc Đỉnh chân nhân nhận được kiếm, trực tiếp bay về phía thành Triều Ca.

Thông Thiên ở trong bóng tối quan sát, thấu triệt tất cả.

Nay Ngọc Đỉnh chân nhân vào thành, một màn kịch hay sắp diễn ra.

Ngọc Đỉnh chân nhân là Kim Tiên của Xiển Giáo, tiên phong đạo cốt, nhưng cũng biết đế đô nhân gian là nơi cấm địa, không thể lỗ mãng hành sự.

Với tu vi của mình, hắn có thể hủy diệt cả thành Triều Ca trong chớp mắt, nhưng thành Triều Ca có khí vận Nhân Hoàng bảo hộ, không thể làm vậy.

Chương 112

Ngọc Đỉnh chân nhân trực tiếp lộ diện trước cổng cung: "Bần đạo là Ngọc Đỉnh chân nhân ở động Kim Hà núi Ngọc Tuyền, đặc biệt đến bái kiến bệ hạ." Ngọc Đỉnh chân nhân vừa mở lời, thiên âm vang lộng cả không trung.

Đám binh tướng kinh hãi khôn cùng trước khí tràng của tiên nhân, không dám chậm trễ, vội vàng chạy vào báo cho Đế Tân.

Đế Tân nghe có tiên nhân viếng thăm bèn triệu Ngọc Đỉnh chân nhân vào cung. "Ngươi kiến bệ hạ tại sao không quỳ?" Thị vệ bên cạnh Đế Tân thấy Ngọc Đỉnh chân nhân không có ý định quỳ xuống bèn lớn tiếng quát tháo.

Đế Tân cũng quan sát xem Ngọc Đỉnh chân nhân có thực là tiên nhân không. "Ha ha ha!" Ngọc Đỉnh chân nhân cười lớn, "Nhìn khắp càn khôn vạn vật, người có thể khiến bần đạo quỳ xuống chỉ có vài vị mà thôi." "Là những ai?" Đế Tân hỏi vặn lại.

Ngọc Đỉnh chân nhân thản nhiên nói: "Trên có Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn, Vạn Pháp Sùng Minh Hồng Quân Đại Đế." Ngọc Đỉnh đưa ra hai cái tên nhưng Đế Tân chỉ lạnh lùng hừ một tiếng, hai cái tên này hắn chưa từng nghe qua bao giờ. "Hôm nay nếu bản vương nhất quyết bắt ngươi quỳ thì sao?" Đế Tân nhìn Ngọc Đỉnh chân nhân trước mặt, rõ ràng là có vài phần hoài nghi.

Ngọc Đỉnh chân nhân lật tay một cái, trong lòng bàn tay hiển hóa một phương thế giới càn khôn.

Ngọc Đỉnh chân nhân phất ống tay áo, vạn trượng cuồng lôi từ hư không đánh xuống.

Sấm sét giữa ban ngày, càn khôn trong lòng bàn tay.

Đế Tân thấy Ngọc Đỉnh chân nhân có đạo hạnh như vậy bèn nói: "Tiên tôn quả nhiên đại năng, bản vương đường đột rồi, không biết thượng tiên đến hoàng cung của ta có chuyện gì." Ngọc Đỉnh chân nhân nói: "Bần đạo tu hành thuật quan khí, thấy hoàng cung yêu khí tung hoành, e là có yêu quái xuất hiện." "Yêu quái?" Đế Tân lắc đầu, hắn cũng có đạo hạnh trong người mà không thấy trong cung có yêu quái. "Thượng tiên nói đùa, hoàng cung là nơi trọng địa, yêu quái tầm thường sao dám vào đây." Thấy Đế Tân hoài nghi, Ngọc Đỉnh chân nhân cười lạnh: "Yêu quái tầm thường tự nhiên không dám tiếp cận Nhân Hoàng, chỉ e yêu quái này không phải hạng bình thường." Ngọc Đỉnh chân nhân biết Đế Tân sẽ không dễ dàng tin tưởng, bèn ngồi giữa cung điện, treo thanh đào mộc kiếm lên lầu cung, sau đó khoanh chân nhập định tọa trấn cục diện.

Quả nhiên một lát sau, trong cung điện yêu phong nổi lên dữ dội.

Thanh đào mộc kiếm treo trên lầu cung tỏa ra hỏa diễm Kim Ô, chém thẳng vào trong cung điện.

Đào mộc kiếm là chí bảo trảm yêu, hỏa diễm Kim Ô bên trong khiến yêu quái hễ chạm vào là chết.

Cộng thêm tu vi của Ngọc Đỉnh chân nhân, yêu quái trong cung tự nhiên không thể chạy thoát.

Chỉ vài giây sau, tiếng thảm thiết vang lên, ba yêu ở mộ Hiên Viên đều táng mạng dưới thanh đào mộc kiếm.

Sau khi Đát Kỷ chết, hiện ra chân thân hồ yêu.

Lúc này Đế Tân mới như choàng tỉnh khỏi giấc mộng, những chuyện xảy ra trước kia như một giấc mơ dài.

Không ngờ hắn lại bị yêu quái mê hoặc mà làm ra bao chuyện quá đắt.

Sau khi tiêu diệt ba yêu, Ngọc Đỉnh chân nhân cười lớn ba tiếng, tự đắc trào phúng Nhân Hoàng ngu muội rồi trực tiếp biến mất khỏi Triều Ca.

Trong Đại Tố Thiên, tâm thần Nữ Oa chấn động, cảm ứng được ba yêu ở mộ Hiên Viên đã bị giết chết.

Nữ Oa cảm ứng ra người giết chính là Ngọc Đỉnh chân nhân dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn. "Kẻ này dám cười dài ba tiếng, chẳng lẽ đang trào phúng bản cung vô năng!" Nữ Oa đùng đùng nổi giận, trực tiếp rời khỏi cung Oa Hoàng, bay thẳng tới cung Ngọc Hư.

Tại cung Ngọc Hư, Nữ Oa tung một chưởng đánh nát cửa cung, trực tiếp xông vào trong.

Nguyên Thủy đang bế quan mặt mũi ngơ ngác, không hiểu tại sao Nữ Oa bỗng nhiên nổi trận lôi đình như vậy. "Nguyên Thủy, tại sao lại trấn sát đệ tử trong môn của ta, phá hỏng kế hoạch của bản cung!" Nữ Oa mắng mỏ, lửa giận ngút trời nhìn Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy thầm kêu không ổn, sau khi bấm ấn tính toán mới nhận ra sự việc chẳng lành. "Nữ Oa đạo hữu khoan đã, để bần đạo hỏi rõ ngọn ngành." Sắc mặt Nguyên Thủy âm trầm, trực tiếp triệu Ngọc Đỉnh chân nhân tới.

Ngọc Đỉnh chân nhân cũng không biết chuyện gì, thấy Nguyên Thủy triệu tập gấp gáp chắc hẳn đã xảy ra đại sự.

Quả nhiên trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy phẫn nộ hỏi: "Ngươi vừa đến thành Triều Ca thi triển pháp thuật sao?" Ngọc Đỉnh chân nhân gật đầu: "Đệ tử thấy thành Triều Ca yêu khí ngút trời nên thuận tay giết chết mấy con yêu quái đó.

Ngươi..." Nguyên Thủy tức đến suýt nôn ra máu.

Khó khăn lắm mới tính kế được Nữ Oa, để nàng phái đệ tử đến

tàn phá giang sơn Thành Thang.

Giờ thì hay rồi, bị Ngọc Đỉnh chân nhân dọn dẹp sạch sành sanh.

Nhưng Nguyên Thủy không thể nói rõ chuyện Đế Tân chém tượng thần là do hắn và Chuẩn Đề tính kế. "Ngươi có biết Đát Kỷ là ai không, đó là quân cờ do đích thân Nữ Oa an bài bên cạnh Nhân Hoàng.

Đảo hảo, bị ngươi một kiếm diệt sạch!" Nguyên Thủy phẫn nộ còn hơn cả Nữ Oa, tên đệ tử này làm việc thực là nực cười.

Hiện nay không còn Đát Kỷ, muốn để Đế Tân tiếp tục phá hoại Thương triều thì khó lại càng khó.

Nữ Oa lạnh lùng nhìn Nguyên Thủy: "Nguyên Thủy, chuyện này nếu không cho bản cung một lời giải thích, bản cung sẽ giết chết ba đệ tử của ngươi để đền mạng cho ba đệ tử của ta!" Nữ Oa sắc mặt lãnh đạm, đầy rẫy nộ hỏa.

Nguyên Thủy thở dài nói: "Đạo hữu chớ giận, chuyện này chắc chắn có người đứng sau thiết kế, đợi bần đạo tra rõ nguyên nhân, nhất định sẽ đưa Ngọc Đỉnh chân nhân đến Đại Tố Thiên tạ tội." Nghe vậy tâm tình Nữ Oa mới bình phục đôi chút. "Nay Linh Châu Tử đã chuyển thế, hãy an bài cho tốt, lần này đừng để bản cung thất vọng nữa!

Thử nãi Hỗn Thiên Lăng, Càn Khôn Quyển, Hỏa Tiêm Thương, ban cho Linh Châu Tử để phòng thân." Nói xong, Nữ Oa quay người rời khỏi cung Ngọc Hư.

Nguyên Thủy bấm tay tính, thời cơ Linh Châu Tử chuyển thế tại trần Đường Quan cũng sắp tới.

Theo quỹ đạo ban đầu lẽ ra là Thái Ất chân nhân đến thu đồ, nhưng nay Thái Ất đã vẫn lạc nên đành triệu Cụ Lưu Tôn tới.

Sau khi an bài thỏa đáng, hắn lệnh cho Cụ Lưu Tôn đến Trần

Đường Quan thu đồ.

Vào ngày Na Tra giáng thế, chư thần ở Hồng Hoang đều có cảm giác phong ba sắp đến.

Dù là U Minh Huyết Hải, Ngũ Trang Quán hay Bắc Hải đều cảm nhận được một luồng thiên cơ mạnh mẽ tản ra.

Thiên cơ vốn đã không rõ ràng nay lại càng mờ mịt, ngay cả đại năng Chuẩn Thánh cũng không dám tùy ý bói toán.

Hiện nay những biến hóa trong thiên địa đều có thủ đoạn của Thánh nhân trong đó.

Những kẻ có chút ý thức đều bắt đầu cố thủ, không dám quá trương dương.

Sau khi kế hoạch của Nữ Oa thất bại, Ô Vân Tiên đích thân ra ngoài biên quan gặp Văn Trọng, kể rõ mưu kế của chư thiên Thánh nhân cho Văn Trọng nghe.

Văn Trọng đương nhiên hiểu rõ nông sâu, gác lại việc biên cương để quay về thành Triều Ca.

Sau khi Đế Tân tỉnh ngộ, hắn đau đớn suy ngẫm, cùng Văn Trọng bàn bạc suốt ba ngày ba đêm.

Đế Tân biết người truyền đạo cho mình là Ô Vân Tiên dưới trướng Thông Thiên Giáo Chủ, bèn lập Kim Sư Tôn Niện trong thành, cung phụng kim thân Ô Vân Tiên trên lầu Cửu Dao, tôn làm Đế sư.

Khi Đế Tân định lập bài vị của Thông Thiên Giáo Chủ trên lầu Cửu Dao cho vạn dân tham bái thì bị Ô Vân Tiên ngăn lại.

Ô Vân Tiên truyền âm bảo hắn hãy dốc sức trị quốc, chỉnh đốn sơn hà, lượng kiếp đã đến, nếu không hành động thì giang sơn Thành Thang sẽ sụp đổ.

Còn về bài vị Thông Thiên, Đế Tân không cần lập, chỉ cần thành tâm hướng về, Thiên Tôn tự sẽ biết.

Ô Vân Tiên làm Đế sư, tu vi tăng mạnh, khí vận Nhân tộc cuộn trào.

Cảnh tượng này khiến đám người Nguyên Thủy kỵ đạn không thôi.

Chương 113

Tiệt Giáo đã âm thầm thâm nhập vào cả sơn hà Thành Thang, vô số nhân quả đều nằm trong tầm kiểm soát của họ.

Tuy nhiên giang sơn Thành Thang hiện nay không được ổn định, sau vụ Đát Kỷ náo loạn, các lộ chư hầu lũ lượt phản loạn, khói lửa khắp nơi.

Đồng thời lúc này, Na Tra - đệ tử của Cụ Lưu Tôn tại Trần Đường Quan - đã chạm vào thanh trấn quan thần kiếm ở ngoài quan.

Thần kiếm do Nhân Hoàng Hiên Viên để lại, vừa chạm vào đã đánh sập động phủ của Thạch Kỷ, chấn chết đồng tử trước cửa.

Thạch Kỷ phẫn nộ cầm Chấn Thiên Kiếm đi tìm, phát hiện ra là do Na Tra ở Trần Đường Quan làm.

Na Tra đương nhiên không phải đối thủ của Thạch Kỷ, thấy Na Tra bị ức hiếp, Cụ Lưu Tôn ra mặt bảo vệ. "Thạch Kỷ, một hòn đá cứng tại sao lại truy sát đệ tử của ta!" Cụ Lưu Tôn thấy Thạch Kỷ ra tay với đệ tử, ánh mắt lộ vẻ khinh thường.

Thạch Kỷ chỉ là một đệ tử ngoại môn của Tiệt Giáo, danh tiếng không mấy lẫy lừng. "Hừ, đệ tử ngươi dùng Chấn Thiên Kiếm giết chết môn đồng của ta, hôm nay nhất định phải bắt hắn đền mạng!" Thạch Kỷ phẫn nộ vô cùng, không dễ dàng buông tha.

Trong lòng Cụ Lưu Tôn cười thầm, Na Tra xuất thân phi phàm, đâu phải kẻ như Thạch Kỷ muốn sát là sát.

Nay Phong Thần Lượng Kiếp đã mở, đang lo không tìm được điểm yếu của đệ tử Tiệt Giáo, Thạch Kỷ tự dẫn xác đến, Cụ Lưu Tôn mừng rỡ không thôi.

Nhưng Cụ Lưu Tôn mưu đồ rất lớn, hắn muốn mượn chuyện Thạch Kỷ để kéo thêm nhiều đệ tử Tiệt Giáo vào vòng nhân quả, sau đó một mẻ tống hết bọn họ lên Phong Thần Bảng.

Hiện nay Thánh nhân không dễ dàng can thiệp thiên cơ, chính là lúc đệ tử trổ hết tài năng. "Thạch Kỷ, đệ tử ta xuất thân phi phàm, khởi na môn đồng năng cú bỉ giác, chuyện này đừng có tính toán nữa, bằng không e là ngươi không ra khỏi được Trần Đường Quan này đâu.

Tiệt giáo đệ tử nhất cá cá đô thấp sinh noãn hóa bất kham tạo hóa, ngoan thạch canh hào vô căn cước, mau cút đi!" Na Tra biến sắc, thầm nghĩ sư phụ thật cường hoành, trực tiếp mắng Thạch Kỷ thảm hại. "Cụ Lưu Tôn, uy phong gớm nhỉ!" Thạch Kỷ nhìn Cụ Lưu Tôn, ánh mắt lạnh lẽo. "Rõ ràng đệ tử ngươi sai trước, lại bỏ mặc đại nghĩa.

Theo ta thấy, đám môn nhân Xiển Giáo các ngươi ai nấy đều ăn quá nhiều phân nên nói năng như đánh rắm vậy!" Thạch Kỷ cũng không vừa, nói về đấu khẩu thì nàng chẳng sợ ai.

Cụ Lưu Tôn khóe miệng giật giật, suýt chút nữa ra tay trực tiếp.

Nhưng hắn âm thầm bấm pháp ấn, từng đạo linh quang đánh ra.

Lúc này ngoài Trần Đường Quan, hàng tỷ mét nước biển gào thét, mây đen phủ kín chín tầng trời hóa thành một thủy lao khổng lồ.

Cụ Lưu Tôn giỏi Ngũ Hành Độn Thuật, đã sớm bố trí ở đây. "Ha ha ha, Thạch Kỷ, hôm nay e là ngươi không thoát khỏi Trần Đường Quan rồi!" Cụ Lưu Tôn vốn không có ý định để Thạch Kỷ rời đi, đại trận đã mở, bao quát tất cả.

Chỉ chờ đệ tử Tiệt Giáo đến cứu mạng, như anh em Hồ Lô cứu ông nội, toàn bộ sẽ sa vào vũng lầy.

Thạch Kỷ rùng mình, thầm nghĩ Cụ Lưu Tôn hắn đã sớm thiết kế.

Thanh Chấn Thiên Tiễn do Nhân Hoàng để lại không chỉ là một cái cớ.

Lúc này Thạch Kỷ chợt ngộ ra, lão sư từng nói sẽ có sát kiếp giáng lâm, chẳng lẽ chính là lúc này?

Thủy lao bùng phát, Thạch Kỷ vận chuyển toàn bộ pháp lực, khí thế cuồng bạo tản ra. "Cụ Lưu Tôn, tên rùa rụt cổ, hôm nay dám thiết kế hãm hại ta!

Tốt lắm, ta đã sớm chuẩn bị, hôm nay tại Trần Đường Quan sẽ phân định sinh tử!" Thạch Kỷ mắng lớn, pháp lực triển khai, từng lớp ô quang hiển hóa. "Phân minh ký du ngã đệ tử pháp bảo, truy sát tới tận Trần Đường Quan, dĩ chí vu bị ngã sát giác, hôm nay sau khi ngươi vẫn lạc, chắc chắn sẽ phơi xác ba tháng để làm gương!

Đệ tử Tiệt Giáo chắc chắn sẽ báo thù, khi đó chính là ngày các ngươi lên Phong Thần Bảng!" Cụ Lưu Tôn cười lớn.

Đệ tử Xiển Giáo ra tay với Tiệt Giáo cũng phải cần một cái danh chính ngôn thuận.

Chỉ cần vây sát được Thạch Kỷ thì có thể đổi trắng thay đen.

Na Tra đứng bên cạnh nhìn mà ngẩn người, sư phụ thật lợi hại, tam ngôn lưỡng ngữ có thể điên đảo thị phi.

Ngay cả hắn cũng không biết ngoài Trần Đường Quan có ẩn giấu trận pháp.

Giờ xem ra sư phụ đã sớm bố trí, hôm nay Thạch Kỷ chắc chắn phải chịu khổ rồi.

Theo pháp thuật của Cụ Lưu Tôn, sóng biển ngất trời, thủy triều cuồn cuộn đánh về phía Thạch Kỷ.

Vùng nước vô tận hóa thành thủy lao muốn vây sát nàng.

Nhất Khí Hỗn Nguyên Ngự Thủy đại trận có thể điều khiển nước trong thiên hạ, nước biển ngoài Trần Đường Quan vốn đã mênh mông, trận này lại càng cường hoành.

Thạch Kỷ biến sắc, không còn lựa chọn nào khác, trực tiếp lấy Bát Quái Long Tu Khăn ra.

Vật này tỏa ra sáu luồng kim quang, trải rộng giữa hư không.

Trong chớp mắt, sương mù quang mang phủ xuống, thiên quang mở ra.

Thủy khí và sáu luồng kim quang va chạm dữ dội, nước biển ngoài Trần Đường Quan cuộn sóng ngất trời. "Nhờ nhiều ngày cẩn trọng tu hành, nay tu vi đã tăng mạnh đến Đại La Kim Tiên hậu kỳ!" Thạch Kỷ thầm cảm thấy may mắn vì được sư tôn chỉ điểm, bằng không hôm nay chỉ có nước chịu đòn. "Bàn về trận pháp, hạng như Cụ Lưu Tôn e là chưa đủ trình!

Hôm nay đã thúc động Ngự Thủy đại trận, ta sẽ giúp ngươi một tay!" Thạch Kỷ cười lạnh, thấy vùng nước vô tận ép tới, nàng cười lớn, địa thế ngoài Trần Đường Quan điên trọng bạt cao, vô số đất đá rơi xuống.

Ngay lúc đó Ngự Thủy đại trận chuyển động, nước biển mênh mông tràn ngược vào trong thành Trần Đường Quan. "Thạch Kỷ có pháp lực như thế sao!" Cụ Lưu Tôn biến sắc, không ngờ pháp lực Thạch Kỷ lại cường hoành như vậy.

Chẳng phải chỉ là một đệ tử ngoại môn đơn giản sao, sao có thể có tu vi thế này.

Na Tra nhìn nước biển dâng cao thì hốt hoảng: "Sư phụ, không xong rồi, trận pháp sắp nhấn chìm Trần Đường Quan rồi!" Quả nhiên, nước biển nổ tung, cuồn cuộn tràn vào Trần Đường Quan.

Thạch Kỷ lúc này mượn gió bẻ măng, kẻ thực sự gánh chịu nhân quả là Cụ Lưu Tôn.

Trong khoảnh khắc, nước lớn ngập tràn, không biết bao nhiêu sinh linh bị tai ương.

Cụ Lưu Tôn mặt đen như than, cảm nhận được nghiệp lực vô tận ập đến.

Nước ngập Trần Đường Quan, chết chóc vô số, món nghiệp lực này toàn bộ tính lên đầu hắn!

Công phu khổ tu vạn năm bị hủy hoại trong chốc lát, nghiệp lực quấn thân, tâm cảnh đại loạn. "Thạch Kỷ giỏi lắm, thật bỉ ổi, nay nước ngập Trần Đường Quan, thiên địa sao có thể dung tha ngươi!

Bần đạo hôm nay sẽ thay trời hành đạo, trấn sát ngươi để tế cho những sinh linh vô tội đã chết!" Cụ Lưu Tôn lúc này hoảng loạn, vốn dĩ kế hoạch của Nguyên Thủy là dẫn quân vào lồng để thuận lợi trấn áp Thạch Kỷ, không ngờ Thạch Kỷ lại hiểu thấu trận pháp, nắm được sơ hở khiến hắn vô tình nhấn chìm Trần Đường Quan.

Vô số sinh linh vẫn lạc đều tính lên đầu hắn. "Thay trời hành đạo?

Chương 114

Nhĩ đẳng vô sỉ chi vưu, hôm nay hãy phân thắng bại tại đây!" Thạch Kỷ cũng lười nói nhảm, Bát Quái Long Tu Khăn đánh thẳng về phía đầu Cụ Lưu Tôn.

Cụ Lưu Tôn thấy khăn đánh tới bèn quăng Khổn Tiên Thừng ra.

Khổn Tiên Thừng bá đạo vô cùng, giữ chặt lấy Bát Quái Long Tu Khăn rồi lao về phía bản thể Thạch Kỷ.

Thạch Kỷ đã sớm chuẩn bị, Thái A Kiếm chém ra đối chọi với Khổn Tiên Thừng, tại chỗ để lại một thạch đầu phân thân khiến Khổn Tiên Thừng trói hụt.

Thấy không hạ được Thạch Kỷ, Cụ Lưu Tôn vung Ngũ Hành Côn đánh xuống đầu nàng.

Thạch Kỷ không sợ hãi, cầm Thái A Kiếm nghênh chiến.

Chuyển mắt hai người đã đánh nhau bảy tám trăm hiệp, bất phân thắng bại.

Na Tra đứng bên cạnh không nhịn được nữa, mang theo nhiều chí bảo, thấy Trần Đường Quan bị hủy thì nộ khí xung thiên.

Linh Châu Tử là người ứng kiếp, bẩm sinh đã mang lệ khí, bèn thúc động Càn Khôn Quyển, Hỗn Thiên Lăng, Hỏa Tiêm Thương lao vào vây giết Thạch Kỷ.

Quang vụ ngập trời che lấp cả hư không.

Na Tra tu vi tuy không cao nhưng cậy vào pháp bảo uy lực nên nhanh chóng phá vỡ thế bế tắc.

Càn Khôn Quyển, Hỗn Thiên Lăng, Hỏa Tiêm Thương đều là Tiên

Thiên Linh Bảo, uy lực phi phàm, phối hợp với Cụ Lưu Tôn ép chế được Thạch Kỷ.

Khổn Tiên Thừng của Cụ Lưu Tôn rất bá đạo, sơ sẩy một chút là bị trấn áp ngay, mà một khi đã bị trấn áp thì chỉ có nước chờ chết.

Lúc này Bát Quái Long Tu Khăn bị vây khốn, Thạch Kỷ lẩm bẩm trong miệng, lấy ra Bát Quái Vân Quang Mạt.

Tám ngàn Hoàng Cân Lực Sĩ được triệu hoán ra bao phủ hư không, vây khốn Na Tra và Cụ Lưu Tôn.

Bát Quái Vân Quang Mạt vốn triệu hoán ba ngàn lực sĩ, nay tu vi Thạch Kỷ tăng cao nên uy lực cũng tăng theo.

Tám ngàn Hoàng Cân Lực Sĩ lung tráo hư không, hạo hạo thang thang lao tới.

Thái A Kiếm lơ lửng trên không, chỉ chờ đối phương lộ sơ hở là sẽ trấn sát ngay.

Ngay lúc đó, Hỏa Tiêm Thương bùng phát Tiên Thiên Thần Thai Hỏa quét sạch xung quanh.

Hoàng Cân Lực Sĩ gặp lửa này đều hóa thành hỏa quang tan biến.

Lửa này khắc chế lực sĩ, điều mà Thạch Kỷ cũng không ngờ tới. "Ha ha ha, Thạch Kỷ, xem ngươi chạy đi đâu!" Sát cơ trong mắt Na Tra tràn ngập, hắn đâm một thương về phía nàng.

Thạch Kỷ thấy Na Tra chỉ là một đứa trẻ nên ban đầu chưa nảy sinh sát tâm.

Nhưng giờ xem ra không phải vậy, lão sư từng nói sẽ có đại kiếp, Na Tra là Linh Châu Tử hiển thế, có khả năng là quân cờ của đại nhân vật nào đó đứng sau.

Xem ra sát kiếp này đều do đứa trẻ trước mắt gây ra.

Nếu là trẻ con bình thường sao có thể có tu vi và pháp bảo thế này. "Xem ra các ngươi muốn coi ta là đá kê chân!

Tương ngã chém giết chi hậu, hảo khứ yêu công, hãm hại đồng đạo Tiệt Giáo ta!

Đạo bất đồng bất tương vi mưu, hôm nay đừng trách ta hạ thủ vô tình!" Thạch Kỷ quát lạnh. "Tử lâm đầu, yêu chủy ngạnh!" Cụ Lưu Tôn cười lớn, Ngũ Hành Côn đánh thẳng xuống đầu Thạch Kỷ, Na Tra cũng thúc động nhiều pháp bảo vây sát.

Tám ngàn Hoàng Cân Lực Sĩ đã bị diệt sạch, Bát Quái Long Tu Khăn bị khống chế, Thạch Kỷ tưởng như không còn đường lui.

Đúng lúc này, quanh thân Thạch Kỷ cuộn trào huyền hoàng chi khí.

Một bính pháp kiếm hiển hóa xuất, bính kiếm nãi Thông Thiên sở tứ, vi lịch kiếp chú.

Kiếm là Hậu Thiên Linh Bảo mang tên Âm Dương Kiếm, chứa đựng âm dương pháp đạo, có thể tụ tập vô tận huyền hoàng chi khí.

Khi bảo vật này xuất hiện, đạo tâm Thạch Kỷ càng thêm kiên định, một khỏa minh đạo chi tâm trừng triệt vô ngần, thấu triệt cả cục diện. "Linh Châu Tử chuyển thế là nơi sát kiếp của ta tọa lạc, nếu ta còn tâm tồn thiện niệm thì e rằng hôm nay sẽ phụ lòng mong mỏi của sư tôn!" Thạch Kỷ tâm thần chấn động, vung kiếm khiến vô số tảng đá khổng lồ rơi xuống, không chút do dự trấn sát Na Tra.

Một vị Đại La Kim Tiên hậu kỳ nếu quyết tâm giết người, dù đối phương có chí bảo phòng ngự cũng vô dụng.

Một kiếm chém xuống đánh văng Càn Khôn Quyển, chém thẳng vào mi tâm Na Tra.

Trong khoảnh khắc nhục thân Na Tra tan nát, chỉ còn nguyên thần tàn phá ký thác vào Hỗn Thiên Lăng.

Na Tra vẫn lạc, một đạo kim quang cuốn tới bắt giữ lấy nguyên thần của hắn.

Một đạo kim quang hiển hóa vô cùng đột ngột, kỳ trung uẩn hàm thiên địa chí lý, sát kiếp chi khí.

Thấp thoáng thấy hình bóng một phương thần bảng hiển hóa trên chín tầng trời.

Đó chính là Phong Thần Bảng!

Trước đại kiếp, sinh linh bị giết cần được đưa lên Phong Thần Bảng.

Nay lượng kiếp đã mở, sinh linh vẫn lạc tự nhiên được ghi danh vào đó.

Thấy cảnh này Thạch Kỷ biến sắc, suýt chút nữa nàng đã trở thành người đầu tiên lên bảng rồi. "Na Tra lên Phong Thần Bảng rồi!" Sắc mặt Cụ Lưu Tôn trở nên vô cùng kỳ quặc.

Na Tra là người được Nguyên Thủy phó thác kỹ lưỡng, có lai lịch lớn, dặn hắn phải bảo vệ chu toàn và truyền thụ đạo pháp.

Dạy dỗ Na Tra bao nhiêu năm, Cụ Lưu Tôn cũng có tình cảm.

Không ngờ hôm nay Na Tra lại mất mạng trong tay Thạch Kỷ.

Vốn định vây sát Thạch Kỷ nhưng lại bị nàng phản sát mất một người, khiến Phong Thần Bảng chủ động hiển hóa, thực sự trở thành người đầu tiên lên bảng.

Đối với Cụ Lưu Tôn, đây là một mất mát không thể gánh nổi!

Thậm chí hắn sẽ trở thành trò cười cho đồng đạo.

Quan trọng nhất là không biết ăn nói thế nào với Nguyên Thủy.

Vì vậy trong mắt Cụ Lưu Tôn càng đầy sát khí, hôm nay là cục

diện bất tử bất hưu với Thạch Kỷ!

Na Tra vẫn lạc làm chấn động sinh linh tứ phương.

Địa vị Na Tra không cao nhưng dù sao cũng là thủ bút của Nữ Oa.

Tại Thiên Đình, Hạo Thiên dùng kính Hạo Thiên giám sát chư thiên, tự nhiên phát hiện Linh Châu Tử lên bảng. "Không ngờ người đầu tiên lên bảng lại là Na Tra, như hiện tại bị sát lên bảng, quả nhiên một cái chào hỏi không hề bạch đả, tống lên bảng đều là một đám tinh anh a!" Hạo Thiên cười lớn trong Thiên Đình.

Lần này tiểu tử Na Tra vẫn lạc, e là vị ở Đại Tố Thiên không ngồi yên được, đặc biệt là vị ở Ngọc Hư Cung cũng khó mà giải thích.

Chương 115

Quả nhiên Nữ Oa lúc này phẫn nộ vô cùng.

Linh Châu Tử là quân cờ nàng tâm đắc nhất, ai ngờ Nguyên Thủy lại vô dụng như vậy, Phong Thần đại kiếp vừa mới bắt đầu đã để hắn lên Phong Thần Bảng!

Trước thì đệ tử Nguyên Thủy làm hỏng kế hoạch, giờ lại để Linh Châu Tử chết thảm!

Nữ Oa thầm mắng Nguyên Thủy đúng là đồng đội lợn.

Tại cung Ngọc Hư, sắc mặt Nguyên Thủy âm trầm bất định.

Cụ Lưu Tôn vây sát Thạch Kỷ vốn nằm trong kế hoạch, không ngờ Thạch Kỷ lại phản sát được Na Tra.

Thạch Kỷ chỉ là một tiểu tiên vô danh của Tiệt Giáo, vậy mà làm hắn ngã một cú đau điếng.

Na Tra chết rồi, thật khó ăn nói với cung Oa Hoàng.

Nguyên Thủy tức giận đan xen, suýt nữa thì chửi thề.

Đường đường là một trong thập nhị Kim Tiên của Xiển Giáo mà không trấn áp nổi một đệ tử ngoại môn của Tiệt Giáo, lại để Na Tra mất mạng.

Nay Na Tra lên Phong Thần Bảng, cả Xiển Giáo sẽ trở thành trò cười cho lục giới!

Đang lúc phẫn nộ thì hắn nhận được tín hiệu cầu cứu của Cụ Lưu Tôn.

Cụ Lưu Tôn bị Thạch Kỷ tính kế, nước ngập Trần Đường Quan nên vướng phải nghiệp lực vô tận.

Hiển nhiên Cụ Lưu Tôn không địch lại Thạch Kỷ, suýt chút nữa bị nàng trảm sát!

Trong cơn thịnh nộ, Nguyên Thủy trực tiếp lệnh cho Vân Trung Tử dẫn theo đám đệ tử Xiển Giáo đến ngoài Trần Đường Quan để tiệt sát.

Nhưng Nguyên Thủy cũng để lại một tâm nhãn, chỉ âm thầm truyền âm.

Vân Trung Tử nhận lệnh, dẫn theo đại đội đệ tử Xiển Giáo hầm hầm sát khí tiến về Trần Đường Quan.

Trên chư thiên, Nữ Oa cũng đang quan sát tin tức ngoài Trần Đường Quan.

Liên tiếp mấy lần chịu thiệt, Nữ Oa thực sự nổi trận lôi đình.

Thạch Kỷ không chết, trong lòng nàng tự nhiên không thông suốt.

Thay vì tin tưởng Nguyên Thủy, không bằng tự mình dùng thủ đoạn.

Nữ Oa đưa ra một đạo truyền âm, trực tiếp truyền tới Bắc Hải.

Trong Bắc Hải, Côn Bằng sau khi nhận được truyền âm của Nữ Oa, lập tức xuất quan bay về phía ngoài Trần Đường Quan.

Lúc này, Thạch Kỷ đang đại chiến với Cụ Lưu Tôn.

Âm Dương kiếm mang sắc bén vô hạn, Thạch Kỷ nắm giữ Thiên Địa Huyền Hoàng chi khí, cùng Cụ Lưu Tôn điên cuồng bác sát.

Cụ Lưu Tôn giỏi thuật độn thổ, đệ tử Thổ Hành Tôn của y thuật độn thổ còn cường hãn hơn.

Nhưng Thạch Kỷ vốn là đá ngoan thạch trời sinh, vùng đất trong vòng trăm vạn dặm đều biến thành đá cứng vô cùng.

Cụ Lưu Tôn mất đi thuật độn thổ, hoàn toàn không có cách nào chống lại Thạch Kỷ.

Ngũ Hành Côn bị Âm Dương kiếm áp chế, giờ đây Cụ Lưu Tôn chỉ còn ở vào thế bị động chịu đòn.

Thấy Cụ Lưu Tôn lâm vào khốn cảnh tuyệt đối, đúng lúc này, Vân Trung Tử dẫn theo một đám tiên nhân Xiển giáo giết tới.

Hàng trăm đệ tử hạo hạo đãng đãng giáng lâm, trong đó có mười hai Kim tiên như Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Đạo Hạnh Thiên Tôn.

Thấy trận thế to lớn này, trong lòng Cụ Lưu Tôn đại hỉ.

"Thạch Kỷ, hôm nay Vân Trung Tử sư huynh giáng lâm, trảm sát Na Tra tội ác tày trời, hôm nay chính là ngày giỗ của ngươi!" Ánh mắt Cụ Lưu Tôn lộ ra sát ý vô tận, vốn bị Thạch Kỷ áp chế, trong lòng y sớm đã uất ức khôn cùng.

Vân Trung Tử sau khi giáng lâm, lạnh lùng nhìn Thạch Kỷ: "Thạch Kỷ, ngươi phạm hạ tội nghiệt tày trời, có biết chăng?" Thạch Kỷ cười lạnh một tiếng: "Muốn gán tội cho người khác thì thiếu gì lý do, đệ tử Xiển giáo các ngươi ai nấy đều hư ngụy đến cực điểm." "Hừ!" Vân Trung Tử hừ lạnh một tiếng, khí thế cường đại ầm ầm bộc phát.

Thạch Kỷ dù có ngàn vạn pháp lực, trước mặt đại năng Chuẩn Thánh cũng không có dư địa phản kháng.

Trong nháy mắt, Thạch Kỷ gần như bị trấn áp.

"Thạch Kỷ, giết đệ tử Xiển giáo ta, hôm nay là ngày ngươi vẫn mệnh." Rất nhiều đệ tử Xiển giáo vây quanh, thề phải giết Thạch Kỷ thường mạng.

Tại Bích Du Cung.

Thông Thiên cười lạnh không thôi, những Thánh nhân kia ngoài miệng nói không can thiệp vào sự biến hóa của Phong Thần, nhưng sau lưng lại giở trò.

Đã như vậy, Thông Thiên cũng không định chơi đùa từ từ nữa.

Hồng Quân một tay sắp đặt Phong Thần, nếu đã thế, hôm nay ta liền giúp Hồng Quân lấp đầy Phong Thần Bảng!

Thông Thiên quyết định sẽ nghịch đẩy Phong Thần Bảng!

Đúng lúc này, Đại Đạo Tuyển Trạch Hệ Thống cũng bắt đầu kích hoạt! [Đinh!

Cảm ứng thấy Thạch Kỷ gặp phải nguy cơ.] [Lựa chọn 1: Mặc kệ Thạch Kỷ không quản, tiếp tục bế quan tu luyện.

Thưởng: Vạn Ma Tháp!] [Lựa chọn 2: Lựa chọn cứu viện Thạch Kỷ, đả áp đệ tử Xiển giáo.

Thưởng: Vạn Bảo Lưu Ly Tháp!] [Lựa chọn 3: Toàn diện thúc động Phong Thần Lượng Kiếp, thống trị toàn bộ cục diện Phong Thần.

Thưởng: Tam Thập Lục Phẩm Thái Hư Thần Liên, Tiên Thiên Bất Diệt Nguyên Thần Tinh Thần Đại Đạo, Thuấn Sát Ma Đao.] Tê!!!

Thông Thiên hít vào một hơi khí lạnh.

Hệ thống đã cảm ứng được tâm thái của ta, nên mới đưa ra các lựa chọn này.

Vạn Ma Tháp là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, xuất thân từ Ma Tổ La Hầu.

Nhưng mặc kệ Thạch Kỷ không quản thì Thông Thiên vạn vạn lần không thể làm được.

Đệ tử Tiệt giáo mạch mạch tương thừa, đã nhận hương hỏa của

họ, tuyệt đối không thể bỏ mặc.

Còn về lựa chọn thứ hai và thứ ba, Thông Thiên hoàn toàn không cần chọn.

Khẳng định là lựa chọn thứ ba.

Tam Thập Lục Phẩm Thái Hư Thần Liên tuy không thể sánh bằng Hỗn Độn Thanh Liên, nhưng cũng là đẳng cấp Hỗn Độn Chí Bảo, ngang hàng với Hồng Mông Thần Kiếm.

Tiên Thiên Bất Diệt Nguyên Thần Tinh Thần Đại Đạo mới là Tinh Thần Đại Đạo chân chính, công pháp cấp bậc Hỗn Độn.

Thuấn Sát Ma Đao chứa đựng Thuấn Sát Đại Đạo bên trong, có thể thuấn sát hết thảy sinh linh, giống như phiên bản Hỗn Độn Linh Bảo của Trảm Tiên Phi Đao!

"Lựa chọn thứ ba!" Thông Thiên trực tiếp đứng dậy khỏi đạo đài.

"Đệ tử Vân Tiêu, đệ tử Xiển giáo thảm vô nhân đạo, tru sát sinh linh vô tội, giờ đây lại chuẩn bị giết người diệt khẩu, mạt sát ngoại môn đệ tử Thạch Kỷ!" "Ngươi hãy dẫn theo Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu, Triệu Công Minh, đi tới ngoài Trần Đường Quan chi viện!" Nghe Thông Thiên truyền âm, thần sắc Đa Bảo Đạo Nhân chấn động.

Chương 116

Thông Thiên dùng đại pháp lực khai tịch thời không, Vân Tiêu, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu, Triệu Công Minh lần lượt độn nhập thời không.

Thông Thiên sau đó truyền âm cho Ô Vân Tiên: "Ô Vân Tiên, Tây Kỳ tạo phản, đệ tử Xiển giáo âm mưu tính kế, ý đồ nắm giữ giang sơn Nhân Hoàng!" "Ngươi hãy dùng danh nghĩa Đế sư Thành Thang, triệu tập bản giáo Cửu Diệu, Nhị Thập Bát Tú, Nhất Bách Linh Bát Thiên Cương Địa Sát cùng đông đảo ngoại môn đệ tử, phò tá Đế Tân, trấn áp giang sơn Nhân Hoàng!" "Diệt Tây Kỳ, bình định tứ hải chiến loạn, định cơ nghiệp Nhân Hoàng!" "Tất cả sinh linh phản bạn đều liệt vào nghịch đảng, bất luận xuất thân, tẫn số chém giết, đưa vào Phong Thần Bảng!" Đạo âm của Thông Thiên truyền ra, không chỉ có đệ tử bản môn có thể nghe thấy.

Lúc này Đa Bảo Đạo Nhân cùng các Tùy Thị Tiên Nhân đều kích động không thôi.

Sư tôn có đại động tác rồi!

Đa Bảo Đạo Nhân lúc này bước vào điện, nhịn không được hỏi: "Dám hỏi Sư tôn, chúng con nên làm gì!" Thông Thiên lãng thanh đáp: "Tam Tiêu đã đi chi viện Thạch Kỷ, chuyến này mấy người Vân Trung Tử nếu không địch lại, e rằng Nguyên Thủy sẽ từ đó giở trò.

Ngươi hãy dẫn theo Tùy Thị Lục Tiên, tiến về Ngọc Hư Cung, bày hạ Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận và Tru Tiên Trận, không cầu giết địch, chỉ cần khốn trụ Nguyên Thủy." "Một khi trong Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ, Hồng Mông Chân Nguyên sẽ tán loạn, các ngươi có thể nắm giữ Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ độn nhập minh ngoan, vi sư tự sẽ

tiếp ứng.” Pháp lực Thông Thiên khẽ động, vô tận Hồng Mông Chân Nguyên đánh vào trong Tru Tiên Tứ Kiếm cùng Tiên Thiên Ngũ Hành Trận Kỳ.

Đa Bảo phấn chấn vô cùng, vẻ mặt hân hoan.

Không ngờ có một ngày, có thể trực tiếp đánh lên Ngọc Hư Cung.

Với bản lĩnh Chuẩn Thánh của mấy người họ, tuy không thể kháng hành Nguyên Thủy, nhưng dựa vào đại trận để vây khốn Nguyên Thủy thì không thành vấn đề.

Đa Bảo Đạo Nhân nhận đạo dụ xong, dẫn theo Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu, Kim Cô Tiên bay về phía Ngọc Hư Cung.

Lúc này Thông Thiên nhận thấy có một biến số, cần đích thân ra tay.

Chính là thuộc hạ của Nữ Oa, kẻ có tốc độ đệ nhất Hồng Hoang – Côn Bằng.

Côn Bằng nhận truyền triệu của Nữ Oa, lúc này từ Bắc Hải xuất phát, muốn tới tiệt sát Thạch Kỷ để báo thù cho Linh Châu Tử bị giết.

Thông Thiên tại nguyên địa tế ra Hồng Mông Đạo Kiếm.

Thông Thiên vốn định trực tiếp cách không trấn sát Côn Bằng, nhưng hiện tại thiên cơ không hiển lộ, Thông Thiên cũng không tính toán ra vị trí của Côn Bằng.

Nếu cưỡng hành tính toán, e rằng sẽ chiêu mời Thiên Đạo phản phệ.

Hiện tại chưa phải lúc trở mặt với Thiên Đạo.

Nghĩ đoạn, Thông Thiên trực tiếp độn nhập hư không, rời khỏi đảo Bồng Lai.

Trên vùng biển vô tận, Cửu Thiên Côn Bằng vượt qua thời không, tốc độ nhanh đến cực điểm.

Cửu Thiên Côn Bằng tu hành Tốc Độ Pháp Tắc, ở Hồng Hoang này, tốc độ là đệ nhất.

Nhưng Cửu Thiên Côn Bằng chung quy không phải Thánh nhân, lúc này tốc độ dù nhanh cũng không nhanh bằng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Với tốc độ của Côn Bằng, chẳng mấy chốc đã tới không trung Trần Đường Quan.

Linh Châu Tử bị trấn sát, Nữ Oa lệnh cho y trấn sát Thạch Kỷ.

Côn Bằng vốn là Yêu sư Thiên đình, lúc Thiên đình quyết chiến với Vu tộc đã bỏ chạy.

Cuối cùng trời đất bao la không nơi dung thân, đành phải đem Hà Đồ Lạc Thư cống hiến cho Nữ Oa để đổi lấy sự che chở.

Nữ Oa chuyển thế Nhân Hoàng Phục Hy cũng nhờ bảo vật này.

Tuy Côn Bằng được Nữ Oa che chở, nhưng có đôi khi cũng phải làm việc cho nàng.

"Xem ra không cần bần đạo động thủ rồi, đám đệ tử Xiển giáo kia đủ để đánh sát Thạch Kỷ." Côn Bằng bất động thanh sắc quan sát Trần Đường Quan.

Lúc này Vân Trung Tử phẩy tay một cái, đánh Thạch Kỷ rơi xuống nước.

"Thạch Kỷ, giết đệ tử giáo ta, hôm nay là ngày ngươi vẫn mệnh!" Trong tay Vân Trung Tử xuất hiện Thông Thiên Thần Hỏa Trụ.

Vật này vô cùng bá đạo, một khi tế ra, hỏa quang vô tận trong hư không trấn áp cửu thiên.

Thạch Kỷ lúc này mặt như tro tàn, biết rằng kiếp này khó thoát!

Nhưng đúng lúc này, một phương kim đấu ầm ầm hiển hóa.

Chính là Hỗn Nguyên Kim Đấu.

Giờ đây tu vi của Vân Tiêu đã nhập Chuẩn Thánh, những kẻ tầm thường tự nhiên không phải đối thủ.

Hỗn Nguyên Kim Đấu rơi xuống, chặn đứng Thông Thiên Thần Hỏa Trụ ngay giữa không trung.

"Vân Trung Tử, các ngươi thật là hèn hạ, ỷ đông hiếp yếu, muốn giết đệ tử Tiệt giáo ta!" Vân Tiêu trấn áp hư không, khí phách cường đại hiển lộ không chút giữ lại.

"Ta tưởng là ai, hóa ra là vài tên tản tiên do mây mù hóa thành.

Hôm nay Thạch Kỷ tất chết không nghi ngờ, các ngươi can thiệp vào chỉ uổng mạng mà thôi!" Vân Trung Tử thấy Vân Tiêu giá lâm, ánh mắt hiện lên vài phần lạnh lẽo.

Bích Tiêu đỡ lấy Thạch Kỷ, sau đó quát lớn: "Đệ tử Xiển giáo các ngươi tự phụ xuất thân cao quý, hôm nay hãy để chúng ta xem thử tu vi của ngươi rốt cuộc ra sao!" Bích Tiêu nói xong liền tế ra Kim Giao Tiễn.

Vật này sát phạt quyết đoán, mang theo sát cơ không gì sánh kịp, mấy đệ tử Xiển giáo đi đầu trực tiếp bị chém giết tại chỗ.

Dư uy không giảm, lao thẳng về phía Cụ Lưu Tôn.

"Hừ!" Vân Trung Tử cười lạnh một tiếng, phẩy tay tế ra Thủy Hỏa Hoa Lam.

Vật này có thể thu pháp bảo của người khác, trong khoảnh khắc đã thu đi Kim Giao Tiễn.

Tu vi Bích Tiêu mới chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ,

trong mắt đại năng Chuẩn Thánh quả thực không có đất diễn.

Thấy pháp bảo bị trấn áp, sắc mặt Bích Tiêu cũng đại biến.

"Ha ha ha, Tam Tiêu cũng chỉ có vậy, hôm nay chúng ta sẽ bắt lấy Tam Tiêu!" Cụ Lưu Tôn thấy Vân Trung Tử ra tay thu được pháp bảo của Bích Tiêu, tức thì cười rộ lên.

Nếu đơn đả độc đấu, y định nhiên không phải đối thủ của Bích Tiêu.

Kim Giao Tiễn đáng sợ vô cùng, chuyên trảm nguyên thần người khác.

"Hà tất phải tranh luận với bọn chúng, trảm luôn Tam Tiêu và Triệu Công Minh đi!" Đạo Hạnh Thiên Tôn tế ra Hàng Ma Chử trong tay, đánh thẳng về phía đầu Bích Tiêu.

Lúc này Triệu Công Minh ầm ầm ra tay, quạt bảo trong tay đánh ra, trực tiếp đánh nát Hàng Ma Chử.

Dù đạo hạnh của Triệu Công Minh không cao bằng Đạo Hạnh Thiên Tôn, nhưng chiếc quạt trong tay là của Lục Áp Đạo Nhân.

Vật này là Hỗn Độn Linh Bảo, sát phạt quả đoán, có thể dễ dàng đánh nát pháp bảo.

Thấy pháp bảo bị đánh vỡ, sắc mặt Đạo Hạnh Thiên Tôn đại biến.

Chỉ thấy Đạo Hạnh Thiên Tôn vung tay, một phương Huyền Đấu ầm ầm rơi xuống đánh về phía Triệu Công Minh.

Rất nhiều đệ tử Xiển giáo khác cũng phá không lao tới vây giết Tam Tiêu và Triệu Công Minh.

"Sư huynh, sư tỷ, đệ tử Xiển giáo nhân số đông đảo, e rằng chúng ta sẽ chịu thiệt." Thạch Kỷ trong lòng kinh ngạc không thôi, đệ tử Xiển giáo dũng tới hàng vạn người.

Những đệ tử này đều là tinh anh trong môn, ai nấy đều từ Kim Tiên trở lên.

"Không sao!" Vân Tiêu vẻ mặt điềm nhiên, sau đó nói: "Sư huynh, hãy ngăn chặn bọn chúng một lát." Chỉ thấy Vân Tiêu nâng Hỗn Nguyên Kim Đấu bay lên, Bích Tiêu và Quỳnh Tiêu cũng theo sát phía sau.

Giữa hư không, Hỗn Nguyên Kim Đấu nằm ngang thiên địa, vô tận thời không đều bị bao phủ trong kim quang của Hỗn Nguyên.

Chương 117

Triệu Công Minh biết rằng tế trận cần thời gian, một mình cầm bảo phiến giết ra ngoài.

Thần quang hung mãnh quét ngang, ngay cả Vân Trung Tử cũng không dám đối diện trực tiếp.

Có tới hàng chục đệ tử bị Triệu Công Minh đánh sát.

Nhưng dù sao đệ tử Xiển giáo cũng quá đông, trong đó có ba vị cường giả Chuẩn Thánh, Triệu Công Minh cũng bắt đầu cảm thấy không chống đỡ nổi.

Cũng ngay lúc này, giữa hư không gió âm thảm đạm, từng luồng sương mù thê lương từ trên không quét xuống.

"Vân Trung Tử, hãy nếm trải Cửu Khúc Hoàng Hà Trận!" Đạo âm của Vân Tiêu vang lên, Tam Tài Thần Quang lập tức đánh thẳng xuống đầu Vân Trung Tử.

Gần như trong tích tắc, Vân Trung Tử bị đánh trúng, không kìm được toàn thân run rẩy.

Khi Vân Trung Tử ngẩng đầu lên, lại phát hiện khí tức thảm đạm che trời lấp đất đã bao phủ xuống.

Gần như tất cả đệ tử đều bị vây trong đại trận.

Vân Trung Tử sững sờ: "Trận này thật quỷ dị!" Đạo Hạnh Thiên Tôn cũng nói: "Trận này quả thực có chút quỷ dị, tự thành hư không, e rằng pháp lực của ta cũng cực khó đánh phá!" Sắc mặt Cụ Lưu Tôn biến đổi: "Chư vị sư huynh, trận này vừa mới khởi động, chắc hẳn là lúc trận pháp bạc nhược nhất, bần đạo đi phá trận trước!" Ngũ Hành Côn trong tay Cụ Lưu Tôn phát ra dao động kịch liệt, oanh sát về phía

Cửu Khúc Hoàng Hà Trận trong hư không.

Nhưng chỉ trong chớp mắt, Tam Tài Thần Quang từ đó ầm ầm quét xuống.

Hoa lạp!!!

Cụ Lưu Tôn bị Tam Tài Thần Quang đánh trúng đỉnh đầu, trực tiếp rơi khỏi hư không.

Không đầy một khắc, bị khóa chặt ngũ khí trong ngực, chém mất tam hoa trên đỉnh đầu.

Cụ Lưu Tôn thét thảm một tiếng, ngã nhào xuống đất.

Lúc này tu vi cũng từ Đại La Kim Tiên rớt xuống cảnh giới Kim Tiên!

Thấy Cụ Lưu Tôn bị chém mất cảnh giới, mấy người khác đều biến sắc.

Cửu Khúc Hoàng Hà Trận bá đạo vô cùng, khó lòng tìm ra căn cơ trận pháp, trận này căn bản không có chỗ phá.

Ngay cả Vân Trung Tử cũng sốt ruột!

Chẳng lẽ từng người một đều phải bị chém mất tu vi sao?

Đó là tu vi tích lũy qua vô tận tuế nguyệt mới luyện thành!

"Sư tôn cứu con!" Vân Trung Tử ngửa mặt lên trời gào thét, tiếng vang chấn động bốn phương!

Ngay lúc này, trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn bỗng nhiên kinh tỉnh.

Tiếng cầu cứu của Vân Trung Tử đã truyền vào trong lòng y!

"Không xong, Vân Trung Tử gặp nạn!" Nguyên Thủy sắc mặt đại biến, vội vàng nhìn về phía Nam Cực Tiên Ông đang ngồi phía trước.

Nam Cực Tiên Ông cũng biến sắc, nói: "Tu vi của Vân Trung Tử cường đại như thế, rốt cuộc là ai dám tính kế y?

Lão sư, để con đích thân ra tay, nếu không hậu quả khó lường!" "Được!" Ngay khi Nguyên Thủy định động thủ, lại thấy giữa hư không cuồng phong đại tác, năm đạo tiên quang treo tại năm góc của đảo Bồng Lai.

Năm tôn tiên nhân mỗi người cầm một pháp chú, đang lẩm bẩm trong miệng.

Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận lúc này ầm ầm rơi xuống.

Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ lần lượt liệt trận trong hư không, trấn áp các phương vị ngũ hành.

Trận pháp này từ khi được Thông Thiên truyền xuống, đã qua nhiều lần diễn luyện của Tùy Thị Lục Tiên nên vô cùng thành thục.

Lúc này triển khai trên đảo Bồng Lai, thực sự là vô pháp vô lượng.

Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận là đệ nhất phòng ngự đại trận của Thiên Đạo, khí lượng Đại Đạo hàm chứa trong đó là vô hạn.

Trận này ngoại trừ năng lực phòng ngự cực kỳ đáng sợ thì không có gì đặc biệt khác.

Nếu bị trận này phòng ngự, dù là Thánh nhân trong thời gian ngắn cũng khó lòng đánh phá.

Nhưng nếu Thánh nhân bị vây trong đại trận này, thời gian ngắn cũng đừng mong thoát ra ngoài.

Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu, Kim Cô Tiên, Linh Nha Tiên mỗi người nắm giữ một phương trận kỳ, ngũ hành chi khí cuồn cuộn đổ về tứ phía.

Năm kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo lấp lánh sinh huy giữa

hư không, phát ra dao động mạnh mẽ.

Lúc này Đa Bảo Đạo Nhân đứng sừng sững giữa trung tâm trận pháp, nhìn Ngọc Hư Cung trong đại trận, nhịn không được mỉm cười.

Không ngờ cũng có ngày được ra tay đối phó với Thánh nhân.

Kim Linh Thánh Mẫu điềm nhiên cười nói: "Cũng không biết Nguyên Thủy sẽ cảm thấy thế nào, hôm nay chúng ta bày hạ trận pháp, chỉ sợ sẽ phải chịu phản phệ không nhỏ." Quy Linh Thánh Mẫu gật đầu: "Nếu thực sự không chống đỡ nổi, chẳng phải còn có Đại sư huynh sao?" Vô Đương Thánh Mẫu nhìn quanh, thấy ngũ hành nguyên khí cuồn cuộn ngút trời.

Lúc này Ngũ Hành Đại Trận thực sự triển khai, sẽ càng thêm đáng sợ.

Trong Ngũ Hành Trận, Nam Cực Tiên Ông đờ người ra.

Không chỉ Nam Cực Tiên Ông, ngay cả Nguyên Thủy cũng đờ người.

Đệ tử Tiệt giáo dám cả gan bày hạ Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận ngay tại đạo trường của Thánh nhân!

"Đây là đạo trường của Thánh nhân, Đa Bảo Đạo Nhân chán sống rồi sao?" Nam Cực Tiên Ông ầm ầm truyền âm, lời lẽ chứa đựng sự phẫn nộ vô cùng.

Đa Bảo Đạo Nhân cười đáp: "Uy nghiêm của Thánh nhân tự nhiên không dám mạo phạm, chỉ là mấy huynh đệ chúng tôi diễn luyện Ngũ Hành Đại Trận, nếu có làm nhiễu thanh tịnh của chư vị, xin chư đạo hữu chớ trách." Đa Bảo Đạo Nhân nói xong, Nguyên Thủy nộ hỏa xung thiên.

"Đa Bảo, trong vòng ba nhịp thở nếu không mở trận này ra, hôm nay dù có truy sát tới tận chân trời góc biển, ta cũng phải trấn sát

ngươi!" Lời lẽ của Nguyên Thủy mang theo sự đe dọa không chút che giấu.

Đa Bảo Đạo Nhân không hề để ý tới Nguyên Thủy, vung tay áo một cái, trên toàn bộ Ngũ Hành Trận lại hạ xuống một tầng trận pháp cách tuyệt truyền âm.

Thấy phương trận pháp này, Nguyên Thủy triệt để nổi giận!

Chư Thiên Khánh Vân ầm ầm tế ra, Nguyên Thủy bước chân trên hư không, lật tay đánh ra Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Tam Bảo Ngọc Như Ý quán triệt thiên địa, đánh ra vô lượng thần quang.

Nhưng Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận ký thác vào thiên địa, ngũ hành chi lực cuồn cuộn, cộng thêm tu vi đệ tử Tiệt giáo đại tăng, với tu vi của Nguyên Thủy, một kích cũng không đánh nát được.

Phía ngoài trận pháp, Đa Bảo Đạo Nhân thở phào một hơi.

Một kích trong cơn thịnh nộ của Nguyên Thủy cũng không đánh vỡ được trận pháp, xem ra trì hoãn thêm một thời gian nữa là không thành vấn đề.

Khoảng thời gian này đủ để Tam Tiêu và Triệu Công Minh thi triển thủ đoạn.

Lúc này, năm vị tiên nhân đều tập trung tinh thần ngưng tụ Tiên Thiên nguyên khí.

Đa Bảo Đạo Nhân thì bắt đầu ngưng tụ Tru Tiên Trận.

Tru Tiên Tứ Kiếm đã được Thông Thiên truyền cho Đa Bảo Đạo Nhân, với tu vi Chuẩn Thánh đỉnh phong, đủ để bày hạ trận này.

Một khi trận này hạ xuống, năng lực khống chế thời không còn đáng sợ hơn Ngũ Hành Trận, có thể vây nhốt Nguyên Thủy thêm một

đoạn thời gian.

Chương 118

Nguyên Thủy lúc này tế ra Bàn Cổ Phiên.

Vô cùng vô tận hỗn độn chi khí quét về phía đại trận.

Nam Cực Tiên Ông cũng lần lượt tế ra pháp bảo đánh vào trong trận pháp.

Nhất thời, toàn bộ Côn Luân Hư đều chìm trong bảo quang.

Trong vòng ức vạn vạn thời không, không một sinh linh nào dám tới gần.

Ngoài Trần Đường Quan, chiến huống thảm liệt vô cùng.

Cụ Lưu Tôn sau khi bị tước đi tam hoa trên đỉnh đầu và ngũ khí trong ngực, trực tiếp vẫn lạc ngay tại chỗ.

Sau đó Vân Trung Tử pháp lực không chống đỡ nổi, sa vào Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, cũng bị tước mất tam hoa trên đỉnh đầu và khóa chặt ngũ khí trong ngực.

Tu vi của Vân Trung Tử là cao nhất, lúc này Vân Trung Tử thất thế, đệ tử Xiển giáo bắt đầu thực sự sụp đổ.

Hơn một vạn đệ tử Xiển giáo bị Cửu Khúc Hoàng Hà Trận trấn sát sinh linh.

Trong hư không Phong Thần Bảng hiển hóa, những sinh linh này phần lớn đều đủ tư cách lên Phong Thần Bảng.

Tam Tiêu hoàn toàn không có ý định nương tay, cơ bản sinh linh nào bị đại trận phong tỏa đều bị Tam Tài Thần Quang quét chết.

Giờ đây trong đại kiếp, giết người không dính nhân quả.

Tam Tiêu cũng chẳng hề bận tâm.

Vân Trung Tử vẫn lạc, Cụ Lưu Tôn vẫn lạc, Đạo Hạnh Thiên Tôn vẫn lạc, trong trận pháp chỉ còn Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và Phổ Hiền Chân Nhân đang khổ sở chống đỡ.

"Xem ra thập nhị Kim tiên Xiển giáo hôm nay phải bỏ mạng tại đây rồi!" "Sư tôn đâu rồi, sư tôn từ bỏ chúng ta rồi sao?" "Tín hiệu cầu cứu của chúng ta đã phát ra bấy lâu, theo tốc độ của sư tôn, lẽ ra phải tới từ lâu rồi mới phải!" Rất nhiều đệ tử vẫn ôm một tia hy vọng sống sót, chờ đợi Nguyên Thủy Thiên Tôn tới cứu viện.

Triệu Công Minh ở ngoài trận pháp nghe thấy vậy thì trong lòng sướng khoái vô cùng.

"Các ngươi đừng có trông mong vào sư tôn của các ngươi nữa, lúc này e rằng lão đang bị vây khốn ở Côn Luân Hư, muốn ra cũng không ra nổi đâu!" "Thập nhị Kim tiên các ngươi ngày thường ai nấy đều tác oai tác quái, hôm nay hãy lên Phong Thần Bảng một chuyến đi, để cho các ngươi biết thế nào là lòng người hiểm ác." Triệu Công Minh vốn đã không có thiện cảm với đám đệ tử Xiển giáo này.

Giờ đây càng có thể đường đường chính chính đánh sát bọn chúng.

Nghe Triệu Công Minh truyền âm, đệ tử Xiển giáo đều rơi vào tuyệt vọng.

Thập nhị Kim tiên Xiển giáo, ngoại trừ Quảng Thành Tử đã vẫn lạc, Hoàng Long Chân Nhân và Linh Bảo Đại Pháp Sư đang ở doanh trại Tây Kỳ, thì gần như đều tụ tập tại đây.

Lúc này bên ngoài Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, sắc mặt Côn Bằng âm lãnh tới cực điểm.

Y có tu vi Chuẩn Thánh đỉnh phong, lúc này ẩn nặc trong hư không, căn bản không ai có thể nhận ra.

"Nếu thập nhị Kim tiên Xiển giáo toàn bộ vẫn lạc, đối với Nữ Oa

nương nương sẽ vô cùng bất lợi, xem ra đã tới lúc ta nên ra tay!" "Chỉ cần trấn sát Vân Tiêu, đại trận sẽ không đánh tự tan!" Với tu vi của Côn Bằng, y nắm chắc có thể trấn sát Vân Tiêu trong tích tắc.

Dù sao Côn Bằng cũng là khách trong Tử Tiêu Cung, thuộc hàng tiền bối cùng vai vế với Thông Thiên.

Côn Bằng hiển hóa chân thân trên chín tầng trời, sải cánh dài tới mười ức dặm.

Ô quang khủng bố quán triệt vô lượng thời không, ức vạn vạn thiên khung đều chấn động bất an.

Lúc này, Vân Tiêu trong lòng bất an, ngẩng đầu nhìn lên, tức khắc cảm thấy kinh hãi vô cùng.

Trong đám mây đen vô tận dường như có một sức mạnh khủng khiếp sắp giáng xuống!!

Ầm long!!!

Đột nhiên, một đạo lôi đình đen kịt từ hư không giáng xuống.

Trong mây đen, luồng khí tức khiến người ta kinh hãi kia lại biến mất.

Vân Tiêu tim đập thình thịch, ẩn ước chỉ có thể thấy một chút tiên huyết thê lương từ hư không rơi xuống.

Vân Tiêu ngẩng đầu nhìn, thoáng thấy một thân hình lướt qua rồi biến mất.

"Là Sư tôn." Vân Tiêu trong lòng định thần lại, tự nhiên biết rằng vừa rồi Thông Thiên đã ra tay, xóa sổ một mối đe dọa cực lớn.

Nếu không e rằng mấy người họ sẽ gặp rắc rối to.

Lúc này tại Đại Tố Thiên ở thiên ngoại thiên.

Sắc mặt Nữ Oa đại biến, một chút cảm ứng với Côn Bằng kia đã bị xóa sạch trong nháy mắt.

Côn Bằng vẫn lạc rồi!

Nữ Oa chấn kinh không lời nào tả xiết, Côn Bằng thực sự là Chuẩn Thánh đỉnh phong, Tiên Thiên Ma Thần.

Dù Thánh nhân ra tay cũng có thể tìm thấy một tia hy vọng sống.

Huống chi còn có pháp lực hộ thể do Nữ Oa ban tặng.

Vậy mà lúc này biến mất sạch sành sanh, ngay cả Nữ Oa cũng không tính toán ra được một chút tin tức nào.

"Chẳng lẽ Thông Thiên đã ra tay?" Trong lòng Nữ Oa cho rằng dù Thông Thiên có tu vi Thánh nhân đỉnh phong đi chăng nữa, cũng không thể trấn sát Côn Bằng sạch sẽ đến vậy.

Trong khi tâm trí Nữ Oa chưa thể bình định, nàng nhìn về phía Hồng Hoang.

Lại nhìn thấy một màn kinh người!

Toàn bộ Côn Luân Hư bị bao vây bởi hai tòa đại trận khổng lồ.

Một tòa là Tru Tiên Trận, tòa còn lại là Tiên Thiên Ngũ Hành Trận!

Sát lục chi khí và ngũ hành nguyên khí giữa trời đất đều bị hai đại trận này dẫn dắt.

"Thông Thiên muốn ra tay với Nguyên Thủy!" Sắc mặt Nữ Oa đại biến, nhận ra Hồng Hoang thực sự đã biến thiên rồi.

Thông Thiên không động thì thôi, hễ động là toàn cục đều nằm trong tầm kiểm soát.

"Xem ra bản cung cũng phải có hành động thôi, nếu không cục diện sẽ hoàn toàn rơi vào tay Thông Thiên!" Điều thực sự khiến Nữ

Oa kiêng kỵ là việc Thông Thiên bắt đầu nhúng tay vào khí vận của nhân tộc.

Ô Vân Tiên làm Đế sư phò tá giang sơn Thành Thang, giờ đây khí vận của Tiết giáo đang bừng bừng đi lên, chính là vì vị Nhân Hoàng của Thành Thang kia khí vận đại trướng!

"Thông Thiên mưu đồ khí vận nhân tộc, tuyệt đối không thể để như vậy được!" Nghĩ đoạn, Nữ Oa liền độn hành về phía Thủ Dương Sơn.

Lúc này Phong Thần Bảng hiển hóa, người nắm giữ Phong Thần Bảng là đệ tử Xiển giáo Khương Tử Nha.

Những tiên thần có tên trên bảng đều hiển hóa trên đó.

Hạo Thiên là Thiên Đế, tự nhiên có thể nhìn thấy các thần tiên trên Phong Thần Bảng.

"Cửu Thiên Côn Bằng cũng đã lên Phong Thần Bảng, xem ra Thánh nhân đã ra tay rồi!" "Rốt cuộc là Thông Thiên hay là vị Thánh nhân trong Cửu U?" Trong lòng Hạo Thiên mang theo sự kiêng kỵ sâu sắc, không ngờ tồn tại như Côn Bằng cũng trở thành khách trên Phong Thần Bảng.

Chỉ là đối với Hạo Thiên, các thực thể trên Phong Thần Bảng có nội hàm càng cao càng tốt.

Nội hàm càng cao thì tạo hóa của Thiên đình sau này càng mạnh mẽ.

Chương 119

Trong khi Hạo Thiên còn đang kinh ngạc, lại thấy một màn kinh người khác.

Rất nhiều đại năng Xiển giáo, từng cái tên lần lượt xuất hiện trên Phong Thần Bảng.

Ngoại môn đệ tử Xiển giáo chết tới mấy nghìn người.

Tam đại đệ tử cũng không ít.

Trong đó thập nhị Kim tiên Xiển giáo có tới chín vị lên bảng!

"Chẳng lẽ có người muốn diệt giáo Xiển giáo sao?" Hạo Thiên chấn kinh, dùng nhãn quang của mình nhìn về phía Ngọc Hư Cung, thấy một màn đáng sợ.

Lúc này trên Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy phát cuồng.

Vô tận hỗn độn kiếm khí đánh về phía Tiên Thiên Ngũ Hành Trận.

Một phương đại trận ầm ầm tan vỡ.

Năm người trì trận đều bị phản phệ, miệng nôn tươi huyết.

Nhưng năm người phản ứng cực nhanh, cấp tốc rút khỏi trận pháp.

Phá được Tiên Thiên Ngũ Hành Trận, chờ đón Nguyên Thủy lại là Tru Tiên Trận.

Tru Tiên Trận mang theo sát phạt chi khí vô tận quét xuống toàn bộ đảo Bồng Lai.

Chỉ nghe tiếng truyền âm của Đa Bảo Đạo Nhân vang lên: "Nguyên Thủy Thiên Tôn, chúng con không làm phiền nữa." Sau khi Đa Bảo Đạo Nhân truyền đạo âm, sáu người liền độn không rời đi.

Tru Tiên Trận sau khi giết loạn một hồi ở Côn Luân Hư, Tứ kiếm cũng theo Tru Tiên Trận Đồ độn nhập vào hư không.

"A a a!!!" Nguyên Thủy nhìn lên thiên khung, mắt muốn nứt ra.

Rất nhiều tính kế vừa rồi đều thất bại thảm hại.

Đệ tử phái đi chi viện Cụ Lưu Tôn toàn bộ phúc diệt, không còn một mống, tất cả đều đã lên Phong Thần Bảng!

Thập nhị Kim tiên Xiển giáo giờ chỉ còn lại hai người.

Đệ tử môn hạ có thể đảm đương đại sự chỉ còn Nhiên Đăng Đạo Nhân.

Nguyên Thủy muốn khóc không lệ, thống mạ thương thiên!

"Thông Thiên!!!" "Ta muốn ăn tươi nuốt sống ngươi, phân thây ngươi vạn đoạn!" Nguyên Thủy nộ hỏa ngút trời nhưng không biết phát tiết vào đâu.

Những bố trí vừa rồi trước sức mạnh tuyệt đối đều chỉ là phù vân.

Đám đệ tử Tiệt giáo sau khi trấn sát đệ tử Xiển giáo đều đã độn hồi về đảo Bồng Lai.

Nguyên Thủy cũng không thể dẫn đệ tử giết sang Bồng Lai được.

Trong Lượng kiếp, chỉ có thể ngậm đắng nuốt cay.

Đúng lúc này, Nguyên Thủy nhận được truyền âm.

"Sư tôn tại thượng, Thân Công Báo xúi giục rất nhiều đệ tử chủ động xuất chiến, dẫn đến tổn thất thảm trọng cho Xiển giáo, hiện giờ Thân Công Báo còn bất hòa với Khương Tử Nha, nhiều lần khiêu hấn." "Đại quân Tây Kỳ giờ đây từng bước khó đi, ngay cả một vùng quan ải cũng không chiếm được." "Hiện tại Chu Văn Vương Cơ Xương đã tức chết, Cơ Phát còn lại đang chủ trì cục diện!" "Không quá mười ngày, đại quân Thành Thang dưới sự giúp đỡ của đệ tử Tiệt

giáo sẽ san bằng Tây Kỳ, xin Sư tôn tương trợ!" Truyền âm là do Hoàng Long Chân Nhân gửi tới.

Hiển nhiên đại quân Tây Kỳ đã hoàn toàn bại lui, bước đi gian nan.

Nghe tin này, Nguyên Thủy không thể nhịn được nữa, một ngụm nghịch huyết phun ra.

Nam Cực Tiên Ông lúc này mở lời: "Thân Công Báo bất tư tiến thủ, tâm tính bất ổn, bần đạo sớm đã thấy có vấn đề rồi!" Nguyên Thủy trong lòng đau nhói, lại thêm một ngụm nghịch huyết phun ra.

Đến lúc này mới nhận ra, đệ tử này hoàn toàn là do Đa Bảo Đạo Nhân cố ý nhường cho.

Vì chuyện này, Nguyên Thủy đã lãng phí ba kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Không ngờ lại rước về một tai họa.

Không biết bao nhiêu đệ tử đã bị cái tai họa này tống lên Phong Thần Bảng!

Sự quấy nhiễu của Thân Công Báo khiến cục diện vốn đã tồi tệ nay càng thêm thảm hại!

Nguyên Thủy muốn khóc không lệ, nhìn Ngọc Hư Cung tan hoang, lòng đau như cắt.

"Lần này đại thế của Xiển giáo đã mất, cục diện Tây Kỳ vạn vạn lần không thể sụp đổ, nếu không sẽ thua sạch sành sanh!" Nguyên Thủy biết rõ mấu chốt của đại chiến Phong Thần là cuộc chiến giữa Tây Kỳ và Thành Thang.

Tây Kỳ là thế thiên hành đạo, còn Thành Thang giờ đây bị coi là phản nghịch.

Nguyên Thủy không đợi thêm một khắc nào, đích thân bay tới Thủ

Dương Sơn.

Lần này chỉ có thể cầu cứu Lão Tử, chỉ khi các Thánh nhân liên thủ mới có một tia hy vọng.

Thông Thiên hạ thủ độc ác, tinh thông tính kế, y căn bản không phải đối thủ.

Nếu cục diện không có sự thay đổi, e rằng số đệ tử còn lại đều sẽ bị đưa lên Phong Thần Bảng hết!

Lúc này tại Thủ Dương Sơn.

Lão Tử và Nữ Oa đang thương đàm.

Lão Tử lúc này mày nhíu chặt, tâm trạng hiển nhiên không vui.

Vì cũng như Nữ Oa, y cảm nhận được khí vận Nhân Hoàng đang chảy về phía Tiệt giáo.

Theo cái nhìn của Lão Tử, điều này đồng nghĩa với việc Tiệt giáo bắt đầu mưu đồ khí vận nhân tộc.

"Thông Thiên lần này ra tay chớp nhoáng, trực tiếp đưa gần hết đệ tử Xiển giáo lên Phong Thần Bảng, giờ lại nhúng tay vào giang sơn Thành Thang, còn lập Ô Vân Tiên làm Đế sư.

Ta thấy Thông Thiên đang thống ngự toàn cục, làm cho ta mất hết thể diện, thậm chí còn muốn đoạt lấy khí vận trong đó!" Sắc mặt Nữ Oa lộ rõ vẻ u ám.

Bởi nàng đoán rằng Côn Bằng đã bị Thông Thiên giết chết.

Hiện tại Thông Thiên chính là mối đe dọa lớn nhất.

Lão Tử nghe Nữ Oa nói vậy, trong lòng cũng kinh hãi.

Phải biết rằng kể từ sau đại kiếp Vu Yêu, khí vận nhân tộc mà Lão Tử nắm giữ rất ít.

Nếu Không Động Ấn không nằm trong tay, e rằng danh hiệu Thánh sư nhân tộc của y cũng chỉ còn danh nghĩa.

Giờ đây nếu Thông Thiên dùng biện pháp mạnh, tất nhiên sẽ ra tay với y!

Xiển giáo cơ bản đã lên hết Phong Thần Bảng, nhưng Phong Thần Bảng hiện tại mới chỉ lấp đầy được một nửa.

Lão Tử nói: "Lần này đồ mưu của Thông Thiên cực lớn, vạn vạn lần không thể để tình trạng này tiếp diễn!" "Một mình ta ra tay không đủ để kháng hành Tiệt giáo hiện nay, chỉ có liên hợp với Nguyên Thủy và nhị thánh phương Tây thì mới có khả năng." Sau khi Lão Tử nói xong, Nguyên Thủy lảo đảo bay vào.

"Sư huynh, xin hãy chủ trì công đạo cho đệ!" "Thập nhị Kim tiên Xiển giáo của đệ giờ đây toàn bộ đã lên Phong Thần Bảng!" "Giờ Xiển giáo cũng chỉ còn danh nghĩa mà thôi!" Nguyên Thủy vẻ mặt uất ức, suýt chút nữa bật khóc thành tiếng!

Lão Tử nhìn Nguyên Thủy, cũng thở dài một tiếng, một vị đại Thánh nhân mà bị đệ tử Thông Thiên đùa giỡn.

Chương 120

Dùng trận pháp vây hãm, Nguyên Thủy dù thi triển hết thủ đoạn cũng không phá được.

Cuối cùng còn để đệ tử Thông Thiên rút lui an toàn.

Gần như mỗi bước đi của Nguyên Thủy đều rơi vào tính kế của Thông Thiên.

"Sư đệ, việc này không phải chuyện nhỏ, quan hệ tới sự tồn vong của chúng ta, xem ra phải liên hợp với nhị thánh phương Tây mới có một tia hy vọng!" "Nên là như thế!" Sau một hồi bàn bạc, ba người trực tiếp bay về phía núi Tu Di ở phương Tây.

Thiên cơ không hiển, vạn pháp không rõ, nhị thánh phương Tây cũng không nhìn ra được quá nhiều sự biến hóa của Thiên đạo.

Chỉ khi ba vị Thánh nhân tìm tới cửa, nhị thánh phương Tây mới biết tính chất nghiêm trọng của cục diện.

Hiện tại đệ tử Xiển giáo đã lên hết Phong Thần Bảng, tiếp theo chính là phương Tây giáo!

Nhị thánh phương Tây đóng cửa không ra, nhưng Lượng kiếp vẫn tìm tới tận nơi.

Chuẩn Đề trong lòng buồn bực không thôi, vốn tưởng sức mạnh của ba vị Thánh nhân đủ để kháng hành với Thông Thiên.

Ai ngờ Nguyên Thủy lại vô dụng đến thế, chỉ vài hiệp đã bị Thông Thiên đưa gần hết đệ tử lên Phong Thần Bảng!

Giờ đây, Nguyên Thủy cũng không còn cách nào, chỉ có thể liều mạng thôi.

“Hôm nay, ta liên hợp sức mạnh của sáu vị Thánh nhân Thiên đạo, bắt đầu quảng thu đệ tử, tăng thêm môn nhân đệ tử bất luận tu vi, toàn bộ đưa tới Tây Kỳ.” “Giờ đây dưới trướng Nguyên Thủy có Khương Tử Nha nắm giữ Phong Thần Bảng, Khương Tử Nha là người được thiên mệnh định sẵn, trong cõi u minh tự có một tia hy vọng sống!” “Đạo Tổ tự nhiên cũng sẽ không bỏ mặc cho Thông Thiên làm càn như vậy!” “Phải, Khương Tử Nha đang thực hiện đại nghiệp thế thiên hành đạo, Đế Tân tàn bạo, hôm nay nếu Tây Kỳ bị diệt, thì ý nghĩa của cuộc Lượng kiếp này còn đâu!” Tại núi Tu Di, năm vị Thánh nhân sau một hồi thương lượng, quyết định Nữ Oa và Lão Tử sẽ tới Thiên đình để mời Hạo Thiên.

Nguyên Thủy, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn đạo nhân thì tới Tây Kỳ để chi viện Khương Tử Nha.

Tại Bích Du Cung.

Thông Thiên giám sát chư thiên, nhìn thấu toàn bộ cục diện.

Giờ đây Thông Thiên đã hạ một quân cờ phá vỡ toàn bộ cục diện.

Quả nhiên, các Thánh nhân Thiên đạo đều đã sốt ruột.

Một khi Phong Thần Lượng Kiếp rơi vào trạng thái không thể đảo ngược, các Thánh nhân này đều sẽ chịu tổn thất.

“Lão Tử và Nữ Oa cứ mải mê tính toán khí vận nhân tộc, đâu có biết bần đạo không hề có ý đồ gì với khí vận nhân tộc!” “Khí vận nhân tộc đối với bần đạo chỉ là gánh nặng mà thôi.” Thông Thiên trong lòng cười lạnh liên tục, tầm nhìn của những Thánh nhân này quá thấp, điều họ nhìn thấy được quá ít.

Hiện giờ tu vi của Thông Thiên đã vượt xa sáu vị Thánh nhân, đang ở ngưỡng đột phá.

“Lĩnh nhận phần thưởng hệ thống!” Giờ đây cục diện Phong Thần

đã hoàn toàn mở ra, Tiệt giáo đã khống chế được toàn bộ tình hình.

Tiếp theo gần như là lúc quyết chiến.

Dưới chân thành Tây Kỳ sẽ là lúc chư thiên Thánh nhân cùng các đại năng phô diễn thần thông.

Thông Thiên cũng phải chuẩn bị tuyệt đối trước đó. [Đinh!

Chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ.] [Nhận được: Tam Thập Lục Phẩm Thái Hư Thần Liên, Tiên Thiên Bất Diệt Nguyên Thần Đại Đạo, Thuấn Sát Ma Đao.] Tam Thập Lục Phẩm Thái Hư Thần Liên chứa đựng ba mươi sáu tầng Thái Hư Thánh Diễn Pháp Giới.

Mỗi một tầng Pháp giới lại chứa đựng vô lượng lượng giới, vô lượng lượng thời không.

Tùy ý lay động là có sự biến hóa thời không, có thể trấn áp thời gian, trấn áp không gian, trấn áp Ngũ Hành Đại Đạo.

Hết thảy thời không, hết thảy đại đạo, thiên địa vạn vật, nhân quả luân hồi đều có thể bị Thái Hư Thần Liên ảnh hưởng.

Ngồi trên Thái Hư Thần Liên, vạn pháp không thể xâm phạm, vạn pháp không thể nhiễu loạn, gia trì cảnh giới Thái Hư Thánh Diễn Thanh Minh.

Có thể nâng cao vô hạn công phạt chi lực của ký chủ.

Chứa đựng Thái Hư Thánh Uy, có thể uy hiếp tứ phương, phản đòn các đòn tấn công dưới cấp Hỗn Độn Chí Bảo.

Nhìn thấy công năng của Tam Thập Lục Phẩm Thái Hư Thần Liên, Thông Thiên chấn kinh.

Phải cần tới Hỗn Độn Chí Bảo mới có thể đánh phá phòng ngự của Thái Hư Thần Liên.

Nói cách khác, Thông Thiên ngồi trên Thái Hư Thần Liên, sáu vị

Thánh nhân Thiên đạo ngay cả phòng ngự cũng không phá nổi.

"Không biết Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên của Bàn Cổ đại thần năm xưa ra sao, Hỗn Độn Thanh Liên thánh uy chắc chắn vượt trên Thái Hư Thần Liên." Thông Thiên tắc lưỡi kinh thán, có Thái Hư Thần Liên, Thông Thiên lập tức ở vào thế bất bại, có thêm một quân bài tẩy cực mạnh.

Thông Thiên tiếp tục tra xem kiện pháp bảo thứ hai, Thuấn Sát Ma Đao.

Thuấn Sát Ma Đao chứa đựng chí cao Thuấn Sát Đại Đạo, có thể giết người vô hình, chạm vào vật là sát, lấy sát làm đạo, ma đao xuất vỏ tất nhiên phải nhuốm máu.

Thuấn Sát Ma Đao khiến Thông Thiên khá yêu thích, đặc biệt là Thuấn Sát Đại Đạo bên trong rất phù hợp với tính cách của y!

"Bảo vật này trong tay, ám sát là số một Hồng Hoang!" Thông Thiên trong lòng đại hỉ, sau đó nhìn sang phần thưởng cuối cùng.

Tiên Thiên Bất Diệt Nguyên Thần Tinh Thần Đại Đạo.

Không chỉ đơn giản là tinh thần trong Hồng Hoang.

Mà chỉ tất cả quỹ tích vận hành, sinh diệt của mọi hoàn vũ thế giới trong vô lượng kỷ nguyên.

Thay vì gọi đây là một loại công pháp, chi bằng nói là một loại lĩnh ngộ đạo pháp trên tầng thứ Hỗn Độn.

Tiên Thiên Bất Diệt Nguyên Thần Tinh Thần Đại Đạo không trực tiếp nâng cao tu vi.

Nhưng có thể nâng cao vô hạn sự cảm ngộ đạo pháp của bản thân.

Và đây là loại dung hợp một lần, sau khi dung hợp sẽ trực tiếp hòa quyện với bản mệnh nguyên thần.

Không cần cảm ngộ thêm, coi như trực tiếp trở thành kiến thức của mình.

Thông Thiên bắt đầu dung hợp Tiên Thiên Bất Diệt Nguyên Thần Tinh Thần Đại Đạo.

Chỉ trong tích tắc, nguyên thần của Thông Thiên dường như trong khoảnh khắc đó thực sự ký thác vào vô lượng kỷ nguyên.

Vô số đại thiên thế giới, kỷ nguyên thế giới, tầng diện chí cao đều lướt qua mắt Thông Thiên.

Thậm chí những đại đạo cụ thể cũng để lại dấu vết trong mắt y.

Đại đạo giống như một cây cổ thụ khổng lồ quán triệt chư thiên, liệt trận tại đỉnh cao của vô tận thời không.

Hồng Hoang chính là trung tâm của cái cây cổ thụ đó.

Thông Thiên phảng phất đứng tại một điểm chế cao, bao quát chư thiên vạn giới.

Chỉ một tích tắc thể nghiệm đã bằng vạn tuế nguyệt khổ tu.

Tiên Thiên Bất Diệt Nguyên Thần Tinh Thần Đại Đạo là sự thể nghiệm chí cao vô thượng.

Sau khi dung hợp, cảm ngộ của Thông Thiên tức khắc tăng lên vô số tầng bậc.

Quan trọng nhất, tu vi của Thông Thiên rốt cuộc cũng tiến thêm một bước.

Đột phá Hỗn Nguyên thập nhị trọng thiên đỉnh phong, bước vào tầng thứ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Chương 121

Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên có thể trọng diễn Hỗn Độn, luyện lại địa thủy phong hỏa, khai thiên tích địa, tái tạo thiên địa.

Cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên thực sự thông hiểu vạn sự vạn vật, vô lượng thế giới, trong mắt thấy rõ hiện tại, vị lai, trong lòng bàn tay diễn hóa thời không, sinh diệt, luân hồi.

Ý niệm khẽ động là có thánh uy của Đại đạo, vô cực vô lượng, vô sinh vô diệt, quy tịch hư không, có thể tụ có thể tán, bất sinh bất diệt, vạn kiếp bất ma, siêu thoát thời không, nhân quả không chạm tới thân, dạo chơi ngoài vật giới, không lấy thời không luân hồi làm gốc, thậm chí có địa vị sánh ngang Thiên đạo, vĩnh hằng vĩnh tồn.

Ở tầng thứ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên này, cơ bản là không thể bị giết chết.

Ngoại trừ những thủ đoạn cực kỳ đặc thù.

Lúc này khí tức của Thông Thiên trở nên cực kỳ điềm đạm, nhìn qua giống như một thanh niên tuấn dật, không có gì đặc biệt.

Vô Cực Kim Tiên, đại đạo không hiển lộ ra ngoại vật, là đại cảnh giới chân chính.

Thông Thiên giờ đây đã vượt trên Thánh nhân, cũng là thực thể đầu tiên trong Hồng Hoang tu hành tới tầng thứ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

"Đã chứng đạo, sáu vị Thánh nhân Thiên đạo liên hợp lại thì đã sao." Thông Thiên trong lòng thản nhiên, nếu sáu vị Thánh nhân Thiên đạo muốn chiến, Thông Thiên sẽ phụng bồi tới cùng.

"Đa Bảo!" Thông Thiên truyền âm.

Đa Bảo Đạo Nhân vội vàng bay vào, nhìn về phía Thông Thiên, phát hiện giờ đây Thông Thiên đã khác xưa.

Phảng phất ngay trước mắt nhưng lại mang đến một cảm giác không chân thực.

Hư vô phiêu miểu, thiên địa pháp tùy, vô cực vô lượng!

"Sư tôn chẳng lẽ đã đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên rồi sao!" Đa Bảo Đạo Nhân sắc mặt kích động nhìn Thông Thiên.

Thông Thiên khẽ gật đầu: "Đúng vậy." "Chúc mừng Sư tôn đột phá tới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, sau này Tiệt giáo chúng ta có thể siêu thoát ngoài lục giới, không chịu sự hạn chế của Thiên đạo, Địa đạo!" Đa Bảo Đạo Nhân đại hỉ, giống như chính mình chứng đạo vậy.

Thông Thiên mỉm cười nói: "Lần này sư đệ Ô Vân Tiên của ngươi gặp nạn, hãy phái đệ tử Tiệt giáo tới doanh trại Thành Thang để tương trợ.

Giờ đây sáu vị Thánh nhân Thiên đạo đã liên hợp, nếu chúng ta không sớm chuẩn bị, sợ rằng sẽ bất lợi cho chiến cục." "Đệ tử tuân mệnh!" Sau khi nhận chiếu lệnh của Thông Thiên, Đa Bảo Đạo Nhân lập tức rời Bích Du Cung, dẫn theo đông đảo đệ tử Bồng Lai bay về phía doanh trại Thành Thang.

Thông Thiên thì ở lại Bích Du Cung để tiêu hóa đạo quả Vô Cực Kim Tiên.

Hiện giờ chưa phải lúc ra tay, cứ để các đệ tử môn hạ gây náo động một chút.

Với tu vi của Thông Thiên bây giờ, trong chớp mắt có thể khai tịch thời không, tới thẳng thành Tây Kỳ.

Lúc này trong thành Tây Kỳ.

Chu Võ Vương Cơ Phát cùng Khương Tử Nha và những người khác đang thương nghị đối sách.

Tam đại đệ tử của Xiển giáo cơ bản đều có mặt.

Trong đó có Dương Tiễn, Thổ Hành Tôn, Ân Giao, Ân Hồng, Dương Nhậm, Hoàng Thiên Hóa, Vi Hộ, Kim Tra, Mộc Tra, Lôi Chấn Tử, Lý Tịnh.

Đây đều là những chiến tướng đắc lực dưới trướng Cơ Phát.

Những đại năng như Linh Bảo Đại Pháp Sư, Hoàng Long Chân Nhân hiển nhiên sẽ không chịu sự khống chế của đế hoàng nhân gian.

Chỉ ở phía sau bày mưu tính kế, đến thời khắc mấu chốt mới ra tay.

Chỉ là hôm nay, đại quân Thành Thang áp sát biên cảnh, đánh tới Tây Kỳ.

Cách thành Tây Kỳ ba trăm dặm là doanh trướng của Đại Thương.

Cơ Phát không nói lời nào, hiển nhiên tình hình khác xa với dự tính.

Đế Tân vốn tưởng là một tên hôn quân vô cùng, nay lại thay tính đổi nết, mấy năm nay dốc lòng trị quốc, giang sơn Thành Thang một lần nữa trỗi dậy.

Vốn định giương ngọn cờ thế thiên hành đạo để tru sát hôn quân, nhưng lâm vào cục diện như hiện nay quả thực khó khăn tới cực điểm.

“Võ Vương chớ có lo âu, sư thúc Hoàng Long Chân Nhân của ta đã đi mời Tổ sư Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn, lúc này đệ tử tam giáo định sẽ trợ chúng ta khuông phò chính đạo!” Khương Tử Nha vẫn tự tin tràn đầy, nắm giữ Phong Thần Bảng, thống ngự toàn bộ đại

cục Phong Thần.

Y tự cho rằng mình đứng về phía lòng người hướng tới, Thiên đạo ngự trị, cho nên Khương Tử Nha phất cờ hiệu là thế thiên hành đạo.

Nghe Khương Tử Nha nhắc tới Nguyên Thủy Thiên Tôn, vẻ lo âu trên mặt Cơ Xương mới giảm bớt vài phần.

Quả nhiên, sau khi Khương Tử Nha vừa dứt lời.

Một đạo nhân đáp xuống, đạo nhân cưỡi tiên hạc, thân đầy tiên khí, chính là Hoàng Long Chân Nhân.

Bên cạnh Hoàng Long Chân Nhân là một đạo nhân, mày mục thanh tú, toát ra một luồng khí cơ vô lượng.

Ngay cả Hoàng Long Chân Nhân cũng đối đãi cung kính vô cùng.

"Dám hỏi Hoàng Long sư thúc, vị thượng tiên này là ai?" Khương Tử Nha có chút hiếu kỳ hỏi.

Hoàng Long Chân Nhân gật đầu, đáp: "Đây là thủ đồ của Thái Thanh Lão Tử Thánh nhân, Huyền Đô Đại Pháp Sư, lần này nhận pháp chỉ của Thánh nhân, đặc biệt tới tương trợ đại quân Tây Kỳ." "Vô Lượng Thiên Tôn!" Huyền Đô Đại Pháp Sư khẽ gật đầu, nói: "Tử Nha, ngươi cứ việc thi triển thủ đoạn, khi nào cần tới bần đạo, bần đạo tự sẽ ra tay." "Tốt quá!!!" Tinh thần Khương Tử Nha đại chấn, có Huyền Đô Đại Pháp Sư tương trợ, giờ đây trong lúc tuyệt vọng của Tây Kỳ lại xuất hiện một tia hy vọng.

Hoàng Long Chân Nhân lại nói: "Sắp tới Sư tôn cùng ngũ thánh hội hợp sẽ có đại động tác, Tử Nha có thể yên tâm thi triển quyền cước, ngoài ra Di Lặc Phật và Dược Sư Phật – hai vị đại thánh của Phật môn cũng sẽ tới hỗ trợ ngươi phá địch!" Nghe thấy ngay cả Di Lặc Phật và Dược Sư Phật là hai vị đại thánh của Phật giới cũng

được mời tới, tâm trạng Khương Tử Nha kích động tới cực điểm.

Huyền Đô Đại Pháp Sư có tu vi Chí Thánh, hai vị đại thánh Phật môn đều là cường giả Chuẩn Thánh.

Huống hồ Huyền Đô Đại Pháp Sư đại diện cho Nhân giáo, phía sau có Lão Tử Thánh nhân tương trợ.

Sau lưng hai vị đại thánh Phật môn là toàn bộ Tây Phương giáo.

Với những trợ lực này, lòng tin của Khương Tử Nha tăng vọt.

Lúc này Khương Tử Nha lại không biết một màn khác trong doanh trại quân Thương.

Trong doanh trại quân Thương, giờ đây có Ô Vân Tiên tọa trấn.

Văn Trọng cũng chưa chết, lúc này đang thống ngự trung quân.

Giờ đây đại quân Tây Kỳ tiết tiết bại thối, dù Khương Tử Nha có mưu lược khôn lường.

Nhưng đại quân Thành Thang vốn binh cường mã tráng, lại được đại năng như Ô Vân Tiên chỉ điểm.

"Giờ đây chỉ cần đánh vào trong thành Tây Kỳ là thiên hạ có thể định!" Văn Trọng nhìn thành Tây Kỳ to lớn, mày nhíu chặt.

Trong thành Tây Kỳ thấp thoáng thấy hà quang từng trận, hiển nhiên đã có không ít đại nhân vật xuất hiện.

Từ mấy ngày trước, Văn Trọng phát hiện khí vận trong thành trì Tây Kỳ điêu linh.

Nhưng gần đây trong Tây Kỳ lại xuất hiện sinh cơ.

"Văn Trọng, có từng phát hiện điều gì bất ổn không!" Ô Vân Tiên lúc này cùng Văn Trọng đứng trước đại quân, nhìn về phía doanh trại Tây Kỳ.

“Lúc này khí vận ngưng tụ trong doanh trại Tây Kỳ thật khó tưởng tượng, xem ra Tây Kỳ có dấu hiệu tro tàn cháy lại!” Văn Trọng nói ra nỗi lo trong lòng.

Ô Vân Tiên gật đầu: “Chín dải mây lành vừa rồi chính là thủ đồ của Thái Thượng Thiên Tôn – Huyền Đô Đại Pháp Sư, người này tu vi lợi hại, ngươi có lo lắng cũng là lẽ thường.” “Sư bá, đó là đệ tử của Thái Thượng Thiên Tôn sao!” Văn Trọng trong lòng kinh hãi, không ngờ nhân vật như vậy cũng tới.

Thảo nào thuật vọng khí cũng không nhìn ra được chút manh mối nào.

“Đệ tử của Thái Thượng Thiên Tôn tu vi cỡ nào, vậy mà lúc này cũng đứng về phía Tây Kỳ!” Văn Trọng lúc này không giấu được vẻ lo lắng trên mặt.

Chương 122

Đối với binh lực Tây Kỳ, hiện tại hoàn toàn có thể nghiền ép, nhưng những tiên thần Huyền môn này ra tay thì không ổn rồi.

Như thủ đồ của Thánh nhân, sức mạnh của một người có thể chống lại vô số quân đội.

Nếu đại trận được bày ra, không chừng sẽ nghịch chuyển chiến cục cũng nên.

Ô Vân Tiên cười nói: "Không chỉ có Huyền Đô, còn có rất nhiều Phật tôn của Tây Phương giáo nữa." "Vậy con phải làm sao!" Văn Trọng bắt đầu ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề.

Ô Vân Tiên điềm nhiên nói: "Lão sư ra tay trấn sát hơn một nửa đệ tử Xiển giáo, đám môn hạ Thánh nhân kia ném chuột sợ vỡ đồ nên mới liên hợp lại." "Giờ Đa Bảo sư huynh đang dẫn theo đông đảo đệ tử Tiệt giáo tới đây, ngươi cứ yên tâm thi triển thủ đoạn!" Nghe Ô Vân Tiên nói vậy, Văn Trọng mới yên tâm.

Mấy ngày sau, ngoài thành Tây Kỳ tiếng trống trận vang trời.

Lúc này Văn Trọng dẫn theo mười vạn đại quân, cùng với Viên Hồng – đứng đầu Mai Sơn Thất Thánh xuất hiện dưới thành Tây Kỳ!

Viên Hồng vốn là bạch viên tu luyện thành tinh, là kẻ mạnh nhất trong bảy quái, thông hiểu Bát Cửu Huyền Công, tu luyện được bảy mươi hai phép biến hóa, tay sử thiết côn, thân cao hơn tám thước, võ nghệ tuyệt luân.

"Cơ Phát tiểu nhi, trốn trong thành Tây Kỳ thì có ích gì!

Sao không ra đây chiến với bản tướng quân một trận!" Giọng nói của Viên Hồng vang dội, hồi đãng trong toàn thành.

Trong thành Tây Kỳ giờ đã có viện binh, không còn ở thế bị động chịu đòn như trước.

Lại có tồn tại như Huyền Đô Đại Pháp Sư tọa trấn, tam đại đệ tử Xiển giáo là Dương Tiễn lúc này bước chân trên hư không đi ra.

Dương Tiễn tu vi cực mạnh, giữa lông mày có thiên nhãn, cũng tu hành Bát Cửu Huyền Công.

Lúc này Dương Tiễn tay cầm Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao lao vào chiến với Viên Hồng.

Pháp lực của Viên Hồng ngang ngửa với Dương Tiễn, xuất thân cũng phi phàm.

Thiết côn trong tay va chạm với Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao vô số lần.

Chớp mắt, hai người đã tư sát hàng trăm hiệp.

Lúc này, lại thấy thần quang trong tay Dương Tiễn đánh ra, một phương thần đồ ầm ầm triển khai.

Trong thần đồ bao quát thiên địa sơn xuyên nhật nguyệt, huyền diệu tới cực điểm, chính là Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Sơn Hà Xã Tắc Đồ là pháp bảo của Nữ Oa, bảo vật này quét ra muốn thu Viên Hồng vào trong.

"Viên Hồng, hôm nay xem ngươi chạy đi đâu, dù Đại La Kim Tiên ra tay cũng không cứu nổi ngươi!" Dương Tiễn nắm giữ bảo vật này, quả thực uy phong vô cùng, sau khi trấn áp được Viên Hồng liền muốn cuốn y vào trong đồ.

Đúng lúc này, một cây trúc xanh biếc đánh tới.

Cây trúc này cực kỳ bá đạo, trong khoảnh khắc đã phong bế lục thức của Dương Tiễn, một côn đánh Dương Tiễn văng xuống đất.

Cây trúc này chính là Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, giữa hư không Vân Tiêu hách nhiên hiển hóa.

Viên Hồng thấy Dương Tiễn bị phong bế lục thức, lúc này tinh thần đại chấn.

Sáu huynh đệ khác trong Mai Sơn Thất Thánh đều chết dưới tay mấy người Dương Tiễn.

Viên Hồng không chút lưu tình, trực tiếp vung thiết côn đập nát đầu lâu Dương Tiễn.

Dương Tiễn xuất thân phi phàm, là cháu của Hạo Thiên Đế trên Thiên đình.

Lúc này trong trung quân, Hoàng Long Chân Nhân hãn nhiên ra tay, tuyệt đối không thể nhìn Dương Tiễn vẫn lạc như vậy.

Nếu không Dương Tiễn lên Phong Thần Bảng thì thật khó ăn nói.

Hoàng Long Chân Nhân lật tay, thần quang màu vàng đất che trời lấp đất quét về phía Viên Hồng.

"Hoàng Long Chân Nhân, để bần đạo tiếp chiêu!" Thấy Hoàng Long Chân Nhân ra tay, Triệu Công Minh nắm giữ Phược Long Tạc đánh ra.

Vật này trói buộc nhục thân, trong nháy mắt đã đánh tan pháp thuật của Hoàng Long Chân Nhân.

Chỉ nghe thấy một tiếng gầm thét, Hoàng Long Chân Nhân hóa thành một con nộ long muốn nuốt chửng Triệu Công Minh.

"Ha ha ha, Phược Long Tạc chuyên dùng để trói rồng, hôm nay xem ra đã có đất dụng võ rồi!" Triệu Công Minh ngửa mặt lên trời cười dài, Phược Long Tạc trong tay tung về phía Hoàng Long Chân Nhân đang hóa rồng.

Vật này đón gió hóa lớn, quả nhiên trực tiếp khóa chặt Hoàng Long Chân Nhân vào trong.

Chưa đầy một hiệp, Hoàng Long Chân Nhân đã bị trấn áp.

Ngược lại, Dương Tiễn trong cơn thịnh nộ của Viên Hồng đã bị một gậy đánh chết!

Dương Tiễn vẫn lạc, Hoàng Long Chân Nhân bị bắt, sắc mặt Khương Tử Nha đại biến.

Hoàng Long Chân Nhân là một trong thập nhị Kim tiên của Xiển giáo, vậy mà tu vi lại kém cỏi đến thế, bị trấn áp chỉ trong một hiệp.

Cái chết của Dương Tiễn còn liên lụy lớn hơn, Dương Tiễn chết rồi, e rằng vị Hạo Thiên Chân Đế kia sẽ tới báo phục.

Khương Tử Nha ngơ ngác nhìn Huyền Đô Đại Pháp Sư, hỏi: "Sư bá, giờ phải làm sao." Huyền Đô Đại Pháp Sư hừ lạnh một tiếng, nói: "Hai vị đạo hữu phương Tây, pháp bảo trong tay Triệu Công Minh rất nhiều, còn có một kiện Hỗn Độn Linh Bảo là của Lục Áp Đạo Nhân, nếu hai vị có thể trấn sát y, không chừng có thể đoạt được chí bảo trong đó." Nghe Huyền Đô Đại Pháp Sư nói vậy, Dược Sư Phật cười lạnh: "Chỉ là một Triệu Công Minh nhỏ nhoi mà thôi, có điều người này cũng có chút tạo hóa, đáng để ta ra tay." Di Lặc Phật bên cạnh gật đầu: "Sư đệ cứ đi đi, huynh sẽ tọa trấn nơi này." "Được!" Nói xong, Dược Sư Phật hãn nhiên ra tay.

Kim quang tỏa sáng khắp mặt đất, Hàng Ma Chử ầm ầm tế ra.

Trong tay Dược Sư Phật có một chiếc bát vu, khả năng phòng ngự cực mạnh, lao thẳng vào trận chiến.

Triệu Công Minh thấy Dược Sư Phật ra tay, chẳng hề sợ hãi.

Hiện nay Triệu Công Minh là tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, Dược Sư Phật là Chuẩn Thánh trung kỳ.

Khoảng cách giữa hai bên không quá lớn.

Huống hồ Triệu Công Minh còn có chí bảo Ẩm Diệt Phiến trong tay.

Bảo vật này có thể diệt sát nguyên thần của người khác, vô cùng bá đạo.

Nhìn thấy Dược Sư Phật giết tới, Triệu Công Minh tế xuất Phược Long Tạc.

Bảo vật này hướng tới nhục thân của Dược Sư Phật mà phong cấm.

Nhưng tu vi của Dược Sư Phật cường hãn, rõ ràng cao hơn Hoàng Long chân nhân không ít.

Chỉ thấy Dược Sư Phật hai tay chắp lại, giữa hư không kim quang tỏa rạng, mặc cho Phược Long Tạc cường hãn thế nào cũng không thể tiến lại gần dù chỉ một phân.

"Triệu Công Minh, dựa vào chút thủ đoạn này của ngươi, không thắng nổi ta đâu!" Khóe miệng Dược Sư Phật hiện lên một nụ cười lạnh, lật tay một cái đã đánh Hàng Ma Xử ra.

Vô lượng kim quang bùng phát, trực tiếp nện thẳng về phía Triệu Công Minh.

Chỉ một kích, Triệu Công Minh đã bị nện xuống đại địa, tạo thành một hố lớn.

Hàng Ma Xử gia trì vô lượng pháp lực, lớn có thể lấp trời, dưới một kích này, khủng bố vô cùng.

Khóe miệng Triệu Công Minh thấm máu, oanh nhiên bay ra.

Ngay sau đó, Hỗn Độn Linh Bảo Ẩm Diệt Phiến được tế xuất.

Pháp tắc chứa đựng trong vật này cực kỳ quỷ dị, Triệu Công Minh

cũng mới chỉ luyện hóa được ba phần.

Chương 123

Chỉ thấy Triệu Công Minh thúc động quạt này, giữa hư không âm phong nổi lên bốn bề, cuốn về phía Dược Sư Phật.

Những luồng âm phong này có thể thổi diệt nguyên thần, cực kỳ bá đạo.

Dược Sư Phật tự nhiên biết sự lợi hại, vội vàng đem Bát Vu trấn giữ trên đỉnh đầu.

Bát Vu Hỗn Nguyên nhất sắc, tỏa ra quang vụ hồn trọc, ngăn chặn đòn tấn công của Ảm Diệt Phiến.

"Hừ, Hỗn Độn Linh Bảo, sao có thể để ngươi dễ dàng ngăn cản như thế!" Triệu Công Minh hừ lạnh một tiếng, toàn thân pháp lực đại tác.

Trong khoảnh khắc, giữa thiên địa nổi lên trận âm phong đáng sợ, tiếng u u yết yết cực kỳ rợn người.

Khí mù mịt che trời lấp đất, toàn bộ chân thành Tây Kỳ đều chìm trong một màn sương mù.

Dù là Đại La Kim Tiên cũng bị che khuất cảm tri, chỉ có cảnh giới Chuẩn Thánh mới nhìn ra được pháp lực mà Triệu Công Minh đang ngưng tụ đáng sợ đến dường nào.

Từng tầng pháp lực ngưng tụ, trên Ảm Diệt Phiến kia, hắc sắc sát khí vô tận quét ra.

Gần như trong nháy mắt, thần quang của Bát Vu mờ mịt, từ hư không rơi rụng xuống.

Trên Trượng Lục Kim Thân của Dược Sư Phật xuất hiện những luồng hắc khí đáng sợ.

Sắc mặt Dược Sư Phật tối sầm lại, thế mà đâm đầu từ trên hư không ngã nhào xuống.

Một công năng của Ảm Diệt Phiến chính là có thể trong nháy mắt nhiếp lấy hồn phách đối thủ.

Với bản lĩnh của Dược Sư Phật, thế mà không ngăn cản được chút nào.

"Bảo vật này thật quỷ dị!" Di Lặc Phật sắc mặt đại biến, "Không xong, Dược Sư Phật gặp nạn!

Huyền Đô đã nhường sư đệ ra tay, lấy pháp bảo để dụ dỗ, nhưng đâu biết Hỗn Độn Linh Bảo sao có thể dễ dàng nắm giữ như vậy!" "Kỹ không bằng người mà thôi, yên tâm đi, bần đạo đoạn nhiên sẽ không để Dược Sư Phật vẫn lạc." Trong mắt Huyền Đô đại pháp sư thấu ra thanh khí lồng lộng, nhìn chằm chằm vào trong thời không do Ảm Diệt Phiến hình thành.

Dược Sư Phật bị Ảm Diệt Phiến trấn áp, Triệu Công Minh tự nhiên sẽ không nương tay, đám lừa trọc Phật môn này kẻ nào kẻ nấy đều âm hiểm vô cùng.

Ngay khi Ảm Diệt Phiến trong tay Triệu Công Minh quét về phía nguyên thần của Dược Sư Phật, lại thấy giữa hư không, một đạo kim quang minh diệt bất định, đâm sầm vào Triệu Công Minh.

Nhìn kỹ lại, đó là một viên Kim Đan.

Thần sắc Triệu Công Minh đại biến, Kim Đan xuất hiện quỷ dị vô cùng, gần như xé rách hư không mà giáng xuống.

Triệu Công Minh vội vàng dùng pháp bảo ngăn cản, cả người đều bị viên Kim Đan kia hất văng.

Kèm theo cơn bão khủng bố bùng nổ, Kim Đan nổ tung, Triệu Công Minh toàn thân đẫm máu, thảm liệt vô cùng.

Viên Kim Đan vừa rồi rõ ràng là do Huyền Đô đại pháp sư tế ra.

Lúc này Huyền Đô đại pháp sư tay cầm Lăng Nguyệt phất trần, đứng sừng sững giữa hư không.

"Bàng môn tả đạo, không đáng để sợ!" Trong ánh mắt Huyền Đô đại pháp sư thấu ra ý vị trào phúng.

Dược Sư Phật có được thời cơ thở dốc, vội vàng độn về phía quân doanh Tây Kỳ.

Triệu Công Minh cười lạnh một tiếng: "Huyền Đô đại pháp sư, nếu bần đạo có năm tháng tu hành tương đương với ngươi, nhất định có thể ấn ngươi xuống đất mà ma sát!" "Đa ngôn vô ích!

Hôm nay là ngày ngươi vẫn mệnh." Huyền Đô đại pháp sư vốn là đại năng Chí Thánh, tu vi cường hãn biết bao.

Tam thi đã trảm được hai, pháp lực vượt xa Triệu Công Minh gấp vạn lần.

Lật tay một cái, giữa hư không cuồng phong nổi lên, vạn dặm mây đen ép xuống Triệu Công Minh.

Vân Tiêu lật tay, tế xuất Hỗn Nguyên Kim Đấu.

Ai ngờ Hỗn Nguyên Kim Đấu vừa mới tế ra đã bị pháp lực của Huyền Đô đại pháp sư trấn áp.

Trong phất trần kia ẩn chứa lực lượng Âm Dương Đại Đạo, cộng thêm pháp lực hùng hồn của Huyền Đô đại pháp sư, Vân Tiêu hoàn toàn không phải đối thủ.

"Tế trận!" Vân Tiêu hô lên một tiếng, Bích Tiêu và Quỳnh Tiêu lập tức bay tới, hợp lực tế ra Cửu Khúc Hoàng Hà Trận.

Sắc mặt Huyền Đô đại pháp sư biến đổi, Cửu Khúc Hoàng Hà Trận đã nghe danh từ lâu, mười hai Kim Tiên của Xiển Giáo gần như

đều bị trận pháp này vùi lấp.

"Sao có thể để các ngươi được như ý!" Dứt lời, Huyền Đô đại pháp sư ném phất trần trong tay ra.

Trong khoảnh khắc, thiên địa chia làm ba, sinh sinh cắt đứt Tam Tiêu khỏi hư không.

Chỉ thấy Huyền Đô đại pháp sư bấm niệm pháp ấn, ba đạo thần lôi từ trên trời giáng xuống!

Oanh long!!!

Ba đạo thần lôi oanh sát trên thân Tam Tiêu.

Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu nhục thân tan nát, Vân Tiêu miệng phun thần huyết, thảm hại vô cùng.

Vân Tiêu kéo lê thân hình bị thương, vội vàng dùng Hỗn Nguyên Kim Đấu cuốn nguyên thần của Bích Tiêu và Quỳnh Tiêu vào trong.

Thấy cảnh này, Văn Trọng và những người khác kinh hãi đại biến.

Ngay cả Ô Vân Tiên đang tọa trấn cũng phải đứng bật dậy.

Huyền Đô đại pháp sư không hổ là thủ đồ của Lão Tử, lại có pháp lực đáng sợ đến thế.

Tam Tiêu chỉ trong một hiệp đã bị trấn áp, gần như vẫn lạc.

Lúc này trong thành Tây Kỳ, Khương Tử Nha mừng rỡ vô cùng: "Tu vi của Huyền Đô sư bác thật sự lợi hại, xem ra hôm nay đệ tử Tiệt Giáo phải chịu thiệt lớn rồi!" "Đệ tử Tiệt Giáo các ngươi không thông tạo hóa, chỉ giỏi oai môn tà đạo, hôm nay bần đạo đưa các ngươi lên bảng!" Huyền Đô đại pháp sư đã khai sát giới, tự nhiên sẽ không nương tay.

Hiện nay sĩ khí Tây Kỳ quá kém, nếu không đưa vài người lên bảng, e rằng sẽ không thấy được bất kỳ hy vọng nào.

Ngay lúc Huyền Đô đại pháp sư tế ra phất trần, định giết tới Tam Tiêu, giữa hư không chợt truyền đến vô lượng đạo âm.

Có đến hàng vạn tiên thần từ trên trời giáng xuống!

Dẫn đầu chính là Đa Bảo đạo nhân.

Đệ tử Tiệt Giáo, vạn tiên triều bái, cục diện này chấn nhiếp lục hợp, thiên địa chấn kinh.

Khí thế khủng bố từ hư không áp xuống, cả Tây Kỳ đều run rẩy dưới sức mạnh này.

"Huyền Đô, uy phong thật lớn, cậy vào tu vi mà hành hung như vậy sao!" "Hôm nay tại thành Tây Kỳ này, một quyết cao thấp thì thế nào!" Người nói chính là Đa Bảo đạo nhân, lúc này ánh mắt sắc lẹm nhìn về phía Huyền Đô đại pháp sư.

Huyền Đô nhìn chằm chằm Đa Bảo đạo nhân, trong ánh mắt thấu ra thanh khí hư vô phiêu miểu.

"Đa Bảo, ngươi tự cho tu vi bất phàm, đã đánh sát không ít đệ tử Tam Giáo, hôm nay nếu đưa thủ đồ của Tiệt Giáo lên Phong Thần Bảng, không biết sẽ là cục diện thế nào!" Huyền Đô đại pháp sư không hề có ý sợ hãi, đứng sừng sững trên quân doanh Tây Kỳ, phất trần trong tay tỏa ra những làn sương quang nhàn nhạt.

"Hôm nay, để bần đạo xem thử cái gọi là thủ đồ Nhân Giáo ngươi có được mấy phần đạo hạnh!" Đa Bảo nói xong, tay cầm pháp kiếm giết tới.

Cuộc đấu pháp giữa hai đại thủ đồ Nhân Giáo và Tiệt Giáo là chuyện lớn chấn động thiên vũ.

Trong quân doanh Tây Kỳ, Khương Tử Nha vẫn chau mày khóa chặt.

Hiện nay trong đại doanh Thành Thang, vạn tiên triều bái, tọa trấn giữa hư không, khí thế kia hãi hùng cực độ.

Chương 124

Nhìn lại Tây Kỳ hiện nay, những người có thể phái lên dùng được không còn nhiều.

Di Lặc Phật dường như nhìn thấu tâm tư của Khương Tử Nha.

"Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề Phật Chủ đã vận dụng đại pháp lực, các phương tiên thần sẽ tới trợ lực, Tử Nha không cần lo lắng, lần này ngay cả Hạo Thiên chân đế, Nữ Oa nương nương cũng sẽ nhúng tay vào." Nghe Di Lặc Phật nói xong, Khương Tử Nha gật đầu.

"Hiện nay Dương Tiễn vẫn lạc, Hạo Thiên đại đế ra tay cũng là lẽ thường, chỉ là Nữ Oa nương nương vì sao cũng tham gia vào đại chiến phong thần!" Di Lặc Phật thản nhiên đạo: "Đế Tân chém thần tượng Nữ Oa, khiến khí vận của Nữ Oa bị tổn hại, nay Đế Tân là đệ tử Tiệt Giáo, Nữ Oa làm sao không giận." "Chư thiên Thánh nhân đều sư xuất hữu danh, việc tiêu diệt Thành Thang chỉ trong tầm tay thôi." Nghe Di Lặc Phật nói như vậy, sắc mặt Khương Tử Nha hơi định lại được một chút, Thánh nhân ra tay thì đáng sợ dường nào.

Huống chi là sáu vị Thánh nhân.

Khương Tử Nha lại nói: "Dù cho môn hạ Thông Thiên giáo chủ có vạn tiên triều bái, bản thân tu vi thông thiên triệt địa, liệu có ngăn nổi sáu vị Thánh nhân hay không?

Kiếp này Tây Kỳ ta có thể tiêu dao rồi!" Thế thiên hành đạo, quả nhiên được vạn bàn khí vận gia trì.

Khương Tử Nha trong lòng mừng rỡ, cuối cùng cũng thấy được một tia sinh cơ trong tuyệt vọng.

Lúc này trên chư thiên, sáu đại Thánh nhân Thiên Đạo tề tựu, trừ bỏ tình huống ở Tử Tiêu Cung ra thì đây là thời khắc chưa từng có tiền lệ.

Hạo Thiên tâm tình cũng có phần kích động, tuy phải đối địch với Thông Thiên, nhưng nay các đại Thánh nhân Thiên Đạo khác cuối cùng cũng đã đặt mình vào chung một chiến tuyến.

"Lão Tử đạo hữu, tu hành của Huyền Đô quả nhiên bất phàm, chỉ là Đa Bảo đạo nhân được Thông Thiên coi trọng, e rằng không dễ đối phó như vậy!" Chuẩn Đề đạo nhân thử thăm dò.

Lão Tử mỉm cười nhẹ đạo: "Huyền Đô đã trảm nhị thi thành Chí Thánh, trong Hồng Hoang hiếm có địch thủ, một khi Đa Bảo đạo nhân bị trấn áp, Tiệt Giáo tuy vạn tiên triều bái, e rằng cũng không dám động thủ thêm một phân." "Bần đạo tự nhiên tin tưởng tu vi của Huyền Đô sư điệt, nhưng nếu Huyền Đô không địch lại thì phải làm sao!" "Đệ tử Tiệt Giáo tuy rằng vàng thau lẫn lộn, nhưng lần này Thông Thiên đã hạ thủ đoạn lớn, trên Bồng Lai tiên đảo ngay cả Hỗn Độn linh căn cũng tồn tại!

Đến con lợn cũng có thể tu thành Đại La Kim Tiên đấy!" Chuẩn Đề đạo nhân thở dài một tiếng, nhưng trong lòng lại tham lam không thôi.

Nguyên Thủy lúc này nói: "Đệ tử dưới trướng bần đạo đã tập kết đầy đủ, hàng ngàn đệ tử đời thứ ba hội tụ, chỉ chờ Chuẩn Đề đạo nhân đem ba vạn ức tăng chúng trong Phật quốc Tây Phương ra dùng một lần." Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng cười lạnh một tiếng, căn cơ của Nguyên Thủy đã bị diệt mất đại nửa, nay lại đánh chủ ý lên ba vạn ức tăng chúng của mình.

Nhưng đó là căn cơ của Tây Phương, nếu ba vạn ức tăng chúng xảy ra vấn đề, Tây Phương Giáo e rằng không còn tồn tại.

“Nguyên Thủy đạo hữu, ba vạn ức tăng chúng không kham nổi đại dụng, bần đạo đã mang theo ba vạn Tịch Diệt Thai Nguyên Phật của Tịch Diệt Phật quốc, ba vạn Tịch Diệt Thai Nguyên Phật đều có tu vi Đại La Kim Tiên, có thể trấn áp một phương.” Chuẩn Đề đạo nhân nói lớn, thể hiện sức mạnh lớn nhất.

“Dưới trướng bần đạo tuy chỉ có một đệ tử Huyền Đô, nhưng một mình Huyền Đô có thể địch nổi thiên quân vạn mã, Huyền Đô không mất, đại đạo có thể định!” Lão Tử cũng bày tỏ thái độ vào lúc này.

Lúc này Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn và Nguyên Thủy cùng nhìn về phía Hạo Thiên và Nữ Oa.

Rõ ràng hy vọng Hạo Thiên và Nữ Oa cũng góp một phần sức.

Nữ Oa diện sắc lãnh mạc, thấu ra vài phần sát cơ.

“Ngày xưa bản cung bổ thiên, có một khối đá bổ thiên rơi vào địa phủ, khối đá này đỉnh thiên lập địa, ẩn chứa khí khái thôn phệ thiên địa nhân, nay khối đá bổ thiên đó đã sơ kiến đoan nghê, bị Hậu Thổ kia luyện hóa thành cái gọi là Tam Sinh Thạch.” “Bản cung tự sẽ ngưng tụ pháp lực, giải trừ phong ấn trên Tam Sinh Thạch, lúc đó nó sẽ hóa thành Thôn Phệ Ma Thần, có thể sánh ngang với đỉnh phong Chuẩn Thánh!” Sau khi Nữ Oa nói xong, chư thần ai nấy đều gật đầu.

Nếu thật sự có thủ đoạn như vậy, e rằng trên chiến trường Tây Kỳ sẽ thực sự vô cùng đặc sắc.

Hạo Thiên nhìn các vị Thánh nhân, biết đã đến lượt mình.

Dưới trướng Hạo Thiên lúc này thực sự không có ai để dùng.

Các vị đại đế đều phải trấn áp bốn phương Thiên Đình, nắm giữ các chức vụ quan trọng.

Quan trọng là Hạo Thiên cũng không muốn đắc tội Thông Thiên

đến mức triệt để.

Trong đại kiếp vẫn cần có chỗ để xoay xở.

Dù sao phong thần đại kiếp cũng chỉ là chuyện của mấy vị Thánh nhân đang làm trò.

"Bản đế dưới trướng tuy không có đệ tử, cũng không có truyền thừa, nhưng bản đế có thể tách ra một đạo Ác thi, hóa thành Thừa Thiên Tử Vi Đại Đế!" Sau khi Hạo Thiên nói xong, mấy vị Thánh nhân đều hài lòng gật đầu.

Hạo Thiên có thể xuất một đạo Thiện thi, e là thành ý lớn nhất của Hạo Thiên rồi.

"Thiện!

Lần này chỉ cần Thông Thiên kia không can thiệp nhân quả, xem Tiệt Giáo làm sao giữ được giang sơn Thành Thang!" Chuẩn Đề đạo nhân cười vang, giọng nói thấu ra sự lãnh mạc vô tận.

Nguyên Thủy lúc này cũng lộ ra vẻ âm lãnh: "Nếu để Thông Thiên mất đi đệ tử Tiệt Giáo, không còn khí vận của Tiệt Giáo và Thành Thang, tu vi của Thông Thiên thì làm được gì, liệu có thể chu toàn với chúng ta được chăng?" Khi sáu vị Thánh nhân Thiên Đạo đang thi triển thủ đoạn, Thông Thiên cũng nhận được nhiệm vụ từ hệ thống. [Đinh!

Chúc mừng ký chủ đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.] [Đinh!

Kiểm trắc lục thánh hợp mưu, tham dự nhân quả phong thần.] [Lựa chọn 1: Thuận thiên ứng đạo, để lục thánh tiêu diệt đệ tử Tiệt Giáo, bản thân thoát khỏi Thiên Đạo, tiêu dao ngoài Đại Đạo.

Thưởng: Hỗn Độn Lôi Đình Kiếm.] [Lựa chọn 2: Đi ngược ý chí Thiên Đạo, cưỡng hành chúa tể phong thần đại kiếp, tiêu diệt Tây Kỳ, điên đảo sáu đại Thánh nhân Thiên Đạo.

Thưởng: Thái Sơ Thái Thủy Âm Dương Đồ Giám.] [Lựa chọn 3: Theo đạo trung dung, nghị hòa với sáu đại Thánh nhân Thiên Đạo, không can thiệp nhân quả đệ tử.

Thưởng: Hỗn Độn Linh Trì.] Thông Thiên tâm đầu nhất động, trong ba lựa chọn, cái thứ nhất là thuận thiên ứng đạo.

Để mặc cho nó tự nhiên phát triển, để sáu vị Thánh nhân Thiên Đạo tiêu diệt đệ tử Tiệt Giáo, Thông Thiên thì tiêu dao đại đạo không vướng bận, thoát ra ngoài Đại Đạo.

Như vậy cố nhiên có thể tiêu dao vô cùng, nhưng đệ tử môn hạ đều sẽ bị tống lên Phong Thần Bảng.

Mọi mưu tính trước đó chẳng phải đều là nói suông sao.

Không chỉ là phủ định Đại Đạo, mà còn là một sự chà đạp đối với đạo tâm.

Thông Thiên không hề do dự, trực tiếp chọn cái thứ hai.

Hiện nay phong thần đại kiếp đã tiến thêm một bước, cũng đến lúc thúc đẩy toàn cục.

Thông Thiên cảm thấy trong lòng có linh cảm, e rằng không chỉ đơn giản là sáu vị Thánh nhân Thiên Đạo ra tay, rất có khả năng Hồng Quân cũng sẽ âm thầm ra tay.

Thậm chí ngay cả Cửu U cũng có nhân quả trong đó.

E rằng cần phải bố trí thêm nhiều hậu thủ.

Thông Thiên đạp vỡ thiên địa, trực tiếp độn về phía Ngũ Trang Quán.

Lúc này trong Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên đại tiên đang lâm vào bế quan.

Lượng kiếp thiên địa đã tới, Trấn Nguyên đại tiên chỉ muốn giữ

mình trong sạch, không muốn can thiệp vào quá nhiều nhân quả thiên địa.

Nhưng lúc này, Thông Thiên đã đứng ngoài Ngũ Trang Quán.

"Trấn Nguyên Tử đạo hữu!" Truyền âm của Thông Thiên vang lên, cả núi Vạn Thọ đều rung chuyển bất an.

Trấn Nguyên Tử cau mày, cảm giác có một luồng khí tức vô pháp vô lượng đang tràn vào núi Vạn Thọ.

"Thì ra là Thông Thiên giáo chủ, đến Ngũ Trang Quán này có việc gì." Trấn Nguyên Tử thấy Thông Thiên, vội vàng mời Thông Thiên vào trong Ngũ Trang Quán.

Đối với Thông Thiên, Trấn Nguyên Tử khá kính sợ.

Thông Thiên thực sự trọng tình trọng nghĩa, không giống như các vị Thánh nhân khác hư ngụy.

"Bần đạo cũng không nói nhiều, lần này tới Ngũ Trang Quán, dùng một tin tức đổi lấy một lần ra tay của đạo hữu." Thông Thiên thần sắc thản nhiên, trực tiếp nói: "Tin tức chính là chân tướng năm xưa Hồng Vân vẫn lạc, nếu đạo hữu đồng ý, bần đạo có thể tặng thêm một tin tức nữa." "Tin tức!" Trấn Nguyên Tử cau mày, tuy cảm thấy Thông Thiên đến không có ý tốt, nhưng nghe Thông Thiên nói vậy, biết Thông Thiên e rằng thông hiểu không ít chân tướng năm xưa.

"Chính là tin tức vì sao đạo hữu không thể chứng đạo!" Nghe Thông Thiên nói lời này, Trấn Nguyên Tử sắc mặt đại biến.

"Nếu đạo hữu nói có lý, bần đạo ra tay cũng không sao!" Trong lòng Trấn Nguyên Tử có vài phần khẩn thiết, năm xưa Hồng Vân vẫn lạc, chết một cách không minh bạch.

Chương 125

Đến bây giờ Trấn Nguyên Tử vẫn chưa làm rõ được rốt cuộc Hồng Vân chết thế nào.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân là tri kỷ vạn năm, tình cảm hai người cực tốt, sau khi Hồng Vân vẫn lạc, đó cũng trở thành một tâm bệnh của Trấn Nguyên Tử.

Trấn Nguyên Tử vẫn hằng mong báo thù cho Hồng Vân.

Thông Thiên hơi gật đầu đạo: "Hồng Vân vẫn lạc, mặt ngoài là do Đông Hoàng Thái Nhất động thủ, thực chất là kế của Thiên Đạo, một đạo Hồng Mông Tử Khí kia vốn là chuẩn bị cho vị Thánh nhân thứ bảy của Thiên Đạo, rơi vào tay ai thì đó là một đạo sát kiếp cho người đó." "Năm xưa trong Tử Tiêu Cung có nhiều tiên nhân, những người có tư chất cường đại không hề ít, tư chất của Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng chín tầng trời, Yêu Hoàng Phục Hy, tư chất của Hồng Vân không được xuất chúng, ngay cả tư chất của đạo hữu cũng ở trên hắn!" Thông Thiên thở dài một tiếng đạo: "Chỉ là Hồng Vân sinh ra không có đại vận thiên địa, cũng không có trách nhiệm tại thân, cho nên là đối tượng bị Thiên Đạo vứt bỏ!" Sau khi Thông Thiên nói xong, ngoài Ngũ Trang Quán lôi đình ẩn hiện, dường như vì Thông Thiên nói toạc thiên cơ mà hiển hóa.

Thấy cảnh này, Trấn Nguyên Tử tâm thần đại chấn, kẻ thù mà hắn ngày nhớ đêm mong chính là Hồng Quân trên tầng không kia.

"Ha ha ha, hóa ra là như thế!

Đa tạ đạo hữu giải hoặc!" Tảng đá lớn trong lòng Trấn Nguyên Tử rơi xuống, nhưng lại không khỏi bi ai, nay đừng nói đến báo thù, ngay cả cơ hội nhìn thẳng vị kia cũng không có.

Hồng Vân vẫn lạc là do Thiên Đạo tính kế, bị Thiên Đạo vứt bỏ, cũng chỉ có thể trở thành quân cờ bị bỏ của Thiên Đạo.

Thậm chí ba ngàn khách trong Tử Tiêu Cung cũng đều là quân cờ của Hồng Quân mà thôi.

"Thôi được, bần đạo sẽ truyền tin tức thứ hai." Thông Thiên thản nhiên đạo: "Bần đạo chứng Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, lực lượng Thiên Đạo không thể trói buộc thần thức của bần đạo, công đức Thiên Đạo chính là sự trói buộc lớn nhất của đạo hữu." "Công đức Thiên Đạo là ngoại vật, với tư chất của đạo hữu, trong các tiên thiên thần thai linh của Hồng Hoang có thể xếp trong top 10, chứng đạo chỉ trong sớm chiều, không ngờ đạo hữu lại lập hạ Địa Tiên Chi Tổ, có được công đức Thiên Đạo nhưng lại trở thành xiềng xích lớn nhất." "Công đức Thiên Đạo cũng là một cách khốn tỏa nhân tâm, đó chính là trò lừa bịp công đức Thiên Đạo!" Trò lừa bịp công đức!

Thông Thiên cũng chẳng buồn giải thích, loại chuyện này nếu cưỡng ép giải thích sẽ càng bôi càng đen, lợi hại trong đó nếu Trấn Nguyên Tử có thể hiểu thì chỉ trong sớm chiều.

Nếu không hiểu thì sẽ giống như Lão Tử vậy, coi như không thấy.

"Bần đạo lời đã tận ở đây, trên chiến trường Tây Kỳ, đạo hữu ra tay một lần, lần nhân quả này lập tức tiêu tan." Dứt lời, Thông Thiên chuẩn bị xoay người rời đi.

"Thông Thiên đợi đã!!" Trấn Nguyên Tử dường như đã hạ quyết định, nhìn về phía Thông Thiên.

"Tiệt Giáo tự tìm lấy một tia sinh cơ mà lập, bần đạo nay tuy ở trong thiên địa lồng lộng nhưng lại không nơi nương tựa, như phù bình trên biển cả, sau này cuối cùng cũng sẽ luân lạc thành chó săn của Thiên Đạo." "Hồng Vân sao có thể chết trắng như vậy, Trấn Nguyên Tử ta nguyện bái nhập Tiệt Giáo, tự đương nghịch thiên cải mệnh,

làm nên một phen sự nghiệp giữa thiên địa!" Trấn Nguyên Tử quỳ xuống, khấu đầu trước Thông Thiên.

Ba quỳ chín lạy, hành chính lễ.

Thông Thiên lúc này tâm thần đại chấn, Trấn Nguyên Tử bái nhập Tiệt Giáo, khí vận Tiệt Giáo đại tăng.

Sau lưng Trấn Nguyên Tử còn có cả một mạch Địa Tiên.

Phải biết rằng Hậu Thổ cũng từng muốn thu Trấn Nguyên Tử về dưới trướng.

Không ngờ hôm nay Trấn Nguyên Tử lại chủ động bái nhập môn hạ Tiệt Giáo.

Thật là niềm vui ngoài ý muốn.

"Thiện!" Thông Thiên nâng Trấn Nguyên Tử dậy, "Đạo hữu xuất thân bất phàm, với cảnh giới Chí Thánh, đã bái nhập Tiệt Giáo, bần đạo cũng không từ chối." Thông Thiên đạo: "Nay trong Tiệt Giáo đã có Phó giáo chủ Đa Bảo, đạo hữu đã nhập Tiệt Giáo, sẽ là Phó giáo chủ Tiệt Giáo, chỉ đứng sau bần đạo." "Đây là Khai Thiên chí bảo Hỗn Độn Chung, tặng cho ngươi phòng thân." Thông Thiên nói xong, tặng Hỗn Độn Chung ra.

"Đa tạ giáo chủ." Trấn Nguyên Tử cũng không từ chối, hiểu rõ Thông Thiên nay đã là Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, hạng chí bảo như Hỗn Độn Chung vị tất đã thực sự để vào mắt.

Trong Ngũ Trang Quán, sau khi Trấn Nguyên Tử bái nhập Tiệt Giáo, tâm thái cũng đã phát sinh chuyển biến.

"Lần tranh đoan Tây Kỳ này, đệ tử tự đương dốc hết tâm lực." Trấn Nguyên Tử nhận Hỗn Độn Chung, trực tiếp triệu hoán Địa Sát Thập Nhị U Đế, bay về phía Tây Kỳ.

Địa Sát Thập Nhị U Đế, mỗi một người đều cực kỳ cường hoành, chỉ cần một người không chết thì các U Đế khác vĩnh hằng bất diệt.

Đó chính là cơ sở của mạch Địa Tiên.

Lúc này trên chiến trường Tây Kỳ, Đa Bảo đạo nhân và Huyền Đô đại pháp sư khai chiến.

Tu vi Huyền Đô đại pháp sư vẫn ở trên Đa Bảo đạo nhân.

Nhưng pháp bảo trong tay Đa Bảo đạo nhân rất nhiều, nhất thời hai người khó phân cao thấp.

Đa Bảo đạo nhân tay cầm Thí Thần Thương, Thượng Thanh chân khí tán ra giữa hư không, mỗi một kích đều thấu ra sát cơ cực kỳ đáng sợ.

Huyền Đô đại pháp sư tu hành Đan Đạo, có chí bảo Tử Kim Hồ Lô.

Tử Kim Hồ Lô là cực phẩm tiên thiên linh bảo, ẩn chứa Tiên Thiên Thần Thai Hỏa, tùy ý thúc động sẽ có Tiên Thiên Thần Thai Hỏa bùng phát, cực kỳ đáng sợ.

Hai người trước thành Tây Kỳ giết đến mức sơn hà dao động.

Chư thần đăm đăm nhìn hai người đấu pháp, ai nấy đều hãi hùng vô cùng.

Thủ đồ hai giáo quả nhiên nội hàm thâm thúy cực điểm.

Oanh long!!

Thí Thần Thương chém ra, trực tiếp trấn sát trên Tử Kim Hồ Lô, dâng lên ức vạn sát cơ.

Đa Bảo lúc này cũng âm thầm kinh hãi, Huyền Đô đại pháp sư quả nhiên không hổ là thủ đồ của Lão Tử, pháp lực cường hoành vô cùng.

Nếu không phải gần đây có nhiều tạo hóa, e rằng hôm nay Đa Bảo không phải đối thủ của Huyền Đô đại pháp sư.

Đan Đạo tu hành chính là Ngũ Hành Đại Đạo, trong đó ẩn chứa vô lượng ngũ hành bản nguyên.

Mỗi một viên Kim Đan đều có tác dụng cực kỳ đáng sợ.

Tùy ý tế ra sẽ có vô lượng thần đạo biến hóa.

Đa Bảo nắm giữ Thí Thần Thương cùng các sát lục thánh bảo khác, không cần những thần thông cực kỳ phức tạp, chỉ cần tế thương này ra là thủ đoạn cường hãn nhất.

Hai người sát phạt quả đoạn, đánh đến thiên hôn địa ám.

Đánh lâu không hạ, cả hai đều không nóng nảy.

Cảnh giới Chuẩn Thánh muốn phân thắng bại không hề dễ dàng như vậy.

"Phần luyện thiên địa!" Đột nhiên, Huyền Đô đại pháp sư nắm giữ Tử Kim Hồ Lô đánh vào hư không.

Một thời không vô cùng vô cực hiển hóa, mưa lửa ngập trời từ trên trời giáng xuống.

Chính là Tiên Thiên Thần Thai Hỏa, có thể thiêu đốt nguyên thần của con người, đáng sợ đến cực điểm.

Thần hỏa vô cùng khốn tỏa Đa Bảo đạo nhân ở bên trong, từng đạo quang vụ rơi xuống hòng khốn sát Đa Bảo đạo nhân.

Đa Bảo lúc này hừ lạnh một tiếng, tự nhiên sẽ không để Huyền Đô đại pháp sư được như ý.

Thí Thần Thương trong tay hội tụ sát mang chưa từng có!

Một thương đâm ra, càn khôn loạn động, trực tiếp đâm thẳng về

phía Tử Kim Hồ Lô kia.

Một thương này gần như đã vận dụng toàn bộ pháp lực, kèm theo hắc quang ngập trời bùng nổ, khí thế khủng bố nện mạnh vào Tử Kim Hồ Lô.

Oanh long!!!

Huyền Đô đại pháp sư lùi lại mấy bước giữa hư không, khóe miệng rỉ ra từng tia tiên huyết.

Tử Kim Hồ Lô chỉ là cực phẩm tiên thiên, nhưng Thí Thần Thương lại là tiên thiên chí bảo, hai bên đấu pháp rõ ràng Huyền Đô đại pháp sư chịu thiệt.

Kèm theo hỏa vực ngập trời tan vỡ, Đa Bảo đạo nhân tự nhiên thừa thắng xông lên.

Thí Thần Thương quán triệt hư không, từng đạo thương mang chém giết xuống.

Chương 126

Hoa lạp!!!

Thương mang chói mắt chém về phía mi tâm của Huyền Đô đại pháp sư.

Nếu bị trảm trúng, với tu vi của Huyền Đô đại pháp sư cũng sẽ bị trấn sát.

Thấy Huyền Đô sắp bị trảm trúng, Huyền Đô đại pháp sư lật tay một cái, dưới chân xuất hiện một phương bồ đoàn.

Bồ đoàn hiện ra hai màu âm dương, giống như lưỡng nghi bát quái, thấu ra vô cùng Tiên Thiên Thần Thai Vận, chính là chí bảo Thủy Hỏa Bồ Đoàn của Lão Tử.

Sau khi tế bảo vật này ra, pháp lực của Huyền Đô đại tăng, phong mang của Thí Thần Thương cũng bị Thủy Hỏa Bồ Đoàn chặn lại.

"Nếu không cậy vào sự sắc bén của pháp bảo, sao có thể làm ta bị thương!" Huyền Đô đại pháp sư lúc này pháp lực bùng phát, như triều như hải.

Chỉ thấy Huyền Đô đại pháp sư lật tay, Tử Kim Hồ Lô oanh nhiên mở ra, hút về phía Đa Bảo đạo nhân.

Sức mạnh thôn phệ ngập trời bùng phát, muốn thôn phệ tất cả bản nguyên vào trong đó.

"Ha ha ha!" Đa Bảo đạo nhân phóng túng đại tiếu, "Cậy vào pháp bảo sắc bén thì đã sao, chỉ chứng tỏ nội hàm của Nhân Giáo quá nông cạn!" Nhìn thấy khí thôn phệ khủng bố tán ra, Đa Bảo đạo nhân không làm thì thôi, đã làm thì làm cho trót, trực tiếp độn vào trong Tử Kim Hồ Lô.

Thấy Đa Bảo đạo nhân chủ động độn vào Tử Kim Hồ Lô, Huyền Đô đại pháp sư mừng rỡ vô cùng.

"Đúng là tự chui đầu vào lưới, một khi tiến vào Tử Kim Hồ Lô sẽ không còn nửa điểm sinh cơ, dù có Thí Thần Thương cũng đừng hòng phá ra!" Huyền Đô tâm thần chấn động, không ngờ Đa Bảo lại làm vậy.

Nhưng chỉ một lát sau, Huyền Đô đại pháp sư nhận ra có điều gì đó không ổn.

Cả Tử Kim Hồ Lô bắt đầu run rẩy, một luồng sát cơ không thể tưởng tượng nổi oanh nhiên bùng phát.

Sau đó cả Tử Kim Hồ Lô nổ tung trong nháy mắt, bốn đạo sát cơ thông thiên triệt địa tán ra bốn phía.

Một phương đại trận không thể tưởng tượng nổi oanh nhiên hiển hóa, bốn đạo quang trụ từ hư không oanh nhiên rơi xuống.

Trong khoảnh khắc, Huyền Đô đại pháp sư bị hất văng xa hàng triệu trượng, toàn thân run rẩy, phun ra một ngụm máu ứ.

"Chính là Tru Tiên Trận!" Trong lòng Huyền Đô đại pháp sư một trận ngỡ ngàng, không ngờ Đa Bảo đạo nhân có thể bày ra Tru Tiên Trận.

E rằng cục diện đã rơi vào thế bị động rồi.

Kèm theo Tru Tiên Trận giáng xuống, rơi về phía cổng thành Tây Kỳ.

Không biết có bao nhiêu binh tướng Tây Kỳ bị cuốn vào trong đó, sinh sinh mất mạng.

Khương Tử Nha vội vàng dẫn binh sĩ thối lui về phía sau.

Theo sát cơ của trời đất không ngừng hội tụ, uy lực của Tru Tiên

Trận ngày càng đáng sợ.

Đa Bảo tọa trấn ở trung tâm, dẫn dắt uy lực của Tru Tiên Trận ra.

"Trận này đáng sợ, không phải sức một người có thể địch!" Huyền Đô đại pháp sư nhìn chằm chằm Tru Tiên Trận, biết với pháp lực của mình không thể một mình phá vỡ.

"Trận này phá thế nào!" Khương Tử Nha nhịn không được hỏi, sát cơ kinh người khiến ngay cả Huyền Đô đại pháp sư cũng không ngăn được, giản trực có phần đáng sợ.

"Trận này nếu Thánh nhân tế ra thì phi tứ thánh bất khả phá, nếu Đa Bảo tế ra thì e rằng cần bốn vị đỉnh phong Chuẩn Thánh!" Huyền Đô đại pháp sư đưa ra cách phá trận.

Nhưng hiện nay trong thành Tây Kỳ, đỉnh phong Chuẩn Thánh chỉ có Di Lặc Phật và Huyền Đô đại pháp sư.

Nhìn phạm vi Tru Tiên Trận ngày càng lớn, không bao lâu nữa sẽ bao trùm cả thành Tây Kỳ.

Lúc đó dù có vạn bàn thủ đoạn cũng vô dụng.

"Bần đạo có thể vào một cửa, chỉ còn dư lại ba cửa, không biết ai có thể vào." Huyền Đô nhìn chư thần trong thành Tây Kỳ, nhịn không được hỏi.

Di Lặc Phật gật đầu đạo: "Bần đạo có thể vào Tru Tiên môn." "Bản đế là Thừa Thiên Tử Vi Đại Đế, có thể vào Tuyệt Tiên môn." Vào lúc này, một vị thần linh giáng xuống.

Vị thần linh này tay cầm bảo kiếm, thân mặc thần giáp, quang thái đoạt mục, khí thế kinh nhân.

Chính là Thừa Thiên Tử Vi Đại Đế!

Sắc mặt Huyền Đô đại pháp sư biến đổi, người khác nhìn không

ra nhưng Huyền Đô có chút nhãn lực.

Đây chính là Ác thi của Hạo Thiên, không ngờ Hạo Thiên lại phái cả Ác thi ra.

Sau Hạo Thiên, một đạo đạo âm lãnh mạc cực điểm truyền xuống.

"Ta có thể vào Lục Tiên môn!" Sau khi đạo âm rơi xuống, thậm chí ngay cả nhóm người Huyền Đô cũng không nhìn rõ, đã biến mất tại chỗ.

Sinh linh này không có bất kỳ cảm tình nào, nhưng lại mang theo một loại ma tính diệt tuyệt hết thảy.

Ngay cả Huyền Đô đại pháp sư cũng đại vi kinh hãi, không ngờ sẽ có sinh linh đáng sợ như vậy.

"Vị tiên thần vừa rồi là ai!" Di Lặc Phật nhịn không được hỏi.

Tử Vi Đại Đế hơi gật đầu đạo: "Vị vừa rồi là do một khối đá ma tính trong Cửu U hóa thành, trong đó ký thác một tia nguyên thần của Nữ Oa nương nương, tương đương với Thiện thi của Nữ Oa nương nương." "Nhưng ma tính lại thâm trọng đến vậy." Di Lặc Phật rõ ràng có chút kinh ngạc.

"Chuyện không nên hỏi thì đừng hỏi." Tử Vi Đại Đế nói xong, trực tiếp xoay người vào Tru Tiên Trận.

Di Lặc Phật nhất thời không biết nói gì cho phải.

Huyền Đô đại pháp sư gật đầu đạo: "Nhân quả của Thánh nhân liên lụy đến thiên cơ, biết nhiều quá cũng chẳng có ích gì." "Thiện!" Di Lặc Phật nói xong cũng bước vào Tru Tiên Trận.

Lúc này trong Cửu U.

Mạnh Bà đang tọa trấn trên Hoàng Tuyền chợt mở mắt.

"Nữ Oa thế mà lại lấy Tam Sinh Thạch đi, vật này liên lụy đến

nhân quả luân hồi, duyên phận ba đời, nhưng vì tiên thiên ma tính ở bên trong, Nữ Oa chấp chưởng số nhân quả, với Cửu U ta cũng có vài phần liên quan.” Mạnh Bà vốn là do Thiện thi của Hậu Thổ hóa thành, Tam Sinh Thạch vốn được Nữ Oa đặt ở địa phủ để cai quản, mưu đồ dùng nước sông Vong Xuyên để trấn áp ma tính bên trong.

Lại đem tiên thiên nhân duyên ký thác vào đó.

Nhưng lúc này, Mạnh Bà lại phát hiện Nữ Oa đã chủ động đánh thức ma tính bên trong, thậm chí còn ký thác một tia nguyên thần vào đó.

“Xem ra đại nghiệp phong thần, các vị Thánh nhân đều hiểu rõ sức nặng của nó!” Mạnh Bà thở dài một tiếng.

Lúc này trong đại điện Cửu U, Hậu Thổ đã mở mắt sau khi bế quan.

Trong Bình Tâm điện rộng lớn chỉ có một mình Hậu Thổ.

Hiện nay sáu vị Thánh nhân Luân Hồi đã xuất hiện hai vị.

Hậu Thổ rõ ràng đang thôi diễn vị trí của các vị Thánh nhân Luân Hồi còn lại.

Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử vốn có duyên phận khá sâu với Cửu U, Hậu Thổ thậm chí định trao vị trí Đạo chủ Thiên Nhân Đạo trong Lục Đạo Luân Hồi cho hắn.

Tiếc thay, Thông Thiên đã đi trước một bước.

Nay Trấn Nguyên Tử bái nhập Tiệt Giáo.

Cảm ứng minh minh trong lòng Hậu Thổ cũng biến mất.

Trong khi Hậu Thổ đang âm thầm thở dài, Minh Hà lão tổ lúc này bay vào.

Chương 127

“Hậu Thổ nương nương, Thiên Đạo truyền tin tức, nếu phong thần đại kiếp mà Tây Kỳ không địch lại, Hậu Thổ nương nương cần phải ra tay ngăn cản một kiếp cho Tây Kỳ!” “Sau một kiếp, Cửu U thiếu nợ nhân quả Thiên Đạo cũng sẽ được kết thúc.” Minh Hà lão tổ có chút khó xử nói.

Nếu muốn ngăn cản một kiếp cho Tây Kỳ thì phải đối địch với Thông Thiên.

Minh Hà lão tổ và Thông Thiên vốn tư hạ cũng có vài phần tình phân.

Nếu thật sự phải xé rách mặt thì lúc đó ai cũng không dễ nhìn.

Hậu Thổ hơi gật đầu: “Thiên địa bất vi, Thông Thiên là một dị loại, phi ngã tộc loại kỳ tâm tất dị, Minh Hà hẳn phải hiểu rõ điều này.” “Thông Thiên không theo Thiên Đạo, không theo Cửu U, độc lập ngoài lục giới, nếu hắn chỉ giữ mình trong sạch thì thôi, nay lại chấp chưởng Tiệt Giáo, phân chia mất ba thành khí vận thiên địa, Thông Thiên tất nhiên sẽ trở thành trở ngại của hai giới.” “Nay pháp đạo Cửu U chưa vẹn toàn, có thể lợi dụng Thông Thiên để chu toàn với Thiên Đạo.” “Nếu pháp đạo Cửu U tề toàn, Luân Hồi Đại Đạo sẽ lột xác, Địa Đạo có thể kháng hành Thiên Đạo, lúc đó ý nghĩa tồn tại của Thông Thiên còn được bao nhiêu.” Hậu Thổ thản nhiên nói.

Minh Hà lão tổ thở dài một tiếng, Hậu Thổ đứng trên tầng thứ của cả thiên địa để xem xét.

Quả nhiên là đạt đến cảnh giới này đều đại đạo vô tình.

Chỉ cân nhắc nhân quả, không có quá nhiều tình phân ở trong đó.

Minh Hà lão tổ nay đã thành Thánh nhân Cửu U, tự nhiên sẽ không trái ý chí của Cửu U.

"Hồng Quân đã cần phải ngăn cản một kiếp cho Tây Kỳ, nếu tình huống có biến, bản cung tự sẽ ra tay." "Bản cung tính ra Thánh nhân Thiên Đạo Nữ Oa sẽ có một tràng đại kiếp, tràng đại kiếp này cực kỳ đáng sợ, thậm chí sẽ ba cập đến thánh vị của nàng." "Nếu có khả năng, bản cung sẽ ra tay, thu nàng về Cửu U, trở thành Cộng Thánh của hai đạo thiên địa!" Hậu Thổ đưa ra một tin tức kinh người.

Tính ra Nữ Oa sẽ có một tràng đại kiếp.

Minh Hà lão tổ trong lòng kinh ngạc, Lục Đạo Luân Hồi giỏi về thuật thôi diễn, Hậu Thổ nương nương cũng có năng lực như vậy.

"Nữ Oa vốn có liên quan cực lớn tới Cửu U, e rằng việc Tam Sinh Thạch chấp chưởng nhân duyên giúp Nữ Oa có thể chia phần công đức địa phủ, nương nương đã sớm có tính toán rồi phải không!" Minh Hà lão tổ trong lòng giật thảy, lúc này mới phát hiện Hậu Thổ không hề chí thuần chí thiện như trong tưởng tượng, ít nhất là ở phương diện tính kế này thì đáng sợ cực điểm.

"Nay Hậu Nghệ đã quy về địa phủ, bản cung định để hắn trấn áp Địa Ngục Đạo, làm Đạo chủ Địa Ngục Đạo." Hậu Thổ thản nhiên nói.

Minh Hà lão tổ gật đầu đạo: "Hậu Nghệ vốn là thân Đại Vu, tạo hóa phi phàm, nay một triều tỉnh ngộ lại có công phá thiên, dù có lấy lực chứng đạo cũng có hy vọng, nếu có thể bái nhập Địa Ngục Đạo sẽ có tạo hóa vô biên." "Thiện!" Hậu Thổ gật đầu đạo: "Chỉ là tâm thần Hậu Nghệ chưa yên, dường như còn tâm ma chưa trừ, việc này chỉ có thể sau này tính kế lâu dài." "Hãy đi tới Tây Kỳ, quan sát chiến trường, tộc A Tu La có thể rời khỏi Cửu U." Sau khi Hậu Thổ nói xong thì biến mất tại chỗ.

Minh Hà lão tổ dẫn theo vài tinh nhuệ tộc A Tu La bay ra ngoài Cửu U.

Trên không Tây Kỳ, Tru Tiên Trận giáng xuống.

Một mình Đa Bảo đạo nhân chấp chưởng Tru Tiên Trận, trấn áp vô lượng phương viên.

Tru Tiên tứ môn la liệt giữa không trung, khí thế khủng bố tán ra bốn phía.

Toàn bộ bầu trời Tây Kỳ thấu ra khí tức vô cùng vô lượng.

Trận này một khi giáng xuống sẽ ngưng tụ sát cơ của toàn Hồng Hoang, thực sự đáng sợ vô cùng.

"Sư huynh diễn hóa trận này đã có được vài phần uy phong của lão sư năm xưa!" Vô Đương Thánh Mẫu nhịn không được khen ngợi.

Vân Tiêu cũng gật đầu: "Với tu vi hiện nay của đại sư huynh, chấp chưởng trận này không thành vấn đề, hôm nay Tây Kỳ nhất định bị công phá." Nghe Vô Đương Thánh Mẫu và Vân Tiêu nói vậy, Ô Vân Tiên lại lắc đầu.

"E rằng cục diện không đơn giản như vậy, nhiều Thánh nhân Thiên Đạo ra tay, mấy vị vừa độn vào trong trận đều là những tồn tại số một số hai giữa thiên địa." "Nếu bần đạo đoán không lầm, trong đó khẳng định có Thiện thi của Thánh nhân." Ô Vân Tiên chinh chiến đã nhiều năm, tọa trấn trung quân, tự nhiên hiểu rõ nông sâu trong đó.

"Tru Tiên Trận tuy tứ thánh bất khả phá, nhưng bốn người tiến vào tu vi đều không đơn giản, chúng ta hãy bày sẵn trận thế, đề phòng tình huống có biến!" Kim Linh Thánh Mẫu lúc này phân phó.

"Thiện!" Quy Linh Thánh Mẫu gật đầu, "Sắc trời u ám, biến hóa khôn lường, nhân quả trong đó ai cũng không dám quyết đoán, chúng ta cẩn thận là trên hết!" Trong Tru Tiên Trận, Tru Tiên môn là hung

hiểm nhất, Tuyệt Tiên môn cơ xảo đa biến, Lục Tiên môn tuyệt sát vạn vật, Hãm Tiên môn ngưng trọng thâm thúy.

Tru Tiên trận đồ trấn áp hư không, tỏa ra ánh hào quang vô tận.

Từng đạo phù văn lấp lánh, thấu ra Tiên Thiên Thần Thai Vận cực kỳ cường hoành.

Nếu Thông Thiên trì trận, Tru Tiên Trận sẽ là Tru Tiên tứ môn cùng xuất hiện, trấn áp tứ phương thiên địa.

Nay dưới sự gia trì pháp lực của Đa Bảo, Tru Tiên Trận chẳng qua chỉ có bốn đạo quang trụ mà thôi.

Nhưng dù sao Tru Tiên Trận cũng là đẳng cấp tiên thiên chí bảo.

Di Lặc Phật vừa bước chân vào đã cảm thấy áp lực to lớn.

Lúc này Trượng Lục Kim Thân của Di Lặc Phật mở ra, miễn cưỡng dùng pháp lực oanh sát về phía trận nhãn.

Di Lặc Phật tiến vào Tru Tiên môn, nơi hung hiểm nhất trong Tru Tiên Trận.

Thần thông mà Di Lặc Phật tu hành là Chưởng Trung Phật Quốc, một pháp một thiên địa, một niệm một thế giới.

Nhưng trong hoàn cảnh này, không gian có thể phát huy rất hạn chế.

Di Lặc Phật lúc này cũng chỉ có thể miễn cưỡng kháng hành.

Huyền Đô đại pháp sư ở trong Hãm Tiên môn, với tu vi Kim Đan Đại Đạo vẫn có thể miễn cưỡng chống đỡ.

Chỉ là nay Tử Kim Hồ Lô đã hủy, dựa vào Thủy Hỏa Bồ Đoàn chỉ có thể phòng ngự chứ không thể chính diện ngạnh kháng với Hãm Tiên Kiếm!

Huyền Đô đại pháp sư ở trong trận pháp dòm ngó sự huyền diệu của trận pháp, mưu đồ tìm kiếm cơ duyên phá trận.

Cũng vào lúc đó, trong Tru Tiên Trận truyền đến một trận chấn động kịch liệt.

Trong Lục Tiên môn và Tuyệt Tiên môn bùng phát khí thế khủng bố.

Luồng khí thế này chấn động lục hợp, quán triệt vô lượng thời không.

Rõ ràng Thôn Phệ Ma Thần và Thừa Thiên Tử Vi Đại Đế đã bộc phát tu vi khủng bố.

Sắc mặt Đa Bảo đạo nhân biến đổi, toàn thân chấn động.

Lúc này mới hiểu ra người nhập trận e là không đơn giản.

Vốn dĩ uy lực của Tru Tiên Trận cuốn vào đại quân Tây Kỳ đã nghiền nát hàng vạn đại quân.

Nhưng lúc này Đa Bảo đạo nhân buộc phải thu gọn đại trận để đối phó với mấy người kia.

"Tru Tiên Lục Thần!" Đa Bảo đạo nhân phun ra một ngụm tâm huyết, đem toàn bộ uy lực của đại trận điều động về phía Tru Tiên môn.

Tu vi của Di Lặc Phật thấp nhất, rõ ràng là một điểm đột phá.

Lúc này Di Lặc Phật vạn đao xuyên thân, Tru Tiên kiếm khí khủng bố quán triệt xuống, oanh sát trên Kim thân.

Trong lúc cấp bách, Di Lặc Phật tế ra một lọng hoa ngũ sắc.

Trên lọng hoa chứa đựng huỳnh quang ngũ sắc, thấu ra tiên thiên phật khí.

Nhưng cả Tru Tiên Trận đều bị điều động, đáng sợ biết bao, lọng hoa không chống đỡ nổi một thuấn gian đã bị đánh nổ.

Oanh long!!!

Vô số kiếm khí trực tiếp trảm vào tâm thần Di Lặc Phật.

Theo Trượng Lục Kim Thân tan nát, Di Lặc Phật lúc này đã rơi vào tuyệt cảnh.

"Trận này đáng sợ quá, mạng ta tuyệt rồi!" Di Lặc Phật lúc này tuyệt vọng đến cực điểm, từng đạo kiếm khí trảm vào nhục thân, chút bản nguyên cuối cùng cũng sắp bị ma diệt.

Nghĩ đến đây, Di Lặc Phật bi phẫn vô cùng, trong lòng bàn tay hiện ra ức vạn Phật quốc, thế mà trong nháy mắt oanh nhiên dẫn nổ.

Nhục thân của Di Lặc Phật cũng trong một khắc oanh nhiên tự bạo.

Chương 128

Oanh long!!!!

Trong Tru Tiên môn, Tru Tiên kiếm loạn chiến, cả trận pháp đều bị lay động.

Những người còn lại dường như nắm bắt được một khế cơ nào đó, đánh ra vô lượng pháp lực vào trong trận pháp.

Không đầy một thuấn gian, cả Tru Tiên Trận đều rung chuyển.

Chỉ nghe thấy một trận tiếng rồng ngâm khủng bố quán triệt thiên vũ, chín ức thần lôi trong một khắc oanh nhiên nổ tung.

Vô tận thời không đều trong một khắc này tan thành mây khói.

Cũng vào lúc này, cả Tru Tiên Trận đều bị đánh nát.

Đa Bảo đạo nhân miệng phun thần huyết, từ hư không ngã xuống.

Tru Tiên tứ kiếm rơi lả tả trên đất, Tru Tiên kiếm bị Huyền Đô đại pháp sư thu mất, Thôn Phệ Ma Thần nắm giữ Lục Tiên kiếm, hai thanh kiếm còn lại rơi vào tay Thừa Thiên Tử Vi Đại Đế.

Huyền Đô lúc này sắc mặt trắng bệch, rõ ràng phá trận cũng đã tốn không ít cái giá lớn.

Tử Vi Đại Đế cũng bị đứt một cánh tay, lúc này đang phục hồi.

Thôn Phệ Ma Thần thì không ngừng thôn phệ sát cơ tàn lưu của Tru Tiên Trận, dường như căn bản không quan tâm đến những biến hóa bên ngoài.

Trong thời không chư thiên, Chuẩn Đề đạo nhân thần sắc mờ mịt, Di Lặc Phật vẫn lạc, lúc này đã lên Phong Thần Bảng!

Tây Phương Giáo lại mất đi một chủ lực.

“Di Lặc Phật chết cũng xứng đáng, đã lay động được cả Tru Tiên Trận, nếu không bốn người muốn phá Tru Tiên Trận e rằng cần tốn không ít thủ đoạn!” Nguyên Thủy nhịn không được tặc lưỡi kinh thán.

Lão Tử cũng gật đầu: “Nay trong tay Thông Thiên thiếu mất Tru Tiên tứ kiếm, đây là một chuyện tốt, không có Tru Tiên tứ kiếm, sự uy hiếp của Thông Thiên ít nhất cũng giảm đi ba thành.” Trong mắt chư thần, rõ ràng sự uy hiếp của Tru Tiên tứ kiếm là cực lớn.

“Hôm nay chúng ta liên thủ, khí vận thiên địa đều ở trên thân ta, đại quân Tiệt Giáo e là không ngăn được!” Nữ Oa trong lòng cười lạnh không thôi, Thông Thiên mưu đồ nghịch thiên, điên đảo đạo thống của sáu vị Thánh nhân Thiên Đạo, để xem thủ đoạn của sáu vị Thánh nhân Thiên Đạo ra sao.

Tiếp Dẫn đạo nhân cũng chỉ thở dài một tiếng, nay Di Lặc Phật đã lên Phong Thần Bảng, lại hời cho Hạo Thiên rồi.

Lúc này trong quân Tây Kỳ.

Tru Tiên Trận bị phá, sĩ khí đại tăng.

Khương Tử Nha mừng rỡ vô cùng, cục diện bế tắc bấy lâu cuối cùng cũng xuất hiện chuyển cơ.

“Đại quân Tây Kỳ thế thiên hành đạo, hôm nay Tru Tiên Trận đã bị phá, chúng ta sát nhập vào quân Thương Trụ!” Khương Tử Nha tay cầm Đả Thần Tiên, tiên phong trùng kích ra ngoài.

Phía sau hàng loạt chiến tướng như triều dâng tràn ra.

Lúc này Văn Trọng cười lạnh hai tiếng.

Khương Tử Nha tưởng phá được Tru Tiên Trận là có thể chiếm được tiên cơ.

Lại không biết Tiệt Giáo chỉ mất đi Tru Tiên tứ kiếm chứ chưa vẫn lạc một người nào.

Phía Khương Tử Nha thì Di Lặc Phật đã vẫn lạc, đó là đại năng Chuẩn Thánh!

"Trảm Hoàng Long chân nhân để tế thiên!" Văn Trọng ra lệnh một tiếng, Hoàng Long chân nhân bị chém đầu ngay lập tức.

Máu của Hoàng Long chân nhân dùng để tế tự tam quân.

Đại quân Thương triều như triều dâng nghênh chiến.

Trong nháy mắt, trên chiến trường tiếng giết rung trời, trống trận dồn dập.

Những cuộc sát phạt này là chuyện của đệ tử đời thứ ba, thực sự quyết định thắng bại chiến trường là ở những tiên thần trên hư không.

Đa Bảo lúc này Tru Tiên Trận bị phá, chịu phản phệ, trong thời gian ngắn không thể động dụng pháp lực.

Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu, Kim Cô Tiên, Linh Nha Tiên lần lượt chấp chưởng tiên thiên ngũ hành kỳ trấn thủ không trung.

Tam Tiêu cũng ở dưới trướng để phòng địch quân tập kích.

Địa Sát Thiên Cương, Cửu Long Đảo Tứ Thánh, Kim Ngao Đảo Thập Thiên Quân, Thạch Cơ, Hỏa Đức Tinh Quân La Tuyên, Ôn Hoàng Thần Lữ Nhạc, Hồng Cẩm cùng các ngoại môn đệ tử trấn áp không trung.

Những đệ tử này không tham gia vào trận chiến dưới mặt đất.

Lúc này trong quân doanh Tây Kỳ, vô số Cẩu Đà hiển hóa, ngoài ra còn có các đệ tử Xiển Giáo còn sót lại ở đó.

Hạo hạo thang thang, trấn áp thời không.

“Đa Bảo đạo nhân không kham nổi đại dụng, trong Tiệt Giáo còn có ai là đối thủ của bần đạo!” Huyền Đô đại pháp sư trấn áp đương trường, lời lẽ thấu ra vài phần khiêu khích.

Với pháp lực của Huyền Đô đại pháp sư, cộng thêm Thừa Thiên Tử Vi Đại Đế, Thôn Phệ Ma Thần tại liệt, ngay cả Vô Đương Thánh Mẫu và những người khác cũng kiêng dè không thôi.

Dù sao đó cũng là do Thiện thi, Ác thi của Thánh nhân hóa thành, tuyệt đối không phải tầm thường.

Hiện nay chỉ có cố thủ trong trận mới là thượng sách.

Nhưng vào lúc này, giữa hư không truyền đến một trận tiếng cười sảng khoái.

“Huyền Đô, để bần đạo hội ngộ một chút.” Một người tay cầm phất trần, trong đôi mắt thấu ra từng luồng thanh quang, chính là Trấn Nguyên Tử.

Thấy Trấn Nguyên Tử giáng lâm, thần sắc Huyền Đô đại pháp sư rõ ràng biến đổi.

Không ngờ Trấn Nguyên Tử lại đứng về phía Thông Thiên.

“Trấn Nguyên Tử, ý gì đây?” Huyền Đô đại pháp sư nhịn không được hỏi.

Trấn Nguyên Tử nhìn Huyền Đô đạo: “Bần đạo đã bái nhập Tiệt Giáo, ngươi nói xem ta có ý gì.” Nghe Trấn Nguyên Tử nói vậy, Huyền Đô rõ ràng biến sắc.

Trấn Nguyên Tử là Địa Tiên Chi Tổ, khách trong Tử Tiêu Cung, nội hàm phi phàm.

“Nói nhiều có ích gì, bản đế sẽ hội ngộ một chút!” Tử Vi Đại Đế tay cầm Tuyệt Tiên kiếm, hét lên rồi giết về phía Trấn Nguyên Tử.

Trấn Nguyên Tử cười lạnh một tiếng, Địa Thư oanh nhiên tế ra, cuốn sách này tràn ngập ánh sáng vàng đất, mang theo một luồng thần vận khó có thể ngôn ngữ ở bên trong.

Địa Thư là tiên thiên chí bảo, năng lực phòng ngự có thể nói là đệ nhất Hồng Hoang.

Tuyệt Tiên kiếm chém trên Địa Thư không hề lung lay một phân.

Chỉ thấy Trấn Nguyên Tử bấm niệm pháp quyết, lật tay một cái, thời không đảo ngược, ức vạn không gian xếp chồng ép về phía Tử Vi Đại Đế.

Trong khoảnh khắc như vạn nhẫn băng trôi, trấn áp Tử Vi Đại Đế từ hư không xuống.

Một quyền đánh ra tưởng như nhẹ nhàng nhưng lại như trường hà hạo đãng, vạn vật tịch diệt.

Oanh long!!!

Tử Vi Đại Đế thế mà bị đánh bay hàng ức trượng, toàn thân tử vi thần quang loạn chiến, ngay cả Tuyệt Tiên kiếm kia cũng rơi vào tay Trấn Nguyên Tử.

Phút chốc, Tử Vi Đại Đế biến sắc.

Chương 129

Không ngờ không gian thần thông của Trấn Nguyên Tử lại đáng sợ đến vậy, gần như chỉ một chiêu đã bị trấn áp.

Xem ra đối mặt với đại năng Hồng Hoang như vậy thực sự không thể đại ý.

"Tử Vi, dù bản thể ngươi có ở đây bần đạo cũng không sợ, huống chi chỉ là một khu khu Thiện thi, các ngươi cùng lên cả đi!" Trấn Nguyên Tử đại tiếu một tiếng, Tuyệt Tiên kiếm phản khách vi chủ, chỉ thẳng về phía ba người.

Vô hạn thời không đều sụp đổ dưới Tuyệt Tiên kiếm.

Pháp tắc mà Trấn Nguyên Tử tu hành là Đại Địa Pháp Tắc và Không Gian Pháp Tắc.

Cả hai đại pháp tắc đều đã tu hành đến tầng thứ đỉnh phong Chí Thánh.

So với Huyền Đô, pháp lực của Trấn Nguyên Tử hồn hậu hơn vô số lần.

"Trấn Nguyên Tử, đừng có cuồng vọng, ngươi ngay cả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên còn chưa chứng được, lấy gì mà cuồng vọng!" Dứt lời, Huyền Đô đại pháp sư thúc động Phong Hỏa Bồ Đoàn giết tới.

Huyền Đô tay nắm Tru Tiên kiếm, thấu ra phong mang vô tận, một kiếm trảm ra, giữa thiên địa vang vọng những đạo kiếm mang đáng sợ.

Thôn Phệ Ma Thần tuy chưa có động tác gì, nhưng lại âm thầm dòm ngó tất cả.

Chỉ chờ Trấn Nguyên Tử có sơ hở sẽ giáng xuống một đòn đáng sợ.

Lúc này Đa Bảo thấy cảnh đó, nhịn không được liên tục gật đầu.

"Trấn Nguyên đại tiên không hổ danh là đại năng Hồng Hoang, có khí phách lấy một đối ba!" Đa Bảo đạo nhân nhịn không được kinh thán.

Vô Đương Thánh Mẫu mỉm cười đạo: "Sư huynh chẳng phải cũng lấy một địch bốn, chém giết Di Lặc Phật đó sao!" Đa Bảo đạo nhân lắc đầu: "Nếu không cậy vào uy lực của trận pháp e rằng khó mà thắng được, dù sao đó cũng là Thiện thi của Thánh nhân, pháp lực của bần đạo và Trấn Nguyên Tử chênh lệch cực đại!" Kim Linh Thánh Mẫu gật đầu đạo: "Cũng không biết sư tôn dùng thủ đoạn gì mà Trấn Nguyên Tử gia nhập giáo ta, đối với giáo ta quả là chuyện đại hỷ!" "Thiện!" Đa Bảo đạo nhân ánh mắt thâm thúy nhìn về phía chiến trường.

Trấn Nguyên Tử lấy một địch hai, đang bác sát cùng Huyền Đô và Thừa Thiên Tử Vi Đại Đế.

Pháp lực mà ba người kích đãng cực kỳ đáng sợ, từng đạo quang vụ chấn động ra.

Huyền Đô và Tử Vi đều thúc động sát phạt đến cực hạn, Tử Vi Đại Đế lúc này tế ra một phương thánh giáp.

Thánh giáp tuy chỉ là hậu thiên linh bảo nhưng lại có khả năng phòng ngự sánh ngang cực phẩm tiên thiên linh bảo.

Ba người sát phạt quả đoạn, trong nháy mắt đã giết nhau hàng vạn hiệp.

Cũng vào lúc này, Thôn Phệ Ma Thần dường như bắt lấy một sơ hở của Trấn Nguyên Tử.

Ma thân đen kịt kia bùng phát sóng chấn động đáng sợ, thôn phệ về phía Trấn Nguyên Tử.

Một đạo hắc quang xé rách thiên khung, trảm về phía mi tâm của Trấn Nguyên Tử.

Nhưng vào lúc này, Trấn Nguyên Tử lật tay, một chiếc chuông đồng chụp xuống.

"Bần đạo đã đợi từ lâu rồi!" Chiếc chuông đồng này chính là Hỗn Độn Chung, Hỗn Độn quang vụ tràn ngập chư thiên, vô lượng thiên địa đều chấn động bất an.

Hỗn Độn Chung trong khoảnh khắc đã bao trùm Thôn Phệ Ma Thần vào trong.

"Hỗn luyện thiên địa, vạn vật tạo hóa, chư thiên nguyên." Chỉ thấy Trấn Nguyên Tử bấm niệm pháp quyết, trong Hỗn Độn Chung chín đạo thiên âm vang vọng vạn giới.

Ức vạn thời không đều chấn động không thôi.

Trong Hỗn Độn Chung bùng phát quang vụ đáng sợ, từng đạo hắc khí bùng nổ.

"Không xong, Trấn Nguyên Tử muốn luyện hóa Thôn Phệ Ma Thần!" Tru Tiên kiếm trong tay Huyền Đô đại pháp sư trảm ra vô lượng lệ mang, vô lượng thần thông Đan Đạo quét sạch thiên địa.

Hãm Tiên kiếm trong tay Tử Vi Đại Đế cũng rơi xuống.

Hai vị vây sát, thực sự khủng bố cực điểm.

Lúc này Trấn Nguyên Tử đang nắm giữ Địa Thư sắc mặt cũng hơi biến đổi, hai người kia đã thúc động thần thông đến cực hạn.

Sát lục chí bảo đẳng cấp tiên thiên chí bảo có thể đánh vỡ phòng ngự của Địa Thư.

Trấn Nguyên Tử tay áo vung lên, một phương Địa Sát Thần Bia trấn áp ra.

Sau đó hiển hóa ra một tôn phân thân.

Trong tôn phân thân này thấu ra pháp lực vô hạn, đoan tọa trên Hỗn Độn Chung.

Cũng vào lúc này, Hỗn Độn Chung triệt để được thúc động.

Một sức mạnh vô dữ luân bỉ bùng phát từ trên Hỗn Độn Chung.

Kèm theo một huyền cơ nào đó biến mất, một khối cự thạch hoành quán thiên địa từ trong Hỗn Độn Chung rơi rụng ra, lao về phía Cửu U.

Ý niệm của Nữ Oa ký thác trong Tam Sinh Thạch đã bị Hỗn Độn Chung oanh nhiên luyện hóa.

Lúc này trên thời không chư thiên, Nữ Oa sắc mặt biến đổi, khó coi đến cực điểm.

"Trấn Nguyên Tử nhảy ra phá đám!" Trong mắt Nữ Oa mang theo vài phần nộ ý, vốn dĩ trong cuộc giao phong chính diện đang chiếm ưu thế, không ngờ Trấn Nguyên Tử xuất hiện phá vỡ cục diện này.

Hạo Thiên ở bên cạnh cười lạnh một tiếng đạo: "Trấn Nguyên Tử dám xem thường bản tọa, xem bản tọa tiểu thí thần thông, nhất định sẽ trấn áp Trấn Nguyên Tử." Chỉ thấy trên thời không chư thiên, Hạo Thiên lật tay một cái.

Một luồng khí phách không thể tưởng tượng nổi rơi xuống Thiện thi Tử Vi Đại Đế.

Trong khoảnh khắc, Tử Vi Đại Đế mở mắt, tử khí hạo nhiên vang vọng vô hạn thời không.

Một sức mạnh gánh vác thiên địa hậu trọng ép về phía Trấn

Nguyên Tử.

"Lực lượng của Thánh nhân!" Trấn Nguyên Tử sắc mặt đại biến, vội vàng lấy Hỗn Độn Chung ra ngăn cản.

Chỉ nghe thấy một trận tiếng hú cuồng bạo, ngay cả Hỗn Độn Chung cũng bị chấn động, đâm sầm vào Trấn Nguyên Tử.

Trấn Nguyên Tử tâm thần đại thất, dù sao vẫn chưa nhập cảnh giới Thánh nhân, đòn đánh lén của Thánh nhân đóng vai trò quan trọng.

Nhìn thấy nhục thân Trấn Nguyên Tử sắp bị Tử Vi Đại Đế đánh nát.

Một tôn pháp thể hiển hóa, tùy ý vẫy tay đã chặn đứng Hỗn Độn Chung.

Chư thiên dị tượng đều trong một khắc này hóa thành hư vô.

Tôn pháp thể này hiển hóa, chư thiên địa đệ tử Tiệt Giáo đồng loạt quỳ một gối, bái lạy!

"Chúng đệ tử cung nghênh giáo chủ giá lâm." Thông Thiên vẩy nhẹ tay áo: "Các ngươi lui ra!" Nghe lời của Thông Thiên, đông đảo đệ tử trong nháy mắt lùi lại đứng vững.

Toàn bộ đệ tử Tiệt Giáo đứng tràn ngập hư không, túc túc có tới mấy chục vạn.

Khí lượng vô biên chấn động thương khung, đều vì sự xuất hiện của Thông Thiên mà hiển hóa dị tượng.

Phảng phất như có một con Khí Vận Kim Long từ đỉnh cao thời không giáng lâm.

Luồng cổ khí này đủ để chấn động cửu thiên, tịch diệt vạn vật.

"Thánh nhân không được can dự lượng kiếp, các ngươi đã không cố kỵ quy tắc, bần đạo cũng không nương tay nữa!" Thông Thiên

cười lạnh một tiếng, hướng về phía Tử Vi Đại Đế mà chộp tới.

Lúc này Tử Vi Đại Đế sắc mặt tái xanh, bảo giáp quanh thân bộc phát ra sương mù quang minh rực rỡ.

Chương 130

Cả người hóa thành một con Tử Sắc Thiên Long, độn thẳng về phía Thiên Ngoại Thiên.

Nhưng chư thần lại phát hiện, Thông Thiên chỉ một tay đã bao quát cả thương thiên.

Mặc cho Tử Vi Đại Đế có độn đi thế nào cũng đều nằm trong lòng bàn tay Thông Thiên.

Nhất pháp càn khôn, đều do Thông Thiên định đoạt.

Chỉ thấy Thông Thiên khép tay lại, Tử Vi Đại Đế bị sinh sinh trấn sát, triệt để yên diệt thành hư vô.

Hãm Tiên Kiếm từ trong hư không rơi ra, bị Thông Thiên thu hồi.

Huyền Đô Đại Pháp Sư nhìn đến ngây người, tu vi của Thông Thiên thực sự quá đáng sợ.

Chỉ một ý niệm đã có thể trấn sát đối phương.

"Thông Thiên... sư... sư thúc, đây là Tru Tiên Kiếm." Huyền Đô Đại Pháp Sư run rẩy đưa Tru Tiên Kiếm tới.

Thông Thiên hơi gật đầu, nói: "Bần đạo đã không còn là sư thúc của ngươi, nhưng Tru Tiên Kiếm xác thực là vật của Tiệt Giáo." Thông Thiên thu lại Tru Tiên Kiếm, cũng không có ra tay với Huyền Đô Đại Pháp Sư.

"Bái kiến giáo chủ!" Trấn Nguyên Tử thấy Thông Thiên giá lâm, trong lòng vô cùng vui mừng.

Vừa rồi nếu không phải Thánh nhân ra tay, ông hoàn toàn có thể áp đảo ba người kia.

Chỉ vì Thánh nhân can thiệp, đánh lén, khiến ông phải chịu thiệt thòi lớn.

Thông Thiên hơi gật đầu, nói với đông đảo đệ tử Tiệt Giáo: "Từ nay về sau, Trấn Nguyên đại tiên là Phó giáo chủ Tiệt Giáo, địa vị ngang hàng với Đa Bảo." "Chúng đệ tử bái kiến Phó giáo chủ!" Các đệ tử trong lòng vui mừng khôn xiết, Trấn Nguyên đại tiên tính tình cương trực, tu vi cường hãn, vô cùng phù hợp với giáo nghĩa của Tiệt Giáo.

Trấn Nguyên Tử hơi gật đầu: "Sau này cần các vị đạo hữu chiếu cố nhiều hơn." Đa Bảo cũng nói: "Trấn Nguyên Tử tiền bối, sau này mong tiền bối chỉ giáo nhiều hơn." Trong lúc mấy người đang hàn huyên, Thông Thiên nhìn về phía đại quân.

"Đa Bảo, Văn Trọng đã khai chiến với Khương Tử Nha, tam đại đệ tử của Xiển Giáo và Phật môn khá gai mắt, hãy phái ngoại môn đệ tử ứng chiến, hôm nay đánh nhập Tây Kỳ, diệt Khương Tử Nha!" Thông Thiên vừa ra lệnh, Đa Bảo Đạo Nhân dẫn theo đông đảo đệ tử Tiệt Giáo gia nhập chiến trường mặt đất.

Hiện tại Thiên Đạo Lục Thánh phá hoại quy củ trước, Thông Thiên cũng không còn kiên nhẫn chơi đùa chậm rãi nữa.

Phong Thần đại kiếp chỉ trong một trận chiến này, cũng đã đến lúc cùng Thiên Đạo Lục Thánh làm một cái kết thúc.

"Thông Thiên, Tiệt Giáo thật là uy phong!" Đạo âm của Nữ Oa hạo nhiên từ hư không rơi xuống, cùng lúc đó còn có Thiên Đạo ngũ thánh khác.

Thiên Đạo Lục Thánh giáng lâm, vô lượng thời không của chư thiên đều chấn động.

Giữa thiên địa từng đóa tiên hoa nở rộ, vạn vật đều triều bái.

Khí thế bàng bạc đó làm kinh động thiên nhân.

Ngay cả đại quân Tây Kỳ cũng sĩ khí đại chấn, sáu vị Thánh nhân bình thường khó lòng gặp được, nay đều đứng về một phía.

Huyền Đô Đại Pháp Sư thấy Thiên Đạo Lục Thánh giáng lâm, trong lòng bình tĩnh hơn nhiều.

Hắn thầm nghĩ, dù pháp lực của Thông Thiên có cao đến đâu thì cũng chỉ có một mình, còn phía Tây Kỳ có tới sáu vị Thánh nhân.

"Thông Thiên, Tiệt Giáo sát lục chư thiên, không cố kỵ tình nghĩa đồng môn, đại hưng sát phạt, nay còn can thiệp vào nhân quả Thành Thang, mưu toan nghịch thiên nhi hành, hôm nay chúng ta phải thế thiên hành đạo!" Nguyên Thủy nhìn thấy Thông Thiên, tức đến nghiến răng nghiến lợi.

Bao nhiêu kế hoạch đều đổ sông đổ biển, Xiển Giáo tổn thất thảm trọng, đều là do Thông Thiên.

Hiện tại trên Phong Thần Bảng đều treo tên đệ tử Xiển Giáo.

"Thế thiên hành đạo?" Thông Thiên phóng thanh đại tiếu, không hề có chút cố kỵ nào.

"Thế thiên, là phương trời nào?

Hành đạo, là đạo gì?" Thông Thiên chất vấn: "Giữa thiên địa mênh mông, một tia sinh cơ của thương sinh mới được phụng làm đạo, các ngươi chẳng qua chỉ vì tư dục cá nhân mà thôi.

Thiên Đạo Lục Thánh, ngụy thiện đến cực điểm!" Nghe lời mắng của Thông Thiên, Trấn Nguyên Tử cảm thấy chấn kinh từ tận đáy lòng.

Thiên hạ này chỉ có Thông Thiên mới có khí phách như vậy, dám khiêu chiến với sáu đại Thánh nhân.

“Thông Thiên, đại thế bất khả nghịch, nay đệ tử Xiển Giáo đều đã lên Phong Thần Bảng, nhưng bảng vẫn chưa đầy, môn nhân Tiệt Giáo ứng kiếp vẫn lạc là thuận thiên thừa mệnh.

Nếu không can thiệp vào đại thế thiên địa, tự sẽ có vô cùng chỗ tốt.

Nếu cố tình can thiệp, sẽ phải chịu phản phệ khôn lường, thậm chí đạo thống Tiệt Giáo cũng sẽ đoạn tuyệt.” Chuẩn Đề Đạo Nhân bước ra, lời nói mang theo vài phần uy hiếp.

“Chuẩn Đề, đệ tử Tây Phương Giáo ngươi cũng không ít, lượng kiếp nếu để đệ tử ngươi điền vào, chẳng phải vừa vặn đầy bảng sao?” Thông Thiên cười lạnh liên tục, đến lúc này rồi mà Chuẩn Đề còn dám khuyên hắn nhập kiếp, đúng là si nhân thuyết mộng.

“Thiên đạo bất khả nghịch!

Thông Thiên, hôm nay nếu xé rách da mặt, kẻ chịu thiệt chính là ngươi!” Hạo Thiên cũng đứng ra biểu đạt thái độ.

“Bần đạo hôm nay nhất định phải nghịch cái thiên này!” Thông Thiên lãnh nhiên quát lớn, thanh âm động thấu tứ dã.

Một luồng khí thế hư hư thực thực tán ra, chấn động đến mức Hạo Thiên không dám nói thêm lời nào.

“Đế Tân là Nhân Hoàng, chấp chưởng nhân đạo khí vận, các ngươi mưu toan lật đổ đại nghiệp nhân đạo, khí vận nhân tộc phải thuộc về nhân tộc!

Nữ Oa tạo nhân nhưng không xá nhân gian đại đạo, Lão Tử giáo hóa nhân tộc nhưng lại quý vi Nhân sư!

Cái gì gọi là thiên đạo, thiên đạo là tự tay lấy vạn vật thiên địa để chứng đạo của mình!” Thông Thiên bắt đầu chất vấn Thiên Đạo Lục Thánh.

Nghe lời này, Lão Tử và Nữ Oa đều biến sắc.

Quả nhiên muốn động đến khí vận nhân tộc, đầu tiên phải lấy hai người bọn họ khai đao.

"Phóng tứ!" Lão Tử mặt lạnh như tiền: "Nhân tộc thừa thụ thiên thu đại nghiệp, nhưng Nhân Hoàng vô đạo, đồ lục sinh linh, khiến giang sơn Thành Thang phong ba bão táp, nay Nhân Hoàng phúc diệt, tân hoàng tất xuất." "Nói nhảm!" Thông Thiên không thèm nể mặt mà mắng lại: "Nếu không phải các ngươi vì tư dục, thiết kế hãm hại khiến Nhân Hoàng phạm lỗi, thì bần đạo hôm nay đã không phải khuông phò đại nghiệp nhân đạo!

Vu Yêu đại chiến, Lão Tử, Nữ Oa dung túng Yêu tộc tuyệt diệt nhân tộc, khiến đạo thống nhân tộc đoạn tuyệt, chỉ coi nhân tộc là công cụ chứng đạo và quân cờ.

Lão Tử, giao Không Động Ấn ra đây!" Thông Thiên chính khí lẫm liệt, đạo âm quán triệt thiên địa.

Vô lượng thời không đều chấn động.

Sinh linh nhân tộc hầu như đều có cảm xúc dâng trào.

"Cuồng vọng, Thông Thiên lại dám vô lễ với sư huynh như thế!" Cậy vào uy thế của ngũ đại Thánh nhân phía sau, Nguyên Thủy lúc này nộ hỏa xung thiên.

Có chỗ dựa, Nguyên Thủy cũng dám trực tiếp khiêu khích Thông Thiên.

Huống hồ sau khi Thiên Đạo chuyển thế, Nguyên Thủy đã là cường giả Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, có thể tiếp dẫn Thiên Đạo chi lực, so với trước kia mạnh hơn gấp trăm lần.

Nguyên Thủy lật tay, tế ra Bàn Cổ Phiên, ức vạn vạn Hỗn Độn kiếm khí quét về phía Thông Thiên.

Chư thiên tiên thần đều căng thẳng quan sát.

Nguyên Thủy ra tay đại diện cho thái độ của Thiên Đạo Lục Thánh, tương đương với việc đàm phán tan vỡ.

Một kiếm tung ra, thương khung nghịch loạn, vạn cổ yên diệt.

Chương 131

Thần vận trong Bàn Cổ Phiên được Nguyên Thủy thúc giục đến cực hạn, mỗi đạo Hỗn Độn kiếm khí đều có thể đồ diệt tiên thần.

Nhưng khi Nguyên Thủy đánh ra đòn đáng sợ đó, Thông Thiên chỉ vung một cái tát về phía mặt Nguyên Thủy.

Chỉ nghe một tiếng thảm thiết, Nguyên Thủy bị đánh trúng đầu, cả khuôn mặt bị tát lệch đi.

Vô số Hỗn Độn kiếm khí của Bàn Cổ Phiên cũng trong phút chốc tan rã.

Tất cả mọi người đều ngây dại, Thông Thiên một tát đánh bay Nguyên Thủy cửu trọng thiên.

Với tu vi của Nguyên Thủy, ngự trị Bàn Cổ Phiên mà không cản nổi một tát của Thông Thiên.

Thiên Đạo Lục Thánh mỗi người đều kinh ngạc.

Chuẩn Đề càng thêm do dự, thầm nghĩ chẳng lẽ Nguyên Thủy đang diễn kịch, cố ý thả nước?

Hay là Thông Thiên quá đáng sợ?

Vừa rồi Thông Thiên ra tay rất đơn giản, thậm chí không thấy dùng thần thông gì, trực tiếp trấn áp Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy mặt mũi vặn vẹo, mãi mới khôi phục lại được, nhìn Thông Thiên với ánh mắt đầy kinh hoàng.

“Thông Thiên, để bản cung thử một chút!” Nữ Oa không tin Thông Thiên có tu vi mạnh như vậy.

Bà tự phụ có pháp bảo hộ thể, không sợ Thông Thiên sát phạt.

Càn Khôn Đỉnh được tế ra, bảo vật này thuộc hàng Tiên Thiên, chứa đựng công đức tạo nhân.

Công đức thánh uy huy hoàng chiếu diệu thiên địa, trong tay Nữ Oa, Tạo Nhân Tiên cũng oanh nhiên tế ra, trấn áp về phía Thông Thiên.

Thông Thiên cười lạnh, nhìn Càn Khôn Đỉnh và Tạo Nhân Tiên áp tới, cũng chỉ lật tay vung một chưởng.

Oanh long!!!

Hoàn vũ chấn động, thiên địa khai hạp.

Càn Khôn Đỉnh bị Thông Thiên đánh bay, cả thân đỉnh bay ngược về phía Nữ Oa.

Nữ Oa thần sắc đại biến, nhục thân của Thông Thiên sao lại đáng sợ đến thế, ngay cả Càn Khôn Đỉnh cũng dễ dàng đánh bay.

"Trấn!" Nữ Oa bấm pháp quyết, một đạo linh quang đánh về phía Thông Thiên.

Tốc độ cực nhanh, gần như trong nháy mắt đã đến trước mặt hắn.

Bảo vật này chính là Hồng Tú Cầu, giỏi về đánh lén.

Nhưng Thông Thiên không hề có ý định né tránh, chỉ tùy ý chộp lấy Hồng Tú Cầu.

Hồng Tú Cầu vốn nhìn lăng lệ vô cùng, bộc phát sương mù rực rỡ, nhưng trong tay Thông Thiên lại không mảy may lay động.

"Làm sao có thể?" Nữ Oa thất kinh, Hồng Tú Cầu cấp bậc Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo bị Thông Thiên dùng tay không bắt được.

"Chẳng lẽ Thông Thiên tu hành là Dĩ Lực Chứng Đạo, nhục thân bất luận tốc độ hay sức mạnh đều đáng sợ như thế sao!" Hạo Thiên chấn kinh nói.

Chưa bao giờ nghe nói nhục thân có thể đỡ cứng đòn tấn công của Tiên Thiên Linh Bảo.

Nguyên Thủy lắc đầu: "Tu vi Thông Thiên thâm bất khả trắc, e rằng chỉ có Lão Tử sư huynh mới có thể đánh một trận!" Trong Thiên Đạo Lục Thánh, chiến lực của Lão Tử là mạnh nhất.

Lão Tử lúc này ánh mắt thâm thúy, mưu toan nhìn thấu Thông Thiên, nhưng lại phát hiện Thông Thiên như một tờ giấy trắng, không có bất kỳ khí lượng nào bên trong.

Phảng phất như độn vào hư không, vô pháp vô thiên.

Thông Thiên sau khi đoạt Hồng Tú Cầu, trực tiếp ném về phía Nữ Oa.

Hồng Tú Cầu vạch phá hư không, oanh thẳng lên kiều khu của Nữ Oa.

Chỉ nghe tiếng "bộp", Nữ Oa bị trúng đòn, tóc tai rối loạn, chật vật không chịu nổi.

Bà nằm mơ cũng không ngờ mình bị chính Hồng Tú Cầu của mình làm bị thương.

"Tạo hóa chư thiên, vạn đạo phong thần!" Nữ Oa cực nộ, thôi động toàn bộ tu vi, ký thác Thiên Đạo bản nguyên.

Lúc này dưới sự gia trì của vô tận Thiên Đạo chi lực, khí tức của Nữ Oa trở nên đáng sợ vô cùng.

Một luồng khí phách khó có thể tưởng tượng oanh nhiên bộc phát.

Nữ Oa phất tay, Tạo Hóa Đại Đạo hiển hóa.

Một con trường hà Tạo Hóa vượt qua vô tận thời không, muốn trấn sát Thông Thiên.

Thông Thiên đạm định nhìn cảnh này, Nữ Oa là Tạo Hóa Ma Thần

chuyển thế, nắm giữ Tiên Thiên Tạo Hóa Đại Đạo.

Tạo Hóa Đại Đạo là một trong những đại đạo chí cao, có công năng quỷ thần khôn lường.

Nhưng hiện tại cảnh giới của Thông Thiên là Vô Cực Kim Tiên, pháp lực cỡ đó trước mặt Thông Thiên chẳng khác nào trò trẻ con.

Khi Tạo Hóa Đại Đạo dung hợp, Thông Thiên bấm kiếm ấn, đánh ra một kiếm: "Tiệt Thiên!" Chỉ nghe đạo âm của Thông Thiên truyền ra, lấy ngón tay làm kiếm, u u vạch ra một đạo phù quang.

Khắc sau giữa thiên địa cuộn lên sương mù vô tận, một đạo thanh sắc huyền quang trảm vào thời không Tạo Hóa Đại Đạo.

Pháp lực cuồng bạo của Nữ Oa đột ngột dừng lại, đôi tay run rẩy, giữa lông mày xuất hiện một vệt máu đáng sợ.

Từng giọt tiên huyết thấm ra nơi khóe miệng Nữ Oa, ánh mắt lộ vẻ lạnh lẽo kinh hoàng.

Thông Thiên chỉ dùng một kiếm ấn đã phá được thần thông mạnh nhất của bà!

"Nữ Oa đạo hữu, để bần đạo thử Thông Thiên!" Thấy Nữ Oa bị đẩy lui, Lão Tử bước ra.

Đôi mắt Lão Tử hiện lên phù quang lấp lánh, phảng phất như chư thiên biến hóa đều nằm trong đó.

Cách đây không lâu, Lão Tử đã đột phá tu vi thập nhị trọng thiên.

Có lẽ là thiên cơ, hoặc Lão Tử có cảm ngộ riêng.

Tuy nhìn không thấu Thông Thiên, nhưng Lão Tử tin rằng mình có đủ sức đánh một trận.

Dù sao hai người từ trước đến nay chưa từng thực sự đấu pháp.

“Lão Tử!” Ánh mắt Thông Thiên hơi động.

“Thông Thiên, chung quy phải quay về chính thống, cứ tiếp tục thế này tất bị thiên địa không dung, Thiên Đạo cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi.” Lão Tử trầm giọng nói.

Thông Thiên mỉm cười gật đầu: “Phi nhân quả, đều tại một niệm, vạn vật tùy tâm, mọi sự biến hóa đều nằm trong sự nắm bắt.

Thiên địa du du, đâu chỉ có Thiên Đạo là lớn nhất, ngoài Thiên Đạo vẫn còn vô lượng vũ trụ.

Nếu lấy Thiên làm Đạo, thủy chung sẽ bị cục hạn, Hồng Hoang nếu bị Thiên Đạo chủ tể thì khó lòng tiến bộ.

Sư huynh, huynh có thể nhìn thấu điều đó không?” Đối mặt với câu hỏi của Thông Thiên, Lão Tử nhíu mày: “Thiên là Đạo, bất khả nghịch, ta sinh ra giữa thiên địa, không thể bước ra khỏi rào cản của thiên địa.

Chương 132

Xem ra, giữa ta và đệ chỉ có thể đánh một trận?" "Thiện!" Lão Tử gật đầu, Thái Cực Đồ huyền phù dưới chân.

Phất trần trong tay điểm nhẹ, tự có huyền đạo biến hóa.

Chư thần đều căng thẳng đến cực điểm, Thiên Đạo đệ nhất Thánh nhân cuối cùng cũng thân tự ra tay.

Đạo bất đồng bất tương vi mưu, tình phân ngày xưa sớm đã không còn.

Lão Tử là Thái Thượng, thanh tĩnh vô vi, là người ẩn giấu sâu nhất trong các Thánh nhân.

Thậm chí giữa Lão Tử và Hồng Quân cũng có mối liên hệ không nhỏ.

Lão Tử tuy không lộ liễu tính kế Thông Thiên, nhưng đạo nghĩa đôi bên khác biệt.

Nay đứng ở hai cực đối lập, tất yếu có một trận chiến.

Lúc này Thông Thiên muốn đoạt Không Động Ấn, muốn đoạt nốt chút khí vận nhân tộc còn sót lại, Lão Tử sao có thể để hắn toại nguyện.

Phất trần trong tay Lão Tử là do Biển Quải hóa thành.

Năm xưa Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên tan vỡ, hóa thành Tam Bảo Ngọc Như Ý, Biển Quải và Thanh Bình Kiếm.

Nay Thanh Bình Kiếm đã thành Hồng Mông Thần Kiếm, đứng vào hàng Hỗn Độn Chí Bảo.

Còn Biển Quải cũng được Lão Tử tế luyện thành đẳng cấp Tiên

Thiên Chí Bảo.

Lão Tử giơ tay, Thái Cực Đồ hiển hóa nhị sắc âm dương.

Luồng huyền quang đen trắng thuần hậu vạch phá thiên địa, trấn sát về phía Thông Thiên.

Ở cấp độ đạo pháp, lĩnh ngộ của Lão Tử không ai bì kịp.

Một đòn hóa lưỡng nghi, biến ảo khôn lường, dù là thần thông của Thông Thiên cũng khó lòng nắm bắt được tinh túy bên trong.

Nhưng đại xảo bất công, với tu vi hiện tại của Thông Thiên đã vượt xa Lão Tử.

Dù hoa mỹ đến đâu cũng không thoát được đại đạo trấn áp của Thông Thiên.

Ngay khoảnh khắc Biển Quải vung xuống, Thông Thiên tùy tay nhổ một ngọn cỏ từ mặt đất.

Thấy hành động này, chư thần đều ngây người.

"Lão sư muốn dùng một ngọn cỏ đối địch với Lão Tử sao?" Vân Tiêu trừng mắt kinh ngạc.

Đấu pháp giữa Thánh nhân mà sư tôn lại nhổ một ngọn cỏ, thật hãi hùng khiếp vía.

Triệu Công Minh đứng bên cạnh cũng giật khóe miệng, không ngờ sư tôn lại làm vậy.

Chỉ có Trấn Nguyên Tử cảm thán: "Với cảnh giới của Thông Thiên, vạn vật đều có thể là pháp bảo, một ngọn cỏ trong tay cũng sánh ngang chí bảo." Nguyên Thủy cười lạnh: "Thông Thiên thật cuồng vọng, dùng một ngọn cỏ đánh bại sư huynh, hắn tưởng tu vi sư huynh chỉ đơn giản như vẻ bề ngoài sao?" Chuẩn Đề Đạo Nhân bên cạnh cũng lộ vẻ không thể tin nổi, nhưng ông không lên tiếng chế

giễu.

Bởi vì giây phút Thông Thiên nắm lấy ngọn cỏ đó, Chuẩn Đề không nhìn thấu nổi nó nữa, phảng phất như chỉ thấy một thanh cửu thiên tiên kiếm trảm thẳng vào tâm thần, thánh uy huy hoàng không thể khinh nhờn.

Trực giác bảo Chuẩn Đề rằng đó không phải là miệt thị, mà là tự tin.

Quả nhiên, ngọn cỏ nhẹ nhàng trảm ra.

Một luồng khí phách khó tưởng tượng nổi trảm khai, va chạm với Biển Quải.

Không thấy Thông Thiên bộc phát khí thế to lớn gì, nhưng lại có khí khái như thiên địa trường hà sụp đổ.

Nhất thảo thùy lạc, tựa như ức vạn dòng sông băng cuộn trào ép về phía Lão Tử.

Lão Tử thần sắc hãi hùng, âm dương nhị cảnh như vết mực bị nghiền nát trong nháy mắt.

Cảm giác khí thế cuồng bạo như núi đổ đè ép xuống, Lão Tử liên tục lùi ba bước mới vững được thân hình, Biển Quải trong tay bị ngọn cỏ vạch qua, xuất hiện một vết nứt.

Lão Tử biến sắc, kiếm đạo thần thông của Thông Thiên đã đạt tới cấp độ này rồi sao?

Lấy cỏ làm kiếm, có thể đồ lục chư thiên.

Một kiếm trảm ra, vạn vật điêu tàn, tựa như bị diệt sát trong một niệm.

Đạo vô vi của Lão Tử cảm thấy Thông Thiên như một ngọn đại sơn đè xuống.

Ngọn cỏ đó phảng phất như cây đại đạo hoành quán chư thiên, trấn vào tâm thần Lão Tử.

Lão Tử loạng choạng lùi lại, một tia thần huyết rỉ ra nơi khóe miệng.

Nhìn kỹ lại, Thông Thiên cầm ngọn cỏ vẫn không hề cử động, chỉ đỡ lấy dư vận của Biển Quải mà đã ép Lão Tử đến mức này.

Thật đáng sợ!

"Kiếm cảnh của Thông Thiên đạt tới mức bần đạo tự thẹn không bằng!" Nói xong, thân hình Lão Tử rung lên, hóa thành Nhất Hóa Tam Thanh.

Ba tôn nhục thân giống hệt nhau ngưng tụ, mỗi hình thái khí thế đều không sai biệt chút nào.

Ba tôn pháp thể lần lượt nắm giữ Biển Quải, Càn Khôn Đồ, Thái Cực Đồ, tôn pháp thể ở giữa thì cầm một chiếc thần chu.

Chiếc thần chu đó tỏa ra sương mù hỗn độn, là một phương Hỗn Độn Linh Bảo.

Thông Thiên quan sát Lão Tử, tâm thần khẽ động.

Nhất Hóa Tam Thanh không chỉ đơn giản là hiển hóa ba bản thể.

Đạo sinh nhất, nhất sinh tam, tam sinh vạn vật.

Ba bản thể này chứa đựng vạn vật biến hóa, bao quát chư thiên.

Một phương đại đạo có thể suy diễn vạn đạo.

Vạn sự vạn vật đều nằm trong tầm bao quát của ba phân thân Lão Tử.

Đứng ở đó phảng phất như ba tòa thiên tiệm, không thể vượt qua.

Nếu Thông Thiên chưa chứng đạo, e rằng một ngọn cỏ không phá

nổi Nhất Hóa Tam Thanh của Lão Tử.

Nhưng Thông Thiên đã chứng đạo, Hồng Mông Đại Đạo tu hành đến cấp độ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Lực Chi Pháp Tắc dung hợp vào Hồng Mông Đại Đạo, cũng đạt tới cấp độ đó.

Ba tôn pháp thân của Lão Tử dẫm nát tinh hà, diễn hóa thần vận vô tận.

Thái Cực Đồ hiển hóa âm dương lưỡng nghi, bao phủ Thông Thiên, vạn vật địa thủy phong hỏa đều bị trấn áp.

Càn Khôn Đồ bao trùm thiên địa, bao dung vạn vật.

Phân thân ở giữa thúc giục Hồng Mông Chi Chu đâm về phía Thông Thiên.

Thiên địa biến hóa, vạn vật sinh diệt đều nằm trong một niệm của Lão Tử.

Chương 133

Thấy thần thông của Lão Tử thi triển đến cực hạn, Thông Thiên cũng động thủ.

"Vạn cổ du du nhất chu thảo!" Ngọn cỏ trong tay Thông Thiên trảm ra, một đạo lục quang trảm vào hư không.

Sát na thiên địa tiệt đoạn, vạn vật điêu tàn, vạn đạo thối nhượng.

Ngọn cỏ héo úa trong sinh cơ cực tận, rồi tìm kiếm một tia sinh cơ trong cái chết cực hạn.

Một kiếm trảm ra như trải qua vô cùng tuế nguyệt.

Sau khi ngọn cỏ hạ xuống, phân thân Nhất Hóa Tam Thanh lập tức tan vỡ.

Càn Khôn Đồ ảm đạm thất sắc, Thái Cực Đồ âm dương tịch diệt.

Lão Tử cầm Hồng Mông Chi Chu bị trảm lui trăm ức trượng, đâm vào một phiến tinh vực.

Chư thần xôn xao.

Thông Thiên dùng một ngọn cỏ đánh lui Lão Tử, phá vỡ tuyệt chiêu Nhất Hóa Tam Thanh.

Thật không thể tin nổi.

Lão Tử lúc này vừa thẹn vừa giận, ánh mắt rực lửa nộ hỏa.

Bị ngọn cỏ của Thông Thiên trấn áp, đòn vừa rồi trảm vào tâm thần khiến Lão Tử chịu đại đạo chi thương!

Sức nặng không thể thừa thụ nổi!

Lão Tử lật tay, trong lòng bàn tay xuất hiện một vật, bên trong có

chín con kim long uốn lượn, chính là khí vận chí bảo của nhân tộc — Không Động Ấn!

Vật này tỏa ra thánh quang vô tận, chín con thần long tượng trưng cho khí vận kim long của nhân tộc.

Không Động Ấn bình thường không có tác dụng tấn công rõ rệt, nhưng trong tay Giáo chủ Nhân giáo Lão Tử hay Thánh mẫu Nữ Oa thì lại có tác lực cực kỳ cường hãn.

Hiện nay nhân tộc chúa tể Hồng Hoang, nhất thiết đại đạo chư thiên đều thuận ứng theo biến hóa của nhân tộc.

Khí vận nhân tộc là tối quan trọng.

Sau khi Lão Tử tế ra bảo vật này, mắt Nữ Oa sáng lên.

Năm xưa bảo vật này xuất thế, Lão Tử đã chiếm tiên cơ, khiến nó rơi vào tay ông ta.

Nếu không, khí vận nhân tộc hẳn đã không bị Lão Tử chiếm tới ba thành.

Hiện tại khí vận nhân tộc có ba thành ở chỗ Nữ Oa, ba thành ở chỗ Lão Tử.

Không Động Ấn chính là ba thành khí vận đó.

Nếu không có nó, e là thánh vị của Lão Tử không vững.

Lão Tử cũng vì thế mà nợ Nữ Oa nhân quả.

Lão Tử tế ra bảo vật, hiển nhiên là động dụng khí vận nhân tộc.

Một luồng đại thế ngút trời gia trì lên thân Lão Tử.

Lúc này, trong Hỏa Vân Động, ba vị Nhân tộc Tam Hoàng đang trấn áp khí vận cũng lần lượt kinh tỉnh.

Tam Hoàng đều chứng thánh vị, là Thiên Hoàng Phục Hy, Địa

Hoàng Thần Nông, Nhân Hoàng Hiên Viên.

"Lão Tử dùng Không Động Ấn điều động đại vận nhân tộc, năm xưa ông ta tuy truyền xuống Kim Đan Đại Đạo, nhưng sau đó lại mặc kệ nhân tộc, chỉ coi bảo vật này là công cụ quản lý khí vận." Hiên Viên thở dài, Tam Hoàng tuy có thánh vị nhưng chung quy không phải Thánh nhân.

Thần Nông lắc đầu: "Khương Tử Nha lĩnh Thiên Đạo pháp chỉ phong thần, lấy cớ Thương Trụ Vương hôn dung vô năng, nay Thương Trụ Vương bái nhập Tiệt Giáo, dốc lòng trị quốc, sơn hà khởi sắc, khí vận Nhân Hoàng cuồn cuộn không dứt, Thiên Đạo Lục Thánh lại mưu toan tiệt đoạn khí vận Nhân Hoàng!" Hiên Viên thần sắc chấn động: "Lão Tử là Thánh sư nhân tộc nhưng nay đã hữu danh vô thực, Đế Tân có hành động hôn dung hoàn toàn là thủ đoạn của Thánh mẫu Nữ Oa nương nương, nay những Thánh nhân này vì lợi ích bản thân chỉ coi nhân tộc như quân cờ." Phục Hy cau mày: "Nhân tộc chỉ có tự cường bất tức mới có thể thực sự đứng vững giữa thiên địa, không bị Thánh nhân kiềm chế.

Nếu nhân tộc thoát khỏi sự khống chế của Thánh nhân, mới thực sự là tự cường bất tức." Tam Hoàng thở dài xong liền nhìn về phía chiến trường Tây Kỳ.

Sau khi tế ra Không Động Ấn, sau lưng Lão Tử xuất hiện chín con khí vận kim long.

Dưới sự tiếp dẫn của Thiên Đạo thánh uy, tu vi Lão Tử sinh sinh thăng cấp lên một cảnh giới.

Lúc này Lão Tử có thể xưng là Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Thông Thiên cũng sáng mắt lên, Lão Tử cuối cùng cũng cam lòng tế ra Không Động Ấn.

Thông Thiên đã chờ đợi bấy lâu.

Không Động Ấn là Nhân Hoàng chí bảo, uẩn hàm khí vận nhân tộc.

"Lão Tử, bần đạo vẫn dùng ngọn cỏ trong tay, nếu huynh có thể chặt đứt ngọn cỏ này, bần đạo nhận thua!

Nếu bại, Không Động Ấn hôm nay sẽ thuộc về bần đạo." Thông Thiên thản nhiên nói, giơ ngọn cỏ trong tay lên.

Một luồng khí thế hư ảo nhộn nhạo ra, giữa thiên địa bồi hồi đại đạo thần vận khó tả.

Lão Tử sau khi gia trì khí vận nhân tộc và Thiên Đạo mới thực sự nhìn rõ, cảnh giới của Thông Thiên có khả năng đã đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Tâm thần Lão Tử chấn kinh, không dám tin đó là sự thật.

Tu vi Thông Thiên đã đến mức này sao.

"Thông Thiên, cuồng vọng như thế, nếu hôm nay bại dưới tay bần đạo, đệ tử Tiệt Giáo ngươi sẽ phải thuận ứng thiên địa đại đạo, lên Phong Thần Bảng!

Khí vận nhân tộc, ngươi sẽ không được nhuốm tay vào phân hào!" Lão Tử chính khí nói, với nội hàm của mình, ông không tin giao thủ với Thông Thiên lại không chiếm được ưu thế.

"Đệ tử Tiệt Giáo thế nào, bần đạo cũng không thể cưỡng cầu, nhưng điều thứ hai bần đạo có thể đáp ứng!" Thông Thiên lạnh lùng nhìn Lão Tử: "Xuất chiêu đi, nếu bần đạo ra tay, huynh sẽ không còn cơ hội nào đâu." Ngôn ngữ tuy cuồng vọng nhưng ngũ đại Thánh nhân đều im lặng.

Hiện tại Thông Thiên thực sự có tư cách để ngông cuồng.

Một ngọn cỏ trấn áp Lão Tử, thủ đoạn đó thật kinh thiên động địa.

Phân thân Nhất Hóa Tam Thanh đều bị trảm diệt.

Lão Tử lật tay, Hồng Mông Chi Chu hiển hóa.

Bảo vật này là Hỗn Độn Linh Bảo Lão Tử đắc được khi du lịch Hỗn Độn.

Lão Tử thôi động bảo vật, một phương vũ trụ hoành quán thời không chư thiên hiển hóa ở tận cùng thiên địa.

Vạn vật, thời không, chư thiên thế giới đều hóa vào Hồng Mông Chi Chu.

Chiếc thuyền này bao quát thiên địa, nhật nguyệt vạn vật đều hiển hóa bên trong.

"Hồng mông ứng vạn vật, âm dương uẩn huyền cơ!

Ta là Thái Thanh hư ảo của vạn vật, ta là luân thường của vạn vật thiên đạo!

Trấn!" Hồng Mông Chi Chu nhộn nhạo từng tia Hỗn Độn thần vận, chứa đựng vài phần Hồng Mông Đại Đạo pháp tắc.

Thấy thuyền trấn áp xuống, Thông Thiên cười lạnh.

Chương 134

Đại đạo của hắn là Hồng Mông Đại Đạo, thống ngự mọi bản nguyên Hồng Mông.

Đẳng cấp của chiếc thuyền này trước mặt hắn phải giảm xuống mấy bậc.

Lão Tử biến mất, nguyên thần dung hợp với Hồng Mông Chi Chu, trấn áp xuống Thông Thiên.

Đòn mạnh nhất của Lão Tử, toàn bộ nguyên thần lực đều dung nhập vào đó, thề phải một kích thành công.

Từng đạo thần lôi từ hư không rơi xuống, lôi đình màu tím quán triệt thiên địa.

Chư thần né tránh, sợ bị dính vào một phân hào.

Thấy khí tức đáng sợ rơi xuống, Thông Thiên cuối cùng cũng động.

"Diệt Đạo!" Đây là một trong những vô thượng kiếm đạo Thông Thiên cảm ngộ được.

Chiêu thứ nhất là Tiệt Thiên, chiêu thứ hai chính là Diệt Đạo.

Đây là lần đầu tiên Thông Thiên dùng chiêu thứ hai đối địch.

Ngọn cỏ trong tay oanh nhiên tế ra.

Một vệt lục quang lóe lên.

Thiên địa vạn vật dường như tĩnh lặng trong sát na.

Ngay sau đó, ngọn cỏ quay về tay Thông Thiên.

Khắc sau, vạn vật trong hư không sụp đổ, ức vạn vạn thời không

tan rã.

Chư thiên đại đạo trong phút chốc oanh nhiên tan vỡ.

Mọi hữu vi chi đạo trong nháy mắt bị Thông Thiên trảm diệt hoàn toàn.

Uy thế Diệt Đạo khủng bố đến mức đó.

Hồng Mông Chi Chu dường như bị kìm hãm giữa hư không khó lòng tiến tới.

Thậm chí có một luồng sức mạnh kinh khủng trực tiếp trảm lên bản thể Hồng Mông Chi Chu.

Một vết nứt đáng sợ hiện ra, trên thuyền, Lão Tử hộc thần huyết bay ngược ra ngoài.

Gia trì Thiên Đạo bản nguyên mà vẫn bị Thông Thiên một kiếm trảm diệt.

Hồng Mông Chi Chu tổn hại nặng nề, giữa lông mày Lão Tử xuất hiện một lỗ máu đáng sợ.

Chư thần mới phản ứng lại, đòn vừa rồi của Thông Thiên không chỉ trảm khai Hồng Mông Chi Chu mà còn phá luôn Đạo của Lão Tử.

Lão Tử hiện tại nguyên thần đại tổn, chật vật khôn cùng!

Chín con khí vận kim long lúc này xuất hiện trong tay Thông Thiên.

Thông Thiên lật tay, chín con kim long ngưng tụ lại thành hình dáng Không Động Ấn.

Thấy cảnh này, Lão Tử và Nữ Oa đồng thời biến sắc.

"Thông Thiên, vật này liên quan đến nhân đạo khí vận, ngươi muốn làm gì!" Nữ Oa quát lớn, hiển nhiên không muốn Thông Thiên

nắm giữ khí vận nhân tộc.

"Ha ha ha, bần đạo muốn làm gì, ngươi quản được sao?" Thông Thiên không thèm nhìn Nữ Oa, gọi Ô Vân Tiên tới.

"Ô Vân Tiên, đây là Nhân Hoàng đại ấn, ngưng tụ ba thành khí vận nhân tộc, ngươi đưa cho Đế Tân chấp chưởng, công phạt Tây Kỳ.

Từ nay về sau nhân tộc không bị Thánh nhân kiềm chế, nhân định thắng thiên!" Đạo âm của Thông Thiên vang dội hư không.

Ô Vân Tiên kích động, ôm Không Động Ấn bay về phía hậu doanh của Đế Tân.

Đế Tân bái dưới môn hạ Ô Vân Tiên nhiều năm, sao có thể không hiểu khí vận nhân tộc là gì.

Trên Không Động Ấn có vô thượng đại vận ngưng tụ bởi sinh linh nhân tộc.

Có Không Động Ấn, quốc bản Thương triều có thể cố, khí vận đại quốc có thể trấn.

"Ta là Nhân Hoàng Đế Tân, chấp chưởng Không Động Ấn, thống ngự khí vận nhân tộc!" Đạo âm của Đế Tân vang khắp hư không, chấn động thiên vũ.

Trong Hỏa Vân Động, Nhân tộc Tam Thánh đại kinh thất sắc, không ngờ Không Động Ấn lại rơi vào tay Nhân Hoàng.

Đối với nhân tộc, đây là hỷ sự cực lớn.

"Nhân Hoàng chấp chưởng Không Động Ấn mới là chính thống, Lão Tử vô vi, cưỡng ép chiếm giữ khí vận nhân tộc nhưng không có tác vi!

Nhân định thắng thiên, hảo một câu nhân định thắng thiên!

Nhân tộc tự cường bất tức, Thánh nhân thì đã làm sao!

Nhân Hoàng thống ngự khí vận, đây mới là chính thống!" Trong Hỏa Vân Động, Tam Hoàng dường như đạt thành một loại cộng thức nào đó.

Chỉ thấy một phương linh bảo hiển hóa linh quang vô lượng, rơi xuống đại doanh Thành Thang.

Vật này chính là chứng đạo chí bảo của Thiên Hoàng Phục Hy — Hà Đồ Lạc Thư.

Vật này rơi xuống đại diện cho việc Tam Hoàng thừa nhận khí vận của Nhân Hoàng.

Oanh long!!!

Một luồng đại thế khó tả tách ra, sau lưng Đế Tân có chín con kim long gia trì, Hà Đồ Lạc Thư nhập thủ, ít nhất bảy thành khí vận đã thu quy nhân tộc.

Ba thành còn lại vẫn nằm trên người Nữ Oa và Lão Tử.

Trước đây hai người họ có sáu thành, nay chỉ còn lại ba thành.

Đế Tân lúc này hào khí vạn trượng: "Nhân tộc phải tự cường bất tức, lấy bản thân làm đạo, nhân định thắng thiên!

Thánh sư nhân tộc Thái Thượng Lão Tử, vô công vô đức, coi nhân tộc là quân cờ, cơ duyên với nhân tộc đã tận!

Sau ngày hôm nay, nhân tộc không còn Thánh sư!" Lời của Đế Tân truyền ra, trong hư không phảng phất có một thanh đại đao chém thẳng vào tâm thần Lão Tử.

Sắc mặt Lão Tử thảm hại, suýt nữa từ hư không ngã xuống.

Nguyên Thủy thấy vậy, dùng pháp lực đỡ lấy Lão Tử.

"Thông Thiên, ngươi dám như thế, dám chỉ thị Nhân Hoàng trảm thánh vị của ta!" Lão Tử đau đớn thốt lên, ánh mắt đầy nộ hỏa.

Nhưng dù vậy cũng vô dụng, lúc này cảm giác chút khí vận cuối cùng tàn héo, đại vận nhân tộc như trường hà hạo đãng rời đi.

Khí vận thánh vị một phần tán vào nhân tộc, một phần vào Không Động Ấn, một phần quay về Hỏa Vân Động.

Tu vi Lão Tử đại tổn, suýt chút nữa rớt khỏi cảnh giới Thánh nhân.

Khí vận điêu linh, thảm hại vô cùng.

Chương 135

Nữ Oa sắc mặt biến đổi, không ngờ Lão Tử bị trảm thánh vị, khắc sau sẽ đến lượt mình sao?

"Sinh linh nhân tộc, ngươi dám trảm thánh vị của ta sao!" Nữ Oa cười lạnh nhìn Thông Thiên.

Thông Thiên đạm nhiên: "Khí vận nhân tộc, bần đạo không nhuốm tay vào, chỉ là những gì các ngươi làm khiến nhân tộc thất vọng mà thôi!

Nhân quả hôm nay là do ngày xưa các ngươi gieo xuống!" Thông Thiên tiếp tục xem kịch hay.

Nếu Thiên Đạo Lục Thánh muốn chơi, hắn sẽ bồi tiếp đến cùng.

"Thánh mẫu Nữ Oa tại thượng, ơn tái tạo của Thánh mẫu nhân tộc không dám quên!

Nhưng nhân tộc bị Thánh nhân kiềm chế, bị coi là quân cờ, đều do khí vận không đủ.

Sau này Thánh mẫu vẫn nhận hương hỏa truyền thừa của nhân tộc, nhưng khí vận nhân tộc phải do nhân tộc trấn giữ!" Đế Tân chấp chưởng Không Động Ấn chiêu cáo chư thiên.

Trong phút chốc, ba thành khí vận của Nữ Oa bị trảm đi hai thành!

Mặt Nữ Oa tái mét, phẫn hận đến cực điểm.

Đế Tân trước trảm điêu tượng ở nhân gian, nay lại trảm khí vận, là đòn đau mà bà không thể chịu nổi.

Khí vận rơi xuống đáy vực, tu vi Nữ Oa đại giảm.

Trong Thiên Đạo Lục Thánh, hai đại Thánh nhân đã gặp kiếp nạn

này.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn ngây người, không ngờ cục diện lại ra nông nỗi này.

Tuyệt vọng nhất lúc này là Khương Tử Nha.

Nhìn cục diện biến hóa đột biến, Thông Thiên một mình trấn áp tất cả.

Sau khi thu hồi khí vận, Đế Tân chỉ kiếm về hướng Tây Kỳ.

"Cơ Phát vô đạo, mưu toan cướp đoạt đại nghiệp Thành Thang, lật đổ hà sơn.

Khương Tử Nha trợ Cơ Phát làm ác, phạm phải sát kiếp vô cùng.

Hôm nay, bình định Tây Kỳ, diệt Khương Tử Nha để yên lòng hà sơn Thành Thang!" Đế Tân chỉ kiếm, đại quân vô tận vây sát quân Tây Kỳ.

Đệ tử ngoại vi Tiệt Giáo cũng gia nhập.

Lúc này, Phật binh Tây Phương, đệ tử còn lại của Xiển Giáo đều bị cuốn vào vòng chiến.

Từng đạo cuồng lôi từ hư không rơi xuống, ức vạn càn khôn thế giới dao động.

Thông Thiên một mình đối mặt sáu đại Thánh nhân cũng không hề nao núng.

"Chư vị đạo hữu, không thể chờ thêm được nữa, hợp lực tế Thiên Đạo Lục Thánh đại trận, triệu hoán Thiên Đạo đi!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhìn thấu huyền cơ, lên tiếng.

Nguyên Thủy cũng hạ quyết tâm: "Thiên Đạo Lục Thánh đại trận là căn bản của Thánh nhân, Thông Thiên khí thế hung hăng, chỉ có lực lượng Thiên Đạo mới trấn áp nổi!" "Thiện!" Chuẩn Đề cũng đồng ý,

tế ra Thất Bảo Diệu Thụ.

Tiếp Dẫn cầm Phất Trần Chính Khí, chân đạp Kim Liên trấn áp không trung.

Nữ Oa tâm tư thâm thúy, ánh mắt đầy hận ý, Càn Khôn Đỉnh hiển hóa, Tạo Nhân Tiên đánh vào hư không.

Lão Tử tế ra Hồng Mông Chi Chu và Thái Cực Đồ.

Nguyên Thủy hiển hóa khí vận chư thiên cùng Bàn Cổ Phiên.

Hạo Thiên tế ra Hạo Thiên Kiếm và Hạo Thiên Kính.

Bảo quang rực rỡ chiếu rọi chư thiên, ức vạn càn khôn cuộn trào không dứt.

Đây là thủ đoạn mạnh nhất của sáu Thánh nhân, có thể triệu hoán bản nguyên Thiên Đạo mạnh nhất, thậm chí là một phần bản thể của Thiên Đạo.

Duy nhất chỉ có tử chiến đến cùng!

Thiên Đạo Lục Thánh đại trận hội tụ sức mạnh sáu Thánh nhân, được hóa ra từ bản nguyên Thiên Đạo.

Thông Thiên ngưng vọng đại trận, thứ này hẳn là nằm ngoài biến số, là thủ đoạn của vị trong Tử Tiêu Cung ban xuống.

Với tâm thái mỗi người một tính toán của sáu Thánh nhân, họ không thể tự mình tham ngộ ra đại trận này.

Chí cao Tạo Hóa đại đạo, Chí cao Đế Hoàng đại đạo, Chí cao Thái Thanh đại đạo, Chí cao Ngọc Thanh đại đạo, Chí cao Bồ Đề đại đạo, Chí cao Kim Liên đại đạo — sáu loại pháp tắc đại đạo tương ứng với sáu loại thần đạo biến hóa trong Thiên Đạo, là căn bản của đại trận này.

Mỗi vị Thánh nhân tương ứng với một thánh vị, dẫn dắt Thiên

Đạo bản nguyên.

"Thiên Đạo Lục Thánh đại trận này cũng giống Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận, nhưng Thập Nhị Đô Thiên triệu hoán Bàn Cổ chân thân, còn đây là triệu hoán Thiên Đạo." Thông Thiên không ra tay trước, lấy bất biến ứng vạn biến.

Lúc này một vòng xoáy khổng lồ hình thành trong vũ trụ Hồng Hoang.

Lục thải thần quang oanh nhiên ngưng tụ trên không trung Tây Kỳ, chấn động vô tiền khoáng hậu.

Chư thần cảm giác được sức mạnh khó tin quán triệt thương khung, phảng phất sức mạnh cả thiên địa đều bị vòng xoáy hấp thụ.

Trận chiến này Khương Tử Nha không còn quyền can dự, hoàn toàn là cuộc đấu pháp giữa Tiệt Giáo và Thiên Đạo Lục Thánh.

Khí vận "thế thiên hành đạo" của Tây Kỳ đã bị khí vận Nhân Hoàng của Đế Tân trấn áp.

Phật môn, Tây Kỳ, Xiển Giáo đệ tử bắt đầu bại vong, tháo chạy về thành trì.

Vạn Tiên Tiệt Giáo không phải danh huyễn, hoàn toàn nghiền ép các sinh linh khác về chiến lực cực đạo.

Chư thần ngưng vọng chiến trường hư không, nơi đó mới là mấu chốt của mọi nhân quả.

Oanh long!!!

Đại trận hoàn toàn triển khai, từng luồng sương mù hỗn trọc chấn động giữa thiên địa.

Sáu cột sáng từ thiên địa oanh nhiên trấn áp xuống.

Thông Thiên quanh thân rung động sương mù quang minh.

Tiên Thiên Bất Diệt Nguyên Thần và Tinh Thần Đại Đạo tán phát chấn động nguy nga.

Luồng khí thế hạo nhiên kháng cự lại sáu cột sáng.

Không thấy Thông Thiên ra tay thế nào, chỉ tùy ý cử động đã đỡ được uy áp của đại trận.

Khi đại trận hạ xuống, ánh mắt Thông Thiên bắt đầu nghiêm trọng.

Sáu vị Thánh nhân biến mất trong hư không, chỉ còn một tôn cự thú hiển hóa trong sương mù đen kịt.

Tôn cự thú này dù dùng đại pháp lực cũng không nhìn rõ hình dáng, nhưng lại có hư ảnh nhân thủ thú thần chiếu ra — đây là biểu tượng của Thiên Đạo.

Đi kèm khí thế khủng bố xé rách thiên địa, một móng vuốt thú thò ra quét về phía Thông Thiên.

Móng vuốt đen kịt mang theo khí thế phá diệt vạn vật, trấn áp xuống đầu Thông Thiên.

Chương 136

Luồng khí khái vô song chấn động vạn vật, tỏa ra sương mù chín màu, trong sự huyền diệu cực hạn chứa đựng đạo vận khó tả.

"Thiên Đạo!" Trấn Nguyên Tử mở to mắt, lộ vẻ không thể tin nổi.

Nhưng khắc sau, ông thấy cảnh tượng còn kinh ngạc hơn: Thông Thiên dùng tay không đấm về phía móng vuốt Thiên Đạo.

Mây mù tan biến, lôi đình màu tím bùng nổ.

Thông Thiên lật tay vung chưởng, đánh lui móng vuốt, bản thân cũng lùi lại vài bước.

"Lực lượng Thiên Đạo quả nhiên bất phàm." Thông Thiên chậc lưỡi tán thưởng.

Hành động này trong mắt chư thần lại vô cùng hãi hùng, Thông Thiên chịu một kích của Thiên Đạo mà chỉ thở dài một cái.

"Tu vi Thông Thiên giáo chủ quả nhiên đáng sợ, có thể kháng hành lực lượng Thiên Đạo!" "Tuy Thiên Đạo chưa dùng thủ đoạn mạnh nhất, nhưng Thông Thiên cũng chưa dùng pháp bảo nào, chưa biết mèo nào cắn mỉu nào." "Dù sao đây không phải Thiên Đạo thực sự, chỉ là lục thánh diễn hóa mà thôi.

Hôm nay lục thánh ra tay, vị trong Tử Tiêu Cung chắc chắn sẽ kết thúc nhân quả, Thông Thiên cuối cùng cũng không có kết cục tốt." Chư thần bàn tán xôn xao.

Chỉ có Thông Thiên vẫn giữ vẻ thản nhiên.

Thiên Đạo tuy mạnh nhưng không phải không thể chống đỡ.

Bài tẩy của hắn còn nhiều, hiện tại không cần lo lắng.

Quả nhiên sau khi móng vuốt biến mất, trên chư thiên hỏa quang bùng nổ, từng đạo thần lôi đen kịt sinh ra từ hư không.

Thiên Đạo mang theo lực lượng kiếp nạn bẩm sinh, thần lôi có khả năng tru tiên diệt thần, chỉ cần thôi động một chút là vạn vật hủy diệt.

Lúc này chín ức ba ngàn vạn thần lôi hội tụ lại thành Thần Phạt Chi Trận hủy diệt thiên địa.

Thiên Đạo thao túng lực lượng Cửu Ngự Lôi Phạt cố nhiên đáng sợ, nhưng Thông Thiên tu hành Lượng Kiếp Thần Lôi thuật, có thể thôi động đại đạo thần kiếp cấp độ vô lượng lượng kiếp.

Thông Thiên bấm pháp ấn, ức vạn vạn Hỗn Độn thần lôi quét ra, oanh kích vào Thần Phạt Chi Trận.

Hồng Mông Đại Đạo diễn hóa Hỗn Độn thần lôi, thậm chí có cả tam tai nghiệp khí, vô lượng nghiệp lực.

Thiên địa hỗn loạn, cuộc đấu pháp này quá đỗi kinh hồn.

Thiên Đạo Lục Thánh hiểu rằng lôi phạt không có tác dụng với Thông Thiên nên ngừng thúc giục kiếp nạn.

Trong thời không hư ảo, một ngọn hồn đăng xuất hiện trong tay Thiên Đạo, chiếu sáng thiên địa, đó chính là Thiên Đạo Hồn Đăng.

Bảo vật này vừa xuất hiện, vô lượng thời không rơi vào tĩnh lặng.

Bên trong chứa đựng quy tắc và trật tự Thiên Đạo cực kỳ đáng sợ, có thể chúa tể vạn vật sinh diệt.

Thánh linh Hồng Hoang đều bị ngọn đèn này trấn áp.

"Thiên!" Một đạo âm u minh truyền ra.

Trời trên đầu Thông Thiên biến mất trong phút chốc, chỉ còn vô số xiềng xích quy tắc quấn chặt lấy hắn.

Mỗi đạo xích có thể giam cầm Thánh nhân thập nhị kiếp.

Nhục thân và nguyên thần Thông Thiên đều bị phong tỏa bởi lực lượng kinh khủng này.

Khi Thiên Đạo Hồn Đăng xoay chuyển, trời đất đảo lộn, vô tận Thiên Đạo thánh hỏa thiêu đốt Thông Thiên.

Sự áp chế về ý chí này đủ để hủy diệt tất cả.

"Một cái ngụy Thiên Đạo mà cũng đòi áp chế ý chí bần đạo?

Nếu Thiên Đạo thực sự giáng lâm, họa chăng bần đạo còn có vài phần e sợ!" Thông Thiên đại quát, Lực Chi Pháp Tắc oanh nhiên tế ra.

Sức mạnh kinh hồn chấn động thương khung, Lực Chi Pháp Tắc trấn áp ba ngàn đại đạo.

Hồn ảnh Thông Thiên chấn động giữa hư không, tỏa ra quang vụ vô tận.

Oanh long!!!

Xiềng xích quy tắc vỡ vụn trong nháy mắt.

Thông Thiên chưa thực sự ra tay, chỉ dùng ý chí kháng hành ý chí Thiên Đạo.

Trên thương khung, hư ảnh Ma Thần hoành quán ức vạn thời không đang điên cuồng bác sát với thế giới chiếu ảnh trong Thiên Đạo Hồn Đăng.

Vạn vật vỡ vụn, thời không sụp đổ như ngày tận thế.

"Tịch Diệt!" Thánh âm lại vang vọng.

Vạn pháp vạn đạo trật tự điên đảo, rơi vào đại tịch diệt.

Đây là biểu hiện cực hạn của lực lượng Thiên Đạo.

Thiên Đạo chân thân lật tay, thời không nơi Thông Thiên đứng

hoàn toàn tiêu biến, khí hủy diệt từ thiên khung đổ xuống tẩy rửa chân thân Thông Thiên.

"Đại tịch diệt này hẳn là cảnh tượng chỉ xuất hiện sau vô lượng lượng kiếp!

Nếu Thiên Đạo chỉ có chút sức mạnh này, hôm nay bần đạo đành phải thí thiên!" Tiếng cười lạnh của Thông Thiên vang lên.

Đại đạo năm mươi, thiên diễn bốn mươi chín, Thông Thiên tu luyện chính là cái "Độn Khứ Chi Nhất".

Thiên Đạo muốn dùng lực lượng tịch diệt trấn áp hắn, thật nực cười.

Chín mươi tám đạo đại tịch diệt nguyên quang dung hợp trong hư không, mỗi đạo mạnh hơn cả lục hồn diệt thế.

Thiên địa điêu linh, vạn vật quy về hư vọng.

Chư thiên thần ma ngước nhìn, không còn thấy màu sắc gì, chỉ có sương mù đen kịt bồi hồi, mỗi luồng đều mang theo sự rợn người.

Thông Thiên lật tay, chưởng trung càn khôn, từng luồng khí hồn trọc dung nhập vào thời không tịch diệt.

Cùng với ý thức Thông Thiên giác tỉnh, cả thời không chấn động!

"Phá!" Thông Thiên nộ hống, một quyền nghịch thiên đánh ra.

Hư ảnh Hồng Mông Ma Thần bùng nổ, hư không tịch diệt tan vỡ.

Chín mươi tám đạo nguyên quang tán phát khí tịch diệt vô tận.

Hai bên như hỗn độn giao dung, vạn vật phá diệt, rơi vào trạng thái quy khư.

Một quyền của Thông Thiên oanh nát thời không tịch diệt, đánh thẳng vào bản thể Thiên Đạo.

Oanh long!!!

Ô quang tan đi, Thông Thiên đã thấy được bản thể Thiên Đạo.

Hư hư ảo ảo, không có hình dáng thực tế, nhìn giống thú loại nhưng lại mang đạo vận nhân thể nồng đậm.

Chương 137

Đạo vận này khế hợp với mọi bản nguyên đại đạo, vạn vật thời không đều nằm trong sự diễn hóa của bản thể này.

Thấy bản thể Thiên Đạo, một cảm giác nguy cơ hiện lên trong lòng Thông Thiên.

Trên trán Thiên Đạo, một đôi thụ nhãn (mắt dọc) mở ra, tỏa ra u quang, vạn vật luân chuyển, thời không yên diệt trong ánh mắt đó.

Sức mạnh của cả Hồng Hoang dường như đè ép lên Thông Thiên.

Đây là sức mạnh đại thế thực sự, đủ để nghiền nát mọi bản nguyên đại đạo.

Đôi mắt Thiên Đạo đại diện cho đỉnh cao trật tự Hồng Hoang, lăng giá trên mọi quy tắc.

Thương thiên vô nhãn, một khi mở mắt là lúc quyết đoạn tất cả.

Thông Thiên cảm giác luồng sức mạnh này đã đạt đến cấp độ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, thậm chí có thể làm tổn thương Hồng Mông Đạo Thể của mình.

Lúc này Thiên Đạo Hồn Đăng hóa thành Thiên Đạo Tài Quyết Chi Kiếm, sức mạnh của sáu Thánh nhân hội tụ trên đó trảm xuống Thông Thiên.

Một luồng sức mạnh vạch qua các tầng thời không, nhắm thẳng vào tam thi của hắn.

Nhưng Thông Thiên đã dung hợp tam thi, luồng sức mạnh này không phải hỗn độn cũng không phải hồng mông, mà là chí cao đại đạo lực sinh ra dưới trật tự Thiên Đạo — đó là Vận Mệnh.

Bản chân của Thiên Đạo là Vận Mệnh Đại Đạo.

Đây là căn bản để Hồng Quân hợp đạo, nhờ tham ngộ Vận Mệnh Đại Đạo trong Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Huyền môn là tiên đạo truyền thừa, là mấu chốt để Hồng Quân nắm giữ đạo thống Hồng Hoang.

"Thiên Đạo không phải Thiên Đạo, mà là Thiên Đạo Hồng Quân." Thông Thiên nhìn thấu bản chất, đại trận này triệu hoán chính là sức mạnh của Hồng Quân từ tận cùng trường hà vận mệnh chiếu xuống.

"Thiên Hoang!" Sau lưng Thông Thiên, Thuấn Sát Ma Đao oanh nhiên tế ra.

Hỗn Độn Linh Bảo mang theo khí khái bễ nghễ vạn vật.

Thiên Hoang là kiếm đạo đỉnh cao Thông Thiên tham ngộ từ Tiên Thiên Bất Diệt Nguyên Thần Đại Đạo, là tổng cương của chư thiên kiếm đạo.

Thuấn Sát Ma Đao trở nên phiêu miểu hư ảo, một luồng sức mạnh huyền diệu chém về phía thụ nhãn Thiên Đạo.

Cực hạn sát đạo tranh đấu với quy tắc trật tự.

Một đao trảm ra, thời gian và không gian biến hóa cấp tốc, siêu thoát khỏi thời không.

Sau một khảy móng tay, chín giọt chân huyết vương vãi thương thiên.

Thụ nhãn Thiên Đạo bị trảm ra một vết rách khổng lồ.

Chín giọt chân huyết rơi xuống đại địa Hồng Hoang, khiến vùng đất vốn bị hủy diệt bỗng hiện ra sinh cơ mắt thường có thể thấy được.

Thụ nhãn bị trảm đại diện cho trật tự Thiên Đạo phúc diệt.

Trên thương khung chấn động kịch liệt, nhật nguyệt tinh hà vạn vật dao động không ngừng.

Ngước đầu nhìn lên, thấy một tôn cổ cẩu từ bi, một tôn đạo nhân lãnh mạc và một tôn thánh nữ mỉm cười đang nhìn Thông Thiên.

Trong sự quỷ dị mang theo sát cơ vô tận.

"?" Thông Thiên lần đầu cảm thấy lực lượng Thiên Đạo quỷ dị như vậy, Vận Mệnh Đại Đạo lại diễn sinh ra những thứ này.

Ba tôn tồn tại hoành quán vô lượng thời không đang trấn áp xuống Thông Thiên.

Cổ Cẩu thủ trung, gã cầm một ngọn hồn đăng, trên hồn đăng thiêu đốt từng tia chúc hỏa cổ phác.

Cổ Cẩu đoan tọa trong hư không, phía sau diễn hóa vô cùng biến hóa.

Tường chừng như chỉ trong một niệm, có thể từ bỉ ngạn vượt qua đến trước mặt Thông Thiên.

Vị đạo nhân lãnh mạc kia thân khoác một thân thanh sam, đôi mắt vẩn đục, lãnh mạc vô cùng.

Với đạo hạnh của Thông Thiên, thế mà cũng không nhìn ra dáng vẻ của đạo nhân.

"Chắc hẳn đây chính là Thiên Đạo tam thân trong truyền thuyết, đạo nhân kia chính là Thiên Đạo vị thân, cho nên không nhìn ra biểu tượng." Không phải vì đạo hạnh của Thông Thiên không đủ, mà là vì căn bản không có biểu tượng.

Nhất thiết quy về hư vô.

Còn vị thánh nữ kia, trong tay nâng một đóa liên hoa.

Chỉ thấy thánh nữ vê một cánh hoa sen, ném về phía Thông Thiên.

Trong khoảnh khắc, trời đất đảo lộn.

Một cánh hoa sen hóa thành một phương đại tạc phong tỏa thiên địa!

Từ trong hư không oanh nhiên trấn xuống, muốn mạt sát Thông Thiên.

Trong hư không tiếng thiền của Cổ Cẩu vang triệt cửu thiên, linh minh u chú hống khiếu rung trời.

Đạo nhân kia thì độn vào hư vô, diễn hóa vô lượng kiếp nan.

"Bần đạo sớm đã là thân vạn kiếp bất ma, khởi có thể bị dao động tâm trí." "Tam sinh biểu tượng, đều là hư vô." "Xem một kiếm của ta đây, đãng bình du du thiên đạo." Thông Thiên tâm thần lãnh mạc quyết tuyệt, giữa lúc Thiên Đạo ý chí giáng xuống.

Nếu trầm luân trong đó, sẽ vĩnh sinh bị trấn áp.

Ý chí chỉ cần hơi có khuyết hám, sẽ bị kẻ địch thừa hư nhi nhập.

Thông Thiên tay vuốt lên Hồng Mông Đạo Kiếm, trong thời không vô cùng vô cực, Thông Thiên nghịch trảm xuất một đạo kiếm quang khả phạ.

Hồng Mông đại đạo gia trì trong đó, chỉ thấy trong hư không từng đóa liên hoa nở rộ.

Những đóa liên hoa này trong hư không sinh diệt bất định, uyển như từng đóa tiên hoa nở rộ.

Hoa lạp!

Tiên hoa yếu ớt va chạm cùng thánh bảo do Thiên Đạo ý chí sở hóa.

Trong nháy mắt, cả phiến thời không uyển như băng tuyết tiêu dung.

Chư thiên địa hiện ra một mảnh thanh minh, duy chỉ thấy một đạo thanh sáp tiên kiếm trảm về phía Thiên Đạo Lục Thánh Đại Trận.

Giữa thiên địa cuồng lôi dũng hiện, thiên âm hạo miểu bất tuyệt bên tai.

Sau khi thanh sắc tiên kiếm lạc nhập Thiên Đạo Lục Thánh Đại Trận, sương mù vẩn đục trong tích tắc oanh nhiên bạo phát.

Một đạo lôi đình từ trung ương đại trận oanh nhiên quán triệt ra ngoài.

Trên thiên khung đột nhiên xé rách một cái khe lớn.

Chỉnh cái Thiên Đạo Lục Thánh Đại Trận oanh nhiên phá toái, thiên đạo hư ảnh lung tráo thiên địa trong một khắc này oanh nhiên biến mất.

Thiên Đạo Lục Thánh thương hoàng thất thố, từ trong hư không ngã nhào ra.

Chương 138

Từng kẻ sắc mặt thương bạch, toàn thân nhiễm huyết.

“Thiên Đạo Lục Thánh Đại Trận bị Thông Thiên phá rồi!” “Thông Thiên giáo chủ rốt cuộc là tu vi bực nào, một kiếm phá Thiên Đạo Lục Thánh Đại Trận!” Vô số tiên thần trong chư thiên địa đại kinh thất sắc, ngưng vọng về phía Thông Thiên, chấn kinh vạn phân.

Không ngờ Thông Thiên có thể dĩ nhất kỷ chi lực đánh cho Thiên Đạo Lục Thánh Đại Trận long trời lở đất.

Thông Thiên muốn nghịch thiên!

Lúc này, trên thành trì Tây Kỳ, Khương Tử Nha vô lực nhìn màn này, Huyền Đô đại pháp sư cùng với đông đảo Phật môn đại thánh đều mặt trắng bệch.

Sự tồn tại của Thông Thiên thật sự quá mức kinh người.

Ngay cả lục đại thánh nhân liên thủ cũng không đánh lại Thông Thiên.

Lẽ nào, lãng lãng càn khôn thực sự phải bị Tiệt giáo độc chiếm sao?

Hiện nay lão tử thánh vị bất ổn, Nữ Oa khí vận đại giảm, giang sơn Thành Thang cố nhược kim thang.

Cái gọi là thế thiên hành đạo bây giờ nhìn thật thương bạch vô lực chí cực.

“Tu vi của Thông Thiên rốt cuộc mạnh đến mức nào!” Chuẩn Đề đạo nhân sắc mặt thảm đạm chí cực, không ngờ Thông Thiên lại khả phạ như thế.

Lục đại thánh nhân liên thủ cũng không chiếm được chút chỗ tốt nào.

Hiện giờ Thông Thiên trong mắt y như một đạo thiên tiệm khó lòng vượt qua.

"Thông Thiên, hôm nay bọn ta không địch lại, tự thẹn không bằng.

Nhưng Phong Thần đại chiến ngươi cưỡng ép can thiệp, lẽ nào không sợ triêm nhiễm nhân quả sao?" Tiếp Dẫn đạo nhân ngưng thị Thông Thiên, "Nếu muốn bảo toàn mệnh mạch Tiệt giáo, nên xả bỏ một bộ phận đệ tử Tiệt giáo mới có thể bảo toàn tự thân!" Thông Thiên lãnh tiếu nhìn Tiếp Dẫn: "Phong Thần lượng kiếp là do Thiên Đạo định ra, Tiệt giáo không dính Thiên Đạo nhân quả, không vào ngũ hành thiên địa, lại là hồng hoang thánh linh." "Phàm là sinh linh Hồng Hoang đều có quyền lợi sinh tồn tại Hồng Hoang, Thiên Đạo cũng không thể tước đoạt." "Dẫu cho hôm nay Hồng Quân tại đây, bần đạo cũng phải chất vấn vì sao phải hạ Phong Thần bảng!" "Thiên đạo chúng sinh vì sao phải ứng kiếp!" "Nếu thật sự phải ứng kiếp, đệ tử Tiệt giáo ta một người cũng sẽ không lên Phong Thần bảng.

Xiển giáo đệ tử không đủ thì lấy Tây Phương giáo đệ tử lấp vào, Tây Phương giáo đệ tử không đủ thì lấy Thiên Đạo thánh nhân lấp vào!" "Bần đạo tru tận Thiên Đạo lục thánh cũng sẽ đem cái gọi là Phong Thần bảng của Thiên Đạo điền đầy!" Thông Thiên sát cơ di mạn, tung hoành trong thiên khung vô tận.

Ức vạn vạn lượng kiếp chi khí xoay quanh sau thân Thông Thiên, đó là đại kiếp chi lực mà Thông Thiên tu luyện ra.

Hiện giờ đã đạt đến tầng thứ sáu, đủ để giá ngự chư thiên nghiệp kiếp chi lực, thậm chí có thể siêu việt Thiên Đạo.

Lúc này, Thiên Đạo lục thánh toàn thân đại chấn.

Thông Thiên muốn đồ sát Thiên Đạo lục thánh, đưa tất cả lên Phong Thần bảng.

Thật là hãi nhân thính văn.

"Cuồng vọng!

Thông Thiên cuồng vọng như thế, lục đại thánh nhân khởi nói giết là giết?

Bọn ta là đệ tử Đạo Tổ, thống suất vô lượng kỷ nguyên, vĩnh hằng bất diệt." "Phong Thần bảng khởi có thể thừa tải nguyên thần của bọn ta!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thống mạ xuất thanh, trong một khắc, lục thánh cũng không còn giữ lại gì nữa.

"Ra tay đi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn về phía Tiếp Dẫn.

"Chỉ có thể như thế!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hướng về đại quân Tây Kỳ đáp xuống.

Chỉ thấy hai vị thánh nhân vẽ ra một trận pháp khổng lồ, toàn bộ đạo thống của Tây Phương giáo đều bị triệu hoán.

Nữ Oa thôi động Chiêu Yêu Phiên, bắt đầu triệu hoán tàn dư sinh linh của Yêu tộc.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hào lệnh chư thiên, đệ tử Xiển giáo toàn bộ sát nhập vào trong.

"Thành Thang vô đạo, bọn ta phụng ứng thiên chỉ phạt nghịch hôn quân." "Thế thiên hành đạo." Nguyên Thủy Thiên Tôn đem lá cờ thế thiên hành đạo giao vào tay Khương Tử Nha.

Nhìn vô tận đại quân giáng lâm phía sau, Khương Tử Nha cũng hiểu rõ thánh nhân không địch lại Thông Thiên, chỉ đành tại chính diện chiến trường dùng lực áp chế Thành Thang.

Khương Tử Nha cũng không tin Thông Thiên dám thực sự đồ

thánh, thánh nhân cũng không thể thi triển thủ đoạn đối phó phàm nhân.

Nếu Tiệt giáo bại vong, Thông Thiên sẽ ra sao.

Thấy thiên đạo chư thánh triệu hoán toàn bộ đạo thống, Thông Thiên lãnh tiếu một tiếng.

Những vị thánh nhân này thật sự tưởng rằng Thông Thiên sẽ cố kỵ cái gọi là thiên đạo pháp tắc sao?

Thí sát thánh nhân thì đã sao, đồ tận thương sinh thì có hề gì.

Bất cứ kẻ nào trở đạo, Thông Thiên đều sẽ không có nửa điểm lưu tình.

Đến ngày hôm nay, Thông Thiên đã nhìn rõ cục diện: thánh nhân ngụy thiện, thiên đạo ngụy thiện.

Duy chỉ có tự thân mới là trọng yếu nhất.

Tiệt giáo nghịch thiên thì đã sao?

Cùng lắm là khai chiến với Thiên Đạo, đối địch với Hồng Quân.

"Cục diện hôm nay đã thành thủy hỏa, đệ tử Tiệt giáo tuyệt đối không được nương tay." "Giang sơn Thành Thang, đạo thống Nhân Hoàng mới là thiên địa chính thống." "Thiên Đạo lục thánh vô đức, phù trì một đám nghịch đảng mà cũng dám xưng là thế thiên hành đạo!" "Hôm nay bầu trời của Thành Thang chính là bầu trời của Hồng Hoang!" Đạo âm của Thông Thiên quán triệt thiên địa, đệ tử Tiệt giáo không ai không cảm hoài thâm sâu.

Lúc này Đế Tân tay cầm Không Động Ấn, sừng sững trước trận tiền tam quân.

Với tư cách Nhân Hoàng, đối mặt với lũ bạn đảng này, phải tự thân trấn áp cục diện.

Hôm nay nếu Thành Thang binh bại, vạn thế hôn quân sẽ bị phỉ nhổ.

Nếu tiêu diệt được Tây Kỳ, nhân đạo chính thống mới thực sự là Nhân Hoàng.

Điều khiến Đế Tân cảm thấy bi ai là Thánh sư Nhân tộc Lão Tử và Thánh mẫu Nữ Oa lại đứng về phía bạn đảng Tây Kỳ.

Y tự nhủ nếu không có hồ yêu mê hoặc, tuyệt đối không đến mức làm ra chuyện họa loạn triều cương.

Lúc này trong đại quân Tây Kỳ, đại quân liếc mắt không thấy điểm dừng giết tới.

Đế Tân không chút do dự, chấp chưởng pháp kiếm sát xuất.

Thương triều đại quân và Tây Kỳ đại quân quyết chiến.

Đệ tử tứ giáo cũng bắt đầu thù tử bác sát.

Chư thiên tiên thần các hiển thủ đoạn, trong hư không nở rộ uy nghi.

Đa Bảo bước ra nói: "Sư tôn, đệ tử tam giáo thế hung hung, dẫu có thể chống đỡ nhưng bản giáo đệ tử cũng sẽ tổn thất thảm trọng, hay là kết Vạn Tiên Trận!" "Thiện!" Thông Thiên gật đầu, "Đa Bảo, ngươi hãy thân tự chủ trì trận này!" "Tuân mệnh!" Đa Bảo Đạo Nhân lĩnh mệnh xong bắt đầu triệu hoán đệ tử, bố trí Vạn Tiên Đại Trận.

Thái Cực trận, Lưỡng Nghi trận, Tứ Tượng trận oanh nhiên hiển hóa.

Đệ tử Tiệt giáo toàn bộ quy vị, Vạn Tiên Đại Trận oanh nhiên thành hình trong hư không.

Trong Vạn Tiên Trận, vô số đại trận hoàn hoàn tương khấu, vô cực thánh uy oanh nhiên trán phóng.

Sát phạt thánh uy khủng bố triển khai, trận này vừa có thể khốn sát kẻ địch, vừa có thể thi triển sát chiêu cực mạnh.

Khí thế vô dữ luân bỉ oanh nhiên bạo phát, chư thiên địa hôn ám một mảnh.

Vạn Tiên Trận thành trong nháy mắt, uyển như một tôn hồng hoang mãnh thú thức tỉnh.

Chương 139

Thông Thiên thi triển đại pháp lực đả nhập vào Vạn Tiên Trận.

Oanh long!

Vô tận pháp lực cuồng triều đả nhập vào đại quân đệ tử tam giáo, ước chừng có hàng trăm vạn sinh linh bị tiêu diệt sạch trơn.

Trước thành Tây Kỳ, dẫu là Chí Thánh dưới uy lực bực này cũng phải sắt sắt phát đẩu.

"Trong tay Thông Thiên có đại trận khả phạ như thế sao!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn đến ngây người, không ngờ Vạn Tiên Trận uy lực lại khả phạ như vậy.

Chuẩn Đề đạo nhân cũng đại biến sắc mặt, cứ đà này e rằng gia tài Tây Phương giáo đều sẽ bị nướng sạch.

Nhưng Thông Thiên trấn áp đương tràng, lục thánh cũng không dám khinh dị can thiệp chiến trường.

"Trấn!" Cùng với tiếng quát lớn của Đa Bảo, pháp đạo hồng lưu áp về phía quân địch.

Huyền Đô đại pháp sư thổ huyết, bị chấn phi ức vạn trượng, tông vào thành tường Tây Kỳ.

Vô số đệ tử Xiển giáo, Tây Phương giáo bị chấn chết.

Cả thành tường Tây Kỳ oanh nhiên sụp đổ.

Đối diện với Vạn Tiên Trận, thế cục chiến trường đã phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Lúc này đệ tử Tiệt giáo chúa tể tất cả, phá thành Tây Kỳ chỉ trong gang tấc.

Nhưng đúng lúc này, mặt đất Hồng Hoang bắt đầu sụp lún, vô số quỷ hồn, minh binh từ dưới đất hiện ra.

Những quỷ hồn minh binh này hãn bất úy tử xông vào Vạn Tiên Trận.

Trong hư không hiển hóa một con cuồng long hoành quán ức vạn thời không, đó chính là Hoàng Tuyền Thiên Long do Địa phủ Hoàng Tuyền hóa thành.

Ngao hống!

Hoàng Tuyền Thiên Long nộ hống một tiếng, lao về phía Vạn Tiên Trận.

Pháp thân khủng bố quán triệt thiên địa tông thẳng vào Vạn Tiên Trận.

Đa Bảo sắc mặt đại biến, cảm giác cả Vạn Tiên Trận đều bị chặn đứng!

"Sức mạnh Cửu U!" Trấn Nguyên Tử sắc mặt biến đổi, không ngờ chuyện ngoài ý muốn đã xảy ra.

Vị ở trong Cửu U kia thế mà đường hoàng can thiệp thiên đạo biến hóa, rõ ràng là đứng về phía Thiên Đạo.

Thông Thiên thần sắc lãnh mạc, tựa hồ tất cả đều nằm trong mắt.

Cửu U nợ Thiên Đạo một nhân quả, chẳng qua Thông Thiên cũng không ngờ nhân quả này lại ứng nghiệm vào lúc này.

"Cửu U Hậu Thổ, đã lựa chọn lúc này thường nhân quả, thì đừng trách bần đạo không khách khí." Thông Thiên lãnh tiếu một tiếng, vị ở Địa đạo kia tự cho là bày mưu tính kế, bao quát chư thiên, bây giờ dám đánh chủ ý lên đầu mình, thật là quá đáng.

Hồng Mông Thần Kiếm trong tay ông minh, Thông Thiên đạp phá

thiên địa, tay cầm thần kiếm bác sát Hoàng Tuyền Thiên Long.

Trong hư không, Thiên Đạo lục thánh sắc mặt kinh hoàng bất định.

Thông Thiên quá mức cường thế, chúa tể toàn bộ cục diện.

"Không ngờ Cửu U cũng bị kéo vào nhân quả này!" Nữ Oa không nhịn được kinh thán, lúc này khí vận Nhân tộc trong cơ thể nàng đang nhanh chóng điêu linh vì nhân quả của trận đại chiến này.

Hạo Thiên cũng thán tức một tiếng: "Nếu Cửu U cũng không chế hành được Thông Thiên, vậy thì trời thực sự phải đổi rồi!" "Hừ!" Nguyên Thủy lạnh hừ một tiếng, "Thông Thiên cũng chỉ đắc thế nhất thời, giờ Cửu U đã xuất thủ, thiên địa bao la có nơi nào cho Thông Thiên dung thân.

Ta không tin sau đại kiếp này, Thông Thiên còn mặt mũi hoành hành vô kỵ trong Hồng Hoang, đệ tử Tiệt giáo chỉ e sẽ bị người người kêu đánh." Tiếp Dẫn đạo nhân lại mặt đầy tật khổ nói: "Ngươi có biết khí vận của Nữ Oa đạo hữu vì sao luôn lưu thất không, đó là vì Tam Hoàng Nhân tộc đứng về phía giang sơn Thành Thang, giờ ai là chính thống cũng không nói được, khéo cuối cùng chúng ta đều phải gánh phụ đại kiếp nhân quả." Chuẩn Đề cũng gật đầu: "Cửu U nhập kiếp vốn là vì nợ nhân quả Đạo Tổ, Đạo Tổ trước khi Phong Thần bảng hoàn thành đoạn nhiên không can thiệp đại kiếp, nhân quả này ai có thể tham thấu." Lúc này chỉ có Lão Tử là vô hạn bi lương, mặt mày thảm đạm.

Hiện giờ cục diện nhìn thật phức tạp.

Trong mắt Lão Tử, dưới Phong Thần đại kiếp, sự mạnh mẽ của Thông Thiên cũng chỉ khiến hắn trở thành hy sinh phẩm của đại kiếp mà thôi.

Quá trình tuy có chút khó chịu nhưng cuối cùng sẽ quay về Thiên Đạo chúa tể tất cả.

Nhưng giờ Lão Tử phát hiện sự tình đã vượt xa tưởng tượng.

Thông Thiên mạnh mẽ đã phá vỡ toàn bộ cục diện, thậm chí đệ tử Tiệt giáo cũng mạnh đến mức không thể tư nghị.

Thông Thiên rốt cuộc đã gieo xuống nhân quả lớn cỡ nào?

Hiện giờ Không Động Ấn bị vỡ, Thiên Đạo Lục Thánh Đại Trận bị phá, Nhân giáo, Xiển giáo, Tây Phương giáo đệ tử buộc phải toàn bộ nhập kiếp.

Lục đại thánh nhân không ai có thể hạnh miễn.

Lẽ nào không phải lục đại thánh nhân chúa tể lượng kiếp, mà chỉ là quân cờ để Hồng Quân thôi động Hồng Hoang biến hóa?

Nhân quả định số trong đó quá mức phức tạp, Lão Tử cũng không thể diễn toán ra kết quả.

"Thông Thiên vừa không phụ thuộc Thiên Đạo, cũng không quan tâm khí vận Cửu U, phải chăng y đã thực sự nhìn thấu cục diện?" Lão Tử lúc này có chút do dự.

Năm xưa Thông Thiên từng nói cho y một số thông tin về thiên đạo phiến cục.

Năm xưa Lão Tử từng bấm ngón tay tính toán, nhân quả định số cực kỳ phức tạp.

Lẽ nào thật sự như Thông Thiên nói, thiên đạo công đức vốn là một cái bẫy?

Chỉ là bây giờ mới đi tìm hiểu thì đã muộn, dù sao đôi bên đã như nước với lửa.

Chỉ hy vọng Phong Thần bảng hiện giờ đa số là đệ tử Xiển giáo và

Tây Phương giáo, Lão Tử vô lực thán dài, cục diện này mỗi khắc đều có thể phát sinh biến hóa long trời lở đất, hiện tại chỉ có thể tĩnh quan kỳ biến.

Hoàng Tuyền Thiên Long hiển hóa hoành quán vô lượng thời không, con thiên long này là do tinh túy cả Cửu U hóa thành.

Thiên đạo vãng phục, đại đạo quy nhất, Địa đạo diễn hóa cũng không khác gì Thiên Đạo biến hóa.

Hoàng Tuyền Thiên Long đại diện cho sức mạnh cực đạo trong Cửu U.

Thông Thiên chống kiếm đứng thẳng, Hồng Mông nguyên khí hung dũng quán triệt vô lượng thời không.

"Chút Hoàng Tuyền Thiên Long mà cũng mong phá Vạn Tiên Đại Trận của ta!" "Dẫu cho hôm nay Hậu Thổ tại đây, bần đạo cũng không sợ hãi chút nào!" Hồng Mông Đạo Kiếm tán phát u quang vô tận, Thông Thiên đâm ra một kiếm.

Hoa lạp!

Kiếm mang hung dũng quán triệt thời không, trấn sát thân hình của Hoàng Tuyền Thiên Long.

Một kiếm rủ xuống, một đạo kiếm mang hoành quán chư thiên trảm thẳng vào mi tâm thiên long.

Oanh long!

Thương khung vô tận dập dềnh sát cơ, Hồng Mông nguyên khí trấn áp thiên địa, trảm lui Hoàng Tuyền Thiên Long vô tận thời không.

Từng giọt Hoàng Tuyền chân huyết vãi xuống đại địa, hủ thực cả thương khung.

Trong cơ thể thiên long là Hoàng Tuyền đại đạo thâm thúy vô

cùng, một kiếm kia đã trảm ra một vết nứt lớn trên đầu lâu nó.

Tuy nhiên vì thiên long quá lớn, đòn này của Thông Thiên tuy khả phạ nhưng chưa hủy diệt được nó.

Chương 140

Trong Cửu U vô cùng tận hồn linh hội tụ về phía thiên long.

Ngao hống!

Tiếng gào thét chấn động cửu giới, Hoàng Tuyền Thiên Long thôn thổ Cửu U chi hỏa.

Hấp thụ hồn linh xong, nó bạo lệ gấp bội, một khí khái hủy thiên diệt địa oanh nhiên bạo phát, nó muốn thôn phệ Thông Thiên.

Trong khoảnh khắc chư thiên địa đều bị thân hình thiên long che lấp.

Vũ trụ thời không chấn động bất an.

Thiên địa hoàng hoàng, vạn vật tịch diệt.

Hoàng Tuyền có thể tiếp dẫn thần linh, nếu bị nó nuốt chửng sẽ hãm vào lục đạo luân hồi, vĩnh hằng bị trấn áp.

"Muốn cấm cố bần đạo?" Thông Thiên ngưng vọng thiên long, ánh mắt không chút sợ hãi.

Thực lực thiên long đã đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, rõ ràng đây là sức mạnh chuyên biệt nhắm vào y từ Cửu U.

Hậu Thổ rốt cuộc là cao cổ hay đê cổ?

"Muốn chặn lượng kiếp ở Tây Kỳ, chút nội hàm này của Cửu U e là không đủ!" Phía sau Thông Thiên, Ma Thần chân thân hư ảnh hiển hóa, đại đạo Hồng Mông Ma Thần chấp chưởng Hồng Mông Đạo Kiếm trảm ra một kiếm vào thời không cực đạo.

Một kiếm rủ xuống, Ma Thần đại đạo quán triệt thiên địa, trấn sát về phía Thiên Đạo thời không.

Kiếm khí vô dữ luân bỉ bạo phát, một luồng khí thế khủng bố tịch quyển thiên địa.

Tiếp đó huyết vũ vô biên bùng nổ, đất trời không còn màu sắc gì khác.

Duy có một đạo tiên quang trảm nhập đỉnh cao Thiên Đạo thời không.

Hoàng Tuyền Thiên Long phát ra tiếng gào thảm liệt, thần huyết vãi đầy đất.

Vô cùng vô cực oan hồn oanh nhiên bạo toái, triệt để yên diệt.

Hoàng Tuyền Thiên Long khổng lồ bị Thông Thiên một kiếm trảm diệt.

Khủng bố như thế!

Hoàng Tuyền Thiên Long vẫn lạc, oan hồn phiêu tán, sương mù vẩn đục cuộn trào.

Cửu U Lục Đạo lấy Hoàng Tuyền làm dẫn, thiên long chết đi khiến âm linh phiêu tán nhân gian, vô số sinh linh vô tội bị vạ lây.

Những nhân quả này cuối cùng đều sẽ đổ lên đầu Tây Kỳ.

Cái gọi là thế thiên hành đạo đã biến chất.

Thông Thiên lãnh tiếu trong lòng, Cửu U ngoài mặt giúp Thiên Đạo chặn Tiệt giáo nhưng vô hình trung lại tích lũy nghiệp lực vô tận, há chẳng phải là một cái bẫy đối với Thiên Đạo.

Những đại nhân vật đứng sau này không ai đơn giản cả.

Vô tận u binh và Tiệt giáo quân đang trùng sát.

Dưới Vạn Tiên Trận, vạn vật như bị một bánh xe khổng lồ thu gặt.

Đại quân Tây Kỳ triệt để băng hội.

Đệ tử Tây Phương giáo và Xiển giáo tổn thất thảm trọng.

Trên cửu thiên Phong Thần Bảng hiển hóa, từng đạo hiệu xuất hiện trên bảng.

Vật này chí thánh chí minh, là lượng kiếp thần khí của Thiên Đạo.

Hoàng Tuyền Thiên Long vẫn lạc nhưng thủ đoạn của Cửu U chưa dừng lại.

Quả nhiên trong u hồn vô tận, một thần tọa đen kịt hiển hóa, tiếng quỷ khóc sói gào từ đại địa vang lên.

Một đạo nhân tọa trấn trên Ngạ Quỷ đạo đài ngưng vọng Thông Thiên.

Ngoài ra còn một vị thần linh đỉnh thiên lập địa quán triệt chư thiên.

Sinh linh trên đài chính là Địa Tạng - chủ nhân Ngạ Quỷ đạo của Cửu U hiện nay.

Vị thần linh kia chính là đại vu Hậu Nghệ năm xưa, giờ đây toàn thân quấn quýt hắc khí kinh người, đôi mắt thấu ra vẻ u lãnh vô tận.

Thấy hai người này, khóe miệng Thông Thiên hiện lên nụ cười nhàn nhạt.

Hậu Nghệ hiện giờ đã chứng đạo, dựa vào nội hàm của y thì quả thực có tư cách chứng đạo.

"Thông Thiên giáo chủ, Nhân Hoàng vô đạo, đảo hành nghịch thi.

Ngài phụ tá Nhân Hoàng chỉ chuốc thêm nhân quả vô cùng." Địa Tạng mở mắt nhìn Thông Thiên.

"Đã đến đây rồi, vậy Nhân Hoàng và Nhân Hoàng Đạo, ngươi có

hiểu không?" Thông Thiên hỏi ngược lại: "Đệ tử Tiệt giáo tiệt thủ một tuyến sinh cơ trong thiên địa, còn Nhân Hoàng đại đạo bao quát chư thiên, hành nhân đạo là vạn cổ chính nguyên đại đế." "Nhân tộc không phải quân cờ của chư thần, mọi đạo nghiệp đều do cơ duyên nhân đạo định đoạt.

Ngươi là thiền tông chuyển thế, huyền cơ trong đó không cần bần đạo nói nhiều." Địa Tạng Vương gật đầu: "Đạo bất đồng bất tương vi mưu, bản tọa thụ giáo rồi.

Năm xưa từng nhận ân điểm hóa của giáo chủ, nay nhân quả tại đây, tất phải động thủ với ngài.

Một cánh tay này coi như trả lại nhân quả cho giáo chủ." Địa Tạng Vương dứt lời liền tự chặt một tay.

Cùng với hắc sát cuộn trào, bát tí đạo thân của y bị trảm mất một tay.

Đây là đại đạo chi thương, không thể khôi phục, y đã tự chém một phần đạo hạnh của mình.

Chứng kiến cảnh này, Thông Thiên khẽ gật đầu: "Không uổng công bần đạo điểm hóa một phen, so với hai vị thánh nhân Tây Phương kia, bần đạo thấy ngươi hợp làm giáo chủ Tây Phương giáo hơn." Nghe lời này, Tây Phương nhị thánh sắc mặt đại biến, không ngờ Thông Thiên lại dám ám chỉ mỉa mai như vậy, nhưng hiện giờ họ cũng không dám nói gì.

Địa Tạng Vương lắc đầu: "Nhân quả Tây Phương giáo còn nặng hơn Cửu U vạn lần.

Năm xưa bản tọa khốn đốn trong địa ngục đều là vì dính phải nhân quả đó, nay tam thi tại địa phủ độ hóa sinh linh, nhường Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai vị phật chủ chủ trì là đúng rồi." Nghe vậy, sắc

mặt Tây Phương nhị thánh đen lại.

Họ nợ Thiên Đạo vô số nhân quả từ lúc chứng đạo, hứa hạ vô số đại nguyện, e là phải trả cả đời.

"Hôm nay đạo bất đồng, bản tọa lĩnh pháp chỉ của Bình Tâm nương nương, phải ngăn chặn giáo chủ trước thành Tây Kỳ, đắc tội rồi." Địa Tạng Vương bắt đầu kết ấn.

Là chủ của Địa Ngục đạo, y có khả năng điều động pháp lực Cửu U.

Thánh vị của y tuy tương đương thánh vị Thiên Đạo nhưng là lĩnh bài diện của Hậu Thổ, giống như Thiên Đạo thánh nhân mượn uy nghiêm của Hồng Quân vậy.

Tính chất khác nhau nhưng uy lực thì thực sự.

Địa Tạng Vương ra tay, chín con Hoàng Tuyền Thiên Long hoành không xuất thế, lệ khí sâu sắc gấp vạn lần con trước.

Trong tay Địa Tạng nâng một đóa hoa, đó chính là đóa bỉ ngạn hoa đầu tiên của tiên thiên, chí bảo có thể sánh ngang Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp.

"Xá!" Địa Tạng Vương mở mắt, khí khái nhiếp phục thiên địa bùng nổ.

Sâu trong lòng đất, u minh chi khí phong ủng.

Chương 141

Một đóa u liên hoành quán vạn vật nở rộ trước thành Tây Kỳ, dùng u quang ngăn cản sức mạnh Vạn Tiên Trận.

Chín con thiên long nộ hào lao về phía Thông Thiên.

Khí tức cuồng bạo cực hạn, chín con rồng đủ để thôn phệ mọi hữu hình chi vật.

Thông Thiên thần sắc đạm nhiên, đôi mắt thấu ra khí cơ khó lòng đong đếm.

"Vô cực kim tiên vô cực vô ngã, vạn đạo giai diệt ngã bất tổn." Thấy chín con rồng lao tới, Thông Thiên bước ra một bước.

"Tiệt Thiên!" "Diệt Đạo!" "Thiên Hoang!" Tam đại sát chiêu đồng thời hiển hóa, ba Thông Thiên giống hệt nhau hiện ra.

Hồng Mông Đạo Kiếm quán triệt thương khung, nghịch thiên trảm xuất.

Vô lượng hồng mông lung tráo thiên địa, kiếm khí cuồng bạo trảm diệt tất cả.

Trong hư không chỉ thấy kiếm khí tung hoành, không còn dấu vết gì khác.

Mấy vị Thiên Đạo thánh nhân đều biến sắc.

Thông Thiên nãy giờ vẫn chưa thực sự thể hiện thực lực, nếu ngay từ đầu đã dùng đỉnh phong sát chiêu như vậy, Thiên Đạo lục thánh e rằng không có đất thủ.

Vô cực kim tiên khả phạ như thế!

Chín con rồng sụp đổ trong nháy mắt, bị kiếm khí mai táng.

Kiếm quang Hồng Mông Đạo Kiếm xuyên qua khoảng cách vô tận, trảm thẳng về phía Địa Tạng Vương!

"Địa Tạng Vương, nếu Cửu U chỉ có chút bản lĩnh này, bần đạo khuyên ngươi đừng can thiệp nhân quả, tránh vạ lây bản thân." Thông Thiên lãnh mạc nhìn Địa Tạng, thần kiếm trong tay nở rộ quang mang.

Chín con thiên long bị trảm, sắc mặt Địa Tạng Vương không chút đổi thay.

"Vô hà vô cấu, vô cực vô ngã!" Y tế ra đóa bỉ ngạn hoa đầu tiên kia.

Vật này ngang hàng Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, là chí bảo trong tay Hậu Thổ.

Từng đóa tiên hoa nở rộ thấu lộ quang trạch vô tận.

Đẳng cấp bỉ ngạn hoa tương đương chứng đạo chí bảo của Hậu Thổ, đã đạt tới tầng thứ hỗn độn chí bảo.

Địa Tạng tuy không phát huy được tối đa uy lực nhưng có pháp lực Hậu Thổ gia trì cùng thánh vị Lục Đạo Luân Hồi, y có thể phát huy sức mạnh tối chung của pháp bảo này.

Từng đạo phù quang lung tráo thế giới, sương mù vô cùng bùng nổ.

Sức mạnh của vô tận thời không chư thiên vạn giới tựa hồ bị khiên dẫn.

Nhân quả tín ngưỡng chi lực chí thiện chí thuần rửa trôi Vạn Tiên Trận khiến nó bắt đầu băng hội.

Đệ tử Tiệt giáo chịu không ít trùng kích.

"Vật này thật khả phạ!" Trấn Nguyên Tử đại kinh thất sắc nhìn đóa bỉ ngạn hoa.

Thủ đoạn của vị chí tôn Cửu U kia không hổ danh có thể tì kiên Hồng Quân, nội hàm đáng sợ vô cùng.

Hiện giờ đệ tử Tiệt giáo chỉ có thể trông cậy vào Thông Thiên.

Thông Thiên chuyển động pháp thân, chắn trước Vạn Tiên Trận.

Đúng lúc này, tiếng hệ thống vang lên: [Lựa chọn 1: Thành toàn nhân quả Cửu U, tạm thời thối binh.

Thưởng: Linh Bảo Chung.] [Lựa chọn 2: Trấn áp sinh linh Cửu U, xé rách mặt mũi với Địa Đạo Cửu U.

Thưởng: Tích Địa Tạc!] Thông Thiên thần sắc khẽ động, không ngờ hệ thống lại xuất hiện lúc này.

Lựa chọn 1 là bảo đệ tử rút lui, cho Thiên Đạo lục thánh và Tây Kỳ cơ hội hưu dưỡng sinh tức, đợi xong nhân quả với Cửu U mới tính tiếp.

Coi như cho vị chí tôn Cửu U kia một bậc thang xuống, giảm thiểu tổn thất cho Tiệt giáo.

Nhưng Thông Thiên không muốn làm vậy.

Chậm trễ sinh biến, giờ Lão Tử thánh vị bị trảm, Nữ Oa khí vận suy kiệt, chính là ngày Thiên Đạo thánh nhân băng hội.

Nếu cho họ cơ hội, e rằng hậu hoạn khôn lường.

Huống hồ y không muốn lãng phí thời gian, hôm nay phải điền đầy Phong Thần bảng để âm mưu Thiên Đạo lộ diện.

"Lựa chọn hai!" Thông Thiên đạo tâm kiên định, chọn ngay cái thứ hai.

Đối mặt với bỉ ngạn hoa, y cũng dùng thủ đoạn của mình.

Hồng Mông Đạo Kiếm hóa thành một đóa thanh liên va chạm với

bỉ ngạn hoa.

Hồng Mông Đạo Kiếm cũng là đỉnh phong hỗn độn chí bảo, uẩn hàm Hồng Mông pháp tắc.

Thanh Liên đại đạo hiển hóa, kiếm khí vô cùng từ đó chém ra.

Vô lượng thời không cuộn trào không ngừng.

Dưới cái nhìn kinh hãi của ức vạn tiên thần, hai đại hỗn độn chí bảo va vào nhau.

Oanh long!

Đại địa Hồng Hoang xuất hiện một vết nứt khả phạ kéo dài đến tận sâu trong Cửu U.

Trấn Nguyên Tử nhanh tay tế xuất Hỗn Độn Chung chặn dư ba, Đa Bảo dẫn đệ tử kết Ngũ Hành Đại Trận mới bảo toàn được quân mình.

Thiên Đạo lục thánh cũng ra tay hộ trì quân Tây Kỳ, bằng không toàn bộ đạo thống sẽ bị diệt tuyệt.

Lúc này sắc mặt Địa Tạng Vương biến đổi.

Không ngờ thanh tiên kiếm có vẻ không bắt mắt của Thông Thiên lại là hỗn độn chí bảo.

Sức mạnh bỉ ngạn hoa bị thanh liên áp chế.

Thông Thiên đứng giữa hư không, chấp chưởng kiếm liên một cách ung dung.

"Địa Tạng, nếu Hậu Thổ tại đây bần đạo còn sợ ba phần, với pháp lực của ngươi dẫu có Ngạ Quỷ đạo gia trì cũng vô ích." "Bần đạo hôm nay không giết ngươi là vì nể tình ngươi tự đoạn cánh tay trả nhân quả." Thông Thiên điều động Ma Thần chân thân, cầm hỗn độn kiếm liên tông vào bỉ ngạn hoa.

Đóa hoa bỉ ngạn yêu diễm kịch liệt chiến đấu, thời không điêu linh, những cột sáng đen bùng nổ.

Oanh long!

Đạo đài dưới chân Địa Tạng oanh nhiên phá toái, Ngạ Quỷ đạo đạo luân cũng tan rã.

Địa Tạng Vương nhiễm huyết, bát tí pháp thân bị chấn nát.

Uy lực của Thanh Thiên Kiếm Liên khủng bố như vậy!

Đối mặt với kiếm liên, Địa Tạng Vương trở nên thánh khiết sùng kính, đôi mắt nhắm nghiền, giữa mi tâm hiện ra ấn ký đen.

Chương 142

Ác nghiệp, lệ khí, tăng hận tụ về quanh y.

"Tam thế Minh Vương, giai nhân nghiệp đạo." Y niệm chú, hắc quang từ Cửu U thấu ra.

Lục Đạo Luân Hồi đạo luân diễn hóa, Ngạ Quỷ đạo hóa thành thực chất.

Một tôn tất hắc pháp thân hoành quán vạn cổ hiển hóa, đó là Tam Thế Minh Vương pháp thân - biểu tượng của Ngạ Quỷ đạo.

Minh Vương đại diện cho sức mạnh chí cao của Cửu U.

Trong tay Minh Vương, bỉ ngạn hoa tái tụ, Hoàng Tuyền Thiên Long hóa thành Hoàng Tuyền Kiếm.

Minh Vương độc mục, mắt mở thì thiên địa hắc ám, mắt nhắm thì thiên địa quang minh.

Địa Tạng Vương biến mất, chỉ còn Minh Vương chấp chưởng thương khung.

"Thông Thiên giáo chủ, Minh Vương quy u, lúc này thối lui còn có chỗ dư địa." Đạo âm nửa nam nửa nữ, vừa chính vừa tà thấu vào tâm phách.

Thông Thiên cảm giác được ý chí của Hậu Thổ trong đó, tương đương với Hậu Thổ truyền âm.

Y không thèm lý hội, Ma Thần pháp thân nâng kiếm liên thể hiện thái độ.

"Minh Vương thì sao, ta là đại đạo Hồng Mông Ma Thần, hôm nay quyết chiến Địa Đạo Thiên Tôn!" Thông Thiên chủ động xuất thủ,

kiếm liên xoát ra kiếm quang vô tận, mỗi đạo kiếm khí chứa đựng một thế giới kiếm đạo nghiền nát Minh Vương.

Minh Vương tay nâng bỉ ngạn hoa, tay cầm Hoàng Tuyền Kiếm, độc mục đột nhiên mở ra.

Chư thiên địa chìm vào hắc ám, u hồng sắc quang mang quỷ dị quét sạch thiên địa, bao phủ Thông Thiên.

Sức mạnh này cấm đoạn mọi thời không, ngay cả Thông Thiên cũng rơi vào ý cảnh kỳ diệu này.

"Bỉ ngạn!" Minh Vương thốt ra hai chữ chí cao trật tự.

Thông Thiên thấy khoảng cách giữa mình và Minh Vương bị phóng đại vô hạn.

Tuy uy lực kiếm liên khả phạ nhưng khoảng cách cứ giãn ra mãi, dẫu thần thông quảng đại cũng không chạm tới đối phương.

Trong thời không này, y như một hạt bụi nhỏ nhoi mặc người xẻ thịt.

Thông Thiên tâm thần khẽ động, sức mạnh Minh Vương Cửu U này chắc hẳn tương ứng với Thiên Đạo Hồng Hoang, là hóa thân của Địa Đạo.

Giữa lúc suy tính, một thanh hung kiếm khổng lồ từ thiên khung trảm xuống trấn sát Thông Thiên.

"Pháp tắc Cửu U quả nhiên bá đạo, nếu không tham thấu bỉ ngạn sẽ vĩnh hằng trầm luân.

Nhưng bần đạo vì sao phải tham ngộ bỉ ngạn!" Ngước nhìn thương khung đen kịt, thanh liên hóa lại dạng Hồng Mông Thần Kiếm.

Đạo thân Thông Thiên cao lớn vô hạn, y một tay chống trời bắt lấy Hoàng Tuyền Kiếm.

Đại Đạo Hồng Mông chân thân hiển hóa, cái gọi là bỉ ngạn không thể vượt qua nay đã trở nên rõ ràng.

Oanh long!

Cự thủ đen kịt chặn đứng Hoàng Tuyền Kiếm, Hồng Mông đại đạo dung hợp lực chi pháp tắc khiến nhục thân mạnh ngang chí bảo.

Thông Thiên một quyền đánh lui Hoàng Tuyền Kiếm.

Nhìn bỉ ngạn và hư không đang đen dần, y biết mình đã rơi vào lĩnh vực của đối phương.

"Khai Thiên!" Ma Thần chân thân chấp chưởng thần kiếm, diễn hóa Khai Thiên đại đạo.

Trong nháy mắt, Thông Thiên trảm ra ba mươi sáu kiếm, kiếm quang giao dung trấn áp Cửu U đại đạo.

Thần kiếm phóng đại ức vạn lần vạch phá thời không, Ma Thần chân thân bước lên bỉ ngạn giáng xuống một kiếm khai thiên.

Hoàng Tuyền Kiếm và Hồng Mông Thần Kiếm chạm nhau, Ma Thần lùi ba bước còn Minh Vương bay xa trăm ức trượng!

"Nếu gia trì Lục Đạo Luân Hồi thì còn chút sức chiến đấu, giờ Minh Vương không hoàn chỉnh này không làm gì được ta!" Ma Thần sừng sững thương khung, thánh uy địch đãng.

Sau khi đánh lui Minh Vương, Ma Thần bước tới trảm xuống đầu đối phương.

Một kiếm rơi xuống, thiên địa rơi vào kiếp nan.

Bỉ ngạn hoa ám đạm bị trấn áp, chỉ có Hoàng Tuyền Kiếm vẫn cố chống đỡ.

Chớp mắt Minh Vương rơi vào bị động tuyệt đối, đại địa nứt ra thành thâm uyên, thần thể khổng lồ của Minh Vương bị ném vào đó.

Hồng Mông Đạo Kiếm trảm thẳng xuống đầu lâu Minh Vương.

Chỉ cần đòn này rơi xuống, Địa Tạng Vương e là phải đi luân hồi một chuyến.

Đúng lúc này, một luồng khí tức khiến người ta kinh hãi truyền tới, bao quát chư thiên đại đạo, ngay cả Thông Thiên cũng chưa nắm bắt được hoàn toàn.

"Xem ra vị ở Cửu U kia tự thân xuất thủ rồi!" Thấy khí tức từ Minh Vương tỏa ra, Thông Thiên biết nếu không ngăn lại thì vị kia sẽ hiển hóa trên thân Minh Vương.

Hậu Thổ vì một nhân quả mà trả giá không nhỏ.

Y lật tay, Ma Thần chân thân nghịch chưởng thương khung.

"Bàn Cổ Điện!" Đại địa Hồng Hoang bạo động, một hư ảnh thần điện oanh nhiên hiển hóa bao trùm thời không, thấu lộ vô tận Đô Thiên Thần Sát chi khí.

Chỉ hiển hóa một thoáng nhưng khí khái duy ngã độc tôn oanh thẳng vào Cửu U.

Đòn này khiến đại địa an nhiên vô dạng nhưng khí khái khủng bố đó đánh thẳng vào địa mạch, đánh nổ Minh Vương.

Hậu Thổ vừa mới hiển hóa pháp thân đã bị đánh tan cùng Minh Vương.

Hoàng Tuyền Kiếm gãy đoạn, bỉ ngạn hoa tiêu tán.

Tại Tử Tiêu Cung, Hồng Quân lần đầu tiên biến sắc vì thấy sự hiện diện ngoài ý muốn: Bàn Cổ Điện.

Đó là trái tim của Bàn Cổ hóa thành, là mục tiêu Hồng Quân luôn muốn đoạt lấy nhưng ý chí trong đó không công nhận Thiên Đạo.

Vừa rồi y cảm ứng được khí tức Bàn Cổ Điện bị Thông Thiên

triệu hoán dù chỉ trong sát na nhưng khiến Hồng Quân tâm quý.

“Lẽ nào Bàn Cổ có thể từ kỷ nguyên hằng cổ trở về?” Hồng Quân sinh ra lệ khí, dù là Thiên Đạo chí công cũng không tránh khỏi.

“Phong Thần lượng kiếp phải trọng tố Hồng Hoang, tiêu diệt triệt để dấu vết Bàn Cổ.

Hậu Thổ thật vô dụng, xem ra cần bần đạo ra tay.” Hồng Quân cầm một tấm Ma Thần Lệnh ném vào hỗn độn.

Tại Cửu U Bình Tâm điện, Hậu Thổ mở mắt, nàng vừa bị Thông Thiên không chút lưu tình đánh bật trở lại, pháp lực chấn động, mặt mũi mất sạch.

Địa Tạng Vương và Minh Hà Lão Tổ hiện ra từ luân hồi.

Địa Tạng lãnh mạc nói: “Tu vi Thông Thiên đã chứng Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, dẫu có nương nương trợ giúp cũng không cản được.” Minh Hà thán phục: “Nội hàm Thông Thiên giáo chủ thâm bất khả trắc, thủ đoạn tầng tầng lớp lớp.

Kiếm của y còn áp chế được bỉ ngạn hoa.” Y không muốn tham gia lượng kiếp này vì nể tình Thông Thiên từng có ơn với mình.

Địa Tạng Vương nhận định tu vi Thông Thiên e là không kém Hậu Thổ bao nhiêu.

Chương 143

Hậu Thổ lạnh lùng: "Nếu ta đạp được bước cuối cùng thì đã sánh ngang Hồng Quân, không đến mức này.

Thông Thiên dùng Bàn Cổ Điện đánh ta, nhân quả này sau này sẽ tính." Minh Hà nhắc đến Hậu Nghệ đang ở Hồng Hoang, dẫu sao y cũng là đại vu chứng đạo, có thể chu toàn với Thông Thiên để kết thúc nhân quả Thiên Đạo, sau đó Hậu Thổ nên phong bế Cửu U vì Đạo Tổ sắp ra tay.

Thông Thiên đang sướng khoái vì đánh bật được Hậu Thổ.

Cửu U muốn can thiệp nhân quả thì y chẳng nể tình.

Trên đại địa, sát khí thâm thúy ngưng tụ.

Hậu Nghệ hiển hóa đại vu chân thân sừng sững hư không.

Hiện giờ y là tổ vu dĩ lực chứng đạo, tu vi vượt qua Đế Giang năm xưa.

Cầu Nhật Cung tỏa ra sóng động khả phạ, Đô Thiên Thần Sát khí hội tụ tỏa định tâm thần Thông Thiên.

Thông Thiên đạm tiếu, lật tay dùng lực chi pháp tắc trấn áp.

Cầu Nhật Cung có thể đồ thánh nhưng bị Thông Thiên một chưởng đánh nát.

"Lực chi pháp tắc!" Hậu Nghệ biến sắc.

"Ngày đó ở Thái Âm Tinh hoán tỉnh ta chính là ngài?" "Chính là bần đạo." Thông Thiên thừa nhận.

Hậu Nghệ cảm xúc vô hạn, nếu không có Thông Thiên y vẫn chỉ là hành thi tẩu nhục trên Thái Âm Tinh.

“Hậu Nghệ, ngươi thiên tư bất tục, có ý chí vô song.

Bần đạo cảm ngộ Bàn Cổ đại đạo, không tôn Thiên Đạo, không kính Hồng Quân, ngươi có nguyện bái nhập Tiệt giáo không?” Hậu Nghệ xúc động, Hậu Thổ chứng thánh nhưng nhìn Vu tộc diệt vong, y không có cảm giác quy thuộc ở Cửu U.

Thông Thiên lại đề cao giáo nghĩa Vu tộc, tôn sùng Bàn Cổ, lại còn được Bàn Cổ Điện công nhận.

Hậu Nghệ quỳ xuống: “Hậu Nghệ nguyện truy tùy tả hữu!” Y dâng lên Cầu Nhật Cung.

Thông Thiên gật đầu, ban cho y bí quyết tu hành lực chi pháp tắc và khai thiên đại đạo.

“Hãy dung hợp khai thiên vào tiễn đạo, tương lai của ngươi sẽ không giới hạn.” Sau đó Thông Thiên nhìn về Tây Kỳ.

Vạn Tiên Trận tan vỡ nhưng tam giáo đệ tử tổn thất nặng nề, Huyền Đô cũng bị thương khắp mình.

Lục thánh ngưng thị Thông Thiên.

“Đại thế các ngươi đã mất, đừng phụ ngung ngoan kháng.” Nguyên Thủy bi phẫn thấy đệ tử lên bảng gần hết, Chuẩn Đề cũng đau lòng cho đạo thống Tây Phương.

“Thông Thiên, nghịch thiên hành sự Thiên Đạo không tha cho ngươi đâu!” Nữ Oa lãnh lùng.

Thông Thiên lãnh tiếu: “Khương Tử Nha, Phong Thần bảng không biết thánh nhân có lên được không?” Khương Tử Nha run rẩy.

Thông Thiên lập tức dùng kiếm liên trảm về phía Nữ Oa, không chút liên mẫn.

Nữ Oa tế Càn Khôn Đỉnh nhưng bảo vật bị chém nứt, mi tâm nàng

xuất hiện một huyết động.

Nhục thân Thánh mẫu Nhân tộc bị hủy, rơi xuống đất.

Nguyên thần nàng định chạy nhưng bị kiếm liên truy sát.

Nữ Oa tuyệt vọng: "Mệnh ta thế là hết!" Nhưng sau đó nàng bị u minh chi khí cuốn đi mất.

Thông Thiên biết Hậu Thổ đã ra tay cứu Nữ Oa.

Năm vị thánh nhân còn lại kinh hoàng tưởng Nữ Oa đã bị tru diệt.

Chuẩn Đề muốn rút chạy, viện lý do Tây Phương giáo đã góp đủ người lên bảng.

Thông Thiên lạnh giọng: "Muốn đi?" Y yêu cầu Tây Phương giáo phải nộp thêm người cho đủ Phong Thần bảng và phải thề sám hối trăm vạn năm.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề biến sắc vì điều này sẽ làm sụp đổ thánh vị của họ.

"Thông Thiên tiểu nhi, ngươi khinh người quá đáng!" Một bạch phát đạo nhân giáng lâm cưỡi bạch ngọc kim long, đó chính là Hỗn Côn Lão Tổ - thầy của nhị thánh Tây Phương.

Hồng Quân đã dùng thủ đoạn triệu hoán ông ta ra.

Hỗn Côn bảo đệ tử lùi ra để ông ta đối phó "hậu bối" Thông Thiên.

Tu vi ông ta đạt Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, ngang hàng Hồng Quân, Dương Mi nên nội hàm cực thâm.

"Hỗn Côn Lão Tổ, nếu ông muốn nhúng tay, bần đạo cũng không ngại cho ông lên Phong Thần bảng một chuyến!" Thông Thiên cười lớn đầy ngạo nghễ, chẳng coi đối phương ra gì.

Hỗn Côn lạnh hừ, cho rằng Thông Thiên dù là nguyên thần Bàn Cổ hóa thành cũng không đủ đạo hạnh để cuồng ngôn, ông ta muốn cho y thấy cái gì là chính khí càn khôn.

Nghe Hỗn Côn lão tổ nói về thiên địa chính khí đường hoàng như thế, trong lòng Thông Thiên không khỏi cười lạnh.

Hỗn Côn lão tổ xuất thân tuy không tệ, nhưng tu vi đạo hạnh trong đám Ma thần chư thiên cũng chẳng phải hạng xuất chúng.

Hỗn Côn lão tổ giỏi về mưu kế, Tây Phương nhị thánh từng chịu sự chỉ dẫn của y, thậm chí việc lập nên Tây Phương giáo, sáng tạo Tây Phương Công Đức trì cũng do y chỉ điểm.

Thực chất, Hỗn Côn lão tổ vốn không dám đối đầu trực diện với Thông Thiên.

Nay cường thế can thiệp vào tạo hóa Hồng Hoang, định sẵn là do chịu sự sai khiến của Hồng Quân.

"Hỗn Côn lão tổ, chỉ là một tên Thiên Địa ma thần nhỏ bé mà thôi, năm xưa lúc Long Hán Sơ Kiếp, thảo phạt La Hầu ngươi chẳng qua cũng chỉ như một con cá nhỏ, nay cũng dám ở đây bàn luận thiên số." "Ngươi tưởng rằng có thể chưởng khống tạo hóa Tây Phương sao?

Thù bất tri ngươi cũng chỉ là một quân cờ của Thiên Đạo mà thôi." "Nếu là bần đạo mà hỗn thành cái dạng như ngươi, cũng chẳng còn mặt mũi nào mà ra gặp người khác nữa." Thông Thiên cười lạnh nhìn Hỗn Côn lão tổ, không chút do dự mà trào phúng.

Nghe Thông Thiên mỉa mai, sắc mặt Hỗn Côn lão tổ âm lãnh đến cực điểm.

"Thông Thiên, hôm nay nếu không diệt được ngươi, uy nghiêm của bần đạo đặt ở đâu!" Dứt lời, Hỗn Côn lão tổ lật tay một cái, một đạo kim quang trấn áp về phía Thông Thiên.

Khoảnh khắc này, Thông Thiên rốt cuộc cũng đổi sắc mặt.

Đây mới thực sự là chiến đấu đồng cấp, so với Thiên Đạo lục thánh vốn là áp đảo một phía, chẳng có ý nghĩa gì.

Nhưng đối với Hỗn Côn lão tổ, Thông Thiên lại bắt đầu nghiêm túc.

Trước khi động thủ với Hỗn Côn lão tổ, Thông Thiên đã lĩnh nhận phần thưởng.

Kháng cự Cửu U can thiệp nhân quả Hồng Hoang, đánh lui Hậu Thổ.

Sau khi Thông Thiên thực hiện xong, hệ thống trực tiếp ban thưởng chí bảo Tích Địa Tạc.

Nhìn kim quang đang trấn áp xuống, Thanh Thiên Kiếm Liên ầm vang nở rộ.

Từng đạo thanh quang tản ra, Hỗn Côn lão tổ tuy tu vi mạnh mẽ nhưng cũng không làm gì được Thanh Thiên Kiếm Liên mảy may.

"Hỗn Côn lão tổ, nếu ngay cả một kiện pháp bảo cũng không có thì đừng ở đây bêu xấu nữa!" Thông Thiên cười lạnh một tiếng, thúc động Thanh Thiên Kiếm Liên đến cực hạn.

Trong nháy mắt, hư không bộc phát u quang vô tận, khí tức Thanh Thiên Kiếm Liên đạt tới đỉnh thịnh cực hạn.

Từng đạo thanh quang mạnh mẽ nổ tung, trấn áp thẳng xuống đầu Hỗn Côn lão tổ.

Chương 144

Khi Thông Thiên dùng toàn lực, hoàn toàn không giống đẳng cấp lúc trước.

Chỉ thấy Hồng Mông kiếm khí tựa như thực chất bộc phát, nghiền ép về phía Hỗn Côn lão tổ.

Hoa lạt!!!

Sắc mặt Hỗn Côn lão tổ tối sầm, Trượng Lục Kim Thân ầm vang thi triển.

Trượng Lục Kim Thân của Hỗn Côn lão tổ hiển nhiên cường hãn hơn Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề gấp vô số lần.

Bởi lẽ Trượng Lục Kim Thân chính là do Hỗn Côn lão tổ tham ngộ ra.

Trên Trượng Lục Kim Thân là Lưu Ly Đại Bảo Thiên, dưới Trượng Lục Kim Thân là Vô Cực Đại Thánh Thiên.

Vạn hóa Thiên Đạo, hết thảy thời không vạn vật đều nằm trong sự bao phủ của Trượng Lục Kim Thân.

Trong tay Hỗn Côn lão tổ xuất hiện một cây gậy chống màu vàng, hoành quán vô lượng thương khung, tỏa ra Hỗn Độn chi khí, trấn áp về phía Thanh Thiên Kiếm Liên.

Cây gậy vàng này tên gọi Xế Thiên Trượng, là Hỗn Độn cao cấp linh bảo, tuy không lợi hại bằng Hỗn Độn chí bảo nhưng cũng là pháp bảo bất phàm.

Xế Thiên Trượng dưới sự gia trì của Trượng Lục Kim Thân, mỗi một kích đều có khí khái trấn áp càn khôn.

Hai đại chí bảo điên cuồng oanh sát trong hư không, không biết bao nhiêu thời không bị đánh nát.

Trong Hồng Hoang gió táp mưa sa, thiên địa vạn vật lay chuyển bất định.

Cả vùng trời đất dường như đều nằm trong sự bao phủ pháp lực của hai người.

"Chiến đấu cấp bậc Vô Cực Kim Tiên sao?" Chuẩn Đề sắc mặt thương bạch, Thông Thiên đã mạnh hơn bọn họ một tầng thứ.

Nếu Thông Thiên ngay từ đầu đã xuất toàn lực, e rằng bọn họ đã bị miểu sát hoàn toàn, đến cơ hội liên thủ cũng không có.

"Ngay cả sư tôn nhất thời cũng không làm gì được Thông Thiên, rốt cuộc Thông Thiên đã tu luyện cái gì." Tiếp dẫn đạo nhân vẻ mặt khổ sở nhìn Thông Thiên, thấp thoáng có một loại dự cảm không lành.

Lão Tử lúc này vẻ mặt lạnh nhạt, hiện giờ thánh vị đều sắp rạn nứt, thực sự không còn tâm trí đâu mà quản chuyện khác.

Nhưng trận lượng kiếp này liên lụy quá lớn, y cũng không dám tự ý rời đi.

Lão Tử đang đợi, đợi Thiên Đạo đưa ra phán quyết cuối cùng.

Hiện giờ hai đại Vô Cực Kim Tiên đại chiến, dư chấn lan ra vô tận địa vực, Phong Thần Bảng cũng sắp được điền đầy.

Đại địa Hồng Hoang vỡ vụn từng mảng, vạn vật tiêu điều, khi Phong Thần Bảng đầy, Thiên Đạo lượng kiếp hoàn thành, Hồng Quân tất nhiên sẽ xuất quan.

Lúc đó Thiên Đạo tự sẽ phán quyết hết thảy.

Lão Tử cho rằng, những gì Thông Thiên lấy đi từ chỗ bọn họ đều phải trả lại.

Chư vị thánh nhân mỗi người một ý, ai cũng mang tâm tư riêng.

Hạo Thiên lúc này thì sướng đến phát điên, Thiên Đạo lục thánh tuy mỗi người đều bị thương, nhưng giờ đây tinh nhuệ của Xiển giáo và Tiệt giáo không biết bao nhiêu người đã lên Phong Thần Bảng.

Sau này những sinh linh đó đều do y thống soái, khí vận Thiên Đình chắc chắn sẽ đại tăng.

Tây Phương, Xiển giáo, Nhân giáo khí vận tổn thất nặng nề, mấy vị Thiên Đạo thánh nhân kia sau này e rằng không còn giữ được tư thái cao cao tại thượng như trước nữa.

Lúc này mấu chốt nhất vẫn là Thông Thiên và Hỗn Côn.

Hai người giết đến trời hôn đất ám, nhật nguyệt vô quang.

Hai đại chí bảo va chạm vô số lần, lúc này Hỗn Côn tổ sư dường như đã mất kiên nhẫn.

"Ngươi tu hành đến tầng thứ Hỗn Độn ma thần, nội hàm quả thực kinh người.

Mối đe dọa như vậy nếu không thể nắm bắt thì nên trấn sát ngay từ trong nôi, tuyệt đối không thể để ngươi trưởng thành thêm nữa!" Hỗn Côn lão tổ ngưng vọng Thông Thiên, Xế Thiên Trượng tỏa ra từng trận sương mù Hỗn Độn quang.

Khoảnh khắc tiếp theo, pháp thể Hỗn Côn lão tổ đột nhiên bành trướng gấp vạn lần, kim thân pháp tướng ầm vang hiển hóa.

Pháp thể Hỗn Côn lão tổ có hình dáng như một con Kim Sí Đại Bàng hoành quán vô lượng thương khung.

Toàn thân bùng cháy nộ diễm vàng rực, đôi cánh rung lên, kim quang vô tận giữa thiên địa đổ xuống.

Thời không quanh thân Thông Thiên trong chớp mắt bị hủy diệt

sạch sành sanh.

Vô tận thời không vào lúc này đều run rẩy bất an.

Thậm chí Thông Thiên cảm thấy Thanh Thiên Kiếm Liên cũng bị áp chế.

"Hỗn Côn lão tổ cũng có vài phần pháp lực đấy, nhưng muốn dùng chút tu vi này để trấn sát bần đạo thì e là còn non lắm!" Thông Thiên cười lạnh một tiếng, Hồng Mông bản nguyên trong thể nội ầm vang bộc phát.

"Đại Đạo Hồng Mông Ma Thần chân thân!" Cùng với việc kích phát Hồng Mông Đại Đạo bản nguyên, thân hình Thông Thiên đột nhiên bành trướng gấp vô số lần.

Một tôn pháp thể hoành quán vạn cổ hiển hóa giữa Hồng Hoang, đôi mắt nhắm nghiền, tay nâng Hỗn Độn.

Phía sau là Tam Thiên Đại Đạo thần quang chiếu rọi chư thiên, chín đạo vĩnh hằng bất diệt Hồng Mông Đại Đạo chân nguyên quanh quẩn quanh Hồng Mông Ma Thần chân thân.

Sau khi Thông Thiên hiển hóa Ma Thần chân thân, sắc mặt Hỗn Côn lão tổ đại biến.

"Hồng Mông Đại Đạo, ngươi thực sự đã nắm giữ Hồng Mông Đại Đạo, Hồng Mông Ma Thần chân thân, làm sao có thể!" Hỗn Côn lão tổ kinh nghi bất định, khoảnh khắc này càng thêm kiên định ý niệm muốnạt sát Thông Thiên.

Nếu không, sau này Tam giới Lục đạo đều sẽ bị Thông Thiên chưởng khống.

Hồng Mông Đại Đạo vốn độc lập ngoài Tam Thiên Ma Thần Đại Đạo.

Trong Hỗn Độn vốn không có Hồng Mông Đại Đạo, Hồng Mông Đại Đạo là một trong các nguyên đại đạo.

Giống như Hỗn Nguyên Đại Đạo, Nguyên Đại Đạo, Sơ Thủy Đại Đạo, Hồng Mông Đại Đạo thâm thúy vô cùng.

Nay Thông Thiên đã chấp chưởng Hồng Mông Đại Đạo, chứng tỏ hắn có tiềm chất khiến cả Hỗn Côn tổ sư cũng phải kiêng dè.

Một sinh linh tiên thiên mà có thể trưởng thành đến tầng thứ này, Hỗn Côn lão tổ hiển nhiên thấy Thông Thiên quá đỗi bất khả tư nghị.

Thậm chí Hỗn Côn lão tổ còn hoài nghi sau lưng Thông Thiên có sinh linh khác tồn tại.

Chính sinh linh đó phò tá mới khiến Thông Thiên phát triển đến tầng thứ hiện nay.

Rốt cuộc là Bàn Cổ?

Hay là một số sinh linh đặc biệt nào đó?

Hỗn Côn lão tổ cũng không dám nghĩ nhiều, giờ đây tại Hồng Hoang đã có Thiên Đạo ứng đối với mọi biến hóa.

Việc cấp bách trước mắt là tiêu trừ mối đe dọa Thông Thiên này.

Xế Thiên Trượng bộc phát vạn trượng kim quang, phía sau Trượng Lục Kim Thân hiển hóa ba nghìn pháp tí (cánh tay pháp thuật).

Pháp lực khủng bố từ thiên khung sụp đổ xuống, Hỗn Côn lão tổ lật tay một cái, tế ra vô lượng pháp lực.

Từng đạo kim quang càn quét, dường như trời đất trong phút chốc đều bị kim quang chiếm giữ.

Chương 145

"Hừ!" Thông Thiên hừ lạnh một tiếng, Hồng Mông chân thân nghịch thiên nhi thượng.

Bàn tay khổng lồ nâng Thanh Thiên Kiếm Liên, vỗ về phía kim quang trong hư không.

Một chưởng vỗ ra, trời đất rung chuyển với phù quang vô tận.

Chín đạo Hồng Mông bản nguyên hóa thành Xá Thiên Cửu Ấn, lao thẳng về phía kim quang.

Bản nguyên đại đạo khủng bố sụp đổ giữa thiên địa, vô vàn kim quang tan vỡ.

Xá Thiên Cửu Ấn xuyên thấu vô lượng thiên địa, trực tiếp đánh thủng bầu trời kim quang.

Sắc mặt Hỗn Côn lão tổ đại biến, không ngờ pháp lực của Thông Thiên lại đáng sợ đến thế.

Lúc này trên Trượng Lục Kim Thân đã xuất hiện từng vết nứt.

"Hồng Mông Đại Đạo, quả nhiên cường đại!" Đôi mắt Hỗn Côn lão tổ bùng cháy ngọn lửa vô cùng, Trượng Lục Kim Thân một lần nữa cao thêm.

Chỉ thấy Xế Thiên Trượng được tế ra, kim quang bản nguyên khủng bố ầm vang ngưng tụ.

Từng đạo phù quang được hoài thai trong Xế Thiên Trượng, Trượng Lục Kim Thân đột ngột bạo tăng gấp vạn lần.

Tiếng phạm âm văng vẳng, giữa trời đất từng chữ cái huyền ảo phức tạp từ thiên khung gột rửa xuống.

Pháp thân Hỗn Côn lão tổ đứng sững giữa những chữ cái kim quang đó, giống như đang đứng ở một điểm cao nhất của đại đạo.

"Xá!" Chỉ nghe Hỗn Côn lão tổ nộ hống một tiếng, Xế Thiên Trượng ầm vang rơi xuống, đập thẳng vào đầu Hồng Mông chân thân.

Hừ!

Trong lòng Thông Thiên cười lạnh không thôi, đối mặt với đại năng Vô Cực Kim Tiên như thế này, nay rốt cuộc có thể buông lỏng tay chân mà đại chiến một trận.

"Vô Cực Hỗn Nguyên, Hồng Mông Diễn Đạo!" Thông Thiên lật tay, đánh ra một đạo pháp lực vào hư không.

"Ta chính là Thương Thiên!" Ầm long!!!!

Vô cùng vô tận lực lượng nghiệp kiếp được pháp thân Thông Thiên ngưng tụ.

Mỗi một đạo nghiệp kiếp đều mang theo ý niệm cực kỳ đáng sợ trong đó.

Lúc này cả vùng thiên vũ đều trở thành lãnh địa của Thông Thiên.

Từng đạo Hồng Mông thần phạt chi lực ầm vang hội tụ.

Thiên khung chiến lật, vạn vật tiêu điều.

Thần lôi Hỗn Độn hung dữ oanh sát về phía Trượng Lục Kim Thân của Hỗn Côn lão tổ.

Xế Thiên Trượng của Hỗn Côn lão tổ va chạm với Thanh Thiên Kiếm Liên.

Nhưng lại phát hiện Hồng Mông pháp thân của Thông Thiên đã biến mất, chỉ còn lại cả vùng trời đất với lực lượng hạo kiếp vô cùng ngưng tụ.

Những hạo kiếp đó chính là thượng nguyên đại kiếp chi lực thực sự, mỗi một đạo đều đủ để đánh sát thánh nhân.

"Không thể nào, làm sao Thông Thiên có thể diễn hóa Hỗn Độn lôi kiếp, Ma Thần chi kiếp!" Hỗn Côn lão tổ lần đầu tiên biến sắc, nhìn Hỗn Độn thần lôi đang oanh sát tới, Hỗn Côn lão tổ tế ra pháp lực vô cùng.

Trên Trượng Lục Kim Thân bùng lên quang diễm vô tận.

Ầm long!!

Ức vạn vạn Hỗn Độn lôi đình oanh sát Trượng Lục Kim Thân.

Dù Hỗn Côn lão tổ pháp lực vô cùng, nhưng lúc này rơi vào lãnh địa của Thông Thiên cũng bị áp chế vô hạn.

Mỗi một đạo lôi đình rơi xuống gần như đều để lại trên người Hỗn Côn lão tổ một vết nứt đỏ đen.

Ức vạn vạn Hỗn Độn thần lôi đã trực tiếp làm tiêu tan Trượng Lục Kim Thân của Hỗn Côn lão tổ.

Cùng với tiếng vỡ nát, Trượng Lục Kim Thân tan tành, cả người Hỗn Côn bị vùi lấp trong Hỗn Độn thần lôi vô tận.

"A a a a!!!" Hỗn Côn lão tổ phẫn nộ không thôi, lật tay một cái, một phương linh giác ầm vang tế ra.

Linh giác uẩn hàm Huyền Hoàng chi khí cực kỳ nồng đậm, trong khoảnh khắc ầm vang nổ tung.

Linh giác dường như là một loại dị bảo, sau khi tự bạo dị bảo, Hỗn Côn lão tổ cuối cùng cũng đánh nát được Thương Thiên lãnh địa mà Thông Thiên tế ra.

Nhưng ngay khắc sau, Hỗn Côn lão tổ tuyệt vọng.

"Ta chính là Thanh Thiên!" "Ta chính là Hoàng Thiên!" Tổng cộng

ba mươi ba tầng trời được diễn hóa ra.

Ba mươi ba tầng Hồng Mông lôi kiếp diễn hóa.

Chư thiên thế giới bị lôi đình nhấn chìm, triệt để hóa thành lôi trạch vô tận.

Chỉ cần một tia khí tức tràn ra rơi xuống đại địa cũng đủ để lật nhào vô cùng địa mạch.

Có thể tưởng tượng áp lực mà Hỗn Côn lão tổ đang đối mặt lúc này.

"Không thể nào, một tiểu bối như Thông Thiên sao có thể tu hành Hồng Mông Đại Đạo đến tầng thứ này!" Hỗn Côn lão tổ lần đầu tiên cảm thấy tuyệt vọng, áp lực mà Hồng Mông Đại Đạo mang lại thực sự quá lớn.

Ba mươi ba tầng Hồng Mông lôi kiếp thần ngục diễn hóa vô cùng lôi ngục vây khốn y trong đó.

Dù đi đến đâu hiện giờ cũng đều nằm trong sự bao phủ của thần ngục.

Hỗn Côn lão tổ hiện tại tuyệt vọng đến cực điểm.

Nếu không thi triển thêm thủ đoạn nào nữa, e rằng hôm nay có nguy cơ vẫn lạc!

Hỗn Côn lão tổ phun ra một ngụm tâm huyết, gia trì lên Xế Thiên Trượng.

Xế Thiên Trượng tỏa ra từng trận sương mù quang huy rực rỡ.

Dưới chân Hỗn Côn lão tổ xuất hiện một trận pháp kim quang phức tạp.

"Bát Tượng Phật Thân, Chư Thiên Bản Nguyên, Hiến tế Thiên Địa, Mai táng Chư Thiên!" Hỗn Côn lão tổ toàn thân rung lên, nguyên

thần ly thể.

Cũng tại lúc này, dưới kim quang vô tận, nảy sinh một đạo linh ấn đen kịt thâm thúy đến cực điểm.

Một tôn Phật thân hiển hóa, nhưng đôi mắt lại mang màu đen quỷ dị.

Trông không hề bảo tướng trang nghiêm mà ngược lại còn toát ra vài phần tà dị.

"Phá Thiên!" Phật thân cầm Xế Thiên Trượng, oanh sát về phía ba mươi ba tầng lôi ngục.

Chỉ một kích, chư thiên địa dường như đều bị lực lượng pháp tắc đáng sợ mai táng.

Hỗn Côn lão tổ thăng hoa trong tuyệt cảnh, nguyên thần dung hợp với Phật thân đó, khóa chặt Thông Thiên, oanh sát về phía Hồng Mông Ma Thần đạo thể.

Từng tia huyết quang bắn ra, khí tức quỷ dị lan tỏa hư không, ngay cả Hỗn Độn thần lôi cũng bị tiêu diệt.

Chương 146

Lực lượng phá thiên mạnh mẽ đến mức khiến người ta tuyệt vọng.

Pháp lực của Hỗn Côn lão tổ vốn từ Hỗn Độn Ma Thần tiêu chuẩn nhất.

Pháp thân mà Hỗn Côn lão tổ thi triển lúc này toát ra khí tức cực kỳ quỷ dị, loại khí tức này xuất phát từ sâu trong linh hồn.

Huyết quang vô tận cuộn trào giữa trời đất.

Một kích của Hỗn Côn lão tổ thực sự có khí thế mai táng chư thiên.

Hồng Hoang vô tận dường như đều nằm trong tầm bao quát của một kích này.

Thông Thiên có thể cảm nhận rõ ràng một luồng lực trói buộc vô hình đang quét về phía linh hồn.

Loại sức mạnh này cực kỳ quỷ dị, khiến ngay cả Thông Thiên cũng vô cùng kiêng dè.

Đó không phải là lực lượng Ma thần thông thường.

Khi Hỗn Côn lão tổ liều mạng đã hiển hóa ra hai mặt pháp tướng một đen một trắng.

Đây chính là nguyên thần đại đạo pháp tướng của Hỗn Côn tổ sư, cũng là thủ đoạn cuối cùng mà y có thể tế ra.

Ầm long long!

Từng đạo lôi đình quỷ dị bộc phát trong hư không.

Những đạo lôi đình này toát lên sắc đen thâm thúy, ám muội.

Đôi mắt của kim thân pháp tướng tỏa ra lãnh quang quỷ dị.

Một đôi tay lớn bỗng nhiên xuất hiện từ hư không, hướng về Thông Thiên trấn áp xuống.

Huyết quang bàng bạc trấn áp từ hư không.

Mỗi một đạo huyết quang đều toát lên lực lượng u ám vô tận, kim quang thấp thoáng bên trong lại mang một luồng khí tức tà ác đến thấu xương.

Từng sợi xích sắt phong tỏa chư thiên, Thông Thiên lúc này cảm thấy tim đập nhanh không thôi.

Thanh Thiên Kiếm Liên cũng bị áp chế trong chốc lát.

Hỗn Côn lão tổ dường như đã dùng đại pháp lực để triệu hoán ra thứ gì đó không tưởng.

Đại địa sụp đổ, thiên khung tan rã.

Pháp lực vô cùng nổ tung trong hư không.

Tôn đại thủ hoành quán vạn cổ kia trực tiếp vỗ về phía Hồng Mông chân thân.

Sắc mặt Thông Thiên biến đổi, Hồng Mông chân thân nghịch thiên nhi thượng, trực tiếp va chạm với đại thủ đó.

Ánh sáng đen vàng ngút trời tản ra, lưỡng bên đều không làm gì được nhau.

"Hỗn Côn đang hiến tế Ma thần bản nguyên sao?" Thông Thiên cười lạnh trong lòng, không ngờ Hỗn Côn lão tổ đã đến giai đoạn liều mạng.

Tại khoảnh khắc đó, một luồng khí tức khiến người ta kinh hãi truyền ra.

Thông Thiên ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện trên thiên khung xuất hiện một chiếc quan tài hoành quán vạn cổ.

Trên chiếc quan tài đó tỏa ra thần quang vô tận, sự hiện diện của nó khiến khí tức của Hỗn Côn lão tổ trở nên cực kỳ hư ảo.

Dường như trong minh minh, có một loại khí tức cực kỳ đáng sợ đang thành hình trong cơ thể y.

Pháp kiếm trong tay Thông Thiên nghịch thiên nhi thượng, Hồng Mông pháp tắc trên pháp kiếm bùng phát điên cuồng.

Đối mặt với sức mạnh quỷ dị bỗng nhiên bộc phát của Hỗn Côn lão tổ, Thông Thiên không còn kìm nén được nộ hỏa.

Quan quách trong hư không tỏa ra từng luồng u quang.

Trên chiếc quan tài có những đồ án kỳ diệu, được sắp xếp theo quy tắc cực kỳ phức tạp.

Giữa mỗi một phù văn dường như đều toát ra một quy luật huyền diệu.

Thông Thiên có thể nhận thấy rõ ràng, trong những phù văn đó dường như chứa đựng một loại quy tắc, sức mạnh đáng sợ đang được nuôi dưỡng.

Bên trong chiếc quan tài dường như mai táng một thứ cực kỳ khủng khiếp.

Thông Thiên lúc này hoài nghi thủ đoạn hiện tại của Hỗn Côn lão tổ, rốt cuộc y có chưởng khống nổi không?

Xem ra lần này để đối phó với mình, Hỗn Côn lão tổ thực sự đã dốc sạch vốn liếng.

Nếu để chiếc quan tài này tiếp tục nuôi dưỡng, e rằng sẽ có chuyện không lường trước xảy ra.

Thông Thiên hiểu rõ điều đó, Hồng Mông đạo kiếm trong tay chém nát trời đất, oanh sát trực tiếp vào chiếc quan tài trong hư không.

Trên quan tài là pháp thân của Hỗn Côn lão tổ đang tọa trấn, lúc này không còn vẻ thần thánh nữa mà thay vào đó là sự lạnh lẽo quỷ dị.

"Xá!" Pháp thân khẽ động, quan quách trực tiếp đâm về phía Thông Thiên.

Một luồng sức mạnh sánh ngang với đỉnh phong Vô Cực Kim Tiên ầm vang bộc phát, ép xuống Thông Thiên.

Sắc mặt Thông Thiên hơi đổi, không ngờ trên quan quách lại có biến hóa huyền diệu như vậy.

Thanh Thiên Kiếm Liên hóa thành Hồng Mông đạo kiếm, trong tay Thông Thiên chém thẳng vào quan quách.

Ngay khoảnh khắc tiếp theo, Thông Thiên chấn kinh khi thấy quan quách không hề lay chuyển.

Một kiếm của Thông Thiên lại không thể đánh nát được chiếc quan tài nhìn có vẻ bình thường này.

"Thông Thiên, đây chính là Táng Thiên Chi Quan, là bản mệnh chí bảo của bần đạo.

Hôm nay dù bần đạo có phải hiến tế bản nguyên của chính mình cũng phải luyện hóa ngươi." "Đợi bần đạo đoạt xá khí vận của ngươi, sau này thiên địa Hồng Hoang, ta đi đâu cũng được." Hỗn Côn lão tổ vẫn không chịu buông tha, hiển nhiên lần này y quyết tâm nhất kích tất sát, ma diệt Thông Thiên.

Vô tận ý chí táng thiên bộc phát, ép xuống Thông Thiên.

Ý chí của Thông Thiên mạnh mẽ biết bao, tự nhiên hiểu rõ sự đáng sợ trong đó.

Luồng sức mạnh này thực sự có thể mai táng chư thiên, ngay cả Thiên Đạo cũng có thể bị khốn sát trong đó.

Hồng Mông bản nguyên bị chiếc quan tài cổ xưa nhiếp lấy, trở nên cực kỳ bạo liệt.

Hồng Mông Ma Thần chân thân nghịch thiên, chém giết về phía Táng Thiên cổ quan.

Nhưng điều khiến Thông Thiên chấn kinh là Táng Thiên cổ quan không hề bị Hồng Mông đạo kiếm đánh nát.

Ngược lại còn có một luồng phản phệ kinh thiên phong tỏa về phía Thông Thiên.

"Vật này có thể phản lại đòn tấn công!" Thông Thiên có chút buồn bực.

"Thông Thiên, Táng Thiên cổ quan không phải vật của chư thiên vạn giới, với pháp lực của ngươi e rằng không có cách nào đánh nát đâu, hôm nay xem bần đạo luyện hóa ngươi đây!" Hỗn Côn lão tổ chân thân tọa trấn trên Táng Thiên cổ quan.

Chương 147

Thấy mình chiếm ưu thế, Hỗn Côn lão tổ lộ ra vài phần đắc ý.

Nhưng y không biết rằng, trong tay Ma Thần chân thân của Thông Thiên đã xuất hiện một chiếc rìu nhỏ màu đen.

Chính là phá diệt chí bảo Tích Địa Tạc.

Táng Thiên cổ quan vốn không phải là vật của Hỗn Côn lão tổ.

Còn nó từ đâu tới, kết quả không nói cũng rõ.

Loại pháp bảo này không thực sự là Hỗn Độn chí bảo theo nghĩa thông thường, mà là một loại pháp bảo cấp bậc ngoại đạo lưu truyền từ tầng thứ kỷ nguyên nào đó.

Trong mắt Thông Thiên thoáng hiện một tia ngưng trọng, không ngờ Táng Thiên cổ quan lại quỷ dị đến thế.

Tuy quỷ dị, nhưng Lực chi pháp tắc trấn áp tất cả, Hồng Mông Đại Đạo lăng giá trên vạn đạo.

Thông Thiên có đủ nội hàm để kháng cự mọi biến hóa.

Từng đạo khí tức tím đen lưu chuyển trong hư không.

Bên trong Táng Thiên cổ quan phát ra từng âm tiết phiêu đãng.

Trong sương mù hỗn đục, một sợi xích sắt câu cấm lao ra.

Đó không phải là xích sắt do pháp tắc huyễn hóa mà là vật thực sự tồn tại.

Tiếng kim thiết va chạm vang lên từ hư không.

Tiếng động này trong trẻo đến cực điểm, lọt vào lòng người có thể khiến tâm hồn mê muội.

Thiên Đạo lục thánh ở phía xa dường như đều rơi vào loại ý cảnh đáng sợ này, tâm thần bị nhiếp.

"Phần!" Từ khóe miệng Hỗn Côn lão tổ từng giọt thần huyết chảy xuống, nhưng đôi mắt lại tỏa ra yêu quang quỷ dị.

Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân lúc này đều ngây người.

Đây có còn là vị sư tôn trước kia không?

Nếu bảo đây là Ma chi thủy tổ, hai người bọn họ cũng tin.

Quá mức đáng sợ.

Dường như chỉ một ánh mắt cũng đủ ạt sát tất cả.

"Cổ quan đó rốt cuộc là pháp bảo gì, lẽ nào có pháp bảo vượt ra ngoài Hỗn Độn Đại Đạo sao?" Nguyên Thủy nhịn không được hỏi.

Lão Tử nheo mắt lại, nói: "Ngoài Hỗn Độn Đại Đạo còn có vô hạn đại đạo.

Hồng Hoang là trung ương thế giới do Bàn Cổ đại thần khai tịch, nằm ở trung tâm của hết thảy các thế giới, nhưng vào thuở sơ khai khi Hồng Hoang mới hình thành, nó đã hoài thai vô số thế giới." Nghe Lão Tử nói vậy, Tiếp Dẫn đạo nhân gật đầu: "Chúng ta là tiên thiên sinh linh, nhưng trước khi Hỗn Độn khai mở, trong hoàn vũ đã có sinh linh tồn tại." "Pháp bảo của lão sư chắc chắn mang sức mạnh từ những thế giới cấm kỵ đó!

Là sự tồn tại mà pháp tắc Hồng Hoang không thể đo lường được." Tiếp Dẫn đạo nhân ánh mắt run rẩy: "Nếu quả đúng như thế, hôm nay Thông Thiên e là khó thoát kiếp nạn." "Thiện!" Nghe Tiếp Dẫn đạo nhân nói Thông Thiên khó thoát kiếp nạn, mắt Nguyên Thủy không khỏi sáng lên.

Hiển nhiên y mong Thông Thiên sớm ngày vẫn lạc.

Trong thành Tây Kỳ, đại quân do Khương Tử nha thống lĩnh gần như đã bị tiêu diệt sạch.

Những kẻ đang thống ngự ý chí phong thần lúc này là Thiên Đạo lục đại thánh nhân.

Chỉ có Nữ Oa hiện giờ sinh tử bất minh, Thiên Đạo ngũ thánh bị Thông Thiên đánh đến mức không còn sức phản kháng.

Những nhân vật thực sự chúa tể cục diện là bậc tổ sư.

Những tồn tại như Hỗn Côn lão tổ đủ sức sánh ngang với Hồng Quân.

Trong mắt đám người Khương Tử Nha, đây mới thực sự là thần tiên đánh nhau.

Hiện giờ đại địa Hồng Hoang đầy rẫy vết thương, ức vạn vạn thời không đều bị đánh nát.

Khí kiếp nạn bao phủ trời đất.

Trời không ra trời, đất không ra đất, tất cả đều do cuộc đấu pháp của hai người quá đỗi đáng sợ.

Khương Tử Nha ước tính, nếu hai người lại tung ra chiêu bài đáng sợ nào đó, e rằng sẽ đánh nát cả Hồng Hoang.

Từ trong cổ quan thần bí, tiếng xích sắt ngày càng rõ rệt, như thể mỗi một tiếng đều trực tiếp đi sâu vào tim Thông Thiên.

Trong nguyên thần dường như có một loại sức mạnh cộng hưởng với âm thanh đó.

Tam thi trong cơ thể, chính luồng sức mạnh thần bí đó, dường như muốn câu cấm Tam thi ra ngoài.

Loại sức mạnh đại đạo vô hình này quỷ dị đến cực điểm.

Thông Thiên tâm thần khẽ động, bỗng nhớ tới Đinh Đầu Thất Tiễn Thư của Lục Áp đạo nhân, bên trong đó dường như cũng có loại sức mạnh quỷ dị này.

Nếu Tam thi bị câu cấm ra ngoài, e rằng nguyên thần đại đạo trong cơ thể sẽ triệt để hỗn loạn, ý chí bản thân cũng bị cổ quan thần bí kia đoạt xá.

Với loại pháp bảo ở tầng thứ này, Thông Thiên cũng có chút không bình tĩnh nổi.

Không phải vì sự cường đại kỳ quái của nó, mà là vì loại sức mạnh quỷ dị kia.

Cùng với việc Hỗn Côn tổ sư niệm pháp chú, khí tức bộc phát trong hư không ngày càng mạnh mẽ.

Thông Thiên ngẩng đầu nhìn lên, thấy trên thiên khung không còn chút khí tức nào, chỉ có từng hồi chuông mõ vang vọng khắp hư không một cách không kiêng dè.

Ầm long long!

Một đạo trần lôi đỏ đen xuyên thấu xuống, oanh sát về phía Ma thân Thông Thiên.

Khoảnh khắc đó, khí thế mai táng chư thiên bộc phát đến cực hạn.

Sức mạnh bên trong cổ quan tuôn trào triệt để.

"Khai Thiên Tích Địa!" Thông Thiên gần như không chút do dự, Hồng Mông chân thân xuyên qua vũ trụ vô tận, đạp thiên nhi thượng.

Hồng Mông chân thân của Thông Thiên cao không thể đo lường, tỏa ra khí tức đội trời đạp đất, lúc này bộc phát ra một loại khí lượng khó có thể diễn tả bằng lời.

Chín đạo Hồng Mông tiên khí xoay quanh trên Hồng Mông đạo kiếm, trực tiếp sát phạt về phía hư không.

Khai Thiên Tích Địa là chiêu thức đáng sợ nhất trong Khai Thiên phủ pháp, tám mươi mốt đạo quang ảnh ầm vang trùng điệp trong hư không.

Sức mạnh Đô Thiên Thần Sát vô cùng vô tận trong Hồng Hoang bị Hồng Mông đạo kiếm triệu hoán.

Khai Thiên Đại Đạo vốn là triệu hoán thần sát chi lực để cưỡng ép khai thiên.

Gần như trong nháy mắt, sợi xích sắt kia bị Thông Thiên đánh tan nát.

Sức mạnh Hồng Mông đạo kiếm xuyên thấu thương khung, oanh sát với lực lượng huyết sát tà dị vô tận.

Bản nguyên và thời không không ngừng vỡ vụn rồi tái tổ chức, sức mạnh trấn áp trên cực hạn đại đạo bộc phát đến cùng cực.

Chương 148

Khoảnh khắc tám mươi mốt đạo phủ ảnh trùng điệp, uy lực Khai Thiên phủ pháp cũng đạt đến mức tối đa.

Trong hư không không thấy chút khí tức nào, chỉ có thần sát chi khí hoành quán chư thiên quấn quanh tay Hồng Mông Ma Thần.

Ầm long!!!!

Trong hư không từng giọt thần huyết rơi xuống, mỗi một giọt dường như nặng ức vạn quân.

Sức mạnh đáng sợ này đủ để mai táng vạn cổ thương khung.

Hồng Mông đạo kiếm được gia trì ý chí của Thông Thiên, hoàn toàn không sợ hãi.

Loại sức mạnh ô uế kia không thể làm lay chuyển tâm thần của Thông Thiên.

Nếu là sinh linh khác, e rằng Tam thi đã sớm bị câu cấm ra ngoài.

"Bần đạo đã dung hòa Tam thi, không còn bất kỳ nhược điểm nào, Hỗn Côn lão tổ chớ có si tâm vọng tưởng!" Sau khi chém nát huyết sát cuồng triều vô tận, Khai Thiên phủ pháp diễn dịch đến cực hạn.

Cùng với một đạo lưu quang nghịch thiên nhi thượng, Hồng Mông đạo kiếm thăng hoa đến đỉnh điểm.

Ầm long!!!!

Một kiếm chém ra, Khai Thiên Tích Địa.

Trực tiếp chém lên quan quách, đánh lui nó một khoảng cách vô tận.

Hỗn Côn lão tổ đang trấn áp trên quan quách cũng bị sức mạnh

đáng sợ đó hất văng.

Nhưng điều khiến Thông Thiên kinh ngạc là uy lực của Hồng Mông đạo kiếm vậy mà không thể đánh nát quan quách!

Hỗn Côn lão tổ trạng thái điên cuồng, toàn thân nhuốm máu, hắc khí bốc lên nghi ngút!

Trong tình huống bản nguyên tổn thất nặng nề, vẫn không làm gì được Thông Thiên.

Lực chi pháp tắc dung hợp Khai Thiên phủ pháp là tồn tại vô địch trong cảnh giới Vô Cực Kim Tiên.

Nếu không phải Thông Thiên muốn xem Hỗn Côn lão tổ còn trò trống gì nữa thì đã sớm trấn sát y rồi.

"Hỗn Côn, mưu kế dùng tận, ngươi có từng tính tới hôm nay chính là ngày ngươi vẫn lạc không." Tích Địa Tạc hiển hóa trong tay, Thông Thiên quyết ý bổ khai cổ quan thần bí để xem rốt cuộc bên trong có gì.

Hồng Mông chi kiếm nghịch trảm thương khung, phong mang vô tận xuyên thấu, Đô Thiên Thần Sát chi lực quán triệt thiên vũ, từng đạo sương mù quang huy hỗn đục nở rộ ở tận cùng thời không.

Hỗn Côn lão tổ run rẩy không thôi, cảm nhận ý chí của Thông Thiên cường hãn đến mức không tưởng.

"Lực chi pháp tắc, Bàn Cổ đại đạo, ngươi và Bàn Cổ rốt cuộc có mối liên hệ gì." Hỗn Côn lão tổ hiển nhiên không dám tin Thông Thiên có thể tu hành pháp tắc chi lực đến mức độ này.

Thông Thiên thần sắc lãnh nhiên, Lực chi pháp tắc có thể tu hành đến trình độ hiện tại có liên quan rất lớn đến ý chí của bản thân.

Thoát khỏi sự trói buộc của ý chí Thiên Đạo, nội hàm của Thông Thiên mới có thể phát huy triệt để.

Nếu Nguyên Thủy Thiên Tôn và Lão Tử không chịu sự thúc bách của lực lượng Thiên Đạo, ước tính tu vi hiện tại cũng sẽ không chỉ giới hạn ở tầng thứ Cửu Kiếp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nói nhiều hiện giờ cũng vô ích.

Tích Địa Tạc gần như không chút đình lưu, chém thẳng xuống đầu Hỗn Côn lão tổ.

Sắc mặt Hỗn Côn lão tổ hãi hùng, vội vàng tế ra Xế Thiên Trượng nghênh đón.

Xế Thiên Trượng tỏa ra vô lượng kim quang, trực tiếp va chạm với Tích Địa Tạc.

Chỉ nghe một tiếng thảm thiết, Hỗn Côn lão tổ bị thần sát chi khí vô tận chấn phi, ngay cả Xế Thiên Trượng cũng bị mờ mịt thần quang.

Phá diệt đại đạo bá đạo vô song, đánh nát hộ thể thần quang của Hỗn Côn lão tổ.

Sau khi phá tan phòng ngự, phá diệt chi khí quán triệt thiên địa, không chút dừng lại mà chém thẳng vào chiếc quan tài kia.

Ầm long!!!!

Tích Địa Tạc chém vào cổ quan, từng đạo thần quang đỏ rực tràn ra.

Cả chiếc quan tài vỡ tan theo tiếng nổ.

Từng đạo phù văn tản ra như phá vỡ xiềng xích.

Khoảnh khắc tiếp theo, thần sắc Thông Thiên căng thẳng.

Bên trong quan quách hiển hóa một nữ thi.

Nữ thi mặc một bộ tiên y cực kỳ hư ảo, tôn lên vóc dáng hoàn

hảo.

Nhưng điều khiến Thông Thiên cảm thấy lạ lùng là nữ thi này nguyên thần đã tịch diệt, không còn sinh cơ, nhưng lại truyền ra một sự băng lãnh cực hạn.

Phảng phất như thần linh từ Cửu U hiển hóa, toát ra một khí tức khiến người ta ngộp thở.

"Nữ tử này thật quỷ dị!" Không ngờ trong Táng Thiên quan quách lại có một tồn tại như vậy.

Khi Thông Thiên định dùng một rìuạt sát nữ thi thì phát hiện đôi mắt nữ thi hé mở một luồng sáng.

Một tiếng thở dài nhàn nhạt truyền ra, ai oán uyển chuyển khiến người ta đau lòng.

Chưa đợi Thông Thiên phản ứng, thi thể đó đã rơi xuống bát hoang đại địa, biến mất trong hư không. [Đinh!

Ký chủ phát hiện nữ thi thần bí, kích hoạt nhiệm vụ lựa chọn ẩn.

Lựa chọn 1: Không đoái hoài tới nữ thi thần bí, thưởng: Lục Thần Châu.

Lựa chọn 2: Truy vết thông tin về nữ thi thần bí, tìm hiểu rõ hết thảy nhân quả bản nguyên, thưởng: Hỗn Độn Thần Nguyên Đạo Quả.] Lục Thần Châu là Hỗn Độn cấp linh bảo, thời kỳ đầu là Hỗn Độn linh bảo, sánh ngang với tiên thiên chí bảo.

Một khi tế ra có thể trấn áp thần hồn, cực kỳ mạnh mẽ.

Hỗn Độn Thần Nguyên Đạo Quả lại là đạo quả do Hỗn Độn bản nguyên hoài thai.

Chỉ cần luyện hóa một viên là có thể luân hồi trăm kiếp, có được những cảm ngộ tu đạo cực kỳ trân quý.

Nhìn thấy thông báo từ hệ thống, Thông Thiên tâm thần khẽ động, không ngờ lại có nhiệm vụ như vậy.

"Khí tức nữ thi thần bí quỷ quyệt, e rằng phía sau có lai lịch kinh người, nếu có thể điều tra một phen, nói không chừng sẽ có một phen tạo hóa." Thông Thiên trực tiếp tiếp nhận nhiệm vụ thứ hai.

Sau khi nhận nhiệm vụ, Thông Thiên phát hiện trong tay xuất hiện một dải lụa đỏ.

Chính là dải lụa buộc quanh eo của nữ thi kia.

Thông Thiên không nghĩ nhiều, thu dải lụa vào trong thức hải thời không.

Giờ đây Hỗn Côn lão tổ triệu hoán ra Táng Thiên thần quan nhưng không trấn áp được Thông Thiên, điều này khiến y tuyệt vọng đến cực điểm.

"Thông Thiên giáo chủ, hôm nay bần đạo không làm gì được ngươi, nhưng sau này ngươi sẽ triệt để tiêu tan, bị Thiên Đạo trấn sát!" Hỗn Côn lão tổ cười lạnh liên tục, định phá không độn đi.

Chương 149

“Hỗn Côn lão tổ, muốn rời đi cũng phải hỏi bần đạo có đồng ý hay không.” Thông Thiên nhìn về phía Hỗn Côn lão tổ từ xa, vung Tích Địa Tạc trong tay lên.

Tích Địa Tạc hiển hóa dưới dạng rìu, giống như hình dáng của Khai Thiên thần phủ.

Cùng với nhát chém của Tích Địa Tạc, vạn vật tiêu điều, mọi thời không vào lúc này đều bắt đầu héo tàn.

“Thông Thiên!!!!

Ngươi dám giết ta, tất có báo ứng!” Hỗn Côn lão tổ hét lên khản cả giọng.

Tuy nhiên Thông Thiên không có nửa điểm do dự.

Tích Địa Tạc trấn sát xuống, nhục thân Hỗn Côn lão tổ vỡ nát, nguyên thần tịch diệt.

Chút nguyên thần tàn dư cùng với phong mang của Tích Địa Tạc triệt để tan biến trong hư không.

Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên Hỗn Côn lão tổ vẫn lạc, trên đỉnh Phong Thần Bảng được viết thêm một nét đậm nét.

Lúc này, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đều ngây người, không ngờ vị lão sư mà bọn họ tự hào lại bị Thông Thiên trấn sát một cách dứt khoát như vậy.

“Thông Thiên!!” Tiếp Dẫn trợn tròn mắt giận dữ nhưng lại cảm thấy một sự bất lực vô bờ bến.

Sau khi giết Hỗn Côn, Thông Thiên thu hồi Ma thân, vẻ mặt thản

nhiên nhìn Thiên Đạo ngũ đại thánh nhân.

Thông Thiên không thèm để ý tới Tiếp Dẫn đạo nhân mà nhìn về phía Ô Vân Tiên.

"Ô Vân Tiên, khí số Tây Kỳ đã tận, tự nhiên phải diệt tuyệt, Nhân hoàng khí vận quy nhất, chủ trì nhân đạo biến hóa, đại cục đã định." Nghe Thông Thiên truyền âm, Ô Vân Tiên vui mừng khôn xiết.

Đến lúc này, Tây Kỳ đã không còn sức phản kháng, ít nhất là những trở ngại trên mặt sáng đã hoàn toàn biến mất.

Ô Vân Tiên hạ xuống vân đoan, bay về phía đại doanh.

Không lâu sau, Đế Tân đang chấp chưởng Không Động Ấn bay ra.

Đế Tân đứng sừng sững trong hư không, tay cầm Không Động Ấn.

Hiện giờ trong Không Động Ấn đang ngưng tụ năm thành khí vận của Nhân tộc.

Có thể nói, thần vị Nhân hoàng của Đế Tân vô cùng vững chắc.

"Khương Tử Nha, ngươi dẫn chư thiên yêu ma gây loạn, họa loạn cương kỷ triều ta, khiến sinh linh đồ thán, hôm nay đại thế đã mất, hãy chịu tội đi!" "Cơ Phát, ngươi là thủ lĩnh quân phản loạn, hãy tự sát để tạ tội với thiên hạ, bản hoàng tự sẽ đại xá thiên địa, để bách tính Tây Kỳ không đến mức phải lưu lạc khắp nơi." Đế Tân nhìn thành quan Tây Kỳ đổ nát, truyền âm xuống.

Khương Tử Nha run rẩy toàn thân, không ngờ chủ trì Phong Thần Bảng lại nhận lấy kết cục như thế này.

Thậm chí Cơ Phát còn bị ép phải tự sát tạ tội.

Đối với Khương Tử Nha, đây là một cú sốc không thể chịu đựng nổi.

“Trụ Vương vô đạo, thương thiên vô nhãn, Đả Thần Tiên đại diện cho ý chí Thiên Đạo, nếu Thiên Đạo không công nhận Nhân hoàng thì đó chỉ là hư danh!” Khương Tử Nha giơ Đả Thần Tiên chỉ thẳng vào Đế Tân.

Giữa hư không lôi điện bạo động, Phong Thần Bảng ầm vang hiển hóa.

Phong Thần Bảng hiện giờ gần như đã đầy, sức mạnh đại thế mà nó mang theo cực kỳ đáng sợ.

Phong Thần Bảng vốn do ý chí Thiên Đạo ngưng tụ, giờ đây sau đại kiếp, hồn phách chu thiên thần linh đã quy vị.

Nghe Khương Tử Nha nói vậy, mặt Đế Tân không có bất kỳ biểu cảm nào: “Khương Tử Nha, nếu không phải thánh nhân tính kế giang sơn Trần Thang thì sao có thể nổi sóng gió, cái gọi là thế thiên hành đạo chẳng qua cũng chỉ vì tư dục của bản thân mà thôi, cái gọi là thiên địa lượng kiếp chẳng qua cũng chỉ là một ván cờ lấy sinh linh chư thiên làm quân cờ.” “Hôm nay khí số Tây Kỳ đã tận, có giãy giụa thêm nữa cũng vô ích, Tây Kỳ phúc diệt đã là định số.” Nói xong, Đế Tân nhìn về phía Ô Vân Tiên: “Lão sư tại thượng, hôm nay Khương Tử Nha vô đạo, xin lão sư chủ trì đại cục, điền đầy Phong Thần Bảng, hoàn thành trận lượng kiếp này.” “Thiện!” Ô Vân Tiên gật đầu nói: “Thị phi nhân quả đều có định số, nếu Nhân hoàng đã có quyết tâm như vậy, bần đạo vâng mệnh trời, nhất định sẽ tru sát hết thảy bọn phản nghịch!” Ô Vân Tiên phất tay áo, nhìn về phía Khương Tử Nha: “Lần này Thông Thiên sư tôn đã cho các ngươi quá nhiều cơ hội, Phong Thần Bảng cũng đã đầy, nhiệm vụ của Khương Tử Nha cũng đã hoàn thành, Tây Kỳ phúc diệt là điều khó tránh khỏi.

Ta khuyên ngươi nên cầm lấy Phong Thần Bảng theo Nguyên Thủy Thiên Tôn về Tử Tiêu Cung phục mệnh, nếu không một trận sát

kiếp là điều khó tránh.” Ô Vân Tiên nói xong, Hỗn Nguyên Chùy trong tay ầm vang tế ra, với tu vi Chuẩn Thánh của Ô Vân Tiên, khí thế mạnh mẽ tỏa ra áp đảo.

Giờ đây thánh nhân không còn can thiệp nhân quả, Ô Vân Tiên là đứng đầu Tùy Thị Thất Tiên, đủ sức chưởng khống toàn cục.

Khương Tử Nha hiện rơi vào tình thế tiến thoái lưỡng nan, giờ đây Nguyên Thủy Thiên Tôn và Lão Tử đều bị trấn áp, gần như không còn sức phản kháng, Tây Phương nhị thánh cũng không thể can thiệp, ngay cả sư tôn Hỗn Côn lão tổ của bọn họ cũng bị chém giết.

Thiên Đạo lục thánh vốn ẩn thân ngoài Phong Thần đại kiếp, nếu với sự cường thế của Thông Thiên mà Thiên Đạo lục thánh còn can thiệp vào thì e rằng sẽ có vô lượng sát kiếp giáng xuống.

Khương Tử Nha nhìn lên hư không, phất tay một cái đón lấy Phong Thần Bảng.

Sau đó y nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn: “Thiên Tôn tại thượng, đệ tử Khương Tử Nha tu vi thấp kém mới dẫn đến cục diện như hôm nay, tuy nhiên đại nghiệp phong thần là do Thiên Đạo định sẵn, nay Phong Thần Bảng đã đầy, xin Thiên Tôn chấp chưởng Phong Thần Bảng về Tử Tiêu Cung phục mệnh.” “Đệ tử Khương Tử Nha nguyện cùng chung sinh tử với thần tử Tây Kỳ!” Nói xong Khương Tử Nha quỳ phục xuống, nhìn lên hư không.

Sắc mặt Nguyên Thủy lúc này khó coi đến cực điểm, không ngờ Phong Thần đại kiếp sắp kết thúc lại đổi lấy cục diện như thế này.

Cái gọi là thế thiên hành đạo chẳng qua chỉ là một chấp niệm dưới Thiên Đạo lượng kiếp mà thôi.

Hiện giờ đệ tử Xiển giáo cơ bản đã chết gần hết, tu vi Nguyên Thủy cũng vì đệ tử vẫn lạc mà dẫn đến khí vận giảm mạnh.

Nhưng Nguyên Thủy không đưa tay tiếp lấy Phong Thần Bảng, vào lúc này, tử khí từ phương đông cuộn trào, từng đạo kim quang tường thụy từ thiên khung từ từ hạ xuống.

Bốn chữ Thế Thiên Hành Đạo trên Phong Thần Bảng tỏa ra vô lượng kim quang.

"Khương Tử Nha lĩnh thụ thiên mệnh phong thần, nay đại nghiệp phong thần còn thiếu một kiếp nạn cuối cùng, phong thần lượng kiếp vẫn chưa kết thúc." Đạo âm từ trên chín tầng trời xa xăm truyền xuống, mang theo những dao động thâm thúy cực điểm, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Lão Tử mấy người sắc mặt khẽ động, biết rõ đạo âm này truyền đến từ Tử Tiêu Cung.

Khương Tử Nha lúc này cũng biến sắc, không ngờ Hồng Quân đích thân truyền xuống ý chỉ, nhìn bốn chữ Thế Thiên Hành Đạo mà bừng tỉnh đại ngộ.

Thế nào là Thiên Đạo, Thiên Đạo vô thường, sao có thể để người khác nghịch thiên!

Thông Thiên nhìn thấy cảnh này trong lòng không khỏi cười lạnh, Hồng Quân quả nhiên sẽ không đứng nhìn thiên đạo kiếp nạn bị mình chúa tể.

Xem ra Hồng Quân sắp đích thân ra tay rồi.

Quả nhiên cùng với đạo âm của Hồng Quân truyền xuống, Đả Thần Tiên trong tay Khương Tử Nha tỏa ra dao động vô tận.

Khương Tử Nha cầm Đả Thần Tiên, đánh thẳng xuống đầu Ô Vân Tiên.

Đả Thần Tiên mang theo uy nghiêm của Thiên Đạo, hiển hóa vô lượng thần quang.

Trên trời cao, một đạo kinh lôi ầm vang rơi xuống.

Ô Vân Tiên quát lớn một tiếng, Hỗn Nguyên Chùy tỏa ra từng trận ô quang va chạm với Đả Thần Tiên.

Ầm long!!

Hai bên giao tranh, hư không phía sau Khương Tử Nha bị đánh nát, gây ra sóng gió vô tận.

Nhưng Khương Tử Nha có lực lượng Thiên Đạo hộ trì, lúc này vẫn bình an vô sự.

Ô Vân Tiên vốn là đứng đầu Tùy Thị Thất Tiên, tu vi cường hoành, nay lại là đế sư, càng thêm phần uy phong.

"Lĩnh Nhân hoàng đạo dụ, phúc diệt Tây Kỳ!" Ô Vân Tiên cầm Hỗn Nguyên Chùy lao vào tàn quân Tây Kỳ chém giết.

Đại quân áp cảnh, thiên khung bộc phát vô lượng sương mù.

Quân dân Tây Kỳ từng người nơm nớp lo sợ.

Nhưng ngay lúc này, bốn chữ Thế Thiên Hành Đạo hiển hóa thánh uy vô tận, dù là tu vi của Ô Vân Tiên cũng khó lòng tiến thêm một bước.

Một đạo phù quang giáng xuống, Hồng Quân đích thân hiển hóa pháp thân.

Vô lượng thần quang che lấp nhật nguyệt, Hồng Quân giá lâm, thiên địa vạn vật đều phải lấy y làm tôn.

Chương 150

"Thông Thiên, có biết tội không!" Hồng Quân vẻ mặt lạnh lùng nhìn về phía Thông Thiên.

Thông Thiên ngưng vọng Hồng Quân nói: "Bần đạo vì cầu sinh tồn, có tội gì?

Cái gọi là phong thần lượng kiếp, lẽ nào là tội lỗi của một mình bần đạo sao?" Thấy Hồng Quân giá lâm, trong lòng Nguyên Thủy mấy người nóng rực.

Nguyên Thủy lập tức quỳ phục xuống đất nói: "Đạo tổ tại thượng, Thông Thiên cậy vào tu vi, kiêu căng hống hách, trấn áp địa đạo, làm trái thiên đạo, nay ngay cả Hỗn Côn tổ sư cũng bị hắn chém giết, xin Đạo tổ chủ trì đại cục." Lão Tử cũng một mặt phẫn nộ: "Thông Thiên coi thường đại đạo, mưu đồ chúa tể nhân đạo vận mệnh, đoạt lấy Không Động Ấn, nghịch thiên cải mệnh, hành kính lần này làm trái với Thiên Đạo." Nghe Nguyên Thủy và Lão Tử chỉ trích, sắc mặt Thông Thiên không hề thay đổi.

Muốn gán tội cho người khác thì thiếu gì lý do, với cục diện hiện nay, Hồng Quân nhất tâm thiên vị, nói gì cũng vô dụng.

Đạo lượng kiếp cuối cùng của Hồng Quân chẳng qua là muốn đánh nát Hồng Hoang, để Hồng Quân có thể đẩy lượng kiếp lên cực hạn, khiến Thiên Đạo lục thánh rút khỏi Hồng Hoang, từ đó thiên địa do một mình Hồng Quân chúa tể.

Hết thảy mọi thứ đều lấy Hồng Quân làm trung tâm, mọi biến số đều bị y loại trừ.

Nhưng Hồng Quân hiển nhiên không ngờ Hỗn Côn lão tổ lại bị Thông Thiên trấn sát dễ dàng như vậy.

Hiện giờ Hồng Hoang gió táp mưa sa, đầy rẫy vết thương, khí đại kiếp tràn ngập, không còn cách vô lượng lượng kiếp bao xa nữa.

Trong lòng Thông Thiên không hề sợ hãi, cùng lắm thì đại chiến một trận với Thiên Đạo, đẩy toàn bộ đại kiếp lên tầng thứ vô lượng lượng kiếp.

Lúc này trên chiến trường Hồng Hoang, chư thiên thần ma chấn kinh đến cực điểm, không ngờ Đạo tổ Hồng Quân đích thân rời khỏi Tử Tiêu Cung để can thiệp vào nhân quả của phong thần đại chiến.

Người sáng mắt đều có thể nhìn ra, trận chiến này không có phân chia chính nghĩa, cũng không có quy tắc nhất định, hoàn toàn do ý chí Thiên Đạo chúa tể nhằm vào Tiệt giáo.

Nếu Thông Thiên không có nội hàm và tu vi cường hãn như hiện giờ, e rằng cả Tiệt giáo đã lên Phong Thần Bảng, trở thành bia đỡ đạn.

"Xem ra Thiên Đạo luôn chí cao vô thượng, Đạo tổ Hồng Quân xuất diện là để bảo vệ tôn nghiêm của Thiên Đạo, Thiên Đạo không thể làm trái." "Dẫu sao nhân quả liên quan đến Thiên Đạo lục thánh quá lớn, mỗi một vị Thiên Đạo thánh nhân đều là người có đại khí vận, nếu để bọn họ bị tiêu diệt thì sau này địa vị của Thiên Đạo trong Hồng Hoang sẽ bị ảnh hưởng, Đạo tổ nhất định không muốn thấy cảnh đó xảy ra." "Đạo tổ Hồng Quân lệnh cho Khương Tử Nha thế thiên hành đạo, nay Thông Thiên mưu đồ nghịch thiên, e rằng hôm nay Thông Thiên sẽ gặp kiếp nạn." Chư thần đều nhìn lên thiên khung.

Hồng Quân đứng sững trên chín tầng trời, đôi mắt như nhật nguyệt tinh thần, siêu nhiên vật ngoại.

Quanh thân vương vấn từng luồng tiên khí, bao trùm nhật nguyệt tinh thần khắp vạn dặm Hồng Hoang.

Là vị thánh nhân đầu tiên hợp thân với Thiên Đạo của Hồng

Hoang, Hồng Quân lúc này giá lâm chiến trường với khí thế lăng giá chư thiên, uy nghiêm ấy ngay cả Thông Thiên cũng không thể so bì.

Hồng Quân hợp đạo, siêu thoát vạn vật, lăng giá trên pháp tắc, kiến tạo hết thảy trật tự bản nguyên của Hồng Hoang, là chí tôn của thiên địa.

Hồng Quân có thể dễ dàng khai tịch một vô lượng thế giới, cũng có thể hủy diệt nó.

Pháp lực của Hồng Quân khi đã hợp đạo là không thể tưởng tượng nổi.

"Thông Thiên, ân oán cá nhân với Thiên Đạo lục thánh coi như cũng xong rồi, ngươi đã thăng lên Vô Cực Kim Tiên thì tự nhiên có thể siêu thoát ngoài đại kiếp.

Chỉ có điều đệ tử Tiệt giáo đều là sinh linh Hồng Hoang, nay Phong Thần Bảng chưa đầy, thiếu một phần cuối cùng cần đệ tử Tiệt giáo điền vào, có như vậy mới được viên mãn." Hồng Quân bình thản nói, đồng thời đôi mắt cũng nhìn về phía Thông Thiên như muốn nhìn thấu hắn.

Nhưng vẻ mặt Thông Thiên vẫn bình tĩnh như nước, không hề có bất kỳ thay đổi nào trước lời nói của Hồng Quân.

Giờ đây trong mắt Thông Thiên không còn uy nghiêm của Thiên Đạo nữa, Hồng Quân trong mắt hắn chẳng qua chỉ là một đạo nhân có tu vi mạnh mẽ mà thôi.

Nếu là lúc còn là Thiên Đạo thánh nhân thì đối với Hồng Quân còn có vài phần kính sợ, nhưng những gì Hồng Quân đã làm khiến Thông Thiên cảm thấy không phục.

Thông Thiên cười lạnh một tiếng: "Hồng Quân, Thiên Đạo lục thánh tính kế bần đạo trước, đồ sát đệ tử Tiệt giáo của ta, mưu đồ

tống đệ tử Tiệt giáo lên Phong Thần Bảng, nay nhận lấy kết cục như vậy cũng là tự làm tự chịu.

Đệ tử Tiệt giáo của ta không can thiệp vào đại kiếp Hồng Hoang nhưng cũng không sợ đại kiếp, nếu muốn dùng một tay che trời thì cũng phải hỏi bần đạo có đồng ý hay không." Trong lời nói của Thông Thiên không có nửa điểm thoái lui, thậm chí còn thấp thoáng vài phần giận dữ.

Khi Thông Thiên dứt lời, một làn sóng mạnh mẽ nổi lên khắp chư thiên.

Hiện nay trong Hồng Hoang, có ai dám nói chuyện với Hồng Quân như vậy, e rằng chỉ có Thông Thiên mới có gan đó.

Lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn và Lão Tử biến sắc, không ngờ đến nước này mà Thông Thiên vẫn còn cứng rắn như vậy.

Dù có tu vi Vô Cực Kim Tiên nhưng ở trong Hồng Hoang, lực lượng Thiên Đạo chúa tể tất cả, dù có dĩ lực chứng đạo thì đã sao.

Trong thế giới do Thiên Đạo chúa tể, dù pháp lực có lớn đến đâu cũng không thể làm trái ý chí Thiên Đạo.

Thiên Đạo lục đại trận triệu hoán ra hư ảnh Thiên Đạo và Thiên Đạo Hồng Quân là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cười lạnh trong lòng, cho rằng Thông Thiên đang tự tìm cái chết.

Vào lúc này nếu Thông Thiên không gặp chuyện gì thì Nguyên Thủy cảm thấy không cam lòng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn về phía Hồng Quân: "Đạo tổ tại thượng, đệ tử Khương Tử Nha phụng mệnh chấp chưởng Phong Thần Bảng, đây là thiên mệnh sở quy, đại đạo sở tại, nay Thông Thiên cưỡng ép can thiệp vào nhân quả phong thần, gần như muốn tiêu diệt

toàn bộ đệ tử tam giáo, xin Đạo tổ chủ trì công đạo." Nguyên Thủy Thiên Tôn vẻ mặt kính sợ nhìn Hồng Quân, trải qua bao nhiêu chuyện, ngạo khí của y đã sớm bị mài mòn, lúc này chỉ biết than thở với Hồng Quân.

"Chuyện này bần đạo tự có chừng mực." Hồng Quân nói xong nhìn về phía Thông Thiên, mọi chuyện giờ đây đều do Thông Thiên đứng đầu, chỉ cần trấn áp được Thông Thiên thì đệ tử Tiệt giáo cũng không còn sức phản kháng.

"Chuyện này cũng không phải không thể thương lượng." Thông Thiên trêu chọc nhìn về phía Nguyên Thủy và những người khác, "Nếu giao Nguyên Thủy cùng các Thiên Đạo thánh nhân khác ra đây cho đệ tử Tiệt giáo của ta đánh chết, bần đạo có thể cân nhắc để vài đệ tử Tiệt giáo chủ động lên Phong Thần Bảng." Dứt lời Thông Thiên cười lớn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử và Chuẩn Đề biến sắc, không ngờ đến lúc này Thông Thiên còn cuồng vọng như vậy.

"Thông Thiên, trước mặt Đạo tổ mà ngươi dám khinh người quá đáng!" Chuẩn Đề đạo nhân quát lên.

"Nếu Thông Thiên vẫn cố chấp như vậy, e rằng phải gánh chịu nộ hỏa của Thiên Đạo." Ánh mắt Hồng Quân lạnh lùng toát ra hàn ý vô tận, là chí tôn của Thiên Đạo Hồng Hoang, y không ngờ Thông Thiên lại dám khiêu khích mình như thế, rõ ràng là không coi y ra gì.

Với tu vi của mình, Thông Thiên tự nhiên hiểu rõ sức nặng của chuyện này, hôm nay chắc chắn không thể kết thúc êm đẹp.

Thông Thiên đã nhiều lần thoát khỏi kế hoạch của y, lúc này Hồng Quân đã thực sự nảy sinh sát ý.

Thông Thiên tự nhiên sẽ không dễ dàng thối lui, nếu lúc này để đệ

tử Tiệt giáo nhập kiếp, chẳng phải mọi nỗ lực trước đó đều vô nghĩa sao?

Phủ định đại đạo thì đặt đại đạo ở đâu?

Thiên Đạo thì sao, thánh nhân thì sao.

Vận mệnh của đệ tử Tiệt giáo phải do chính họ nắm giữ, huống hồ Hồng Hoang không phải là của một mình Hồng Quân, Thiên Đạo vô tình và lạnh lùng, hôm nay Thông Thiên muốn xem thử Thiên Đạo có thể làm gì mình.

"Hồng Quân, ngươi thực sự cho rằng bần đạo sợ ngươi sao." Thanh Thiên Kiếm Liên hiển hóa trong tay Thông Thiên, tỏa ra sát cơ vô cùng.

Thông Thiên thần sắc lạnh mạc, khí tức toàn thân điên cuồng ngưng tụ.

Dưới Thiên Đạo hết thảy chúng sinh đều là kiến hôi, nhưng Thông Thiên muốn khiêu chiến uy nghiêm của Thiên Đạo.

Lúc này thấy Thông Thiên trưng ra pháp bảo, chư thần đều đại kinh thất sắc.

Từng có lần Thông Thiên và Hồng Quân giao thủ tại Bồng Lai tiên đảo, lần này còn dữ dội hơn khiến chư thần có cảm giác đại kiếp sắp giáng xuống.

Lúc này trên thiên khung Hồng Hoang, thần quang vô tận cuộn trào không ngớt.

Đạo tổ Hồng Quân nổi giận, thiên tượng Hồng Hoang cũng theo đó thay đổi.

Sau khi hợp thân với Thiên Đạo, Hồng Quân chính là Thiên Đạo, Thiên Đạo chính là Hồng Quân.

Ý chí của Hồng Quân có thể chúa tể mọi biến hóa của càn khôn trong Hồng Hoang, Tam Thiên Đại Đạo biến hóa khôn lường, mọi sự diễn hóa trong Hồng Hoang đều nằm trong ý chí của Hồng Quân.

Sự đáng sợ của Vận Mệnh Đại Đạo chính là ở chỗ đó.

Lúc này Hồng Quân lật tay, một phương Tinh Hà Đồ trấn áp lao về phía Thông Thiên.

Tinh Hà Đồ chứa đựng sức mạnh của vô số tinh tú, từng luồng Hỗn Độn chi khí cuộn trào bên trong, bức đồ này có sức mạnh phân hóa âm dương ngũ hành, chúa tể công năng huyền cực của Hỗn Độn, sức mạnh bao la vạn tượng.

Tinh Hà Đồ là vật Hồng Quân có được từ trong Hỗn Độn, biến ảo khôn lường, là Hỗn Độn chí bảo cấp đỉnh phong.

Chương 151

Sau khi Tinh Hà Đồ hiển hóa, từng đạo tinh quang diễn hóa trong hư không, hai con cá âm dương đen trắng như sức mạnh tinh thần đang di chuyển.

Hai con cá âm dương đại diện cho Lưỡng Nghi, Lưỡng Nghi hóa Tứ Tượng, Tứ Tượng sinh Ngũ Hành, Ngũ Hành diễn Lục Hợp, Lục Hợp định Càn Khôn.

Chư thiên địa đều nằm trong sự bao phủ của thần đồ này.

Hồng Quân đại diện cho Thiên Đạo, lúc này hãn nhiên xuất thủ mang lại áp lực cực lớn cho Thông Thiên.

Dường như cả Hồng Hoang đang bài xích Thông Thiên, đó là uy áp từ Thiên Đạo.

Vô Cực Kim Tiên đối mặt với những đại năng như Hồng Quân vẫn có khoảng cách nhất định.

Nhưng Thông Thiên có rất nhiều át chủ bài, nếu không đấu tới cùng thì chưa biết ai là người thắng cuối cùng.

Hồng Mông đạo thể ầm vang thi triển, Thanh Thiên Kiếm Liên tỏa ra thần quang vô tận.

Từng luồng Hỗn Độn chi khí vây quanh, thấp thoáng lộ ra Hồng Mông Đại Đạo.

Tiếng thiên âm hỗn loạn chấn động không thôi, đó là thần vận tỏa ra từ Thanh Thiên kiếm khí.

Trong hư không một vùng sương mù quang huy khổng lồ tản ra, hai đại chí bảo oanh nhiên va chạm.

Từng luồng sức mạnh tinh tú hóa thành vô vàn dải lụa nổ tung trong hư không.

Hồng Mông pháp tắc chi lực và sức mạnh tinh tú giằng co trong hư không, lúc này ai cũng không làm gì được ai.

Sắc mặt Hồng Quân không hề thay đổi, chỉ tùy ý phất tay.

Trong khoảnh khắc, vô lượng tinh tú trong Tinh Hà Đồ bỗng nhiên bừng sáng, tỏa ra hà quang vô tận, từng đạo đại đạo thần văn bao quanh, bản đồ bên trong Tinh Hà Đồ hiện rõ mồn một.

Cửu thải thần quang chiếu rọi đại địa, vô lượng uy nghiêm của Thiên Đạo chấn nhiếp hoàn vũ.

Ngẩng đầu nhìn lên, phảng phất như thời không Thiên Đạo suốt ức vạn kỷ nguyên đều nằm trong sự bao phủ của Tinh Hà Đồ.

Chư thần kinh hãi khôn cùng, pháp lực của Hồng Quân quả nhiên vô cùng vô tận, thánh nhân dưới uy nghiêm ấy cũng cảm thấy sợ hãi từ tận đáy lòng.

Lúc này người đối mặt với áp lực lớn nhất chính là Thông Thiên, tuy có tu vi Vô Cực Kim Tiên nhưng hiện giờ Hồng Quân đã hợp đạo viên mãn.

Về tầng thứ, Hồng Quân cao hơn Thông Thiên một bậc.

Thông Thiên nộ hống một tiếng, đánh Hồng Mông Đại Đạo vào bên trong.

Thanh Thiên Kiếm Liên tỏa ra vô cùng Hồng Mông chi khí, vô lượng kiếm quang hạo đãng chấn nhiếp vũ trụ, thiên uy lồng lộng khiến trời đất biến sắc.

Hai đại chí bảo oanh sát trong hư không, trong thời gian ngắn khó phân thắng bại.

“Pháp lực của Thông Thiên quả nhiên đáng sợ, ngay cả Đạo tổ ra tay cũng có thể chống đỡ được.” Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn cảnh này mà chấn kinh không thôi, không ngờ ngay cả khi Hồng Quân ra tay cũng không áp chế nổi.

Lão Tử khẽ gật đầu nói: “Tu vi Thông Thiên tuy mạnh, nhưng lúc này đang bị pháp lực Đạo tổ áp chế, nếu Đạo tổ thực sự thi triển thủ đoạn thì Thông Thiên chưa chắc đã chống đỡ nổi.” Lão Tử quan sát tinh tường, nhận ra uy lực Thiên Đạo vẫn nhỉnh hơn một bậc.

Thế nào là Thiên Đạo, chư thiên đại đạo đều nằm trong đó, là ý chí của thế giới Hồng Hoang.

“Nhưng Thông Thiên có thể đấu pháp với Đạo tổ, bấy nhiêu đó đủ thấy tu vi và tâm cơ của người này đáng sợ đến nhường nào, ta thừa kế khí vận Thiên Đạo mà tu vi cũng không cao bằng hắn, chỉ có thể nói Thông Thiên có lẽ là một mắt xích tất yếu cuối cùng của lượng kiếp.” Lão Tử phảng phất nhìn thấy cảnh Thông Thiên cuối cùng bị Hồng Quân trấn áp, Tiệt giáo bại vong.

Đó mới là kết quả thực sự do Thiên Đạo thôi diễn.

Chuẩn Đề đạo nhân cười lạnh: “Nếu hôm nay Thông Thiên vẫn lạc, hết thảy đại đạo vạn vật giữa thiên địa đều sẽ bị nhiễm nhân quả, bởi vì Thông Thiên chính là kẻ thúc động trận lượng kiếp này, là tội nhân thực sự.” Tiếp Dẫn đạo nhân cũng gật đầu, có lẽ đó là kết cục cuối cùng.

Thông Thiên dù có mạnh đến đâu cũng không thể mạnh hơn trời!

Vào lúc này, Hồng Quân từ trên đạo đài tùy tay bóp một cái, một đạo linh quang hiện ra, hình ảnh vô cùng vũ trụ trong Tinh Hà Đồ hiển hóa.

Một cây cầu thần hoành quán chư thiên trực tiếp giáng lâm Hồng

Hoang.

Luồng sức mạnh này cực kỳ đáng sợ, phảng phất như triệu hoán một loại thánh vật trấn áp chư thiên từ thời không xa xôi.

"Trấn!" Theo nhát chém từ tay Hồng Quân, một tòa thần kiều hoành quán vạn cổ mang theo thần quang vô tận, chôn vùi mọi khí tức, trấn áp về phía bản thể của Thông Thiên.

"Chiến thiên loạn địa, Hồng Mông Đại Đạo, ta chính là Thông Thiên, hôm nay nghịch chiến Thiên Đạo!" Tiếng nộ hống vang dội chín tầng trời, Thông Thiên bước chân lên trời, pháp lực cuồng bạo oanh nhiên tế ra.

"Tạo hóa thiên huyền, Hồng Mông Đại Đạo!" Hồng Mông bản nguyên trong cơ thể Thông Thiên ầm vang bộc phát, Thanh Thiên Kiếm Liên hiển hóa thành hình dáng Hồng Mông chi kiếm.

Vạn thiên đại đạo quy về một thân, Hồng Mông chi kiếm chém diệt hết thảy, oanh sát về phía thần kiều của Tinh Hà Đồ.

Khoảnh khắc ấy dường như vượt qua thời không, vô cùng vô tận thời không trong hư không tương hỗ tiêu biến, từng đạo thần lôi đáng sợ hóa vào Hồng Hoang.

Lúc này thiên khung và đại địa Hồng Hoang rơi vào vô lượng kiếp nạn, từng ngôi sao lớn rụng xuống hóa thành màu sắc hỗn loạn, thanh khí bốc lên trọc khí hạ xuống, trời đất dường như sắp trở lại trạng thái Hỗn Độn.

"Thông Thiên, sự kiên nhẫn của bần đạo cũng có hạn, nếu cố chấp nghịch thiên chắc chắn sẽ bị Thiên Đạo phản phệ, nếu không muốn vẫn lạc tại đây thì hãy dừng tay lại, vào Tử Tiêu Cung diện bích một trăm hai mươi vạn năm sẽ được khôi phục tự do." Hồng Quân nhìn chằm chằm Thông Thiên, đưa ra giới hạn cuối cùng.

Lúc này trong tay Hồng Quân xuất hiện một phương ngọc điệp, chính là hợp đạo chí bảo Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp.

Trên Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp tỏa ra vô cùng tận tạo hóa thần quang, khí tức tạo hóa đại đạo hiển hiện rõ ràng.

Trên đó chứa đựng quỹ tích vận mệnh, là khởi nguồn của pháp tắc vận mệnh chí cao.

Hồng Quân dùng Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp để hợp đạo, nay cũng có thể gọi là Thiên Đạo chi bảo.

Nhìn khí thế ngày càng mạnh mẽ của Hồng Quân, ánh mắt Thông Thiên không hề thay đổi.

Lúc này Thông Thiên cười nhạt nhìn Hồng Quân: "Muốn bần đạo rút khỏi trận lượng kiếp này cũng được, nếu có thể nhường Tử Tiêu Cung lại làm địa bàn cho Tiệt giáo, để đệ tử Tiệt giáo tọa trấn trong đó thì bần đạo có thể cân nhắc." "Cuồng vọng!" Nghe Thông Thiên nói vậy, Hồng Quân lập tức phẫn nộ vô cùng, cơn thịnh nộ ngút trời ầm vang bộc phát.

Trong khoảnh khắc, chư thần đều tưởng mình nghe lầm, không ngờ Thông Thiên giáo chủ lại dám trực tiếp khiêu chiến Hồng Quân.

Đệ tử Tiệt giáo muốn nhập chủ Tử Tiêu cung, chẳng phải là trực tiếp muốn hất đổ đài của Hồng Quân sao?

Nếu Hồng Quân để đệ tử Tiệt giáo chiếm cứ Tử Tiêu cung, chẳng phải Tiệt giáo sẽ đại diện cho Thiên Đạo.

Đối với chư thần, chuyện này quả thực không thể tin nổi, nhìn lại mới thấy, sự cuồng vọng của Thông Thiên đã đạt đến cảnh giới không gì sánh kịp.

Thậm chí có kẻ cho rằng Thông Thiên lúc này đang tự tìm cái chết, cố ý chọc giận Hồng Quân.

Cơn giận của Hồng Quân dâng cao ngút trời, lời nói của Thông Thiên đã triệt để đâm vào uy nghiêm của vị Thiên Đạo đệ nhất Thánh nhân.

Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay Hồng Quân tế ra, ba ngàn Đại Đạo thần quang oanh nhiên hiển hóa.

Tạo Hóa Ngọc Điệp là hợp đạo chí bảo, trong đó chứa đựng vận mệnh Đại Đạo chi lực, năm đó Bàn Cổ đại thần ở trong Hỗn Độn đã bác sát cùng ba ngàn Đại Đạo Ma Thần.

Trong Tạo Hóa Ngọc Điệp ghi lại Đại Đạo của ba ngàn Ma Thần.

Mỗi một điều Ma Thần Đại Đạo đều đại diện cho một loại cực hạn Đại Đạo, có thể tu hành vượt qua cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Tinh Hà Đồ bao trùm hư không, một món pháp bảo đã che lấp toàn bộ chư thiên địa.

Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay Hồng Quân hóa thành ba ngàn Đại Đạo Chi Kiếm, tùy ý khẽ động liền có vô lượng Thiên Đạo biến hóa ở trong đó.

Theo cái phẩy tay của Hồng Quân, ba ngàn Đại Đạo Chi Kiếm hướng về phía Thông Thiên oanh nhiên chém xuống.

Ba ngàn Đại Đạo Chi Kiếm mỗi một đạo đều cực kỳ hồn hậu, từ hư không trực tiếp rơi xuống, cuốn theo vô cùng vô tận pháp tắc chi lực.

Chương 152

Đây là Thiên Đạo pháp tắc chi lực chân chính, mỗi một kiếm đều uẩn hàm vô lượng Thiên Đạo uy nghiêm.

Trong nháy mắt Tinh Hà Đồ bao trùm thiên địa, uy lực của Tạo Hóa Ngọc Điệp cũng diễn sinh đến cực hạn.

Thiên địa Hồng Hoang, cửu thiên bích lạc đều nằm trong sự bao phủ của hai đại pháp bảo.

Có thể thấy hiện tại Thông Thiên có thượng thiên nhập địa cũng vẫn nằm trong tính toán của Hồng Quân.

Thông Thiên chắp hai tay sau lưng, cuồng phong liệt liệt tịch quyển quanh thân.

Phảng phất như đối diện với uy áp ngút trời mà tâm không hề dao động.

Hồng Mông chi thân phát tán ra một cỗ khí khái bễ nghễ thiên hạ.

Từng đạo Hỗn Độn chi khí từ dưới chân hội tụ.

Hỗn Độn chi khí cùng Hồng Mông chi khí giao hòa xung quanh Thông Thiên hình thành một luồng khí xoáy cuồng bạo.

Dù ba ngàn Đại Đạo Chi Kiếm uy lực cực kỳ đáng sợ, nhưng khi đột phá Hỗn Độn Hồng Mông pháp tắc cũng bị tiêu hao đi không ít.

Nhìn thấy ba ngàn Đại Đạo Chi Kiếm chém tới, đồng thời dưới chân Thông Thiên hiện ra một tòa liên đài.

Liên đài nở rộ ba mươi sáu phẩm, mỗi một cánh hoa sen đều thấu ra khí tức hư vô hư vọng.

Tòa liên đài này chính là Tam Thập Lục Phẩm Thái Hư Thần Liên,

cũng là một trong những át chủ bài của Thông Thiên.

Năm đó Bàn Cổ đại thần đầu đội Tạo Hóa Ngọc Điệp, tay cầm Khai Thiên Thần Phủ, chân đạp Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, ở trong Hỗn Độn trấn áp ba ngàn Đại Đạo Ma Thần.

Thông Thiên lúc này hiển hóa ra Tam Thập Lục Phẩm Thái Hư Thần Liên khiến Hồng Quân cảm thấy chấn kinh sâu sắc.

"Không thể nào, Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên đã hóa thành các pháp bảo Hồng Hoang, làm sao có thể trọng đúc ra được, lẽ nào thật sự có Bàn Cổ ở phía sau thúc đẩy?" Đôi mắt Hồng Quân lúc này thấu ra luồng lãnh quang vô tận, Thông Thiên ngày càng khiến lão nhìn không thấu.

Sự xuất hiện của tòa liên đài ba mươi sáu phẩm này làm Hồng Quân cảm thấy có chút bất khả tư nghị.

"Không đúng!" Sắc mặt Hồng Quân biến đổi, lão nhận ra tòa liên đài trước mắt không phải là Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn Thanh Liên trong truyền thuyết.

Nếu là Hỗn Độn Thanh Liên thì phải mạnh hơn tòa liên đài trước mắt này rất nhiều.

Năm đó Bàn Cổ tọa lạc trên Hỗn Độn Thanh Liên, dù nhục thân chịu tổn thương cực lớn cũng có thể khôi phục trong nháy mắt.

Nhưng liên đài của Thông Thiên lúc này lại thấu ra một cỗ khí tức cực kỳ hư vọng, hư vô phiêu miểu, trong hư có thực.

Cảnh giới này cực kỳ đặc thù, không bá đạo như Hỗn Độn liên đài.

Tâm của Hồng Quân hơi buông lỏng một chút, nếu Hỗn Độn Thanh Liên tái hiện thì e rằng thật sự có Bàn Cổ đứng sau.

Nhưng pháp bảo mà Thông Thiên tế ra không phải Hỗn Độn Thanh Liên, cũng có khả năng là tạo hóa mà Thông Thiên vô ý nhận được.

Thái Hư Thần Liên trấn áp thiên địa, vô biên Thái Hư thần quang chiếu diệu thời không.

Thông Thiên gần như không chút do dự, trực tiếp đánh toàn bộ pháp lực toàn thân vào trong Thái Hư Thần Liên.

Tòa liên đài phá diệt thời không phát tán ra vô lượng dao động, trực tiếp xoay tròn lao thẳng vào hư không.

Một đạo khí tức cực kỳ hư vô phiêu miểu bộc phát trên vòm trời Hồng Hoang.

Khoảnh khắc tiếp theo là một cỗ khí tức cực kỳ hùng hồn trực tiếp nổ tung.

Cuộc va chạm giữa pháp đạo cực hạn, sự giác lượng giữa các chí cao pháp tắc, mỗi một kích đều có thể dẫn tới biến hóa thiên địa cực lớn.

Ba ngàn Thiên Đạo Ma Thần kiếm khí trên trời bị Tam Thập Lục Phẩm Thái Hư Thần Liên sinh sinh trấn áp.

Lúc này từ trong Thái Hư Thần Liên, từng đạo Thái Hư chi khí tuôn ra.

Ẩn ước có thể nghe thấy một tiếng phượng minh quán triệt thiên địa, hạo nhiên chi khí địch đãng cửu thiên thập địa.

Một bóng hình đen kịt che phủ đại địa, hiển hóa trong thời không.

Đó là một con Hắc Thiên Phượng do Thái Hư pháp đạo ngưng tụ thành.

"Trấn áp!" Thông Thiên quát lớn một tiếng, tay bắt đầu kết pháp

ấn.

Chỉ trong nháy mắt, con Hắc Thiên Phượng kia phá khai vô hạn thời không oanh nhiên hiển hóa, Thiên Phượng đứng sững giữa không trung, đôi mắt tỏa ra khí tức lăng giá trên vạn vật.

Con Thiên Phượng này là do khí linh trong Thái Hư liên đài hóa thành, đại diện cho ngoại đạo chi lực của Thái Hư liên đài.

"Tam thập lục phẩm liên đài, trong tay Thông Thiên lại có loại pháp bảo này, rốt cuộc hắn đã nhận được tạo hóa gì!" Tiếp Dẫn đạo nhân mặt mày khổ sở, nhìn cửu phẩm liên đài trong tay mình mà muốn khóc không ra nước mắt.

Nếu không phải nhất thời sơ ý để Văn Đạo Nhân hút mất ba phẩm thì nay công đức liên đài cũng là cấp bậc mười hai phẩm.

Chỉ là trước mặt liên đài ba mươi sáu phẩm, dù là Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên cũng có sự khác biệt một trời một vực.

Lúc này Tiếp Dẫn đạo nhân đã hiểu Thông Thiên lấy đâu ra tự tin để khiêu chiến Hồng Quân.

Ngay cả Tam Thập Lục Phẩm Thái Hư Liên Đài cũng đã tế ra, loại liên đài phẩm giai này không thể dùng Hỗn Độn linh bảo để hình dung, thực sự là siêu nhiên vật ngoại, có thể xưng tụng là Đại Đạo thần bảo.

Chư thần ngước nhìn, Thiên Phượng hiên ngang đứng trên cửu thiên, từng luồng hắc khí phát tán quanh thân khiến chư thần kính sợ khôn cùng.

Thiên Phượng ngưng tụ từ Thái Hư Đại Đạo chính là vị hoàng giả chân chính của Phượng tộc.

Tuy Thiên Phượng do Thái Hư Đại Đạo ngưng kết không có thực thể, chỉ hiển hiện bằng hình tượng Phượng tộc, nhưng Thái Hư Thiên

Phượng trấn áp thương khung, ba ngàn Đại Đạo thần kiếm bị Thái Hư Thiên Phượng áp chế, không thể dao động dù chỉ một phân.

Thái Hư Thiên Phượng ngưng tụ từ Tam Thập Lục Phẩm Thái Hư Huyền Liên tỏa ra khí tức cực kỳ khủng khiếp.

Thông Thiên đứng trên lưng Thái Hư Thiên Phượng, quân lâm thiên hạ, ngạo thị chư thiên.

Lúc này, uy nghiêm của vị giáo chủ một giáo của Thông Thiên lộ ra không sót chút nào.

Khí khái ngạo nhiên trên vạn vật này, ngay cả Thiên Đạo Thánh nhân cũng không có tư cách ngước nhìn, chỉ có thể run rẩy trước uy nghiêm khủng bố ấy.

Hiện tại Thông Thiên ngồi trên Thái Hư Thiên Phượng mới thực sự là trạng thái mạnh nhất.

Dường như cũng chỉ có Hồng Quân mới đủ sức khiến Thông Thiên tế ra Tam Thập Lục Phẩm Thái Hư Thần Liên.

Trong hư không có một đầu Phượng hoàng lượn lờ ngoài thiên ngoại, đó là tọa kỵ Kim Ninh của Nữ Oa.

Lúc này Kim Ninh đầy vẻ kinh ngạc, chưa từng thấy sự tồn tại nào như Thái Hư Thiên Phượng, loại khí tức bàng bạc này ngay cả Phượng Tổ năm đó cũng không có nội hàm thâm hậu như vậy.

Tam Thập Lục Phẩm Thái Hư Thần Liên diễn hóa Thái Hư Thiên Phượng, thực lực mạnh mẽ đến mức không thể tưởng tượng.

"Quả nhiên, Tam Thập Lục Phẩm Thái Hư Liên Đài có thể diễn hóa Đại Đạo của bản thân." Hồng Quân nhìn chằm chằm cảnh này, ánh mắt không hề thay đổi.

Phải đợi đến khi Thông Thiên tế ra món pháp bảo này, Hồng Quân

mới bắt đầu thực sự coi trọng hắn.

Giờ đây Thông Thiên đã có tư cách đấu pháp, thậm chí có thể nói đã trở thành mối họa tâm phúc.

Thông Thiên lúc này không hề do dự, Thái Hư Thiên Phượng tỏa ra dao động vô tận, quán triệt toàn bộ thương khung áp chế về phía Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Pháp bảo tầm cỡ này lăng giá trên quy tắc, có thể đúc kết trật tự trấn áp tất cả bản nguyên Đại Đạo.

Chương 153

Thái Hư chi khí ngút trời oanh nhiên trấn áp xuống, ba ngàn Đại Đạo Chi Kiếm toàn bộ bị Thái Hư Thiên Phượng thôn thực.

Kèm theo một tiếng phượng minh vang dội, Thái Hư Thiên Phượng thôn phệ thiên địa vạn vật, lao về phía bản nguyên của Hồng Quân.

"Cuồng vọng!" Sắc mặt Hồng Quân biến đổi, nhìn thấy Thiên Phượng thôn phệ tới, Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay tỏa ra vô tận tạo hóa thần quang.

Từng đạo Thiên Đạo phù triện ẩn hiện, vận mệnh quy tắc lượn lờ trong đó.

Tạo hóa thần quang hiển hóa trên chư thiên lao thẳng vào Thiên Phượng.

Lúc này giữa thiên địa Hồng Hoang bộc phát ra dao động vô cùng vô tận, Thiên Đạo huyền cơ không gì sánh kịp dâng trào va chạm cùng Thiên Phượng.

Hai đại chí bảo điên cuồng xung đột trên hư không, hoàn toàn không có ý định nhường nhịn.

Khắp Hồng Hoang, từng tầng thời không sụp đổ, thiên địa vô tận rơi vào trong kiếp nan chi khí.

Nếu không phải chư thiên tiên thần thi triển thủ đoạn thủ hộ thiên địa Hồng Hoang, e rằng giờ đây thiên địa đã triệt để sụp đổ dưới dư ba của cuộc đấu pháp giữa hai người.

Tạo Hóa Ngọc Điệp và Thái Hư Thiên Phượng giằng co trên hư không, nhất thời dường như không ai làm gì được ai.

Thông Thiên đứng trên Thái Hư Thiên Phượng, Tích Địa Tạc oanh nhiên hiển hóa trong tay.

Món chí bảo này hoành quán chư thiên, nắm giữ trong tay Thông Thiên tỏa ra khí tức cực kỳ khủng khiếp.

Thuấn Sát Ma Đao trong khoảnh khắc đó trảm diệt hư không, thuấn sát về phía Hồng Quân.

Trong Thuấn Sát Ma Đao uẩn hàm cực hạn Thuấn Sát Đại Đạo, mặc dù chỉ ở cấp bậc Hỗn Độn linh bảo nhưng sức sát thương lại cực kỳ đáng sợ.

Trong chớp mắt hai người đột phá giới hạn hiện tại, trực tiếp đánh vào trong dòng sông thời gian.

Khi Tích Địa Tạc chém thẳng xuống đầu Hồng Quân, Thuấn Sát Ma Đao hóa thành một đạo lãnh quang trực tiếp trảm lên đầu lão.

Thiên Đạo chi thân dung hợp vô lượng Hồng Hoang bản nguyên, năng lực phòng ngự có thể sánh ngang Hỗn Độn pháp bảo.

Thuấn Sát Ma Đao tuy không đánh nát được phòng ngự của Hồng Quân, nhưng nhát chém lên đầu đã khiến Hồng Quân liên tục lùi lại mấy bước, tóc búi tán loạn, trực tiếp bị Thông Thiên làm cho mất mặt.

Chư thần kinh hãi thất sắc.

Không ngờ trong cuộc đấu pháp với Hồng Quân, Thông Thiên lại chiếm thượng phong.

Ở phía xa, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Lão Tử đều trợn tròn mắt.

"Không thể nào, Đạo Tổ bị Thông Thiên đánh lén thành công rồi!" "Pháp bảo đó đánh trúng đầu Hồng Quân Đạo Tổ, nếu món pháp bảo kia sắc bén thêm vài phần, chẳng phải ngay cả Đạo Tổ cũng bị trảm

sát sao?" Các vị Thiên Đạo Thánh nhân mắt muốn rơi ra ngoài vì kinh ngạc.

Không ngờ Hồng Quân lại bị Thông Thiên tập kích, suýt chút nữa bị chém bay đầu.

Lúc này Thông Thiên cũng hơi kinh ngạc, không ngờ Thuấn Sát Đại Đạo của Thuấn Sát Ma Đao vẫn không phá vỡ được phòng ngự của Hồng Quân.

"Hồng Quân, cưỡng ép can thiệp vào sự biến hóa của lượng kiếp, tất nhiên sẽ chịu phản phệ." "Hôm nay nếu ngươi có thể ở trước mặt bần đạo chịu thua một câu, có lẽ bần đạo còn có thể để lại cho ngươi mấy phần thể diện, bằng không hôm nay e rằng bần đạo sẽ không thu tay đâu." Thông Thiên cười lớn tùy ý, việc tập kích Hồng Quân thành công khiến hắn vô cùng chấn phấn.

Lúc này trong đám đệ tử Tiệt giáo, Trấn Nguyên đại tiên và Đa Bảo đạo nhân nhìn nhau trân trối.

"Tu vi của lão sư thực sự đáng sợ, chỉ có điều lão sư cùng Hồng Quân đấu pháp đã làm tổn hại không ít thiên địa Hồng Hoang, nếu hai người thực sự thi triển hết thủ đoạn, e rằng một phương thiên địa này sẽ bị đánh nát.

Hồng Quân là vị chủ tể của Thiên Đạo, thống trị ý chí Thiên Đạo, lẽ nào lão sẽ mặc kệ mọi chuyện xảy ra sao?" Đa Bảo đạo nhân nhìn về phía Trấn Nguyên Tử, có chút lo lắng hỏi.

Trấn Nguyên đại tiên lắc đầu: "Thiên Đạo trật tự, vạn vật Hồng Hoang vốn là do tiên thiên địa tạo thành, nhưng ý chí Thiên Đạo lại do Hồng Quân nắm giữ.

Điều Hồng Quân muốn làm là phá đi để lập lại, bằng không lão cũng sẽ không thân tự xuất thủ.

Chuyến này kết thúc nhân quả Phong Thần đại kiếp, e rằng cũng muốn tái tạo Hồng Hoang, Hồng Hoang sẽ rơi vào trong Vô Lượng Lượng Kiếp.

Nếu không có Thánh nhân hộ trì, tất cả sinh linh đều sẽ triệt để vẫn lạc!" Tu vi của Trấn Nguyên đại tiên và nhãn giới vượt xa Đa Bảo đạo nhân, tự nhiên có thể nhìn ra một số manh mối.

Thiên địa vạn vật biến hóa đều có dấu vết để tìm, nếu Hồng Quân không muốn phá hủy Hồng Hoang thì đã không trực tiếp khai chiến với Thông Thiên.

Thậm chí lão còn phái tới đỉnh phong thiên địa Ma Thần như Hỗn Côn lão tổ, rồi nợ Thiên Đạo nhân quả của Hậu Thổ.

Tất cả là để hoàn thành mục đích cuối cùng của Hồng Quân.

Đệ tử Tiệt giáo đóng vai trò gì trong đó, Trấn Nguyên đại tiên không rõ.

Tất cả đều phải xem kết quả đấu pháp giữa Thông Thiên và Hồng Quân hôm nay.

"Giờ đây Hồng Hoang pháp đạo viên mãn, quy tắc trật tự đã đạt đến mức bão hòa, tại sao Hồng Quân lại muốn khơi mào Vô Lượng Lượng Kiếp, khiến sinh linh đồ thán, chư thần chém giết lẫn nhau?" Trấn Nguyên đại tiên có chút bùi ngùi nói.

Lúc này Hậu Nghệ đứng cạnh Trấn Nguyên đại tiên lắc đầu: "Từ khi Bàn Cổ đại thần khai thiên lập địa, thiên địa kiếp nan không dứt, nhưng lạc ấn của Bàn Cổ đại thần để lại trong Hồng Hoang lại ngày càng mờ nhạt sau khi Thiên Đạo sinh ra.

Hồng Quân là Thiên Đạo nhưng không tuân theo ý chí Đại Đạo của Bàn Cổ đại thần, e rằng mục đích cuối cùng của Hồng Quân chính là tái cấu trúc thiên địa, mở lại vạn vật, để tất cả bản nguyên

Đại Đạo đều quy về sự kiểm soát của Thiên Đạo.

Có lẽ đó mới là Hồng Hoang mà Hồng Quân thực sự muốn!" Lúc này Hồng Quân không hề vân đạm phong khinh như vẻ bề ngoài, Thuấn Sát Đại Đạo từ Thuấn Sát Ma Đao đã trực tiếp chém vào tâm thần lão, dù là Thiên Đạo bản nguyên của Hồng Quân cũng chịu ảnh hưởng cực lớn.

Chỉ là bản thể của Hồng Quân ký thác vào vô lượng thời không và Thiên Đạo Hồng Hoang, muốn hủy diệt bản thể của lão trừ phi có sức mạnh đánh phá cục diện Hồng Hoang.

Hồng Quân tùy ý phất tay, trên bầu trời tỏa ra vô lượng thần quang, ba ngàn Đại Đạo hư ảnh lần lượt hiện ra sau lưng.

Vận mệnh Đại Đạo thánh quang trong Tạo Hóa Ngọc Điệp tràn ra, vận mệnh thánh giới bao trùm thiên địa, hủy diệt chi khí chấn động vô tận thời không.

Bầu trời Hồng Hoang vốn tối tăm mịt mù, bỗng nhiên xuất hiện từng đạo ánh sáng rạng rỡ.

Tạo Hóa Ngọc Điệp ký thác trong hư không, một phương Thiên Đạo thế giới hoành quán vô lượng thời không oanh nhiên hiển hóa.

Thiên Đạo thế giới do ý niệm của Hồng Quân hóa thành uẩn hàm vô cùng vô tận Thiên Đạo bản nguyên, do Thiên Đạo bản nguyên cấu thành thời không.

Hồng Quân tọa trấn trên chư thiên, nắm giữ Thiên Đạo thánh thế giới.

Uy nghiêm thuộc về Thiên Đạo trong khoảnh khắc này tỏa sáng rực rỡ nhất.

Oanh long long!

Hồng Quân lật tay một cái, vô lượng Thiên Đạo thời không trấn áp về phía Thông Thiên.

Tầm vóc của Hồng Quân trong Hồng Hoang có thể nói là vô hạn đại.

Vô số Thiên Đạo pháp tắc hóa thành Thiên Đạo tỏa liên từ hư không từng đạo rơi xuống.

Toàn bộ Thái Hư Thiên Phượng đều bị Thiên Đạo tỏa liên cấm cố, phảng phất như cả một vùng thời không này đều trở thành nơi ý chí của Hồng Quân ngự trị.

Tiên thiên linh khí giữa trời đất bùng phát như thực thể, tràn về phía Thiên Đạo thánh giới.

Lúc này chư thần phảng phất đều có một loại ảo giác, một vùng thiên địa này đã bị ý chí của Hồng Quân bao quát, Hồng Quân chính là thiên địa này.

"Không ngờ Thông Thiên ta thật sự có một ngày nghịch thiên nhi hành." "Thiên Đạo uy nghiêm, vô pháp vô lượng, nhưng Thượng Thanh Đại Đạo vốn là nghịch thiên cải mệnh, Hồng Quân hãy xem ta nghịch đạo thế nào!" Thiên Đạo hiển hóa trên thời không, vô lượng thần quang đang nổ tung.

Thiên địa Hồng Hoang đều nằm trong sự bao phủ của vô lượng uy nghiêm.

Từng ngôi tinh tú từ hư không rơi xuống, đâm sầm về phía Thông Thiên.

Những ngôi tinh tú này tùy tiện một ngôi cũng có thể đập nát vô số trung thiên, đại thiên, tiểu thiên thế giới.

Chương 154

Nhưng khả năng phòng ngự của Thái Hư Thần Liên là không gì sánh kịp, dù uy lực của những tinh tú này cường hãn đáng sợ, Thiên Đạo chi lực có thể cấm cố tất cả bản nguyên, nhưng vẫn không thể lay động căn bản của Thái Hư Thần Liên.

Khi Thiên Đạo thánh kiếm được cường hóa đến cực hạn, một chiếc rìu hoành quán chư thiên từ tay Thông Thiên chém ra.

Chiếc rìu mang theo vô cùng vô tận phá diệt chi khí, xé toạc thời không chém vào Thiên Đạo thánh giới.

Một tôn hư ảnh hoành quán vô lượng thời không gia trì trong đó, đó chính là Hồng Mông Ma Thần đạo thể của Thông Thiên.

Vô lượng pháp tắc chi lực nổ tung, cuồng phong khủng khiếp gào thét.

Trong Hồng Hoang vang lên một trận cự hưởng kinh thiên động địa, vô số sinh linh phải chấn kinh.

Cự phủ trong tay Thông Thiên chính là Tích Địa Tạc mà Bàn Cổ đại thần từng dùng để khai thiên lập địa năm xưa.

Thiên Đạo thời không bị Tích Địa Tạc chém ra từng đạo vết nứt.

Thông Thiên chân thân hiển hóa, tay cầm Tích Địa Tạc, khí thế cường hoành đến cực điểm.

Hồng Mông hư ảnh lượn lờ sau lưng, diễn hóa tất cả Đại Đạo sơ khai, thấu ra khí khái vô pháp vô thiên.

Đại chiến trong Hồng Hoang thậm chí đã thu hút sự chú ý của các Ma Thần trong Hỗn Độn, những Ma Thần này đều không khỏi kinh ngạc liên hồi.

Pháp tắc chi lực của Thông Thiên thực sự quá đáng sợ.

Trong Hỗn Độn, có một đạo nhân nhìn về phía Hồng Hoang.

Sau lưng đạo nhân lượn lờ từng đạo sương mù hỗn trọc, tay nâng một viên châu tỏa ra Hỗn Độn khí tức, đạo nhân chính là Dương Mi đạo nhân.

"Ngày xưa khi Bàn Cổ khai thiên, cũng từng có phong quang như vậy, lẽ nào thiên địa lại sắp xuất hiện thêm một Bàn Cổ nữa sao!" Bên cạnh Dương Mi đạo nhân thời không giao thoa, có một đạo nhân hư thực bất định, tay cầm một tòa Hỗn Độn sắc thần tháp, khí tức còn trên cả Dương Mi đạo nhân.

Vị này chính là thủ lĩnh của ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần trong truyền thuyết, Thời Gian Ma Thần.

"Hết thảy pháp hữu vi đều như mộng huyễn bào ảnh, Hồng Quân tính kế rất nhiều, nhưng không biết sự diễn hóa giữa thiên địa không cần phải cố ý khống chế, cứ thuận theo tự nhiên là tốt nhất." Thời Gian Ma Thần đạm nhiên nói.

Dương Mi đạo nhân gật đầu: "Sự xuất hiện của Thông Thiên là ngẫu nhiên nhưng dường như cũng là một sự tất yếu, mọi sự tồn tại đều có dấu vết để tìm, hợp hồ đạo lý.

Hồng Hoang tất nhiên sẽ phát sinh biến hóa long trời lở đất, để xem Hồng Quân lúc đó thu tràng như thế nào." Thời Gian Ma Thần mỉm cười, hai người ẩn nặc trong Hỗn Độn nhìn về phía Hồng Hoang.

Sau lưng Hồng Quân xuất hiện Thiên Đạo hư ảnh, nói là Hồng Quân không bằng nói là Thiên Đạo Hồng Quân.

Thiên Đạo Hồng Quân khảy ngón tay, Thiên Đạo thế giới trong hư không tỏa ra vô lượng quang mang.

Trong Thiên Đạo thế giới do Tạo Hóa Ngọc Điệp diễn hóa, từng đạo Hỗn Độn khí tức tràn ngập.

Sơn xuyên hà nhạc, vũ trụ thế giới trong Hồng Hoang đều nằm trong sự diễn hóa của Thiên Đạo thế giới.

Vô lượng trật tự quy tắc diễn sinh, dường như muốn cấm cố Thông Thiên trong vô lượng giới hạn.

Lúc này Tích Địa Tạc xé toạc thời không, vô số quy tắc bị đánh nát.

Thông Thiên chân đạp Thái Hư Thiên Phượng, tay cầm phá diệt chí bảo Tích Địa Tạc, điên cuồng chém vào phương thánh giới kia.

Chỉ trong một khoảnh khắc ngắn ngủi, Thông Thiên đã chém ra vô số đạo rìu ảnh.

Thiên Đạo thánh giới không ngừng sụp đổ, nhưng dưới sự gia trì của Thiên Đạo bản nguyên có thể khôi phục cực nhanh.

"Hồng Quân, Tạo Hóa Ngọc Điệp là hợp đạo thánh khí, Thiên Đạo chí bảo, hôm nay bần đạo sẽ đánh nát Tạo Hóa Ngọc Điệp này, để xem ngươi làm được gì." Đại Đạo chi lực trong cơ thể Thông Thiên mở rộng đến cực hạn, cự phủ trong tay cuốn theo vô cùng vô tận phá diệt chi khí.

Chí bảo đỉnh phong chân chính có thể chém nát tất cả vật hữu hình.

Dẫu sao đây cũng là pháp bảo mà Bàn Cổ đại thần từng sử dụng ở trạng thái hoàn chỉnh.

Hồng Quân dường như cũng nhận ra cường độ pháp lực của Thông Thiên lúc này có phần đáng sợ.

Nhưng Tạo Hóa Ngọc Điệp là hợp đạo chí bảo, Hồng Quân làm

sao có thể để Thông Thiên đánh nát.

Thiên Đạo Hồng Quân hư ảnh dung hợp cùng bản thể Hồng Quân, lúc này Hồng Quân trở thành chúa tể của tất cả.

Hư vô phiêu miểu thần quang lượn lờ quanh thân Hồng Quân, chỉ thấy trong tay Hồng Quân xuất hiện thêm một ngọn hồn đăng, chính là Thiên Đạo Hồn Đăng.

Thiên Đạo hỗn độn sau khi dung hợp vô tận Thiên Đạo chi lực đã hóa thành một thanh hung kiếm trong tay Hồng Quân.

Thanh kiếm này đúc bằng Thiên Đạo chi lực, đỉnh thiên lập địa, uẩn hàm cửu thải thần quang bên trong.

Chỉ cần khẽ huy động đã có Thiên Đạo thánh uy gia trì.

Thấy Tích Địa Tạc chém tới Thiên Đạo thời không, Hồng Quân cầm hung kiếm ngưng tụ từ Thiên Đạo chi lực, không chút do dự trấn áp về phía Thông Thiên.

Sau lưng Hồng Quân có dòng sông pháp tắc vô cùng vô tận, lúc này từ dòng sông thời gian đổ xuống, trấn áp tất cả Đại Đạo.

Phong mang trong Tích Địa Tạc cường hoành đến cực hạn.

Dưới sự gia trì của Hồng Mông Đại Đạo, Tích Địa Tạc quán triệt thiên địa, cưỡng hành va chạm cùng Thiên Đạo chi kiếm.

Khí tức Hồng Mông Đại Đạo chân thân ngày càng mạnh mẽ, cùng với sự bạo động pháp lực của Thông Thiên, oanh sát mạnh mẽ cùng Thiên Đạo.

"Phá!" Chỉ nghe Thông Thiên quát lớn một tiếng, pháp đạo thánh uy khủng khiếp trong khoảnh khắc đó ngưng tụ đến cực hạn.

Tam Thập Lục Phẩm Thái Hư Thần Liên cũng oanh nhiên bộc phát lúc này.

Một kiếm quét sạch Thiên Đạo chi kiếm.

Chỉ nghe thấy tiếng đồ vật vỡ vụn, đạo thể của Hồng Quân bị Thông Thiên sinh sinh đánh lui một khoảng cách vô tận.

Tích Địa Tạc hoành quán thương khung, trực tiếp chém thẳng lên Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Một rìu hạ xuống, vô cùng vô tận phá diệt thần quang quét qua Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Thiên Đạo chí bảo Tạo Hóa Ngọc Điệp bị Thông Thiên chém làm hai nửa.

Hồng Quân lập tức chịu phản phệ, thần quang toàn thân rung động, suýt chút nữa rơi khỏi hư không.

Chứng kiến cảnh này, chư thần kinh hãi thất sắc, không ngờ Thông Thiên nghịch thiên nhi hành, cưỡng ép chém vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Hồng Quân cũng đã phải chịu một vố đau trong tay Thông Thiên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này đứng ra, trong thần sắc lộ vẻ phẫn hận.

Nguyên Thủy hướng về Thông Thiên nói: "Hôm nay ngươi trảm toái Tạo Hóa Ngọc Điệp, tổn hại căn cơ Thiên Đạo, muốn đối địch với Thiên Đạo, sau này trong Hồng Hoang tuyệt đối không có chỗ dung thân." "Đệ tử Tiệt giáo cũng sẽ bị Thiên Đạo ruồng bỏ, giống như Hồng Hoang tam tộc năm đó." Lời nói của Nguyên Thủy Thiên Tôn lộ rõ vẻ giận dữ và sự bất cam sâu sắc.

Thông Thiên mặc nhiên nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn, nếu không có Hồng Quân ở đây, e rằng lão ngay cả dũng khí nói chuyện cũng không có.

Năm đó Hồng Hoang tam tộc vì lượng kiếp mà phải rút khỏi Hồng Hoang, không còn can thiệp vào tạo hóa Hồng Hoang, thậm chí trực tiếp luân hồi thành công đức thần thú, chỉ có như vậy mới giữ được bản thân, không đến mức bị tiêu diệt hoàn toàn.

"Nguyên Thủy, chớ có ỷ thế hiếp người, là Thiên Đạo Thánh nhân mà đối với sự phát triển của Hồng Hoang chẳng có tác dụng gì, thậm chí còn đầu độc sinh linh, vướng vào quá nhiều nhân quả." "Hôm nay bần đạo muốn dùng ngươi để tế thiên, đẩy mạnh Phong Thần lượng kiếp thành Vô Lượng Lượng Kiếp!" Đạo âm của Thông Thiên oanh nhiên truyền khắp thiên địa.

Vô Lượng Lượng Kiếp, đó là cấp độ kiếp nan gì.

Lúc này chư thiên sinh linh đều biến sắc, nếu thật sự đẩy Phong Thần lượng kiếp thành Vô Lượng Lượng Kiếp thì sẽ đáng sợ đến mức nào.

Chương 155

"Vô Lượng Lượng Kiếp, Thông Thiên, ngươi có biết Vô Lượng Lượng Kiếp nghĩa là gì không?" Lão Tử nhìn về phía Thông Thiên.

Thông Thiên lãnh nhiên nói: "Thiên địa bất nhân, coi vạn vật như cỏ rác, nhưng Thiên Đạo lấy chỗ thừa bù chỗ thiếu, sau Vô Lượng Lượng Kiếp tất cả sẽ quy về Hỗn Độn, chư thiên Đại Đạo quy nguyên vạn vật, giữa trời đất chỉ có Thánh nhân mới có thể tồn tại, một khi khai mở Vô Lượng kiếp sẽ không ai có thể nghịch chuyển." Nghe Thông Thiên trả lời, sắc mặt Lão Tử đại biến.

Nhưng lúc này, Lão Tử cũng không thể can thiệp, hai bên hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

Thông Thiên lúc này lại có một sự minh ngộ cực kỳ sâu sắc.

Thiên Đạo diễn hóa sát kiếp, Thiên Đạo nắm giữ chính là vận mệnh Đại Đạo, nhưng Hồng Quân can thiệp vào vận mệnh Đại Đạo, khiến pháp tắc Thiên Đạo có khiếm khuyết.

Thay vì để Thiên Đạo trong tay Hồng Quân, không bằng triệt để đẩy Hồng Hoang tới Vô Lượng Lượng Kiếp.

Tái tạo Hồng Hoang sẽ thừa hưởng khai thiên công đức chi khí của Bàn Cổ đại thần, chỉ có Vô Lượng Lượng Kiếp mới có thể tiêu diệt hết tất cả nhân quả.

Hồng Quân mượn Phong Thần đại kiếp để tiêu diệt tất cả ấn ký do Bàn Cổ đại thần để lại.

Ngược lại, Thông Thiên cũng có thể mượn Phong Thần đại kiếp để giảm bớt sự khống chế của Hồng Quân đối với Hồng Hoang, thậm chí có thể khiến mối liên hệ giữa Hồng Quân và Thiên Đạo không còn

chặt chẽ như vậy nữa.

Nếu đứng ở tầng thứ chí cao, sự phát triển của Hồng Hoang có lẽ có thể vượt qua vô tận vị diện, thực sự trở thành trung tâm của chư thiên vạn giới, trở thành một thế giới vĩnh hằng.

Sau khi hiểu ra, ý chí của Thông Thiên trở nên kiên định vô cùng.

Lúc này kiếp nan trong Hồng Hoang nhất định sẽ kết thúc trong tay hắn.

Bất kể kết cục thế nào, Thông Thiên sẽ tự tay viết lên.

Ý niệm của Thông Thiên vừa động, trong hư không dâng lên sóng gió vô cùng vô tận.

Lúc này sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn đại biến, một cỗ sát cơ nhàn nhạt quét về phía lão.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hiện giờ hối hận không kịp, sớm biết vậy đã không nói những lời độc địa kia.

Chỉ vì sướng miệng nhất thời mà giờ đây bị Thông Thiên nhắm vào.

Nguyên Thủy Thiên Tôn điều khiển Chư Thiên Khánh Vân điên cuồng chạy trốn vào sâu trong Hồng Hoang.

Thông Thiên muốn tế tự thiên địa, khai mở kiếp nan, thì phải tống lão vào Phong Thần bảng.

Lão Tử hiện tại cũng ngơ ngác, ngay cả Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân đều biết lúc này nên khiêm tốn hành sự, vậy mà Nguyên Thủy Thiên Tôn lại cứ muốn ra mặt.

Giờ thì hay rồi, trêu chọc Thông Thiên, e rằng Nguyên Thủy Thiên Tôn không chết cũng phải chịu khổ sở.

Ngoại trừ Hồng Quân ra, e rằng không ai dám ra tay cứu giúp.

Lúc này các Thiên Đạo Thánh nhân khác cũng chỉ có thể phó mặc cho số phận.

Chư Thiên Khánh Vân tỏa ra thần quang vô tận, Nguyên Thủy Thiên Tôn hóa thành một đạo độn quang ẩn mình trong Chư Thiên Khánh Vân điên cuồng chạy trốn trong hư không.

Nhưng Thông Thiên lật tay một cái, Thuấn Sát Ma Đao oanh nhiên tế ra.

"Thông Thiên, ngươi định làm gì!" Hồng Quân lúc này bay tới, việc Tạo Hóa Ngọc Điệp bị vỡ đã gây ra thương hại cực lớn cho lão.

Pháp bảo Tạo Hóa Ngọc Điệp này vốn đã được Hồng Quân cưỡng ép tu phục, sau bị Thông Thiên dùng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận đánh ra một kẽ hở.

Giờ đây lại bị chém làm hai nửa, nếu muốn tu phục Tạo Hóa Ngọc Điệp không biết cần bao nhiêu thời gian.

Hồng Quân đem Tinh Hà Đồ oanh nhiên tế ra, chặn đường Thông Thiên.

"Hồng Quân, bần đạo muốn giết người, ngươi tưởng có thể ngăn được sao?" "Huống hồ Nguyên Thủy Thiên Tôn lên Phong Thần bảng, đẩy mạnh Hồng Hoang lượng kiếp thành Vô Lượng kiếp, chẳng phải cũng đúng ý ngươi sao!" Thông Thiên nói xong, cự phủ trong tay hoành quán chư thiên, bản nguyên Đại Đạo trong cơ thể toàn bộ đánh vào trong đó, chém về phía Tinh Hà Đồ mà Hồng Quân vừa tế ra.

Lúc này thiên sụp đất lún, pháp lực Hồng Quân tế ra bị Thông Thiên cưỡng ép ngăn lại.

Trong vô tận thời không, Thuấn Sát Ma Đao đột phá thời gian không gian trực tiếp chém thẳng vào đầu Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm giác dù trốn thế nào cũng vẫn nằm trong sự khóa định của Thuấn Sát Đại Đạo đáng sợ.

Khoảnh khắc tiếp theo, một đạo sát ý băng lạnh tuyệt đối ập đến.

Trong Chư Thiên Khánh Vân bùng phát một luồng sương mù màu huyết hồng, cùng với sự tiêu tán của vô tận quang mang, Nguyên Thủy Thiên Tôn ngay cả nguyên thần cũng không kịp trốn thoát, bị Thuấn Sát Ma Đao triệt để mạt sát.

Chư thiên thần ma kinh hãi thất sắc, không ngờ Thông Thiên lại hạ sát thủ với Thiên Đạo Thánh nhân.

Khương Tử nha trong hư không run lên, lúc này Phong Thần bảng trong tay bay thẳng vào hư không, nguyên thần của Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp bị ghi vào Phong Thần bảng!

Nguyên thần của Nguyên Thủy Thiên Tôn cực kỳ mạnh mẽ, sau khi nguyên thần tiến vào, Phong Thần bảng triệt để được lấp đầy.

Việc Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp lên Phong Thần bảng đối với chư thần đơn giản là một chuyện không tưởng.

Ngay khi Nguyên Thủy Thiên Tôn đăng bảng, trên vòm trời một đạo kim quang rơi xuống.

Phong Thần bảng độn vào Thiên Đạo thời không, đại diện cho việc Phong Thần lượng kiếp lúc này cũng đã kết thúc.

Khương Tử Nha cảm nhận được sứ mệnh thiên mệnh trong minh minh đã hoàn thành.

Đại thế thực sự đã trôi qua.

Sau khi trảm sát Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên cầm cự phủ hoành quán thiên khung, chém về phía Tam Thập Tam Thiên Ngoại Thiên.

Chỉ thấy cự phủ trong tay mang theo vô cùng vô tận Hồng Mông chi khí quán triệt thiên vũ, Tam Thập Tam Thiên Ngoại Thiên chính là đại thiên vũ do Tam Thanh khai tịch.

Năm đó khi Thông Thiên, Nguyên Thủy, Lão Tử chứng đạo, đã khai tịch ba đại thiên ngoại thiên là Ngọc Thanh, Thượng Thanh, Thái Thanh.

Giờ đây nhân quả đã liễu đoạn, ba đại thiên ngoại thiên bị Thông Thiên một rìu chém nát.

Vô số thiên địa nguyên khí nổ tung trong tích tắc.

Thậm chí Thiên Chi Trụ mà Nữ Oa dựng lên năm xưa cũng bị ảnh hưởng.

Thiên địa hoàng hoàng, vạn vật bất an, dường như một loại đại kiếp nào đó thực sự sắp giáng lâm.

"Thông Thiên, hôm nay ngươi thúc động Vô Lượng Lượng Kiếp, liệu tu vi pháp đạo của ngươi thực sự có thể chịu được phản phệ trong đó?" "Dù hôm nay bần đạo không diệt ngươi, ngươi cũng sẽ rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục, bị chư thiên nghiệp lực phản phệ mà chết." Hồng Quân lúc này giận dữ khôn cùng, thiên ngoại thiên sụp đổ, trời Hồng Hoang không còn viên mãn.

Thậm chí có khả năng Thiên Đình cũng sẽ sụp đổ theo, lúc đó nước Thiên Hà sẽ tràn xuống, cả Hồng Hoang sẽ bị hủy hoại trong chớp mắt.

Một khi thiên địa trở lại Hỗn Độn, thiên địa bản nguyên cũng sẽ triệt để tiêu tán, sinh linh vốn có của Hồng Hoang cũng sẽ biến mất theo tất cả.

Tới lúc đó cục diện e rằng ngay cả Hồng Quân cũng không thể khống chế.

Thiên Đạo vốn do thiên địa bản nguyên ngưng tụ, nếu thiên địa bản nguyên tán đi thì ý nghĩa tồn tại của Thiên Đạo cũng chẳng còn bao nhiêu.

Theo cái nhìn của Hồng Quân, tầm vóc của Thông Thiên còn lâu mới đạt tới mức đó.

Những gì Thông Thiên làm chỉ là để báo thù việc bị Thiên Đạo trấn áp mà thôi.

"Hồng Quân, vì tư dục cá nhân mà ngươi thúc động kiếp nan, Phong Thần đại kiếp chẳng qua cũng chỉ là một ván cờ trong tay ngươi mà thôi.

Khi bần đạo còn là Thiên Đạo lục thánh, ngươi dùng công đức chi lực hóa thành gông xiềng, cấm cố nguyên thần của chúng ta, nếu không với tạo hóa của Lão Tử, Nguyên Thủy thậm chí là Tây Phương nhị thánh, giờ đây e rằng đã đăng lâm Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên hoặc thậm chí là cảnh giới cao hơn!" Thông Thiên thốt ra những lời kinh người, gây ra sóng gió cực lớn trong hư không.

Khoảnh khắc này ngay cả hai vị Thánh nhân phương Tây cũng chấn động.

Chương 156

Thông Thiên nói Thiên Đạo công đức chi lực là gông xiềng, cấm cố nguyên thần, dẫn đến tốc độ tu hành hoặc cảm ngộ Thiên Đạo chí lý trở nên chậm chạp.

Tây Phương nhị thánh ngẫm kỹ lại, ngay cả Hỗn Côn lão tổ cũng có thể tu hành đến cảnh giới Vô Cực Kim Tiên.

Hỗn Côn lão tổ không nhận Thiên Đạo công đức, tư chất tuy rằng lăng giá trên hai vị Thánh nhân phương Tây, nhưng xét về căn cước, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng không kém hơn Hỗn Côn lão tổ.

Hai người ban đầu vì chứng đạo mà lập ra quá nhiều hoành nguyện, đến nay những nhân quả đó vẫn chưa thanh toán hết.

Lẽ nào thật sự là Thiên Đạo đã hạ gông xiềng sao?

Lão Tử lúc này cũng run rẩy, hóa ra cái gọi là Thiên Đạo công đức mà Thông Thiên nói đều là một trò lừa bịp!

Lẽ nào Thông Thiên thực sự muốn đập tan cục diện Thiên Đạo thống trị Hồng Hoang sao?

Trong Tam Thanh, Nguyên Thủy thuận ứng Thiên Đạo, thuận thiên thành đạo.

Lão Tử vô vi nhi trị, thanh tĩnh vô vi.

Duy chỉ có Thông Thiên là Tiệt thủ một tuyến sinh cơ giữa thiên địa.

Khi Phong Thần lượng kiếp mới bắt đầu, Thông Thiên đã có những thao tác khiến người ta không hiểu nổi.

Giờ đây nhìn lại, những gì Thông Thiên làm đều đã được trù tính

từ lâu.

Từ khi bế quan ở đảo Bồng Lai đến nay, hắn đã có thể bày mưu tính kế dưới sự phong tỏa của Thiên Đạo.

Phong Thần lượng kiếp hoàn toàn nằm trong tầm tay của Thông Thiên.

Lão Tử lúc này dường như đã có phần tin tưởng lời Thông Thiên nói.

Ngược lại, Hồng Quân lúc này lại tỏ ra bình tĩnh: "Thông Thiên, ngươi đã phản ra Huyền Môn, không còn là đệ tử Huyền Môn, việc tính toán công đức được mất lúc này còn có tác dụng gì.

Hôm nay nếu thiên địa trở lại Hỗn Độn, ngươi chính là tội nhân lớn nhất!" "Nay Thiên Đạo chí bảo Tạo Hóa Ngọc Điệp bị đánh nát, bần đạo thân là Thiên Đạo, có nhiệm vụ trấn sát dị đoan như ngươi." Pháp tắc chi lực quanh thân Hồng Quân oanh nhiên bộc phát, khí thế cũng trong tích tắc thăng tiến vô cùng vô tận.

Đó mới thực sự là Thiên Đạo bản nguyên, là bản mệnh pháp lực của Hồng Quân.

Hồng Quân vốn là Tiên Đạo Ma Thần chuyển thế, tham ngộ vận mệnh chi lực, dùng vận mệnh chi lực ngưng tụ thành Vận Mệnh Đại Đạo.

Vì vậy trong Hồng Hoang cũng chỉ có Hồng Quân mới có thể hợp đạo.

Thiên Đạo uy nghiêm từ hư không không ngừng tỏa ra.

Cơn thịnh nộ của Hồng Quân đạo nhân mang theo uy áp kinh thiên động địa.

"Phong Thần lượng kiếp kết thúc, trong ván cờ này không tồn tại

thắng thua, cũng không hạn chế được bản đạo!" Giờ đây Hồng Hoang bắt đầu tan vỡ, Thiên Đạo chi lý trên thân Hồng Quân cũng có khiếm khuyết.

Tích Địa Tạc xuất hiện trong tay Thông Thiên, khí thế của hắn đang thăng tiến vô cùng vô tận.

Thiên Đạo uy nghiêm ngút trời áp về phía Thông Thiên, nhưng với ý chí và tu vi của Thông Thiên hiện nay, loại uy áp Thiên Đạo này căn bản không thể tạo ra bất kỳ sự hạn chế nào.

Hồng Mông Đại Đạo vốn lăng giá trên quy tắc Thiên Đạo, ba ngàn Đại Đạo đều phải lấy Hồng Mông Đại Đạo làm tôn.

Lực chi pháp tắc trấn áp ba ngàn Đại Đạo, nhưng Hồng Mông Đại Đạo dung hợp Lực chi pháp tắc lại lăng giá trên ba ngàn Ma Thần Đại Đạo.

Lúc này những vị Thánh nhân còn sót lại giữa thiên địa, thậm chí là những cường giả từ Chuẩn Thánh trở lên, đều có thể cảm nhận được sự run rẩy từ tận đáy lòng.

Dưới loại sức mạnh này, tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đã không còn ý nghĩa gì nữa.

Hồng Mông thánh uy quán triệt hoàn vũ, chí cao Đại Đạo chi khí chủ tể thiên địa.

"Không ngờ Thông Thiên đã thành khí hậu, Hồng Mông Đại Đạo lại có thể bị một sinh linh Hồng Hoang nhỏ bé nắm giữ!" Trong mắt Dương Mi đạo nhân lộ vẻ không thể tin nổi, sự xuất hiện của Thông Thiên quả thực trái với thường lý.

Không ngờ dưới sự áp chế của Hồng Quân lại có thể sinh ra một tồn tại nghịch thiên đến vậy.

"Đừng quên, Thông Thiên này là do nguyên thần của Bàn Cổ đại

thần hóa thành, xét toàn bộ vũ trụ Hồng Hoang, e rằng cũng chỉ có Thông Thiên mới có sự truyền thừa như vậy." "Đã là thủ bút của Bàn Cổ đại thần thì có tạo hóa như vậy cũng là tình lý chi trung." Thời Thần hơi gật đầu, đôi mắt lộ vẻ ngưng trọng nhìn vào Hồng Hoang: "Lần này Hồng Quân sẽ phải chịu một thiệt thòi lớn!" "Tham vọng của Thông Thiên chẳng phải quá lớn rồi sao, hiện giờ khi Phong Thần đại kiếp chưa kết thúc, vẫn còn đang trong kiếp nan." Hồng Quân tùy ý phất tay, bắt đầu xoay chuyển phong vân.

Lúc này thiên cơ hỗn loạn, trên vòm trời, vô lượng Hỗn Độn chi khí cuồn cuộn.

Một đôi mắt đỏ rực oanh nhiên xuất hiện nơi đỉnh cao thiên khung.

Đôi mắt ấy ngạo thị chư thiên, lạnh lùng vô cùng, chính là Thiên Đạo Chi Nhãn.

Sau khi Thiên Đạo Chi Nhãn xuất hiện, vô lượng thời không giữa thiên địa đều chấn động không thôi.

Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phá hóa thành đế tọa của Thiên Đạo Chi Nhãn, trong đôi mắt ấy hiển hóa thiên địa thần vận, ba ngàn Đại Đạo hiển hiện trong Thiên Đạo Chi Nhãn.

Những sợi xích đại diện cho quy tắc và trật tự hoành quán chư thiên, lao về phía Thông Thiên để cấm cố.

Trong khoảnh khắc bị xiềng xích pháp tắc trấn áp, Thái Hư Thần Liên tỏa ra Thái Hư chi khí vô cùng vô tận.

Một đôi cánh tay từ hư không vươn ra, cuốn theo vô tận Hồng Mông chi khí, oanh sát về phía xiềng xích do ba ngàn Đại Đạo pháp tắc diễn hóa.

Chỉ sau một kích, tất cả xiềng xích pháp tắc đều bị băng toái.

Đôi cánh tay từ Thái Hư chi khí hoành quán vươn tới, chộp về

phía Thiên Đạo Chi Nhãn trong hư không.

Trong nháy mắt, thiên địa bị xé toạc ra những lỗ hổng khổng lồ, từng đạo Hỗn Độn chi khí quán triệt thiên vũ.

Thời không nghịch chuyển, pháp đạo sụp đổ, cái gọi là pháp tắc và trật tự đều không có bất kỳ tác dụng nào.

Đôi Thiên Đạo Chi Nhãn đại diện cho sức mạnh cực hạn của Thiên Đạo.

Vô tận thiên phạt chi lực ẩn tàng trong đó.

Thiên Đạo Chi Nhãn có thể giám sát chư thiên, cũng có thể giáng xuống vô cùng vô tận Thiên Đạo uy nghiêm.

Khi đôi cánh tay sắp tiến sát Thiên Đạo Chi Nhãn, từ trong đó bộc phát ra từng đạo cửu thải thần quang oanh nhiên.

Bản nguyên mà Thiên Đạo kiểm soát chính là địa thủy phong hỏa cơ bản nhất.

Trên địa thủy phong hỏa là ngũ hành chi lực, ngũ hành chi lực diễn hóa ra ba ngàn Đại Đạo.

Vì vậy địa thủy phong hỏa chính là bản nguyên của tất cả Đại Đạo.

Cửu thải thần quang tràn ngập bầu trời, va chạm cùng đôi cánh tay mà Thông Thiên tế ra.

Vô số thời không trong nháy mắt triệt để sụp đổ rồi trọng tổ.

Phảng phất như rơi vào một vòng tuần hoàn không dứt.

Trong Thái Hư thần quang vô tận, một tôn sinh linh khổng lồ không thể đo lường đột ngột xuất hiện.

Thông Thiên Đại Đạo chân thân, hình thái cuối cùng của sự diễn

hóa Hồng Mông Đại Đạo.

Ngay cả Thánh nhân cũng không nhìn rõ hình dáng thật sự của Thông Thiên Đại Đạo chân thân, chỉ có thể mơ hồ thấy một sinh linh hình người, trên thân tỏa ra từng đạo cổ lão thần vận.

Thương tang hậu trọng, hồn hậu trầm ngưng.

Khi Thông Thiên Đại Đạo chân thân thi triển đến cực hạn, chín đạo sơ thủy Hồng Mông bản nguyên hóa thành chín cái lạc ấn cực kỳ thâm thúy hiển hóa trên Đại Đạo chân thân.

Chương 157

Thông Thiên Đại Đạo chân thân mở mắt, thực sự hiên ngang giữa trời đất, thấu ra một cỗ khí khái bễ nghễ thương sinh.

Sau khi Thông Thiên Đại Đạo chân thân xuất hiện, khí tức cuồng bạo trong chư thiên thời không cũng dần dần ổn định lại.

Hồng Mông Đại Đạo uy nghiêm gia trì, thấu ra khí tức không ai bì kịp.

Chân chính Ma Thần chân thân, đại diện cho nội hàm chung cực của Hỗn Độn Ma Thần.

Sau khi Thông Thiên triệu hoán ra Đại Đạo chân thân, trong hư không một đạo cửu thải thần lôi vào thời điểm này đột phá phong tỏa thời không, chém thẳng xuống đầu Thông Thiên.

Lôi đình vô tận hóa thành lôi trạch, hiển hóa ra vô vàn dị tượng.

Trong hư không phảng phất có thể thấy ba ngàn Đại Đạo Ma Thần đạp phá thiên khung, trấn áp xuống Thông Thiên.

Thiên Đạo Chi Nhãn hiển hóa đến cực hạn, có thể diễn sinh tất cả ngoại đạo ma tượng.

Nhưng khi cửu thải thần lôi được thai nghén đến cực hạn, Thông Thiên Đại Đạo chân thân cũng động đậy.

Chỉ nghe thấy một trận âm luật nguyên thủy vang vọng trong hư không.

Thông Thiên Đại Đạo chân thân nghịch thiên, đấm ra một quyền oanh sát.

Thái Hư Thần Liên sau lưng diễn hóa sương mù vô cùng vô tận,

nâng đỡ Thông Thiên Đại Đạo chân thân.

Gần như không có bất kỳ sự dừng lại nào, một quyền trực tiếp oanh sát lên Thiên Đạo Chi Nhãn kia.

Trong nháy mắt toàn bộ thời không bắt đầu sụp đổ.

Tam Thập Tam Thiên trên vòm trời Hồng Hoang dưới một quyền này đã triệt để sụp đổ.

Không biết bao nhiêu thời không trong phút chốc bị hủy diệt hoàn toàn.

Sắc mặt Hạo Thiên lúc này khó coi đến cực điểm, Tam Thập Tam Thiên là nơi đặt Thiên Đình, là địa bàn của lão, không ngờ cuộc đấu pháp giữa Thông Thiên và Hồng Quân lại tùy tiện đánh nát cả Thiên Đình.

Nếu Thiên Đình sụp đổ, Thiên Đế chẳng phải sẽ chỉ còn danh hão sao.

Nhưng lúc này không ai quan tâm đến suy nghĩ trong lòng Hạo Thiên.

Khi Tam Thập Tam Thiên lung lay sắp đổ, trên bầu trời cực đạo của Hồng Hoang, Hồng Quân biến mất không thấy đâu nữa.

Chỉ có từng đạo thánh quang quét qua, trong thánh quang có một tôn thần linh cực kỳ hư ảo hiển hóa.

Tôn thần linh này mình người thân thú, nhìn từ vô tận thời không phảng phất như một đạo tự đầy thần vận.

Tôn thần linh này đầu đội hư thiên, chân đạp cửu u hoàng tuyền, thực sự đỉnh thiên lập địa.

Ba ngàn Đại Đạo pháp tắc hóa thành cửu thải quang vụ quấn quanh thân thể, sau lưng ba ngàn Đại Đạo thánh giới phát tán ra từng

trận uy nghiêm bàng bạc.

Đây mới là Thiên Đạo Hồng Hoang thực sự, cũng chính là Thiên Đạo bản thể.

Sau khi Thiên Đạo hiển hóa, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần lạc ấn từ Tạo Hóa Ngọc Điệp thức tỉnh.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần phảng phất như từ thời viễn cổ thức tỉnh, đạp phá thiên địa oanh sát về phía Thông Thiên Đại Đạo chân thân.

Thần sắc Thông Thiên khẽ động, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần Đại Đạo ghi lại trong Tạo Hóa Ngọc Điệp không ngờ đã được Thiên Đạo diễn hóa thêm một cấp độ, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần này không phải hư ảnh, mà là kết quả sinh ra sau khi Tạo Hóa Ngọc Điệp và Thiên Đạo chi lực dung hợp.

Có thể nói là nửa hư nửa thực.

"Ba ngàn Đại Đạo Hỗn Độn Ma Thần, dù có diễn hóa ra ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần thì đã sao, năm đó Bàn Cổ đại thần khai thiên lập địa từng lấy ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần để tế lễ, hôm nay bần đạo nguyện nghịch thiên địa này, lấy máu ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần nhuộm đỏ thương khung Hồng Hoang!" Đại Đạo chân thân tỏa ra vô tận Hồng Mông thần quang, Tích Địa Tạc vào lúc này cuộn lên ánh sáng vô cùng vô tận.

Khí lực hạo hãn lượn lờ trên Tích Địa Tạc, quét ngang về phía ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

Luồng rìu ảnh hung dũng chém vào giữa ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, như thể Bàn Cổ đại thần tái thế.

Cuộc sát phạt kinh người triển khai trong hư không, phá diệt Đại Đạo trảm diệt tất cả, trấn áp về phía Thiên Đạo Hồng Quân.

Từng đạo sương mù hỗn trọc bộc phát, thiên địa rơi vào trạng thái đại tịch diệt triệt để.

Hồng Quân cũng đã nổi giận thực sự, trước đây vì lo lắng làm Hồng Hoang vỡ nát nên không dám thi triển đại thủ đoạn.

Nhưng vào lúc này, Hồng Quân không còn bất kỳ sự bảo lưu nào.

Sau khi hợp đạo, pháp lực của Hồng Quân đã vượt trên Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, nhưng pháp đạo của Thông Thiên bá đạo, tu vi nội hàm thâm thúy, mới cho Thông Thiên cơ hội.

Hồng Quân quyết định bất chấp tất cả cũng phải mạt sát Thông Thiên.

Giờ đây Thông Thiên đã trở thành mối đe dọa thực sự, thậm chí nghiệp vị Thiên Đạo của lão cũng sẽ không còn vững vàng.

Tu vi Hồng Quân đã vượt qua Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, có thể tiếp cận bán bộ Đại Đạo cảnh.

Trên Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên chính là Hỗn Nguyên Đại Đạo Chí Tôn giới hư vô phiêu miểu kia.

Tu vi Hồng Quân sau khi hợp đạo đã đứng trên Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Hồng Quân một khi nổi giận, giữa trời đất dâng lên phong bạo vô cùng vô cực.

Thiên Đạo chi lực quét qua, Thiên Đạo uy nghiêm bao trùm thiên địa.

Tích Địa Tạc phong mang vô hạn, Đại Đạo chân thân đứng sững giữa trời đất.

Lúc này, vùng đất hoang sơ của Hồng Hoang triệt để vỡ vụn.

Vô số thời không bị đánh nát.

Phong mang từ cuộc đấu pháp của hai người ảnh hưởng đến cả những nơi khác trong Hồng Hoang.

Thậm chí Thiên Trụ mà Nữ Oa dùng để bổ thiên năm xưa cũng bị dư ba pháp lực của hai người đánh gãy mất một cột.

Pháp lực của Thông Thiên tuy không bằng Hồng Quân, nhưng thắng ở chỗ Đại Đạo cường hoành.

Dù Hồng Quân uy nghiêm vô hạn cũng không thể trong thời gian ngắn mạt sát được Thông Thiên.

Vô số Thiên Đạo thánh giới vào lúc này đều bị ảnh hưởng.

Vũ trụ thời không đều bị dư ba chấn nát.

Hai người không biết đã giao đấu bao nhiêu hiệp.

Chỉ thấy Hồng Quân phất tay một cái, trong hư không xuất hiện một tôn thần điện hoành quán vạn cổ.

Đó chính là nơi đặt động phủ của Hồng Quân, cũng chính là Tử Tiêu cung trong truyền thuyết.

Tử Tiêu cung không chỉ đơn giản là động phủ của Hồng Quân.

Với tư cách là nơi chứa đựng Thiên Đạo, nó giống như một món pháp bảo có thể trấn áp vạn cổ.

Món bảo vật này trấn áp vòm trời Hồng Hoang, vượt xa cả đỉnh phong Hỗn Độn chí bảo.

"Hôm nay bần đạo sẽ ở nơi này làm một cái liễu đoạn với ngươi!" Trong cơn thịnh nộ, Hồng Quân không chút do dự tế ra Tử Tiêu cung, đập về phía Thông Thiên.

Chương 158

Thông Thiên cũng chẳng buồn đôi co với Hồng Quân.

Từ xưa đến nay chỉ có một đạo lý, ai nắm đấm cứng hơn thì người đó có quyền nói chuyện.

Pháp lực càng cao, tầng thứ càng cao, tác dụng của nắm đấm càng rõ ràng.

Cấp độ Thiên Đạo này cũng không ngoại lệ.

Lúc này trong Cửu U lại là một khung cảnh khác.

Trong Bình Tâm đại điện, Hậu Thổ ngồi ngay ngắn.

Nữ Oa thì với vẻ mặt suy yếu nhìn Hậu Thổ.

Trong Bình Tâm đại điện ngoài Hậu Thổ và Nữ Oa còn có Minh Hà lão tổ, Địa Tạng Vương.

"Không biết Hậu Thổ nương nương triệu hoán bản cung đến Bình Tâm điện là có chuyện gì!" Nữ Oa lúc này vẫn còn sợ hãi, chỉ cần sơ sẩy một chút e rằng đã bị tống lên Phong Thần bảng.

Nếu không có Hậu Thổ ra tay, có lẽ giờ đây nàng là Thánh nhân đầu tiên của Hồng Hoang bị vẫn lạc.

Giống như Nguyên Thủy Thiên Tôn năm xưa, phải dạo một vòng trong Thiên Đạo.

Hậu Thổ khẽ gật đầu, nhìn Nữ Oa: "Nữ Oa, ngươi vốn là Tạo Hóa Ma Thần chuyển thế, chứa đựng tiên thiên Tạo Hóa Đại Đạo, giờ đây Thiên Đạo vô thường, dù là Thiên Đạo Thánh nhân cũng bị kiếp nan liên lụy.

Hôm nay ta triệu hoán ngươi đến Cửu U là để cho ngươi một cơ

hội.” “Cho ta một cơ hội?” Nữ Oa khẽ chau mày, nhìn về phía Hậu Thổ, “Giờ đây Thông Thiên phò tá Nhân Hoàng, Nhân Hoàng nắm giữ Không Động Ấn, Nhân tộc Tam Hoàng trấn áp Hỏa Vân Động, Nhân tộc khí vận trên thân bản cung chưa đầy hai thành.

Nếu Hậu Thổ nương nương muốn cho ta cơ hội, không bằng trực tiếp mạt sát Thông Thiên kia, đó mới là cơ hội lớn nhất cho ta!” Nghe Nữ Oa nói vậy, Hậu Thổ đạm nhiên mỉm cười: “Thiên Đạo biến hóa thực tế cũng là một phần của đại kiếp, là Thánh Mẫu của Nhân tộc, ngươi nên nắm giữ khí vận Nhân tộc, Thông Thiên chẳng qua là không thuận theo thế mà thôi, với nội hàm của ngươi, sau này khí vận Nhân tộc tất nhiên sẽ quy về Tạo Hóa.” “Ta triệu hoán ngươi đến Bình Tâm điện là để ngươi bước vào Lục Đạo Luân Hồi, trở thành vị Thánh chung cho cả Thiên Đạo và Địa Đạo!” Sau khi Hậu Thổ nói xong, sắc mặt Nữ Oa biến đổi, hiện giờ nàng đang là Thiên Đạo Thánh nhân, không ngờ Hậu Thổ lại muốn nàng gia nhập Lục Đạo Luân Hồi.

“Nếu gia nhập Lục Đạo Luân Hồi chẳng phải là nghịch lại ý chí Thiên Đạo sao, tới lúc đó phía Đạo Tổ Hồng Quân, Thiên Đạo nhân quả phải trả thế nào!

Hảo ý của Hậu Thổ nương nương bản cung xin nhận, nhưng bản cung chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không dám cuốn vào vòng nhân quả này.” Nữ Oa gần như không cần suy nghĩ, trực tiếp từ chối.

Luân hồi thánh vị tuy cực kỳ quý giá, nhưng nếu phải phản bội Thiên Đạo thì e rằng sẽ để lại hậu họa khôn lường.

Nữ Oa vốn thích thanh tĩnh, không muốn cuốn vào những chuyện thị phi lớn.

Lần Phong Thần đại kiếp này, nếu không phải khí vận Nhân tộc bị nhúng tay, tôn nghiêm bản thân bị Nhân Hoàng Đế Tân xúc phạm thì

Nữ Oa cũng sẽ không tính toán từng bước để rồi rơi vào cục diện như hiện nay.

Hậu Thổ tự nhiên thấy rõ sự lo lắng của Nữ Oa, lúc này Hậu Thổ phất tay một cái, Luân Hồi Đại Đạo trong hư không hiển hóa ra.

"Luân hồi đại đạo vốn là một bộ phận không thể thiếu trong Hồng Hoang, Thiên Đạo dù chúa tể Hồng Hoang nhưng cũng không thể nắm giữ Lục Đạo Luân Hồi, Thiên Đạo và Lục Đạo Luân Hồi vốn là quan hệ cùng tồn tại, nếu gia nhập Lục Đạo Luân Hồi, ngươi sẽ trấn áp Thiên Nhân nhất đạo, là Thiên Nhân đạo đạo chủ." "Thiên Nhân đạo đạo chủ là một trong những vị trí quan trọng nhất trong hệ thống Lục Đạo Luân Hồi, hai đại thánh vị tại thân, trong Hồng Hoang ngoại trừ Hồng Quân ra, ngươi sẽ là tồn tại mạnh mẽ nhất, Hồng Hoang cũng chỉ có ngươi mới đủ tư cách thừa hưởng sức mạnh của cả Thiên Đạo và Địa Đạo." Hậu Thổ tiếp lời: "Thiên Đạo nhân quả tự có những biến hóa trong đó, vạn vật chư thiên biến hóa không phải do Thiên Đạo định đoạt, trong minh minh tự có quy luật Đại Đạo, cho nên không cần lo lắng về sự phản phệ của Thiên Đạo." Nghe Hậu Thổ nói xong, tim Nữ Oa đập mạnh một cái, nếu đúng như lời Hậu Thổ thì dù có mất đi nhiều khí vận Nhân tộc, nàng vẫn có thể giữ được tu vi hiện tại, thậm chí có thể tiến thêm một bước.

Giữa Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên là một khoảng cách mênh mông, tu vi Nữ Oa hiện tại đang ở đỉnh phong bát kiếp.

Nếu muốn tiến thêm một bước, không biết cần bao nhiêu thời gian và sự tích lũy.

Sự mạnh mẽ của Thông Thiên là điều ai cũng thấy rõ, nếu muốn độc thiện kỳ thân trong Hồng Hoang, thậm chí hoàn thành một số mục đích thì nhất định phải có tu vi mạnh mẽ làm nền tảng.

Nữ Oa dường như đã nhìn thấu chuyện này, sau đó nói: "Sau Phong Thần lượng kiếp bản cung nguyện ý gia nhập Thiên Nhân đạo, trở thành vị Thánh chung cho cả Thiên Địa hai đạo, chỉ là trước khi Phong Thần lượng kiếp chưa thực sự kết thúc, bản cung chưa muốn đưa ra lựa chọn." Nghe Nữ Oa nói vậy, Hậu Thổ hài lòng gật đầu: "Hồng Quân và Thông Thiên khai chiến, nếu Hồng Quân bất chấp tất cả đại giá tất nhiên có thể trấn áp Thông Thiên, chỉ có điều như vậy Hồng Hoang sẽ rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục, tầng thứ của Hồng Hoang hiện nay không thể chịu đựng nổi cấp độ kiếp nan này." Địa Tạng Vương lúc này đứng ra hỏi: "Không biết Hậu Thổ nương nương có cao kiến gì, giờ đây tu vi của Thông Thiên đã mạnh đến mức không thể tưởng tượng nổi, nếu hai người cứ tiếp tục đấu pháp e rằng toàn bộ sinh linh Hồng Hoang sẽ bị hủy diệt, thực sự rơi vào Vô Lượng Lượng Kiếp thì sinh linh Hồng Hoang sẽ không một ai sống sót, tới lúc đó e rằng cả Cửu U cũng bị ảnh hưởng." Minh Hà lão tổ cũng gật đầu: "Nhiều nhân quả đều có định số trong đó, Thông Thiên chính là biến số nằm ngoài định số, ngay cả Hồng Quân lần này cũng không cách nào kiểm soát, điều này ngược lại đã đem tới cơ hội cực lớn cho Cửu U, sau lượng kiếp lần này cũng là thời cơ để Cửu U trỗi dậy." Hậu Thổ hiện nay hiển nhiên đã lộ diện nhiều hơn.

Hồng Quân muốn trấn áp Cửu U là việc tất yếu phải hành động.

Hiện tại, Hậu Thổ hiển nhiên đã nhanh chân ra tay trước một bước.

Chư thiên thần ma ai nấy đều có lập trường riêng, đều đang không ngừng tính kế lẫn nhau trong đại cục.

Cũng chỉ có Thông Thiên mới có khí phách như thế, trực tiếp phá vỡ lập trường, đặt mình ra ngoài mọi toan tính.

Thông Thiên sừng sững đứng trên ba mươi sáu phẩm Thái Hư

Thần Liên, vô lượng pháp đạo thánh uy thôi diễn đến cực hạn.

Chân đạp Thái Hư Thần Liên, đầu treo Hồng Mông Thần Kiếm, tay cầm Tích Địa Tạc.

Dưới trang bị hào hoa như thế, ngay cả Hồng Quân cũng phải biến sắc.

Khoảng cách giữa hai người ban đầu đã rất nhỏ, nay lại càng thu hẹp vô hạn.

Khắc này, Hồng Quân triệu hoán ra Tử Tiêu Cung, toàn bộ Thiên Đạo pháp đạo đều gia trì vào trong cung điện này.

Hồng Quân muốn tung một đòn chế địch, triệt để trấn sát Thông Thiên trong trường hà thời gian.

"Phi nhân quả, giai hữu định số, nhất thiết công, tự hữu hậu nhân bình." (Không phải nhân quả, đều có định số, mọi công trạng, tự có hậu thế bình xét).

Thông Thiên nghịch thiên, ý chí đại đạo quanh thân ngưng tụ đến cực hạn.

Chín đạo sơ thủy Hồng Mông bản nguyên hòa quyện vào trong Tích Địa Tạc.

Món Khai Thiên chí bảo này tỏa ra những dao động uy nghiêm đến cực điểm.

Khắc này, Hồng Quân điều động bản nguyên của toàn bộ Hồng Hoang, năng lượng pháp đạo uẩn hàm trong Tử Tiêu Cung cường hoành đến mức cực hạn, thậm chí vượt qua cả giới hạn mà Hồng Hoang có thể chịu đựng.

Ngay sau đó, Thông Thiên ngược lại tỏ ra cực kỳ bình tĩnh, nhìn thoáng qua, y dường như rơi vào trạng thái tịch diệt hư vô.

Ý chí của Thông Thiên đã đạt tới một mức độ không thể tưởng tượng nổi.

Đại Đạo chân thân với tốc độ khó tin vươn cao chống đỡ thiên địa.

Khắc này, Thông Thiên tay cầm chiếc rìu khổng lồ kia, vạch phá vô lượng kỷ nguyên, hướng về Tử Tiêu Cung trong hư không mà trấn sát tới.

Cảnh tượng tựa như Bàn Cổ đại thần khai thiên lập địa tái hiện.

Tích Địa Tạc sau khi trảm diệt vô lượng thời không, trực tiếp nện mạnh lên Tử Tiêu Cung.

Ngôi thần điện cổ xưa nhất Hồng Hoang đã bị Tích Địa Tạc một búa chém nát.

Khoảnh khắc ấy, chư thần đều cảm thấy một luồng tâm quý (tim đập nhanh vì sợ), phải biết rằng Tử Tiêu Cung là nơi Hồng Quân từng giảng đạo, là thánh địa trong lòng tất cả chúng sinh Hồng Hoang.

Nhưng lúc này, nó lại biến thành tro bụi kiếp nạn tan biến giữa trời không.

Vô tận Thiên Đạo bản nguyên trong Tử Tiêu Cung bị chém giết sạch sành sanh.

Ý chí Thông Thiên bộc phát đến cực hạn, cự phủ trong tay hầu như không có bất kỳ sự dừng lại nào, trực tiếp chém thẳng về phía bản thể Hồng Quân.

Hồng Quân tâm thần chấn kinh không thôi, Tinh Hà Đồ còn không kịp thi triển.

Chiếc rìu Tích Địa Tạc hoành quán thiên địa kia đã trực tiếp bổ lên Thiên Đạo thánh thể của Hồng Quân.

Khắc này tựa như sấm sét giữa trời quang bạo phát, Hồng Quân

cảm nhận được một mối đe dọa chưa từng có.

Thông Thiên mưu toan triệt để mạt sát y.

Nhục thân Hồng Quân đâm nát vô số thế giới, Thiên Đạo thánh thể cuối cùng cũng triệt để hủy diệt.

Vô cùng Thiên Đạo bản nguyên hội tán, Hồng Quân cũng tại khắc này lộ ra bản thể.

Giữa sương mù hỗn độn vô biên vô tận, xuất hiện một con giun đất (Khúc Thiện) màu vàng đất.

Con giun này cực kỳ huyền ảo, tỏa ra vô cùng vô tận tiên đạo thần quang.

Đôi mắt ấy phảng phất có thể thôn phệ vô hạn thiên địa.

Chương 159

Các vị Thiên Đạo thánh nhân ai nấy đều đại kinh thất sắc, không ngờ Thông Thiên thực sự đã chém giết Thiên Đạo chân thân của Hồng Quân Đạo Tổ, thậm chí ép Hồng Quân đến mức phải hiển lộ bản thể chân thân.

Càng khiến người ta không ngờ tới là bản thể của Hồng Quân lại là một con giun đất.

Trong hỗn độn, Thời Thần lại lãng thanh cười lớn: "Không ngờ Hồng Quân lại chịu thiệt thòi lớn như vậy dưới tay Thông Thiên.

Bản thể của Hồng Quân ngay cả bần đạo cũng chưa từng thấy qua, hôm nay thật là mở mang tầm mắt." Dương Mi đạo nhân cũng gật đầu, trên mặt lộ rõ nụ cười không thể kìm nén: "Hồng Quân lần này e là vấp phải một cái hố trời rồi.

Đừng quên bản thể Hồng Quân là Tiên Đạo Ma Thần chuyển thế, tuy là thân giun đất nhưng cũng có khả năng thôn phệ chư thiên, đích thực là Huyền Môn Đạo Tổ." "Thông Thiên nếu muốn nghịch thiên cải mệnh, trừ phi triệt để chém giết Hồng Quân, nếu không không thể thoát ly ra ngoài vận mệnh." Thời Thần lúc này lại lắc đầu: "Hồng Quân tuy chấp chưởng vận mệnh đại đạo, nhưng có một điểm đã nhìn lầm, Thông Thiên sớm đã thoát ly khỏi vận mệnh, không còn trong Thiên Đạo, thậm chí ngay cả Đại Đạo cũng không hạn chế được Thông Thiên.

Người này sau này tất nhiên phong quang vô hạn, không dễ chọc vào, thậm chí ngay cả ta cũng sẽ vì hắn mà sản sinh thay đổi trong quỹ tích vận mệnh." Tu vi của Thời Thần cỡ nào, nhãn giới có thể nói là đệ nhất hỗn độn, lúc này dường như đã nhìn ra manh mối.

Dương Mi đạo nhân sau khi nghe lời Thời Thần, trong ánh mắt lộ ra vài phần vẻ kinh ngạc khó tin, không ngờ Thời Thần lại đánh giá Thông Thiên cao đến vậy.

“Có thể trảm phá Tử Tiêu Cung!

Bần đạo quả nhiên đã xem thường ngươi!” Hồng Quân ngưng thị Thông Thiên, lúc này trên chân thân quấn quanh vô số sương mù.

Dù bị Thông Thiên đánh ra chân thân, nhưng khí thế của Hồng Quân lại không hề sụt giảm chút nào.

“Tranh chấp của chúng ta nếu muốn phân thắng bại, e là cũng không dễ dàng như vậy.

Dù lực sát phạt của ngươi mạnh mẽ đến cực điểm, nhưng bần đạo hợp thân với Hồng Hoang Thiên Đạo, trừ phi hủy diệt toàn bộ Hồng Hoang, nếu không ấn ký của bần đạo thủy chung đều không biến mất.” “Nếu bần đạo dốc hết thủ đoạn, e là kết cục cũng không tốt đẹp gì, hay là chúng ta dừng tay tại đây thì sao?” Đôi mắt Hồng Quân lộ ra từng đạo thần quang đen kịt, không ai nhìn thấu được Hồng Quân rốt cuộc đang nghĩ gì.

Lúc này, Hồng Quân hiển hóa chân thân mang theo một hơi thở cực kỳ đáng sợ.

Luồng khí tức này ngay cả Thông Thiên cũng cảm thấy chấn động trong lòng, nếu Hồng Quân dốc toàn lực, Thông Thiên chưa chắc đã chiếm được thượng phong.

Ngay khi Thông Thiên chuẩn bị trả lời, tiếng thông báo của hệ thống lại vang lên. [Đinh!

Thành công đánh vỡ Thiên Đạo chân thân, bức bách Hồng Quân nhận thua!] [Lựa chọn 1: Tiếp tục chiến đấu với Hồng Quân đến cùng, không tiếc đánh nát toàn bộ Hồng Hoang, hủy diệt Hồng Hoang.

Thưởng pháp bảo: Khai Thiên Thần Phủ.] [Lựa chọn 2: Lựa chọn cùng Hồng Quân tái tạo thiên địa, tạo hóa thiên địa chia làm ba phần, đệ tử Tiệt giáo độc lập bên ngoài nhân quả Thiên Đạo.

Thưởng: Chí Tôn Thần Cấp Bảo Tương.] Nghe hệ thống đột nhiên thông báo, tim Thông Thiên đột ngột nảy lên.

Không ngờ vào lúc này lại kích hoạt hệ thống.

Lựa chọn đầu tiên là chiến đấu đến cùng.

Thông Thiên thôi diễn kết quả: nếu cả hai đều dốc hết pháp lực toàn thân để phân thắng bại, khả năng cuối cùng là Thông Thiên tự bạo, toàn bộ Hồng Hoang tan tành mây khói.

Hồng Quân có thể trốn thoát một tia thần thức, sau năm tháng dài đằng đẵng sẽ ngóc đầu trở lại.

Kết quả tốt nhất là hai bên cùng chết.

Thông Thiên hiểu rõ mình vẫn còn một khoảng cách với Hồng Quân, nếu không dựa vào sức mạnh pháp bảo, e là hoàn toàn không thể trấn áp được y.

Phần thưởng Khai Thiên Thần Phủ tuy hấp dẫn, nhưng đối với Thông Thiên hiện nay mà nói, nó không còn quá quan trọng.

Hiện tại đã có Tích Địa Tạc trong tay, sự tồn tại của Khai Thiên Thần Phủ không có sức hút lớn đối với y.

Còn về lựa chọn thứ hai, Thông Thiên cho rằng đây là lựa chọn thích hợp nhất lúc này.

Cái gọi là tạo hóa chia ba, nghĩa là Bồng Lai tiên đảo độc lập ra ngoài Tam giới.

Hồng Quân chấp chưởng Thiên Đạo, quản lý tất cả trên mặt đất Hồng Hoang; dưới vòm trời mặt đất thì do Hậu Thổ chấp chưởng.

Lúc đó, Bồng Lai tiên đảo cùng với đệ tử Bồng Lai đều có thể đứng ngoài cuộc, thực sự tiêu dao đại đạo, không còn bị gò bó trong nhân quả Hồng Hoang.

Đây mới là màn cuối cùng mà Thông Thiên muốn thấy nhất khi tham gia lượng kiếp này.

Hiện tại mục đích của Thông Thiên đã đạt được.

Thông Thiên trực tiếp chọn phương án thứ hai, vả lại y cũng muốn xem thử trong Chí Tôn Đại Bảo Tương chưa từng thấy qua kia rốt cuộc ẩn chứa phần thưởng gì.

E là phần thưởng đó còn vượt xa cấp bậc Khai Thiên Phủ.

"Hồng Quân, đủ rồi, nhân quả hôm nay kết thúc tại đây.

Đệ tử Tiệt giáo ta từ hôm nay trở đi, không chịu nhân quả Thiên Đạo, độc lập ra ngoài Tam giới." Thông Thiên nhìn về phía Hồng Quân một cách thản nhiên.

Lúc này, chân thân của Hồng Quân lại hóa thành hình dáng một đạo nhân.

Sắc mặt Hồng Quân bình tĩnh đến đáng sợ, bay thẳng lên chư thiên.

"Phong Thần đại kiếp kết thúc, Thiên Đạo đại kiếp đã có nơi quy thuộc.

Phương thiên địa này đã vỡ vụn, thiên trụ sụp đổ, nước thiên hà tràn xuống, bắt buộc phải trọng luyện Hồng Hoang." Nghe Hồng Quân nói vậy, Thông Thiên cũng gật đầu.

Theo đúng diễn biến gốc của Phong Thần, sau đại chiến Lục Thánh, Hồng Hoang sẽ triệt để được tôi luyện lại.

Ngay sau khi tiếng nói của Hồng Quân dứt, thần quang trong hư

không đại tác, Hậu Thổ cùng với các Luân Hồi thánh nhân cũng đồng thời hiển hóa, trong đó có cả Nữ Oa.

"Nếu Thông Thiên đạo hữu đã nói vậy, thiên địa chia ba, đã muốn trọng tố thiên địa, Cửu U ta đương nhiên cũng sẽ góp một phần tâm lực." Hậu Thổ bất động thanh sắc nói.

Trong lòng Hồng Quân lúc này ngũ vị tạp trần, có một loại cảm giác không nói nên lời, Hậu Thổ rõ ràng là đang thừa cơ đục nước béo cò.

"Đã như vậy, mời hai vị đạo hữu cùng bần đạo trọng luyện Hồng Hoang." Hồng Quân bình tĩnh đến đáng sợ, trong ánh mắt lộ ra khí tức băng lãnh.

Hiện nay thiên địa Hồng Hoang đã rơi vào trạng thái đại quy khư.

Trọng luyện Hồng Hoang là lựa chọn tốt nhất.

Hồng Quân lúc này đứng sừng sững trên hư không, chuẩn bị cùng Hậu Thổ, Thông Thiên trọng luyện Hồng Hoang.

Những sinh linh còn sót lại trong Hồng Hoang, ai nấy đều kích động dõi theo cảnh tượng này.

Trọng tố Hồng Hoang tương đương với việc khai thiên lập địa lần nữa, những tồn tại cường đại nhất Hồng Hoang lúc này sẽ thi triển vô thượng thủ đoạn.

Nếu có thể quan ma Khai Thiên chi đạo trong đó, đối với chư thần là một trải nghiệm tu hành cực kỳ quý giá.

Khắc này Hồng Quân ra tay trước tiên.

Y điều động vô cùng Thiên Đạo bản nguyên, Tinh Hà Đồ oanh nhiên tế ra, trấn áp về phía thanh khí và trọc khí trong hư không.

Tinh Hà Đồ là Hỗn Độn pháp bảo, bức đồ này quét ngang thiên

địa, định ra càn khôn và Thiên Đạo bản nguyên.

Hậu Thổ cũng ra tay, Lục Đạo Luân Hồi đạo luân quét về phía đại địa Hồng Hoang.

Địa, Thủy, Phong, Hỏa, Âm Dương Ngũ Hành, dưới sự trấn áp của Lục Đạo Luân Hồi đạo luân, bắt đầu từ từ hình thành.

Thông Thiên thì tế ra Hồng Mông Thần Kiếm, một kiếm chém về phía hỗn độn.

Cách cục Hồng Hoang đang mở rộng vô hạn.

Hành động này của Thông Thiên thực chất là để lại phục bút.

Chương 160

Trong hỗn độn có vô số tồn tại cường đại, lần trọng tố thiên địa này, cách cục Hồng Hoang được định nghĩa lại.

Hiện tại sau khi thôn phệ vô số hỗn độn, những tồn tại trong hỗn độn tất nhiên sẽ có hành động, tương đương với việc vô hình trung chế hành sự tồn tại của Hồng Quân.

Lúc này, ba vị chí tôn điều động đại pháp lực, bắt đầu thực sự tôi luyện thế giới Hồng Hoang.

Bốn khối đại lục lớn nhất Hồng Hoang được ba người tập trung lại, hóa thành bốn châu lớn nhất.

Lần lượt là Đông Thắng Thần Châu, Tây Ngưu Hạ Châu, Nam Thiêm Bộ Châu, Bắc Câu Lô Châu.

Tứ Đại Thần Châu chia ra trấn giữ bốn phương hướng của Hồng Hoang.

Tứ đại hải vực của Hồng Hoang lần lượt phụ thuộc bên ngoài Tứ Đại Thần Châu.

Sau khi luyện thành Tứ Đại Thần Châu, từng khối đại lục khác bắt đầu hình thành bên ngoài chúng.

Có vô số mảnh vỡ diễn hóa thành chư thiên vạn giới, huyền huyễn thế giới, đại thiên thế giới, tiểu thiên thế giới, trung tiên thế giới, thậm chí cả vi trần thế giới.

Vô số thế giới được diễn hóa từ những mảnh vỡ đó, thiết lập nên quy tắc trật tự cuối cùng của Hồng Hoang.

Sau đó Thông Thiên lật tay một cái, rút trực tiếp những Hỗn Độn linh mạch vốn còn lưu lại trong Hồng Hoang ra.

Tiếp theo, Thông Thiên dùng đại pháp lực, tại hải ngoại ngưng tụ ra một động thiên phúc địa hoành quán vô cùng thời không.

Đây chính là Bồng Lai tiên đảo được luyện chế lại.

Hiện nay Bồng Lai tiên đảo có quy mô lớn hơn trước gấp vô số lần, ngưng tụ vô cùng vô tận thiên địa linh khí.

Bồng Lai tiên đảo hoành quán Tam giới, xuyên suốt Địa Tiên giới, Tiên giới, Thần giới và Cửu U.

Lúc này Địa Tiên giới trong Hồng Hoang cơ bản đã luyện chế hoàn thành.

Sau này Địa Tiên giới sẽ là trung tâm thế giới của chư thiên vạn giới.

Những cái gọi là thế giới huyền huyễn kia, muốn đột phá đạt tới thế giới chung cực, cũng chính là Địa Tiên giới trong Hồng Hoang.

Sau khi đúc xong Địa Tiên giới, bắt đầu thực sự ngưng tụ Tam Thập Tam Thiên đình, cũng chính là Tiên giới hiện nay.

Luyện chế Tiên giới là nhiệm vụ của Hồng Quân.

Tam Thập Tam Thiên, mỗi một tầng đều tràn ngập đại đạo thần vận vô cùng vô tận.

Hồng Quân đem các mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp đặt vào trong Tam Thập Tam Thiên.

Lại dùng vô thượng pháp lực ngưng tụ thiên chi bản nguyên, đúc thành Hồng Hoang thiên đình.

Cuối cùng, Hậu Thổ dùng đại pháp lực xuyên suốt Hồng Hoang thiên đình, tiếp dẫn vô lượng khí vận của Cửu U.

Ngay khoảnh khắc Hồng Hoang thiên đình hình thành, trật tự của toàn bộ Hồng Hoang cũng tại khắc này được thiết lập viên mãn.

Từng ngôi tinh tú trong Hồng Hoang theo sự ra đời của thiên đình mà hiện lên.

Hai ngôi tinh tú Thái Âm và Thái Dương cũng theo đó diễn sinh ra.

Trong Tam Thập Tam Thiên của Hồng Hoang, lấy Thiên Đình làm tối cao.

"Hiện nay Hồng Hoang thiên đình đã luyện chế hoàn thành, nhưng thiên đình lại không có thiên trụ để chống đỡ, không biết hai vị đạo hữu có cao kiến gì?" Hồng Quân nhìn về phía Hậu Thổ và Thông Thiên.

Thông Thiên gật đầu: "Đã trọng luyện Hồng Hoang, bần đạo cũng nên góp một phần tâm lực." Nói đoạn, Thông Thiên chuyển động pháp lực toàn thân, ném Tích Địa Tạc trong tay vào trong Hồng Hoang.

Tích Địa Tạc là pháp bảo ngày trước Bàn Cổ từng dùng, nó mang theo sứ mệnh riêng.

Thông Thiên lúc này trong u minh có một loại cảm ngộ: Hồng Quân muốn tiêu trừ nhân quả mà Bàn Cổ đại thần để lại trong Hồng Hoang.

Nhưng nhân quả của Bàn Cổ không thể nào biến mất, vì Bàn Cổ đại thần tồn tại giữa thiên địa Hồng Hoang.

Nếu Bàn Cổ thực sự vẫn lạc, thì ý chí của Ngài đã không còn tồn tại trong Bàn Cổ điện.

Chẳng qua đó là phương thức tồn tại hiện nay của Bàn Cổ, chỉ là tu vi của mấy người Hồng Quân chưa có cách nào tham thấu mà thôi.

Thông Thiên lật tay một cái ném Tích Địa Tạc vào trong Hồng Hoang.

Món pháp bảo này thậm chí có thể vượt trên cả Hỗn Độn chí bảo,

nhưng Thông Thiên lúc này không hề do dự, trực tiếp trấn áp nó vào trong Tam Thập Tam Thiên.

Sau khi pháp bảo này hạ xuống, một đạo ô quang mang theo sát khí ngút trời bùng nổ từ thương khung Hồng Hoang.

Một cột trụ trời đen kịt hoành quán vô lượng kỷ nguyên, trấn áp vững vàng thiên địa Hồng Hoang.

Ngày trước Bàn Cổ đại thần dùng xương sống làm thiên trụ, nay pháp bảo của Bàn Cổ đại thần lại diễn hóa thành thiên trụ Hồng Hoang, đây cũng là một đoạn nhân quả.

Sau khi làm xong tất cả, Thông Thiên cảm thấy pháp đạo trong cơ thể viên dung, mối liên hệ với Bàn Cổ điện có một loại cảm giác diệu kỳ không thể tả.

Tuy mất đi sát phạt thần khí Tích Địa Tạc, nhưng đối với Thông Thiên, đây không phải tổn thất quá lớn.

Tích Địa Tạc uẩn hàm Phá Diệt đại đạo, khí vận bản thân cũng sẽ bị phá diệt, Thông Thiên vốn không thích món pháp bảo này.

Sau khi thiên trụ được lập, Tam Thập Tam Thiên của Hồng Hoang cũng tại khắc này triệt để hoàn chỉnh.

Hiện nay Thiên Đạo và Địa Đạo chia đôi, Hậu Thổ hiển nhiên đã khiến Luân Hồi độc lập bên ngoài Thiên Đạo, trở thành một giới riêng biệt.

Chư thiên u hồn đều lấy Lục Đạo Luân Hồi làm trung tâm.

Chỉ khi lập hạ Lục Đạo Luân Hồi hoàn chỉnh, Hồng Hoang mới thực sự trọn vẹn.

Hậu Thổ phẩy tay một cái, Luân Hồi đại đạo khai tịch vô lượng thời không, vô cùng vô tận tinh khí giữa thiên địa trấn áp xuống đại

địa.

Thanh khí huyền vi bay lên hóa thành trời, trọc khí hỗn độn hạ xuống hóa thành đất.

Theo đại pháp lực của Hậu Thổ, từng thế giới trong Cửu U đang được xác lập.

Hoàng Tuyền Thiên Long từ chư thiên thế giới quy khư, diễn hóa thành Hoàng Tuyền đại đạo.

Dưới Hoàng Tuyền đại đạo là cầu Nại Hà, Thập Thánh Thiên Tôn Diêm La Vương điện, Quỷ Môn quan, Hoa Tàng Địa Vương phủ, Cửu U Luân Chuyển Thiên Vương giới, Lệ Quỷ U Minh địa ngục, Linh Sát Thiên Tôn phủ, Thập bát tầng địa ngục...

Việc diễn hóa Cửu U không tốn quá nhiều thời gian.

Ở tầng thứ này, thời gian không còn khái niệm gì cả.

Sau khi thế giới Cửu U của Hồng Hoang triệt để hoàn thành, nó hòa làm một thể với Hồng Hoang.

Lúc này Hồng Hoang mới thực sự hoàn chỉnh.

Hiện nay quy mô Hồng Hoang lớn hơn trước gấp vô số lần.

Sau khi trọng tố, mỗi một tôn thánh vị đều sẽ cường hãn hơn Thiên Đạo thánh vị trước đây gấp bội.

Khi cách cục Hồng Hoang thay đổi, địa vị của các thánh nhân cũng sẽ phát sinh biến hóa cực lớn.

"Chư vị đạo hữu, Địa Tiên giới, Tiên giới, U Minh thế giới đã diễn hóa hoàn thành.

Chương 161

Thiên Ngoại Thiên đại diện cho đạo thống chí cao vô thượng của Hồng Hoang, hiện nay khí vận thiên địa chia ba, chúng ta nên khai tịch ba đại Thiên Ngoại Thiên bên ngoài Tam Thập Tam Thiên." Hồng Quân thần sắc thản nhiên nói với Hậu Thổ và Thông Thiên.

Tam trọng Thiên Ngoại Thiên vô cùng quan trọng, là căn cơ của Hồng Hoang, cũng đại diện cho tam trọng thánh giới chí cao.

Trước kia Tử Tiêu Cung trấn áp tam đại cực thiên của Hồng Hoang, trong đó có Thượng Thanh, Ngọc Thanh, Thái Thanh tam trọng thiên trấn áp.

Nay Hồng Hoang trọng tố, khí vận chia ba, ba đại Thiên Ngoại Thiên cũng nên do Hồng Quân, Thông Thiên, Hậu Thổ xác lập.

"Thiện!

Tam thập tứ trọng thiên, hãy để bản cung khai tịch!" Hậu Thổ gật đầu: "Đại Đạo tại thượng, ta là Cửu U chi chủ Bình Tâm đại đế, hôm nay muốn dùng bản nguyên của Lục Đạo Luân Hồi trấn áp Hồng Hoang đệ tam thập tứ trọng thiên, bổ toàn thiên số Hồng Hoang.

Tuy nhiên thế giới Cửu U trấn áp dưới đại địa, bản cung không thích tọa trấn Thiên Ngoại Thiên, tam thập tứ trọng thiên này nên do Nữ Oa quản lý." Nghe Hậu Thổ nói xong, các đại thánh nhân đều biến sắc, không ngờ Nữ Oa lại có được cơ duyên như vậy.

Trên mặt Nữ Oa cũng lộ vẻ kinh ngạc, không ngờ Hậu Thổ lại nhường cơ duyên tam thập tứ trọng thiên này cho mình.

Có được khí vận của tam thập tứ trọng thiên, dù tu vi và đạo hạnh của Nữ Oa chưa thể vượt qua Hồng Quân và Thông Thiên, nhưng Nữ

Oa đã có một nền tảng tuyệt đối vững chắc.

"Nếu Hậu Thổ đạo hữu đã xem trọng Nữ Oa, bần đạo cũng không có ý kiến." Thông Thiên thản nhiên gật đầu.

Trong một chuyện nhỏ như thế này, Thông Thiên thấy không cần thiết phải tính toán, bởi vì cách cục của y không nằm ở cái tam thập tứ trọng thiên cỏn con kia.

Hậu Thổ cũng không ngờ Thông Thiên lại trả lời dứt khoát như vậy.

Hồng Quân cũng gật đầu: "Bần đạo cũng không có ý kiến." "Đã như vậy, Nữ Oa, ta và ngươi cùng liên thủ khai tịch tam thập tứ trọng thiên." Hậu Thổ vừa dứt lời, một đạo pháp lực đánh lên trên Tam Thập Tam Thiên.

Luân Hồi đại đạo trực tiếp khai mở một trọng thiên trong hư không, ngay sau đó Nữ Oa tế ra Tạo Hóa quy tắc bắt đầu đúc nặn bản nguyên tam thập tứ trọng thiên.

Chẳng mấy chốc, đệ tam thập tứ trọng thiên đã được hình thành.

"Đa tạ Hậu Thổ nương nương thành toàn!" Nữ Oa lúc này cảm thấy đại đạo toàn thân viên dung, khí vận Thiên Đạo và Địa Đạo gia trì lên người.

"Hôm nay bản cung bái nhập vào Lục Đạo Luân Hồi, làm Thiên Nhân Đạo đạo chủ!" Sau khi tiếng nói của Nữ Oa dứt, vô lượng quang mang quy tụ vào thân, Nữ Oa tại khắc này trực tiếp chứng đắc Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Nữ Oa chứng đạo làm Lão Tử và Chuẩn Đề kinh ngạc vô cùng.

Không ngờ Nữ Oa lại có khí vận như thế, có thể đắc được hai tôn thánh vị.

Nay có thêm tạo hóa của tam thập tứ trọng thiên, Nữ Oa trực tiếp tấn thăng tầng thứ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Ánh mắt Hồng Quân lộ ra vài phần lạnh lẽo, nhưng bề ngoài không có bất kỳ thay đổi nào.

Hậu Thổ bắt đầu nhúng tay vào Thiên Đạo thánh nhân, quả thực nằm ngoài dự tính của y.

Nữ Oa trở thành thánh nhân chung của Thiên-Địa nhị đạo, cách cục đã phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Trong lòng Thông Thiên không mảy may gợn sóng.

Hậu Thổ làm vậy tương đương với việc gài một quân cờ bên cạnh Hồng Quân, một chiêu này thực sự có thể chế hành Hồng Quân.

E là sau này Hồng Quân sẽ không dễ chịu gì.

Nữ Oa tuy chứng đạo Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, nhưng trong mắt Thông Thiên, nàng cũng chỉ là một Công Đức Vô Cực Kim Tiên mà thôi, nếu ở trong hỗn độn, loại Vô Cực Kim Tiên này căn bản không đủ trình độ.

Nay tam thập tứ trọng thiên đã xác lập, Hồng Quân nhìn về phía Thông Thiên.

"Hiện nay tam thập tứ thiên đã lập, hai trọng thiên còn lại nên xử lý thế nào?" Thông Thiên khẽ gật đầu, trong lòng lại cười lạnh một tiếng.

Tam thập lục trọng thiên chí cao vô thượng, đại diện cho Thiên Đạo chí tôn Hồng Hoang.

Chỉ có Thiên Đạo mới có tư cách trấn áp trên tam thập lục trọng thiên.

Nhưng Hậu Thổ lại để một thánh nhân Lục Đạo Luân Hồi trấn áp

tam thập tứ trọng thiên.

Nếu Thông Thiên trấn áp tam thập ngũ trọng thiên, chẳng phải là mất mặt sao?

Hậu Thổ có thể để người khác trấn áp tam thập tứ trọng thiên, chẳng lẽ trong tay Thông Thiên ta lại không có nhân vật cường hoành hay sao!

Thông Thiên nhìn về phía Hồng Quân: "Đạo tổ là Thiên Đạo chi tôn, lý ứng trấn áp tam thập lục trọng thiên, còn tam thập ngũ trọng thiên hãy để bần đạo khai tịch." Hồng Quân thản nhiên gật đầu.

Việc Thông Thiên khai tịch tam thập ngũ trọng thiên lần này tương đương với việc công nhận sự tồn tại của Thông Thiên.

Sau này trong Hồng Hoang, Thông Thiên cũng đã có một chỗ đứng vững chắc.

Hậu Thổ cũng lên tiếng: "Chúc mừng đạo hữu chứng đắc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, sau này mong đạo hữu chiếu cố nhiều hơn." Thông Thiên cười nhạt, sau đó nói: "Hậu Thổ đạo hữu quá lời rồi, bần đạo là một tiêu dao tán tiên, không thích bị gò bó giữa thiên địa.

Theo ý kiến của bần đạo, chủ nhân của tam thập ngũ trọng thiên nên do đệ tử Tiệt giáo ta đảm đương!" Nghe Thông Thiên nói vậy, sắc mặt Hậu Thổ và Hồng Quân đều thay đổi.

Hậu Thổ lúc này không tiện nói nhiều, vì nàng vừa tặng đạo thống tam thập tứ thiên cho Nữ Oa.

Nay Thông Thiên muốn để đệ tử mình làm chủ nhân tam thập ngũ trọng thiên, Hậu Thổ cũng không thể tự bê đá đập chân mình.

Hồng Quân thì sắc mặt xám xịt, nhưng không có cách nào, Hậu Thổ đã mở tiền lệ, y chỉ có thể mặc kệ Thông Thiên.

Hồng Quân trong lòng cũng có toan tính, nếu chủ nhân tam thập ngũ thiên mà Thông Thiên lập ra có tu vi đạo hạnh thấp kém, sau này khi trấn áp Thông Thiên cũng sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Thông Thiên không thèm quan tâm Hậu Thổ và Hồng Quân nghĩ gì, chỉ nhìn về phía Trấn Nguyên Tử.

"Trấn Nguyên Tử là Địa Tiên chi tổ, mang đại tạo hóa trên mình, hôm nay phong ngươi làm chủ nhân tam thập ngũ thiên, chấp chưởng thiên số Hồng Hoang." Nghe Thông Thiên nói, sắc mặt Trấn Nguyên Tử đại biến, không ngờ Thông Thiên lại tặng món tạo hóa lớn lao này cho mình.

Địa vị của tam thập ngũ trọng thiên thậm chí còn vượt trên cả Thiên Đạo Lục Thánh.

"Nếu giáo chủ đã thấy bần đạo có năng lực, bần đạo cũng không từ chối." Trấn Nguyên Tử nói xong, ném trực tiếp Địa Thư trong tay vào hư không.

Thông Thiên đồng thời đánh ra vô lượng Hồng Mông pháp tắc, cùng Trấn Nguyên Tử khai tịch đệ tam thập ngũ trọng thiên.

Chẳng mấy chốc, tam thập ngũ trọng thiên đã được khai mở.

Trong tam thập ngũ trọng thiên, một phương Ngũ Hành Cung được ngưng tụ ra.

Tu vi của Trấn Nguyên Tử trực tiếp tăng vọt, đột phá cảnh giới Chí Thánh, đạt tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Trấn Nguyên Tử vừa bước vào Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đã là Thập Trọng Thiên.

Tu vi pháp lực cực kỳ cường hoành, một khi Trấn Nguyên Tử hòa quyện toàn bộ tạo hóa tam thập ngũ thiên vào thân, đủ để tu vi lão đạt đến Vô Cực Kim Tiên.

Điều này tương đương với việc Thông Thiên giúp Trấn Nguyên Tử một bước lên trời.

"Đa tạ giáo chủ thành toàn." Trấn Nguyên Tử khom người bái Thông Thiên.

Thông Thiên khẽ gật đầu: "Ngươi là phó giáo chủ Tiệt giáo, sau này tất có tạo hóa riêng.

Nay tu vi đại tăng, là chuyện tốt cho toàn bộ Tiệt giáo, hãy cần cù tu luyện, đừng phụ sự kỳ vọng của bần đạo." "Thiện!" Trấn Nguyên Tử gật đầu ra ý.

Lúc này đệ tam thập ngũ trọng thiên đã khai tịch xong, tiếp theo Hồng Quân tái thiết Tử Tiêu Cung, khai tịch đệ tam lục trọng thiên trong Hồng Hoang.

Sau khi tam thập lục trọng thiên viên mãn, Thiên Đạo Hồng Hoang cũng tại khắc này triệt để viên mãn.

Thiên Đạo hiển hóa, Hồng Hoang trọng tố, chư thiên nhân quả cũng tại khắc này được giải tỏa.

Chương 162

Những sinh linh trong Hồng Hoang sau khi thiên địa trọng tố cũng đã có nơi thuộc về.

Nhân tộc cư ngụ trong Địa Tiên giới, trong đó những sinh linh còn sót lại của hai tộc Vu và Yêu thì cư ngụ tại Bắc Câu Lô Châu.

Đông Thắng Thần Châu là địa bàn của Nhân giáo Lão Tử.

Tuy Lão Tử chịu tổn thất thảm trọng trong Thiên Đạo đại kiếp, thậm chí khí vận bản thân cũng bị ảnh hưởng cực lớn, nhưng Lão Tử dù sao cũng là Thiên Đạo thánh nhân, lại được Hồng Quân ưu ái, nên tu vi bản thân không bị ảnh hưởng quá nhiều bởi kiếp nạn.

Tây Phương giáo thì toàn bộ ở trong Tây Ngưu Hạ Châu, Tây Phương nhị thánh lúc này đang luyện chế lại Bát Bảo Công Đức Trì tại đây để khai mở đạo thống Tây Phương.

Bi thảm nhất chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn là thánh nhân duy nhất phải lên Phong Thần Bảng.

Phong Thần Bảng là Thiên Đạo thần khí, một khi đã lên bảng, nghĩa là nguyên thần của Nguyên Thủy Thiên Tôn từ nay về sau sẽ bị Thiên Đình kìm kẹp.

Bồng Lai tiên đảo độc lập bên ngoài Tam giới, có diện tích rộng bằng cả một châu.

Đệ tử Tiệt giáo nhận Hồng Mông thiên mệnh, đắc vô biên tạo hóa, ai nấy đều có tu vi đại tăng.

Lúc này trong Thiên Đình, Thiên Đế Hạo Thiên tự nhiên là vui mừng quá đỗi.

Trong trận lượng kiếp này, Hạo Thiên bỏ ra ít công sức nhất, nhưng Phong Thần lượng kiếp rốt cuộc đã bổ sung đầy đủ thần vị cho Thiên Đình.

Hiện nay trong Phong Thần Bảng thậm chí có cả tên của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Đối với Hạo Thiên, đây quả thực là tin vui tày đình.

Hồng Quân không trực tiếp phục sinh Nguyên Thủy Thiên Tôn mà dùng phương thức phong thần để phục sinh y theo một cách khác.

Nguyên Thủy Thiên Tôn được sắc phong làm Ngọc Thanh Nguyên Thủy Đại Đế, cuối cùng nhận pháp chỉ của Hồng Quân, đi giáo hóa chư thiên thần linh ở Nam Thiêm Bộ Châu.

Đệ tử Xiển giáo đã bị diệt sạch sành sanh, nay vì đệ tử Xiển giáo đều đã lên Phong Thần Bảng, dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn lại không có ai để sai bảo.

Cái danh xưng Thiên Đạo thánh nhân chủ nhân Xiển giáo này, địa vị quả thực có chút gượng gạo.

Đệ tử Tiệt giáo quy tụ về Bồng Lai tiên đảo, hòn đảo này độc lập bên ngoài Lục giới, nhận được khí vận thiên địa.

Đệ tử Bồng Lai đều có tạo hóa cực lớn.

Đa Bảo đạo nhân thậm chí đã đột phá tu vi Chuẩn Thánh, đạt tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hiện nay Thông Thiên có thể hoàn toàn làm một ông chủ rảnh tay.

Việc trong giáo tự có Đa Bảo đạo nhân và Trấn Nguyên Tử xử lý.

Với thời cục hiện nay, trong thời gian ngắn không cần Thông Thiên phải ra tay.

Sau khi thiên địa trọng tố, khí vận nhân tộc đều quy về trong nhân

tộc.

Nếu theo quỹ tích cũ, sau Phong Thần đại kiếp, nhân tộc chỉ còn là một lũ bù nhìn.

Nhưng nay Tây Kỳ bị diệt, Nhân Hoàng trị thế, gánh vác đại vận thiên địa, có công đức trợ giúp thiên địa đại kiếp.

Hiện nay Đế Tân cũng được hưởng đại vị, nhận lấy tạo hóa thiên địa.

Đế Tân chấp chưởng Không Động Ấn, đại diện cho chính thống Nhân Hoàng.

Sau khi thiên địa trọng tố, Đế Tân trở thành tồn tại đứng sau nhân tộc.

Đế hoàng nhân tộc vẫn tiếp nối, nhưng Đế Tân thì giống như Nhân tộc Tam Hoàng trong Hỏa Vân Động, trấn áp khí vận cho nhân tộc.

Tại Bích Du Cung trên Bồng Lai tiên đảo, nơi đây đã trở thành địa phương sánh ngang với Tử Tiêu Cung.

Nay Thông Thiên một trận phá kiếp, Lục giới thiên địa nhân thần đều tôn kính.

Thông Thiên là Thái Sơ Vô Chung Tiên Tôn của nhân tộc, là tổ sư của Nhân Hoàng Đế Tân.

Ngay cả Đế Tân gặp Thông Thiên cũng phải dập đầu hành lễ.

Nhưng những hư danh đó Thông Thiên không hề để tâm.

"Quả nhiên, Hồng Quân không hề để các vị đại thánh nhân uống Vẫn Thánh Đan!" Thông Thiên tâm thần khẽ động.

Hồng Quân bề ngoài nhìn như đã nhẫn nhịn tất cả, nhưng Thông Thiên có thể cảm nhận được, trong ván cờ với Hồng Quân, Hồng

Quân vẫn chưa dùng hết toàn lực.

Nếu Hồng Quân dốc toàn lực, e là thủ đoạn không chỉ đơn giản như vậy.

Bởi vì trước khi Phong Thần đại kiếp hoàn thành, trọng tâm của Thiên Đạo nằm ở việc Phong Thần.

Chỉ sau khi Phong Thần, Thiên Đạo mới có thể tiến thêm một bước dài.

Hiện nay Thiên Đạo Hồng Quân e là đã thực sự chạm tới cảnh giới Hỗn Nguyên Đại Đạo Chí Tôn.

Hồng Quân mới là người thu lợi lớn nhất dưới trận lượng kiếp này.

Tu vi hiện tại của Thông Thiên đang ở tầng thứ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên tứ kiếp.

Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên tổng cộng chia làm chín kiếp, mỗi một kiếp đều là Vô Cực chi kiếp.

Sau khi đột phá tu vi, bản mệnh pháp tắc sẽ hòa hợp với đại đạo trong u minh, thực sự thiết lập sức mạnh pháp đạo ở tầng thứ đại đạo.

Chín kiếp viên mãn, pháp đạo của bản thân sẽ thoát thai hoán cốt thành quy tắc, đại đạo hợp nhất, Kim Tiên viên mãn, tấn thăng thành một tồn tại tương tự như Đạo.

Đó chính là ý nghĩa của Đại Đạo cảnh giới.

Sau khi Hồng Hoang viên mãn, Thông Thiên cũng đã tham ngộ được cảnh giới này.

Thông Thiên lúc này quyết ý bế quan một phen.

Có quá nhiều tạo hóa đang chờ Thông Thiên xử lý.

Tích Địa Tạc tuy hóa thành thiên trụ Hồng Hoang, nhưng cũng vì mối quan hệ thiên trụ mà Thông Thiên đặt xuống, nó cộng chấn với Bàn Cổ thần hồn trong u minh.

Mối liên hệ giữa Bàn Cổ điện và Thông Thiên đã đạt tới một trạng thái vô cùng chặt chẽ.

Thậm chí có thể nói, chỉ cần Thông Thiên muốn, y có thể trực tiếp luyện hóa Bàn Cổ điện, biến Bàn Cổ điện thành pháp bảo của mình.

Chẳng qua trong Bàn Cổ điện có quá nhiều bí ẩn, Thông Thiên quyết định một thời gian sau sẽ đích thân vào trong Bàn Cổ điện tham ngộ một mảnh thời không kia.

Hiện tại trong tay Thông Thiên còn một nhiệm vụ hệ thống chưa hoàn thành: đó là xác nữ thần bí kia.

Khi xác nữ thần bí độn tẩu, nàng ta đã để lại một dải lụa.

Thông Thiên lúc này cầm dải lụa trong tay, phát hiện dải lụa vô cùng ấm áp, đồng thời tỏa ra một mùi hương thanh khiết thoang thoảng.

Giống như vật tùy thân của nữ tử.

Nhưng đây không phải pháp bảo, bên trong không có linh tính, cũng không có bất kỳ khả năng phòng ngự nào.

Chương 163

Trong lòng Thông Thiên có chút buồn bực, không biết dải lụa này rốt cuộc đại diện cho ý nghĩa gì.

Với tu vi hiện nay, y cũng không đoán ra dải lụa có tác dụng gì.

Thông Thiên phảng phất nhìn thấy trong u minh dung nhan hoàn mỹ của nữ tử kia.

Loại lãnh mạc không thể tiết độc và sự diễm lệ cực hạn đó.

Trong Hồng Hoang, mỹ nữ nhiều không đếm xuể, Thông Thiên từng thấy cũng không ít, như Tây Vương Mẫu Dao Trì mỹ diễm vô song; Hậu Thổ trong Cửu U chí thuần chí thiện, dung mạo không lời nào tả xiết; Nữ Oa lại càng tập trung linh khí thiên địa vào một thân.

Nhưng Thông Thiên lại từ trên người nữ tử kia cảm nhận được một luồng thần vận khác biệt.

Luồng thần vận này bẩm sinh đã mang theo một phong vị khiến người ta say đắm.

Trong thoáng chốc, Thông Thiên phảng phất rơi vào tâm niệm sâu thẳm.

Đến khi Thông Thiên phản ứng lại thì thời gian đã trôi qua lâu.

Thông Thiên kinh ngạc vô cùng, không ngờ tâm thần lại bị nhiễu loạn vì dải lụa thần bí trong tay.

"Quả nhiên hồng nhan họa thủy, một khi dính dáng đến phụ nữ là không có chuyện gì tốt." Thông Thiên khẽ lắc đầu.

Hiện nay cách lúc Tây Du bắt đầu còn cần một khoảng thời gian.

Tây Du là cuộc nội đấu của Huyền môn, nếu không vì sự thay đổi

của Phong Thần, e là Tây Du cũng không đơn giản như thế.

Nay ngay cả Hỗn Độn Ma Thần cũng bị kéo vào nhân quả Hồng Hoang, Tây Du một khi bắt đầu, e là cũng sẽ không chỉ đơn giản là một trận thiên địa lượng kiếp.

Để bố cục Tây Du, Thông Thiên cũng phải bắt đầu chuẩn bị.

Trước đó, Thông Thiên cần mở Chí Tôn Bảo Tương thần bí kia, phần thưởng của hệ thống sau khi trọng tố thiên địa.

Trong không gian hệ thống, quả nhiên có một bảo tương màu tím tồn tại.

Thông Thiên tâm thần động một cái, nhìn qua đã thấy bảo tương này là đồ tốt.

Thông Thiên không hề do dự, trực tiếp chọn mở bảo tương. [Đinh!

Mở ra Chí Tôn Bảo Tương.

Bảo tương mở ra, phần thưởng: Đại Đạo Luân Hồi Đạo Quả: sau khi luyện hóa có thể luân hồi trăm kiếp, đạt được lĩnh ngộ đại đạo cực kỳ mạnh mẽ.

Thư mời tham gia Siêu Thứ Nguyên Liêu Thiên Quần (Nhóm chat): sau khi mở thư mời, ký chủ có thể tham gia vào nhóm chat siêu thứ nguyên, trở thành thành viên của nhóm. 92 đạo Hỗn Độn Cấm Chế: có thể nâng cấp bất kỳ pháp bảo nào thành Hỗn Độn đỉnh phong linh bảo.] Nhìn những phần thưởng này, tim Thông Thiên nảy lên một cái.

Đại Đạo Luân Hồi Đạo Quả chắc chắn là đồ tốt.

Luân hồi trăm kiếp cần cơ duyên cực lớn, mỗi một kiếp đều nằm trong sự ngộ đạo cực hạn.

Còn về Nhóm chat siêu thứ nguyên, Thông Thiên không ngờ thực sự có thứ này tồn tại.

Chẳng qua trong cái gọi là nhóm chat siêu thứ nguyên đó, e là toàn những sinh linh không đủ trình độ, bởi vì Hồng Hoang là thế giới trung ương mạnh mẽ nhất.

Nhưng đi sang thế giới siêu thứ nguyên chơi một chuyến cũng là một lựa chọn không tồi.

Còn về 92 đạo Hỗn Độn cấm chế, nó có thể nâng cấp một món Hỗn Độn linh bảo lên cấp đỉnh phong.

Tuy chỉ có ba phần thưởng, nhưng mỗi cái đều mang ý nghĩa không nhỏ.

Trước khi hoàn thành nhiệm vụ hệ thống, Thông Thiên quyết định luyện hóa Đại Đạo Luân Hồi Đạo Quả.

Luân hồi trăm kiếp, không biết có thể nâng cao tu vi cảnh giới lên bao nhiêu.

Thông Thiên ở trong động phủ bắt đầu thực sự luyện hóa Đại Đạo Luân Hồi Đạo Quả.

Đạo quả này trông giống như một linh quả tỏa ra tử sắc thần vận, từng đạo đại đạo thần luân ẩn hiện bên trong.

Thông Thiên đem đạo quả luyện hóa, dung nhập vào tâm thần.

Sau khi luyện hóa, Thông Thiên cảm thấy trong cơ thể một trận nóng rực.

Thời không xung quanh đang nhanh chóng biến hóa, vừa mở mắt ra phảng phất có thể nhìn xuyên thấu bản nguyên của vô cùng tận thế giới.

Một loại cảnh giới ngộ đạo vô cùng kỳ diệu khiến thần thức

Thông Thiên trở nên thanh minh.

"Quả nhiên không hổ là sản phẩm của hệ thống, Luân Hồi Đạo Quả quả thực có điểm độc đáo." Thông Thiên lúc này tâm thần bình tĩnh lại, phát hiện nhục thân không còn ở hình thái ban đầu, dường như rơi vào trạng thái tĩnh mịch hư vô.

Trong trạng thái này không có nhục thân thực sự, chỉ là một linh thể.

Luân hồi trăm kiếp bắt đầu.

Luân Hồi Đạo Quả không có tác dụng nhiều đối với nhục thân, tác dụng thực sự nằm ở nguyên thần.

Thông Thiên cũng hiểu, khi nhục thân và nguyên thần tiến vào một trạng thái cực kỳ huyền diệu, bản thân sẽ rơi vào một trạng thái đặc thù, giống như nguyên thần ký thác hư không vậy.

Đạo lý "phù sinh nhược mộng" chính là đây.

Khi Thông Thiên mở mắt ra, phát hiện thế giới xung quanh đều yên tĩnh lại.

Lúc này Thông Thiên đang ở trên một hòn đảo giữa biển, trong thương khung có vô cùng sức mạnh to lớn trấn áp xuống.

Thông Thiên không động đậy chút nào, hóa thành một hòn đá trên hòn đảo.

Không ngờ kiếp thứ nhất trong trăm kiếp luân hồi lại biến thành một hòn đá.

Thông Thiên lúc này với góc nhìn của một hòn đá, lặng lẽ quan sát toàn bộ thế giới.

Quy luật của đại thiên thế giới, sự thay đổi của sông núi, thậm chí là quỹ tích di chuyển của kiến cỏ, quá trình hoa nở hoa tàn.

Có lẽ chỉ là một khoảnh khắc, cũng có lẽ đã trôi qua năm tháng dài đằng đẵng.

Đạo tâm của Thông Thiên rơi vào một loại đạo cảnh cô tịch.

Không biết qua bao lâu, toàn bộ bản nguyên thế giới bắt đầu sụp đổ, sức mạnh pháp tắc điêu linh.

Theo sự băng hoại của trời đất, Thông Thiên cũng không lực phản kháng, cuối cùng biến mất trong thế giới đó.

Không ngờ kiếp thứ nhất của luân hồi trăm kiếp đã kết thúc như vậy.

Thông Thiên có thể cảm nhận rõ ràng pháp đạo của bản thân được nâng cao cực lớn.

Trong sự tĩnh lặng cực hạn, thường có thể cảm nhận được khí tức đại tịch diệt.

Nhưng loại lĩnh ngộ này, đối với tầng thứ hiện nay của Thông Thiên, có chút khô khan.

Tuy nhiên ngay sau đó, Thông Thiên đã đến một thế giới cực kỳ quảng khoát.

Chương 164

Trong thế giới này, sức mạnh của Thông Thiên được phóng đại vô hạn, thậm chí một ý niệm có thể sáng tạo ra vô cùng tận thế giới.

Cảnh giới này thậm chí Thông Thiên ngoài đời thực cũng chưa đạt tới.

Thông Thiên đứng trên đỉnh phong của thế giới này, có thể nhìn thấy ở tận cùng thế giới có một cái cây vô hình khổng lồ.

Những cành lá của đại thụ nối liền với vô số thế giới, dường như mỗi một cành cây đều là hình bóng thu nhỏ của một thế giới chí cao.

Thông Thiên lúc này hóa thành vật mang của trật tự pháp tắc quy tắc.

Cảnh giới này có chút giống với Hỗn Nguyên Đại Đạo cảnh giới.

Thông Thiên tâm lĩnh thần ngộ, Đại Đạo Luân Hồi Đạo Quả quả nhiên có điểm khác thường.

Danh phận của Thông Thiên trong thế giới này là một vị Đại Đế.

Thậm chí Thông Thiên còn nhận ra một số thông tin giống như thế giới huyền huyễn.

Những vị Đại Đế từng lưu lại dấu vết trong hằng cổ kỷ nguyên cũng có thể tìm thấy một chút khí tức trong mạch lạc thế giới này.

Với kiến thức của Thông Thiên hiện nay, y có thể cảm nhận rõ ràng thế giới này tuy là luân hồi đại thế giới dùng để cảm ngộ tu vi và thể nghiệm bản thân, nhưng có khả năng thế giới này thực sự tồn tại.

Thông Thiên bắt đầu thôi diễn toàn bộ bản nguyên thế giới.

Với tư cách là một sinh linh ở Đại Đạo cảnh giới, nhãn giới có thể

cao xa vô tận.

Rất nhanh, Thông Thiên đã tìm thấy nhân vật chính của thế giới này, cũng là người nắm giữ khí vận.

Sinh linh này là người được Thiên Đạo của thế giới này định sẵn, sau này chắc chắn sẽ là chúa tể thế giới, trải qua bao ma nan rồi bắt đầu nhân sinh nghịch tập.

Thông Thiên muốn xem thử diễn biến của đại thế giới này rốt cuộc tuân theo quy tắc gì.

Y bắt đầu thúc đẩy sự phát triển của thế giới này, gia tăng tốc độ lên vô số lần.

Thông Thiên tính toán chúa tể khí vận của thế giới này sau này sẽ có tạo hóa vô biên, thậm chí sẽ hợp thân với Thiên Đạo toàn bộ thế giới, dẫn dắt thế giới phát triển sang kỷ nguyên tiếp theo.

Sau khi quan sát một thời gian, Thông Thiên trực tiếp mạt sát cái gọi là khí vận chi tử kia.

Y trực tiếp đoạt xá bản nguyên của hắn.

Sau khi dung hợp khí vận chi tử, Thông Thiên bắt đầu khiêu chiến những tồn tại cấm kỵ trong thế giới này, dùng những tồn tại đó để rèn giũa tu vi bản thân.

Trong thời gian dài đằng đẵng, những sinh linh này có những thể ngộ đạo pháp cực kỳ mạnh mẽ.

Thông Thiên dùng phương thức chiến đấu để thiết tha với họ, cướp đoạt đạo của họ để hoàn thiện đạo của mình.

Rất nhanh, trong đại thế giới này xuất hiện một thiếu niên cực kỳ điên cuồng.

Các môn phái cường đại, thậm chí tiên vương động phủ, cấm kỵ

thần vực đều sẽ có một thiếu niên thần bí xuất hiện.

Thiếu niên thần bí cực kỳ cường hoành, tu vi triển lộ không mạnh nhưng lại nghịch chiến tru thiên, một mình hoành tảo gần như toàn bộ vị diện.

Cuối cùng dẫn đến việc sinh linh trong đại thế giới này ai nấy đều lo sợ bất an.

Một số cường giả chí cao ở những vùng tuyệt địa thậm chí bắt đầu xuống núi tìm kiếm thiếu niên thần bí kia.

Nhưng thiếu niên này mạnh mẽ đến mức không tưởng nổi, không ai có thể chiến thắng.

Cuối cùng, thiếu niên ấy biến mất một thời gian.

Vốn dĩ tưởng rằng thiếu niên đã biến mất, thì toàn bộ đại thế giới lại xảy ra một chuyện kinh thiên động địa.

Thiếu niên dường như mất đi hứng thú với sinh linh trong thế giới, trực tiếp đi khiêu chiến Thiên Đạo của thế giới này.

Đáng sợ nhất là y dùng một nắm đấm đánh nát bấy Thiên Đạo.

Sau khi đánh nát Thiên Đạo thế giới, thiếu niên trực tiếp đột phá vách ngăn thế giới, tiến đến thế giới tiếp theo.

Thiếu niên này hiển nhiên là Thông Thiên.

Đột phá thế giới trước đó đồng nghĩa với việc luân hồi trăm kiếp lại qua thêm một kiếp.

Nhưng thế giới này lại cho Thông Thiên một cảm giác kỳ diệu, nó mạnh hơn thế giới trước, ít nhất trên cái cây thế giới kia, nó có thể được gọi là một cành cây lớn.

Trong thế giới này, quy tắc bản nguyên mạnh hơn thế giới trước vô số lần.

Những vị Đại Đế đỉnh cấp nhất ở đây có thể sánh ngang với Chuẩn Thánh trong Hồng Hoang.

Tu vi trên cấp Đại Đế thậm chí có thể bì kịp Chí Thánh Hồng Hoang.

Nhưng ở thế giới này, điểm khác biệt với Hồng Hoang là: sinh linh Hồng Hoang hễ tu luyện tới mức Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thì cơ bản có thể thọ ngang trời đất.

Còn ở thế giới này, tu vi cao đến đâu cũng có giới hạn thọ mệnh.

Cuối cùng, theo sự sụp đổ của thế giới, những sinh linh này cũng sẽ vẫn lạc theo.

Quy tắc hạn chế ở thế giới này cực kỳ đáng sợ, con đường Tiên Vương cực kỳ gian nan, trong vô vàn sinh linh cũng chỉ có một hai người đạt tới đỉnh điểm.

Khác với Hồng Hoang, tu hành của những sinh linh này cơ bản đều là nghịch thiên mà hành.

Trong Hồng Hoang, thuận ứng Thiên Đạo có thể nhận tạo hóa thiên địa.

Nhưng ở thế giới này, tu hành là cử chỉ nghịch thiên, mỗi một người đều đi trên con đường nghịch thiên.

Một vị Tiên Đế thực sự là kẻ trỗi dậy trên núi thây biển máu, nghịch chiến thương thiên.

Ý thức của Thông Thiên cực kỳ mạnh mẽ, y nhận ra trong thế giới này có một số tồn tại quen thuộc.

Trong một cấm khu vô biên vô tận, nơi được gọi là Cửu Thiên Thập Địa.

Trên một bức tường thành hoành quán thời không mang theo

những vết máu cổ xưa và những dấu vết loang lổ.

Trên tường thành chằng chịt vết nứt, có vô số binh khí gãy đoạn, pháp bảo vỡ nát.

Lúc này ở Cửu Thiên Thập Địa, có một thiếu nữ đứng sừng sững trên hư không.

Thiếu nữ mặc một bộ huyền y màu xanh thúy, đôi mắt lãnh mạc vô cùng, trong ánh mắt lộ rõ vẻ kiên định cực kỳ.

Cách đây không lâu, thiếu nữ này đã trải qua những trận đại chiến liên miên, một mình dùng sức mạnh đối kháng mười đại tiên vương của dị vực, cuối cùng một mình chém giết mười đại tiên vương, trấn sát toàn bộ đại quân dị vực.

Tuy nhiên sau đại chiến Cửu Thiên Thập Địa, Tiên Vực cũng tại lúc này phát động tấn công, vây hãm Cửu Thiên Thập Địa.

Thiếu nữ này chính là Liễu Thần, lúc này đang đứng trên tường thành Cửu Thiên Thập Địa, là hy vọng duy nhất của toàn bộ vùng đất này.

Liễu Thần đứng giữa hư không, ngạo thị thiên địa.

Thấp thoáng có thể thấy một cây liễu xanh mướt tỏa ra những dao động pháp tắc mạnh mẽ.

Đúng lúc này, ánh mắt Liễu Thần đột nhiên dao động.

Chương 165

Một nam tử thanh niên từ hư không hiển hóa ra.

Thanh niên mặc một bộ hắc bào, nếu không nhìn thấy sự tồn tại của y, đôi khi thậm chí có cảm giác không chân thực.

Nam tử thanh niên này tuyệt đối mạnh mẽ đến mức không thể tưởng tượng nổi.

"Cửu Thiên Thập Địa Liễu Thần?" Thông Thiên có chút tò mò nhìn Liễu Thần.

Trước khi xuyên không, sự tồn tại của Liễu Thần tuyệt đối là tồn tại cực kỳ mạnh mẽ trong thế giới huyền huyễn.

Thông Thiên hiện nay liếc mắt một cái đã nhìn thấu bản nguyên của Liễu Thần, là một gốc linh căn tu luyện thành Tiên Vương.

Hiện tại chiến lực của nàng trong mắt Thông Thiên chỉ có thể miễn cưỡng lọt vào mắt xanh, nhưng Liễu Thần lại có linh tính cực kỳ mạnh mẽ, tương lai có vô hạn khả năng.

Thậm chí Thông Thiên có thể nhận thấy, căn nguyên của nàng tuy không bằng Thiên Địa Ma Thần nhưng cũng không cách bao xa.

Trong chư thiên vạn giới, người có thể khiến Thông Thiên hứng thú không nhiều.

Nhưng cô gái trước mắt này lại khiến Thông Thiên nảy sinh một chút tâm tư.

"Các hạ rốt cuộc là thần thánh phương nào, đến Cửu Thiên Thập Địa vì lẽ gì?" Liễu Thần hé mở hàm răng trắng, nhìn Thông Thiên với ánh mắt có chút hoảng loạn.

Thông Thiên thì vẻ mặt thản nhiên, trực tiếp đi tới bên cạnh Liễu Thần.

Lúc này Liễu Thần mới nhìn rõ hình dáng Thông Thiên, một nam tử thanh niên cực kỳ tuấn lãng, thậm chí có vài phần tà dị.

Nhưng nhìn kỹ lại thấy thân cận thản nhiên, toàn thân không một chút tạp chất.

Nam tử trước mắt này hòa hợp với thiên địa, Liễu Thần hoàn toàn không nhìn thấu tu vi của y.

"Cửu Thiên Thập Địa nhỏ bé, bần đạo không để vào mắt." Thông Thiên cười nhạt nhìn Liễu Thần, "Bần đạo sở dĩ xuất hiện, là vì giữa chúng ta trong u minh có vài phần duyên phận." Tuy trong thế giới quan do Luân Hồi Đạo Quả diễn hóa, Thông Thiên cũng cảm thấy những người này dường như thực sự tồn tại.

"Duyên phận?" Liễu Thần sắc mặt thay đổi, nàng chưa từng thấy nam tử này bao giờ.

Nhưng Liễu Thần nhận ra, nam tử này không quá để tâm đến cảm thụ của nàng.

Thông Thiên tùy tay động một cái, trong tay xuất hiện một hồ rượu.

Trên tường thành Cửu Thiên Thập Địa, Thông Thiên rót ra hai chén rượu.

"Bần đạo chỉ đi ngang qua, không cần quá căng thẳng, có thể nếm thử rượu này, hương vị không tệ đâu." Thông Thiên nói xong, cầm chén rượu trong tay khẽ nhấp một ngụm.

Liễu Thần lúc này khẽ nhíu mày, không ngờ Thông Thiên lại mời uống rượu, hiện tại thực sự nàng không có tâm trí nào mà uống rượu.

Nhưng người trước mắt thâm sâu không lường được, Liễu Thần cũng không dám làm trái lời y.

Liễu Thần cầm chén rượu, khẽ nhấp một ngụm.

Đột nhiên, một luồng cảm giác nóng rực quét qua toàn bộ nhục thân, khoảnh khắc ấy Liễu Thần có cảm giác muốn gầm lên một tiếng.

Một luồng khí tức không thể diễn tả bằng lời bùng phát từ trong thể nội.

Điều khiến Liễu Thần chấn kinh vô cùng là, một ngụm rượu này bằng cả mấy triệu năm khổ tu, thậm chí giúp nàng đột phá bình cảnh của Tiên Vương cảnh giới, chỉ cần tu luyện thêm một chút là có thể chạm tới Tiên Đế đại đạo trong truyền thuyết.

Liễu Thần thở ra một ngụm trọc khí, nhìn Thông Thiên với ánh mắt hoàn toàn thay đổi.

Không ngờ một chén rượu của Thông Thiên lại giúp nàng trực tiếp đột phá tu vi.

Sức mạnh của rượu mạnh mẽ như thế, rốt cuộc là loại linh vật gì?

Khí tức của Liễu Thần khôi phục, tu vi đại tăng, trên hư không dấy lên từng trận sóng xanh.

Lúc này, cư dân nguyên trú của Cửu Thiên Thập Địa đều hưng phấn không thôi, không ngờ Liễu Thần lại đột phá tu vi vào lúc này.

Liễu Thần là chỗ dựa cuối cùng của họ.

Theo đúng kịch bản gốc, Liễu Thần sẽ bị sinh linh của Tiên Vực đánh bại, cuối cùng lưu lạc tới tiểu thiên thế giới, trở thành một gốc liễu khô héo mục nát.

Cư dân Cửu Thiên Thập Địa ai nấy đều khấu tạ thương thiên.

Nếu Liễu Thần có thể trỗi dậy, Cửu Thiên Thập Địa vẫn còn một tia sinh cơ.

Tuy nhiên, lúc này bên ngoài Cửu Thiên Thập Địa, quang hoa vô tận bao phủ đại địa, từng hồi trống trận vang lên từ hư không.

Sinh linh của Tiên Vực cuối cùng đã phát động tổng tấn công vào lúc này.

Vô số Tiên Vương chí bảo hiển hóa từ hư không, có thiên long thần phượng, các loại thần hỏa thiêu đốt chư thiên.

Khi Liễu Thần cau mày chuẩn bị ra tay, Thông Thiên lại ngăn nàng lại.

"Trong Tuyết Hoa Tửu uẩn hàm linh lực cực kỳ mạnh mẽ, đối với bần đạo không có tác dụng, nhưng đối với ngươi lại có thể củng cố căn cơ.

Trước khi triệt để luyện hóa linh dược, Cửu Thiên Thập Địa này hãy để bần đạo trấn thủ giúp ngươi một tay." Chiếu theo sự lý giải của Thông Thiên về thế giới quan, một thế giới như vậy hẳn phải lăng giá trên cả Đại Thiên thế giới, có thể được gọi là một vị diện tầng thứ chí cao.

Nếu so sánh với Hồng Hoang Hỗn Độn, khẳng định là có sự chênh lệch tuyệt đối.

Thông Thiên can thiệp vào nhân quả trong đó, đem trải nghiệm luân hồi trăm kiếp để ứng chứng cực hạn.

Đồng thời khi nhìn Liễu Thần, hắn cũng nảy sinh mấy phần lòng ái tài.

"Cửu tiêu ngữ thiên môn, thiên khung thập nhị hạp, vạn vật sinh

tịch diệt, thiên cổ luận trường sinh." Đạo âm của Thông Thiên từ từ truyền ra từ miệng.

Liễu Thần tâm thần rung động, cảm giác trong đạo âm mà Thông Thiên truyền thụ thấu rõ hương vị huyền chi hựu huyền.

Huyền chi hựu huyền, chính là cánh cửa của mọi điều huyền diệu.

Huyền cơ trong đó cực kỳ thâm thúy.

Lúc này, vô số Tiên Vương cự đầu của Tiên Vực đang hướng về Cửu Thiên Thập Địa công phạt, nhưng khi nhìn thấy Thông Thiên, tâm trong Hậu Thổ khước thập phần an định.

Phảng phất như nam tử thanh niên trước mắt này có thể bao quát chư thiên, trấn áp hết thảy.

Chỉ cần có hắn ở đây, cả Cửu Thiên Thập Địa đều sẽ an nhiên vô sự.

Liễu Thần xếp bằng ngồi xuống, bắt đầu luyện hóa dư vận của đại đạo.

Chỉ thấy Thông Thiên hơi đặt chén rượu trong tay xuống.

Trong khoảnh khắc, bên ngoài Cửu Thiên Thập Địa, mười vạn Đại Thiên Vũ oanh nhiên trấn áp xuống.

Thiên khung băng tháp, đại tinh sụp đổ, quang vụ vô biên bùng phát.

Một vị Tiên Vương vô thượng cấp biệt đang cầm tiên đỉnh còn chưa kịp phản ứng đã bị trấn sát.

Tiên Vương vẫn lạc, tiên huyết nhuộm đỏ thương khung, hào quang xích hồng tạc khai giữa hư không.

Sinh linh Tiên Vực từng kẻ đại kinh thất sắc, một cường giả Tiên Vương còn chưa kịp áp sát đã bị trấn sát.

Chẳng lẽ trong Cửu Thiên Thập Địa có sự tồn tại không thể đắc tội sao?

Chương 166

Lần này công phạt Cửu Thiên Thập Địa, Tiên Vực có tổng cộng hơn mười vị Tiên Vương, Hồng Trần Tiên vô số, những sinh linh còn lại càng nhiều không đếm xuể.

Nhìn thấy Đại Thiên Vũ trấn áp xuống, thánh uy hoàng hoàng không thể tiết độc.

Vô số sinh linh dưới áp lực như vậy trực tiếp hưng phấn băng hội.

Những Tiên Vương và Hồng Trần Tiên kia phẫn nộ vô cùng, từng kẻ chấp chưởng Tiên Vương pháp bảo lao thẳng về phía Đại Thiên Vũ, nhưng chẳng khác nào phù du hám thụ.

Từng kiện pháp bảo vỡ vụn, Tiên Vương cự đầu cũng chỉ như bia đỡ đạn, căn bản không có tác dụng gì.

Đại quân Tiên Vực tổn thất thảm trọng, có tới chín vị Tiên Vương cự đầu bị Đại Thiên Vũ trấn sát.

Chín đại Tiên Vương vẫn lạc khiến chư thiên chấn động.

Liễu Thần dùng nguyên thần quan sát hết thảy, người bên cạnh nàng chỉ mới đặt chén rượu xuống đã dẫn phát động tĩnh lớn như thế.

Nếu thật sự ra tay thì sẽ đáng sợ đến mức nào?

Trong ánh mắt Liễu Thần thấu lộ mấy phần hương vị khó có thể diễn tả.

"Bão nguyên thủ nhất, an tâm tu hành." Thông Thiên tùy ý phất tay, ngón tay điểm nhẹ lên mi tâm của Liễu Thần.

Liễu Thần toàn thân run rẩy, trên khuôn mặt tuyệt mỹ xuất hiện

vài phần ửng hồng.

Ngay sau đó, Liễu Thần cảm giác được lĩnh ngộ đạo pháp vô cùng tận xuất hiện trong tâm trí mình.

"Đại Diễn Hồng Mông Đạo Kinh văn!!" Liễu Thần cảm thấy mình đã chạm tới một lĩnh vực chưa từng có.

Thông Thiên truyền xuống bản mệnh đại đạo, cũng chính là Hồng Mông đại đạo.

Ngay cả Đa Bảo đạo nhân cũng chưa từng có đãi ngộ như vậy.

So với Liễu Thần, đây là công pháp vượt xa toàn bộ vị diện chí cao, thực sự đứng ở đỉnh cao của chư thiên vạn giới.

Liễu Thần rơi vào cảnh giới ngộ đạo cực kỳ thâm thúy.

Hiện nay đại quân Tiên Vực tổn thất thảm trọng, những tồn tại cấm kỵ trong Tiên Vực từng kẻ đều chấn nộ vô cùng.

Thậm chí những Tiên Vương cự đầu cấp bậc cấm kỵ, Đại Đế cũng bắt đầu ra tay.

Một tôn Kình Thiên Đạo Tổ tay cầm Đế binh, cách không phóng ra pháp lực vô tận.

Kình Thiên chi kiếm chém diệt thiên vũ, thánh uy hoàng hoàng che lấp thời không, chém thẳng về phía tường thành Cửu Thiên Thập Địa.

"Cửu Thiên Thập Địa, đồ sát Tiên Vương của Tiên Vực ta, tất cả đều phạm tội chết, cả Cửu Thiên Thập Địa này đều phải chôn cùng!" Tuy nhiên sau khi đạo âm của Kình Thiên Đạo Tổ truyền ra, hết thảy đều đột nhiên im bặt.

Một bàn tay lớn cách một khoảng cách vô tận trực tiếp vỗ về phía Kình Thiên Đạo Tổ.

Vị Tiên Vương cự đầu cấp bậc cấm kỵ kia không kịp phản ứng

đã bị vỗ chết, tro bay yên diệt, ngay cả một chút cặn bã cũng không để lại.

Lúc này Thông Thiên đang mân mê cái gọi là Đế binh.

Loại Đế binh này còn không bằng hạ phẩm Tiên Thiên linh bảo ở Hồng Hoang.

"Quả nhiên, trong chư thiên vạn giới, không có thế giới nào giàu có như Hồng Hoang.

Hạ phẩm Tiên Thiên ở Hồng Hoang có thể thấy khắp nơi, khước có thể sánh ngang với Cực Đạo Đế binh ở nơi này." Tùy tay bóp nát Đế binh, Thông Thiên đứng dậy.

Lúc này trong Tiên Vực, sau khi một vị Cấm kỵ Tiên Vương vẫn lạc, những cường giả trong Tiên Vực cuối cùng cũng tỉnh ngộ.

"Cường giả Đế giai vốn không nên can dự vào sự tranh đấu giữa hai vực, hôm nay bản đế ra tay, tất nhiên sẽ trấn sát ngươi." Một tôn cường giả cảnh giới Tiên Đế xuất thế, khí phách cường đại chấn nhiếp hoàn vũ.

Trong Tiên Vực, Thái Cổ Thập Hung, Thái Cổ Di Tộc đều đồng loạt ra tay.

Cảnh giới Tiên Đế mới là cường giả thực thụ, ở Tiên Vực cũng không dễ thấy.

Mỗi một vị đều có địa vị tôn sùng, không dễ dàng xuất thế.

Sự tồn tại như vậy mới sở hữu tư chất "phá cục".

Nhưng trong mắt Thông Thiên, những tồn tại này chỉ như kiến hôi.

Tôn Tiên Đế kia tay cầm Cực Đạo Đế binh sát ra từ Tiên Vực.

Tiên Đế lật tay một cái, ức vạn thời không hóa thành huyết vực,

quang vụ ngập trời trấn sát chư thiên.

Sát cơ vừa động, vô số sinh linh chiêm ngưỡng.

Sát cơ của Tiên Đế vạn cổ khó gặp, huống chi là hai vị Tiên Đế động thủ.

Thông Thiên trong lòng cười lạnh liên tục.

Thần thông huyết vực này hoàn toàn không đáng nhìn, năm đó Minh Hà lão tổ tùy ý phất tay chính là tám trăm vạn ức huyết hải.

So sánh ra thì đây chỉ là một cái ao nhỏ mà thôi.

Dù Thông Thiên không dùng Hồng Mông đạo thân, chỉ là một hư ảnh trong thế giới huyền huyễn này, thì tu vi nhãn giới cũng không thể đo lường được.

Chỉ thấy Thông Thiên tùy tay vỗ một chưởng tới.

Trong khoảnh khắc, Cực Đạo Đế binh trực tiếp bị đánh nát, lãnh địa huyết thần trực tiếp hóa thành tro bụi, bị Thông Thiên xóa sạch không còn gì.

Oanh long!!!

Tôn Tiên Đế kia đại kinh thất sắc, khi thấy Đế binh bị đánh nát, tâm thần kinh hãi đến cực điểm.

"Chẳng lẽ là Cực Đạo Tiên Đế!" Vị Tiên Đế này không nói hai lời, trực tiếp xoay người chạy về phía Tiên Vực.

Người trước mắt này thực sự quá đáng sợ, cường đại đến mức không thể tin nổi.

Ít nhất y chưa từng thấy ai có thể trực tiếp đón đỡ một kích của Cực Đạo Đế binh.

"Trang bức xong rồi muốn chạy?" Thông Thiên tế xuất những

mảnh vỡ Đế binh, trực tiếp diễn hóa ra một kiếm "Tiệt Thiên" chém về phía vị Tiên Đế kia.

Khoảnh khắc sau, vô số sinh linh nhìn thấy một màn đáng sợ.

Mảnh vỡ Đế binh rạch phá thời không, sinh sinh trấn sát vị Tiên Đế kia, sau đó phong mang đó rơi thẳng vào Tiên Vực.

Tiên Vực to lớn trực tiếp bị chém làm hai nửa.

Tiên Vực bàng đại bị Thông Thiên tùy tay phá diệt.

Lúc này trong Cửu Thiên Thập Địa, Liễu Thần tỉnh lại, nhìn thấy màn này, trong mắt thấu lộ vẻ không thể tin nổi.

Tiên Vực từ trước đến nay đều bá đạo vô cùng, vậy mà trước mặt thanh niên thần bí này lại không có chút dư địa phản kháng nào.

"Tiên tôn!" Liễu Thần thần sắc kích động không thôi, nhìn Thông Thiên có chút luống cuống.

Thông Thiên hơi gật đầu: "Tư chất cực kỳ bất phàm, sau này tất có một phen đại tác vi.

Chương 167

Bần đạo dùng linh mạch của cả Tiên Vực đúc thành một thanh pháp kiếm, miễn cưỡng có thể lọt vào mắt, tặng cho ngươi phòng thân." Trong tay Thông Thiên xuất hiện một thanh pháp bảo, thanh kiếm này do Thông Thiên tùy ý luyện chế, ở Hồng Hoang đại khái đạt đến tầng thứ thượng phẩm Tiên Thiên linh bảo, so với cái gọi là Cực Đạo Đế binh thì mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.

Liễu Thần nhìn thanh bảo kiếm Thông Thiên đưa tới, trong mắt thấu lộ vẻ không thể tin nổi.

Pháp bảo như vậy chưa từng thấy qua, khí tức thấu ra cường hoành vô cùng.

"Tiên tôn, pháp bảo trân quý vô cùng, ta nhận lấy thấy thẹn." Liễu Thần tự nhiên không dám khinh dịch tiếp lấy.

Thông Thiên khẽ mỉm cười: "Giữa ta và ngươi có mấy phần cơ duyên, sau này tự có cơ hội gặp lại.

Pháp bảo chỉ là một món đồ chơi mà thôi, không lên được đại diện, sau này nhãn quang của ngươi đủ cao sẽ tự nhiên nhìn rõ." Thông Thiên cũng không muốn lưu lại lâu ở nơi này.

Chỗ ngộ đạo này chỉ là một hình bóng ngộ đạo của Cửu Thiên Thập Địa mà thôi.

"Tiên tôn đại ân, Liễu Thần vô dĩ vi báo!

Liễu Thần nguyện bái nhập môn hạ Tiên tôn, làm đệ tử của Tiên tôn." Liễu Thần lập tức muốn quỳ lạy.

Thông Thiên dùng pháp lực ngăn Liễu Thần lại: "Nếu muốn trở thành đệ tử của bần đạo, với tu vi và cảnh giới hiện nay là vạn vạn

không đủ.

Giữa chúng ta không cần lấy sư đồ xưng hô, nếu ngươi có thể thấy được chân thân của ta, bần đạo tất nhiên sẽ thành toàn đoạn nhân quả này." Thông Thiên cũng không biết Liễu Thần rốt cuộc có thể tu hành đến mức độ nào, truyền xuống Hồng Mông đại đạo chỉ là một hạt giống, hết thảy đều phải xem lĩnh ngộ của nàng.

Trong đại đạo có truyền thừa của Tiệt giáo, nếu có thể tu hành đến tầng thứ đủ cao tự nhiên có thể nhìn thấu bản nguyên trong đó.

Thông Thiên nói xong, bước ra một bước về phía hư không, hết thảy xung quanh như những mảnh vỡ điêu linh.

Chỉ để lại một mình Liễu Thần đứng tại chỗ, Thông Thiên đi không để lại dấu vết, thần bí vô cùng.

Liễu Thần lúc này cảm nhận được từ trong pháp bảo cầm tay một luồng linh khí chưa từng có uẩn hàm trong đó.

"Rốt cuộc là thần thánh phương nào, có một ngày ta nhất định sẽ đuổi kịp bước chân của ngài, để xem thế giới nơi ngài ở là một khung cảnh như thế nào." ...

Luân hồi trăm kiếp.

Đạo tâm Thông Thiên ổn cố, trong quá trình luân hồi không ngừng, hắn có những thể ngộ tu đạo cực lớn.

Cuối cùng cũng đến kiếp cuối cùng.

Trải nghiệm lần cuối của luân hồi trăm kiếp.

Khi Thông Thiên mở mắt ra, hắn phát hiện mình biến thành một cái cây.

Nếu Thông Thiên không đoán sai, một cái cây này e rằng chính là truyền thuyết về Đại Đạo.

Đại Đạo vô hình, một cái cây đại diện cho Đại Đạo, là Đại Đạo tồn tại trong mắt vô số sinh linh chư thiên vạn giới.

Thế nào là Đại Đạo?

Siêu thoát trên Thiên Đạo, định nghĩa quy tắc trật tự và bản nguyên.

Vạn vật khởi đầu, Đại Đạo thủy chung.

Ý niệm Đại Đạo vô hạn lớn, nhưng Đại Đạo cũng không có bất kỳ ý niệm nào tồn tại.

Bởi vì hết thảy của Đại Đạo đều vận hành trong một trạng thái cực kỳ đặc thù.

Đại Đạo quy khư, ẩn dật ngoài chư thiên, không chịu ảnh hưởng của ngoại vật.

Thông Thiên bắt đầu suy tư về ý nghĩa thực sự của sự tồn tại của Đại Đạo.

Đại Đạo bao quát hết thảy chư thiên, chẳng lẽ sự tồn tại của nó không có ý nghĩa thực sự sao?

Khi Thông Thiên rơi vào suy tư sâu sắc, bỗng nhiên hắn nghĩ đến một vấn đề.

Hiện nay Bàn Cổ đại thần hóa thân thành vũ trụ Hồng Hoang, phương thức tồn tại của ngài rốt cuộc là như thế nào.

Từ góc độ của Thông Thiên, Bàn Cổ đại thần chưa thực sự vẫn lạc, mà tồn tại trong Hồng Hoang bằng một phương thức cực kỳ đặc thù.

Hoặc giả cũng giống như Đại Đạo.

Năm đó sau khi Bàn Cổ đại thần khai tịch Hồng Hoang, hết thảy trong Hồng Hoang đều do Đại Đạo quản thúc.

Hoặc giả giữa Bàn Cổ đại thần và chí cao Đại Đạo có một mối liên hệ tất yếu nào đó.

Đại Đạo năm mươi, Thiên Đạo bốn mươi chín, sau khi Hồng Hoang Thiên Đạo đản sinh, Đại Đạo bắt đầu thoái ẩn khỏi Hồng Hoang, hiện nay kẻ thực sự chủ tể quy tắc trật tự bản nguyên trong Hồng Hoang chính là Hồng Hoang Thiên Đạo.

Thông Thiên rơi vào một trạng thái cực kỳ huyền diệu, phảng phất như là Đại Đạo duy nhất của chư thiên vạn giới.

Phương thức suy nghĩ của Đại Đạo cực kỳ đặc thù, thậm chí muốn động dụng một ý niệm cũng cần thời gian cực kỳ mạn trường.

Thông Thiên quan sát vạn vật, từ góc nhìn của Đại Đạo, hắn đã thấy được vấn đề.

Đại Đạo vô vi, hoặc giả Bàn Cổ đại thần cũng giống như Đại Đạo, đã hóa thành một loại trật tự nào đó trong Hồng Hoang.

Thậm chí có thể nói Bàn Cổ đại thần tồn tại thuộc về Hồng Hoang Đại Đạo.

Bàn Cổ đại thần là Hồng Hoang Đại Đạo, e rằng đó là cách giải thích tốt nhất.

Nếu có một ngày Thông Thiên có thể tìm thấy đáp án, e rằng Bàn Cổ đại thần cũng có thể trở về từ kỷ nguyên hằng cổ.

Chờ đến ngày Bàn Cổ đại thần quy lai, đó sẽ là một khung cảnh như thế nào?

Trong mơ hồ, Thông Thiên thậm chí còn có một tia mong đợi khung cảnh đó xảy ra.

Thông Thiên rơi vào trạng thái ngộ đạo cực hạn.

Dưới trạng thái Đại Đạo, tốc độ thời gian được nâng lên cực hạn,

vô hạn thời không của chư thiên vạn giới trong một cái chớp mắt toàn bộ bị hủy diệt, sau đó trong khoảnh khắc tiếp theo lại bắt đầu đúc kết bản nguyên mới, diễn sinh ra thế giới mới, cứ như vậy giao thế vãng phục.

Thông Thiên suy ngẫm ý nghĩa thực sự của sự tồn tại của Đại Đạo, bỗng nhiên nghe thấy vô số tiếng nộ hống chấn thiên.

Nhìn về phía tận cùng thời không, có vô số tồn tại cường đại đang hướng về chí cao Đại Đạo công phạt.

Những tồn tại đó cực kỳ cường đại, thậm chí có cả sự tồn tại của Hỗn Độn Ma Thần.

Những sinh linh đó tay cầm chí bảo huy hoàng chí cực, mang theo vẻ thương tang và thiết huyết vô tận, công phạt chí cao Đại Đạo.

Phảng phất như Đại Đạo là một cái xiềng xích, vây khốn những sinh linh đó trong một giới hạn nào đó.

Những sinh linh đó muốn đánh vỡ Đại Đạo để thoát khỏi thế giới xiềng xích này.

Đại Đạo chí thượng, bất dung tiết độc.

Từng đạo Đại Đạo thần kiếp rơi xuống, hủy diệt những sinh linh đó.

Trên con đường đó thi cốt luy luy, vô tận sinh linh đã vẫn lạc.

Tuy nhiên trong trường hà thời gian mạn trường, vẫn có vô số sinh linh giáng lâm, nghĩa vô phản cố bước lên con đường đó, rồi vẫn lạc dưới Đại Đạo trong sự huy hoàng tột độ.

Những sinh linh có thể bước tới gần Đại Đạo càng ít chi hựu ít.

Chương 168

Vạn cổ thiên kiêu, tuyệt thế cường giả, đế vương ngạo thị cổ kim!

Tất cả đều chỉ là bia đỡ đạn mà thôi.

"Trên cả Đại Đạo rốt cuộc là gì." Thông Thiên lầm bầm tự ngữ, dường như từ trong sự trầm tịch tỉnh lại.

Đến khi Thông Thiên tỉnh lại thì đã ở trong Hồng Hoang.

Luân Hồi đạo quả cũng vào lúc này tiêu hao hoàn tất.

Trăm kiếp luân hồi đã mang lại cho Thông Thiên những lĩnh ngộ đạo pháp cực kỳ thâm thúy.

Lúc này Thông Thiên lại có một loại cảm giác mất mát bâng khuâng.

Bởi vì sau khi hóa thân thành Đại Đạo, một ý niệm cũng cần vô số thời gian.

Vậy ý nghĩa cuối cùng của tu đạo là để trở nên lãnh mạc vô tình như Đại Đạo sao?

Nếu như vậy, Đại Đạo như vậy lại có ý nghĩa gì?

"Đại Đạo vô vi, hóa ra là ý nghĩa như vậy." Những tồn tại bị chôn vùi trên tiên lộ kia, thậm chí là những sinh linh cấp bậc đỉnh phong Hỗn Độn Ma Thần, rốt cuộc họ đã thấy được gì khi bước lên Đại Đạo?

Hồng Hoang tuy là trung ương thế giới của chư thiên vạn giới, nhưng khước không phải là thế giới mạnh nhất.

Tất cả những thông tin chưa biết đang chờ Thông Thiên đi khám

phá.

"Nếu bây giờ đi truy tìm bí mật bên ngoài Đại Đạo, e rằng có chút hảo cao vụ viễn.

Việc có thể làm hiện nay là nâng cao tu vi, tu luyện đến cảnh giới có thể sánh ngang với Đại Đạo, lúc đó hết thảy đều có thể sáng tỏ." Thông Thiên thong thả mở mắt.

Bấm ngón tay tính toán, trong vận mệnh của Thông Thiên đã xuất hiện thêm một tia nhân quả, một tia nhân quả vì Liễu Thần.

"Xem ra trăm kiếp luân hồi tuy là mộng cảnh, nhưng những sinh linh đó cũng chân thực tồn tại." Những thể ngộ đạo pháp đó như được đục đẽo khắc sâu vào tâm thần.

Thông Thiên hấp thụ toàn bộ lĩnh ngộ từ Luân Hồi đạo quả.

Hiện nay tu vi của Thông Thiên đã đạt tới Đệ ngũ kiếp Hỗn Nguyên Vô Tận Kim Tiên.

Tuy chỉ tăng thêm một kiếp tu vi, nhưng đã khiến nhãn giới của Thông Thiên mở rộng vô hạn, tâm thần lắng đọng.

Thông Thiên với tư cách là Hỗn Độn Ma Thần tuy không trải qua những niên đại hỗn loạn kia, nhưng trải nghiệm trăm kiếp luân hồi đã khiến hắn cảm ngộ vượt xa cả những Tiên đạo Ma thần như Hồng Quân.

"Lần này quả nhiên thụ ích lương đa." Thông Thiên đứng dậy từ bồ đoàn.

Hiện nay trong Tiệt giáo, môn đồ đông đảo, ai nấy đều như rồng.

Thiên Đạo thoái ẩn ngoài Tam giới, trong Thiên Đạo Lục Thánh, ngoại trừ Nữ Oa ra, tất cả đều đang truyền đạo rộng rãi ở Hồng Hoang.

Xiển giáo hiện nay gắn liền với khí vận Thiên đình, Nguyên Thủy Thiên Tôn hiện giữ tôn vị tại Thiên đình, địa vị ngang hàng với Hạo Thiên.

Cho nên tuy Xiển giáo đã xuống dốc, nhưng sau Phong Thần, một số đệ tử Xiển giáo thoát khỏi Phong Thần bảng vẫn còn không ít kẻ dưới môn hạ Ngọc Hư.

Đệ tử Xiển giáo hiện nay thay đổi môn đình, toàn bộ trở thành người của Thiên đình.

Nguyên Thủy độn vào hư không, du lịch Hỗn Độn tìm cầu tạo hóa.

Liên tiếp gặp trắc trở khiến Nguyên Thủy tự giác bắt đầu tìm kiếm con đường tăng trưởng tu vi.

Trong Hồng Hoang, nếu chưa chứng đạo Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên thì đều không dám tự xưng là Thánh nhân.

Sau Phong Thần đại kiếp, Lão Tử mất đi tạo hóa Nhân tộc, nhưng Lão Tử dù sao cũng là Thái Thanh Thiên Tôn, nội hàm phi phàm.

Dù mất đi thánh vị Thánh sư Nhân tộc nhưng cũng phấn phát đồ cường, bắt đầu nỗ lực tu hành.

Đệ tử dưới môn là Huyền Đô thì truyền bá Vô Vi đại đạo trong Hồng Hoang.

Tây Phương nhị thánh từ sau Phong Thần đại kiếp, thiên địa tái lập, hiện nay Tiệt giáo độc lập ngoài Tam giới, Xiển giáo lụn bại, Nhân giáo gần như bị diệt, Tây Phương nhị thánh biết đây là thời điểm tốt nhất để nhập chủ Đông phương.

Tây Phương nhị thánh bắt đầu chuẩn bị sự việc Tây du.

Sau Phong Thần, dưới sự sắp xếp của Hạo Thiên, không ít Kim Tiên Xiển giáo được phong làm Phật đà.

Lão Tử lúc này cũng không ngồi yên được nữa.

Hiện nay căn cơ Nhân giáo không ổn định, nếu Lão Tử không nhập thế tranh đoạt tạo hóa thì e rằng sẽ triệt để trở thành vai phụ.

Tây Phương giáo liên tục phái đệ tử tiến vào Đông phương truyền đạo.

Một ngày nọ, thiện thi của Lão Tử hóa thành Lý Nhĩ, mang theo đệ tử Bát Bảo Long Vương tiến vào Hồng Hoang, bắt đầu con đường Tây hành.

Bát Bảo Long Vương bản thể là Long tộc khước có tiên thiên tạo hóa tại thân.

Lý Nhĩ thấy tạo hóa của y bất phàm nên thu nhận vào dưới trướng.

Theo quy trình bình thường, người đi theo Lý Nhĩ Tây hành hẳn phải là đại đệ tử Tiệt giáo Đa Bảo đạo nhân, nhưng nay khước biến thành Bát Bảo Long Vương.

Thiện thi của Lão Tử xuất động, tử khí hạo đãng giữa thiên địa.

Thủ tướng Hàm Cốc Quan là Mật Hỉ cũng có đạo hạnh tại thân, thấy hư không xuất hiện dị tượng như vậy liền biết có Thánh nhân sắp giáng lâm Hàm Cốc Quan, bèn chờ đợi bên ngoài.

Quả nhiên không lâu sau, có một lão giả cưỡi thanh ngưu muốn nhập quan.

Mật Hỉ trong lòng đại hỉ, vội vàng tiến lên khấu bái: "Chúng thần cung nghênh Thánh nhân." "Thánh nhân?" Lý Nhĩ đạm nhiên cười nói: "Bần đạo chỉ đi ngang qua đây, không phải Thánh nhân." "Các hạ nếu không phải Thánh nhân, sao có thể dẫn phát thiên địa dị tượng!" Mật Hỉ tất nhiên không tin, tiếp tục hỏi: "Thánh nhân có thể để lại danh tính không?" Lý Nhĩ hơi gật đầu: "Đạo hiệu của bần đạo vô pháp vô

lượng, trong thế giới vô cùng đều có hình chiếu của bần đạo, danh hiệu cụ thể bần đạo đã không nhớ rõ.

Đời này lấy họ Lý, tự Bá Dương." "Mật Hỉ bái kiến Thánh nhân." Mật Hỉ nghe Lý Nhĩ nói xong lập tức quỳ phục xuống đất, cung thân khấu bái.

Lý Nhĩ nhìn Mật Hỉ, trong lòng khá hài lòng: "Bần đạo thấy ngươi tâm tư thông tuệ, có thể bái nhập môn hạ bần đạo." Sau khi truyền xuống hai quyển Đạo kinh, Lý Nhĩ tiếp tục Tây hành cùng Bát Bảo Long Vương, bắt đầu truyền đạo.

Sau khi đến Thiên Trúc ở phương Tây, Lý Nhĩ bắt đầu thực hành đạo giáo hóa tại đó.

Thiên Trúc có mối liên hệ sâu sắc với Tây Phương giáo, cũng có thể coi là con đường tất yếu từ Tây Phương giáo đi tới Đông phương.

Lý Nhĩ dùng Kim Cương Trác hóa Hồ, cho nên Kim Cương Trác trở thành hóa Hồ thần khí.

Bát Bảo Long Vương sau khi đến Thiên Trúc, dưới sự chỉ dẫn của Lý Nhĩ đã chuyển thế tại đó, trực tiếp sáng lập Phật giáo.

Bát Bảo Long Vương tự nhiên nghe theo Lý Nhĩ, sau khi chuyển thế ở Thiên Trúc hóa thân thành Thích Ca Mâu Ni.

Phật pháp bắt đầu truyền bá ở Thiên Trúc, sau một thời gian tích lũy, Thích Ca Mâu Ni sáng lập Tiểu Thừa Phật giáo.

Thích Ca Mâu Ni cũng nhờ đó mà đắc đạo, hóa thành Như Lai Phật Tổ.

Tây Phương giáo là kẻ khống chế khí vận phương Tây, sau khi Như Lai Phật Tổ xuất thế đã được Thiên Đạo thừa nhận.

Tiểu Thừa Phật giáo nhanh chóng phân chia mất đại bán khí vận

của Tây Phương giáo.

Tây Phương nhị thánh nhìn thấy thế đại hưng khước bị Thánh nhân tính kế mất đi đại bán khí vận.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tự nhiên cũng không ngồi chờ chết.

Chương 169

Hai người đối với thủ đoạn của Lão Tử tự nhiên bội phục không thôi, chỉ dùng một thiện thi đã phân tán mất đại bán khí vận của Tây Phương giáo.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề thương lượng một phen, cảm thấy Như Lai Phật Tổ tuy do Bát Bảo Long Vương hóa thành nhưng thủy chung vẫn trấn áp khí vận phương Tây.

Hai người bèn thành lập Đại Thừa Phật giáo, thậm chí để khí vận Tây Phương giáo thoát ly khỏi Thiên đình, thuận tiện mang đi không ít sinh linh từ Thiên đình.

Từ Phong Thần bảng, những người được phong thần như Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Phổ Hiền chân nhân, Từ Hàng đạo nhân, Nhiên Đăng đạo nhân đều bị đưa vào Đại Thừa Phật giáo.

Sau một hồi bác dịch, Tiểu Thừa Phật giáo chiếm thượng phong.

Nhưng dù sao cũng là trên địa bàn phương Tây, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đạo nhân trực tiếp chân thân giá lâm Tiểu Thừa Phật giáo.

Hai đại Thánh nhân giá lâm, bắt đầu thương lượng với Như Lai về việc dung hợp Đại Thừa Phật giáo và Tiểu Thừa Phật giáo.

Sau khi hai giáo dung hợp, hai đại Thánh nhân lui về tuyến hai, Phật tổ của hai giáo vẫn là Như Lai.

Đối với Như Lai, đây là tạo hóa thiên đại.

Cho nên Như Lai không từ chối, việc sáp nhập Đại Thừa và Tiểu Thừa là thiên mệnh sở quy.

Trong Hồng Hoang, hai đại giáo phái chính thức hợp nhất, Phật giáo từ đó khí vận đại tăng!

Như Lai sau khi chấp chưởng Phật giáo đã phong Nhiên Đăng đạo nhân năm xưa làm Cổ Phật.

Văn Thù Bồ Tát, Phổ Hiền Bồ Tát, Quan Âm đại thánh là Tôn giả.

Tiếp Dẫn đạo nhân là A Di Đà Phật, chính là Đại giáo chủ tôn sùng nhất của Phật môn.

Đệ tử Phật môn sau này tu hành Phật pháp đều phải tụng niệm A Di Đà Phật.

Chuẩn Đề đạo nhân thì được phong làm Phật Mẫu, là Nhị giáo chủ trong Phật giáo.

Hai người sau khi nhận được khí vận thì tu vi đại trướng.

Tây Phương giáo chuyển hóa thành Phật giáo, hai người cũng dứt bỏ được không ít nhân quả.

Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân trực tiếp khai tịch ra Vạn Phật Thiên trên tầng trời thứ ba mươi ba.

Tuy không thể sánh với tầng trời thứ ba mươi lăm nhưng cũng có thể ngang hàng với tầng trời thứ ba mươi tư của Nữ Oa.

Việc Lão Tử hóa Hồ cũng vào lúc này bắt đầu tuyên cáo thất bại.

Lần này Lão Tử tính kế rất nhiều, sắp xếp Bát Bảo Thiên Long vào Tiểu Thừa Phật giáo, khước vô ý lại thành nhân quả của Tây Phương giáo.

Có một điều là Tây Phương giáo không còn thuần túy là sinh linh phương Tây nữa.

Hiện nay dụ dỗ được vài đệ tử Xiển giáo từ Thiên đình, Như Lai cũng là sinh linh Đông phương.

Phật môn có thể danh chính ngôn thuận nhiễm chỉ tạo hóa Đông phương.

Trong Bồng Lai tiên đảo, các đệ tử đang thì thầm bàn tán.

"Lão Tử Thánh nhân thật nực cười, lần này hao phí không ít công sức khước lại nhận lấy kết cục như vậy." "Hiện nay có thể thấy Lão Tử tổn thất thảm trọng, dù Lão Tử có tu vi kinh người nhưng nhãn giới khước không cao." "Nếu không phải Lão Tử đảo hành nghịch thi, Tây Phương nhị nhân làm sao có thể xuân phong đắc ý như ngày hôm nay." Các đệ tử nghị luận phân vân, lúc này đạo âm của Thông Thiên vang lên: "Quỳ Ngưu, tốc tới Bích Du cung." Nghe Thông Thiên truyền âm, một con trâu đen trực tiếp đạp phá thiên khung bay về phía Bích Du cung.

Quỳ Ngưu chính là tọa kỵ của Thông Thiên.

Quỳ Ngưu đứng trước cửa Bích Du cung chờ đợi.

Lúc này Thông Thiên đạm nhiên bước ra: "Quỳ Ngưu, ngươi đi theo bên cạnh bần đạo đã bao nhiêu năm rồi?" Nghe Thông Thiên hỏi, Quỳ Ngưu miệng thốt tiếng người: "Quỳ Ngưu lỗ độn, không biết năm tháng, đi theo bên cạnh lão gia không biết đã bao nhiêu năm." "Ha ha ha!" Thông Thiên gật đầu: "Tu chân vô giáp tý, tâm tính ngươi thuần hậu, hẳn nên có một phen tác vi, từ nay về sau hãy xuống núi đi." Nghe lời này, Quỳ Ngưu lão lệ tung hoành, lập tức quỳ phục xuống đất: "Quỳ Ngưu có chỗ nào làm không đúng, lão gia đánh chết ta cũng được, xin đừng đuổi ta xuống núi!" Quỳ Ngưu bộc lộ tính tình, ánh mắt bi ai.

Thông Thiên khẽ mỉm cười: "Đi theo bên cạnh bần đạo nhiều năm, không có công lao cũng có khổ lao, bần đạo tự nhiên không trục xuất ngươi khỏi sư môn." Nghe vậy Quỳ Ngưu mới yên tâm.

"Hiện nay Tây Phương nhị thánh thủ đoạn rất nhiều, vọng đồ đem Phật pháp đó truyền sang Đông phương.

Sau khi xuống núi hãy tìm một động phủ trong Hồng Hoang, tự có

huyền cơ chỉ dẫn để ngăn cản Phật pháp Đông truyền." Thông Thiên lật tay một cái, Quỳ Ngưu trực tiếp hóa hình thành một đại hán khôi ngô.

"Sau này gọi là Ngưu Ma Vương, tu hành Thượng Thanh đại đạo, ra ngoài tuyệt đối không được làm nhục danh tiếng Bích Du cung ta." Ngưu Ma Vương đại hỉ, hướng về Thông Thiên dập đầu ba lạy chín lần: "Lão ngưu đa tạ lão gia điểm hóa!" Thông Thiên hài lòng gật đầu, sau đó lại nói: "Vẫn còn một thắt nút túc mệnh nhân duyên trên thân, theo bần đạo tới Huyết Hải một chuyến." Nghe thấy có túc mệnh nhân duyên, trên mặt Ngưu Ma Vương thấu lộ mấy phần kinh hỉ.

Chỉ thấy Thông Thiên thi triển độn quang, trong chớp mắt đã tới Huyết Hải.

Cửu U tuy độc lập thành một giới nhưng với tu vi của Thông Thiên, muốn tiến vào đó dễ như trở bàn tay.

Thông Thiên không che giấu khí tức, Minh Hà lão tổ sớm đã cảm ứng được hắn, lúc này đang cung kính chờ đợi trong Huyết Thần cung.

"Thông Thiên đạo tôn giá lâm, bần đạo thất lễ tiễn nghênh!

Mời đạo tôn vào trong." Minh Hà lão tổ hướng về Thông Thiên cung thân bái kiến.

Thông Thiên hơi gật đầu: "Chúng ta bất luận đạo hạnh, bất luận xử cảnh, bình bối tương giao là được, đạo hữu mời." "Đã như vậy, bần đạo đường đột rồi!" Minh Hà lão tổ cũng là người khoát đạt, vội vàng dẫn đường phía trước.

Thông Thiên gật đầu nói: "Lần này bần đạo tới đây thực sự có việc cần đạo hữu giúp đỡ." Nghe vậy Minh Hà lão tổ cười nói: "Chỉ cần đạo hữu yêu cầu, bất cứ thứ gì trong Huyết Thần cung đạo hữu

đều có thể lấy dùng." Thông Thiên trực tiếp nói: "Đệ tử Ngưu Ma Vương của bần đạo có một đoạn nhân duyên ứng tại A Tu La nhất tộc.

Nghe nói dưới trướng đạo hữu có mười nàng công chúa A Tu La, hôm nay bần đạo cùng đạo hữu kết thông gia." Minh Hà lão tổ theo bản năng nhìn về phía Quỳ Ngưu, tuy chỉ là một Đại La Kim Tiên nhỏ nhoi khước lại mang khí khái anh vũ bất phàm, nội hàm vô cùng tốt.

Huống hồ Thông Thiên đích thân làm mối, Minh Hà lão tổ tự nhiên không dám từ chối.

"Thông Thiên đạo hữu chờ một chút!" Nói xong Minh Hà lão tổ đích thân gọi mười nàng công chúa ra.

Mười nàng công chúa mỹ diễm vô cùng, mỗi người một vẻ.

Những sinh linh tộc A Tu La này tuy đẹp nhưng khước không lọt được vào mắt Thông Thiên.

Trong mắt Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, những thứ này đều là hồng phấn khô lâu, không có nửa điểm hấp dẫn.

Nếu nói ai khiến Thông Thiên không quên được, ngoại trừ nữ thi thần bí kia ra thực sự không có ai khác có thể khiến hắn thưởng thức.

"Ngưu Ma Vương, trong mười nàng công chúa này ngươi có thể chọn một người, hôm nay bần đạo làm bảo môi cho ngươi." Ngưu Ma Vương đại hỉ, nhìn về phía các công chúa A Tu La.

Mỗi người đều yêu diễm vô cùng, có tư sắc riêng.

Trong Lục giới, ngoại trừ những tiên thiên thần thai linh cao cao tại thượng thì mỹ nữ tộc A Tu La có nhan trị đệ nhất.

Ngưu Ma Vương nhìn qua mười nàng công chúa một lượt, cuối cùng dừng lại trên người nàng công chúa cuối cùng.

La Sát công chúa thấy Ngưu Ma Vương chỉ vào mình, không nhịn được đỏ mặt, lộ ra vẻ thẹn thùng.

Nhưng hôn nhân do Thánh nhân đích thân chỉ định, đối với La Sát công chúa mà nói là vinh diệu to lớn.

"Bái kiến Thông Thiên Thiên tôn!" La Sát công chúa bước ra, hướng về Thông Thiên doanh doanh bái kiến.

Khi ánh mắt nhìn về phía Ngưu Ma Vương, rõ ràng có vài phần tu khiếp.

Minh Hà lão tổ cũng gật đầu: "Thập công chúa bình thường ngoan ngoãn nhất, Ngưu Ma Vương thật tinh mắt!" Thông Thiên gật đầu: "Đã như vậy, hôm nay hoàn hôn tại Cửu U." Nói xong, Thông Thiên tùy tay ban xuống một chiếc Quạt Ba Tiêu cho Thập công chúa, ban tên cho nàng là Thiết Phiến tiên.

Sau đó lại ban cho Ngưu Ma Vương Hỗn Thiết Côn, cùng một kiện thượng phẩm Tiên Thiên linh bảo làm pháp bảo phòng thân.

Thiết Phiến tiên cùng Ngưu Ma Vương khấu tạ Thông Thiên, sau đó Thông Thiên trực tiếp độn ra khỏi Cửu U.

Thiết Phiến tiên và Ngưu Ma Vương là nhân duyên mệnh định, sau này sẽ tọa trấn trong núi Thúy Vân.

Chương 170

Phật pháp Đông truyền, núi Thúy Vân là con đường tất yếu.

Lão Tử ở ngoài quan đã hạ xuống tám trăm vạn dặm Kinh Cức lĩnh, khước vẫn không thể ngăn cản đệ tử Phật môn truyền đạo.

Ngưu Ma Vương trấn thủ núi Thúy Vân trực tiếp đem những kẻ đó đánh đuổi đi.

Thông Thiên trở về đảo Bồng Lai.

Tây du chỉ là sự đùa giỡn giữa các Thánh nhân.

Tranh giành đạo thống, tranh giành pháp đạo, thậm chí là tranh giành địa bàn.

Trong các đệ tử của Thông Thiên, Vô Đương Thánh Mẫu khi du lịch Hồng Hoang đã vô tình quen biết một thanh niên tên là Khổng Khâu.

Vô Đương Thánh Mẫu giảng giải một số đại đạo chí lý trong Thượng Thanh đại đạo cho Khổng Khâu nghe.

Khổng Khâu nghe xong cảm thấy có lý, bắt đầu khổ sở suy tư.

Cuối cùng Khổng Khâu bộc phát không thể thu hồi, trực tiếp sáng lập Nho giáo.

Nho giáo trong minh minh khước lại có mấy phần nhân quả với Tiệt giáo.

Hiện nay đại cục diện Hồng Hoang nhìn có vẻ đã triệt để ổn định.

Thực tế thì từ lúc Thiên đình sắc phong chư thiên ti thần đã gieo xuống họa đoan.

Khương Tử Nha lĩnh ý chỉ Thiên Đạo phong thần, chức vụ tại Địa

phủ nằm dưới chức vụ Thiên đình, đa phần do những tiên thần thượng vàng hạ cám đảm nhiệm khiến Hậu Thổ khá bất mãn.

Quan trọng nhất là Thiên đình bắt đầu chia cắt khí vận Cửu U, tương đương với việc bắt đầu thẩm thấu vào trong Cửu U.

Nhưng Thiên đình hành sự danh chính ngôn thuận, Cửu U cũng không tiện chế hành.

Thế là Hậu Thổ liền tạo ra động thái lớn trong Cửu U.

Hiện nay Luân Hồi Thánh nhân có ba vị: Địa Tạng Vương đạo Ngạ quỷ, Minh Hà lão tổ đạo Tu la, Nữ Oa đạo Thiên nhân.

Hậu Thổ sắc phong Phong Đô Đại Đế làm Đạo chủ đạo Địa ngục, sắc phong Lục Dục Thiên Ma làm Đạo chủ đạo Súc sinh.

Phong Đô Đại Đế là một Ma thần chuyển thế trong Tử Tiêu cung, chấp chưởng tứ phương quỷ mạch, ngũ hành đô thiên thần số, bản thân căn cước cực kỳ bất phàm.

Sau khi trấn áp đạo Địa ngục, tu vi Phong Đô Đại Đế trực tiếp đột phá Cửu trọng thiên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Còn Lục Dục Thiên Ma là Thiên địa Ma thần thực thụ, tuy trong hàng ngũ Thiên địa Ma thần địa vị không cao, nhưng sau khi khai tịch Lục Dục Trường Sinh Thiên và đạt được thánh vị đã trực tiếp tiến vào Lục trọng thiên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hiện nay Thiên Đạo viên mãn, Hồng Quân đang bế quan trong tầng trời thứ ba mươi sáu.

Sau này một khi Hồng Quân xuất thế, tu vi sẽ bước vào cảnh giới Đại Đạo thực sự, trở thành Hỗn Nguyên Đại Đạo Chí Tôn.

Hậu Thổ bắt đầu tính toán, vị Đạo chủ cuối cùng của Lục Đạo Luân Hồi rốt cuộc sẽ ứng nghiệm ở đâu.

Chỉ khi Lục Đạo Luân Hồi Thánh nhân viên mãn, Luân hồi đại đạo của Hậu Thổ mới triệt để bổ toàn.

Hậu Thổ bấm ngón tay tính toán, đạo cuối cùng chính là đạo Nhân.

Tất phải tìm một bậc nhân trung chi kiệt, bản thân phải gánh vác khí vận cực lớn.

Sau một hồi tính toán, Hậu Thổ phát hiện Giáo chủ Nho giáo Khổng Khâu hiện nay là phù hợp nhất với yêu cầu.

Hậu Thổ tính rằng Đạo chủ đạo Nhân cuối cùng hẳn phải xuất thân từ Nhân tộc.

Hiện nay trong Nhân tộc trăm nhà đua tiếng, nếu có thể lọt vào mắt Hậu Thổ thì chỉ có vài người, mà có thánh nhân chi tư lại càng ít chi hựu ít.

Hậu Thổ tâm thần khẽ động, tính ra Khổng Tử giáo chủ Nho giáo hẳn có thánh nhân chi tư.

Trong Bình Tâm điện, Hậu Thổ triệu hoán Lục Dục Thiên Ma và Phong Đô Đại Đế tới.

"Không biết Hậu Thổ nương nương triệu hoán chúng ta tới có chuyện gì?" Hậu Thổ thần sắc khẽ động, sau đó nói: "Hiện nay Thiên Đạo trong Hồng Hoang đã định, Thiên Đạo Lục Thánh trấn áp thiên khung Hồng Hoang, khi Hồng Quân xuất quan tất nhiên chứng đắc Đại Đạo.

Tuy nhiên Hồng Hoang Địa Đạo vẫn còn thiếu một đại Thánh nhân, bản cung tính được vị Địa Đạo Thánh nhân này đang ở trong Nhân tộc, các ngươi hãy tới Nhân tộc mang người này về." Lục Dục Thiên Ma có chút nghi hoặc hỏi: "Tư chất Nhân tộc không đặc biệt cao, Luân hồi thánh vị tôn quý vô cùng, sinh linh Nhân tộc e rằng không có tư cách đó." Phong Đô Đại Đế đứng bên cạnh cũng nói:

“Hiện nay Nữ Oa nương nương cũng là Đạo chủ đạo Thiên nhân, nếu để một kẻ Nhân tộc tọa trấn Luân hồi thánh vị e rằng sẽ làm mất mặt Nữ Oa nương nương.” Hậu Thổ lắc đầu nói: “Các ngươi cân nhắc cũng có lý, chỉ là hiện nay trong Hồng Hoang là thời đại Nhân tộc, hẳn phải có đạo lý nhân định thắng thiên.

Người này là giáo chủ Nho giáo, tư chất phi phàm.

Huống hồ đạo Nhân trong Lục Đạo Luân Hồi tất phải để Nhân tộc đảm nhiệm thì mới có thể phân chia khí vận Nhân tộc, việc này quan hệ trọng đại, các ngươi phải tận hết khả năng.” Nghe Hậu Thổ nói vậy, hai vị Luân Hồi Thánh nhân tâm lĩnh thần hội, sau đó thi triển thần thông độn ra ngoài Cửu U.

Khổng Khâu sáng lập Nho giáo, tự danh là Khổng Tử.

Lúc này ông đang ở trong học đường luận đạo cùng các đệ tử Nho giáo.

Vào lúc này, Khổng Khâu cảm nhận được một trận dao động hạo nhiên xuất hiện xung quanh.

Khi Khổng Khâu kịp phản ứng thì đã ở cách xa vạn dặm.

Phong Đô Đại Đế toàn thân quỷ khí, thấu lộ khí tức cuồng bạo.

Lục Dục Thiên Ma càng đáng sợ hơn, diện mạo cực kỳ dữ tợn.

“Khổng Khâu, bần đạo thấy tư chất ngươi phi phàm, muốn thu về dưới trướng, có thể được tạo hóa vô biên, hưởng thụ thiên địa thánh vị.” Phong Đô Đại Đế dáng vẻ cao cao tại thượng.

Khổng Khâu dù sao cũng chỉ là một phàm nhân, Phong Đô Đại Đế tự nhiên có chút coi thường.

Khổng Khâu khước tiếu tiếu nói: “Đạo tạo hóa nằm ở bản thân chứ không nằm ở ngoại lực, xin hai vị Tiên tôn lượng thứ, hiện nay

Nho giáo vẫn cần ta chỉ dẫn.” Nghe vậy sắc mặt Phong Đô Đại Đế biến đổi, một kẻ Nhân tộc nhỏ nhoi mà dám không nể mặt.

“Khổng Khâu, ngươi có biết đắc tội bần đạo sẽ có kết cục gì không.” Khí tức Phong Đô Đại Đế trương dương, mang theo cảm giác cực kỳ cường ngạnh.

Khổng Khâu sắc mặt biến đổi, cảm giác người trước mắt như một phương đại lục, thâm bất khả trắc.

Nhưng đúng lúc này, một đạo kim quang hiển hóa, chính là Vô Đương Thánh Mẫu.

“Phong Đô, bàn tay của Cửu U các ngươi duỗi ra hơi quá dài rồi đó, ngay cả đệ tử trong giáo ta mà cũng dám cưỡng hành trấn áp!” Vô Đương Thánh Mẫu lạnh lùng nhìn về phía Phong Đô.

“Giáo chủ Nho giáo?” Phong Đô Đại Đế trực tiếp mở miệng hỏi, ngôn ngữ mang theo khí khái bễ nghễ thiên hạ.

“Người trong Nho giáo ai nấy đều là giáo chủ, không có người chưởng giáo nhất định, đại đạo mà Nho giáo phụng hành nằm ở thiên địa nhân thần, đều do bản thân quyết định.” Khổng Khâu bất ti bất hàng nói.

Thấy một kẻ Nhân tộc nhỏ nhoi mà ngạo mạn như thế, chân mày Phong Đô Đại Đế hơi nhíu lại.

“Đại đảm!” Lục Dục Thiên Ma lạnh hừ một tiếng: “Tiểu tiểu Nhân tộc thấy Thánh nhân giáng lâm mà dám ngạo mạn như thế!” Vô Đương Thánh Mẫu đứng bên cạnh sắc mặt biến đổi, nàng nhìn ra tu vi hai người này e rằng không đơn giản, chỉ sợ kẻ đến không thiện.

“Thánh nhân giá lâm thì đã sao, vạn vật thiên địa từ kiến hôi đến thần linh chí cao vô thượng chẳng lẽ không phải đều dùng hơi thở để bồi dưỡng bản thân, nhất tâm niệm cảm ứng thiên địa sao?” Cảm xúc

của Khổng Khâu không có bất kỳ dao động nào: "Nếu hai vị tiền bối đến luận đạo, tại tửu quán tự nhiên sẽ hảo sinh chiêu đãi, nhưng hai vị cứ hùng hổ dọa người, thực không biết là vì cớ gì!" Sắc mặt Phong Đô Đại Đế hơi trầm xuống, Nhân tộc quả nhiên giỏi múa rìu qua mắt thợ.

Hắn cũng không nói nhảm nữa, trực tiếp vào vấn đề: "Khổng Khâu, ngươi có tạo hóa trên thân, hẳn nên có một phen tác vi, có nguyện bái nhập Lục Đạo Luân Hồi thành vì Luân Hồi Thánh nhân không." Nghe vậy, Vô Đương Thánh Mẫu đứng bên cạnh thần sắc biến đổi.

"Hai vị Thánh nhân, Khổng Khâu tuy là giáo chủ Nho giáo nhưng cũng là pháp mạch của Tiệt giáo ta truyền thừa, hôm nay muốn đưa Khổng Khâu vào luân hồi chẳng lẽ không phải hỏi ý kiến bản tọa sao!" Vô Đương Thánh Mẫu có ơn giáo hóa với Khổng Khâu, lúc này nàng lên tiếng, Khổng Khâu tự nhiên cực kỳ tôn sùng.

"Một đệ tử Tiệt giáo nhỏ nhoi, tu vi chưa tới Chuẩn Thánh mà cũng dám phóng tứ như vậy!" Lục Dục Thiên Ma toàn thân khí thế đại tác, khí thế cuồng bạo áp chế Vô Đương Thánh Mẫu.

Tu vi Lục Dục Thiên Ma vượt xa Vô Đương Thánh Mẫu, lúc này khí thế trấn áp khiến nàng lùi liên tiếp, thậm chí một ngụm nghịch huyết vọt ra khỏi miệng.

"Thánh nhân tự nhiên phải giảng đạo lý, hà tất phải hùng hổ dọa người như vậy." Khổng Khâu tâm thần đại chấn, không ngờ hai vị Thánh nhân này lại bá đạo như thế, vừa không hợp ý đã trấn áp Vô Đương Thánh Mẫu.

Chương 171

"Lời Thánh nhân nói đều là đại đạo, việc Thánh nhân làm đều là chí lý, dưới Thánh nhân đều là kiến hôi, Khổng Khâu ngươi có hiểu đạo lý đó không." Lục Dục Thiên Ma cười lạnh một tiếng: "Sau ngày hôm nay ngươi cũng có thể hóa thành Luân Hồi Thánh nhân, ngạo thị chư thiên như chúng ta, thọ cùng thiên địa, vạn vật tôn sùng, pháp lực vô biên." Dưới sự dụ hoặc như vậy, Lục Dục Thiên Ma nghĩ một kẻ Nhân tộc nhỏ nhoi làm sao có thể kháng cự, cuối cùng chẳng phải sẽ ngoan ngoãn bái nhập Cửu U sao.

Nhưng điều khiến hắn không ngờ là Khổng Khâu lại lắc đầu: "Nếu lời Thánh nhân nói đều là chí lý thì e rằng các ngươi không xứng được gọi là Thánh nhân.

Thánh nhân sở dĩ là Thánh nhân vì phải hiểu đạo lý thiên hạ, lấy thiên hạ làm kỷ nhiệm, đi trước vạn đạo, làm sáng tỏ thiên địa!" Nghe lời chỉ trích của Khổng Khâu, Lục Dục Thiên Ma và Phong Đô Đại Đế đều biến sắc.

Không ngờ một kẻ Nhân tộc nhỏ nhoi lại dám chỉ trích trực diện, chẳng phải là tát mạnh vào mặt hai người họ sao.

"Tiểu tiểu Khổng Khâu, tu vi không cao mà ngữ khí đảo cuồng vọng vô cùng, hôm nay bản tọa cho ngươi thấy thế nào gọi là Thánh nhân!" Lục Dục Thiên Ma vốn nghĩ chỉ cần lượng ra thân phận thì Khổng Khâu sẽ mô bái cung kính, không ngờ Khổng Khâu lại dầu muối không vào, dáng vẻ vô sở úy cụ khiến Lục Dục Thiên Ma cực kỳ khó chịu.

Nói xong, y phất tay một cái, trên thiên khung thiên lôi cuồn cuộn, ức vạn hà quang từ hư không quét tới, thiên khung dường như đang

dựng dục vô lượng kiếp nạn.

Vô Đương Thánh Mẫu và Khổng Khâu tâm thần đại chấn, cảm giác thiên uy hoàng hoàng bùng phát trên hư không như muốn xóa sạch cả hai.

Loại uy nghiêm này cực kỳ đáng sợ, đó là pháp lực do Thánh nhân thôi động.

Khổng Khâu làm sao chịu nổi uy nghiêm đáng sợ như thế, lúc này máu tươi trào ra, đôi mắt sung huyết, mắt thấy sắp chống đỡ không nổi.

Vô Đương Thánh Mẫu vì đạt đến tu vi Chuẩn Thánh nên càng được "chiếu cố" nhiều hơn.

Áp lực bàng bạc trấn áp khiến nàng gần như thất khiếu lưu huyết, thậm chí nguyên thần cũng bị tổn thương.

Tuy nhiên Khổng Khâu và Vô Đương Thánh Mẫu không hề có ý định khuất phục.

Ý chí của hai người cường hoành vô cùng, đặc biệt là Khổng Khâu, đôi mắt vẫn thanh tịnh đạm nhiên khước thấu lộ một vẻ quật cường thà làm ngọc nát chứ không làm ngói lành.

"Cuồng vọng, tiểu tiểu Nhân tộc dám phóng tứ như thế, cùng lắm thì mang hồn phách ngươi về Cửu U, đi qua Lục Đạo Luân Hồi một chuyến xem ngươi còn dám thế không!" Lục Dục Thiên Ma lúc này cũng thực sự nổi giận, không ngờ Khổng Khâu lại cứng đầu như vậy.

Nhìn dáng vẻ thanh cao đó, Lục Dục Thiên Ma định trực tiếp xóa sổ Khổng Khâu rồi mang hồn phách về Cửu U, như vậy cũng có thể giao phó nhiệm vụ.

Y lật tay một cái, trên thương khung thiên lôi cuồn cuộn, một đạo tử sắc thần lôi xuyên qua thiên vũ, bổ thẳng xuống đầu Khổng Khâu.

Đúng lúc này, một tôn đạo nhân oanh nhiên xuất hiện, trực tiếp chắn trước lôi kiếp.

Đạo nhân đôi mắt uẩn hàm thần quang nhạt nhạt, tay cầm một cây phất trần, chu thân huyền hóa cực kỳ quỷ dị.

"Các ngươi tuy là Thánh nhân khước ở đây khinh nhục vãn bối, đạo lý ở đâu?" Sau khi đạo nhân giáng lâm, tùy tay phất một cái, Khổng Khâu và Vô Đương Thánh Mẫu cảm thấy áp lực quanh thân nhẹ hẫng.

Vô Đương Thánh Mẫu đại hỉ: "Bái kiến Phó giáo chủ!" Khổng Khâu nghe vậy biết đây là Phó giáo chủ Tiệt giáo của Vô Đương Thánh Mẫu, cũng liền cung thân bái kiến.

Người này chính là Trấn Nguyên đại tiên, lúc này đã là đỉnh phong Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Thập nhị trọng thiên, tu vi pháp lực không thể đo lường.

Trấn Nguyên đại tiên gật đầu: "Đứng lên đi, trong Tiệt giáo không luận hư lễ." Nghe vậy Vô Đương Thánh Mẫu và Khổng Khâu đều gật đầu.

"Trấn Nguyên Tử!" Lục Dục Thiên Ma biến sắc, không ngờ Trấn Nguyên Tử lại hạ xuống từ tầng trời thứ ba mươi lăm để xuất hiện ở đây.

"Chính là bần đạo!" Trấn Nguyên đại tiên cười lạnh một tiếng: "Hôm nay các ngươi bò ra từ Cửu U chuyên môn bắt nạt đệ tử Tiệt giáo ta, đây là hành kính của Thánh nhân sao?" Lục Dục Thiên Ma nhíu mày, Trấn Nguyên đại tiên không dễ đối phó, để không phát sinh thêm rắc rối, y thu lại vẻ nộ dung trên mặt, nói với Trấn Nguyên Tử: "Nếu Trấn Nguyên Tử đạo hữu đã tới, bản tọa tự nhiên phải nể mặt, Vô Đương Thánh Mẫu có thể mang đi, chỉ có Khổng Khâu là người Hậu Thổ nương nương cần, xin đạo hữu thành toàn!" "Khổng Khâu

tuy không phải đệ tử Tiệt giáo nhưng được Vô Đương Thánh Mẫu truyền đạo, uyên nguyên với Tiệt giáo cực sâu, đoạn nhiên không thể để các ngươi mang đi." Trấn Nguyên Tử trả lời đanh thép, không cho hai vị Luân Hồi Thánh nhân cơ hội phản bác.

Lục Dục Thiên Ma và Phong Đô Đại Đế biến sắc.

"Trấn Nguyên Tử, đừng quá đáng!" Lục Dục Thiên Ma bước ra: "Chúng ta lĩnh chiếu lệnh của Hậu Thổ nương nương, hôm nay Khổng Khâu tất phải vào Luân hồi điện của Cửu U, một Khổng Khâu nhỏ nhoi chỉ là một kẻ Nhân tộc mà thôi, không cần thiết vì một kẻ Nhân tộc mà xé rách mặt!" "Hừ!" Trấn Nguyên Tử cười lạnh một tiếng: "Dù Khổng Khâu có là Nhân tộc hay bái nhập Tiệt giáo hay không, hôm nay các ngươi cũng không cách nào mang đi!

Đệ tử Tiệt giáo không bao giờ cưỡng ép người khác, nhưng cũng không để mặc kẻ khác nhào nặn!" Khổng Khâu lúc này cảm động khôn xiết, không ngờ đại thần Tiệt giáo lại duy hộ mình như vậy.

"Chuyện hôm nay chỉ sợ không thể thiện chung!" Lục Dục Thiên Ma nhìn về phía Trấn Nguyên Tử, toàn thân khí thế đại tác: "Chúng ta lĩnh pháp chỉ của Hậu Thổ nương nương, Trấn Nguyên Tử nếu cản trở chẳng lẽ không sợ Cửu U vấn tội?" Lục Dục Thiên Ma nói xong, Trấn Nguyên Tử cười lớn thành tiếng.

Lục Dục Thiên Ma thật nực cười tới cực điểm, lại đi hỏi Trấn Nguyên Tử có sợ Cửu U vấn tội hay không.

Khoan hãy nói việc Trấn Nguyên Tử đột ngột giáng lâm nơi này là do Thông Thiên truyền ngôn sắp xếp, dù không có Thông Thiên truyền âm thì việc động vào đệ tử Tiệt giáo hắn cũng vạn vạn không đáp ứng.

Hậu Thổ đích thân tới e rằng cũng không có mặt mũi lớn như thế.

Cho nên Trấn Nguyên Tử cười Lục Dục Thiên Ma hoàn toàn không nhìn thấu cục diện, ngay cả mình nặng nhẹ mấy cân cũng không biết.

"Lục Dục Thiên Ma, ngươi chưa ngủ tỉnh sao!" Bị chế giễu, Lục Dục Thiên Ma não tu thành nộ.

Y tuy nghe nói Thông Thiên pháp lực vô biên nhưng chưa nghe qua danh đầu Trấn Nguyên Tử, dù sao y cũng là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế.

Phong Đô Đại Đế đứng bên cạnh cũng mang vẻ mặt hờ hững.

Trấn Nguyên Tử thực sự quá cuồng ngạo, cần phải giáo huấn một phen.

Vô Đương Thánh Mẫu và Khổng Khâu lúc này đều nhận thức được mức độ nghiêm trọng của vấn đề, đây là cuộc so tài giữa các Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, với tu vi của họ không thể can thiệp.

"Khổng Khâu, chỉ cần bản tọa ở đây, đương nhiên sẽ không để kẻ khác động vào một sợi lông của ngươi." Vô Đương Thánh Mẫu chắn trước mặt Khổng Khâu, đạm nhiên nói.

Khổng Khâu gật đầu: "Đa tạ Thánh mẫu thủ hộ chi ân, nguy nga thiên địa, đại đạo vô phong, Khổng Khâu nếu có ngày chứng đạo tất nhiên sẽ đòi lại công đạo." Vô Đương Thánh Mẫu cười cười: "Đòi lại công đạo thì không cần đâu, có Trấn Nguyên đại tiên ở đây, hôm nay hai vị Thánh nhân Cửu U e rằng phải nếm chút khổ đầu rồi." Vừa dứt lời, Lục Dục Thiên Ma đã ra tay.

Trong tay Lục Dục Thiên Ma có một kiện pháp bảo gọi là Nhiếp Hồn Linh.

Bảo vật này là cực phẩm Tiên Thiên linh bảo, uẩn hàm khả năng nhiếp nhân tâm phách, rung chuông một cái, chu thiên thời không rơi

vào một vùng huyễn cảnh hư ảo, có thể thôn phệ nguyên thần, cực kỳ bá đạo.

Chỉ thấy Lục Dục Thiên Ma tế xuất vật này, oanh nhiên rung lên trên hư không.

Trong khoảnh khắc, quang vụ đen kịt bùng phát từ hư không, quét về phía Trấn Nguyên Tử.

Trong nháy mắt, mộng cảnh nhiếp hồn địch đãng khắp hư không.

"Dám ở trước mặt bần đạo múa rìu qua mắt thợ." Trấn Nguyên Tử cười lạnh một tiếng, có Hỗn Độn Chung trong tay, luận về công kích âm luật thì trong Hồng Hoang này hắn chẳng sợ ai.

Thấy mộng cảnh nhiếp hồn quét tới, Trấn Nguyên Tử lật tay một cái, trực tiếp tế xuất Hỗn Độn Chung.

Chỉ thấy Trấn Nguyên Tử hơi rung chuông, thánh uy khai thiên hoàng hoàng trấn áp ra ngoài.

Mộng cảnh nhiếp hồn trong khoảnh khắc bị đánh nát.

Uy áp khai thiên hung dũng cuồng bạo quét sạch thiên địa, đánh thẳng vào đầu Lục Dục Thiên Ma.

Oanh long!

Chỉ nghe một trận nổ vang trời, Lục Dục Thiên Ma lảo đảo lùi lại mấy bước, Nhiếp Hồn Linh trong tay ảm đạm vô quang, khóe miệng rỉ ra từng tia máu tươi.

Hiển nhiên trong một kích vừa rồi, Trấn Nguyên Tử đã chiếm trọn thượng phong.

"Khai thiên chí bảo Hỗn Độn Chung, ngươi lại ỷ vào sức mạnh pháp bảo!" Lục Dục Thiên Ma phẫn hận vô cùng, Nhiếp Hồn Linh trước mặt Hỗn Độn Chung hoàn toàn là một trời một vực, không cách

nào kháng cự uy lực của nó.

"Để bần đạo thử xem!" Phong Đô Đại Đế thần sắc lãnh mạc, đưa ra một kiện pháp bảo hình dạng như một tòa điện thờ, đó chính là Ngũ Quỷ Sâm La Điện.

Tuy chỉ là hậu thiên linh bảo nhưng lại mang thánh uy sánh ngang tiên thiên chí bảo, thậm chí còn được gia trì pháp lực của Hậu Thổ nên uy lực vô cùng.

Ngũ Quỷ Sâm La Điện vừa xuất hiện, hư không vang tiếng quỷ khóc sói gào, vô số quỷ ảnh hội tụ từ tứ phương hóa thành yêu ma quỷ quái lao tới thôn phệ Trấn Nguyên Tử.

"Một kiện hậu thiên linh bảo nhỏ nhoi mà cũng dám đem ra khoe khoang, xem ra Thánh nhân Cửu U cũng chỉ đến thế thôi.

Hay là các ngươi phản bội Cửu U, vào Tiệt giáo làm đồng tử giữ cửa cho ta, bần đạo có lẽ sẽ tặng cho vài kiện pháp bảo!" Trấn Nguyên Tử không hề nể tình giễu cợt, Hỗn Độn Chung trong tay oanh nhiên va chạm tới.

Hiện nay với tư cách là chủ nhân của tầng trời thứ ba mươi lăm, tu vi pháp lực của hắn đáng sợ đến mức nào, tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Thập nhị trọng thiên hoàn toàn nghiền áp Phong Đô Đại Đế.

Thánh uy Hỗn Độn Chung quán triệt thiên khung, thánh âm khai thiên khủng bố vang vọng thiên địa, không hề dừng lại mà đâm thẳng vào Ngũ Quỷ Sâm La Điện.

Chương 172

Với tu vi hiện nay của Trấn Nguyên Tử, khi toàn lực thi triển, uy lực của Hỗn Độn Chung đạt tới cực hạn.

Thế giới càn khôn của vũ trụ chu thiên dường như trong khoảnh khắc oanh nhiên vỡ nát.

Hỗn Độn Chung đi tới đâu, vạn vật đều bị trấn áp, thánh uy khai thiên hiển lộ không sót chút gì.

Chỉ nghe một tiếng hào khiếu thảm liệt, Phong Đô Đại Đế bị chấn lùi một khoảng cách vô hạn, đâm sầm vào một mạch đất.

Ngũ Quỷ Sâm La Điện nhìn có vẻ khí thế bàng bạc đã bị Hỗn Độn Chung đâm vỡ trực tiếp, một kiện pháp bảo hậu thiên cũng vào lúc này báo phế.

Phong Đô Đại Đế chịu phản phệ, phun ra một ngụm nghịch huyết, thậm chí giữa mi tâm còn xuất hiện vài vết nứt đáng sợ.

"Ha ha ha, Thánh nhân Cửu U cũng chỉ như vậy, nếu còn mưu đồ đệ tử Tiệt giáo ta thì chút đạo hạnh mọn này e là không đủ nhìn!" Trấn Nguyên Tử không nể tình chế giễu, Hỗn Độn Chung liên tiếp đánh ra, hiển nhiên muốn đánh kẻ chạy đi không đánh kẻ chạy lại.

Lúc này Lục Dục Thiên Ma và Phong Đô Đại Đế biến sắc, trong tay không có chí bảo phòng ngự, họ tuyệt đối không phải đối thủ của Trấn Nguyên Tử.

Hai người không còn cách nào khác, cuốn theo cơn gió lốc vô biên, thậm chí hiển hóa Luân hồi đại đạo để đào độn vào trong Cửu U.

Trong Hỗn Độn, năng lượng trùng kích, vượt qua thời không, trực tiếp giáng xuống thân thể hai người.

Nhục thân hai người lập tức bị nghiền nát, cuối cùng chỉ có Nguyên thần thoát ly, độn nhập Cửu U.

Khoảnh khắc ấy, Vô Đương Thánh Mẫu và Khổng Khâu đều ngây người.

Không ngờ Trấn Nguyên Tử lại cường thế đến vậy, trực tiếp đánh nát nhục thân hai vị Luân Hồi Thánh nhân.

E rằng việc này sẽ khiến Cửu U đắc tội với một vị Đại Năng.

"Trấn Nguyên Đại Tiên ở trên, ân trợ giúp lần này, Khổng Khâu vô cùng cảm kích, không biết báo đáp thế nào!" Khổng Khâu cúi người hành lễ với Trấn Nguyên Tử.

Trấn Nguyên Tử khẽ gật đầu, sau đó nói: "Bản tâm Khổng Khâu xích thành, ắt sẽ có vô hạn tạo hóa giữa thiên địa.

Tuy có Vô Đương Thánh Mẫu truyền đạo trước, song ngươi có thể mở lối đi riêng, sáng tạo Đại Đạo.

Ngày sau, Đại Đạo này nhất định sẽ thịnh hành trong Nhân tộc.

Cũng không cần tuân theo ý muốn của kẻ khác, chỉ cần dựa theo bản tâm của ngươi là được.

Ngày sau nếu có khó khăn, đệ tử Tiệt Giáo sẽ là chỗ dựa lớn nhất của ngươi." Nghe Trấn Nguyên Tử nói vậy, Khổng Khâu trong lòng đại hỉ.

Trấn Nguyên Tử không yêu cầu y gia nhập Tiệt Giáo, lại còn có thể phụng hành Đại Đạo, chẳng khác nào thừa nhận sự tồn tại của y.

Theo lời Trấn Nguyên Tử, Tiệt Giáo có thể trở thành một hậu thuẫn.

"Đa tạ Trấn Nguyên Đại Tiên chỉ điểm!" Khổng Khâu lúc ấy thực sự cảm khái không thôi, nếu Trấn Nguyên Tử cưỡng ép y gia nhập

thế lực của mình, Khổng Khâu nhất định sẽ thà ngọc nát chứ không chịu làm ngói lành.

Song Trấn Nguyên Tử nói vậy lại khiến Khổng Khâu chấn động trong lòng.

Vô Đương Thánh Mẫu thấy cảnh này, trong lòng cũng vô cùng cảm kích.

Hôm nay Trấn Nguyên Tử dốc hết sức tương trợ, nếu không thì Khổng Khâu e rằng sẽ bị đưa vào Cửu U, thậm chí ý chí bản thân còn bị Cửu U đoạt xá, trở thành một con rối trong Cửu U.

"Thôi được, nhân quả nơi đây đã kết thúc, cũng là lúc bần đạo nên đi.

Khổng Khâu nếu có thời gian, có thể trực tiếp đến Bồng Lai Tiên Đảo, bái hội Thông Thiên Giáo Chủ, nơi đó có một đoạn tạo hóa dành cho ngươi.

Bần đạo có thể nói cho ngươi biết, lần này bần đạo xuất thủ tương trợ là do Thông Thiên Giáo Chủ từ trong đó chỉ điểm." Trấn Nguyên Tử nói xong, hóa thành một đạo độn quang bay về phía hư không.

"Thông Thiên Giáo Chủ, quả nhiên là thủ bút của lão sư!" Vô Đương Thánh Mẫu trong lòng cảm khái không thôi.

Khổng Khâu cũng gật đầu, "Không lâu sau, Khổng Khâu nhất định sẽ đến Bồng Lai Tiên Đảo, bái hội Thông Thiên Giáo Chủ." Hiện giờ trong Hồng Hoang, nếu Tây Phương nhị thánh muốn quật khởi, nhất định Phật pháp phải Đông truyền.

Có Ngưu Ma Vương trấn áp, có thể tăng độ khó của Tây Du lên vô số lần.

Lần này Nguyên Thủy từ Hỗn Độn du lịch trở về, tu vi đã có tiến

bộ vượt bậc.

Các đệ tử Xiển Giáo sau khi chuyển thế đã bị Tây Phương giáo dẫn đi không ít, Nguyên Thủy càng thêm thịnh nộ.

Chẳng phải trong Phong Thần, y đã nợ Tây Phương giáo không ít nhân quả, giờ là lúc phải trả.

Nguyên Thủy và Lão Tử cũng chỉ có thể đồng ý, giúp Tây Phương giáo hoàn thành Phật pháp Đông truyền, dùng đó để tiêu trừ nhân quả.

Ngay cả Hạo Thiên Đại Đế cũng biết, Phật pháp Đông truyền không thể ngăn cản.

Đại Thừa Phật Giáo thế lực hùng hậu, nhất định sẽ quật khởi trong Hồng Hoang.

Huống hồ Tây Du là do Thiên Đạo đã định, thậm chí ngay cả Hạo Thiên Đại Đế cũng phải phối hợp, tham gia diễn kịch.

Lúc này, Tây Phương nhị thánh tự nhiên đắc chí thỏa mãn.

Tuy trong Phong Thần Đại Kiếp, Tây Phương tổn thất thảm trọng, song lại từ Thiên Đình dẫn đi không ít đệ tử.

Dung hòa Tiểu Thừa Phật Giáo xong, khí vận Tây Phương giáo có thể nói là nhất thời vô song.

Hiện giờ các vị Thánh nhân phương Đông đều nợ nhân quả, đây chính là thời khắc tốt nhất để Phật pháp Đông truyền.

Trong Bích Du Cung, Thông Thiên ánh mắt khẽ động, trong Hồng Hoang, có một đạo kim quang xuyên qua hư không, trực tiếp bắn thẳng lên Tam Thập Tam Thiên.

Thông Thiên bấm ngón tay tính toán, Hầu đầu hôm nay xuất thế.

"Khí trùng đấu tiêu, xem ra kế sách của Tây Phương nhị thánh sắp bắt đầu rồi, e rằng Thiên Đình cũng phải cùng Tây Phương diễn một

màn kịch!" Hầu đầu mà Thông Thiên nói, chính là Tôn Ngộ Không sau này.

Hầu đầu, do Hỗn Độn Ma Viên vẫn lạc sau đó hóa thành, vừa xuất thế liền nhập Tiên Thiên, khí xung đấu phủ, chấn động Thiên Đình.

Luận về khí thế, đây chính là điềm báo Tây Du bắt đầu.

Thông Thiên đối với Tây Du, thực sự không hề cảm thấy hứng thú.

Đấu pháp với Tây Phương nhị thánh, đơn giản là hạ thấp đẳng cấp.

Nhưng không đợi Thông Thiên nói gì, hệ thống lúc này truyền đến tiếng nhắc nhở. [Đinh!

Cảm ứng Tây Du khai khởi.] [Lựa chọn 1: Bỏ qua việc Tây Phương giáo quật khởi, mặc cho Phật pháp Đông truyền.

Thưởng: Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Nguyên Đỉnh!] [Lựa chọn 2: Nâng độ khó Tây Du lên cấp Địa Ngục, ngăn cản Phật pháp Đông truyền.

Thưởng: Đại Đạo Chí Bảo Thương Thiên Tháp!] Tâm thần Thông Thiên khẽ động, phần thưởng đầu tiên là Hỗn Độn Chí Bảo.

Không cần làm gì, có thể đoạt được một Hỗn Độn Chí Bảo.

Nhưng phần thưởng thứ hai lại là Đại Đạo Chí Bảo, Đại Đạo Chí Bảo còn vượt trên Hỗn Độn Chí Bảo.

"Đã như vậy, Tây Du Đại Kiếp bần đạo cũng cần can thiệp một phen." Thông Thiên tâm lĩnh thần hội, khẳng định Đại Đạo Chí Bảo càng thêm hoàn mỹ.

Thông Thiên trực tiếp triệu Đa Bảo Đạo Nhân vào Bích Du Cung.

"Bái kiến lão sư." Đa Bảo Đạo Nhân toàn thân thần quang rực rỡ,

tu vi nay đã đạp nhập Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tuy chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sơ kỳ, song cũng cực kỳ bất phàm.

Chương 173

Là vị Hỗn Nguyên Đại La cấp bậc thứ tư trong Tiệt Giáo.

"Không tệ, tam thi dung hòa, chứng Đại Đạo, ngày sau thành tựu vô khả bì nghĩ." Nghe Thông Thiên khen ngợi, Đa Bảo Đạo Nhân trong lòng tự nhiên vô cùng cao hứng.

"Lần này Tây Phương nhị thánh nhất định sẽ chủ đạo Phật pháp Đông truyền.

Hiện giờ chư Thánh hội tụ, tại Thiên Đình thương thảo chi tiết Phật pháp Đông truyền.

Ngươi hãy đến Thiên Đình một chuyến, chỉ cần tiếp nhận một cửa ải trong đó là được." Nghe Thông Thiên nói xong, Đa Bảo Đạo Nhân gật đầu, "Lão sư làm như vậy, cũng chỉ là làm bộ mà thôi." Thông Thiên gật đầu, "Đúng, chỉ là làm bộ, hiện giờ Ngưu Ma Vương trấn giữ ngoài Kinh Cức Lĩnh, lấy đó làm cửa ải là được.

Trong những thời khắc cần thiết, có thể để Tam Tiêu xuất thủ." Nghe Thông Thiên nói vậy, sắc mặt Đa Bảo Đạo Nhân đột nhiên co rúm lại.

Tam Tiêu hiện giờ đều đã chứng đạo Chuẩn Thánh, Vân Tiêu càng sắp chứng đạo Hỗn Nguyên.

Chớ nói Tam Tiêu cùng xuất thủ, chỉ một Bích Tiêu đơn giản, e rằng đám chó ghẻ Tây Phương kia cũng không có cách nào vượt qua.

Lão sư nói là làm bộ, e rằng Kinh Cức Lĩnh, cho dù toàn bộ Đại Thừa Phật Giáo dốc hết sức cũng chưa chắc đã công phá được.

Tâm tư Sư tôn, quả nhiên khó dò.

Đa Bảo Đạo Nhân cười dài một tiếng, ngự độn quang, bay về phía

Thiên Đình.

Thông Thiên thì khẽ lắc đầu.

Lúc này trong không gian hệ thống, Hồng Mông Lượng Thiên Xích hiện hóa ra.

Lần trước hệ thống ban thưởng chín mươi hai đạo Hỗn Độn Cấm Chế, toàn bộ đều dung nhập vào Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Pháp bảo này, đã đạt đến cấp độ đỉnh phong Hỗn Độn Chí Bảo, đủ sức khai tịch vô lượng thời không, độn nhập ức vạn vạn kỷ nguyên.

"Cũng đến lúc, truy tìm tin tức về nữ tử thần bí kia rồi.

Chỉ là trước đó, bần đạo muốn xem xem, cái Siêu Thứ Nguyên Liêu Thiên Quần kia rốt cuộc là chuyện gì." Siêu Thứ Nguyên Liêu Thiên Quần, là do Chí Tôn Bảo Tương mở ra.

Thông Thiên có chút hiếu kỳ, cái gọi là Siêu Thứ Nguyên Liêu Thiên Quần rốt cuộc là loại tồn tại như thế nào.

Quần chủ của Siêu Thứ Nguyên Liêu Thiên Quần, có thể có cảnh giới tu vi như vậy ư.

"Gia nhập Siêu Thứ Nguyên Liêu Thiên Quần?" Sau khi Thông Thiên mặc niệm trong tinh thần, y xuất hiện trong Siêu Thứ Nguyên Liêu Thiên Quần.

Thần thức của Thông Thiên bắt đầu thôi diễn cái gọi là Siêu Thứ Nguyên Liêu Thiên Quần này.

Phân tích cái nhóm chat này bằng bản chất Đại Đạo, kỳ thực nó là một loại Đại Đạo quy tắc vô hình, bản chất năng lượng liên thông chư thiên vạn giới, có thể cảm ứng siêu việt thời gian không gian pháp tắc.

Thậm chí có thể nói, tác dụng của nhóm chat này hơi giống Đại Đạo.

Thông Thiên ôm tâm thái thử một chút mà gia nhập Siêu Thứ Nguyên Liêu Thiên Quần.

Quả nhiên trong nhóm này, có không ít tồn tại đến từ chư thiên vạn giới.

Khi Thông Thiên chuẩn bị gia nhập Siêu Thứ Nguyên Liêu Thiên Quần, lại phát hiện việc tiến vào nhóm chat cần có một thân phận, một cái tên đại diện cho thân phận.

Ý niệm Thông Thiên khẽ động, trực tiếp chọn tên của mình.

"[Hoan nghênh 'Thiên Tôn', đến từ chư thiên vạn giới, gia nhập nhóm chat.]" Trong nhóm chat, một dòng chữ thần bí xuất hiện, 'Thiên Tôn' chính là tên của Thông Thiên.

Sau khi vào nhóm chat, Thông Thiên không phát ngôn, mà đang quan sát cái gọi là nhóm chat này.

Trong nhóm chat có một chức năng đặc biệt, hoàn thành nhiệm vụ do quần chủ để lại, sau khi hoàn thành nhiệm vụ có thể nhận được phần thưởng tương ứng.

Thông Thiên kiểm tra một số nhiệm vụ, đều là những nhiệm vụ liên quan đến thời không của chư thiên vạn giới, các thành viên trong nhóm Siêu Thứ Nguyên này, là một loại tồn tại giống như 'đả thủ' (tay sai).

"Thì ra là vậy!" Đang lúc Thông Thiên cảm thấy khá buồn cười, đột nhiên tiếng của quần chủ vang lên.

"Thiên Tôn vừa gia nhập nhóm chat, xin hãy kiểm tra cấp độ năng lực!" Cấp độ năng lực càng cao, đại diện cho cấp độ thành viên trong nhóm càng cao, cũng là thân phận trong nhóm.

Thông Thiên kiểm tra các thành viên trong nhóm, có một kẻ tên là "Hủy Diệt Vũ Trụ", là thành viên bốn sao.

Hủy Diệt Vũ Trụ, ký danh cá nhân là "một cái búng tay hủy diệt nửa vũ trụ".

Kẻ này không phải Thanos trong Marvel sao?

Thông Thiên trong lòng cười lạnh không ngớt, y không ngờ có tồn tại trong vũ trụ Marvel.

Vũ trụ Marvel không phải là vũ trụ sơ cấp gì, trong mắt Thông Thiên, cái gọi là Thanos cũng chỉ là một con kiến trong phạm vi thế giới nhỏ mà thôi.

Khi Thông Thiên đang quan sát bản chất của toàn bộ nhóm chat, lại đột nhiên nhận được lời mời của quần chủ.

Có một nút lựa chọn, chỉ cần tâm thần Thông Thiên khẽ động, có thể trực tiếp chọn để tiến vào giao diện nhiệm vụ.

Một nhiệm vụ kiểm tra, mục đích để đo lường cấp độ nhiệm vụ của Thông Thiên, cũng là cấp độ thành viên.

Thông Thiên trực tiếp chấp nhận nhiệm vụ kiểm tra, đạt đến không gian kiểm tra.

Nhiệm vụ kiểm tra cực kỳ đơn giản, tung ra một kích mạnh nhất vào không gian hệ thống.

Thông Thiên cũng không nói lời nào, trực tiếp tung một chưởng đánh tới.

Quả nhiên không khiến Thông Thiên thất vọng, sau một chưởng này, toàn bộ không gian thử nghiệm liền bị đánh nát, không còn chút dấu vết.

Thậm chí suýt chút nữa còn ảnh hưởng đến trật tự của toàn bộ

nhóm chat, khiến trật tự của toàn bộ nhóm chat sụp đổ.

Quần chủ của nhóm chat, liền bị phản phệ, suýt chút nữa bị một chưởng của Thông Thiên đánh chết.

"Bần đạo có chút dùng lực mạnh, xem ra quần chủ nhóm chat này thật là gà mờ!" Thông Thiên không định trực tiếp đoạt xá toàn bộ nhóm chat, chuẩn bị từ từ chơi đùa.

Thế là Thông Thiên trực tiếp khôi phục toàn bộ không gian thử nghiệm, đồng thời khống chế năng lượng của mình xuống một điểm thấp.

"[Đinh!

Quần viên Thiên Tôn tấn cấp thành viên ba sao, có quyền hạn nhận tất cả nhiệm vụ!]" Thấy nhóm chat này định nghĩa mình là thành viên ba sao, Thông Thiên cười cười.

Hiện giờ quần chủ này đang chiêu mộ sinh linh trong chư thiên vạn giới, Thông Thiên cũng không vội, sau này cứ thả câu dài bắt cá lớn.

Thế là Thông Thiên đóng nhóm chat, bay về phía sâu trong Hồng Hoang.

Trước khi tìm kiếm cô gái thần bí kia, Thông Thiên có một việc quan trọng cần làm, chính là Bàn Cổ Điện ẩn giấu sâu trong Hồng Hoang.

Khi Hồng Quân và Hậu Thổ cùng Thông Thiên tạo dựng lại Hồng Hoang, vị trí Bàn Cổ Điện không hề thay đổi, vì vậy Thông Thiên ung dung tìm đến nơi Bàn Cổ Điện tọa lạc.

Hiện giờ Thông Thiên tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên Ngũ Kiếp, có đủ nội tình để triệt để luyện hóa Bàn Cổ Điện.

Khi tiến đến Bàn Cổ Điện, Thông Thiên cũng mang theo Hậu Nghệ.

Hai người gần như trong chớp mắt, đã đến không gian nơi Bàn Cổ Điện tọa lạc.

Nhìn thấy Bàn Cổ Điện, Hậu Nghệ rơi vào trầm tư sâu sắc.

Tuy hiện giờ đã lấy lực chứng đạo, song đứng trước Bàn Cổ Điện, Hậu Nghệ vẫn có thể cảm nhận một cỗ áp lực tự sâu trong linh hồn.

Chương 174

“Hiện giờ Vu tộc huy hoàng đã qua, khi nào mới có thể thấy Vu tộc trùng lâm thiên địa.” Hậu Nghệ lẩm bẩm.

Thông Thiên lắc đầu, “Đã lấy lực chứng đạo, đừng nên câu nệ vào quá khứ.

Thập Nhị Tổ Vu đã triệt để biến mất trong dòng sông thời gian, Hậu Thổ hóa thân Luân Hồi sau này cũng không còn là Tổ Vu.

Vì vậy, ngươi chỉ cần kiên trì đạo của mình, phát dương quang đại đạo Vu tộc là được.” Nghe Thông Thiên nói vậy, Hậu Nghệ cung kính gật đầu.

“Đã lấy lực chứng đạo, lần này tiến vào Bàn Cổ Điện, ắt sẽ có một phen tạo hóa trong đó, có thể lĩnh ngộ được bao nhiêu còn phải xem tạo hóa của ngươi.” Nói xong Thông Thiên trực tiếp bước vào Bàn Cổ Điện, Hậu Nghệ cũng theo bước chân Thông Thiên tiến vào Bàn Cổ Điện.

Hiện giờ lần thứ hai tiến vào Bàn Cổ Điện, tu vi của Thông Thiên đã không thể so sánh với trước đây.

Tuy tu hành Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, nhưng trong Bàn Cổ Điện vẫn có thể cảm nhận một cỗ uy áp cực kỳ mạnh mẽ.

Dấu vết mà Bàn Cổ Đại Thần lưu lại, Bàn Cổ Điện chính là do trái tim Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, hiện giờ càng có thể cảm nhận ý chí vô lượng ẩn chứa trong đó.

“Tu vi của Bàn Cổ Đại Thần năm xưa rốt cuộc thế nào!” Thông Thiên phát hiện với tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, vẫn không thể thôi diễn được bất kỳ tin tức nào về Bàn Cổ Đại Thần.

“Hy vọng hôm nay sau khi luyện hóa Bàn Cổ Điện, có thể thấy rõ những chuyện đã xảy ra trong quá khứ!” Thông Thiên tâm thần định lại, trực tiếp độn nhập không gian cao nhất của Bàn Cổ Điện.

Nơi đó hội tụ tâm huyết Bàn Cổ, khí Đô Thiên Thần Sát vô cùng vô tận.

Sau khi Thông Thiên nhập định, cảm giác một cỗ ý chí cường đại đang dẫn y đi đến một không gian khác.

Bàn Cổ Điện dường như cũng chấn động trong khoảnh khắc đó.

Thông Thiên cảm giác trong cõi hư vô dường như có một loại cảm ứng, Bàn Cổ Điện và một loại thai tức trời sinh.

Loại thai tức này phù hợp với một loại vận luật Đại Đạo nào đó, cực kỳ huyền diệu.

Thông Thiên bất giác rơi vào vận luật thai tức này.

Bàn Cổ Điện là do trái tim Bàn Cổ hóa thành, vận luật Đại Đạo tựa như nhịp đập của trái tim.

Không gian xung quanh dường như không ngừng biến đổi, Thông Thiên mơ hồ nhìn thấy một bóng đen khổng lồ, xuất hiện trong thức hải của mình.

Tâm thần Thông Thiên chấn động, hầu như không chút do dự nhận ra, tồn tại trước mắt không phải ai khác, chính là Bàn Cổ Đại Thần trong truyền thuyết.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận từng triệu hoán ra Bàn Cổ Đại Thần, nhưng lại không có một phần uy nghiêm nào như Bàn Cổ Đại Thần trước mắt.

Trông Bàn Cổ Đại Thần không hề cao lớn, đứng sừng sững ở tận cùng hư không, nhưng lại có một loại khí khái chấn nhiếp vạn cổ,

kiêu ngạo lẫm liệt.

Loại khí thế trời sinh đó, ngay cả tâm thần Thông Thiên cũng cảm thấy chấn kinh không thôi, đó chính là Bàn Cổ nhục thân chân chính.

"Thông Thiên!" Một đạo đạo âm hư vô phiêu miểu, dường như từ thời không xa xôi truyền đến.

Thông Thiên ngẩng đầu nhìn lại, đó là thanh âm của Bàn Cổ Đại Thần.

"Chính là bần đạo!" Đôi mắt Thông Thiên sáng lên.

"Bần đạo bái kiến Bàn Cổ Đại Thần!" Thông Thiên hướng về thân thể vĩ ngạn kia hơi cúi người.

"Những gì ngươi thấy không phải thực thể của ta, chỉ là một cái hư ảnh mà thôi.

Hôm nay ngươi tham ngộ Bàn Cổ Điện, đã được Bàn Cổ Điện thừa nhận, ngày sau Bàn Cổ Điện sẽ nhận ngươi làm chủ." Đạo âm của Bàn Cổ u u truyền đến, "Ngươi có thể hiểu ta là khí linh của Bàn Cổ Điện, cũng có thể hiểu ta là một tia ý niệm tàn lưu của Bàn Cổ Đại Thần trong Hồng Hoang." Nghe Bàn Cổ nói vậy, Thông Thiên tâm lĩnh thần hội.

Thế là Thông Thiên mở lời hỏi: "Cảm vấn Bàn Cổ Đại Thần, năm xưa Nguyên thần Bàn Cổ nhất khí tam phân, hóa thành Thượng Thanh, Ngọc Thanh, Thái Thanh.

Sau này Bàn Cổ Đại Thần liệu có từ những kỷ nguyên đã qua trở về, dung hợp Nguyên thần của mình không?" "Đã là do Nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, tự đương phải hiểu trách nhiệm mà Nguyên thần Bàn Cổ mang theo.

Phương thức tồn tại của ta, không phải như ngươi tưởng tượng.

Đợi đạt đến một cảnh giới nhất định, tự nhiên có thể tham ngộ huyền cơ trong đó.

Trong Hỗn Độn có vô số pháp chứng đạo, trừ Trảm Tam Thi ra, còn có vô số pháp chứng đạo khác.

Tuy nhiên, chỉ có Lực Chi Pháp tắc mới có thể bảo trì Nguyên thần nguyên vẹn, nguyên nhân ta tham ngộ Lực Chi Pháp tắc cũng ở chỗ này.

Đồng dạng, nhất khí diễn hóa Tam Thanh, chính là trách nhiệm của ta.

Ý nghĩa chân chính của Hồng Hoang, chính là truyền thừa!" Nghe Bàn Cổ Đại Thần giải thích như vậy, tâm cảnh Thông Thiên trong khoảnh khắc khoát nhiên khai lãng.

Không ngờ Bàn Cổ Đại Thần lại giải thích như vậy, hai chữ 'truyền thừa', đích xác là trách nhiệm của Tam Thanh.

Thái Thượng Lão Tử sáng lập Nhân Giáo tu hành Kim Đan Đại Đạo, Thái Thượng Vô Vi Chi Đạo chính là truyền thừa của Thái Thượng Lão Tử.

Thái Thượng Lão Tử truyền Kim Đan Đại Đạo cho Nhân tộc, Nhân tộc được xương thịnh, vì vậy Thái Thượng Lão Tử đã hoàn thành truyền thừa, được thiên địa thừa nhận.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sáng lập Xiển Giáo, truyền lại Ngọc Thanh Đại Đạo.

Ngọc Thanh Đại Đạo phụng thiên thừa vận, chung tạo hóa của thiên địa, lưu truyền rộng rãi trong Hồng Hoang, dùng đó chứng minh thanh minh của thiên địa, căn cơ của vạn vật pháp đạo.

Thông Thiên sáng lập Tiệt Giáo, tiệt thủ một tuyến sinh cơ trong cõi hư vô của thiên địa.

Tam Thanh thoạt nhìn mỗi người một pháp đạo không giống nhau, thực tế lại tồn tại mối liên hệ tất nhiên.

Đại Đạo mà Tam Thanh kế thừa, chính là Tiên Thiên Đại Đạo, loại Đại Đạo này sinh ra trước thiên địa, là do Bàn Cổ Đại Thần tham ngộ.

Thậm chí có thể nói, Đại Đạo của Tam Thanh là do Bàn Cổ Đại Thần sáng tạo.

Bàn Cổ Đại Thần sở dĩ không tu luyện ra Đại Đạo của Tam Thanh mà lấy lực chứng đạo, là để Nguyên thần Bàn Cổ nhất khí tam phân.

Thông Thiên trong khoảnh khắc cuối cùng cũng hiểu được, ý nghĩa Bàn Cổ Đại Thần hóa thân vạn vật.

Hai chữ 'truyền thừa', nặng tựa ngàn cân.

Lấy lực chứng đạo là để Bàn Cổ Đại Thần trấn áp Tam Thiên Đại Đạo mà thôi.

Nhưng Đại Đạo của Tam Thanh, mới là truyền thừa chân chính của Bàn Cổ Đại Thần.

Hiện giờ trong Hồng Hoang, hầu như công pháp mà mọi người tu hành, đều có bóng dáng của Đại Đạo Tam Thanh.

"Cảm vấn Bàn Cổ Đại Thần, ý nghĩa tồn tại của Hồng Quân lại là gì?" Thông Thiên nói ra nghi vấn cuối cùng trong lòng.

Đã Nguyên thần Bàn Cổ diễn hóa Tam Thanh Nguyên thần, vì sao lại để Hồng Quân thống ngự toàn bộ Thiên Đạo, những dấu ấn mà Bàn Cổ Đại Thần lưu lại trong Hồng Hoang, thậm chí từng cái một đều bị Hồng Quân xóa sạch.

"Thông Thiên, ngươi tu hành chính là 'Độn Khứ Chi Nhất' trong Hồng Hoang, ngươi có biết cái 'Độn Khứ Chi Nhất' chân chính là ai

không?

Đại Đạo Ngũ Thập, Thiên Diễn Tứ Cửu, Hồng Quân đã thiết thủ Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, liền là Độn Khứ Chi Nhất chân chính.

Cái 'Độn Khứ Chi Nhất' mà ngươi tu hành, là tinh túy của Thượng Thanh Đại Đạo.

Tuy nhiên, 'Độn Khứ Chi Nhất' chân chính lại là Hồng Quân.

Hồng Quân thiết thủ Thiên Đạo, tiệt thủ Thiên Đạo để cải biến vận mệnh của bản thân, thậm chí tu hành ra Vận Mệnh Đại Đạo.

Nhưng Hồng Quân chấp chưởng Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, dung hợp Thiên Đạo Hồng Hoang, cuối cùng chẳng phải cũng cần lập Tam Thanh làm Thánh nhân sao?

Ta có thể khống chế, chỉ là đại thế trong đó mà thôi.

Chương 175

Nếu Tam Thanh chí thượng, sẽ khai tịch kỷ nguyên đỉnh phong của Hồng Hoang, phá vỡ cục diện Hồng Hoang hiện tại.

Với năng lực của ngươi, có đủ phách lực để hoàn thành tất cả. ……" Sau khi một câu đạo âm cuối cùng hạ xuống, Thông Thiên phát hiện thân ảnh Bàn Cổ Đại Thần biến mất, dường như từ trước đến nay chưa từng tồn tại, không để lại bất kỳ dấu vết nào.

Thông Thiên mở đôi mắt, lúc này toàn bộ Bàn Cổ Điện trong tâm thần Thông Thiên rõ ràng vô cùng.

Đó là một kiện Đại Đạo Chí Bảo ở trạng thái đỉnh phong, trong cấp độ Đại Đạo Chí Bảo, nó cũng là một tồn tại cực kỳ đáng sợ.

Bản nguyên của Bàn Cổ Điện, là ngưng tụ vô cùng vô tận Đô Thiên Thần Sát Chi Khí của thế giới.

Thuở xưa khi Bàn Cổ khai tịch thiên địa, đã dùng Bàn Cổ Điện trấn áp sát khí Hồng Hoang.

Bàn Cổ Điện là do trái tim Bàn Cổ hóa thành, sau này khi tế xuất Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, có thể biến Bàn Cổ Điện thành trận nhãn.

Khi đó Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận triệu hoán Bàn Cổ nhục thân, có thể trực tiếp đánh thức Bàn Cổ chân thân từ hằng cổ kỷ nguyên.

Bàn Cổ giáng lâm, đó chính là trạng thái tối cực của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Cái mấu chốt trong đó, chính là Bàn Cổ Điện mà Thông Thiên hiện giờ đã luyện hóa.

Bàn Cổ Điện vừa là phòng ngự chí bảo, vừa là trấn áp chí bảo.

Cũng chỉ có Lực Chi Pháp tắc, mới có thể giá ngự Bàn Cổ Điện.

Chỉ có truyền thừa của Bàn Cổ Đại Thần, mới có thể luyện hóa Bàn Cổ Điện, đây cũng là nguyên nhân Hồng Quân không thể luyện hóa Bàn Cổ Điện.

Thông Thiên cũng trong khoảnh khắc này bắt đầu minh bạch, ý nghĩa tồn tại của Bàn Cổ Đại Thần, thậm chí là ý nghĩa tồn tại của chính bản thân mình.

Nếu Hồng Quân không thiết thủ Thiên Đạo, tất nhiên cục diện Hồng Hoang sẽ do Tam Thanh thống ngự, cục diện Hồng Hoang, sẽ vĩ đại hơn hiện tại vô số lần.

Trong cõi hư vô mọi việc dường như đều có an bài, thậm chí có một số thứ ngay cả Đại Đạo cũng không thể quyết định.

Tồn tại cấp bậc như Bàn Cổ Đại Thần, chỉ nắm giữ đại thế trong đó mà thôi, sẽ không thực sự can thiệp vào sự biến hóa.

Thông Thiên tâm lĩnh thần hội, sau khi luyện hóa Bàn Cổ Điện, đạo hạnh của bản thân cũng đã có tiến bộ cực lớn.

Bản nguyên Đô Thiên Thần Sát Chi Lực dung nhập vào Pháp thân của Thông Thiên, thậm chí một mảnh thiên địa cũng bị Thông Thiên luyện hóa.

Không gian trong Bàn Cổ Điện hoàn toàn bị Thông Thiên chưởng khống.

Theo ý thức Thông Thiên khẽ động, Bàn Cổ Điện trực tiếp biến thành kích thước bằng lòng bàn tay, nằm trong tay Thông Thiên.

Lúc này Hậu Nghệ cũng tỉnh lại từ trạng thái ngộ đạo.

“Giáo Chủ đã luyện hóa Bàn Cổ Điện, năm xưa Tổ Vu Đế Giang

cũng từng thử luyện hóa Bàn Cổ Điện, song lại không thành công.

Hoặc có lẽ là vì năm xưa Tổ Vu Đế Giang không được Bàn Cổ Điện thừa nhận." Thông Thiên khẽ gật đầu, sau đó nói: "Bàn Cổ Điện là do trái tim Bàn Cổ hóa thành, lại gánh vác ý chí của Bàn Cổ Đại Thần.

Bần đạo đã cảm ứng được ý chí Bàn Cổ Đại Thần lưu lại trong Hồng Hoang, ngày sau cục diện Hồng Hoang tất sẽ có sự thay đổi." Nghe Thông Thiên nói vậy, Hậu Nghệ tâm lĩnh thần hội.

E rằng sau này Thông Thiên sẽ có một phen đại tác vi.

Hậu Nghệ cũng muốn xem xem ý chí Bàn Cổ Đại Thần lưu lại rốt cuộc có thể phát triển đến trình độ nào.

"Lần này bần đạo cần đến Hỗn Độn chi ngoại.

Hiện giờ Tây Phương giáo sắp bắt đầu bố trí Tây Du, Ngưu Ma Vương là do tọa kỵ của bần đạo hóa thành.

Nếu Ngưu Ma Vương có chỗ nào không ứng phó nổi, ngươi có thể xuất thủ giúp đỡ một hai, cũng có thể truyền Lực Chi Pháp tắc cho Ngưu Ma Vương." Thông Thiên nói xong, trực tiếp hóa thành một đạo độn quang bay về phía Thiên Ngoại Thiên của Hồng Hoang.

Trong Hỗn Độn quanh quẩn vô cùng vô tận khí tức hỗn độn mông lung.

Đó là cảnh tượng bất biến duy nhất trong Hỗn Độn.

Hỗn Độn vĩ đại, khó có thể đo lường, gần như tiếp cận một tầng thứ vô lượng.

Nhưng Thông Thiên lần này lại muốn phá khai Hỗn Độn, tiến đến thế giới bên ngoài Hỗn Độn.

Cỗ nữ thi thần bí kia rốt cuộc đến từ không gian nào, Thông Thiên

cũng muốn xem một chút.

Thông Thiên lấy ra sợi tơ lụa kia, dựa vào một tia nhân quả, Thông Thiên có thể cảm ứng một vị trí đại khái cụ thể.

Tốc độ độn quang của Thông Thiên đạt đến cực hạn đáng sợ, gần như bỏ qua thời gian và không gian, trong chớp mắt có thể đạt đến một Hỗn Độn lượng giới.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích đạt đến tầng thứ đỉnh phong Hỗn Độn Chí Bảo, Thông Thiên ký thác bảo vật này trực tiếp phá khai Hỗn Độn thời không, trong chớp mắt đã đến một mảnh thời không khác.

Với tu vi của Thông Thiên, cũng phải tốn không ít thời gian, mới có thể truy tìm nhân quả trong đó. …… Lúc này trong Vạn Phật Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vui mừng khôn xiết.

"Hiện giờ con khỉ đá kia đã xuất thế, con khỉ đá chính là người then chốt cho sự đại hưng của Phật môn ta.

Chỉ là tảng đá đã bị nhiễm vật Hậu Thiên, mất đi Tiên Thiên linh tính." Chuẩn Đề âm thầm thở dài một tiếng.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân lại cười nhạt một tiếng, sau đó nói, "Con khỉ đá kiệt ngao bất tuần, xuất thân bất phàm, nếu để nó giữ được Tiên Thiên linh tính, e rằng sẽ vượt quá sự chưởng khống của ta.

Với tư chất của nó nhất định sẽ tìm kiếm tiên đạo." Chuẩn Đề Đạo Nhân gật đầu, "Thiện thi của ta đang đợi ở Phương Thốn Sơn, lần này ta sẽ đến Thiên Đình thương lượng bố cục tiếp theo." Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân nhìn nhau cười một tiếng, sau đó phá khai hư không bay về phía Thiên Đình.

Lúc này trong Thiên Đình, chư Thần hội tụ.

Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Hạo Thiên Đại Đế hiển nhiên đều có mặt, ngoài ba người ra còn có Chuẩn Đề Đạo Nhân

và Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

"Đã chư vị Thánh nhân đều đã đến, không bằng chúng ta bắt đầu thương lượng, Phật pháp Đông truyền nên tiến hành như thế nào." Hạo Thiên Đại Đế hiếm hoi có một lần chủ trì cục diện, lúc này hướng về chư Thần nói.

Lúc đó, ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện truyền đến một thanh âm.

"Chư vị Tiên Tôn đợi một chút, đã là Phật pháp Đông truyền, Tiệt Giáo của ta cũng nhiễm nhân quả trong đó, tự nhiên cũng nên xuất một phần tâm lực." Người đó chính là Đa Bảo Đạo Nhân, sau khi cùng các vị Thánh nhân hành lễ, đứng sang một bên.

Từ sau Phong Thần Đại Kiếp, Tiệt Giáo đã tiêu trừ nhiều nhân quả.

Hiện giờ lời của Đa Bảo Đạo Nhân, khiến mấy vị Thánh nhân khá kinh ngạc.

Hạo Thiên gật đầu, "Là khách quý, huống hồ Đa Bảo đại diện Tiệt Giáo, lần Phật pháp Đông truyền này, quả thật có liên quan rất lớn đến Tiệt Giáo." Đa Bảo Đạo Nhân lắc đầu, "Không nói là liên quan lớn bao nhiêu, đệ tử Tiệt Giáo ta chỉ cần làm bộ làm tịch là được.

Để một kiếp nạn giáng xuống Thúy Vân Sơn, coi như đệ tử Tiệt Giáo ta dốc một phần tâm lực." Nghe Đa Bảo Đạo Nhân chỉ cần một kiếp nạn trong đó, tảng đá lớn trong lòng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề liền rơi xuống.

Coi như Đa Bảo Đạo Nhân chỉ làm trò, chứ không thực sự can thiệp vào Phật pháp Đông truyền.

Dù sao, Tiệt Giáo không hề nợ nhân quả của Tây Phương.

"Đã có một phần tâm tư như vậy, bần đạo vô cùng cảm kích." Chuẩn Đề Đạo Nhân khẽ gật đầu ý.

Hạo Thiên cũng cười cười, "Phật pháp Đông truyền là để trả nhân quả đã nợ ngày xưa, chúng ta đương nhiên phối hợp Tây Phương diễn tốt màn kịch này, sau kiếp này mọi nhân quả sẽ tiêu trừ vào hư vô." Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng ở một bên gật đầu, sắc mặt hơi trầm trọng nói, "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai vị Đạo hữu cứ yên tâm, lần Phật pháp Đông truyền này, bần đạo tất sẽ trợ giúp." Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhìn về phía Lão Tử, "Lão Tử Đạo hữu, hiện giờ đệ tử của ta đã xuất thế.

Năm xưa Định Hải Thần Châm Đại Vũ trị thủy là do Lão Tử Đạo hữu luyện chế, lần này Tây Thiên thỉnh kinh Định Hải Thần Châm có thể cho mượn một lần không?" Lão Tử khẽ cau mày, Định Hải Thần Châm tuy không phải vật quý giá gì, sau khi suy nghĩ một chút, Lão Tử gật đầu nói: "Định Hải Thần Châm bần đạo có thể sắp xếp.

Việc Phật pháp Đông truyền, đối với khí vận Huyền môn tất nhiên là bất lợi.

Chương 176

Nhưng khi Phong Thần bần đạo đã nợ nhân quả, vì vậy cũng sẽ không ngăn cản.

Chỉ là, trên con đường thỉnh kinh Đông thổ, bần đạo tất sẽ giáng xuống kiếp nạn.

Đồng thời, đồ tôn Chu Phùng Xuân của bần đạo, cũng là Thiên Bồng Nguyên Soái hiện giờ, sẽ hạ giới làm yêu, làm đệ tử của người thỉnh kinh.

Không biết Tiếp Dẫn Đạo hữu ý như thế nào?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân gật đầu, "Lời Đạo hữu nói, bần đạo đồng ý.

Chỉ là tu vi của đệ tử ta còn nông cạn, muốn trong thời gian ngắn đột phá tu vi, chỉ có Tiên Đan do Lão Tử Đạo hữu luyện chế.

Nếu Lão Tử Đạo hữu có thể ban cho một ít Tiên Đan, vậy thì mọi việc đều tốt đẹp." "Bần đạo tự sẽ sắp xếp ổn thỏa, chỉ là kim đan mà thôi." Lão Tử phất tay áo khẽ động, gật đầu đồng ý.

Nghe Lão Tử khẳng định trả lời, Tiếp Dẫn Đạo Nhân đại hỉ.

Chư vị Thánh nhân đã biểu minh thái độ, còn lại là lúc hai người họ bày mưu tính kế.

"Đã như vậy có lao chư vị Đạo hữu." Thánh nhân thương nghị sự tình, hiệu suất cực cao, huống hồ mấy người không đồng lòng, cũng không muốn giao lưu nhiều hơn nữa.

Sau khi định ra một số chi tiết, chư Thánh trong Lăng Tiêu Bảo Điện liền giải tán.

Đa Bảo Đạo Nhân cũng trực tiếp trở về Bồng Lai Tiên Đảo, an tĩnh đợi chờ.

Tây Phương nhị thánh sau khi rời Thiên Đình, chuẩn bị đến Địa Phủ, bái hội vị Thánh nhân trong Địa Phủ.

Ngày sau con khỉ đá kia nhất định sẽ đại náo Thiên Cung, đại náo Địa Phủ.

Nếu đại náo Thiên Cung thì tốt, Hạo Thiên Đại Đế đã đồng ý sẽ toàn lực phối hợp.

Nhưng đại náo Địa Phủ thì không đơn giản như vậy, hiện giờ Địa Phủ là địa bàn của Hậu Thổ, pháp lực Hậu Thổ không thể lường được.

Huống hồ hiện giờ trong Địa Phủ có mấy vị Thánh nhân tồn tại, nếu muốn lập uy nghiêm cho đệ tử, thì việc náo loạn ở Địa Phủ cũng chỉ có thể là tiểu đả tiểu náo.

Tây Phương nhị thánh đến Địa Phủ, sau khi bái hội Hậu Thổ, đưa ra một yêu cầu nhỏ, đồng thời hứa hẹn nhiều lợi ích.

Hậu Thổ cũng nể mặt Tây Phương nhị thánh, dù sao chỉ là tiểu đả tiểu náo trong Địa Phủ.

Tây Phương nhị thánh hai người khai tịch Vạn Phật Thiên, hiện giờ nợ một nhân quả cũng là một cuộc mua bán không tệ.

Sau khi Hậu Thổ đồng ý, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân liền đến Linh Sơn.

Bắt đầu chiêu tập các đệ tử Đại Thừa Phật Giáo, thương lượng việc thỉnh kinh tiếp theo.

“Như Lai, hiện giờ đệ tử của bần đạo đã xuất thế, có thể sắp xếp người thỉnh kinh.” Nghe Chuẩn Đề Đạo Nhân phân phó, Như Lai gật đầu, “Bẩm Giáo Chủ, đệ tử đã tìm được nhân tuyển thích hợp, Kim Thiền Tử sẽ chuyển thế thành Nhân tộc, trải qua chín kiếp luân hồi, hoàn thành đại nhiệm thỉnh kinh!” Quan Âm Đại Sĩ đứng bên cạnh

nói, “Lần Tây Du đại cục này, do đệ tử chấp chưởng, tất cả kiếp nạn đều đã sắp xếp hoàn tất.” “Thiện!” Chuẩn Đề Đạo Nhân gật đầu, “Hiện giờ chư Thần Hồng Hoang, bần đạo đều đã chào hỏi, chư Thần Tam Giáo đều sẽ hiệp trợ các ngươi hoàn thành việc Phật pháp Đông truyền.” Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân trong Đại Thừa Phật Giáo phân phó nhiều việc, bắt đầu bố cục từng chi tiết của Tây Du.

Lúc này Thông Thiên đã ra khỏi Hỗn Độn, đến một thế giới khác.

Bên ngoài Hỗn Độn rộng lớn vô biên.

Trước khi Hỗn Độn khai, Hồng Mông chưa phân, thiên địa nằm trong một mảnh hỗn độn mông lung.

Tuy nhiên, vạn vật đều có khởi nguyên.

Thế giới mà Thông Thiên đến là một thế giới cực kỳ vĩ đại.

Thế giới này có đạo thống hoàn chỉnh, chỉ là không hoàn thiện như Hồng Hoang mà thôi.

Thế giới này ở cùng cấp độ với Hồng Mông, thế giới này tên là Nguyên Tiên Giới.

Khoảnh khắc Thông Thiên đặt chân vào Nguyên Tiên Giới, cảm ứng được một cỗ khí tức cường đại chí cực, Thiên Đạo của thế giới này đã triệt để hoàn chỉnh, trật tự Thiên Đạo thống trị toàn bộ thế giới.

Thậm chí có những nơi trong thế giới này ngay cả Thông Thiên cũng không thể nhìn rõ.

Chỉ có thể nói một thế giới như vậy sâu không lường được.

Một Đại Thế Giới chân chính, đủ sức sánh ngang với thịnh huống trước khi Hỗn Độn khai tịch.

Thông Thiên ký thác Hồng Mông Lượng Thiên Xích, độn vào Nguyên Tiên Giới.

Cũng không biết đã bao lâu, sợi tơ trong tay truyền đến một tia cảm ứng.

Trong một mảnh hư không cực kỳ hỗn độn mông lung, có tồn tại lực nhân quả rõ ràng.

Với tu vi hiện tại của Thông Thiên, chỉ cần một tia mạch lạc cũng có thể cảm nhận được.

"Nơi đây quỷ dị vô cùng, nhưng không biết nữ thi thần bí kia vì sao lại được chôn cất trong đó." Thông Thiên cũng không trực tiếp bay độn vào mảnh hư không hỗn độn mông lung kia.

Khi tiến vào một mảnh hư không hỗn độn mông lung, Thông Thiên nhìn thấy một bia giới ngoài một mảnh hư không.

Trên bia giới khắc những chữ cổ xưa cực kỳ, ngay cả với tu vi hiện tại của Thông Thiên, cũng không thể nhìn rõ ý nghĩa cụ thể trên bia đá.

Chỉ biết trên bia đá đại khái miêu tả mấy chữ "Táng Thiên Thần Giới".

"Táng Thiên Thần Giới, chẳng lẽ bên trong chôn cất Thiên Đạo của một số thế giới không thành!?" Thông Thiên ngưng vọng bia đá thần bí, sau đó không quay đầu lại bước vào thế giới này.

Khí tức bên trong cực kỳ quỷ dị, thậm chí có thể nói không có một tia sinh cơ.

Trừ đi sự tử tịch vô cùng vô tận, không còn cảm nhận được bất kỳ khí tức nào khác.

Thông Thiên có thể thấy trong thế giới này, có từng nấm mồ

khổng lồ.

Những nấm mồ này lớn bằng một thế giới, những tồn tại được chôn cất trong đó, hoặc khí tức sâu thẳm vô cùng, thậm chí có một số khiến Thông Thiên cũng cảm thấy cực kỳ kiêng dè.

"Nơi đây quỷ dị vô cùng!

Một Táng Thần chi địa!" Thông Thiên kinh thán không thôi, y chưa từng thấy một mảnh thời không như vậy.

Sau khi tiến vào sâu trong mảnh thời không này, những nấm mồ bên trong không còn dày đặc như trước, cách xa vô cùng mới có một tòa nấm mồ.

Thậm chí trên một số nấm mồ, có người dựng bia mộ.

Có những nơi mộ bị phá nát hoàn toàn, mơ hồ có xương trắng lộ ra từ trong mộ.

Những xương trắng này không biết đã trải qua bao nhiêu năm tháng, tuy thời gian mục nát cũng không hề biến đổi.

Sau khi đến sâu trong mảnh thời không này, Thông Thiên cảm giác sợi tơ trong tay xuất hiện một tia dị trạng.

Phía trước một nấm mồ màu máu, đã thu hút sự chú ý của Thông Thiên.

Chính là nấm mồ màu máu đó, khiến sợi tơ trong tay có sự biến đổi như vậy.

"Chẳng lẽ đây là nơi chôn cất nữ tử thần bí kia!

Triệu hoán bần đạo rốt cuộc là vì điều gì!" Thông Thiên trực tiếp bước về phía nấm mồ đó.

Trên nấm mồ có một bia mộ, nhưng chữ trên bia mộ đã bị xóa sạch hoàn toàn.

Chỉ có một cỗ khí khái trấn áp chư thiên, từ trên bia mộ hiển hóa ra.

Dường như trong mộ huyệt, chôn cất một hung thú cực kỳ đáng sợ.

Chương 177

Xung quanh mộ huyệt có một trận pháp phong ấn khổng lồ.

Trận pháp này cực kỳ cường đại, thậm chí có thể sánh ngang với một số đại trận trong Hỗn Độn.

"Xem cường độ của trận pháp, người xây dựng mộ huyệt này, e rằng tu vi ít nhất phải trên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Bát Kiếp." Khi Thông Thiên muốn lại gần tòa mộ huyệt này, trong hư không dâng lên từng trận gợn sóng màu vàng nhạt.

Một lão nhân thùy hủ (héo tàn) xuất hiện trong mắt Thông Thiên.

"Táng Thiên Thần Giới là nơi của người chết, nơi đây không hoan nghênh những sinh linh có sự sống." Lão nhân nhìn về phía Thông Thiên, trong đôi mắt đục ngầu, không có bất kỳ thần sắc nào.

"Nơi đây là nơi của người chết, vì sao ngươi lại sống ở đây?" Thông Thiên chất vấn.

"Có những người sống, nhưng lại như đã chết.

Có những người chết, nhưng lại sống theo một phương thức khác.

Nếu ngươi chết, e rằng cũng sẽ không tin.

Tóm lại, người trẻ tuổi không nên ở nơi này." Lão nhân trong tay trượng khẽ động, trong ánh mắt lộ ra từng tia hàn quang kinh người.

"Bần đạo hôm nay đã đến, tự nhiên phải truy cứu một nhân quả.

Cái quan tài trước mắt trong phần mộ này, bần đạo tự nhiên muốn mang đi." Nghe Thông Thiên nói vậy, hàn quang trong mắt lão nhân càng thêm đáng sợ, "Ngươi có biết trong mộ huyệt chôn cất hạng người nào không, nếu ngươi muốn mang quan tài đi, sẽ đối địch với

toàn bộ Táng Thiên Thần Giới!" Lão nhân thùy hủ nói xong, toàn bộ mảnh thời không gió lớn nổi lên, mơ hồ nghe thấy tiếng xương cốt chấn động.

Thông Thiên cười cười, xem ra chuyện hôm nay không có cách nào giải quyết êm đẹp được rồi.

Lão nhân thùy hủ trước mắt này, không phải loại thiện lương, trật tự nơi này cực kỳ hỗn loạn, e rằng ẩn giấu đại khủng bố.

Quả nhiên, không lâu sau, một con cốt long khổng lồ từ sâu trong mộ huyệt bay ra.

Một con cốt long xuyên qua vô tận thời không, toàn thân bao phủ thần viêm đáng sợ, mỗi đạo thần viêm đều có thế phần thiêu chư thiên.

Thông Thiên có thể cảm giác, tu vi cốt long này đã đạt đến cảnh giới đỉnh phong Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Tuy chỉ là một nơi thủ mộ, nhưng xem ra nơi đây thực sự không đơn giản.

Một thế giới như vậy đã thai nghén không biết bao nhiêu lâu.

Vì vậy có thể sinh ra tồn tại cấp Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên thậm chí cảnh giới cao hơn cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

Nhìn con cự long hóa thành xương cốt bay lên không, Thông Thiên lật tay một chưởng đánh về phía con cốt long đó.

Khoảnh khắc, pháp lực cuồng bạo bao trùm hư không, trực tiếp làm tan rã con cốt long đó.

Nhìn thấy cảnh này, ánh mắt lão nhân thùy hủ lộ ra từng tia sáng đáng sợ.

"Người trẻ tuổi chớ nên ỷ vào bản thân có chút tu vi, mà dám coi

thường quy tắc và trật tự nơi đây.

Ngay cả những kẻ tạo dựng trật tự ở Nguyên chi Địa, đến nơi đây cũng cần tuân thủ quy tắc ở đây." Lão nhân thùy hủ trong tay pháp trượng chấn nhẹ xuống đất.

Khoảnh khắc tiếp theo toàn bộ thế giới dường như đều bắt đầu lưu chuyển, từng đạo chấn động cường đại ầm ầm từ mặt đất truyền ra, dường như có tồn tại cường đại, lại trong khoảnh khắc phá khai mặt đất.

Bất luận xung quanh có bao nhiêu động tĩnh đáng sợ, nơi Thông Thiên đang đứng đều bị khí trường cường đại của bản thân trấn trụ.

Lúc này Thông Thiên vẫn ung dung tự tại.

Quả nhiên, theo lời lão nhân thủ mộ vừa dứt không lâu, chấn động dưới lòng đất lại càng kịch liệt hơn, một cỗ khí tức nhiếp nhân tâm phách xông thẳng lên trời.

Chín đạo quang trụ hóa thành một cái lao lung khổng lồ, giam cầm Thông Thiên trong đó.

Trong vô tận thần quang lưu chuyển, lộ ra một cỗ khí tức khủng bố chôn vùi chư thiên.

Vô số kỵ sĩ bằng đồng tay cầm cốt mâu sắc bén, giết phạt về phía Thông Thiên.

Khí tức của những kỵ sĩ bằng đồng này cực kỳ cường hoành, hòa hợp làm một thể với mặt đất xung quanh, dường như vô cùng vô tận, từ trong lòng đất dâng lên.

Lao lung do chín đạo quang trụ vẽ ra, lộ ra khí tức phong ấn cực kỳ mãnh liệt, dường như muốn triệt để giam cầm Thông Thiên trong đó.

Nhìn thấy vô số kỵ sĩ bằng đồng sắp triệt để trấn áp Thông Thiên, Thông Thiên cũng trong khoảnh khắc này động thủ.

Trong tay Thông Thiên, Hồng Mông Lượng Thiên Xích ầm ầm tế xuất, trực tiếp đánh về phía chín đạo quang trụ trong hư không.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích bá đạo vô cùng, trong chớp mắt, làm vỡ nát toàn bộ chín đạo quang trụ.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích đi đến đâu, tất cả kỵ sĩ bằng đồng đều bị tiêu diệt sạch sẽ.

Chỉ thấy Thông Thiên kết pháp quyết, Hồng Mông Lượng Thiên Xích đột phá thời không, trấn áp về phía lão nhân kia.

Huyền Hoàng Thánh uy hiển hiện vô di, Hồng Mông Đại Đạo trấn áp hư không.

Thông Thiên chỉ hơi triển lộ tu vi, đã gây ra biến động cực lớn trong mảnh thế giới này.

Lão nhân thủ mộ cũng có thủ đoạn đáng nể, pháp trượng trong tay đánh về phía Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Chỉ nghe thấy vô cùng năng lượng bạo phát, mặt đất nứt toác, trên bầu trời dâng lên ức vạn trượng sóng thần.

Lão nhân thủ mộ bị chấn lùi vô số khoảng cách, nhìn ánh mắt Thông Thiên lộ ra ý kinh hãi.

"Lực Chi Pháp tắc, các hạ tu hành Lực Chi Pháp tắc!" Lão nhân thủ mộ từ lực pháp tắc của Hồng Mông Lượng Thiên Xích, cảm ứng được sự tồn tại của Lực Chi Pháp tắc.

"Lực Chi Pháp tắc thì như thế nào!" Thông Thiên có chút bất ngờ nhìn lão nhân thủ mộ này, Lực Chi Pháp tắc là do Bàn Cổ Đại Thần sáng tạo, chẳng lẽ lão nhân thủ mộ này từng thấy Bàn Cổ Đại Thần

không thành.

Lão nhân thủ mộ ngẩng đầu nhìn về phía Thông Thiên, "Thì ra là đệ tử của người kia, thôi vậy!" Lão nhân thủ mộ thở dài một hơi, sau đó lại nói: "Trong Táng Thiên Giới có một nửa sinh linh, đều vì nguyên nhân của người kia mà được chôn cất ở đây.

Ngươi và ta cũng có chút nhân duyên." "Chẳng lẽ ngươi quen biết Bàn Cổ Đại Thần!" Thông Thiên có chút bất ngờ nói, nếu Thông Thiên đoán không sai, e rằng Bàn Cổ Đại Thần ngày xưa đã phát sinh đại chiến kinh thiên động địa ở đây.

Những sinh linh được chôn cất trong một mảnh táng địa này, e rằng có một phần lớn là thủ bút của Bàn Cổ Đại Thần.

"Năm xưa Bàn Cổ giáng lâm Nguyên Tiên Giới, chỉ vì muốn chặt Thiên Côn Thần Mộc.

Thiên Côn Thần Mộc là thánh vật pháp bảo chú chú, Bàn Cổ một mình giết vào Thiên Côn Cổ Địa, trấn sát trăm ức sinh linh, cuối cùng chặt đứt Thiên Côn Thần Mộc duy nhất trong toàn bộ Nguyên Tiên Giới!

Thậm chí chém giết Thiên Côn Đại Đế, con trai của Nguyên Thánh Vương, khiến Nguyên Thánh Vương một mạch điên cuồng truy sát." Trận đại chiến đó kinh thiên động địa, thần quỷ tị dịch, giết đến càn khôn rung chuyển, vạn vật điêu tệ.

Cuối cùng Bàn Cổ chân đạp Thanh Liên, đầu treo Ngọc Điệp, sống sượng từ Nguyên Tiên Giới giết ra ngoài.

Nếu ta không đoán sai, e rằng ngươi đến từ Hỗn Độn trong đó.

Nghe lão nhân thủ mộ này nói ra một đoạn bí tân như vậy, Thông Thiên gật đầu.

Không ngờ Bàn Cổ Đại Thần lại có quá khứ huy hoàng như vậy, e

rằng việc đoạt được cái gọi là Thiên Không Kiến Mộc, chỉ là để luyện chế cái Phủ Khai Thiên mà thôi.

Thủ bút của Bàn Cổ Đại Thần, thực sự kinh người.

"Có bí tân như vậy, bần đạo thụ giáo rồi.

Sinh linh trong mộ huyệt trước mắt này, cùng bần đạo có duyên, bần đạo đến đây là vì việc này." Thông Thiên nói xong, lấy ra sợi tơ lụa kia.

Khi thấy sợi tơ lụa này, lông mày lão nhân thủ mộ khẽ giật, "Thì ra là vậy, ngươi có thể mang đi, chỉ là một khi rời khỏi Táng Thiên Giới, sẽ phải đối mặt với sát cơ vô tận.

Chương 178

Thân phận của nữ thần cực kỳ đặc biệt, tên là Thiên Dao.

Tuy đã chết, nhưng Nguyên thần chưa diệt, chỉ có Cửu Sinh Hoa trong Nguyên Linh Giới, mới có thể đánh thức Nguyên thần của nàng.

Nguyên Linh Giới, là đạo trường của hai vị Thánh Tổ sơ thủy trong Nguyên Tiên Giới.

Huống hồ Nguyên Linh Giới và Thiên Dao là túc địch.

Nguyên Linh Giới sở dĩ không sát nhập vào Táng Thiên Giới, là vì trong Táng Thiên Giới có tồn tại khiến họ kiêng dè." Thông Thiên gật đầu, tiện tay khẽ động, để lại một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, "Đa tạ Đạo hữu chỉ điểm, chút pháp bảo nhỏ làm lễ gặp mặt." Thấy Thông Thiên để lại một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lão nhân thủ mộ tâm thần chấn động.

Không ngờ Thông Thiên ra tay hào phóng như vậy, một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo như vậy, trong thế giới này cực kỳ quý giá, thậm chí chỉ có tồn tại đứng ở đỉnh phong mới có thể chưởng khống.

Không ngờ Thông Thiên tùy tiện có thể tặng ra pháp bảo như vậy.

"Đa tạ Đạo hữu tặng bảo, để bần đạo kết hồn dẫn độ, dẫn độ nữ thần ra ngoài." Lão nhân thủ mộ ai thán một tiếng, dường như hồi tưởng quá khứ.

Chỉ thấy lão nhân thủ mộ lật tay khẽ động, pháp trượng trong tay đánh về phía hư không.

Sâu trong Táng Thần Giới, hai vầng huyết nguyệt dâng lên, đó dường như là một đôi mắt thú đáng sợ chí cực, khiến tâm thần Thông

Thiên chấn động, cảm giác toàn thân run rẩy.

Tu vi của hai vầng huyết nguyệt, vượt trên Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, thậm chí có khả năng đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại Đạo Chí Tôn.

Một Thánh địa cấm kỵ như vậy, quả nhiên có nội tình sâu không lường được.

Nếu thực sự cứng rắn đến cùng, Thông Thiên e rằng cũng không thể kết thúc tốt đẹp.

Trong lúc huyết nguyệt dâng lên, mơ hồ có thể thấy một hư ảnh khổng lồ giáng lâm.

Cấm chế màu máu bao phủ trên thần mộ cũng theo đó biến mất.

Chỉ có một chiếc quan tài thủy tinh từ trong thần mộ hiện lên.

Trong quan tài, nằm đó chính là nữ tử thần bí tên Thiên Dao.

Hiện giờ lần thứ hai nhìn thấy, Thông Thiên lại có một cảm giác khác.

Sự tâm quý kia vẫn còn tồn tại, lại thêm một sự chấn hám từ tận đáy lòng.

Không ngờ, một cô gái có thể xinh đẹp đến mức độ như vậy, khiến đạo tâm của Thông Thiên cũng có thể xúc động.

“Hiện giờ nàng ở đây, ngươi có thể mang đi rồi, cũng coi như kết thúc một nhân quả Bàn Cổ năm xưa để lại.” Lão nhân thủ mộ pháp trượng buông thấp, nói.

Thông Thiên gật đầu, lão nhân thủ mộ rốt cuộc đã nợ Bàn Cổ Đại Thần nhân quả gì, Thông Thiên không biết.

Nhưng Thông Thiên cũng không hỏi nhiều.

Theo pháp lực khẽ động, Thông Thiên trực tiếp cuốn quan tài vào không gian thần thức.

Khi có được quan tài, Thông Thiên phát hiện nhiệm vụ hệ thống, cũng trong lúc đó đã thay đổi. [Đinh!

Chúc mừng Túc Chủ tìm thấy nhục thân Thiên Dao.] [Lựa chọn 1: Trực tiếp lĩnh thưởng, Hỗn Độn Thần Nguyên Đạo Quả.] [Lựa chọn 2: Xâm nhập Nguyên Linh Giới, đoạt Cửu Sinh Hoa, đánh thức Nguyên thần Thiên Dao.

Thưởng: Sơ Thủy Đại Đạo Nguyên Thai.] Thông Thiên xem xét các lựa chọn nhiệm vụ, quả nhiên tìm thấy nhục thân Thiên Dao, đã hoàn thành giai đoạn đầu của nhiệm vụ.

Nhưng điều khiến Thông Thiên không ngờ, là một nhiệm vụ liên hoàn.

Hỗn Độn Thần Nguyên Đạo Quả, là bản nguyên của Hỗn Độn, có thể cảm ngộ pháp tắc Hỗn Độn.

Nhưng Sơ Thủy Đại Đạo Nguyên Thai hiển nhiên quý giá gấp vạn lần Hỗn Độn Thần Nguyên Đạo Quả.

Thông Thiên cũng muốn đến Dị giới xem xem, rốt cuộc sinh linh của thế giới đó, có thể cường đại đến tầng thứ nào.

Hiện giờ tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên Ngũ Kiếp của Thông Thiên, trừ một trận chiến với Hồng Quân ra, không gặp được tồn tại nào có thể dốc hết sức chiến đấu.

Vừa hay có thể ma luyện một phen tu vi.

Huống hồ, Thiên Dao dường như có một số sợi dây số mệnh ràng buộc với y.

Thông Thiên cũng muốn xem xem, sau khi Thiên Dao phục sinh,

rốt cuộc sẽ là loại tồn tại như thế nào.

Thông Thiên có thể cảm giác, Thiên Dao tuyệt đối không đơn giản, thậm chí bản thể vượt xa tồn tại bình thường, sánh ngang với loại Bất Hủ đỉnh phong kia.

Nguyên Linh Giới, là một địa bàn trong Nguyên Tiên Giới.

Truyền thuyết trong Nguyên Tiên Giới sinh ra hai vị sinh linh, một vị tên là Thái Sơ, một vị tên là Thái Thủy.

Thái Sơ, Thái Thủy là tiên của vạn đạo, đã sáng tạo ra tất cả bản nguyên của Nguyên Tiên Giới.

Thì ra tất cả Đại Đạo, đều do hai tôn tồn tại này sáng tạo.

Thông Thiên trực tiếp dùng Đại Pháp lực, ký thác Hồng Mông Lượng Thiên Xích, độn vào một nơi thời không.

Thông Thiên không hề vội vã, sau khi đến mảnh thời không này, bắt đầu quan sát thế giới này.

Nguyên Linh Giới lúc đó, có một số điểm tương đồng với Địa Tiên Giới trong Hồng Hoang.

Nhưng khác với Địa Tiên Giới của Hồng Hoang, trong mảnh thời không này, không có vũ trụ tinh thần.

Thay vào đó giống như vô cùng vô tận đá chồng chất thành.

Chia thành chín mươi tám trọng thiên, địa vị khác nhau, tầng thứ cư trú cũng không giống nhau.

Càng xuống dưới, tồn tại của những sinh linh càng hỗn độn.

Thế giới ở tầng dưới, sinh linh hỗn độn vô cùng, trở thành tồn tại bị người ở tầng trên câu móc.

Điều kiện sinh tồn trong một thế giới như vậy cực kỳ khắc nghiệt,

vì vậy những sinh linh sinh ra, đều có tâm tư sâu sắc, giỏi sát lục.

Một thế giới như vậy, điều kiện sinh tồn cực kỳ đáng sợ.

Thông Thiên trong khoảnh khắc này cảm khái vô cùng.

Tuy Hỗn Độn khắc nghiệt, nhưng cũng không có tình huống cướp đoạt chúng sinh như vậy, coi chúng sinh làm vật liệu.

Trong Hồng Hoang càng là thiên hạ đại đồng, một mảnh tịnh thổ.

Tồn tại chí cao trong Nguyên Linh Giới, chính là Nguyên Thần Đế.

Nguyên Thần Đế là một trong những đệ tử của Thái Sơ, tu vi cực kỳ đáng sợ, thậm chí ngay cả Thông Thiên cũng không dò xét thấu, Nguyên Tiên Đế rốt cuộc là cảnh giới như thế nào.

Thông Thiên bay về phía đỉnh phong của một mảnh thời không.

Phát hiện phương thức tu hành của những sinh linh này, không hề đơn giản như ngộ đạo tu hành.

Có một số sẽ cướp đoạt thế giới khác, luyện hóa thế giới đó, trực tiếp bổ sung sự thiếu hụt của bản thân.

"Loại Đại Đạo cướp đoạt này, không hề thuần túy.

Chương 179

Dù có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, cũng chỉ là ngụy Kim Tiên mà thôi, không đáng sợ." Thông Thiên phát hiện, dưới cùng một cảnh giới, chiến lực của Hồng Hoang, hiển nhiên cao hơn.

Nguyên Linh Giới cực lớn, Thông Thiên dù ký thác Hồng Mông Lượng Thiên Xích, cũng phải tốn đủ vài năm, mới có thể nắm rõ được lộ tuyến trong đó.

Khi Thông Thiên độn nhập trọng thiên cuối cùng mới phát hiện, tình hình bên trong lại khác biệt rất nhiều.

Linh khí ngập tràn, khắp nơi đều là một mảnh sinh cơ.

Những linh khí này được vô cùng vô tận thế giới luyện hóa cung dưỡng, không giống như trong Hồng Hoang sinh sinh bất tức.

Căn cơ của việc luyện hóa vô cùng vô tận thế giới, nằm ở trung tâm một mảnh thế giới.

Nơi đó có một cây thần thụ, xuyên suốt vô lượng thương khung.

Xung quanh có Cửu Thiên Bát Bách Vạn Kiếm Trận thủ hộ.

Chỉ cần đặt chân vào trong đó, dù có tu vi cao đến mấy, cũng sẽ bị diệt sát sạch sẽ.

Và trên cây thần thụ ở giữa đó, kết chín đóa hoa, mỗi đóa đều cực kỳ yêu diễm, tỏa ra linh quang vô song.

"Truyền thuyết Cửu Sinh Hoa, nhưng không biết cần chín đóa, hay chỉ một đóa là được." Thông Thiên cũng không do dự, trực tiếp đại diêu đại bãi bay về phía thần thụ đó.

Thông Thiên cũng không che giấu tu vi, quyết định làm một phi vụ

lớn ở đây.

Sau khi Thiên Dao xuất thế, rời khỏi táng địa, có mấy đạo khí tức ẩn tàng đã theo dõi.

Hiện tại dứt khoát làm một phi vụ lớn ở đây, sau đó phủi mông bỏ đi.

Oanh long!!!

Tam Thập Lục Phẩm Thái Hư Thần Liên hiển hóa ra, Thông Thiên tay cầm Hồng Mông Lượng Thiên Xích, bay vào vô cùng kiếm trận đó.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích tế xuất, va chạm làm vỡ nát vô cùng vô tận kiếm trận.

Vạn thiên quang hoa loạn chiến, hoàng hoàng thánh vị chấn động thiên địa.

Tam Thập Lục Phẩm Thái Hư Thần Liên phòng ngự vô địch, kiếm trận dù đáng sợ đến đâu, cũng không thể phá vỡ phòng ngự của Tam Thập Lục Phẩm Thái Hư Thần Liên.

Chỉ nghe thấy vô số tiếng cấm chế vỡ nát, vạn kiếm trận, đều bị Hồng Mông Lượng Thiên Xích trấn áp hoàn toàn.

Cũng trong khoảnh khắc này, trong hư không chín con đại xà xuyên qua vô tận thời không giáng lâm.

Chín con đại xà kéo một cỗ thừa niện (xe ngựa), ba vị sinh linh trấn áp thiên địa, như chúng tinh củng nguyệt, hiển hóa ra.

“Yêu nghiệt phương nào, dám hủy kiếm trận của ta!” Người này tu vi thập phần cường đại, đang ở cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, uy thế ẩn ước toát ra khiến ngay cả Thông Thiên cũng có một tia kinh ngạc.

Chín con đại xà, mỗi con đều có tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, giờ phút này như chúng tinh củng nguyệt vây quanh hắn.

Ít nhất về phương diện uy thế, kẻ này đã thể hiện trọn vẹn. "Bần đạo nãi Thông Thiên, đi ngang qua nơi này, thấy Linh Nguyên Cổ Thụ cùng bần đạo hữu duyên, cho nên đặc biệt muốn đem cổ thụ đi." Thông Thiên cười như không cười nói, học theo thủ đoạn của hai vị Thánh nhân phương Tây.

Nghe Thông Thiên yêu cầu như vậy, người kia giận tím mặt: "Nơi này là thánh địa của Nguyên Lâm Giới, dám ở chỗ này làm càn!" Người này là đệ tử của Nguyên Thần Đế, tên gọi Thiên Cửu U.

Thần mộc là tồn tại tương tự như cột chống trời của Nguyên Linh Giới, nếu thần mộc thật sự bị mang đi, e rằng hư không chống đỡ toàn bộ Nguyên Linh Giới đều sẽ sụp đổ. "Tiểu đạo, nếu ngươi chịu phục tru, có thể miễn đi nỗi khổ bị rút hồn đoạt phách, nếu còn ngoan cố chống cự, bản tọa sẽ luyện hóa ngươi sống không bằng chết!" Thiên Cửu U lạnh lùng nhìn Thông Thiên, trong mắt hắn Thông Thiên dường như đã là một người chết.

Thông Thiên cười nhạt nhìn Thiên Cửu U: "Đã nói thần mộc cùng bần đạo hữu duyên, nếu bần đạo không mang đi chẳng phải là phụ một phen mỹ ý của trời sao!" Sắc mặt Thiên Cửu U khó coi đến cực điểm, kẻ này quả nhiên vô sỉ chí cực, cái gì mà thần mộc cùng hắn hữu duyên, nếu thật như thế, chẳng lẽ cả thế giới này đều hữu duyên với hắn?

Dứt lời, Thiên Cửu U phất tay một cái, chín con đại xà bàng bạc vô cùng lao tới muốn thôn phệ Thông Thiên.

Chỉ thấy chín con đại xà thoát khỏi xiềng xích, tản mát ra khí tức tinh hồng vô tận.

Mỗi một con đại xà đều cực kỳ đáng sợ, ẩn chứa sát khí vô cùng

vô tận, phảng phất chỉ trong một ý niệm có thể thôn phệ chư thiên.

Nhưng trong mắt Thông Thiên, chúng chẳng qua chỉ là mấy con sâu róm mà thôi.

Mắt thấy chín con đại xà lao tới cắn nuốt, Thông Thiên trở tay, Đô Thiên Thần Sát chi khí cuồng bạo cuộn trào ra.

Chỉ trong chớp mắt, chín con đại xà trực tiếp bị Thông Thiên mạt sát sạch sẽ.

Trong hư không máu tươi vương vãi chư thiên, vô số xiềng xích sụp đổ, ngay cả kiệu rồng mà Thiên Cửu U ngồi cũng bị Thông Thiên trực tiếp đánh nát.

Thấy cảnh này, Thiên Cửu U cuồng nộ không thôi, chín con đại xà là hắn phí hết tâm tư luyện chế, không ngờ bị Thông Thiên một tát đập chết sạch sẽ. "Hôm nay ngươi tất nhiên thập tử vô sinh!" Dứt lời, trong tay Thiên Cửu U xuất hiện một thanh thần kiếm đen kịt, thần kiếm rạch phá thời không, chém thẳng xuống đầu Thông Thiên.

Thông Thiên liếc nhìn Thiên Cửu U, tu vi kẻ này đại khái ở Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên tứ trọng thiên.

Cùng là Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, nhưng ở thế giới này hiển nhiên dễ dàng tu luyện hơn.

Bởi vì trật tự thế giới này không hoàn chỉnh như Hồng Hoang, khi tu luyện trở ngại cũng nhỏ hơn một chút.

Nhưng ở trong Hồng Hoang thì khác, Hồng Hoang có trật tự thời không hoàn chỉnh, muốn tu luyện tới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, cần phải đi từng bước một.

Nếu không, dù có ngàn vạn tạo hóa cũng khó mà tu thành.

Sinh linh ở thế giới này khi tu hành có lỗ hổng cực lớn.

Có một số sinh linh thậm chí lược đoạt chư thiên để tu hành cảnh giới hiện tại.

Khi lược đoạt pháp lực của người khác, bản thân cũng sẽ chịu phản phệ, dẫn đến cảnh giới không thuần khiết.

Tu vi loại này trong mắt Thông Thiên tịnh không có ý nghĩa lớn lao gì, ít nhất là khi tu hành về sau, khó có thể tiến thêm một bước.

Mắt thấy kiếm của Thiên Cửu U chém tới, Thông Thiên trở tay, Thuấn Sát Ma Đao oanh nhiên tế xuất, chém về phía mi tâm Thiên Cửu U.

Chỉ trong nháy mắt, tốc độ của Thuấn Sát Ma Đao thậm chí vượt qua kiếm của Thiên Cửu U.

Thông Thiên tịnh không để ý tới pháp kiếm của đối phương, Tam Thập Lục Phẩm Thái Hư Thần Liên trong tay, mặc cho Thiên Cửu U có bản lãnh lớn đến đâu cũng không phá được phòng ngự của Thông Thiên.

Trong khoảnh khắc, Thuấn Sát Ma Đao lao lao khóa chặt nguyên thần Thiên Cửu U.

Giờ khắc này Thiên Cửu U rơi vào thế hoàn toàn bị động.

Trong những cuộc quyết đấu đỉnh cao, thường thường chỉ cần một sơ hở là thua cả bàn cờ.

Thuấn Sát Ma Đao trực tiếp chém vào mi tâm Thiên Cửu U, xuyên thủng đầu lâu hắn.

Thuấn Sát Đại Đạo trực tiếp trảm nhập vào trong nguyên thần Thiên Cửu U.

Chỉ nghe thấy một tiếng thảm thiết, linh đài Thiên Cửu U phá diệt, nguyên thần tịch diệt, bản nguyên tự thân trực tiếp bị Thông Thiên

chém giết.

Một đại Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên trực tiếp vẫn lạc đương trường.

Sau khi mạt sát Thiên Cửu U, Thông Thiên không chút do dự lược đoạt sạch sẽ tạo hóa trên người hắn.

Trên người Thiên Cửu U có không ít đồ tốt.

Chương 180

"Xem ra Thiên Cửu U ở trong Nguyên Linh Giới địa vị không thấp." Thông Thiên phát hiện trên người Thiên Cửu U có vô số thiên tài địa bảo, tuy không có pháp bảo quá mạnh nhưng những tài nguyên này lại có thể luyện chế vô số pháp bảo, còn có linh dược, dị bảo trong đó.

Sau khi chém giết Thiên Cửu U, toàn bộ Nguyên Linh Giới đều chấn động.

Thiên Cửu U là đệ tử của Nguyên Thần Đế.

Hiện giờ Thiên Cửu U vẫn lạc, thần huyết nhuộm đỏ thương khung, giờ khắc này đại quân vô cùng vô tận từ trong Nguyên Thần Giới sát phạt lao ra.

Bên ngoài Linh Nguyên Thần Mộc, Thông Thiên huy vũ pháp kiếm trong tay, một đường chém giết đi tới.

Hồng Mông Pháp Kiếm diễn hóa sát cơ vô tận, kiếm quang đi tới đâu, tất cả đều hóa thành hư vô.

Chân đạp Tam Thập Lục Phẩm Thái Hư Thần Liên, cơ bản phòng ngự ở thế vô địch.

Thông Thiên tu hành là nghịch thiên chi đạo, chưa bao giờ lo lắng dính dáng nghiệp lực hay nhân quả, huống chi Hỗn Độn Chí Bảo giết người không dính nhân quả.

Giờ khắc này sát lục chi tâm và thiên phú chiến đấu bẩm sinh cũng bùng nổ.

Đạo của Thông Thiên tuy thừa kế từ Bàn Cổ đại thần, nhưng lại khác biệt với Bàn Cổ.

Thông Thiên lấy bản thân làm đạo, tịnh sẽ không hiến dâng mình cho chư thiên.

Chỉ thấy kiếm trong tay Thông Thiên quét ngang, túc túc có mười ức sinh linh bị Thông Thiên giảo sát sạch sẽ. "Cửu U sư đệ bị chém giết, hôm nay ngươi lên trời xuống đất cũng phải chết!" Từng đạo thiên âm bàng bạc vang lên, tinh phong huyết vũ trong hư không điên cuồng cuộn trào, có tới mười một vị Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên oanh nhiên giáng lâm.

Sau khi Thiên Cửu U vẫn lạc, những tồn tại đỉnh phong trong Nguyên Lâm Giới này lần lượt thức tỉnh từ trong bế quan.

Sát cơ vô tận bùng phát, vây công về phía Thông Thiên.

Bên ngoài Nguyên Lâm Giới, vô số sinh linh cũng nhìn vào.

Dù sao Nguyên Linh Giới xảy ra chuyện lớn như vậy, có người dám mạo phạm thiên hạ, sát nhập vào trong đó.

Chư thần cũng đang quan vọng xem tột cùng là nhân vật bậc nào mới có phong tư như thế. "Hiện giờ nguyên thần Thiên Cửu U tịch diệt, tột cùng là nhân vật nào lại hung ngoan như thế, chẳng lẽ không sợ Nguyên Thần Đế xuất thủ sao!" "Cảnh giới của Nguyên Thần Đế không thể đo lường, Thiên Cửu U hiện giờ ngay cả nguyên thần cũng bị mạt sát triệt để, e rằng ngay cả cơ hội chuyển thế cũng không còn, cho dù Nguyên Thần Vương không ra tay, những đệ tử kia cũng sẽ không tha cho người trước mắt." "Tuyệt thế ngoan nhân kia dường như đang lao về phía Linh Nguyên Thần Thụ, chẳng lẽ thật sự muốn mang thần thụ đi sao?" "Linh Nguyên Thần Thụ là căn cơ của Nguyên Linh Giới, nếu thần thụ bị hủy, hậu quả không dám tưởng tượng, e rằng cả Nguyên Linh Giới đều sẽ sụp đổ, đến lúc đó Nguyên Thần Đế e rằng sẽ thật sự xuất thủ!" Rất nhiều cường giả khiếp sợ nhìn cảnh này, không ai ngờ lại có người hung ngoan đến vậy, trực tiếp sát nhập

vào Nguyên Linh Giới.

Tầng trời cuối cùng của Linh Giới là nơi Tiên Đình tọa lạc, hội tụ khí vận vô cùng vô tận, có thể nói sức mạnh của cả Nguyên Linh Giới đều hội tụ ở tầng trời này.

Từ khi Thông Thiên chém giết Thiên Cửu U, những tồn tại cường đại kia đều đã thức tỉnh.

Giờ phút này tu sĩ dưới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên tịnh không tham dự vào trận chiến này.

Bởi vì cảnh giới như vậy toàn bộ đều là pháo hôi, thậm chí chưa kịp tới gần đã bị khí tức của Thông Thiên mạt sát.

Sự tồn tại của Thông Thiên đáng sợ vô cùng, giờ phút này sức mạnh chân chính mới thức tỉnh.

Những tồn tại cường đại của Nguyên Lâm Giới lần lượt tế xuất thủ đoạn, lao về phía Thông Thiên chém giết.

Trong hư không, một tôn Cổ Thần cường đại hiển hóa chân thân.

Đó là một con cự thú hình dáng giống Kỳ Lân, trong đôi mắt toát ra quang trạch đáng sợ, bốn vó đạp vỡ thiên khung, toàn thân thiêu đốt nộ diễm kinh người, muốn thôn phệ Thông Thiên.

Trên đỉnh đầu cự thú có một chiếc đỉnh cực lớn thần bí, gột rửa từng tầng quang trạch, ngay cả Thái Hư Đại Đạo của Thái Hư Thần Liên cũng tạm thời bị ngăn lại.

Tu vi cự thú thậm chí còn trên cả Thông Thiên.

Thông Thiên vẫn giữ dáng vẻ không sợ hãi, chỉ thản nhiên nhìn cự thú. "Phá Thiên Diệt Địa!" Chỉ nghe thấy một tiếng gầm rú vang vọng thiên vũ, cự thú đạp vỡ thiên địa, cái miệng khổng lồ oanh nhiên mở ra.

Vô lượng thiên địa dường như đều muốn bị một ngụm nuốt chửng, thời không quanh Thông Thiên đang không giới hạn sụp đổ thu nhỏ lại.

Loại sức mạnh này cực kỳ đáng sợ, dường như là một loại vận dụng Không Gian Pháp Tắc.

Có thể đạt tới cảnh giới này, không có ai là nhân vật đơn giản.

Khả năng thôn phệ của cự thú cực kỳ cường đại, nếu sơ sẩy bị nuốt vào bụng, e rằng ngay cả Thông Thiên cũng phải đối mặt với phiền toái không nhỏ.

Thông Thiên trở tay, Hồng Mông Thần Kiếm bùng nổ kiếm mang thôi xán, một đạo ánh sáng rạch phá thiên khung, chém vào hư không. "Phong Thiên!" Đạo âm của Thông Thiên quán triệt thiên vũ, phong mang chi khí bao trùm chư thiên, một kiếm chém ra, trực tiếp chém lên đầu lâu cự thú.

Ào ào!

Đầu lâu cự thú trực tiếp bị Hồng Mông Thần Kiếm chém mở, thần huyết vô cùng vô tận rơi xuống hư không.

Tùy tiện một giọt cũng có thể chôn vùi một mảng thế giới.

Bản thể cự thú trực tiếp đâm vào một mảnh hư vô, bản nguyên phá diệt, chịu thương tổn không thể nghịch chuyển.

Thấy cảnh này, các thần linh của Nguyên Linh Giới ai nấy đều thất kinh.

Lại một tôn Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên bị Thông Thiên một kiếm suýt chém chết.

Nếu đổi lại là người khác, không có khả năng phòng ngự cường đại như cự thú, e rằng đã bị Thông Thiên chém chết rồi. "Linh Nguyên

Thần Mộc đích xác là đồ tốt, hôm nay bần đạo cho dù sử dụng một chút thủ đoạn, cũng phải đem Linh Nguyên Thần Mộc mang về trong Hồng Hoang!" Thông Thiên hạ quyết tâm, đã muốn đạt được Cửu Sinh Hoa, thế tất phải nháo cho Nguyên Lâm Giới long trời lở đất.

Đã như vậy, chi bằng dứt khoát làm tuyệt tình.

Đúng lúc này, quả nhiên truyền đến tiếng nhắc nhở của hệ thống. **[Đinh!

Kiểm tra đo lường ký chủ phát hiện kỳ ngộ cực lớn.]** **[Lựa chọn 1: Đoạt lấy Cửu Sinh Hoa sau đó đào tẩu khỏi Nguyên Tiên Giới.

Phần thưởng: Tiên Thiên Linh Bảo - Chiếu Yêu Kính.]** **[Lựa chọn 2: Đoạt lấy bản thể Linh Nguyên Thần Mộc.

Phần thưởng: Cơ hội tiến giai Hỗn Độn Linh Bảo thành Đại Đạo Linh Bảo (1 lần).]** Thông Thiên trong lòng sảng khoái không thôi, đúng lúc này hệ thống lại tặng phúc lợi.

Cơ hội như vậy cũng không thường có.

Linh Nguyên Thần Mộc đã có thể cấu thành căn cơ của một đại thế giới, ngày sau nếu lạc tại Bồng Lai Tiên Đảo, tất nhiên uy thế tràn đầy.

Trong Hồng Hoang có Tiên Thiên Thập Đại Linh Căn, nhưng thần mộc này so với chúng còn trân quý hơn vô số lần.

Thần mộc có thể hấp thu bản nguyên giữa thiên địa, làm cho linh khí trong thế giới nồng đậm hơn vô số lần.

Sau khi chém lui cự thú, những tồn tại chí cao trong Nguyên Linh Giới lần lượt xuất thủ.

Mười một tôn thần linh trấn áp trên thiên khung giờ phút này đạp

vỡ thiên địa, lao xuống phía Thông Thiên.

Khí thế hung hãn hoành quán chư thiên, mười một tôn thần linh tu vi đều ở trên cự thú kia.

Tầng thứ sinh mệnh cực kỳ cường đại, lấy tu vi của Thông Thiên nhìn lại, trong đó có mấy người ngay cả hắn cũng nhìn không thấu. "Lần này e là có chút phiền toái rồi!" Trong một mảng thời không, từng đạo xiềng xích pháp tắc từ hư không rơi xuống, phong tỏa toàn bộ thời không quanh Thông Thiên.

Chương 181

Thậm chí ngay cả thần thức của Thông Thiên giờ khắc này cũng bị che chắn.

Thái Hư Thần Liên tuy có thể giúp Thông Thiên đứng ở thế tiên thiên bất bại, nhưng lại không cách nào giúp hắn đột phá khốn cảnh trước mắt.

Mấy người này hiển nhiên muốn vây giết Thông Thiên, lợi dụng trận pháp để luyện hóa hắn.

Thủ đoạn này tuy không có hiệu suất cao nhưng lại thập phần hữu hiệu.

Năng lực phòng ngự và sát phạt của Thông Thiên đều ở trên bọn họ, pháp bảo của Thông Thiên hiển nhiên là tồn tại bọn họ không thể kháng cự.

Giờ phút này vây khốn Thông Thiên lại là thủ đoạn tốt nhất. "Xem ra cũng không ngốc!" Thông Thiên nhịn không được cười lạnh một tiếng.

Trong minh minh Thông Thiên thậm chí có thể cảm giác được một tia nguy cơ đang giáng lâm.

Với tu vi hiện giờ của Thông Thiên, dưới Đại Diễn Thần Toán có thể tính ra một ít nguy cơ.

Giờ phút này có thể khiến hắn sinh ra cảm giác tim đập nhanh, trong tối tăm đích xác có chỗ không tầm thường. "Đã như vậy, bần đạo cũng không khách khí." Thông Thiên biết phải tốc chiến tốc thắng, nếu không lát nữa chịu phản phệ thì e rằng nguy to.

Mắt thấy mười một vị tồn tại cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim

Tiên đỉnh phong giáng xuống thủ đoạn, Thông Thiên cũng ngay lúc này trở tay, tế xuất mười hai đạo Thần Sát Kỳ. "Hoàng thiên địa chi du du, thừa vạn vật chi hậu trọng." "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, xuất!" Đạo âm của Thông Thiên tứ ý truyền khai khắp Nguyên Linh Giới.

Hoàng hoàng thiên uy làm kinh sợ thiên địa.

Mười hai đạo Đô Thiên Thần Sát Kỳ hóa thành mười hai cột sáng quán triệt thiên vũ, trấn áp tại cả phiến thời không.

Giờ khắc này cả thế giới đều bắt đầu bạo động, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận thi triển trong tay Thông Thiên hiện giờ quả thật có khí thế hủy thiên diệt địa.

Thông Thiên tham ngộ Bàn Cổ Điện, được Bàn Cổ đại thần thừa nhận, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát bản nguyên gia trì vào bản thân.

Có thể nói đối với sự lý giải về Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Thông Thiên thậm chí từ ý nghĩa nào đó đã vượt qua Thập Nhị Tổ Vu năm xưa.

Trận pháp này lấy mười hai đại đạo tự nhiên, khiên dẫn Đô Thiên Thần Sát chi khí vô tận trong vũ trụ.

Hiện giờ Đô Thiên Thần Sát Đại Trận triệu hoán chính là Bàn Cổ chân thân chân chính.

Hoàng hoàng thiên uy chấn nhiếp thiên địa, mười một tôn Vô Cực Kim Tiên kia giờ phút này đều cảm giác được sự sợ hãi từ tận đáy lòng.

Mười hai đạo cột sáng quán xuyên thiên địa kia ẩn chứa sự uy nghiêm đáng sợ. "Kẻ này có thể triệu hoán đại trận đáng sợ như thế, chỉ có khởi động Linh U Đại Trận mới có thể kháng hành!" "Trận này vừa mới hình thành đã có uy lực đáng sợ như thế, lại không biết tột

cùng nó mạnh đến mức nào!" "Đạo nhân này có thâm hậu để uẩn như vậy, chúng ta vạn lần không thể lơ là!" Mười một vị Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên là tồn tại tương tự như Thiên Đạo Thánh Nhân trong một vị diện.

Linh U Đại Trận chính là Thiên Đạo đại trận của thế giới này.

Nương theo mười một vị Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên phi độn về các phương vị giữa thiên địa, trong toàn bộ Nguyên Linh Giới, từng đạo linh quang hai màu huyền hoàng từ thiên khung gột rửa xuống.

Mười một vị Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên mỗi người trấn giữ một phương vị trong hư không, khiên dẫn bản nguyên chi lực của cả thế giới.

Một khí xoáy khổng lồ dần dần hình thành trên thiên khung, ẩn ước có thể thấy dường như có thứ gì đó đang ngưng tụ trong hư không.

Thông Thiên ngẩng đầu nhìn lại, một đóa hắc sắc ly hoa (hoa ly đen) đang diễn hóa trên đỉnh thiên khung.

Trong đóa sen đen toát ra sức mạnh làm điêu linh tất cả.

Ngay cả Thông Thiên cũng cảm thấy tim đập nhanh không thôi.

Loại sức mạnh này siêu việt Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, tiếp cận tầng thứ Đại Đạo. "Nếu bần đạo không có một chút cậy vào, thật không dám loạn sấm vào Nguyên Linh Giới!" Tại giờ khắc này Thông Thiên trở tay, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận rốt cục ngưng tụ ra.

Nương theo một trận âm thanh khai thiên chấn động thiên địa, mười hai đạo cột sáng trong khoảnh khắc oanh nhiên dung hợp.

Thông Thiên tâm niệm vừa động, đại trận lập tức được thôi diễn

đến cực hạn.

Uy lực của đại trận hiện giờ mạnh bao nhiêu, ngay cả Thông Thiên cũng khó mà đo lường.

Oanh long!

Nương theo tiếng thiên địa phá toái, một đạo thân ảnh quán triệt vô tận thời không hiển hóa ra từ Nguyên Linh Giới.

Đô Thiên Thần Sát chi khí vô cùng vô tận bàn toản bên ngoài thần thể kia, tuy chỉ lộ ra một hư ảnh nhưng lại có một cỗ khí khái bễ nghễ thương sinh.

Mắt thấy khí xoáy trong hư không đã ngưng tụ tới cực hạn, đóa liên hoa điêu linh vạn vật kia bắt đầu nở rộ từ hư không.

Trong Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, một đôi bàn tay tang thương trực tiếp oanh về phía đóa liên hoa kia.

Không có ba động quá lớn, chỉ đơn thuần thò ra một đôi bàn tay, dường như không dùng sức mạnh quá lớn.

Nhưng lại có một cỗ uy áp làm người ta hít thở không thông, cuộn trào thiên địa, trấn áp tất cả.

Lực Chi Pháp Tắc hoàn toàn sẽ không chừa lại bất cứ đường lui nào cho đối thủ.

Vạn Vật Đại Đạo, một cái ý niệm trực tiếp trấn áp.

Lực Chi Pháp Tắc vốn là đại đạo chứng đạo trấn áp chư thiên, giờ khắc này chính là Bàn Cổ nhục thân chân chính.

Một đôi tay chộp lấy liên hoa, đóa Tịch Diệt Liên Hoa bị đôi bàn tay trực tiếp xuyên thủng, chôn vùi sâu trong hư không.

Cũng tại giờ khắc này, mười một vị Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên toàn thân chấn động mạnh, miệng phun thần huyết, từ trong hư

không rơi xuống. "Rốt cuộc là trận pháp gì, thứ được triệu hoán trong trận pháp đó lại có sức mạnh đáng sợ dường ấy!" Mười một vị Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên là tồn tại chí cao vô thượng trong thế giới này, nhãn giới cực kỳ rộng mở, nhưng đối với Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận thì chưa từng nghe thấy. "Không tốt!" Mấy người kinh hô thành tiếng, bởi vì bọn họ thấy bàn tay kia sau khi phúc diệt Tịch Diệt Liên Hoa liền vỗ về phía bọn họ.

Một cỗ khí phách khó tưởng tượng trấn áp xuống nguyên thần, loại sức mạnh cường hãn này quả thực không thể hình dung, thậm chí vượt ra khỏi sự tưởng tượng của bọn họ. "Mau trốn!" Có người rốt cục phản ứng lại, tế xuất pháp bảo trong tay, vọng đồ đào độn ra ngoài thiên ngoại.

Thế nhưng bàn tay kia đã phúc diệt xuống.

Chỉ nghe thấy một trận tiếng thảm thiết vang lên, mười một vị Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên trong nháy mắt toàn bộ bị Bàn Cổ nhục thân đập chết.

Mười một vị Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên vẫn lạc, chấn kinh thiên địa.

Chư thần không ngờ tuyệt thế ngoan nhân kia trực tiếp đánh vào Nguyên Linh Giới, đem mười hai vị Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên trong đó toàn bộ mạt sát.

Hành vi bực này quả thực nghe rợn cả người.

Trong Táng Thiên Thần Giới, lão nhân thủ mộ đôi mắt vẩn đục đột nhiên mở ra. "Quả nhiên, quả nhiên là khí tức của Bàn Cổ đại thần, trận pháp triệu hoán Bàn Cổ đại thần nhục thân, tuy không cách nào triệu hoán toàn bộ nhục thân Bàn Cổ, nhưng một phần uy lực cũng có thể trấn áp vô lượng thế giới." Lão nhân thủ mộ quay đầu nhìn về phía sâu trong Táng Thiên Thần Giới, đôi mắt huyết sắc kia

cũng nhìn về phía Bàn Cổ chân thân.

Sau một khắc, một tiếng hô khiếu hoành quán vô lượng thiên khung oanh nhiên bùng nổ.

Đôi mắt huyết sắc rốt cục hiển hóa ra thực thể, là một tôn cự cầm hoành quán thiên địa.

Chương 182

Khí tức của cự cầm khủng bố vô cùng, tản mát ra từng đạo huyết quang cường đại, nếu từ vô cùng xa nhìn lại, phảng phất như Thiên Phượng thời Hồng Hoang.

Nhưng lại không có lông vũ của Thiên Phượng, toàn thân khoác lân phiến giống như rồng.

Thấy cự thú có động tĩnh như vậy, lão nhân thủ mộ dường như tịnh không ngoài ý muốn. "Thái Hư, người này là truyền nhân của Bàn Cổ đại thần, hiện giờ Bàn Cổ chân thân hiển hóa, túc nguyện của ngươi có thể kết thúc rồi." Thần thú tên là Thái Hư kia tịnh không để ý tới lão nhân thủ mộ, xé rách thời không, phi độn về phía Nguyên Linh Giới. "Ha ha ha, Thái Sơ Thái Thủy, các ngươi chúa tể nguyên hữu vô tận kỷ nguyên, vọng đồ lấy đó chúa tể chư thiên, hôm nay Bàn Cổ nhục thân quay về, ngày sau tất nhiên sẽ chung kết tất cả của các ngươi!" Khí thế lão nhân thủ mộ đột nhiên tăng trưởng vô số lần.

So với lúc đánh cờ cùng Thông Thiên, cường hoành hơn ít nhất vài cảnh giới!

Giờ phút này lão nhân thủ mộ cười nhạt một tiếng, xoay người đi vào trong Táng Thiên Thần Giới.

Sau khi mạt sát mười một Kim Tiên, Thông Thiên tịnh không tán đi Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Giờ phút này hắn vung tay lên, trực tiếp chộp về phía Linh Nguyên Thần Mộc.

Hồng Mông Đại Đạo hiển hóa vô tận thần quang, pháp lực Thông Thiên bùng nổ tới cực hạn.

Cả Linh Nguyên Thần Mộc đều đang run rẩy, căn cơ của Nguyên Linh Giới đều đang điên cuồng lay động, dường như sắp bị Thông Thiên nhổ tận gốc.

Bản nguyên của cả thế giới đều bị Thông Thiên làm rung chuyển, nếu một gốc Linh Nguyên Thần Mộc biến mất, e rằng cả thế giới đều sẽ sụp đổ.

Thông Thiên tự nhiên không chút cố kỵ, thế giới như vậy đối với hắn tịnh không có ý nghĩa tồn tại.

Trời cho không lấy phản thụ kỳ cữu, tạo hóa như vậy đặt ở bên cạnh, nếu không mang đi chẳng phải lãng phí sao.

Khi Linh Nguyên Thần Mộc bị rung chuyển, trong thiên khung bùng nổ một cỗ ba động khó tưởng tượng.

Tất cả bản nguyên trong Nguyên Linh Giới dường như đều bạo động vào giờ khắc này.

Một tôn thần tọa hiển hóa trên thiên khung, trên thần tọa xuất hiện một nam tử mặc kim bào.

Nam tử này chính là Nguyên Thần Đế trong truyền thuyết! "Hỗn Độn sinh linh, dám nhòm ngó tạo hóa của Nguyên Tiên Giới!" Thanh âm của Nguyên Thần Đế thương mang vô biên, uy thế thiên địa khủng bố ép xuống Thông Thiên.

Áp bách của đại thế thậm chí muốn gạt bỏ Thông Thiên ra ngoài phương thiên địa này.

Tam Thập Lục Phẩm Thái Hư Thần Liên đều bị đại thế chi lực làm chấn động.

Tồn tại tầng thứ Đại Đạo!

Thông Thiên tâm thần kinh hãi, lần đầu tiên đối mặt với tồn tại

tầng thứ Đại Đạo.

Một khi bước vào Đại Đạo, pháp đạo thịnh uy quả nhiên bất đồng phàm hưởng.

Nguyên Thần Đế là tồn tại cảnh giới Đại Đạo, mỗi cử chỉ đều toát ra Đại Đạo thánh uy vô cùng tận.

Dưới Đại Đạo đều là sâu kiến.

Khi Thông Thiên muốn điều động Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, lại hoảng nhiên cảm giác được một cỗ huyết quang hung hãn phá khai vũ trụ này.

Một tôn Thần Phượng hoành quán thiên địa lao thẳng vào Nguyên Thần Đế.

Hỏa diễm thao thiên cuộn trào thiên địa, loại hỏa diễm này không thể đo lường, ngay cả Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên cũng có thể bị thiêu chết. "?" Thông Thiên nhịn không được kinh hô thành tiếng, ngay cả hắn cũng không biết mình đã ôm được đùi lớn như vậy từ lúc nào.

Bất quá Thông Thiên chợt nhớ lại, trong Táng Thiên Thần Giới, hắn từng thấy một đôi mắt huyết sắc, giống như đôi mắt của đại điểu này.

Đại điểu cường đại không thể miêu tả, cũng là tồn tại cảnh giới Đại Đạo.

Dù sao với tu vi của hắn cũng không nhìn ra cảnh giới của đại điểu.

Bất quá hiện tại có người giúp đỡ, Thông Thiên giá ngự tu vi toàn thân, bắt đầu phá khai cấm chế trên Linh Nguyên Thần Mộc.

Giờ phút này Thiên Thần Phượng và Nguyên Thần Đế đã chiến cùng một chỗ. "Thái Hư, ngươi mai táng tại Táng Thiên Thần Giới, vì

sao muốn xuất sự, chẳng lẽ không sợ một chút bản nguyên còn sót lại kia toàn bộ bị ma diệt sao!" Nguyên Thần Đế trương cuồng cười to, dường như tịnh không để Thái Hư Thần Phượng vào mắt.

Thái Hư toàn thân thiêu đốt quang diễm vô cùng vô tận, chỉ nghe thấy một trận tiếng phượng hót lanh lảnh vang vọng cả phiến thiên địa.

Vô cùng vô tận thời không đều hóa thành một biển lửa.

Vô cùng hỏa diễm muốn dìm ngập Nguyên Thần Đế, trong tay Nguyên Thần Đế xuất hiện một chiếc đại đỉnh.

Trong đại đỉnh khắc thần văn thiên kỳ bách quái, ngay khoảnh khắc tế xuất, trong thời không hư vô phiêu miểu xuất hiện vô số vết nứt.

Đại đỉnh là một kiện Không Gian Chí Bảo tầng thứ Đại Đạo, có thể trấn áp không gian.

Sau khi Nguyên Thần Đế tế xuất đại đỉnh, cả phiến thời không dường như đều bị đại đỉnh trấn trụ, hỏa diễm của Thái Hư tuy đáng sợ nhưng lại không thể tới gần mảy may. "Phá!" Nguyên Thần Đế bắt pháp quyết, đại đỉnh nháy mắt phóng đại vô số lần, thậm chí có thể so sánh với chân thân của Thái Hư.

Nương theo vô cùng vô tận không gian vỡ vụn, trực tiếp va chạm với chân thân Thái Hư.

Mạn thiên lân phiến vỡ vụn, Thái Hư toàn thân nhiễm máu, bất quá huyết quang trong đôi đồng khổng kia lại thịnh vượng tới cực điểm.

Chân hỏa uyển như niết bàn oanh nhiên bùng nổ, giờ khắc này tất cả thời không bắt đầu rơi vào trạng thái đại tịch diệt.

Từng trận phạm âm vang vọng thiên địa, trên lân phiến toàn thân

Thái Hư bùng phát từng đạo huyết quang.

Thái Hư đang tiêu hao bản mệnh chân nguyên để thù tử nhất chiến với Nguyên Thần Đế. "Thái Hư, ngươi muốn chết, hôm nay bản tọa tiễn ngươi một đoạn đường." Thấy Thái Hư liều mạng như thế, Nguyên Thần Đế cũng không dám khinh thị.

Phải biết rằng khi Thái Hư ở trạng thái đỉnh phong, ngay cả sư tôn Thái Sơ của hắn cũng phải kiêng kỵ vài phần.

Thái Hư trong thời thượng cổ đã chịu thương tổn cực kỳ nghiêm trọng, dù cho tới nay cũng chưa hồi phục.

Đại đỉnh trong tay Nguyên Thần Đế gọi là Vạn Vật Đỉnh, trong đó ẩn chứa vạn vật thời không, có thể tố tạo vạn vật cũng có thể hủy diệt vạn vật trong khoảnh khắc.

Bảo vật này công phòng nhất thể, diệu dụng vô cùng.

Mắt thấy Thái Hư bùng nổ uy lực đáng sợ như thế, Nguyên Thần Đế giá ngự Vạn Vật Đỉnh ngăn cản trước người.

Tại giờ khắc này, chỉ nghe thấy tiếng đồ vật vỡ vụn, cả Nguyên Linh Giới dường như đều bắt đầu sụp đổ.

Gốc Linh Nguyên Thần Thụ kia đã bị Thông Thiên sống sờ sờ nhổ lên. "Cuồng vọng, ngươi đang tìm chết!" Đến lúc này, Nguyên Thần Đế thật sự nổi giận, Đại Đạo bản nguyên bùng nổ tới cực hạn, điên cuồng sát lục về phía Thái Hư.

Bản nguyên của Thái Hư đang điên cuồng tiêu hao, nương theo Vạn Vật Đỉnh dung hợp với đại đạo của cả thế giới, giáng xuống một kích cường hãn nhất.

Thái Hư toàn thân run rẩy, huyết quang vô tận tản ra, chỉ nghe thấy tiếng kêu ai oán, từ trong hư không rơi xuống.

Thông Thiên phát hiện Thái Hư ngay cả chân thân cũng không giữ được, hóa thành bộ dáng một thiếu nữ mười sáu tuổi, khí tức toàn thân suy yếu vô cùng.

Chương 183

Thông Thiên giờ phút này có chút kinh ngạc, hắn cùng Thái Hư tịnh không có bao nhiêu vãng lai, vì sao giờ phút này lại lấy mạng tương cứu.

Thông Thiên cũng không phải kẻ bạc tình bạc nghĩa, mắt thấy Thái Hư sắp rơi xuống đại địa, Thông Thiên trực tiếp tế xuất Tam Thập Lục Phẩm Thần Liên, tiếp nhận người tên là Thái Hư Thần Phượng vào trong đài sen. "Tiểu bối, chịu chết!" Nguyên Thần Đế ý niệm vừa động, Vạn Vật Đỉnh trực tiếp trấn áp về phía Thông Thiên.

Hoàng hoàng đại đạo uy nghiêm trấn áp xuống, Thông Thiên cảm giác tim đập cuồng loạn, ngay cả Tam Thập Lục Phẩm Liên Đài cũng không chống đỡ được cỗ uy lực đáng sợ kia.

Thông Thiên tâm thần chấn động, vội vàng ký thác vào Bàn Cổ chân thân.

Cũng tại giờ khắc này, sương mù trong Đô Thiên Thần Sát Đại Trận triệt để tan đi.

Duy chỉ có Bàn Cổ chân thân ngật lập thiên địa oanh nhiên hiển hóa ra.

Bàn Cổ chân thân chân đạp Tam Thập Lục Phẩm Thái Hư Thần Liên, tay cầm Hồng Mông Lượng Thiên Xích, bùng nổ sát khí vô cùng vô tận. "Nguyên Thần Đế, hôm nay hãy xem pháp bảo của ngươi lợi hại, hay Bàn Cổ chân thân của ta thắng hơn một bậc!" Linh Nguyên Thần Thụ bị nhổ lên, cả Linh Nguyên thế giới đều đại loạn.

Nguyên Thần Đế giờ phút này thịnh nộ vô cùng.

Hắn đại biểu cho chí cao đại đạo của một phương thiên địa, vô

cùng vô tận đại đạo bản nguyên ép xuống Thông Thiên.

Đại đạo chi khí diễn hóa chu thiên trật tự, phong tỏa hư không.

Bàn Cổ chân thân ngật lập thương khung, thiên địa vạn vật bất vi sở động.

Nguyên Thần Đế là tu vi cảnh giới Đại Đạo, nhưng Thông Thiên giờ phút này lại hồn nhiên không sợ hãi.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận là một trong những lá bài tẩy cường đại nhất của Thông Thiên, cho dù đối mặt với tồn tại Đại Đạo cảnh giới chân chính, Thông Thiên tự biết cũng có sức đánh một trận.

Huống chi, đây chính là Bàn Cổ chân thân chân chính.

Tuy rằng chỉ có thể phát huy ra một bộ phận nhỏ sức mạnh, nhưng Thông Thiên cảm giác bảo toàn bản thân hẳn là không thành vấn đề.

Thái Sơ, Thái Thủy là tồn tại cùng cấp bậc với Bàn Cổ đại thần, Nguyên Thần Đế là đệ tử của Thái Sơ, Thông Thiên cũng không dám coi thường.

Trong thiên khung, uy áp khủng bố cuộn trào về phía Thông Thiên.

Nhưng Bàn Cổ nhục thân trấn áp thương khung, hoàn vũ thánh uy bùng nổ tới cực hạn.

Từng đạo quang vụ nổ tung trong hư không, giữa thiên địa bốc lên quang diễm vô biên.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay Bàn Cổ chân thân tản mát ra một cỗ khí khái chí cao chí thượng.

Hồn nhiên vạn vật đều bị trấn áp vào giờ khắc này.

Oanh long!!!

Bàn Cổ chân thân ngật lập thiên địa, đánh ra một kích đáng sợ.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích va chạm cùng Vạn Vật Đỉnh.

Vạn Vật Đỉnh bị đánh bật lùi lại vô số khoảng cách.

Một khắc này, đến phiên Nguyên Thần Đế khiếp sợ.

Không ngờ chân thân này lại đáng sợ như thế.

Phải biết rằng Hồng Mông Lượng Thiên Xích chỉ là Hỗn Độn Chí Bảo đỉnh phong, còn Vạn Vật Đỉnh là Đại Đạo Chí Bảo.

Hai bên về mặt tầng thứ có sự khác biệt về bản chất. "Nhục thân thật cường đại, thế gian lại có người có thể tu hành nhục thân tới tầng thứ này!" Nguyên Thần Đế thần sắc khẽ động, thao thiên thần viêm bùng nổ.

Hỗn Nguyên Đại Đạo Chí Tôn, thiên địa đại thế tận số nằm trong sự chưởng khống.

Hết thảy vạn vật đều có thể vì mình sở dụng.

Thiên đạo thời không, vạn vật biến hóa đều diễn hóa trong một ý niệm.

Chỉ thấy Nguyên Thần Đế trấn áp thiên địa, vạn ban sóng gió đều bình lặng. "Ngô vi Nguyên, vạn vật chi thủy chung!" Sau khi đạo âm của Nguyên Thần Đế truyền ra, khí thế Vạn Vật Đỉnh cuồng bạo tới cực điểm.

Vạn vật thần quang nhiễm đẫm thiên địa, cửu tiêu thời không đều nằm trong sự bao trùm của khí thế đáng sợ kia.

Thông Thiên giờ phút này tâm tư đạm nhiên, sau khi triệu hoán ra Bàn Cổ chân thân, linh thức của Thông Thiên cũng phóng đại vô số lần.

Thông Thiên có thể cảm ứng được, có một số tồn tại dường như

đã phát giác Bàn Cổ nhục thân giáng lâm, từ trong trầm ngủ thức tỉnh.

Đó là những tồn tại cùng một tầng thứ với Bàn Cổ đại thần. "Nơi này không thể ở lâu!" Thông Thiên hiểu rõ tính nghiêm trọng của vấn đề.

Nhìn Vạn Vật Đỉnh trấn áp tới, Hồng Mông Lượng Thiên Xích trong tay Bàn Cổ nhục thân đột nhiên kình thiên. "Khai Thiên Tích Địa!" Hỗn trọc đạo âm tứ vô kỵ đạn tản ra trong hư không.

Hữu vật hỗn thành, thiên âm khai hạp, đại đạo thánh uy tứ vô kỵ đạn tản ra trong hư không.

Một loại khí tức khủng bố nổ tung giữa thiên địa.

Khai Thiên Tích Địa là chiêu mạnh nhất trong Bàn Cổ Phủ Pháp.

Vô cùng tận Đô Thiên Thần Sát chi khí diễn sinh trong hư không.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích gần như không có bất kỳ đình trệ nào, trực tiếp hám tại trên Vạn Vật Đỉnh.

Không có chút nào đầu cơ trục lợi đáng nói, dưới một kích này, trực tiếp đem cả phiến thiên khung đều đánh nát.

Cả Nguyên Linh Giới đều bị phá khai.

Nguyên Thần Đế thần sắc hãi nhiên, cảm giác một cỗ sức mạnh không thể so sánh trấn áp tới.

Bản nguyên của cả thế giới đều đang điên cuồng tiêu tán. "Vạn Vật Đỉnh, Vạn Vật Chi Giới!" Vạn Vật Đỉnh bị Nguyên Thần Đế thôi động tới cực hạn.

Vô cùng hoàn vũ đều diễn sinh vào giờ khắc này, dưới cực đạo phá diệt, Nguyên Đại Đạo thôi diễn ra Chí Cao Linh Hư Thánh Quang.

Ức vạn vạn thời không sụp đổ, vô vọng chư thiên đều phá diệt vào giờ khắc này.

Nương theo cả thế giới sụp đổ, Hồng Mông Lượng Thiên Xích sống sờ sờ oanh sát trên Vạn Vật Đỉnh.

Lực Chi Pháp Tắc trấn áp tất cả, cho dù tu vi Nguyên Thần Đế cường hoành, giờ phút này cũng bị trấn áp, mai táng.

Sơ sẩy một chút, đại đạo của bản thân đều sẽ bị trảm diệt.

Bất quá sau một hơi thở, tất cả mọi thứ xung quanh đều biến mất không thấy.

Chương 184

Chờ khi Nguyên Thần Đế cảm giác áp lực nhẹ đi, Bàn Cổ chân thân ngật lập giữa thiên địa đã biến mất không thấy.

Cũng tại giờ khắc này, một đạo hư ảnh giáng lâm trước mặt Nguyên Thần Đế. "Lão sư!" Nguyên Thần Đế thất kinh, không ngờ Thái Sơ đích thân hạ xuống pháp thân. "Dám hỏi lão sư, đó là vật gì, cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên lại có thể kháng hành Đại Đạo cảnh của ta, đạo thân kia càng đáng sợ, gần như trấn áp đệ tử." Nguyên Thần Đế nhịn không được hỏi.

Thái Sơ toàn thân toát ra bạch quang nhàn nhạt, mang theo một cỗ khí tức cực kỳ hư vô phiêu miểu. "Nếu là thời kỳ đỉnh phong, một búa rơi xuống, cho dù vi sư cũng phải tạm lánh phong mang." Thái Sơ thở dài một hơi: "Kẻ này bắt nguồn từ Hỗn Độn, cũng giống như Hồng Hoang ngày nay.

Bàn Cổ pháp thân tái hiện, đại biểu cho một đại thời đại sắp đến." Nghe Thái Sơ nói vậy, Nguyên Thần Đế gật đầu, không ngờ pháp thân vừa rồi lại là tồn tại cùng niên đại với Thái Sơ.

Thảo nào lại có sức mạnh đáng sợ như vậy. "Hắn tư hủy Nguyên Linh Giới, sớm muộn có một ngày, đệ tử muốn sát nhập vào Hỗn Độn, điên phúc Hồng Hoang, diệt tuyệt đạo thống của hắn!" Nguyên Thần Đế giờ phút này giận không thể át.

Thái Sơ khẽ gật đầu, nói: "Ngày đó cũng không còn xa nữa." Dứt lời, Thái Sơ biến mất tại chỗ.

Giờ khắc này trong Hỗn Độn, Thông Thiên lần nữa hiển hóa ra.

Cũng may đi sớm một bước, nếu gặp tồn tại cấp bậc như Thái Sơ, sợ là không dễ dàng thoát thân như vậy.

Trong Hỗn Độn, Thông Thiên bắt đầu nhận thưởng hệ thống.

Hệ thống có thể tấn thăng một kiện pháp bảo lên tầng thứ Đại Đạo.

Thông Thiên trực tiếp chọn Hồng Mông Thần Kiếm.

Hồng Mông Thần Kiếm là Hỗn Độn Chí Bảo, sau khi tấn thăng tầng thứ Đại Đạo, uy lực của Hồng Mông Đại Đạo cũng có thể tăng lên gấp bội.

Sau khi bố trí xong tất cả, Thông Thiên bắt đầu phục sinh Thiên Dao (Thái Hư).

Nữ thi thần bí chí cực này lai lịch phi phàm, một thân đều là bí mật.

Trên Linh Nguyên Thần Thụ, tất cả Cửu Sinh Hoa đều bị Thông Thiên hái xuống, hóa thành tinh túy toàn bộ dung nhập vào miệng Thiên Dao.

Sau khi Cửu Sinh Hoa rơi vào, Thông Thiên phát hiện nguyên thần Thiên Dao bắt đầu ngưng tụ.

Một cỗ khí tức khủng bố chí cực từ trong cơ thể Thiên Dao bùng nổ.

Thông Thiên nhíu mày, xem ra Thiên Dao phục sinh cần không ít thời gian.

Vì thế Thông Thiên khai tịch một chỗ thời không trong Hỗn Độn, kiến tạo một cung vũ to lớn, an trí Thiên Dao vào trong đó.

Cửu Sinh Hoa ẩn chứa linh mạch cực kỳ cường đại, là mấu chốt khôi phục nguyên thần Thiên Dao.

Thông Thiên bố trí quanh người Thiên Dao một pháp trận gia tốc thời gian.

Chờ Thiên Dao phục sinh, nhiệm vụ của Thông Thiên cũng hoàn thành.

Giờ phút này bên cạnh Thông Thiên có một nữ tử.

Chính là nữ tử do Thần Bí Thiên Phượng kia hóa thành.

Nữ tử linh lung tinh xảo, mặc một thân khinh giáp màu đỏ tím.

Lông mày nàng khẽ nhíu, phảng phất chịu thống khổ cực lớn.

Thông Thiên khẽ nhíu mày, đạo hiệu nữ tử này gọi là Thái Hư.

Nhìn lai lịch đã thấy bất phàm, khi Thông Thiên tiếp xúc bản nguyên của nàng lại có một cỗ bài xích lực cực kỳ cường đại.

Bất quá bản nguyên trong cơ thể nữ tử này có đại đạo chi thương khó mà dũ hợp.

Khi đấu pháp cùng Nguyên Thần Đế đã chịu thương tổn không thể ma diệt, hiện giờ càng là họa vô đơn chí.

Thông Thiên đoán nàng bảo trì bản thể là vì muốn hấp thu một loại sức mạnh nào đó để chữa thương.

Hiện giờ hiển hóa nhân thể, vận rủi ập đến, e rằng ngay cả sức mạnh duy trì bản thể cũng không còn. "Ngươi vì bần đạo mà rơi vào kết cục hôm nay, bần đạo tự nhiên không thể ngồi yên không lý đến." Thông Thiên thở dài một hơi, đem Thái Hư đang hôn mê đặt lên một pháp trận.

Sau đó Thông Thiên đem vô số linh vật thu thập được toàn bộ dung nhập vào trong pháp trận.

Bất quá những linh vật này chỉ có thể duy trì sinh cơ của nàng, muốn trị dũ đại đạo chi thương, cần linh vận cực kỳ cường đại. "Nguyên linh căn ẩn chứa sinh cơ ngược lại bất phàm!" Thông Thiên tâm thần vừa động, lấy gốc Linh Nguyên Thần Thụ kia ra.

Linh Nguyên Thần Thụ có thể dựng dục ra thần vật như Cửu Sinh Hoa, tự nhiên cũng có vài phần bất phàm.

Trong đó ẩn chứa sinh cơ cường đại.

Thông Thiên thở dài: "Chờ ngươi tỉnh lại, linh căn này định nhiên phải bồi thường cho ta!" Thông Thiên trở tay tế xuất Linh Nguyên Thần Thụ, đem bản nguyên trong đó toàn bộ luyện hóa, dung nhập vào trong trận pháp.

Sau đó Thông Thiên bắt đầu hội tụ Hỗn Độn chi khí nạp vào trận pháp.

Chờ luyện hóa xong toàn bộ Linh Nguyên Thần Thụ, đại đạo chi thương trong cơ thể Thái Hư hẳn có thể khỏi được một nửa.

Đại đạo chi thương còn lại e rằng chỉ có thể để nàng tự hành thuyên dũ.

Làm xong những việc này, Thông Thiên tịnh không ở lại lâu trong Hỗn Độn, mà bay về phía Hồng Hoang.

Khi Thông Thiên bay vào Hồng Hoang, đột nhiên thấy một luồng hắc khí độn nhập vào trong đó.

Luồng hắc khí này cực kỳ đặc thù, mang theo một cỗ ma khí cực kỳ thuần chính. "Rốt cuộc là sinh linh phương nào, lại có ma khí thuần sinh như thế, tư chất bất phàm." Thông Thiên trực tiếp hiển hóa chân thân, truy tìm theo.

Không bao lâu sau, Thông Thiên đến một chỗ thời không cực kỳ ẩn bí, không biết là ai đã khai tịch ra động phủ.

Ý thức của Thông Thiên cường đại bực nào, chỉ trong một ý niệm đã tham tra xong toàn bộ thời không.

Ở tận cùng thời không có một đóa đài sen đen kịt, trên đài sen có

một đạo nhân đang đoan tọa.

Đài sen kia chính là Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên.

Thông Thiên trong lòng hiểu rõ, đã biết thân phận đạo nhân này.

Thông Thiên tịnh không che giấu khí tức.

Rất nhanh, sau khi Thông Thiên giá lâm, một hắc bào đạo nhân đi ra. "Không biết tiền bối giá lâm, Vô Thiên thất lễ vì không ra đón từ xa!" Hắc bào đạo nhân chính là Vô Thiên trong Hậu Tây Du Ký.

Vô Thiên là La Hầu chuyển thế, là Ma Đạo chi thủ.

Hiện giờ trong Hồng Hoang, Huyền Môn, Phật Môn đương đạo, đoạn nhiên không có đất dung thân cho Ma Đạo.

Chương 185

Vô Thiên cũng không dám rêu rao trong Hồng Hoang, chỉ có thể thao quang dưỡng hối trong động phủ. "Thiện!" Thông Thiên gật đầu, Vô Thiên hiện giờ có tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ, đích xác tương đương bất tục, có thể so sánh với Như Lai của phương Tây giáo.

Vô Thiên tự nhiên nhìn không thấu tu vi và thân phận của Thông Thiên, chỉ có thể miễn cưỡng nhìn ra người trước mắt khí tức hồn hậu, cường hoành chí cực, là tồn tại tuyệt đối không thể trêu chọc. "Bần đạo vô ý thấy khí tức ngươi phi phàm, đặc biệt đến bái hội một phen." Thông Thiên nói rõ ý đồ, Vô Thiên hoảng sợ không thôi.

Không ngờ Thông Thiên lại nói ra những lời bái hội như vậy. "Tiền bối khách khí, có thể lỵ lâm U Liên Thánh Giới của tiểu đạo là vinh hạnh to lớn." Vô Thiên vội vàng dẫn đường phía trước, dâng lên tiên trà tiên quả tốt nhất.

Thông Thiên hài lòng gật đầu, Vô Thiên quả có vài phần nhãn lực. "Bần đạo chỉ đi ngang qua nơi này, thuận mắt nhìn một cái, cùng ngươi cũng có vài phần nhãn duyên." Dứt lời, Thông Thiên trở tay, một kiện Sơ Cấp Hỗn Độn Linh Bảo hiển hóa ra.

Linh bảo này là lược đoạt từ Nguyên Tiên Giới, không lấy làm lạ. "Vật này tặng cho ngươi phòng thân, kết một cái thiện duyên." Thông Thiên thuận tay tặng Hỗn Độn Linh Bảo cho Vô Thiên, sau đó truyền xuống vài giọt linh dịch.

Vô Thiên đại hỉ quá đỗi, đây chính là Hỗn Độn Linh Bảo.

Phải biết Vô Thiên ngoại trừ bạn sinh Diệt Thế Hắc Liên ra thì không có pháp bảo nào lấy ra được.

Không ngờ lại được tặng một kiện Hỗn Độn Linh Bảo. "Tiểu đạo

bái tạ đại ân của tiền bối, tiền bối có thể hay không báo cho biết danh húy." Vô Thiên ngưng vọng Thông Thiên, trong ánh mắt toát ra vài phần tha thiết. "Bần đạo nãi Bích Du Cung Thông Thiên, kết một thiện duyên mà thôi." Thông Thiên cười nhạt một tiếng, nói: "Đạo vô trạch bất lợi, Ma Đạo cũng là một trong ba ngàn đại đạo, lý đương có lúc quật khởi, năm xưa nếu không phải La Hầu kỳ soa nhất chiêu (thua một nước cờ), e rằng người tọa trấn trong Tam Thập Lục Trọng Thiên chính là La Hầu." Dứt lời, Thông Thiên độn nhập vào hư không.

Chỉ còn lại Vô Thiên một mình ngưng vọng hướng Thông Thiên rời đi, kinh hỉ mạc danh. "Đa tạ Thông Thiên giáo chủ chỉ điểm, ngày sau nếu Ma Đạo trọng hiện, định nhiên tôn giáo chủ thánh uy!" Sau khi Thông Thiên về Hồng Hoang, Tôn Ngộ Không cũng bắt đầu đại nháo thiên cung.

Tôn Ngộ Không ở chỗ Bồ Đề Tổ Sư (thiện thi của Chuẩn Đề) học được không ít công pháp.

Bảy mươi hai phép biến hóa, cũng chính là Thiên Cương Thất Thập Nhị Biến, còn có Hiển Mật Viên Thông Chân Diệu Quyết.

Tu vi Tôn Ngộ Không hiện giờ đạt tới Thái Ất Kim Tiên cảnh giới.

Cảnh giới như vậy, khoảng cách tới đại nháo thiên cung còn kém quá nhiều hỏa hầu.

Hiện tại trong Hồng Hoang tùy tiện kéo một người ra cũng là Đại La Kim Tiên.

Một Thái Ất Kim Tiên muốn đại nháo thiên cung, căn bản làm không được.

Thế là, dưới sự sách hoạch của nhiều bên, Tôn Ngộ Không trộm ăn bàn đào, sau đó độn nhập vào nơi ở của Thái Thượng Lão Quân (tam thi của Lão Tử).

Lão Tử vì trả nhân quả, không chỉ dâng hiến một lò tiên đan, còn đích thân dùng Bát Quái Lò luyện lại nhục thân Tôn Ngộ Không một lần.

Tôn Ngộ Không trực tiếp Tam Hoa Tụ Đỉnh, Ngũ Khí Triều Nguyên, bước vào Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Sau khi trọng luyện trong Bát Quái Lò mấy ngàn năm, còn thức tỉnh thần thông như Hỏa Nhãn Kim Tinh.

Hiện giờ Tôn Ngộ Không tu hành đã đạt tới tầng thứ nhất định, tiếp theo là lúc thụ lập uy vọng.

Tôn Ngộ Không độn nhập Địa Tiên Giới, trực tiếp sấm vào Địa Phủ, quấy cho Tứ Chức Tào Công nghiêng trời lệch đất.

Bất quá những việc này đều do Tây Phương Nhị Thánh an bài trước, những đại thần kia căn bản không hề xuất hiện.

Nếu không trong Địa Phủ, tùy tiện ra một tôn Chuẩn Thánh đều có thể trấn áp Tôn Ngộ Không.

Tiếp theo là đại nháo thiên cung.

Hạo Thiên là tu vi bực nào, là một trong sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân (theo giả thiết truyện), Chư Thiên Chi Đế, Vạn Pháp Đạo Tôn.

Thiên Đình uy nghiêm cỡ nào.

Năm xưa Vu tộc khuynh tẫn toàn tộc chi lực mới đánh lên được Thiên Đình.

Nếu Hạo Thiên không phối hợp, cho dù Tôn Ngộ Không chứng đạo Hỗn Nguyên cũng không có biện pháp tới gần Thiên Đình mảy may.

Bất quá Hạo Thiên diễn kịch, hoàn toàn là vì phối hợp với Tây Phương Nhị Thánh.

Mắt thấy Tôn Ngộ Không đại nháo thiên cung, Hạo Thiên tịnh không xuất thủ.

Thiên Đình ti chức dưới trướng đại đa số là đệ tử Xiển Giáo.

Những người này cũng không có ý tứ xuất thủ.

Nhân quả phương Tây, lý ứng để phương Tây giải quyết.

Vì thế Thái Bạch Kim Tinh đi Tây Phương Linh Sơn truyền ý chỉ của Hạo Thiên.

Như Lai trên Linh Sơn là một trong Ngũ Phương Ngũ Lão, địa vị dưới Hạo Thiên.

Ngoài mặt, Tây Thiên Linh Sơn là thuộc hạ của Thiên Đình.

Thế là Như Lai đích thân xuất thủ, một chưởng trấn áp Tôn Ngộ Không dưới Ngũ Chỉ Sơn.

Vở kịch này coi như kết thúc.

Bất quá Hạo Thiên lại giữ một cái tâm nhãn.

Tôn Ngộ Không hào xưng Tề Thiên Đại Thánh là do Tây Phương Giáo an bài.

Nhưng Ngưu Ma Vương ở Thúy Vân Sơn lại hào xưng Bình Thiên Đại Thánh, hoàn toàn không nể mặt Thiên Đế.

Ngưu Ma Vương là đệ tử Tiệt Giáo.

Hạo Thiên trong lòng tuy có bất khoái nhưng cũng hạ vài phần thủ đoạn.

Tôn Ngộ Không hắn nại hà không được vì là quân cờ của phương Tây, nhưng một cái Ngưu Ma Vương của Tiệt Giáo, bản đế sợ hắn chắc?

Chờ Tây Du vừa bắt đầu, kẻ đầu tiên bị thu thập chính là Ngưu

Ma Vương.

Cũng tại lúc này, Quyển Liêm Đại Tướng trong Thiên Đình vì một biến cố mà đánh vỡ Lưu Ly Trản - linh vật của Hạo Thiên.

Hạo Thiên giận dữ muốn trực tiếp trấn sát Quyển Liêm Đại Tướng.

Nhưng lúc này Phật Môn xuất hiện cứu Quyển Liêm.

Quyển Liêm Đại Tướng, tức Sa Tăng, rơi vào Lưu Sa Hà, được Phật Môn pháp chỉ ở đó chờ người lấy kinh.

Quyển Liêm cũng thành thật ở lại đó, nhưng sau khi hóa thân thành yêu quái sông, hắn lại liên tiếp ăn thịt chín người lấy kinh, xâu đầu lâu chín người lại treo lên cổ.

Chín người lấy kinh này chính là Kim Thiền Tử chuyển thế, chỉ có đời thứ mười mới có thể tu đắc chính quả.

Cùng lúc đó, đại đệ tử của Lão Tử là Huyền Đô đến Thiên Đình.

Chương 186

Đệ tử của Huyền Đô là Thiên Bồng Nguyên Soái.

Huyền Đô truyền pháp chỉ, nói Thiên Bồng có một đoạn nhân quả cần phải đi hoàn thành.

Huyền Đô là nhân vật bực nào, Thiên Bồng cũng không dám vi kháng sư mệnh, huống chi mệnh lệnh này có quan hệ với Lão Tử.

Thế là Thiên Bồng đáp ứng.

Sau một trận say rượu, Thiên Bồng trực tiếp sấm vào Quảng Hàn Cung, truy đuổi Hằng Nga.

Hằng Nga kinh hãi chạy ra ngoài.

Sự việc bại lộ, Thiên Bồng bị Hạo Thiên trách phạt.

Mắt thấy Thiên Bồng uống rượu hỏng việc, tính mạng khó bảo toàn, Tây Phương Giáo phái Quan Âm Đại Sĩ tới độ hóa.

Chỉ là khi Thiên Bồng đầu thai lại ngộ nhập vào bụng heo, thế là hiển hóa tại Cao Lão Trang, chờ đợi người lấy kinh.

Giờ phút này tại Thúy Vân Sơn.

Ngưu Ma Vương cùng Tôn Ngộ Không có một đoạn qua cát.

Khi Tôn Ngộ Không xuất thế, hai người từng kết bái huynh đệ.

Nhưng sau đó Tôn Ngộ Không đại nháo thiên cung, liên lụy rất nhiều huynh đệ, Ngưu Ma Vương hận hắn thấu xương.

Hơn nữa Tôn Ngộ Không đánh đổ Bát Quái Lò, hỏa diễm trong lò trút xuống, hiện giờ tám vạn dặm ngoài Thúy Vân Sơn đều hóa thành biển lửa (Hỏa Diệm Sơn).

Ngưu Ma Vương hiện giờ được Hậu Nghệ truyền đạo, tu hành Lực Chi Pháp Tắc, tu vi cũng đạt Đại La Kim Tiên đỉnh phong, hào xưng Đại Lực Ngưu Ma Vương!

Những đệ tử Tây Phương Giáo truyền đạo đi qua Kinh Cức Lĩnh đều bị Ngưu Ma Vương trấn sát.

Ngưu Ma Vương và Thiết Phiến Tiên còn sinh hạ một con trai, gọi là Hồng Hài Nhi.

Hồng Hài Nhi vừa xuất thế liền có tu vi Huyền Tiên, được Bát Quái Lò chân hỏa thối luyện, một thân ngự hỏa thần thông sử dụng xuất thần nhập hóa.

Đồng thời, Đường Tăng cũng xuất thế ở Đại Đường.

Hoàng đế Đại Đường Lý Thế Dân một giấc chiêm bao xuống Địa Phủ, sợ gần chết, sau được Đường Tăng giải hoặc, bèn kết bái huynh đệ, bắt đầu con đường Tây Thiên thỉnh kinh.

Đường Tăng đến dưới Ngũ Chỉ Sơn, tự nhiên gặp Tôn Ngộ Không.

Ngũ Chỉ Sơn là cấm chế do Như Lai để lại, cũng chỉ có Đường Tăng mới có thể giải khai.

Sau khi mở cấm chế, Tôn Ngộ Không rốt cục xuất thế.

Một phen lừa gạt, Đường Tăng đem Kim Cô Chú đeo lên đầu Tôn Ngộ Không.

Từ đây, trong tay Đường Tăng có thủ đoạn kiềm chế Tôn Ngộ Không.

Một đường đi về phía Tây, vì nhiệm vụ là truyền đạo, quảng bá Phật pháp nên cần phải đi bộ.

Đường Tăng trước sau thu phục Tiểu Bạch Long làm tọa kỵ, sau

đó qua Cao Lão Trang thu nhận Trư Bát Giới, cuối cùng tại sông Thông Thiên thu phục Sa Tăng.

Đến lúc này, đội ngũ lấy kinh đã triệt để đầy đủ.

Sau khi đội ngũ Tây Du tập hợp đủ, Ngưu Ma Vương trở thành kiếp nạn đầu tiên!

Tại Tây Thiên Linh Sơn.

Như Lai bấm tay tính toán, phát hiện tu vi Ngưu Ma Vương hiện giờ sắp đạt Chuẩn Thánh cảnh giới, thậm chí có thể so với cường giả Chuẩn Thánh.

Đội ngũ lấy kinh tuy đã tụ tập đủ, nhưng nếu muốn qua cửa ải Ngưu Ma Vương e rằng khó càng thêm khó.

Cửa ải Ngưu Ma Vương là kiếp nạn đầu tiên, năm đó tại Thiên Đình, chư vị Thánh nhân đã thương lượng xong, Tiệt Giáo cũng chỉ làm bộ làm tịch mà thôi, đem Ngưu Ma Vương đặt ở Thúy Vân Sơn.

Với thực lực trong đám đệ tử Tiệt Giáo, Ngưu Ma Vương xác thực cũng chỉ là tồn tại làm dáng.

Nhưng cái khó ở chỗ Ngưu Ma Vương thực lực cường đại, căn nguyên thâm hậu, tu vi Tôn Ngộ Không hiện giờ hoàn toàn không phải đối thủ của hắn.

Như Lai suy tính xong, tùy hậu phái Văn Thù và Phổ Hiền hai vị Bồ Tát đi, hy vọng hai người có thể hàng phục Ngưu Ma Vương.

Nếu không thể hàng phục, hai người trực tiếp trấn áp hắn.

Văn Thù, Phổ Hiền đều là cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh, tuy phản giáo từ Xiển Giáo, nhưng tu vi tạo hóa hiện giờ không thể suy đoán.

Giờ khắc này tại Tích Lôi Sơn Ma Vân Động, Ngưu Ma Vương

đang uống rượu cùng đám yêu quái thủ hạ.

Bỗng nhiên nghe một tiểu yêu hoảng hoảng trương trương chạy vào: "Bẩm báo đại vương, bên ngoài bỗng nhiên tới hai tên hòa thượng, gặp người liền đánh, bá đạo tới cực điểm, đại vương mau ra ngoài xem thử!" Sắc mặt Ngưu Ma Vương biến đổi, hắn cùng những tồn tại Tây Phương Giáo xưa nay nước sông không phạm nước giếng, sao hai tên hòa thượng lại chạy đến địa bàn của hắn đánh giết thuộc hạ.

Ngưu Ma Vương trực tiếp đi ra ngoài.

Giờ phút này định thần nhìn lại, chính là Văn Thù và Phổ Hiền hai vị Bồ Tát.

Trong hư không kim quang chiếu rọi, uy nghiêm hách hách, hiển nhiên hai vị Bồ Tát có chuẩn bị mà đến. "Hai vị Bồ Tát là tôn giả của Tây Phương Đại Thừa Phật Giáo, vì sao lại đến Tích Lôi Sơn Ma Vân Động của ta đả thương môn nhân?" Ngưu Ma Vương trừng mắt nhìn hai Bồ Tát, hiển nhiên trong lòng không thoải mái.

Phổ Hiền cười nhạt một tiếng: "Ngưu Ma Vương, ngươi bất quá chỉ là một con tọa kỵ nho nhỏ mà thôi.

Tại Thúy Vân Sơn, ngươi lũ lượt thương hại đệ tử Phật môn ta, hôm nay chúng ta tới tự nhiên là muốn dọn sạch nhân quả trong đó." Ngưu Ma Vương cười ha ha: "Lão Ngưu trấn áp tại đây là để không cho đám lừa trọc Tây Phương các ngươi đi qua!

Hôm nay hai vị Bồ Tát tới, nếu muốn thành toàn nhân quả, vậy cũng không có gì để nói, cùng lắm thì lão Ngưu ta đánh một trận!" Ngưu Ma Vương hào không sợ hãi, nhìn hai vị Bồ Tát, trong mắt hiện lên từng tia lệ khí.

Nghe Ngưu Ma Vương cứng rắn như vậy, sắc mặt Phổ Hiền cũng

biến đổi. "Ngưu Ma Vương, bản tọa niệm tình ngươi từng là tọa kỵ của Thánh nhân, có một phen tạo hóa tại thân, tự nhiên sẽ không làm khó ngươi.

Nếu ngươi bái nhập Tây Phương Giáo ta, Tây Phương có thể phụng ngươi làm Phật môn hộ pháp!" Phổ Hiền tung ra một cái mồi nhử.

Ngưu Ma Vương cười lạnh một tiếng: "Muốn lão Ngưu quy y Phật đạo cũng không phải không thể, nếu có thể đem vị trí Phật chủ của Đại Thừa Phật Giáo nhường cho ta ngồi một chút, lão Ngưu đảo có thể suy nghĩ lại!" Nghe Ngưu Ma Vương nói xong, đám yêu quái chung quanh đều cười ha hả. "Mấy tên Bồ Tát Đại Thừa Phật Giáo này có phải điên rồi không, muốn đại vương nhà ta bái nhập Phật môn, cạo trọc đầu, chẳng phải là đánh vào mặt ngài ấy sao!" "Đại vương nhà ta là Bình Thiên Đại Thánh, ngay cả trời cũng có thể san bằng, huống chi là khu khu một cái Bồ Tát Phật môn." Chúng tiểu yêu duy khủng thiên hạ bất loạn, từng tên nhao nhao hét lên.

Sắc mặt Phổ Hiền biến đổi, không ngờ Ngưu Ma Vương lại ngoan cố không linh như thế.

Văn Thù Bồ Tát đứng bên cạnh lắc đầu: "Ngưu Ma Vương ăn gan hùm mật báo, chuyện hôm nay không thể thiện thủy thiện chung, trực tiếp trấn áp hắn mang về Tây Phương." Dứt lời, Văn Thù Bồ Tát lượng xuất bảo kiếm trong tay, tản ra ngàn đạo quang mang, đánh thẳng xuống đầu Ngưu Ma Vương.

Văn Thù Bồ Tát là tu vi Chuẩn Thánh, giờ phút này xuất thủ bùng nổ vô cùng uy nghiêm giữa thiên địa.

Nhiên Ngưu Ma Vương chỉ đấm ra một quyền, cùng Ngô Câu Bảo Kiếm dấy lên vô cùng sóng gió trong hư không.

Ngưu Ma Vương cùng Văn Thù Bồ Tát mỗi người lui ba bước,

hai người ai cũng không làm gì được ai. "Ngưu Ma Vương quả có vài phần bản sự, Phổ Hiền đạo hữu, lần này chúng ta không thể do dự nữa, trực tiếp trấn áp Ngưu Ma Vương, mang về trước mặt Phật Tổ phát lạc!" Nghe Văn Thù nói xong, pháp lực của Phổ Hiền cũng tế xuất ngay lúc này.

Hai vị Phật môn đại thánh liên thủ khí tức cường hãn chí cực, giờ phút này hư không toàn bộ bị Phật quang bao trùm.

Phải biết rằng thân phận của Văn Thù và Phổ Hiền trong Hồng Hoang cũng không thấp, hai người đồng thời xuất thủ, ít nhiều khiến người ta bất ngờ.

Chương 187

Lúc này Thiết Phiến Tiên cũng từ trong Kim Vân Động đi ra: "Phu quân, hai người này thế tới hung hăng, chỉ sợ không dễ đối phó, ta cũng trợ chàng một tay." Thiết Phiến Tiên tế xuất Quạt Ba Tiêu, khí thế hung hăng nhìn Phổ Hiền và Văn Thù.

Ngưu Ma Vương cùng Thiết Phiến công chúa tế xuất pháp lực, đánh về phía Phổ Hiền Bồ Tát và Văn Thù Bồ Tát.

Quạt Ba Tiêu bá đạo vô cùng, quạt ra vô biên cuồng phong, tuy rằng đối với Phổ Hiền và Văn Thù, loại pháp bảo này không tạo thành thương hại quá lớn, nhưng khí thế cường hãn kia cũng làm hai người không dám khinh suất kháng cự. "Cuồng vọng, ỷ vào pháp bảo chi lực mà dám phóng túng như thế!" Phổ Hiền động chân nộ, Ngô Câu Bảo Kiếm tản phát quang mang đáng sợ, trực tiếp đánh tan toàn bộ cuồng phong từ Quạt Ba Tiêu.

Kiếm quang kia đáng sợ chí cực, sau khi chém vỡ hư không liền chém thẳng xuống đầu Ngưu Ma Vương.

Ngưu Ma Vương oanh nhiên tế xuất Lang Nha Bổng, Lực Chi Pháp Tắc trấn áp đương không, chỉ thấy Lang Nha Bổng quán xuyên hư không va chạm cùng Ngô Câu Bảo Kiếm.

Lang Nha Bổng tịnh không phải Tiên Thiên Pháp Bảo, nhưng lại có thể cùng Lực Chi Pháp Tắc của Ngưu Ma Vương bổ trợ lẫn nhau.

Hai người va chạm lần này, Phổ Hiền chân nhân không chiếm được bất kỳ thượng phong nào. "Đại La Kim Tiên đỉnh phong, không ngờ con trâu yêu quái này tu hành lại nhanh như vậy!" Phổ Hiền Bồ Tát trong lòng chấn kinh vô cùng, tu vi của hắn tuy cao hơn Ngưu Ma Vương nhưng lại cảm giác pháp tắc của Ngưu Ma Vương cực kỳ bá

đạo, thậm chí trong thời gian ngắn hắn cũng không thể trấn áp được đối phương.

Hừ!

Ngưu Ma Vương cũng đang dây dưa cùng Phổ Hiền và Văn Thù.

Ngưu Ma Vương đắc được truyền thừa Lực chi Pháp Tắc, bản thân nội tình cũng khá thâm hậu.

Dù sao cũng thường niên theo hầu bên cạnh Thông Thiên.

Lúc này, Lang Nha Bổng trong tay Ngưu Ma Vương hoành không xuất thế, trực tiếp nhằm vào Ngô Câu Bảo Kiếm của Phổ Hiền Bồ Tát mà đập xuống.

Lang Nha Bổng cực kỳ bá đạo, cùng Ngô Câu Bảo Kiếm điên cuồng đối chọi trong hư không.

Phổ Hiền lúc này có khổ không nói nên lời, tu vi của y viễn siêu Ngưu Ma Vương, nhưng Ngưu Ma Vương Pháp Tắc bá đạo, lại có một cỗ ý chí bất khuất.

Ngưu Ma Vương càng chiến càng dũng mãnh, sức mạnh toát ra từ thân thể cũng càng lúc càng đáng sợ.

"Văn Thù, chi bằng ta liên thủ trấn áp Ngưu Ma Vương!" Phổ Hiền nói xong, toàn thân kim quang đại thịnh, Tứ Bính Như Ý trong tay ào ạt thi triển.

Tứ Bính Như Ý chính là pháp đạo của Phổ Hiền Bồ Tát, một khi thi triển, hư không bị vô tận ngân quang bao phủ.

Văn Thù trong tay thì là một đóa Thanh Sắc Liên Hoa, trong liên hoa trán khai phạm âm trận trận, quang trạch của liên hoa chiếu tới một hạt bụi trần cũng không nhiễm.

Trừ liên hoa ra, y còn có một thanh bảo kiếm khác, đó là Kim

Cương Bảo Kiếm, có thể trảm yêu phục ma, trong Phật giới được gọi là kiếm trí tuệ, có thể đoạn tuyệt hết thảy phiền não ti.

Lúc này Văn Thù và Phổ Hiền cùng nhau thi triển pháp lực, trực tiếp áp chế Ngưu Ma Vương.

Dù Ngưu Ma Vương sức mạnh cường đại, nhưng lại không phải đối thủ của hai vị Bồ Tát liên thủ, dù sao Ngưu Ma Vương chỉ là tu vi Đại La Kim Tiên.

Áp lực ngập trời đè xuống trong hư không, trên thân Ngưu Ma Vương xuất hiện từng đạo huyết ngân.

Thiết Phiến công chúa bên cạnh đau lòng cực độ, thấy Ngưu Ma Vương bị trấn áp, vội vàng thôi động Quạt Ba Tiêu quạt về phía hai vị Bồ Tát.

Quạt Ba Tiêu tuy pháp lực cường đại, nhưng hai vị Bồ Tát là Chuẩn Thánh cường giả, dù Quạt Ba Tiêu thổi ra cuồng phong cực kỳ đáng sợ, cũng không thể lay chuyển hai vị Bồ Tát mảy may.

"Tiểu Ngưu Ma Vương, cũng dám loạn phóng quang hoa, hôm nay sẽ trấn áp ngươi, giam cầm trước cửa Phật Tổ Tây Thiên diện bích mười vạn năm!" Trong đôi mắt Văn Thù toát ra từng tia thanh quang, lật tay một cái, kiếm khí trong hư không bạo tăng vô số lần.

Thấy Ngưu Ma Vương sắp bị trấn áp, Ngưu Ma Vương càng bạo nộ, trong lòng Ngưu Ma Vương ôm ý niệm thà làm ngọc nát chứ không làm ngói lành.

Nếu bị trấn áp, luân thành tù nhân dưới trướng, trừ phi chết đi.

Khi Ngưu Ma Vương toàn thân run rẩy không ngừng, bỗng nhiên, trong cõi u minh, có một đạo đạo âm truyền vào não hải.

"Lực chi Pháp Tắc là căn bản của vạn đạo, trấn áp hết thảy Đại Đạo." "Ý chí ở đâu, Lực chi Pháp Tắc ở đó. ..." Đạo âm hư vô phiêu

miểu đó trực tiếp truyền vào tâm thần Ngưu Ma Vương.

Ngay khắc đó, Ngưu Ma Vương hoảng nhiên đại ngộ, tựa hồ đã tham thấu một loại huyền cơ.

Khí tức ào ạt hợp nhất, trên Linh Đài Tam Hoa Tụ Đỉnh Ngũ Khí Triều Nguyên.

Ngưu Ma Vương trực tiếp bước vào Chuẩn Thánh Cảnh Giới.

Sau khi Ngưu Ma Vương bước vào Chuẩn Thánh Cảnh Giới, sức mạnh của Lực chi Pháp Tắc cường thịnh lên vạn lần.

Một cỗ khí thế ngập trời bùng phát từ trên người Ngưu Ma Vương, Lang Nha Bổng mang theo sát khí hùng dũng vô cùng đập xuống trong hư không.

Lang Nha Bổng xuyên phá trời cao, trực tiếp đánh nát Kim Cương Bảo Kiếm.

Uy thế khủng bố đè về phía Văn Thù và Phổ Hiền hai vị Bồ Tát.

"Ngưu Ma Vương đã đột phá Chuẩn Thánh Cảnh Giới, sao có thể!" "Tiểu Ngưu Ma Vương lại có tạo hóa như vậy, Lực chi Pháp Tắc bá đạo đến thế, vừa bước vào Chuẩn Thánh Cảnh Giới đã có tu vi như vậy." Phổ Hiền và Văn Thù hai vị Bồ Tát sắc mặt đại biến, không ngờ Ngưu Ma Vương lại có sức mạnh cường đại đến thế.

Loại Lực chi Pháp Tắc này viễn viễn vượt trên cả hai người.

Thấy Ngưu Ma Vương càng lúc càng cường đại, một mình áp chế cả hai người, Văn Thù và Phổ Hiền trong lòng nảy sinh ý thoái lui.

Lang Nha Bổng trong tay Ngưu Ma Vương, giản trực cuồng bạo cực độ.

Ngưu Ma Vương ở Chuẩn Thánh Cảnh Giới có sự khác biệt về bản chất, Ngưu Ma Vương tuy không có Chân Thân như Tổ Vu,

nhưng Ngưu Ma Vương da dày thịt béo, năng lực phòng ngự không thể sánh bằng.

Văn Thù và Phổ Hiền cửu chiến không hạ được, cả hai đành phải trở về Tây Thiên.

Hai người lúc này có thể nói là xám mặt xám mày.

Lúc này tại Tây Thiên Linh Sơn, Văn Thù và Phổ Hiền hai người sắc mặt khó coi cực độ.

"Phật Tổ ở trên, chúng đệ tử xuất sư bất lợi, xin Phật Tổ giáng tội." Như Lai lắc đầu, sau đó bấm ngón tay tính toán, "Ngưu Ma Vương là Quỳ Ngưu chuyển thế, từng là đại tướng yêu tộc trong Thiên Đình, sau khi bị Thượng Thanh Thánh Nhân thu phục, theo hầu bên cạnh Thượng Thanh Thánh Nhân tu luyện nhiều năm, Ngưu Ma Vương đã tu luyện đến Chuẩn Thánh Cảnh Giới, hai ngươi không địch lại cũng là bình thường." Như Lai bấm ngón tay tính toán, bây giờ Phật Môn cũng không tiện quang minh chính đại trực tiếp đi thảo phạt Ngưu Ma Vương.

Muốn chế phục Ngưu Ma Vương, e rằng ít nhất cần phải có tồn tại cấp bậc Phật Thánh, tức là những cường giả đỉnh phong như Dược Sư Phật.

Nhưng bây giờ trực tiếp đi công đánh Ngưu Ma Vương, lại sư xuất vô danh.

Như Lai tâm thần khẽ động, Ngưu Ma Vương xưng Bình Thiên Đại Thánh, muốn ngang hàng với Hạo Thiên Đại Đế trên Cửu Thiên.

Tôn Ngộ Không tuy đắc được danh xưng Tề Thiên Đại Thánh, nhưng sở dĩ Tôn Ngộ Không có thể gánh vác danh hiệu như vậy, là kết quả của việc Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn Đạo Nhân ra mặt.

Nhưng một tiểu Ngưu Ma Vương, cũng dám vọng xưng Bình

Thiên Đại Thánh, sự việc này truyền tới Thiên Đình, mặt mũi Hạo Thiên tất nhiên sẽ không giữ được.

Quả nhiên, Như Lai trong lòng đã có tính toán.

Như Lai triệu mấy vị Bồ Tát lại gần, sau đó nói, "Lần này Ngưu Ma Vương dám xưng Bình Thiên Đại Thánh, há không biết Hồng Hoang thiên địa này là nơi Thiên Đình ngự trị." Nghe Như Lai nói vậy, chư vị Bồ Tát hoảng nhiên đại ngộ.

"Nếu Ngưu Ma Vương dám cả gan khiêu khích Thiên Đình như vậy, vô thị uy nghiêm của Thiên Đình, sự việc này chúng ta ắt có kế sách." Văn Thù Bồ Tát tựa hồ trong lòng đã có phương pháp.

Phổ Hiền Bồ Tát cũng gật đầu bên cạnh, "Thiên Đế tất nhiên sẽ không dung thứ sự tồn tại như vậy xuất hiện trong thiên địa, trực tiếp vả mặt, huống hồ Ngưu Ma Vương cũng không có chỗ dựa!" Văn Thù và Phổ Hiền hai vị Bồ Tát trực tiếp rời Linh Sơn, bắt đầu lan truyền lời đồn trong Hồng Hoang.

Quả nhiên không lâu sau đó, trong Hồng Hoang lời đồn đại khắp nơi, đều nói Ngưu Ma Vương không đặt Thiên Đình vào mắt, đang khiêu khích uy nghiêm của Thiên Đình.

Lúc này trong Thiên Đình, chư thần hội tụ, trong đôi mắt Hạo Thiên toát ra nộ hỏa ẩn ước.

"Chư vị ái khanh, nghe nói Ngưu Ma Vương ở Thúy Vân Sơn, dám tự xưng Bình Thiên Đại Thánh, đặt uy nghiêm Thiên Đình của trẫm vào đâu!" Nghe Hạo Thiên nói vậy, Thái Ất Chân Nhân bước ra, sau đó nói: "Khải bẩm Thiên Đế, Ngưu Ma Vương nếu luận về xuất thân thì cũng không cường đại bao nhiêu, chẳng qua là tàn dư yêu tộc năm xưa mà thôi, chỉ là quan hệ đằng sau Ngưu Ma Vương thiên ti vạn lũ, không tiện trực tiếp ra tay!" "Thái Bạch Kim Tinh, lời này không đúng rồi, Ngưu Ma Vương tuy tính cách lỗ mãng, nhưng cũng

không phải không có xuất thân!" Tháp Tháp Lý Thiên Vương Lý Tịnh đứng một bên nói, "Ngưu Ma Vương là đệ tử Tiệt Giáo, chỉ dựa vào một thân phận này, e rằng không đơn giản như vậy!" "Lý Thiên Vương, ngươi chẳng qua là quá lo lắng thôi, Ngưu Ma Vương chỉ là một đệ tử ngoại môn nhỏ nhoi, vả lại bây giờ Thông Thiên Giáo Chủ đã tu đến Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, có thể sánh ngang cảnh giới Đạo Tổ, liệu có can thiệp nhân quả của một đệ tử ngoại môn nhỏ bé không!" Người nói chính là Dương Tiễn, Dương Tiễn bây giờ là Chuẩn Thánh cường giả, tu vi pháp lực vô song.

Chương 188

Nghe Dương Tiễn nói vậy, Lý Tịnh chỉ lắc đầu.

“Dương Tiễn, ngươi xem, sự việc này nên định đoạt ra sao.” Hạo Thiên trực tiếp hỏi.

“Ngưu Ma Vương dám gây họa trên đường thỉnh kinh, sớm muộn gì cũng là đối tượng phải nhổ bỏ, chi bằng để ta lĩnh mười vạn binh, san bằng Thúy Vân Sơn!” Đôi mắt Dương Tiễn sáng lên, tự có uy nghiêm vô tận phát ra.

Nghe Dương Tiễn nói vậy, chư thần trong Lăng Tiêu Bảo Điện đều gật đầu tán đồng.

Ngay cả Thái Bạch Kim Tinh cũng đành phải gật đầu.

“Dương Tiễn, ngươi cùng Na Tra lĩnh mười vạn binh, đạp bình Thúy Vân Sơn, nếu Ngưu Ma Vương cố chấp phản kháng, giết không tha!” Đắc được pháp chỉ của Hạo Thiên, Dương Tiễn và Na Tra lĩnh thiên binh thiên tướng giết xuống Địa Tiên Giới.

Lúc này tại Bồng Lai Tiên Đảo, Đa Bảo Đạo Nhân đang nhắm mắt dưỡng thần.

Ô Vân Tiên trực tiếp đi vào, sau đó hỏi: “Đa Bảo sư huynh, bây giờ Thiên Đình rục rịch, muốn ra tay sát hại Ngưu Ma Vương, sư huynh xem sự việc này thế nào.” Đa Bảo Đạo Nhân khẽ mỉm cười, “Với đạo hạnh của sư đệ bây giờ, chẳng lẽ một chút cục diện cũng không nhìn thấu sao, Tiệt Giáo ta chỉ để lại một đạo kiếp nạn trên đường thỉnh kinh, đạo kiếp nạn đó chính là Ngưu Ma Vương, Sư tôn âm thầm ra tay, để Hậu Nghệ truyền xuống Lực chi Pháp Tắc, bây giờ Ngưu Ma Vương chính là Đại Lực Ngưu Ma Vương, tu vi pháp lực không thể lường được!” Ô Vân Tiên lắc đầu, “Dù Ngưu Ma Vương

chứng đạo Chuẩn Thánh, nhưng Ngưu Ma Vương dù sao cũng chỉ mới nhập Chuẩn Thánh, nếu đối đầu với tồn tại như Dương Tiễn, khẳng định sẽ chịu thiệt thòi, nếu Sư tôn đã để lại một đạo kiếp nạn, nhưng người thỉnh kinh lại không thể vượt qua mà bị hạ gục, chẳng phải làm mất thể diện của Sư tôn sao." Nghe Ô Vân Tiên nói vậy, Đa Bảo Đạo Nhân lại không cho là ý, lắc đầu.

"Mạc Ngưu Ma Vương bây giờ tu hành Chuẩn Thánh Cảnh Giới, ngươi có biết Vân Tiêu sư muội đang âm thầm hộ trì không, huống hồ còn có Hậu Nghệ cùng các Đại Năng khác trấn áp cục diện, đừng nói Dương Tiễn giáng lâm, Thiên Đình dốc toàn lực xuất, cũng không nhất định hạ được Thúy Vân Sơn, cứ đợi mà xem một tuồng hí kịch hay đi!" Đa Bảo Đạo Nhân cười vang một tiếng, trong lòng đã có tính toán.

Nghe Đa Bảo Đạo Nhân giải thích như vậy, Ô Vân Tiên lúc này mới gật đầu, có cảm giác như vừa tỉnh mộng.

"Nguyên lai là thế!" Ô Vân Tiên cười cười, "Ngưu Ma Vương là tọa kỵ của Sư tôn, bây giờ thân mang trọng trách, nhưng cũng vạn vạn không thể giải đãi, sư đệ đắc được một pháp bảo, đó là Ô Kim Hỗn Thiết Côn, Ô Kim Hỗn Thiết Côn nặng trăm vạn cân, nặng hơn Định Hải Thần Châm trong tay Tôn Ngộ Không gấp mười lần, vật này tuy là Hậu Thiên Pháp Bảo, nhưng trong tay Ngưu Ma Vương cùng các Pháp Tắc khác, lại có thể phát huy uy lực cực lớn!" "Thiện!" Đa Bảo Đạo Nhân gật đầu, "Có bảo vật này trong tay, Ngưu Ma Vương như hổ thêm cánh." Nói xong, Ô Vân Tiên cuộn mây lành, bay về phía Thúy Vân Sơn.

Lúc này Ngưu Ma Vương đang cùng nhiều tiểu yêu uống rượu, ngoài những tiểu yêu này còn có Tứ phương gia địa Ma Vương.

Ví như Bằng Ma Vương, Viên Ma Vương.

Ô Vân Tiên hóa thành dáng vẻ một đạo nhân, trực tiếp đi vào trong Thúy Vân Sơn.

"Ngưu Ma Vương!" Ô Vân Tiên mở miệng nói.

"Kẻ nào, dám trực tiếp gọi tên húy của đại ca ta!" Bằng Ma Vương nổi giận đùng đùng nhìn về phía Ô Vân Tiên.

Nào ngờ phất trần trong tay Ô Vân Tiên tùy ý di chuyển, quét Bằng Ma Vương ngã sang một bên.

Tựa hồ không hề đặt Bằng Ma Vương vào mắt.

Tu vi Chuẩn Thánh Cảnh Giới của Ngưu Ma Vương, cảm thấy người này không hề đơn giản.

"Xin hỏi vị thần thánh phương nào, vì sao lại xông vào trong Thúy Vân Sơn của ta!" Ngưu Ma Vương không dám đãi mạn, người trước mắt khí tức hùng hậu, thậm chí ngay cả y cũng không phải đối thủ.

"Quỳ Ngưu, xem bần đạo là ai!" Ô Vân Tiên hiển hóa chân thân, nhìn về phía Ngưu Ma Vương.

Ngưu Ma Vương tâm thần khẽ động, nhìn kỹ thì ra là một trong Thất Tiên theo hầu bên Thượng Thanh Giáo Chủ.

"Nguyên lai là Ô Vân sư thúc, đệ tử sương có lễ!" Ngưu Ma Vương hướng Ô Vân Tiên cung thân hành lễ, "Vừa rồi huynh đệ ta có nhiều đường đột, xin sư thúc lượng thứ." Bằng Ma Vương nhíu mày, không ngờ tiểu đạo nhân lại có lai lịch lớn như vậy, là cường giả bên cạnh Thông Thiên.

Phải biết Ô Vân Tiên từng thân là thầy của Nhân Hoàng, trong Phong Thần đại kiếp chủ trì cục diện thiên địa, có thể nói là hô phong hoán vũ, không gì sánh kịp.

Không ngờ hôm nay lại được gặp Ô Vân Tiên bản nhân.

“Bái kiến Ô Vân Tiên Tôn!” Nhiều yêu tộc hướng Ô Vân Tiên cung thân bái.

Lúc này Thiết Phiến công chúa cũng một mặt hân hỉ nhìn Ô Vân Tiên, “Đệ tử bái kiến Ô Vân Tiên Tôn!” “Được rồi, đều đứng dậy đi!” Ô Vân Tiên gật đầu, “Lần này bần đạo chỉ đi ngang qua đây, thấy nơi đây khí tường thụy bao phủ, đặc biệt quan vọng đôi chút, đã chư vị có duyên phận không nhỏ với bần đạo, vậy thì mấy món pháp bảo này chia nhau đi.” Ô Vân Tiên tùy tay khẽ động, rơi xuống nhiều linh bảo.

Tuy chỉ là Hậu Thiên Linh Bảo, nhưng lại có nhiều điểm bất phàm.

“Ngưu Ma Vương, Ô Kim Hỗn Thiết Côn này, một khi thi triển, có thể trấn áp cường địch!” Ô Vân Tiên lật tay một cái, đưa Ô Kim Hỗn Thiết Côn vào tay Ngưu Ma Vương.

Khi Ngưu Ma Vương muốn cảm tạ, lại phát hiện Ô Vân Tiên đã biến mất trong hư không.

“Những nhân vật thần tiên như vậy, quả nhiên vô ảnh đi vô tung!” Ngưu Ma Vương tặc lưỡi kinh thán, tuy tu hành Chuẩn Thánh tu vi, nhưng trước mặt đại nhân như Ô Vân Tiên, cũng không dám trương dương.

Khi Ngưu Ma Vương suy đoán ý nghĩa của Ô Vân Tiên, lại nghe bên ngoài Thúy Vân Sơn sát thanh chấn động trời đất.

Từng đạo thiên hỏa từ trời giáng xuống, bao vây toàn bộ Thúy Vân Sơn.

“Ngưu Ma Vương, dám tự xưng Bình Thiên Đại Thánh, ngang hàng với Thiên Đình, phạm nhiều cấm kỵ, hôm nay nếu ngươi khoanh tay chịu trói, cùng ta về Thiên Đình phục mệnh, còn có thể bảo toàn tính mạng, bằng không sau ngày hôm nay Ngưu Ma Vương sẽ luân

thành tù nhân dưới trướng!" Người nói chính là Dương Tiễn, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao trong tay phát ra hàn quang vô lượng, chỉ về phía Thúy Vân Sơn.

"Ta nói là ai, nguyên lai là tiểu tử Dương Tiễn, lúc ông Ngưu ta tung hoành thiên địa, ngươi không biết còn đang mặc quần thủng đũng ở đâu!" Ngưu Ma Vương nộ hống thành tiếng, lúc này trên Thúy Vân Sơn nhiều ma vương và tiểu yêu đều cười vang.

Nếu luận về gốc gác, Ngưu Ma Vương xuất thân còn sớm hơn Dương Tiễn không biết bao lâu.

Ngưu Ma Vương có thể truy ngược đến thời Yêu Đại Chiến, Dương Tiễn thì Phong Thần đại chiến mới bắt đầu nổi lên.

Khoảng cách giữa hai người không thể nói cùng ngày.

Chẳng qua trên con đường tu hành, chỉ luận tu vi, không luận tuế nguyệt, kẻ đạt đạo là tiên.

Dương Tiễn trong Phong Thần đã xuất không ít lực, tuy cuối cùng Phong Thần thất bại, nhưng trên Phong Thần bảng đã kiếm được một vị trí không tồi, cộng thêm quan hệ không tệ với Hạo Thiên, cho nên bây giờ Dương Tiễn sau khi chuyển thế, trở thành đại tướng Thiên Đình, được khí vận gia trì, là Chuẩn Thánh Đại Năng.

Nghe tiếng Ngưu Ma Vương trào phúng, Dương Tiễn cũng bột nhiên đại nộ, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao trong tay hoành quán thương khung.

"Thiên Binh Thiên Tướng, toàn bộ giảo sát phản nghịch Thúy Vân Sơn không chừa một ai!" Nói xong Dương Tiễn tay cầm Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao từ trong hư không giết ra.

Mười vạn thiên binh thiên tướng, thậm chí có cả tồn tại như Cự Linh Thần, cộng thêm Na Tra giết xuống Thúy Vân Sơn.

Nhất thời gian thiên địa biến sắc, sát cơ khủng bố ngưng tụ.

Trong Thúy Vân Sơn, nhiều tiểu yêu và yêu vương đều là những kẻ trọng tình trọng nghĩa.

Huống hồ vừa rồi có Tiệt Giáo Đại Năng Ô Vân Tiên, đằng sau Ngưu Ma Vương cũng có thế lực chống đỡ, triệt để nháo phiên với Thiên Đình, lại còn có gì phải sợ hãi.

"Tiểu tử Dương Tiễn, hôm nay chúng ta sẽ giết một trận thống khoái, cho Thiên Binh Thiên Tướng của Thiên Đình biết thế nào là hối hận!" Bằng Ma Vương triển cánh cao bay, Tiên Thiên Thần Hỏa phần thiêu về phía hư không.

Viên Ma Vương thi triển Bát Tí Chân Thân, trực tiếp chiến đấu với Na Tra.

Lúc này trong trung tâm chiến trường, Ngưu Ma Vương tay cầm Huyền Thiết Côn, trực tiếp chiến đấu với Dương Tiễn.

Dương Tiễn tu hành Bát Cửu Huyền Công, một thân tu vi tạo hóa đã đạt tới hóa cảnh.

Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao trong tay Dương Tiễn là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, sát phạt quả quyết khá bất phàm.

Huyền Thiết Côn trong tay Ngưu Ma Vương, tuy là Hậu Thiên Linh Bảo, nhưng lại xuất từ Ô Vân Tiên, vật này có uy lực sánh ngang Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nhất thời gian hai người đấu đến trời đất tối tăm, nhật nguyệt vô quang.

Trong hư không, Vân Tiêu bỗng nhiên mở bừng đôi mắt, lúc này Vân Tiêu giám sát chiến trường, cũng không có bao nhiêu bất ngờ.

Bên cạnh Vân Tiêu là Quỳnh Tiêu và Bích Tiêu.

“Không ngờ Thiên Đình lại vây công Thúy Vân Sơn, người thỉnh kinh còn chưa tới Thúy Vân Sơn, đã phát sinh nhiều biến cố như vậy!” Bích Tiêu khẽ nhíu mày, tựa hồ đối với Thiên Đình khá bất mãn.

Vân Tiêu lắc đầu, “Thiên Đình sở dĩ ra tay, là vì hiện nay trong Hồng Hoang lời đồn đại khắp nơi rằng Ngưu Ma Vương tự phong Bình Thiên Đại Thánh, cố ý nhắm vào Hạo Thiên Đại Đế trên Cửu Thiên, e rằng là thủ đoạn của Tây Phương giáo.” Quỳnh Tiêu lạnh mày, “Bây giờ cục diện vẫn đang trong tầm kiểm soát, với sức mạnh của Ngưu Ma Vương và nhiều yêu vương, đủ để chống lại một số Thiên Binh Thiên Tướng của Thiên Đình, chúng ta chỉ cần tĩnh quan kỳ biến là được!” Ba nàng Bích Tiêu bản là vân hà hóa thành, lúc này ẩn nấp trong vân đoan, không một ai có thể phát giác.

Huống hồ Vân Tiêu tu hành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cảnh Giới, người bình thường khó mà lay chuyển mảy may.

Trên Thúy Vân Sơn, sát thanh chấn động trời đất, Dương Tiễn đã thi triển cả ba đầu sáu tay, nhưng nào ngờ Lực chi Pháp Tắc của Ngưu Ma Vương bá đạo vô cùng, dù với pháp lực của Dương Tiễn, cũng không thể trấn áp Ngưu Ma Vương.

Nhiều yêu vương từng người một đều hung hãn vô cùng, Thiên Binh Thiên Tướng tổn thất thảm trọng.

Chương 189

Thấy cục diện sắp rơi vào bị động, Dương Tiễn lật tay một cái, một phương Thần Đồ ào ạt thi triển, trong thần đồ ẩn chứa tạo hóa thiên địa, vạn vật du du Đại Đạo.

Thần Đồ đó chính là Sơn Hà Xã Tắc Đồ mà Nữ Oa năm xưa đã tặng cho Dương Tiễn.

Sơn Hà Xã Tắc Đồ là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, bảo vật này vĩnh hằng như một, tạo hóa thiên mệnh, trong đó ẩn chứa mạch lạc Hồng Hoang đại địa, có thể thu người vào trong, một khi bị Sơn Hà Xã Tắc Đồ trấn áp, chỉ có thể mặc người xẻ thịt.

Lúc này Dương Tiễn thi triển bảo vật này, thu về phía Ngưu Ma Vương.

Ngưu Ma Vương thần sắc đại kinh, không ngờ trong tay Dương Tiễn lại có bảo vật như vậy.

Ô Kim Huyền Thiết Côn trong tay Ngưu Ma Vương bạo phát ô quang hùng hậu, chỉ thấy Ngưu Ma Vương nộ hống một tiếng, hiển hóa chân thân.

Chân thân của Ngưu Ma Vương chính là một đầu Quỳ Ngưu khổng lồ quán xuyên vô lượng thời không.

Ô Kim Huyền Thiết Côn hóa thành sừng trâu, lúc này trong Ô Kim Huyền Thiết Côn, còn lưu lại một đạo pháp lực do Ô Vân Tiên để lại.

Chỉ nghe thấy tiếng nộ hống chấn động trời đất, Ngưu Ma Vương hướng Sơn Hà Xã Tắc Đồ mà đâm đầu vào.

Oanh long!

Sức mạnh cuồng bạo khuấy động trong hư không, Tam Tiêm

Lưỡng Nhận Đao trong tay Dương Tiễn kịch liệt run rẩy, thiếu chút nữa không thể chống đỡ.

Ngay cả Sơn Hà Xã Tắc Đồ, cũng bị Ngưu Ma Vương mạnh mẽ đánh bay.

"Cái gì!

Sức mạnh của Ngưu Ma Vương đáng sợ như vậy!" Dương Tiễn đại kinh thất sắc, phát hiện Thiên Binh Thiên Tướng xung quanh đều bị tiêu diệt sạch trơn.

Lúc này Na Tra, đang chu toàn với nhiều yêu vương, những yêu vương này từng người một sau khi đắc được pháp bảo, tu vi đại trướng, dù Na Tra có chí bảo hộ thân, lúc này cũng chỉ có sức chống đỡ chứ không có sức ra tay.

Thấy cảnh này, Dương Tiễn biết đại thế đã mất, cục diện trước mắt e rằng sẽ rơi vào bị động.

Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao sau một hư chiêu, giết về phía mấy đại yêu vương, cứu Na Tra ra xong, Dương Tiễn cuộn mây lành bay về hướng Thiên Đình.

Bây giờ đã đánh lui nhiều Thiên Binh Thiên Tướng, Ngưu Ma Vương tự nhiên đại hỉ, nhiều yêu vương và tiểu yêu trong Thúy Vân Sơn đều đại tứ ăn mừng.

Lúc này trong Thiên Đình, Hạo Thiên chấn nộ không ngừng, không ngờ Dương Tiễn lại thua trận quay về, tổn thất mười vạn Thiên Binh Thiên Tướng.

Quan trọng nhất là, Ngưu Ma Vương ở Thúy Vân Sơn giương cờ hò hét, bắt đầu ăn mừng.

Hạo Thiên bây giờ tu vi đỉnh phong Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không ngờ bây giờ lại bị một tên trâu đầu nhỏ nhoi làm nhục uy

phong, mất mặt.

"Người thỉnh kinh còn bao nhiêu thời gian nữa thì tới Thúy Vân Sơn!" Hạo Thiên hỏi.

Thái Bạch Kim Tinh bấm ngón tay tính toán, sau đó nói: "Chỉ còn ba tháng nữa." Hạo Thiên tâm trí cỡ nào, tu vi của Dương Tiễn cũng không thể hạ được Ngưu Ma Vương.

E rằng Ngưu Ma Vương sẽ trở thành một tồn tại như chướng ngại vật, mặc cho con khỉ kia có cường đại đến đâu, e rằng cũng không thể vượt qua cửa ải Ngưu Ma Vương.

Hạo Thiên thậm chí có thể mơ hồ nhìn ra, Tây Phương giáo chính là muốn mình ra tay, nhổ bỏ cái đinh này.

Hạo Thiên tuyệt nhiên không vô duyên vô cớ làm đả thủ cho người khác.

"Ngưu Ma Vương trấn áp Thúy Vân Sơn là thiên mệnh sở quy, Bình Thiên Đại Thánh không chỉ là lời hư ngôn, tự sẽ có người thỉnh kinh thu thập." Nghe Hạo Thiên phân phó, chư thần trong lòng đều hiểu rõ, nhao nhao hô to Thiên Đế thánh minh.

Chỉ có Hạo Thiên trong lòng vô cùng uất ức, vô duyên vô cớ bị người ta lợi dụng làm ngọn giáo.

Tâm tư của Hạo Thiên thâm trầm cỡ nào, trong Tử Tiêu Cung, từng có thể nhìn thấu Tam Giới, tự nhiên có thể minh bạch thủ đoạn của các Thánh Nhân đó.

Hạo Thiên nhìn kỹ một cái liền có thể biết rõ, vì sao trong Hồng Hoang vô cớ lưu truyền danh xưng Bình Thiên Đại Thánh.

Chắc chắn có người ở phía sau cố ý giở trò, nếu luận về nhân quả trong đó, kẻ được lợi lớn nhất không ai khác chính là Tây Phương.

“Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, hai kẻ này quả nhiên thủ đoạn cao thâm, khiến Bản tọa bị lừa xoay vòng!” Nộ hỏa trong lòng Hạo Thiên có thể thấy được, lẽ ra sự việc này là của Tây Phương, bây giờ lại liên lụy đến thân mình, khiến y vô duyên vô cớ gánh chịu nhân quả trong đó.

Người trong Thiên Đình nghe Hạo Thiên không truy xét sự việc này nữa, cũng đều vô thức yên tĩnh lại, cũng không tính toán thêm gì nữa.

Lúc này trong Vạn Phật Thiên, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân hai người liên tục biến sắc.

Không ngờ ngay cả Dương Tiễn thân tự ra tay, cũng không thể trấn áp Ngưu Ma Vương.

Thậm chí còn vô duyên vô cớ tổn thất mười vạn Thiên Binh Thiên Tướng.

“Cái mũi của Hạo Thiên này quả nhiên còn mẫn cảm hơn cả chó, bây giờ án binh bất động, ta phải làm sao đây.” Chuẩn Đề Đạo Nhân trực tiếp mắng ra, quả nhiên Hạo Thiên không phải thứ tốt lành gì, làm Thiên Đế xong bắt đầu tính toán nhiều.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân thở dài một hơi, “Kế sách trước mắt duy chỉ có dĩ bất biến ứng vạn biến, mới là chính lý!” “Để Như Lai ra tay, cũng thiếu lý do, đợi người thỉnh kinh đến địa bàn của Ngưu Ma Vương, lúc đó Ngưu Ma Vương tự nhiên sẽ có người thu thập!”. .....

Thỉnh kinh Tây Du nhìn tựa Phật Pháp Đông truyền, thực tế nhiều Thánh Nhân đều có nhân quả trong đó, không hề đơn giản như trong tưởng tượng.

Thông Thiên tại Bồng Lai Tiên Đảo đang tham ngộ tu hành.

Khi Thông Thiên cảm thấy vô cùng buồn chán, lại bỗng nhiên

nhận được tin tức trong Siêu Thứ Nguyên Liêu Thiên Quần.

Thông Thiên mở ra xem, trong Siêu Thứ Nguyên Liêu Thiên Quần, có thành viên gửi tin tức cầu cứu.

Thông Thiên tra xét, là một tồn tại tên là Thiên Sứ Chi Vương, đã phát nhiệm vụ.

"Thiên Sứ Chi Vương?" Thông Thiên có chút hiếu kỳ, không ngờ lại nhận được tin tức cầu cứu như vậy.

Thông Thiên mở tin tức ra xem, tựa hồ là một vị diện tên là Siêu Thần Học Viện.

Thiên Sứ Chi Vương được nhắc đến, chính là Thiên Nhận Vương, Thần Thánh Khải Toa trong Siêu Thần Học Viện.

Thần Thánh Khải Toa là thủ lĩnh của tộc Thiên Sứ.

Thông Thiên có thể rõ ràng phát giác, bây giờ Thần Thánh Khải Toa, tuy không vẫn lạc, nhưng ý thức của Thần Thánh Khải Toa đã bị phân tán khắp vô hạn vũ trụ.

Thông Thiên tiếp nhận, chính là tin tức cầu cứu phát ra sau khi Thần Thánh Khải Toa vẫn lạc.

Siêu Thần Vũ Trụ, trong mắt Thông Thiên, chỉ là một vũ trụ hoàn thiện hơn Đại Thiên Thế Giới đôi chút mà thôi.

Trên định nghĩa vĩ mô, cũng không được xem là thế giới quá lợi hại.

Nhưng Thông Thiên tính đi xem một chút, trong cái thế giới siêu thần này, có tồn tại nào đáng để Thông Thiên để tâm hay không.

Hoặc, có thể có bản nguyên chi lực mà Thông Thiên có thể dùng.

Nhiệm vụ này trong Siêu Thứ Nguyên Liêu Thiên Quần, đều thuộc nhiệm vụ cấp SSSS, hiển nhiên độ khó của nhiệm vụ này cực cao.

Thông Thiên không hề do dự mà nhận nhiệm vụ này. [Đinh!

Chúc mừng quần viên Thiên Tôn, tiếp nhận nhiệm vụ cấp SSSS.] Sau khi Thông Thiên tiếp nhận nhiệm vụ, trong Siêu Thứ Nguyên Liêu Thiên Quần, không ít quần viên đều bắt đầu nghị luận.

Đều đang thảo luận ai lại lợi hại như vậy, một mình tiếp nhận nhiệm vụ cấp bốn S.

Trong một vũ trụ thứ nguyên nào đó, Quần chủ của Siêu Thứ Nguyên Quần đang tra xét tin tức của Thông Thiên.

Chương 190

Nhưng với quyền hạn của y, ngay cả một chút manh mối cũng không thể thấy được.

Trực giác mách bảo Quần chủ của Siêu Thứ Nguyên Quần, Thiên Tôn tuyệt đối không đơn giản.

Sau khi Thông Thiên tiếp nhận nhiệm vụ, Siêu Thứ Nguyên Liêu Thiên Quần cấp tốc mở ra một cánh cổng thông đến một thế giới khác.

Đương nhiên, Thông Thiên không hề để chân thân của mình trực tiếp giáng lâm.

Dù sao đẳng cấp của chân thân Thông Thiên thực sự quá cao.

Chân thân Thông Thiên giáng lâm, e rằng toàn bộ thế giới sẽ bị khí tức của Thông Thiên nghiền ép bạo tạc.

Dù sao tu vi của Thông Thiên, có thể nhẹ nhàng tiêu diệt Thiên Đạo trong thế giới Siêu Thần Học Viện.

Một tia ý thức của Thông Thiên giáng lâm vào Siêu Thần Học Viện.

Tuy chỉ có một tia ý thức, nhưng Thông Thiên cũng phảng phất như mở ra góc nhìn của Thượng Đế.

Toàn bộ tồn tại trong Siêu Thần Học Viện, đều nằm gọn trong tầm mắt Thông Thiên.

Mấy đại Boss trong Siêu Thần Học Viện, đều lóe lên trong tầm mắt Thông Thiên.

Bản nguyên của thế giới này, có thể nói là có chút phức tạp.

Bản nguyên cường đại nhất, có thể có tu vi gần như Chuẩn Thánh Cảnh Giới trong Hồng Hoang.

Trong loại vũ trụ văn minh khoa kỹ này, có thể nói là không tệ.

Trong thế giới như vậy, hết thảy Pháp Tắc đều có thể diễn hóa.

Loại phương thức diễn hóa này, tương đồng với việc tham ngộ trong thế giới tu chân.

Chẳng qua thể hiện và biểu hiện định nghĩa của phương thức không giống nhau mà thôi.

Thông Thiên tâm thần khẽ động, bắt đầu chuẩn bị hồi sinh Thần Thánh Khải Toa, tiện thể trong thế giới này, tìm kiếm một số thứ có ý nghĩa.

Một tia thần thức của Thông Thiên giáng lâm Siêu Thần vị diện xong, bắt đầu tìm kiếm một số thứ có ý nghĩa trong vị diện này.

Thế giới này có một số tồn tại, là một bức ảnh thu nhỏ còn lại của thế giới đó.

Tận cùng của sức mạnh khoa kỹ rốt cuộc ra sao, Thông Thiên cũng muốn đi xem một chút.

Tầng thứ sinh mệnh Thiên Sứ trong thế giới này có thể nói là khá lợi hại.

Nhân vật chính của thế giới siêu thần là Cát Tiểu Luân, một tồn tại tương tự như đã đắc được hệ thống, chẳng qua loại hệ thống này trong mắt Thông Thiên, chỉ là một chút năng lực mà Đại Đạo của thế giới này ban cho mà thôi.

Cũng không được coi là thập phần cường đại, thậm chí trong tầng thứ như Thông Thiên nhìn, có chút gà mờ.

Thông Thiên tùy tay khẽ động, có thể mô phỏng ra thần khí loại

Đại Thời Chung.

Sinh Vật Dẫn Kình siêu thứ nguyên, cũng chỉ là thần khí hơi cường đại hơn một chút mà thôi.

Hồi sinh Thần Thánh Khải Toa, cũng thập phần đơn giản, chỉ cần dung hợp ý thức của Thần Thánh Khải Toa, từ vô hạn thời không là được.

Thần Thánh Khải Toa vẫn lạc, là bị Tử Thần Karl trục xuất vào vô hạn thời không.

Muốn hồi sinh Thần Thánh Khải Toa, cần phải dung hợp toàn bộ những ý thức đó.

Thông Thiên trong thế giới Siêu Thần Học Viện, hiển hóa ra nhục thân chân chính.

Cùng với ý thức của Thông Thiên khẽ động, quy tắc của toàn bộ thế giới ngay khắc đó bắt đầu diễn hóa.

Từng đạo tinh quang rực rỡ, từ tận cùng vũ trụ tuôn trào.

Những tinh huy rực rỡ đó chính là bản nguyên của Thần Thánh Khải Toa.

Khi Thông Thiên chuẩn bị hồi sinh Thần Thánh Khải Toa, trong một góc nào đó của vũ trụ, có một đạo khí tức phát giác được.

Đạo khí tức đó chính là Tử Thần Karl.

"Trong tộc Thiên Sứ, rốt cuộc là ai có sức mạnh lớn như vậy, hồi sinh Thần Thánh Khải Toa, chẳng lẽ là Thiên Sứ Ngạn?!" Tử Thần Karl trong lòng thập phần nghi hoặc, theo như suy đoán, văn minh Thiên Sứ muốn sinh ra sức mạnh cường đại như vậy, không biết cần bao nhiêu thời gian.

Trừ Tử Thần Karl ra, những người khác hiển nhiên cũng phát giác

được.

Bởi vì Thông Thiên căn bản không hề che giấu khí tức, hồi sinh Thần Thánh Khải Toa, không phải chuyện khó khăn.

Trong hư không, một đạo quang ảnh giáng lâm.

Thân hình yểu điệu, trong đôi mắt toát ra vẻ mơ màng và chấn kinh.

"Ngươi, đang dung hòa gen của Thần Thánh Khải Toa?" Người đó chính là Thiên Sứ Ngạn, lúc này một mặt không thể tin nổi nhìn tồn tại Thông Thiên.

Một nam tử thần bí như vậy, khí tức phiêu hốt bất định, ngay cả Thiên Sứ Ngạn cũng không thể phát giác được, tầng thứ sinh mệnh của đối phương.

Thông Thiên thản nhiên gật đầu, trước tầng thứ sinh mệnh Hồng Hoang, Thiên Sứ Ngạn chỉ là một tiểu nha đầu mà thôi.

Thậm chí trong mắt Thông Thiên, lông còn chưa mọc đủ.

Thông Thiên tùy tay khẽ động, quy tắc của toàn bộ thế giới tựa hồ đều đang phát sinh cải biến.

Thời gian nghịch chuyển, pháp đạo thoái lui.

"Loại sức mạnh này, chẳng lẽ là Sinh Vật Dẫn Kình siêu thần?

Sức mạnh của Thần!" Thiên Sứ Ngạn phát hiện, hệ thống của mình không cách nào lý giải hành vi của Thông Thiên.

Hiển nhiên đã siêu việt tưởng tượng của nàng.

"Thiên Sứ Ngạn?" Thông Thiên thản nhiên nhìn sang, ý bảo nàng ngồi xuống.

Cùng với Thông Thiên tùy tay khẽ động, một tòa cung điện xuất

hiện trong hư không.

Thiên Sứ Ngạn đại kinh thất sắc, loại năng lực tùy ý định nghĩa vật chất này, giản trực hãi nhân thính văn.

Thiên Sứ Ngạn trí thương hiển nhiên thập phần cường đại, tồn tại trước mắt hiển nhiên cường đại đến không thể tưởng tượng, thậm chí vượt quá tưởng tượng của nàng.

Thông Thiên tùy tay khẽ động, một chén linh dịch rơi xuống trước mặt Thiên Sứ Ngạn.

Một chén Hỗn Độn Linh Dịch, không được coi là trân quý gì.

Nhưng trong thế giới như vậy, lại có thể sản sinh hiệu ứng cực kỳ đặc biệt.

Ngạn hiển nhiên có chút trì trù, nhìn chất lỏng màu xanh nhạt trước mặt, có chút không biết phải làm sao.

Nếu không uống, chẳng phải không nể mặt vị Đại Thần này.

Mà linh dịch nhìn qua, sền sệt vô cùng, khó mà nuốt trôi.

Hiện tại Thông Thiên đang ngưng tụ ý thức của Thần Thánh Khải Toa, Ngạn vô thức nghĩ, lúc này không thể đắc tội Thông Thiên.

Chương 191

Thế là Thiên Sứ Ngạn, cầm một chén Hỗn Độn Linh Dịch, trực tiếp uống một ngụm.

Chỉ sau một ngụm, Ngạn cảm giác, một cỗ tinh nguyên khó có thể tưởng tượng, tuôn trào vào trong thân thể của mình.

Thiên Sứ thần thể của Ngạn, ngay lập tức bắt đầu thuế biến, một cỗ sức mạnh khó có thể tưởng tượng, tuôn trào ra.

Loại biến hóa huyền diệu này, khiến Ngạn chấn kinh cực độ.

Không ngờ chỉ một ngụm linh dịch nhỏ như vậy, lại khiến mình sản sinh biến hóa lớn đến thế.

Ngạn không hề do dự, uống cạn số linh dịch còn lại.

Oanh long!!!

Sắc mặt Ngạn trở nên hồng hào, như say rượu vậy.

Bỗng nhiên một loại thống khổ cực hạn bao trùm, Ngạn cảm giác nhục thân của mình bắt đầu vỡ nát.

Nhưng đi kèm với loại thống khổ cực hạn đó, lại có một loại sinh cơ cực kỳ cường liệt, bao trùm.

Ngạn mở bừng đôi mắt, toát ra quang mang màu trắng nhạt.

Giáp trụ Liệt Dương trên người bắt đầu vỡ nát, sau khi thân thể trọng tổ, thân thể hoàn mỹ hiện ra trong hư không.

Thân thể Thiên Sứ bản đã hoàn mỹ cực độ.

Lúc này thần thể của Ngạn sau khi trọng tố, càng thêm mông lung cực độ, mang theo thần vận cường đại bên trong.

Sau lưng Ngạn, chín mươi chín đôi Thiên Sứ chi dực ào ạt hiển hóa, cuối cùng hóa thành một đôi cánh hư vô phiêu miểu, hiển hóa sau lưng.

"Ta!!!" Ngạn chấn kinh vô cùng, cảm giác biến hóa của mình, sức mạnh trong cơ thể, tràn đầy một loại cực hạn.

Toàn bộ vũ trụ, tựa hồ ngay khắc đó trở nên rõ ràng.

Lúc này Ngạn mới chú ý, trước mặt tồn tại thần bí này, mình đang trần truồng không mảnh vải.

Sắc mặt Ngạn đỏ bừng, muốn động dụng Sinh Vật Dẫn Kình thứ nguyên, để mặc lên một kiện chiến giáp.

Nhưng chiến giáp do Sinh Vật Dẫn Kình thứ nguyên hình thành, ngay lập tức vỡ nát.

"Với tầng thứ sinh mệnh của ngươi bây giờ, chiến giáp cấp bậc như vậy không thể gánh chịu sức mạnh của ngươi, tự nhiên sẽ vỡ nát." Thông Thiên giải thích một tiếng, tùy tay đưa cho Ngạn một kiện tiên y.

Chỉ là một kiện Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, không được coi là hiếm lạ gì.

Ngạn tiếp nhận tiên y xong, cảm giác được sự thoải mái chưa từng có.

Tiên y ôm sát thân hình, cảm giác như không hề mặc quần áo.

Đem lại sự đề thăng cực lớn cho sức mạnh của bản thân.

Ngạn nhìn Thông Thiên, thậm chí không biết nên nói gì.

Thông Thiên thì thản nhiên gật đầu.

Tu vi của Ngạn bây giờ, đã đạt đến tầng thứ Đại La Kim Tiên.

Tác dụng của Hỗn Độn Linh Dịch, cũng đã phát huy đến cực hạn.

Có thể nói là một bước lên trời.

"Đa tạ tiền bối tặng Ngạn tạo hóa như vậy." Ngạn quỳ một gối xuống đất, hướng Thông Thiên hành lễ.

Thông Thiên cũng không quá để ý, chỉ nhìn về phía xa.

Từng đạo khí tức màu đen ngưng tụ, một Hư Không Truyền Tống Môn khổng lồ xuất hiện trong mắt Thông Thiên.

Vô số trùng thể dày đặc, vây quanh về phía Thông Thiên.

Những trùng thể đó chính là Hư Không Lược Đoạt Giả, sở hữu sức mạnh cường đại.

"Thiên Sứ Ngạn, thực sự khiến người ta bất ngờ, dám ở đây hồi sinh Thần Thánh Khải Toa, ta Tử Thần Karl sẽ dung thứ sao!" Hư Không Lược Đoạt Giả, Hư Không Độn Địa Thú những tồn tại khổng lồ đó, từ trong Hư Không Chi Môn hiển hóa ra.

Năng lượng của Thiên Sứ Ngạn bây giờ đáng sợ cỡ nào, sau khi hấp thu Hỗn Độn Linh Dịch, thân thể của nàng thuế biến thành Thiên Sứ Hỗn Độn Thần Thể.

"Hư Không Chi Môn, toàn rác rưởi, hôm nay Ngạn ta sẽ đại diện cho trật tự chính nghĩa, tiêu diệt lũ trùng này." Trong tay Ngạn, năng lượng Thiên Sứ ngưng tụ ra một thanh Thẩm Phán Chi Kiếm.

Vượt qua năng lượng giữa văn minh siêu thần.

"Thiên Thần Thẩm Phán!" Quang kiếm trong tay Ngạn rạch ngang hư không, uyển như năng lượng hiển hóa từ thời không vĩnh hằng.

Một đạo quang trụ khổng lồ xuyên phá thiên địa.

Ngay khắc tiếp theo, toàn bộ Hư Không Chi Môn trực tiếp bị đánh nát.

Ngay cả một hành tinh cách xa trăm vạn ức dặm, cũng bị trực tiếp tan biến.

"Ngọa tào!" Ngạn chấn kinh, không ngờ đẳng cấp năng lượng của mình, có một ngày có thể đạt đến tầng thứ như vậy.

"Karl, hôm nay ngươi sẽ đối mặt với ngày thẩm phán cuối cùng." "Bóng tối của ngươi sẽ vĩnh hằng tiêu nhị." Ngạn không nói hai lời, trực tiếp hóa thành một đạo độn quang, bay về phía trên không Tử Ca Học Viện.

Siêu Thần Thẩm Phán Chi Kiếm ngưng tụ trong tay.

Lực lượng thẩm phán đáng sợ ngưng tụ về phía Thẩm Phán Chi Kiếm trong tay Ngạn.

Toàn bộ Siêu Thần Vũ Trụ, đều có thể cảm nhận được một cỗ sức mạnh chấn động thiên địa.

Lúc này cách vô số tinh hệ, Mạc Cam Na cảm giác được lực lượng thẩm phán đáng sợ.

"Sao có thể, văn minh Thiên Sứ lại sinh ra thẩm phán đẳng cấp này, Thần Thánh Khải Toa hồi sinh, cũng không thể chứ?" Mạc Cam Na chuẩn bị trắc tính, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, lại phát hiện một chút tư liệu cũng không thể phát giác được.

"Karl đã nghiên cứu ra năng lượng hư không, có thể điều khiển hắc động, năng lực dù cường đại đến đâu cũng không thể hủy diệt!" Mạc Cam Na lẩm bẩm, bay về phía Tử Ca Học Viện.

Loại náo nhiệt này, Mạc Cam Na sẽ không bỏ qua.

"Siêu Thần Thẩm Phán!" Cùng với thanh âm của Thiên Sứ Ngạn hạ xuống, Siêu Thần Thẩm Phán Chi Kiếm hóa thành một đạo lưu quang, chém xuống Tử Ca Học Viện.

Ngay lúc đó, một vòng xoáy màu đen xuất hiện, những tia sáng đen kịt nuốt chửng hết thảy.

Sức mạnh thẩm phán tưởng chừng cường đại, chém vào vòng xoáy màu đen, lại quỷ dị biến mất.

"Thiên Sứ Ngạn!" Hư ảnh của Tử Thần Karl xuất hiện trong hư không.

"Thẩm phán cấp siêu thần, văn minh Thiên Sứ, thực sự khiến người ta kinh hỉ." "Ngay cả Hư Không Chi Môn cũng có thể đánh nát, hôm nay ngươi dám mạo phạm Tử Ca Học Viện, phải trả giá cho sự ngu xuẩn của mình." Thanh âm của Karl thản nhiên truyền đến, mang theo vài phần trêu tức.

"Vừa rồi, một kích đó ta chỉ dùng một phần trăm sức mạnh." Ngạn vác Siêu Thần Thẩm Phán Chi Kiếm trên vai, một thân tiên y tung bay trong cuồng phong.

"Thật sự định nghĩa khái niệm thế giới này, không phải văn minh, mà là Đại Đạo Trật Tự, các ngươi vĩnh viễn sẽ không hiểu." "Ếch ngồi đáy giếng, hôm nay ta sẽ cho các ngươi thấy, tận cùng của văn minh siêu thần!" Thanh âm trào phúng của Ngạn truyền đến, ngay khắc tiếp theo Siêu Thần Thẩm Phán Chi Kiếm trong tay nàng giơ lên.

Từng đạo kim quang nhàn nhạt tán khai, thần thể của Ngạn phát ra quang lượng nóng rực.

Chương 192

"Tiên Diệt Đạo." Kiếm trong tay Ngạn hóa thành Tiên Thiên Nhận.

Sau khi Ngạn đột phá tu vi, cảm ngộ được sức mạnh cuối cùng.

Tử Thần Karl chính là đại họa tâm phúc, cũng là ma chướng trong lòng Ngạn.

Cho nên Ngạn muốn dùng sức mạnh lớn nhất trấn sát Karl, như vậy văn minh Thiên Sứ mới có thể thực sự độc lập.

Loại sức mạnh này, đã đạt đến điểm giới hạn của thế giới này.

Nếu vượt quá tầng thứ này, toàn bộ thế giới đều sẽ bị ảnh hưởng.

Ngay khoảnh khắc Tiên Thiên Nhận hạ xuống, toàn bộ Tử Ca Học Viện đều bắt đầu sụp đổ.

"Tiên!" "Tiên!" Trong đôi mắt Karl toát ra một phần mơ màng.

Với năng lực vận chuyển của y, không thể vận chuyển ra bất kỳ manh mối nào.

Thiên Sứ Ngạn rốt cuộc đã trải qua điều gì.

Nhưng y là tồn tại chấp chưởng tử vong, đối mặt với một kích cuối cùng mà Ngạn bạo phát, cũng có một chút dư địa để chống cự.

"Cực hạn hắc ám, vô tận thôn phệ." Hư ảnh của Karl biến mất, chỉ có một hắc động khổng lồ, ào ạt hiển hóa.

Karl đại diện cho nỗi sợ hãi tột cùng, có thể điều khiển sức mạnh của hắc động.

Hắc động có thể nuốt chửng tất cả, loại năng lực này có năng lực giải trừ cực kỳ cường đại.

Nhưng năng lực giải trừ cường đại đến đâu, cũng có giới hạn.

Sức mạnh của Tiên Thiên Nhận, đã đạt đến một loại cực hạn.

Lực lượng thẩm phán của Tiên Thiên Nhận, vô hạn chế đánh vào trong hắc động.

Sau khi trong hắc động xuất hiện một tia quang lượng, trật tự của hắc động bắt đầu tan rã.

Thời không vô tận tùy theo đó sụp đổ.

Cùng với Thẩm Phán Chi Kiếm triệt để hạ xuống, thời không vô tận ngay khắc đó hóa thành hư vô.

Triệt để tiêu nhị.

Tử Thần Karl, cũng ngay khắc đó cùng với nỗi sợ hãi tột cùng, tiêu thất không còn gì.

Karl vẫn lạc, trong Siêu Thần vị diện khuấy động vô cùng ba lan.

Lúc này, Ngạn thậm chí có một loại cảm giác không chân thực.

Một đại Boss như vậy, đã bị thẩm phán thành công.

Lúc này, Thông Thiên hồi sinh Thần Thánh Khải Toa, cũng đã hoàn thành.

Cùng với ý thức vô tận hội tụ, Thần Thánh Khải Toa cuối cùng cũng đã hồi sinh.

“Ngươi, đã hồi sinh ta?” Khải Toa nhìn Thông Thiên trước mặt, trong đôi mắt toát ra một tia lãnh ngạo.

“Người nói chuyện.” Thông Thiên thản nhiên nhìn Khải Toa.

Khải Toa nhíu mày, “Siêu Thứ Nguyên Liêu Thiên Quần quả nhiên thần kỳ, không ngờ lại có cường giả cấp bậc này giáng lâm.” Khải Toa dừng lại một chút, bỗng nhiên ý thức được, sinh mệnh thể trước

mắt này, e rằng là tồn tại mà mình cả đời cũng không thể chạm tới.

"Thiên địa rộng lớn, vạn vật thủy chung, không phải ngươi có thể tưởng tượng." Thông Thiên thản nhiên nhìn Khải Toa, sau đó nói: "Nhiệm vụ của bần đạo cũng sắp hoàn thành, nên đi rồi." Ngay lúc đó, một thân ảnh đuổi kịp.

Chính là Thiên Sứ Ngạn.

"Tiền bối, đợi một chút." Thiên Sứ Ngạn nhìn Thông Thiên, trong đôi mắt tràn đầy vẻ nhiệt huyết.

Thậm chí ngay cả Thần Thánh Khải Toa, cũng trực tiếp vô thị.

"Tiền bối, có thể mang Ngạn tu hành không!" Ngạn một mặt mong đợi nhìn Thông Thiên.

Khải Toa bên cạnh kinh ngạc mở to mắt, bây giờ Thiên Sứ Ngạn, tầng thứ sinh mệnh cường hãn đến không thể tưởng tượng.

Thậm chí một tia khí tức lộ ra, ngay cả Khải Toa cũng kiêng kỵ không thôi.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?!

Thông Thiên nhíu mày, "Cũng được, bần đạo sẽ chỉ điểm ngươi một ngày tu hành, lĩnh ngộ được bao nhiêu, xem tạo hóa của ngươi." Thông Thiên vẫy tay một cái, một đạo độn quang cuốn Ngạn, biến mất tại chỗ.

Ngay khắc tiếp theo, Thông Thiên và Ngạn xuất hiện tại tận cùng thời không.

Phóng mắt nhìn, toàn bộ Siêu Thần Vũ Trụ, đều nằm gọn trong mắt hai người.

Thông Thiên đồng thời cũng đang suy tính, Đại Đạo của văn minh vũ trụ, giống như loại năng lượng Thiên Sứ này, có chút tương tự

như tín ngưỡng.

Pháp Tắc năng lượng trong cơ thể, tương tự như quang, cũng là Quang Minh Đại Đạo.

Văn minh khoa kỹ và văn minh tiên đạo, thực ra không hề xung đột, cả hai ở phương diện vận dụng thần năng, đều ở một khái niệm tương đồng.

Thông Thiên dùng ý thức cường đại, chủ đạo tinh thần của Ngạn, tại tận cùng vũ trụ quán khí.

Thiên địa vạn vật, vũ trụ Hồng Hoang, đều lóe lên trong tầm mắt Thông Thiên.

Ngạn, lúc này phảng phất đang lưu lạc trong vô tận kỷ nguyên.

Nhãn giới và tu vi, đang cấp tốc đề thăng.

Thông Thiên một ngày, dưới sự gia tốc thời gian, Ngạn đã đi qua trăm vạn năm.

Ngạn lúc này, từ trong sự ngộ đạo đó tỉnh lại.

Tu vi của Ngạn, có thể sánh ngang bán bộ Chuẩn Thánh trong Hồng Hoang.

Tiến cảnh như vậy, có thể nói là cực nhanh.

Gốc gác của Ngạn không cao, hiển nhiên tác dụng của Hỗn Độn Linh Dịch nằm trong đó.

Bây giờ thần thể của Ngạn, đã hoàn mỹ đến cực hạn, thân thể kiêu hãnh toát ra vẻ rạng rỡ mê hoặc.

"Đa tạ tiền bối, một ngày thời gian, thắng Ngạn tu hành vạn vạn năm!" Nhãn giới của Ngạn bây giờ, đã siêu việt Siêu Thần vị diện.

Còn về sau có thể thành tựu được bao nhiêu, phải xem nàng.

“Không biết Ngạn, có thể bái nhập môn hạ tiền bối không.” Ngạn quỳ một gối phục trên đất, hướng Thông Thiên cung thân hành lễ.

Thông Thiên lại thản nhiên cười, “Thiên địa Hồng Hoang, đệ tử muốn bái nhập môn hạ bần đạo không đếm xuể, ngươi có biết vạn vật thời không, kẻ đi nghịch thiên, đoạt lấy sinh cơ thiên địa để tu hành, đều là đệ tử của bần đạo.” Nghe Thông Thiên nói vậy, Ngạn nhíu mày.

Hiển nhiên, không nghe ra, ý tứ trong lời Thông Thiên.

“Tiệt thiên thủ đạo, chính là Tiệt Giáo, đợi ngươi tham ngộ được tinh yếu trong đó, tự nhiên sẽ bái nhập môn hạ bần đạo.” Thông Thiên tâm thần khẽ động, bước chân ra.

Chương 193

Ngay lúc đó, lại nghe được tin tức Quần chủ gửi trong Siêu Thứ Nguyên Liêu Thiên Quần.

"Chúc mừng quần viên: Thiên Tôn, hoàn thành nhiệm vụ cấp SSSS, đạt được siêu cấp tưởng lệ." "Quần viên Thiên Tôn, có thể dùng thần thông của bản thân, trao đổi siêu cấp tưởng lệ." Thông Thiên nhíu mày, Quần chủ của cái Siêu Thứ Nguyên Quần này, lại đánh chủ ý lên đầu mình.

Đồ dùng cái gọi là tưởng lệ, lừa gạt thần thông của Thông Thiên.

Toàn bộ mạng lưới siêu thứ nguyên, Thông Thiên một ý niệm cũng có thể định nghĩa.

Thông Thiên lật tay một cái, tóm lấy về phía vô hạn thời không.

Một lát sau, một lão mập bỉ ổi bị Thông Thiên tóm lấy.

Một kích xuyên qua vô số thời không, tiêu diệt vô số thế giới.

Lão mập không kịp phản ứng, trực tiếp bị Thông Thiên đánh chết.

Hệ thống mạng lưới Đại Đạo của Siêu Thứ Nguyên Liêu Thiên Quần, trực tiếp bị Thông Thiên đánh vào trong thần thức của Ngạn.

"Ngạn, hôm nay ngươi sẽ tiếp quản Siêu Thứ Nguyên Liêu Thiên Quần, về sau chư thiên vạn giới, vô hạn tiên thần, đều sẽ hội tụ trong Siêu Thứ Nguyên Liêu Thiên Quần." Nghe Thông Thiên giao đại, thần sắc Ngạn chấn động.

Vốn dĩ nghĩ thực lực của mình, có một phần của Thông Thiên.

Nhưng vừa rồi Thông Thiên tùy tay lật đổ vô cùng thời không, trực tiếp trấn sát sinh linh ở một tầng diện khác.

Thủ đoạn như vậy, giản trực hãi nhân cực độ.

"Cẩn tuân tiền bối phân phó." Ngạn dạ vâng vâng dạ dạ, như một tiểu la lỵ.

Thông Thiên cười cười, "Tiệt Giáo không phải cần sự tồn tại chân thực, chư thiên vạn đạo, tất cả sinh linh nghịch thiên mà hành, vấn thiên cầu đạo, đều là mệnh mạch của Tiệt Giáo, Tiệt Giáo của ta cũng sẽ truyền bá khắp chư thiên, trở thành tiên, trở thành tổ." Nói xong, một tia hóa thân của Thông Thiên tan biến, chỉ còn lại đôi mắt kinh ngạc của Ngạn.

Lúc này trong Hồng Hoang, đã xảy ra một chuyện đại sự chấn động lục hợp.

Trong Cửu U, vị Luân Hồi Đạo Chủ cuối cùng cũng đã định vị.

Thiên Nhân Đạo Đạo Chủ Nữ Oa, Ác Quỷ Đạo Đạo Chủ Địa Tạng Vương, A Tu La Đạo Đạo Chủ Minh Hà Lão Tổ, Súc Sinh Đạo Đạo Chủ Lục Dục Ma Thần, Địa Ngục Đạo Đạo Chủ Phong Đô Đại Đế.

Nhân Đạo Đạo Chủ cuối cùng, chính là Câu Trần Đại Đế.

Câu Trần là con của Nhân Long, hiển hóa hình tượng Kỳ Lân, vị trí thần của Mậu Nhật ở Trung ương.

Sau khi được Hậu Thổ giáo hóa, hóa nhập Lục Đạo, trở thành Nhân Đạo Đạo Chủ.

Lục Đạo viên mãn, Luân Hồi Lục Thánh ẩn thế, không còn xuất thế nữa.

Ngay cả Hậu Thổ cũng rơi vào trạng thái bế quan ở tầng diện lớn.

Chư thần đều biết, đợi đến khi Luân Hồi Lục Thánh xuất thế, e rằng lúc đó thực lực, sẽ cao hơn bây giờ vô số lần.

Đặc biệt Hậu Thổ, có khả năng tiến thêm một bước trên trăm trượng, bước vào tầng thứ Đại Đạo trong truyền thuyết.

Trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân tâm tư thâm trầm, bây giờ Hậu Thổ đã lập ra Lục Đạo Luân Hồi, Cửu U triệt để viên mãn.

Nhân quả mà Tây Du mang lại, cũng không thể khiến Thiên Đình thuận lợi nhập chủ Cửu U.

Tây Du chỉ là một trường nhân quả ở tầng diện nhỏ mà thôi.

Chẳng qua là nhân quả mà Xiển Giáo, Nhân Giáo đã thiếu nợ từ thời Phong Thần.

Bây giờ Hồng Quân, chứng đạo Đại Đạo, chính là Hỗn Nguyên Đại Đạo Chí Tôn.

Sức mạnh của Thiên Đạo, càng không thể sánh bằng.

"Giữa thiên địa, còn thiếu một đạo kiếp nạn, Cửu U không chịu Thiên Đạo chưởng khống, mà là Ma Thân ngoại đạo." Hồng Quân từng câu từng chữ như thiên âm, mang theo vô lượng huyền cơ.

Hiển nhiên, Hồng Quân muốn bắt đầu từ Tây Du, thúc đẩy một trường kiếp nạn.

Bây giờ trong Hồng Hoang, có Thông Thiên độc lập ngoài Tam Giới, lại có Cửu U không chịu Thiên Đạo chưởng khống.

Thiên Đạo không phải Thiên Đạo, Hồng Quân trong lòng thủy chung có sự kiêng dè.

Huống hồ trên người Hậu Thổ, cũng có dấu ấn lớn nhất của triều cũ.

Thông Thiên bây giờ thân mang truyền thừa của Bàn Cổ, càng ngày càng rực rỡ không thể che khuất.

Chỉ thấy Hồng Quân tùy tay khẽ động, kế tiếp quân cờ Ngưu Ma Vương mà Tiệt Giáo đã đặt xuống.

Ngưu Ma Vương đắc Lực chi Pháp Tắc, tu vi bước vào Chuẩn Thánh, với pháp lực của Tôn Ngộ Không bây giờ, hoàn toàn không phải đối thủ của Ngưu Ma Vương.

Huống hồ, có nhiều tán tiên Tiệt Giáo ra tay, cục diện Tây Du đừng nói là mở ra, đừng nói là xảy ra nhiều biến cố cũng tốt rồi.

Hồng Quân tùy tay khẽ động, ba đạo nguyên thần từ trong thiên địa du du bị Hồng Quân tóm lấy.

Ba đạo nguyên thần, chính là ba trong Hỗn Thế Tứ Hầu.

Phân biệt là Lục Nhĩ Mi Hầu, thiện nghe vạn vật, có thể nhìn thấu đạo lý, biết trước, biết sau, vạn vật đều rõ.

Thông Tí Viên Hầu, nắm nhật nguyệt, rút núi trời, phân biệt họa phúc, càn khôn xoay vần.

Xích Khào Mã Hầu, hiểu âm dương, biết chuyện người, giỏi ra vào, tránh tử kéo dài sự sống.

Hỗn Thế Tứ Hầu có lịch sử cực lớn, chính là do nguyên thần của Hỗn Độn Ma Viên bị đánh nát sau khi Bàn Cổ khai thiên mà thành.

Lúc này ngoài Tử Tiêu Cung, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề Đạo Nhân bị triệu kiến.

"Bái kiến Đạo Tổ, không biết Đạo Tổ triệu kiến, có việc gì!" Bây giờ hai người, sáng lập Vạn Phật Thiên, tuy phản xuất Huyền Môn, nhưng vẫn là Thánh Nhân.

Thấy Tây Phương Nhị Thánh, trên mặt Hồng Quân vẫn vô bi vô hỉ.

"Đây là nguyên thần của Hỗn Thế Tam Hầu, nguyên thần này có

duyên phận không nhỏ với Tây Phương, các ngươi hãy an bài nơi đi của nguyên thần." Hồng Quân thả xuống ba đạo nguyên thần xong, triệu Tây Phương Nhị Thánh thoái hạ.

Tây Phương Nhị Thánh lúc này như hai ông sư bị vò đầu bứt tóc, không hiểu ý tứ của Hồng Quân.

Đem nguyên thần của Hỗn Thế Tam Hầu đầu thai vào Phật Môn, chẳng lẽ Tây Phương giáo muốn nuôi khỉ hay sao?

"Đạo Tổ rốt cuộc có dụng ý gì, vì sao lại giao nguyên thần của Hỗn Thế Tam Hầu cho chúng ta!" Chuẩn Đề Đạo Nhân ra khỏi Tử Tiêu Cung xong, không nhịn được nói.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng nhíu mày, đối với thủ đoạn này của Hồng Quân, quả thực nhìn không hiểu.

"Nguyên thần của Hỗn Thế Tam Hầu và Tôn Ngộ Không đồng xuất một mạch, nếu có thể dung hòa nguyên thần của Hỗn Thế Tam Hầu và Tôn Ngộ Không, hoặc có lẽ có thể thức tỉnh bản nguyên Hỗn Độn, thức tỉnh sức mạnh của Hỗn Độn Ma Viên!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân tâm cơ cỡ nào, tựa hồ đã nắm giữ một tia huyền cơ.

"Dù sao đi nữa, con át chủ bài nắm trong tay, đều là chuyện tốt!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân thần niệm khẽ động, tựa hồ đã tính toán xong.

Bây giờ Ngưu Ma Vương cường thế như vậy, e rằng ba đại nguyên thần có tác dụng lớn.

Quân cờ của Hồng Quân hạ xuống xong, năm người thỉnh kinh đã đến ngoài Thúy Vân Sơn.

Tôn Ngộ Không và Ngưu Ma Vương từng có một phần giao tình.

Chương 194

Một người là Tề Thiên Đại Thánh, một người là Bình Thiên Đại Thánh.

Chỉ là Ngưu Ma Vương thân mang trọng trách, tất nhiên không thể để người thỉnh kinh qua Thúy Vân Sơn.

Tôn Ngộ Không nộ nộ xong, trực tiếp xé rách mặt mũi với Ngưu Ma Vương.

Tôn Ngộ Không và Ngưu Ma Vương trực tiếp khai chiến ở Thúy Vân Sơn, ban đầu Ngưu Ma Vương nể mặt nhiều yêu vương, không làm mất mặt Tôn Ngộ Không.

Ngưu Ma Vương nhiều lần lưu thủ, đến nỗi hai người đấu có qua có lại.

Nào ngờ Tôn Ngộ Không ra tay càng lúc càng hung hãn, thậm chí đánh chết mấy tiểu yêu động Lôi Vân.

Ngưu Ma Vương không thể nhịn, trực tiếp một côn dạy Tôn Ngộ Không làm người.

Ngưu Ma Vương ở Chuẩn Thánh Cảnh Giới, một côn quét bay Tôn Ngộ Không, suýt chút nữa đánh tan nguyên thần.

Tôn Ngộ Không kinh hãi vô cùng, vội vàng cuốn Sa Tăng và mấy người khác bỏ chạy thoát thân.

Người thỉnh kinh cũng đã dừng lại.

Niệm A Di Đà Phật liên tục, nhưng không có bất kỳ biện pháp nào.

Sau khi khổ sở suy nghĩ, Tôn Ngộ Không đành phải bay về Đại Lôi Âm Tự, đến Lôi Âm Tự cầu cứu binh.

Tại Tây Thiên, giữa lòng Đại Lôi Âm Tự.

Chư Phật đứng san sát xung quanh.

Như Lai đoan tọa trên tòa cao, đôi mắt thấu suốt vô hạn phù quang.

Hiện nay tu vi của Như Lai đã đạt tới Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Khi còn ở Tiểu Thừa Phật giáo, y vốn có tu vi Chuẩn Thánh, sau khi dung hợp khí vận của Đại Thừa Phật giáo, Như Lai đã trở thành một vị đại năng Chuẩn Thánh đỉnh phong.

"Phật Tổ, con khỉ kia hiện đang chờ ở ngoài Lôi Âm Tự, có nên tuyên tiến vào không?" Văn Thù thốt lên một tiếng A Di Đà Phật rồi hỏi.

Như Lai gật đầu đáp: "Tôn Ngộ Không đã tới, hãy tuyên hắn vào điện!" Sau khi Như Lai hạ lệnh, liền có linh đồng dẫn đường, đưa Tôn Ngộ Không vào trong đại điện.

Lúc này, đối diện với chư vị Phật chủ, Tôn Ngộ Không lại không có nửa phần cung kính, chỉ nhìn về phía Như Lai với vài phần sợ hãi.

Dẫu sao, năm trăm năm bị trấn áp đã để lại cho Tôn Ngộ Không một bài học cực lớn.

"Phật Tổ tại thượng, tên Ngưu Ma Vương ở núi Thúy Vân kia thật lợi hại, một gậy đã đánh bay lão Tôn này, chỉ sợ là không thể đi thỉnh kinh được nữa rồi!" Tôn Ngộ Không ngồi bệt xuống đất, không nhịn được mà than vãn.

"Tôn Ngộ Không, thỉnh kinh là thiên địa chính thống, sao có thể nói không đi là không đi được." Phổ Hiền ở bên cạnh trêu chọc một câu.

Tôn Ngộ Không cười lạnh một tiếng, chỉ tay về phía Phổ Hiền:

“Phổ Hiền Bồ Tát, nghe nói ngài cũng từng nếm trái đắng trong tay Ngưu Ma Vương, hôm nay lão Tôn ta cũng không làm gì được hắn, hay là để ngài đi thỉnh chân kinh đi.” Phổ Hiền chỉ thản nhiên mỉm cười, không thèm để ý tới Tôn Ngộ Không.

“Được rồi, Tôn Ngộ Không, đây là pháp bảo Kim Cương Trác của Bản tọa, chỉ cần tế ra vật này là có thể thu nạp pháp bảo, trói buộc pháp lực của đối phương.” Như Lai lật tay một cái, trực tiếp ném Kim Cương Trác xuống.

Kim Cương Trác vốn là thần khí Hóa Hồ, có công dụng quỷ thần khó lường.

Tôn Ngộ Không có được pháp bảo thì đại hỷ quá mức, lập tức cưỡi mây đạp gió trở về núi Thúy Vân.

Thấy Tôn Ngộ Không có được pháp bảo quay lại khiêu khích, quần yêu núi Thúy Vân kẻ nào cũng xắn tay áo chuẩn bị chiến đấu.

Lần này, Trư Bát Giới và Sa Tăng cũng xông pha giết địch, khí thế hung hãn, vô cùng cường hoành.

Tôn Ngộ Không càng không chút lưu tình, hạ sát thủ tàn độc.

Ngưu Ma Vương và Tôn Ngộ Không đã hoàn toàn xé rách mặt mũi, đôi bên không còn nể tình xưa.

Hỗn Thiết Côn bá đạo vô song, phối hợp với Lực chi Pháp tắc của Ngưu Ma Vương, quả thực vô cùng khủng bố.

Tôn Ngộ Không chỉ sau hai ba chiêu đã không chống đỡ nổi.

Ngay lập tức, Tôn Ngộ Không hư hoảng một chiêu rồi đánh ra Kim Cương Trác.

Kim Cương Trác là thần khí Hóa Hồ, có thể sánh ngang với Cực phẩm Tiên Thiên Linh bảo.

Vật này vừa tế ra, giữa trời đất kim quang rực rỡ, trực tiếp thu lấy pháp bảo trong tay Ngưu Ma Vương.

Khắc tiếp theo, nó lao thẳng về phía đầu Ngưu Ma Vương mà đâm tới.

Chỉ nghe một tiếng thảm thiết, Ngưu Ma Vương bị đánh trúng đỉnh đầu.

"Cáp cáp cáp!

Như Lai cuối cùng cũng đưa cho ta một món pháp bảo thuận tay." Tôn Ngộ Không vui mừng khôn xiết, Kim Cương Trác quả nhiên huyền diệu vô cùng.

"Hừ!" Ngưu Ma Vương cười lạnh liên tục, "Con khỉ nhà ngươi đánh không lại liền đi mời cứu binh, há có biết lão Ngưu ta cũng có chỗ dựa?" Ngưu Ma Vương lật tay một cái, một phương Kim Đấu oanh nhiên tế xuất.

Kim Đấu tỏa ra thần quang vạn trượng, chống chọi bất phân thắng bại với Kim Cương Trác giữa hư không.

Kim Đấu này chính là chí bảo Hỗn Nguyên Kim Đấu của Vân Tiêu.

Vân Tiêu đoán chắc Như Lai sẽ dùng thủ đoạn hạ lưu, nên nàng đã sớm ra tay, giao Hỗn Nguyên Kim Đấu cho Ngưu Ma Vương mang theo bên mình.

Thấy Hỗn Nguyên Kim Đấu đã kìm hãm được Kim Cương Trác, Ngưu Ma Vương đại hỷ, bước tới phía trước, vung Hỗn Thiết Côn lên không trung.

Một gậy hạ xuống, càn khôn tịch diệt, vạn trượng hắc quang bốc lên.

Tôn Ngộ Không kinh hãi không thôi, hét lớn: "Mạng ta tiêu rồi!" Tôn Ngộ Không lúc này sợ đến hồn phi phách tán, không ngờ pháp bảo của Như Lai lại bị hạn chế dễ dàng như vậy.

Ngay khi Hỗn Thiết Côn của Ngưu Ma Vương sắp trấn áp xuống, giữa hư không bỗng bốc lên vạn trượng Phật quang.

"A Di Đà Phật!" Vô lượng đạo âm vang vọng khắp hư không, tẩy rửa thiên địa.

Một tôn Kim Thân hiển hóa giữa trời cao.

"Nghiệt súc, còn không hiện ra nguyên hình!" Người đến chính là Pháp thân của Như Lai.

Chỉ thấy Như Lai lật tay, Kim Bát Vu oanh nhiên tế ra.

Trong nháy mắt, Kim Bát Vu bao phủ không trung, cùng với Kim Cương Trác trấn áp sinh tử Hỗn Nguyên Kim Đấu.

Kim quang vô biên bao phủ, trấn áp Ngưu Ma Vương vào bên trong.

Tu vi của Như Lai là Chuẩn Thánh đỉnh phong, thân mang vô biên nhân quả công đức.

Lần ra tay này quả thực vô cùng lăng lệ, chỉ trong chớp mắt đã trấn áp được Ngưu Ma Vương.

Ngưu Ma Vương đại kinh thất sắc, không ngờ pháp lực của Như Lai lại cường đại đến thế, vượt xa pháp lực của Văn Thù gấp vạn lần.

Quả nhiên không hổ danh là Phật Tổ chí tôn.

Ngưu Ma Vương tức khắc bị đánh hiện nguyên hình, hóa ra bản thể Quỳ Ngưu.

Hỗn Nguyên Kim Đấu cũng bị Như Lai trấn áp.

Chương 195

Chứng kiến cảnh này, Tôn Ngộ Không vui mừng khôn xiết: "Tu vi của Phật Tổ quả nhiên cường đại vô cùng, lần này tên đầu trâu kia chỉ sợ có chạy đằng trời." "Ngưu Ma Vương vốn là tọa kỵ của Thánh nhân, nay lại chiếm núi xưng vương, hào xưng Bình Thiên Đại Thánh, xúc phạm cấm kỵ của Hạo Thiên Chân Đế.

Nay Bản tọa sẽ đưa hắn về Linh Sơn diện bích hối lỗi." Đạo âm của Như Lai hào hùng, ẩn chứa Phật lực vô tận.

Nhưng đúng lúc này, một trận cười lạnh từ hư không truyền tới.

Ba đạo hà quang từ trên trời giáng xuống, chính là Tam Tiêu.

"Như Lai, ngươi thật là oai phong quá nhỉ!" Bích Tiêu nhìn chằm chằm Như Lai, thần sắc không chút che giấu sự khinh miệt.

Thấy Tam Tiêu giáng lâm, sắc mặt Tôn Ngộ Không cùng mấy người đều biến đổi.

Ngưu Ma Vương cũng khổ sở nhìn Tam Tiêu: "Tam Tiêu nương nương, xin hãy chủ trì công đạo, Đại Thừa Phật giáo ỷ đông hiếp yếu, hãm hại lão Ngưu ta." "Được rồi, Bản cung đã biết." Vân Tiêu gật đầu, nhìn về phía Như Lai: "Như Lai, hôm nay ngươi ra tay can dự vào nhân quả đệ tử Tiệt giáo ta, chẳng lẽ không nên cho một lời giải thích sao?" "A Di Đà Phật, hóa ra là Tam Tiêu đạo hữu." Sắc mặt Như Lai vẫn bình thản, "Ta thấy Ngưu Ma Vương trộm lấy Hỗn Nguyên Kim Đấu, hung hăng càn quấy tại đây." "Ồ?" Vân Tiêu cười lạnh, "Như Lai, ngươi đang trách cứ Bản cung can dự vào nhân quả Tây phương sao?

Thuộc hạ của ngươi khiêu khích trước, các ngươi lại cổ động Thiên đình, ý muốn hãm hại đệ tử Tiệt giáo ta, thấy Hỗn Nguyên Kim

Đấu của Bản tọa mà còn không biết sai sao?" Vân Tiêu lời lẽ chính trực, trong lời nói không hề che giấu sát cơ.

Ngưu Ma Vương trong lòng chấn động, thầm nghĩ không hổ là tiền bối, thật bá khí đến cực điểm.

Tôn Ngộ Không ở bên cạnh lại giễu cợt: "Con mụ này thật là mồm mép, có biết đang nói chuyện với ai không?" "Là ai?" Vân Tiêu cười mà không nói, hỏi ngược lại.

Tôn Ngộ Không mở to Hỏa Nhãn Kim Tinh, mưu đồ nhìn thấu Vân Tiêu, nhưng lại phát hiện cái nhìn đó như đá chìm đáy bể, không nhìn ra được phân hào.

"Đây chính là Tây Thiên Như Lai Đại Thánh Tổ của Đại Thừa Phật giáo!" Tôn Ngộ Không nhìn Vân Tiêu, dõng dạc nói.

"Ngươi có biết người trước mặt là ai không!" Ngưu Ma Vương giận dữ nhìn Tôn Ngộ Không.

Vân Tiêu chính là Đại sư tỷ ngoại môn, là người thân tín trước mặt Thông Thiên giáo chủ.

Nghe Ngưu Ma Vương nói vậy, Tôn Ngộ Không sững sờ, kiến thức của hắn tuy không tầm thường nhưng thực sự chưa từng gặp Tam Tiêu.

"Quản ngươi là ngưu quỷ xà thần gì, hôm nay núi Thúy Vân này thầy trò ta nhất định phải đi qua!" Tôn Ngộ Không nhìn Như Lai trên hư không.

Hôm nay có Phật Tổ chủ trì cục diện, hắn chẳng sợ Tam Tiêu hung hãn thế nào.

"Vậy cũng phải xem ngươi có mạng để qua núi Thúy Vân hay không." Ngưu Ma Vương cười nhạt.

Ngay lúc này, Hỗn Nguyên Kim Đấu lơ lửng trên hư không bỗng tỏa ra thần quang vạn trượng.

Ô quang u minh quét qua thời không, cuộn về phía Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không hãi hùng vô cùng, cảm giác nguyên thần đều bị một sức mạnh đáng sợ nhiếp phục.

Ngay lúc này, Như Lai cũng hãn nhiên ra tay.

Trên hư không kim quang đại tác, thủ chưởng của Như Lai hóa thành Ngũ Chỉ Sơn, vỗ về phía Hỗn Nguyên Kim Đấu.

"Ánh sáng đom đóm mà cũng dám tranh huy với mặt trăng sao!" Pháp lực trong tay Vân Tiêu đột nhiên bùng nổ gấp vạn lần.

Một luồng khí phách khó có thể tưởng tượng oanh nhiên bộc phát, quét qua thiên địa như những đợt sóng cuồng nộ.

Thần quang trên Hỗn Nguyên Kim Đấu cũng đạt tới cực hạn.

Tam Tài chi khí rít gào, quét sạch xuống dưới.

Oanh long!!!

Trong khoảnh khắc, chư thiên vân động, khí thế ngất trời tản ra.

Pháp thân của Như Lai trên hư không oanh nhiên vỡ nát.

Ngũ Chỉ Sơn hoàn toàn bị đánh nổ.

Vân Tiêu đứng sừng sững trên thiên không, gia trì vô lượng Thánh uy.

"A!!!" Tôn Ngộ Không sợ đến ngây người, không ngờ chân thân của Như Lai lại bị đánh vỡ.

Thật là kinh thiên động địa!

Vân Tiêu rốt cuộc là hạng người gì?

“Cáp cáp cáp!

Vân Tiêu nương nương đã chứng đạo Hỗn Nguyên, Như Lai Phật Tổ tuy mạnh nhưng vẫn chưa chứng đạo, dưới tầm Thánh nhân thảy đều là kiến hôi!” Ngưu Ma Vương thấy Phật môn chịu thiệt, trên mặt vô cùng hoan hỷ, không nhịn được mà cười lớn.

Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới và những người khác đều sợ đến ngây dại.

Đối phương lại có một tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, loại tồn tại này bọn hắn thậm chí còn chưa bao giờ nghe nói tới.

Lần đầu tiên nhìn thấy Kim thân của Như Lai bị đánh nát.

“Vân Tiêu, Bản tọa sẽ có ngày quay lại lĩnh giáo cao chiêu!” Kim thân của Như Lai một lần nữa ngưng tụ trên hư không, nhưng lần này lại hóa thành một đạo kim quang, cuốn lấy Tôn Ngộ Không và những người khác định rút lui.

“Muốn đi?” Bích Tiêu và Quỳnh Tiêu ra tay, trên hư không giáng xuống chín đạo kim quang.

Chín đạo kim quang cấm cố thiên địa, sinh sinh chặn Như Lai lại.

“Như Lai, hôm nay Bản tọa cũng không trấn áp ngươi, hay là theo ta về đảo Bồng Lai diện bích mười vạn năm đi.” Vân Tiêu mỉm cười nói.

Nhưng thấy Như Lai vẫn giữ vẻ mặt bất động thanh sắc.

“A Di Đà Phật.” Như Lai nói: “Thí chủ đạo hạnh cao thâm, Bản tọa tự thấy thẹn không bằng, nhưng núi Thúy Vân này là nơi Ngưu Ma Vương trấn giữ, đạo hữu đã chứng đạo Hỗn Nguyên, xin đừng can thiệp vào nhân quả Tây Du, nếu chịu phản phệ, sợ là được không bù mất.” Sau khi đạo âm của Như Lai truyền xuống, ba đạo kim quang hiển hóa trên hư không.

Hai tôn Phật thánh lần lượt xuất hiện, là Quá Khứ Phật và Vị Lai Phật.

Kể từ sau Phong Thần, Tam Thế Chư Phật đã viên mãn.

Quá Khứ Phật đã chứng đạo Hỗn Nguyên, Vị Lai Phật cũng đã chứng đạo Hỗn Nguyên.

Hai tôn Phật này chính là do trảm thi của hai vị Giáo chủ mà thành, tạo hóa vô lượng.

"Vân Tiêu đạo hữu, tay của ngươi nhúng vào hơi quá dài rồi đấy, Thánh nhân không được can dự vào nhân quả nơi này, chẳng lẽ ngươi không biết sao?" Vị Lai Phật nhìn Vân Tiêu, lời nói ẩn chứa kim quang rực rỡ.

"Can dự vào nhân quả thì đã sao, cái gì gọi là Thánh nhân, Thánh nhân giữa trời đất đều có đại vận mệnh hộ thân, Bản tọa chẳng qua chỉ là một giới tán tu, đâu có nhiều ràng buộc như vậy!" Vân Tiêu bình thản nhìn Vị Lai Phật.

"A Di Đà Phật, đạo hữu tuy là tán tu, nhưng cũng có thiên địa đại nhiệm trên mình, há có thể nói bản thân không có nhân quả." Vị Lai Phật thản nhiên cười.

Vân Tiêu cười lạnh một tiếng: "Hôm nay Tam Thế Chư Phật đều có mặt, rốt cuộc là muốn làm gì?

Đệ tử Tiệt giáo ta không phải hạng người để các ngươi tùy ý nhào nặn.

Muốn động vào Ngưu Ma Vương, trước tiên hãy hỏi xem Hỗn Nguyên Kim Đấu của ta có đồng ý hay không." Đối diện với sự cường thế của Vân Tiêu, Tam Thế Chư Phật cũng không lấy làm lạ.

"Nhân quả giữa tiểu bối, ta cũng không tiện xen vào, cứ để tiểu bối tự giải quyết đi!" Như Lai lúc này lên tiếng.

Vân Tiêu trong tay có Hỗn Nguyên Kim Đấu, lại được Thông Thiên truyền cho nhiều pháp bảo, trận Cửu Khúc Hoàng Hà thời Phong Thần đại kiếp đã suýt diệt sạch đệ tử Xiển giáo.

Huống chi nay Vân Tiêu đã tu luyện đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nếu hôm nay xé rách mặt mũi, sợ là ai cũng không có lợi.

Vân Tiêu cũng gật đầu, đây mới là phương pháp thực sự để giải quyết vấn đề, nàng cũng không muốn trực tiếp khai chiến, dẫu sao tu hành đến cảnh giới này, một khi khai chiến hậu quả sẽ cực kỳ nghiêm trọng.

Chương 196

"Vốn là đệ tử tiểu bối lịch luyện, Như Lai ngươi vừa ra tay đã lấy lớn hiếp nhỏ, nay lại nói với Bản tọa là để tiểu bối giải quyết, không thấy vả mặt sao?" Sau khi Vân Tiêu nói xong, Như Lai ngượng ngùng cười.

"Đã như vậy, Bản tọa bồi tội một tiếng, sau này trên con đường thỉnh kinh Tây Thiên, hy vọng đạo hữu chiếu cố nhiều hơn." Như Lai nói xong, nhìn về phía Vị Lai Phật: "Thánh nhân không được can dự vào nhân quả thỉnh kinh, đó cũng là lẽ thường, chuyện hôm nay coi như kết thúc tại đây." "Nếu Phật Tổ đã nói vậy, chuyện này lý ứng nên như thế." Vị Lai Phật gật đầu, nể mặt Như Lai.

Lúc này Tôn Ngộ Không có chút ngơ ngác không hiểu gì, Như Lai đang lùi để tiến sao?

Nếu Ngưu Ma Vương ở núi Thúy Vân không trừ khử, đội ngũ thỉnh kinh không qua được thì phải làm sao?

Tôn Ngộ Không hỏi Như Lai: "Dám hỏi Phật Tổ, đường thỉnh kinh liệu có thể dựa vào tu vi mà trực tiếp bay qua không?" "Không thể!" Như Lai đáp, "Đường thỉnh kinh phải đi từng bước một, như thế mới có thể ấn chứng đại đạo, truyền bá tinh yếu của Phật pháp." Nghe Như Lai nói vậy, Tôn Ngộ Không cười lạnh: "Vậy thưa Phật Tổ, làm sao qua được núi Thúy Vân?

Tu vi đệ tử nông cạn, sợ là không gánh nổi trọng trách này!" "Chuyện này sau này ắt có tính toán, Phật pháp vô biên!" Như Lai nói xong, cùng Tam Thế Chư Phật biến mất giữa hư không.

Tôn Ngộ Không cũng đành cùng mấy người rút lui ra ngoài núi Thúy Vân.

Năm đó Tôn Ngộ Không đạp đổ lò Bát Quái, khiến cho vùng đất trăm vạn dặm xung quanh biến thành biển lửa.

Muốn vượt qua biển lửa này tất phải đi qua núi Thúy Vân, cũng là địa bàn của Ngưu Ma Vương.

Huống chi ngoài biển lửa còn có tám trăm dặm lùm gai.

Lúc này ở núi Thúy Vân, Ngưu Ma Vương lấy lại tự do, tự hiểu được vài phần nhân quả.

Nếu Thánh nhân không can dự, những tồn tại như Như Lai cũng không tiện ra tay trực tiếp, vậy thì nếu chỉ có tiểu bối ra tay, Ngưu Ma Vương thực sự không sợ bất cứ kẻ nào.

Ngưu Ma Vương chưa từng nghĩ Vân Tiêu lại ra tay cứu giúp, xem ra Thông Thiên giáo chủ vẫn chưa quên hắn.

Ngưu Ma Vương cảm khái không thôi, quyết định tử thủ núi Thúy Vân, dẫu cho bản thân có phải vẫn lạc cũng tuyệt không để Tôn Ngộ Không bước qua núi Thúy Vân dù chỉ một bước.

Cục diện dường như rơi vào thế bế tắc, chư thần Tây phương đều đang nghiên cứu cách phá cục.

Sau lưng Ngưu Ma Vương có những nhân vật như Vân Tiêu, vị đại năng Tiệt giáo nay đã chứng đạo Hỗn Nguyên, tu vi khôn lường.

Tuy chỉ có Vân Tiêu xuất hiện, nhưng sau lưng nàng chắc chắn còn có chư vị đại thần Tiệt giáo.

Đã là Thánh nhân không thể can dự, e rằng định số thực sự nằm trong tay người thỉnh kinh.

Khi Như Lai và những người khác đang sầu não, trên Tây Thiên Linh Sơn giáng xuống ba đạo quang hoa.

“Như Lai, đây là nguyên thần của Hỗn Thế Tứ Hầu, hãy đem

nguyên thần Hỗn Thế Tứ Hầu dung nhập vào cơ thể Tôn Ngộ Không, có thể khiến tu vi của hắn tăng mạnh, thức tỉnh bản chất Ma Viên Hỗn Độn." Người truyền âm là Phật mẫu Chuẩn Đề.

Tu vi của Chuẩn Đề đạo nhân cường đại bấy nhiêu, e rằng nay đã chứng đạo Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Được Chuẩn Đề đạo nhân chỉ ý, Như Lai tâm lĩnh thần hội, hiểu được tiếp theo phải xử lý thế nào.

Lúc này tại núi Thúy Vân, Tôn Ngộ Không cùng mọi người đang sầu não không biết làm sao, thì bỗng nhiên cuồng phong nổi lên dữ dội.

"Yêu nghiệt phương nào, dám nhòm ngó sư phụ ta!" Tôn Ngộ Không vung Kim Cô Bổng lao vào trong cuồng phong giết địch.

Khi tiến vào trong gió, hắn kinh ngạc thấy xuất hiện ba kẻ giống hệt mình.

Ba kẻ đó từ ngoại hình đến khí tức tu vi đều không sai biệt chút nào.

Không khí quỷ dị này khiến Tôn Ngộ Không nhíu mày.

Tôn Ngộ Không cũng ngây người, chưa từng thấy chuyện như vậy xảy ra.

Ba kẻ kia trông không khác gì hắn, cứ như là cùng một người.

Không nói hai lời, cả ba trực tiếp lao vào giết Tôn Ngộ Không, tốc độ nhanh đến mức khiến hắn kinh hãi.

Không kịp suy nghĩ, Tôn Ngộ Không vung Kim Cô Bổng nghênh chiến.

Sau đó hắn phát hiện, Kim Cô Bổng trong tay ba kẻ kia cũng giống hệt mình.

Tôn Ngộ Không chấn động, đối mặt với áp lực bùng nổ, hắn chỉ có thể dốc hết tinh thần ứng phó.

Mọi chuyện đã được Như Lai sắp xếp ổn thỏa, Tôn Ngộ Không tự nhiên không phải là đối thủ của ba kẻ kia, nhưng trong u minh dường như vẫn có một tia sinh cơ.

Tôn Ngộ Không trong không gian thời không đó đã đại chiến với những kẻ còn lại của Hỗn Thế Tứ Hầu suốt thời gian dài.

Kết cục cuối cùng đã được định đoạt, Tôn Ngộ Không cùng ba kẻ kia đều bị trọng thương cực kỳ nghiêm trọng.

Cuối cùng, Tôn Ngộ Không rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục, nguyên thần tịch diệt, nhưng bản nguyên của Hỗn Thế Tứ Hầu cũng ngay lúc đó bắt đầu dung hợp.

Trong mắt các cường giả Tây phương, Tôn Ngộ Không vốn chỉ là một quân cờ, tự nhiên không ai quan tâm đến sự sống chết của hắn.

Bản nguyên Hỗn Thế Tứ Hầu dung hợp, bản tính Ma Viên Hỗn Độn thức tỉnh, Tôn Ngộ Không lúc này tương đương với việc đúc lại chân thân.

Bản chất Ma Viên Hỗn Độn trong cơ thể tái hợp, có thể coi như hậu thiên tái tạo Thiên Địa Ma Thần.

Tư chất của Tôn Ngộ Không lập tức thăng tiến đến cực hạn.

Thậm chí Kim Cô Bổng, dưới thủ đoạn của hai vị Thánh nhân Tây phương, cũng được cố ý tôi luyện lại một lần, đạt tới cấp bậc Cực phẩm Tiên Thiên Linh bảo.

Tôn Ngộ Không đúc lại chân thân vẫn phải hoàn thành nhiệm vụ thỉnh kinh Tây Thiên, sau này hoàn thành thỉnh kinh, Tôn Ngộ Không cũng có thể trở thành tay sai của Tây phương.

Khoảnh khắc Tôn Ngộ Không xuất thế, một đạo ma khí quán triệt thiên khung, toàn bộ Địa Tiên giới đều bị khí thế đó làm chấn động.

Chư thần lần lượt dõi mắt nhìn theo, lại phát hiện có đại pháp lực đã che giấu huyền cơ bên trong, dẫu tu vi có cường đại đến đâu cũng không thể thám thính được chuyện gì đã xảy ra.

Chỉ có số ít người biết được, Ma Viên Hỗn Độn tái hiện thế gian, e rằng sẽ gây ra một trận tanh máu giữa trời đất.

Trên tầng mây, Vân Tiêu sắc mặt biến đổi, không ngờ Tây phương lại hạ xuống một quân cờ như vậy.

Nàng bấm ngón tay tính toán, hiện giờ tu vi của Tôn Ngộ Không ngay cả nàng cũng không nhìn thấu được trong nhất thời.

Vừa có hai vị Thánh nhân Tây phương che giấu thiên cơ, vừa có nguyên nhân từ chính truyền thừa của Tôn Ngộ Không.

"Phải làm sao bây giờ!" Quỳnh Tiêu có chút lo lắng nói.

Vân Tiêu gật đầu: "Chuyện này quan hệ trọng đại, ta phải bẩm minh Sư tôn mới định đoạt được." Nói xong, Tam Tiêu trực tiếp rời khỏi đó, bay về phía đảo Bồng Lai.

Lúc này tại đảo Bồng Lai, Thông Thiên đang nhắm mắt dưỡng thần, mọi chuyện xảy ra ở Hồng Hoang y đều nắm rõ trong lòng bàn tay.

Thấy Tam Tiêu đến, Thông Thiên cũng không bất ngờ.

"Các vị Thánh nhân Tây phương e là đã hạ thủ bút lớn, hiện giờ tu vi của Tôn Ngộ Không thật khó lường, phải làm sao bây giờ?" Vân Tiêu lo lắng hỏi.

Thông Thiên chỉ thản nhiên cười: "Tu vi hiện tại của Tôn Ngộ Không e rằng đã đạt tới Chí Thánh!" Nghe Thông Thiên nói vậy, Vân

Tiêu sắc mặt đại biến, không ngờ tu vi của Tôn Ngộ Không lại thăng tiến nhanh như thế.

Với tu vi hiện tại của Ngưu Ma Vương chắc chắn không phải đối thủ của Tôn Ngộ Không, vậy chẳng lẽ cứ mặc kệ đội ngũ thỉnh kinh trực tiếp vượt qua núi Thúy Vân sao?

Thông Thiên nhìn ra sự lo lắng của mấy người Vân Tiêu: "Bần đạo ở trong Đại Ma Thiên có một đoạn nhân quả, Vân Tiêu hãy nhận thủ dụ của Bần đạo, trực tiếp đi tới Đại Ma Thiên một chuyến, ngày Tôn Ngộ Không lộng hành, ắt sẽ có người trấn áp hắn." Thông Thiên hạ một đạo pháp chỉ, trực tiếp giao vào tay Vân Tiêu.

Vân Tiêu trong lòng đã định, nay có Sư tôn chỉ dẫn nên không còn lo lắng nữa.

Trong Đại Ma Thiên, tại động phủ của Vô Thiên, Vô Thiên vô cùng bí ẩn, ẩn cư trong Đại Ma Thiên, khiêm nhường đến cực điểm.

Vân Tiêu nhận pháp chỉ xong không dám chậm trễ giây phút nào, theo chỉ dẫn của Thông Thiên tiến thẳng vào Đại Ma Thiên.

Chương 197

Vô Thiên vốn nợ Thông Thiên một nhân quả, lần này thấy Thông Thiên có chỉ dẫn, Vô Thiên cũng không dám chậm trễ.

Hiện giờ tu vi của Vô Thiên dưới sự chỉ điểm của Thông Thiên đã sánh ngang Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chỉ còn một bước là có thể đạp nhập cảnh giới đó.

Huống hồ Thông Thiên còn tặng một món pháp bảo, chính là Thí Thần Thương mà Ma Tổ La Hầu năm xưa để lại.

Thần thương vốn nằm trong tay Đa Bảo đạo nhân, nhưng nay Đa Bảo có Tru Tiên tứ kiếm, Thí Thần Thương đối với y chỉ là vật trang trí.

Trong Thí Thần Thương ẩn chứa một đạo pháp lực của Thông Thiên, đạo pháp lực này có thể che giấu khí tức, dẫu tu vi thông thiên cũng không thể thám tra được nửa điểm tông tích của Vô Thiên.

Thông Thiên cao minh ở chỗ, nếu Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không can thiệp, Vô Thiên e rằng là một trong số ít cường giả dưới tầm Thánh nhân hiện nay.

Phải biết truyền thừa của Vô Thiên chính là từ đệ nhất nhân Ma đạo, Ma Tổ La Hầu.

Trong đội ngũ thỉnh kinh, hiện giờ Tôn Ngộ Không đã có tiến bộ cực lớn, Trư Bát Giới và Sa Tăng tự nhiên cũng nhận ra điều gì đó.

Bọn hắn cùng Tôn Ngộ Không một lần nữa bước lên hành trình Tây Du.

Lúc này Tôn Ngộ Không đang đắc ý vô cùng, sau khi dung hợp đại tạo hóa, pháp lực của hắn không ai bì kịp.

Thấy sắp tới núi Thúy Vân, Tôn Ngộ Không ngăn mọi người lại.

"Sư phụ cùng mấy người hãy đợi ở đây, để lão Tôn đi san bằng núi Thúy Vân, bắt tên đầu trâu kia phải đích thân đưa thầy trò ta qua núi!" Tôn Ngộ Không nói chắc nịch, trong lời lẽ tỏa ra sự tự tin mạnh mẽ.

Trư Bát Giới ở bên cạnh chế giễu: "Đại sư huynh đừng bốc phét nữa, Ngưu Ma Vương là hạng người nào chứ, hay là để lão Trư chia hành lý rồi mỗi người một ngả đi!" Nói xong, Trư Bát Giới thở dài một tiếng, đội ngũ thỉnh kinh đã dừng lại ở đây khá lâu rồi, nếu còn trì hoãn nữa sợ là sẽ ảnh hưởng tiến độ.

Tôn Ngộ Không cốc một cái vào đầu Trư Bát Giới, đánh cho hắn lùi lại mấy bước.

"Đồ ngốc, đừng có làm nhụt chí khí quân mình, hãy xem lão Tôn ta san bằng núi Thúy Vân thế nào!" Tôn Ngộ Không nói xong, khí thế bừng bừng, bay thẳng vào trong núi Thúy Vân.

"Ngưu Ma Vương, có giỏi thì ra đây quyết chiến!" Tiếng của Tôn Ngộ Không vang xa, tạo nên những đợt sóng cuồng nộ trên không trung.

"Con khỉ nhà ngươi dám huênh hoang, để huynh đệ ta ra dạy dỗ một phen!" Trong động Tích Vân, Bằng Ma Vương cười lạnh một tiếng, cho rằng con khỉ này thật không hiểu quy tắc, chắc là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ.

Ngưu Ma Vương cũng cười: "Đã vậy thì làm phiền hiền đệ, đợi khi bắt được Tôn Ngộ Không, vi huynh sẽ đích thân mở tiệc tẩy trần cho đệ!" Nghe Ngưu Ma Vương nói xong, Bằng Ma Vương cưỡi một trận yêu phong, lao ra ngoài động Tích Vân.

Chỉ thấy Bằng Ma Vương cuộn lên vạn trượng cuồng phong, từng

đợt sóng lan tỏa trên hư không, thanh thế lẫy lừng.

"Hầu tử, hôm nay hãy để Bản vương lĩnh giáo cao chiêu của ngươi!" Bằng Ma Vương vung tay, một ngọn trường thương oanh nhiên tế ra, lao thẳng về phía Tôn Ngộ Không.

Tu vi của Bằng Ma Vương cũng rất khá, lần ra tay này càng thêm uy nghiêm vạn phần.

Tôn Ngộ Không thì lạnh lùng nhìn Bằng Ma Vương, nếu là trước đây hắn còn có phần e dè, nhưng hôm nay trong lòng không còn chút kính sợ nào.

"Bằng Ma Vương, hôm nay là ngày chết của ngươi mà ngươi còn không biết, thật nực cười hết chỗ nói!" Thấy Bằng Ma Vương lao tới, Tôn Ngộ Không vung tay, Kim Cô Bổng trực tiếp đâm về phía hắn.

Chỉ nghe một tiếng thảm thiết, Bằng Ma Vương vốn đang khí thế bàng bạc đã bị Kim Cô Bổng của Tôn Ngộ Không nghiền nát trực tiếp.

Máu tươi từ hư không rơi xuống lả tả, Bằng Ma Vương chỉ còn một đạo nguyên thần chạy thoát được.

Tôn Ngộ Không sát khí cực thịnh, làm sao có thể để Bằng Ma Vương sống sót, lập tức phất tay, một đạo kim quang xuyên qua, xóa sổ hoàn toàn nguyên thần của Bằng Ma Vương.

Bằng Ma Vương vẫn lạc, hư không bao phủ trong mây mù u ám, ngay cả Ngưu Ma Vương cũng chấn kinh vạn phần.

Trong cơn thịnh nộ, Ngưu Ma Vương cầm Hỗn Thiết Côn lao ra.

"Con khỉ kia, ngươi thật quá quắt, trước đây đấu pháp dẫu Bản tọa có cao tay hơn một bậc cũng chưa từng hạ sát thủ, vẫn luôn nể tình cũ!

Hôm nay ngươi tiêu diệt nguyên thần của Bằng Ma Vương, không còn chút tình nghĩa nào nữa, từ nay về sau ta với ngươi chỉ luận sinh tử, không bàn giao tình!" Ngưu Ma Vương phẫn nộ vô cùng, ánh mắt đằng đằng sát khí, hận không thể đánh chết Tôn Ngộ Không ngay lập tức.

"Kẻ tài hèn mà dám khiêu khích lão Tôn ta thì không phải tìm cái chết sao, lại còn đổ lỗi cho ta, lão Tôn ta biết tìm ai lý luận đây!" Tôn Ngộ Không thản nhiên cười, chẳng thèm để tâm tới lời Ngưu Ma Vương, như thể vừa làm một việc nhỏ không đáng kể.

Những lời này lọt vào tai Ngưu Ma Vương khiến lão không thể nhẫn nhịn thêm được nữa, vung Hỗn Thiết Côn lao vào giết Tôn Ngộ Không.

Trong cơn thịnh nộ, hư không nổi lên vạn trượng cuồng phong, từng luồng sóng chấn động mạnh mẽ tản ra.

Ngưu Ma Vương phát động lực lượng Pháp tắc của bản thân, thực sự có tư thế trấn áp thiên địa.

Lực chi Pháp tắc vốn nghịch thiên, huống hồ là lúc Ngưu Ma Vương đang bạo nộ.

Sức mạnh ẩn chứa trong Hỗn Thiết Côn tạo nên vô số tiếng lôi đình cuồng nộ, nổ vang giữa hư không.

Ngược lại, Tôn Ngộ Không lúc này bất động như núi, đứng sững tại chỗ như một tảng đá vĩnh hằng.

Ngay lúc Ngưu Ma Vương tấn công, Kim Cô Bổng oanh nhiên xuất hiện.

Oanh long!

Một đạo kim quang đâm thủng chân trời, bổ thẳng xuống đầu Ngưu Ma Vương.

Kim Cô Bổng và Hỗn Thiết Côn va chạm trực tiếp, chấn động kinh hoàng nổ tung giữa không trung.

Ngay sau đó, sức mạnh Pháp tắc khủng bố lan tỏa vô tội vạ giữa đất trời.

Ngưu Ma Vương loạng choạng, suýt chút nữa không đứng vững.

Lúc này lão mới nhận ra, e rằng Tôn Ngộ Không nay đã đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh, sức mạnh của hắn đủ để ngang hàng, thậm chí là cao hơn lão.

Một đòn dốc toàn lực vừa rồi mà không làm gì được Tôn Ngộ Không phân hào.

"Ngưu Ma Vương, đánh xong rồi thì giờ đến lượt lão Tôn!" Tôn Ngộ Không nói xong, Kim Cô Bổng tỏa ra vạn trượng hào quang, đập thẳng xuống đầu Ngưu Ma Vương.

Một kích bá đạo đến cực điểm, kim quang khủng bố tràn ngập cả bầu trời.

Ngưu Ma Vương đại kinh thất sắc, vội vàng chống đỡ, cảm giác nhục thân chấn động dữ dội, thậm chí bị đánh lún sâu vào lòng đất.

"Pháp lực của hắn sao lại trở nên đáng sợ thế này!" Ngưu Ma Vương thầm than trong lòng, pháp lực của Tôn Ngộ Không ít nhất đã mạnh hơn trước gấp vạn lần.

Đòn đánh vừa rồi trông có vẻ đơn giản nhưng lại ẩn chứa thiên địa chí lý, đạo lý bên trong ngay cả Ngưu Ma Vương cũng không nhìn thấu.

Loại tấn công này chỉ có thể dùng đạo hạnh mà chống đỡ, nếu né tránh sẽ lộ ra sơ hở.

Ngưu Ma Vương hiểu sâu sắc sự đáng sợ này.

Tôn Ngộ Không sau một đòn chiếm thế thượng phong thì vô cùng đắc ý, lần này tạo hóa tề thiên, cuối cùng cũng có thể xoay chuyển cục diện.

"Ngưu Ma Vương, hôm nay để xem ai cứu được ngươi!

Dưới tầm Thánh nhân, lão Tôn ta vô địch thiên hạ!" Tôn Ngộ Không cười lớn, quanh thân ma khí bốc lên cuồn cuộn qua màn sương quang vụ mạnh mẽ, vạn vật đất trời dường như đều đang run rẩy theo.

Chiến đấu pháp tắc của Ma Viên Hỗn Độn là càng chiến càng mạnh, áp lực càng lớn sức mạnh bộc phát càng kinh người.

Năm xưa khi Ma Viên Hỗn Độn tung hoành, đại chiến với các Ma Thần Hỗn Độn khác thường kéo dài hàng mấy triệu năm.

Ma Viên đấu pháp luôn là bất tử bất hưu, nên rất ít người dám chọc vào.

Tuy nhiên, Lực chi Pháp tắc là trấn áp trên vạn đạo, dẫu tu vi Ngưu Ma Vương mới là Chuẩn Thánh sơ kỳ cũng không hề có chút kính sợ.

Hỗn Thiết Côn trong tay bùng phát hào quang dày đặc.

Chương 198

Một luồng trọc khí bao quanh Hỗn Thiết Côn.

Ngưu Ma Vương thở ra một hơi trọc khí, cầm Hỗn Thiết Côn, hắc sát chi khí quanh thân bùng nổ.

Oanh long!!!

Một gậy hám thiên!!

Hắc mang hung mãnh quét qua thiên địa, khí thế khủng bố quán triệt vô lượng thời không.

Thiên địa biến sắc, vạn vật tịch diệt.

Nếu không phải Hồng Hoang đã được luyện lại, e là đã bị sức mạnh đáng sợ này xé nát.

Tôn Ngộ Không mở mắt, kim quang chớp động, Kim Cô Bổng trong tay bùng cháy vạn trượng nộ diễm!

Không nói nhiều, chiến!

Thấy đòn đánh không thể cản phá của Ngưu Ma Vương lao tới, Tôn Ngộ Không vung Kim Cô Bổng nghênh chiến.

Quang vụ ngất trời bùng nổ, từng lớp hắc sát chi khí nổ tung giữa hư không.

Chỉ thấy kim quang đại thắng, hoàn toàn áp chế được Ngưu Ma Vương.

Sau một tiếng thảm thiết, Ngưu Ma Vương rơi khỏi hư không, ngay cả Hỗn Thiết Côn cũng không giữ nổi, văng ra ngoài.

"Lão Ngưu!" Thiết Phiến công chúa lúc này bay ra, vẻ mặt lo lắng nhìn Ngưu Ma Vương.

“Chị dâu, gã này suốt ngày mây mưa với Ngọc Diện công chúa, hôm nay để lão Tôn ta kết liễu hắn!” Tôn Ngộ Không khí thế vô cùng cường hãn, đúng là một Chiến chi Ma Thần thực thụ.

Kim Cô Bổng trong tay sánh ngang Cực phẩm Tiên Thiên Linh bảo, trong khi pháp bảo của Ngưu Ma Vương không phải hạng thượng phẩm.

Cả tu vi lẫn pháp bảo đều bị áp chế, Ngưu Ma Vương tự nhiên không phải đối thủ.

“Tôn Ngộ Không, muốn giết Ngưu Ma Vương thì phải qua cửa của ta trước!” Thiết Phiến công chúa bay ra, tay cầm quạt Ba Tiêu, vẻ mặt thề chết không lùi.

Ngưu Ma Vương cũng thầm căm hận không thôi, nhìn lên hư không nói: “Đệ tử tu vi kém cỏi, phụ lòng Giáo chủ ủy thác.” Nhưng ngay khoảnh khắc đó, một đạo hắc quang hiển hóa từ hư không.

Một tôn đạo nhân bao phủ trong màn sương đen, chân đạp hắc liên, hai tay chắp sau lưng.

“Hầu tử, để Bản tọa tới hội một lát.” Người này thản nhiên nhìn Tôn Ngộ Không.

“Lại là yêu nghiệt phương nào!” Tôn Ngộ Không nhíu mày, kim quang rực cháy trong mắt, mở Hỏa Nhãn Kim Tinh muốn nhìn thấu đối phương.

Nhưng hắn phát hiện, cái nhìn đó như đá chìm đáy bể, không nhìn ra được gì.

“Thiên vô nhị nhật, địa tái bát hoang, Ma La hữu đạo, vô pháp vô thiên.” Người nọ tụng chân ngôn, chấn động thiên địa.

“Vô pháp vô thiên, khẩu khí thật lớn!

Định tế thiên địa hay sao!" Tôn Ngộ Không nhíu mày, "Đừng có ở đó giả thần giả quỷ, chẳng qua cũng chỉ là cứu binh của Ngưu Ma Vương mà thôi, hôm nay để xem lão Tôn ta thu thập ngươi thế nào!" Tôn Ngộ Không dứt lời, Kim Cô Bổng bùng nổ vô lượng kim quang.

Chiến đấu Pháp tắc được thúc động đến cực hạn, lao về phía Vô Thiên mà oanh sát.

"Mệnh ta định sẵn ắt có một trận chiến, hôm nay Bản tọa đưa ngươi đi đầu thai một lần!" Vô Thiên cười lạnh liên tục, phất tay một cái, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên dưới chân tỏa ra vô lượng quang vụ.

Mặc cho Kim Cô Bổng của Tôn Ngộ Không cường hãn thế nào cũng không thể lay chuyển được Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên phân hào.

Đây là cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo, năng lực phòng ngự vô song, đoan tọa bên trong là đứng vào thế bất bại.

Diệt Thế Hắc Liên có thể thúc động Diệt Thế Chi Hỏa, thiêu rụi vạn vật, vô cùng cường hoành.

Chỉ thấy Vô Thiên phất tay, quang vụ ngập trời bùng nổ, chân hỏa đen kịt thiêu về phía Tôn Ngộ Không.

"Lò Bát Quái của Thái Thượng Lão Quân còn chẳng thiêu chết được lão Tôn, một tên Vô Thiên nhỏ bé thì làm được gì!" Tôn Ngộ Không quanh thân tỏa kim quang, Kim Cô Bổng quét ngang hư không, định xua tan Diệt Thế Chi Hỏa.

"Hầu tử vô tri!

Đúng là ếch ngồi đáy giếng!" Vô Thiên giễu cợt, "Lò Bát Quái của Thái Thượng Lão Quân là chí bảo Đan đạo của Lão Tử, cái ở Thiên đình chỉ là một cái hình chiếu mà thôi, lò Bát Quái thực sự nằm trong

tay Huyền Đô đại pháp sư, một khi rơi vào trong đó, dẫu là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng sẽ tro bay yên diệt!

Ngươi chỉ là một quân cờ của Tây phương mà thôi, không thấy rõ chân tướng, hãy đi một chuyến vào luân hồi, đầu thai xong hy vọng có thể sống cho minh bạch!" Vô Thiên nói xong, Ma La thần quang hiển hóa, ma khí giữa hư không tung hoành vạn ức trượng, quét về phía Tôn Ngộ Không.

Tu vi của Vô Thiên là bực Chí Thánh.

Tôn Ngộ Không sau khi dung hợp bản nguyên Hỗn Thế Tứ Hầu cũng đạt tới cảnh giới Chí Thánh.

Nhưng Vô Thiên là Tiên Thiên đại năng, là La Hầu chuyển thế, ma khí đầy mình, có thể coi là Ma Đạo Thủy Tổ thuần chính.

Về căn cước, y thậm chí có thể vượt qua Phật Tổ Như Lai, dẫu chưa thể sánh ngang với Hồng Quân nhưng cũng có thể đặt lên bàn cân cùng Lão Tử.

Ngược lại, Tôn Ngộ Không tuy tu vi cường đại nhưng lại là tư chất hậu thiên, tu vi cũng chắp vá, chưa có sự trầm tích.

Tu vi của Vô Thiên là do khổ tu từng ngày mà có.

Hai cảnh giới Chí Thánh này thực sự khác biệt một trời một vực.

Ngay từ lần chạm mặt đầu tiên, Tôn Ngộ Không đã bị áp chế.

Hào quang trên Kim Cô Bổng tuy mạnh mẽ nhưng không thể làm Vô Thiên sứt mẻ chút nào.

Vô Thiên đứng sừng sững trên không như một cái thế Ma Thần, thiên địa bất động, vạn vật không thể lung lay căn bản của y.

Lúc này, đại chiến giữa Vô Thiên và Tôn Ngộ Không thu hút sự chú ý của chư thiên thần ma.

Huyền Đô đại pháp sư và Lão Tử cũng đang quan sát.

Huyền Đô đại pháp sư nay đã chứng đạo Hỗn Nguyên, là tồn tại cấp bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

"Đạo nhân áo đen kia rốt cuộc là thần thánh phương nào, với tu vi của đệ tử mà cũng không suy đoán được thông tin gì." Huyền Đô đại pháp sư có chút kinh ngạc.

Lão Tử thản nhiên cười nói: "Đạo nhân áo đen đó thân mang Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, chính là Ma Tổ La Hầu năm xưa chuyển thế, đạo hiệu Vô Thiên.

Vô Thiên gánh vác nhân quả cực lớn, có đại năng che giấu thiên cơ, dẫu là vi sư cũng không thể nhìn thấu phân hào." Hồng Hoang được tái tạo, chư thiên Thánh nhân chia chác nhân quả, Lão Tử nay cũng đã bước vào Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

"Vi sư phí bao công sức ngăn trở Phật pháp đông truyền mà không hiệu quả bằng sự đơn giản của Vô Thiên, kế này thật diệu!

Hai vị Thánh nhân ở Vạn Phật Thiên lần này e là đã tốn bao công sức nâng tu vi Tôn Ngộ Không lên như vậy, lại không ngờ nửa đường nhảy ra một Vô Thiên!" Ánh mắt Huyền Đô lóe lên dị thải, đồng thời cũng thầm đoán xem đại năng nào lại có thủ bút như vậy.

"Chư thiên huyền diệu, vạn pháp do tâm, đại đạo tự nhiên, huyền cơ bên trong dẫu là vi sư cũng không nhìn thấu hết.

Phật pháp đông truyền, vi sư không đủ sức ngăn cản, cũng chỉ có thể trông chờ vào người đứng sau Vô Thiên." Lão Tử mờ ảo đoán xem là thủ bút của Hồng Quân hay của vị bên Tiệt giáo kia.

Dù thế nào, ngăn được Phật pháp đông truyền cũng là chuyện tốt.

Tại cung Ngọc Hư, Nguyên Thủy cũng ngạc nhiên nhìn tới.

“Không ngờ La Hầu lại quay trở lại, La Hầu chuyển thế là chuyện không hề nhỏ, e rằng thiên hạ sắp có một trận tanh máu.” Với nhãn giới của Nguyên Thủy hiện nay, lão biết những tồn tại cấp bậc này khi chưa ra tay can thiệp nhân quả thì thôi, nay Phật pháp đông truyền, Nguyên Thủy phải trả nhân quả nên không thể ra tay, nhưng thấy có người đứng ra ngăn cản, lão tự nhiên vui mừng.

Cửu U địa phủ sâu thẳm vô cùng.

Chương 199

Trong một khoảng không gian khổng lồ, sáu cái chuyển luân vĩ đại đang vận hành.

Vô số thời không, vô lượng thiên địa, ức vạn vạn kỷ nguyên đều nằm trong phạm vi bức xạ của chuyển luân.

Tu vi của Hậu Thổ đang tăng tiến từng ngày.

Lục Đạo Luân Hồi là đại đạo duy nhất của chư thiên vạn giới, bất cứ sinh linh nào cũng phải kết nhân quả luân hồi.

Vì vậy khi Thánh nhân hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, phản hồi từ đó khiến nguyện lực nhân quả của Hậu Thổ thăng tiến không giới hạn.

Thậm chí không cần cảm ngộ, Hậu Thổ đã bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Đại Đạo, thậm chí còn đang leo lên những cảnh giới cao hơn.

Những nhân quả nhỏ nhặt ở Hồng Hoang nàng không để vào mắt.

Nhưng những nhân quả nhỏ đó lại có thể kéo theo đại nhân quả bên trong.

Hậu Thổ bấm ngón tay tính toán, phân phó: "Minh Hà Lão Tổ, vợ của Ngưu Ma Vương vốn thuộc bộ tộc A Tu La." Minh Hà Lão Tổ không ngờ Hậu Thổ lại đích thân hỏi chuyện này, gật đầu thưa: "Thiết Phiến tiên tử chính là công chúa của tộc A Tu La, năm xưa Thông Thiên giáo chủ đã đích thân cầu hôn, tổ chức hôn lễ tại Huyết Thần Cung." "Đã vậy, Ngưu Ma Vương cũng có thể coi là nửa người của Cửu U.

Gần đây Bản cung tính thấy Thiết Phiến có nạn, hãy sắp xếp một

phen để nàng tránh được kiếp này!" Nghe Hậu Thổ nói xong, sắc mặt Minh Hà Lão Tổ biến đổi.

Không ngờ Chí tôn Cửu U lại quan tâm đến sự sống chết của một công chúa tộc A Tu La nhỏ bé.

Nhưng những đại năng này mỗi nước đi đều mưu đồ rất lớn, Minh Hà không dám hỏi nhiều, chỉ truyền âm vào trong tộc A Tu La.

Sau khi được Thông Thiên chỉ dẫn, Thiên Phi Ô Ma, A Tu La, Đại Phạn Thiên, Thấp Bà dẫn theo sinh linh tộc A Tu La rời giới A Tu La, hướng về Địa Tiên giới mà tiến tới.

Lúc này, Vô Thiên đang đại chiến với Tôn Ngộ Không.

Trời đất đổi màu, hoàn vũ chấn động, pháp lực của Vô Thiên cường hãn vô cùng, ép Tôn Ngộ Không đến nghẹt thở.

Chỉ thấy trong lớp ma khí vô biên, một đạo sát cơ oanh nhiên bừng sáng.

Chính là Thí Thần Thương, chém ra một kích tuyệt cường!!

Trong hư không, sát cơ khủng bố ngưng tụ.

Ma đạo pháp tắc hội tụ bên trong, sát đạo chí bảo tái hiện Hồng Hoang!!

Một thương hạ xuống, vạn vật tiêu điều, thời không đảo lộn, đất trời mờ mịt không thể đo lường.

Tôn Ngộ Không đại kinh thất sắc, cảm thấy trời sụp đất nứt, sát cơ khủng bố chém thẳng vào tâm thần khiến hắn không thể tự chủ.

"A a a!!!" Tiếng thảm thiết vang tận trời xanh, Tôn Ngộ Không bị Thí Thần Thương chém trúng, nhục thân tổn hại nặng nề, rơi khỏi hư không.

Tôn Ngộ Không cảm thấy cơ thể như bị dao cắt búa đục, thần

thức thậm chí cũng dao động.

Sức mạnh của Thí Thần Thương xâm nhập vào nguyên thần khiến hắn cảm thấy linh đài bất ổn.

Lúc này hắn mới biết thế nào là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, sức mạnh của Thí Thần Thương đủ để xóa sổ hắn hoàn toàn.

Chiến đấu pháp tắc bùng nổ từ trong cơ thể Tôn Ngộ Không, gặp mạnh càng mạnh chính là áo nghĩa cuối cùng của nó.

Một luồng kim quang ngút trời phát ra, hư ảnh một con Ma Viên hiển hóa phía sau.

Con Ma Viên đó chính là Ma Viên Hỗn Độn trong truyền thuyết.

Quang vụ đen kịt bộc phát từ hư ảnh Ma Viên, từng luồng quang vụ đục ngầu kèm theo hỗn độn chi khí cuộn lên.

"Chiến!" Tiếng gào thét vang động thương khung, Kim Cô Bổng rực cháy nộ hỏa.

Một gậy đủ để dẹp yên càn khôn, nhưng đối thủ lại là Vô Thiên.

Thí Thần Thương phong mang không gì sánh kịp, Ma đạo pháp tắc gia trì, dẫu ý chí Tôn Ngộ Không có mạnh mẽ đến đâu cũng không phải đối thủ của Thí Thần Thương.

Khoảnh khắc va chạm, Sát Lục Đại Đạo trong Thí Thần Thương bùng phát như thực thể, đè ép Tôn Ngộ Không.

Đất đai nứt vỡ, bầu trời biến sắc, vạn vật đều chao đảo.

Ngưu Ma Vương sắc mặt đại biến, không ngờ sức mạnh lại kinh khủng đến thế.

Cuộc giao phong giữa Tôn Ngộ Không và Vô Thiên làm chấn động trời đất.

Dù lão tu hành dĩ lực chứng đạo, nhưng nếu đối mặt với một trong hai người này, hoàn toàn không có khả năng phản kháng.

"Không ngờ tu vi Tôn Ngộ Không lại đáng sợ đến vậy!

Nhưng núi này cao còn có núi khác cao hơn, người thần bí kia không biết là thần thánh phương nào!" Ngưu Ma Vương thở phào nhẹ nhõm, cục diện đã định, dù Tôn Ngộ Không có mạnh thế nào cũng không thoát khỏi thủ đoạn của người trước mặt.

Thanh tiên kiếm đen kịt kia thực sự quá đáng sợ.

Trên hư không, từng vết nứt không gian lan rộng do uy lực va chạm giữa hai đại pháp bảo.

Kèm theo một tiếng rạn nứt giòn tan, Kim Cô Bổng gãy đôi giữa hư không, hóa thành vô số đốm sáng rồi tan biến.

Kim Cô Bổng bị hủy rồi!

Chư thần đại kinh thất sắc, Trư Bát Giới và Sa Tăng ở xa cũng tái mặt.

Nay Kim Cô Bổng bị diệt, Tôn Ngộ Không rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục.

Ánh mắt Vô Thiên lạnh lẽo vô cùng, không hề có ý định nương tay.

Y có thể cảm nhận rõ ràng, nếu hôm nay hạ Thí Thần Thương sẽ dính lấy vô cùng nhân quả, nhưng đồng thời cũng diệt được một túc địch trong đời.

Vô Thiên tu hành Ma đạo, tự nhiên nghịch thiên mà hành, không sợ hãi điều gì.

Không chút do dự, Thí Thần Thương quán xuyên thiên địa, nhắm thẳng đầu Tôn Ngộ Không mà chém tới.

Ma khí hung mãnh bao trùm thời không, Thí Thần Thương đâm thẳng vào đầu Tôn Ngộ Không, hư ảnh Ma Thần Hỗn Độn bị xóa sạch trong tích tắc.

Cùng với sự điêu linh của thần quang vô biên, Tôn Ngộ Không hoàn toàn vẫn lạc.

Trời đất nổi lên những đợt sóng cuồng nộ.

Tôn Ngộ Không đại diện cho khí vận của Phật môn, nay bị giết, nghĩa là khí vận Phật môn đã tận, thậm chí có thể nói việc Phật pháp đông truyền đã thất bại.

Thí Thần Thương giết người không dính nhân quả, sau khi giết Tôn Ngộ Không, Vô Thiên không thèm ngoảnh đầu lại, bay thẳng vào Đại Ma Thiên.

Tôn Ngộ Không vẫn lạc gây ra chấn động cực lớn trong Lục giới.

Thiên Đạo cùng các Thánh nhân đều kinh hãi.

Trên Thiên đình, Hạo Thiên sắc mặt biến đổi, không ngờ Tôn Ngộ Không lại vẫn lạc như vậy, bao nhiêu toan tính của Thiên đình e là đổ sông đổ biển.

Đang lúc Hạo Thiên do dự, một đạo kim quang hiển hóa, chính là Phật Tổ Tây Thiên.

"A Di Đà Phật, kiến Thiên Đế." Như Lai hơi cúi mình chào Hạo Thiên.

Hạo Thiên gật đầu: "Không biết Như Lai Phật Tổ đến đây có việc gì?" Như Lai nhìn chư thần Thiên đình rồi nói: "Thiên Đế thống lĩnh lục hợp, có thể quan sát vạn vật, mọi sự trong trời đất đều nằm trong tầm kiểm soát của ngài.

Chương 200

Đệ tử ta thỉnh kinh, qua núi Thúy Vân bị Ngưu Ma Vương ngăn trở, hắn lại liên kết với Ma thần vực ngoại giết chết Tôn Ngộ Không, xin Thiên Đế chủ trì công đạo." Như Lai lộ vẻ xúc động nói thẳng.

Nghe lời Như Lai, điện Tử Vi xôn xao hẳn lên.

Không ngờ Tôn Ngộ Không từng đại náo thiên cung lại vẫn lạc, Ngưu Ma Vương đã dính vào nhân quả này.

"Không ngờ Ngưu Ma Vương lại to gan như vậy, nếu không trừ hắn thì việc thỉnh kinh không thể tiếp tục, uy nghiêm của Thiên Đế cũng bị quét sạch!" Thái Bạch Kim Tinh lên tiếng.

Chư thần cũng phụ họa theo.

Hạo Thiên nhíu mày, các thiên thần này dẫu có tài cũng ít khi ra ngoài, rõ ràng không hiểu đại thế Hồng Hoang.

Ngưu Ma Vương bề ngoài chỉ là thủ lĩnh quần yêu, nhưng thực chất là đệ tử Tiệt giáo, sau lưng có bao nhiêu cường giả chống lưng, đâu phải muốn động là động được.

Nhưng Ngưu Ma Vương đúng là vật cản, dẫu không giết được cũng có thể trấn áp.

"Như Lai, hay là ta và ngươi hợp lực san bằng núi Thúy Vân!" Ánh mắt Hạo Thiên sâu thẳm nhìn Như Lai.

Như Lai khựng lại một chút rồi chậm rãi nói: "Thiện, đã vậy chư Thánh sẽ cùng Thiên Đế ra tay." Hạo Thiên và Như Lai đã đạt được thỏa thuận nhất định, một người vì đại nghiệp thỉnh kinh, một người vì gây dựng uy tín.

Tứ Đại Thiên Vương, Dương Tiễn, Na Tra cùng vô số tiên thần

Thiên đình xuất động.

Đội ngũ hùng hậu hướng về núi Thúy Vân mà tiến phát.

Các cường giả cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không can thiệp, dường như đôi bên đều có một sự mặc khế ngầm, vì một khi họ ra tay, nhân quả sẽ thay đổi.

Phía Phật môn, Như Lai đích thân xuất trận, dưới trướng có Cửu Đại Kim Cương cùng nhiều Bồ Tát khác cũng lần lượt xuất thế.

Địa vị Như Lai vốn dưới Hạo Thiên, nên Hạo Thiên chắc chắn không đích thân ra tay.

Thiên Đế đang tọa trấn ở điện Tử Vi lúc này cũng chỉ là một trong Tam Thi của Hạo Thiên mà thôi, chân thân của lão đã sớm ẩn nhập hư vô để tham ngộ đại đạo Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Ngoài núi Thúy Vân, hà quang rực trời, thiên long gầm thét, quang vụ bao trùm bầu trời.

Lúc này trong động Tích Vân, lũ tiểu yêu đều hoang mang lo sợ trước cảnh tượng trăm vạn thiên binh thiên tướng vây công.

Có Đại Thánh của Phật giới tọa trấn, ngay cả Ngưu Ma Vương cũng biến sắc, không ngờ lại có nhiều người đến tìm phiền phức như vậy.

Đã đánh hết trận này đến trận khác, nay con khỉ đã chết rồi mà vẫn còn ngoan cố như thế.

Ngưu Ma Vương biết mình gánh trọng trách, không thể lùi bước, bắt đầu thống lĩnh tiểu yêu chuẩn bị nghênh địch.

Trong núi Thúy Vân, dẫu tiểu yêu hoang mang nhưng không kẻ nào bỏ chạy.

Ngưu Ma Vương bình thường đối đãi với chúng không bạc, lúc

đại nạn lâm đầu tự nhiên chúng không có lý do gì để tháo chạy.

Cạnh lão, Thiết Phiến công chúa tay cầm quạt Ba Tiêu, ánh mắt lạnh lẽo.

Tại đảo Bồng Lai, Thông Thiên tự nhiên nhận ra tình hình hiện tại, nhưng không ngờ Hậu Thổ lại can dự vào nhân quả Hồng Hoang.

"Xem ra Hậu Thổ không cam tâm chịu khuất dưới Cửu U, muốn truyền bá đạo thống ở Địa Tiên giới." Thông Thiên cười lạnh, như vậy cũng tốt, Cửu U ra tay chỉ làm cục diện thêm hỗn loạn, lúc đó bố cục của Tây phương sẽ càng khó coi.

Hồng Quân đã có động thái, hãy xem lão thu dọn tàn cuộc thế nào.

Trên không núi Thúy Vân, từng đạo linh quang hạ xuống.

Trăm vạn thiên binh cùng vô số Phật giới Đại Thánh giáng lâm.

Những tồn tại như Như Lai trấn áp trên đỉnh hư không, uy nghiêm vạn trượng.

Toàn bộ núi Thúy Vân bị bao vây tầng tầng lớp lớp.

"Ngưu Ma Vương, hôm nay bọn ngươi chỉ có con đường chết, nếu thúc thủ chịu trói còn có một tia sinh cơ!" Dương Tiễn tay cầm Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao nhìn xuống núi Thúy Vân.

Ngưu Ma Vương cười lớn: "Lão Ngưu ta chưa bao giờ biết đến con đường chết, để xem các ngươi làm sao giết được lão Ngưu!" Tiếng vang chấn động thương khung, không hề sợ hãi.

Trận đại chiến sắp bùng nổ.

Dương Tiễn biết khuyên can vô hiệu, lập tức cưỡi thần quang lao vào Ngưu Ma Vương.

Lần này lão tế ra cả Sơn Hà Xã Tắc Đồ, vận chuyển Bát Cửu Huyền Công đến cực hạn.

Trăm vạn thiên binh giáng xuống, khí thế cực kỳ đáng sợ.

Ngưu Ma Vương thì coi nhẹ tất cả, năm xưa đại chiến Vu Yêu với hàng vạn vạn ức sinh linh tranh đấu, cảnh tượng nhỏ nhặt này thấm tháp gì.

"Dương Tiễn tiểu nhi, hôm nay hãy cho ngươi biết thế nào là trời cao đất dày!" Ngưu Ma Vương vung Hỗn Thiết Côn lao vào tử chiến với Dương Tiễn.

Thiên binh Thiên đình diễn luyện chiến trận, lũ tiểu yêu làm sao đối phó nổi, chẳng mấy chốc đã bị đánh cho tơi bời.

Thấy đại thế đã mất, Ngưu Ma Vương và Thiết Phiến công chúa mặt xám như tro.

Nhưng đúng lúc này, từng đạo hắc quang quét qua thiên địa.

Bốn đạo huyền quang giáng xuống bao phủ đất trời.

Hàng ngàn vạn cường giả tộc A Tu La oanh nhiên giáng lâm.

Dẫn đầu chính là Ma Vương Tự Tại Thiên Ba Tuần của tộc A Tu La, cũng chính là người tộc A Tu La.

Đại Phạn Thiên, Dục Sắc Thiên, Thấp Bà, Thiên Phi Ô Ma theo sát phía sau.

Tộc A Tu La vốn tu hành bằng cách thôn phệ hồn phách Lục Đạo Luân Hồi, kẻ nào cũng mang sát khí kinh người.

"Đại huynh!" Thiết Phiến công chúa thấy những cường giả tộc A Tu La này, vô cùng chấn động, không ngờ họ lại ra tay vào lúc này.

"Sinh linh Thiên đình dám vây công công chúa tộc A Tu La ta, thật không coi tộc ta ra gì!" A Tu La thốt ra phạm âm, hàng ngàn vạn cường giả A Tu La quét về phía thiên binh thiên tướng.

A Tu La cầm Huyết Sát chi Mâu, đạp vỡ thiên vũ, trực tiếp lao lên

chư thiên chiến đấu.

Thiên Phi Ô Ma bám sát, Đại Phạn Thiên, Dục Sắc Thiên, Thấp Bà chia nhau tấn công các cường giả Thiên đình.

Trong phút chốc, Dương Tiễn cùng mọi người đại kinh thất sắc, không ngờ Ngưu Ma Vương lại có bối cảnh liên quan đến tộc A Tu La như vậy.

Những chuyện này Hạo Thiên chưa hề bàn giao qua.

Tộc A Tu La kẻ nào cũng hung lệ, sát phạt kinh người.

Thấy hàng ngàn vạn quân A Tu La trấn áp, quân sĩ Thiên đình đại loạn!

"Cáp cáp cáp!

Trời không tuyệt đường Ngưu Ma Vương ta!" Ngưu Ma Vương cầm pháp bảo, hướng về phía Dương Tiễn mà trấn sát.

Lúc này, toàn bộ chiến trường đã mở rộng hoàn toàn.

Đáng chú ý nhất là cuộc đấu pháp giữa A Tu La và Như Lai.

Một bên là Phật Tổ Phật môn pháp lực vô biên, một bên là Tộc trưởng tộc A Tu La pháp đạo vô hạn, nội hàm thâm thúy.

Chương 201

A Tu La, với ánh mắt hung ác huyết sát, ẩn chứa vô tận lạnh nhạt.

Tuy A Tu La chưa từng xuất thế, nhưng cũng có tu vi Chuẩn Thánh đỉnh phong, so với Như về nội tình thì không hề kém cạnh. "A Tu La!" Như nhìn về phía A Tu La, từng luồng kim quang rọi xuống trong đôi mắt. "Nghe đồn tộc A Tu La hung tàn bạo ngược, bần tăng quan thí chủ, tuy tướng mạo hung dữ, nhưng đã nhìn thấu căn bản vạn vật, không giống như kẻ nhập thế kia." A Tu La cười lạnh một tiếng, nhìn về phía Như, "Như, nghe nói Phật môn có thể độ hóa thiên hạ nhân, chẳng lẽ không độ hóa được bản tọa sao?" A Tu La có chút buồn cười khi nhìn Như. "A Di Đà Phật, biển khổ vô biên, quay đầu là bờ, vạn vật sinh linh trên thế gian đều có thể được độ hóa, trong mắt bần tăng, thí chủ và chúng sinh vô dị." Như đạm nhiên nói.

A Tu La ngửa mặt lên trời cười dài, "Như, bản tọa thấy ngươi mộng tưởng hão huyền, đạo tâm bản tọa kiên định, là tộc trưởng A Tu La, há có thể dung thần thông Phật môn độ hóa?" Như tay kết niết hoa chỉ ấn, trong đôi mắt ẩn hiện Phật quang nhàn nhạt. "A Tu La, tu vi của chúng ta tương đương, khó phân thắng bại, ngươi được Minh Hà Thánh nhân ở Huyết Hải giáo hóa, là thủ lĩnh của tộc Huyết Thần Tu La.

Bần đạo là Chưởng Giáo Chí Tôn của Đại Thừa Phật Giáo, chúng ta động thủ sẽ tổn thương Thiên Hòa, không bằng ở đây luận đạo một phen.

Nếu có thể hàng phục bần tăng, bần tăng nguyện ý binh giải, chịu khổ luân hồi vạn kiếp.

Nếu may mắn bị bần tăng hàng phục, ngươi sẽ trở thành Hộ Pháp

Chí Tôn của Phật môn ta." Như khẽ gật đầu, niệm một tiếng "A Di Đà Phật".

Nghe Như mời, A Tu La liên tục cười lạnh, "Như, Đại Thừa Phật Giáo của ngươi thành lập chưa đầy nghìn năm, ta đã ngộ đạo trong Huyết Hải mấy nghìn nguyên hội, sự chênh lệch giữa hai bên khó mà nói hết, ngươi tự chuốc lấy sỉ nhục." "Cho dù tự chuốc lấy sỉ nhục, bần tăng cũng không hối hận!" Như mặt mày thành kính, đoan tọa xuống.

Lúc này đối diện Như, một bồ đoàn lặng lẽ hạ xuống.

A Tu La và Như đối mặt, bắt đầu luận đạo.

Trong hạ giới, giết chóc đến long trời lở đất.

Nhưng hai người họ không hề bận tâm, trực tiếp luận đạo trong hư không.

Chỉ có A Tu La không biết, tộc A Tu La trời sinh có khuyết điểm, tuy được Thiên Địa thừa nhận, nhưng không phải Đại Đạo chính thống.

Phật môn chính thống, được Đại Đạo thừa nhận, trên phương diện đạo nghĩa, Đại Đạo Phật môn hoàn thiện.

Nếu luận đạo, A Tu La sao có thể là đối thủ của Như?

Trên bầu trời, hiển hóa ra cảnh tượng sâm la địa ngục, khí thế vạn tượng luân hồi.

Từng đạo thiên âm nổ tung trong hư không.

Khí thế đáng sợ rung chuyển vô lượng cương vực.

Tu La Đại Đạo hiển hóa trong hư không, sâm la vạn tượng, bao trùm Thiên Địa.

Tuy nhiên, Tu La địa ngục, vạn tượng luân hồi, cũng chỉ là một

biến hóa trong tinh yếu Phật pháp.

Hai người luận đạo, lâm vào một cảnh giới kỳ diệu.

Thậm chí trong Thiên Địa vang lên vô tận thiên âm.

Trong cõi vô hình, dường như đã bổ sung một loại Đại Đạo nào đó giữa Thiên Địa.

Đến mức hai bên đang đấu pháp cũng dừng lại, lắng nghe hai người luận đạo.

Lúc này trong Cửu U Địa Phủ, Minh Hà lão tổ sắc mặt đại biến.

Bởi vì cảm giác khí vận của tộc A Tu La đang mất đi, lại bị hấp thu về phía Vạn Phật Thiên.

Minh Hà lão tổ đại kinh thất sắc, "Hậu Thổ nương nương vì sao!" Hậu Thổ lúc này sắc mặt cũng thay đổi, bấm ngón tay tính toán, nhưng tâm thần lại chùng xuống. "Hồng Quân cao hơn một bậc, ván cờ này bản cung e rằng đã mắc mưu!" Hậu Thổ trong lòng chấn động, vốn tưởng tộc A Tu La can thiệp Hồng Hoang là một cơ hội tốt.

Thực chất, Hồng Quân đã cài một mưu kế vào đó.

Giờ đây khí vận của tộc A Tu La e rằng không giữ được, sẽ bị nhập vào Phật môn.

Quả nhiên, lúc này trên trường thiên.

Thiền âm của Như trận trận, truyền khắp trường thiên.

A Tu La lúc bạo lệ, lúc lạnh nhạt, lúc lại lộ ra vẻ từ tường.

Dáng vẻ này, phàm là kẻ có chút kiến thức đều có thể nhìn ra, A Tu La lúc này đã hoàn toàn nằm trong lòng bàn tay của Như. "Phật nộ có Minh Vương, thượng hành thiện ác, làm tướng trừng phạt." "A Tu La, đã bại." Như nhìn chằm chằm A Tu La, chậm rãi nói.

A Tu La gật đầu, một vết máu giữa trán lúc này phai nhạt đi. "Bản tọa đã bại, mặc ngươi xử trí." A Tu La thở dài, Phật chi Đạo tinh thâm vô cùng, tinh yếu đạo pháp của tộc A Tu La, đều đã nằm trong lời thuyết giảng của Như.

A Tu La lúc này mới hiểu ra sự chênh lệch. "A Tu La, từ nay về sau ngươi sẽ làm hộ pháp Phật môn, phong Thiên Long Bát Bộ!" Đôi mắt Như ngưng lại, trong hư không kết thành tám đạo Thiên Long, giáng xuống chư thần tộc A Tu La.

Tộc A Tu La xuất thế, bị Như một người trấn áp.

Hơn nữa, tám đại cao thủ trong tộc A Tu La, trở thành hộ pháp Phật môn, là Thiên Long Bát Bộ.

Phật môn cũng danh chính ngôn thuận nhập chủ Cửu U, năm đó Địa Tạng Vương phản bội, nay đã giành lại một ván.

A Tu La Thần sau khi được phong Thiên Long Bát Bộ, rút về Cửu U.

Bề ngoài tuy là hộ pháp Phật môn, nhưng không làm tay sai cho Phật môn, chỉ phụng hành A Tu La Đạo mà thôi.

Trong Phật Đạo, A Tu La Đạo trở thành ác Đạo của Phật, ngoại hiển tượng Minh Vương.

Từ đó, Phật nộ có Minh Vương.

Bò Ma Vương và những người khác rối loạn trận cước.

Giờ đây tộc A Tu La đều bị liên lụy, Thúy Vân Sơn lâm vào tình cảnh nguy hiểm.

Không ai ngờ được một kết cục như vậy.

Tôn Ngộ Không tuy đã vẫn lạc, nhưng với tu vi của hai vị Đại Thánh Phật môn, việc tạo ra một Tôn Ngộ Không khác không hề khó.

Chỉ là bây giờ Bò Ma Vương đã hoàn toàn trở thành chướng ngại, cần phải xóa bỏ khỏi Tam Giới.

Hậu Thổ muốn nhân cơ hội này can thiệp Hồng Hoang, nhưng lại bị Hồng Quân tính kế.

Thiên Đình binh tướng tập trung tại Thúy Vân Sơn, Đại Thánh Phật môn xếp hàng trên không, tạo nên vạn trượng ba đào. "Bò Ma Vương, Phật pháp Đông truyền đã định, chúng ta niệm ngươi tu hành không dễ, nếu tự rút lui, vẫn còn một đường sinh cơ." Phổ Hiền truyền âm, đạo âm hùng tráng.

Bò Ma Vương ngạo nghễ đứng, toàn thân khí tức hung lệ cực độ, "Lão Ngưu ta trấn giữ Thúy Vân Sơn, cho dù vẫn lạc cũng sẽ không để các ngươi đặt chân một bước." Sau khi Bò Ma Vương nói xong, một đạo Phật quang ùn ùn hiển hóa trong hư không.

Cửu Phẩm Liên Đài trấn áp Thương Khung, phát ra vô lượng kim quang. "A Di Đà Phật, đã ngươi cứng đầu không hiểu, hôm nay chính là lúc ngươi vẫn lạc!" Trong hư không, Ngũ Chỉ Sơn ùn ùn giáng xuống, trấn áp về phía Bò Ma Vương.

Chương 202

Đại năng Chuẩn Thánh sơ kỳ, dưới áp lực như vậy, toàn thân run rẩy, không có chút sức chống cự. "Mạng ta hết rồi!" Bò Ma Vương bi thán một tiếng, thần sắc ẩn chứa vài phần bi ai.

Nhưng lúc này, Bò Ma Vương lại phát hiện, Ngũ Chỉ Sơn lại không hề giáng xuống một phân nào.

Một tôn đạo nhân, tay cầm phất trần, chắn trước mặt Bò Ma Vương.

Tôn đạo nhân đó chính là đại đệ tử Tiệt Giáo, Ô Vân Tiên.

Ô Vân Tiên giờ đây đã là tu vi Chí Thánh, khí vận quanh thân hưng thịnh, có thể nói là vô song. "Như, đệ tử bản giáo trấn giữ Thúy Vân Sơn, sao lại chướng mắt Phật môn đến mức phải hạ sát thủ như vậy!" Ô Vân Tiên cười lạnh một tiếng, một đạo hà quang đánh ra, Ngũ Chỉ Sơn trong khoảnh khắc tan nát.

Thấy Ô Vân Tiên hiển hóa, chư thần Thiên Đình và chư Thánh Phật môn đều đại kinh thất sắc.

Không ngờ, Tiệt Giáo lại ra tay vào lúc này.

Đây chính là chỗ dựa lớn nhất phía sau Bò Ma Vương.

Tiệt Giáo là người thắng cuộc trong Đại Chiến Phong Thần, Hồng Hoang chia ba, Tiệt Giáo chiếm một phần ba khí vận trong đó.

Giờ đây đệ tử Tiệt Giáo, từng người một cường đại vô cùng, khó mà chọc giận. "Ô Vân Tiên, Bò Ma Vương trấn sát thiên binh thiên tướng, tự xưng Bình Thiên Đại Thánh, đáng tội gì!" Dương Tiễn dùng mũi tam tiêm lưỡng nhận đao chỉ vào, nhìn về phía Ô Vân Tiên. "Tiểu bối, năm xưa bần đạo chủ trì Phong Thần, ngươi chẳng qua là một

Kim Tiên nho nhỏ, nay có chút đạo hạnh cũng dám ra oai trước mặt bần đạo sao?" Sau khi Ô Vân Tiên nói xong, phất trần trong tay ùn ùn tế xuất, đánh về phía Dương Tiễn.

Dương Tiễn thấy vậy, đại kinh thất sắc, vội vàng tế xuất pháp lực, đánh ra Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Trong khoảnh khắc, trong hư không mây cuốn gió cuộn, Dương Tiễn bị chấn lùi mấy vạn trượng tại chỗ, Sơn Hà Xã Tắc Đồ bay ngược, Dương Tiễn khái huyết liên tục!

Chư thần đại kinh thất sắc, Đại thần thành danh đã lâu như Dương Tiễn, quả nhiên danh bất hư truyền.

Không ngờ Dương Tiễn ở cảnh giới Chuẩn Thánh, lại không phải địch thủ của Ô Vân Tiên trong một hiệp. "Ô Vân Tiên, Phật pháp Đông truyền là do Thiên Đạo đã định, ngươi can thiệp mạnh mẽ như vậy, không sợ gặp phải phản phệ sao?

Đệ tử Tiệt Giáo, sao lại man hoành như thế!" Phổ Hiền nhìn chằm chằm Ô Vân Tiên, trong đôi mắt bùng phát vô hạn nộ hỏa. "Đệ tử Tiệt Giáo, xưa nay tự vấn Thiên Mệnh, không sợ Thiên Đạo, man hoành thì đã sao!" Ô Vân Tiên đạm đạm nói, "Ngược lại Phổ Hiền, ngươi vốn là môn hạ Nguyên Thủy, giờ đây lại bái nhập Phật môn, chẳng phải là nô tài hai chủ sao, có tư cách gì mà đứng giữa Thiên Địa!" Trong lời nói của Ô Vân Tiên, không hề che giấu ý tứ châm chọc.

Phổ Hiền đại nộ. "Xin Phật Tổ ra tay, trấn áp lão này!" Phổ Hiền truyền âm nói. "Như, ngươi suy nghĩ kỹ rồi chứ, hôm nay nếu ra tay, Phật môn thỉnh chiến, ngày sau nếu lượng kiếp gia thân, e rằng sẽ khó thu xếp!" Trong đôi mắt Ô Vân Tiên ẩn hiện từng điểm hư quang, lạnh nhạt châm chọc.

Cũng chính lúc này, ánh sáng của Cửu Phẩm Kim Liên đạt đến cực hạn.

Một tôn Kim Thân Phật tượng hiển hóa ra. "Gia thế Bồ Đề, Vạn Phật triều tông!" Đạo âm của Như quán triệt Tam Giới, khắp Thiên Địa đều bị kim quang lấp đầy.

Vô lượng pháp lực giáng lâm, cả thời không đều đang chấn động.

Bò Ma Vương và những người khác đều tâm thần run rẩy, khó mà tự chủ.

Không ai ngờ, pháp lực của Như lại đáng sợ đến vậy.

Ngược lại Ô Vân Tiên, lúc này không hề né tránh chút nào.

Mắt thấy Như trấn áp xuống, Ô Vân Tiên lật tay khẽ động, chu thiên vân hải hóa thành Thanh Long, gào thét trên trời.

Trên trường thiên, quang vụ cuồn cuộn từ hư không giáng xuống.

Kim Thân Phật môn và Thanh Long va chạm, giao chiến trong hư không, ẩn chứa khí thế đáng sợ.

Chư thần đại kinh thất sắc, đấu pháp giữa các Đại năng, quả nhiên đáng sợ vô cùng.

Mỗi cử chỉ, Thiên Địa pháp tùy, vô lượng thời không đều đang rung chuyển. "Ô Vân Tiên, màn kịch náo loạn này cũng nên kết thúc rồi, không nên mượn danh Tiệt Giáo, ngăn cản nhân quả Thiên Địa." Đạo âm của Như hùng tráng, Cửu Phẩm Kim Liên vang vọng Thiên Địa, Kim Bát Vu hiển hóa Thất Thập Nhị Kim Cương La Hán.

Chỉ thấy Kim Bát Vu tế xuất, Thiên Địa đều bị bao phủ, dường như muốn hoàn toàn chìm đắm trong đó.

Ô Vân Tiên lật tay khẽ động, Hỗn Nguyên Chùy ùn ùn tế xuất.

Hỗn Nguyên chi khí cuồn cuộn không ngừng, va chạm với Kim Bát Vu.

Hai đại chí bảo, va chạm trong hư không, tạo nên vô lượng ba đào.

Nội tình của Ô Vân Tiên sâu xa, khó mà đo lường, còn Như thân mang Phật thân, pháp lực dồi dào.

Trong lúc hai người đấu pháp, biến cố bất ngờ xảy ra.

Một cây ma thương đen kịt, xuyên thủng từ hư không, trấn sát về phía Như.

Vô tận ma khí, bao phủ Thiên Địa, quân lâm Hồng Hoang.

Trong hư không, Ô Vân Tiên và Như đấu pháp, khí thế quả thật đáng sợ đến cực điểm.

Hỗn Nguyên Chùy và Kim Bát Vu giao dung trong hư không, Thượng Thanh Đại Đạo và kim quang Phật môn tán ra bốn phía không kiêng kỵ.

Cả hai đều là cường giả bậc nhất giữa Thiên Địa, ít nhất ở Địa Tiên Giới, đều là tồn tại cấp Tổ Sư một phương.

Nhưng khi khí đen kịt giáng lâm, cả hai đều biến sắc.

Không ngờ Ô Vân Tiên chỉ nhìn một cái, đã hiểu khí đen kịt đó đại diện cho điều gì.

Cây thần thương xuyên thủng Thiên Địa đó, chính là Thí Thần Thương trong truyền thuyết.

Đại kiếp Phật môn, cũng phải vì lúc này mà bắt đầu.

Dưới sự can thiệp của Thông Thiên, nhân quả đã đến sớm hơn không biết bao nhiêu thời gian, thậm chí Phật pháp Đông truyền còn chưa hoàn thành.

Oanh Long!

Vô Thiên chấp chưởng Thí Thần Thương, dẫn theo Ma La và đệ tử Ma Đa Ma tộc, giết vào Phật môn.

Dưới sự đánh lén của Thí Thần Thương, ngay cả Như cũng đại kinh thất sắc, trực tiếp bị Thí Thần Thương một thương quét trúng.

Thần quang Cửu Phẩm Kim Liên ảm đạm, dưới uy thế của Thí Thần Thương, pháp bảo này hiển nhiên không chịu nổi gánh nặng, huống chi còn có Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên hỗ trợ.

Trong khoảnh khắc, Như rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục, Thí Thần Thương trấn áp xuống, trực tiếp đánh nát Kim Thân của Như.

Thí Thần Thương đáng sợ trực tiếp đánh vào đạo thể của Như, chân thân của Như trong khoảnh khắc băng giải.

Cũng chính lúc này, chân thân của Như hóa thành vô số Phật quang, tán đi trong hư không.

Chương 203

Như bị đánh trực tiếp vào luân hồi, một cảnh tượng chấn kinh chư thần, không ai ngờ kết quả lại như vậy.

Giờ đây Như bị trấn áp, cục diện Phật môn lập tức lâm vào thế cực kỳ bị động.

Gia Diệp Bồ Đề đều đại kinh thất sắc, không ai ngờ lại có kết quả như vậy xảy ra.

Mấy vị Đại Bồ Tát cũng biến sắc mặt, vội vàng giá ngự thần thông giết về phía Vô Thiên.

Vô Thiên thần sắc lạnh nhạt, "Phật môn bị diệt là điều khó tránh, các ngươi đừng nghịch Thiên Mệnh, ta Vô Thiên tất sẽ nhập chủ Tu Di Sơn, đạp phá Tây Phương!" Thanh âm của Vô Thiên ùn ùn truyền ra trong hư không, không hề có chút tình cảm nào trong đó.

Các cường giả dưới trướng Vô Thiên như Ma La và những người khác, giết về phía các Bồ Tát.

Một trận sát kiếp kinh thiên động địa đang giáng lâm.

Lúc này trong Vạn Phật Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đạo nhân sắc mặt đại biến, Như giờ đây vẫn lạc, hóa nhập Lục Đạo Luân Hồi.

Sau này chuyển thế xuất hiện, cũng không biết phải mất bao lâu.

Không ngờ lúc Phật môn đại hưng lại không đón chào, mà lại gánh chịu tai họa lớn như vậy.

E rằng Phật môn sẽ gặp phải trọng thương, khí vận của hai người cũng sẽ bị ảnh hưởng cực lớn. "Đương nhiên không thể để Vô Thiên làm càn như vậy, nếu Linh Sơn bị diệt, chúng ta đều trở thành trò cười trong Tam Giới!" "Tất cả đều là do Thông Thiên đứng sau khuấy

động phong vân, nếu không chúng ta đâu đến nỗi rơi vào cục diện khó xử như vậy!" Hai người Tây Phương càng nói càng tức giận, quyết định đến Tử Tiêu Cung để hỏi rõ ràng, đòi lại công đạo.

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân đoan tọa.

Thấy hai người Tây Phương, Hồng Quân cũng không bất ngờ. "Đạo Tổ ở trên, Hồng Hoang lúc nào lại xuất hiện một Vô Thiên như vậy, Địa Tiên Giới giờ đây đại loạn, nên thu xếp như thế nào!" Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng nóng như lửa đốt, hỏi về phía Hồng Quân.

Hồng Quân khẽ gật đầu, nói: "Đạo tiêu ma trưởng, đây là lẽ thường của Thiên Địa, tu vi pháp lực của hai người đều không thấp, hẳn không thể không hiểu huyền cơ trong đó chứ!" Sau khi Hồng Quân nói xong, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đều lộ vẻ mặt đau khổ. "Đạo tiêu ma trưởng, là lẽ thường của Thiên Địa, nhưng Phật pháp Đông truyền còn chưa hoàn thành, giờ đây Tôn Ngộ Không vẫn lạc, Như binh giải, phải làm sao bây giờ!" Nghe Tiếp Dẫn đạo nhân hỏi vậy.

Hồng Quân cũng chìm vào suy tư sâu xa.

Quả thật, sự việc biến hóa có chút vượt ra ngoài kế hoạch của Hồng Quân.

Tôn Ngộ Không là then chốt trong một lần đại kiếp của Ma tộc, nhưng giờ đây Tôn Ngộ Không lại bị Thí Thần Thương chém giết. "Phong vân Thiên Địa lại nổi lên, lần này Vô Thiên xuất thế, là do có cường giả đứng sau khuấy động phong vân, các Thánh nhân Thiên Đạo và Ma Đa, tất nhiên đều sẽ bị cuốn vào trong đó." "Đã không thể tránh né, chúng ta nên suy nghĩ về phương pháp biến động, cho dù ra tay cũng không sao." Hồng Quân đạm nhiên nói.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đạo nhân sắc mặt biến đổi.

Không ngờ, Ma tộc xuất thế, lại là khởi đầu của một trận kiếp nạn.

Phía sau Vô Thiên, có người thúc đẩy.

Rốt cuộc là thần thánh phương nào, lại có sức mạnh lớn đến vậy. "Chẳng lẽ là Thông Thiên?" Chuẩn Đề đạo nhân có chút tò mò hỏi.

Hồng Quân gật đầu, nói: "Thông Thiên cũng chỉ là một trong số những kẻ đứng sau thúc đẩy, chỉ cần sự phát triển của Hồng Hoang phù hợp với lợi ích của Thông Thiên, Thông Thiên tự nhiên sẽ không ra tay." "Vậy rốt cuộc là ai, lại có năng lượng lớn đến vậy!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều ngây người, không ngờ lại có tình huống như vậy xảy ra. "Hãy đi chuẩn bị đi, Thiên Địa đến lúc nên thanh tẩy một lần rồi, Cửu U Minh Giới, Tiệt Giáo Pháp Mạch, cũng nên triệt để dọn dẹp, để Thiên Đạo thống nhất!" Quanh thân Hồng Quân triển hiện khí thế chưa từng có.

Khí thế cổ lão này khiến Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cảm thấy kinh hãi từ tận đáy lòng.

Thanh tẩy lớn giữa Thiên Địa!

Nghe mấy chữ này, hai người như đã nhìn thấu mọi chuyện.

Sau đó hai người cung cung kính kính rời Tử Tiêu Cung.

Rời khỏi Tử Tiêu Cung, hai người trực tiếp độn về Vạn Phật Thiên, bàn bạc đối sách.

Thiên Địa kinh biến, ma triều càn quét chư thiên.

Vô Thiên dẫn dắt mười vạn ức sinh linh Ma tộc, trực tiếp giết lên Tây Thiên Linh Sơn.

Tây Thiên Linh Sơn giờ đây vô chủ, cho dù có Gia Diệp Bồ Đề giáng thế, nhưng cũng không phải đối thủ của Vô Thiên.

Cuối cùng, thậm chí cả Gia Diệp Tam Phật cũng bắt đầu ra tay.

Không ngờ sau khi Gia Diệp Tam Phật ra tay, lại có Đại năng cùng cấp bậc xuất thủ ngăn cản.

Cuối cùng Gia Diệp Tam Phật bị chặn trên Vạn Phật Thiên, không thể độn nhập Địa Tiên Giới một phân nào.

Phật môn trong một đêm, bị Ma giáo thống trị, toàn bộ Tây Phương Đại Địa, đều bị Ma giáo chiếm cứ.

Hồng Hoang kinh biến, vô tận khí tức lượng kiếp, càn quét Thiên Địa.

Cũng chính lúc này, Phật pháp Đông truyền còn chưa hoàn thành, trực tiếp bị Phổ Hiền và những người khác thi triển đại pháp lực, truyền tống về Tây Thiên, cưỡng ép hoàn thành nhân quả trong đó.

Những người thỉnh kinh cưỡng ép hoàn thành đại nghiệp thỉnh kinh, sau đó độn nhập Minh Ngoan, bảo toàn được một tia hương hỏa.

Vô Thiên sau khi làm chủ Tây Thiên Linh Sơn, trực tiếp tuyên chiến Thiên Đình, xé rách mặt với Thiên Đình.

Ngay cả chân thân Hạo Thiên đang bế quan cũng bị kinh động.

Một trận đại chiến vạn chúng chú mục, vào lúc này đã vén màn.

Trong Bồng Lai Tiên Đảo, Thông Thiên cũng tĩnh khai đôi mắt từ trong bế quan.

Dung hợp nội tình Gia Diệp, Thông Thiên chỉ còn thiếu một đạo huyền cơ cuối cùng, là có thể đạp vào cảnh giới Hỗn Nguyên Đại Đạo Chí Tôn.

Giờ đây Thông Thiên, có thể coi là tồn tại ở cảnh giới Đại Đạo. "Phía sau Vô Thiên, quả nhiên có Đại năng phù trì, không hề đơn giản như bề ngoài." Thông Thiên cảm giác, phía sau Vô Thiên ít nhất có

mấy vị Ma Thần giúp đỡ.

Trong đó, thậm chí còn có Đại Đạo Luân Hồi Ma Thần trong truyền thuyết.

Thông Thiên có khứu giác nhạy bén đến mức nào, e rằng Đại Đạo Luân Hồi Ma Thần, chỉ là một đạo ác thi mà Hậu Thổ phân ra mà thôi.

Giờ đây Hậu Thổ can thiệp trắng trợn vào biến hóa Thiên Địa, e rằng khí vận của tộc A Tu La bị chiếm cũng là một trong những nguyên nhân khiến nàng trỗi dậy.

Vô Thiên cũng nhân thế mà thừa cơ, mới có cục diện ngày hôm nay.

Lục Hợp Thiên Đình, đại biểu cho Chí Cao Thiên Địa.

Vô Thiên xuất thế, dưới sự gia trì của khí vận, tự có nội tình kháng hành Thiên Địa.

Đặc biệt sau khi chiếm cứ Linh Sơn, khí vận của Vô Thiên đại trướng, chứng đạo Hỗn Nguyên, đạp vào Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Ngoại trừ Đại Đạo Luân Hồi Ma Thần ra, e rằng còn có không ít cường giả ẩn giấu trong đó.

Thông Thiên cũng không quá để ý, Tiệt Giáo thân trong đại kiếp, chỉ là giờ đây không phải lúc Thông Thiên ra tay.

Trước đó, mục tiêu lớn nhất của Thông Thiên là đột phá cảnh giới hiện tại, chứng đạo Hỗn Nguyên Đại Đạo.

Chương 204

Thông Thiên trực tiếp độn nhập vào Hỗn Độn, trong Hỗn Độn, bắt đầu tham ngộ cảnh giới Hỗn Nguyên Đại Đạo.

Thông Thiên đã dung hợp lĩnh ngộ của Bàn Cổ Đại Thần và Gia Diệp, cộng thêm lĩnh ngộ Hồng Mông Đại Đạo, giờ đây đạp vào cảnh giới Hỗn Nguyên Đại Đạo cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Vô cùng vô tận Hỗn Độn chi khí hội tụ, tạo thành một khí toàn khổng lồ quanh thân Thông Thiên.

Dưới sự gia tốc thời gian, đã trải qua ba trăm sáu mươi nghìn nguyên hội, một đạo lăng lệ lôi đình giáng xuống, rơi vào giữa trán Thông Thiên.

Trong khoảnh khắc, Hỗn Độn tràn ngập vô cùng vô tận dị tượng, chư thiên Hỗn Nguyên, vạn vật quy nhất.

Trong Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, cơ sở Tam Thiên Đại Đạo tiêu tan, diễn hóa thành Quy Khư Nhất Khí.

Khí tượng tự thân và vô hạn Đại Đạo trùng hợp, Thiên Nguyên quy nhất.

Thông Thiên cảm giác, thần thức tự thân như một cây đại thụ vô hình, trải rộng từ Thiên Địa.

Dường như cả thế giới Hỗn Nguyên đều sinh ra trong một niệm. "Đại Đạo quy nhất, Hỗn Nguyên Chí Tôn, thì ra là thế." Thông Thiên mở đôi mắt, đại vận Tiệt Giáo cuồn cuộn, ngưng tụ khí vận liên đài.

Tứ Thập Bát Phẩm Thái Hư Thần Liên tỏa ra vô lượng linh quang.

Thông Thiên chứng đắc Đại Đạo, Hồng Mông Đại Đạo triệt để quy nhất, Hồng Mông sơ thủy, Vạn Đạo Chí Tôn.

Chư thiên Hỗn Độn đều bái phục dưới chân Thông Thiên.

Loại ngạo nghễ lăng giá chư thiên này, chính là đặc tính trời sinh của Hồng Mông Đại Đạo.

Tứ Thập Bát Phẩm Thái Hư Thần Liên cũng trong khoảnh khắc này triệt để dung hợp với Hồng Mông Đại Đạo, hóa thành cơ sở Đại Đạo diễn hóa Hồng Mông.

Bản thân Thông Thiên, đã từ bỏ sự tồn tại của nhục thân.

Bản thân hắn là một vũ trụ vô hạn, pháp lực vô hạn, pháp Đạo vô hạn, lời nói tức là trật tự.

Tùy tiện một động, vô hạn thời không sinh diệt, ý niệm khẽ động, ức vạn thời không đẳng na.

Thế nào là Đại Đạo, trên vạn vật, sánh ngang Thiên Đạo Hồng Hoang, chân chính Hằng Cổ duy nhất.

Sau khi Thông Thiên tấn thăng cảnh giới Đại Đạo, thế giới Hỗn Độn cũng không còn thần bí như vậy nữa.

Một số khí tức cường đại, cũng dần dần nổi lên mặt nước.

Trong Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, những kẻ còn sót lại năm xưa, thậm chí đều cảm ứng lẫn nhau.

Thông Thiên đoan tọa trên Tứ Thập Bát Phẩm Thái Hư Thần Liên, bắt đầu tham ngộ huyền cơ chân chính của cảnh giới Đại Đạo.

Sơ lược thần thông của cảnh giới Đại Đạo.

Đến cảnh giới này, bất kỳ động tác nào cũng phù hợp với lẽ thường của Thiên Địa.

Mỗi cử chỉ đều là Chí Cao Thần Thông.

Nhưng trong các trận đấu cùng cấp, vẫn cần một số sát thủ giản.

Những thần thông đã tham ngộ trước đây, chỉ là thần thông dưới Hỗn Nguyên Đại Đạo.

Giờ đây cần chân chính dung hội sở trường vạn giới, dung luyện ra năng lực Chí Cao của cảnh giới Đại Đạo.

Một lần tham ngộ, tốn mất mấy vạn năm.

Nhưng ở ngoại giới, cũng chỉ trôi qua một khoảnh khắc.

Thông Thiên tham ngộ cảnh giới Đại Đạo, dung hợp cảnh giới Đại Đạo thành một.

Lạc ấn Thượng Thanh Đại Đạo trong nguyên thần của Bàn Cổ Đại Thần năm xưa, cũng triệt để luyện hóa.

Thậm chí Bàn Cổ Đại Đạo, Khai Thiên Đại Đạo, những Đại Đạo này, đều bị Thông Thiên luyện hóa thành ấn ký.

Chỉ có Đại Đạo của bản thân, mới là Đại Đạo duy nhất chân chính. [Đinh!

Chúc mừng ký chủ chứng đạo Đại Đạo, kích hoạt nhiệm vụ lựa chọn cấp thần tối thượng.

Lựa chọn 1: Rút lui khỏi Hồng Hoang tranh bá, tiêu dao vạn vật bên ngoài, thưởng: Thái Vũ Chi Kiếm!

Lựa chọn 2: Trục lộc chư thiên, tranh đạo với chư thiên, thưởng: Hỗn Nguyên Vạn Vật Chung!

Lựa chọn 3: Tranh bá Hồng Hoang, dung hợp Hỗn Độn, hóa thân Hồng Hoang Đại Đạo, phục sinh Bàn Cổ, thưởng: Cửu Kiếp Thần Ấn!

Thái Vũ Chi Kiếm, đỉnh phong Đại Đạo chí bảo, ẩn chứa Thái Thượng vũ trụ chi lực, một khi tế xuất, có thể chém đứt bản nguyên thế giới, cũng có thể tạo dựng bản nguyên thế giới.

Ẩn chứa cực đạo sát phạt và Đại Đạo thánh uy.

Hỗn Nguyên Vạn Vật Chung, ẩn chứa cơ sở vạn vật khai tịch thời không của chư thiên vũ trụ, trong Hỗn Nguyên Vạn Vật Chung, ẩn chứa Hỗn Nguyên Vạn Vật Đại Đạo, có thể gõ vang tiếng chuông vạn vật.

Vạn vật sinh linh, ức vạn thời không, đều bị Vạn Vật Chung nhiếp phục, đây là cực đạo Đại Đạo chí bảo.

Cửu Kiếp Thần Ấn, cực đạo Đại Đạo kiếp nạn chí bảo.

Ẩn chứa lực lượng Đại Đạo Cửu Kiếp, mỗi một kiếp đều cực kỳ đáng sợ, có thể mạt sát Hỗn Nguyên Đại Đạo Chí Tôn.

Cửu Kiếp hợp nhất, cho dù Hỗn Nguyên Bất Hủ Đại Đạo, cũng có thể trấn sát.

Cửu Kiếp Thần Ấn, là cực đạo Đại Đạo sát phạt chí bảo.] Thông Thiên nhìn những lựa chọn này, có chút kinh ngạc.

Không ngờ sau cảnh giới Đại Đạo, các pháp bảo mà Hệ thống Lựa Chọn Đại Đạo tặng cũng càng ngày càng cường đại.

Thậm chí đã vượt qua toàn bộ tầng thứ của Hồng Hoang.

Thái Vũ Chi Kiếm công thủ nhất thể, sát lục vô song, là pháp bảo thuận tay.

Nhưng trong ba món pháp bảo, Thái Vũ Chi Kiếm hiển nhiên là kém nhất.

Muốn Thông Thiên từ bỏ tất cả, tiêu dao ngoài Đại Đạo, thì gần như là không thể.

Thông Thiên không chút do dự từ bỏ lựa chọn thứ nhất.

Nếu Thông Thiên thực sự có bản tâm, thì tranh đạo với Hồng Quân, trong Tử Tiêu Cung kia, luận đạo với Hồng Quân.

Tiệt Giáo lập Pháp Mạch Thiên Địa thành công, bao trùm chư thiên thế giới, vô lượng thời không.

Sớm đã có vốn liếng tranh phong với Huyền Môn. "Bàn Cổ Điện ở trong tay bần đạo, Bàn Cổ Đại Thần lý nên từ trong cõi hỗn cổ xa xưa kia phục sinh, hãy để ta xem, Thương Thiên bao nhiêu, Hỗn Độn bao nhiêu, đến lúc Thiên Địa vạn vật Hồng Hoang Hỗn Độn dung hợp, vạn vật quy nhất, Bàn Cổ trở về, sẽ là cảnh tượng thịnh thế đến nhường nào!" Thông Thiên gần như không chút do dự, trực tiếp lựa chọn cái thứ ba.

Nếu có thể có được Cửu Kiếp Thần Ấn, thì có thể trấn sát Bất Hủ Chí Bảo. "Phục sinh Bàn Cổ, hóa thân Hồng Hoang Đại Đạo, giờ đây Đạo Ma chi kiếp e rằng sẽ tái diễn, bần đạo hôm nay vì Ma Đạo đó, cùng Tiên Đạo Huyền Môn đấu một trận!" Trong càn khôn rộng lớn này, tiên và ma chỉ là định nghĩa của các thần linh Chí Cao, không hề có giới hạn thực sự nào trong đó.

Chương 205

Suốt cả trường hà thời gian, chỉ có thành vương bại khấu, đâu có phân biệt thị phi.

Nếu năm xưa La Hầu không vẫn lạc, sát phạt chứng đạo, giờ đây e rằng cũng như Hồng Quân vậy, đoan tọa trên miếu đường.

Chỉ là chủ tể giữa Thiên Địa, rốt cuộc là nhân vật nào, quyết định vận mệnh Thiên Địa.

Hồng Quân tu vận mệnh, vọng đồ lật đổ đạo thống Bàn Cổ, mạt sát lạc ấn cũ, muốn loại bỏ Thông Thiên.

Thông Thiên cũng hiểu, đây là lúc Đạo Ma đại kiếp, là lúc triệt để xé rách mặt với Hồng Quân.

Thông Thiên chứng đạo Đại Đạo, cực kỳ khiêm tốn, chỉ gây ra một số dị tượng trong Hỗn Độn mà thôi.

Giờ đây cục diện trong Hồng Hoang không hề rõ ràng.

Hậu Thổ chứng đạo Đại Đạo, Luân Hồi Đại Đạo cũng viên mãn, dưới trướng nhân tài tề tựu.

Hồng Quân trong Thiên Đạo tìm kiếm chân ngã, cảm ngộ Vận Mệnh Đại Đạo.

Giờ đây vận mệnh chư thiên quy nhất, tu vi đại tiến.

Cho dù ở trong cảnh giới Đại Đạo, cũng là tồn tại cực kỳ cường hãn.

Quan trọng nhất, nội tình của Hồng Quân là sâu sắc nhất, trong Hỗn Độn cũng có căn cơ cực lớn.

Giờ đây Địa Tiên Giới đã hoàn toàn lật đổ.

Vô Thiên hùng hồn đánh vào Tây Thiên.

Chư Thiên Bồ Đề, Thiên Đình tiên thần thậm chí đều xuất chiến.

Khí vận của Thiên Đình và Tây Phương có mối liên hệ mật thiết, giữa hai bên có quan hệ không thể tách rời.

Giờ đây Tây Phương đại loạn, Hạo Thiên tự nhiên cũng không thể ngồi yên không quản.

Lúc này trên Linh Sơn, Vô Thiên đã đánh vào Tu Di Sơn.

Nhân mã Ma giáo hung ác vô cùng, không sợ chết.

Bồ Đề trong Tây Thiên Linh Sơn, sức chiến đấu hiển nhiên có phần không đủ.

Binh bại như núi đổ, cho dù có Thiên Đình tương trợ, cũng khó mà chế ngự.

Cuối cùng các Đế Vương Trung Ương Ngũ Đế Thiên Đình, các lộ thần linh đều giáng lâm, trong Vạn Phật Thiên, Gia Diệp Phật Thánh cũng đều xuất trận.

Nhưng về phía Ma giáo, lại có Hỗn Độn Ma Thần tương trợ, những Hỗn Độn Ma Thần này, lịch sử cực kỳ quỷ bí, ngay cả Chuẩn Đề Tiếp Dẫn cũng không nói rõ được lai lịch.

Không bao lâu, Thiên Đình binh mã bị đánh lui, toàn bộ Tây Thiên Linh Sơn đều rơi vào sự khống chế của Vô Thiên.

Vô Thiên trên Tây Thiên Linh Sơn, tự lập Ma giáo, được vô lượng khí vận, chứng đạo Hỗn Nguyên.

Vô Thiên lại tuyên chiến Thiên Đình, vọng đồ nhập chủ Tam Thập Tam Thiên.

Hạo Thiên tự nhiên giận dữ vô cùng, bắt đầu lấy danh nghĩa Thiên Đạo Thánh Nhân, triệu hoán Gia Diệp Thiên Đạo Thánh Nhân, bàn

bạc đối sách.

Giờ đây Thánh Nhân không thể dễ dàng can thiệp vào biến hóa Hồng Hoang, nhưng trong Hồng Hoang đã xảy ra chuyện lớn như vậy, các Thánh nhân này cũng không thể ngồi yên.

Lão Tử và Nguyên Thủy chịu tổn thất ít nhất, tổn thất lớn nhất là Tây Phương nhị Thánh, còn Nữ Oa thì vẻ mặt không quan tâm, dù sao cũng không liên quan đến mình.

Hạo Thiên sắc mặt âm trầm, nói: "Hôm nay triệu tập các Thánh nhân đến đây, là vì trong Hồng Hoang Ma Đạo lại quật khởi, chúng ta thân là Thiên Đạo Thánh Nhân, lý nên trừ ma vệ Đạo." "Này, này, giờ đây Ma Đạo hoành hành, Vô Thiên lại ngang ngược vô nhân, thấy người là giết, tuyệt nhiên không thể dung thứ cho sự xương quyết như vậy." Chuẩn Đề đạo nhân châm thêm một dao.

Nguyên Thủy lại nhíu mày, nói: "Ma Đạo giờ đây cũng không làm phiền Huyền Môn, chỉ nhằm vào Phật môn, Xiển Giáo của chúng ta lại ít khi bị liên lụy." Nghe Nguyên Thủy nói vậy, Lão Tử cũng gật đầu, "Vô Thiên chỉ là một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhỏ bé mà thôi." "Nguyên Thủy đạo hữu nói không hay rồi, chúng ta đều là Thiên Đạo Thánh Nhân, đạo thống Huyền Môn, Phật môn chúng ta bị liên lụy, e rằng kế tiếp Xiển Giáo, Nguyên Thủy đạo hữu cũng tuyệt đối không thể đứng ngoài cuộc." Chuẩn Đề đạo nhân có chút phẫn hận nói.

Nguyên Thủy đạm nhiên cười, nói: "Hai vị đạo hữu tự lập Phật môn, dường như đã phản bội Huyền Môn, đã không liên quan đến khí vận Huyền Môn, sao có thể để chúng ta ra tay." Nghe lời này, Hạo Thiên thở dài, sáu vị Thiên Đạo Thánh Nhân không đồng lòng, Nguyên Thủy tự nhiên sẽ không chịu ra mặt.

Lúc Phật pháp Đông truyền, Nguyên Thủy và Lão Tử đã nhượng

bộ rất nhiều, giờ đây đến lúc này, e rằng không dễ dàng thỏa hiệp.

Chuẩn Đề cũng vẻ mặt á khẩu, không biết trả lời thế nào.

Tiếp Dẫn lại niệm một tiếng Phật hiệu, nói: "Chư vị đạo hữu, tất cũng đã nhìn ra, thế lực phía sau Vô Thiên lần này không hề đơn giản như vậy, Luân Hồi Lục Đạo e rằng can thiệp vào đó, nếu Phật môn chúng ta bị lật đổ, e rằng đạo thống của hai người cũng sẽ bị liên lụy." Đôi mắt Nữ Oa khẽ động, lạnh lùng nhìn chư Thánh nhân tranh luận, tựa hồ không muốn can thiệp vào đó.

Đạo hạnh hiện tại của Nữ Oa, đã trên mấy vị Thánh nhân còn lại, tâm cảnh cũng trên mấy vị Thánh nhân.

Huống hồ Nữ Oa là Thiên Địa lưỡng Đạo cùng Thánh, có thể nhìn thấu toàn cục hơn.

Trong lúc mấy vị Đại Thánh nhân tranh luận, trong hư không một đạo Phạm âm ùn ùn giáng xuống.

Đạo âm hùng tráng, truyền vào tâm thần mấy vị Đại Thánh nhân.

Chư Thánh ngẩng đầu nhìn lên, không ngờ là một hóa thân của Hồng Quân hiển hóa ra. "Bái kiến Đạo Tổ." Chư Thánh nhân cung thân một bái.

Hồng Quân khẽ gật đầu, nói: "Ma lâm Thiên Địa, Thiên Đạo bị lật đổ, Thiên Đạo Thánh Nhân, nên trừ ma vệ Đạo." "Lượng kiếp lần này, các ngươi tuyệt đối không thể đứng ngoài cuộc, đây là Lục Đạo Mệnh Hồn Thiên Đạo, sau khi các ngươi luyện hóa, Thánh uy Thiên Đạo sẽ đại trướng!" Hồng Quân cũng không nói nhiều, trực tiếp giáng xuống sáu đạo huyền quang.

Chư Thánh nhân nhìn nhau, kinh hãi vô cùng.

Không ngờ, lượng kiếp tiếp theo trong Hồng Hoang sắp đến rồi.

Sáu đạo huyền quang, đại biểu cho Thiên Đạo truyền thừa hiện tại, tinh thuần vô cùng.

Ngay cả đối với Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, cũng có lợi ích cực lớn. "Đa tạ Đạo Tổ ban bảo!" Sau khi chư Thánh nhân nhận lấy sáu đạo huyền quang, lại phát hiện Hồng Quân đã biến mất.

Chư Thánh nhân đều biến sắc.

Giờ đây Hồng Quân đã hạ pháp chỉ, sự việc này tất nhiên liên quan trọng đại, chư Thánh cũng không thể đứng ngoài cuộc, chỉ có sớm ra tay, mới có thể chiếm được tiên cơ.

Trong Hồng Hoang, phong vân nổi lên.

Giờ đây quân đội Vô Thiên muốn khai chiến với Thiên Đình.

Những Đại năng cực đạo đó cuối cùng cũng vào lúc này xé rách lớp vỏ bọc.

Như Ma Thần kiểu Luân Hồi Đại Đạo Thiên Ma đứng sau Vô Thiên.

Chư thần đều biết, Hậu Thổ chiếu rọi trong Hỗn Độn, đánh thức ấn ký Luân Hồi Ma Thần từ lâu.

Giờ đây Cửu U, chỉ còn thiếu việc trắng trợn đánh lên Thiên Đình.

Cửu U muốn thoát khỏi sự khống chế của Thiên Đạo, muốn giành lấy tín ngưỡng ở Địa Tiên Giới.

Đây không phải là một canh bạc, mà là đã mưu tính từ lâu.

Giờ đây Tiệt Giáo, cũng không thể đứng ngoài cuộc.

Thông Thiên thậm chí có một cảm giác, lửa sớm muộn gì cũng sẽ cháy đến mình.

Ma giáo cố nhiên cường đại, nhưng cũng không phải chỉ là khí

vận mà Vô Thiên ứng kiếp sinh ra, những điều này có lẽ đều nằm trong sự khống chế của Hồng Quân.

Chương 206

Giờ đây chư Thánh Thiên Đạo đều có động thái, phía Luân Hồi cũng không hề yên tĩnh.

Thông Thiên trực tiếp truyền âm cho Đa Bảo đạo nhân, dặn dò bắt đầu cảnh giới những động tác nhỏ của chư Thánh Thiên Đạo.

Thiên Đình và Ma Giáo xé rách mặt, cuối cùng trên Tam Thập Tam Thiên bắt đầu đại quyết chiến.

Như chuyển thế, do nhân tộc thác sinh, ngưng tụ toàn bộ đại khí vận Phật môn, niết bàn hóa.

Khí vận Phật môn nghịch thiên, Như lại đạp vào cảnh giới đỉnh phong Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, một lần chứng đạo.

Sau khi chứng đạo, Như dẫn dắt Phật môn quật khởi, thậm chí Tôn Ngộ Không bị Thí Thần Thương mạt sát, cũng được ngưng tụ nguyên thần, hóa thành Đấu Chiến Thắng Phật của Phật môn.

Thủ đoạn của chư Thánh nhân từng cái một hiển hóa, sinh sinh áp chế toàn bộ chiến trường.

Sau một trận đại chiến kinh thiên động địa, Ma Giáo Vô Thiên bại vong, sinh linh Ma giáo ở Tây Phương gần như bị nhổ cỏ tận gốc.

Đại Đạo Luân Hồi Ma Thần cũng có một tia mặc khế với chư Thánh Thiên Đạo.

Đại Đạo Luân Hồi Ma Thần và các Ma Thần sau khi từ bỏ tôn vị Lục Đạo Thiên Địa, được Thiên Đạo Thánh Nhân thừa nhận, sau đó rút khỏi Đạo Ma chi kiếp.

Vô Thiên tự biết bản thân đã trúng nhiều kế, e rằng chỉ là một quân cờ của Cửu U can thiệp vào tạo hóa Thiên Địa.

Vô Thiên trong bất đắc dĩ, độn về Thiên Ngoại Thiên.

Vô Thiên vốn có tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên bị Như đoạt đi, bổ sung vào các pháp tắc tàn khuyết trong Cửu Phẩm Kim Liên.

Giờ đây Vô Thiên không có pháp bảo hộ thân, dưới sự áp chế cố ý của Như, hắn bị ép về phía Thúy Vân Sơn.

Lúc này, Vân Tiêu và những người khác mới phản ứng lại.

Cửu U và Thiên Đình đã diễn một vở kịch lớn như vậy, thậm chí không tiếc khuấy động tranh chấp Đạo Ma, để họa thủy Đông dẫn, lôi Tiệt Giáo vào trận lượng kiếp.

Thiên Địa lưỡng Đạo đứng đối lập, tuy nhiên Thiên Địa chia ba, Tiệt Giáo chiếm một phần ba khí vận Thiên Địa.

Chung quy là không dung hợp được với Thiên Địa lưỡng Đạo, Thánh nhân Thiên Địa lưỡng Đạo, cuối cùng cũng phải ra tay với Tiệt Giáo.

Ngoài Thúy Vân Sơn, Gia Diệp Tam Phật, Như, và các Tôn Thánh khác từng người một hiển hóa.

Thậm chí có Trường Sinh Đại Đế, Vô Cực Đại Đế và các Đại Thánh Thiên Đình.

Đại Đạo Luân Hồi Ma Thần, Cửu U Ma Thần, những sức mạnh trong Cửu U này, cũng đều can thiệp vào đó.

Thúy Vân Sơn, là điểm Thiên Địa lưỡng Đạo công phạt Tiệt Giáo. "Bò Ma Vương, Thúy Vân Sơn của ngươi chứa chấp kẻ gian, ngươi tuy là đệ tử Tiệt Giáo, nhưng lại không tư tạo hóa, Thiên Địa không dung!" Đạo âm của Như vang vọng chư thiên, một chưởng đánh về phía Thúy Vân Sơn.

Thúy Vân Sơn trong khoảnh khắc sụp đổ, ngay cả Bò Ma Vương cũng suýt bị Như diệt.

Vào lúc này, một người khổng lồ hoành quán Thiên Địa lao ra.

Một mũi tên chấn kinh thiên vũ, bắn giết vô số Bồ Đề, Thiên Đình binh tướng.

Người khổng lồ đó, chính là Hậu Nghệ hiển hóa chân thân Đại Vu.

Hậu Nghệ trấn giữ Thúy Vân Sơn, tu hành đến đỉnh phong bằng lực chứng đạo.

Chỉ còn thiếu một bước, là có thể đạp vào Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Hậu Nghệ chấp chưởng Hậu Nhật Cung, đại chiến với Như trên Thúy Vân Sơn.

Hai cường giả đại chiến mấy triệu hiệp, vô tận thời không bị đánh nát, vô số Bồ Đề vẫn lạc.

Cuối cùng Gia Diệp Tam Phật không chút do dự ra tay, cùng với các Ma Thần vây công Hậu Nghệ.

Cũng chính lúc này, Tam Tiêu hiển hóa ra, trực tiếp bày xuống Cửu Khúc Hoàng Hà Trận.

Cửu Khúc Hoàng Hà Trận giáng xuống, trực tiếp diệt nguyên thần của Gia Diệp Tam Phật, đánh rơi cảnh giới của họ, triệt để đánh tan nguyên thần.

Trong Tam Tiêu, Vân Tiêu và Bích Tiêu đều chịu không ít thương tổn.

Như và Hậu Nghệ hai người cũng khó phân thắng bại, cuối cùng đại quân rút lui.

Sau trận chiến này, Trung Châu Đại Địa chìm vào vô cùng kiếp

hỏa.

Trong Bồng Lai Tiên Đảo.

Vô Thiên run rẩy bước vào Bích Du Cung.

Thấy Thông Thiên đang nhắm mắt dưỡng thần, Vô Thiên vội vàng cung thân một bái. "Vô Thiên bái kiến Thông Thiên Giáo Chủ." Đôi mắt Vô Thiên đỏ ngầu, toàn thân dính máu, hiển nhiên đã chịu thương tổn cực lớn.

Thông Thiên gật đầu, nói: "Kế của chư Thánh, Ma giáo tuy công bại thùy thành, nhưng cũng đã gây ra không ít phong ba trong Thiên Địa." Vô Thiên thở dài, "Chung quy sức mạnh quá chênh lệch, đến mức công bại thùy thành, ta tuy đã mưu tính vô tận tuế nguyệt, nhưng lại trở thành quân cờ của người khác, quả thật đáng cười." Tâm thần Vô Thiên suy kiệt, có cảm giác anh hùng đã hết thời. "Chỉ là giờ đây Thiên Địa lưỡng Đạo liên hợp, lấy ta làm cớ, vọng đồ chinh phạt Bồng Lai, lại khiến ta hổ thẹn không thôi." Nghe Vô Thiên nói vậy, Thông Thiên lắc đầu, nói: "Thiên Địa lưỡng Đạo là chính thống Hồng Hoang, trong mắt bần đạo chung quy cũng chỉ là kẻ ngoài cuộc, cho dù không có ta thúc đẩy, họ cũng sẽ tìm mọi cách để loại bỏ bần đạo khỏi Hồng Hoang." "Vô Thiên, ngươi có dám cùng Thiên Đạo, Địa Đạo làm địch, ngạo nghễ nhìn bốn phương, cùng bần đạo trong Càn Khôn rộng lớn này giết ra một vùng Thiên Địa hay không!" Thông Thiên đứng dậy, trong đôi mắt ẩn chứa vô tận hư vọng.

Vô Thiên cúi mình trước Thông Thiên, "Ta tuy là La Hầu chuyển thế, nhưng đã như mây khói, giờ đây Hồng Quân là khôi thủ Tiên Đạo, Chí Tôn Huyền Môn, Thiên Đạo Hồng Hoang, ta ở trong Hồng Hoang tuyệt nhiên không còn nơi dung thân nữa." "Giáo Chủ đã cắt đứt một đường sinh cơ giữa Thiên Địa, Vô Thiên nguyện theo Giáo Chủ nghịch chỉ Thương Thiên, nghịch diệt Thiên Địa!" Nghe Vô

Thiên nói vậy, Thông Thiên gật đầu.

Tư chất Vô Thiên phi phàm, thậm chí vượt qua nhiều đệ tử môn hạ, đáng để bồi dưỡng một phen.

Đặc biệt Đạo của Vô Thiên, là Ma Đạo, có thể sánh vai với Tiên Đạo là một trong các Đại Đạo.

Hồng Mông Đại Đạo ngự trị vạn Đạo, Ma Đạo cũng nằm trong đó.

Ngày sau Vô Thiên sẽ trở thành một quân cờ quan trọng để Thông Thiên thúc đẩy biến hóa Hồng Hoang. "Thiện!" Thông Thiên gật đầu, "Bần đạo tuy chưa từng giao thủ với La Hầu, nhưng cũng biết ngươi tu hành là Sát Lục Đại Đạo, tuy nhiên Sát Lục Đại Đạo quá bá đạo, sẽ làm bại hoại khí vận tự thân, giờ đây đã chuyển thế, tu hành Ma Đạo, nên nắm giữ tinh túy của nó." "Bần đạo đã dùng Hồng Mông Đại Đạo thôi diễn Thiên Ma Đại Đạo, sẽ truyền thụ cho ngươi, có thể giúp tu vi đại tiến!" Thông Thiên tùy tay giáng xuống một đạo lạc ấn.

Vô Thiên cũng không từ chối, sau khi hấp thu lạc ấn, bắt đầu gia công luyện hóa.

Thông Thiên đích thân khai tịch thời không cho Vô Thiên, gia tốc thời gian vô số lần, thậm chí dùng đại pháp lực, ngưng tụ chu thiên ma khí.

Trong một vùng thời không, đã trải qua mấy trăm nguyên hội.

Vô Thiên cuối cùng cũng công đức viên mãn, đạp vào cảnh giới đỉnh phong Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên. "Trên Đại Đạo, ta là Ma Tổ Vô Thiên, cảm niệm Hồng Hoang ma khí không người trấn áp, Ma Đạo khí vận không người sơ lý, nguyện xá lập Ma Đạo, độc cư ngoài Lục Giới Lục Đạo, làm chính thống Hồng Hoang!" Vô Thiên trên Bồng Lai Tiên Đảo, truyền âm chư thiên, xá lập Ma Đạo.

Ngay khoảnh khắc Ma Đạo được lập, quả nhiên được Đại Đạo thừa nhận, trời giáng chín ức nghịch ma chi khí, hội tụ chu thiên vô cực nghịch ma Đại Đạo.

Pháp Đạo Vô Thiên quy nhất, đạp vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, giờ đây tu vi, đủ để sánh ngang với Như.

Tuy tạm thời không thể tranh phong với Thánh nhân, nhưng lại có Thánh vị tại thân.

Ma Đạo vốn là một trong các Đại Đạo Hồng Hoang, Hồng Hoang nếu muốn hoàn chỉnh, Ma Đạo cũng không thể thiếu.

Lẽ thường Đại Đạo trong cõi vô hình, mới có thể được Đại Đạo thừa nhận.

Ma Đạo được lập, phong vân giữa Thiên Địa nổi lên, vô tận quang vụ ngưng tụ.

Chương 207

Chư thần Hồng Hoang đều biết, e rằng sẽ có đại sự sắp xảy ra.

Hồng Hoang sắp tới, e rằng sẽ không thực sự thái bình. "Ma Đạo đã lập, Bồng Lai ý đồ nghịch thiên, chúng ta cũng không cần che giấu nữa!" Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Hạo Thiên chính nhiên nói.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thì gật đầu, "Lần này Cửu U đã chủ động ra tay, can thiệp vào đó, giờ đây Ma Đạo được lập, đại nghiệp phạt ma tự nhiên phải do người trong Cửu U ra tay." "Thiện!" Tiếp Dẫn đạo nhân gật đầu, nói: "Ta nên đi vào Cửu U, liên hợp Thánh nhân Cửu U, khí vận Thiên Địa hợp nhất, trấn áp Ma Đạo!" Sau khi Tiếp Dẫn đạo nhân nói xong, chư Thánh nhân đều gật đầu tán thành.

Sáu vị Thiên Đạo Thánh, trực tiếp đi vào Địa Phủ.

Ngoài Bình Tâm Điện, Thánh nhân Lục Đạo Luân Hồi nghiêm chỉnh chờ đợi.

Minh binh Địa Phủ có đến ức vạn vạn, tập kết trong Địa Phủ.

Dưới Lục Đạo Luân Hồi, có vô số cường giả Âm Phủ Địa Phủ.

Đại La Kim Tiên có như kiến hôi, cảnh giới Chuẩn Thánh, mới có thể tạo ra sóng gió lớn hơn một chút.

Trong sáu vị Thiên Đạo Thánh và sáu vị Luân Hồi Thánh, giờ đây Nữ Oa chiếm hai vị Thánh vị, tự nhiên lấy Nữ Oa làm thủ lĩnh.

Chí Tôn Hậu Thổ của Bình Tâm Điện đích thân ra tay khai tịch thông đạo thời không, liên thủ với Hồng Quân, cắt Bồng Lai Tiên Đảo ra khỏi Địa Tiên Giới.

Lục Đạo Luân Hồi Đạo Luân và Vận Mệnh Thần Kiếm từ hư không giáng xuống, đây là thủ đoạn của sinh linh cấp Đại Đạo.

Hai tồn tại cấp Chí Cao, muốn xóa sổ Bồng Lai khỏi Hồng Hoang.

Lục Đạo Luân Hồi Đạo Luân đại biểu cho Lục Đạo Luân Hồi, cũng là ý chí của Hậu Thổ.

Vận Mệnh Thần Kiếm thì là ý chí của Thiên Đạo.

Hai đại chí bảo giáng xuống, Thiên uy hoàng hoàng, trấn áp tất cả.

Mắt thấy Bồng Lai sắp bị hai đại chí bảo mai táng, cũng chính lúc này, Tứ Thập Bát Phẩm Thái Hư Thần Liên hiển hóa ra, ngăn cản hai đại chí bảo trong hư không.

Chu Thiên thời không, bị hai chí bảo này sinh sinh giữ lại.

Giao phong cấp Đại Đạo, cũng triệt để xé rách mặt.

Sau khi Hậu Thổ và Hồng Quân đồng thời ra tay, Nữ Oa dẫn theo các Thánh nhân khác, trực tiếp giết vào bên ngoài Bồng Lai Tiên Đảo.

Lúc này vô tận linh binh, thiên binh thiên tướng, phủ binh Lục Đạo hội tụ, giữa Thiên Địa dấy lên vô cùng vô tận quang vụ.

Sức mạnh Thiên Địa lưỡng Đạo, chí cao vô thượng.

Trong Hồng Hoang, chư thần đều biết, thực sự đã đổi trời rồi.

Lúc này tất cả huyền cơ đều bị bình tế, bất kể tu vi bao nhiêu, cũng không thể cảm giác được bất kỳ dấu vết nào.

Ba cự đầu trong Hồng Hoang, lần này e rằng phải thanh toán thực sự rồi!

Trên Bồng Lai Tiên Đảo, đệ tử Tiệt Giáo ùn ùn hội tụ.

Đệ tử Tiệt Giáo giờ đây có ức vạn tiên thần, Vô Cực Kim Tiên xuất hiện không ngừng.

Thất Tiên Tùy thị đều chứng đạo, Đa Bảo đạo nhân lại càng thâm bất khả trắc.

Lúc này Tru Tiên Tứ Kiếm tán lạc phía sau lưng, trấn áp vô lượng Thương Khung.

Tam Tiêu, Triệu Công Minh, và các Đại năng Tiệt Giáo khác, từng người một hiển hóa ra. "Nữ Oa, nay đã khác xưa, các ngươi cấu kết sinh linh Thiên Địa lưỡng Đạo, vây khốn Bồng Lai Tiên Đảo của ta, ý đồ gì!" Đa Bảo đạo nhân trượng kiếm đứng, thần sắc túc mục!

Nữ Oa lúc này cười lạnh một tiếng, nói: "Tiệt Giáo vô đạo, vọng đồ nghịch Thiên hành sự, lấy ma làm Đạo, làm hại Thương Thiên!

Hôm nay Thiên Địa lưỡng Đạo, chinh phạt Bồng Lai, là để trừ ma vệ Đạo!" Lời lẽ của Nữ Oa dứt khoát, lượng kiếp nhân quả lần này là do hai vị Đại Thần từ phía sau thúc đẩy.

Muốn thay đổi cục diện Hồng Hoang chia ba.

Xét trong đại thế, chỉ có Thông Thiên là mục tiêu dễ xơi.

Trước Đại Kiếp Phong Thần, Thiên Đạo chưa hoàn toàn viên mãn, Hồng Quân sẽ không triệt để xé rách mặt.

Địa Đạo cũng chưa hoàn chỉnh, Hậu Thổ lưu lại một tuyến đường sống, thậm chí giao hảo với Thông Thiên.

Sự việc đến nay, trong mắt hai vị Chí Tôn Thiên Địa lưỡng Đạo, Thông Thiên không còn là Thượng Thanh Thiên Tôn nữa.

Hắn đã chiếm đoạt tạo hóa giữa Thiên Địa, và làm càn không kiêng nể, vọng đồ độc lập bên ngoài Hồng Hoang.

Giờ đây đại thế Tiệt Giáo, ảnh hưởng đến sự phát triển của Thiên Địa lưỡng Đạo, thậm chí dẫn đến lợi ích của Hồng Quân và Hậu Thổ bị tổn hại.

Tự nhiên, lần này phải lấy Thông Thiên ra khai đao.

Dưới sự chủ đạo của Hồng Quân, một trận lượng kiếp lan tràn về

phía Tiệt Giáo, cũng nằm trong dự liệu của Thông Thiên.

Sau khi Nữ Oa nói xong, tùy tay khẽ động, trong hư không thần quang vạn trượng, uy áp đáng sợ tán ra bốn phía.

Có đến mười một tôn Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên xếp hàng trong hư không.

Sáu vị Thiên Đạo Thánh, sáu vị Địa Đạo Thánh, có chư thiên thần ma, thiên đình binh mã đều ở trong đó.

Hạo Thiên Thượng Đế, Lão Tử và các tồn tại khác, cũng đều bị buộc ứng kiếp.

Lúc này Bồng Lai, trong mắt chư thần, như rùa trong chum.

Nguyên Thủy trong lòng cảm khái không thôi, "Đến ngày hôm nay, Thông Thiên cũng là do tự mình chuốc lấy, nghịch Thiên hành sự, cuối cùng sẽ phải chịu báo ứng!" "Thiên Đạo Luân Hồi, nhân quả không dứt, vọng đồ siêu nhiên ngoài Thiên Địa lưỡng Đạo, bản thân đã là si tâm vọng tưởng!" Lục Dục Thiên Ma cũng cười lạnh một tiếng.

Nhưng sau khi Nữ Oa triển khai khí thế, trong Tiệt Giáo, các đệ tử Ma Đa lần lượt hiển hóa bên ngoài Bồng Lai Tiên Đảo.

Thiên Cương Địa Sát, Cửu Diệu Thiên Thần, đều xếp hàng trong đó.

Đệ tử Tiệt Giáo tuy chất lượng không đồng đều, nhưng sau Đại Kiếp Phong Thần, Thông Thiên đã có được một phần ba khí vận Thiên Địa, đệ tử Tiệt Giáo giờ đây ai nấy đều như rồng, chứng đắc Đại Đạo.

Đa Bảo đạo nhân, Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu bốn đại đệ tử thủ tịch trấn áp phía trước.

Đa Bảo đạo nhân tùy tay khẽ động, Tru Tiên Tứ Kiếm rơi vào tay

mấy người.

Ngoại trừ Đa Bảo đạo nhân, Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu ra, Hậu Nghệ, Khổng Tuyên, và các đệ tử Tiệt Giáo mà Thông Thiên thu phục cũng ở trong đó.

Vô Thiên là chủ của Ma giáo, triệu hoán vô tận sinh linh Ma giáo, lúc này cũng không kiêng nể gì mà bày trận trong hư không.

Thiên Địa mênh mông, càn khôn biến sắc, vạn Đạo nhân quả, đều kết thúc vào lúc này.

Lúc này, Như hiển hiện ức vạn Phật quang, tọa trấn trước trận.

Hiện tại không phải lúc Thánh nhân ra tay.

Tồn tại như Như, chính là tiên phong.

Dù sao lần này xuất chinh, lấy danh nghĩa trấn áp Ma Đạo là chính.

Chương 208

"Vô Thiên, hôm nay ngươi xá lập Ma Đạo, cấu kết với Tiệt Giáo, vọng đồ như La Hầu năm xưa, nghịch Thiên hành sự, nhưng có từng có được kết cục như hôm nay không!" Đạo âm của Như huy hoàng, sau khi chuyển thế, pháp lực của Như cường hãn cực hạn.

Mỗi chữ mỗi câu, tự có vạn trọng Phật quang.

Trong đôi mắt Vô Thiên ẩn chứa vô hạn lạnh quang, Thí Thần Thương trong tay ẩn chứa phong mang đáng sợ. "Như, chuyển thế trọng sinh, trùng tu nhân Đạo, được nhân quả chuyển thế, nhưng chung quy cũng không thoát khỏi Lục Đạo." "Nếu nói về nhân quả, ngươi chẳng phải là một quân cờ dưới Thiên Đạo sao." "Nếu bản tọa hôm nay nghịch Thiên thành công, sẽ thoát khỏi Lục Giới, không chịu sự trói buộc của Thiên Địa lưỡng Đạo, đó mới là chân chính siêu thoát!" Vô Thiên bất động thanh sắc nhìn Như. "A Di Đà Phật!" Đôi mắt Như mở ra, quang mang vạn trượng.

Kim quang trong hư không vô hạn lan tràn, áp về phía Vô Thiên.

Khi Vô Thiên định ra tay, lại thấy Khổng Tuyên từ trong trận bay ra. "Ma Tổ Vô Thiên, Thông Thiên Giáo Chủ từng nói, Như và bần đạo có vài phần nhân quả, hãy để bần đạo ra tay!" Khổng Tuyên toàn thân phát ra cửu thải linh quang, nhìn về phía Vô Thiên.

Vô Thiên khẽ gật đầu, nhường sang một bên.

Khổng Tuyên tu hành Thượng Thanh Đại Đạo, tự thân tham ngộ Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Đạo, có thể nói thiên phú cực kỳ đáng sợ.

Ban đầu dưới Thánh nhân, Khổng Tuyên là người đứng đầu ngoại trừ Đông Hoàng Thái Nhất và Minh Hà lão tổ.

Giờ đây Khổng Tuyên chứng đạo, được Thông Thiên tặng Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ, trong Tiệt Giáo, cũng có địa vị rất quan trọng.

Thần quang ngũ thải quanh thân Khổng Tuyên đại tác, nhìn về phía Như. "Như, có dám một trận chiến!" Đôi mắt Khổng Tuyên lạnh nhạt, nhìn về phía Như.

Như toàn thân kim quang đại tác, "Có gì mà không dám!" Nói xong, Như lật tay khẽ động, vạn vật Thiên Địa hóa thành kim quang, trấn áp về phía Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên cũng lật tay khẽ động, cửu thải thần quang quét khắp Thiên Địa, bất kể kim quang mạnh mẽ đến đâu, cũng không thể lay chuyển cửu thải thần quang một phân nào.

Chư thần phát hiện, Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Đạo của Khổng Tuyên, có thể khắc chế Tiên Thiên Phật quang của Như!

Trong đôi mắt Như không hề có bất kỳ biến hóa nào, chỉ là trên Kim Thân Pháp Tướng, hiển hóa ra dị tượng nghìn tay nghìn mắt.

Tay nắm Nhật Nguyệt Tinh Thần, lật tay khẽ động, Thiên Địa nghiêng đổ.

Kim Bát Vu niết bàn chuyển thế, có thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, vật này quang mang hùng vĩ, đánh về phía Khổng Tuyên.

Cửu thải linh quang quanh thân Khổng Tuyên tan nát, trong lúc không kịp phòng bị, lại bị Kim Bát Vu nhốt vào trong.

Thấy cảnh này, chư thần Tiệt Giáo sắc mặt khẽ biến, không ngờ Khổng Tuyên lại bị Như trấn áp.

Nhưng ngay khoảnh khắc tiếp theo, giữa Thiên Địa lại đột nhiên dấy lên vạn đạo hà quang.

Trong Kim Bát Vu, từng trận khí tức khiến Thiên Địa biến sắc,

bùng phát ra. "Khổng Tuyên bị Kim Bát Vu trấn áp rồi, phải làm sao đây!" Triệu Công Minh lo lắng nhìn qua.

Đa Bảo Đạo Nhân lại cười không nói, đáp: "Công Minh chớ vội, Bát Vu tuy pháp lực không kém, song không trấn áp được Khổng Tuyên." Quả nhiên, sau khi Đa Bảo Đạo Nhân dứt lời, trong Kim Bát Vu bùng phát một dao động cường đại.

Cửu thải quang hoa xuyên thấu Kim Bát Vu, một tiếng phượng minh vang vọng khắp thiên địa.

Khoảnh khắc sau, Khổng Tuyên thoát khỏi sự trấn áp của Kim Bát Vu, hóa thành chân thân Khổng Tước bao trùm chư thiên.

Bản thể Khổng Tuyên cường hãn vô cùng, toát ra sức mạnh đáng sợ.

Đôi mắt y bùng cháy nộ diễm kinh người, tỏa ra dao động khiến người ta khiếp sợ.

Trên lớp lông vũ cửu thải, từng tầng quang hoa tán khai.

Dù pháp tắc kim quang mạnh mẽ đến đâu cũng không lay chuyển được mảy may.

Khổng Tuyên lúc này như gặp phải đại địch, toát ra cảm giác áp chế tự nhiên.

Phảng phất pháp tắc của Khổng Tuyên có thể trong cõi u minh áp chế mọi vật vậy. "Hoa Lạp!!!" Khổng Tuyên xé rách hư không, cửu thải linh quang tràn ngập.

Trong khoảnh khắc, ức vạn thời không trong thiên địa bị xé toạc, vô tận cửu thải linh quang bao trùm lấy Như Lai.

Trượng Lục Kim Thân của Như Lai thi triển đến cực hạn.

Trong miệng y tụng xướng chân kinh, phạm âm từng trận, bao

phủ cả thương khung.

Cửu thải quang vụ và kim quang va chạm dữ dội giữa hư không, tràng diện vô cùng hoành tráng. "Không biết Phật Tổ và Khổng Tuyên đấu pháp, ai sẽ chiếm thượng phong!" Phổ Hiền hướng chiến trường nhìn tới, thần sắc toát ra vài phần kinh ngạc.

Văn Thù lại lắc đầu, "Khổng Tuyên là tiên thiên sinh linh, nội tình cực kỳ cường hãn, nhưng Phật Tổ trải qua kiếp số chuyển thế, là Cửu Chuyển Kim Thân, trong cùng cấp vô địch, huống hồ Phật Tổ thống lĩnh khí vận Phật môn, đạo pháp vô cùng, há lại là Khổng Tuyên nhỏ bé có thể so sánh!" Sau khi Văn Thù dứt lời.

Giữa hư không từng lớp ba động cường đại nổ tung, kim quang và cửu thải thần quang sụp đổ trong hư không.

Từng đạo quang vụ sáng tắt bất định, theo thanh quang tản ra trên thiên khung.

Pháp thể của Như Lai vô hạn biến lớn, phảng phất một tôn Thiên Phật sừng sững giữa thiên địa!

Phạm âm khủng bố vang vọng Lục Giới, chỉ một tay vung lên, Thiên Hành Ngũ Nhạc trong khoảnh khắc bị lật đổ.

Khổng Tuyên càng không chút yếu thế, chỉ nghe thấy tiếng phượng minh vang dội khắp thiên địa.

Cửu thải thần quang tùy ý tán khai.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của chư thần, Khổng Tuyên há miệng, nuốt chửng pháp thể của Như Lai.

Trong chớp mắt, Khổng Tuyên đã nuốt Như Lai vào bụng!

Chỉ thấy sau khi nuốt Như Lai, Khổng Tuyên hóa thành một đạo độn quang, rơi xuống đại địa mênh mông. "!!!" Các Đại Thánh Phật

môn đều đại kinh thất sắc, không ngờ Như Lai lại bị Khổng Tuyên nuốt chửng trong một ngụm!

Phải làm sao đây!

Hiện giờ Như Lai bị Khổng Tuyên trấn áp, sinh tử chưa rõ, các đệ tử Phật môn ai nấy đều vô cùng phẫn nộ. "Đạp đổ Tiệt Giáo!" "Đệ tử tà giáo, cấu kết Ma Giáo, trấn áp Phật Tổ Như Lai của ta!" Nhiều Đại Thánh Phật môn, ai nấy đạp phá thiên địa, xông thẳng đến Tiệt Giáo và các đệ tử Ma Tổ.

Vô Thiên vung tay, các đệ tử dưới trướng y cũng xông vào chiến trường.

Thiên binh thiên tướng, đệ tử ngoại môn Tiệt Giáo, cũng đều tham chiến.

Kiếp nạn Vu Yêu Đại Kiếp ngày trước là kiếp nạn có sinh linh tham gia nhiều nhất trong Hồng Hoang.

Giờ đây, bên ngoài Bồng Lai Tiên Đảo, tuy không có nhiều sinh linh như vậy, nhưng về chất lượng thì không hề kém cạnh.

Trong hư không, pháp bảo thánh quang loạn xạ, tiên đạo thần binh và ma đạo pháp tắc giao tranh, giết đến mức càn khôn biến sắc, thiên địa chấn động.

Những Đại Năng Chuẩn Thánh cũng lần lượt xông vào chiến trường.

Chương 209

Những Đại Năng cấp bậc Cực Đạo mới thực sự quyết định chiến cuộc.

Giờ đây ai cũng có lập trường riêng, tự nhiên sẽ không lưu tình.

Phong Đô Đại Đế vung tay, chín vạn Quỷ Đầu Binh xông vào hư không, nhằm thẳng các đệ tử nội môn Tiệt Giáo mà giết. "Phong Đô, ta chiến!" Ô Vân Tiên tay cầm Quải Trượng hoành trần, Thượng Thanh Đại Đạo biến bố hư không, xông thẳng tới Phong Đô Đại Đế.

Hai người pháp lực tương đương, chém giết qua lại.

Song, Phong Đô Đại Đế rốt cuộc là Luân Hồi Thánh Nhân, có thể tiếp dẫn uy năng Thánh Vị Luân Hồi.

Chỉ thấy sau lưng Phong Đô Đại Đế xuất hiện một đạo luân hư ảo, chính là Lục Đạo Luân Hồi Đạo Luân.

Sau khi Phong Đô thôi động Đạo Luân, pháp lực cường thịnh lên mấy trăm lần, uy áp khủng bố trương dương trong hư không, vô tận thời không đều bị chấn động.

Thấy Phong Đô trấn áp, Ô Vân Tiên vung tay, Trảm Tiên Phi Đao oanh nhiên tế xuất.

Trảm Tiên Phi Đao cực kỳ quỷ dị, trong khoảnh khắc chém thẳng vào mi tâm Phong Đô Đại Đế.

Chỉ nghe một tiếng thảm thiết, Phong Đô Đại Đế suýt chút nữa ngã xuống giữa hư không.

Thấy cảnh này, Nữ Oa biến sắc. "Minh Hà đạo hữu, tu vi trong Lục Đạo Luân Hồi phải nói là cao nhất, chỉ dưới Bản Cung, hay là để ngươi đi hội kiến các đệ tử Tiệt Giáo một phen!" Nghe Nữ Oa nói

vậy, Minh Hà Lão Tổ cũng không từ chối.

Giờ đây mỗi người một lập trường, Minh Hà Lão Tổ tuyệt nhiên sẽ không mềm lòng.

Chỉ thấy Minh Hà Lão Tổ thôi động pháp lực, trấn áp về phía hư không.

Nghiệp Hỏa Hồng Liên cháy rực giữa không trung, Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm phóng ra vạn trượng quang vụ, bao trùm lấy Ô Vân Tiên.

Dù Ô Vân Tiên pháp lực cường hãn, song cũng không phải đối thủ của Minh Hà Lão Tổ.

Quả nhiên, chưa kịp giao phong, đã bị Minh Hà Lão Tổ áp chế.

Tu vi pháp lực của Minh Hà Lão Tổ đáng sợ biết bao.

Lúc này Ô Vân Tiên bị áp chế, Đa Bảo Đạo Nhân trong lòng biết không thể chờ đợi thêm nữa. "Minh Hà Lão Tổ, tuy là tiền bối của ta, nhưng hôm nay Bần Đạo muốn lãnh giáo một phen, xem tu vi rốt cuộc thế nào." Đa Bảo Đạo Nhân là Đại đệ tử Tiệt Giáo, nội tình không kém gì Thánh Nhân.

Y được Thông Thiên chỉ điểm nhiều nhất, nội tình bản thân sâu không lường được.

Trong Phong Thần Đại Kiếp, Đa Bảo Đạo Nhân cũng thu hoạch được nhiều huyền cơ nhất.

Lúc này sau lưng Đa Bảo Đạo Nhân, xuất hiện một đạo nhân, đôi mắt toát ra khí hư vọng.

Chính là Trấn Nguyên Tử. "Đa Bảo đạo hữu, hà tất phải khách khí, hôm nay thế đã thành nước lửa, tất nhiên phải phân cao thấp!" Trấn Nguyên Tử thần sắc lạnh lùng, đôi mắt toát ra khí hư vọng.

Trấn Nguyên Tử trấn áp Tam Thập Ngũ Trọng Thiên, là đệ nhất

nhân dưới Thông Thiên của Tiệt Giáo hiện nay.

Lúc này Trấn Nguyên Tử xuất hiện, không nghi ngờ gì đã ổn định được chủ tâm cốt. "Thiện!" Đa Bảo Đạo Nhân mỉm cười nhạt, nói: "Đa tạ đạo huynh chỉ điểm." Sau khi Đa Bảo nói xong, Tru Tiên Kiếm trong tay oanh nhiên tế xuất.

Trong Tru Tiên Kiếm, thần quang vạn trượng, toát ra sát cơ vô tận, cuộn thẳng đến Minh Hà Lão Tổ.

Đa Bảo vừa ra tay, thế phân thiên địa, toát ra khí thế đáng sợ.

Nhìn thì là một kiếm đơn giản, nhưng lại có bóng dáng Thông Thiên trong đó.

Thông Thiên từng truyền thụ cho Đa Bảo Đạo Nhân Thượng Thanh Đại Đạo và Thượng Thanh Kiếm Pháp.

Giờ đây Đa Bảo Đạo Nhân đã đắc chân truyền.

Tùy ý một động, tự có thần đạo biến hóa, vung tay tế xuất, thiên địa vì thế mà biến sắc.

Minh Hà Lão Tổ thôi động Nguyên Đồ A Tỳ nhị kiếm chém giết, va chạm với Tru Tiên Kiếm.

Trong chốc lát, hai bên bùng phát vô tận phong mang.

Giữa sát lục chí bảo, tranh phong tương đối, hai bên không hề có ý lui nhường.

Khí thế cuồng bạo tán khai trong hư không.

Minh Hà Lão Tổ đoan tọa trên Thập Nhị Phẩm Liên Đài, tiên thiên bất bại.

Nhưng dưới chân Đa Bảo Đạo Nhân lại xuất hiện một tòa thần tọa, phòng ngự không kém Thập Nhị Phẩm Liên Đài.

Hai người giết đến mức càn khôn biến sắc, thiên địa chấn động. "Người có lông có sừng, kẻ thấp sinh noãn hóa, đều có thể cùng bần đạo chung sống, đệ tử Tiệt Giáo hôm nay đáng bị tru diệt!" Nguyên Thủy thần sắc toát ra vài phần hung ác, nhẫn nhịn trăm vạn năm, giờ đây cuối cùng cũng có cơ hội xé toạc mặt mũi với đệ tử Tiệt Giáo.

Chỉ thấy từng đạo thanh quang tán khai, Bàn Cổ Phiên trong tay Nguyên Thủy tản phát vô tận quang vụ, đánh về phía Đa Bảo Đạo Nhân, trực tiếp phá vỡ thế giằng co của hai người.

Đa Bảo Đạo Nhân lấy một địch hai, tự nhiên rơi vào hạ phong.

Cũng đúng lúc này, chỉ nghe Đa Bảo Đạo Nhân quát lớn một tiếng! "Tế trận!" Sau khi Đa Bảo Đạo Nhân nói xong, Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu, lần lượt chấp chưởng Tru Tiên Tứ Kiếm, cùng Đa Bảo Đạo Nhân hợp lực.

Tu vi bốn người cường hãn vô cùng, mỗi cử động đều tự thành thần vận.

Khí thế cuồng bạo toát ra khí khái không thể so bì, Tru Tiên Trận Đồ trực tiếp treo lên giữa hư không. "Tru Tiên Trận xuất!" Trong cõi u minh, tự có đạo âm quán triệt thiên địa, vô lượng thời không đều chấn động không ngừng.

Lúc này các cường giả Ma tộc như Vô Thiên nhìn vào trận pháp, thậm chí kinh hãi vô cùng. "Chẳng đồng chẳng sắt lại chẳng thép, Từng ẩn non Tu Di thấp.

Không dùng âm dương đảo lộn luyện, Há chẳng nhờ lửa nước tôi phong mang?

Tru Tiên sắc, Lục Tiên vong, Hãm Tiên nơi nơi đỏ ánh hồng; Tuyệt Tiên biến hóa khôn cùng diệu, Đại La thần tiên máu nhuộm thường." "Quả nhiên không hổ là Thiên Đạo Đệ Nhất Sát Trận, uy lực

bất phàm!" Vô Thiên kinh ngạc vô cùng, hiển nhiên vô cùng chấn động trước uy lực của sát trận.

Tru Tiên Tứ Kiếm la liệt giữa không trung, khí thế vô song tứ tán trong hư không.

Trong thiên khung, bốn cánh cửa trấn áp thiên địa, oanh nhiên từ đỉnh trời hạ xuống.

Vạn vật thời không đều không ngừng run rẩy, phảng phất vì sự xuất hiện của Tru Tiên Tứ Môn mà chiến động.

Tru Tiên Tứ Kiếm là cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo, được bốn Đại đệ tử Tiệt Giáo diễn hóa, uy lực quả thật vô cùng.

Từng đạo thần lôi xích hồng từ hư không quán xuyên xuống.

Sát cơ hung dũng dẫn dắt từ bốn phía thiên địa.

Chương 210

Trong khoảnh khắc, sát cơ khủng bố hội tụ về phía Tru Tiên Trận.

Nguyên Thủy biến sắc, Tru Tiên Trận giờ đây hỗn nguyên nhất thể, không còn phân chia bốn cửa nữa.

Tru Tiên Tứ Môn dung hợp, trong trận pháp chỉ có thể thấy ô quang mịt mờ, một mảnh thê thảm.

Dù có tu vi lớn đến mấy, cũng khó thoát khỏi thời không trận pháp Tru Tiên.

Minh Hà Lão Tổ ngẩng đầu nhìn, lúc này cảm thấy thời không cách biệt, khó lòng chế ngự.

Hai người nhìn nhau một cái, sau đó sắc mặt đều biến. "Trận này e rằng không dễ đối phó, đạo hữu có lương sách gì không!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhịn không được hỏi.

Minh Hà Lão Tổ lắc đầu, thở dài nói: "Trận pháp tự thành hư không, giờ đây thời không bốn kiếm đã biến mất, trận pháp không có kẽ hở, nếu muốn phá trận cần phải trực tiếp đánh phá từ trong trận pháp!" Nghe Minh Hà Lão Tổ nói xong, Nguyên Thủy biến sắc, sớm biết đã không nên xông động xuất thủ.

Vào lúc này, trong Tru Tiên Trận, sát cơ khủng bố ngưng tụ, cuốn lấy hai người.

Kiếm khí hung dũng không chỉ trấn áp hai vị Đại Thánh Nhân, mà còn vô sai biệt cuộn sạch khắp hư không.

Không biết bao nhiêu sinh linh đã bị tiêu diệt sạch sẽ.

Dưới Tru Tiên Trận, không còn lưu lại bất kỳ sinh cơ nào, một khi bị cuốn vào trong, mười phần chết không còn một.

Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu cùng Đa Bảo Đạo Nhân trong Tru Tiên Trận, có thể sát cơ tận lộ.

Minh Hà Lão Tổ sau khi bị vây khốn trong đó, dù pháp lực mạnh mẽ đến đâu, cũng chỉ có sức tự vệ, hoàn toàn không có công lực.

Sức mạnh của Tru Tiên Trận quá đỗi hạo hãn, với tu vi của y, không thể đánh phá.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp tế xuất Chư Thiên Khánh Vân, hộ thân.

Trong thời không trận pháp, hai người kinh ngạc vô cùng, chỉ cảm thấy kiếm khí vô tận cuồn cuộn, đang dần mài mòn phòng ngự của họ.

Bên ngoài thời không trận pháp, không biết bao nhiêu sinh linh đã bị tiêu diệt sạch sẽ.

Sát cơ Tru Tiên Trận ngưng tụ càng lúc càng đáng sợ.

Dù là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng không thể ngăn cản sức mạnh của trận pháp.

Một khi bị hãm vào Tru Tiên Trận, khó thoát khỏi kết cục vẫn lạc.

Kiếp vân khủng bố ngưng tụ giữa hư không, Nữ Oa nhìn chằm chằm Tru Tiên Trận, khẽ nhíu mày. "Trận này là thượng cổ sát trận, xưng là Thiên Đạo đệ nhất, không biết chư vị đạo hữu có cao kiến gì, có thể phá được trận này không!" Nữ Oa thử hỏi.

Lão Tử khẽ nhíu mày, nói: "Trận này giờ đây đã đạt tới cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo, tuy chỉ có Đa Bảo Đạo Nhân chủ trì trận, nhưng Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu đều có tu vi Vô Cực Kim Tiên, không thể xem thường!" Chuẩn Đề Đạo Nhân thở dài, nói: "Tiệt Giáo đệ tử tiến bộ quả thật thần tốc, không ngờ tùy tiện bốn vị tiên nhân đã tu hành đến trình độ này, trận

này xưng là phi tứ Thánh bất khả phá, nếu muốn phá trận này, cần hai vị đạo hữu nhập trận!" "Thiện!" Đúng lúc này, Phong Đô Đại Đế đứng ra, "Bần Đạo xin hội kiến Thiên Đạo Đệ Nhất Sát Trận một phen!" Sau khi Phong Đô Đại Đế nói xong, hóa thành một đạo độn quang độn thẳng vào Tru Tiên Trận.

Trong hư không, quỷ khí âm u, vạn vật thời không đều đang chấn động.

Thấy Phong Đô Đại Đế vội vàng nhập Tru Tiên Trận như vậy, Chuẩn Đề cùng những người khác đều cười không nói, những vị Luân Hồi Thánh Nhân này quả thật như nghé con mới sinh không sợ hổ.

Năm xưa khi ở trong Tru Tiên Trận, ngay cả ta còn cửu tử nhất sinh, có mối lo vẫn lạc.

Phong Đô Đại Đế là hậu tú, nội tình không sâu sắc bằng chư Thánh Thiên Đạo, sao lại không đi tìm sự khó chịu chứ!

Dù vậy, chư Thánh vẫn tương kế lẫn nhau, chỉ mong đối phương đi chịu chết. "Không chỉ là một sát trận nhỏ bé!" Lục Dục Thiên Ma nói xong, cũng độn thẳng vào Tru Tiên Trận.

Lúc này trong Tru Tiên Trận, có bốn vị Đại Thánh Nhân.

Chư Thánh đều ở ngoài trận pháp, lãnh đạm quan sát.

Sau khi bốn người nhập trận, Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu và Đa Bảo Đạo Nhân cùng thôi diễn Tru Tiên Trận đến cực hạn.

Thánh uy trận pháp khủng bố triển khai, từng cơn khí xoáy khổng lồ cuốn bốn vị Thánh Nhân vào trong.

Bốn người tuy đều có pháp bảo thủ hộ, nhưng dưới kiếm khí khủng bố, bốn người chỉ có sức chống đỡ. "Oanh Long!!!" Phong Đô

Đại Đế biến sắc, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Chiêu Hồn Phiên, bị kiếm khí Tru Tiên trực tiếp đánh nát. "Thánh uy trận pháp đáng sợ như vậy!" Phong Đô Đại Đế nhìn chằm chằm kiếm khí Tru Tiên không ngừng mài mòn, dù có tu vi mạnh mẽ đến đâu, cũng sẽ có mối lo vẫn lạc!

Cứ như thế này, sớm muộn gì cũng sẽ bị tiêu hao mà chết trong đây!

Lục Dục Thiên Ma càng thê thảm hơn, pháp bảo phòng ngự Lục Dục Di Thiên Chướng gần như vỡ nát, nếu bảo vật này vỡ nát, sẽ sa vào Vạn Kiếp Bất Phục chi địa! "Minh Hà Lão Tổ, trợ ta!" Lục Dục Thiên Ma gào thét, lúc này hối hận vô cùng, cái giá phải trả khi tự mình phạm hiểm quả thật quá lớn.

Minh Hà Lão Tổ trong lòng thầm mắng không ngừng, bản thân còn khó bảo toàn, Lục Dục Thiên Ma chẳng phải đang gây rối sao?

Nhưng lúc này, Minh Hà Lão Tổ cũng chỉ có thể có cách. "Cứ thế này không có cách nào được, đợi liên hợp, ta sẽ dùng bản nguyên Huyết Hải, ngưng tụ lực lượng Vô Thượng Đại Đạo!" Minh Hà Lão Tổ vung tay, vô cùng vô tận lực lượng Huyết Hải hội tụ.

Minh Hà Lão Tổ đã luyện hóa cả Huyết Hải, lúc này trong Tru Tiên Trận xuất hiện một con huyết long vắt ngang vô lượng thương khung. "Chư vị đạo hữu, trợ ta một tay!" Minh Hà Lão Tổ quát lớn một tiếng, Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm dung hòa.

Kiếm khí hung dũng oanh nhiên tụ hợp, hóa thành sát khí vô tận, chém vào hư không.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lục Dục Thiên Ma, Phong Đô Đại Đế thấy vậy, vội vàng đem toàn thân pháp lực, đánh vào trong thể nội Minh Hà Lão Tổ.

Huyết long hung dũng quán triệt thiên địa, xông thẳng vào Tru Tiên Trận.

Trong khoảnh khắc, cả trận pháp đều bị chấn động.

Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu và Đa Bảo Đạo Nhân đồng thời biến sắc.

Nhưng Tru Tiên Trận Đồ trong hư không vẫn không hề lay động mảy may. "Pháp lực của Minh Hà Lão Tổ quả nhiên sâu sắc, có thể lay động Tru Tiên Trận!" "Tru Tiên Trận chẳng phải vừa mới triển khai thôi sao, pháp lực và thân phận của ta giờ đây không còn như xưa, không cần phải câu thúc như vậy!" Đa Bảo Đạo Nhân vung tay, Thượng Thanh Đại Đạo của bốn người đồng loạt đánh ra. "Tru Tiên Lục Thần!" Cùng với việc bốn người thôi động Tru Tiên Trận, trong Tru Tiên Trận, bốn đạo quang trụ trấn nhiếp thiên địa, oanh nhiên hiển hóa ra.

Cuồng long do Huyết Hải hóa thành, vừa mới hiển hóa, đã bị sức mạnh khủng bố cấm cố trong hư không.

Bốn đạo quang trụ vắt ngang vô lượng thời không, mang theo sức mạnh hủy diệt tất cả, ép huyết long về phía thời không trận pháp.

Trong khoảnh khắc, bốn vị Đại Thánh Nhân đồng loạt phun ra một ngụm máu, lực phản phệ khủng bố cuộn tới.

Trong chốc lát, bốn người thậm chí có nguy cơ vẫn lạc!

Lúc này, bốn người điều động uy lực của Tru Tiên Trận, quả thật có uy năng nghịch thiên.

Trong thời không trận pháp, sát cơ vô tận ngưng tụ, ba động đáng sợ tán khai trong hư không.

Bốn đạo quang trụ quán triệt hư không, sát cơ hung dũng tuôn vào giữa thiên địa.

Chương 211

Trong khoảnh khắc, nhiều Thánh Nhân tâm thần kinh ngạc, uy lực của Tru Tiên Trận quả thật quá đỗi đáng sợ.

Nữ Oa biến sắc, lúc này hiển nhiên cảm thấy sự phát triển của sự việc có chút không đúng.

Trận pháp hiện tại, không phải bốn Thánh Nhân có thể kháng hành, e rằng bốn vị Thánh Nhân này, sẽ có nguy cơ vẫn lạc. "Lục Đạo Luân Hồi, hãm nhập nguy cục, lập tức kết Lục Đạo Luân Hồi Đại Trận!" Đạo âm của Nữ Oa hùng vĩ, trực tiếp đạp chân vào Tru Tiên Trận.

Sau khi Nữ Oa tiến vào Tru Tiên Trận, Địa Tạng Vương và Câu Trần Đại Đế cũng đều đạp nhập vào Tru Tiên Trận.

Con huyết long khổng lồ kia đã tan rã trong hư không.

Thậm chí nhục thân của Lục Dục Thiên Ma cũng bắt đầu tan nát. "Cố tình ra mặt thì kết cục cũng chỉ có vậy!" Nữ Oa lạnh lùng nhìn mấy kẻ không biết trời cao đất rộng kia.

Với tu vi hiện tại của nàng, cũng phải kiêng kỵ Tru Tiên Trận, mấy người này thật đáng cười.

Nhưng Lục Đạo Luân Hồi vốn là một thể, Nữ Oa cũng không thể nhìn bọn họ vô cớ vẫn lạc. "Lục Đạo Luân Hồi Đại Trận!" Nữ Oa vung tay, Thiên Nhân Đạo Luân Hồi Thánh Vị hiển hóa ra.

Nghe Nữ Oa triệu hoán, nhiều Luân Hồi Thánh Nhân vội vàng tế xuất bản nguyên luân hồi.

Trong Tru Tiên Trận, từng đạo quang hoa kỳ dị hội tụ, ngưng tụ thành một Lục Đạo Luân Hồi Đạo Luân khổng lồ.

Lục Đạo Luân Hồi Trận Pháp là trận pháp đệ nhất Cửu U, cần sáu vị Luân Hồi Thánh Nhân phát động.

Một khi khởi động trận này, uy lực vô biên, tiếp dẫn sức mạnh Cửu U Địa Phủ.

Tru Tiên Trận tuy tự thành hư không, nhưng lúc này vẫn còn trong Hồng Hoang, không thể ngăn cản sức mạnh Cửu U Địa Phủ độn nhập vào Tru Tiên Trận.

Sức mạnh bàng bạc cuộn tới, hư ảnh Lục Đạo Luân Hồi hiển hóa ra.

Sau khi Lục Đạo Luân Hồi Đại Trận ngưng tụ thành, sức mạnh bốn đại quang trụ của Tru Tiên Trận đã bị áp chế.

Một luồng lực bản nguyên Thủy Tổ, từ trong Lục Đạo Luân Hồi Đại Trận bùng phát. "Thiên địa vô vi, đại đạo trừng thanh!" "Hoàn vũ tịch diệt, thiên u vô cực!" Đạo âm hư vô phiêu miểu truyền xuống từ trong đó, giữa Lục Đạo Luân Hồi Đại Trận, một tôn hư ảnh hiển hóa ra.

Tôn hư ảnh này, sau lưng bao quanh sáu đại quang hoàn, uyển như một tôn Thánh thú cực kỳ hung lệ.

Diện mạo bảo tướng trang nghiêm, nhưng nhục thân lại đầy rẫy xương gai, cực kỳ đáng sợ.

Hư ảnh này, chính là Lục Đạo Luân Hồi Ma Thân.

Lục Đạo Luân Hồi Đại Trận triệu hoán, chính là Lục Đạo Luân Hồi Ma Thân.

Lúc này Lục Đạo Luân Hồi Ma Thân từ trong Tru Tiên Trận hiển hóa, tay cầm một cây trường mâu, toát ra khí khái bễ nghễ chư thiên.

Loại sức mạnh này, cực kỳ đáng sợ, trấn áp vạn vật, không ai có

thể sánh bằng.

Ngang bằng với sức mạnh quy tắc trật tự, thống ngự tất cả, là trên Đại Đạo.

Trong Tru Tiên Trận, Lục Đạo Luân Hồi Ma Thân tay cầm trường mâu, đâm một thương vào hư không.

Chỉ nghe dưới sự gia trì của lực lượng Lục Đạo Luân Hồi, Lục Đạo Luân Hồi Ma Thân khủng bố đến cực hạn.

Sát lục chi khí vô biên hòa quyện vào đó, khoảnh khắc sau, Tru Tiên Trận bị xé toạc một lỗ hổng.

Nguyên Thủy thấy vậy, tâm thần đại hỉ, vội vàng độn ra ngoài Tru Tiên Trận.

Lục Đạo Luân Hồi Ma Thân cũng nhân cơ hội này, độn thoát ra ngoài Tru Tiên Trận. "Lục Đạo Luân Hồi Đại Trận là sức mạnh ngưng tụ của sáu vị Luân Hồi Thánh Nhân, quả nhiên phi phàm!" Đa Bảo Đạo Nhân biến sắc, hiển nhiên cảm thấy sức mạnh của Lục Đạo Luân Hồi Ma Thân cực kỳ đáng sợ.

Nhưng sức mạnh của Tru Tiên Trận, lúc này cũng không hề thi triển đến cực hạn.

Dù không bị trận pháp khống chế, cũng có sức mạnh hủy thiên diệt địa. "Tịch diệt thời không, sát lục Đại Đạo, Tru Thần!" Cùng với Đa Bảo Đạo Nhân kháp động pháp quyết, trên Tru Tiên Trận Đồ, bốn thanh Tru Tiên Kiếm hiển hóa ra.

Sát cơ khủng bố ngưng tụ trong đó, hóa thành bốn đạo quang ảnh hư vô phiêu miểu, xông thẳng đến Lục Đạo Luân Hồi Ma Thân.

Sát cơ do Tru Tiên Trận dẫn dắt đáng sợ đến cực hạn, gần như trong khoảnh khắc, trảm diệt thời không, giáng xuống Lục Đạo Luân Hồi Ma Thân.

Bốn thanh quang kiếm, chém giết trên Lục Đạo Luân Hồi Ma Thân, hóa thành bốn đạo xiềng xích, ý đồ phong ấn y.

Tru Tiên Trận Đồ xoay chuyển trong hư không, chống đỡ từng giọt hắc sát mang.

Sức mạnh bùng phát của Lục Đạo Luân Hồi Ma Thân càng lúc càng đáng sợ, tựa như tiếng gầm thấp từ Cửu U, mỗi tiếng đều mang khí khái rung chuyển chư thiên.

Thanh thế vô cùng hùng vĩ, chấn động trong hư không.

Đa Bảo Đạo Nhân cùng những người khác sắc mặt ngưng trọng, hiển nhiên đối với Lục Đạo Luân Hồi Ma Thân cũng không dám khinh thị. "Trấn!" Đa Bảo Đạo Nhân quát lớn một tiếng, phun ra một ngụm nghịch huyết.

Đúng lúc này, uy lực Tru Tiên Tứ Kiếm bạo tăng mấy vạn lần, sống sượng trấn áp Lục Đạo Luân Hồi Ma Thân vào trong địa mạch.

Bên ngoài Bồng Lai Tiên Đảo, ức vạn thời không tiêu diệt.

Nhưng trong hư không có ba đại chí bảo trấn áp thời không, tuyệt nhiên sẽ không lan đến Hồng Hoang.

Ba đại chí bảo chế ước lẫn nhau, nhưng cũng bảo vệ được một mảnh thời không.

Toàn thân Lục Đạo Luân Hồi Ma Thân xuất hiện từng vết nứt, tản phát ra từng âm tiết thần bí.

Tuy bị Tru Tiên Tứ Kiếm khóa lại, nhưng lại có một luồng ý chí bất khuất bùng phát. "Chút Tru Tiên Kiếm Trận nhỏ bé, sao có thể ức chế Lục Đạo Luân Hồi của ta!" Đạo âm của Nữ Oa từ trong Lục Đạo Luân Hồi Ma Thân truyền ra.

Lạnh lẽo quyết tuyệt, khoảnh khắc sau, lục đạo huyền quang từ

trong Lục Đạo Luân Hồi Ma Thân bùng phát, khí thế khủng bố va chạm với Tru Tiên Trận.

Trong Tru Tiên Kiếm Trận, dưới sự ngưng tụ của nguyên khí thiên địa bàng bạc, sức mạnh đã thăng đến cực hạn.

Sát lục Đại Đạo khủng bố không ngừng thành hình trong thời không, theo Tru Tiên Trận Đồ giáng xuống, uy lực của Tru Tiên Trận cũng thôi diễn đến cực hạn.

Nhưng Lục Đạo Luân Hồi Đại Trận dù sao cũng là do sáu vị Luân Hồi Thánh Nhân hợp lực tế xuất.

Dù Tru Tiên Trận cực vi khả phạ, Lục Đạo Luân Hồi Đại Trận cũng có thể thoát ra khỏi đó.

Lục Đạo Luân Hồi Đại Trận đại biểu cho Lục Đạo Luân Hồi, mọi sức mạnh đều cực kỳ cường đại.

Lúc này hư ảnh Lục Đạo Luân Hồi Ma Thần xuất hiện trong hư không, chỉ nghe tiếng nói trầm thấp phiêu đãng trên trường thiên, trong Cửu U Địa Phủ xé toạc một lỗ hổng cực kỳ đáng sợ.

Một cây U Minh Thần Binh vắt ngang chư thiên từ trong lỗ hổng đó giáng lâm, Lục Đạo Luân Hồi Ma Thần tay nắm U Minh Thần Binh trấn áp về phía hư không.

Chỉ nghe một trận âm thanh cuồng bạo tán khai giữa thiên địa, U Minh Thần Binh trực tiếp đánh vào trong Tru Tiên Trận.

Chương 212

U Minh Thần Binh do pháp tắc U Minh Giới hóa thành, đại biểu cho trật tự chí cao của U Minh Giới, uy lực tuyệt đối không thể xem thường.

Tru Tiên Trận Đồ lay động trong hư không, Đa Bảo Đạo Nhân biến sắc, cảm thấy một luồng sức mạnh không thể so bì trực tiếp đánh vào trong Tru Tiên Trận. "Luân Hồi Thánh Nhân quả nhiên cường đại, dưới pháp tắc như vậy, dù tu vi của ta đại tăng, cũng không phải đối thủ!" Đa Bảo Đạo Nhân tuy trong lòng không cam tâm, nhưng cũng không thể không thừa nhận không phải đối thủ của Lục Đạo Luân Hồi.

Nhìn U Minh Thần Binh chém giết về phía Tru Tiên Trận, thiên địa du du đều không ngừng lay động.

Đa Bảo Đạo Nhân cùng mấy vị đệ tử Tiệt Giáo khác, thôi diễn Tru Tiên Trận đến cực hạn, Tru Tiên Tứ Kiếm chém giết về phía U Minh Thần Binh. "Oanh Long!" Giữa thiên địa vô cùng vô tận quang vụ nổ tung, hư không đương trung từng đạo khe nứt đen kịt đang điên cuồng lan tràn.

Loại sức mạnh này đại biểu cho sự hủy diệt cực hạn, dù là cường giả cấp bậc Vô Cực Kim Tiên cũng phải bị hủy diệt.

Cùng với âm thanh tan rã của vạn vật, cả Tru Tiên Trận bị trực tiếp đánh nát.

Đa Bảo Đạo Nhân và Kim Linh Thánh Mẫu tuy toàn thân bị đánh lui, nhưng không chịu thương hại trí mạng.

Nhưng lúc này Đa Bảo Đạo Nhân và Kim Linh Thánh Mẫu đều bị nội thương không nhỏ.

Hiển nhiên uy lực của Lục Đạo Luân Hồi, vượt xa sức tưởng tượng của họ.

Trấn Nguyên Đại Tiên vung tay, vô cùng vô tận quang vụ triển khai trên chư thiên, trực tiếp chắn ngang hư không.

Là Phó Giáo Chủ Tiệt Giáo, tu vi của Trấn Nguyên Đại Tiên giờ đây không ai sánh bằng. "Lục Đạo Luân Hồi đều xuất hiện, xem ra lần này thật sự đã dốc hết vốn liếng, muốn lật đổ Tiệt Giáo của ta!" Trấn Nguyên Đại Tiên vung tay, vô cùng vô tận pháp lực ngưng tụ ra.

Nữ Oa cười lạnh một tiếng, "Trấn Nguyên Tử, nếu ngươi đã không nhìn rõ cục diện như vậy, hôm nay tất nhiên sẽ gặp phản phệ, hóa thành tro bụi giữa thiên địa, tiêu thất giữa thiên địa!" "Bần Đạo há sợ sự tồn tại của các ngươi, hôm nay Nữ Oa, Bần Đạo ở đây cùng ngươi quyết một phen cao thấp!" Sau khi Trấn Nguyên Tử nói xong, Lục Đạo Luân Hồi Ma Thần ngưng tụ thành thực thể, U Minh Thần Binh nắm trong tay, lực lượng khủng bố ngưng tụ ra.

Sau đó Lão Tử biến sắc, "Lục Đạo Luân Hồi quả nhiên cường đại, Luân Hồi Thần Binh đại biểu cho sức mạnh chí cao, e rằng là sức mạnh mạnh nhất Cửu U dưới Hậu Thổ!" Nguyên Thủy đứng cạnh Lão Tử cũng gật đầu, "Lục Đạo Luân Hồi quả nhiên không thể xem thường, hôm nay Thông Thiên tất nhiên có mối lo vẫn lạc, tất cả đều là thiên số trong đó." "Lục Đạo Luân Hồi Đại Trận đối ứng Thiên Đạo Lục Thánh Đại Trận, xem hôm nay Thông Thiên có thể kết thúc thế nào!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân trong lòng cười lạnh liên tục, tỏ vẻ xem kịch hay.

Nhìn khí tức của Luân Hồi Ma Thần càng lúc càng cường đại, sắc mặt Trấn Nguyên Tử vẫn không thay đổi. "Đệ tử Tiệt Giáo, sinh tử tồn vong đặt ngoài độ, giữa thiên địa chỉ cần một tuyến sinh cơ là có thể đoạt được, hôm nay chúng ta cùng thiên địa một trận chiến, thắng,

thiên địa có số, bại, thiên địa đồng tế!" Trấn Nguyên Tử mặt lạnh lùng, đôi mắt toát ra chút quang lượng, chỉ thấy phất trần trong tay tùy ý vung lên, "Vạn Tiên Trận, xuất!" Sau khi Trấn Nguyên Tử nói xong, các đệ tử Tiệt Giáo đều trong lòng chấn động.

Vạn Tiên Trận là trận pháp mạnh nhất do Thông Thiên sáng lập, lúc này do Trấn Nguyên Tử chủ trì, uy lực có thể thi triển đến cực hạn.

Đệ tử Tiệt Giáo xưng là Vạn Tiên Triều, từ sau Phong Thần Đại Kiếp Tiệt Giáo càng thực lực đại trướng.

Sau khi Vạn Tiên Trận xuất hiện, vô cùng vô tận âm thanh phong lôi hội tụ, từng đạo lôi đình cuồng bạo ngưng tụ trong hư không.

Cả Bồng Lai Tiên Đảo đều hóa thành thần thú nuốt chửng thiên địa, một luồng sức mạnh khó có thể tưởng tượng, giáng lâm giữa thiên địa. "Trấn!" Luân Hồi Ma Thần tay cầm Cửu U Thần Binh đạp phá thiên địa, chém giết về phía Vạn Tiên Trận.

Cũng đúng lúc này, lực lượng khủng bố từ trong Vạn Tiên Trận bùng phát.

Cửu thải quang vụ như thực chất phun ra, va chạm với Luân Hồi Ma Thần.

Hai tôn tồn tại cường đại nhất giữa thiên địa, cuối cùng cũng hãn nhiên giao thủ.

Sức mạnh Vạn Tiên Trận, và sức mạnh Lục Đạo Luân Hồi, triệt để xé toạc mặt mũi.

Đệ tử Tiệt Giáo toàn lực thôi động Vạn Tiên Trận, thêm vào Trấn Nguyên Tử trấn áp trận nhãn, trận này có thể coi là đệ nhất đại trận Hồng Hoang.

Lúc này Vạn Tiên Trận triển khai trong hư không, cả Bồng Lai

Tiên Đảo trên dưới linh quang Đại Đạo biến bố giữa thiên khung.

Đệ tử Tiệt Giáo trấn áp giữa không trung, Vạn Tiên Trận nhìn thì đơn giản, thực chất biến hóa vô cùng, ám hợp đạo Thái Cực Âm Dương.

Mọi chí lý Đại Đạo vạn vật đều nằm trong đó.

Vạn Tiên Trận là do vô số tiểu trận ngưng tụ thành, trong trận pháp tự thành thiên địa, công thủ nhất thể.

Trận này do Thông Thiên sáng tạo, sau này được bổ sung hoàn thiện không ít, giờ đây Vạn Tiên Trận có thể coi là Hậu Thiên đệ nhất đại trận.

Sau khi Vạn Tiên Trận triển khai, chỉ thấy Trấn Nguyên Tử vung tay, chín đạo Thượng Thanh Chân Lôi trấn áp về phía Lục Đạo Luân Hồi Ma Thần.

Thượng Thanh Chân Lôi, tốc độ cực nhanh, bỏ qua giới hạn thời gian và không gian, trực tiếp oanh sát lên thân Lục Đạo Luân Hồi Ma Thần.

U Minh chi khí cuồng bạo tán khai, trên Cửu U Thần Binh, toát ra ba động khủng bố.

Luân Hồi Ma Thần vắt ngang thiên khung, bị đánh lui mấy ức trượng!

Trên đạo thể Luân Hồi Ma Thần, xuất hiện chín cái lỗ máu!

Thấy cảnh này chư thần đều hít một ngụm khí lạnh, Vạn Tiên Trận quả nhiên danh bất hư truyền!

Trực tiếp làm tổn thương bản chất của Lục Đạo Luân Hồi Ma Thần.

Lúc này Nữ Oa cũng tâm thần kinh hãi, không ngờ sức mạnh Vạn

Tiên Trận đáng sợ như vậy, có thể làm tổn thương phòng ngự của Luân Hồi Ma Thân!

Từng đạo lôi đình từ trên thiên khung hội tụ, sức mạnh ngưng tụ trong Vạn Tiên Trận càng lúc càng đáng sợ.

Trấn Nguyên Đại Tiên lúc này tựa hồ đang ủ mưu một đòn tấn công khủng bố.

Các Luân Hồi Thánh Nhân lúc này trong lòng chấn động, cảm thấy một mối uy hiếp cực kỳ đáng sợ tựa hồ sắp giáng lâm. "Không ngờ sức mạnh Vạn Tiên Trận đáng sợ như vậy, nhưng không biết Luân Hồi Đại Trận có thể chống đỡ được không!" Lão Tử ánh mắt sâu thẳm, nhìn chằm chằm vào trong Vạn Tiên Trận, tâm thần một trận kích động!

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng lắc đầu, "Trận này do Thông Thiên sáng tạo, không ngờ nay lại thăng cấp đến trình độ này, sức mạnh ngưng tụ giờ đây e rằng ngay cả Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên cũng có thể chém giết!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với Vạn Tiên Trận toát ra vài phần e ngại, dù là Thánh Nhân, lúc này cũng không có tự tin đối mặt với trận pháp cấp bậc này! "Nếu Nữ Oa và nhiều Luân Hồi Ma Thần không phải đối thủ, e rằng ta phải ra tay rồi, nếu Vạn Tiên Trận thi triển cực hạn mà không thể đánh phá được, e rằng cục diện sẽ hoàn toàn rơi vào thế giằng co!" Chuẩn Đề Đạo Nhân đã chỉ ra mấu chốt của vấn đề. "Đích xác là như vậy, nếu trận này không diệt, e rằng kế hoạch của ta cũng khó bề tiếp tục, Bồng Lai Tiên Đảo cũng không thể diệt!" Lão Tử gật đầu, hiển nhiên tán đồng lời của Chuẩn Đề Đạo Nhân.

Lúc này trên đại địa, đã biến thành màu u ám mịt mờ, trong Cửu U Địa Phủ vô cùng vô tận sức mạnh hội tụ vào trong Luân Hồi Ma Thần!

Lực lượng Luân Hồi Thiên Đạo đã phát huy đến cực hạn, trong hư không Lục Đạo Luân Hồi cuối cùng cũng hiển hóa ra, sau lưng Luân Hồi Ma Thần sáu cái luân bàn khổng lồ cực kỳ lớn ẩn hiện trong hư không.

Hoàng Tuyền Thiên Lộ, Cửu U Minh Giới, Sâm La Địa Ngục, những hư ảnh này lần lượt hiển hóa trên thiên khung.

Sức mạnh Cửu U được thể hiện đến cực hạn, sức mạnh bàng bạc hội tụ, tạo nên vô cùng vô tận cuồng triều giữa thiên địa.

Cũng đúng lúc này, trong Vạn Tiên Trận bùng phát một đạo linh quang chói lọi, một đạo linh quang mang theo vô cùng vô tận Hỗn Độn chi khí, trực tiếp va chạm vào Luân Hồi Ma Thần.

Giữa thiên địa hắc khí ma khí tùy ý tán khai, từng đạo cuồng lôi oanh nhiên nổ vang giữa thiên địa.

Một mảnh thời không triệt để hỗn loạn, thậm chí không nhìn thấy bất kỳ ánh sáng nào, giữa thiên địa tựa hồ đã rơi vào một loại trạng thái Đại Tịch Diệt.

Chư thần đại kinh thất sắc, loại đấu pháp này đơn giản là kinh thiên động địa, lực lượng khủng bố tuyên tiết ra, đủ để triệt để hủy diệt mảnh thiên địa này.

May mắn là có ba đại chí bảo trấn áp giữa không trung, trấn áp một mảnh thời không, nếu không e rằng cả Hồng Hoang đều sẽ bị liên lụy.

Hồng Hoang đã từng bị hủy diệt một lần, nếu Hồng Hoang lại bị hủy diệt một lần nữa e rằng sẽ là Vô Lượng Lượng Kiếp thực sự, tất cả sinh linh đều sẽ bị triệt để hủy diệt.

Ngay cả những thứ như Phong Thần Bảng, cũng cần phải xuất hiện dưới một loại huyền cơ nào đó.

Cùng với quang vụ đầy trời dần tán đi, thời không trong hư không bắt đầu khô héo, giữa từng mảnh thời không tan rã, xuất hiện một cảnh tượng đáng sợ.

Chương 213

Trên đạo thể Luân Hồi Ma Thần, xuất hiện những vết nứt đáng sợ, ngay cả Luân Hồi Thần Binh cũng trong khoảnh khắc băng toái.

Quả nhiên cùng với Luân Hồi Ma Thần triệt để giải thể, sáu vị Luân Hồi Đại Thánh Nhân hiển hóa ra, ai nấy đều vô cùng chật vật, ngay cả Nữ Oa cũng chịu phản phệ không nhỏ.

Lúc này trong Vạn Tiên Trận, cũng có không ít đệ tử Tiệt Giáo bị liên lụy, trực tiếp bị xóa sổ.

Nhưng so sánh dưới, hiển nhiên Cửu U và Thánh Nhân tổn thất càng thảm trọng hơn.

Ước chừng vạn ức sinh linh trong khoảnh khắc đã bị hủy diệt sạch sẽ, dưới sự giao phong của loại sức mạnh này, ngay cả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng chỉ như kiến cỏ. "Chư thiên luân hồi, âm dương nghịch loạn, thiên địa khai hợp, vạn vật quy nguyên, Vạn Tiên chi trận, chấp chưởng chư thiên!" Đạo âm của Trấn Nguyên Tử từng chữ từng câu truyền ra trong hư không, âm thanh phiêu miểu lạnh lùng vô cùng, không hề có một chút tình cảm nào trong đó.

Uy lực khủng bố ngưng tụ trong Vạn Tiên Trận, khóe môi Trấn Nguyên Tử rỉ ra từng tia tiên huyết, hiển nhiên trong va chạm vừa rồi cũng chịu không ít thương hại.

Nhưng Trấn Nguyên Tử lúc này sát cơ tận lộ, nhất định phải trong một kích này cấp cho chư thiên Thánh Nhân trọng thương!

Trấn Nguyên Tử lúc này bùng phát khí thế cực kỳ đáng sợ, toàn bộ sức mạnh Vạn Tiên Trận đều bị Trấn Nguyên Tử điều động.

Lúc này Trấn Nguyên Tử điều động toàn bộ lực lượng Vạn Tiên

Trận, tất cả đệ tử Tiệt Giáo đều sắc mặt ngưng trọng, gần như tất cả mọi người đều biết sự việc đã đến thời khắc mấu chốt nhất.

Cục diện hiện tại với Thiên Đạo Thánh Nhân, tất phải phân cao thấp, thậm chí là bất tử bất hưu, tranh giành đạo thống giữa thiên địa vốn cực kỳ tàn khốc, huống hồ là Thiên Đạo và Cửu U hai vị chí tôn cường đại nhất trong Hồng Hoang giáng xuống sát cơ.

Sức mạnh cấp bậc tối cao tuy có thể chi phối hướng đi của cả chiến trường, nhưng lại không thể ảnh hưởng đến nhân quả trong cõi u minh, cái gọi là lực lượng đại thế.

Thông Thiên và Hồng Quân, Hậu Thổ chỉ ở một tầng diện nào đó mà đấu trí, lúc này chưa đến thời điểm xuất thủ.

Trước Bích Du Cung, Thông Thiên chắp hai tay sau lưng, nhìn về phía thời không trận pháp.

Vạn Tiên Trận có thể ở trong tay Trấn Nguyên Tử thôi diễn thêm một tầng, khiến Thông Thiên khá bất ngờ.

Lúc này Vạn Tiên Trận tung ra đòn cuối cùng, mang đến uy hiếp trí mạng cho Thiên Đạo Thánh Nhân.

Quả nhiên vào lúc này Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng những người khác không thể bình tĩnh được nữa. "Thiên Đạo và Địa Đạo vốn thuộc về Hồng Hoang, sức mạnh Vạn Tiên Trận quá đỗi cường đại đủ có năng lực nghịch thiên, ta cần dung hợp lực lượng thiên địa, mới có thể kháng hành!" Thanh âm của Nữ Oa phiêu đãng từ hư không, rơi vào tâm trí các Thiên Đạo Thánh Nhân, lúc này nhiều Thánh Nhân đều ý thức được, thời khắc này không thể giữ lại gì nữa.

Trong lúc nói chuyện, năm vị Đại Thánh Thiên Đạo toàn bộ tế xuất pháp lực đánh về phía hư không.

Thiên Đạo Lục Thánh Đại Trận, cũng trong khoảnh khắc oanh

nhiên kích xuất.

Thiên Đạo Lục Thánh Đại Trận và Lục Đạo Luân Hồi Đại Trận vốn có đặc điểm chung, hai đại trận pháp giờ đây lấy Nữ Oa làm trận nhãn, đã sản sinh cộng minh.

Trong hư không sức mạnh Thiên Đạo và Cửu U bắt đầu dung hợp, diễn sinh ra một tôn thần thú loại giống kỳ lân.

Thân phủ vảy màu đen, đôi mắt toát ra khí tức cực kỳ hư vô phiêu miểu.

Chính là sức mạnh dung hợp của Thiên Đạo và Cửu U, lúc này trong Vạn Tiên Trận, sức mạnh vạn cổ vạn đạo cuồn cuộn, hóa thành hồng lưu vô tận xông thẳng về phía thần thú này.

Quanh thân thần thú, diễn hóa ra hai màu âm dương, Lưỡng Nghi sinh Tứ Tượng, Tứ Tượng diễn hóa biến hóa của vạn vật, mọi pháp tắc trật tự quy tắc thiên địa tựa hồ đều diễn hóa trong đôi mắt thần thú.

Sự tồn tại của thần thú, đại biểu cho sức mạnh cực đại, công thủ nhất thể cực kỳ đáng sợ.

Nhưng hồng lưu trong Vạn Tiên Trận lúc này, lại có thể chôn vùi tất cả, sức mạnh vô tận trong bùng phát, hóa thành tro tàn.

Thời không điên đảo, tất cả mọi thứ đều trong khoảnh khắc biến mất.

Giữa thiên địa rơi vào trạng thái Đại Tịch Diệt thực sự, tất cả tiên thần lúc này đều dừng lại, bị loại sức mạnh đáng sợ này chấn nhiếp, nếu bị liên lụy vào trong đó, dù có tu vi lớn đến mấy e rằng cũng sẽ tiêu vong.

Sau khi sức mạnh đáng sợ sụp đổ, Trấn Nguyên Tử toàn thân nhiễm huyết, phất trần trong tay khẽ lay động, từ trong hư không rơi

xuống.

Ngược lại trong thời không chư thiên, sáu vị Đại Thánh Thiên Đạo thêm vào sáu vị Đại Thánh Luân Hồi, lúc này đều vô cùng chật vật.

Đại trận của song phương đều trong khoảnh khắc triệt để băng hội, dù lực lượng Thiên Đạo và lực lượng Địa Đạo dung hợp cũng không thể triệt để nghiền nát Vạn Tiên Trận.

Chỉ là Vạn Tiên Trận lúc này, đệ tử Tiệt Giáo cũng tổn thất thảm trọng, bị sức mạnh đáng sợ hủy diệt không ít. "Sức mạnh Thiên Đạo và Địa Đạo cũng chỉ đến thế!" Trấn Nguyên Tử cười lạnh một tiếng, nhìn về phía Nữ Oa cùng những người khác.

Nữ Oa đôi mắt khẽ ngưng lại, "Trấn Nguyên Tử ngươi cũng chỉ là cung nỏ hết đà, hà tất phải ở đây làm màu làm mè!" "Bần Đạo há sợ sự tồn tại của các ngươi, hôm nay Nữ Oa, Bần Đạo ở đây cùng ngươi quyết một phen cao thấp!" Sau khi Trấn Nguyên Tử nói xong, phất trần trong tay vung một cái, xông thẳng đến Nữ Oa.

Trấn Nguyên Đại Tiên là Phó Giáo Chủ Tiệt Giáo, lúc này Trấn Nguyên Tử tuy thân chịu trọng thương, nhưng khí thế lại cực kỳ cường hãn, khí tức khủng bố nổ tung trong hư không, áp về phía Nữ Oa.

Nữ Oa tay cầm Tạo Nhân Tiên, một tay khác thì xuất hiện Càn Khôn Đỉnh, hai đại pháp bảo trấn áp thiên địa, va chạm về phía Trấn Nguyên Đại Tiên.

Đấu pháp giữa hai người cực kỳ cường đại, tuy đã mất đi uy nghiêm của trận pháp, nhưng khí thế bùng phát của hai người lúc này, lại khiến người ta kinh hãi đến cực điểm.

Lực lượng pháp bảo va chạm trong hư không, Trấn Nguyên Tử tu hành là pháp tắc không gian và pháp tắc đại địa, năng lực phòng ngự

cực kỳ cường đại.

Nữ Oa tuy pháp lực cường hãn, tu vi thậm chí trên Trấn Nguyên Tử, nhưng nhất thời cũng không làm gì được Trấn Nguyên Tử.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này cũng án nại không được, tay cầm Bàn Cổ Phiên vây công về phía Trấn Nguyên Tử.

Thấy cảnh này Hậu Nghệ và nhiều Đại Năng Tiệt Giáo cũng xông đến giết chư vị Thánh Nhân.

Lúc này không có trận pháp, hoàn toàn dựa vào pháp bảo và sức mạnh của bản thân, trong hư không giết đến trời long đất lở, nhật nguyệt vô quang, nhiều pháp bảo khô héo, lực lượng pháp tắc hoành không xuất hiện, gây ra vô cùng vô tận phong bão giữa thiên địa.

Lúc này trên thiên khung Hồng Hoang, trong Hỗn Độn Kỳ Bàn, từng đạo quang trạch kỳ dị hiển hóa.

Hồng Quân đoan tọa trên Hỗn Độn Kỳ Bàn, nhìn về phía Bồng Lai Tiên Đảo.

Trong ánh mắt Hồng Quân, toát ra từng trận tiên quang hư vọng.

Ngay cả khi liên hợp sức mạnh của hai vị Thánh Nhân Thiên Địa, cũng không làm gì được Bồng Lai.

Giờ đây Thiên Đạo triệt để viên mãn, chân chính đạt tới cấp độ Đại Đạo.

Nhưng sức mạnh của Tiệt Giáo, cũng đồng dạng thăng cấp đến một trình độ đáng sợ.

Đủ sức sánh ngang với Thiên Đạo, ngang hàng với Hồng Quân. "Hậu Thổ đạo hữu, Tiệt Giáo là dị số, tự nhiên không nên tồn tại giữa thiên địa!" Đạo âm của Hồng Quân thông huyền, rơi xuống trong Cửu U. "Thiện!" Thanh âm mê mê mông mông của Hậu Thổ truyền ra,

"Hôm nay Thông Thiên tất nhiên phải rút khỏi Hồng Hoang, nếu không Tiệt Giáo sẽ có ngày vẫn diệt." Nghe Hậu Thổ truyền âm, Hồng Quân gật đầu, trong đôi mắt sâu thẳm cực điểm, toát ra một luồng quang mang nhìn thấu tất cả.

Đôi mắt Hồng Quân, đại biểu cho nhân quả.

Nhân quả là sản vật của Vận Mệnh Đại Đạo, Vận Mệnh Đại Đạo thống ngự mọi thứ chư thiên, nhân quả định số, đều được viết trong vận mệnh.

Hồng Quân vung tay, Hỗn Độn Kỳ Bàn rơi xuống trên Bồng Lai Tiên Đảo.

Trên Hỗn Độn Kỳ Bàn có Chu Thiên ba ức sáu ngàn tám trăm vạn huyền môn biến số, diễn hóa vô lượng thời không sức mạnh.

Nhìn thì đơn giản là rơi xuống chư thiên, nhưng lại có khí khái trấn áp tất cả trong đó.

Sức mạnh thời không khủng bố cuộn sạch chư thiên, hóa thành một đạo thiên tiễn rơi xuống trên Bồng Lai Tiên Đảo. "Oanh Long!" Một đạo cuồng lôi nổ vang, lực lượng phong bạo vô cùng chấn động xuống, bao trùm cả Bồng Lai Tiên Đảo.

Cũng đúng lúc này, chín đạo Thượng Thanh Hồng Mông chi khí quán triệt thiên vũ.

Chương 214

Hồng Mông Thần Kiếm chấp chưởng chư thiên, chém vào trong Hỗn Độn Kỳ Bàn.

Hỗn Độn chi khí khai hợp bất định, Hồng Mông pháp tắc trấn áp hoàn vũ chư thiên.

Trong khoảnh khắc, chư thiên nghịch loạn, vạn vật băng hội, giữa thiên địa chìm vào vô cùng vô tận hỗn độn.

Chư Thánh ngẩng đầu nhìn, biến sắc, dưới sự giao phong cấp bậc này, pháp lực Thánh Nhân như trò đùa trẻ con.

Hỗn Độn Chí Bảo đỉnh phong Hỗn Độn Kỳ Bàn và Hồng Mông Thần Kiếm cấp bậc Đại Đạo giao phong.

Không ngờ trong khoảnh khắc, trên Hỗn Độn Kỳ Bàn, từng quân cờ theo đó mà tiêu diệt.

Chín đạo Thượng Thanh Hồng Mông chi khí chém vào trong Hỗn Độn Kỳ Bàn, sống sượng chém cái tuyệt thế chí bảo đó thành hai đoạn!

Hỗn Độn Chí Bảo phá diệt, tịch diệt chi khí cuộn sạch giữa không trung, phản phệ về phía Hồng Quân. "Hoa Lạp!!" Chín đạo Thượng Thanh Hồng Mông chi khí xoay quanh dưới Hồng Mông Thần Kiếm, chém thẳng vào đầu Hồng Quân.

Hồng Quân biến sắc, quanh thân huyễn hóa vô thường, Tử Tiêu Cung lúc này la liệt tọa hạ, diễn hóa ra Tử Tiêu Pháp Giới.

Hình tự một tòa Thánh phẩm liên đài, tọa trấn trong đó, tiên thiên bất bại.

Tử Tiêu Cung vốn là đạo trường Hồng Quân luyện chế, chư thần

không ngờ, đạo trường lại có thánh uy như vậy.

Sau khi Tử Tiêu Pháp Giới giáng xuống, chín đạo Thượng Thanh Hồng Mông chi khí chém vào trong đó, trong chớp mắt tiêu diệt, cũng không sản sinh ba động lớn nào.

Lúc này Hồng Quân tay cầm một đạo linh quang, va chạm về phía Hồng Mông Chi Kiếm.

Chỉ thấy từng đạo liên y hủy thiên diệt địa tán khai, Hồng Mông Chi Kiếm cũng theo đó mà lùi lại.

Một lần giao phong, Hồng Quân hiển nhiên chiếm hạ phong.

Hủy diệt một kiện Hỗn Độn Chí Bảo, đối với Hồng Quân tuy không mất mạng, nhưng cũng đủ khiến Hồng Quân đau lòng.

Sau đợt đầu tiên, trong Lục Đạo Luân Hồi Đạo Luân, chín ức đạo tỏa liên câu cấm về phía Bồng Lai Tiên Đảo.

Luân Hồi Hậu Thổ cuối cùng cũng xé toạc mặt nạ, giá ngự thần thông câu cấm về phía Bồng Lai.

Chín ức đạo tỏa liên, hiển hóa U Minh Huyết Hải, vô tận tượng Sâm La Địa Ngục.

Siêu thoát tất cả, vạn vật tịch dịch, đều dưới chín ức tỏa liên mà điên cuồng chấn động.

Âm thanh va chạm "Hoa lạp lạp" của tỏa liên vang vọng khắp thiên vũ, mỗi tiếng phạm âm vang lên, đều đại biểu cho trật tự chí cao.

Cả mảnh thời không, đều bị U Minh tỏa liên chấn nhiếp. "Hừ!" Một đạo lạnh hừ chi âm từ trong Bồng Lai Tiên Đảo tán ra, chính là do Thông Thiên phát ra.

Giờ đây Hồng Quân và Hậu Thổ, cuối cùng cũng xé toạc mặt nạ, bất chấp tất cả ra tay với Thông Thiên.

Bồng Lai Tiên Đảo tích súc lâu như vậy, há lại không có chút lực lượng phản kháng nào.

Huống hồ Thông Thiên của ngày nay, đã không còn là vật trong ao.

Nhìn chín ức đạo tỏa liên vắt ngang chư thiên, muốn vây khốn Bồng Lai Tiên Đảo.

Đạo âm của Thông Thiên vừa động, kiếp nạn chi khí hóa thành vô tận hồn trọc quang vụ, oanh nhiên bạo phát.

Khí tức nghiệp kiếp chư thiên, Thông Thiên tham ngộ Nghiệp Kiếp Đại Đạo, triệt để Đại Thừa.

Lúc này nghiệp kiếp chi khí, chính là Thượng Nguyên Thái Xá Hỗn Nguyên chi kiếp, lôi phạt chí cao cấp độ Đại Đạo.

Một khi bị cuốn vào trong kiếp nạn, dù là đỉnh phong Bất Hủ Đại Đạo, cũng phải chịu thương hại cực lớn.

Lôi đình cuồng bạo cuộn sạch thiên địa, cuộn về phía chín ức U Minh tỏa liên.

Nghiệp kiếp chi khí khủng bố trấn áp giữa không trung, sống sượng làm chín ức tỏa liên trực tiếp băng toái.

Vô cùng nghiệp kiếp chi khí hóa thành nộ long ngập trời, gầm thét thôn phệ về phía Cửu U.

Cả Cửu U đều động đãng bất an, khí tức ô uế vang vọng khắp thiên địa, uyển như diệt thế.

Trong khoảnh khắc, ngay cả Hậu Thổ cũng biến sắc.

Một đạo thân ảnh mờ mịt hiển hóa giữa chư thiên thời không, toàn thân tản phát ra bạch quang nhàn nhạt.

Thân ảnh tùy tay một động, giáng xuống vô tận thanh quang, trấn áp toàn bộ nghiệp kiếp chi khí.

Chính là bản thể Hậu Thổ.

Dưới sự bức bách của Thông Thiên, Hậu Thổ cuối cùng cũng hiển hóa bản thể.

Nếu không luồng nghiệp kiếp chi khí này đánh vào Cửu U, e rằng cả Cửu U đều sẽ bị đánh xuyên. "Thông Thiên, ngươi cuồng vọng!" Hậu Thổ nhíu mày, vung tay một cái, nước Hoàng Tuyền từ trong chín vạn ức Hoàng Tuyền Đạo, đổ ngược về phía Bồng Lai Đảo.

Hoàng Tuyền chi thủy, mỗi giọt đều nặng vạn cân, toát ra khí khái chôn vùi chư thiên.

Lúc này Hậu Thổ vung tay giáng xuống, cả Bồng Lai đều có mối lo bị lật đổ.

Khí khái khủng bố quán triệt thiên địa, bao trùm cả mảnh thời không.

Chín vạn ức Hoàng Tuyền Đạo, so với lực lượng Hoàng Tuyền Thiên Ma lúc bấy giờ không biết khủng bố hơn bao nhiêu lần.

Rốt cuộc Hậu Thổ đích thân ra tay.

Chín ức Hoàng Tuyền Đạo dung hợp, đủ sức hủy thiên diệt địa, điên đảo tất cả.

Thông Thiên lúc này cũng hiển hóa ra, nhìn chằm chằm chín vạn ức Hoàng Tuyền Đạo, quanh thân Hồng Mông chi khí đột nhiên bốc lên.

Chỉ thấy Thông Thiên khấp động pháp quyết, trời long đất lở, vô cùng vô tận khí thế va chạm về phía chín ức Hoàng Tuyền.

Khí thế khai hợp bất định giữa thiên địa, trong chớp mắt đã quét sạch toàn bộ Hoàng Tuyền chi khí.

Giữa thiên địa quanh quẩn khí tức đáng sợ.

Thông Thiên ngạo nhiên đứng, nhìn chằm chằm Hồng Quân và Hậu Thổ. "Hai vị đạo hữu, biệt vô dạng!" Thông Thiên mỉm cười nhạt, nhưng lại toát ra vài phần ý vị trào phúng.

Dưới vô vàn thủ đoạn tính toán, hai người cuối cùng cũng ra tay, đặt mục tiêu lên người Thông Thiên. "Thông Thiên, hôm nay ta và ngươi thế thành nước lửa, Bồng Lai độc lập ngoài Lục Giới, không dung thứ cho thiên địa, ngươi nắm giữ Thiên Đạo, lấy Ma Đạo làm dẫn, đồ độc Hồng Hoang, há chẳng phải đã có kiếp nạn của ngày hôm nay sao!" Hậu Thổ nhàn nhạt nhìn Thông Thiên, thần sắc toát ra vài phần khinh miệt.

Hồng Quân thì nhìn về phía Thông Thiên, "Thông Thiên, tuy ngươi do Thượng Thanh Nguyên Thần hóa thành, lại có thể đắc thiên địa tạo hóa, nhưng ngươi nghịch thiên hành sự, độc lập ngoài thiên địa, đây là bất tôn với Đạo." Hồng Quân tiếp tục nói: "Bản Tôn vì Hồng Hoang viên mãn, tất nhiên sẽ trục xuất ngươi khỏi Hồng Hoang, đệ tử Tiệt Giáo đương nhiên phải nhập Vô Lượng Lượng Kiếp!" Lời của Hồng Quân rất rõ ràng, hôm nay nhất định phải trấn áp Thông Thiên, thậm chí trấn sát, đệ tử Tiệt Giáo đã cướp đoạt quá nhiều khí vận Hồng Hoang, nhất định phải đẩy họ vào Vô Lượng Lượng Kiếp.

Như vậy, một khi Vô Lượng Lượng Kiếp giáng lâm, đệ tử Tiệt Giáo tất nhiên sẽ vẫn lạc. "Ha ha ha!" Thông Thiên cười lạnh liên tục, "Hồng Quân, mục đích của ngươi Bần Đạo sớm đã nhìn thấu, ngươi đã nắm giữ tạo hóa Thiên Đạo, tự xưng là Thiên Đạo Hồng Hoang, vọng đồ thanh trừ ấn ký Bàn Cổ Đại Thần lưu lại trên thế giới này." "Vu Yêu Đại Kiếp, hai tộc Vu tộc, Yêu tộc hủy diệt, Hồng Vân, Đế Tuấn, Thái Nhất, các Tổ Vu của Vu tộc đều vẫn lạc trong kiếp nạn, chẳng phải đều là thủ đoạn của ngươi để độc chiếm đại vận Hồng Hoang sao!" "Ngươi vì một chút tư dục, đem lượng kiếp phóng đại vô số lần, đến nỗi Hồng Hoang huyết mạch bị đồ độc, tiên thiên tổn hại,

vọng đồ thanh trừ toàn bộ ấn ký Bàn Cổ Đại Thần lưu lại trong Hồng Hoang!" "Nhưng ngươi vô pháp tham ngộ sự tồn tại của Bàn Cổ Đại Thần, dù có thể xóa sổ toàn bộ ấn ký Bàn Cổ Đại Thần trong cả Hồng Hoang, lại vô pháp phủ định sự tồn tại của Bàn Cổ Đại Thần!" "Bàn Cổ Đại Thần trường tồn cùng Đại Đạo, ngươi tu hành Vận Mệnh Đại Đạo, chấp chưởng Tiên Đạo, đều nằm dưới Đại Đạo!" Đạo âm của Thông Thiên hào không kiêng kỵ, trực tiếp truyền khắp cả Hồng Hoang, vô cùng vũ trụ, đều đang vang vọng đạo âm của Thông Thiên.

Chương 215

Chư thiên thần ma đại kinh thất sắc, không ngờ Thông Thiên lại nói ra những lời như vậy.

Đặc biệt Lão Tử, lúc này toàn thân chấn động, không ngờ trong cục diện hiện tại, Thông Thiên lại kiên trì nói ra những lời đó.

Lẽ nào, thật sự đã sai rồi sao?

Lẽ nào thật sự như Thông Thiên nói, Hồng Quân sẽ lấy chúng sinh làm quân cờ, hoàn thành tâm nguyện khống chế Hồng Hoang! "Thông Thiên, ngươi mậu luận liên miên, Thiên Địa Đại Đạo, vạn vật đại kiếp dù Thiên Đạo cũng vô pháp tả hữu, há lại là ba lời hai tiếng có thể phân biện!" Hậu Thổ nhìn Thông Thiên, ánh mắt toát ra lãnh quang sâu thẳm. "Hậu Thổ, ngươi vọng là tinh huyết Bàn Cổ Đại Thần chuyển thế, ấn ký cũ đang dần tiêu thất, huyết mạch Bàn Cổ Đại Thần cũng sẽ triệt để tiêu vong, ngươi luân làm quân cờ của người khác, lại uổng nhiên không tự biết!" "Thôi được, thôi được!" Thông Thiên hít một hơi thật dài, sau đó nói: "Hôm nay Bần Đạo liền không che giấu phong mang nữa, Tam Giới Lục Đạo, thương thiên đại địa, cũng nên đổi một chủ nhân rồi!" "Chỉ chờ vị kia từ hằng cổ thức tỉnh, cục diện Hồng Hoang cũng sẽ chân chính mở ra!" "Để các ngươi xem, thế nào là Hồng Hoang chân chính trong lòng Bần Đạo!" Sau khi Thông Thiên nói xong, dưới chân Tứ Thập Bát Phẩm Thái Hư Thần Liên oanh nhiên tế xuất.

Sau lưng Hồng Mông Thần Kiếm phiêu đãng.

Thông Thiên giờ đây, không cần phải dựa vào kỳ linh bảo, hai đại pháp bảo, đủ để Thông Thiên sử dụng.

Khí thế của Thông Thiên không ngừng thăng tiến vô tận.

Vào khoảnh khắc Thông Thiên nắm lấy Hồng Mông Thần Kiếm, ý niệm ngập trời trong khoảnh khắc băng khai.

Hỗn Nguyên Bất Hủ Đại Đạo Chí Tôn đỉnh phong, sánh ngang sức mạnh bán bộ Siêu Thoát Cảnh!

Hồng Quân và Hậu Thổ đều biến sắc.

Hồng Quân sắc mặt ngưng trọng, Tử Tiêu Pháp Giới hiển hóa thần tọa trấn áp đại địa, trên đỉnh đầu thì là một mảnh hư vô phiêu miểu khư thiên!

Hồng Quân trong tay, nắm Đại Đạo Vận Mệnh chi kiếm, sau lưng thì Tiên Đạo chuyển luân.

Quanh thân Hậu Thổ xoay tròn Lục Đạo Luân Hồi Đại Đạo Đạo Luân, trong tay nàng cầm một đóa tiên hoa, chính là đóa Bỉ Ngạn Hoa tiên thiên đệ nhất.

Bản thể của đóa hoa này trong tay Hậu Thổ, sánh ngang Đại Đạo Chí Bảo.

Vô số Ma Thần trong Hỗn Độn đều phóng ra ý niệm, mong chờ một trận đại chiến kinh thiên động địa.

Trận đại chiến đỉnh phong nhất trong Hồng Hoang, thậm chí quyết định hướng đi của Hồng Hoang sau này.

Thiên Đạo, Địa Đạo hai vị chí tôn liên hợp hai vị Thánh Nhân Thiên Địa, quyết chiến Tiệt Giáo Giáo Chủ Thông Thiên!

Thông Thiên ánh mắt đạm nhiên nhìn hai người, dựa theo cục diện như hiện nay, đã là thế thành thủy hỏa, cũng đã đến lúc nên kết thúc hết thảy.

Hồng Hoang Thiên Địa nhị đạo tự phụ là Hồng Hoang chính thống, muốn đem kẻ ngoài cuộc này triệt để loại bỏ.

Nhưng Thông Thiên sinh ra từ thiên địa, vốn được Hồng Hoang dựng dục, Thiên Địa nhị đạo kia thì có thể làm gì được.

"Bần đạo tuy tu hành Độn Khứ Đích Nhất, nhưng Độn Khứ Đích Nhất lại là chí lý của thiên địa." "Hồng Hoang tự Bàn Cổ khai tịch thiên địa, thanh trọc tự phân, hôm nay bần đạo liền muốn đãng bình du du thiên địa, khai mở tiên hà của Bàn Cổ đại thần!" Thông Thiên vừa dứt lời, Hồng Mông Đại Đạo pháp tắc quanh quẩn quanh thân, tứ thập bát phẩm Thái Hư Thần Liên trán phóng vô lượng thần quang.

Ngay khắc sau đó, Thông Thiên hướng tới hư không chém ra một kiếm chí cường.

Một kiếm đồ thiên, yên diệt hết thảy.

Khủng bố Hồng Mông Đại Đạo gia trì trên Hồng Mông Thần Kiếm, uy lực của đỉnh phong Đại Đạo chí bảo được phát huy đến cực hạn.

Tử Tiêu pháp giới dập dềnh vô cùng quang mang, dưới luồng sáng thâm thúy kia ẩn tàng dư huy của ba ngàn đại đạo.

Đây chính là nội bối của Hồng Quân, chỉ thấy Hồng Quân giơ tay lên, một đạo phù triện rơi xuống.

Đạo phù triện này ngưng tụ vô cùng Tử Tiêu chi lực, hóa thành một đạo thiên khiển, va chạm về phía Hồng Mông Thần Kiếm.

Ức vạn thời không bằng không diễn sinh, phảng phất trong nháy mắt có vô số tiên đạo kỷ nguyên áp chế về phía Thông Thiên.

Sức mạnh thời không này đáng sợ đến cực hạn, cấm cố hết thảy.

Trong mỗi một phiến thời không đều có một hư ảnh Hồng Quân tồn tại, phảng phất trong nháy mắt có vô số Hồng Quân từ tận cùng thời không chém giết tới.

Thông Thiên không hề sợ hãi, kiếm trong tay hầu như không có bất kỳ đình đốn nào.

Hoa lạt!

Trường thiên tê liệt, vạn giới yên diệt, dưới một kiếm trảm thiên này, tất cả mọi thứ đều hóa thành hư vọng.

Một trận đạo âm thiên địa sơ khai tán khai, khai thiên đạo vận dung hợp cùng thần kiếm, trảm vào trong một phiến hư không.

Chỉ trong nháy mắt, tiên đạo kỷ nguyên triệt để phá diệt, Thông Thiên không nhìn khoảng cách, trực tiếp chém về phía mi tâm Hồng Quân.

Kiếm phong trì điện xế, trực tiếp trảm lên mi tâm Hồng Quân.

Nhưng Hồng Quân dù sao cũng là tồn tại chí cao, ngay khoảnh khắc Thông Thiên áp sát, trước thân Thông Thiên xuất hiện một dòng sông vận mệnh.

Vô cùng vô cực Vận Mệnh trường hà muốn đem Thông Thiên phóng trục.

Vận mệnh chí cao, là vạn đạo chí tôn, bị phóng trục vào trong Vận Mệnh trường hà là để thay đổi vận mệnh Thông Thiên.

Thậm chí muốn phủ định sự tồn tại của Thông Thiên, từng đạo vận mệnh chi lực đan xen, muốn triệt để giải tích vận mệnh của y.

Nhưng Thông Thiên đã dung hợp Tam thi, trong hằng cổ thời không không hề có điểm yếu.

Dù cho Vận Mệnh Đại Đạo chí cao, nhưng Thông Thiên lại có Hồng Mông Đại Đạo có thể kháng hành vận mệnh.

Nếu là lúc trước tu luyện Thượng Thanh Đại Đạo, e rằng trong nháy mắt Thông Thiên đã bị vận mệnh trấn áp.

Nhưng hiện tại, Thông Thiên tu hành là Hồng Mông Đại Đạo, không hề sợ hãi Vận Mệnh Đại Đạo trấn áp.

"Vận mệnh, thật nực cười, Hồng Quân tưởng rằng nắm giữ vận mệnh là có thể nắm giữ thiên hạ thương sinh, nhưng thiên hạ thương sinh sao có thể nằm trong khu khu vận mệnh đó!" Thông Thiên lật tay một cái, chín đạo sơ thủy Hồng Mông Đại Đạo dung hợp, diễn hóa thành Bỉ Ngạn Chi Chu.

Thông Thiên đạp bước trên bỉ ngạn, trực tiếp đạp nát Vận Mệnh Đại Đạo, hướng tới Hồng Quân chém giết.

Chí cao đại đạo giao phong, hiển nhiên đại đạo của Hồng Quân không trấn áp nổi Thông Thiên.

Vận Mệnh Đại Đạo phá toái, vô tận thời không trong nháy mắt này yên diệt, Thông Thiên chắp tay sau lưng, cùng với ý thức khủng bố áp chế về phía Hồng Quân và Hậu Thổ.

Đôi mắt ấy bễ nghễ chư thiên, thấu ra vẻ lãnh ngạo bất khả nhất thế.

Chư thiên thế giới, vạn vật kỷ nguyên, đều bị mai táng trong đôi mắt ấy.

"Thiên hạ vi thiên, nhân hữu trật tự, Đại Đạo Hồng Mông, diễn thiên thu chi biến!" Thông Thiên đạo âm rơi xuống, Hồng Mông Đại Đạo kết thành vô thượng trật tự, quang mang của Bỉ Ngạn Chi Chu đậm đặc hơn gấp vô số lần, nghiền ép về phía Hồng Quân và Hậu Thổ.

Vận mệnh ở trước mặt Hồng Mông Đại Đạo cũng phải ảm nhiên thất sắc.

Lúc này, Hồng Quân rốt cuộc động dung, ngưng vọng Hồng Mông Đại Đạo, trong ánh mắt lộ ra vài phần dị nghị.

“Khu khu Hồng Mông cũng dám ở trong Hồng Hoang xưng tôn, Hồng Mông là ngoại đạo, ba ngàn đại đạo mới là chính thống!” “Ngô chưởng Luân hồi, Lục Đạo Thiên La đại ngục!” Hậu Thổ sừng sững trong hư không, Bỉ Ngạn Hoa trong tay oanh nhiên vung ra.

Lục Đạo Luân Hồi đại đạo diễn hóa Lục Đạo Sâm La địa ngục, trong vô tận thời không diễn sinh ra sáu tòa Thiên La đại ngục bàng đại.

Những thiên trụ hoành quán chư thiên từ trong Cửu U quán triệt thiên địa, cấm cố chư thiên, Cửu U thần lôi quấn quanh thiên trụ, uyển như những con nộ long.

Sâm la chi khí khủng bố uyển như nghiệt hải cuộn trào, mưu toan ngăn cản đường đi của Bỉ Ngạn Chi Chu.

Thông Thiên sừng sững giữa không trung, không hề sợ hãi, pháp lực ngút trời diễn hóa Hồng Mông trật tự, trực tiếp đâm sầm vào Thiên La đại ngục.

Chương 216

Khoảnh khắc ấy, chư thiên thời không đều chấn động.

Chư thiên thần ma ngẩng đầu nhìn lại, dù là tu vi Thánh nhân trong lúc này cũng cảm nhận được dao động nghẹt thở.

Đó là sự run rẩy từ linh hồn, loại sức mạnh này có thể điên phúc hết thảy.

Đây là sự va chạm ở tầng thứ Đại Đạo.

Nguyên Thủy và Lão Tử cùng những người khác tâm thần hãi nhiên, bằng vào pháp lực của họ chỉ miễn cưỡng nhìn thấy được một chút cảnh tượng.

Trong sự giao phong của trật tự chi lực kia, họ phát hiện Hồng Quân và Hậu Thổ thế mà bị chấn thối một khoảng cách vô tận.

Tiên thiên Bỉ Ngạn Hoa trong tay Hậu Thổ phá toái.

Tử Tiêu pháp giới của Hồng Quân cũng bị sức mạnh đáng sợ kia đánh băng toái!

"Đại Đạo chi năng quả nhiên khả phạ vô cùng!" Nguyên Thủy ngưng vọng hư không, trong lòng run rẩy, không cách nào tự dứt ra được.

Ngày trước từng luận đạo với Thông Thiên tại Tử Tiêu Cung, giờ đây Thông Thiên đã là tồn tại mà y phải chiêm ngưỡng.

Pháp lực của Thông Thiên đã cường đại đến mức không thể tưởng tượng nổi, thậm chí đã tiếp cận tầng thứ Đại Đạo.

Ánh mắt Lão Tử thâm thúy, chỉ có y mới nhìn rõ toàn cục.

Trong cuộc bác dịch này, Thiên Đạo và Địa Đạo hiển nhiên không

muốn làm tổn hại căn bản Hồng Hoang.

Để tránh cho Hồng Hoang tái độ phá toái rơi vào đại kiếp, cho nên Thiên Đạo Thánh nhân, Cửu U Thánh nhân cùng Tiệt giáo tư sát cũng vì sự can thiệp của hai vị chí cao tồn tại mà tạm dừng lại.

Kẻ thực sự chúa tể cục diện chính là ba người trên đỉnh thời không kia.

Những người còn lại đều chỉ như vật bài trí.

Lão Tử tâm thần cảm khái, với pháp lực của mình, dù có dung hợp với các Thiên Đạo Thánh nhân khác e rằng cũng không chịu nổi một chưởng của Thông Thiên.

Kim thời bất đồng vãng nhật, Lão Tử nhìn thấy Thông Thiên đã quán triệt đạo của mình cực kỳ thấu triệt.

Tâm tính và cảnh giới của Thông Thiên đã siêu thoát khỏi những tồn tại thông thường.

"Nguyên Thủy, theo đệ thấy, thắng phụ hôm nay định đoạt thế nào!" Lão Tử thử hỏi.

Nguyên Thủy ánh mắt khẽ động, nói: "Thông Thiên tự phụ có nghịch thiên chi năng, nhưng kẻ đối địch với y là Cửu U Hậu Thổ nương nương cùng một vị Thiên Đạo Hồng Quân Đạo Tổ, dù Thông Thiên tu vi cường đại, một khi hai vị kia liên thủ, trong Hồng Hoang hẳn không có đối thủ." Nghe Nguyên Thủy nói vậy, Chuẩn Đề đạo nhân đứng bên cạnh gật gật đầu: "Tổng quan toàn cục, Luân hồi cùng Thiên đạo tận xuất, Thông Thiên dù có nghịch thiên cũng khó thoát pháp võng!" "Dù sao Thông Thiên cũng là một nhân vật, cách cục như thế này khiến chúng ta trông gà hóa cuốc!" Tiếp Dẫn đạo nhân cười lạnh một tiếng: "Sự xuất phản thường tất hữu yêu, Thông Thiên mưu tính một đời nhưng không thoát nổi Thiên đạo Luân hồi, cục diện hôm

nay cũng nằm trong dự liệu của ta." Các vị Thánh nhân hiển nhiên đều không xem trọng Thông Thiên trong hư không.

Bởi vì Thiên Địa nhị đạo chí tôn cùng xuất hiện chỉ để đối phó với Thông Thiên.

Trong Bồng Lai tiên đảo, Trấn Nguyên Tử đôi mắt ngưng trọng ngưng vọng hư không.

Bên cạnh Trấn Nguyên Tử là Hậu Nghệ và những người khác.

"Trấn Nguyên đại tiên, ngài là người đứng đầu dưới trướng sư tôn, xin hỏi chiến cục hiện nay thế nào!" Kim Linh Thánh Mẫu có chút khẩn trương hỏi.

Trấn Nguyên Tử lại lộ vẻ mặt nhẹ nhõm, nói: "Thông Thiên giáo chủ vốn là người ngoài đạo, tự nhiên sẽ không bị đạo thúc phược, theo lão phu thấy dù Thiên Địa nhị đạo chí tôn liên hợp cũng không làm gì được giáo chủ!" Nhãn giới của Trấn Nguyên Tử cao thâm cỡ nào, nghe y nói vậy, chư thần đều tâm tư đại định.

Trên chư thiên, ba người đấu pháp, căn bản không ai có thể can thiệp.

Sự giao phong ở tầng diện Đại Đạo thực sự hãi hùng đến cực điểm.

Ba người phá toái thời không không biết đã đánh nát bao nhiêu địa vực.

Nếu ở trong Hồng Hoang, e rằng sẽ dấy lên một trận vô lượng lượng kiếp thực sự.

Nhưng hiển nhiên ba người đều cố ý né tránh Hồng Hoang, nếu không Hồng Hoang sẽ rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục.

Lúc này người kinh ngạc nhất chính là Hậu Thổ, nàng đã tung ra

không ít át chủ bài, nhưng Thông Thiên vẫn nguy nhiên bất động, dường như không chịu bao nhiêu xung kích.

Pháp lực của Thông Thiên thực sự quá mức cường đại, thậm chí đã đến mức phỉ di sở tư.

Phản quan Hồng Quân, thâm thúy mạc danh, tuy tiêu tốn không ít pháp lực nhưng vẫn thâm bất kiến để.

Lúc này Hậu Thổ mới minh bạch, Hồng Quân dù sao cũng là Thiên Đạo, là Tiên đạo Ma thần chuyển thế, tâm tư và thành phủ của y là đệ nhất vạn giới.

Thông Thiên tuy là hậu bối nhưng khí vận ngút trời, nội bối bất phàm.

Hôm nay công nhiên khiêu chiến hai người hoàn toàn là có dựa dẫm vào thực lực bản thân.

Hậu Thổ cũng không còn nhiều chỗ dựa, lúc này cưỡi hổ khó xuống, chỉ có thể đánh cược một lần.

Hồng Quân sừng sững giữa không trung, sau khi Tử Tiêu pháp giới phá diệt, vận mệnh chi kiếm trong tay oanh nhiên quét xuống.

"Hậu Thổ đạo hữu, chớ có lưu thủ, hãy tìm sơ hở mà đánh!" Hồng Quân đạo âm truyền ra, ba ngàn Thiên Đạo pháp giới oanh nhiên hiển hóa.

Vô tận Ma thần hư ảnh hiển hóa, hướng tới Thông Thiên sát phạt.

Hồng Quân lúc này phảng phất hóa thân thành ba ngàn Đại Đạo Ma thần, ẩn ước có thể thấy một phương Ngọc Vũ Điệp hiển hóa, chính là Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp.

Sau khi Ngọc Vũ Điệp bị đánh nát, Hồng Quân đã dùng Thiên Đạo bản nguyên luyện lại Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp.

Hiện nay Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp là do Thiên Đạo hóa thành, là Thiên Đạo bản nguyên.

Dưới sự gia trì của vô tận Thiên Đạo chi lực, ba ngàn Đại Đạo Ma thần hiển hóa sức mạnh của ba ngàn Ma thần, thật sự khủng bố vô cùng.

Lúc này Hậu Thổ dường như cũng hạ quyết tâm, Lục Đạo Luân Hồi đạo luân nhiễm vô cùng nhân quả thánh hỏa thiêu đốt về phía Thông Thiên.

Một đạo quang ảnh hiển hóa trong vô tận thời không, trực tiếp điền vào trong đó.

Oanh long!

Ba lan khủng bố nổ tung giữa thiên khung, sáu đạo hư ảnh Ma thần hoành quán chư thiên chộp về phía Thông Thiên.

Mỗi một tôn hư ảnh đều to lớn không thể đo lường, hoành quán thiên vũ, là biểu tượng hiển hóa của Lục đạo.

Lúc này Thông Thiên cảm nhận được áp lực chưa từng có.

Dưới sự liên thủ của hai vị chí tôn, sức mạnh của Thiên Địa nhị đạo dung hợp, gần như là sức mạnh mạnh nhất trong Hồng Hoang!

Nhưng Thông Thiên không hề dao động một mảy may.

"Khai thiên!" "Tích địa!" Hồng Mông Thần Kiếm ẩn nặc giữa trời, Đại Đạo Hồng Mông ma thân hiển hóa ra.

Đạo thể của Thông Thiên hư diểu vô cùng, oanh nhiên hiển hóa, thần kiếm trong tay nắm giữ thiên khung, chém ra chín ức đạo kiếm mang!

Sau khi Thông Thiên thốt ra đạo âm, một cỗ ý chí hung dũng quán triệt thiên địa.

Hồng Mông Thần Kiếm phảng phất như năm xưa Bàn Cổ khai tịch thiên địa, chém ra hai đạo quang ảnh đáng sợ.

Hai đạo quang ảnh phân biệt chém hướng hư không, khí tức khiến người ta áp ức tán khai vô tận giữa thiên địa.

Hồng Mông Thần Kiếm hướng tới Hậu Thổ và Hồng Quân trảm xuống không phân biệt.

Khai Thiên!

Chương 217

Tích Địa!

Hai chữ này lan tỏa vô hạn trong thời không, từng đạo thiên âm chấn nhiếp thiên địa, quán triệt vô lượng kỷ nguyên.

Hậu Thổ và Hồng Quân biến sắc, cảm giác có một cỗ sức mạnh ngưng tụ chém về phía nguyên thần.

Bản nguyên Hồng Mông Đại Đạo dường như muốn trấn áp đại đạo trong cơ thể họ.

"Khai thiên tích địa!

Ngươi tưởng mình là Bàn Cổ đại thần chuyển thế sao?" Hậu Thổ lạnh hừ một tiếng, Lục Đạo Luân Hồi đạo luân trong tay khẽ động, hiển hóa biểu tượng Lục đạo.

Mỗi một đạo trong Lục Đạo Luân Hồi đều mang theo nhân quả chi lực cực kỳ cường hoành.

Bản thể Lục Đạo Luân Hồi có thể lớn vô hạn.

Hậu Thổ chính là Lục Đạo Luân Hồi, mà Lục Đạo Luân Hồi cũng chính là Hậu Thổ.

Đã đến cấp độ này, ai có thể là kẻ tầm thường.

Lục Đạo Luân Hồi đạo luân trong tay Hậu Thổ thôi diễn đến cực hạn, đạo thể thuần tịnh vô hạ của nàng diễn hóa hư vô, ký thác vào trong Lục Đạo Luân Hồi.

Chỉ trong nháy mắt, Lục Đạo Luân Hồi chi lực quán triệt thiên địa.

Vô tận Lục Đạo Luân Hồi chi lực từ tứ hải bát hoang hội tụ, cường hoành vô cùng, dung hòa chư thiên, trấn áp hết thảy.

Mọi đại thế giữa thiên địa đều có thể bị Hậu Thổ lợi dụng.

Pháp lực của Hậu Thổ ở một tầng diện nào đó đã tiếp cận mức vô hạn.

Lục đạo bất diệt, Hậu Thổ có thể vĩnh hằng tồn tại.

Thậm chí có thể nghịch chuyển các điểm thời gian, vĩnh hằng ở vào một trạng thái mạnh mẽ nhất.

Sức mạnh của Lục Đạo Luân Hồi là bất hủ.

Một kích của Thông Thiên rơi xuống phảng phất như Bàn Cổ đại thần năm xưa trọng lâm thiên địa.

Dù cho Lục Đạo Luân Hồi của Hậu Thổ cường đại, lúc này cũng cảm nhận được áp lực ngút trời.

Một cỗ khí tức trảm thiên diệt địa ập tới, Hậu Thổ cảm nhận được một luồng khí tức áp ức chí cực.

Lục Đạo Luân Hồi đạo luân khựng lại, giữa mi tâm Hậu Thổ thế mà xuất hiện một tia vết nứt.

Kéo theo đó trên Lục Đạo Luân Hồi đạo luân cũng bị chém ra một lỗ hổng đáng sợ!

Phản quan Hồng Quân, lúc này độn vào hư vô vô vọng chi hải hòng né tránh thương tổn từ một kích đáng sợ kia.

Nhưng sức mạnh của một kích này vẫn trảm nhập hư vô vô vọng chi hải, để lại một vết thương trên đạo thể Hồng Quân.

Dưới một kích này, Hậu Thổ chịu phải Đại Đạo chi thương.

Trên đạo thể Hồng Quân cũng chịu thương tổn không thể xóa nhòa.

Thông Thiên mãn ý gật gật đầu, hai tôn tồn tại này quả nhiên

không thể xem thường.

Nếu là sinh linh tầng thứ Đại Đạo thông thường, e rằng dưới uy lực Khai Thiên Tích Địa đã bị triệt để trảm diệt.

Căn cơ của hai người thâm thúy khó lòng đo lường.

Nếu hôm nay không tung ra chút thủ đoạn, e rằng không làm gì được bọn họ.

Đạo thân của Thông Thiên hiển hóa trong cõi minh minh.

Đại Đạo Hồng Mông chân thân cũng trong nháy mắt này hiển hóa ra.

Đại Đạo Hồng Mông chân thân là hình thái cuối cùng của Hồng Mông Đại Đạo, có thể phát huy tối đa uy lực của Hồng Mông pháp tắc.

Hiện nay Đại Đạo Hồng Mông chân thân của Thông Thiên không chỉ giới hạn ở sự to lớn.

Không giống như Bàn Cổ đại thần hay các Ma thần khác có thân hình che trời lấp đất.

So sánh ra, Đại Đạo Hồng Mông chân thân của Thông Thiên chỉ là một hư ảnh nhạt nhòa phía sau lưng.

Đại đạo thông huyền, nâng đỡ vạn vật, tiệt đứt pháp mạch của thiên địa.

Vô cùng vô tận huyền quang dựng dục trong hư ảnh kia.

Hồng Mông Thần Kiếm ký thác trong Hồng Mông chân thân, sức mạnh ngút trời vung vẩy từ trên thần kiếm.

Thông Thiên cảm giác lúc này sức mạnh Đại Đạo chí ít đã cường thịnh hơn vạn lần.

Đây mới là trạng thái chí cao thực sự của y.

Dưới sự gia trì của vô tận Hồng Mông Đại Đạo, Thông Thiên nắm giữ Hồng Mông Thần Kiếm một lần nữa sát xuất.

Một kiếm trảm lạc, tái độ hướng Hậu Thổ chém tới.

Tứ thập bát phẩm Thái Hư Thần Liên che lấp thiên cơ, bao trùm về phía Hồng Quân.

Bản thể Thông Thiên hiển hóa hư vô, cầm Hồng Mông Thần Kiếm một lòng dũng mãnh trảm về phía Hậu Thổ.

Vô tận Lục Đạo Luân Hồi thời không phá toái.

Hồng Mông Thần Kiếm sau khi trảm diệt vô tận thời không đã chém thẳng lên Lục Đạo Luân Hồi đạo luân.

Hậu Thổ và Thông Thiên cuối cùng cũng có lần chính diện giao phong đầu tiên.

Thông Thiên lúc này không có ý định lưu thủ, nếu Thiên Địa nhị đạo triệt để kết hợp e rằng sẽ có vô vàn phiền phức.

Hậu Thổ kiêu ngạo như vậy, hôm nay tất nhiên phải cho nàng nếm mùi khổ quả!

Vô tận sức mạnh gia trì trên Hồng Mông Thần Kiếm, dù cho sức mạnh Lục Đạo Luân Hồi cuồn cuộn không tuyệt, nhưng nơi đây là Bồng Lai tiên đảo, là địa bàn của Thông Thiên.

Sức mạnh gia trì của Lục Đạo Luân Hồi ở đây phải suy yếu không ít.

Chỉ thấy Hồng Mông thánh quang xé toạc thời không, Thiên Nhân đạo đạo luân bị sinh sinh trảm nát.

Hậu Thổ bị đánh thối lui một khoảng cách vô tận, toàn thân run rẩy, hầu như không chống đỡ nổi!

Nhìn thấy cảnh này, chư thần run rẩy không thôi.

Lục Đạo Luân Hồi chi chủ Hậu Thổ thế mà phải chịu thiệt thòi lớn như vậy!

Sắc mặt Hậu Thổ lạnh lùng vô cùng, thấu ra lệ khí đáng sợ.

"Lục Đạo Luân Hồi, chư thiên kỷ nguyên, ngô chưởng Cửu U, vạn vật chuyển thế đại đạo!" "Cửu U luyện thần, vạn vật quân lâm!" Đại địa mở ra, thiên quang nổ liệt, Lục Đạo Luân Hồi đạo luân ẩn nặc dưới đại địa.

Nhưng dưới đại địa lại có một luồng sức mạnh bị triệu hoán ra.

Chương 218

Một tôn thạch tượng hoành quán vô tận thương khung, uyển như ức vạn u lệ chi khí ngưng tụ, trực tiếp từ trong Địa phủ oanh nhiên trấn áp ra.

Lục hợp thương khung, vạn vật đều run rẩy không ngừng.

Lúc này, sáu vị Luân hồi Thánh nhân toàn thân đại chấn, ngưng vọng thạch tượng, từng người run động không thôi.

"Lục đạo cực hạn, Đại Đạo nguyên thai, đại diện cho đại địa sơ thủy, vạn vật chung kết!" Minh Hà lão tổ nhãn lực bậc nào, liếc mắt đã nhận ra, đó là cực ác do Lục đạo chí thiện đối lập hóa thành.

Lục đạo vốn chí thiện, nhưng vạn vật có âm dương, chí thiện tất có chí ác.

Ác vốn không có biểu tượng, nhưng Hậu Thổ lại lấy bản nguyên của Lục Đạo Luân Hồi ngưng tụ Lục đạo chí ác.

Tôn thạch tượng này đại diện cho sự chung kết của sức mạnh Cửu U.

Dưới sự trấn áp của thạch tượng, hết thảy phản bản nguyên, quy về hư vô.

Chư thiên địa rơi vào trạng thái đại tịch diệt triệt để.

"Xem kìa, Hậu Thổ nương nương đã thực sự nổi giận rồi!" Thông Thiên đạm nhiên cười một tiếng, ngưng vọng tôn thạch tượng đáng sợ chí cực kia.

Lục đạo chí thiện tuy không phải ngụy thiện nhưng cũng ẩn tàng những mặt tối không ai biết.

Mặt tối ấy chính là thạch tượng này, nếu bị thạch tượng trấn áp sẽ vĩnh viễn đọa luân hồi, không được siêu sinh.

Cuối cùng bị luân hồi đồng hóa, mất đi ý thức bản thân.

"Để bần đạo xem xem, rốt cuộc là Hồng Mông đạo lợi hại, hay Luân hồi ác đạo lợi hại!" Thông Thiên dứt lời, Hồng Mông đạo thể phát tán vô cùng vô tận Hồng Mông chân nghĩa.

Vô tận quang mang sụp đổ, hội tụ về một chỗ nơi Thông Thiên.

Một tôn thần thể hoành quán vô lượng cương vực trong nháy mắt này oanh nhiên hàng lâm trước thạch tượng.

Đó chính là Hồng Mông chân thân do Hồng Mông Đại Đạo của Thông Thiên hóa thành.

Hai tôn tồn tại hoành quán vô cùng cương vực oanh nhiên va chạm.

Thạch tượng không ngừng phóng đại, đôi mắt lãnh mạc vô tình kia ngưng thị chư thiên, dường như hết thảy đều không để vào mắt.

Hồng Mông chân thân cũng không ngừng cao lên.

Ở độ cao của Đạo, cả hai đều đang thăng tiến vô hạn.

Cả hai đều có năng lực Đại Đạo, tề bình với Đại Đạo, lúc này thực sự đang luận đạo nông sâu.

Thông Thiên đôi mắt hư vọng, thấu ra thanh quang nhàn nhạt, từng tầng gợn sóng tán khai.

Nguyên thần ký thác trong Hồng Mông chân thân.

Trong phút chốc chu thiên thời không thiên sập đất sụp, chỉnh phiến thiên địa hỗn loạn một mảnh.

Khí tức khiến người ta run rẩy bùng nổ.

Phản quan Hậu Thổ, lúc này lại có vài phần không thể đạm định.

Đạo của Thông Thiên phảng phất vô cùng vô cực đè lên thân nàng.

Bất luận Hậu Thổ đạo hữu thâm hậu đến đâu, Thông Thiên vẫn luôn cao hơn Hậu Thổ một bậc.

"Thiên chi đạo, tổn hữu dư nhi bổ bất túc, nhân chi đạo, tổn bất túc bổ hữu dư." "Vạn vật đại đạo, thương sinh nghịch chuyển!" Một khắc sau, Hậu Thổ trong lòng kinh hãi vạn phần, đạo của Thông Thiên vô khả bỉ nghĩ, thậm chí trên phương diện hoành quan đã siêu việt Lục Đạo Luân Hồi.

Nội bối của Thông Thiên đáng sợ đến thế sao.

Điều khiến Hậu Thổ tâm lạnh nhất chính là Hồng Quân lúc này trông có vẻ bị tòa tứ thập bát phẩm Thái Hư liên đài kia hạn chế, không hề ra tay tương trợ.

Quả nhiên, Hồng Quân vẫn lưu lại vài phần tâm nhãn.

Với thần thông của y, muốn đột phá sự trấn áp của Thái Hư Thần Liên không phải là chuyện dễ dàng.

Hậu Thổ lật tay một cái, trên thạch tượng hiển hóa vô tận âm lệ chi khí.

Sắc mặt Hậu Thổ cũng trở nên dữ tợn.

Một cỗ khí khái phiên thiên phúc địa trong nháy mắt này oanh nhiên nổ tung.

"Nghịch chuyển thiên địa, vạn vật luân chuyển!" Thạch tượng tiên phong xuất thủ, cùng với màn sương mù đen kịt trùng xoát xuống, khí thế khủng bố sụp đổ.

Trên Hồng Mông đạo thân của Thông Thiên bị sương mù làm nhiễm bẩn, ô uế khôn cùng.

Nhưng đôi mắt của Hồng Mông đạo thân kia vẫn thanh triệt vô cùng.

"Phá!" Thông Thiên quát lớn một tiếng, Hồng Mông Đại Đạo chân thân giữa vạn thiên quang trạch ô uế hóa thành một thanh lợi kiếm ngút trời.

Chỉ nghe thấy một trận đạo âm hư vô phiêu miểu vang lên.

Thanh lợi kiếm xé toạc thương khung, trực tiếp chém thẳng vào mi tâm thạch tượng.

Trong phút chốc, dị tượng chư thiên địa im bặt.

Trong khoảnh khắc, toàn bộ thạch tượng đổ sụp.

Vô tận thời không phá diệt, Cửu U đại đạo trong nháy mắt tan biến sạch sành sanh.

Trên mi tâm Hậu Thổ xuất hiện một đạo kiếm ngân.

Vị Cửu U đệ nhất cường giả này lảo đảo lùi lại mấy bước, khóe miệng một tia thần huyết nhỏ xuống.

Ở tầng diện này, nhục thân Hậu Thổ vĩnh hằng bất diệt.

Nhưng đạo của Thông Thiên đã chém vào đạo của nàng, Hậu Thổ đã thụ vĩnh hằng Đại Đạo chi thương.

"Thông Thiên, ngươi!!!" Hậu Thổ chấn nộ vô cùng, đôi mắt đỏ rực thấu ra lệ khí đáng sợ.

Thông Thiên lại cười lạnh một tiếng, Hậu Thổ e rằng còn chưa nhận ra tâm cảnh chí thiện chí thuần của mình đã phá toái.

Giờ đây Hậu Thổ bị Đại Đạo tâm ma chi kiếm trảm trúng, đã có sơ hở.

"Bần đạo tuy không cách nào giết ngươi, nhưng cũng muốn cho

ngươi hiểu rõ, Địa đạo đã là Địa đạo, nên là nơi nâng đỡ vạn vật, thừa tải nguyên khí của vạn vật, chớ có ham hố công nghiệp, uổng phí tâm cơ!" Thông Thiên dứt lời, Hồng Mông chi kiếm trong tay hầu như không có bất kỳ do dự nào.

Cước đạp hư không, mỗi bước chân rơi xuống đều là vận luật đại đạo huyền diệu đến cực hạn.

Thông Thiên bước ra chín ức bước, giống như huyền huyễn thần thông Đạp Thiên Thất Bộ kia, nhưng Thông Thiên lại cường đại hơn ức vạn vạn lần.

Vô cùng đại đạo quán triệt thiên địa, trực tiếp chém về phía Hậu Thổ.

Hậu Thổ đại kinh thất sắc, vội vàng tế xuất Lục Đạo Luân Hồi đạo luân.

Nhưng trước một kiếm đáng sợ này, Lục Đạo Luân Hồi đã có sơ hở hiển nhiên không phải đối thủ.

Chỉ nghe thấy tiếng đồ vật vỡ vụn, Lục Đạo Luân Hồi oanh nhiên phá diệt.

Chương 219

Thông Thiên không có một chút do dự nào, trực tiếp chém vào đạo thể Hậu Thổ.

Một đại Cửu U chí tôn trực tiếp bị trảm diệt đạo thể, oanh nhiên phá diệt.

Lục Đạo Luân Hồi điêu linh, rơi rụng về phía Cửu U.

Lúc này, các vị Luân hồi Thánh nhân từng người sắc mặt đại biến!

Đạo thân của Hậu Thổ bị trảm nát, rơi vào trong Địa phủ.

Lục đạo Thánh nhân từng người tâm thần thất lạc.

"Đại thế đã mất!" Minh Hà lão tổ ánh mắt thần quang đại thất, lần này đạo thể của Hậu Thổ bị Thông Thiên đánh nát, e rằng đã chịu Đại Đạo chi thương khó lòng bù đắp.

Trong những năm tháng đằng đẵng tiếp theo, e rằng nàng sẽ không ra khỏi Địa phủ.

Chung quy vẫn là mắc mưu Hồng Quân, vào thời khắc mấu chốt Hồng Quân lại bỏ mặc nàng.

Kẻ có thể nhìn thấu điểm này rốt cuộc có mấy người.

Minh Hà nói xong trực tiếp hiển hóa Huyết Hà pháp thân độn về phía Cửu U.

Các vị Luân hồi Thánh nhân còn lại, ngoại trừ Nữ Oa, những người khác đều độn về phía Cửu U.

Hậu Thổ trọng thương, thậm chí đến mức bắt buộc phải thối lui khỏi cuộc tranh đoạt thiên địa.

Đủ để thấy cảnh giới Đại Đạo trong cuộc tranh đấu ở tầng diện

này cũng không phải là hoàn toàn vô địch.

Thông Thiên tuy không thể giết Hậu Thổ nhưng lại có thể át chế Địa đạo đến mức tối đa.

Hồng Quân với thân phận Thiên Đạo cũng không thể công khai đối phó Hậu Thổ.

Thủ đoạn lần này chính là cách tốt nhất.

Trong lúc bất động thanh sắc đã gạt Địa đạo ra khỏi cuộc chơi.

Chỉ có thể nói thủ đoạn của Hồng Quân quá mức cường đại.

Lúc này trên thiên khung, pháp thân của Thông Thiên tán đi.

Tứ thập bát phẩm Thái Hư Thần Liên quy vị, Thông Thiên ngạo nhiên đứng đó.

Phảng phất như việc Hậu Thổ bị loại vừa rồi không phải chuyện gì to tát.

Phản quan Hồng Quân cũng một vẻ mặt đạm định.

"Thông Thiên, thật là thủ đoạn hay, thế mà ngay cả Hậu Thổ cũng áp chế không nổi ngươi!" Hồng Quân đạm nhiên nói, đôi mắt thấu ra vẻ lãnh mạc vô tận, khí thế trên thân đang thăng tiến vô hạn.

Nghe Hồng Quân nói vậy, Thông Thiên cũng cười lạnh một tiếng.

"Nếu Thiên Địa nhị đạo hợp nhất, bần đạo còn e ngại ba phần, hiện nay Cửu U thối ẩn, dựa vào thủ đoạn của Hồng Quân ngươi, hôm nay e rằng không làm gì được bần đạo." Thông Thiên dứt lời, phía sau Hồng Mông Thần Kiếm huyền phù, ẩn ước thấu ra sát cơ kinh người.

"Hưu đắc cuồng vọng!" Hồng Quân một tay chỉ trời, nói: "Chư thiên đại đạo lấy vận mệnh làm chủ, ngươi mưu toan nghịch thiên mà hành, chư thiên Ma thần, vạn vật Luân hồi đều sẽ không thừa nhận sự

tồn tại của ngươi.” “Ngô là Tiên đạo chí tôn, Hồng Hoang Thiên Đạo, hôm nay triệu hoán ba ngàn Ma thần đại đạo sẽ trấn áp ngươi!” Hồng Quân lật tay một cái, vô tận hỗn độn bản nguyên bị Hồng Quân tiếp dẫn.

Hồng Quân chí cao tiên đạo dung hòa Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, ba ngàn Đại Đạo Ma thần lần lượt hiển hóa trong hư không.

Thậm chí trong đó có cả Thời Thần đại tôn, Dương Mi đại tiên.

Thời Thần đại tôn và Dương Mi đại tiên chỉ là hình chiếu, không phải thực thể thực sự, nhưng Hồng Quân có thể mượn một tia hình chiếu lấy Thiên Đạo chi lực ký thác, rõ ràng quan hệ không hề tầm thường.

Liên hệ trong đó e rằng không đơn giản như vậy.

Ba ngàn Đại Đạo Ma thần lần lượt hiển hóa, từ trong thời không hỗn độn xa xôi, vô tận đại đạo pháp tắc hiển hóa trong Hồng Hoang.

Thông Thiên chân mày hơi động, trong lòng lại có vài phần định nhiên.

Quả nhiên Hồng Quân bản thể là Hỗn Độn Ma thần.

Hiện nay mượn Hồng Hoang thoát thai hoán cốt, mưu toan trở thành người đứng đầu ba ngàn Hỗn Độn Ma thần.

Sau này loại bỏ lạc ấn của Bàn Cổ đại thần, để chư thiên Ma thần gia nhập vào Hồng Hoang.

Hồng Quân thống ngự ba ngàn Ma thần, ba ngàn đại đạo dung hòa hỗn độn chi lực, lúc đó Hồng Hoang và hỗn độn dung hòa chính là mục tiêu cuối cùng của Hồng Quân.

Thông Thiên liếc mắt nhìn thấu ý đồ của Hồng Quân.

Theo đại đạo pháp tắc mà Hồng Quân ngưng tụ càng lúc càng

mạnh, từng tôn Ma thần hiển hóa ra.

Trong đó cường đại nhất ngoại trừ Dương Mi đại tiên và Thời Thần đại tôn, còn có kẻ nắm giữ Hỗn Độn pháp tắc là Hỗn Độn lão tổ, bạn sinh hỗn độn linh bảo là một cây Hỗn Độn Thế Giới Thụ.

Kẻ nắm giữ Sinh Mệnh pháp tắc là Linh Mộc đạo nhân, bạn sinh hỗn độn linh bảo là Linh Mộc pháp trượng.

Kẻ nắm giữ Ngũ Hành pháp tắc là Ngũ Hành đạo nhân, do một luồng ngũ hành chi khí trong thế giới hỗn độn hóa thành, bạn sinh hỗn độn linh bảo là Ngũ Hành Tháp.

Kẻ nắm giữ Âm Dương pháp tắc là Âm Dương đạo nhân, do một luồng âm dương chi khí trong thế giới hỗn độn hóa thành, bạn sinh hỗn độn linh bảo là Hỗn Độn Âm Dương Kính.

Kẻ nắm giữ Hủy Diệt pháp tắc là Băng Thiên đạo nhân, do một luồng hủy diệt chi khí trong thế giới hỗn độn hóa thành, bạn sinh hỗn độn linh bảo là Hủy Diệt chi kiếm.

Chư thiên Ma thần lần lượt hiển hóa, thấu ra một cỗ hư vọng chi khí cực kỳ đáng sợ.

Ba ngàn Ma thần hướng tới sự đối lập, nhưng vì ảnh hưởng từ đại đạo của Hồng Quân mà lần lượt bị tiên đạo trấn áp, nhiếp phục.

Cùng với sự hội tụ của hỗn độn chi khí ngút trời, hỗn độn thần quang trong hư không càng thêm đậm đặc.

Thông Thiên ngẩng đầu nhìn lại, cảm giác áp lực càng lúc càng lớn, thậm chí phiến thời không bị cấm cố kia cũng chịu ảnh hưởng cực đại.

“Ba ngàn Đại Đạo Ma thần hàng lâm thì đã sao, dù có khôi phục lại thịnh huống năm xưa, bần đạo cũng không hề sợ hãi!” Thông Thiên đạo âm thông huyền, thấu ra một cỗ thần vận đại đạo thương

tang.

“Ếch ngồi đáy giếng!” Hồng Quân lãnh mạc nhìn Thông Thiên, cùng với cây phất trần tiên đạo trong tay chỉ tới, ba ngàn đại đạo chân ma giá ngự vô tận hỗn độn chi khí giết về phía Thông Thiên.

Uy áp ngút trời trấn áp xuống, ngay cả tứ thập bát phẩm Thái Hư Thần Liên cũng đang run động.

Dựa vào sự phòng ngự của liên đài cũng không chống đỡ nổi pháp lực của ba ngàn Hỗn Độn Ma thần.

Thông Thiên cầm kiếm nghịch trảm thương khung, không hề do dự chém giết ra.

Hồng Mông đạo kiếm pháp lực vô hạn, một kiếm chém ra đầy rẫy thánh uy.

Nhưng ba ngàn Hỗn Độn Ma thần mỗi một tôn đều uyển như thực chất.

Dưới sự gia trì của Thiên Đạo bản nguyên phảng phất như hỗn độn ngày trước tái hiện.

Những hỗn độn chân ma này từng người cường hoành vô cùng, thấu ra khí thế đáng sợ.

Khi Hồng Mông Đại Đạo trảm vào trong các Hỗn Độn Ma thần đều bị hỗn độn chi khí che lấp.

Một kiếm nghịch thiên kia không có bất kỳ tác dụng nào.

Thấy cảnh này, ngay cả Thông Thiên cũng hơi kinh ngạc.

Chương 220

Ba ngàn Đại Đạo Hỗn Độn Ma thần quả nhiên không đơn giản.

Hồng Hoang Thiên Đạo cùng Hỗn Độn bản nguyên dung hòa có thể tái hiện uy nghiêm thời kỳ hỗn độn.

"Ba ngàn Hỗn Độn chân ma, mỗi một vị đều có thể trấn áp một phương thiên địa, ba ngàn Ma thần là do nhân quả chư thiên hóa thành, còn mạnh mẽ hơn cả lúc Bàn Cổ đại thần khai tịch thiên địa năm xưa!" Sắc mặt Hồng Quân lãnh mạc, lúc này pháp lực của y ở một tầng diện nào đó đã thăng tiến vô hạn.

Thậm chí ba trăm sáu mươi lăm Tinh Thần Ma thần đang thôi diễn Ma Thần Chu Thiên Tinh Đấu đại trận.

Hủy Diệt Ma thần vung Hủy Diệt chi kiếm trảm xuống.

Thông Thiên hóa thân ức vạn, thi triển vô tận thần thông đấu pháp với ba ngàn Ma thần.

Nhưng theo pháp lực mà ba ngàn Ma thần thi triển càng lúc càng đáng sợ, ngay cả Thông Thiên cũng cảm nhận được áp lực từ tận đáy lòng.

Oanh long!

Trên trường thiên hỗn độn sương mù bốc lên, vô tận hỗn độn tinh thần ngưng tụ, Ma Thần Chu Thiên Tinh Đấu đại trận trong phút chốc oanh nhiên rơi xuống.

Toàn bộ Bồng Lai tiên đảo đều nằm trong sự bao phủ của Ma Thần Chu Thiên Tinh Đấu đại trận.

Chư thiên địa đều đang run rẩy kinh hoàng trước khí thế đáng sợ kia.

Đây là sức mạnh của chân chính Ma thần đại đạo.

Hoa lạt!

Một đạo quang lượng chói mắt xé toạc thiên khung.

Ma Thần Chu Thiên Tinh Đấu đại trận bộc phát uy lực.

Ba trăm sáu mươi lăm Tinh Thần Ma thần ngưng tụ hỗn độn tinh thần chi lực.

Thông Thiên biến sắc, vội vàng tế xuất tứ thập bát phẩm Thái Hư Thần Liên.

Thần liên trán phóng vô tận thái hư linh quang, khẽ dập dềnh trong hư không.

Thần quang bộc phát từ Chu Thiên Tinh Đấu đại trận đáng sợ vô cùng, từng tầng trọng điệp khiến khí tức kinh thiên động địa oanh nhiên tán khai.

Năng lực phòng ngự của Thái Hư Thần Liên tuy vô khả bỉ nghĩ, nhưng dưới sự liên hợp của ba trăm sáu mươi lăm Tinh Thần Ma thần, Thái Hư Thần Liên run động điên cuồng.

Hỗn độn tinh thần chi lực mà đại trận ngưng tụ càng lúc càng đáng sợ, thậm chí đạt tới tầng thứ đỉnh phong Đại Đạo.

Dù cho Thông Thiên tu vi cường hoành, Thái Hư Thần Liên phòng ngự vô địch, nhưng lúc này vẫn có một cỗ sức mạnh đáng sợ xuyên thấu đại trận làm chấn động.

"Sức mạnh của ba trăm sáu mươi lăm Tinh Thần Ma thần!" Thông Thiên ngưng vọng đại trận, tâm thần khẽ động, điều đáng sợ nhất không phải là đại trận này mà là sự dung hợp của ba ngàn Ma thần.

Năm xưa ba ngàn Ma thần không đồng lòng cho nên Bàn Cổ đại thần có thể đánh bại từng người một.

Nhưng hiện nay Thiên Đạo quy nhất, Đại Đạo quy nguyên, ba ngàn Ma thần hồi quy bản chân.

Ý chí của ba ngàn Ma thần đa phần chịu ảnh hưởng của Hồng Quân.

Như vậy áp lực mà Thông Thiên phải đối mặt có thể biết được.

"Thông Thiên, hôm nay cái giá này là món nợ ngươi đã nợ thiên địa!" Hồng Quân đôi mắt thấu ra thanh quang vô tận, đứng ở điểm chí cao phảng phất như vị thần bễ nghễ chư thiên đại đạo.

"Ba ngàn Hỗn Độn Ma thần là sức mạnh mạnh nhất của Hồng Hoang và hỗn độn, dù cho Hồng Mông Đại Đạo nghịch thiên cũng không thể địch lại." "Chỉ đợi sau khi ngươi vẫn lạc, Hồng Hoang đại thống, vạn vật quy nguyên, bần đạo sẽ diễn hóa Hồng Hoang đại đạo." Hồng Quân đạo âm từ từ oanh nhiên rơi xuống.

Tại thời khắc này uy lực bộc phát của Ma Thần Chu Thiên Tinh Đấu đại trận đột nhiên cường đại gấp vạn lần.

Trong ba ngàn Ma thần, đại đa số đều trong khoảnh khắc bộc phát sát phạt hướng tới Thông Thiên.

Trận diện hỗn loạn vô cùng.

"Hừ, ba ngàn Hỗn Độn Ma thần thì đã sao, xem bần đạo phá ba ngàn Ma thần của ngươi thế nào!" Thông Thiên dứt lời, lật tay một cái, mười hai đạo sát khí quán triệt thiên địa tán lạc ra tứ phía.

Mười hai đạo sát khí này chính là Đô Thiên Thần Sát Kỳ.

Uy lực của Đô Thiên Thần Sát Kỳ đáng sợ vô cùng, đã được Thông Thiên tế luyện đến cực hạn.

Lúc này mười hai đạo quang trụ quán triệt chư thiên, sừng sững quanh Bồng Lai tiên đảo.

“Tế, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận!” Thông Thiên đạo âm chấn đãng, mười hai đạo quang trụ tán khai, một loại bản nguyên nào đó giữa thiên địa bị ngưng tụ vô hạn.

Hồng Quân sắc mặt lãnh mạc ngưng vọng Thông Thiên: “Dù cho ngươi có thể triệu hoán Bàn Cổ chân thân thì đã sao, Bàn Cổ đã vẫn lạc, nhục thân Bàn Cổ đã mất, không thể thay đổi đại cục, huống hồ nhục thân Bàn Cổ xuất hiện chỉ chiêu nhạ thêm tai họa vô cùng tận!” Quả nhiên sau khi Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận xuất hiện, khí tức của chư thiên Ma thần cuồng bạo hơn gấp vô số lần.

Ân oán với Bàn Cổ đại thần năm xưa dường như muốn thanh toán trong lúc này.

“Nếu Bàn Cổ chân thân không thể trấn áp các ngươi, vậy bần đạo liền đem Bàn Cổ đại thần phục sinh để phân cao thấp!” Trong Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận, Bàn Cổ chân thân hiển hóa ra.

Khí tức khủng bố quán triệt thiên địa, bao trùm vô cùng vũ trụ.

Thông Thiên lật tay một cái, Bàn Cổ Điện từ thời không xa xôi hiển hóa.

Thông Thiên trực tiếp đấm một quyền về phía Bàn Cổ Điện.

Trong phút chốc, Bàn Cổ Điện diễn hóa thành trái tim của Bàn Cổ đại thần, trực tiếp rơi vào trong Bàn Cổ chân thân.

Một cỗ thần vận cực kỳ nguyên thủy trong phút chốc tán khai.

Dung hợp trái tim Bàn Cổ, nhục thân Bàn Cổ cũng trong nháy mắt này phát sinh biến hóa phiên thiên phúc địa.

Giữa thiên địa khí tức hằng cổ của vạn vật đều đình trệ lại.

Chỉ có Bàn Cổ chân thân càng lúc càng rõ nét, toàn bộ Hồng Hoang đều đang run rẩy.

Lúc này ba ngàn Hỗn Độn Ma thần phân phân chấn nộ.

Năm xưa Bàn Cổ khai tịch thiên địa, lấy ba ngàn Ma thần làm tế phẩm, hiện nay Thông Thiên dùng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận triệu hoán Bàn Cổ chân thân, lại dùng Bàn Cổ Điện diễn hóa trái tim Bàn Cổ.

Hồng Quân lần đầu tiên sắc mặt trở nên ngưng trọng.

Ngay cả y cũng không nhìn thấu Thông Thiên muốn làm gì.

Khí tức bộc phát từ Bàn Cổ chân thân dường như càng lúc càng đáng sợ.

Đặc biệt sau khi Bàn Cổ Điện hóa thành trái tim, trên thân Bàn Cổ chân thân có thêm một cỗ khí tức chấn nhiếp chư thiên.

Cỗ khí tức này ngay cả Hồng Quân cũng cảm thấy tim đập nhanh.

"Tư, đem Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận thôi diễn đến cực hạn." Bỗng nhiên Hồng Quân biến sắc phảng phất đã hiểu ra.

Chỉ thấy pháp lực Hồng Quân khẽ động, bản thân y hòa vào trong ba ngàn Ma thần.

Tiên đạo cũng là một trong ba ngàn đại đạo, chỉ có bản thân Hồng Quân mới có thể bổ toàn Tiên đạo.

Uy lực của Ma Thần Chu Thiên Tinh Đấu đại trận bộc phát ức vạn vạn hỗn độn thần quang trùng xoát về phía Thông Thiên.

Nhưng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận rơi xuống, Bàn Cổ chân thân ngưng tụ có một cỗ tràng vực vô hình triệt để để ngự uy lực của đại trận kia.

Chương 221

Nhìn thấy sức mạnh bộc phát của ba ngàn Ma thần càng lúc càng mạnh, sắc mặt Thông Thiên không hề thay đổi.

Sau khi trái tim Bàn Cổ dung nhập vào chân thân, Thông Thiên có thể cảm nhận được một cỗ sức mạnh viễn cổ truyền tới từ hằng cổ thời không.

Ý chí của Bàn Cổ đại thần đang thức tỉnh trong Hồng Hoang.

"Hồng Quân, đã đến nước này, không phải ngươi chết thì là ta sống, đã như vậy, bần đạo cho các ngươi xem bản chất của Hồng Hoang rốt cuộc là gì!" Thông Thiên lật tay một cái, trong cơ thể một đạo Thượng Thanh bản nguyên ngưng tụ đánh về phía Bàn Cổ chân thân.

"Bàn Cổ nguyên thần, quy vị!" Thông Thiên nộ hống một tiếng, uy áp ngút trời tán khai.

Thiên địa huyền hoàng vô tận vũ trụ, một cỗ ý chí đáng sợ đang thức tỉnh.

Lúc này Lão Tử và Nguyên Thủy tâm đầu chấn động, cảm giác nguyên thần đang bạo động.

"Không ổn, Thông Thiên muốn tế tự Tam Thanh nguyên thần để phục sinh nguyên thần của Bàn Cổ đại thần!" Lão Tử nhận ra có điều gì đó không đúng.

Thông Thiên lấy Tam Thanh nguyên thần làm tế tự, e rằng Lão Tử và Nguyên Thủy khó tránh khỏi liên lụy.

Nguyên Thủy cũng biến sắc: "Thông Thiên không màng tình phân ngày trước, mưu toan hy sinh chúng ta để thành toàn đại đạo, Bàn Cổ

đại thần đã vẫn diệt sao có thể phục sinh!" Lão Tử và Nguyên Thủy vội vàng thi triển độn thuật điên cuồng chạy về phía Thiên Ngoại Thiên.

Pháp lực hai người đề thăng đến cực hạn nhưng vẫn cảm nhận được ý chí đáng sợ quét tới.

"Đạo!" Đạo âm thương mang hồi đãng không dứt giữa thiên địa.

Một đôi đại thủ hướng tới hai người câu cấm.

Lão Tử và Nguyên Thủy hầu như không có năng lực đề kháng, bị triệt để trấn áp.

Nhưng hai người không hề vẫn lạc, hai đạo nguyên thần ấn ký bị đôi đại thủ kia nắm lấy.

Sau khi mất đi nguyên thần ấn ký, Lão Tử và Nguyên Thủy tâm thần thất lạc cảm giác như trong cõi minh minh đã mất đi một nửa linh hồn.

Nhưng cảm giác đó lại khiến họ không thể tìm ra bất kỳ tung tích nào.

Thậm chí họ còn không biết chuyện gì đã xảy ra.

Lúc này Thông Thiên sừng sững trong Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận, trong tay xoay tròn ba đạo linh quang.

Chính là Tam Thanh nguyên thần lạc ấn.

Hiện nay trong cơ thể Nguyên Thủy và Lão Tử đều là Thiên Đạo bản nguyên, tạo hóa và năng lực sinh ra đã có mà Bàn Cổ đại thần ban cho lại bị áp chế.

Thông Thiên chỉ tiệt thủ một phần tạo hóa chứ không triệt để trấn sát hai người.

Sau khi Tam Thanh nguyên thần lạc ấn quy vị, Thông Thiên đem

chúng đánh về phía Bàn Cổ chân thân.

Oanh long!

Trong nháy mắt, Bàn Cổ chân thân cao lên vô hạn.

Thậm chí đột phá một loại bình chướng nào đó, đạt tới trạng thái đỉnh thiên lập địa thực sự.

Vô khả bỉ nghi.

Chư thiên vũ trụ, vô hạn thời không, năng lượng vô cùng vô tận hội tụ về phía Bàn Cổ chân thân.

Thông Thiên tâm thần khẽ động, cảm giác ý chí của Bàn Cổ thực sự đã thức tỉnh.

Hình thái cứu cực của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận chính là phục sinh Bàn Cổ.

Hồng Quân đã dung hòa hỗn độn bản nguyên để phục sinh ba ngàn Ma thần, dùng lạc ấn Ma thần để thống ngự Hồng Hoang.

Thông Thiên liền phục sinh Bàn Cổ đại thần để xem rốt cuộc là Bàn Cổ lợi hại hay ba ngàn Ma thần lợi hại.

Lúc này đôi mắt u mê của Bàn Cổ từ từ mở ra.

Đôi mắt ấy phảng phất như mặt trời, phát tán vô lượng quang mang.

Quang mang chiếu diệu đại địa, chiếu soi vô cùng tận thời không.

Từ xa có thể thấy một hư ảnh bàng đại đang từ hằng cổ kỷ nguyên trở về, trùng hợp với bản thể Bàn Cổ.

“Ba ngàn Ma thần đáng lẽ là tế phẩm khai thiên, vì sao lại gây họa chư thiên.” Đạo âm thương mang u u thốt ra, ý chí Bàn Cổ thức tỉnh, quân lâm thiên địa.

Hồng Quân biến sắc, Thông Thiên thế mà thực sự làm ra được thứ này.

Bàn Cổ chân chính hàng thế?

Thông Thiên thực sự phục sinh Bàn Cổ rồi?

Sau khi đạo âm của Bàn Cổ truyền ra, từ thời không xa xôi hai đạo quang ảnh oanh nhiên hàng lâm rơi xuống bên cạnh Hồng Quân.

"Ý chí Bàn Cổ thức tỉnh, chuyện này là sao!" Một người trong đó tay nâng một tòa kim sắc bảo tháp phát tán vô tận huyền quang, chính là Thời Thần đại tôn.

Hồng Quân lắc lắc đầu: "Chư thiên Ma thần vốn là một thể, chỉ vì Bàn Cổ khai thiên dẫn tới hỗn độn sát phạt, hôm nay chính là Thượng Thanh đại đạo nguyên thần triệu hoán Bàn Cổ chân thân mưu toan phục sinh Bàn Cổ." Người còn lại chính là Dương Mi đại tiên, y cau mày lộ ra vài phần lệ khí thâm trầm.

"Làm gì có lý đó, thượng cổ đại kiếp đã trôi theo dòng nước, chẳng lẽ hắn muốn vạn vật trọng khai, thiên địa trọng tố sao!" Dương Mi đại tiên dứt lời, Hỗn Độn Châu trong tay phát tán vô tận linh quang chiếu diệu thời không.

Uy áp không gian khủng bố quét tới nghiền ép về phía Thông Thiên.

Dương Mi đại tiên đôi mắt thấu ra uy nghiêm đáng sợ, tùy thủ khẽ động, vô hạn thời không trọng điệp.

Thông Thiên ngẩng đầu nhìn lại phảng phất như vạn thiên điệp chướng trấn áp xuống, ức vạn vạn thế giới đều đang khuynh phúc.

Áp lực hạo hãn cực hạn này cho thấy pháp lực của Dương Mi đại tiên cũng không dưới Hồng Quân.

“Chư thiên Ma thần vốn cùng một giuộc, Dương Mi đại tiên, hôm nay chính là ngày ngươi vẫn mệnh.” Hiện nay khí tức của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận càng lúc càng đáng sợ, không cần Thông Thiên xuất thủ, một cỗ ý chí đáng sợ trong trận đã thức tỉnh.

Khắc sau, một cánh tay từ trong luồng khí tức hỗn độn lao ra.

Oanh long!

Chỉ nghe thấy tiếng chấn động vô cùng vang lên, ức vạn vạn thời không trọng điệp trong nháy mắt bạo toái.

Thiên âm mở ra, vạn vật điêu tệ.

Dương Mi đại tiên toàn thân đại chấn bị kích thối vô số cự ly.

“Bàn Cổ, quả nhiên là Bàn Cổ!” Dương Mi đại tiên sắc mặt đại biến.

“Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận có thể thôi diễn đến tầng thứ này, bần đạo đã tính sai rồi!” Hồng Quân dứt lời, một đạo tạo hóa huyền quang đánh ra.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma thần nửa thực nửa hư vây công Bàn Cổ.

Cũng vào lúc này, Bàn Cổ chân thân bước ra một bước từ trong luồng khí tức hỗn độn vô tận.

“Phủ!” Đạo âm hung dũng chấn chiến thiên địa, uy nghiêm khủng bố tứ ý tán khai.

Cũng trong khoảnh khắc này, Thái Cực Đồ, Hỗn Độn Chung, Bàn Cổ Phiên từ trong tay chủ nhân của chúng bằng không biến mất.

Chương 222

Chỉ thấy trong tay Bàn Cổ xuất hiện một cây cự phủ đen kịt.

Chính là khai thiên thần khí Khai Thiên Phủ.

Sau khi Khai Thiên Phủ nhập thủ, Bàn Cổ cầm phủ giết vào giữa ba ngàn Ma thần.

Nhất thời khí tức khủng bố tuyên tiết giữa thiên địa.

Thấy cảnh này Thông Thiên khẽ gật đầu.

Nguyên bản y cứ ngỡ Bàn Cổ đại thần thậm chí sẽ triệu hoán Tam thập lục phẩm Hỗn Độn Thanh Liên.

Nhưng hiện tại xem ra Bàn Cổ đại thần không làm vậy.

Tam thập lục phẩm Hỗn Độn Thanh Liên đã hóa thành vô số tiên thiên linh bảo, nếu triệu hoán lại sẽ dẫn tới biến hóa tiên thiên không thể nghịch chuyển trong Hồng Hoang.

Xem ra Bàn Cổ đại thần đối với Hồng Hoang vẫn vô cùng ái hộ.

Thông Thiên tâm thần khẽ động, Hồng Quân không giữ lại kiện nào trong Khai Thiên Tam Bảo bên người, e rằng cũng đã tính toán đến ngày này.

Nếu Bàn Cổ đại thần triệu hoán tam kiện chí bảo, đoạn nhiên bản thân họ sẽ chịu phản phệ.

Xem ra tâm tư của Hồng Quân thật cao thâm mạc trắc.

Nhưng hôm nay hết thảy đều phải kết thúc.

Bàn Cổ chân thân cầm Bàn Cổ Phủ sát nhập vào ba ngàn Ma thần.

Dù cho bản nguyên của ba ngàn Ma thần cường đại nhưng cũng

không chống đỡ nổi uy nghiêm của Bàn Cổ Phủ.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận triệu hoán nhục thân Bàn Cổ, nhưng sau khi có nguyên thần, bản mệnh bản nguyên cũng cuồn cuộn hội tụ.

Thậm chí Hồng Hoang Thiên Đạo cũng chịu ảnh hưởng cực đại.

Khí tức của Bàn Cổ đại thần càng lúc càng mạnh.

Giữa ba ngàn Ma thần, Bàn Cổ đại thần cầm Khai Thiên Phủ giết đến mức càn khôn biến sắc.

Chỉ thấy trên Khai Thiên Phủ vang lên những âm tiết thần bí, đạo pháp thiên âm tán khai vô hạn.

Phủ mang lăng lệ hung dũng ngưng tụ, trực tiếp chém về phía Ma Thần Chu Thiên Tinh Đấu đại trận.

Vô số tinh thần trong nháy mắt ảm diệt, chân chính là đại phá diệt chi khí.

Pháp dùng phủ của Bàn Cổ không câu nệ vào chiêu thức, mỗi một phủ đều cường hoành đến cực điểm.

Chỉ thấy tám mươi mốt đạo phủ mang oanh nhiên dung hòa, chém về phía ba trăm sáu mươi lăm Tinh Thần Ma thần.

Phủ mang khủng bố quán triệt chư thiên, sương mù đen kịt bao trùm hết thảy.

Toàn bộ Ma Thần Chu Thiên Tinh Đấu đại trận đều đang run động không thôi.

Phảng phất như sắp bị khí tức đáng sợ kia đánh băng toái.

Đây là phiên bản cứu cực của Chu Thiên Tinh Đấu đại trận.

Lấy ba trăm sáu mươi lăm Tinh Thần Ma thần làm cơ sở, một vạn

bốn ngàn tám trăm tiểu tinh thần ma thần lực phụ trợ, ức vạn thần ma chi lực làm cành lá, lấy hỗn độn tinh thần chi lực liên kết lại, uy lực và uy thế hạo đại biết bao.

Nhưng sau khi Bàn Cổ đại thần bước lên thiên khung, Khai Thiên Phủ chém vào trong đại trận, vô tận tinh thần sụp đổ.

"Khai!" Cùng với phủ mang lăng lệ quán triệt chư thiên, toàn bộ Ma Thần Chu Thiên Tinh Đấu đại trận cuối cùng bị triệt để đánh nát.

Phủ mang hung dũng tán khai, vô tận tinh thần băng hội, ba trăm sáu mươi lăm Ma thần cũng bị trảm ra khỏi trận pháp.

Cùng với sự điêu linh của đại trận, Bàn Cổ đại thần ngạo nhiên đứng giữa thiên địa, ngưng vọng ba ngàn Hỗn Độn Ma thần.

"Ngô là Bàn Cổ!" Bàn Cổ nhìn ba ngàn Ma thần, đôi mắt thấu ra thanh quang nhàn nhạt.

Lúc này Hồng Quân bay ra, mặc nhiên nói: "Bàn Cổ, ngươi hóa thân thiên địa vạn vật để cầu thiên địa sinh tồn, hiện nay tái độ xuất hiện chẳng phải làm hỏng cương thường thiên địa sao!

Ngươi đặt thương sinh Hồng Hoang vào đâu!" Đạo âm Hồng Quân mang theo vài phần run rẩy, hiển nhiên việc Bàn Cổ phục sinh từ thời không viễn cổ khiến y có chút không biết làm sao.

Dù cho là Hồng Hoang Thiên Đạo cũng cảm nhận được sự xúc động từ tận đáy lòng.

Bởi vì đây mới là chân chính Hồng Hoang chí tôn.

Bàn Cổ nhìn Hồng Quân nói: "Tiên đạo Ma thần, tồn tại tức hợp lý, nếu đạo lý đơn giản như vậy cũng không thấu thì uổng công làm Hồng Hoang Thiên Đạo." Đạo âm Bàn Cổ hư diểu mang theo sự thương tang và trướng nhiên vô tận.

“Bàn Cổ, hiện nay Hồng Hoang thiên địa đã định, Thiên đạo thừa tải công đức của ngươi mà hóa thành, hiện nay ngươi lấy tư thái này hàng lâm chẳng lẽ muốn điên phúc Hồng Hoang?” Kẻ hỏi câu này chính là Không Gian Ma thần Dương Mi đại tiên.

Sau khi Dương Mi dứt lời, Thông Thiên cước đạp tứ thập bát phẩm Thái Hư Thần Liên oanh nhiên hiển hóa.

“Dương Mi đại tiên, uổng công ngươi là Không Gian Ma thần mà không biết ý nghĩa hóa thân vạn vật của Bàn Cổ đại thần.” Thông Thiên lãnh mạc chất vấn.

“Thiên địa âm dương dịch chuyển, vạn vật sơ sinh, điên phúc hỗn độn cấp cho vạn vật đại đạo, dung hợp đạo nghiệp thiên thu gọi là Hồng Hoang.” “Bàn Cổ đại thần hóa thân thiên địa vạn vật, ngươi có biết đạo của Bàn Cổ đại thần là gì không!” Đối diện với chất vấn của Thông Thiên, Dương Mi đại tiên cười lạnh một tiếng nói: “Bàn Cổ nếu không phải năm xưa tham ngộ Lực chi pháp tắc thì sao có thể trấn áp ba ngàn Ma thần!” “Lực chi pháp tắc chỉ là ngoại đạo của Bàn Cổ đại thần mà thôi.” Thông Thiên đôi mắt mở ra thấu ra quang thái vô hạn, ngay khoảnh khắc Bàn Cổ ngưng tụ đại thế lực của Hồng Hoang, Thông Thiên mới tham ngộ thấu triệt.

“Đạo của Bàn Cổ đại thần chính là Hồng Hoang!” Thông Thiên chính nhiên thốt ra khiến chư thần biến sắc.

Đặc biệt là Hồng Quân, một vẻ mặt thác ngạc.

Trù mưu đa niên mưu toan loại bỏ lạc ấn của Bàn Cổ trong Hồng Hoang, thế mà lại không phát hiện ra ý nghĩa thực sự của sự tồn tại của Bàn Cổ chính là Hồng Hoang.

Hồng Hoang bất diệt, Bàn Cổ vĩnh tồn, đó mới là ý nghĩa thực sự.

Từ một ý nghĩa nào đó, Bàn Cổ chính là Hồng Hoang Đại Đạo.

Sắc mặt Hồng Quân như ăn phải ruồi, trở nên âm trầm vô cùng.

Mưu hoa bao nhiêu tuế nguyệt thế mà ngay cả điều cơ bản nhất cũng không nhìn thấu.

Đại đạo thực sự của Hồng Hoang chính là Bàn Cổ.

Đạo của Bàn Cổ là Hồng Hoang.

Dùng lực chứng đạo là phương pháp chứng đạo Đại Đạo của Bàn Cổ, nhưng hóa thân vạn vật lại là một phương thức tu hành Hồng Hoang Đại Đạo của Bàn Cổ.

Hồng Hoang Đại Đạo thậm chí còn ở trên Dùng Lực Chứng Đạo.

Bàn Cổ diện sắc bình tĩnh: "Thông Thiên, ngươi tuy thừa tải nguyên thần của ta nhưng không bị Thiên đạo chất cốc, hiện nay có thể có được tu vi này, tương lai thành tựu không thể hạn lượng." "Hồng Quân, ngươi chấp chưởng Hồng Hoang Thiên Đạo, kết thành Thiên đạo trật tự, ta vốn không nên can thiệp, chỉ vì tư dục của mình mà ngươi mưu toan điên phúc Hồng Hoang, diễn hóa Hồng Hoang đại đạo." "Cái gọi là Hồng Hoang đại đạo không câu nệ vào bản thân, thậm chí một tồn tại nào đó dù là ta cũng không thể xưng là Hồng Hoang đại đạo." "Trong Hồng Hoang, người người đều là đại đạo, ý niệm hội tụ chính là Hồng Hoang đạo, Thiên đạo vãng phục vạn vật luân chuyển, Hồng Hoang đại đạo trường tồn, đó mới là điều Thiên đạo thực sự nên làm." Bàn Cổ nhìn Hồng Quân nói ra những chí lý.

Thông Thiên sắc mặt bình tĩnh, hôm nay lôi Bàn Cổ ra là để làm sáng tỏ một số chuyện.

Xem ra không cần động thủ, Bàn Cổ đã chủ động tìm Hồng Quân gây phiền phức rồi.

Cũng đỡ cho Thông Thiên một phen thủ đoạn.

Hồng Quân cười lạnh một tiếng nói: "Bàn Cổ, kim thời bất đồng

vãng nhật, dù ngươi tu hành Hồng Hoang đại đạo, là tổ của vạn cổ Hồng Hoang, nhưng chúng ta sinh ra từ hỗn độn xa xôi, lấy hỗn độn làm nền tảng, hiện nay bần đạo hợp thân Thiên đạo vị tất không thể kháng hành với Hồng Hoang đại đạo!" "Nói cho cùng chẳng qua là Thông Thiên triệu hoán ra một tôn sinh linh mà thôi, mưu toan chúa tể trật tự Hồng Hoang phải hỏi xem chúng ta có đồng ý hay không!" Hồng Quân dứt lời, vô cùng vô cực hỗn độn bản nguyên dung hợp.

Thiên đạo bản thể hiển hóa phía sau Hồng Quân hóa thành một hư ảnh nhạt nhòa.

Chương 223

Hồng Hoang Thiên Đạo chi lực dung hòa cùng Hỗn Độn bản nguyên đang kết thành một loại sức mạnh cực kỳ cường hoành.

Ba ngàn Đại Đạo Ma thần phát tán dao động nguy nga, tiền phó hậu kế đánh về phía Bàn Cổ.

"Với sức mạnh năm xưa của ta chỉ có thể khai tịch một nửa hỗn độn." "Thông Thiên, ngươi tu hành Đại Đạo Chí Tôn giới, có thể nhận ta một tiếng đạo hữu, hôm nay ta và ngươi liên thủ triệt để dung hòa hỗn độn và Hồng Hoang." Bàn Cổ nhìn về phía Thông Thiên, một luồng ý niệm truyền tới mi tâm y. [Đinh!

Thần cấp lựa chọn hệ thống xúc phát.] [Lựa chọn 1: Thối xuất Hồng Hoang tranh bá, tiêu dao ngoài vạn vật.

Thưởng: Đại Đạo Trảm Thiên Kiếm.] [Lựa chọn 2: Liên hợp Bàn Cổ dung hòa hỗn độn.

Thưởng: Hỗn Nguyên Đại Đạo Linh Thai.] Đại Đạo Trảm Thiên Kiếm có thể chém sinh linh Đại Đạo, chạm vào vật gì vật đó chết, là Đại Đạo đỉnh phong linh bảo.

Hỗn Nguyên Đại Đạo Linh Thai là bản nguyên của một thế giới chí cao, sau khi hấp thu có thể hoàn thiện đại đạo của bản thân, đề thăng phẩm chất đại đạo, thậm chí có cơ hội nhất định để đại đạo bản thân tấn cấp.

Thông Thiên hít vào một ngụm lương khí, chưa từng thấy phần thưởng hệ thống phong phú như vậy.

Sức mạnh của Đại Đạo Trảm Thiên Kiếm thậm chí còn đáng sợ hơn cả Hồng Mông Thần Kiếm.

Sát phạt chi lực kinh nhân vô cùng, có thể bỉ nghĩ Khai Thiên Phủ.

Nhưng Hỗn Nguyên Đại Đạo Linh Thai dường như càng thêm trân quý.

Hỗn Nguyên Đại Đạo Linh Thai có thể đề thăng đại đạo, nếu có thể tấn cấp, Hồng Mông Đại Đạo của Thông Thiên có thể bước vào Siêu Thoát cảnh.

Thậm chí tu vi của Thông Thiên có thể một cử đột phá Siêu Thoát cảnh giới.

Hiện nay tu vi của Bàn Cổ đang ở trạng thái đỉnh phong Đại Đạo, nhưng Thông Thiên cổ kế tu vi Bàn Cổ vốn là Siêu Thoát cảnh giới, chỉ vì chưa triệt để ngưng tụ chân thân, nguyên thần chưa đủ ổn định.

Nếu cho Bàn Cổ đủ thời gian để kết thành nhục thân tầng thứ Siêu Thoát, đó mới là tư thái mạnh nhất của Bàn Cổ.

Thông Thiên hầu như không có do dự, trực tiếp lựa chọn cái thứ hai: Liên hợp Bàn Cổ dung hòa hỗn độn, tưởng lệ Hỗn Nguyên Đại Đạo Linh Thai.

"Thiện!" Thông Thiên chính nhiên gật đầu.

Lúc này, Bàn Cổ tay cầm Khai Thiên Phủ, ngạo thị chư thiên, quanh thân quấn quanh luồng quang vụ như có như không.

Thông Thiên suy đoán, Bàn Cổ đã ngưng tụ nhục thân từ Hằng Cổ Kỷ Nguyên, giáng lâm với thân phận Hồng Hoang Đại Đạo, thì nay khi giao chiến với Hồng Hoang Thiên Đạo Hồng Quân, nhất định sẽ không dùng toàn lực.

Bằng không Thiên Đạo tan vỡ, Hồng Hoang ắt sẽ tổn hại tiên thiên.

Khi đó, Tam Thiên Hỗn Độn Thần Ma cùng vô tận Hỗn Độn sẽ bị

Bàn Cổ Đại Thần triệt để diệt vong.

Sau này Hỗn Độn và Hồng Hoang dung hợp, sẽ mở ra một cục diện Hỗn Độn hoàn toàn mới, đây chính là yếu tố mà Bàn Cổ Đại Thần muốn.

Địch nhân của Thông Thiên tự nhiên không phải Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, mà là Thiên Đạo Hồng Quân.

Hồng Quân vọng tưởng dùng Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần để thống ngự Hồng Hoang, đó là mục đích cuối cùng của y.

Giờ đây, thanh trừ lạc ấn Bàn Cổ Đại Thần không thành, bản thân y cũng phải chịu phản phệ.

Bởi vậy, Hồng Quân nhất định sẽ dốc toàn lực một trận chiến.

Lúc này, giữa Cửu U, sắc mặt Hậu Thổ vô cùng khó coi.

Nếu thật sự luận về nội tình, nội tình của Hồng Quân và Thông Thiên còn hơn xa nàng.

Nàng hiểu rõ, bản thân Hậu Thổ chẳng qua chỉ là một quân cờ trong đó.

Nếu trong lúc giao tranh, Thông Thiên triệu hoán Bàn Cổ ra, dù với thành tựu như Hậu Thổ lúc này, e rằng ngay cả dũng khí động thủ cũng không có.

"Nguyên Phụ Thần Bàn Cổ, tồn tại theo một phương thức như vậy, từ nay về sau, Lục Đạo quy về Hồng Hoang Đại Đạo, không còn tham dự tranh đoạt Hồng Hoang." Hậu Thổ vào khoảnh khắc đó cũng đã từ bỏ, hiểu rõ Lục Đạo Luân Hồi chỉ là một phần của Hồng Hoang Đại Đạo.

Nàng thua mà tâm phục khẩu phục.

Trong hư không, Khai Thiên Phủ phóng ra vô tận quang mang,

từng luồng khí tức cường hoành địch đãng chư thiên, từ tận cùng thời không tùy ý hạ xuống.

Bàn Cổ Đại Thần đạp phá thiên địa, thẳng tiến đến Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần mà chinh phạt.

Cũng chính lúc này, Hủy Diệt Ma Thần, Băng Thiên Ma Thần, Thời Thần Đại Tôn, Dương Mi Đại Tiên những tồn tại như vậy, cũng thẳng hướng Bàn Cổ Đại Thần mà sát phạt.

Trải qua vô tận tang thương, những tồn tại này lại một lần nữa đón đại kiếp.

Đại kiếp lần này, chính là tranh giành đạo thống.

Hoặc Hỗn Độn tan vỡ, dung nhập Hồng Hoang, hoặc Hồng Hoang suy vong, bị Ma Thần chưởng khống.

Giữa thiên địa dấy lên vô cùng khí kiếp nạn, Bàn Cổ một mình sát nhập vào giữa Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần.

Ma Thần chi khí và Hỗn Độn chi khí cuồn cuộn không ngừng.

Thông Thiên cũng hầu như không chút do dự, chân đạp Thái Hư Thần Liên, tay cầm Hồng Mông Thần Kiếm thẳng hướng Thiên Đạo Hồng Quân mà sát phạt.

Hồng Mông Đại Đạo, độc lập bên ngoài Tam Thiên Đại Đạo.

Giờ đây, khí kiếp nạn của Hồng Hoang thiên địa quy về một mối, cũng là cơ hội để Thông Thiên chứng đạo tự ngã.

Hồng Mông Đại Đạo đứng trên vạn đạo, thậm chí có thể trấn áp lực chi pháp tắc.

Thông Thiên lúc này muốn dùng Đạo của mình để trấn áp Tiên Đạo, hoàn thiện Đại Đạo của bản thân.

Dù sao thời gian tu hành của Thông Thiên cũng không dài bằng

Hồng Quân.

"Cũng phải!" Hồng Quân cũng hiểu rõ, giờ đây chỉ có thể tử chiến đến cùng.

Nếu có thể chém giết Thông Thiên, y có thể dung hợp lực lượng Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, trấn áp Bàn Cổ.

Tiên Đạo dung hòa đạo thống Bàn Cổ, mới có thể thật sự được gọi là Hồng Hoang Thiên Đạo.

Thậm chí thay thế cả Hồng Hoang Đại Đạo.

Trong tay Hồng Quân, Phất Trần Tiên Đạo tản mát vô tận tiên đạo linh quang, va chạm với Hồng Mông Thần Kiếm.

Ngay khoảnh khắc hai người giao thủ, đã đánh vào giữa Trường Hà Thời Gian.

Quanh thân Hồng Quân triều quanh Thần Quang Vận Mệnh Đại Đạo và Thần Quang Vĩnh Hằng Tiên Đạo.

Hai luồng thần quang trấn áp thiên địa, hóa thân thành Trường Hà Vận Mệnh và Trường Hà Tiên Đạo.

Lúc này Thông Thiên bị đặt vào giữa, Hồng Quân dường như đang ở một điểm chí cao vĩnh hằng.

Tranh giành Đại Đạo, đại biểu cho quan điểm của Hồng Quân.

Sau lưng Thông Thiên, cũng dâng lên một Trường Hà Đại Đạo.

Hồng Mông Đại Đạo hóa thành Trường Hà Hồng Mông Đại Đạo, bắt đầu dung hợp với Trường Hà Vận Mệnh và Trường Hà Tiên Đạo.

Trên phương diện pháp đạo, Hồng Quân được Hồng Hoang Thiên Đạo gia trì, Thánh uy pháp đạo vô hạn.

Chương 224

Nhưng điều khiến Hồng Quân khá kinh ngạc là Đại Đạo của Thông Thiên có thể sánh ngang với hai Đại Đạo được Hồng Hoang Thiên Đạo gia trì.

"Hồng Mông Đạo, nguyên lai là thế này!

Hôm nay nếu để ta đoạt xá Hồng Mông Đại Đạo, dung nhập vào Tiên Đạo, ta sẽ siêu thoát Đại Đạo, đạt tới Vĩnh Hằng Siêu Thoát Cảnh!" Trong ánh mắt Hồng Quân phóng ra quang mang nóng rực.

Cùng lúc đó, trong tay y hiện ra một tiểu đỉnh cổ phác.

Tiểu đỉnh này là Bát Phương Đỉnh Lô, khắc họa thần văn cổ lão.

Tiểu đỉnh này chính là Nguyên Thần Khí của Hỗn Độn trong truyền thuyết, Nguyên Chi Đỉnh!

Đây là nội tình cường hoành nhất của Hồng Quân, đại biểu cho nguồn gốc vạn vật, có thể trấn áp hết thảy Đại Đạo chư thiên.

Hồng Quân tế xuất vật này, khoảnh khắc hai Chí Cao Đại Đạo Thần Quang liền dung nhập vào trong đó.

Nguyên Chi Đỉnh tản mát Nguyên linh quang, thẳng hướng nơi Thông Thiên mà trấn áp.

Cấp độ của Nguyên Chi Đỉnh là trên đỉnh phong Đại Đạo Chí Bảo.

Thấy đỉnh này trấn áp xuống, Thông Thiên không chút do dự liền đánh Hồng Mông Đại Đạo vào trong Thái Hư Thần Liên.

Thái Hư Thần Liên phóng ra vô tận quang mang, cùng với Hồng Mông Đại Đạo dũng nhập, Thái Hư Thần Liên hóa thân thành một pho Thái Hư Chi Thụ quán thông vạn cổ!

Vô tận cành nhánh xoay chuyển giữa thiên khung, dường như là Chí Cao Đại Đạo Chi Thụ ở tận cùng của Đạo.

Thậm chí trên cấp độ sức mạnh, nó đã đạt tới cực hạn của Đạo.

Thái Hư Chi Thụ địch đãng vô cùng tận thần quang, cùng Nguyên Chi Đỉnh triệt tiêu lẫn nhau.

Nguyên Chi Đỉnh hiển hóa vô tận Nguyên khí tượng Đại Đạo, từng nơi tiên trần cổ địa, thậm chí Hỗn Độn, Huyền Hoàng, Hỗn Nguyên, Tiên Linh – hết thảy nguồn gốc đều được bao quát trong đó.

Nhưng Thái Hư Chi Thụ sừng sững ở tận cùng của Đạo, dù không thể sánh bằng Đại Đạo Chi Thụ, cũng đã có vài phần khí tượng.

Nguyên Đại Đạo hiển nhiên không thể trấn áp Thái Hư Chi Thụ.

Hai Chí Bảo hiển hóa vô tận Thánh uy, dường như đã rơi vào một trạng thái giằng co nào đó.

Sắc mặt Hồng Quân biến đổi, y không ngờ Thái Hư Chi Thụ lại cường đại đến vậy.

Ngay cả Nguyên Đại Đạo cũng không trấn áp được.

"Thông Thiên, bằng sự lĩnh ngộ của ngươi, cũng dám đụng vào Chí Cao Đại Đạo, sen đài tuy có tứ thập bát phẩm, nhưng không thể sánh bằng tam thập lục phẩm Hỗn Độn Thanh Liên năm xưa của Bàn Cổ Đại Thần, hôm nay hãy xem bần đạo phá vỡ vọng Đại Đạo của ngươi!" Hồng Quân nói xong, bản thể y bắt đầu dung hợp với Thiên Đạo, cùng với âm tiết thần bí vang lên, Hồng Quân trực tiếp đạp lên Nguyên Đại Đạo.

Sau khi Hồng Quân đạp lên Nguyên Đại Đạo, Nguyên Đại Đạo giữa hư không trở nên hư vô phiêu diểu, luồng khí thế trấn áp thiên địa trong khoảnh khắc cường thịnh lên vô số lần.

Tiên Đạo du du, dường như từ thời không Hằng Cổ phiêu nhiên tới, Hồng Quân sừng sững giữa Nguyên Đại Đạo, nơi đó cá hóa rồng, là một quân cờ then chốt.

Lúc này, cả Thái Hư Chi Thụ trong khoảnh khắc đều rung chuyển, luồng sức mạnh đó rung chuyển trời đất, dường như đến từ vũ trụ vô cùng tận bên trên.

Thân ảnh Hồng Quân lúc ẩn lúc hiện giữa Nguyên Đại Đạo, trông có vẻ phiêu diểu bất định.

Chỉ thấy trong tay Hồng Quân xuất hiện một luồng linh quang vô cùng hư vô phiêu diểu, sau khi luồng linh quang đó xuất ra, trực tiếp chém thẳng vào giữa Thái Hư Chi Thụ.

Hoa lạp!

Một đạo quang tuyến chói mắt xé rách thương khung, vô hạn thời không dường như trong khoảnh khắc bắt đầu rung chuyển, sức mạnh hoảng hốt từ trên thiên khung đổ xuống, trực tiếp chém vào giữa Thái Hư Chi Thụ.

Toàn bộ Thái Hư Chi Thụ trong khoảnh khắc đều điên cuồng rung chuyển, dường như muốn bị một đạo linh quang trực tiếp chém diệt.

Thông Thiên sừng sững trên Thái Hư Chi Thụ, hai mắt lạnh lùng như vậy.

Một đạo linh quang giáng lâm từ Nguyên Đại Đạo, đáng sợ đến cực điểm, ngay cả Thái Hư Chi Thụ cũng không cách nào chống cự, quả thật khiến Thông Thiên có chút kinh ngạc.

Nhưng Hồng Quân có thủ đoạn của y, Thông Thiên cũng tuyệt đối không hề mập mờ.

Khi một đạo linh quang chém vào giữa Thái Hư Chi Thụ, từng cành nhánh nối liền vô tận thời không, dưới ảnh hưởng của một

luồng sức mạnh thần bí, bắt đầu vỡ nát.

Thái Hư Chi Thụ vốn có diệu dụng dị khúc đồng công với Đại Đạo Chi Thụ trong truyền thuyết, mạch lạc vô hình nối liền vô cùng vô tận thế giới.

Nhưng vào lúc này, những mạch lạc đó bị một luồng quang dị thường, toàn bộ đều hóa thành tro tàn.

Sức mạnh chân chính của bản thể Hồng Quân, đủ để hủy diệt hết thảy, hóa hết thảy thành hư vô, chôn vùi dưới Tiên Đạo của Hồng Quân.

Phong mang Tiên Đạo cũng trong khoảnh khắc hiển lộ không chút che giấu.

Một đạo tử sắc lôi đình từ trời giáng xuống, cuối cùng Thái Hư Chi Thụ trong khoảnh khắc triệt để băng tháp, hóa thành vô số mảnh vỡ.

Chỉ có Thái Hư Thần Liên vẫn kéo dài giữa hư không, hóa thành một đóa sen trắng tinh khiết, tản mát ra hà quang nhàn nhạt.

Dưới sự gia trì của Nguyên Đại Đạo, Hồng Quân trực tiếp chém vào Thái Hư Thần Liên!

Thái Hư Thần Liên giữa hư không tích lưu lưu bắt đầu xoay chuyển, đóa sen đài quang mang trở nên cực kỳ yếu ớt, dường như muốn bị tử sắc lôi đình triệt để oanh toái.

Vào lúc này, một tiếng rống hỗn độn từ trên thiên khung vang lên, Hồng Mông Chân Thân của Thông Thiên từ trời giáng xuống, tay cầm Hồng Mông Thần Kiếm, hóa thành một phương lao lung quán thông vạn cổ.

"Thiên địa hóa thành lao lung, khốn tỏa chư thiên!" Lao lung từ trên thiên khung trực tiếp hạ xuống, sức mạnh đáng sợ và Thái Hư

Thần Liên trong khoảnh khắc hô ứng lẫn nhau.

Một luồng khí xoáy khổng lồ, giữa hai thứ đó tùy ý lan ra.

Giữa thiên địa hỗn độn một mảnh, không thấy bất kỳ màu sắc nào, chỉ có luồng khí tức cuồng bạo cực điểm, ầm ầm lưu chuyển.

Những tồn tại cấp độ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thậm chí Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, từng người từng người cảm thấy kinh hãi không thôi, luồng sức mạnh vô hình đó lộ ra, thật sự quá đáng sợ, nếu với tu vi của họ mà cuốn vào trong đó, e rằng cũng sẽ trong khoảnh khắc Nguyên thần tịch diệt.

"Sức mạnh thật đáng sợ!" Lão Tử và Nguyên Thủy lúc này ngưng vọng luồng khí xoáy khổng lồ đó, giữa Hồng Hoang có một cấp độ sức mạnh như vậy, đây mới chính là cuộc đối quyết giữa Hồng Hoang Thiên Đạo Hồng Quân và Thông Thiên.

So với đó, cái gọi là Thánh nhân trước sức mạnh như vậy, có vẻ hơi buồn cười.

Thánh nhân tự xưng động tất hết thảy, thế gian vạn vật đều trong mắt Thánh nhân, nhưng cái gọi là Thánh nhân trước cảnh giới như vậy, hoàn toàn không nhìn thấu triệt được.

Cảnh giới của Thông Thiên và Hồng Quân, e rằng đã tiếp cận cái gọi là siêu thoát trong truyền thuyết, Đại Đạo vô vi, sừng sững ở tận cùng vạn thiên Đại Đạo, chính là tồn tại trong truyền thuyết đó.

"Kết quả của cục diện chiến đấu này, rốt cuộc sẽ ra sao!" "Vừa rồi một kích của Hồng Quân Đạo Tổ, dường như đã phá vỡ Thái Hư Liên Đài!" "Giao phong ở cấp độ này, không phải chúng ta có thể nhìn thấu!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn Đạo Nhân đứng bên cạnh vẻ mặt đầy tâm tắc.

Đến lúc này, họ cũng không thể nhúng tay vào.

E rằng vị Chí Tôn ở giữa Cửu U cũng vô năng vi lực.

Vị Chí Tôn ở giữa Cửu U, đối mặt với cấp độ sức mạnh này, e rằng cũng sẽ bị trực tiếp xóa sổ.

Trong khoảnh khắc, tâm của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lạnh lẽo không thể lạnh hơn được nữa.

Nhớ lại lúc trước, khi chủ động đi tìm phiền phức của Thông Thiên, thật là ngu xuẩn biết bao.

Với nội tình của Thông Thiên, năm xưa nếu thật sự muốn hạ sát thủ, không biết họ đã chết bao nhiêu lần rồi.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai vị Đạo nhân trong lúc cảm khái cũng không khỏi thầm mừng.

Giờ đây đạo thống Tây Phương trở thành một phần của Hồng Hoang, cuộc tranh giành giữa những tồn tại chí cao này, cũng sẽ không ảnh hưởng đến đạo thống Tây Phương.

Chương 225

Chỉ là hai người họ đều biết, đã mất đi cơ hội được đứng cùng cấp độ với Thông Thiên.

Trong Hằng Cổ thậm chí vô tận thời gian sau này, cơ hội đó cũng trở nên xa vời.

Trong thời không Hồng Quân và Thông Thiên đấu pháp, vô cùng tận năng lượng hướng về phía hai người mà sụp đổ.

Cuối cùng, hai người kinh ngạc nhìn thấy, Hồng Quân trên đỉnh thời không loạng choạng lùi lại ba bước, Minh Quang Tiên Đạo trong tay y triệt để hủy diệt, thậm chí Thần Quang Tiên Đạo quanh thân cũng bị đánh nát.

Hiển nhiên một kích của Thông Thiên đã gây ra tổn hại cực lớn cho Hồng Quân.

Nhưng Thông Thiên cũng chịu tổn thất không nhỏ, tứ thập bát phẩm Thái Hư Thần Liên, quang mang ảm đạm, hiển nhiên đã chịu xung kích cực lớn.

"Thông Thiên, ta đã xem thường ngươi rồi!" Sắc mặt Hồng Quân không hề biến đổi, với tư cách Hồng Hoang Thiên Đạo, chúa tể hết thảy giữa thiên địa, dù có vô cùng biến số, cũng đều nằm trong dự liệu của Hồng Quân.

"Thiên diệt thương khung, vạn cổ tịch diệt!" Pháp tắc Tiên Đạo trong tay Hồng Quân hóa thành một thanh Tiên Đạo Thần Kiếm.

Chín đạo kiếp lôi cực kỳ xán lạn, ngưng tụ trên Tiên Đạo Thần Kiếm.

Chín đạo kiếp lôi, là một loại thể hiện của lực Thiên Đạo.

Khi chín đạo Thần Lôi ngưng tụ trong Tiên Đạo Thần Kiếm, uy lực liền trở nên đáng sợ vô cùng, chu thiên thời không biến thành những mảnh vỡ đen kịt, vô cùng tận pháp đạo thời không đều sụp đổ dưới phong mang đáng sợ.

Tâm niệm vừa động, uy lực bùng phát từ Tiên Đạo Thần Kiếm chấn động thiên địa, tràn ngập một luồng sức mạnh đáng sợ khó tả.

Cực hạn Tiên Đạo dung hợp lực Thiên Đạo.

Hồng Mông Thần Kiếm trong tay Thông Thiên tản mát ra quang mang yếu ớt, lúc này Thông Thiên chân đạp trên sen đài, khí thế toàn thân đã được đề thăng đến cực hạn.

Một con Thanh Sắc Cự Long tử thanh sắc quanh quẩn sau lưng Thông Thiên, vô cùng vô tận diệt thế chi khí ngưng tụ trên con Thanh Sắc Cự Long đó.

Thanh Sắc Cự Long chính là do Đại Đạo của Thông Thiên hóa thành.

Hồng Mông Thần Kiếm trực tiếp dung nhập vào giữa Thanh Sắc Cự Long, khoảnh khắc hoàn vũ chấn động, chư thiên thời không đều rung chuyển bất định, Hồng Mông chi khí hóa thành diệt thế chi hỏa cuồn cuộn lan ra.

Thanh Sắc Cự Long trực tiếp hướng về phía thiên khung cuồng bạo kia mà dũng mãnh lao tới.

Cùng với tiếng gào thét khủng bố, luồng khí tức ngạo thị thiên khung đạp phá vạn cổ, trong khoảnh khắc đánh tan vô cùng tận Hỗn Độn.

Hai người trên cực hạn Đại Đạo tranh phong, không hề có chút lùi bước nào.

“Thông Thiên, bần đạo là Huyền Môn thủy tổ, dù ngươi có cường

đại đến đâu, cũng chẳng qua chỉ là một pháp mạch của Tiệt Giáo, bần đạo với tư cách Huyền Môn thủy tổ, có thể ngưng tụ Huyền Môn khí vận, chẳng lẽ với lực của ngươi có thể khiêu chiến cả Huyền Môn!" Cái gọi là Huyền Môn, hết thảy những người tu hành Tiên Đạo, đều nằm trong Huyền Môn, Hồng Quân sừng sững trên thiên khung, bắt đầu điều động toàn bộ khí vận Huyền Môn.

Hết thảy những người tu hành Huyền Môn đạo pháp ở chư thiên vạn giới, đều có thể cống hiến lực tín ngưỡng, sức mạnh lúc này gia trì trên Tiên Thần Kiếm của Hồng Quân là không thể sánh bằng.

Hỗn Độn chi khí giữa hư không tùy ý lan ra, pháp tắc Tiên Đạo xuất hiện dị tượng đáng sợ.

Một tầng uy áp ngưng tụ giữa thiên địa, dường như chỉ cần Hồng Quân tùy tiện động thủ, sẽ khiến trời long đất lở.

"Huyền Môn Đại Đạo bao quát thiên địa vạn vật, huống hồ Hồng Quân Đạo Tổ là Hồng Hoang Thiên Đạo, sức mạnh có thể ngưng tụ càng không thể tưởng tượng." Ánh mắt Nữ Oa sâu sắc biết bao, ngưng vọng hai người giữa thời không, trong tâm thần lộ ra ý kinh ngạc vô tận.

Nàng hiểu rõ ở cảnh giới như vậy, một ý niệm có thể dùng vô cùng thế giới tịch diệt, thật sự bất hủ bất diệt, dù vô cùng tận lượng kiếp gia thân, cũng có thể tạo hóa tự do.

Dù cường đại như thế giới Hồng Hoang Hỗn Độn, cũng chẳng qua là bàn cờ của những tồn tại bất hủ cấp bậc này mà thôi.

Bất Hủ Đại Đạo, thật sự đứng trên đỉnh phong cực đạo của thế giới này, cái gọi là pháp lực không thể đo lường cấp độ tồn tại này, về cơ bản mỗi một người đều có vô hạn khả năng, có thể dẫn thân vô cùng tận Đại Đạo, có thể vô hạn vĩnh hằng.

Nữ Oa cũng biết còn cách cảnh giới này không biết bao nhiêu.

Khí vận Huyền Môn ngưng tụ trên Tiên Đạo Chi Kiếm đã đạt đến một mức độ đáng sợ, trong khoảnh khắc một kiếm giáng xuống, thời không sụp đổ, vô cùng tận thiên địa đều biến thành một mảnh xám xịt.

Cũng chính lúc này, Thanh Sắc Cự Long gào thét trên trời, hướng về Tiên Đạo Chi Kiếm mà va chạm.

Hồng Mông Đại Đạo và Thần Quang Tiên Đạo giữa hư không điên cuồng va chạm, quang vụ hỗn độn không ngừng lan ra.

Vào khoảnh khắc đó, những tồn tại cấp độ Hỗn Độn Ma Thần cũng không cảm thấy bất kỳ khí tức nào, chỉ có từng tầng thời không sụp đổ không ngừng kéo dài.

Hai người đánh nát một mảnh thời không, trực tiếp đánh vào giữa Hỗn Độn, cả Hỗn Độn dường như đều bị khuấy động, những vết nứt không gian như thực chất bắt đầu lan tràn ra khắp Hỗn Độn.

Khí tức giao thủ của hai người thật sự quá đáng sợ, mỗi lần va chạm đều có thể dẫn tới ba đào cực lớn, dường như muốn lật đổ hoàn toàn Hỗn Độn này.

Lông mày Hồng Quân khẽ nhíu lại, sức mạnh mà Thông Thiên có thể bùng phát quả thật khiến y có chút chấn kinh.

Con Thanh Sắc Cự Long đó thừa tải Đạo của Thông Thiên, khế hợp vô hạn bản nguyên, sức mạnh nhục thân đã cường đại đến một cực hạn.

Trên thân Thanh Sắc Cự Long, có vô hạn khả năng, dù sức mạnh của cả Tiên Đạo Thần Kiếm đánh vào thân nó, dường như cũng không gây ra tổn hại quá lớn.

Thanh Sắc Cự Long do Thông Thiên diễn hóa một khi ra tay, liền kinh thiên động địa, rơi vào một cảnh giới cực kỳ điên cuồng.

Cự Long khổng lồ cuồn cuộn không ngừng giữa hư không, từng luồng khí tức lan ra mang theo Hồng Mông chi khí vô cùng hùng hậu.

Hồng Quân lúc này điều động pháp tắc Tiên Đạo đang giao chiến với nó.

Thời không hai người đấu pháp, khiến cả Hỗn Độn đều rung chuyển, mỗi lần giao thủ đều có thể lật đổ vô số thời không.

Trong hai mắt Thanh Sắc Cự Long, lộ ra quang lượng đáng sợ, ẩn ước có thể thấy một hình thù thanh kiếm, chính là Hồng Mông Thần Kiếm nằm trong đó.

Cùng với một tiếng gầm thét bén nhọn, vô số thiên địa giữa Hỗn Độn đều bắt đầu sụp đổ.

Con Cự Long khuấy động ức vạn quang vụ, trực tiếp hướng về bản thể Hồng Quân mà va chạm.

Trong hai mắt Cự Long diễn hóa ra vô cùng vô tận ba động huyền ảo.

Vô cùng vô tận Thần Quang Tiên Đạo, cũng trong khoảnh khắc bắt đầu rung chuyển.

Chỉ nghe thấy tiếng đông tây vỡ nát.

Dưới tiếng gào thét chấn thiên, vô cùng tín ngưỡng Tiên Đạo bị Thông Thiên trực tiếp đánh nát.

Căn cơ của Huyền Môn này, bị Thông Thiên đánh nát một phần sâu sắc.

Tương đương với việc chém một nhát thật sâu trên Đại Đạo của Hồng Quân.

Khí vận Huyền Môn cũng vì thế, không biết đã mất đi bao nhiêu.

Hồng Quân lúc này sắc mặt vô cùng khó coi, y không ngờ Thông

Thiên lại bá đạo như vậy.

Chỉ thấy Hồng Quân lật tay một cái, ngưng tụ chín huyễn thân giống hệt nhau.

Chín hóa thân mỗi người đều mang Chí Bảo, có khí tức đáng sợ cực điểm.

Khí tức của chín huyễn thân thậm chí không khác biệt nhiều so với bản thể.

Nhưng khi chín huyễn thân chuẩn bị có hành động, một luồng Hồng Mông chi khí ngập trời cuồn cuộn tới.

Con Cự Long màu vàng đó giữa hư không phóng đại lên vô số lần, trực tiếp nuốt chửng chín phân thân vào trong.

Cùng với sự vận động của pháp tắc huyền ảo, chín huyễn thân chưa kịp có hành động, trực tiếp bị hủy diệt hoàn toàn.

Một kích đã trực tiếp hủy diệt chín phân thân của Hồng Quân, vô biên pháp tắc Tiên Đạo bắt đầu tan rã.

Chương 226

Thông Thiên hiển lộ nội tình Hồng Mông, trong khoảnh khắc trở nên càng ngày càng đáng sợ.

Khí thế một đi không trở lại này, tinh diệu của Hồng Mông Đại Đạo.

Hồng Quân trong khoảnh khắc cuối cùng cũng bắt đầu động dung, nếu không có hành động gì nữa sẽ đại thế đã qua, triệt để trở thành người đến sau.

"Thiên Địa âm dương, vạn vật luân hồi, Hồng Hoang Thiên Đạo, luyện diệt thiên địa!" Hồng Quân tay cầm Tiên Đạo Thần Kiếm, cảm nhận vô cùng tinh quang cuộn khắp thiên địa.

Vô cùng vô tận bản nguyên Thiên Đạo và Hỗn Độn chi khí dung hợp với Thần Quang Tiên Đạo.

Hồng Quân lúc này không còn bình tĩnh thong dong như vậy nữa, mà ngược lại lộ ra một cảm giác phong mang tất lộ.

"Thông Thiên, ta thừa nhận ngươi có thực lực giao chiến với ta!

Từ nay về sau nếu bần đạo không địch lại, sẽ rút lui khỏi Hồng Hoang không còn nhúng tay vào tạo hóa Hồng Hoang!" "Nếu hôm nay ngươi bại trong tay ta, cũng không cần can thiệp Hồng Hoang nữa!" Hồng Quân biết nếu muốn triệt để đánh chết Thông Thiên, về cơ bản là không thể.

Chỉ có định ra ước định từ trước, mới có thể có điều kiêng kỵ sau khi phân thắng bại.

Dù sao lời nói và ước định của hai người họ, về cơ bản đều có thể được gọi là Đại Đạo Thề Nguyện.

Trong minh minh chi trung tự có sức mạnh ràng buộc lời nói của hai người.

Thông Thiên thản nhiên gật đầu, chỉ thấy khí thế Thông Thiên dị động, Thanh Sắc Cự Long ngạo chiến chư thiên.

Một luồng khí thế khó có thể tưởng tượng trong khoảnh khắc ầm ầm nổ tung, vô cùng vô tận tịch diệt chi khí nhấn chìm Hồng Quân.

Hồng Quân trong khoảnh khắc đã đề thăng pháp lực đến cực hạn, cả thiên địa đều điên cuồng rung chuyển.

Hồng Quân chấp chưởng Tam Thiên Đại Đạo, dung hợp Hỗn Độn chi khí, là Huyền Môn thủy tổ.

Lúc này dưới sự điều động pháp lực toàn lực, đã kéo theo khí lượng vô cùng thế giới.

Nhưng Thông Thiên lấy nhục thân làm đạo, rèn luyện nhục thân đến cực hạn, dù chỉ có hai pháp bảo trong tay, nhưng nhục thân Thông Thiên có thể sánh ngang với pháp bảo đỉnh phong, thậm chí có thể sánh bằng phòng ngự của tứ thập bát phẩm Thái Hư Thần Liên.

"Hồng Mông Đại Đạo, trấn áp chư thiên!" Đạo âm Thông Thiên giữa thiên địa vang dội, vô cùng vô tận Hỗn Độn đều rung chuyển.

Thanh Sắc Cự Long vượt qua thiên địa hướng về phía Hồng Quân mà trực tiếp áp xuống.

Tinh thần Hỗn Độn trong khoảnh khắc đều băng hội, Cự Long nanh ác nuốt chửng vô cùng thiên địa.

Lúc này thân thể Thông Thiên càng ngày càng lớn, một con Cự Long gần như lớn bằng một phần mười Hỗn Độn vậy.

Hồng Quân cũng cảm thấy một sự áp bức từ tận đáy lòng.

Hồng Quân biết lúc này nếu không liều mạng nữa, e rằng sẽ không

còn bất kỳ cơ hội nào.

Tu vi của Thông Thiên đã vượt ngoài tầm kiểm soát của y, thậm chí vượt ngoài sức tưởng tượng của y, y không ngờ Thông Thiên đã đạt đến cấp độ này, thậm chí có thể nói Thông Thiên còn đứng trên cả y.

Nếu không dựa vào bản nguyên Thiên Đạo, e rằng y còn không có tư cách giao thủ với Thông Thiên.

"Tru Thiên Đạo!" Hồng Quân ngồi ngay tại chỗ, hai mắt khẽ nhắm lại.

Quanh thân từng luồng quang vụ bốc lên, nhất sinh tam tam sinh vạn vật.

Đại Đạo Âm Dương xoay chuyển không ngừng, Thần Quang Tiên Đạo triều quanh trái phải.

Vô cùng Hỗn Độn lấy Hồng Quân làm trung tâm bắt đầu sụp đổ, một luồng sức mạnh cực kỳ đáng sợ cuồn cuộn bùng nổ.

Hồng Quân lúc này hóa thành một vòng xoáy khổng lồ, nuốt chửng vô cùng kỷ nguyên.

Khí tức của Hồng Quân lúc này cũng càng ngày càng đáng sợ.

Trong vòng xoáy khổng lồ đó lộ ra một luồng khí tức cực kỳ quỷ dị, dù Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không dám trực tiếp nhìn vào, nếu lỡ tâm thần sa vào trong đó, ngay cả Nguyên thần cũng sẽ chịu tổn thương cực lớn.

Chỉ những tồn tại đỉnh phong Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, mới có tư cách quan chiến, bằng không một khi bị phản phệ thì ngay cả Nguyên thần của bản thân cũng sẽ phải bỏ mạng trong đó.

Lúc này chỉ có Thông Thiên mới hiểu rõ trạng thái đáng sợ của

Hồng Quân, lực Tru Tiên là sức mạnh cường đại nhất mà Hồng Quân có thể thi triển.

Chín đạo bản nguyên kiếp quang sơ thủy nhất trong khoảnh khắc điên cuồng bùng phát, Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp vốn đã vỡ nát lúc này đang ngưng tụ thành thực thể.

Hồng Quân chấp chưởng Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp trực tiếp thẳng hướng Thông Thiên mà sát phạt.

Kỷ nguyên Tiên Đạo trong khoảnh khắc triệt để bùng phát, ngay cả cả Hỗn Độn cũng rung chuyển không ngừng.

Vốn dĩ Bàn Cổ Đại Thần đã khai chiến với Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, máu Ma Thần tùy ý lan ra giữa thiên địa.

Thậm chí Bàn Cổ Đại Thần cũng chịu một số tổn hại.

Hỗn Độn hỗn loạn không chịu nổi dường như muốn triệt để tiêu vong trong khoảnh khắc đó.

"Gia thế luân hồi thượng Tiên Đạo, Hỗn Độn phá toái âm dương sinh, vạn kiếp bất phục thiên địa minh." Hồng Quân miệng niệm niệm hữu từ, lúc này cảm nhận Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần đã bị Bàn Cổ sát lục phần lớn.

Tam Bách Lục Thập Ngũ Tinh Thần Ma Thần, cũng giữa hư không chao đảo muốn ngã, cùng với một nhát Khai Thiên Phủ của Bàn Cổ Đại Thần khai thiên tích địa, triệt để tiêu vong giữa hư không.

Giờ đây cũng chỉ có Thời Gian Ma Thần và Không Gian Ma Thần hai tồn tại chí cao có thể miễn cưỡng kháng hành với Bàn Cổ Đại Thần.

Nhưng hai người họ trên phương diện Đại Đạo, rốt cuộc có sự khác biệt bản chất so với Bàn Cổ Đại Thần.

Thời Thần đã tế xuất toàn bộ pháp bảo, Đại Đạo Thời Gian và Không Gian vốn là một thể, Hỗn Độn Châu trong tay Không Gian Ma Thần Dương Mi, là Đệ nhất Không Gian Chí Bảo của Hỗn Độn.

Lúc này vô cùng vô tận Hỗn Độn chi khí được Dương Mi Đại Tiên triệu hoán, tạo thành từng đợt sóng cuồng bạo giữa thiên địa.

Phong mang của Khai Thiên Phủ quá đáng sợ, về cơ bản không có bất kỳ pháp lực nào có thể kháng hành.

Hồng Quân cũng hiểu rõ lúc này không thể kéo dài thêm nữa.

Pháp lực ngưng tụ toàn thân Thông Thiên, đã đạt đến một cực hạn cảnh giới.

Lúc này cảm nhận uy áp càng ngày càng cường đại, chiến lực của Thông Thiên cũng trong khoảnh khắc kéo dài đến cực hạn.

Một đóa Tiên Đạo Liên Hoa khổng lồ đột nhiên dâng lên giữa cả Hỗn Độn.

Ý chí Thiên Đạo của Hồng Quân triệt để dung nhập vào giữa đóa Liên Hoa đó.

Hủy diệt cực hạn tái sinh cực hạn, đóa Liên Hoa đó đang thai nghén sinh cơ và hủy diệt cực hạn.

Nhưng khi đóa Liên Hoa đó thai nghén cực hạn, ý niệm Thông Thiên, trở nên hư vô bàng bạc.

Dưới sự diễn hóa của Hồng Mông Đại Đạo, Thông Thiên cũng biến mất tại chỗ, chỉ có một Tôn Cự Thú quán thông vô cùng cương vực từ trời giáng xuống.

Hai mắt như nhật nguyệt, chân đạp thiên địa, bốn chân chống đỡ thiên địa.

Không ai có thể nhìn rõ Cự Thú rốt cuộc có hình dạng như thế

nào.

Chỉ có một luồng khí tức bất hủ bất diệt du du đãng đãng giữa thiên địa.

Loại sức mạnh khủng bố có nguồn gốc từ thời đại man hoang đó, dường như đang được triệu hoán để thức tỉnh.

Từng đạo lôi đình đen kịt xé rách trường thiên, vô cùng vô tận Hồng Mông chi khí quanh quẩn quanh Cự Thú.

Chương 227

Chỉ thấy Tôn Cự Thú đó đạp phá thiên địa, dốc toàn lực há miệng nuốt chửng đóa Liên Hoa đó.

Cả Hỗn Độn dường như trong khoảnh khắc đều bị khuấy động.

Khí tức mà Liên Hoa phóng ra càng ngày càng đáng sợ, dường như ngay cả thiên địa cũng phải vì nó mà nghịch chuyển, sinh linh giữa Hỗn Độn, đều cảm thấy một luồng cảm giác tận thế sắp đến.

Cục diện này, không kém nhiều so với Bàn Cổ Đại Thần năm xưa khai tịch thiên địa.

Giờ đây có thể nói còn đáng sợ hơn cả lúc Bàn Cổ Đại Thần khai thiên tích địa, ngoại trừ Bàn Cổ Đại Thần tự mình tham gia ra, còn có một tồn tại siêu cấp có thể sánh bằng Bàn Cổ Đại Thần.

Ngay cả Hồng Quân lúc này cũng đã sử dụng toàn lực.

"Không thể nào, sao có thể có cấp độ sức mạnh này!" Hồng Quân lúc này tâm thần đại loạn, bản nguyên Thiên Đạo của y dung hợp toàn thân tạo hóa chi lực, đóa sen đài dung hợp đó, lại bị Thông Thiên một ngụm nuốt chửng!

Đơn giản là vượt ngoài sức tưởng tượng của Hồng Quân.

Thậm chí lúc này trên Nguyên thần Hồng Quân, xuất hiện từng đạo huyết lôi màu đen.

Bất Hủ Linh Thể trong cơ thể Hồng Quân, thậm chí còn xuất hiện một vết nứt.

Thậm chí trong khoảnh khắc, Hồng Quân gần như mất đi cảm ứng đối với đóa sen đài đó.

Sắc mặt Hồng Quân đại biến, tương đương với việc bị Thông Thiên nuốt chửng sáu thành Đại Đạo.

Cảm giác này còn khó chịu hơn cả việc chịu Đại Đạo Chi Thương.

Hồng Quân lúc này cũng biết đại thế của bản thân đã qua, lập tức y kháp động pháp ấn.

Chỉ thấy giữa mi tâm Hồng Quân hiện lên một luồng khí tức màu đen, Tiên Đạo Linh Đài trong khoảnh khắc điên cuồng rung chuyển.

"Dám nuốt chửng Đạo của bần đạo, hãy nếm thử ác quả trong đó!" Nói xong Hồng Quân bắt đầu thôi động pháp lực của bản thân, trực tiếp dẫn bạo sáu thành Đại Đạo đó.

Trong đó ký thác vô hạn bản nguyên Thiên Đạo một khi dẫn bạo, Thiên Đạo sẽ tổn hại lớn, pháp lực của bản thân Hồng Quân cũng sẽ chịu tổn thất không thể lường trước.

Nhưng nếu có thể triệt để loại bỏ Thông Thiên, thì cũng nằm trong phạm vi chịu đựng của Hồng Quân.

Đến khoảnh khắc này chỉ còn cách dốc toàn lực một trận.

Một luồng khí tức hủy thiên diệt địa giữa thiên địa ầm ầm lan ra.

Thật sự là khí tức đại tịch diệt, tương đương với việc một vị đỉnh phong Bất Hủ Đại Đạo Chí Tôn tự bạo.

Cả Hỗn Độn trong khoảnh khắc đều rơi vào tịch tĩnh, ngay cả tồn tại cảnh giới Đại Đạo cũng không cảm thấy bất kỳ động tĩnh nào.

Khí tức khủng bố lan tràn thiên địa, như một vòng xoáy khổng lồ ầm ầm bùng phát.

Cự Thú do Đại Đạo của Thông Thiên hóa thành phát ra một trận tiếng bi minh.

Trong vô tận sự sụp đổ và tái tổ chức, cùng với sự tự bạo của Hồng Quân triệt để tiêu vong giữa hư không.

Thế giới Hỗn Độn cũng trong khoảnh khắc bắt đầu sụp đổ, thậm chí còn đáng sợ hơn cả nhát Khai Thiên Phủ năm xưa của Bàn Cổ khai thiên tích địa, cả Hỗn Độn bắt đầu băng hội, trật tự bản nguyên bắt đầu tiêu tán.

"Mọi chuyện đã kết thúc rồi sao?" Lúc này, Nữ Oa ngưng vọng Hỗn Độn mênh mông, trong ánh mắt lộ ra quang trạch không thể tin được.

Hồng Quân Lão Tổ đã tự bạo sáu trọng bản nguyên của bản thân, đã triệt để lưu đày Thông Thiên rồi sao?

Bên cạnh Nữ Oa, thân thể Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng run lên.

Vừa rồi ba động mênh mông cuồn cuộn, đã triệt để định trụ Nguyên thần của hai người họ.

Giờ đây Hỗn Độn, đang nhanh chóng phân giải, khí tức thiên địa trọc khí không ngừng lan ra.

"Hỗn Độn, sắp vỡ nát rồi!" Chuẩn Đề đột nhiên nói ra một câu, dường như không dám tin cảnh tượng đang xảy ra trước mắt.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân gật đầu, "Bàn Cổ Đại Thần giờ đây đang giao chiến với Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, chỉ là không biết cục diện chiến đấu thế nào rồi." Mấy người lần lượt hướng về phía thời không xa xăm kia mà nhìn, vạn vật tịch diệt, thời không sụp đổ, Hỗn Độn chi khí tan đi, biến thành thanh khí, trọc khí.

Hỗn Độn rơi vào trạng thái đại phá diệt triệt để.

Trong mắt mấy người, Thông Thiên hiển nhiên đã bị diệt vong.

Dưới sức mạnh đáng sợ của Hồng Quân, Thông Thiên e rằng đã triệt để tiêu tan.

Lúc này, tại biên hoang Hỗn Độn.

Sắc mặt Thời Thần Đại Tôn và Dương Mi Đại Tiên hơi dễ nhìn hơn một chút.

"Bàn Cổ, giờ đây Thông Thiên đã vẫn lạc, Hồng Quân ắt sẽ nhiếp phục chư thiên vạn đạo, trấn áp Hồng Hoang, trở thành chủ của Hồng Hoang, cần gì phải bức người quá đáng!" "Nếu thật sự chiến đấu đến cuối cùng, chẳng lẽ không sợ Hồng Hoang cũng bị liên lụy, triệt để tan vỡ!" Thời Thần Đại Tôn ngưng vọng Bàn Cổ, gào thét nói.

Trong hai mắt Bàn Cổ lộ ra vô tận linh quang, dường như đang chiêm vọng cả thế giới.

"Hỗn Độn đã diệt, chính là lúc Hồng Hoang tân sinh, Hồng Hoang tan vỡ thì có sao đâu." Giọng Bàn Cổ trầm lắng, nhìn về phía nơi Thông Thiên và Hồng Quân đại chiến, chỉ khẽ gật đầu.

"Năm xưa, các ngươi trấn áp Tam Thiên Đại Đạo Hỗn Độn, nếu không chém các ngươi làm tế phẩm, Hỗn Độn làm sao khai mở!" Bàn Cổ tiếp tục nói, "Ta gánh vác trách nhiệm trên thân, chính là lĩnh chỉ của Sáng Thủy Nguyên Linh, khai tịch Hồng Hoang, hôm nay Hồng Hoang Đại Đạo đã thành, Hỗn Độn triệt để tan vỡ, nếu các ngươi muốn có chỗ nương tựa, nên quy y Hồng Hoang, trấn áp Hồng Hoang Đại Đạo!" Bàn Cổ nói ra một số bí tân thượng cổ.

Trong khoảnh khắc, sắc mặt Thời Thần Đại Tôn biến đổi, Dương Mi càng nhíu mày.

"Quả nhiên, Bàn Cổ ngươi phía sau có tồn tại chí cao chỉ điểm, năm xưa thai nghén trong tam thập lục phẩm Hỗn Độn Thanh Liên, sau khi đản sinh Hỗn Độn tốc độ trưởng thành nhanh chóng!

Ngay cả chúng ta đều không kịp!" Dương Mi thở dài một hơi, y không ngờ phía sau Bàn Cổ, có Sáng Thủy Nguyên Linh, tồn tại có thể sánh ngang với Chí Cao Đại Đạo.

Thậm chí siêu thoát tận cùng, mênh mông vô cùng, cùng tồn tại với chư thiên hoàn vũ.

Bản thân là vũ trụ vô hạn, thời không.

Vậy thì, sứ mệnh của Bàn Cổ là khai tịch Hồng Hoang.

Giờ đây Hỗn Độn tan vỡ, thì biết đi về đâu.

Nếu Hồng Hoang Đại Đạo không thừa nhận sự tồn tại của họ.

Trong Hồng Hoang ắt sẽ bị bài xích.

Đó cũng là lý do tại sao họ có thể giúp Hồng Quân.

Hồng Quân muốn Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần giúp y dung hòa Hỗn Độn, trấn áp Hồng Hoang.

Về sau, Hồng Quân độc lập bên ngoài Hồng Hoang, trở thành Hồng Hoang Đại Đạo.

Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, có thể là căn bản của Hồng Hoang.

Nhưng y không ngờ, Bàn Cổ phục sinh, Bàn Cổ đại biểu cho Hồng Hoang Đại Đạo.

"Bàn Cổ, ta là Hồng Hoang Thiên Đạo, ngươi dù có cường đại đến đâu, cũng không còn uy phong năm xưa.

Hôm nay chúng ta Tam Thiên Đại Đạo Ma Thần liên thủ, sau khi trấn sát ngươi, phân chia bản nguyên, Hồng Hoang sẽ triệt để thuộc về chúng ta!" Hồng Quân lúc này cười lớn.

Hồng Quân tuy đã tổn thất sáu thành thực lực, nhưng tổn thất đó về cơ bản đều là bản nguyên Thiên Đạo.

Bản thân y chịu Đại Đạo Chi Thương, nhưng vẫn còn không ít chiến đấu lực.

Chương 228

Sắc mặt Bàn Cổ mạc nhiên, "Các ngươi tự xưng là Thiên Địa Ma Thần, tính toán hết thảy, nhưng lại không nhìn thấu cục diện, cũng phải, hôm nay Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, tất sẽ đi qua một lượt trong Luân Hồi!" Bàn Cổ nói xong, Khai Thiên Phủ trong tay chấp chưởng thiên địa, thẳng hướng mấy vị Cực Đạo Ma Thần mà sát phạt.

Chư thiên Ma Thần lạnh hừ một tiếng, thi triển thần thông cường đại nhất, thẳng hướng Hồng Quân mà sát phạt.

Hồng Quân càng điều động vô cùng bản nguyên, vọng đồ trấn áp Bàn Cổ.

Nhưng vào lúc này, một đạo linh quang từ hư không phiêu diểu giáng xuống.

Một thanh niên nam tử, trong tay lưu chuyển một đạo tiên quang, chém thẳng vào Hồng Quân.

Trong khoảnh khắc, thời không đình trệ, vạn vật điêu tàn.

Chỉ có một đạo tiên quang, từ quá khứ, vị lai, hiện tại các loại thời không mà chém tới.

Một kích siêu thoát bên ngoài Đại Đạo, hằng cổ tự nhiên, không thể phòng ngự.

Trong một hơi thở, dường như đã trải qua ức vạn năm, cuối cùng một đạo tiên quang trực tiếp chém giết trên mi tâm Hồng Quân.

Thanh niên đó trên đỉnh thời không hiển hóa ra, toàn thân nhuốm một màu ngọc nhàn nhạt, tiên quang trong tay cũng trong khoảnh khắc đó phai nhạt.

Sau khi tiên quang phai nhạt, Đạo thân Hồng Quân phân giải, triệt để băng hội giữa hư không.

Giữa hư không, một Thiên Đạo hư ảnh khổng lồ, cũng trong khoảnh khắc đó triệt để băng hội.

Cùng với sự vẫn lạc của Hồng Quân, bốn mươi chín đạo Tiên Thiên Nguyên Linh dũng hiện ra.

"Đại Đạo ngũ thập, Thiên Diễn tứ cửu!" Thanh niên nam tử chính là Thông Thiên, lúc này Thông Thiên lật tay một cái, trực tiếp thu bốn mươi chín đạo Tiên Thiên Linh Quang vào trong tay.

Bốn mươi chín đạo Tiên Thiên Linh Quang đó, chính là bốn mươi chín đạo Tiên Thiên Linh Quang diễn sinh Thiên Đạo.

Thông Thiên, tu hành chính là một đạo trốn đi.

Hồng Quân vẫn lạc, Huyền Môn thủy tổ diệt vong, chư thần trong Hồng Hoang đều có một cảm giác mất mát.

Dù sao Hồng Quân truyền đạo tam thiên, Tử Tiêu Tam Giảng, đạo thống biết bao khổng lồ.

Trong tay Thông Thiên, tích lưu lưu xoay chuyển bốn mươi chín đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang.

Trong khoảnh khắc, Tam Thiên Đại Đạo Ma Thần còn sót lại, từng người từng người sắc mặt đại biến.

Đặc biệt Thời Thần và Dương Mi Đại Tiên, sắc mặt hai người lạnh lùng đến cực hạn.

"Đã sát hại Hồng Quân Đạo Hữu!

Chẳng lẽ đã chứng đạo siêu thoát?" Dương Mi Đại Tiên có chút kinh ngạc nói.

Thông Thiên lắc đầu, nói: "Cách siêu thoát, còn một bước xa,

nhưng cũng là bán bộ siêu thoát." Thông Thiên thản nhiên cười, nhục thân của Thông Thiên đã đạt đến một cực hạn.

Dù Hồng Quân tự tổn sáu thành bản nguyên, hủy diệt nhục thân Thông Thiên, và đánh nát tứ thập bát phẩm Thái Hư Thần Liên.

Nhưng nội tình trong tứ thập bát phẩm Thái Hư Thần Liên, lại dung hòa với Nguyên thần Thông Thiên.

Thông Thiên phá sau đó lập, trên trăm thước côn đầu lại tiến thêm một bước.

Giờ đây Thông Thiên, là tồn tại chí cao cảnh giới bán bộ siêu thoát.

Thậm chí, thực lực còn mạnh hơn một chút so với Bàn Cổ Đại Thần hiện tại.

Nhưng theo Thông Thiên ước tính, thực lực của Bàn Cổ e rằng đã đạt đến Siêu Thoát Cảnh.

Chỉ là muốn khôi phục thực lực, Bàn Cổ cần không ít thời gian tích lũy.

Dù sao sau khi Bàn Cổ hóa thân vạn vật, nhục thân đã trầm tịch quá lâu.

Giờ đây chỉ là ghép lại nhục thân, nếu muốn khôi phục đỉnh phong, cần một số tích lũy.

"Hồng Quân đã vẫn, Thiên Đạo đã diệt, giờ đây bản nguyên Hồng Hoang đã rơi vào tay ngươi, chúng ta cũng không có lời gì để nói, hôm nay kiếp này chúng ta bại triệt để." Dương Mi Đại Tiên thở dài một hơi, thần sắc ảm đạm.

Mưu tính bao nhiêu năm, không ngờ lại bị một Thông Thiên phá vỡ cục diện.

Ngay cả Hồng Quân, cũng diệt trong tay người này.

Sự tồn tại của Thông Thiên, thật sự vượt ngoài sức tưởng tượng của họ.

Bán bộ siêu thoát, mạnh mẽ đến mức nào!

"Đã như vậy, đại thế đã qua, bần đạo cáo từ!" Dương Mi Đại Tiên nói xong, muốn dùng Hỗn Độn Châu phá vỡ thời không mà độn tẩu.

Nhưng vào lúc này, Thông Thiên lại lạnh hừ một tiếng, nói: "Bàn Cổ Đại Thần còn nói rồi, các ngươi nghịch loạn trước tiên, nếu không đi qua một lượt trong Luân Hồi, e rằng sẽ không nhớ lâu!" Nghe Thông Thiên nói vậy, Dương Mi Đại Tiên lại cười lạnh một tiếng, "Nếu đã siêu thoát, mới có tư cách nói, nhưng ngươi chỉ là bán bộ siêu thoát mà thôi, muốn nhốt ta ở đây, nằm mơ giữa ban ngày!" Dương Mi Đại Tiên tu hành chính là pháp tắc Không Gian, bản lĩnh chạy thoát có thể nói là đệ nhất Hỗn Độn.

Huống hồ Dương Mi Đại Tiên trong vô hạn thời không, không biết có bao nhiêu phân thân.

Chỉ cần một tia ý niệm không vẫn lạc, sớm muộn gì cũng có thể thai nghén ra bản thể.

"Sao?" Thông Thiên bất động thanh sắc nói.

Lúc này, Dương Mi Đại Tiên cười lạnh một tiếng, Hỗn Độn Châu trong tay tản mát ra từng đạo linh quang.

Vô cùng thời không biến hóa, Trường Hà Thời Không giữa thiên địa hiển hóa.

Dương Mi Đại Tiên ký thác vô lượng kỷ nguyên, hóa thân thành ức vạn vạn tia ý niệm, hướng về phía ngoại đạo thời không mà độn đi.

Chỉ thấy Thông Thiên, cũng trong khoảnh khắc này xuất thủ.

Thông Thiên tay trái vừa động, hướng về phía Dương Mi Đại Tiên mà chộp lấy.

Mặc kệ cục diện của Dương Mi Đại Tiên có lớn đến đâu, cũng đều nằm trong tay Thông Thiên.

Vô cùng thế giới, kỷ nguyên, ức vạn vạn phân thân, đều trong một tay Thông Thiên bao quát.

Cùng với một cái lật tay của Thông Thiên, vô cùng phân thân của Dương Mi Đại Tiên trong khoảnh khắc tịch diệt.

Cùng với hành động của Thông Thiên, một cây liễu quán thông vô lượng thời không đã bị diệt vong ở một nơi nào đó trong thời không.

Dương Mi Đại Tiên, trực tiếp bị ném vào giữa Lục Đạo Luân Hồi.

"Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, nếu muốn nhập chủ Hồng Hoang, tất phải nhập Luân Hồi." "Bằng không, sát vô xá!" Đạo âm Thông Thiên hư diểu, từ hư không mênh mông truyền ra.

Nghe Thông Thiên nói vậy, hơn một nghìn Ma Thần còn sót lại từng người từng người sắc mặt đại biến.

Nếu nhập Luân Hồi, sau khi chuyển thế, khẳng định tu vi tổn thất lớn, cùng lắm chỉ là địa vị của một Thiên Địa Ma Thần.

Tu hành cũng phải bắt đầu lại từ đầu.

Đối với chư thiên Ma Thần, đơn giản là gánh nặng không thể chịu đựng nổi.

Huống hồ chư thiên Ma Thần, từng người từng người kiêu ngạo vô cùng, sao có thể tùy ý để Thông Thiên chỉ trích như vậy.

"Liều mạng!" "Sát ra khỏi vòng vây, Thông Thiên và Bàn Cổ liên thủ, chẳng lẽ có thể đuổi cùng giết tận chúng ta sao!" "Sát!" Sát cơ

ngập trời cuồn cuộn khắp thiên địa, những tồn tại này từng người từng người chấp chưởng chư thiên, tay cầm Thần Binh Đại Đạo Ma Thần, thẳng hướng Thông Thiên và Bàn Cổ mà sát phạt.

Chương 229

Thời Thần Đại Tôn càng biến hóa bất định, chủ động hướng về phía Thông Thiên mà sát phạt.

Nhưng giờ đây, trong tâm thần Thông Thiên không hề có chút ba động nào.

Những tồn tại này nhất định phải trải qua một lần Lục Đạo Luân Hồi, sau này Tam Thiên Ma Thần nhập trú Hồng Hoang, bố thí đạo thống, đó mới chính là Hồng Hoang thịnh thế.

Sẽ hình thành đạo thống hoàn thiện nhất của Hồng Hoang.

Bàn Cổ chấp chưởng Khai Thiên Phủ, trấn áp cả một vùng thiên địa, dù tu vi có cường đại đến đâu, cũng không có khả năng chạy thoát.

Thông Thiên thì bắt đầu giao thủ với Thời Thần.

Thời Thần Đại Tôn là người đứng đầu Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, năm xưa khi Bàn Cổ khai thiên, Thời Thần tuy pháp lực tổn thất lớn, nhưng lại thoát được một kiếp.

Giờ đây lần nữa đối mặt với nhân vật như Thời Thần, Thông Thiên có một cảm giác như mơ như huyễn.

Không ngờ có một ngày, có thể sánh ngang với tồn tại như vậy, thậm chí còn đứng trên cả họ.

"Thời Thần, hôm nay nếu ngươi khuất phục, bần đạo có thể không chém tu vi, để ngươi làm chủ của Tam Thiên Đại Đạo Hồng Hoang, chúa tể hết thảy." Thông Thiên thản nhiên nói.

Nghe Thông Thiên nói vậy, Thời Thần lại cười một tiếng.

“Bần đạo dù có đi qua một lượt trong Luân Hồi, cũng không có gì là không thể, chỉ là muốn xem, tu vi của ngươi như thế nào.” Thời Thần tay cầm Thời Thần Tháp, hướng về phía Thông Thiên mà trấn áp.

Thời Thần Tháp có thể trấn áp thời không, thay đổi thời gian.

Gần như trong khoảnh khắc, đã trấn áp trước mặt Thông Thiên.

Y sam Thông Thiên phần phật, một đạo linh quang đột nhiên dâng lên.

Linh quang Hồng Mông Đại Đạo trực tiếp hướng về phía Thời Thần Tháp mà va chạm.

Quang vụ vô biên lan ra, Thời Thần Tháp pháp bảo Chí Bảo Đại Đạo đang rung chuyển.

Chỉ nghe thấy một trận tiếng vang ngập trời, Thời Thần Tháp tản mát quang vụ mờ mịt, bị Thông Thiên một quyền đánh bay vô số khoảng cách, cuối cùng hướng về phía Thời Thần mà va chạm.

Thời Thần đã dùng huyền diệu của vạn vật thiên địa để chống lại Thời Thần Tháp, nhưng khí tức toàn thân y lại nghẹn lại.

Hiển nhiên sức mạnh gia trì của Thời Thần Tháp quá lớn, ngay cả y cũng chịu phản phệ.

“Hanh!” Thông Thiên lạnh hừ một tiếng, đạp ra một bước, trực tiếp nhục thân khai tịch Trường Hà Thời Không, hướng về phía Thời Thần mà trấn sát.

Sau khi đạt đến cảnh giới bán bộ siêu thoát, nhục thân và Nguyên thần dung hòa.

Cái cường đại nhất không phải pháp bảo, mà là ý chí của bản thân.

Giữa hư không, dường như có vô hạn thân ảnh đang chồng chất

lên nhau.

Thời Thần kinh ngạc phát hiện, chu thiên thời không đã bị phong tỏa.

Pháp tắc thời gian có thể thay đổi tốc độ chảy của thời gian, nhưng Thời Thần lại phát hiện pháp tắc thời gian đã bị Thông Thiên trấn áp.

Một chưởng hạ xuống, chín vạn ức thần lôi đen kịt từ thiên khung giáng xuống, trực tiếp oanh sát trên nhục thân Thời Thần.

Đại Đạo Chí Bảo Thời Thần Tháp, trong khoảnh khắc đó ầm ầm vỡ nát.

"Đại Đạo bất hưu, Luân Hồi bất chỉ, Thời Thần ngươi hãy đi qua một lượt trong Luân Hồi đi!" Thông Thiên lật tay hạ xuống, trực tiếp bắt lấy Thời Thần, triệt để diệt vong, chỉ có một đạo Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, rơi vào giữa Lục Đạo Luân Hồi.

Lúc này, Hậu Thổ giữa Cửu U, có thể nói là tâm kinh nhục khiêu.

Từng tồn tại khí tức nghịch thiên, Nguyên thần rơi vào giữa Lục Đạo Luân Hồi.

Những tồn tại này, sau khi trải qua Lục Đạo Luân Hồi, có thể triệt để biến thành Hồng Hoang sinh linh.

Nhưng sau khi đi qua một lượt trong Lục Đạo Luân Hồi, bản nguyên của những Ma Thần đó, cũng sẽ được cải biến.

Hậu Thổ trong lòng trì trù không thôi, giờ đây Thông Thiên đắc đạo, người tiếp theo bị đối phó e rằng không phải là nàng.

Chỉ là Hậu Thổ trong lòng tuy suy đoán bất định, nhưng cũng không dám vội vàng kết luận.

Giữa Hỗn Độn, Thời Thần, Dương Mi Đại Tiên, Hồng Quân Lão

Tổ đều đã nhập vào giữa Lục Đạo Luân Hồi.

Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, triệt để tan vỡ.

Một trận đại kiếp đã lý giải cũng bắt đầu triệt để tiêu tan.

Lúc này, Bàn Cổ sừng sững trên đỉnh thương khung, nhìn về phía Thông Thiên.

"Thông Thiên Đạo Hữu, sự lĩnh ngộ của ngươi, Hằng Cổ chưa từng thấy, sau này thành tựu, khó có thể lường trước!" Được Bàn Cổ Đại Thần khẳng định, Thông Thiên lại thản nhiên cười, "Bần đạo đa tạ ân trạch mà Bàn Cổ Đại Thần lưu lại, bằng không sẽ không có thành tựu ngày hôm nay." "Vì Bàn Cổ Đại Thần đã phục sinh, Hồng Hoang Đại Đạo đã xác lập, những sự việc sau này của Hồng Hoang, bần đạo cũng không quan tâm nữa." Thông Thiên cười khẽ một tiếng, hướng về phía Bàn Cổ chắp tay.

Thấy Bàn Cổ Đại Thần muốn làm một chưởng quỹ phủi tay, Bàn Cổ lại lắc đầu.

"Ta tuy là Hồng Hoang Đại Đạo, tu hành pháp tắc Hồng Hoang Đại Đạo, nhưng từ nay về sau, Hồng Hoang Hỗn Độn dung hòa, Thiên Đạo tan vỡ, Đại Đạo ắt sẽ xuất hiện, chức trách của ta cũng đã kết thúc, đã đến lúc giao những thứ này cho ngươi!" Không đợi Thông Thiên mở lời, Bàn Cổ tiếp tục nói: "Ta sẽ rời khỏi nơi đây, truy tìm bước chân của Sư Tôn ta, đạp vào dưới Đại Đạo Chi Thụ kia, nếu sau này hữu duyên, ta ắt sẽ có ngày gặp lại." Bàn Cổ nói xong, Khai Thiên Phủ từ hư không giáng xuống, rơi vào trong tay Thông Thiên.

Khai Thiên Phủ chấp chưởng, quấn quanh một đạo ý chí cực kỳ đáng sợ, chính là lạc ấn Đại Đạo do ý chí Bàn Cổ Đại Thần hóa thành.

Sau này, ai chấp chưởng Khai Thiên Phủ, đại biểu cho Hồng Hoang Đại Đạo.

Thấy Bàn Cổ Đại Thần rời đi, Thông Thiên lại nhíu nhíu mày, không ngờ Bàn Cổ lại tích cực làm một chưởng quỹ phủi tay đến vậy.

Nhưng Bàn Cổ Đại Thần muốn truy tìm Đạo, đối với Thông Thiên có thể nói là hư vô phiêu diểu.

Thậm chí Thông Thiên còn không biết, Đạo của Bàn Cổ Đại Thần, đại biểu cho điều gì.

"Sáng Thủy Nguyên Linh, Chí Cao Đại Đạo Chi Thụ, rốt cuộc đại biểu cho điều gì?" Thông Thiên không kìm được hỏi.

Bàn Cổ lúc này đã biến mất giữa hư không, chỉ còn đạo âm hư vô truyền lại.

"Hồng Hoang là trung tâm của vô tận thời không vạn đạo chư thiên, sau này Hồng Hoang ắt sẽ dung hòa vạn đạo thiên địa, vô cùng thế giới chí cao." "Hồng Hoang là Đạo, cũng là thế giới, cũng là truyền thừa." Bàn Cổ nói xong, tia khí tức cuối cùng cũng tiêu thất.

Cũng chính lúc này, vô cùng tận lĩnh ngộ hướng về phía Thông Thiên dũng tới.

Một số đạo lý chí cao Đại Đạo mà Bàn Cổ Đại Thần ngày xưa tham ngộ, có một số khí tức cực kỳ ẩn bí.

Ngưng vọng thiên địa Hỗn Độn đang tan rã, Thông Thiên lại cười khẽ.

Sau một trận đại kiếp, tất cả mọi thứ đều hóa thành mây khói.

Hồng Quân vẫn lạc, Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần đều tan thành tro bụi, nhập vào giữa Lục Đạo Luân Hồi.

Giờ đây Hỗn Độn tan vỡ, Hỗn Độn ắt phải luyện lại từ đầu.

Bàn Cổ lại giao nhiệm vụ đó cho y.

"Thiên Địa Lục Đạo, chư thiên Thánh nhân, nghe chiếu!" Thông

Thiên lật tay một cái, Lục Đạo Thánh nhân của Thiên Đạo trong khoảnh khắc đều đến gần Thông Thiên.

Nguyên Thủy, Lão Tử, Nữ Oa, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Hạo Thiên.

"Bái kiến Thông Thiên Giáo Chủ!" "Không biết Thông Thiên Giáo Chủ triệu hoán chúng ta đến đây, có việc gì?" Sáu Đại Thánh nhân của Thiên Đạo lúc này trên thân không còn lạc ấn Thiên Đạo Thánh nhân, Thiên Đạo đã vỡ, Thiên Đạo Thánh nhân hữu danh vô thực.

Chương 230

Mấy Đại Thánh nhân rụt rè bất an, từng người từng người nhìn nhau, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Cảnh tượng có thể nói là vô cùng lúng túng.

Thông Thiên khẽ gật đầu, nhìn về phía mấy vị Thánh nhân này.

"Các ngươi thừa tải khí vận thiên địa mà sinh ra, ắt có công trọng tố thiên địa, giờ đây Hỗn Độn tan vỡ, các ngươi hãy sơ lý thời không Hỗn Độn, luyện lại Hỗn Độn, dung nhập Hồng Hoang." Thông Thiên lật tay một cái, không đợi sáu Đại Thánh nhân của Thiên Đạo, trực tiếp một chưởng đưa họ vào sáu phương vị khác nhau.

Sáu người trực tiếp trở thành những người giúp sức luyện lại Hỗn Độn.

Giữa Hỗn Độn, trọc khí rơi vào dưới lòng đất Hỗn Độn, bị Lục Đạo Luân Hồi thu nạp hóa thành Hồng Hoang Đại Địa.

Thanh khí thì thăng lên, bị Lục Thánh Thiên Đạo luyện hóa, hóa thành Hồng Hoang Thiên Khung.

Cục diện Hồng Hoang, đang không ngừng được đề thăng.

Thiên địa dường như đã trở về thời khắc trọng khai, tiên linh chi khí giữa thiên địa, cũng biến thành Tiên Thiên chi khí.

Cũng chính lúc này, Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần từng người từng người chuyển thế, xuất hiện giữa Hồng Hoang.

Giữa thiên địa, vô tận sinh cơ ngưng tụ, một vẻ hưng thịnh phồn vinh.

Trọn vẹn ba nghìn chín trăm tám mươi sáu vạn năm.

Hồng Hoang và Hỗn Độn triệt để dung hòa, vô tận thế giới kỷ nguyên phụ thuộc, cũng dung nhập vào giữa Hồng Hoang.

Giữa thiên địa đã lớn hơn gấp mấy trăm triệu lần.

Thậm chí có thể nói, Hồng Hoang bây giờ, tiếp cận một cấp độ vô lượng.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng khó mà biết Hồng Hoang lớn đến mức nào.

Sau khi trọng khai thiên địa, vô cùng tạo hóa xuất thế giữa Hồng Hoang, vạn vật tái sinh.

Long tộc, Phượng tộc, Kỳ Lân tộc đã thiếu nhân quả Thiên Đạo cùng với sự phân giải của Thiên Đạo mà tiêu thất, tam tộc bắt đầu thai nghén giữa Hồng Hoang.

Yêu tộc, Vu tộc còn sót lại, Nhân tộc cũng đang tích cực phát triển.

Vui mừng nhất không ai bằng hai Đại Thánh nhân Tây Phương, hai người họ đã lập chư thiên hoành nguyện chứng đạo.

Giờ đây Thiên Đạo tan vỡ, nhân quả của hai người đã được trả phần lớn.

Ít nhất đã không còn điều gì có thể ràng buộc họ.

Lại qua chín mươi mốt Nguyên Hội, Hồng Hoang triệt để ổn định trở lại.

Giữa Hồng Hoang, các đại giáo tranh nhau xuất thế, đạo thống vô hạn, ngày càng hưng thịnh.

Bản nguyên Đại Đạo và năm mươi đạo Tiên Thiên Linh Quang Thiên Đạo mà Thông Thiên nắm giữ, cũng cường thịnh lên vô số lần.

Thông Thiên hiểu rõ, đây cũng là lúc Hồng Hoang Đại Đạo và Thiên Đạo nên được thiết lập.

Một ngày nọ, giữa Hồng Hoang hà quang khắp trời đất.

Thông Thiên truyền âm viết: Thiên hữu Đạo, vạn vật luân chuyển, thiên nguyên trọng nhật, pháp mạch tương thừa.

Ba trăm năm sau bản tọa tại Hồng Hoang Tiên Giới, khai Thiên Địa Pháp Đàn, giảng ba mươi vạn năm, trọng khai hỗn nguyên thiên địa, ngưng pháp mạch chư thiên.

Thông Thiên giờ đây là đệ nhất nhân giữa Hồng Hoang, đánh bại Thiên Đạo, được Bàn Cổ Đại Thần thừa nhận, tu vi pháp lực không ai sánh bằng.

Huống hồ bản nguyên Hồng Hoang thiên địa, đều rơi vào tay một mình Thông Thiên.

Dù giờ đây Hậu Thổ, cũng không có quyền lên tiếng.

Nghe Thông Thiên muốn giảng đạo, chư thần giữa Hồng Hoang từng người từng người chấn động không thôi, nhao nhao xuất thế.

Kể từ khi Hồng Quân vẫn lạc, tất cả nhân quả lập tức tiêu biến.

Tiệt Giáo với tư cách là đại giáo đệ nhất Hồng Hoang, giữa Hồng Hoang hưởng thụ sự tôn sùng vĩ đại.

Hồng Hoang Tiên Giới, có Tam Thập Tam Thiên.

Mỗi một trọng thiên, đều có thể dung nạp vô hạn pháp đạo sinh linh.

Thông Thiên giảng đạo, không giống Hồng Quân như vậy, thiết lập một ngưỡng cửa, khiến một số người không thể vào.

Thông Thiên giảng đạo, tự có giáo vô loại, hết thảy sinh linh hữu duyên, đều có thể nghe Đạo.

Vạn vật vốn không có trật tự tôn ti, hết thảy đều do nhân quả định đoạt.

Chỉ là Tam Thập Tam Thiên mỗi tầng có sâu cạn khác nhau, những sinh linh đó cũng hiểu rõ, ai đạt trước thì là tiên.

Thông Thiên giảng đạo, giảng thuật chính là cảnh giới Đại Đạo trên Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Phân biệt là Hỗn Nguyên Đại Đạo Chí Tôn và Hỗn Nguyên Bất Hủ Đại Đạo.

Hỗn Nguyên Đại Đạo Chí Tôn sừng sững trên chư thiên, là thủy chung của vạn đạo, nguồn gốc của vạn vật.

Hỗn Nguyên Bất Hủ Đại Đạo, thì là đỉnh phong của cảnh giới Đại Đạo, đạt đến cảnh giới này, có thể ngang hàng với Đạo, có thể nói là điểm đến mà chư thiên sinh linh có thể theo đuổi.

Còn về cảnh giới siêu thoát, cảnh giới này hư vô phiêu diểu, căn bản không có bất kỳ dấu vết nào có thể truy tìm, chỉ có thể ý hội, không thể ngôn truyền.

Giờ đây Hồng Hoang ngưng tụ khí vận chư thiên, ắt sẽ đại phóng quang thải, sau khi dung hòa với Hỗn Độn, bắt đầu kết nối quỹ tích với chư thiên thế giới.

Đó cũng là những thế giới chí cao, có thể bắt giữ tồn tại Hồng Hoang, thậm chí có thể công phạt Hồng Hoang.

Dù sao Hồng Hoang có một trật tự hoàn chỉnh, bất kỳ ai cũng muốn chia một chén canh.

Hồng Hoang tuy là thế giới trung tâm, nhưng so với một số thế giới khác, thời gian đản sinh đã muộn hơn quá nhiều.

Thông Thiên truyền xuống hai Đại Cảnh Giới, thứ nhất là để khai mở tiên hà của Hồng Hoang, thứ hai cũng là có thứ để theo đuổi.

Lúc này, chư thần Hồng Hoang la liệt ngồi, trấn áp Tam Thập Tam

Thiên.

Miệng Thông Thiên như huyền hà, bắt đầu giảng thuật cảnh giới Đại Đạo.

Thông Thiên vừa mở miệng, đạo vận giữa hư không lan ra, khiến lòng người sảng khoái.

Đạo âm Thông Thiên truyền khắp cả Hồng Hoang, du dương dương dương, vạn vật phục sinh.

Lần giảng đạo đầu tiên về cảnh giới Hỗn Nguyên Đại Đạo Chí Tôn, Thông Thiên đã giảng thuật mười vạn năm.

Sau mười vạn năm, Thông Thiên mới giảng thuật cảnh giới Hỗn Nguyên Bất Hủ Đại Đạo.

Hai cảnh giới này đối với chư thần Hồng Hoang, có chút xa vời, nhưng Hồng Quân biết, với năng lực của chư thần Hồng Hoang, sau này nhất định có thể đạt đến cảnh giới đó.

Dù sao trong số những sinh linh này, có Tam Thiên Thiên Địa Ma Thần, có vô số Tiên Thiên sinh linh.

Tất cả đều có tư chất Đại Đạo.

Chương 231

Cảnh giới Bất Hủ Đại Đạo, Thông Thiên đã giảng thuật trọn vẹn mười tám vạn năm.

Sau mười tám vạn năm, Thông Thiên cũng chỉ giảng thuật được một cách khái quát.

Sư phụ dẫn dắt vào cửa, tu hành là ở mỗi cá nhân, có thành tựu được hay không, phải xem bản thân.

Cảnh giới Đại Đạo sâu sắc đến mức nào, Thông Thiên giảng thuật một Hỗn Nguyên Lượng Kiếp, cũng không nhất định có thể giảng giải rõ ràng.

Giữa Hồng Hoang cũng không phải ai ai cũng như rồng, mỗi người có tạo hóa riêng, trời tự định đoạt.

Sau hai mươi tám vạn năm, Thông Thiên kết thúc giảng đạo, hai vạn năm tiếp theo chính là giải đáp vấn đề của chư thiên Tiên Thần.

Ba mươi vạn năm giảng đạo, bất quá chỉ như khoảnh khắc thoáng qua.

Đối với chư thần, sinh ra một cảm giác thất lạc khó tả, cơ hội giảng đạo như vậy trong Hồng Hoang quả thật hiếm có.

Năm xưa, Hồng Quân Đạo Tổ tại Hồng Hoang từng ba lần giảng đạo.

Ba lần giảng đạo ấy lần lượt là cảnh giới Đại La Kim Tiên, Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đồng thời, sau khi giảng đạo, Người còn tiến hành phân bảo.

Mặc dù ngày nay nhìn lại, Hồng Quân Đạo Tổ năm đó tất nhiên có

chỗ bảo lưu, song giảng đạo vẫn là đại công đức giữa Thiên Địa, mang lại lợi ích vô cùng to lớn cho chư thần và toàn cõi Hồng Hoang.

Hôm nay, Thông Thiên ta giảng đạo trực tiếp kéo dài ba mươi vạn năm, trong suốt thời gian ấy, ta chỉ giảng về cảnh giới Đại Đạo.

Một khi đã tu thành Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, mới có thể thấu hiểu cảnh giới Đại Đạo hư vô phiêu miểu đến nhường nào.

Cảnh giới Đại Đạo không chỉ yêu cầu năng lực lĩnh ngộ cường đại, mà còn cần cơ duyên vô thượng cùng tâm chí kiên định.

Thiếu một trong số đó, ắt chẳng thể đạt tới.

Trong hai vạn năm còn lại, Thông Thiên ta bắt đầu giải đáp những vấn đề do chư thần nêu ra.

Tại tầng thứ này, những tồn tại nào còn có thể dư sức suy tư trong khi Thông Thiên ta giảng đạo, về cơ bản đều ẩn chứa tiềm chất tu hành cảnh giới Đại Đạo.

Thông Thiên khẽ liếc nhìn, liền phát hiện những tồn tại như Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, từng người đều mang trong lòng sự mê hoặc, hiển nhiên cũng đã có chút lĩnh ngộ đối với cảnh giới Đại Đạo.

Cảnh giới Đại Đạo rốt cuộc vẫn hư vô phiêu miểu, muốn hoàn toàn tham ngộ, cần đến cơ duyên khó có thể tưởng tượng được.

Trong hai vạn năm còn lại, Thông Thiên ta bắt đầu giải đáp những vấn đề mà các vị đưa ra.

Sau hai vạn năm, lần giảng đạo này cuối cùng cũng công đức viên mãn.

Song mâu của Thông Thiên khẽ động, nhìn về phía chư thần.

Giờ đây, Hồng Hoang Thiên Đạo cùng Đại Đạo bản nguyên đều

nằm trong tay Thông Thiên ta.

Hồng Hoang Thiên Đạo cũng đến lúc nên xuất thế.

Chỉ là, Hồng Hoang Thiên Đạo đại biểu cho khí vận chí cao trong Hồng Hoang, Thông Thiên ta cũng cần phải suy xét một hai.

Nếu nói trong Hồng Hoang này, ai là người có tư cách nhất để trở thành Hồng Hoang Thiên Đạo, Thông Thiên ta có thể nhìn ra, đều là những cố nhân khá quen thuộc.

Trong Tiệt Giáo, Đa Bảo Đạo Nhân tuy tu vi có thể sánh ngang với chư thiên Thánh nhân, nhưng y dù sao vẫn thiếu đi vài phần nội hàm, chưa đủ để nhiếp phục Thiên Địa.

Trong Tiệt Giáo còn có Trấn Nguyên Tử, nhưng Trấn Nguyên Tử lại đạm bạc minh chí, không thích tham dự tranh đấu giữa Thiên Địa, cũng chẳng muốn quản thúc vạn vật.

Thông Thiên ta cũng từng hỏi Trấn Nguyên đại tiên, song y chỉ muốn giữ một hư chức, an nhiên qua ngày trong Tiệt Giáo.

Thông Thiên ta bèn dời ánh mắt lên chư thần Hồng Hoang.

Giờ đây trong số chư thần Hồng Hoang, có thể đảm đương đại nhậm này cũng không hề ít.

Năm xưa, Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Lão Tử đều là môn hạ của Hồng Quân, chịu ảnh hưởng từ ý chí Thiên Đạo, việc đối địch cũng nằm trong lẽ thường tình.

Giờ đây Hồng Hoang đã dung hợp, việc lựa chọn nhân tuyển cho Hồng Hoang Thiên Đạo tự nhiên chẳng còn quá nhiều câu thúc.

“Chư thiên thần ma, vạn vật tạo hóa!

Năm xưa Hồng Quân chấp chưởng Hồng Hoang Thiên Đạo, vô đạo vi.

Ngày nay, Bàn Cổ Đại Thần cùng chư thiên quy vị, Thiên Mệnh Hồng Hoang đã định, Thiên Đạo đương lập, Đại Đạo đương xuất!" Lời của Thông Thiên vừa dứt, giữa chư thần lập tức dấy lên một trận ba đào kinh thiên.

Chư thần đều hiểu Thông Thiên đang triệu lập Hồng Hoang Thiên Đạo.

Chư thần lúc này không ngừng nghị luận, phỏng đoán Thiên Đạo Hồng Hoang mới rốt cuộc sẽ là nhân tuyển nào.

Hồng Hoang Thiên Đạo liên quan đến sự phát triển của Hồng Hoang về sau, mang ý nghĩa vô cùng to lớn đối với cả cõi.

Lại nói, tầng thứ Hồng Hoang giờ đây so với năm xưa không biết lớn hơn bao nhiêu bội, nếu ai có thể trở thành Hồng Hoang Thiên Đạo, người đó liền có thể một bước đăng thiên.

Tu vi pháp lực sẽ đạt đến một cực hạn nào đó, ít nhất là vượt xa trên tất cả sinh linh trong Hồng Hoang.

Khi chư thần còn đang nghị luận không ngớt, song mâu của Thông Thiên chợt động, nhìn về phía Lão Tử.

Trong bối phận Hồng Hoang hiện tại, thân phận của Lão Tử có thể xem là đặc thù nhất, tu vi pháp lực của y cũng đứng hàng đầu trong chư thần.

Hơn nữa, Lão Tử xuất thân là một trong Tam Thanh, tầm nhìn của y mạnh mẽ hơn sinh linh bình thường không biết bao nhiêu lần.

Nhưng Lão Tử tu hành Vô Vi Đại Đạo, không thích hợp đảm nhiệm Hồng Hoang Thiên Đạo.

Hồng Hoang Thiên Đạo cần chưởng khống trật tự của vạn vật Thiên Địa, cần một tồn tại tu hành Trật Tự Đại Đạo mới có thể chưởng khống.

Giữa Thiên Địa, Đại Đạo trật tự lớn nhất chính là Lục Đạo Luân Hồi.

Năm xưa Hậu Thổ si mê tranh bá Hồng Hoang, lại quên mất Đại Đạo của bản thân mình.

Giờ đây, Hậu Thổ đã trải qua nhiều thăng trầm to lớn, cũng đã nhìn thấu một vài sự tình trong cõi u minh.

Hồng Hoang vốn không có sự phân chia Thiên Đạo, Địa Đạo, chỉ có phân chia Thiên Địa mà thôi.

Thông Thiên lật tay khẽ động, trong tay y hiển hóa ra bốn mươi chín đạo Tiên Thiên Chân Linh chi khí.

"Lục Đạo chí thiện, Hồng Hoang Thiên Đạo bao dung vạn vật, Lục Đạo Luân Hồi cũng tự nhiên nằm trong đó.

Hậu Thổ đã sơ lý Hồng Hoang Luân Hồi Đại Đạo, chư thiên công đức đương đứng đầu, Hồng Hoang Thiên Đạo lẽ tất yếu do nàng đảm đương!" Thiên âm Đại Đạo của Thông Thiên chấn động vô lượng kỷ nguyên.

Khoảnh khắc kế tiếp, Hậu Thổ hiển hóa xuất, cung kính khẽ cúi người về phía Thông Thiên.

Dẫu sao, Đại Đạo Hồng Hoang chưa xuất, Thông Thiên lúc này tựa như một tồn tại Bàn Cổ Đại Thần, Hậu Thổ tự nhiên không thể không tôn kính.

Giờ phút này, trong lòng Hậu Thổ dấy lên ức vạn ba đào, sự tạo hóa mà nàng đã mưu đồ bấy lâu, trong tay Thông Thiên lại chẳng đáng một xu, thậm chí còn trực tiếp ban tặng.

Từ đó về sau, Hậu Thổ có thể nhìn ra, Thông Thiên đối với loại tạo hóa này cũng không mấy hứng thú.

Hồng Hoang Thiên Đạo tuy có thể gia trì pháp lực cực đại, nhưng trong cõi u minh vẫn phải chịu sự câu thúc của Thiên Đạo.

Chỉ là, cục diện Hồng Hoang giờ đây lớn lao khôn lường, đối với Hậu Thổ mà nói, đây cũng là một tạo hóa nghịch thiên.